

Smithsonian
Institution
Libraries

Gift of

DR. FREDERICK M. BAYER

Tournefort, J.P., Institutiones Rei Herbariae. Editio tertia, Appendicibus aucta ab Antonio de Jussieu Lugdunaeo.../ Corollarium institutionum rei herbariae, in quo Plantae 1356 numifcentia Ludovici Magni in Orientalibus Regionibus observatae recensentur, & ad genera sua revocantur. 3 tomes. Lugduni juxta Exemplar, Parisiis, E Typograpia Regia, 1719. 2 titres gravés. 489 planches gravées. 10, 58, XXI, 16, 695 p. Veau, dos à nerfs, ornés, tr. rouges. Réimpression originale.

1.600.-

Nissen 1977, Pritzel 9427. - The Latin edition of Tournefort's 'Éléments de Botanique, 1694' marked a new era in Botany, for Tournefort in this work established a consistent and usable nomenclature of not always satisfactorily characterized genera. He became known as the 'Father of Genera'. The introduction to this work, viz. Isogoge in Rem Herbariam was a useful bibliography and textbook of Botany, which guided all rising botanists and had no competitor until Linnaeus provided his Fundamenta Botanica in 1735. The copperplates are valuable in interpretation of his genera and in fixing the 'type' or 'standard' species. The plates containing thousands of figures were painted by Claude Aubriet and belong with their clear and elegant style to the most remarkable pieces of pre-Linnaean botanical illustrations. - A copy in perfect condition, clean paper, broad margins, practically no foxing

235 (14 4
Ott. K. 1122 (Koblenz)
Tournefort, W. (1719)

3 vols.

27⁰

Letter to ...

cat. 150 (1770) for 500 gulden

cat 1700 = 1750
for 4000 gulden = 1770

Fitzell 9427

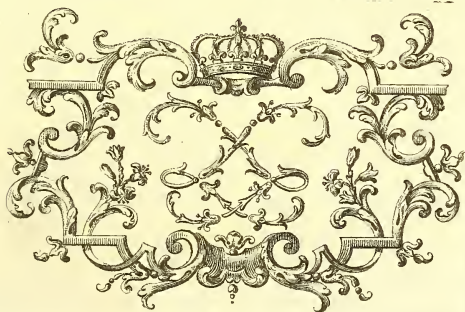
JOSEPHI PITTON
TOURNEFORT
AQUISEXTIENSIS,

Doct̄oris Medici Parisiensis, Academiae Regiae Scientiarum
Socii, & in Horto Regio Botanices Professoris,

INSTITUTIONES
REI HERBARIÆ.

*Editio Tertia, Appendicibus aucta ab ANTONIO DE JUSSIEU,
Lugdunæo, Doct̄ore Medico Parisiensi, Botanices Professore, Regiæ
Scientiarum Academiae, & Regiæ Societatis Londinensis Socio.*

TOMUS PRIMUS.

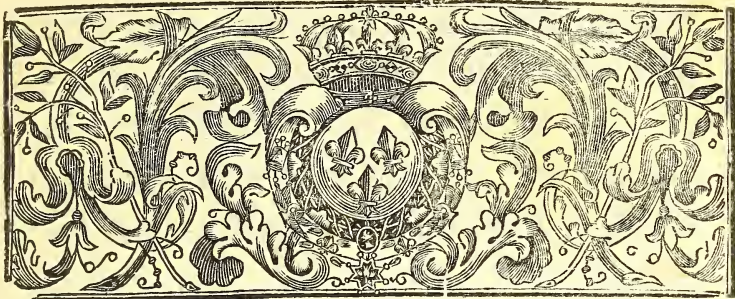

Lugduni juxtâ Exemplar

PARISIIS,
È TYPOGRAPHIA REGIA.

M. DCC. XIX.

241
T72
1779a
SCHIRB
C.2

LUDOVICO
MAGNO.

I quid utilitatis ex hoc
qualicumque laborum meo-
rum monumento poterit ali-
quando proficisci, id totum
immortalibus tuis, **REX MAXIME,**
erga *Litteratos* beneficiis acceptum

referri debet. Fecisti quippe quod olim Alexander ille Macedo ; cujus magnitudinem , non rebus tantum bello gestis , sed egregiam etiam in homines bonis artibus deditos liberalitate superasti ; ut , quemadmodum armis tuis omnium Regnorum claustra , ita & Gallorum ingeniis Naturæ omniparentis arcana omnia recluderentur. Noluiti , cum tot victoriis Maximus orbe toto predicareris , novam benevolentiam non optimus etiam videri. Jam antè Regiam Scientiarum Academiam institueras , diligentissimum & acutissimum quemque naturæ scrutatorem in eam adsciveras , & haud poenitendis vigiliarum suarum premiis , ad illustrandam Historiam naturalem accenderas : sed cum tot tamque solertibus viris speculandi ma-

teriam brevi defuturam arbitrarere, nisi
è longinquo peteretur; jussu tuo Alpium
juga, Pyrenaorum saltus, Hispaniæ re-
cessus, ericeta Lusitaniæ, Britannia
colles, & Belgii prata peragravi; plan-
tarum genera formasque inspexi, vires
& potestates exploravi, ne quid, quod
salutiferum homini foret, posset, Te re-
gnante, præteriri. Et quoniam tot pere-
grinationibus meis fortuna tua non im-
prosperos exitus dedit, alias mihi sub-
inde & multò remotiores injungis, ut
nulla pars terrarum expers sit tuæ sin-
gularis in populos tibi commissos curæ,
atque Gallorum vel saluti vel gloriæ
Orientalis etiam plaga deserviat. Pro-
pediem igitur in viam me daturus nihil
antiquius habui, quàm ut sub auspiciis
Tuis iterum prodiret in publicum usum

hic meus conatus, auspicio atque imperio Tuo susceptus; & hoc Regiæ Tuæ cum in meipsum, tum in Rei Medicæ studiosos, tum etiam in universos homines, munificentia specimen extaret. Vovet, dicat & consecrat,

MAJESTATI TUÆ,

Parisiis Kal. Febr.
An. M. D C C.

Paratissimus ad omnia, devotissimus,
atque humillimus subditus & servus,
JOSEPHUS PITTON TOURNEFORT.

TURNEFORTII VITA.

JOSEPHUS PITTON TOURNEFORT Aquis - sextis urbe in Gallo - Provinciâ primariâ natus est quintâ Junii die anni 1656. Patre Pitton Equite Aquensi , loci dicti *Tournefort* Domino , & Ademará Fagouë Nobili Parisinâ Stirpe oriundâ.

Parentum jussu , linguæ latinæ in R. R. P. P. Societatis Jesu Gymnasio Aquensi operam navavit , ubi dum scholastico penso dicatum tempus in suburbanis ambulationibus interdum consumeret , jam tum indolem ad Plantarum indagacionem prodebat.

Ætatem mox incusabat teneriorem per quam ex inferioribus scholis emergere non liceret , ac totum se Philosophiæ addicere ; sed ei jam addictus , quantum à sincero ipsius naturæ studio alienam esse suspicaretur , non dissimulavit. Unde , Theologiam , quæ eâ nititur , averfatus , consilio parentum qui cum Ecclesiastico ordini destinarent sese subduxit.

Patre itaque anno 1677. defuncto , Physiçæ quam tacitè deperibat , tunc apertè se dedit , Botanices quæ non ignobilior ejus est pars illecebris tractus.

Quum verò Hortum Pharmacopæi cujusdam popularis extra urbis pomæria situm , ruraque circumjacentia brevi exhausisset : jam sui juris factus , ignotorum appetens ad Alpium juga iter cepisset , unde permultas stirpes exsiccatas retulit , quæ prima *επιμακροπέσιον* viridarii rudimenta fuere.

Sequentibus annis Medicorum Athenæum Monspeliuum petiit , ubi æmulum nactus illustriss. D. Chirac , Anatomix , Chymix , ac cæteris medicinæ partibus totum se tradidit , ita tamen ut quicquid otii supererat , Plantarum indagatio omnino sibi vindicaret.

Favebat illic tam ardenti studio Hortus Henrici IV. Galliarum Regis munificentia extructus , invitabat ager Auctorum celeberrimorum scriptis commendatissimus , compellebat Petri Magnol , eximii inter ætatis suæ Botanicos viri quo nti familiariter ei dabatur , exemplum.

Angustioribus sibi jam visis Monspeliensibus campis , Gebennas , Pyrenæosque montes ac Barcinonensem tractum perlustrare aggressus est. Ut erat corpore validus , sitis famisque patiens , ac cœli tempestatibus assuetus , avius dum sese locis inhospitisque facilius committit , in montanos prædones incidit , qui excusâ sarcinâ ubi nihil præter aliquot herbas siccas & panem subnigrum invenere , spoliatum reliquerunt.

Maximâ anni 1681. parte in peregrinationibus Botanicis peractâ , Monspeliuum redux herbarium suum amplâ accessione locupletavit. Inde Aquas Sextias repetiit , ubi collectas undequâque omnis generis stirpes in ordinem digessit , eoque thesauro quam aliâ quavis possessione lætior , Lutetiam virorum quovis scientiarum genere illustrium patriam migravit.

Botanice tunc Parisiensis Guidonem Crescentium Fagon studiosum sui unum ac fautorem habebat : Ut erat Reginx Architer & in Horto Regio Professor , officii medici muniis simul & publicis plantarum demonstrationibus vix poterat perfungi. Obtulit se ultrò Josephus Pitton , quem , brevi cognitio ejus indole & peritiâ , omni posthabita æmulatione (quæ non minima Archiatri fuit laus) vicarium sui muneris anno 1683. Horto Regio præfecit.

Ut nullus erat tali muneris eo aptior , sic nullum munus ad quod ipse foret magis idoneus. Rem probavit Botanophilorum frequentia , qui verno tempore undequâque Lutetiam confluentes non modo

demonstranti in Horto Regio aderant, sed & campos Parisienses lustrantem turmatim æstate fervente sectabantur.

Nec patronum penituit viri ad eò omnibus accepti; imò arti simul & artificio quantum potuit velificatus est. Quare ut exoticarum Stirpium notitiam promoveret, cum in Hispaniam, Lusitaniamque anno 1685. in Bataviam posthac, tum in Angliam, Plantas in his Regnis indigenas & Gallis minus cognitatas exquisitum misit, ut & eas accuratiùs in solo naturali educatas nosceret, & in Hortum Regium transferendas curaret.

Ut increfcebat fama, ita quoque honorifico stipendio auctus est. Instauratâ vero anno 1602. Regiâ scientiarum Academiâ, illustrissimique Abbatis Bignon curæ commissâ, primus novos inter socios designatus est, Rege sic probante, qui Guidonis Crescentii Fagon tunc Archiatrorum Comitibus assiduo præconio magis ac magis notum humanissime exceperit, quum insigne Botanicorum Elementorum gallicè editorum opus anno 1694. Majestati ejus consecraret.

Anno 1698. plaudenti Parisiensium Medicorum ordini adscriptus, optimè de iis & de Regiâ urbe meritis est, editâ etiam gallicè stirpium circa Parisios nascentium earumque virtutum Historiâ, quâ luculenter declaravit se genuinum in Medicinâ faciendâ Plantarum usum haud minus quàm earum cognitionem callere.

Quum verò Botanicorum Elementorum opus gallicè scriptum, famâ tenus exteris gentibus notum, maximum eis desiderium moveret, novam illorum Editionem latino idiomate eamque valdè auctam emisit, quæ Typis Regiis eleganti formâ prodiit anno 1700. Mox jussu Regio in oras Orientales, Claudio Aubriet Gallo-Campano & pictore insigni, & Andræâ Gundelio Medico Germano rei herbariæ studiosissimo comitibus, iter suscepit.

Intra biennium non Insulas Archipelagi solum, in quibus Plantæ à Dioscoride & Galeno descriptæ nascuntur, emensus est, sed & Prøpontidis littora, Bithyniam, Pontum, Cappadociam, Arme-

niam, Georgiamque ad Persarum usque limites peragravit; & ne ulla tam brevis concessi ad tantum iter conficiendum spatii particula inaniter absumeretur, non eadem loca relegens, sed per Galatiam Mysiam, Lydiam, Ioniamque rediit.

Smyrnam tandem advenit, Syriam, ac Ægyptum invivendi desiderio flagrans, sed audito nuntio cum grassantibus in regionibus illis pestilentia, tum gravis morbi in quem laborans calculo Fagonius inciderat, Galliam tantum cogitavit.

Parisios redux circa anni 1702. mensē junium, ab itineris labore ad alium, demonstrationum scilicet Botanicarum curriculum, confestim transit, quo defunctus medicinae faciendae se reddidit, horisque subsecivis Institutionum suarum Corollarium, ubi novarum Plantarum nomina trecenta supra mille ad genera à se constituta revocantur, conscripsit, quod anno sequenti Typis Regiis editum est.

Deinde vero selectas, ut ita dicam, totius naturae manubias, quas è regionibus peragratis secum asportarat, recognovit ac variis capsulis secundum genera condidit, tumque institutas à se per itinera in Geographicis & Historicis, perinde ac in Botanicis observationes in ordinem digessit, easque iconibus illustratas ad praelum apparavit. Circa hæc tempora Turnefortius, medici Lectoris ac Professoris in Regio Galliarum Collegio munere fuit ornatus.

Porrò quum viri jam toto orbe litterario celeberrimi studium congerendae ex quibusvis rebus naturalibus suppellestilis innotuisset; certatim ad eum undequaue missae fuerunt Conchyliorum, Exuviarum animantium, Concretionum, Lapidum, Metallorumque innumeræ species, eâ sanè copiâ ut tandem in amplissimum historiae naturalis Gazophylacium ea domus pars, quam incolebat, mutata sit, velut in Eruditorum omnigenarum, Magnatum, ipsorumque Principum oblectationem extractum.

Vix tot opibus, nominis celebritate, Regiisque muneribus frui dabatur, cum plaustro rapidè acto in vico parieti impactus, ex pec-

core violenter contuso cruorem statim expuit; ac spuris cruentis purulentisque in febrem & marcorem incidit, quibus quinto vel sexto ab istu mense consumptus, vitâ cessit anno 1708. Novembris die 28.

Botanicorum omnium suâ ætatis, ut & eorum qui ante vixerunt, princeps merito habendus, famâ suâ vivus etiam fruitus est: Ejus si quidem in Botanice præstantiam palàm agnoverunt viri huic studio maxime dediti quibuscum necessitudo illi intercedebat.

Hos inter apud Batavos fuere celeberrimus Paulus Hermannus, tum Petrus Hotton, in Academiâ Lugduno-Batavâ Medicinæ & Botanicæ Professores; Commelinus, Botanicæ Professor Amstælodamensis, & Ruyschius, Anatomæ & Rei Herbariæ professor in eâdem urbe. Inter Anglos D. Hans Sloane, Medicus Londinensis insignis, rerumque naturalium ac exoticarum studiosissimus, & D. Guillelmus Sherard, Nationis Anglicanæ negotiis apud Smyrnenfes olim præpositus, amicus & Botanicus singularis. Ex Hispanis Jacobus Salvador, Pharmacopæus Barcinonensis, peritissimus & diligentissimus herbarum indagator. Ex Italis Comes Marfiglius, Historiæ naturalis studio deditissimus. E Germanis D. Augustus Quirinus Rivinus, Lipsicæ Medicus & Botanicus peritissimus. Inter Helvetios Lavaterus, Medicus & Chirurgus experientissimus.

In variis Galliæ Provinciis Petrus Magnol, Medicinæ Professor, Nissolius Doctor Medicus, Botanici Monspelienses celeberrimi; D. Garidel, D. Fouque Medicinæ Professores; D. de Beaumont Gallo Provinciæ Procurator, Aquenses, Reique naturalis studiosissimi; D. Berard, Abbas Gratianopolitanus, avorum in Rei herbariæ peritiâ successor; D. Joannes-Baptista Goiffon Medicus Lugdunensis, non minus in praxi medicâ quam in Botanicis versatissimus.

Parisiis verò Magnates inter patronos insignes Turnefortius habuit Marchionem de Louvois supremum Rei militaris ac ædificiorum Regionum curæ præpositum; D. Phelippæum Comitem de Pontchartrain, Rei Nauticæ Academiisque Præfectum; D. Abbatem

Bignon cujus propria semper erit laus Rem Litterariam quoquo modo fovere & amplificare.

Quid Crescentium Fagon, Archiatrorum Comitem iterum etiam memorabo? qui Turnefortio Botanici studii promovendi locum præbuisse sibi met sapius gratulatus est, ut ipse testatum palàm reliquit in encomio Turnefortii, quo librum ejus de Plantis circà Parisios nascentibus decoravit.

Operum quæ publici juris fecit Turnefortius, prout edita fuerunt, hic ordo est.

Elementa Botanices seu Metho- *Elemens de Botanique, où Me-*
thode pour connoître les Planes.
 dus Plantas cognoscendi. Parisiis, *A Paris, de l'Imprimerie Royale.*
 Typis Regiis 1694. in 8°. 3. vol. *1694. in 8°. 3. vol.*

De optima Methodo instituendâ in Re Herbariâ ad sapientem vi-
 rum Guillelmum Sherardum generosum Anglum, Rei Herbariæ
 peritissimum Epistola, in quâ responderetur Dissertationi D. Raii de
 variis Plantarum methodis. Parisiis 1697. in 8°.

Historia stirpium circà Parisios *Histoire des Plantes qui nais-*
sent aux environs de Paris, avec
 nascentium, cum viribus ac usibus *leurs usages dans la Médecine.*
 earum medicis. Parisiis à Typo- *A Paris, de l'Imprimerie Royale,*
 graphiâ Regiâ, 1698. in 12°. *1698. in 12.*
 absque Iconibus.

Institutiones Rei Herbariæ; Editio altera Gallicâ longè auctior,
 quingentis circiter tabulis adornata. Parisiis à Typographiâ Regiâ.
 1700. in 4°. 3. vol.

Corollarium Institutionum Rei Herbariæ, in quo Plantæ 1356.
 Ludovici Magni munificentâ in Orientalibus Regionibus observatæ
 recensentur, & ad genera sua revocantur. Parisiis à Typographiâ
 Regiâ. 1703. in 4°.

Peregrinationis Orientalis Re-
gio jussu susceptæ Descriptio, an-
tiquam & recentem plurimarum
Archipelagi Insularum, urbium-
que ac locorum celeberrimorum
historiam continens, una cum
Descriptionibus, & Iconibus Her-
barum ac animalium, multisque
raris observationibus ad Natura-
lem Historiam atinentibus. Pa-
risiis, Typis Regiis 1717. in 4°.
2. vol.

Eadem, Lugduni Gallorum
Edita. 1717. in 8°. 3. vol.

*Relation d'un Voyage du Le-
vant, fait par ordre du Roi, con-
tenant l'Histoire Ancienne & Mo-
derne de plusieurs Isles de l'Ar-
chipel, les Plans des Villes
& des Lieux les plus considéra-
bles, & enrichis de Descriptions
& de figures de Plantes, d'A-
nimaux & de plusieurs Observa-
tions singulieres touchant l'Histoire
naturelle. A Paris, de l'Imprime-
rie Royale. 1717. in 4°. 2. vol.*

*La même Relation imprimée à
Lyon, in 8°. 3. vol. 1717.*

Descriptionis hujusce Tomus prior dum vitam agebat, typis ex-
cusus est, alter vero post ejus obitum ad autographi fidem prælo
mandatus est.

Opera autem quæ ab auditoribus ejus dum viveret, vel ab iis
post ejus obitum publicata fuerit, sunt

Schola Botanica, sive Catalogus Plantarum quas ab aliquot an-
nis in Horto Regio Parisiensi studiosis indigitavit Josephus Pitton
Tournefort, &c. Huic Indici additus est Pauli Hermannii Paradisi Bata-
vi Prodrromus. Amstelædami apud Henricum Wetstenium 1689. in 12°.

Materia Medica seu Descriptio,
vires, usus & Analysis Chymica
simplicium Medicamentorum, ab
ore Turnefortii docentis excepta,
& è sermone latino in Anglicum
translata. Londini apud J. H. &
Andræam Belle 1708. in 8°.

*Materia Medica, or, a Descrip-
tion of simple Medicines generally
us'd in Physik. Written originally
by the learned Monsieur Tourne-
fort. Faithfully translated in to
English. London, by J. H. for
Andrea Bell. 1708. in 8°.*

Tractatus de Materiâ Medicâ, *Traité de la Matière Médicale ;*
 feu Historia , Ufus & Analysis *ou l'Histoire & l'usage des Médica-*
 Chymica simplicium Medicamen- *mens & leur Analyse Chymique.*
 torum. Opus posthumum in lu- *Ouvrage posthume de Mr. Tournefort,*
 cem editum à D. Besnier D. Med. *&c. mis au jour par Mr. Besnier*
 Parisiensi. Parisiis apud Laurent- *Docteur en Médecine de la Faculté*
 tium d'Houry 1717. in 12°. 2. *de Paris. A Paris chez Laurent*
 vol. *d'Houry. 1717. in 12°. 2. vol.*

Series opusculorum Turnefortii quæ in Acta Regiæ scientiarum Academiae relata sunt.

Descriptio Fungi prægrandis & *Description d'un Champignon ex-*
 rarissimi, pag. 89. Actorum 1692. *traordinaire, pag. 89. des Mémoires*
 Typis Regiis, in 4°. *de 1692. de l'Imprimerie Royale,*
in 4°.

Commentatio Physica de hu- *Réflexions Physiques sur la pro-*
 jusce Fungi generatione, pag. 105. *duction de ce Champignon, pag. 105,*
 Eorumdem Actorum. *des mêmes Mémoires.*

Conjecturæ de usibus vasorum *Conjectures sur les usages des vais-*
 in quibusdam plantis, pag. 161. *seaux dans certaines plantes, pag.*
 Eorumdem Actor. *161. des mêmes Mémoires.*

Observationes Physicæ super *Observations Physiques touchant*
 musculis quarundam stirpium, pag. *les muscles de certaines Plantes,*
 152. Actor. anni 1693. Typis Re- *pag. 152. Mémoires de 1693. de*
 giis editorum in 4°. *l'imprimerie Royale. in 4°.*

Tamarindorum historia, pag. 69. *Histoire des Tamarins, pag. 69.*
 Actorum 1699. Parisiis apud Joan- *des Mémoires de 1699. A Paris*
 nem Boudot editorum, in 4°. *chez Jean Boudot, in 4°.*

Observationes circa Plantas in *Observations sur les Plantes qui*
 Maris fundo nascentes, pag. 27. *naissent dans le fond de la Mer.*
 Actor.

Aëtor. 1700. apud J. Boudot. pag. 27, des Mémoires de 1700. chez J. Boudot.

Collatio Analyſis, Serici crudi, Comparaiſon des Analyſes de la Salis Ammoniaci, & Cornu Cervi, Soye, du Sel Ammoniac & de la Corne de Cerf, pag. 71. des mêmes Mémoires.

Deſcriptio Perſicariæ Orientalis, Nicotianæ folio, calyce florum purpureo. Cor. Inſt. R. Herb. 38. pag. 302. Aëtor. 1703. apud J. Boudot. Description du Perſicaria Orientalis, Nicotianæ folio, calyce-florum purpureo, Cor. Inſt. R. Herb. 38. pag. 302. des Mémoires de 1703. chez J. Boudot.

Deſcriptio duarum Chamærododendri ad oras Ponti Euxini obſervatarum, pag. 345. Aëtor. 1704. Description de deux eſpeces de Chamæ-Rododendros, obſervées ſur les Côtes de la Mer noire, pag. 345. des Mémoires de 1704.

Inſtitutio quorundam novorum generum Plantarum, qualia ſunt Morſus Ranæ, Meniſpermum, Chryſantemoides, Chamæbuxus, Camphorata, & Ficoides, pag. 234. Aëtor. 1705. Etabliſſement de quelques nouveaux genres de Plantes, tels que le Morſus Ranæ, Meniſpermum, Chryſantemoides, Chamæbuxus, Camphorata, & le Ficoides, pag. 234. des Mémoires de 1705.

Deſcriptio Caryophylli Sinenſis, pag. 264. Aëtor. eorumd. Description de l'Oeillet de la Chine, pag. 264. des mêmes Mémoires.

Obſervationes ſuper Plantarum morbis, pag. 332. Aëtor. eorumd. Obſervations ſur les maladies des Plantes, pag. 332. des mêmes Mémoires.

Appendix ad Inſtitutionem quorundam novorum generum Plantarum, qualia ſunt Gale, Oro- Suite de l'établiſſement de quelques nouveaux genres de Plantes, tels que le Piment Royal, l'Oro-

banchoides , Ternatea , Luffa , *banchoides , Ternatea , Luffa , Dier-*
 Diervilla , Chelone , Valantia , *villa , Chelone , Valantia , Lava-*
 Lavatera , Methonica , Conysoïdes *tera , Methonica , Conysoïdes & le*
 & Solanoïdes , pag. 83. Actor. *Solanoïdes , pag. 83. des Mémoires*
 1706. *de 1706.*

Observationes circa generatio- *Observations sur la naissance &*
 nem & culturam Fungorum , pag. *sur la culture des Champignons ,*
 58. Actor. 1707. *pag. 58. des Mémoires de 1707.*

Defuncto Turnefortio de ejus vitâ in publicis Academiae Comi-
 tiis perpetuus Scriba egregiam , ut sua omnia solent esse , oratio-
 nem recitavit quæ in actis anni 1708. pag. 143. existat.

Et ne quid eorum quæ ad tantum virum spectant , prætermittam ,
 habetur etiam ejus Elogium in Epistolâ ad Illustrissimum virum D.
 Begon Rebus maritimis in Ruppellensi orâ Præfectum , à Lauther-
 rio caesarum in Curiis Parisiensibus Patrono , Gallice scriptâ & edi-
 tâ Parisiis apud J. B. de Lespine anno 1709. in 4°.

JUDICIUM DE TURNEFORTII METHODO.

NOVARUM in dies cognitarum stirpium multitudo , ut Botanice insigniter locupletabat , ita quoque majore ac majore difficultate hanc cognitionem videbatur obstruere. Jam enim Antiquorum rationes innumeris ferè à se incognitis Plantis adhiberi discernendis nequaquam poterant , nec solum infidæ sed curtæ etiam omnino deprehendebantur. Tam multiformis itaque partium organicarum in tot individuis structura , tanta in singulis figuræ , magnitudinis , colorum , odorum saporumque varietas , justa nimis erat causa cur vel in ipso limine deterrentur qui Botanicis studio maxime etiam flagrant.

Notiones igitur adeò multiplices à se invicem secerni oportebat , ut fatiscienti memoriæ consuleretur : alia autem huic confusio mendendi ratio non poterat excogitari , nisi ea quæ similitudines quasdam comparando , tot dissimilia in certum quemdam ordinem adduceret.

Porro quis ille ordo , unde peti , quoque referri debeat ? hoc opus , hic labor est.

Inanis jam dudum agnitus qui ab exterioribus Plantarum figuris.

Fallebat alter à quatuor anni tempestatum varietate depromptus , quum eandem quas ver producit Plantas , autumnò etiam nasci ; quasque æstate solum gigni credebatur , eas & vere procreari constaret.

Non minus infida sitis solive patrii habita ratio , ex quo tempore montanas in sylvestribus , palustres in arvis , agrestes in hor-

xij JUDICIUM DE TURNEFORTII METHODO,
tis ali experientia quotidiana edocebat, & ejusdem generis esse Plan-
tas quæ Italicæ, Crætice, Lusitanicæ, Indicæque nuncupabantur,
utpote quæ alibi passim nascerentur.

Ad utilitatem verò minus quam ad vanitatem comparatus vide-
batur ordo qui stirpes ab Auctorum, qui eas primi cognoverant,
nominibus indicandas præbebat.

Perspecta harum distinctionum ad Plantarum cognitionem utili-
tate, ex multiplici foliorum situ, figurâ & colore aliam nonnulli
qui sibi acutiores visi sunt deprompsere; sed eos haud minus de-
lusos esse liquet, quum eadem genera foliis alio atque alio modo
positis figuratis coloratisque observentur, quod eis conspicuum
erat in Ranunculis, Geraniis, Malvis, Poliis, Horminis &c. quo-
rum folia generum aliorum foliis plane essent similia; unde &
nonnisi stirpium partes mutabiles & minus necessarias habenda esse
evictum est.

Ad radicem alii differentias confugi tutò non posse brevi agno-
verunt, visâ etiam permultarum diversi generis inter se similitudi-
ne, quæ nusquam magis obvia est, quam inter Asphodelum &
Oenanthen, Cyclamen & Bulbocastanum.

Se quoque graviter hallucinatos fateri non pudebit eos quibus
discriminum à saporibus odoribusque deducendorum ratio arrisit,
ubi explorata fuit habitus, figuræ & magnitudinis varietas, atque
virium repugnantia inter herbas sapore ac odore similibus pollen-
tes; ut inter Scordium, Alliariam, Thlaspi, Myagrique genera sin-
gula Allium redolentia; inter Acetosam, Berberim, Ribem, Gra-
natum malum, Citreumque acido sapore donata; inter Absinthium,
Fumariam, Centaurium minus, Aloen, Gentianam, Cichorium
sylvestre amaro sapore prædita.

Quid etiam sub ipsâ utilitatis specie operosum magis quam illa
quarundam secundam virtutes stirpium dispositio, quæ tantum abest
ut ad illarum cognitionem deducat, quin potius ei acquirendæ oblit

quoniam hæc ipsa cognitio quæ debet antecedere, præpostero ordine alteri subjicitur: omnino deinde aliud est Plantas cognoscere, aliud earum usum callere.

Ab immutabilium igitur Plantæ partium structurâ diverforum generum discrimina peti debere potius visum est. Quidpiam olim simile excogitaverat Cæsalpinus, quod Fabius Columna & Gesnerus profecuti fuerant, quodque sequentibus Botanographis non sapuerat, si unum Joachimum Jungium excipias, qui in Phytoscopica suâ Isagoge maxime habendam florum fructuumque figuræ rationem statuit. Sed ex his fundamentis artem nostram extruere, eamque innumeris observationibus exornare, ac fere perficere soli Turnefortio concessum fuit.

Quis enim antea sagacitate fuerat eo præstantior? Quis observationum numero locupletior? Quis diuturno rerum usu repetitis itineribus, indefesso labore experientior evaserat? Is itaque vir singulis Plantarum partibus diligentissime circumspèctis, nihil radicum, foliorumque figurâ, horum etiam situ atque ordine in individuis ejusdem generis magis diversum esse compertum habuit; contra vero in floribus ac Seminibus sibi magis constantem permulto plura individua, structuram deprehendit; indeque Plantarum distributionem arcessendam existimavit. Ex floribus itaque ceu primis quæ sese oculis ingerunt partibus, classes (sic vocat summa genera) ex fructibus vero ac Seminibus genera classibus subjecta instituit, quorum unumquodque sexcentas species à cæterarum partium varietatibus petitas amplecteretur.

Botanices sic compositæ nemo est qui emolumenta non videat, nulla siquidem ratio verior ac certior quàm propositi Plantarum quarumlibet characteres ex ipsâ naturâ sint expressi; nulla perceptu facilior, quandoquidem in rerum quæ passim obviæ sunt aspectu & figurarum inter se comparatione veritatur; nulla expeditior, ideoque memoriæ accommodatior, quæ triplici tantum divisione conf-

ter; nulla uberior quæ nimirum Plantas etiam in posterum detegendas complectatur; nulla denique discentibus aptior, quàm nullo præeunte magistro, absque aliis cujuscumque scientiæ auxilio Planta quælibet sub alio sole nata ac nondum visa ad genus classemque suam referri, indeque cognosci queat.

Sed ut sunt hominum ingenia, non defuerunt inter æquales Turnefortii qui nascentem suam methodum impugnarent, aliâ jam pro captu ingenii concinnatâ, quàm novum in Botanicem invehendum ordinem omnino esse intelligerent.

In Methodo Turnefortianâ illud imprimis improbant, quod à floribus stirpium parte minùs diuturnâ, rariusque ob breve ævum inspiciendâ classium suarum divisionem peteret. Grave siquidem Botanophilis incommodum fore pertendebant non habere quò tempore flore orbata est, unde Planta agnoscat.

Joannes Raius hos inter celeberrimos, ac optimè de Re Herbaria in Angliâ meritis, hujus incommodi cavendi causâ non à floribus tantum, fructibusve, sed etiam à foliorum, caulium, radicumque tanquam partium organicarum figurâ, earumque colore, odore, sapore ac totius Plantæ facie exteriori sumenda esse genuinæ methodi principia affirmabat.

At ille Carybdin fugiens, in Scyllam incidit, dum enim ex tanto rerum numero generum characteres effingit, brevitatis & perspicuitatis suam methodum destituunt, quæ aliàs angustior est, quam ut Plantas numquam descriptas, deincepsque inveniendas admittere queat. Quare errore cognito, meliori Turnefortii Observationum parte imbutum non piguit methodum suam iterum atque iterum ad eundem revocare.

Aliud idque forsân levius Turnefortio objiciebatur, eum nempe relictis antiquorum divisionibus stirpium in Pomiferas, Bacciferas, Scandentes, Spinosas, Coniferas, Frumentaceas, Bulbosas, Oleraceas, Capitatas, Corymbiferas, Verticillatas, Stellatas, Asperifolias &c.

novitati magis quam utilitati studuisse, dum notionibus jam acceptis novas florum Campaniformium, Perfonatorum, Labiatorum, Cruciformium, Rosaceorum, Liliaceorum, Flosculorum, Semiflosculorum, Radiatorum &c. Classes substituit.

Reprehensionem hanc sprevit Turnefortius: tutabatur novam suam distributionem ipsâ partium organicarum à quibus desumebatur, præ cæteris excellentia atque singulis in generibus stabilis & constans structura, quæ sola innumeris ferè Plantis à se invicem distinguendis hodie par esse queat, quùm inopi olim Botanice mera puraque figuræ exterioris consideratio sufficere potuerit: haud secus atque in ordinandâ Bibliothecâ libri si pauci sint numero, facilius siquidem secundum formæ magnitudinem; rectius verò ubi majori copiâ affluant, ex rerum quas tractant naturâ disponuntur. Quantum autem adjuvamenti studentibus affert ea Bibliothecæ dispositio, quæ rerum libris contentarum potiùs quam voluminis formæ rationem habet, tantùm sanè Botanophilis ad perfectam Plantarum cognitionem emolumentum, ea methodus in quâ integra stirpium figurâ, partesve earum quæ vagâ sunt & instabili formâ, partibus quæ usque sibi constant proponuntur.

Verùm non solùm difficilis atque perplexa illa divisio ad foliorum vel stirpis integræ figuram relata, sed etiam omnino imperfecta arguitur; quùm multæ sint Plantæ quæ à classe sibi hac in divisione assignatâ, ut ita dicam, refugiant, melius in alienâ collocandæ; quod ut semel demonstrarem, exemplo sint Corymbiferæ in quibus Asters & Helichrysa hac in classe collocata species sub se florem unicum ferentes continent: sic & Asperifoliæ quæ Echiorum, Buglossorum, Omphalodum, Cynoglossorumque species foliis levibus donatas comprehendunt. Nec cœnum aliæ deessent recensendæ Plantarum species quæ Classibus quibus includuntur, minime congruant.

Tertium alii Turnefortio objecere; eum vocabulorum, nominum, Phrasumque usu antiquo in Botanice receptorum immutatione, novam difficili jam scientiæ difficultatem attulisse.

Infundibuliformes ac Rotatos continerent, Anomalis prout leges divisionis postulant adversantes.

Par de Polypetalis, Rosaceis aut Caryophyllæis inter polypetalos judicium meritò ferendum est, quòum leviusculum sit in utriusque Petalorum dispositionis discrimen; nec nisi tribus vel quatuor generibus constans, quam Caryophyllæorum vocat, Classis altera condatur ob similitudinem ac paucitatem Plantarum minimè necessaria.

Simile etiam vitium occurrit dum XVI. & XVII. Classès percurruntur: illi nimirum Plantas flore carentes attribuit, quibus femina tantum plus minusvè fiunt conspicua; huic verò eas quæ semine etiam destituuntur, inter quas tamen reperire est quarum femina agnoscit, eaque Iconibus exprimi curavit; cæterarum autem, si ignoravit, falsus est, quòum illa & in Fungis, Tubericibus, Fucis & Coralliis, postremis Turnefortii temporibus deprehensa fuerint. Unica itaque ex XVI. & XVII. oportebat conslari classis trifariam commodè in Capillares seu Filices, in Fungosas, ac marinas Plantas dividenda, aut saltem aliundè quàm ex semine, prout adest vel abest, inter duas illas classès discrimen quæri debuerat.

Si verò generum dispositio quam statuit, attentius perpendatur, quàm multa è sectionibus suis ad alias forsàn æquo jure transferentur, his exemplis constare poterit.

Mandragora & Belladonna, in prima primæ Classis sectione collocatæ, septimæ secundæ Classis, ob suam cum Melongenæ & Solani fructibus similitudinem, contribui debent.

Cerinthe, tertiâ primæ movenda, ut ad quartam secundæ accederet, cujus genera flore & semine refert.

Quamoclit, à primâ secundæ ad Convulvulos in tertiam primæ, ratione sui fructûs, transire non repugnaret.

Nicotiana indidem, eodem migraret juxta Gentianam describenda, propter floris fructusque formam.

Hyoscyamus, ab eâdem primâ secundæ, ad tertiam tertiæ, quod flore sit Anomalo & fructu bicapsulari, transferendus.

Stramonium ibidem positum septimæ ejusdem primæ annumerandum, ob fructum & semina sua proximè Capsicum.

Pervinca, ab eodem loco ad quintam primæ, prope Asclepiadem traducenda, siliquosi fructûs ratione.

Rubeolam in tertiâ secundæ numeratam, ad nonam primæ fructus geminus Galliis subjungendam aggregaret.

Sed hæc nimium; tædiofum enim foret cætera perfequi genera, quorum duce vel ipsâ Turnefortianâ methodo Classës commutandæ viderentur.

Jam autem alia de generum numero controversia movetur, sed tam variæ de eo augendo minuendove exstant opiniones, suis singulæ rationibus nixæ ut ex ipsâ opinionum discrepantiâ Turnefortii defensio adversus quamcumque partem comparari queat: in re tamen libidini utcumque permissâ, mediâ insistere viâ Turnefortium ausum dicere; qui ex florum dissimilitudine nec nimium crassâ, nec nimium exquisitâ, genera distinxerit; eoque numero circumscriptis, quo immutato confusio orta, adaucto perspicuitas in characteribus desiderata fuisset; dum Cæsalpinus & Raius, ille latiori ratione, hic tenuiori quàm par est, in hac contraria vitia incurrisse videntur.

Si tandem ad species quæ generum sunt partes, descendamus, fatebimur ultrò uberem inde reprehensionum segetem nasci; plures enim Plantas sub variis Synonymis & appellationibus iterùm ac tertium appositæ; ipsæ Synonymæ voces sæpiusculè minus congruentes, quodque etiam non dissimulandum, Plantæ nimium multæ inter illas quæ passim obviæ vel Tyronibus notæ sunt, tamen consultò omissæ, quod sedem ex suâ methodo propriam nondum illis invenerat.

Hos errores aliosque id genus ad obrectationem invidorum Tur-

nefortius non reliquisset, qui forsân primus eos agnoverit; ut fidem facit ipsius Codex, quem Illustrissimo Abbati Bignon Viro ad patrocinium bonarum litterarum nato delegavit: in eo siquidem Codice sexcentas emendationes per quadriennium propriâ manu inter lineas adscripserat, multò plures additurus novæ editioni, quam parabat, immaturo Auctoris fato nobis prærepta.

Quid ergo menda tantopere nonnulli increpent, quorum partem ipse Auctor sustulit, forsân reliqua per longius vitæ curriculum sublaturus. Ea sanè sunt ejusmodi quæ livorem quidem pascere, nihil verò de solidâ tanti Viri gloriâ apud æquos rerum æstimatores detrahere possint: quandoquidem propria semper erit ejus laus, quæ præcipua est, ratione certâ atque exploratâ vagam huc usque & fluctuantem Plantarum disciplinam composuisse; undè Botanice ipsa Restitutorem suum immortalitati commendabit.

BOTANOGRAPHORUM ELOGIA, TURNEFORTIANÆ ISAGOGI ADDENDA.

TRIPLEX est causa cur auctores nonnulli qui scriptis observationibus suis de Rei Herbariæ studio ad hanc usque diem bene meriti sunt, in Isagoge tamen Turnefortianâ desiderentur. Hi si quidem quod Auctori nostro dubio procul ignoti fuerint; illi verò quod eo Institutiones suas scribente vitam adhuc agerent, nec nisi defunctis Encomii honorem decrevisset; cæteri tandem quod ab ejus tantùm obitu nomen aliquod sibi fecerint.

Primorum agmen ducit

JOACHIMUS JUNGIVS Lubecæ anno 1587. natus referente Vogello, * in Gymnasio Giesfensi superioribus scientiis imprimisque Mathematicis institutus, qui inter peregrinandum studio Medicinæ Patavii incensus Lauream ibi sub Sanctoro Sanctorio consecutus est; dein Physicæ Professoris Cathedrâ donatus, ac Hamburgensis Gymnasii Præfectus Septuagenarius obiit 23. Septembris anni 1657. Inter plurima quæ de rebus Historicis, Physicis, Mathematicis & Medicis scripsit, Isâgogen Phytoscopicam privatis in cœtibus auditoribus suis ab eo traditam reliquit, in quâ generalia quædam Botanica de Plantarum speciebus & differentiis earumque generatione; propagatione & immutatione, Florum & Seminum discrimina ad Cæsalpini normam, Logicâ usus ratione recensuit, multò accuratiùs quam pro ævo ac regione in quibus vixit, sperari par erat. Ex Nobilissimi viri D. ANDERSON, primarii Reipublicæ Hamburgensis Syndici, Historiæ Naturalis amantissimi & Patriæ suæ

* Historia Vitæ & mortis Joachimi Jungii &c. incomparabilis Philosophi. Auctore Martino Vogello Hamburgensi. Argentorati, 1658. in 4o. pag. 27.

Litteratorum Mæcenatis, litteris ad me scriptis de Jungii Operibus Botanice inquirentem, constat & multa alia hunc super Historiâ naturali scripſiſſe, cujus manuſcripta partim incendio conflagrarunt, partim in Bibliothecâ publicâ Hamburgenſi aſſervantur.

Sequitur JACOBUS BARRELIERUS Pariſiis natus anno 1606. qui Philoſophiæ ſtudiis ſedulò imbutus, in facultate Medicâ Licentiæ gradum adeptus eſt; paulo poſt ad Fratrum Prædicatorum Ordinem tranſiens, annis quibuſdam in Theologiâ cæterisque canobiticis exercitiis verſatus à ſummo totius ordinis Præpoſito Galliam perluſtrante ſocius Pariſiis aſſumitur. Dum itineris ei comes per Occitaniam, Aquitaniam variasque Regni Provincias aedeſt, antiquo Botanice amore redivivo; quas ſtirpes delineare ei per negotia non licuit, collectas exſiccavit; nec levi earum farcinâ onuſtus Romam ingreſſus eſt, ubi nullo ſanctiſſimum quibus addicebatur detrimento, horis ſubſecivi æri incidendas curavit. Pariſios redux vix elapſo uno poſt reditum anno in ſancti Honorati Cœnobio extremum diem egit anno 1673. Domûs huiusce Bibliothecam Iconum ſuarum æri incifarum hæredem reliquit, ex quâ ad quadringentarum ferè ſupra mille numerum poſt annos quadraginta à nobis erutæ in lucem cum deſcriptionibus & Synonimis prodire Pariſiis anno 1714. in folio. Porrò Auctoris fides in hoc opere magis eluſceret obſervationibus quas addidiſſemus, ſi memoratam editionem noſtrum in Hiſpaniam per Barrelicri veſtigia ſuſceptum iter antevertiſſet. Superſunt etiam Fungorum 700. Conchyliorum 360. Hiſtoriæ à Barreliero collectæ.

JACOBUS BREYNIUS alter eſt qui apud Germanos floruit, anno 1637. natales duxit ex nobilibus Parentibus è Brabantia oriundis. Innatam in eo ad Medicinam naturalem & Hiſtoriam propenſionem auxit Chriſtianus Mentzelius Electoralis Archiater, cujus fidei à teneris commiſſus eſt. Belgium tyronici in mercaturâ ponendi cauſâ miſſus, Patris conſilium feſellit, maluitque in Academia Leidenſi ſe totum Rei Herbariæ ſtudio mancipare Duce Adolpho Vorſtio Plantas illic tunc demonſtravit.

trante. Hinc Patris obitu Gedanum revocatus, lustratis variis Germaniæ iterumque Bataviæ hortis tandem se in Patriam contracto illic Matrimonio recepit: quod solum præ cæteris elegit, non quia paternum, sed ob suam, ut aiebat, rariorum Plantarum ubertatem, quarum investigationi ut liberius vacaret, non modo ab omni municipalis officio abstinuit & ampliorem fortunam recusavit, sed etiam Botanici Professoris munus sibi oblatum in Academiâ Leidensi neglexit. Latendi quamvis Studiosus amplissimam tamen famam sibi in Belgio, Galliâ, Italiâ totâque Germaniâ fecerat necessitudine quæ ipsi per litteras intercessit cum celeberrimis Botanicis Hermanno, Commelino, Magnolio, Turnefortio, Zanonio, Ammanno, &c. Breynii in Botaniciæ Eruditionem passim prædicantibus. Otii ejus quod à divinis domesticisque rebus supererat, fructus sunt non prima tantum Exoticarum Plantarum minus cognitarum Centuria, in quâ primus de Thée frutice & de Arbore Camphoripherâ disseruit, opus & observationum novitate, & typorum ac Iconum elegantiam præstantissimum; sed & altera tertiaque Centuriæ ac Viridarium Pomerelliæ, quæ ultima pene absoluta opera præcior auctoris mors luci invidit; anno enim 1697. diarrhæâ συστομική consumptus vitam clausit, relicta Joanni Philippo Breynio minimo natu filio Rei Herbariæ maximè Studio & Medico amplâ librorum suorum, stirpium siccatarum, & fossilium supellectile: quæ gazæ non perierant incendio, ut Plumerius existimaverat.

Inter eos verò qui Turnefortii æquales erant CAROLUS PLUMIER 20. Aprilis anno 1646. natus Massiliæ statim occurrit, vir obscuro quidem genere oriundus, sed observationibus Mechanicis & Botanicis non minus quam Iconibus manu propriâ delineatis & sculptis quas eis adjunxit, insignis; peracto Scholarum humaniorum curriculo, pietate erga Deum instinctus, se apud RR. PP. Minimos anno 1662 vitæ religiosæ devovit. Dum Philosophiæ operam navabat, illam cum Mathematicis scientiis cognatam esse persuasus, R. P. Maignan

celebrem ordinis sui Mathematicos Professorem audiendi causâ, Tolosam mitti postulavit: Undè postea Romam profectus, ibi Mechanicis se imprimis addixit, & summopere in Optices, Picturæ, Sculpturæ & Tornandi artibus profecit. A Francisco de Onuphriis Medico Romano, & à Sylvio Boccone Siculo, Botanicis quibuscum amicitiam inierat, ad Rei Herbariæ Studium stimulus, Patriam rediit, per quam ex Alpibus redux Turnefortius forte transibat, ei itaque & Garidello Regio tunc Aquis Sextiis Botanicæ Professori, Berteriisque fratribus Aquensibus Medicis, in multis Gallo-Provinciæ plagis Plantas indagantibus quum sæpius comes adfuisset, illas cognoscendi amor in eo tantoperè increvit, ut Surianus Massiliensis, Medicus Chymicus, Plantarum exoticarum Analyti operam dandi causâ in insulas Gallo-Americanas Regio jussu delegatus, cognito hoc in Plumerio Plantarum studio hunc sibi itineris socium adjunxerit. Oblatos sibi primos Plumerii labores Botanicos Ludovicus XIV. Regio Botanicæ sui titulo & annuâ pensione remuneravit, novisque observationibus vacaturum in eadem insulas iterum atque tertio demandavit. Præter aliquot stirpium Americanarum descriptiones, Filicum Historiam, novaque genera ab eo edita, plura adhuc quæ tam in Regiæ scientiarum Academiæ quàm in R. R. P. P. Minimorum Cœnobii Parisiensis Bibliothecis volumina ejus manu scripta asservantur; eaque non solum nongentarum circiter stirpium Americanarum Icones & descriptiones continent, sed & Avium, Piscium, Conchyliorum insectorumque ab eo in Americâ observatorum & depictorum Historiam complectuntur. Kinæ investigationis ergò novum iter in Peruviam sub Marchionis Castellii de Los Rios auspiciis cogitabat; at dum Classis proregis hujus transmissioni destinata, jussu Regiæ ad oram Gaditanam expectaret, indefessus ille vicinos campos perlustrabat, unde pleuritide correptus in cœnobio sui ordinis ad Portum Sanctæ Mariæ sito sexagenarius occubuit anno 1704.

Æmulum

Æmulum celebrem Turnefortius dum viveret, JOANNEM RATUM Anglum habuit in pago *Blachnotley* Effexienſis Provinciæ anno 1628. natum. Faber Ferrarius ei Pater fuit qui tamen cum humanioribus litteris imbuendum Cantabrigiam miſit. Inter ſcientias quibus illic inſtructus eſt, nulla magis ei ſapuit quàm Phytologia cujus ſtudio incitatus toties Cantabrigienſem agrum, totamque hanc Provinciã perluftravit, ut ſtirpium hujus Provinciæ Catalogo quaſi primo laborum ſuorum ſpecimine edito ingens futuri in Re Herbariã profeſtũs ſuis omen dederit. Ab anno 1658. ad 1673. quo ſe Anglicanæ Eccleſiæ Preſbiterum jam factum matrimonio ligavit, variis itineribus in omnes Angliæ, Scotiæ & Hyberniæ Provinciã ſuſceptis de naturali harum Inſularum Hiſtoriã certiorẽ ſe fecit, nec earum fines ſtudiorum limites ſibi præſcripſit. D. Willugbii Nobiliſſimi Angli rerum naturalium cognitionis avidi, benevolentia uſus ei per Belgium, Germaniam, Italiam, Galliamque peregrinanti comes fuit, quæ peregrinationes Plantarum Angliæ & extra inſulas ejus naſcentium Syllogas bis terve editas peperere. Quum verò ad rem ejus familiarem nihil itinera contuliſſent, ſolùmque ei Regiæ Societatis Londinenſis Socii titulum promeruiſſent, in Provinciã Warvicenſi annis quatuor actis Patriam ſuam cum uxore conceſſit, in quã modico contentus unum ſibi propoſuit negotium obſervationes ſuas in ſcientiæ Herbariæ utilitatem vertere. Ex earum enim cùm Joannis Bauhini & Caroli Cluſii Hiſtoriis collatione methodum ſuam confecit, quam generalis ſtirpium Hiſtoria ſtylo eleganti & modoſto, tum accuratori quàm hætenus ſcriptum erat ordine, ſecuta eſt. Operam Patrono ſuo Franciſco Willugbio avium piſciumque Hiſtoriam edere volenti, ſic præbuit, ut ſua tota pene nuncupari poſſit. Typis quoque methodum Inſectorum cudendam parabat, ſed fluentibus tibiãrum ulceribus & ſenio confectus vitam anno 1705. reliquit. Plura de tanti viri morum integritate, doctrinã, aliifque operibus ad Theologiam ſpectantibus in ſupplemento rerum memorabi-

lium anni 1705. Historiæ Europæ Anglice conscriptæ volumini anni 1706. adjecto legi possunt.

Tor vero SAMUELIS DOODII Botanicarum observationum specimina in Raii Historia Plantarum micant, ut ille sibi post Raium encomium quoque vindicet. In agro Strasfordiensi natus diligentia, labore affiduo, & mirâ sagacitate inter Londinenses Pharmacopæos sui temporis extitit Coryphæus. Quum verò Historiæ naturalis imprimisque Plantarum cognitione cæteris præstaret, horti eorum Chelsiani nuncupati Præfectus ab ipsismet Botanicusque Prælector creatus est. Plura se ab eo mutuatum fuisse Raium fateri non pudet. Is autem lyncæus præsertim Muscorum, Herbarum Capillarium, Fucorum, & Coralliorum investigator erat; magnum itaque obitu suo anno 1706. sui apud Botanicos desiderium reliquit.

Locum quoque hic sibi postulat ad Itatorum decus JOANNES BAPTISTA TRIUMFETTI, Celebris tam simplicium Professoris in Romano Archilycæo munere, quàm suâ cum Malpighio de ortu & vegetatione Plantarum concertatione publici juris factâ sub auspiciis Clementis XI. Pontificis summi anno 1703. & Iconibus nonnullis defensâ. Stirpes enim ex propriis partibus putrefactis renasci affirmare non veritus est, prolato in medium experimento quo partes quævis nonnullarum stirpium tritæ, earumdem Plantarum feracem terram reddebant in quam conjectæ fuissent, cum Malpighi cæterique Physici explosâ antiquâ opinione hanc generationem feminis cujusdam vel gemmarum aliquot minus elisarum reliquiis tribuerent. Obiit anno 1707. observationibus quibus sententiam suam tueri conatus est bene inter Botanicos meritus nec male inter Medicos practicos suæ mortis vaticinio à pylori Skirrho quo post biennium inter tormina sublatus est.

A Petro Bellonio & Carolo Plumerio non fuerat alius apud Gallos Botanophilus qui Plantas investigandi causâ plagas remotiores invisisset præter AUGUSTINUM LIPPI qui Parisiis anno 1678.

natus est Lucensi parente Medico Lutetiam agente. Tanto ille peregrinandi desiderio flagrabat ut Licentiatûs gradu à Facultate Medicâ Parisiensi adepto Ægyptum Æthiopiamque perlustrandî occasione Doctoratûs dignitati prætulcrit. Delegato à Ludovico Magno anno 1703. ad Æthiopiæ Regem D. DU ROULE, se legationis Medicum ultrò obtulit ; & postularo Fagonis favore sub eo titulo profectus Ægyptum primò petiit ex quâ sæpius & Plantarum semina & stirpes siccatas accuratasque descriptiones per epistolas misit. Quum autem in Abyssiiniam usque cum Regio oratore tenderet, cum eo à sicariis in itinere interfectus est. Ex variis quas ad Fagonium, Bourdelotium, & Dodartium Medicos Aulicos scripsit epistolis, existat collectio ducentarum & ampliùs Plantarum hætenus ignotarum descriptiones & nomina complectens.

Ex iis verò qui extremum fatum à Turnefortii obitu subierunt, Hollandia primùm præbet PETRUM HOTTONEM Amstelonomi anno 1648. natum. Is in Lugdunensi Academiâ Medicinæ Laureâ donatus à praxi defecit ut libentiùs Botanices studio vacaret, quo impulsus in Daniam hujus regni stirpes invisendi causâ se contulit. Ex eâ redux Lugdunum Batavorum à civitatis Consulibus revocatus est, ut Hermanni Plantarum exoticarum investigationis ergo in Indias delegati Professoris munus obiret, eâ lege ut si ille in itinere vitâ cederet, dignitatem is retineret. Hermanno absente digne professorem egit, ipsique reduci eo munere ad tempus reddito tandem post ejus mortem Horro omnino potitus est anno 1695. Præter elegantissimam de Botanices Historia & fatis orationem quam edidit eodem anno, illud ei in studii Rei Herbariæ utilitatem tentatum debemus, quod cognitis Turnefortii & Hermanni methodorum commodis utramque conciliandam meditaretur, rationemque hujus concentris perspiciendi discipulis suis traderet. Tam utilis incepti fructu inexpectatum ejus funus nos anno 1709. defraudavit.

Ex Horto Regio Monspelienfi multi sane Botanices alumni prodire,

etiam in hoc viro perspicax ingenii acies, animi firmitas & constantia, ac mira in dicendo facundia; ad quas animi dotes publicam in ream innatus amor, singularis morum integritas atque innocentia, pietasque absque fuce accedebant. His igitur dotibus indefessoque pro Regia incolumitate studio ita de Principum Maximo meritus est, ut Aulicorum nullus melius apud eum audiret. At ille gratia qua apud Regem valebat tantò digniorem se præstitit, quantò minùs illà in sua suorumque comoda uteretur; totam hanc in Horti Regii decus & amplificationem, quæ ei præcæteriserant potiora convertens. Obeunda demonstrationum munia quæ triginta & amplius annis eo fungente florebant, Turnefortio tradidit, cui, nullo consilii officii subsidive prætermisso genere, ad Botanicorum principem locum viam munivit. Nec solus Turnefortius opem ejus sensit, sed & in omnes Rei Herbariæ studiosos Principis sui beneficentiam promovit. Quâ arte R. P. *Plumier*, D. *Surian* & D. *Lignon* in insulas Gallo-Americanas, D. *Sarrazin* in Novam Franciam, D. *Lippi* in Ægyptum, R. P. *Feuillée* in Peruviam missis stimulos ad Plantarum investigationem addidit. Unde summa in Galliis ad Scientiæ Herbariæ progressum æmulatio excitata fuit, ac etiam res Medica collocupletata, quum ipse in dies tam feliciter ex Plantarum facultatibus melius perfectis nova ad ægrorum salutem præsidia depromeret. Rem probavit Optimi nostri Principis longa ætas & prospera, cujus imperantis annos Regum nullus superavit, & cui tam experto Medico opem ferente adeo læta affuit senectus. Tantum porro fuit Fagonis in Principem suum studium, ut eo defuncto extremum quoque & ipse diem propinquum sibi optaverit, quem ut placidiùs expectaret, spretis cæteris omnibus negotiis sese in hortum Regium ubi natus erat, & quem in deliciis semper habuerat, recepit; ubi post biennium Octogenarius obiit die Martis 12. anni 1718.

C A T A L O G U S

*Operum Botanicorum, quæ in Indice Scriptorum Rei Herbariæ Tur-
nesortii Institutionibus præmissis desiderantur.*

- A** Cr. Reg. Sc. Ac. Acta Regiæ Scientiarum Academiæ. *Histoires & Mémoires de l'Académie Royale des Sciences. A Paris chez Jean Boudot & à l'imprimerie Royale in 4°.*
- Ann. Ch. Pl. Pauli Ammanni Character plantarum Lipsiæ 1685. in 12°. idem notis illustratus & editus à Daniele Nebelio. Francofurti ad Mœnum 1701. in 12°.*
- Am. supp. Bot. Pauli Ammanni suppellex Botanica Lipsiæ 1675. in 8°.*
- Barr. Icon. R. P. Jacobi Barrelieri Icones Plantarum 1030. per Galliam, Hispaniam & Italiam observatarum, & ad vivum exhibitarum. Parisiis 1714. in fol.*
- Barr. obs. R. P. Jacobi Barrelieri Plantæ per Galliam, Hispaniam & Italiam observatæ opus posthumum ad recentiorum Botanicorum normam digestum & à nobis editum Parisiis 1714. in fol.*
- Barthol. Act. Hafn. Thomæ Bartholini Acta Hafniensia. Hafniæ 1673. & 1680. in 4°. vol. v.*
- Boerh. Ind. Hermannii Boerhave Index Plantarum horti Lugduno-Baravi. Lugd. Bat. 1710. in 8°.*
- Bumald. Bibl. Joannis Antonii Bumaldi Bibliotheca Botanica, Bononiæ 1657. in 24.*
- Camer. sex. Plant. Rudolphi Jacobi Camerarii Professoris Tubingensis, de sexu Plantarum epistola. Tubingæ 1695. in 12°.*
- Chomel. Chomel Synopsis Historiæ stirpium officinalium. Abrégé de l'histoire des Plantes usuelles par M. Chomel A Paris 1712. in 8°.*
- Contant Jacobi & Pauli Contant Pharmacopæorum Piétaviensium in Dioscoridem notæ. Les Oeuvres de Jacques & Paul Contant Apoticaire. A Poitiers 1561. in fol.*
- Du Tertre. R. P. Du Tertre Historia naturalis Insularum Gallo Americanarum. Histoire générale & naturelle des Antilles habitées par les François. A Paris 1667. & 1670. in 4°. 4 vol.*
- Feüillée. R. P. Feüillée Historia Plantarum officinalium Peruvix &c. Histoire des Plantes Médicinales qui sont le plus en usage dans les Royaumes du Perou & du Chily. Inferitur observationum ejus Physicarum, Mathematicarum & Botanicarum Diario Gallice edito Parisiis 1714. in 4°. vol. 2.*
- Franc. Lexic. Georgii Franci de Frankenau Flora Francica, hoc est Lexicon Plantarum hætenus usualium &c. Argentorati 1705. in 12°.*
- Garid. Bot. Aq. Garidel Botanicum Aqueense. Histoire des Plantes qui naissent aux environs d'Aix & en d'autres lieux de la Provence, par M. Garidel. A Aix 1715. in fol.*
- Hannem. Meth. Joannis Lud. Hannemanni Methodus cognoscendi vegetabilia, juxta triplicem cognitionem Grammaticam, Philosophicam & Medicam Kilonii 1677. in 8°.*
- Helving. Flor. Pruss. Georgii Andreæ Helvingii Flora Prussica quasi modo genita, seu Enumeratio Plantarum indigenarum Prussix. Gedani 1712. in 4°.*
- Jung. Phytosc. Joachimi Jungii Isagoge Phytoscopica. Hamburgi 1679. in 4°.*
- Knaut. meth. Christiani Knaut Methodus Plantarum Lipsiæ & Halæ 1716. in 8°.*
- Loesel fl. Pruss. Joannis Loeseli Flora Prussica, sive Plantarum in Prussia sponte nascentium Catalog. quem Iconibus illustravit Joan. Gottsched. Regio Monti 1703. in 4°.*
- Munting. Phyt. Abrahami Muntingii Phytographia curiosa. Amstelodami 1711. in fol.*
- Olhaf. Pl. Danr. Nicolai Olhafii Elenchus Plantarum circa Dantiscum sponte nascentium. Gedani 1656. in 8°.*

- Pluk. Amalth.* Leonardii Plukenetii Amaltheum Botanicum. Londini 1703. in fol.
Pluk. Mant. Plukenetii Mantissa Almageſti Botanici Londini 1700. in fol.
Plum. Fil. R. P. Caroli Plummerii Hiſtoriâ Filicum Americanarum. Pariſiſ è Typogra-
 phiâ Regiâ 1705. in fol.
Plum. nov. gen. Plumerii nova genera Plantarum Americanarum cum Catalogo
 Indicarum ſtirpium ab ipſo deſcriptarum & in Turneſortii Inſtitutis recenſitarum. Pari-
 ſiſ 1703. in 4°.
Raii Hiſt. tom. 3. Joan. Raii Hiſtoriæ Plantarum tomus tertius Londini 1704. in fol.
Raii meth. emend. Raii methodus Plantarum emendata & aucta Londini 1703. in 8°.
Raii Var. Meth. Raii de Variis Plantarum methodis Diſſertatio. Londini 1696. in 8°.
Savaſt. Inſt. R. herb. R. P. Eulalii Savattani S. J. Botanicorum ſeu Inſtitutionum Rei
 Herbariæ, libri quatuor. Neapoli 1712. in 12°. Heroico carmine.
Scheuchzer. Itin. Alp. Joan. Jacobi ſcheuchzeri Itinera alpina. Londini 1708. in 4°.
Scheuchz. Agr. Prodr. Joannis Scheuchzeri Agroſtophographiæ Helveticæ Prodomus
 Tiguri 1708. in fol.
Sloan. Hiſt. Jam. Hans Sloane Hiſtoria naturalis Inſularum Maderæ Barbados & Ja-
 maicæ. *A Voyage to the iſland Madera, Barbados, Nievos, S. Criſtophors, and Ja-
 maica With the natural hiſtory &c.* vol. 1. London 1707. in fol.
Sterb. Th. Fung. Franciſci Sterbeeck Theatrum Fungorum Belgicè. Antverpiæ 1685.
 in 4°.
Tit. Catal. Antonii Titæ Catalogus Plantarum quibus Patavii conſtitus eſt Hortus
 Illuſtr. Joannis Franciſci Mauroceni Veneti Senatoris. Patavii 1719. in 12°.
Volk. Flor. Norimb. Joannis Georgii Volkameri Flora Noribergeſis, ſeu Catalogus
 Plantarum in agro Noribergeſi ſponte vel arte enutritarum. Norbergæ 1700. in 4°.
Volk. Heſp. Norimb. Joannis Criſtophori Volkameri Heſperidum Norimbergium,
 ſeu de Malorum Citreorum, Limonum, Aurantiorumque culturâ & uſu libri quatuor
 è Germanica in Latinam linguam tranſlati. Norimbergæ 1713. in fol.
Zannichel. Joannis Hieronymi Zannichellii Epiſtola de Myriophyllo Pelagico & de
 alterâ plantâ anonymâ. Venetiis 1714. in 4°.

 A P P R O B A T I O N .

Extrait des Regiſtres de l'Académie Royale des Sciences.

Du 20. Décembre 1718.

Mrs de Reaumur & Geoffroy qui avoient été nommés pour examiner les augmentations faites par M. de Juſſieu aux *Inſtitutions de M. Tournefort*, qui vont être réimprimées, en ayant fait leur rapport, la Compagnie a cru qu'elles ſeroient très-agréables au Public. En foi de quoi j'ai ſigné le préſent Certificat. A Paris ce 26. Décembre 1718.

FONTENELLE, Secrétaire perp. de l'Académie Royale des Sciences.

DE U S U
I N S T I T U T I O N U M
R E I H E R B A R I Æ.

QUI plantarum studio revera tenentur, nullo quidem præceptore docente, certam earum cognitionem etiam ex tempore consequentur, si paucorum Florum formas (quatuordecim scilicet, quæ intra spatium unius vel alterius horæ addisci possunt) in animo sibi defigere velint. Omnis quippe flos vel constat ex foliis; vel foliis carens, aliud nihil habet nisi capillamenta quædam, quæ, *Stamina* appellantur. Hic *Apetalos* seu *Stamineus*, ille *Petalodes* dici consuevit. Flos *Apetalos* vel embryoni adhærescit, vel ab eo separatur. *Petalodes* dividitur in simplicem & compositum. Flos simplex, alius *Monopetalos* appellatur, hoc est unius, ut ita dicam, folii; alius verò *Polypetalos*, seu multorum foliorum. *Monopetali* species sunt *Flos Campaniformis*, *Infundibuliformis*, *Rotatus*, *Labiatus*, *Personatus*. Floris *Polypetali* dissimilitudines sunt, flos *Cruciformis*, *Rosaceus*, *Caryophyllæus*, *Liliaceus*, & *Papilionaceus*. Flos demum compositus, in *Flosculosum*, *Semiflosculosum* & *Radiatum* dispertitur. Horum omnium de-

DE USU INSTITUTIONUM

finitiones pag. 72. 73. & 74. formæ verò, Tab. 7. 8. 9. 10. 11. exponuntur.

Igitur cùm planta quævis ignota sese Philobotano objiciet, primò explorandus venit ejus flos, utrum Apetalos, an Petalodes; an simplex vel compositus. Ponamus v. g. illum esse Campaniformem; tunc consulenda est Classis prima Institutionum nostrarum, in qua agitur de plantis flore monopetalo, campaniformi, ejusque genera lustranda, donec ignoto flos similis occurrat. Namque si floris Convolvuli v. g. æmulus videatur, in eo stare debet Philobotanus, indagaturus utrum Pistillum ejusdem floris abeat in fructum Convolvuli fructui similem: his enim ita se habentibus, nullus dubitandi locus est quin planta, quæ priùs erat ignota, ad Convolvuli genus sit referenda. Neque tamen satis est nosse genus; singulæ præterea Convolvuli species, quæ ibidem recensentur, à Philobotano percurrendæ sunt, ut certior fiat utrum species illa quam præ manibus habet, descripta sit necne. Enimverò si totâ suâ formâ, hoc est radicibus, foliis, caule, floribus & fructibus descriptioni & iconi respondeat ejus speciei v. g. quæ Convolvulus major, albus C. B. dicitur, manifestum est hanc esse reverà Convolvulum majorem, album C. B. tuncque scriptores Rei Herbariæ à C. Bauhino indicatos evolvat si lubet, ut pleniorrem hujus plantæ notitiam adipiscatur. In speciebus autem enumerandis primò appellationem C. B. afferre solitus sum, ob synonymorum collectionem: deinde nomen quod eidem speciei J. Bauhinus imposuit,

REI HERBARIÆ.

propter descriptionem & annotationes apprime utiles : postremò & appellationem à Dodonæo usurpatam ; Clusio , Lobelio , aliove auctore probato , qui iconem ejusdem speciei non contemnendam exhibuit.

Qui plantas eâ ratione addiscunt , rarò earum obliviscuntur vel eas facilè eâdem arte in memoriam revocant. Monendi autem sunt Philobotani præter notam genericam , quæ in floris simul & fructus forma plerumque posita est , singulas etiam plantarum partes intentis oculis , ut aiunt , intuendas esse , & maximâ diligentîâ contemplandas , earum imagines in animo insculptas habeant ; semel enim explorato genere cujusvis speciei , ex sola florum inspectione , ex improviso , quâvis anni tempestate eadem species facilè dignoscitur , cùm parumper etiam hac in arte exercitatis subitò veniat in mentem , folia hujus vel alterius formæ non convenire nisi plantæ , quæ floribus & fructibus certæ cujusdam structuræ donatur. Quapropter nota generica plantarum à duabus tantùm aut tribus partibus pendet ; specifica verò , seu ea quâ species plantarum à cæteris omnibus distinguuntur , ab omnibus non solùm partibus , sed ab earum affectionibus omnino proficiscitur. Ex quibus liquet , certi nihil vel de minimâ herbulâ pronuntiari posse , nisi exploratis sua tempestate omnibus ejus partibus.

Hæc mihi longo usu semper visa est brevior certiorque via , quâ ad plantarum cognitionem perveniri possit , maximè cum agitur de iis quarum flores & fructus quotannis conspiciuntur : nam quod ad excel-

DE USU INSTITUTIONUM REI HERBARIÆ.

fas arbores attinet quæ rarò florent & fructus edunt , debent potius earum nomina ex libris vel à præceptore mutuari , etiamsi earum genera à florum & fructuum forma petenda sint ; neque enim quæ Populi , Salicis , aut Quercûs species dicuntur , ad ea genera revocarentur , nisi floribus aut fructibus propriæ cujusdam structuræ donarentur ; idemque nomen è contrà sibi semper arrogarent , etiamsi foliis longè distarent à cæteris speciebus.

Neque prætereundum est non solùm specierum Plantarum , sed earum etiam quæ *Varietates* ab Herbariis appellantur , mentionem à nobis sæpissimè fieri , parum curantibus utrum reverà varietates sint ejusdem speciei : cùm enim affectionibus quibusdam sensibus obviis differant , diversis etiam appellationibus debent distingui.

EXPLICATIO

NOMINUM SCRIPTORUM

REI HERBARIÆ,

quorum mentio fit in hoc Opere.

AD v. *Adversaria nova stirpium*, auctoribus Petro Pena & Matthia de Lobel Medicis. Londini, 1570, & 1606. Antuerpiæ 1575. in folio.
Adv. part. 2. Adversariorum Pars altera. Londini 1605.

Ald. Aldinus. Exactissima descriptio rariorum quarundam plantarum, quæ continentur Romæ in Horto Farnesiano. Tobia Aldino Cefenate seu potius Petro Castello auctore. Romæ 1625. in fol.

Ambros. Ambrosinus. Hyacinthi Ambrosini, Horti publici Bononiensis Præfecti, Phytologiæ sive de Plantis Partis Primæ Tomus I. Bononiæ 1666. in folio.

Ang. Anguillara. Semplici dell' Eccellente M. Luigi Anguillara. In Venetia 1561. in 8°.

A. R. Par. Scientiarum Academia Regia Parisiensis. *Mémoires pour servir à l'Histoire des Plantes, dressés par M. Dodart, de l'Académie Royale des Sciences, Docteur en Médecine de la Faculté de Paris.* 1676. in folio.

Banister Car. Stirp. Virg. Banisteri Catalogus Stirpium Virginicæ, nondum editus; sed à Plukenetio memoratus.

Barr. *Icon.* Barrelieri Icones æri eleganter incisæ, nondum tamen editæ, prostant Parisiis in Bibliotheca Patrum Dominicanorum Cœnobii sancti Honorati; quorum familiæ se adjunxit anno 1635. Jacobus Barrelier Parisinus, plantarum admodum studiosus & Medicinæ Doct. Postquam autem ad Theologiam se contulisset earum studio maximè incubuit, variisque peregrinationibus susceptis, in Hispaniam præsertim & Italiam, tandem Parisios secessit, quasque observarat rariores plantas incidi curavit, publici juris facturus, nisi vir optimus, doctissimus, & inter celebriores sæculi Botanicos annumerandus, vivere desisset, anno ætatis 68. die Septembris 18. anni 1671.

EXPLICATIO NOMINUM

Bellon. Bellonius. Petri Bellonii, Canoniani, observationes è Gallico sermone in latinum transtulit Clusius. Extant præterea Bellonii de Arboribus coniferis: de Admirabili operum antiquorum præstantia: de Medicato funere &c. in 4°. Parisiis 1553.

C. B. Phytop. Caspari Bauhini Phytopinax. Basileæ 1596. in 4°.

C. B. Pin. Caspari Bauhini Pinax Theatri Botanici. Basileæ 1623. & 1671. in 4°.

C. B. Matth. Matthioli Opera C. Bauhini Synonymis plantarum & notis illustrata. Basileæ 1598. in folio.

C. B. Prod. C. Bauhini Prodrômus Theatri Botanici. Francofurti 1620. Basileæ 1671. in 4°.

C. B. Theat. C. Bauhini Theatri Botanici Liber primus. Basileæ 1663. in folio.

Besl. Fasc. Basilii Besleri Fasciculus rariorum animalium, lapidum, fructuum, maritimarum plantarum &c. Noribergæ in forma longo 1616.

Besl. Gazophyl. Gazophylacium rerum naturalium Michaëlis Ruperti Besleri, Medici & Reipubl. Noribergensis Physici ordinarii. Noribergæ 1613. in folio.

Bocc. Mus. Museo di Fisica di Paulo Boccone. in Venetia 1697.

Bocc. rarior. plant. Icones & descriptiones rarior, plantarum, auctore Paulo Boccone. Oxonii 1674. in 4°.

Bot. Monsp. Petri Magnol, D. M. Monspeliensis, Botanici Monspeliense. Lugd. 1676. Eiusdem appendix, Monspelii 1686. Eiusdem Prodrômus Historiæ generalis Plantarum. Monspelii 1689. in 8°.

Bot. Monsp. App. In appendice Botanici Monspeliensis.

Breyn. Cent. 1. Jacobi Breynii Genadensis Exoticarum, aliarumque minus cognitarum Plantarum, Centuria prima. Gedani 1678. in folio.

Breyn. Prodr. 1. Jacobi Breynii Genadensis Prodrômus primus Fasciculi rariorum plantarum. Gedani 1680. in 4°.

Breyn. Prodr. 2. Jacobi Breynii Genadensis Prodrômus secundus Fasciculi rariorum plantarum. Gedani 1689. in 4°.

Bross. Brossæus. *Description du Jardin Royal des Plantes médicinales.* Par Guy de la Brosse, Médecin ordinaire du Roi, Intendant dudit Jardin. 1633. in 4°.

Cæs. Cæsalpinus. De Plantis libri xvi. Andreae Cæsalpini, Aretini Medici clarissimi. Florentiæ 1583. Eiusdem Appendix. Romæ 1603. in 4°. Reperitur etiam in Museo Bocconis.

Cam. Epit. Camerarius in Epitome Matthioli. De plantis Epitome utilissima Petri Andreae Matthioli Senensis à Joachimo Camerario. Francofurti ad Mœnum 1588. in 4°.

Cam. Hort. Camerarius in Horto Medico & Philosophico. Francofurti ad Mœnum 1588. in 4°.

Car. Steph. Præd. rust. Caroli Stephani Prædium rusticum. Parisiis 1629. in 8°.

C. Dur. Castor Durantes. Herbario nuovo di Castore Durante, Medico

SCRIPTORUM REI HERBARIÆ.

& Cittadino Romano. Romæ 1585. Venetiis 1684. in folio.

Cat. Altdorf. Vide *Flora Altdorffina*.

Cat. Georg. à Turr. Vide *H. Pat.*

Cat. Plant. Bat. Joannis Commelini Catalogus Plantarum Indigenarum Bataviæ. Amstelodami 1683.

Clus. App. Clusius in Appendice Historiæ Plantarum.

Clus. App. alt. ad lib. vi. Clusius in Appendice altera ad librum vi.

v. g.

Clus. Cur. post. in folio. Clusius in Curis posterioribus in folio 1611. Antuerpiæ.

Clus. Exor. Clusius de Exoticis. Caroli Clusii Atrebatensis Exoticorum lib.

x. Antuerpiæ 1605. in folio.

Clus. Hisp. Caroli Clusii Atrebatensis rariorum aliquot plantarum per Hispanias observatarum Historia. Antuerpiæ 1576. in 8°.

Clus. Hisp. Caroli Clusii Atrebatensis rariorum plantarum Historia. Antuerpiæ in folio 1601.

Clus. Pann. Caroli Clusii Atrebatensis rariorum aliquot stirpium per Pannoniam, Austriam &c. observatarum Historia. Antuerpiæ 1683.

Col. Part. I. Columna parte I. Fabii Columnæ Lyncæi minus cognitarum stirpium ΕΚΦΡΑΣΙΣ. Romæ 1606. in 4°.

Col. Part. alt. Columna parte alterâ. Fabii Columnæ Lyncæi minus cognitarum stirpium Pars altera. Romæ 1616. in 4°.

Col. Phytob. Fabii Columnæ Phytobasanos. Neapoli 1592. in 4°.

Col. in Rech. Columna in Rechum. Rerum Medicarum Novæ Hispaniæ Thesaurus à Nardo Antonio Recho, cum notis & additionibus Fabii Columnæ. Romæ 1644.

Cord. Hist. Valerii Cordi Historiæ Stirpium libri iv. Argentinæ 1561. in folio.

Corn. Jacobi Cornuti Doctoris Medici Parisiensis Canadensium Plantarum, aliarumque nondum editarum Historia. Parisiis 1635. in 4°.

Didac. Venerandus F. Didacus ex Recollectorum Ordine, rariorum plantarum cultor eximius.

Dod. Gal. Dodonæus in Historia Gallicè scripta. *Histoires des Plantes, composée en Flamand, par Dodoens ou Dodoué, & traduite en François par Clusius, ou Charles de l'Ecluse.* A Anvers 1557. in folio.

Dod. Pempr. Remberti Dodonæi Mechliniensis, Medici Cæsarei, Stirpium Historia Pemprades sex, sive libri xxx. Antuerpiæ 1616. in folio.

Donat. Donatus. Trattato de semplici, Pietre, & Pesci marini, di Antonio Donati. In Venetia 1631. in 4°.

Elem. Bot. Elemens de Botanique. A Paris 1694. in 8°.

Eysl. Hortus Eystettenensis Operâ Basilii Besleri Philiiatri & Pharmacopæi. Norimbergæ 1613. in folio.

Ferr. Hesp. Ferrarii Hesperides: sive de Malorum Aureorum cultura & usu libri iv. Joannis Baptistæ Ferrarii, Senensis, è Societate Jesu. Romæ 1646. in folio.

EXPLICATIO NOMINUM

Ferr. Flor. Ferrarius de Florum Cultura. Joannis Baptistæ Ferrarii, Senensis, è Societate Jesu, de Florum Cultura libri iv. Romæ 1633. Amstelodami, in 4°.

Flor. Altdorf. Floræ Altdorffinæ Deliciæ sylvestres, sive Catalogus Plantarum in agro Altdorffino sponte nascentium, à Mauricio Hoffmanno. Altdorffii 1677. in 4°.

Ejusdem Florilegium Altdorffinum, sive Catalogus Plantarum Horti Medici Altdorffini. Altdorffii 1676. in 4°.

Flor. Bar. Floræ Lugduno-Batavæ Flores Pauli Hermanni. Lugduni-Bavorum 1690. in 8°.

Fuchf. De Historia Stirpium Commentarii insignes, auctore Leonhardo Fuchfio. Basileæ 1541. in folio.

Ger. Emac. Joannis Gerardi, Angli, Historia Plantarum emaculata Londini 1597. in folio.

Gesn. Biblioth. Bibliotheca universalis Gesneri. Tiguri 1545. in folio.

Gesn. Col. De Stirpium collectione Tabulæ, per Conradum Gesnerum luci data à C. Wolpio. Tiguri 1587. in 8°.

Gesn. Epist. Epistolarum Medicinalium Conradi Gesneri, Philosophi Medici Tigurini libri 111. Tiguri 1577. in 4°.

Gesn. Epist. à C. B. editæ. Conradi Gesneri Philosophi & Medici Epistolæ à C. Bauhino nunc primum editæ. Occurrunt cum libro de Plantis à Divis Sanctifive nomen habentibus. Basileæ 1591. in 8°.

Gesn. de fig. Lap. Conradi Gesneri de rerum Fossilium, Lapidum & Gemmarum maximè figuris & similitudinibus liber. Tiguri 1565. in 8°.

Gesn. Hort. Horti Germaniæ, Auctore Conrado Gesnero, cum Operibus Cordi editi sunt. in folio.

Gesn. de Rei Herbar. Scriptor. ad Cord. Gesnerus de Rei Herbariæ Scriptoribus ad Historiam Plantarum Valerii Cordi.

Gesn. de rei Herbar. Scriptor. ad Trag. Gesnerus de rei Herbariæ Scriptoribus ad Historiam Plantarum Hieronymi Tragi.

Griff. in Epist. dedic. V. L. Griffley in Epistola dedicatoria Viridarii Lusitani.

Hernand. Hernandes. Rerum Medicarum Novæ Hispaniæ Thesaurus ex Francisci Hernandis relationibus. Romæ 1649. in folio.

Hoff. Flor. Altdorf. Vide *Flor. Altdorf.*

H. Amstel. in 12. Hortus Amstelodamensis Joannis Commelini. Catalogus Plantarum Horti Medici Amstelodamensis. Amstelodami 1686. in 12.

H. Amstel. in folio. Rariorum Plantarum Horti Medici Amstelodamensis Descriptio & Icones, auctore Joanne Commelino. Amstelodami, 697.

H. Cathol. Hortus Catholicus, auctore Francisco Cupani. Neapoli 1696. cum supplemento primo in 4°.

H. Cathol.

SCRIPTURUM REI HERBARIÆ.

H. Cathol. suppl. alt. Supplementum alterum ad Hortum Catholicum Francisci Cupani. Panormi 1697. in 4°.

Hort. Edimb. Hortus Medicus Edimburgensis, auctore Jacobo Sutherland. Edinburgi 1683. in 8°.

H. L. Bat. Horti Academici Lugduno-Batavi Catalogus. Auctore Paulo Hermanno. Lugduni Batavorum 1687.

H. Mal. Hortus Malabaricus, Indicus. Amstelodami ab anno 1678. ad annum 1693. quo duodecima Pars impressa est, in folio.

H. Pat. Catalogus Plantarum Horti Patavini Georgii à Turre. Patavii 1662. in 12.

H. R. Blef. Hortus Regius Blefensis. Parisiis 1655. in folio.

H. R. Monsp. Hortus Regius Monspelienfis Petri Magnol. Monspelii 1697. in 8°.

H. R. Par. Hortus Regius Parisiensis. Parisiis 1665. in folio.

J. B. 1. 250. J. Bauhinus, tom. 1. pag. 250.

J. B. 2. 213. J. Bauhinus, tom. 2. pag. 213.

J. B. 3. 698. J. Bauhinus, tom. 3. pag. 618.

J. B. 3. Part. 2. 25. Bauhinus, tom. 3. Part. 2. pag. 25. Historia scilicet plantarum universalis, auctoribus J. Bauhino Archiatro, Joanne Henrico Cherlero Doctore, Basiliensibus; quam recensuit & auxit Dominicus Chabræus D. Genevensis. Ebroduni 1650. in folio.

Icon. Robert. Icones Roberti. Variæ ac multiformes florum species appressæ ad vivum, auctore Nicolao Robert. Parisiis in 4°.

Imper. Historia naturale di Ferrante Imperato Neapolitano Neapoli. 1599. Venetiis 1672. in folio.

Joncq. Hort. Dionysii Joncquet, Medici Paris. Hortus. Parisiis 1659. in 4°.

Lauremb. Petri Laurembergii Apparatus Plantarius primus. Francofurti 1632. in 4°.

Lel. Triumph. apud fratrem. Lælii Triumphetti Catalogus Plantarum, cum observationibus J. Baptistæ Triumphetti ejus fratris editus.

Lign. Alexander & Joannes Lignonii fratres, Botanici Regii; in Insulis Americanis, & maxime in ea quæ *Guadalupa* vocatur, Plantarum investigationi operam dantes.

Lob. Icon. Matthiæ Lobelii Plantarum seu stirpium Icones. Antuerpiæ 1581.

Lob. Illustr. Matthiæ de Lobel stirpium Illustrationes, accurante Guill. How. Anglo, Londini 1655. in 4°.

Lob. Obs. Lobelii Illustrationes Plantarum, seu stirpium Historia Matthiæ de Lobel Insulani. Antuerpiæ 1576. in folio.

Lugd. Historia generalis Plantarum, Lugduni apud Guillelmum Rouillium 1586. in folio.

Lugd. App. Appendix Historiæ generalis Plantarum Lugduni editæ apud Rouillium.

Lugd. Gal. Editio Gallica Historiæ generalis Plantarum Lugduni 1616. in folio.

EXPLICATIO NOMINUM

Mappus. D. Mappus, filius, Medicinæ Doctor Argentinenſis, in rerum naturalium cognitione apprime verſatus, paternæ virtutis hæres digniſſimus.

Marcgr. Georgii Marcgravii de Liebfad, Miſnici Germani, Hiſtoria Rerum naturalium Braſiliæ libri octo; editi ſimul cum Hiſtoria Piſonis. Lugduni-Batavorum 1648. in folio.

Matth. Petri Andrææ Matthioli, Senenſis Medici, Commentarii in ſex libros Pedacii Dioſcoridis. Venetiis ex officina Valgrifiana 1565. in folio.

Matth. Lob. Icon. Matthiolus à Lobelio memoratus in Iconibus ſtirpium.

Mentz. Index nominum Plantarum multilinguis, Operà Chriſtiani Mentzelii. Berolini 1682. in folio.

Mentz. Pug. Mentzelius, in Pugillo rariorum Plantarum, ad calcem Indicis editus.

Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. Plantarum Hiſtoriæ univerſalis Oxoniënſis Pars 2. auctore Roberto Morifon, Oxonii 1680. in folio. ☉

Mor. Hiſt. Oxon. Part. 3. Plantarum Hiſtoriæ univerſalis Oxoniënſis Pars 3. auctore Roberto Morifon, à Jacobo Bobarto non ſolum edita in lucem, ſed maximè illustrata. Oxonii 1699. in folio.

Mor. H. R. Bleſ. Hortus Regius Bleſenſis auctus, ſeu Prælua Botanica Morifoni. Londini 1669. in 8°.

Mor. Umb. Plantarum Umbelliferarum Diſtributio nova, auctore Roberto Morifon, Oxonii 1672. in folio.

Munt. Hiſt. Muntingius in Hiſtoria Plantarum in folio. Amſteldami.

Muſ. Petiv. Muſæum Petiverianum, cujus Centuria 1^a 1695. 2^a & 3^a 1698. 4ª verò & 5^a 1699. Londini prodire in 8°.

Muſ. Reg. Soc. Cat. Catalogus Muſæi Regiæ Societatis à D. Grew. elaboratus.

Oldenl. Henricus Bernardus Oldenlandius, Germanus, Pauli Hermanni diſcipulus, Medicinæ & Plantarum ſtudioſus, quarum gratiâ ad caput Bonæ ſpei ſe contulit, & paucis abhinc annis periit vir meliore fato & longiore vitâ dignus, cui multas rariores plantas debeo.

Par. Bat. Pauli Hermanni Paradifus Batavus. Lugduni-Batavorum 1698. in 4°.

Park. Par. Joannis Parkinſoni Paradifus terreſtris. Londini 1629. in folio.

Park. Theat. Joannis Parkinſoni Theatrum Botanicum. Londini 1640. in folio.

Paſſ. Icon. Icones Criſpini Paſſæi. Arnheimi 1607.

Phytol. Brit. Phytologia Britannica. Londini 1650. in 12.

Pillet. Pilleterius. Plantarum in Welachria Zeelandiæ inſula naſcentium Synonymia, auctore Caſparo Pilleterio. Middelburgii 1610. in 8°.

Piſon. Guillelmi Piſonis de Indiæ utriuſque Re naturali & medica li-

SCRIPTURUM REI HERBARIÆ.

bri quatuordecim. Amstelodami 1658. Lugduni-Bavorum 1648. in folio.

Plum. Plumerius. *Description des Plantes de l'Amérique, par le Pere Plumier. A Paris* 1693. Carolus Plumerius Massiliensis, Botanicus Regius, è sanctissimo Minimorum Ordine non moribus tantum sed doctrinâ qua pollet maximâ commendandus, cum in Mathematicis disciplinis & Philosophiâ, tum maximè in Re Herbaria; quâ semper adeo delectatus est, ut nullis neque periculis, neque laboribus perterritus plures ipse solus nondum descriptas in Indiis Occidentalibus plantas observaverit, quàm omnes hujus ævi Botanici. Harum autem nomina pro summâ quæ me complectitur benevolentia publici juris in hoc opere facere voluit, maximâ diligentia totus incumbens delineandis, incidendisquæ iconibus ac descriptionibus concinnandis quas prope diem ipse editurus est.

Pluk. *Almag. Bot.* Leonardi Plukenetii Almagestum Botanicum. Londini 1696. in folio.

Pluk. *Phytogr.* Leonardi Plukenetii Phytographia. Cujus Pars 1. & 2. Londini 1661. tertia verò 1692. quarta demum 1696. exhibitæ sunt in folio.

Pon. Bal. Ital. Monte Baldo descritto da Giovanni Pona Veronese. In Venetia 1618. in 4°. Eadem latine prodit in folio cum Operibus Clusii. Antuerpiæ 1691. Bassilæ verò in 4°. 1608.

Prodr. Par. Bat. Prodrromus Paradisi Batavi. Amstelodami cum Schola Botanica editus 1689. in 12.

P. Alp. Ægypt. Prosperi Alpini de Plantis Ægypti liber. Venetiis 1633. in 4°.

P. Alp. Exot. De Plantis Exoticis Libri duo, Prosp. Alpini. Venetiis 1656. in 4°.

Raii Cat. Angl. Catalogus Plantarum Angliæ & Insularum adjacentium. Operâ J. Raii è Societate Regia. Londini 1677. in 8°.

Raii Cat. Cant. Catalogus Plantarum circa Cantabrigiam nascentium. Cantabrigiæ 1660. Appendix verò 1685. in 8°.

Raii Hist. Historia Plantarum. Auctore J. Raio è Societate Regia. Londini 1686. in folio.

Raii Syllog. Sylloge Stirpium Europæarum J. Raii. Londini 1694. in 8°.

Raii Synops. Synopsis Methodica Stirpium Britannicarum. Auctore. Raio. Londini 1690. in 8°. tum & 1696.

Reneal. D. Renealmus è Regia Scientiarum Academia, Doctor Medicus Parisiensis, magnas avitæ virtutis spes faciens.

Richier Onomat. Onomatologia, seu Nomenclatura Stirpium, quæ in Horto Regio Montpelienfi recens constructo coluntur, Richierio de Belleval, Medico Regio, Anatomico, & Botanico professore, imperante. Montpelii 1598. in 12.

Richier Recherc. Dessin touchant la Recherche des Plantes du Pays de Languedoc, par M. Richier de Belleval. A Montpellier 1605. in 8°. Cum quinque Iconibus aeneis.

EXPLICATIO NOMINUM

Richier. Icon. Icones Plantarum Richierii de Belleval, elegantissima quidem, sed nondum editæ, nec forsitan edendæ: quarum Tabulæ aeneæ profantè Mospellii in Museo Clariff. Viri D. de Belleval.

Rivin. D. Augusti Quirini Rivini Introductio generalis in Rem Herbariam, cum ordine Plantarum quæ sunt flore regulari, monopetalò. Lipsiæ 1690. in folio.

Ejusdem Ordo Plantarum quæ sunt flore regulari, pentapetalò. Lipsiæ 1699. in folio.

Rob. Cur. Catalogus Stirpium, tam indigenarum quàm exoricarum, quæ Lutetiæ coluntur: à J. Robino, Botanico Regio, & Iatrici Horri celeberrimæ Scholæ Parisiensis curatore. Parisiis 1601. in 12.

Rondel. Rondeletius de Piscibus. Lugduni 1554. in folio.

Ruel de Nat. Stirp. De Natura Stirpium Libri tres, Joanne Ruellio auctore. Parisi's 1536. in folio.

Sarrac. Sarracenus, Gallicè *Sarrazin*, Medicinæ Doctor peritissimus, apud Canadenses Botanicus & Anatomicus Regius, accuratissimus Rerum Naturalium explorator.

Schol. Bor. Schola Botanica. Amstelodami 1689. in 12.

Schuvenc. Stirpium Fossilium Silesiæ Catalogus, à Casparo Schuvencfelt. Lipsiæ 1600. in 4°.

Scot. Illustr. Scotia illustrata. Auctore Roberto Sibbaido. Edimburgi 1684. in folio.

Sim. Paul. Quadrip. Quadripartitum Botanicum Simonis Paulli. Argentorati 1667. in 4°.

Sloane Cat. Plant. Jam. Catalogus Plantarum Insulæ Jamaicæ, auctore Hans Sloane, è Regia Societate. Londini 1696. in 8°.

Stap. in Theoph. vel. *Bod. à Stap.* Theophrasti Eresii de Historia Plantarum libri decem, quos illustravit Joannes Bodæus à Stapel. Amstelodami 1644. in folio.

Sur. Surianus, Massiliensis, Medicinæ Doctor & Pharmacopæus, Botanicus Regius. Ex Indiis Occidentalibus redux, quò Plantarum investigandarum causâ abiecit, Massiliæ mortuus est paucis abhinc annis.

Suvert. Emanuelis Suvertii Florilegium. Francofurti 1612. Amstelodami 1647. in folio.

Tabern. Hist. Jacobi Theodori Tabernæmontani Historia Plantarum Germanicè scripta. Francofurti 1613. in folio.

Tabern. Icon. Jacobi Theodori Tabernæmontani Icones Plantarum. Francofurti 1590.

Thal. Thalius. Sylva Hercinia, sive Catalogus Plantarum sponte nascentium in montibus & locis vicinis Herciniæ. Francofurti. 1558. in 4° cum Horto Camerarii editus.

Thev. Franc. Antarct. *Les singularités de la France Antarctique; par André Thevet. A Paris 1558. in 4°.*

Trag. Tragus. Hieronymi Tragi de Stirpibus libri Tres. Argentorati 1552. in 4°.

SCRIPTORUM REI HERBARIÆ.

Triumf. Observationes de Ortu ac Vegetatione Plantarum auctore Joanne Baptista Triumfetti, Bononiensis. Romæ 1685, in 4°.

Triumf. Syllab. Triumfetti Syllabus Plantarum Horto Medico Romano additarum Romæ 1688. in 4°.

Vestl. in P. Alp. Vesslingius in Prosperum Alpinum. Patavii 1638. in 4°.

V. Lusit. & Vir. Lusit. Viridarium Lusitanum Gabrielis Griffley. Ulyssipone 1660. in 4°.

Zan. Istoria Botanica di Giacomo Zanoni, Semplicista è soprintendente all' Horto publico di Bologna. In Bologna 1675. in folio.

INDEX CLASSIUM.

- C**LASSIS I. De herbis & suffruticibus, flore monopetalo, campaniformi pag. 76.
- CLASSIS II. De herbis & suffruticibus, flore monopetalo, infundibuliformi & rotato, 116.
- CLASSIS III. De herbis & suffruticibus, flore monopetalo, anomalo, 158.
- CLASSIS IV. De herbis & suffruticibus, flore monopetalo, labiato, 177.
- CLASSIS V. De herbis & suffruticibus, flore polypetalo, cruciformi, 210.
- CLASSIS VI. De herbis & suffruticibus, flore rosaceo, 234.
- CLASSIS VII. De herbis & suffruticibus, flore polypetalo, rosaceo, umbellato, 304.
- CLASSIS VIII. De herbis & suffruticibus, flore polypetalo, caryophylleo, 329.
- CLASSIS IX. De herbis & suffruticibus, flore liliaceo, 343.
- CLASSIS X. De herbis & suffruticibus, flore polypetalo, papilionaceo, 388.
- CLASSIS XI. De herbis & suffruticibus, flore polypetalo, anomalo, 418.
- CLASSIS XII. De herbis & suffruticibus, flore flosculo, 438.
- CLASSIS XIII. De herbis & suffruticibus, flore semisfalcato, 467.
- CLASSIS XIV. De herbis & suffruticibus, flore radiato, 480.
- CLASSIS XV. De herbis & suffruticibus, flore apetalo seu stamineo, 501.
- CLASSIS XVI. De herbis & suffruticibus, qui floribus carent & semine donantur, 536.
- CLASSIS XVII. De herbis & suffruticibus, quorum flores & fructus vulgò desiderantur 550.
- CLASSIS XVIII. De arboribus & fruticibus, flore apetalo, 577.
- CLASSIS XIX. De arboribus & fruticibus, flore amentaceo, 580.
- CLASSIS XX. De arboribus & fruticibus, flore monopetalo, 693.
- CLASSIS XXI. De arboribus & fruticibus, flore rosaceo, 610.
- CLASSIS XXII. De arboribus & fruticibus, flore papilionaceo, 643.

APPROBATIO

Clarissimi Viri D. D. Bourdelot, Regis Consilarii & Medici perpetuo ordinarii, nec non Serenissimæ Burgundiorum Ducissæ primarii Medici.

HUNC in florida elegantiori Medicinæ parte planè peregrinum non injuria dixeris, cui non lectus præstantissimi eruditissimi *Tournefort* Liber Gallicè inscriptus *Elemens de Botanique*. Satis sit igitur ad præsentis operis commendationem declarasse has **REI HERBARIÆ INSTITUTIONES**, præter *Elementa Botanica* Latinè versa, uberiorem adhuc rerum ad Plantarum cognitionem pertinentium segetem continere. Datum Versaliis Kalend. Febr. anno M. DCC.

BOURDELOT.

INSTITU:

INSTITUTIONES REI HERBARIÆ.

ISAGOGE IN REM HERBARIAM.

ES HERBARIA quæ *Botanice* dici solet, in duas partes dividitur, quarum prior in recta plantarum cognitione, altera in optimo earum usu sita est. Plantas apprimè nosse aliud nihil videtur, quàm in promptu habere nomina quæ iis aptè imposita sunt: nam in hac arte delectus est quidam habendus eorum quæ conjuncta sunt cum notione structuræ partium, à qua proficiscitur nota propria seu χαρακτήρ plantarum. Idea scilicet notæ propriæ, nomenque cujusque plantæ ita sunt inter se conglutinanda, ut ab invicem nullatenus sejungantur: neque duo diversa nomina cum eadem notione, aut duæ notiones cum eodem nomine conjungi debent, nisi fortè in eorum sententiam eamus, qui rem herbariam sine ordine instituendam esse contententes, solo usu diuturno addiscendam existimant.

Quò magis appareat ratione & viâ Botanicen docendam & capeffendam esse, cursum perlustranda sunt ejus tempora atque quasi ætates : quibus scilicet initiis ab Hippocratis ævo ad Galenum increverit ; quantum eam locupletarint Arabes , neglexerint Arabum successores ; quorum hominum diligentiam fuerit instaurata in disciplinarum renovatione ; quantis denique & quam incitatis incrementis ad hæc usque tempora cum Herbariorum industria & labore , tum principum munificentiam ad eum pervenerit statum in quo nunc viget. Ergo Historiam hanc totam compendio referam , & deinde quid suscipiendum mihi visum sit , ut non tantum inventarum , sed inveniendarum plantarum multitudinem in genera classesque digeratur ad docendum discendumque accommodatas. Spero enim fore ut hac arte plurium etiam specierum cognitionem unusquisque pro memoriæ modulo facile consequatur.

Esti plantarum quam animalium & mineralium usus antiquior sit in re medicâ ; certum tamen est nihil quicquam in plantis veteres quævisse , præter olea frugesque ad vitam , aut quas ad medendum fortuna vel experientia monstraverant. Constat etiam ex libris Græcorum , qui rem herbariam primi excoluisse existimantur , in animo iis fuisse , ut vires plantarum potius quam legitimam cognitionem posteros edocerent : unde non mirum etiam provectâ medicinâ post Hippocratis ætatem , Theophrastum qui philosophandi ratione inter Herbarios longè præstitit , de constituendis plantarum generibus ex partium anatome ne cogitasse quidem. Cæteri in medicamentis indagandis aut evulgandis curarum plurimum , in explicandis verò & describendis plantis parum operæ posuerunt. Itaque nomina earum non ex rei naturâ , id est partium structurâ , sed quasi fortuito ex aliis capitibus ad docendi discendique facultatem minus facientibus eruerunt : ex viribus nempe , similitudine cum aliis rebus quæ usu veniunt , inventoribus , proprio solo , odore , numero foliorum , animalibus , quibus arridere putantur , florum colore , tempore quo erumpere , florere vel perire solent , caterisve id genus. Hinc Malva & Aristolochia à viribus emolliendi & puerperis opitulandi , Buglossum & Iris à similitudine linguæ bovillæ & colorum Iridis , Artemisia , Gentiana , Lyfimachia ab earum inventoribus. Stæchas ab infulis Stæchadibus ; Colchicumque & Carvi à Colchide & Cariâ nomina sua invenerunt. Myrrhis verò & Libanotis à Myrrhæ & Thuris odore. Trifolium , Pentaphyllum , Chiliophyllum , Myriophyllum à numero foliorum . Chrysanthemum à floribus , Chrysome Poliumque à capitibus coloribus ; Chelidonium , Heliotropium , Erigeron ab anni tempestatibus . Elaphoboscum denique , Melissophyllum & Ranunculus à Cervis , Apibus & Rannis nominata sunt. „ Longè verò major est , inquit clarissimus Salmasius , earum copia , de quibus non constat quare ita appellatæ sint : propterea quòd ab imperitis aut rusticis ea nomina primum excogitata sunt , ac nulla ratione data , quæ eruditi Herbarii nihil secius retinuerunt , multa præterea ut solet fieri , temerè ac fortuito indita. Quorundam ac fortasse plurium imponendorum certam fuisse auctoribus suis rationem non negaverim ; sed nobis profus incomperta , vel quòd antiquissimis Græciæ temporibus cum alia linguâ uterentur , imposita sint , vel quòd dialecto solis illis populis peculiari , apud quos

Prolegomen. in
libr. de Homonym.
Hyl. Jatriæ.

DSI

nascerentur ipsæ plantæ, concepta fuerint earum nomina., Quamobrem nulla à veteribus ordinis habita ratione in appellandis plantarum speciebus, in obscuram minus congruentium vel ambiguum nominiū multitudinem demum abiit Botanice: nam, ut ait Cicero, quidquid peccatur, perturbatione peccatur rationis atque ordinis. Dolendum tamen Pythagoræ, Euriphontis, Dieuchis, Praxagoræ, Dioclis, Herophyli, Diagoræ, Philippi, Archigenis, Chryssipi, Asclepiadis, Eraſti; Plistonici, Sosimenis, & cæterorum opera perisse quorum Theophrastus, Celsus, Plinius & Galenus sæpe meminerunt. Ut autem rationem temporum sequamur in expendendis laboribus eorum qui plantas ad usum humanos revocarunt, & historiam naturalem promovere conati sunt, ab ipso Hippocrate ordiendum videtur.

HIPPOCRATES ^a Medicinæ princeps, ^b qui universæ Græciæ medendo admirationi fuit & ^c apud omnes præclarus evasit, ^d genitus in insula Coo, imprimis clarâ ac valida & Æsculapio dicatâ; ^e vir & arte & faciendâ insignis, vetustissimus est ex iis quorum operibus potimur. Natus est anno primo octogesima Olympiadis, hoc est anno ante Christum 459. Mortuus anno ætatis 85. vel 90: aliis 104. vel 109. hoc est ante Christum 374. vel 369. aut 355. vel 350. ^f Is cum fuisset mos liberatos morbis Scribere in templo Æsculapii, quid auxiliatum esset, ut postea similitudo proficeret, exscripsisse ea traditur, atque (ut Varro credebatur) jam templo cremato, instituisse medicinam hanc quæ Clinice vocatur. ^g Inde Hippocratis qui primus medendi præcepta clarissimè condidit, referta herbarum mentione invenimus volumina: transferendo namque tabulas publicas, quæ cæterorum observationes continebant, quidquid Græcis notum magis & exploratum fuerat de plantarum usu, in scriptis suis disseminavit. Qua in re Botanicen longius propagasset summus vir & saluti posterorum meliùs consulisset, si earum descriptiones addidisset quibus ætate sua *δεγραμνικὴ* continebatur. Sola tamen nomina viresque recensuit plantarum circiter quatuor & triginta supra ducentas, descriptiones Cratevæ Herbariorum sui temporis principi peragens haud dubiè relinquens, totus ipse in curandis ægrotantibus occupatus.

CRATEVAS namque sive CRATEIAS eodem ævo tantam inter Herbarios famam sibi comparavit, ut *ἀρίστος ἐρίζοτάμωσ* ab Hippocrate appellari meruerit. Rem autem herbariam apud te semper miratus sum inquit divinus senex; unde Plinii locus obscurus videtur, in quo legitur ipsi Mithridati Cratevam adscripsisse unam Mithridation vocatam; nisi forte supponamus plures Cratevas & Mithridates fuisse plantarum cognitione delectatos. ^h Cratevas autem Herbarius, teste Dioscoride, & Andreas medicus (qui quidem accuratius quàm reliqui in hac parte versati existimantur) radices multas apprime utiles, herbasque nonnullas non satis designatas reliquerunt. Verum tamen præcis hoc dandum elogii, etsi poca tradiderint, accuratè tamen in iis ipsis elaborasse. Qualecumque fuerit opus Cratevæ (quod *ἐρίζοτάμικὸν* seu herbarium appellat Nicandri Scholiastes) non mediocri certe fuit jacturæ, maxime cum probabile sit, plantarum, de quibus Hippocrates locutus est, descriptiones & loca indicasse. An verè conjecerim judicare possunt, quibus fragmenta

Parad. 3.

HIPPOCRATES, a Plin. lib. 7. cap. 51. b Soran. in vita Hippoc. c Suidas in Hippoc. d Plin. lib. 29. cap. 1. e Cels. in Præm. f Plin. lib. 26. g Plin. lib. 26. cap. 2.

CRATEVAS, Epist. ad Crat. Lib. 25. cap. 6.

h Diosc. in præfat.

4 INSTITUTIONES REI HERBARIÆ.

Cratæ quæ asservantur in Bibliothecâ Cæsarea inspicere licet.

THEOPHRAS-
TUS.
a *Ding. Laert.*
Salmof. *Præle-*
gom. in *lib. de*
Homonym. Hyl.
gatic.
b *Gefa. Bi-*
blith.

THEOPHRASTO^a Melanti fullonis filio, Leucippi, Platonis & Aristotelis discipulo palma danda est, ob eos quos de plantarum historiâ & causis reliquit libr os sexdecim & plures, quibus simile nihil unquam procederunt Romana ingenia. In his verò non tantum de naturâ & differentiis stirpium, sed de earum culturâ & vegetandi modo fusè differit, plantarum quingentarum circiter nomina sine descriptionibus afferens vel eas breves admodum & mancas.

b Per multa insunt plantarum nomina, quæ neque medicis neque aliis eruditissimè hodie cognoscuntur, mutatis nimirum nominibus apud posteriores. Haud enim familia apud alium quemquam ejus argumenti autorem inveniuntur. Quapropter planè desperandum est, his temporibus Theophrastum elucidari posse non quidem quod ad textus restitutionem, quæ demum summorum virorum laboribus fortè obtinebitur, sed quod ad cognitionem plantarum, de quibus Theophrastus egit sub nominibus sibi propriis. Quibus enim auxiliis id fieri possit? nisi forsan accuratissimè periustrando per plures annos loca in quibus stirpes quasdam indicavit: quod tamen vix sperari potest, cum descriptiones earum desiderentur. Id summè dolendum quòd longa ætas operibus Theophrasti multum decerpserit, plurimasque iis intulerit lacunas, ita ut mentem Theophrasti sæpe vix assequi liceat. Nec verò integram medicinam tanto operi quisquam hæcenus adhibuit, ut ut multi multa fuerint conati; sed & qui in Latinum hoc opus vertit Theodorus Gaza, elegantissimè Latini sermonis quam hebarum peritior videtur fuisse; unde in plurimis cum propter hanc, tum ob alias causas mentem Theophrasti minùs feliciter expressit. Quin etiam haud parùm tenebrarum lectoribus offudit sectione librorum in capita & singulis capitibus brevissimi præmissa præfatione: ut pote cum sæpè illa divisa sint quæ jungi maxime debent, uti è contrario conjuncta quæ erant separanda: argumenta autem illa capitum, lectorem plerumque seducant. Interim tamen ex ipsis apparet quanto ingenio, quantaque doctrinâ conscripti fuerint. Prodiit verò & ipsius Theophrasti Græcum opus & latina Gazæ versio non semel in lucem. Primus Græcum Latinumque textum junctim edidit Daniel Heinsius, opere quo simul & reliqua ejusdem Theophrasti Græco Latina dare conatus est. Quanquam autem titulus illius editionis referat ab Heinsio textum Græcum locis infinitis partim ex ingenio, partim ex libris emendatum, hiulca suppleta, malè concepta recensita, interpretationem quoque passim esse interpolatam; Epistola dedicatoria item loquatur in Græco textu Augiæ stabulum esse expurgatum: Et si denique dispendium minime sit, editionem illam omnibus illis antegressis præstare; multa tamen, imò longè plura meritò desideraveris. Sanè operæ quis prærium facturus sit, qui varias emendationes præclarorum virorum (quales profecit plurimas Claudio Salmasio in opere Exercitationum Plinianarum debemus) diligenti studio collectas ediderit. Longè elegantior & multis modis laudabilior est illorum de plantis Theophrasti librorum editio, quæ seorsim in Belgio prodiit opera Joannis Bodæi à Stapel Amstelædamensis. Est sanè opus illud ut longè præstantissimum atque optimum, ita meritò plurimè æstimandum. Sed perit Joannes Bodæus dum Theophrastum adoraret, nec quæ in libros Theophrasti de causis plantarum

c *Coming. in*
prod. in Art.
med.

ISAGOGE IN REM HERBARIAM.

scripserat, & quorum nobis spes ab ejus patre Egberto Bodæo facta fuit, vulgata sunt. " Ut ut de Stapelio censeat Conringius, ejus notæ, ut verum fatear, longissimis & alienis rhapsodiis fastidium potius quam lucem afferre videntur, quali commentator sarcinas suas omnes herbarias in his deposuerit proximæ mortis conscius. Non omittendum est præstantes viros Julium Cæsarem Scaligerum & Robertum Constantinum in interpretando Theophrasto feliciter infudasse. Post tantorum virorum lucubrations, si quæ in ejus operibus de plantis obscura sint & deperdita, duo maxime nobis esse debent solatio; naturam nempe & structuram plantarum à Clarissimo Malpighio & recentioribus philosophis accuratius exploratam esse quàm à Theophrasto & ab omnibus illis antiquioris doctrinæ magistris; tum denique non tanti momenti esse nosse plantas de quibus Theophrastus locutus est cum de earum viribus sermonem vix fecerit. Eum autem ob præclaras animi dotes & exquisitam doctrinam jure merito antiquitas mirata est. ^a Cùm antea Tyrtamo illi nomen esset, ob divinam elocutionem Aristoteles Theophrastum appellavit. Accurrebant ad illum audiendum discipuli ad duo milia. Natus est Eresi in insula Lesbos homo suavitatis insigni, linguæ pariter atque vitæ, ut ait Gellius. Vixit annos quinque & octogenta, & tamen de brevitate vitæ questus est. ^c Theophrastus autem moriens accusasse naturam dicitur, quod cervis & cornicibus vitam diuturnam, quorum id nihil interesset, hominibus verò, quorum id maxime interfuisset, tam exiguam vitam dedisset, quorum si ætas potuisset esse longior, futurum fuisset ut omnibus perfectis artibus, omni doctrinâ hominum vita erudiretur.

Romani ^d omnium utilitatum & virtutum rapacissimi nihil ferè de plantis tradiderunt, nisi de bellato Mithridate. Namque Mithridates maximus sua ætate Regum, quem debellavit Pompeius, omnium ante se genitorum diligentissimus vitæ suæ argumentis, præterquam famam intelligitur. Uni ei excogitatum quotidie venenum bibere præsumptis remediis, ut consuetudine ipsa innoxium fieret. Is ergò in reliqua ingenii magnitudine, Medicinæ peculiariter curiosus & ab hominibus subjectis qui fuere magna pars terrarum, singula exquirens, scrinium commentationum harum, & exemplaria, effectusque in arcanis suis reliquit. Pompeius autem omni regia prædâ potitus, transferte ea sermone nostro libertum suum Lenæum Grammaticæ artis doctissimum jussit, vitæque ita profuit non minus, quàm Reipublicæ victoria illa: quo primum tempore hanc scientiam ad Romanos pervenisse animadvertit Plinius.

Primus & diu solus M. CATO, omnium bonarum artium magister, paucis dumtaxat attigit, bonum etiam medicinam non omisâ. Post eum unus illustrium tentavit C. VALGIUS eruditione spectatus imperfecto volumine ad D. Augustum, inchoatâ etiam præfatione religiosa, ut omnibus malis, humani illius potissimum principis semper medicetur majestas. Celebratur & M. TERENTIUS VARRO, ^e qui octogesimo primum vitæ annum agens de ea re prodendum putavit. ^f Otium, inquit, si esse consecutus, Fundania, commodius hæc tibi scriberem quæ nunc ut potero exponam, cogitans esse properandum; quod, ut dicitur, si est homo bulla eo magis senex. Annus enim octogesimo admonet me, ut sarcinas colligam antequam proficiscar esse vita. Au-

^a c Diogen. Laer.

^b c

^b Noß. Attica

^c lib. 15. cap. v.

^c Cic. lib. 3. de

^c finib.

^c c

^c c

^c c

^d Plin. lib. 25.

^d cap. 2.

^c c

^c c

^c c

^c c

^c c

^c c

^c c

^c c

^c c

^c c

^c CATO.

^c c

^c VALGIUS.

^c c

^c VARRO.

^c an. ante Christ. 25.

^c e Plin. lib. 18.

^c cap. 3.

^c f Varro lib. 1. de

^c Re Rustica ad

^c Fundaniam un-

^c tem cap. 8.

6 INSTITUTIONES REI HERBARIÆ.

tores autem uxori quinquaginta indicat Græcos fermè omnes, qui Geoponica scripserunt.

a *Castell. de virt. illust. medic.*
MUSA & EUPHORBIVS.

» ^a Eadem ætas clarissimos tulit medicos, qui artem ex Græcia in Italiam transfussisse videntur. Ex his ANTONIVS MUSA & EUPHORBIVS nobile par fratrum, quorum alter Augusti Cæsaris, alter Jubbæ regis medicus fuit. Medico Antonio Musæ, cujus operâ D. Augustus ex ancipiti morbo convaluerat, statum, ære collato juxta signum Æsculapii staturerunt, teste ^b Suetonio: & ^c Plinius affirmat eundem Imperatorem prudentiâ Musæ medici lactucâ conservatum fuisse in ægritudine. Libellum autem scripsit de Vetonicâ ad M. Agrippam, quem libellum Gabriel Humelbergius Ravenpurgenfis, Archiater Istinensis restituit, instauravit, & Tiguri apud Frofchoverum ^d typis mandari curavit cum Apulei libro de medicaminibus herbarum.

b *In Aug. vita.*
c *Plin. lib. 19. cap. 8.*

d *In 40. 1537.*
ÆMILIVS
MACER.

» ^e M. A. MACER Poeta Veronenfis, mortuus in Asiâ, quo militatum abierat, Rem Herbariam versibus etiam persecutus est, non quidem vulgaribus illis ac ineptis hexametris, qui ejus nomine circumferuntur, in quibus de viribus plantarum agitur, juxta methodum Galeni; sed præstantioribus carminibus & Ovidii commemoratione dignis.

Triph. lib. 4. eleg. 10.

*Sapè suas volucres legit mihi, grandior ævo
Quæque nocet serpens, qua jvoat herba Macer.*

Gesf. Biblioth.

» Quæ verò nunc tribuuntur Emilio Macro sunt potius Ægidii cujusdam medici qui simili carmine de urinis & pulsibus egit.

JULIVS BASSVS
& SEXTIVS
NIGER.

» Nec omittendi sunt duo viri Latini, etiam si paulò durius accepti fuerint à ^e Dioscoride, JULIVS BASSVS & SEXTIVS NIGER, qui plurima de plantis Græcè tradiderunt, ut patet ex indicibus authorum, quorum operibus Plinius usus est. ^f Salmasius existimat eos non multo tempore antecessisse ætatem Dioscoridis aut Plinii.

e In prefat.
f In Prælegom. in lib. de Homonym. Hist. fanic.

DIOSCORIDES.

» PEDANIUS autem, vel ut alii volunt PEDACIVS DIOSCORIDES, ex eâ Cilicia civitate oriundus quam Anazarbam, postea Cæsaream Augustam nominarunt, cæteros superavit studio ac diligentia, quibus materiam medicam complexus est. ^g Anazarbenfis Dioscorides, inquit Galenus, quinq;ue libris, materiam omnem utilem abfolvit, non herbarum modò, sed & arborum & fructuum & succorum & liquorum, memorans in ^h super & metallica omnia & partes animalium, & mihi utique videtur omnium ⁱ perfectissimè tractatum de materia medicamentorum confecisse. Nam licet à majoribus eò plurima de illis benè scripta extant, tamen à nemine omnium ^j æquè de omnibus; nisi quis Tanitrum prædicet Æsclepiadis. Ego, inquit ^k Gesnerus, Tanitrum libri alicujus inscriptionem esse conjicio, cujus auctor sit Æsclepiades. Ex illis Galeni verbis judicare possum quanta fuerit antiquorum de materia medica cognitio cum Dioscoridis opus abfolutissimum existimaretur.

g Galen. lib. 6. de simp. medicam. faculè. in præmio.

h De rei herb. scriptor. ad Træg.

i Cornarius in Epist. nuncup. sua versio. Diosc. edit. anno 1557.

» Quo tempore vixerit Dioscorides, inquit Cornarius, ambiguum fecerunt quidam qui posteriorem Plinio faciunt, ut ne ex ipso multa illa Plinius transcripisse putetur, quæ sæpe ad verbum eadem cum ipso habet; cum tamen nullam ejus mentionem faciat, velut aliorum quibus sua in singulis libris accepta ^k refert. Ego verò an ex ipso transcripserit aut ex alio, unde etiam Dioscorides,

nihil pronuncio, nec argumento parum ingenui animi quem à se alienissimum facit in Plinio moveor; sed priorem Plinio fuisse cenſeo, velut Suidaſtradit, cuius hæc ſunt verba. Dioſcorides Anazarbeus medicus, cognominatus Phacas propter lentiginis in facie, vixit cum Cleopatra tempore Antonii. Huic contentit etiam operis totius præſatio ad Areum, quem etiam in ſequentium librorum omnium initiis nominat: eſt autem hic Areus, velut ego iudico, Philoſophus ille Alexandrinus, quem Cæſar Auguſtus poſt victoriam Axiacam, ingreſſus Alexandriam, porrectâ manu ad colloquium admittit, quo ipſi apud civis exiſtimationem faceret, & publicè profeſſus eſt ſe Alexandrinis ignoſcere; primùm propter Alexandrum urbis conditorem; deinde ob urbis pulchritudinem; poſtremùm ob Areum amicum, cui in hoc gratificaretur. Dubium aliud movet alius præſationis Dioſcoridis locus ubi refert Areum & Licinium Baſfum mutua benevolentia conjunctos fuiſſe; contendunt enim nonnulli pro Licinio Baſſo legendum eſſe Lecanium Baſſum qui ſub Nerone Conſul fuit cum M. Licinio Craſſo Frugi: Quare concludunt Dioſcoridem Plinio coævum fuiſſe, cum inter Neronem & Veſpaſianum ſub quo floruit Plinius, per breve tempus imperium obtinuerint Galba, Ocho & Vitellius. Verum ut calculum meum addam, præter ea quæ de Plinio mox dicturus ſum, Areus Dioſcoridis φίλος cum Cornario idem & Philoſophus Alexandrinus potius habendus videtur, quam Licinius pro Lecanio uſurpandus. Quod ad Suidæ locum attinet in quo refert Dioſcoridem vixiſſe apud Cleopatram ſub Antonio, & ſcripiſſe quatuor & viginti libros omnes medicos eoſque celeberrimos, in eo tantùm culpandus videtur Suidas, quòd Dioſcoridem Anazarbeum cum Alexandrino ſeu Phaca Cleopatræ familiari eundem fecerit. Dioſcoridis verò opera de quibus loquitur, non rejicienda conjecturâ aſſequitur^b Geſnerus ea non differre ab iis quæ extant, niſi quod ordine litterarum quatuor & viginti digeſta fuerint in totidem libros, quales etiam ſua ætate reperiri audierat Geſnerus, & revera talis eſt Codex Cæſareus à Dodonæo tantoperè celebratus & à Lambecio tam diligenter deſcriptus.

Conjicit enim doctiſſimus vir Julianæ Aniciæ (quæ Flavii Anicii Olybrii filia fuit) juſſu, Dioſcoridis opus ordine alphabetico, quamvis ab autoris mente alieno, ut patet ex ejus præſatione, digeſtum fuiſſe. Vixit Juliana Anicia initio ſæculi ſexti ſub Anaſtaſio, Juſtino, aut Juſtiniano ut alii volunt. Codex autem ille Cæſareus, quo ſane vetuſtior nullus eſt, à clariffimo oratore Cæſareo Augerio Buſbequio viro doctiſſimo indicatus anno 1562. (quo narratio ejus Legationis Conſtantinopolitanae & Amafianae edita eſt) ab Imperatore Maximiliano II. redemptus ex Turcicâ ſervitute in auguſtiſſimam Cæſaream Bibliothecam tranſmigravit. Membranaceum eſt, formam quam vocant *in folio*, quadratam ferme obtinet, continetque folia quadringenta, nonaginta unum, quorum maxima pars, injuriâ vetuſtatis, non minùs malè habita ſunt quàm ipſa compactura, quæ tota lacera, & à tineis ac blattis foedè miſerèque corroſa eſt. Litteræ omnes majuſculæ & perelegantes quidem, ſed & ab illis quibus nuſc utimur litteris, aliquantulum diverſæ. Accentus in eo deſunt; & ſi qui in eo reperiantur, recentiorum manu ſunt additi. Voces ſine ulla diſtinctione ſibi invicem coherēt, ideoque lectio hujus Codicis etiam doctiſſimis & in ſtudio

a An. Chriſt. 64.

Suidas vixit circa annum 1090.

b De rei herbar. ſcriptor. ad Trag.

c Commentar. de Biblioth. Cæſar. lib. 2.

Ex Lambec. deſcriptione.

„ Lingua Græcæ exercitatissimis viris negotium facessere potest; quippe cum
 „ ibi unaquæque vox vel incipiat vel desinat, quodammodo divinandum sit.
 „ Hæc autem ratio scribendi uno ac perpetuo ductu, sine accentibus ac dis-
 „ tinctione apud Græcos sola in usu fuit usque ad tempora Aristophanis Bizan-
 „ tii, Grammatici Alexandrini, qui sæculo ante Christum secundo, nempe
 „ Olympiade c x l v. sub Ægypti rege Ptolomæo Epiphane potissimum claruit,
 „ & primus omnium accentus & distinguendi rationem excogitavit. Quamvis
 „ autem Græci ex eo tempore accentibus & interstitiis vocum atque sententiarum
 „ in scribendo uti cœperint, tantum abest ut pristinus ille scribendi modus
 „ statim omnino sit abrogatus, ut etiam integris aliquot post Christum sæculis
 „ nonnulli Libri ita scripti sint.

„ Dioscorides autem plantarum sexcentarum circiter mentionem fecit, qua-
 „ rum quadringentas & decem vel descripsit, vel cum magis cognitis compara-
 „ vit. Cæterarum nihil habemus præter nomina & vires. Inter descriptas pauca
 „ occurrunt quæ nostris optimè respondeant. De reliquis iudicium certum ferri
 „ nequit. Quod ad non descriptas attinet, veri quidem simile est quamplurimas
 „ nobis, ut aiunt, veluti per manus traditas esse, Oleam v. g. Rosam, Pinum,
 „ Cupressum, Laurum, Palmam, Ulmum, Fraxinum. Quis dubitat Castaneam
 „ antiquorum, Pyrum, Punicam, Cerasum, Malum, Amygdalum, Cotoneam,
 „ Ficum, Juglandem, cum nostris prorsus convenire? Idem de Tritico & Vite
 „ censeri debet, de Oryzâ, Brassicâ, Lactucâ, Porro, Allio, Cæpe, Lilio,
 „ cæterisque quarum usum quavis ætate familiarem fuisse constat. Plantarum in
 „ viribus recensendis a merito in Dioscoride desideres id quod olim Galenus de-
 „ sideravit, varia scilicet eum ad varios affectus commendasse, sed iusto confu-
 „ sius, nec satis distinxisse varias morborum causas: scilicet unus idemque affe-
 „ ctus à diversis causis proficitur: itaque est quidem ut medicamentum aliquod
 „ in affectu quodam valeat, si ejus hæc aut illa causa fuerit, sin alia damno po-
 „ tius sit, aut certè nihil juvet. Proindè simpliciter aliquod medicamentum ad
 „ affectus laudare non licet, nisi habita simul ratione causarum. Quod ipsum à
 „ Dioscoride factum non est: ut adeoque imperitum medendi artis etiam ille in
 „ gravissimos errores conjecerit. Non unius tamen Dioscoridis hoc vitium est,
 „ sed penè omnium qui de viribus medicamentorum sunt commentati.

a Conring. In-
 trod. in Art.
 med.

COLUMELLA.
 b Nicol. Anton.
 Hispal. in Bi-
 blioth. Hispan.
 c Columell. lib.
 8. cap. 16. &
 de cult. hort.
 d Idem lib. 3.
 cap. 3.
 e In fine lib. 9.
 f Cap. lib. 1.
 g De divin. le-
 ction. cap. 18.
 h Barth. Adv.
 lib. 37. cap. 7.

Non longè à Dioscoride vixit ^b LUCIUS JUNIUS MODERATUS
 C O L U M E L L A ^c Gaditanus, clarus ante alios agriculturæ magister & illus-
 „ trator. Ætatem qua præcipuè floruit inde expungimus, inquit Nicolaus Anto-
 „ nius Hispalensis, quod Senecis fratribus æqualis vixerit, ^d Lucium Philoso-
 „ phum tum viventem laudaverit, ^e Gallionis familiaritate usus sit, ac post Con-
 „ sulatam ^f Lucii Volusii opus suum scripserit. Columellæ de re rustica habemus
 „ libros tredecim. ^g Cassiodorus sexdecim illi tribuit. In capite primo libri primi
 „ autores enumerat externos & Latinos, qui antea agriculturam scriptis celebra-
 „ verant. ^h Principibus Latinæ Linguae merito accensetur autor sermionis suavitate,
 „ politia, & vi quoque & eruditione. Ejus hortulus purum & verè Lati-
 „ num Carmen est, non tumidum, inflatum, absonum; sed naturali venustate ele-
 „ gans, non adfectans declamatorios flores, perpetuæ orationis dedecus & cor-
 „ ruptionem.

ISAGOGE IN REM HERBARIAM.

ruptionem. ^a Scripsit de re rustica minimè rusticè. Inter omnes enim qui extant Rei rusticæ scriptores, solis instar eminet ac elucet: libris duodecim universam ruris disciplinam ac agriculturam tradidit, temporibus Claudii Imperatoris.

Verum Romanorum nulli Res Herbaria adeo cordi fuisse videtur ac C. PLINIO SECUNDO. In Historiâ mundi, quam Vespasiano Imperatori, vel, ut aliis placet, Tito consecravit (quæque verè mundus est rerum omnium cognitio dignarum, ut ait ^b Erasmus, ^c opusque diffusum, eruditum nec minus varium quàm ipsum natura) à duodecimo libro observante ^d Gesnero usque ad vigesimum septimum, variis omnino modis de stirpibus tractat, philosophicè, historicè, medicè, rusticè, magicè, &c. magna pars Dioscoridis scriptorum in iis reperitur, cum tamen Dioscoridem ipse nusquam citet; aliis nimirum auctoribus usus, ex quibus Dioscorides quoque pleraque desumpserat. Ex Theophraste etiam de Historia plantarum libro plurima transtulit, & quædam non satis feliciter.

Plinium etiam à Dioscoride multa transcripsisse vulgaris est opinio. An à vero aliena? Cornarius, ut jam diximus, & Gesnerus, Dioscoridem & Plinium iisdem auctoribus usos fuisse existimarunt. In eandem sententiam ivit vir omni doctrinâ eruditus Salmasius, qui candore Pliniano putat indignum ut Dioscoridis nomen taceret, cum ceteros omnes nominatim laudare affectet. ^e Ubi cumque Dioscoridem & Plinium concordēs in aliqua describenda plantâ animadvertes, ait Salmasius, tuto credere potes ab eodem fonte hausisse utrumque, sive hic sit Sextius Niger, sive Diodotus, sive Julius Bassus, aut quicumque alius veterum, recentiorumve. Dioscorides v. g. Nigrum carpit, quòd Aloem in Judæa fossilem & Euphorbium Chamælex succum esse scripserit. Plinius eadem planè ac Niger litteris mandavit. Ergo Dioscoridi & Plinio Nigri opera nota fuerant. Ergo Dioscorides & Plinius quæ habent communia à Nigro fortè acceperunt. Unde fieri potuit ut circa idem tempus uterque scriptioni vacaret inficius alterum eidem operi incumbere.

Hæc si vera sint, famæ Dioscoridis nimium detrahi debet, ut furti crimen à Plinio avertatur: Dioscorides enim graviter lacerasset Nigrum, quo tempore ejus scriinia compilabat, cum maxima pars operum Dioscoridis apud Plinium reperiat, Nigro in hac hypotesi revera tribuenda. Præterea Dioscorides, ut monet Cornarius, opera sua dicasse videtur Aëro Philosopho Alexandrino. His addi potest Plinium in nonnullis à Nigro deservente, in quibus cum Dioscoride convenit. In Hyperico v. g. & Androsæmo quæ à Nigro confusa, à Dioscoride & Plinio distincta sunt. Quapropter verisimile est Plinium & Nigri & Dioscoridis operibus usum fuisse; hujus autem vel casu, vel alia de causa quam ignoramus, oblitum fuisse: nec prætereundum est plantarum supra mille mentionem fecisse, ac proinde ætate inferiorem fuisse Dioscoride, qui sexcentarum tantum meminit, cum tamen nulli disciplinæ operam dederit nisi Rei Herbariæ. Galenus verò iudex æquissimus ne Plinium quidem nominavit

9
 " a Joan. And.
 " Quenstedt de
 " viris doctissimæ
 " illustr.

PLINIUS.

b Prefat. in
 Plin.
 c Plin. Epist.
 lib. 3. Macro
 suo.
 d Gesn. de R^o
 herbar. scriptor.
 ad Trag.

e Salmas. Pro-
 legon in lib.
 de Homonym.
 Hyl. invic.

10 INSTITUTIONES REI HERBARIÆ.

inter Herbarios; & tantum abest ut Dioscoridem furti accusarit, quin potius eum omnium sui temporis diligentissimum appellarit, nec Sextum Nigrum, sed Asclepiadem tantum ipsi equiparaverit. Candor Plinianus, qui tantum fit à Salmasio, dubius redditur ex his quæ ex Antonio Musa sumptissè videtur: nam, ut Gabriel Humelbergius observavit, a quæ de Veronicâ scripsit, ex Musa, si contuleris, Plinius mutuasse videtur, non obstante quod apud Plinium in nomenclaturis medicorum per diversos librorum elenchos, ipsius nulla fiat mentio, sed tacitus ipsum prætereat. Quid mirum igitur si altum sit apud ipsum de Dioscoride silentium?

a In præfat. ad
libr. Anton.
Musa.

b Prolegom. in
libr. de Homonym.
Eyl. in-
tric.

„ b Aliud habemus argumentum longè fortissimum, inquit Salmasius, quod omnes victi nobis concedant oportet ex Dioscoride quæ composuit de herbis Plinium non accepisse. Ordo est quem in his exponendis ambo secuti sunt. Dioscorides reprehendit priores, quod malo usi essent ordine in stirpium naturis exsequendis, quorum alios species junxisse ait inter se, quæ roto genere dissiderent, nonnullos qui per seriem literarum eas descriperant, multum etiam hoc modo conturbasse rationes earum, dispositas ac disjunctis quæ unius erant generis. Plinius in utrumque incidit vitium, dum partim eas alphabetico ordine prosequitur, partim ex remedium faculcatibus tradit. Ergo Plinius quæ composuit de plantis ex Dioscoride non accepit. Verum Salmasii pace dixerim eum ordinem, quem Dioscorides improbat, Plinio forte arrisisse, quod facilius ex tempore congerentur quæ in aliorum libris occurrebant, aliàs forsan melius ordinanda. Vel ut solent Plagiariorum ordinem à Dioscoride improbatum affectavit, ut furtum melius celaret.

c Plin. in Præfat. Hist. nat.

„ c Viginti millia rerum, inquit Plinius, dignarum cura (quoniam, ut ait Domitius Piso, thesauros oportet esse, non libros) ex lectione voluminum, circiter duum millium, quorum pauca admodum studiosi attingunt, propter secretum materiæ, ex exquisitis autoribus centum, inclusimus triginta sex voluminibus, adjectis rebus plurimis, quas aut ignoraverant priores, aut postea invenerat vita. Nec dubitamus multa esse quæ & nos præterierint. Homines enim sumus & occupati officiis, subcivisque temporibus ista curamus, id est nocturnis. d Post cibum sæpe, inquit C. Plinius Cæcilius Secundus, prioris ex sorore nepos (quem interdiu levem & facilem veterum more sumebat) æstate, si quid otii, jacebat in sole: liber legebatur: adnotabat, excerpebatque. Nihil enim umquam legit, quod non exciperet. Dicere etiam solebat nullum esse librum tam malum, ut non aliqua parte prodesset. Post solem plerumque frigidâ lavabatur; deinde gustabat, dormiebatque minimum. Mox quasi alio die studebat in cœnæ tempus: super hanc legebatur, adnotabatur & quidem cursim.

d Plin. Epist.
lib. 3. Macro-
brno.

e Salmas. in
Judic. de Plin.

f Scaligerian.

„ e Ex annotationibus quidem hujusmodi cursim & prophanter excerptis hos libros naturalis Historiæ compositos liquet. Quare à sententia Josephi Scaligeri viri præstantissimi dimoveri non possum, qui non inconsideratè judicat huic immenso operi ultimam manum nondum accessisse, cum Plinius Miseni classem imperio regens incendio Vesuvii periit. Neque propterea censendum est ejus Historiam absolutam fuisse, quod eam Vespasiano dedicaverit; nam, ut moris erat apud veteres, quemadmodum abundè

probat Salmasius, prius ad scribendum de aliqua disciplina, quam ad eam cognoscendam venire, sic & fortè præfationes componere ante operis ab-
 solutionem. Plinius forsitan desperans de immenso suo thesauro expoliendo, &
 in ordinem redigendo, maluit adversaria posteris relinquere cum suæ erga
 Imperatorem observantiæ, & grati animi testificatione, quam ea suppressimè.

Insuper multa Plinio maximè defuerunt, ut fatetur Salmasius; Plantarum
 nempe scientia, Linguae Græcæ exquisita cognitio, otium, tum & ea scien-
 tia quæ vocatur Critice. ^a Quantum sane progressum fecerit in Herbaria
 scientiâ ex inambulatione hortulorum Antonii Castoris nescio, sed illud
 scio, nihil ex hortis illis in libros suos transfudisse. Quæcumque enim
 commentatus est de Re Herbaria, ex Græcis ea scriptoribus transtulit, &
 verbis eorum in propriam linguam conversis descripsit. ^b Dici vix potest
 quantum & quoties non satis exacta lingua Græcæ peritis Plinium falsa
 & inconcinna de plerisque herbis pronuntiare adegerit. ^c Defectu otii
 multa ordine perturbato, temerèque congestit, dum ad fontes revertendi
 tempus non erat, sed titulus interdum malè conceptis sedit, interdum alie-
 na fide positus. ^d Demum defectu Critices nullo iudicio usus est in his quæ
 tractavit ad Rem Herbariam pertinentibus, nec melius illi successit in
 aliis. ^e Sed præter monstra & carcinomata alia sunt infinita quibus mag-
 nus occurrit, & merito suspiciendus ac fovendus. Hoc solo nomine gra-
 tiam meretur præcipuam, quod deperditis autoribus unde accepit diligen-
 tiâ suâ legendi ac colligendi qua omnes vicit, res innumerabiles nobis
 transmisit, quarum memoria hodie non omnis absque illo esset, funditus
 intercidisset. Operis ipsius conceptio ac conformatio, dispositioque tota
 grandis & capacis ingenii opus; idque eo grandius & magnificentius
 existimari par est, quod nemo unquam ex omni ævo repertus sit, ne apud
 Græculos quidem illos loquaces & otiosos, qui universam Historiam
 naturalem unius laboris & operis monumento consignarunt.

PALLADIUS RUTILIUS, TAURUS, ÆMILIANUS, vir illustris inter Geo-
 ponicos, potius quam Herbarios cum Catone, Varrone & Columella annu-
 merandus est. ^f Ludovicus Vives cum Catonem antiquarium & Varronem
 durum nominasset, Columella inquit elegantior & tersior est. Item Palla-
 dius nisi quod interdum habet vocabula & idiomatica Latina sui temporis.
 Cum alios libros, inquit ^g Joannes Jacundus Veronenfis, de culturâ agro-
 rum, tum præcipuè Catonis, Varronis, Columellæ, Palladii, sic semper stu-
 diosè legi ut satiari delectatione non possem. Videbar enim illis legendis
 ruri esse, villas habitare, M. Curii, L. Quincii Cincinnati felicem illam
 vitam degere, quorum alter cum de Samnitibus ac Sabinis triumphasset
 & de Pyrho, in agris consumpsit extremum tempus ætatis: ubi ad focum
 sedendi magnum auri pondus Samnites cum attulissent, spreto auro mag-
 nificam illam vocem edidit, non aurum habere præclarum sibi videri,
 sed eis qui haberent aurum, imperare. Alter dictator factus, à villâ in
 Senatam accessus est.

Ex his manifestum est Romanorum diligentiam agriculturam magis quam
 Rem Herbariam increvisse: à Græcis enim hac in arte Romani victi sunt.

Inter Græcos autem qui rerum naturalium studio incubuerunt, mediam

In Judic. de
 Plin.

^a Prolegom. in
 libr. de Homo-
 nym. Hyl.
 intric.

^b Ibid.

^c In Judic. de
 Plin.

^d Prolegom.

^e In Judic. de
 Plin.

PALLADIUS.

^f De Trad.
 disciplin.
 lib. 3.

^g In præf. lib.
 de Re rustic.

GALENUS. quasi ætatem tenuit **CLAUDIUS GALENUS** alter ab Hippocrate antiquioris Medicinæ Princeps appellatus. Natus est Pergami Asiæ civitate nobilissima anno Christi circiter 133. quo tempore Romæ Adrianus imperabat: floruit sub Antonio Pio, Marco Aurelio Antonino, Commodo, Pertinace, Didio Juliano & Septimio Severo. Obiit verò imperante Caracalla. Vixit ex Suida annos 70. ex Laertio 87. ex aliis 98. aut 107. Grammatica, Arithmetica, Geometriæ & Astronomiæ operam dedit sub patre suo Nicore, per seòto Geometrà & Architecto Pergamensi. In Philosophia præceptoribus Stoicis, Platonicis, Peripateticis & Epicureis usus est: Artem verò medicam imprimis didicit à Satyro & Pelope; sed Aristoteli in Philosophiâ, & Hippocrati in Medicina ita fuit addictus, vir alioqui summi ingenii & ad omnes disciplinas natus, ut Hippocraticam doctrinam brevitate obscuram, Peripateticæ arte explicaverit & plerumque corruerit. Dissimili nempe prorsus indole & ingenio fuisse videntur duo illa magna Græciæ lumina Hippocrates & Galenus: longè enim aliter & curarunt & philosophati sunt. ^a Qui Hippocrati Galenum parem esse putant, neutrum eorum se intelligere ea confessione fatentur Cardani iudicio: multò enim plus Hippocrates à Galeno distat, quàm Galenus à pæculo quovis. ^b Certum illud ad dictionem quod attinet, net atque compositionem, Galenum purum esse ac venustum: Harum enim ubique formarum studiosus inprimis exitit, tametsi in plerisque scriptis, intempestivis suis sermonibus ac digressionibus, prælongisque periodis non sine molestiâ libros commisceat, dictorum sensum obicuret, & orationis seriem quodammodo abrumpat, lectorem etiam ipsum longioribus hisce deliramentis in negligentiam abducens. Laudandus tamen in pluribus est Galenus; nam artis amore captus plurimas suscepit peregrinationes, cum aliorum methodum exploraturus, tum medicamenta indagaturus, in Palæstinam se contulit exportandi Opobalsami, & Bituminis inspicendi causâ. Navigavit in Lemaum insulam, ut quæ de terrâ Lemnia tradebantur exploraret. Cyprum etiam petiit, ut fodinas inviseret, & Cadmiam, Pompholigem, Diphryges, aliaque plurima in usum Pergamensium adveheret; inprimis verò ingentem Calcanthi copiam. Præterea Ciliciam, Phœniciam, Cretam, Ægyptum, aliasque peragravit regiones, ut accuratius quæ artis sunt, observaret. Romæ magnam sibi famam conciliavit, & Imperatorum jussu Theriacam propriis manibus sæpe paravit. Pauci certè tantâ medicamentorum copiâ cum simplicium tum compositorum abundarunt; pauci in curando feliciores fuerunt. De viribus plantarum quinquaginta circiter supra quadringentas egit libro sexto, septimo, & octavo de simplicium medicamentorum facultatibus, præter alias plurimas de quibus sparsim tractat: maximeque operam dedit ut vires plantarum ex tertiis & secundis ut aiunt qualitibus in gradus nonnullos caloris, frigoris, siccitatis & humiditatis distingueret. Qua in re utrum bene se gesserit, alii judicent.

Artem Herbariam plurimum illustrarunt supra laudati auctores; sed cum eorum labor omnis in indagandis remediis plane versaretur, nescio quo malo fato contigit, ut quo pluribus præfidiis Medicinam locupletarent, eo magis Botanice obscurarint. Cogebantur enim novis vocabulis appellare plantas, quarum vires deprehendebantur, necdum habebantur leges juxta

^a *Cardan. de Subtil. lib. 16.*

^b *Photius in Biblioth.*

quas consultò nomina imponerentur. Eorum quibus utebantur vis singularis erat, & ita propria plantis quibus dabantur, ut cæteris speciebus ejusdem generis non conveniret. Qui primus Colchicum v. g. appellavit plantam in Colchide nascentem, prævidere nequaquam poterat futurum aliquando tempus quo nomen illud singulare & uni plantæ proprium, genericum evasurum esset; hoc est significaturum species omnes plantarum quarum nota propria eadem est. Quamobrem nihil mirum si ex sinceris purisque fontibus, principia Botanices non hauserint antiqui; cum obscuritas sola à multitudine, imò & redundantia nominum non congruentium aut æquivocorum orta, in causa fuerit cur recentiores tandem norint quænam vocabenda sint præcepta in appellandis plantis, quantique sit momenti vocabulis tantum uti ad rem ipsam accommodatis.

Descriptiones plantarum quas antiqui usurparunt, damnum ex confusione nominum genitum quodammodo refarcirent, si ex his plantæ veteribus familiares dignosci possent: sed lineamentis adeo levibus adumbrantur, vix ut aliquid auxilii nobis afferant. Chalcographiam penitus ignorarunt; & quas plantarum icones depingi curaverant, perierunt temporum injuriâ: quin etiam descriptiones & picturas ejusmodi parvi faciebant. ^a Pinxere namque effigies herbarum, ut loquitur Plinius, atque ita subscribere effectus. Verum & pictura fallax est & coloribus tam numerosis præsertim in æmulatione naturæ, multum degenerat transcribentium fors varia. Præterea parum est singulas earum ætates pingi, cum quadripartitis varietatibus anni faciem mutant, quare cæteri sermone eas tradidere: aliqui ne effigie quidem indicata, & nudis plerumque nominibus desuncti, quoniam satis videbatur potestates, vimque demonstrare quærere volentibus, nec est difficile cognitu. Nobis certè pergit Plinius, exceptis admodum paucis, contingit reliquas contemplari, scientiâ Antonii Castoris, cui summa auctoritas erat in ea arte avo nostro, visendo hortulo ejus, in quo plurimas alebat.

Nec Galeni dissimilis fuit sententia: statuebat enim plantas à præceptore addisci debere, non librorum usu. ^b Equidem inquit, non possum non accusare & illos quoque, qui primi herbarum formas scriptis docere sunt conati, cum melius existimem ab ipso præceptore oculis discere, ac non assimilari iis qui ex libris prodeunt gubernatores; nam sic & verior & manifestior esset doctrina non herbarum modo & fruticum arborumque, sed & aliorum omnium medicamentorum. Nec fallebatur vir prudentissimus. Quis enim plantas ex Dioscoridis aut antiquiorum operibus cognoscere possit? hoc verò non impedit quominus illæ accuratius describantur & ad vivum ita depingantur, ut non egeant præceptore qui earum descriptiones attentè legere, iconesque sedulo contemplari non gravabantur. ^c Harum enim inspectionem multum ad illam cognitionem parandam facere negari non potest. Neque vero ullius ponderis sunt, aut consideratu digna, quæ adversus imagines has & olim Plinius & parum memoriâ Janus Cornarius, Langiusque disputaverunt; cum usu quotidiano sit compertissimum imaginem bene depictam longè exquisitiùs & certius docere figuram, similiaque quæ in oculos incurrant,

^a Plin. lib. 27.
cap. 2.

^b Gal. in proo-
mio lib. 6. de
simpl. medicam-
facult.

^c Camer. In-
rod. in Arr.
med.

ISAGOGĒ IN REM HERBARIAM.

15

^a ALEXANDER TRALLIANUS, à Trallibus civitate Lydiæ in AGĀ minori sic appellatus, Oribasio, Aëtioque posterior fuit; ut quorum nominatim aliquoties meminerit: Paulo tamen Æginetâ superiorem extitisse inde cognoscitur, quòd ille hujus, ut idonei scriptoris, medicamentorumque ipsius mentionem faciat. Alexander autem, peragratis Græciâ, Italiâ, Galliâ, & Hispaniâ, libros duodecim de Re Medicâ scripsit, in quibus à veterum placitis dissentire non dubitavit, veritati magis quàm auctoritari hominum acquiescendum esse judicans. Galenum quidem reprehendere ausus est, quod tunc temporis magnum, & quasi lætæ Majestatis Medicæ crimen videbatur: ipsumque in medendo à propria methodo deflectere, aliter nempe philosophari & aliter curare demonstravit; sed præmissò elogio, ^b divinissimum Galenum appellans, à *θεϊστατος Γαλιένος*.

PAULUS ÆGINETA, à patriâ Æginâ nuncupatus, quem Manardus Galeni simiam vocat, ^c longa jam rerum observatione instructus, Hippocratis, Galeni, & Oribasii monumenta latissimè diffusa summo brevitatatis artificio in septem librorum compendium aptavit. Hanc epitomen, inquit Paulus, ex antiquis congesti, nec aliud de meo adjeci præter pauca quædam quæ in operibus artis ipse vidi. ^d Insigniter autem peritus fuit in mulierum morbis, multumque illis curæ impendit: convenire ipsum solebant obstetrices, & eum de rebus quæ mulieribus post partum acciderent, consulere; unde eum *Obstetricium* appellaverunt. Gesnerus de Oribasio, Aëtio, & Ægineta sic sentit. ^e Tantum Galeni auctoritati tribuerunt, ut ne latum quidem unguem ab ejus judicio unquam discesserint, & nihil ferè proflus de suo adjecerint, sed omnia sua ex Galeno, vel ipslem verbis, vel brevius aliquantò repetierint. Itaque in hac parte multò magis laudaverim Arabes, qui inter cætera quæ à Græcis mutantur, multa passim de suo & Græcis incognita addiderunt. Sed his ut hoc facerent magis occasio fuit, ut qui in alia orbis parte & posteriores tempore vixerint.

Æquius de Arabibus judicasse videtur Gesnerus, quàm cæteri Medici qui ævo suo scripserunt. Enimverò in Materiæ Medicæ campo à Græcis per plures annos exculto plurima conseruerunt Arabes, & maxima pars medicamentorum quibus nunc utimur, ipsis est attribuenda. Ut cæteras Medicinæ partes, ita & Artem Herbariam à Græcis acceperunt; maximè ex quo tempore Chalifæ Libros Græcorum in Arabicam Linguam transferri jusserunt. ^f Primus autem eorum qui scientiis operam dedit, fuit Chalifæ secundus ^g Abu-Jaafar, Al-Manfur (seu Almanfour) qui præterquam quod Legis peritiâ excelluit, Philosophiæ etiam studio incubuit, ac præcipuè Astronomiæ. At ubi devotum est inter ipsos imperium ad Chalifam septimum Abdallam ^h Al Mamunem (sive Almamoun) Harounis Arrachidi filium, perfecit ille quod orsus fuit avus ipsius Almanfour, & scientiam locis quærere aggressus, cum Græcorum Regibus intercedens, petiit ab illis, ut qui apud ipsos essent libros philosophicos ad se mitterent; qui cum ad ipsum quos haberent misissent, conquestis ille interpretibus peritis, eos ipsis accuratè vertendos imposuit. Cumque quâ fieri potuit diligentia versi essent, homines ad eos legendos incitavit,

ALEXANDER TRALLIANUS. *a* *Gunt. An. dærn. ibid.*

b Trall. lib. 5. cap. 4.

PAULUS ÆGINETA anno *Christi* 420. ex *Wolff. J. J. 500. ex Renatø Mor.* *c* *Castellanus.* *d* *Hist. Dynast. Abul - phar.*

e *De Rei Herbar. scriptor. ad Træg.*

ARABES.

f *Hist. Dynast. Abul - Phar.* *g* *Chalifatum obtinuit anno Hegira 137. Christi vero 754. obiit anno Hegira 158. Christi 774.* *h* *Chalifatus obtinuit anno Hegira 198. Christi. 131. obiit anno Hegira 218. Christi. 833.*

,, eorumque perdiscendorum desiderium ingessit, ipseque doctis vacare &
 ,, eorum disputationibus interesse solitus, & eorum dissertationibus delectari.
 ,, Porro & medici erant Johannes Ibn. Batrik interpres, Al-Mamounis
 ,, libertus, qui & filius fuit in libris medicis vertendis, felix in sensu
 ,, reddendo, at Arabicè minus eleganter loquens: Philosophiæ quam
 ,, Medicinæ major ipsi peritia. Ex eorum numero etiam Sôhal Ibnî
 ,, Schabour qui Alcaoufey appellatus. Medicina claruit tempore Al-Ma-
 ,, mounis, cum una cum Johanne Ibn Mesua, Georgio Ibn Bakhtichoia,
 ,, Isâ Ibnoutaqim, & Zacharia Al-Tiphuriensi conveniret Schabour Me-
 ,, dicus. Inferior illis fuit in eâ quæ voluit proferendo, nequaquam autem
 ,, in medicando.

SERAPIO
 anno Christ.
 742. ex R. nat.
 Mor. 1066. ex
 Wolsfg. Justo.
 a Gesn. de Rei
 Herbar. Scrip-
 tor. ad Trag.

,, Inter Arabes autem SERAPIO Rei Medicæ longè doctissimus fuit, a
 ,, omniumque qui ante ipsum de medicamentis simplicibus scripserant, tum
 ,, Græcorum, tam Arabum lucubrationes collegit, & in ordinem digessit:
 ,, ab initio quidem operis auctores enumerantur 79. quorum nomina hic
 ,, omitto, quod plerique obscuri sint, & nihil eorum extet quod sciam, ut
 ,, Abugaric, Abic, Arabari, Albafiy, &c. sed maxima hujus operis pars ex
 ,, Dioscoridis & Galeni verbis constat. Insunt tamen plurima passim à
 ,, Græcis veteribus non deprompta simplicia, partim cognita hodie, partim
 ,, incognita. b Serapionem jam emendatiorem habemus cui à Alpagi & Costæi,
 ,, ut observavit Conringius, qui fatetur id opus inter Arabica hujus argumenti
 ,, scripta Latine edita, maximè lectu dignum esse.

b Conring. In-
 trod. in Art.
 med.

RAZIS.

RAZIS, sive RAZY vel ARRAZY à Rei Persiæ urbe in quâ natus
 est, nomen accepit. Vocabatur enim Aboubicri Mouhhammad filius Zacharia.
 A nonnullis Almanforis nomine citatur; & liber ejus Almanfor sive
 Manfor appellatur. Is autem est veluti Breviarium non solum triginta
 aliorum voluminum quæ *AlThbaouy* appellaverat, hoc est *Continens*, pro-
 pterea quod omnia continere existimaretur; sed etiam *Aljana*, quod erat
Collectio immensa rerum ad Rem Medicam spectantium, tum & tractatus
 ,, de humani corporis partibus ab eodem auctore editi. c Rasis autem volu-
 ,, men de Re Medica in novem libros digestum condidit, quorum tertius
 ,, alimentorum & medicamentorum simplicium facultates edocet. Joannes
 ,, Serapio etiam passim hujus auctoris verba citat, quæ conferendo de-
 ,, prehendi alia esse quàm quæ dicto Rasis libro habentur. An vero in Con-
 ,, tinente sic inscripto hujus auctoris opere inveniantur haud scio. Sed dictu
 ,, quidem in proclive est Razim à Serapione citari potuisse, si Serapio anno
 1066. & Razis annis 1070. vel 1085. vixerint, ut placet Wolsfgango Justo.
 Verum Ibn Khalican, quem Golius secutus est, Razis mortem refert ad
 annum Hegiræ 311. seu Christi 923. Abul-Pharagius autem non levi errore ad
 annum Hegiræ 321. ut docuit me præclarus vir, peritissimus ac sapientissimus
 ,, Abbas Renaudotus. Golius in notis ad Alfarghany, de urbe Raii loquens
 ,, hæc habet de Razi: Atque isto gentili nomine passim celebratur philosophus
 ,, & medicus Abub. ker Muhamed filius Zachariæ, nempe Rhazis vulgò
 ,, dictus, potius quàm Rasis vel Razæus, quia in urbe Raii natus urî &
 ,, denatus fuit anno Hegiræ 311. librorum plurimorum, ut qui Indicem fatis
 ,, magnum effecerint, auctor. Inter eos sæpè laudatum fuit de morbis particula-
 ribus

c Gesn. de Rei
 Herbar. Script.
 ad Trag.

tribus opus *Altreb Elmansouri* Medecina Mansforiana dictum, velut Almanfori dicatur; apud nos vulgò Razis ad Almanforem. Fuit autem hic, ne quis erret, Almanfor Filius Isaac, F. Ahmed Muctafis Chalifa Abaffidæ 38. ex fratre nepos, Raia à patruo præfectus, non verò Almanfor Chalifarum eorundem Abaffidarum secundus, imperialis urbis Bagdadi conditor, quippe qui anno Hegiræ 158. decessit.

AVICENNA seu AVISENA, vel ABENSINA, EBNSINA, & ABUALI IBN-TSINA^a Librum secundum sui operis de Medicamentis omnis generis conscripsit, omnibus in unum literarum ordinem redactis, in quo auctore citat Galenum: Dioscoridem & paucos Arabes: idem in libro de Corde medicamenta, ut aiunt, Cordialia serie literarum enumerat. Volaterranus Avicennam Hispalensem fuisse affirmat, alii Arabem, Castellanus Persam. ^b Pater meus, inquit, Avicenna, Belchenfis fuit, unde se in Bocharam transtulit diebus Nuhi (Noæ) Ebn Mansur, & villâ Hermetain dictâ occupatus fuit, matremque meam è villa cui nomen Aphanâ duxit, atque ibi ex ea nati sumus ego & frater meus. Fusè ibidem vitam suam persequitur, & præfertim studendi rationem: Bochara autem seu Buchara & Bochar urbs est in Mawavalnâhrah, seu Trans-oxiana regione Balcho occidentalis, unius diei itinere distans ab Oxo flavio: unde liquet Avicennam fuisse Persam, sed non Bactrianam, ut censuit ^c Plempius. ^d Omnem medicinam ordine optimo complexus est, ita ut hac parte etiam exuperet Galenum ex Vossii sententiâ. ^e Avicennæ opus satis exactè dedit An-ireas Alpagus, & post hunc Benedictus Rinius Venetus; vî denique Costæus Laudenfis, & Paulus Mongius, ut refert Conringius. ^f Qui delectantur fusa & polydedala varietate remedium Avicennam amplectantur, cuncta enim hujus ævi remedia ex eo manant: natus est anno Hegiræ, 370. Christi 981. mortuus verò anno Hegiræ 428. Christi 1037. Consule Plempium in ejus vitâ.

Arabibus immiscendus est ACTUARIUS, etsi Græcus fuisse existimetur. ^g Avicennæ librum de Urinis ex Arabico sermone in Græcum vertit, R-natus Moredu Medicus Parisiensis omnino eruditus existimat eum vixisse undecimo sæculo, sed qua id faciat auctoritate, quave ratione antiquorum Medicorum Chronologiam penè totam inverterit, non ostendit. Ut sit Actuarius ex Dionysio Coronio, ut veterum novissimus, sic recentiorum primus censerî potest. ^h Quidquid bonæ frugis magna illa Galeni sylvâ, cæterorumque in hoc genere similium, immensa complectuntur volumina, idem unus omnium bellissimè cuncta recentiorum medicorum inventa concinnat, & cum iis quæ ipse per se reperit, tam appositè jungit, tam decenter usus accommodat, ut de omnibus medium quoddam temperamentum facere vi teatur.

JOANNES MESUES DAMASCENUS, filius Abdela regis Damasci, pluribus medicamentorum compositionibus quibus ho lie feliciter utitur famam sibi comparavit. ⁱ Scripsimus, inquit, in libris explanationem nostrarum, ex his quæ experti sumus quædam adhuc memoratone digna, ex quarum aggregatione summam conteximus, quam *Grabadin* nostrum vocamus, quod est Compendium secretorum in quo expertas & præclaras medicinas

AVICENNA.
^a Gesn. de Reî herbar. Scripsit. ad Trag.

^b Hist. Dinast. Abul-phar.

^c Stud. Lexic. Geograph.

^d In vitâ Avicenn.
^e Voss. de phil. e Conring. introd. in Art. Med.
^f Hæurn. de Studio medic.

ACTUARIUS.
^g Gesn. Bibliob.

^h Coronius in Pref. Actuar.

MESUES.
Anno Christi 1158 ex Symph. Canpeg. Castet. ex Ren. Mor. 1163. ex Wolfg. Justo.
ⁱ In præfat.

18 INSTITUTIONES REI HERBARIÆ.

ex his quæ acquirivimus & invenimus, ab eis quæ medicinæ arcana scitè faciunt, tradere dignum duximus.

AVERROES. a **AVERROES** medicus cognomento commentator, philosophus clarissimus, sectâ Mahumetanus, apud Cordubam Hispaniæ vetustissimam urbem floruit circa annum 1149. librumque *Colliget* dictum totam fere medicinam complectentem edidit. Joannes Leo apud Hottingerum affirmat eum natum esse ex nobili quadam familiâ, ejusque patrem, judicem, & caput extitisse sacerdotum totius Provinciæ. Avertoen in Academia Marochiana auspiciis Jacobi III. ex Almohadis, qui Almoravidas è regno dejecerant, docuisse, observavit ^b Reinefius; sed Aben Jacob secundum Almohadam non tertium fuisse notavit ^c Nicolaus Antonius Hispalensis. Cæterum Averroes insigniorum stirpium vires ex Galeni libris de Simplicibus Medicamentis eodem ordine alphabeti Græci recensuit, ut notat d Gesnerus; idque fecit impulsu amicorum, & maxime jussu regis Miramamolini, cujus medicus fuisse videtur Castellano.

^b *Erist.* 15. ad *Hisp.*
^c *In Biblioth. Hisp.*

d *De Rei herbar. scriptor. ad Træg.*

ABENBITAR. e *Joan. Leo de scriptor. Arabicis apud Hottingerum in Biblioth. Oriens.*

f *Christi 1276. g. De Rei herbar. scriptor. ad Træg.*

H. Andrews Alpagus. i Barentoni natus in Neustria, à Francisco rege in Orientem missus, ad comparandos codices antiquos. Obiit Parisiis 1571.

BAITAR, alias **IBNU EL BAITAR**, qui **ABENBITAR**, vel ut alii scribunt **EBENBITAR**, e natus est in civitate Malaga in Bærica. Philosophus & medicus fuit præstantissimus, Herbariusque maximus, eoque è patria sua discedens ad Orientem versus profectus est, perquirens Africam universam atque Asiam ferè totam. Cum verò ex India regressus esset, pervenit ad Chairum, & in servitio Saladini Soldani primi ex Chairi ingressus est, quem magno affecit honore. At post mortem dicti Saladini præfatus **IBNU EL BAITAR** reversus est domum suam, & ibi composuit præstantissimum librum secundum ordinem alphabeti, tribus voluminibus completum. Qui obiit Melcha (imo Malagæ) anno Hegiræ f 594. Abenbitar, ait ^g Gesnerus, scripsit de Simplicibus Medicamentis opus insigne & magnum, ordine alphabetico, citatis auctoribus, quod à ^h Bellunensi aliquoties citatur, & quod Arabicum composuissent alicubi nominat. Hoc nuper ex peregrinatione sua in Orientem secum advexit doctissimus vir ⁱ Guilielmus Postellus. In eo (inquit in epistola quam de his ac peregrinis & secum advectis libris nuper ad me scripsit) simplicia quamplurima & remedia innumera, quorum nec nomen, nec virtus, nec usus adhuc nobis innotuit, sunt expressa; atque omnia ita absolutè, ut quidquid super his medicamentis apud Dioscoridem, Galenum & Oribasium imperfectum & mutilum est, ex hoc volumine restitui ac sarciri possit. In pari tamen laude nequaquam ponit Abenbitarem clariss. Dodartius doctor medicus Parisiensis, Serenissimæ Principis de Contry Archiater, & Academiæ regiæ scientiarum socius, qui mentem omni doctrinâ, pectus sapientiâ munitum gerit. Excussis enim hujus auctoris operibus manuscriptis, collatisque cum antiquiorum libris, operum Dioscoridis, Galeni & Oribasii restituendorum parum spei nobis reliquit. Dolendum tamen clarissimum virum de republica litteraria optimè meritum Melchisedech Thevenotium, Academiæ regiæ scientiarum socium, prius mortuum fuisse, quàm in lucem edicaverit Abenbitaris opera Latine reddita à doctissimo Gallandio, cujus in linguis orientalibus peritiam omnes norunt. Eruditissimus ^k Conringius

x *Introd. in Art. medic.*

medicinæ scriptorum judex æquissimus existimavit ex his quæ hinc inde ex Ebenbitare Andreas Alpagus Bellunensis excerpfit, haud difficile esse multas stirpes quæ Arabibus in usu fuerunt, internoscere.

Mortuis autem Arabibus de quibus locuti sumus, disciplinarum & bonarum artium ignorantia totum penè orbem occupavit, eaque sensim oblivioni mandata, quæ per manus à majoribus tradita fuerunt, si pauca excipiantur. Barbariem horum temporum testantur NICOLAI MYREPSI Alexandrini opera. ^a Etsi enim non satis nobis constat (inquit Fuchsius, qui ejus scripta Latio donavit) quo prorsus tempore vixerit Nicolaus, tamen cum in hoc opere & Actuarium & Mesuem qui à nato Christo annis 1535. sub Frederico Suevo cognomento Barbarossa floruit, aliquot locis citet, palam fit hunc inter recentissimos Græcos esse annumerandum, eoque vixisse tempore quo non modo barbaries summa, sed & densissimæ superstitionum nebulæ orbem occupaverunt. Hinc etiam est quod Nicolai oratio parùm sit concinna, multisque barbaris vocibus, quas passim suis interspersit compositionibus contaminata.

^b Alius etiam liber de Medicamentis prodiit NICOLAI PRÆPOSITI nomine priori longè deterior, & à Myrepsi scriptis longè diversus: non habet enim, ut pergit Fuchsius, nisi unam aut alteram initio libri cum Græcis convenientem compositionem; cæteræ omnes & ordine & medicamentorum commemoratione plurimum variant: ut ex collatione ipsâ palam fiat hoc opus non esse Nicolai, sed alterius cujusdam, qui nonnulla medicamenta ex Nicolao & diversis aliis auctoribus in unum congeffit librum.

^c HILDEGARDIS Abbatissa cænobii sancti Ruperti in opposito Bingenfis oppidi, ex parte altera Nani fluvii Moguntinæ diœcesis, Ordinis D. Patris Benedicti, natione Teuthonica, ex comitatu Spanhemensi elucubravit libros quatuor de Elementorum, fluminum aliquot Germaniæ, metallorum, leguminum, fructuum, herbarum, arborum, arbuſtorum, piscium, volatiliùm & animantium terræ naturis & operationibus. Utitur autem phrasi barbara & dictionibus rerum quas describit Germanicis. Multa obscura, muliercularum scholis digna, quædam etiam superstitiosa & omni ratione carentia insunt. Qui melioribus carent, ista legant. Ideoque à ^d Guiljelmo du Val doctore medico Parisiensi eruditissimo rejiciuntur hi quatuor libri tanquam spurii, & falsò Hildegardi attributi, & revera Gesnerus in Bibliotheca sua, Hildegardin de Pinguia distinguere videtur ab Hildegardi Abbatissa. In tractatu vero de Rei Herbariæ scriptoribus ad Tragum eandem facit.

De ratione scribendi JOANNIS PLATEARIJ Salernitani, ex ejus præfatione judicari potest. In tractatione, inquit, uniuscujusque medicinæ simplicis, complexio rerum primo est intendenda, consequenter utrum sit arbor, an frutex, herba, radix, an flos, an semen, an folium, an lapis, an succus, an aliquid aliud. Postmodum quot sunt ipsius maneries & qualiter fiant & in quo loco inveniuntur. Quæ etiam maneries sit melior, & qualiter sophisticantur & sophisticatæ cognoscantur.

Isdem penè temporibus librum Pandeetarum medicinæ confecit MAT-SYLATICVS, TRÆVS SYLVATICVS Mantuanus, & Roberto Sicilia regi dicavit.

MYREPSUS.
a In præfat. My-
reps.
Civem animum
1098. ex Wolg.
Jusl.

NICOLAUS
PRÆPOSITUS.
b Fuchf. ibid.

HILDEGAR-
DIS.
c Gesn. Bibliot.
de Rei her-
bar. scriptor.
ad Trag.
Virucbas anno
1180.

d Hist. monogr.
pag. 22.

PLATEARIUS.
anno Christi.
1300.

20 INSTITUTIONES REI HERBARIÆ.

a *Gesn. Biblioth.*

„ a In hoc autem non solum pharmaca simplicia, quamvis ea maximè,
 „ sed alia etiam quævis vocabula obscuriora & externa quæ apud medicos
 „ barbaros usurpantur, obiter hic explicanda sunt; sed plerumque alia valde
 „ corrupta sunt, nullâ usquam observata orthographiâ. Græca & Arabica sæpe
 „ dicit quæ neutra sunt. Magnum est chaos & immensa monstra dictionum
 „ quæ malè scribuntur & malè exponuntur. Certè tamen ait ^b Conringius,
 „ non sine damno Artis medicæ liber minus nunc manibus studiosorum teri-
 „ tur. Vixit Sylvaticus anno Christi 1336. ex Wolfango Justo: 1220. ex Ges-
 „ nero: 1319. ex Castellano.

b *Introd. in Art. med.*

c *Mortuus anno 1363 vel potius 1412. ex Biblioth. Anton. Hispal.*

d *Anno 1385.*
 e *Anno 1473.*

f *Lib. 3.*

g *Lib. 9. cap. 8.*

Nec multò pluris faciendæ sunt, quæ sub e ARNALDI DE VILLA-
 NOVA & d JACOBI DE DONDIS Patavini, Philosophi & medici
 celeberrimi, Aggregatoris cognominati, nominibus prodierunt. Non multo
 tertior fuit e PETRUS CRESCENTIENSIS Senator Bononiensis,
 qui rogatu Caroli regis Siciliae scripsit de agriculturâ, multisque plantis &
 animalium generibus libros duodecim. Audite ipsum de Cannabis culturâ
 „ differentem. f Verumtamen qui volunt habere Canapum pro funibus se-
 „ minare debent ipsum in locis pinguisimis, in quibus longum valde pro-
 „ veniet, & grossam & multam stupam habens ex grossitie corticis ejus,
 „ & quanò rarius seminabitur, tantò magis ramosum erit. De signis boni-
 „ tatis equorum sic habet. g Melior equorum est ille qui habet visum am-
 „ plum & acutè videt in longinquum, habet quadratum corpus & fortes
 „ aures & longas comas & curtas gambas de retro & subtile musellum,
 „ & caput fastum, & suaves pilos, & amplas grappas, & collum grossum, &
 „ comedit bene, &c.

h *Editus Aug- gust. Vindel. Germanicè anno 1486. Latine Venetiis 1511. i Anno 1495. k Anno 1517. l Anno 1526. m Gesn. Biblioth.*

n *Melchior Adam in vita Cornarii.*

Quid ineptius h Horto sanitatis JOANNIS CUBÆ? Quid obscurius
 quàm lumen Apothecariorum i QUIRICI DE AUGUSTIS DE THER-
 TONA, & Luminare majus k JOANNIS DE BOSCO Alexandrini?
 Demum quid absurdius Antridotario l PAULI SUARDI Mediolanensis?
 „ m Cujus opus propter barbariem, id est, imperitiam cum rerum tum
 „ verborum apud eruditiores medicos pharmacopolas melioris hujus argu-
 „ menti scriptis, qualia præcipuè sunt Jacobi Sylvi, non immeritò postpo-
 „ nitur: quemadmodum & obscurissima illa Luminaria & Nicolai & alio-
 „ rum Antidota paulatim, quamvis ægrè, in desuetudinem abeunt.
 „ n Prælegatur autem tunc in Lycæis Avicenna, qui princeps tantæ artis
 „ habebatur. Raris deinde, præsertim nonus ipsius ad Almanforem liber, in
 „ quo absoluta curandorum omnium morborum ratio proponi ferebatur,
 „ Albucahis, Avenzoar, Mesuas Arabes, & alii vix citra tædium nominandi.
 „ Allegabantur interim alii ab aliis faciendæ medicinæ, sive ut ipsi vocabant
 „ practicæ scriptores recentiores Bertrucius, Gatinaria, Guainerius, Valefcus
 „ & aliorum innumerabilis turba; sed inter præcipuos producebatur Arcula-
 „ nus quem alii Herculanum vocant. Græcorum autem medicorum ratio ha-
 „ bebatur nulla, nec nominibus suis justis satis noti erant principes, cum
 „ vulgo HIPPOCRAS & GALIENUS à plerisque, imò omnibus appella-
 „ rentur: scripta enim illorum nec Græca nec Latina extabant, nisi quod
 „ translationes quædam corruptissimæ pariter ac barbarissimæ ex Galeno à
 „ paucis magni thesauri loco possiderentur, & æquè vitiatæ Hippocratis exigua

mole libelli haberentur, alter Aphorismorum, alter Prognosticon, qui inter-
terdum etiam in scholis ubi magni illi principes locum ultrò cessissent, præ-
legebantur.

Per sæcula fermè quatuor ea barbaries disciplinas & bonas artes penè
extinxerat, cum deficiente sæculo quinto & septimo, Dei summo munere
nata sunt, seu potius è cælo delapsæ candidiores illæ animæ, quæ melio-
ris notæ auctores indecoro pulvere fordidos, quasi è tenebris in lucem
protulerunt & pristinæ dignitati restituere tentarunt. Eadem Botanices fuere
vices ac cæterarum disciplinarum. THEODORO GAZA debentur opera
Theophrasti ex Græco sermone in Latinum conversa. a Theffalonicæ ho-
nesto loco natus Theodorus Gaza Amurathe Græciam omnem victricibus
armis quætiens, in Italiam venit, fertilitateque ingenii nemini superaret.
Victorino autem Feltrense magistro usus, usque adeo copiosè & dili-
genter Latinas litteras didicit, ut longè omnium Latiniſsimè scriberet,
nec planè dignosci posset an exactius & certius ab eo Latina Græcè, an
ipsa Græca Latinè verterentur. b Ex Græcis vertendo nonnunquam Latina
vocabulary confinxit, non temerè; sed eleganter & analogicè, stilo usus
non affectato sed puro & facili, veteres Latinos imitatus, c qui tamen in
multis reprehendi potest, sensum auctoris non assecutus. d Primus Aristo-
telem ex barbarie in Latium reduxit, sic ut ei quamvis homini Græco per-
multum debeat lingua Latina. Felicius postea, ut par erat, enuclearunt
Theophrastum Julius Cæsar Scaliger Veronensis, Robertus Constantinus
Cadomensis, tum & Daniel Heinſius & Bodæus à Stapel, Batavi, &
Claudius Salmaſius Divionensis, non Galliæ tantùm sed orbis miraculum.
Obiit Romæ Theodorus Gaza anno 1478. Friderico III. Imperatore,
Sixto IV. summo Pontifice.

THEODORUS
GAZA.
a Paulus Jo-
vius in Eleg.

b Geſſ. Bi-
blioth.
c Geſſ. de Rei
herbar. ſcriptor.
ad Trag.

e HERMOLAUS BARBARUS Patritius Venetus, natus est anno
1454. 21. Maii. Obiit 12. Kal. Jun. anno 1493. ætatis 29. ab anno ætatis
vigefimo secundo scribere orſus fuit, cùmque alia multa edidit, quæ
doctorum manibus versantur, tum etiam Plinii Veronensis Historiam
naturalem castigavit. f Dum Romæ apud Alexandrum VI. Pontificem
maximum, Venetæ nobilitatis nomine agit, summisque vigiliis inter-
mortuam bonarum litterarum neque non & disciplinarum gloriam susci-
tat, ob susceptum inconsulto senatu suo Aquilegiense sacerdotium, exul
factus & de possessione ejectus, vitam inopem aliquandiu traxit, Alexan-
dri Pontificis summi-sportulâ quodammodo sustentatus. Paucis vero post
mensibus pestilentia contactus desertus ab omnibus, infelicissimo mortis
genere oppressus est. g Vir eruditionis nomine nunquam satis laudatus
Dioscoridem nobis primus Latinum reddidit elegantissima & Pliniana
oratione, ubi tamen accusatur quòd nimio Plinium imitandi studio non-
nunquam à Dioscoridis mente recesserit. Adjecit etiam Corollarium
longè doctissimo, quo non Dioscoridem solum & Rem medicam illustrat;
sed etiam utramque linguam & omnem Philologiam pulcherrimè exornat.
h Quidquid enim à Theophrasto, i Athenæo, Oribasio, Aërio, Paulo,
Polluce, Plinio, aliisque cùm Græcis tum Latinis eruditus admodum

HERMOLAUS
BARBARUS.
e Vossius de
Hist. Latin.

f Joan. Pier.
Valerian. de
Litterat. infel-
licitate.

g Geſſ. de Ræ
herbar. ſcriptor.
ad Trag.

i Euseb. Epist.
nuncup. Filſ.
Plant. in ſel.

22 INSTITUTIONES REI HERBARIÆ.

- „ hominibus sparsim notatum est, hoc totum in Corollario suo, uno quasi
 „ faſce complexus est. ^a Idem in Plinianis caſtigacionibus paſſim quædam
 „ ad ſtirpium cognitionem utilia permifcet. ^b Ejus caſtigaciones primæ in
 „ C. Plinii naturalis Hiſtoriæ libros copioſæ, & paucæ quæ iam poſterio-
 „ res, utraq; apprime utiles ſunt; cum lucubratione viginti duorum
 „ ferme menſium circiter quinques mille craſſiora ſanſſe ſe vulnera
 „ gloriatur. ^c Et quidem hujus celeberrimi viri ſtudium, ut ait Fuchſius,
 „ eo magis à nobis prædicandum eſſe cenſeo quod ipſe primus, quamvis
 „ profeſſione medicus non eſſet, ſecurè tamen in utramque aurem dor-
 „ mitantibus medicis, nutanti tunc, brevique caſuræ Rei Herbariæ ma-
 „ nus porrigere dignatus ſit. Verùm ne ſuis quidem vitiis caruit Hermolaus:
 „ nam, ut prudenter monet, non poſtremus eruditione ætate Plinii in-
 „ terpres ^d Harduinus, non veniâ dignus eſt, cum neglectis veterum exem-
 „ plarium veſtigiiſ, & priſcarum ante ſe editionum, ſecurus plurima puro
 „ arbitrio eruditè magis quàm cautè ac verè mutavit, vel plane peſſumde-
 „ dit, cum plurima ex iis quæ caſtigavit, non errata illa ſint, ſed parùm
 „ intellecta.
- ^e Incomparabilis hujus viri exemplum ac inſtitutum paulo poſt imitatus
 „ eſt JOANNES RUELIIUS Gallus, homo ſupra linguarum peritiam
 „ non vulgari rerum cognitione præditus. In eodem pari conatu ac ſtudio
 „ cum prodigioſis monſtris congreſſurus eum primum nobis auctorem Lati-
 „ nitate donatum exhibuit; unde rerum exquisitamque Materiæ medicæ
 „ cognitionem petere liceret, ut ſcilicet proſcriptis & exploſis tandem Avi-
 „ cennæ & aliorum Arabum inſulſis, erroribusque non levis refertis de
 „ Re Herbaria placitis, è puriſſimo fonte Dioſcoride ſtirpium notitiam
 „ hauriremus. Certarunt itaque inter ſe hi duo inſignes viri uter alteru-
 „ trum vinceret. Honeſtum ſanè Heſiodo & Galeno noſtro teſtibus certa-
 „ men, è quo uterque immortalẽ eſt confeſcutus gloriam. Cæterum cum
 „ Ruellius veteres atque adeo legitimas ſtirpium nomenclaturas, quibus eas
 „ Dioſcorides appellavit acceſſione novarum, quas nobis magna ex parte
 „ monachorum & muliercularum ſuperſtitio peperit, obſcuratas nunc &
 „ obliteratas eſſe, neque etiam ſingulas ſtirpes ab uno Dioſcoride deſcriptas
 „ animadverteret, paucis abhinc annis opus ut appareat multis vigiliis ador-
 „ natum, cui de ſtirpium Naturâ titulum indidit, edere voluit, in quo
 „ ſanè quidquid uſquam ferè apud Theophraſtum, Plinium, Galenum,
 „ alioſque veteres & recentes probatos auctores ſtirpibus ſcriptum eſt,
 „ complecti magno ſtudio annixus eſt. ^f In hoc argumento nihil quod ſciam
 „ in hunc uſque diem doctius & copioſius exivit meo quidem judico, quod
 „ bona aliorum venia dixerim. ^g Quare à perliſque hodie vir ille bonus male
 „ audit eo quòd complura admodum ad verbum aliunde, è Plinio præfer-
 „ tim ac Hermolai Corollario tranſcripta, ſuppreſſis eorum nominibus in ſuos
 „ tranſtulit commentarios; cum tamen conſtet hunc in præſatione ejus operis
 „ ingenuè fateri, ea quæ ſpaſim à veteribus tradita ſunt, ſe veluti in compen-
 „ dium digeſſiſſe, atque uſque adeo ab iis adjutum eſſe, ut eis penè totum ac-
 „ ceptum referat. ^h Budæus Ruellium appellare ſolebat Aquilam interpretum,
 „ nec immeritò, ut aperte declaratur, non tantum Dioſcoridis, ſed Actuarii,
- ^a Geſſ. *ibid.*
^b Geſſ. *Bi-
blioth.*
^c Fuſch. *ibid.*
^d In *Præf. ad
Plinium.*
 RUELIIUS. *„*
 Patria *Stueſſio-
nenſis, Medicus
& Canonicus
Pariſienſis; obiit
an. 1537.*
^e Fuſch. *ibid.*
^f Geſſ. *Bi-
blioth.*
^g Fuſch. *ibid.*
^h *Saxenwarth.
Eleg. liò. 1.*

Scribonii Largi & scriptorum de Medicinâ veterinaria versionibus, a Cum^a a Paulus Jo-
susceptis liberis uxorem extulisset, abdicata medendi arte Sacerdotium in^{us in Elog.}
templo Deiparæ Virginis Lutetiis Parisiorum Poncherii antistitis liberali-
tate promeruit, totumque id otium optimis litteris ut fortunis auctum de-
cebat, impendit: non ignobili quidem gloriæ proventu cum eruditionis
auctoritate Budæo proximus esset, & Latini sermonis nitida puritate supe-
rior haberetur, ut præclare indicat Dioscorides in Latinum è Græco emen-
darè traductus.

Editio prima Operum Dioscoridis à Ruellio Latina civitate donati, pro-
diit Parisiis ex officinâ Henrici Stephani, è regione Scholæ Decretorum
anno 1516. Vill. Kal. Maias. Quo pariter anno Dioscorides ex versione
Hermolai Barbari Venetiis excusus est Kal. Februarii in Gregoriorum fratrum
officinâ. Quapropter non video cur Barbarus Dioscoridis primus Inter-
pres existimetur, nisi dicatur ejus opus posthumum Alofii & Francisci
Barbari, ac Joannis Bartholomæi Astenfis curâ 23. annis post Hermolai
obitum impressum fuisse. Verùm hæc Ruellium nihil attinent, tunc enim
Hermolai versionem, neque codices manuscriptos in manibus habebat.

^b Nihil æquè me torfit, inquit Ruellius, quàm veterum, manûque
exaratorum exemplarium inopia (illud enim tantum nactus sum quod
Bibliopolæ typis excusum circumferunt) in quo permulta manifestissimè
depravata ex varia auctorum lectione & præsertim in libris veneno-
rum, ex vetustissimo Pauli Æginetæ codice ad pristinam sinceritatem
restituimus.

^b Ruell. in Præ-
fat. primæ Edit.
ad Anton. Di-
scipulum.

^c Ad MARCELLUM VIRGILIUM Florentinum qui post Ruellium
hanc medicinæ partem illustrare aggressus est, accedamus. Quamvis verò
ille non magnam admodum herbarum notitiam habuisse videatur, ut qui
professione medicus non fuerit, eoque tempore quo densissimis tenebris
Res Herbaria obducta jacuit, sua ediderit, tamen quia complura obscura
ac depravata Dioscoridis loca enucleavit, & pristino nitore restituit,
debet vel hoc saltem nomine illius studium & conatus nobis probari:
cùm nihil æquè ad rectè intelligendum Dioscoridem, aliosque auctores
conducatur, ac exemplarium integritas & puritas. Quòd verò nonnun-
quam à verbis Dioscoridis paulò longius recesserit, nec eorum legitimi-
um ac genuinum sensum assecutus fuerit, id illi vitium cum cæteris
interpretibus commune est, utpote qui non rarè Plinii magis quàm
Dioscoridis sensum exprimere ac sequi studuerint. Quòd verò nonnulli
Marcellum Dioscoridis interpretem plane grammaticum esse judicant,
non magnopere reprehendo. ^d Morborum tamen atque humani corporis
vitiatorum genus omne, quorum subinde meminit Dioscorides, diligen-
tissimè explicat. Commentarii sæpè nimis prolixi sunt, cùm in singulis
ferè capitibus novas præfationes *ναεργες* attaxant. Quod ad ipsarum stir-
pium notitiam & vulgaria nomina pertinet, nihil ferè in his commen-
tariis addidit lector. Quod verò ad Linguam Græcam, auctorum testi-
monia, variarum rerum cognitionem, Dioscoridis intellectum & variam
exemplarium lectionem utilissimi sunt. ^e Habuimus enim, inquit Marcellus,
antiquissimum codicem Longobardis litteris scriptum, antiquitatis egregium

^c MARCELLUS
VIRGILIUS.
^c Euseb. *ibid.*

^d Gesn. *Bi-*
blioth.

^e In præfat.
primæ editæ.

& ob id saltem multifaciendum monumentum, quod quantus quondam
 Dioscorides fuerit, inculte quidem, sed multa fide ostendit: quoque
 minus elegantioris ornatus in eo erat, plus fidei nobis & veritatis ha-
 buit. Legi postea & in manibus omnium triennio jam versioem esse
 quam Suesonensis Ruellius in Gallia à se confectam edidit. Legi iti-
 dem quam Aquilegiensis Patriarcha, patritiæ gentis, Venetus homo,
 Hermolaus Barbarus addito Corollario jampridem à se confectam morte
 præventus edere ipse non potuit. Ex interpretibus verò illis alterum im-
 presso tantum Dioscoridis codice, cujus plura penè sunt vitia quam
 integræ partes ad eam usum fuisse patet. Nec in labore illo præter
 bonam interpretis fidem, ex proposito sibi scriptoris hujus exemplari
 legentibus aliud præstare voluisse. Alterum verò morte præventum quale
 cogitaverat, opus illud edere non potuisse. Marcelli versio edita est
 anno 1523. Florentiæ in folio per hæredes Philippi Juntæ; Coloniae apud
 Joannem Soterum 1529. in folio; Basileæ vero in octavo per Andream
 Catandrum & Joannem Bebelium 1532. sed doctiores viri pluris fecerunt
 versiones Hermolai & Ruellii. * Illud autem me magis movit, inquit
 Mathiolus, ut Ruellium admiserim, quod ejus conversio omnibus facta
 sit vulgarior, ac frequentior in studioforum manibus versetur. Adde etiam
 quòd hæc communi ferè omnium, medicorum præsertim judicio præ-
 feratur.

a In Præfat.

MANARDUS.
Obiit anno 1536.

JOANNES MANARDUS Ferrariensis, medicus suo tempore percele-
 bris, plurima scripsit in Epistolis suis quæ Dioscoridem illustrant, maximè
 libro octavo, in quo Marcelli versionem multis locis emendavit & Her-
 molai atque Ruellii interpretationem turatus est. Manardi oratio ita perspi-
 cua est, inquit Cælius Calcagninus, ut neminem torqueat, ita pura ut
 neminem non nisi delicatorem offendat, nec sanè quisquam putet Gale-
 num, Orbasium, Æginetam à Manardo accuratius excussos quàm Cice-
 ronem, Demosthenem, Plinium, cæterosque elegantioris notæ. Scripsit
 etiam annotationes in Joannis Mesuæ Simplicia Medicamenta, in quibus, ut
 ipse loquitur, multa obscura declarantur, concisa ampliuntur, amissa resar-
 ciuntur, & errata corriguntur.

LEONICENUS.
b G. f. de Rei
herbar. scriptor.
ad Træg.

Eodem sæculo magna cohors interpretum, criticorum, & restitutorum
 Theophrasti, Dioscoridis & Plinii prodiit. NICOLAUS LEONICENUS
 b in Opere de Plinii & aliorum in Re medica erroribus, multa ad stirpes
 noscendas utilia docet; quiddid dicat Pandulphus Collinutius, qui pro
 Plinio scripsit adversus Leonicenum. Natus est Vicentiæ anno 1428, obiit
 Ferrariæ ubi per 60. annos docuerat anno 1524. ætatis 96. c Cum aliquando
 ex eo quæreretur quonam arcano medio uteretur, ut tanto cum corporis
 & animi vigore, etiam nullo ciborum habito delectu, senectutis vitia elude-
 ret? Vividum inquit ingenium, perpetua vitæ innocentia, salubre vero cor-
 pus, hilari frugalitatis præsidio facile tuetur. d A pueritia tamen, imo ab in-
 cunabulis ipsis ad 30. annum, Morbo comitiali adeo tentabatur, ut cum ad se
 redierat, pertæsus vitæ, penè sibi manus violentas adferret. Sed post trigesimum
 annum planè eo malo defunctus, omnibus membrorum ac sensuum officis in-
 teger; nulla morbi suspitione ad 96. annum pervenit. Quod si verum sit, id
 planè

c Vander Lin-
den de Script.

d Joseph. Scæ-
lig. Epist. 19.

planè affectus est singulari quadam & admiranda frugalitate. ^a Cibi enim & vini maxime abstinens, somnique minimi, præsertim verò veneris continentissimus, usque adedò mollioris vitæ voluptates abdicavit, ut pecunias luxuriæ instrumenta, ne agnitâ quidem monetæ notâ contemneret, Græca Galeni volumina primus Latine interpretatus est & commentariis illustravit ^b vir dignus cui multùm rerum bonarum studiosi deferant, cum nutanti Rei-Medicæ primus manum præbuerit adjuvicem, laborantemque artem fulciverit, de posteritate quàm optime meritus.

ANTONIUS MUSA BRASAVOLUS Ferrariensis, eddit in lucem Examen omnium simplicium medicamentorum quorum usus est in Officinis, in quo de plantis sæpissimè disserit. Hoc tamen Aloisius Mundella Brixienis, Horti Patavini præfectus, carpere non dubitavit. Josephus Scalliger Brasavolum appellare solebat ineptæ plebis medicorum cymbalum. Non mediocrem laudem meretur Brasavolus, ob Commentarios in Aphorismos Hippocratis & indicem illum locupletissimum in omnia Galeni opera.

^c Patriam OTHO BRUNFELSIUS nactus est Moguntiam, ad Rhæni Mœnique confluentem. Pater ei fuit Joannes à Brunfels dolarius, vir probus & gravis. Brunfelsia autem est arx Comitum à Solms, non procul à Moguntia civitate. ^d Primum Monachus Carthusianus, deinde Ludimagister Argentorati per annos novem, postea Medicus, & Bernam Helvetiorum vocatus: ^e ubi medicinam ita feliciter exercuit, ut nescires magistratui acceptior, an populo gratior esset; sed intra sexquiannum magno procerum civium, & maxime suorum luctu, fatis ibi concessit die 23. Novembris 1534. ^f Vir quidem eruditus & planè ^g *φιλότητος*, qui primum Latino, deinde etiam Germanico scripto Herbariam Medicinam juvare & illustrare conatus est. Quamvis aurem multa in illius scriptis desiderentur, utpote quòd descriptiones picturis non respondeant, & quòd paucas admodum & vulgares tantum stirpes protulerit; quòdque sæpe non suis & legitimis nominibus appellaverit herbas: nihilominus tamen, ut hunc omnes certatim laudibus efferant vel unica hæc de causâ meritus est, quòd ipse primus omnium rectam pingendarum stirpium rationem denuo in Germaniam nostram invexerit aliisque hanc imitandi occasionem præbuerit. Cætera quæ in eo desiderantur cum illa præstare non potuerit multas ob causas, potissimum verò propter crebras ac multas typographi molestias, qui importunè insisterat, editionemque ut semetipse in aliquo suarum vigiliarum loco fatetur, maturabat, veniam meretur. Quid multa cum constet Brunfelsium primum fuisse in Germania qui Herbariam Medicinam propemodum extinctam è crassissimis eruere tenebris attentaverit. Certè hoc nomine quamquam non omnia ex sententia cederint, veniâ dignissimus est.

^g Brunfelsio in hoc studio illustrandæ Rei Herbariæ successit EURICIUS CORDUS, natus in Hesse vico cui nomen Simiusa, vel Simeusa est. Erfordia, Marpurgi, & Brema Medicinam & fecit & docuit. Vir præter singularem Poëticæ, aliarumque disciplinarum eruditionem, integerrimus ac diligētissimus. Quantum autem Rei Herbariæ vindicandæ ab interitu

^a Paulus Jovius
in Elog.

“

“

“

“

“

“

“

“

“

“

“

“

“

“

“

“

“

“

“

“

“

“

“

“

“

“

“

“

“

“

“

“

“

“

“

“

“

“

“

“

“

“

“

“

“

“

“

“

“

“

“

“

“

“

“

“

“

“

“

“

“

“

“

“

“

“

“

BRUNFELSIUS.

“

“

“

“

“

“

“

“

“

“

“

“

“

“

“

“

“

“

“

“

“

“

“

“

“

“

“

“

“

“

“

“

“

“

“

“

“

“

“

“

“

“

“

“

“

“

“

“

“

„ profuerit, Botanologicon seu Colloquium de variis Herbis editum, quod
 „ ille posteritati, suæ diligentia testem reliquit, abundè testatur; adeo ut
 „ nunc nostra commendatione huic opus non sit. Hoc tamen in præsentia
 „ dicere volui, virum hunc longiori vitâ fuisse dignissimum, ut qui operâ
 „ suâ instauranda Herbariæ Medicinæ plurimum momenti adferre potuisset.
 „ Obiit anno 1538.

RIFFUS.

a Anno 1539.

JOANNES

LONICERUS.

b Anno 1531.

c Gesn. Biblioth.

Nec prætermittendi sunt a GUALTERUS HERMENIUS RIFFUS
 Argentinenfis, b JOANNES LONICERUS Marpurgenfis Professor, quo-
 rum primus Ruellium, alter Marcellum in interpretando Dioscoride secu-
 tus est. c Riffus, inquit Gesnerus, imperitus, rhapsodus, homo impu-
 dentissimus, plurima quidem ex Leonarthis Fuchsi, Hieronymi Tragi,
 Manardi, Hermolai Barbari, Marcelli Vergilii, & nostris quoque lucu-
 brationibus; omnia denique ex aliis corrasit, ut solet sine delectu, dum-
 modo habet quod dicat, nihil ultra pensi faciens. Lonicerum verò obiter
 „ aliquando inspexi, nec reperi quod placeret, cum alias cum quod vide-
 „ batur futor ultra crepidam.

VALERIUS

CORDUS.

d Melchior

Adam.

e Riffus in Praef.

ad Cord.

„ d Illustrator summus Dioscoridis, & felicissimus indagator Herbarum
 „ non antea cognitarum fuit VALERIUS CORDUS. Nascitur Simesufi
 „ in Hassiâ anno 1515, Februar. 18. Moritur Romæ 1544. ætatis 29. e Fuit
 „ in Valerio Cordo cum in universa medicinâ perdiscendâ, tum verò præ-
 „ cipuè cognoscendi simplicia medicamenta incredibile studium, ad quod
 „ illum parens Euricius Medicus, idemque Poëta clarissimus & auctoritate
 „ & exemplo inflammavit, qui filium ab incunabilis inter ipsas herbas &
 „ flores educari voluit. Varias peregrinationes suscepit, quo certius & exac-
 „ tius omnia suis oculis subjecta cognosceret, neve aliorum narrationi-
 „ bus deciperetur. Ac primò quidem perlustravit omnem semè Germaniam
 „ ac vicinas Septentrionales regiones, intravit horrentes saltus, superavit
 „ editissima montium juga, demisit se in profundissimas specus, & plera-
 „ que, summâ diligentia pervestigavit, quæ in istis partibus signuntur, pau-
 „ cis huc usque nota. At quoniam bona pars medicamentorum exoticis
 „ constat, ne illa parum cognita haberet, convertit se ab Aquilone ad
 „ alteram mundi plagam, adscitoque uno atque altero comite, pervenit
 „ in Italiam, ubi brevi novus hospes propter ingenii præstantiam multis
 „ admirationi esse cepit. Præter exquisitas in Dioscoridem annotationes
 „ concinnavit Historiam plantarum quatuor libris comprehensam cum iconi-
 „ bus non spernendis, quarum maxima pars in Historiâ Tragi reperitur, sed
 „ in describendis plantis omnium primus excelluit Cordus, prius tamen à mor-
 „ te sublatas quam opus ad umbilicum adduxerit: unde descriptiones ejus
 „ non æquè sunt omnes absolutæ. Qui Cordi operibus utuntur, monendi sunt
 „ scholia illa brevina, quæ præfixâ stellulâ notantur autographo addita esse ab
 „ Emilio f Stolbergæ in Harecyria Sylva Ecclesiæ Pastore, Theologo omni
 „ litterarum genere doctissimo, qui hortum quamplurimis & raris etiam stir-
 „ pibus ornatum possidebat, easque eleganti carmine describere solebat. Æmi-
 „ lius autem, ut monet g Thalius quoties Cordi nomen scribebat, veluti prio-
 „ res tres litteras abbreviaturus, cordis humani rudem quidem effigiem pingebat.
 „ Hoc cum ignoraret ille qui autographum in exemplum prælo typogra-

f Gesn. de Her-
 tis Germ. & in
 Epist. à C.
 Bann. editis.
 g Sylvæ Har-
 cyn. pag. 112.

phico committendum descripsit, accidit ut perperam Odum legerit, transcripseritque pro Cordo: ideoque in his scholiis *Odi* loco, *Cordi* vox est substituenda.

AMATUS LUSITANUS, qui & Joannes Rodericus Lusitanus & Joannes Rodericus Castellii albi dicitur, inanis gloriae avidus. ^a *Homo temerarius & indoctus* enarrationes scripsit in Dioscoridem, in quibus de rebus sibi planè incognitis sæpissimè disputat: quamobrem meritò reprehenditur à Mathiolo.

Huic longè anteferendus ANDREAS LACUNA Segobienfis, Julii III. Archiater, qui non solum Hispanica Linguâ commentarios adornavit in Dioscoridem; sed ^b annotationes in eundem, juxta vetustissimorum codicum fidem elucubravit. ^c Quo labore, inquit, dum fungerer, annotavi septuaginta vel plures locos, in quibus Dioscorides partim perverfus ab interpretibus Latinis, (maximè à Ruellio) partim mutilus ac truncus, partim genuina sua præscaque destitutus dictione conspicebatur. Quos omnes quàm accuratissimè fieri potuit, castigavi ac restitui, adjutus antiquissimo ac integerrimo codice manuscripto. Graviter tamen accusatur à Mathiolo tanquam plagiarus & imaginum corruptor. Siquidem Andreas à Lacuna, ait Mathiolus, ^d superioribus annis non solum in suos in Dioscoridem commentarios Hispanico idiomate conscriptos majorem nostrorum laborum partem transtulit; sed imagines omnes antea à nobis traditas, artificum negligentia & illius parsimoniâ adeo deformes redditas, ut nihil nativi splendoris, qui in nostris minoribus elucet, in iis conspici possit. Præter Dioscoridem opusetiam de plantis Aristoteli attributum interpretatus est. Obiit anno 1552.

^e HIERONYMUS BOECKIUS, vernaculè BOCK DE HEIDESBACH, notus nomine Tragi, natus est Heidespachii, pago f Brettæ Philippi Melanchtonis patriæ vicino, sub annum 1498. Mortuus autem 1554. 21. Febr. ætatis 58. Biponti vixit per aliquot annos, ubi hortum Ducis Ludovici Palatini Rheni, varii generis plantis instruxit. Mortuo verò Duce, Hornbacum venit, in collegium D. Fabiani cooptatus duas personas sustinuit, & ministri Dei & naturæ, id est Concionatoris & Medici; atque in utroque functione id consecutus est, ut utrum Theologiæ facultate an Medicinæ excelleret, dubium faceret; utroque certè modo salutis erat. Postea Saræpontum se contulit à Philippo Comite Nasoviensi, cui jam in morbo periculoso adfuerat, & quem pristinæ sanitati restituerat, invitatus. Saræponti Historiam herbarum condidit, in cujus præfatione beneficia quibus à Comite affectus, quæ magna & multa erant, honorificis ipse prædicat verbis. Postea Hornbacum rediit, ubi tabe exhaustus, mortuus est. In hac autem Historia quæ in libros tres divisa est, à Davide Kybero Latinè reddita & 567. figuris adornata, de Stirpium differentis & facultatibus; præsertim de iis quæ in Germania nascuntur, fusè disserit. Icones non spernendæ sunt, descriptiones ut plurimum breviores, ideoque obscuræ; denique laudes omnes adæquasset Tragus, si vires plantarum sibi maximè perspectas, quas plurimas certè perspectas habuit, à facultatibus quæ antiquis innotuerunt, diligentius separasset.

JOANNES vel JANUS HAGENBUT, vel HAGENBUT, qui CORNARIUS CORNARIUS appellatus est, quamvis Hagenbut fructum Cynorrhodonis significet, Zu-

AMATUS LUSITANUS.
^a Anno 1550. G. s. Epist. pag. 104.

LACUNA.
Anno 1552.

^b Editæ Lugd. Apud Rovillium 1554. in 16.
^c Lac. in Præf.

^d Math. in Præf.

TRAGUS.
^e Melchior Adam.
^f Brettæ non longè distat à Spirâ.

*a Melchior A-
dam.*

viccaviæ Misniæ oppido ^a natus est anno 1500. Mortuus 1558. Anno vigesimo primo Wittembergæ magister est renunciatus: mox anno 23. licentius Medicinæ: sed cum doctrinam Arabum improbaret per Belgas ad Anglos & rursus ab his per Galliam, Italiam petiturus, Basileam venit. Commo- dum reperit ibi quod penitus interiisse creditum erat, medicos Græcos Hippocratem, Galenum, Paulum Æginetam, Dioscoridem in Aldina Venetiis officinâ excusos, & ad Joannem Frobenium paulo ante mortem transmissos. Hos auctores cum Hieronymus Frobenius hæres Cornario utendos dedisset familiariter excepto & in amicitiam recepto, Italiam visendi desiderium in eo fermè restinxit, eumque annum ipsum Basileæ detinuit. Ex illo porro tempore rejectis & neglectis medicis illis barbaris, quos novennium ipsum secutus erat, totum se ad Græcam medicinam contulit, Græcique se totum addixit, quos secutus ad eorum imitationem, Medicinam exercuit in Germania Northuse, Francofurti ad Mœnum, Zuviccaviæ. Docuit publicè in Marpurgenfi ac Jenensi Academiis, non sine laude sua & auditorum fructu. Mortuus est Jenæ: Hippocratem è Græco in Latinum versum dicavit Augustano Senatui, qui sollicitante Claudio Pio Peutingero J. C. centum solaribus coronatis Cornarium anno 1546. eo nomine donavit. Scripsit ipse in transferendo eo auctore se per- petuis quindecim annis laborasse. Extat Galenus totus magna etiam ex parte per Cornarium Latine loquens, reliquis aliorum translationibus ipsius operâ castigatis. Est Cornarii Latinus Aëtius, qui universam medicinam sexdecim libris includere conatus est. Dedit & Æginetam, qui idem quod Aëtius septem libris efficere studio habuit. ^b Quos ego, inquit Cornarius, Dolabellis nostris adjectis ita dedolavi, ut ad nullas aspretudines offendere possit, qui modò ipse dedolatus ac lavigatus ad illos legendos accesserit. Ex Theologis etiam vertit Cornarius Basilium magnum, Epiphanium, Chryso- stomum. Ut ad rem Herbariam veniamus, Dioscoridem transtulit & Emble-

*b In Epist. num-
cup.*

*c Gest. de Rei
herbar. Script.
ad Cord.*

^c mata singulis capitibus adjecit. In quibus etiam rerum cognitio non admo- dum ultra quàm ab aliis locupletatur; vocabulorum tamen in utraque lin- gua vis ac proprietas plurimorum pulchrè explicatur, & genuina lectio passim, tum Dioscoridis, tum Plinii locis innumeris invicem collatis restituitur. Adversarium habuit Leonarthum Fuchsiû, qui in pluribus locis ejus versionem reprehendit. Cornarius pariter Fuchsiûm carpsit, maximè in eo libro cui nomen fecit *Vulpecula excoriata, seu Resutatio Historia Leonardi Fuchsi, & in alio cui nomen est, Nitra, seu Brabyla, pro Vulpecula excoriata asservanda*, alludens nempe ad Fuchsiû nomen, quod Linguâ Germanica *vulpem* significat.

*GOPYLUS.
Obiit anno 1560.
d Gest. de Rei
herbar. Script.
ad Cord.*

JACOBUS GOPYLUS Pictaviensis, Doctor medicus Parisiensis, Græcè & Latine doctissimus, extincto Sylvio, Principem in explicanda medicina locum Parisiis adeptus est. ^d Dedit castigationes in Dioscoridis libros brevissimas, sed utilissimas, quibus contextus Græcus, collatis exemplaribus diversis (excussis & manuscriptis & locis veterum medicorum Dioscoridem citantium & interpretationibus quibus Latine recentiores quidam hujus scriptoris libros, veterunt) emendatur, servatâ tamen ut plurimum Ruellii interpretatione. Trallianum, Actuarium, & alios, magnâ diligentâ judicioque recognovit &

adnotavit. ^a Verùm gliscentibus in Gallia civilibus discordiis, cum tur-
bulenti de plebe homines in musæum quod pluribus voluminibus tum
impressis tum manuscriptis ornatum habebat, involassent, sacramque
illam supellectilem profanis manibus violassent ac diripissent, tantum
inde mœrorem collegit, ut extremum vitæ diem clauderet, ac Ephra-
sim quam in omnes Hippocratis libros meditabatur, inchoatam relin-
queret.

^b Wemdingæ quod Rhætiæ est oppidum pulcherrimo loco situm, in di-
tione ducum Bavaricæ, natus est LEONARTHUS FUCHSIUS anno 1501. Hai-
brunæ, Erphordicæ, Ingolstadii se humanioribus litteris & Philosophiæ addi-
xit. Medicinæ doctor renunciatus Monacum Bavaricæ migravit, ubi duxit
uxorem. Ingolstadtium rediit, deindè Onoltzbachium ab illustrissimo Prin-
cipe Georgio Marchione accersitus est anno 1523. iterumque Ingolstadtium
petiit, & denuo Onoltzbachium; sed tandem ab Ulrico duce Wirtembergico
1535. Academiæ Tubingenfi adjunctus, annis 35. præclare docuit. Mortuus
Tubingæ 1566. 10. Maii, ætatis 65. Vir fuit assiduus laboris; Plantarum Ger-
maniæ satis diligens explorator, quarum icones 510. amplioris formæ magno
Herbariorum commodo primus exhibuit: sed Dioscoridi nimium addictus
dum Germaniæ plantis ejus descriptiones accommodare conatus est, plurima
absurda confinxit, pluraque luce clariora esse affirmavit, quæ tenebris plus-
quam Cimmeriis involvuntur. Sibi tamen ineptè videbatur Historiam absolu-
tam plantarum tradidisse. ^c Neque sane, inquit, peregrinarum tantum stir-
pium suæque sponte in Germaniâ nostrâ haud provenientium picturas dedi-
mus, verùm etiam vulgarium, & earum quæ juxta sepes & dumeta passim
proveniunt. Idque ut faceremus, duabus potissimum rationibus moti sumus.
Primum ut Herbariæ Medicinæ studiosi, earundem etiam historiam inte-
gram & in ordinem digestam haberent, quæ magna ex parte à veteribus
non est tradita, apud recentiores verò non nisi manca & confusa. Dein ne
posteris nostris accidat, quod nobis evenisse nemini obscurum est, ut scilicet
quæ hodiæ sunt omnibus notissimæ stirpes, illis prorsus incognitæ fiant.
Nam quis est qui nesciat Dioscoridis sæculo, pleraque herbas tam notas
fuisse, ut illum piguerit earundem notas quibus à posteris suis agnosceren-
tur, tradere? Quòd si tamen hodiè peritissimos etiam Rei Herbariæ homines
perconteris, nemo erit qui eas agnoscat. Sic fumum nobis vendidit Fuchsius:
nam pro descriptionibus illis quas pollicebatur integris, sola fermè verba
Dioscoridis repetere non dubitavit, nec viribus ab antiquis memoratis
nonnisi pauca addidit, suis tribuens quas Dioscorides, Galenus, cæteri-
que plantis in Græcia nascentibus tribuerant. Nam multò felicior fuit in
interpretandis Hippocrate & Galeno, quorum vindex fuit accerrimus;
quapropter plurima scripsisse quæ non intelligebat à pluribus accusatur,
& à ^d Francisco Vallesio vir diligens magis in legendo quàm acutus in
enarrando; ab Argenterio verò doctor *αγαθὸς εὐρετής* dicitur. Summis tamen
viris sui temporis charus fuit: maximè Carolo V. Imperatori & Cosmo
Florentiæ Duci: ab illo insignia & ornamenta nobilitatis accepit; hujus
stipendium egregium annum recusavit. Præter Apologiam adversus Gu-
lielmum Puteanum; Sebastianum Montuum; Jeremiam Thriverium;

^a Sammartii,
Elog. lib. 2.

FUCHSIUS.
^b Melchior A-
dam.

^c Fuchs. Epist.
nunc. Hist.
^c Plant. in fol.

^d Lib. 4. Cursa
trou. cap. 3.

Joannem Placoromum; Egenolphum Typographum, & Gualterum Riffum: scripsit etiam adversus Janum Cornarium, libroque nomen dedit *Cornarius Furens*. Cæterum Fuchsius Historiæ plantarum Epistolam affixit doctissimam, cui plurimum ego acceptum refero, ut patet ex locis indicatis.

- RONDELETIUS. ^a Idem hic annus & nobis GUILIELMUM RONDELETIUM Montispeffuli natum Medicinæ arte præcellentem abstulit; à Francisco Rabelæso nostrate nihilominus contemptum appellatum in iis libris quos ingeniosâ magis quàm omnino irreprehensibili jocandi libertate scripsit: & certè ejus scripta ejusmodi sunt, ut tantæ de se opinioni sive excitatæ sive sparset non respondeant. Unum est quod hominis nomen maximè posteritati commendavit; quod de Piscibus edidit, sed eo minore laude, quòd illud potius alienæ industriæ quàm suæ debuit, nimirum ex Guiljelmi Pellicerii Episcopi Montispeffulani, viri rara eruditione ornati, Commentariis concinnatum, quod doctissimarum annotationum quas ille in Plinium scripserat, magno litteratorum dispendio amissarum aut hæctenus suppressarum pars erat. Sammarthanus etiam Rondeletii opus non perfectum fuisse refert sine Guiljelmi Pellicerii doctissimi quoque viri auxiliariis copiis, qui in castigando & explicando Plinio, naturam omnem evolverat, aditumque ad perfectam ejus conditionem studiosis hominibus incredibili cum sudore & industriâ muniverat. Sed multa sunt quæ ab hac sententiâ me dimovent. 1. Laurentius Joubertus Monspelienfis Universitatis Cancellarius, qui harum rerum testis fuit per plures annos, & Rondeletii vitam fuso sermone perfectus est (in qua Pellicerium magnis præconis excepit) affirmat Rondeletium usum fuisse multos annos manu Caroli Clusii maximi deinde nominis viri, in conscribenda piscium Historiâ, cui tandem extremum addidit ornatum Joannes Molinæus. 2. Vidi ipse Aquis- sextiis in Bibliotheca avunculi mei Joannis Scholastici Pirton, Medici eruditissimi, opera Plinii cum amplissimis notis manu exaratis à Guiljelmo Pellicerio, in quibus certè nihil legebatur iis simile quæ Rondeletius commentatus est. Illæ autem notæ manuscriptæ diu latuerant in Bibliothecâ Peirefchii nobilissimi senatoris Aquis- sextiensis, ut ^b Gariel rectè indicaverat. 3. A Joanne Harduino viro summæ eruditionis, qui interpretatione & notis illustravit Plinii Historiam, refertur Pellicerium ipsum geminâ lucubratione etiam manu propriâ exaratam Bibliothecam Parrum Societatis Jesu Collegii Claromontani donasse; quarum altera constat variantibus, ut aiunt, lectionibus plurimorum codicum, ad oram libris adnotatis; altera verò prolixior paulò notis & conjecturis in libros geographicos, tum sparsis subinde veluti flosculis in librum octavum qui de animalium naturâ agit, in quo Aristotelem unum sequitur: unde manifestè apparet Thuanum & Sammarthanum temerè sparso rumori de Rondeletii furto nimiam fidem adjunxisse. 4. Denique Monspeli etiam visuntur hodiernâ die, vivaria in quibus plurimi generis pisces alebat Rondeletius in villâ sua, quam vocant *Lou Mas de Rondelet*. Magno certè argumento, perdoctum illum virum præter varias observaciones quibus annuente Francisco Turnonio Cardinali, Antverpiæ, Burdigalæ, Bayonæ, Romæ, Venetiis incubærat, continuis etiam piscium sectionibus, eorum naturam explorasse. Hæc

In Elog.

In Vita Rond.

^b In Serie Præ-
sul. Monsp.

tamen non impediret quominus de his cum Guilielmo Pellicerius frequenter differeret, quem imprimis venerabatur, frequentissime invisebat, & Historia naturalis cognoscenda suavorem, auctorem, atque præceptorem appellare ^a solebat. PELLICERIVS enim post suam apud Venetos legationem, à Francisco primo, Monspelienſi pontificatu, cujus in diœcesi natus erat, honestatus; cum non levem religionis alienæ suspicionem (^b propter quam anno 1552. in carcerem conjectus est) vitæque voluptatibus deditæ à se amovisset, ^c & cæcos calumniæ dolos opportunâ vitæ innocentia superasset, abdidit se in Monspelienſem illum secessum, ubi liber solutusque in dulci & optato Musarum sinu placidè ac lubenter acquievit, cum in hunc usum bibliothecam haberet locupletissimam, innumerisque veterum manuscriptis, & aliis omnium generum codicibus undique acquisitis adornatam. Contabuitque miserabilis demum senex inter frequentes & acerbissimos cruciatus, erosio lento & insanabili vulnere præcordiis, incertum errore an culpâ pharmacopolæ certè pessimi, qui catapotia quædam ex malè trita Colocynthide sumenda ægrotanti obtulit. Valde autem delectabantur stirpium cognitione Pellicerius & Rondeletius. ^d In herbis namque & amœnis maritis agri Monspelici, animi causâ, dum unâ spatiarentur, ut narrat Pena & Lobellius, inibique Allium subodorarentur, illicò herbulam vixdum arreptam, & eminus conspicati, Scordium esseprehenderunt; indidemque variis plantis in Galliam & Italiam missis, amicis verum esse Scordium monuerunt. ^e Simplicibus medicamentis dignoscendis & inveniendis summam operam collocavit Rondeletius, atque in eo multum excelluit, Dioscoridem primus Monspelii enarrans. Joubertus inter ejus opera imperfecta commentarios memorat in aliquot capita libri primi Dioscoridis; sed plura in Dioscoridem scripsisse apparet ex Epistolis Gesneri ad Joannem Bauhinum, à Gasparo Bauhino editis. Rondeletii in Dioscoridem dictata, inquit Gesnerus, servabo, donec ea quoque repetas. Multa in his utilia, jucunda, & antea mihi incognita deprehensisse me, ingenuè tibi fateor. Cæterum Rondeletius natus est Monspelii anno 1507. die 27. Septembris. Pertusii, quod urbecula est Galloprovinciæ, juvenis paedagogeiam exercuit. Aliquanto post tempore Lutetiam petiit ut litteris Græcis, quarum addiscendarum summo tenebatur desiderio, totus incumberet. Habitatavit tum cum Joanne Guinterio Andernaco, quocum anatomia studiosius operam dare cœpit. Hac autem ita delectabatur, ut etiam filium mortuum secuerit, quo nomine permulti illum minus humanum censuerunt, & filiorum etiam gemellorum quos uxor uno partu enixa erat, secundinam in gymnasium afferri curaverit, ut minime vulgaria super his doceret. Doctoratus Lauream consecutus est Monspelii anno 1537. Professor regius renunciatus anno 1545. Cancellarius verò Scholæ Monspelienſis anno 1556. defuncto Joanne Schyronio. Mortuus anno 1566.

^f GUILIELMUS TURNERUS Anglus, Medicinæ Doctor vir solidæ eruditionis & judicii, emisit plantarum Historiam Anglicè anno 1551. in quas figuras Fuchſii plerumque adhibuit. Nomina expressit Latinè, Græcè, Anglicè, Germanicè, Gallicè, ordinem alphabeti secutus.

Non reticendus est LUCAS GHINI Forocornelianſis, Medicus ingenii LUCAS GHINI;

^a Rond. in Praef. Hist. pisc.

^b Joubertus in Vita Rond.
^c Summarth.

^d Adv. 210.

^e Joubert. ibid.

^f Ex Vita Rond. à Jouberto scripta.

TURNERUS.
F. RAIS.

*a Math. in
Epiſt. nuncup.*

„ & doctrinæ ſingularis, qui a Piſis magnâ cum omnium laude medicam
„ materiam multis jam annis profeſſus eſt. Is autem etſi nihil ediderit,
„ præſtantium tamen virorum Cæſalpini, Anguillaræ, Maranthæ, Mathioli,
„ & aliorum vel præceptor fuit vel amicus; nec ſolum varias plantas mitte-
„ bat ad ipſos; ſed ſuam de his ſententiam apertè declarabat. Qua in re non
„ parum ad auctorum enucleationem & Rei Herbariæ incrementum contulit.
„ Primum hortu Piſani præfectum fuiſſe reſert Caſtellus.

*MATHIOLUS.
b Thuan. ad
ann. 1577.*

„ b Tridenti, ubi domicilium fixerat, inquit Thuanus, peſte abſumptus
„ eſt anno 1577. Petrus ANDREAS MATHIOLUS, Senis nobiliſſima
„ Etruriæ civitate Franciſco Mathiolo & Lucretia Bonninſegnâ natus,
„ qui annos cum ſæculo numerabat, magni nominis medicus & impri-
„ mis famoſo illo Botanico opere toties reſcuſo clarus. Longè aliter de
„ Mathiolo judicandum cenſeo; nam Archiater ille Cæſareus, etſi in anti-
„ quiorum lectione apprime verſatus eſſet, plantarum tamen vulgarium adedò
„ ignarus fuit; ut vix unam è nongentis & ultra, de quibus locutus eſt,
„ accuratè deſcripſerit aut depingi curaverit. Nihil proſus ex ſe cognovit,

*c Math. diſt.
lib. 4. ad Ma-
ranta.*

„ quæ ab aliis accipiebat, ad Dioſcoridis verba protinus referens. c Nec
„ negaverim, ut fatetur ipſe, plures (rectius dixiſſet omnes) me dediſſe
„ plantarum imagines, quæ ex ſiccis plantis ad me tranſmiſſis delineari
„ curaverim; ſed affirmaverim etiam, quòd aquæ egeliæ maceratione
„ contractas à ſiccitate rugas adedò in iis extenderim, ut hac ratione redivivæ
„ & parum admodum à viridibus diſtantes viderentur. Quapropter non
„ mirum ſi florum & fructuum picturæ à naturali ſtatu plerumque recedant.
„ Pictori etiam virio dabat, quod nonnullæ ex his erant falſæ. d Ille enim
„ Goritiâ Venetiæ proſecturus, ſuſceptas ante plantas in itinere amiſit.

d Math. ibid.

„ Quapropter veritus ne ipſius ægrè ferret negligentiam, ſi id reſciviſſem,
„ revocata in memoriam Apii & Piſtaciæ faciæ, illas memoriter delineavit
„ & excidendas curavit, non ſine magna animi mei indignatione. Mathiolus
„ pictore ſuo impudentior multas delineari juſſit ex proprio Marte ad Dioſco-
„ ridis deſcriptionem accommodatas. Malè autem excuſari videtur à Maranta,

*e Maranta E-
piſt. ad Math.*

„ qui e ſi ſtatuis inquit, ob antiquitatem mutilatis ex alieno marmore vel
„ naſum vel aures, aut aliud membrum adjungere licet, quo pulchrior uni-
„ verſa faciës ſpectetur, tametiſi incerti ſimus an veram illius membri effi-
„ giem fuerimus aſſecuti; cur etiam depictis plantis aliquid addere non
„ liceat, quod vel viderimus, ſed nunc ejus partis facultas non ſit; vel non
„ viderimus, duce tamen Dioſcoridis deſcriptione accommodemus, dum-
„ modo clariorem ita ejus cognitionem fore ſperamus? His omnibus de cau-
„ ſis commentariorum Mathioli exemplaria, quæ ſupra triginta duo millia ven-
„ dita ſeruntur, iconum ſpectaculo plures delectantur quàm erudierunt. f Sed

*f Column. in
Præf. 1. part.*

„ quàm indignè, ut ait Columna, picturis illis artiſcioſè mutilis nos atque
„ ſe ipſum deceperit, pudet referre. Solebat etiam Mathiolus nonnullas icones
„ fictitias, tanquam Apelles poſt tabulam, exponere, exploraturus quas de his ju-
„ dicaretur, eaſque ſuppreſſurus, ſi minus feliciter exciperentur. g Cujus pictu-
„ ræ, obſervantibus Pena & Lobelio, cum eum puduiſſet, poſtremò de ultimis

g Adv. 217.

„ commentariorum interpolationibus curavit expungendam, nullam interim
„ in hujus miſellæ ſubreptitiam locum ſuffecit, ac ne verbulum quidem ſubſidi-
„ qua

quã id de causã dempsisset. ^a Videant ergo lectores qualiter se extricent ^a a J. Bauh. 2. ex Mathioli scriptis. Ejus integritas nequaquam probari videtur ex plantis ^a 439. quibusdam Indicis ad icones suas nonnihil accedentibus. Ex infinito enim plantarum numero quo tellus ornatur, vix fieri potest, quin nonnullã quodammodo referant icones, non dico Mathioli, sed eas, quã à pictoribus in peristromatis & tapetibus fingi solent. Sic *Arum caulescens*, *Rumicis agrestis foliis*, *sibi invicem implicitis*, *Virginianum Pluk.* *Phyogr. Tab. 271. fig. 2.* *Dracunculum majorem Math.* non malè repræsentat. An plantam è Virginia delatam viderit Mathiolus, judicent alii. Insuper Mathiolus medicamenta quàmplurima non contemnenda nos docuit, nec eo nomine sua laude frustrandus est. Oratione utebatur gravi, politã, sed nimium mordax neminique parcens adversarios crudeliter laceravit. ^b Scimus inquit jam dudum non deesse atrã farinã nonnullos, qui libellis contra nos scriptis, conatus nostros obscurare nituntur; nixi tamen sophismatibus, fucatis mendacijs, jurgiis & conviciis. Ego autem cum hos verius asinos quã homines existimem, in plateis lascivientes, pedere sinam ad sanguinem usque. Horum commentitiã vanitates, quã calumniis, captiunculis, maledictis atque etiam blasphemijs nituntur, comites, asseclas, & promotores tantum habebant blaterones, vitiligatores, sophistas, maledicos, scyphantas, fufurrones, nebulones, invidos detractatores, impostores, impudentes, temerarios Thrasones, Gnatones, & alios quotquot habentur hujusce diabolicæ factionis homines. Ex ungue, ut aiunt, cognoscitur Leo: quamobrem nihil mirum si ab Amato Lusitano, Gesnero, Guilandino Columna, Lobelio, Pena, Joanne Bauhino, aliisque vehementer acceptus fuerit.

^c BARTHOLOMÆUS MARANTA Venusinus Medicus condidit Methodi cognoscendorum simplicium medicamentorum Libros tres eleganter profectò & eruditè, qui ad Dioscoridis innumera loca rectè intelligenda adeo utiles sunt, ut commentarii quidam in ejus libros, non Grammatico tantum sed philosophico more institui videri queant. ^d Doctus quidem vir Maranta, subtili acrique ingenio fuit, & in Stirpium observatione iisque in examinandis diligentè profectò admirabilis, ut ex ejus Methodi & Theriacæ voluminum lectioe patet. Utinamque plures Marantæ nunc viverent. Obiit anno 1554.

^e ADAMUS LONICERUS Hesses natus Marpurgi anno 1528. die 10. Octob. parentem habuit & virtute propria, & eruditione præclara insignem Joannem Lonicerum Orteranum, ex Comitatu Mansfeldensi oriundum, Professorem trium linguarum in Universitate Marpurgensi. Per sesquiannum Marthesim docuit Marpurgi, postea Doctor medicinæ factus, nuptias celebravit cum filia Christiani Egenolphi Hadamarii, civis Francofurtensis, qui primus Typographiam in Remp. Francofurdianam invexerat. Cum Moguntiam Academiã literis vocaretur ad Medicinæ professione inibi obeundam, procurante socero suo Egenolpho, à Francofurtensi Senatu Medicus ordinarius, honesto oblato stipendio adoptatus est anno 1554. quam stationem magna cum fide, nec sine gloria strenuè defendens, annos triginta duos continuos, tandem obiit anno 1586. die 19. Maii, ætatis 58.

MARANTA;
c Gesn. de Reç
herbar. scriptor.
ad Cord.

d Col. part. 1.
pag. 16.

ADAMUS LONICERUS.
c Boissard Icon.
tom. III.

34 INSTITUTIONES REI HERBARIÆ.

„ Quid in Re Herbaria præstitit, testantur tum Botanicon, tum Historia
 „ plantarum diversimodè ab ipso Latinè scripta, typisque Egenolphianis edi-
 „ ta, quæ utraque ab Euricio Cordo ipse studiosus olim ut plurimum exce-
 „ perat. Testatur & Herbarium vernaculâ linguâ sub ejus nomine publica-
 „ tum, quod Eucherius Roëstin, ejusdem Reipublicæ Francofurtenfis Medi-
 „ cus ordinarius, priùs dum viveret, pro Egenolpho aliquoties editum
 „ adornaverat. Lonicerus verò postea toties recudendum, probè revisum
 „ & magna parte auctum, bono jure fecerat: ut qui & ipse cohæres
 „ esset inter Egenolphicos. a Joannes Bauhinus de Lonicerò rectius judicat,
 „ cum ait ipsum sua Botanica ex Trago confarcinasse.

a J. Bauh. I. 520.

Nec defuerunt iisdem temporibus viri generosi, qui vel in utrasque Indias
 se contulerunt, Aromata, plantasque rariores inquisituri, vel de iisdem in
 orbem nostrum delatis abundè tractarunt, GARCIA AB HORTO, CHRISTO-
 PHORUS A COSTA, NICOLAUS MONARDES, GONSALVUS FERDINANDUS
 OVEDO, FRANCISCUS LOPEZ DE GOMARA, JOANNES FRAGOSUS, HUGO
 LINSCHOTANUS, JOANNES LEIRIUS, FRANCISCUS HERNANDEZ, FRANCISCUS
 XIMENEZ, JOSEPHUS A COSTA, & qui eandem viam non longè ab ævo
 nostro tenuerunt JACOBUS BONTIUS Roterodamensis, GUILIELMUS PISO
 Medicus Amstelædamsis, ejusque domesticus GEORGIUS MARCGRAVIUS
 LIEBSTAD, cæterique.

Inter eos qui nostrarum plantarum cognitioni magis dediti fuere, emi-
 cuit JADOBUS DALECHAMPIUS Cadomensis, qui maximam vitæ partem
 egit Lugduni inter medendum, cum civium, tum doctorum virorum
 magna existimatione. Ex recentioribus, primus ille conscribendam Historiam
 universalem stirpium suscepit; sed oneri impar, pluribusque occupatus ac
 impeditus negotiis, hoc opus absolvere non potuit. b Quamobrem à Guilielmo
 Rovillio Typographo Lugdunensi diligentissimo hæc provincia demandata
 fuit Joanni Molinæo perdocto medico, Guilielmi que Rondeletii medici præ-
 stantissimi & in plantis examinandis exercitatissimi alumno, discipulo & per
 multos annos convictori. Molinæus ergo adjutus subsidiario consilio Dale-
 champii Historiam generalem plantarum, quæ vulgo dicitur *Historia Lugdu-
 nensis*, perfecit: Dalechampius enim ultro de singulis ejus commentationem
 partibus & quid sentiret exposuit, & liberaliter commo lavit quidquid jam
 imaginum & historiarum collegerat. Hæc si ita sint, ut res apertè declaratur
 in Præfatione Historiæ Lugdunensis, non tam Dalechampsio quàm Molinæo
 errores, qui in hoc opus irrepere, tribui debent, quos tamen affirmare possim
 longè pauciores esse quàm C. Bauhino visi sunt in iis animadversionibus quas
 fecit in Historiam Lugdunensem, quam Molinæum corrupisse affirmat Lobe-
 „ lius: c Rerum ignorans, inquit vir alioqui doctissimus & Philosophus &
 „ Physicus, perdidit egregium illud opus elegantissimè à Guilielmo Rovillio
 „ liberaliter, maximisque impensis excusum clarissimi eruditissimique &
 „ amicissimi viri D. Jacobi Dalechampii doctissimè auctum operâ & studio
 „ D. Joannis Bauhini, Ducis Wirtembergensis Medici clarissimi, collegæ
 „ quondam & convictoris Montispefulani suavissimi. Conjici etiam potest
 „ ex Epistola quadam Gesneri quæ occurrit inter eas quæ à C. Bauhino
 „ editæ sunt, Joannem Bauhinum Historiæ Lugdunensis correctioni in-

DALECHAM-
 PIUS.
 Obiit anno 1587.

b In Præf. Hist.
 Lugd.

c In Pharmac.
 officin. Rond.
 pag. 58.

cubuisse. Miror autem, inquit Gesnerus ad eum scribens, te celare me institutum tuum circa stirpium commentarios, & tunc demum de foliis arboribus te aliquid moliri significare: cum jam pridem ex aliis intellexerim te universam stirpium Historiam persequi, & quæ D. Dalechampius habebat ab eo te accepisse omnia: quod ut felix faustumque sit opto, & ex animi sententia eveniat. Quæ de Historia Lugdunensis illustrissimus Senator Jacobus Augustus Thuanus refert, digna sunt quæ hîc annotentur. * Cùm enim Lugdunum esset, Tornesii & Rovillii Librariorum apothecas evolvit, & Jacobum Dalechampium vidit, qui tum in suo Plinio occupabatur, & Herbario à Rovillio instituto dabat operam: in quo id observandum quod ab ipso Dalechampio rescivit, & ut omnes sciant publicæ utilitatis interest, opus illud à diversis 30. ferè annorum spatio congestum & concinnatum fuisse, & jam typis majorem partem mandatum, cum Dalechampius ei ultimam manum imposuit: quo factum ut quædam accuratius, quædam minus diligenter scripta, quædam etiam repetita & interpolata reperiantur, ita tamen ut posteriora semper sint meliora.

^b Majorem Trago præceptore suo laudem promeretur JACOBUS THEODORUS TABERNÆMONTANUS, ut qui ipse magistri exemplo de Facultatibus plantarum plurima nova tradiderit: quo majore nunc jure dolemus primam tantum partem operis amplissimi ab auctore ipso esse absolutam, secundam scilicet & tertiam ab alio quodam elaboratam, non male quidem, infra tamen illam laudem quam Tabernæmontano posterius debet. ^c Jacobus Theodorus à patria Tabernæmontanus dictus: quippe Tabernis montanis, *Berg Zabern*, oppido in ditione Principum Bipontinorum natus est. Initio pharmacopæum egit in oppido *Kronweissenbourg*, Postea in Galliam profectus, testimonium suorum in Re Medica profectuum petiit, ac titulo doctoris est ornatus; exinde ad suos reversus Medicinam fecit, non solum apud plebeios, sed etiam apud principes viros. E vivis excessit Heidelbergæ anno 1590. In Medicina faciendâ extra Theoricam & Mithridationem, paucissimis usus est exoticis, domesticis simplicibus contentus. Certè Tabernæmontanus fuit vir diligens, & Rei Herbariæ maximè studiosus: in eo præcipuè laudandus, quod præter multarum plantarum sibi propriarum notitiam, de viribus etiam vulgatorum optimè scripserit. Vehementer tamen in ipsum Joannes Bauhinus & Lobelius inveciunt. ^d Taceo, inquit Lobelius, hujus ævi scriptorum vernaculo idiomate, nec non Tabernæmontani & Typographi sui subreptitia, qui icones laboribus nostris & ære Plantiniano pictas & sculptas tacitè, catè, & cum cautela, infalutato hospite aut auctore, scriptis suis inseruerunt, & propria, maximam impudentiam, fecerunt.

^e Icones verò Tabernæmontani tum & Lobelianas nonnullas usurpavit JOHANNES GERARDUS Anglus, natus Nantwici in Comitatu Cestriensi; nec plures ex suis adhibuit quam sexdecim in ea Historia plantarum quam Anglicè scripsit. Linguarum mediocrem aut nullam habuit peritiam. Hujus operis potissima pars & quasi corpus sunt Pemptades Dodonæi Anglicè relditæ à quodam Doctore Priest, quas Gerardus ferè integras transumpsit; hoc ut celaret, mutavit Dodonæi methodum in Lobe-

^a Thuan. lib. 2.
^c Comment. vitæ
sua.

^a TABERNÆMONTANUS.
^b Conring. *Prod. in Art. med.*

^c Melchior
Adam.

^d In *Pharmac. officin. r. seu.*
^e pag. 59.

^e GERARDUS.
^e Rains. Anno
1597.

36
 ,, lianam, à Graminibus & Graminifoliis initium fumens. Huic versioni
 ,, Doconai addidit infuper nonnullas plantas à Clufio, alias ex Adver-
 ,, sariis Penæ & Lobelii. Ex fuis circiter quatuordecim non antè editas:
 ,, affumpfuit verò icones Tabernæmontani, quas fæpius imperitè confudit &
 ,, tranfpofuit.

CAMERARIUS.
 a Melchior
 Adam.

36
 ,, Gerardo longè majorem famam fibi comparavit eruditione & arte Me-
 ,, dica insignis a JOACHIMUS CAMERARIUS, Reipub. Norin-
 ,, bergenfis Medicus. Natus est Norinbergæ, die 6. Novembris 1534.
 ,, Mortuus verò 1598. die 11. Octobris, ætatis 64. Puer apud Melanch-
 ,, thonem egit Wirtembergæ, & Lipfiæ Medicinæ ftuduit. Deinde per
 ,, biennium vixit cum Craone Uratiflavix. In Italiam miffus auditor fuit
 ,, Fallopii, Capivaccii, Trincavellæ, Aquapendentis, Aldrovandi. Romæ
 ,, Medicinæ doctör est renunciatus anno 1552. 27. Julii; ad fuos rever-
 ,, fus cum fingulari laude & fucceffu, Medicinam exercuit à principibus
 ,, viris expetitus; Carolo Clufio & Prospero Alpino familiariffimè ufus est.
 ,, Plurima etiam ad ipfum miferunt Jofephus de Cafabona magni Ducis
 ,, Etruriæ, ut vocant, Simplificiæ, Jacobus Dalechampius Lugdunenfis me-
 ,, dicus, Bernardus Paludanus, Thomas Penneus Londinenfis, Joannes
 ,, Aicholtz Viennenfis Medicus, Nicolaus Raffius Chirurgus regius in Gal-
 ,, liâ, Joannes Antonius Sarracenus Lugdunæus, & alii quamplures; ipfe
 ,, viciffim illis & fi qui alii exoticis plantis delectarentur ex fuo horto
 ,, quidquid potuit, ultro communicavit. Conciliavit hoc ftudium Camera-
 ,, rio inprimis illuftriffimi Principis Wilhelmi Haffiæ Landgravii gratiam;
 ,, nam cum & ipfe hortenfis ftirpium curâ admodum delectaretur, ad hor-
 ,, tum fuum quem Caffelis inftituerat æmœniffimum, exquisitus adornan-
 ,, dum, Camerarii operâ ufus, eumque quamdiu vixit, fuffragio favore est
 ,, profecutus. Habuit in convictu fuo femper unum atque alterum Rei Herba-
 ,, riæ ftudiofum, & inprimis fororis fuæ filium JOACHIMUM JUNGERMANUM
 ,, Lipfienfem, ad miraculum ufque eruditum juvenem, & prorfus natum ad
 ,, Rem Medicam & inprimis Herbariam; qui cum imitatione Cluffii, Prof-
 ,, peri Alpini, Rauwolfii, & aliorum peregrinationibus variis & inprimis in
 ,, Palæftinam aliasque Orientales regiones fufceptis, tandem in mari Pello-
 ,, ponnefiaco navigans, ex contagiofo morbo periiffet, dici non potefit quàm
 ,, graviter optimus Camerarius cafum illum tulerit; non tam quod amiiffet
 ,, quem filii loco, propter infignes animi dotes dilexerat, quàm quod Respu-
 ,, blica literaria tanto fructu caritura efferet, quem ipfo vivo percepiffet, cum
 ,, quidem una cum ipfo obfervationes etiam Hædæporicæ illius interiiffent. At-
 ,, que ut appareat quàm fuerit cupidus Camerarius hac in parte juvandi Rem-
 ,, publicam non exiguis fumptibus à Gafparo Wolfio Tigurino Medico Conradi
 ,, Gefneri Bibliothecam Herbariam & opera Botanologica imperfe cta, quæ ille
 ,, fupremis tabulis Wolfio legaverat, fibi coëmuit. Fuerunt in illa icones planta-
 ,, rum non pauca ligno infulptæ, & ad vivum permultæ ftirpes admodum ac-
 ,, curatè depictæ. Item collectanea quædam βεταλιονες, unde facilè apparuit
 ,, plurimum Re Herbariæ Hiftoriam Gefnerum meditatum fuiffe. Ejus igitur
 ,, exemplo, ut Camerarius, propofiti laudabilis Specimen aliquot daret, Patii
 ,, Andrea Mathioli Herbarium latinè & Germanicè novis figuris & obfervatio-

nibus à se illustratum & auctius redditum edidit, quod hæcenus sæpius recusum versatur in omnium manibus. Collegerat autem jam plurima quæ ad majus illud opus Botanicum à Gesnero ceceptum perficiendum destinaverat; cui fecerat titulum *παραληρωμένων* Rei Herbariæ, in quo potissimum ab aliis scriptoribus derelicta, vel non accuratè descripta, ipse plenius, additis simul pluribus remediis & singularibus observationibus longo à se usu deprehensis tractare decreverat; sed functionis ipsius catenari labores, peregrinationes variæ, valetudinis etiam infirmioris incommoda, tam præclarum opus ut absolveretur, non concesserunt. Rerum etiam naturalium, fossilium, lapidum, metallorum, & id genus aliorum variorum diligentissimus fuit indagator, ut in ipsius Musæo velut epitomen orbis quis conspiceret: undè cum viris quibus talia curæ, imprimis cum Ferdinando imperante, Joanne Baptista Porta Neapolitanis, Francisco Calceolario Veronensi, Joanne Vincentio Pinello, Bernardo Paludano, Felice Platero, & aliis litterarum atque communicationis liberalis perpetuum ipsi commercium intercessit. ^a Ejus observationes Botanicæ necdum æditæ. De natalibus plantarum rariorum tam in Germania quàm in aliis regionibus nascentium locis, in quibus secundum litterarum feriem loca quibus perveniunt certa, cum vernaculis appellationibus & euphoristis ac familiaribus remediis diligenter exponuntur. Ejusdem de Cultura plantarum quarundam generi humano imprimis utilium lib. 2. quæ ut desideratissima unà cum Paralipomenis Botanicis aliisque posthumis filios ab obitu publica facturos confidimus. In ejusdem porro Bibliothecâ delitescit etiamnum Historia Plantarum Gesneriana ad eundem pro editione transmissa. Perierunt forsitan hæc omnia, vel saltem ad nos non pervenerunt; sed si ab his quæ Camerarius vivens edidit de ejus Scientiâ Botanica judicare liceat, longè inferiora videntur auctoris famâ. Quid enim ex se ipso præstitit Camerarius? Marhiolum exornavit iconibus Gesneri; sed ineptè de plantis ipsis locutus est. Horto verò Philosophicæ ac Medico Gesneri spoliis etiam locupletato, si observationes ex Anguillare Epistolis sumptæ demantur, pauca relinquuntur quæ legi mereantur. Majorem laudem consecutus esset, ac Gesneri desiderium quodammodo legisset, si supellectilem ejus Botanicam, qualem à Wolfio emerat, publici juris fecisset.

Cum Camerario conjungi debet JANUS ANTONIUS SARRACENUS Lugdunæus, cujus demum summâ curâ & diligentia Dioscoridis opera si pristina dignitati non fuerint restituta, summum tamen nitorem adepta sunt: ^b nec aded multum superest quod intelligi nequeat, si Conringio credamus. Sarracenus enim plurimorum codicum peritus & cæterorum interpretum labore adjutus, pro immensa qua valebat eruditione & utriusque linguæ cognitione ita se gessit, ut paràm absit quin ne latum quidem unguem à Dioscoridis mente recesserit, ac interim Pliniani sermonis puritatem mordicus retinuerit, quod profecto tunc temporis summum fuit Herbariorum votum, ne dicam peccatum. Plinius autem eruditissimus vir, in Re Herbaria vix fuit tyro, ^c ita parum profuit illi *ἀνοψία* plantarum quas in Hortulo aiebat Antonius Castor.

^a Schœnec. Biblioth. iatric.

SARRACENUS, anno 1598.

^b Conring. introd. in Art. med.

^c Salmass. præleg. in libr. de Hymonym. Hyl. iatric.

Doctis interim & bonis viris institutum antiquiores interpretandi & enucleandi, in beneficii loco deferendum est; sed nimium fortassis operæ & temporis posuerunt in conquirendo inani thesauro. Melius haud dubiè sibi nobisque consulissent, si capto qui ex veterum operibus percipi poterat fructu, audacius ad naturæ sinum, quæ sese omnibus manifestat, confugissent. Qui de herbis dicturus est, inquit Collinutius, eum ego non tam librorum quàm telluris, non tam litterarum quàm agrorum studio, sum esse oportere censeo. Tantum abest ut id consilii caperent, quin potius conatus omnes adhibuerint in congerendis & conciliandis pluribus auctorum locis in quibus Plantæ de quibus disceptabant sibi videbantur adumbrari. In hoc fermè omnes errasse videntur quòd singulis penè herbis sua ex Dioscoride aut Theophrasto nomina accerere voluerint: quasi verò Dioscorides & Theophrastus omnium regionum plantas descripsissent. Hinc mirum dictu quàm interdum temerè admodum probatas, & multis jam annis receptas Dioscoridis aut Theophrasti lectiones immutare ac depravare coacti fuerint, ut eorum verba ad propositam sententiam adducerent, existimantes apud nos planè easdem inveniri plantas, quas nobis Græcia, Asia, Africa commendarunt. Mathiolus suis commentis tantum tribuit, ut nonnullas plantas incidi curaverit, falsa delusus imagine quam in mente, ex Dioscoridiis verbis ipse sibi finxerat. Memorat etiam Salmasius se vidisse Codicem Græcum Dioscoridis ante mille annos exaratum, in quo icones plantarum pictura ostendit elegantius quàm verius expressas; ex verbis quippe Dioscoridis adumbratas ab antiquario quàm ex autopfia ad fidem exhibitas.

Vix induci possum ut credam antiquiores, si lucis usurâ interim fruerentur, agnituros opera quæ hodie sub proprio eorum nomine circumferuntur. Vix Theophrastus, vix Dioscorides faterentur plantas octoginta vel centum à commentatoribus compertas fuisse, easque potius de manu in manum, aut aiunt, traditas, quàm ex descriptionibus erutas esse. Ad cæteras verò assequendas nulla certior, faciliorque videtur via, quàm ea quæ ducit ad ea loca in quibus majores ipsi plantas investigarunt. Quæ Dioscoridi obvix fuerunt, eadem peregrinantibus in iisdem locis procul dubio occurrerent, & si conjecturæ locus detur in re adeo obscurâ, longè tutius est conjecturam facere in Græcia vel in Ægypto, quàm Parisiis & Londini. Quid enim affirmari potest ex brevi descriptione in qua planta quæ inquiretur cum ignotiori comparatur? Plurimum fortè caperent auxilii, qui sese ad Orientem eo animo conferre vellent ex vocabulorum, quæ nunc sunt in usu in iisdem regionibus, affinitate cum antiquioribus: nec virium usus fortassis penè obsolevit. Demum sperandi locus est, fore ut hac arte dissolverentur difficultates plurimæ, quas Bellonius, Rauwolfius, Guilandinus, Prosper Alpinus peragratis Græcia, Ægypto & Asiâ non enodarunt.

BELLONIUS.
a Clus. in Epist.
Medicæ. Oper.
Bellon.

» PETRUS BELLONIUS Cenomanus * fuit vir indefessi studii, quem-
» admodum ex ejus lucubrationibus quas partim Latino, partim Gallico
» sermone ipsi naturali evulgavit, perspicere licet. Nam extant libri de
» coniferis Arboribus & perpetua fronte virentibus, de admiranda veterum

Fluibus anno
1510.

Bell.

fabricarum structurâ, de medicato funere, Latine ab ipso conscripti, Gallicè verò libri de Avibus, de Piscibus. Itinerarium, de neglecta plantarum Culturâ, de Serpentibus & insectis. Tum commentaria in Dioscoridem, & de agricultura librum, alia præterea quædam meditabatur; sed laudabiles ipsius conatus inopina mors, nefarii latronis manu illata, interrupti non sine magno literariæ Reipublicæ dispendio. Quapropter vix mihi suadere possum quod clariss. viri Thuanus & Sammarthanus affirmarunt, Bellonium Petri Gillii scripta subripuisse ac pro suis edidisse, cum Opera Bellonii Parisiis edita fuerint anno 1553. & teste Thuano Romæ perierit anno 1555. ^a Petrus Gillius Albiensis qui ad exactam utriusque Lingvæ antiquitatis, veterum scriptorum, bonarum disciplinarum, ac præcipuè rei naturalis cognitionem, indefatigabile longinquas regiones lustrandi studium attulerat, quo incitatus per 60. amplius annos instituta per Græciam, Asiam utramque & majorem Africæ partem diligenti peregrinatione, partim ut Græcos libros, sic enim à Francisco I. iussus erat, undique colligeret, partim ut multorum locorum positum describeret. Mortuo eo diu vagatus, cum raro Dei beneficio ex Gerbensium piratarum manibus elapsus esset, tandem in familiam munificentissimi litterarum patroni Georgii Armeniaci Cardinalis, qui Romæ regis negotia procurabat, tanquam in tutissimum portum se contulit, ubi dum ordinandis ac recolligendis, quas tanto tempore sparsim congesserat narrationibus, dies noctibus continuat, ardentissimâ febre correptus diem supremum clausit annos natus 65. & ad B. Marcelli funeratus est. Scripta ejus ne perirent ejusdem Armeniaci Cardinalis in clientem amor & propensum ad rem litterariam juvandam studium, prohibuit, qui partem majorem eorum in Galliam adferri iussit & publicanda curavit. Pars tamen eorum (pegit Thuanus) à Petro Bellonio Cenomano amanuensi & peregrinationum per aliquot annos comite subrepta creditur, qui ea suo non Gillii nomine postea evulgerit, tamen vel plagiarius non mediocrem à litteratis gratiam inivit, cum quod multi faciunt, ille publico minimè invidit.

LEONARDUS RAUVOLFIUS ^b in Orientales regiones in quibus multa nasci nobis non sat cognita dedicerat, navigare in animum suum induxit, & anno 1573. Massiliæ navim ingressus, in Orientem non sine periculo venit, ubi Syriam, Judæam, Arabiam, Mesopotamiam, Babyloniam, Assyriam, Armeniam cum præseni sæpe vitæ discrimine peragravit. Eâ in peregrinatione non solum mores, ritus, ceremonias, religiones tam Mahumetistarum quàm Christianorum varias vidit, atque observavit; sed herbas quoque frutices, plantas, & ejusmodi alia ad Rem medicam facientia diligenter collegit, adseravit, & secum in Germaniam exportavit. Scripsit Hodæporicon sive Itinerarium in Syriam, Judæam, Arabiam, Mesopotamiam, Babyloniam, Assyriam & Armeniam, quod in sex partes distinxit, quibus plurima rara de omni Medicâ materiâ observata tradit. Quarta illius pars quæ continet plantarum Ægyptiarum & Syriacarum icones, figuras, & historias Latine exivit cum Historiæ plantarum Lugdunensis appendice. Cæterum Rauvolfius floruit circa annum

^a Thuan. ^{ed}
ann. 1555.

^a RAUVOLFIUS.
^b Melchior
Adam.

40 INSTITUTIONES REI HERBARIÆ.

,, 1583. Oeconomi alicubi Dasilycus dictus patriam habuit Augustam Drusi.
 ,, Ex Germania maturè in Italiam ac Galliam ubi Medicæ Artis studium
 ,, tunc ut cùm maxime florere judicabatur, missus doctoribus Medicis tum
 ,, temporis clarissimis operam dedit, ac imprimis Herbariæ Rei studio
 ,, incensus cùm Hieremia Martio post Medico Augulano circa Montem-
 ,, pessulanum sapiusculè & montes & valles & campos perreptando sex-
 ,, centa simplicium (quæ vocant) genera collegit, inque usum medicum
 ,, exportavit. Laudabat inter alios præceptorum fidelissimum Guilielmum
 ,, Rondeletium Academiæ Montepeliensis professorem clarissimum.

De Guilandino & Prospero Alpino agemus inter Professores Botanices Horti Patavini.

Infelicitatem Herbariorum in interpretandis antiquis abundè compen-
 sarunt assiduis suis laboribus summi viri, qui deficienti sæculo præterito
 & incipiente eo quod definit, Botanicen utilius excolentes, fabulis super-
 stitionibusque rejectis, maxima plantarum parte in Europa nascentium,
 eam locupletarunt, non locupletarunt, non locupletarunt, non locupletarunt
 Diofcoridis sententiâ.

DONONÆUS.
 a Melchior
 Adam.

Multùm profectò debemus lucubrationibus REMBERTI DODONÆI
 ,, Mechliniensis Archiatri & Medici Cæsarei. a Natus est Mechliniæ anno
 ,, 1517. fortunis & musis propitiis, ad summum eruditionis culmen in omni
 ,, artium genere ascendit: in Medica tamen Facultate imprimis excelluit, cu-
 ,, jus gratiâ multas Germaniæ, Galliæ & Italiæ Academiæ adiit coluitque. Me-
 ,, dicinæ lauream supremam consecutus, cum ob artis insignem peritiam, &
 ,, in ejus praxi summam felicitatem longè latèque celebraretur, Maximilianî
 ,, Augusto ejusque filio Imperatori Rodolpho II. commendatus, ab utroque in
 ,, aulam adscriptus ac curandæ valetudini præpositus fuit. Ibi cùm in summo
 ,, honore esset, continuis amicorum Litteris Mechliniam est evocatus, ut bo-
 ,, nis quæ ad Mechliniam & Antuerpiam habebat, præsto esset; nisi ea factiosis
 ,, diripiendâ & quasi pro derelicto habere vellet. Quibus ille tandem permotus
 ,, impetratâ ab Imperatore missione ad suos rediturus, Colonia aliquamdiu
 ,, substitit, quòd tum temporis toto Belgio & maximè in Brabantia omnia
 ,, bellicis motibus infecta essent. Amicis demum assiduè flagitantibus, relicta
 ,, Colonia Antuerpiam concessit. Indeque non multò post in Academiam
 ,, Lugdunensem in Batavia, stipendio luculento à curatoribus invitatus anno
 ,, 1582. Medicinæ professionem publicam suscepit, & lectionibus eam,
 ,, scriptisque doctissimis mirum in modum exornavit. Donec tandem ibi vive-
 ,, re desit anno 1585. ætatis 68. Quam scripsit Plantarum Historia non tam
 ,, iconum elegantiam quàm rerum copiam & delectu prædicari debet. Paucæ quide-
 ,, dem Dodonæo plantæ propriæ fuerunt, quia peregrinandi locus ipsi de-
 ,, fuit, sed ab amicis quorum nomina recenset initio sui operis plurimas
 ,, accepit, cæteras ab aliorum scriptis: unde b Joannes Bauhinus alienis se
 ,, ornare plumis Dodonæo commune fuisse non semel indicavit. c Dodo-
 ,, næi sedulitas, ait Lobelius, ut multis aliis locis laudanda, ita plerisque
 ,, minus tempestiva, ubi ignotis plantis facultates certas aperit, quas è
 ,, Diofcoride accepit, magno detrimento agrorum & experimentorum, qui
 ,, quod vident à bono viro & veritatis amico scriptum, illico ut verum arri-
 ,, piunt,

b Hist. Plant.
 lib. 17. pag.
 299. & 318.
 c Adv. pag.
 367.

piunt, & per experimenta mortes agunt. Sic vir pius & eruditus Turneius Anglus in suis Herbariis alphabeticis Anglicis. a Icones autem plurimas inquit Dodonæus, nostrâ & operâ & curâ jamdiu delineatas fuisse, facile agnovit qui Frumentorum, Florum & Coronariorum, Purgantiumque historias cum appendice prius habuerunt aut viderunt. His accesserunt non pauca (præter nonnullas novas & antea non editas) & me quidem procurante supra aliquot annos expressæ, quæ in vernaculis ac Gallicis de Stirpium Historiâ commentariis à Joanne Loëo quondam editis. Reliquæ partim ex Caroli Clusii; sed plures ex Mathiæ Lobelii observationibus accesserunt. Quod quidem nobis eâ causâ liquit, quod omnes nostras in suis Observationibus ipse Lobelius inseruerit; sed tamen haud præter consensum & voluntatem nostram & sub conditione, ut vicissim suâ curâ delineatas mihi liceret in meas Pemptades, quibus opus haberem, transferre. Quæ Dodonæi verba declarat Christophorum Platinum easdem icones ex auctorum consensu adhibuisse in operibus Clusii, Lobelii, & Dodonæi.

Mira fuit CAROLO CLUSIO in inquirendis plantis diligentia; earum autem noscendarum amor illum cepit Monspelii, in qua urbe triennium totum egit, Guilielmi Rondeletii Medici celebratissimi contubernio ac mensâ usus, ut refert Boisfardus. Natus est Clusius Atrebatî in Galliâ Belgicâ anno 1526. Lovanium missus Juri Civili operam dedit; sed tanto Rerum naturalium studio flagravit, ut Hispaniâ, Lusitaniâ, Galliâ, Germaniâ, Pannoniâ, Angliâ, Belgioque peregratis, nondum satis ipse sibi fecerit, ac longiora & molestiora itinera suscepisset, si votis valetudo respondisset. Annum agens 64. hydropse laboravit ex intemperante aquæ frigidæ potu, quo morbo clariss. Viri Guilielmi Rondeletii curâ & diligentâ liberatus fuit usu Cichorii. Anno autem ætatis 39. in Hispanica peregrinatione, ruente in cursu per acclive equo cum ipso sessore, dextrum brachium supra cubitum fregit, & cum insequente, dextrum crus. Viennæ porro Austriæ annum agenti quintum & quinquagesimum, pes sinister illi luxatus, & malleolus fractus. Octennio deinde post Francofurti ad Mœnum, ex casu dextrum femur luxatum, & luxatione nec à Medicis nec à Chirurgis agnitâ, sed neglectâ, ad contusionem dumtaxat medicamenta applicantibus, profusus claudus effectus est, ut ne pedem quidem promovere posset, nisi gemino scipione sub alis subnixus. Eam ob causam cum corpus exercere nequirit; sed perpetuo fere illi sedendum aut decumbendum esset, graves alii accessere morbi, calculus, coli dolor, & hernia. Ab Imperatoribus Maximiliano II. & Rudolpho successore honestissimis conditionibus evocatus & numero familiarium aulicorum adscriptus, Horti Casarei curam per annos circiter quatuordecim habuit. Aulicæ tandem vitæ pertæsus, Francofurtum ad Mœnum concessit. Demum anno 1693. ab Academiæ Leydenfis Curatoribus honorificis litteris & stipendio invitatus, Lugdunum venit, ibique quamdiu fuit quâ publicè, quâ privatim, utilis esse nullo unquam tempore destitit. Scripta sua omnia ad incudem hic revocavit, extremamque manum addidit & in duos tomos digessit. In primo continentur icones plantarum 1133. in altero præter fructus & animalia exotica, plantarum effigies sunt

CLUSIUS.

Icon. tom. 2.

Ex Orat. funebr. Everardi Persii in obi. Clus.

Clus. cur. post in fol. 35.

42 INSTITUTIONES REI HERBARIÆ.

45. à Clusio observatarum. Obiit cælebs in hac civitate anno 1609. die 6. Aprilis, ætatis 84. omnibus desiderium sui relinquens tristissimum, simulque memoriam nominis nunquam interituram; nam præter Stirpium cognitionem qua certè omnes superavit qui prius scripserant, Historiarum etiam, Cosmographiæ, & Linguarum exactam habuit peritiã, Latinae scilicet, Græcæ, Italicæ, Gallicæ, Hispanicæ, Lusitanicæ, Belgicæ, Germanicæ. Cæterum à se primum observatas Stirpes accuratè describere & ex tempore rubricâ pingere solebat; sed pluribus annis postquam eas observasset, earum
 2 Clus. Præfat. „ icones sculptæ sunt. 2 Inde factum est, inquit, ut clarissimus vir Rembertus Dodonæus, nunc Cæsareus Medicus, veteri amicitia mihi concessus, quas ex meis iconibus voluerit, liberè in suam purgantium Historiam intulerit. Ego vicissim eadem libertate fretus, Anemones quatuor generum, Aristolochiæ longæ vulgaris, quàm & Sarraënicam Galli appellant, & Chamælyces effigies, quoniam meo argumento deserviebant, ex eodem Libro desumpserim. Clusii certè modestiam hoc in loco satis mirari nequeo; tantum enim ab ipso distabat Dodonæus in Re Herbaria quantum à puero magister.

LOBELIUS. MATHIAS LOBELIUS Insulanus Clusio etiam longè fuit inferior, longè minorem in describendis plantis diligentiam adhibuit, ut constat ex Adversariis Observationibus & Illustrationibus Stirpium, in quibus omnibus ubi icones desunt, vix sanè potest intelligi. In assignandis autem plantarum locis nimium memoriæ suæ tribuit: nam ut optimè notat Raius, multas pro indigenis Angliæ habuit, quas nemo præter ipsum in Anglia spontè nascentes observavit, quasque in locis ab illo designatis frustra requisiveris; imò nec alibi fortè in rerum naturâ reperendas. Exemplo sit Lycopsis altera Anglica, & Nymphaea Lutea, nec non alba, minor. Lobelius autem auxilio fretus PETRI PENÆ Gallo-provincialis, viri doctissimi rariores plantas in Gallia Narbonensi nascentes divulgavit stylo duro, incompto, amaro, qui in virum celebrosum quadrare apertè videtur.

PENÆ.

BAUHINI
 FRATRES.
 b Obiit Monis-
 Bellicardi 1613.
 c Obiit Basiliæ
 1624. ætatis 64.
 d Epist. pag.
 237.

Veniamus nunc ad b JOANNEM & c CASPARUM BAUHINUM, nobile illud par fratrum, qui tantam inter Herbarios famam adepti sunt, vix ut minima herbula appelletur, sine utriusque commemoratione. Ex patre Gallo & Ambiano Basiliæ nati sunt. Quamvis autem eruditissimi fuerint, videntur tamen sibi plus oneris quàm humeri ferre poterant, imposuisse. Historiam scilicet universalem unusquisque scribere instituit; sed ut ait Gesnerus ad Fuchsum scribens, unus vir nullus vir, si usquam in hoc maximè argumento verè mihi dici videtur. Sunt enim infinitæ Plantarum species, quarum magnam partem singulos ignorare necesse est, propter regionum diversitatem. Quod si suas quisque observationes protulerit, spes est aliquando fore, ut ex omnibus opus unum absolutum ab aliquo Colophonem addituro, perficiatur. Quod ut nostro sæculo fieri optarim, ita vix sperare ausim: quod hoc quo vivimus sæculo plantarum Historia universalis absolvi potest, quoniam ex descriptionibus hætenus cognitarum, singulæ species nec certè dignosci, nec ad propria genera revocari possunt. Hinc fluxerunt errores penè omnes quibus Historia illæ universales turpiter foedantur. Verùm ut ad Bauhinos revertamur, nullum

opus utilius mihi videtur ipso ^a Pinace neque tunc multo perfectius fieri poterat. ^b In Prodro-mo Theatri Botanici Plantæ supra sexcentæ à C. Bauhino primum descriptæ cum pluribus figuris proponuntur, ex quibus tamen longè plures aridas, mutilasque accepit ab amicis, quàm vivas. Item quoque usu venit Joanni Bauhino, qui sibi cognitæ accuratius descripsit, ideoque fratri antefereendus; nam etiam si nomina synonyma plantarum uterque simili propemodum eventu collegerit, descriptiones tamen à Joanne concinnatæ longè præstant iis quas Gasparus paraverat, si de cæteris Theatri Botanici partibus ex prima quæ de Graminibus & Bulbosis agit, & ex ipso Prodro-mo liceat judicare. Cæterum in eo peccasse videntur viri præstantissimi quod institutionem generum qua nihil ad Historiam plantarum absolvendam magis necessarium, planè neglexerint.

Huc etiam spectant Crispini Passæi ^c Hortus floridus, in quo icones 325. accuratè delineatæ & secundum quatuor anni tempora divisæ exhibentur. ^d Emanuelis Svvertii Septimontii Batavi, itemque ^e Theodori de Bry Florilegia. Tum ^f Joannis Ponæ Pharmacopæi Veronen-sis Descriptio Montis Baldi & ^g Jacobi Cornuti Doctoris Medici Parisiensis Canadensium Plantarum Historia. Cornuti autem parùm fuit in plantarum cognitione versatus, ut manifestum est ex ineptis appellationibus quibus utitur in Enchiridio Botanico Parisiensi & descriptionibus speciosis ab Herbariorum stylo tamen alienis, quibus rariores plantas à Joanne & Vespasiano Robino, cæterisque Rei Herbariæ studiosis observatas & Parisiis educatas, adornare conatus est, additis iconibus 68.

Post Bauhinos JOANNES PARKINSONUS Londinensis, Pharmacopæus Regius, Historiam etiam universalem Plantarum Anglicè tradere conatus est. ^h In Paradiso enim terrestri, opere sic nuncupato, florum Historiam latè persequitur. ⁱ In Theatro verò Botanico plures Plantarum species complectitur, quàm quævis alia quæ hæctenus extet Historia. In plerisque C. Bauhini vestigiis insitit, multas tamen species addit ex Alpini Exoticis, Cornuti Canadensium Historia, aliisque. Ex altera etiam parte per oblivionem aut festinationem multas omisit, alias etiam repetit, ut monet Raius.

Ex his manifestum est, per paucos quidem maximè viros salutarem ipsam professionem increvissè, qui Plantas Europæ describere & ad proprios usus referre non dubitantes, Rem Herbariam valdè amplificaverunt. Eò namque confidentius uti debemus nostris, quò nobiscum, ut dicam, nascantur. ^k Hæc sola naturæ placuerat esse remedia parata vulgò, inventu facilia ac sine dispendio, ex quibus vivimus. Postea fraudes hominum & ingeniorum capturæ officinas invenerunt istas, in quibus sua cuique venalis promittitur vita. Statim compositiones & mixturæ inexplicabiles decantantur. Arabia atque India in medio æstimantur ulcerique parvo medicina à rubro mari imputatur: cum remedia reverà quotidie pauperrimus quisque cænet.

Quæ in Græciâ & Orientalibus regionibus proveniunt Herbæ ab Incolarum diligentia & Principum munificentia non minorem celebritatem quàm à propriis viribus acceperunt. I Juba Mauritaniæ Rex Herbarum studio

a Edit. annis 1620. & 1671.
b Edit. annis 1613. & 1671.

PASSÆUS.
c Edit. 1614.
& 1717.
SVERTIUS.
d Anno 1612.
BRY.
e Anno 1612.
1614. & 1618.
PONA.
f Anno 1601.
1608 & 1617.
CORNUTI.
g Anno 1635.

PARKINSONUS.
h Edit. 1629.
i Edit. 1649.

k Plin. lib. 24.
cap. 1.

l Fisch. Epist.
nunc Hist.
plant.

44 INSTITUTIONES REI HERBARIÆ.

^a Gal. lib. 1. de Antid. cap. 1. „quàm regno memorabilior. ^a Mithridates, quemadmodum & apud nos „Attalus, inquit Galenus, omnium propè simplicium medicamentorum ex- „perientiam habere studuit, quæ perniciosis venenis adversantur, facultates „ipsorum in facinorosis hominibus morte damnatis explorans.

^b Gal. ibid. cap. 2. „Imperatoribus Romanis non minori curæ fuerunt Herbæ. Arabiam, Ly- „biam, Siciliam celebrarunt & Cretam ^b cùm Herbarii viri qui illic à Cæ- „sare albantur, ut etiam à Galeno refertur, non ipsi Cæsari solum, sed toti „quoque Romanorum urbi plena vascula transmitterent. Evacem etiam Ara- „bum Regem memorant, qui de Simplicium effectibus scripsit ad Neronem; „sed ^c hanc Plinii lectionem nec Plinianam, nec illorum temporum esse, „rectè judicat Salmasius.

^c Lib. 15. cap. 2. „Sed cur sileamus Principes, qui hoc parumque sæculo Rem Herbariam „liberaliter exceperunt? Nonne Philippum hujus nominis II. Hispaniarum „Regem potentissimum in Americam misisse Franciscum Hernandem Ar- „chiarum suum ut plantas indagaret, testatur ^d Josephus Acosta? De „plantis, inquit, liquoribus, & aliis rebus medicis, Regis jussu præ- „clarum opus Doctor Franciscus Hernandes condidit, in quo uiversæ „plantæ ad vivum expressæ describuntur numero 1200. comprehensæ, „consumptis in hoc opere sexaginta ducatorum millibus. ^e Conringius „affirmat se ab amico accepisse in eo plus quàm 3800. Stirpes exponi. Alii „volunt illud opus in locupletissima Bibliothecâ Regiæ Escorialis propè Ma- „dritum asservari: Cùm tamen ibi plantarum inquirendarum causâ versarer, „pro Hernandis collectionibus, plurimos Codices mihi ostenderunt non qui- „dem Plantarum ex America; sed indigenarum, nec rariorum semiputri- „darumque.

^f Riccob. de Gym. Patav. „Inter Hortos publicos, in quibus plantæ à Professoribus indigitantur, „antiquissimus est Patavinus, ob quem Senatui Veneto summa laus tribuen- „da est. Is enim ^f Hortum sphericum, amplum, irriguum inter duo tem- „pla augustissima D. Antonii & D. Justinæ, omni genere Herbarum me- „dicinalium refertum, ad studiosos medicinæ in Re Herbaria erudiendos „constituit, suadente id clarissimo Medico FRANCISCO BONIFIDIO „Patavino, qui anno 1533. primus Simplicium explicator factus, id mu- „neris quàm diligentissimè obivit usque ad annum 1549. & quo senio „confectus & oculis captus, ab hoc onere desitit. Huic postea successit „GABRIEL FALLOPIUS Mutinensis, conjunctâ tunc Chirurgiâ cum „Simplicium explicatione. ^h Bellonius monet cum Francisco Bonafide „Danjelem etiam Barbarum auctorem fuisse Senatui Veneto ut Hortum con- „strui juberet. Observandum autem est Patavii alios esse Plantarum professores, „alios verò Horti custodes, ut vocare solent, seu Præfectos Horti. Fallo- „pius de Scirpium naturâ tantùm diserebat in Schola, earum verò curam „non habebat. Quapropter ⁱ Casparus Bauhinus Aloysium Mundellam Brixianum „recentes secundum Horti præfectum & Aloysium Anguillaram tertium, „nec de Fallopio loquitur, nec de Bernardino Trivisano Patavino qui de- „functo Fallopio successus est anno 1563. ^k Mandellæ extat memoria sub „Aloysii nomine Libris publicis Academiæ Patavinæ anni 1547. qui etiam „perhibent Anguillaræ anno 1561. Viridarium relinquenti die 20. Septem-

HORTUS PA-
TAVINUS.

^f Riccob. de
Gym. Patav.

BONAFIDIUS.
sive BONAFI-
DES.
^g Thomas in
Gym. Pat.
FALLOPIUS.
^h De neglect.
Stirp. Cult.

ⁱ In Pin.

^k Thomas ibid.

bris ejusdem anni successisse Melchiorum Guilandinum Borussum è vinculis
Turcarum ære Fallopii liberatum. ^a ALOYSIUS MUNDELLA scripsit
Epistolæ de Stirpium naturâ eximias quidem & elegantes; sed ad Rem Her-
bariam parùm conducentes. ^b ANGUILLARÆ Opiniones seu Epistolæ multò
utiliores sunt, rariores enim Plantas observaverat in suis Peregrinationibus,
quod opus ex Italico ferone C. Bauhinum Latinum fecisse narrat ^c Schen-
kiius noris ac scholis adornatum.

^d ANNO 1561. MELCHIOR GUILANDINUS electus est horti Pata-
vini custos ad ostendendas ibi herbas, earumque nomina & vires ape-
riendas. ^e Regiomonte Borussicæ oppido natus ^f à teneris ad litterarum
studia ita incubuit, ut & linguarum cognitione & in Disciplinis subtri-
lioribus atque Arte medica excelluerit. ^g Vir fuit sine dubio literatissimus,
qui instar Gorgiæ de qualibet re proposita, cum ad alia omnia,
tùm ad stirpes & herbas pertinente, doctissimè ac disertissimè disputabat.

^h E patria maturè egressus non solum Europam peragravit; sed etiam per
mare Mediterraneum, in alterum quasi orbem trajecit, & auspiciis Ma-
rini Cabelli Veneti, Asiæ atque Africæ magnam partem perlustravit,
atque in Indiam usque penetravit, piratarumque perfidiâ captus ludibrium
iniquæ fortis, ferreis catenis ad triremium transra alligatus, aliquandiu
magno animo extantlavit. Ea in peregrinatione tantam medicamentorum,
quæ vocant Simplicium, studio ac labore indefesso cognitionem sibi com-
paravit, ut & apud Italos ad admirationem venerit, & Horto ille medi-
corum qui Patavii est celeberrimo fuerit Præfectus, inque cathedram col-
locatus medicam, Medicinam cum applausu professus. Scripsit Mathiolus,
sed ut aiunt falsò, eum in Sicilia & Romæ penuriâ laborasse, tantâ, ut
aliunde sibi victum comparare nequiverit, quàm ex allatis ex montibus
illis cum asino bajulo radicibus: quod etiamsi factum tantùm abest ut de-
decori verti debeat, quin ad laudem ejus & commendationem faciat plu-
rimum. Fatis concessit Patavii 1589. Cæterum cum Guilandinus in Herbario
Mathioli centum notasset errata & post quadriennale silentium Mathio-
lus tantùm viginti erratorum defensionem ad I. Cratonem Medicum edi-
disset, idque Guilandino in India tunc absente, suscepit defensionem ejus
Paulus Hællus Medicus Uratislaviensis. Peregrinationum quoque suarum
Commentarios adornavit rogatu aliorum Guilandinus; sed illos interci-
disse fama est scelere piratarum. Vehementer in adversarios suos invehe-
batur teste Theone. ⁱ Pauca tamen cum multa expectarentur, ejus existant
scripta, & inter ea Commentarius de Papyro ad C. Plinium editus, in quo
tamen virum tantæ existimationis multoties hallucinatum esse, eruditissi-
mus Scaliger contrario scripto demonstravit.

^k Locus Melchioris Guilandini in Horto Patavino datus est JACOBO
ANTONIO CORTUSO Patavino ^l anno 1590. ^m Is præter generis no-
bilitatem sibi decus & ornamentum suis ipsius studiis ac virtutibus com-
paravit. Semper enim fuit studiosus quàm qui maximè, ac temetpsi Medi-
cum nunquam professus est, tantopere tamen Simplicium medicamentorum
cognitione est delectatus, & Herbarum omnium, fruticum, arborum
vires tam exactè cognovit, ut qui hujus rei peritior, suis temporibus fuerit,

MUNDELLA.
a Edita ann.
1538. 1543. &
1556.

ANGUILLARA.
b Edist. ann.
1561.

c Biblioth. in-
trinc.
d Riccob. ibid.

e Thuan. ad
ann. 1589.

f Melchior
Adam.

g Riccob. ibid.

h Melchior
Adam.

i Thuan. ibid.

CORTUSUS,
k Riccob. ibid.

l Thomas ibid.
m Riccob.

46 INSTITUTIONES REI HERBARIÆ.

- & Edit. 1591. „ nominari posse nemo videatur. Obiit anno 1593. nullo edito nisi ^a Cata-
 „ logo Plantarum Horti Patavini Italicè Venetijs excuso.
- PROSPER ALPINUS. „ ^b PROSPER ALPINUS Marosticensis ad lecturam Simplicium in
 „ Scholis & ad ostensionem Simplicium in Viridario electus est anno 1593.
 „ ^c Riccob. *Ibid.* „ In Ægyptum profectus est cum Georgio Aimo Veneto anno 1580. ad
 „ Venetam nationem ibi commorantem curandam & sanandam; & acci-
 „ tus est Genuam anno 1585. à Joanne Andrea Aurea Principe, classis His-
 „ pania Imperatore, ut ei medicam operam navaret. Deinde Patavium se
 „ contulit ac explicationem Simplicium, vir ingenio versatili, maximeque
 „ eruditione præditus. Multas rariores plantas tum à se in Ægypto observa-
 „ tas, tum ex Creta aut aliunde ab Hieronymo Capello & Nicolao Conta-
 „ reno Senatoribus amplissimis acceptas minus feliciter descripsit, ac depingi
 „ curavit, ut abundè probant non solum de plantis Ægypti tractatus; sed de
 „ Exoticis Libri ab Alpino Alpino, Prosperi filio anno 1628. editi. Mortuus
 „ est Prosper anno 1617.
- ZARABELLA & „ ^c Anno 1618. JACOBUS ZARABELLA ad lecturam Simplicium,
 PREVOTIUS. „ ad ostensionem verò eorundem in Horto adhibitus est JOANNES
 c *Thomas ibid.* „ PREVOTIUS Rauracus usque ad annum 1630. quo grassante pesti-
 „ lentià occubuit. Anno 1631. munus oblatum recusavit JOANNES
 ALPINUS „ RHODIUS Dannus, & Senatusconsulto datum ALPINO ALPINO
 ALPINUS. „ Prosperi filio anno 1633. ad annum usque 1637. quo tunc periit. Anno
 VESLINGIUS. „ 1638. JOANNES VESLINGIUS Mindanus, Eques sancti Sepulchri suc-
 „ cessit ei GEORGIUS A TURRE Patavinus medendi peritià jam clarus
 d *Thomas ibid.* „ & amcenioribus litteris ac potissimum præcorum numismatum notitiæ de-
 GEORGIUS „ ditus. Hujus locum nunc præclarè occupat multis nominibus perillustris
 A TURRE. „ Abbas FELIX VIALI.
- VIALI. „ ^e Exemplo Patavino incitatus, Pisis Hortum construi fecit Cosmus Medi-
 HORTUS „ ces, magnus Dux Florentiæ, Heros & virtute & ingenio maximus, eique
 PISANUS. „ præfecit Andream Cæsalpinum, cujus inferius mentionem faciemus. Jucunda
 c *Coarct. In-* „ proinde memoria debet esse Hortorum Farnesianorum, Barberinorum,
 trod. in *Art.* „ Ludovicianorum, Burghesianorum, Aldobrandinorum, Estensium, cætero-
 med. „ rumque qui purparatorum virorum nominibus decorati sunt. Jucunda in-
 „ quam memoria Federici Cæsi, sancti Angelis Principis, f qui genus &
 f *Ferrar. de* „ proavos atque hæreditarium principatum vix sua decora existimans, omni
Her. cult. „ disciplinarum genere sic animum illustravit, ut erudita perspicuitate maxi-
 „ mè Lynceus, Lynceorum omnium dux & oculus fuerit. Obliti sumus Hor-
 Gesta. de Hort. „ torum Caspari à Grabelis & Priuli Senatorum qui Gesneri tempore perce-
 Ital. „ lebres erant Patavii, ut & Venetijs Hortus Cornelii viri illustris, qui Cipri
 „ insulæ præfecturam gesserat, ex qua ut Creta, Alexandria, aliisque Regioni-
 „ bus multa pulcherrima, & rarissima Venetias afferri curaverat. Bononiensem
 JACOBUS „ Hortum nostris temporibus multùm locupletarunt plantarum studio inprimis
 ZANONI. „ delectati JACOBUS ZANONI & LÆLIUS TRIUMPHETTI Roma-
 JOANNES BAP- „ num verò plurimum illustravit diligentissimus vir & Rei Herbariæ peritissi-
 TISTA & LÆ- „ mus JOANNES BAPTISTA TRIUMPHETTI: Sed priusquam ex
 LIUS TRIUM-
 PIETTI.

Italia discedamus, quod tribuemus præconium illustrissimo PRINCIPI CATHOLICÆ? cujus liberalitate & beneficentiâ rariores & elegantiores Plantas in ea Sicilia parte, quæ tam magnifico viro patet, inspicere licet, diligentia & studio viri præstantissimi FRANCISCI CUPANI, iniquum planè foret reticere nomen clarissimi illius Episcopi Aichstadenfis JOANNIS CONRADI A GEMMENSEN, qui Eystetii sive Aichstadii in Franconiâ maximos sumptus fecit, non tantùm in colendis Hortis elegantissimis arcem episcopalem cingentes in monte sancti Wilibaldi; sed in excudendis icones amplissimæ formæ; BASILIO BESLERO tantum opus accurante, quod Clusio si diutius vixisset fuerat destinatum. Descriptio autem hujus Horti celeberrimi edita est Norimbergæ anno 1613. cum 1083. iconibus speciosis, quarum nonnullæ magnitudinem ipsarum plantarum superant.

PRINCEPS
CATHOLICÆ.

FRANCISCUS
CUPANI
HORTUS EYSTETIENSIS.

BESLERUS.

Ne antiquiores palmam hac in arte nobis præripuisse existimetur Hortis tantopere celebratis Hesperidum, Babylonis, Adonidis, Alcinoi, Epicuri, Theophrasti, cæterisque, ponamus nobis ante oculos Belgii & Angliæ Hortos. Lugdunensis & Amstelodamensis abundè complectuntur quidquid in Indiis & Africâ gignitur. Oxoniensis verò & Londinenses nihil exoptandum relinquunt ex Jamaicâ & Virginiâ: Hamptoniensis, Camptonianus, Chelseianus nihil ex universo orbe. Miràm dictu quantum gloriæ & laudis consecutus sit CASPARUS FAGELIUS Potentissimorum Ordinum Hollandiæ, ut vocant *Pensionarius*, Herbarios in omnes orbis plagas mittendo plantas undecunque conquesturos: sed magno Rei Herbariæ detrimento perit tantus vir, cujus Hortos Kewenhorsti non longè à Lugduno Batavorum non semel vidisse gloriabor. HIERONYMI BEVERNINGII viri præclari & pluribus legationibus functi memoriam cadere non patientur doctissimi BREYNI Opera. Hortum BEAUMONTII cui Euphorbium ex Africâ propriis sumptibus accersitum non miorem famam conciliabit quàm Juba, semper commendabit petitiissimi HAGELAERI Catalogus. Quandiu in terris suis Botanica erat honos Zuffidianum & Honslardiacum; ab hominum oblivione & silentio vindicabunt curæ viri præstantissimi DANIELIS MARESI. Demum clarissimi PAULI HERMANNI Paradisus & Flora Batava æternum erunt monumentum amoris summi, quod Batavi plantas prosequuntur. Moveor tam amico orbatus, qualis ut arbitror, nullus unquam erit. Quantum ad abolitionem Artis Herbariæ contulerit ex Catalogo Horti Academici Lugduno Batavi quem emisit in lucem anno 1687. colligi potest. Rerum omnium rariorum quæ ad Philosophiam naturalem spectant, thesaurum habuit omni pretio majorem ex Indiis Orientalibus & Africâ à se delatum, quo nunc partim Anglos, partim Batavos potiri audio: sed mentem habuit omni thesauro præstantiorem. Natus est anno 1646. die 30. Junii Hallis in Saxoniâ. Obiit Lugduni Batavorum Medicinæ & Botanices Professor die 29. Januarii, 1695. Successorem habuit clarissimum virum JOANNEM HOTTON omni eruditionis genere prædicandum. Obiit pariter HENRICUS VAN DRAAKENSTEIN nobilis Botavus, Indiarum Præfectus qui nominis celebritatem apud posteros, nullis neque divitiis, neque voluptatibus

HERMANNUS.

tibus posthabendam affectus ex celeberrimo illo Horto Malabarico, in quo plantæ 745. à PATRE MATTHÆO Carmelita descalceato, Neapolitano, delineatæ, iconibus & descriptionibus eximiis exprimuntur, JOANNES CASARIO Ecclesiaste opus promovente. Prima pars Horti Malabarici edita est anno 1678. duodecima verò anno 1693.

Galli nostri meritis laudibus defraudari non debent. Franciscum hujus nominis primum Galliarum Regem, disciplinarum bonarumque artium patrem, Re Herbariâ delectatum fuisse Ruellii & Bellonii opera ostendunt. Petrus Bellonius (inquit Gesnerus) ex longinquis peregrinationibus semina varia congeffit, omnis stirpium generis, ex quibus Lutetiæ satis, variæ ei stirpes provenerunt: non solum verò paucas singulorum generum, præstitim arborum, quæ Lutetiæ nasci antehac non solebant educare contentus est, sed etiam sylvas. Quis enim ignorat decus omne suum Viridaria Gallia debere Bellonio? Hortus Relati Bellai Cenomanensis Episcopi, ut refert etiam Gesnerus, nunquam satis in Herbarum & Arborum variarum culturâ laudati, nobilissimus fuit omnium qui tum apud Germanos tum apud Italos viscebantur, ut nihil addi potuisset ad absolutam Horti benè exculiti & innumeris variarum plantarum divitiis refertissimi curam ac diligentiam. Henricus IV. Galliæ & Navarræ Rex potentissimus, circa annum 1570. Horti sui plantarum rariorum instructi curam dedit Joanni Robino in dignoscendis & excolendis plantis nulli secundo. Sed anno 1626. longè ampliosem HORTUM instituit PARISII ad Suburbium sancti Victoris Ludovicus XIII. re & cognomine Justus, suadentibus Heroardo Archiatron Comite & GUIDONE BROSSEO Medico Regis ordinario, de Re Herbaria & medica optimè merito, & plantis verè Regium extrui & plantis undique conquisitis ornari curavit. Brosseus autem primus Horti præfectus, studiosis plantas indigendâ præposuit VESPASIANUM ROBINUM diligentissimum Botanicum, qui præter elegantes illas Linguæ cervinæ species, quarum nomina recensentur in Catalogo Plantarum Horti Regii, primus in Gallias attulit Felicem bacciferam, Adiantum Americanum, Origanum fistulosum, Asarum Canadense, Acaciam Americanam, Geranium triste, cæterasque rariores quibus Joannes Cornuti Doctor Medicus Parisiensis Historiam suam plantarum exornavit. Horti Regii præfecturam postea gesserunt Archiatron Comites; sed defuncto Antonio Vallot, eam obtinuit ædificiorum regionum Moderator Colbertus, deinde Louvesius, postremò & Marchio de Villacerf: nunc æquissimi Principis dono Archiatron Comiti restituta est. Enim verò cujus tutelæ plantas ipsas commendare? Quem Horto suo, miro illi terrarum angulo præponere poterat LUDOVICUS MAGNUS, nisi illustrissimum GUIDONEM CRESCENTIUM FAGONEM, cujus admirabilem & benè divinam Herbarum cognitionem in se ipso tam faciliter experitur? qui in Horto Regio natus, & inter plantas educatus, eas adeo in amoribus & deliciis semper habuit, ut vix ex ephebis excedens, quascumque in Alpibus, Gebennis, Pyreneis, Arvenisque montibus & orâ maritimâ nascuntur, propriis manibus collectas in Hortum Regium suis sumptibus, quasi futuræ dignitatis conscius asportari curaverit. Nec eundem

Gesn. de Hort. Gallia.

HORTUS
HENRICI IV.

HORTUS RE-
GIUS PARI-
SIENSIS.
GUIDO DE LA
BROSSE.

VESPASIANUS
ROBINUS.

Anno 1699.

GUIDO CRE-
SCENTIUS FA-
GON.

dem ætate jam provectiorem ab earum studiis avocarunt amceniores litteræ, non gravissima medentis munia, quibus Aulæ & urbi assidue succurrit; sed Regi, Regiæque familiæ consulendo, plantis nequaquam defuit. Ludovico magno, in viros qui litterarum scientiâ præstant verè munifico, semper fuit auctor ut diligentes Rhizotomos aleret, radices vivas seminaque ex omnibus partibus transmissuros: Unde nihil mirum si Hortus Regius Parisiensis, immenso illo plantarum numero quo instruitur, inter omnes emineat. Robino extincto, Dionysius Joncquet Doctor Medicus Parisiensis, Botanices Professor renunciatus est. Huic successit clarissimus D. D. Fagon, summum Scholæ Medicæ Parisiensis decus & ornamentum, qui ad aulam vocatus, Joannem Armandum de Mauvillain Doctorem Medicum Parisiensem suffecit; & deinde pro singulari qua me complectitur benevolentia, eodem onere, grato quidem & suavi, anno 1683. me beavit.

Nec Gallia solo Parisiensi Horto gloriatur. Alterum regni ornamentum est Hortus Regius Monspelienfis, ab Henrico IV. circa annum 1598. institutus. Huic præfecit Rex maximus PETRUM RICHIERIUM DE BELLEVAL, Campanum, qui æternâ luce digna scripta reliquit, figuris elegantioribus insignita; sed hæredum incuriâ, perpetuis ut ita dicam tenebris involuta. Horti Monspelienfis secundus Præfectus fuit JOANNES RICHIERIUS DE BELLEVAL; tertius verò MICHAEL CHYCOINEAU; ac nuperrimè per annos tres, jussu Ludovici Magni, plantas indigitavit in ipso PETRUS MAGNOL, qui curas omnes ad Rei Herbariæ incrementum feliciter contulit. Nunc eidem Horto præest FRANCISCUS CHYCOINEAU, qui magnas paternæ tum doctrinæ, tum famæ sustinentæ spes facit.

HORTUS
MONSPELIEN-
SIS.
RICHIERIUS
DE BELLEVA

MICHAEL &
FRANCISCUS
CHYCOINEAU,
PETRUS MA-
GNOL.

Infausto fidere nata sunt, quæ de Rebus naturalibus concinnavit NICOLAUS FABRICIUS PEIRESKIUS Senator Aquifextiensis, quem virum vel nominare, laudare est. Perierunt excellentissimi viri pretiosi fetus priusquam in lucem mitterentur. Gassendo teste, ejus vitæ scriptore accuratissimo, Myrtum latifoliam flore pleno è sylvosis locis, quæ inter Massiliam & Telonem occurrunt, eradicari, excoli, propagari & ad amicos transferri; Jasminum verò indicum, flavum, odoratissimum è Sina, Papyrus è Saitarum regione, Lifam è Mecha, Vites rariores Tuneto, Smyrnâ, Sydone, Damasco, ex nova Francia aliisque locis deferri curavit. Nucem Cucio-phoram Zinziberque germinantes vidit a Belgenferii, in suavissimis illis Hortis, in quibus feliciter adolecebant Gelseminum Americanum majus, flore phœniceo; Pesticum violaceo; Arabicum pleno; Arantia flore rubro atque variegato; Mespilus & Cerasus acida sine nucleis; Ficus Adamæa, cæteræque.

PEIRESKIU.S.

Salmaf. Praef.
in tab. Cebet.
Arab.
Anno 1605.

a Beaugencier,
opidium non
longe à Telone.

Immortalem Rei Herbariæ splendorem adipiscuntur Horti illi nobilissimi, quos Blehis ac Parisiis, rarioribus plantis ditari voluit Serenissimus Princeps GASTO BORBONIUS Aurelianensium Dux. In eo certè Principes cæteros vicit, quod l inter armorum strepitus, non sumptibus tantum ut alii, sed doctrinâ quâ pollebat maximâ, Botanicen illustraret. Nihil tamen magis in Re Herbaria prædicabile aut glorandum mihi videtur, quàm immensus ille Thesaurus iconum Plantarum nativis suis coloribus ad vivum expressarum,

GASTO BORBONIU.S.

quæ asservantur in Pinacothecâ Ludovici Magni. Nihil pulchrius aut jucundius hoc Horto, qui non erucas aut bruchos, non inæquales autumnos, sævissimas hienes, ardentisque soles pertimescit. Tantum opus inchoavit NICOLAUS ROBERTUS Blesensis, Pictor eximius, jussu Gastonis Principis. Huic nunc incumbit JOANNES JOUBERTUS Pictaviensis, Roberto non inferior, ejusque discipulus dignissimus CLAUDIUS AUBRIETUS Catalaunensis Campanus, qui in pingendis elegantioribus plantis, avibus, & quadrupedibus, industriam omnem & diligentiam adhibent, mandato Ludovici Magni, sub cujus præsidio disciplina & artes dulces degunt otium, pacis bellicæque temporibus, quibus tot tantisque viris Academicis egregium largè liberaliterque decernit stipendium optimus Princeps, ut Historiam naturalem, Physicam & Mathematicas disciplinas promoveant, Picturamque, Sculpturam, Architecturam, Rem Nummariam, cæteraque bonas artes ad absolutionem perducant.

His progressibus mirè adolevit Res Herbaria ab Hippocratis ævo ad nostra tempora; nec quicquam ei deesse videtur præter accuratam generum constitutionem: accuratam, dicam, non qualemcumque; debet enim eorum character è genuino fonte derivari. Ut clarius intelligatur qualis esse debeat generis acceptio apud Herbarios, notandum est similes plantas à dissimilibus separandas & cum similibus velut in fasciculos esse colligendas. Similitudo illa peti debet à propria partium structurâ; non verò à remotis illis signis, quæ ratione locorum, tempestatum aut facultatum in plantis occurrunt. Eas igitur quæ simili structurâ donantur, ad idem genus reducemus, seu quod idem est, generis nomine aliud nihil intelligemus præter congeriem plantarum, quibus nota propria, seu character idem, apprimè convenit. Quoniam autem plantæ quæ ejusdem generis sunt, signo quodam singulari inter se differunt, species ejusdem generis appellandæ sunt, quæ præter characterem generi proprium, alia singulari notâ distinguuntur à cæteris ejusdem generis. Plantæ v. g. omnes quibus Ranunculi nomen convenit, non tantum à cæteris generibus distinguuntur notâ propriâ omnibus Ranunculis communi; sed à se invicem singulari quadam, speciebus singulis hujus generis ita propriâ, ut nulli alteri ejusdem generis conveniat. Insuper duo observanda sunt circa characteres generum plantarum, eos scilicet in omnibus speciebus ejusdem generis apprimè similes esse debere; tum & sensibus obvis absque Microscopii auxilio.

Deinde si tutiorem viam insistere cupiamus, constituta genera vocabulis nullatenus immutandis appellari debent; & quòd Artis caput est, unicum tantum vocabulum cum notione characteris sic conjungi oportet, ut nullatenus adhibeatur ad diversa plantarum genera significanda servatis quantum fieri potest traditis, melius quàm acceptis nominibus. Verumtamen quoniam magnum opus omnino & arduum est, Rem Herbariam ad optatos eos exitus provehere, multaque eam ob causam immuranda, novaque plurima instituenda: quæcumque in hoc opere proponentur, eo animo proponam, ut doctiorum sententiam de his facilius accipiam, quod lubentem gratumque facturum me spondeo, meaque emendabo ex eorum judicio.

Nihil mihi videtur integræ restitutioni Botanices magis adversari quàm

ROBERTUS.
JOUBERTUS.
AUBRIETUS.
Pictores extimii.

Quid generis
nomine intelli-
gi debeat apud
Herbarios.

Quid speciei
nomine.

Etymologiano-
numa Planta-

vetus illa & intoleranda consuetudo; ne dicam cacoëthes de naturâ plantarum iudicandi ab etymologia. Qui primùm nomina plantis imposuerunt, sive in Græciâ sive in Ægypto, plerumque rationem solùm habuerunt rerum singularium quæ plantis sic appellatis vix respondebant, multò minùs cæteris ejusdem generis. Nos verò attendere debemus ad ea quæ speciebus omnibus apprimè conveniunt. Quid enim aliud est constituere genera plantarum, nisi explorare quid pluribus commune sit, iisque nomen idem impertiri, ratione communis illius signi? Sæpius autem præstaret ut apertè loquamur, vim nominum in hac disciplina ignorare, vel ea tantùm usurpare quæ nihil ex seipsis significant, ut Soldanella, Stramonium, aliaque quæ in errorem inducere non possunt: prolato enim tali nomine, illico veniret in mentem, eò significari plantam cujus nota propria in structura quadam singulari partium posita est, cum sæpe usu veniat ut nomina plures excitent in nobis notiones ejusdem plantæ, characteris nempe generici, tum & causæ propter quam eadem nomina olim imposita fuere, quæ tamen causâ cæteris speciebus ut plurimum non convenit.

Ranunculus v. g. ratione sui nominis significat plantam à Ranis, ut aiunt, expetitam & in paludibus nascentem: ratione verò notæ propriæ plantam cujus character in certa propriarum partium structurâ versatur. Nonne igitur fatius foret etymologiæ Ranunculi oblivisci, cum plurimæ ejus species in aridioribus locis nascantur? Leucoium vi sui nominis Violam albam significat; cum tamen longè plures occurrant Leucoii species floribus luteis, aut purpureis. Angelica sativa à summis viribus nomen habuit: an propterea Angelicæ nomen denegandum esset plantæ deleteriæ, quæ eadem notâ propriâ prorsus donaretur? Itaque à sola partium structurâ nomina plantarum peti debent, cum nullâ tutiori ratione possint distingui.

Generibus autem consideratè statutis, alius Rei Herbariæ cardo in eorum dispositione consistit, quæ sic institui debet, ut maximè conducatur ad planiorum & breviorum plantarum cognitionem. Hæc faciliè obtinebitur si genera in nonnullas classes ita distribuantur, ut earum ope nomina plantarum ex tempore & sine præceptore indicentur. Classis autem nomine intelligitur congeries generum, quibus nota quædam communis adeo propria est, ut ab omnibus aliis generibus plantarum prorsus differant.

Naturalis ordo nunc postulat ut initium faciamus à ratione instituendorum generum, cujus præcepta jamdiu à doctissimis viris tradita sunt. Deficiente enim sæculo decimo sexto, cum in dies cresceret plantarum cognitio, & hinc confusa nominum multitudo valde augetetur, maximum illi lumen Arti Herbariæ accessurum sapienter judicarunt, si plantæ huc usque cognitæ ex principis quibusdam quasi naturalibus ad certa genera reducerentur, nec eos spes & eventus sefellissent, nisi Mæcenate vel orio, cæterisque caruissent ad hoc institutum necessariis.

CONRADUS GESNERUS, Tigurinus, ^a vir ille publicum bonum juvandi adeo studiosus, totius Historiæ naturalis parens ac veluti promptuarium, primus omnium veram aperuit viam ad plantarum cognitionem assequendam, generum adjumento. ^b Natus est Tiguri celebri & totius Helvetiæ primaria urbe, anno 1516. in nulla autem naturæ rerum parte diligentius ^c

tum tenebras
sæpius assert
quàm lucem
Rei Herbariæ.

Quid Classis
nomine intelli
gi debeat apud
Herbarios?

GESNERUS.
a Conring. In-
trod. in Art.
medic.

b Melchior
Adam.

52 INSTITUTIONES REI HERBARIÆ.

est versatus, nulli plus temporis & operæ impendit quàm plantarum
 cognitioni. Et enim adolescens aut potius puer ab avunculo Joanne Fric-
 cio Rei Herbariæ perito ad hoc studium adsuëfactus est, quod deinde
 semper amavit. Nam & Lausannæ cum esset, semper Herbarum gratiã
 montes Sabaudia pererrabat, & Basiliæ non minori studio ad Rheni ripas
 & passim etiam per larè patentes campos, & in vicinis montibus plantas
 investigare solebat. Tiguri etiam postquam habitare cepit non tantum in
 agros & montes urbi vicinos Herbarum noscendarum causã exire consue-
 verat, sed quotannis ferè aliquam peregrinationem in alias Helvetiæ par-
 tes ejusdem rei gratiã suscipiebat. Itaque magnam partem Alpium Rhæti-
 carum & Helveticarum, Plantarum causã perlustravit. Cum etiam Vene-
 tias profectus esset ut Mediterranei maris pisces in urbe celeberrima cognos-
 ceret, non minori causã & studio in illo itinere plantas quàm in ipsa urbe
 pisces observavit, & depingendas curavit. Eademque diligentia in pere-
 grinationibus Gallicis usus est. Observabat autem non tantum plantas à ve-
 teribus Dioscoride, Plinio & Theophrasto descriptas aut à recentiori-
 bus Ruellio, Fuchsio, Trago; sed naturæ ipsius scrutator, omnes ante
 sibi non visas plantas colligebat, depingebat, in Hortulo suo plantabat.
 Diligenter præterea primas qualitates plantarum & temperamenta investi-
 gabat, & in hunc usum quasvis plantas gustabat, alligabat corpori, &
 variis rationibus earum vires experiebatur. Tantam ejus diligentiam cum
 cognovissent complures homines doctissimi & qui ejus judicio multum
 tribuerent, certatim ad eum misere semina varia & plantas quampluri-
 mas cum recentes tum siccas; idque ex Italia, ex Gallia, ex Germania
 & Anglia usque. Itaque cum propria diligentia tum amicorum studio col-
 legit plures quàm quingentas plantas, quarum descriptiones apud nullum
 veterum extant. Jamque se operi accinxerat, ut quæ triginta ferè annis ma-
 ximo studio & labore penè infinito collegerat, in publicum ederet; cum
 fati vi suis ereptus, præclarum opus obsolvere & explere non potuit.
 Attamen ne tanti ejus labores perirent, quæcunque de plantis collegit &
 annotavit, ea omnia cum decumberet, testamento legavit claro Medico
 Gasparo Wolphio, eique operis editionem commisit ac quantumvis æger
 & admodum infirmus, diligenter tamen & accuratè methodum quam
 servare instituerat, exposuit. Antequam verò in morbum incideret, figu-
 ræ plantarum quamplurimæ ligno insculptæ fuerunt, in quibus depin-
 gendis ipse frequens pictori aderat & curabat; sed ut plurimum ut certa
 servaretur in omnibus proportio; deinde ut pictor non artem suam
 ostentaret, sed naturam imitaretur & ad illam quamprimè accederet.
 a Singulari enim nec alias usitata ratione icones stirpium depingi & sculp-
 fecit, plantas in partes dividendo & singula seorsim spectanda exhiben-
 do. b Ego, inquit Gesnerus, in meo stirpium Oceano penè submergor &
 obruor multitudine rerum. Hæc autem omnia Wolphii & Camerarii in-
 curiã perierunt. c Perit & praxis medica Gesneriana ex infinitis experi-
 mentorum & remedium Schediasmatis ac Collectaneis congesta quæ refe-
 rente Schenkio servabatur inabsoluta in Bibliothecâ Wolphianâ. Nuperri-
 mè accepi ab eruditissimo viro D. Sherasdo plurimas icones plantarum Ges-

a Covring. In-
 ved. in Art.
 præd.
 b Gesn. epist. à
 C. B. Edit.
 c Schene, Bi-
 blioth.

neri curâ concinnatas, duobus voluminibus *in folio* (ut vocant) comprehensas. Cum descriptionibus notisque manu exaratis Norinbergæ asservari in Bibliothecâ celeberrimi viri D. Joannis Georgii Volkameri ejusdem civitatis Physici. Mortuus est Gesnerus in Museo suo, quo paulò antè quàm expiraret reduci voluit, lue pestifera, quæ Tiguri grassabatur correptus, anno 1565. ætatis 49. cum fundamenta Botanices jaceret, quæ pluribus deinde vitis laboravit, quòd ejus vestigia non fuerint secuti qui post ipsum vixerunt.

Fundamenta hæc maximè ponebat Gesnerus in flore & fructu plantarum.

a Ex his enim potius quàm foliis, inquit ad Theodorum Zuinggerum perdoctum Medicum scribens, *Stirpium natura & cognationes apparent. His notis*

(à fructu, semine & flore) *Staphisagriam, & Consolidam regalem vulgò dictam Aconito σμηφίδας ἑνωσι βοτάνας facile deprehendi.* Hinc in Epistola ad Adolphum Oeconem diligentem medicum Augustanum, sententiam suam etiam apertè declarat. *b* *Melissa Constantinopolitana ad Lamium vel Urticam mortuam quodammodo videtur accedere, seminis tamen, unde ego cognationes stirpium indicare soleo, figurâ differt.*

a Epist. p. 113.

b Epist. p. 65.

FABIUS COLUMNA ex antiqua illa & perillustri Columnarum gente oriundus, quæ inter nobiliores Italiæ familias primas partes occupat, præ aliis commendandus est ob exquisitam Historiæ naturalis cognitionem. Nihil profecto adeo absolutum, nihil in hoc genere cum tanti viri operibus comparandum est, sive icones auctoris manu exaratas, sive descriptiones & dissertationes criticas spectes. *c* Hieronymus Columna, ut ait Thua-

COLUMNA

nus, ex conjugè dilectissima Pompeium honoribus quibusdam in aula Romana defunctum reliquit, ac postremò & Fabium qui in naturali Historia industriam suam hodie exercet, scriptis in eo genere aliquot jam editis, & majore in posterum spe excitata. Anno 1592. opus omnino eruditum

c Ad annum 1586.

φυσιοσάτου nomine, cum iconibus 35. in lucem emisit; deinde ἰσχυροῦ plantarum iconibus 156. ornatam juris publici fecit anno 1606. ejusque partem alteram anno 1616. cum iconibus 43. In hac præcipuè suam mentem non obscurè aperit de generibus plantarum instituendis: *Foliorum effigiem, inquit in conferendis generibus parvi facimus; non enim ex foliis; sed ex flore seminisque conceptaculo, & ipso potius semine, plantarum affinitatem judicamus, respondente præsertim sapore, in reliqua planta parte.*

Col. part. 11. c. 27.

Legitima igitur constituendorum generum ratio Gesnero & Columnæ tribui debet, eaque fortè in tenebris adhuc jaceret, nisi ROBERTUS MORISONUS Scotus, Aberdonensis, qui per plures annos præfuit Hortis Serenissimi Principis Galtonis Aurelianensium Ducis, eam quasi ab Herbariis abalienatam renovasset, instaurasset, & primus ad usus quotidianos adjunxisset, quâ in re summis laudibus excipiendus, longè verò majoribus si à suis abstinuisset.

MORISONUS, Obiit Londinæ. 1683.

JOANNI RATIO Socio Regio Londinensi, qui nullam fermè Historiæ naturalis partem intactam reliquit, non fuit satis quæcumque optima in singulis plantarum scriptoribus occurrunt, in unum corpus coarctasse, digessisse, illustrasse, quamplurima nova addidisse; plantas etiam huc usque cognitatas in sua genera pulchrè distinxit, singulorum proprias notas recensens.

RATIO.

Ego verò post tantos viros his statuendis nequaquam incubuissem, nisi putassem Herbariorum plurimum interesse, ut omnes modi quibus characteres

plantarum institui possunt, in medium afferrentur. Non tamen ipse mihi tantum assumo, ut sine aliorum ope hoc à me præstari potuisse sentiam. In lucro posui quæ cæteris optima visa sunt, & cum plura in Arte nostra desiderari animadverteterem, collegi ipse me & mecum quasi sum collocutus ut certior fierem in tutiori & breviori viâ ad cognitionem plantarum perveniri posset, quam vulgari, quæ diuturno usu teri solet. Quamobrem Analyticam rationem adhibui, quæ, ut mox patebit, coegit me ad Gesneri & Columnæ sententiam amplectendam. Quod ingenii bonitate tantum viri consecuti sunt, arte explorandi acquisivi, & operæ pretium duxi, remque Herbariis gratam me facturum existimavi, si singulis plantarum generibus methodum aptarem, quæ cæteras omnes antecellit; addens quæ necessaria, vel detrahens quæ viderentur inutilia.

Neque audiendi sunt illi, qui ad appellationem plantarum omnibus nominibus abutentes, tantam artem in Arte Herbaria negant afferri debere. Confusis enim nominibus plantarum, earum genera confundi necessum est. Confusis autem generibus, quæ specierum notio sese nobis offeret? Natura, ut aiunt, à methodo prorsus aliena videtur; quod etsi concedatur, homines tamen absque methodo rei adeo multiplicis & diffusæ, qualis est Botanice, naturam nisi obscure admodum comprehendere posse experientiâ convicti fateantur necesse est. Non levius errant qui veram specierum distributionem ex hominum arbitrio, perinde ac nominum impositionem pendere existimant. Conditor rerum qui imponendorum plantis nominum facultatem nobis præbuit, in plantis ipsis notas insigniores posuit ex quibus peti debet similitudo illa quæ requiritur inter species ejusdem generis. Has notas immutare nequaquam possemus, neque ab earum contemplatione & usu abstinere, si erroris vitandi cura sit. Quod verò ad nomina spectat, etsi nunc quæ aptè posita sunt, usurpare debeamus; qui tamen ea imposuerunt, alia sanè adhibere poterant: Ranunculum v. g. appellare quod Aconitum vocarunt: Calamintham quod dixere Thymum; Sed ubi Ranunculi nomen cum idea structuræ notæ propriæ conjunctum fuerit, non licet ampliùs nomen idem imponere plantis, quæ ejusmodi notis destituuntur: unde primus nominum delectus nostri juris est, notarum propriarum nequaquam.

Cùm igitur illæ ex plantis ipsis eruendæ sint, priùs inquirendum videtur quid sit Planta, & quænam ejus partes: nam etsi Theophrastus auctor gravissimus judicaverit Plantam rem variam atque multiplicem esse, inque universum de ea referre difficile, eam tamen descriptione depingere conabimur.

PLANTA est corpus organicum, quod radicibus semper, seminibus fortè semper; foliis, floribus & caulibus ferè semper donatur.

I. Namque ut descriptionem nostram explanemus, Clarissimus vir Marcellus Malpighius, Philosophus præstantissimus, naturæ operum explorator accuratissimus, Innocentii XII. summi Pontificis Archiater, veram Plantarum anatonem instituit & opus admirationis plenum exegit. Primus omnium demonstravit plantas præcipuè componi ex fistulis tenuissimis & vesiculis. Fistulæ duplicis generis sunt: aliæ alimento convehendo inserviunt, cæteræ aeri excipiendo: illæ vasa, hæc pulmones plantarum quodammodo dici possunt; in fasciculum utraq; veluti colliguntur in ipsis

Notas proprias
Plantarum ab
auctore naturæ
statutas esse.

Definitio plantæ.

Quænam Plantarum organa.

radicibus, disperguntur in ramis eorumque propaginibus, utrobique vario ac multiplici contextu, arctius aut laxius inter se conjunctæ vesiculas in interstitiis suis complectuntur; quas amplificari cogit alimentum in carnem veluti concrefcens.

II. Plantas etiam absque radicibus vivere non posse constat. Namque Cuscuta, quæ plantarum vilior videtur, radicibus non destituitur, quamdiu terræ inhæret. His verò arefcenribus, capillamenta seu cauliculi Cuscutæ tuberculis quibusdam asperis arctè adherent plantis quas comprehendunt, & in meatus earum sese insinuando, alimentum cæteris reficiendis institutum arripiunt: unde inter plantas parasiticas Cuscuta recenseri solet. Et revera quæ radicibus carere existimatur, magno radicum apparatu instituitur, ratione muneris accendentium ad cirros, quorum ope Hederæ rami abscissâ radice nutriuntur. Tubera terræ pariter, quæ inter vegetabilia numerantur, pro radicibus capillares fibras obtinent è cortice rugoso erumpentes.

III. Folia verò, flores, & fructus in pluribus plantis desiderantur. Tubera ipsa, pleræque Fungi species, foliis & caulibus carent. Filici, Capillo Venetis, Polypodii, Linguæ Cervinæ, Musco & cæteris id genus plantis, flores denegavit natura. Semina singulis inesse naturali quodam iudicio adducimur ad credendum; quamvis frustra explorentur in pluribus Musci & fungi speciebus, tum & herbis in fundo maris nascentibus.

Cæterum plantarum partes tantum inter se commercium habent, ut aliæ aliarum causâ à natura institutæ videantur. Radices ab ipsa tellure alimentum acceptum & elaboratum in caules transmittunt, ut foliorum nutritioni aptius evadat. Folia subactum floribus subministrant: flores sunt veluti viscera quædam ad fructus incrementum comparata; fructusque ad seminum nutritionem constituti. Hæc denique spectari debent tanquam ova quædam quæ singulas plantæ partes compendiariò delineatas continent: nec revera ovum ovo similis, quàm semen cujusque plantæ ovis volatilium & insectorum; idque Empedocles benè retulit suo carmine:

Ὅτι δ' ἀποκαμίζει δένδρα πρῶτον ἰθαίαις.

Ut autem generum notas ex structura partium ex quibus plantæ componuntur, facilius eruamus, tria hic exploranda sunt. 1. Utrum affinitas illa seu similitudo quæ requiritur inter species ejusdem generis, in quinque partibus jam recensitis exigi debeat, an verò in tribus, duabus, aut unica ex his? 2. Utrum in singulis generibus earundem partium sit habenda ratio, an verò his vel aliis ad arbitrium uti liceat? 3. An affinitas illa præcisè peti debeat à partium structura, an ab earum affectionibus, quales sunt color, odor, situs, cæteraque? Hæc ut clariora fiant, ad combinandam artem recurrendum est: partes scilicet plantarum ita invicem singillatim conjungendæ, ut demum illæ seligantur, ex quibus characteres generum ad perspicuitatem magis facientes, & ad usum magis accommodati constitui possunt.

Inutile planè foret quinque plantarum partes ad hoc opus revocare, cum fieri nequeat ut plures species ejusdem generis occurrant, quarum radices, folia, caules, flores, seminaque similia sint. Tantum abest ut hæc arte genera firmarentur, quin potius stabilita destruerentur, & qualibet species genus

Radicibus omnes plantas donari.

Nonnullas solis & floribus destitui.

Omnes probabiliter semina obtinere.

Arist. de Gener. animal. l. 3o c. 13.

Notæ propria Generum plantarum ex quinque earum partibus desumi nequeunt.

56 INSTITUTIONES REI HERBARIÆ.

singulare constitueret. Ex Ranunculis alius est radicibus tuberosis, alius grumosis, alius fibratis. Folia ad Aconitum, ad Gramen, ad Rutam, ad Cerefolium, ad Chamæmelum, vel ad alias plantas accedunt: Ergo similitudo plantarum generica in nonnullis tantum earum partibus requirenda est. Hanc in quatuor partibus exigere nimium etiam videtur; cum metuendi locus sit ne affinitas illa in speciebus cognitis aut cognoscendis desideretur potius quam reperiat. Laboratur vehementer in hoc argumento; & ut res facilius procedat, ea tantum videntur adhibenda notæ quibus carere non possumus, seu quod idem est, sine quibus genera stare nequeunt.

Neque ex quatuor.

Hist. Oxon.
part. 2. pag.
36.

Supponamus v. g. cum Morifono Glycyrrhizæ notas postas esse in caule altissimo, radicibus profundis, luteis, & latè per terram repentibus, admodum dulcibus, siliquis curtis, compressis; quæ superveniunt floribus papilionaceis, dilutè cæruleis seu violaceis: quis non videt hanc esse descriptionem non generis quidem, sed illius speciei Glycyrrhizæ qua vulgò utimur. An propterea Glycyrrhizæ nomen negandum plantæ, quæ flores & fructus obtineret floribus & fructibus Glycyrrhizæ vulgaris similes; etiamsi caulis ejus longè brevior esset; radixque minimè repens, amara, candida aut nigricans.

Hinc manifestum est tres plantarum partes, duas aut unicam fortè usurpari posse ad statuenda genera. Quapropter à simplicioribus ordiendum est; singulæque seorsim considerandæ exceptis radicibus & caulibus ad hoc opus inutilibus. Ex foliis major fructus capi posse non videtur. Fingamus v. g. à foliorum similitudine genus institui Plantaginis nomine, plantas omnes comprehendens, quæ foliis ad Plantaginem vulgarem accedunt: quales sunt Plantaginis species vulgares & cognitæ, Plantago aquatica, Ranunculus Plantaginis folio, cæteræque. An tale genus Herbariis arrideret? num magis ferendum esset aliud, quod à foliorum formâ plantas eas comprehenderet, quæ foliis sunt Aconito similibus? Quot quæso Aconiti, Geranii, & Ranunculi species unâ confunderentur? Quamquam enim ratio ex foliis desumpta, veri quadam specie oculos ludat, tum maximè quod diuturniora sint, quo tamen tempore cæteræ partes vigent, hæc sæpissime ad institutum nostrum inepta videtur. Plantæ siquidem, quæ propter foliorum formam ad Plantaginis vel Aconiti genus referendæ videbantur, priori posita formâ, novam induunt faciem advenientibus floribus & fructibus, seque ultro Ranunculi aut Geranii, si velis, species declarant. Quamobrem nullius generis character institui debet, nisi exploratis, suo tempore, singulis plantarum partibus.

Neque ex unica, Foliis nempe.

Neque à Floribus.

Flores operi nostro non magis infervirent. Cucurbitæ scilicet, Convolvuli & Campanulæ species, floribus sunt planè similibus: nihilque ineptius foret quam genus ex his compositum. Omnes pariter plantæ umbelliferæ in idem genus redigerentur, si sola florum haberetur notio, nec felicitus res se haberet inter ipsa legumina & plantas leguminosas.

Aut Seminibus.

In seminum usu summa etiam erit difficultas. Melissa, Marrubium, Salvia, Betonica, Rosmarinus & cæteræ Plantæ quæ verticillatæ appellantur unicum genus stabilirent. Frustra hic naturæ scopum & finem, quæ soli fructificationi studuisse videtur, obijciunt, aut partium præstantiam, quæ fructibus ut

putant, debetur. Non agitur hic de naturæ fine aut partium nobilitate; sed de inveniendâ ratione plantarum in genera distribuendarum, in qua quidem ignobiliores earum partes, cæteris essent antepondendæ, si magis facerent ad commodum Herbariorum.

Exploratis singulis plantarum partibus, certum est duas aut tres ex his ad generum formam adhibendas esse; ideoque bino vel terno ordine conjungendas, rejectis iterum caulibus ad institutum nostrum inutilibus. Radices igitur bino ordine jungi possunt, vel cum foliis, vel cum floribus, vel cum fructibus. Folia sumi possunt, vel cum floribus, vel cum fructibus: Flores demum & fructus simul usurpari.

Radicum & foliorum conjunctio nullius omninò usus est: Ranunculi enim species quæ foliis sunt Aconiti & radice fibrosâ, à speciebus quæ foliis sunt Charophylli & Rutæ radice grumosa sejungi deberent. Vitium idem occurreret in combinatione radicum & floris, aut radicum simul & fructûs; nam plantæ umbelliferæ quæ radicibus & floribus similes sunt, ad unicum genus spectarent; perinde ac quæ similes sunt radicibus & fructibus, ut Gentiana, Nicotiana, Scrophularia; nec majoris esset emolumenti foliorum & florum copulatio. Quot, quæso, occurrunt plantæ leguminosæ, quarum flores & folia sunt ejusdem conformationis? Quid ex foliis, si cum seminibus usurpentur, auxilii? Digitalis & Nicotiana quæ foliorum formâ, & situ fructuumque structurâ parùm differunt, unius essent generis.

Hæc cum ita sint, genera plantarum statui non posse liquet, nisi flores simul & fructus adhibeantur. Eamque methodum vim ferè demonstrationis habere existimo; cum exploratis cæteris omnibus, sola videatur ad usum revocanda. Enimverò similitudo seu affinitas florum & fructuum longè magis absoluta est quàm cæterarum partium, si singulæ cum sui similibus comparantur. Quid magis accedit ad florem & fructum, v. g. Anthirrhini vulgaris, quàm flos & fructus alterius speciei Anthirrhini? An tam perfecta similitudo inter folia Plantaginis vulgaris & cæterarum plantarum quæ foliis Plantaginis esse dicuntur? Quid pulchrius quàm tot species Ranunculorum & Rosarum, quarum flores & fructus in singulis eorum generum speciebus adeo sibi formâ & structurâ respondent? Quis varias Campanulæ species ad idem genus referendas esse non concedat, ratione florum & fructuum.

Harum rationum vim effugere conantur, qui methodo non opus esse contententes in Re Herbaria, objiciunt argumenta quæ ratione Analyticâ deduci videntur à præjudiciis potius, seu ex iis quæ apud Herbarios longo usu recepta sunt, desumi. Cur enim, petunt, quæ Ranunculi species appellatæ sunt ratione floris & fructûs, aliis nominibus donari nequeant, ratione foliorum aut radicum? Cur huic usui quem hominum arbitrium adduxit, necessariò parere cogimur? His tria responderi debent.

I. Methodum accuratam in appellandis plantis adhibendam esse, ne plantarum nomina in tantam abeant multitudinem, quantam ipsæ plantæ; quod haud dubiè eveniret, si singulas ad libitum unicuique appellare liceret. Hinc enim non solum maxima oriretur confusio, sed memoria penitus obrueretur infinitis propemodum nominibus.

Sed ex duabus, combinandi Atte conjunctis.

Non ex radicibus simul & foliis.

Neque ex radicibus simul & flore; aut radicibus simul & fructu.

Non pariter ex foliis & floribus, neque ex foliis & fructibus.

Sed ex floribus simul & fructibus.

Hanc methodum à præjudiciis non pendere.

Nobis veluti
innatam esse.

II. Etiamſi characteres plantarum primo aſpectu ex omnibus earum partibus earumque affectionibus erui poſſe videantur, certum tamen eſt pleroſque homines ſic affici floribus & fructibus, ut ſibi temperare vix poſſint, quin inter ſpecies ejuſdem generis recenſeant eas, quæ ſimili flore fructuque donantur. Quis Viola v. g. nomen denegabit Herbariæ Trinitatis Fuchſii, cum florentem eam aſpiciet? Eſt foliis longè diverſam à Viola vulgari. Quis, inquam, nomen idem non dabit Viola montanæ, laciniato folio Cluſii? Quamquam illa Geranium ita repræſentet, ut oculatiſſimis imponat, flore fructuque carens. Ab Herbariis proſectò irrideretur qui Betonicam nominaret quas Malvam, Convolvulum, aut Geranium Betonicæ foliis appellarunt. Quot quantæque, bone Deus! paucis abhinc annis ex Africa delatæ ſunt plantæ, foliis Malvæ, Alchimillæ, Myrrhidis, Coriandri, Aquilegiæ, Uvæ criſpæ! quas omnes vel moroſi Botanici floribus & fructibus conſpectis, uno ore & incredibili quadam conſenſione, Geranii nomine ſalutarunt. Adeò verum eſt omnes penè homines à natura ita ferri; quod autem naturaliter nobis inſitum eſt, eo uti maximè deceat.

Et ab omnibus
ferè Herbariis
etiam in
ſciis uſurpatam
fuſſe.

III. Nova plerique plantis nomina nunc eſſent imponenda, & quæ prudentiâ vel bono fato rectius in arte noſtra ſtabilita ſunt, deſtruerentur, ſi foliorum tantum vel caulium aut radicum haberetur ratio in generibus conſtituendis; nam in appellandis plantis florem ſimul & fructum multò ſæpius, quaſi naturaliter & quodam ut ita dicam inſtinctu ducti adhibuerunt qui ut diſciplinæ denuo inſtaurari cœperunt Rei Herbariæ incubuere, etiamſi Geſneri & Columnæ præcepta neglexiſſe videantur. Sic ad violam, ut eodem utar exemplo, plantas omnes retulerunt, quæ floribus & fructibus ad Violam vulgarem accedunt, non verò foliis aut caulibus, ut patet ex Pinace C. Bauhini; Nec ad Ranunculum revocare dubitarunt plantas foliis Aconiti, Plantaginis, Graminis, Charophylli, Chamæmeli ſolo flore & fructu inter ſe ſimiles. Idcirco tot penè genera conficerentur ex his, quot ſpecies notæ ſunt, ſi foliorum aut radicum forma ſpectaretur. Ea lege Aſarum ad Violæ genus reduci deberet, aut Viola inter Aſari ſpecies recenſeri: Hincque earum nomina eſſent immutanda, cùm conſtet ſpecies ejuſdem generis eodem communi nomine appellandas eſſe, ut moneamur eas ad idem genus pertinere.

Mihi non parùm gratulor, cui omnium poſtremo, neſcio quo bono fato contigit demonſtraſſe hanc methodum cæteris omnibus præſtare & ſingulis generibus ita aptaſſe, ut magno Herbariorum commodo futuram ſperare auſim. Neque dubito quin Auctores tanti conſilii, eodem, ut ita dicam, moderamine uſi fuiſſent, quod & ipſe adhibui, ſi generum ſingulorum notas decernendi locum habuiſſent. Habet enim iſta methodus (ut mihi quidem videtur) ſuum modum, quem ultrà citràque nequit conſistere legitima plantarum cognitio, à quo ſi quis recedat, quæ firmiora ſunt in Re Herbaria turpiter cadere neceſſum eſt. Quare à combinatione trium partium, cæterarumque rerum de quibus paulò ante locuti ſumus, conſideratione abſtinendum eſt.

Opponunt quidam eam methodum univerſalem non eſſe, cùm non paucae plantæ floribus aut fructibus vel utriſque careant. Deinde eam parum com-

modam videri, cum certa tantum eaque breviori anni tempestate flores & fructus vigeant, proindeque vix aliis temporibus appellari possint. Postremo plurima etiam immutanda esse longo usu recepta & confirmata, si sola florum & fructuum habeatur ratio. His respondeo methodos illas universales ab hominibus potius expeti quam reperiri: nec in Arte Herbaria quaerendam esse magis patentem, sed magis commodam. Nullus enim dubitat folia, radices & caules si genera constituere possent, esse floribus & fructibus auteponenda: sed maxime exoptarim ut saxum hoc volverent per aliquot tempus; qui flores & fructus respuunt, folisque foliis aut radicibus, utpote diuturnioribus immorandum censent. Cum autem juxta naturæ leges plantarum partes continuatâ serie prodeant, ne de ignotis judicemus quo certè turpius nihil, tempus expectandum est, quò illæ sese nobis manifestent. Quamobrem duo in his distinguenda sunt, nimirum si plantam ex semine, vel propagine alterius plantæ cujus partes jam exploravitur natam, nobis appellandam offerant; ex semine v. g. Juglandis vulgaris vel Ranunculi pratensis, erecti, acris, nequaquam hærebimus in appellanda ejusmodi planta; etsi nondum flores & semina tulerit, vel etsi eas partes nos ipsi nequaquam observaverimus, quia certi sumus ejus folia non convenire nisi illi, cujus flores & fructus nobis apprimè jam noti sunt. Sibilis excipiendus esset, qui negaret Clarissimo Raio Castaneas cæduas quibus sylvæ nostræ abundant, hoc nomine vocandas esse, quod fructuum cum cortice coriaceo & calice echinato non ferant. Nihil magis cachinnos excitaret, quàm si quis ad Alpes v. g. accedens, Gentianam aut Imperatoriam non auderet appellare, eo quòd earum folia tantum sibi tunc temporis objicerentur. De his nugentur alii, inter Herbarios simplex, bonaque fides sedere debet. Si verò plantæ appellandæ origo & profapia, ut ita dicam, ignoretur, hoc est, si flores ejus fructusque nunquam exploraverimus neque acceperimus à viris peritis cujus formæ sint, quamvis illa planta ad Juglandem aut Ranunculum accedat, ad nullum genus referri debet, nisi perspectis flore fructuque; cum quotidiano usu comprobetur Herbarios, sola foliorum formâ plerumque decipi, nominaque plantarum immutanda esse cum flores & fructus vigent. Plurimis plantis quæ in Horto Regio Parisiensi adolefcunt, nomen proprium nequaquam dabo, nisi fructum ediderint, vel ipsum aliunde acceperim. Hæ sunt v. g. Cortufa Americana, flore squallidè purpureo H. L. Bat. Cortufa Indica vel Hedera terrestris Bod. à Stap. Lutea maxima, Cretica, Honorii Belli J. Bauh. Christophoriana Americana, Juglandis folio nomine missa, cæteræque ex quarum Pistillo dignosci nequit cujus figuræ fructus sit futurus.

Ut autem usui nos accommodemus, cui in hac disciplinâ non parùm tribuendum est, florum quidem simul & fructuum formæ in singulis generibus plantarum quæ flores & fructus proferunt, rationem habebimus; in auxilium tamen etiam vocatis aliis partibus, quando sola florum & fructuum aſſinitas instituto nostro planè satisfacere non videbitur. Quamobrem genera primi ordinis appellabimus ea quorum natura, solâ florum & fructuum formâ continetur, ut sunt Aconitum, Ranunculus, Rosa, Viola, cæteræque;

Hanc methodum universalem non esse.

Duo statenda sunt Genera plantarum; primi & secundi ordinis.

60 INSTITUTIONES REI HERBARIÆ.

reliqua quibus aliud, præter floris & fructus structuram accedet, secundi ordinis erunt: undè tantùm abest ut cæteras partes rejiciamus, quin potius iis utemur sæpissimè ad majorem Artis Herbariæ perspicuitatem, majusque Herbariorum commodum.

Exemplo sit Chamædrys. Hujus flos posterius in fistulam tenuatur, antèrius veidè dilatatur in labium deorsum inflexum: staminiibus plerumque incurvis, labii superioris locum occupantibus. Præterea semina quaternae perficiuntur in capsula tubulata, quæ floris calyx fuit. En generis primi ordinis specimèn, quod non solum Chamædrym; sed Teucrium & Polium complectitur. Quoniam veidè nimium pateret, pluresque species contineret, quàm ut aptis brevibusque nominibus distingui possent, ne ab usu recedamus, tria genera secundi ordinis ex eo statuemus: Chamædryos nempe notis addemus flores sparsim in foliorum alis nasci: Polii flores in capitulum densum colligi: Teucrii calycem Campanæ formam obtinere. Perpendamus nunc quàmnam fructus ex singulis plantarum partibus capi possit, ad genera secundi ordinis instituenda.

Radices ad Genera secundi ordinis adhiberi debent.

Situs etiam, & numerus foliorum.

Caulis, cortex, Pediculus, calix succus, color florum, sapor.

Facies etiam externa seu totus plantæ habitus.

Bulbocastanum solâ radice formâ, quæ tuber est, à pluribus umbelliferarum generibus differt; nec exiguum ratione radicis discrimen intercedit inter Liliùm, Tulipam, & Coronam Imperialem. Liliæ radix ex squamis, Tulipæ & Coronæ Imperialis ex tunicis componitur.

Situs, numerusque foliorum plurimum faciunt ad generum distinctionem. Fragariæ folia terna, Quinquefolii plura summo pediculo digitatim insident. In Pentaphylloide nec ordo nec numerus foliorum spectatur. Pinus, Abies & Larix nucamentis & fructibus squamosis conveniunt: differunt foliorum situ, quæ in Abiete singularia & temerè sparsa; in Pinu bina ab eodem exortu; in Larice longè plura. Quibus plantarum investigatio curæ esse solet, ii testari possunt sævissima hyeme Genistæ, Cytisi, Anonidis species, ex foliis faciliè internosci: nihilque in Re Herbaria oprabilius esset, quàm singula genera ex foliorum formâ constituere, si fieri possent.

Caulis & corticis differentia genus quandoque perfecit. Dens Leonis pediculo fistuloso & simplici ab Hieracii speciebus differt: Suber ab Illice cortice fungoso: Scorzonera à Tragopogone calyce squamato: Pseudodictamum à cæteris verticillatis, eodem infundibulum imitante. Apocyni succus lacteus; Asclepiadis limpida. Chrysanthemum aureum; Leucanthemum candidum. Elychrysi calyx splendens; Filaginis nequaquam. Eruca, Sinapique solo sapore cum à se invicem, tum à congeneribus dignoscuntur.

Facies illa exterior, quam pluribus plantis natura dedit, non planè rejicienda. Hæc autem non tantùm pendet à partium de quibus locuti sumus affectionibus; sed à crescendi modo, totiusque plantæ habitu. Populus & Salix florum & fructuum figurâ conveniunt, toto habitu differunt. Absinthium, Abrotanum & Arthemisia eam formam præ se ferunt, quæ cum vix describi possit, facili tamen negotio vel ab ipsis mulierculis dignoscitur. Quæ ad plurima genera accedunt plantæ, ad illud referri debent ad quod magis accedunt; tuncque habitus plantæ consulendus est; sed ex solo illo habitu Systema Botanicum constitui nequit; nec ad ipsam faciem externam confugere debemus, nisi in rebus dubiis cum perspicuitas & majus commodum id postulant. Naturæ

tium Alpium inspidum C. B. ad Turrimum spectat foliis, floribus, siliquis, Pin. 105. totoque habitu; ad Nasturtium verò solis floribus. Cavendum tamen ne plantarum externæ faciei nimium tribuatur, cum pro genuino plantæ habitu suum potius unusquisque sequatur fingendi habitum. Gramen Parnassi toto habitu Clarissimo Magnolio ad Ranunculum accedere; Cotyledon aquatica Hermanno ad Varenianellam; Bryonia Zeynalica ad Balsaminam Americanam; Scolymus Chrysanthemus & Eryngium, nonnullis ad Carduum accedere videntur: mihi verò ab iisdem generibus toto cælo, totoque habitu differre. Trahit sua quemque voluptas: quapropter longè fatius est in iis tantum stare rebus, quæ ab hominum arbitrio non pendent, nisi res aliter præstari queat.

Hæc cum ita sint, regulas sequentes ipse mihi imposui in Generum constitutione, non quidem perpetuas, cum in Re Herbaria aliquid usui aut sensibus sit concedendum, sed ab illis raro nec nisi gravi de causâ declinabo. Quædam leges servandæ in generum institutione.

I. Plantæ quæ floribus & fructibus vel alterutro carent, in genera redigi debent ratione rerum magis insignium; perinde ac illæ quarum flores & fructus solo microscopio patefiunt. Prima.

II. Floris simul & fructus structuræ ratio semper habenda est, ad constituenda genera plantarum, quæ floribus & fructibus donantur; cum id naturâ & usu acceptum habeamus, ut jam diximus. Secunda.

III. Floribus simul & fructibus standum est, cum abundè sufficiunt ad genera distinguenda. Tertia.

IV. Non solum cæteræ omnes plantarum partes; sed earum affectiones, crescendi modus, habitus & facies exterior in auxilium vocari debent; cum flos simul & fructus non sufficiunt ad genera rectè distinguenda. Quarta.

V. Quod facilius supervacanea rejiciantur à generum notis, explorari debet num tale genus mutaretur, si pars aliqua, aut affectio alicujus partis deesset. Agens v. g. de Mandragora à me ipso sciscitatus sum an rectè diceretur Mandragora radice fibrosâ, foliis laciniatis, si talis occurreret; undeque novi inter Mandragoræ notas proprias radicum & foliorum mentionem nequaquam fieri debere, cum sine his genus optimè stet: unde methodus, ut ita dicam, exclusionis hac in Arte adhiberi debet. Quapropter nihil unquam flori & fructui addendum existimo, nisi aliter distinguere nequeant; ne scilicet supervacanea desiderentur in speciebus repertiundis. Sic Populus à Salice solo habitu seu facie, Fœniculum foliis tenuissimis à congeneribus, Helianthemum foliis binis ad caulium nodos à Telephio differunt. Cavendum tamen ne iis abutamur. Quinta.

VI. Etymologiæ vis parvi facienda mihi videtur hac in re: quamquam enim sæpe usu veniat ut eruditores viri Etymologiis magis delectentur quam notis propriis, certum tamen est non generis ipsius, sed unius tantum speciei quam rei sibi notæ comparabant, rationem habuisse qui primi nomina imposuerunt, unde propter levissimam causam ordo qui naturalis videtur non debet inverti, novæque potius definitiones verborum afferri debent. Chamædryos v. g. nomine non intelligo plantam foliis quernis; sed cujus nota propria è structura floris & fructus desumitur. Qui Chamædryos nomen finxit, eam tantum speciem ob oculos habebat, quæ

foliis ad Quercum quodammodo accedit, non verò de cæteris, quæ florem & fructum gerunt chamædrys vulgaris similem, quales sunt Marum Cortusi J. Bauh. & Scordium alterum sive Salvia sylvestris C. B. Pin. Parum refert ad Menthæ genus constituendum, eam à Græcis ἀδάμω vocatam fuisse. Græci enim de ea specie qua utebantur locuti sunt, non verò de notis genericis Menthæ. Qui primus Convolvulum nominavit herbam quæ circa vicina se convolveret, ab hoc nomine procul dubio abstinuisset, si Dorycnium Plateau Clusii, & Lychnidis sylvestris speciem Myconi Lugd. perspectas habuisset, quæ quamvis stent, floribus tamen & fructibus ad Convolvuli species pertinent. Verumtamen ne cuiquam fortè molestum videatur Etymologias ex aliorum libris petere, eas referemus suo loco quæ rationi magis consentaneæ videntur.

Clus. App.
celiv. L. 3.
817.

Genera in suprema & infima dividi non debeat.

Sensibus ali-
quid tribuen-
tum in Re
Herbaria.

Nova quadam caligine Ars Herbaria involvitur ab iis, qui genera quædam suprema in infima dividenda esse contendunt. Morisonus in eo minus laudandus, quod summum quoddam genus fecerit Onobrychidis in tria minora genera divisum: Onobrychis scilicet siliquis articulatis & asperis: Onobrychis siliquis echinatis, cristatis & spicatis: Onobrychis siliquis echinatis, sed in capitulum conjectis, Platani pilularum modo. Neque enim hac arte partium structura clarè declarari potest, omniaque perturbarentur in disciplinis, si eodem nomine res adeo diversas complecti liceret.

Præstat tamen nonnunquam structurâ partium uti, qualis illa apparet sensibus, quàm religiosa anxietate singulas ejus varietates perscrutari; nam etsi florum & fructuum structura veluti immutabilis spectetur, interdum tamen diversitates nonnullæ occurrunt, quæ cum nonnisi ab iis qui artem fecandi optimè callent animadvertantur, ne in morosi vel anxii notam incurrerem prætermittendas existimavi. Trifolium pratense, purpureum C. B. Pin. aliæque nonnullæ Trifolii species flore sunt Monopetalo; sed Papilionaceum ita mentiente ut ab aliarum ejusdem generis specierum, quæ flore sunt Polypetalo, diversus nequaquam videatur. An propterea ex Trifolii genere excludendæ; Limonii flores Polypetali sunt, mihi tamen Hispanias peragranti duæ occurrerunt ejus species flore Monopetalo: Limonium scilicet Hispanicum, frutescens, Portulacæ marinæ folio, & Limonium Hispanicum, multifido folio. Eas autem ad idem genus referre non dubitavi, eò quòd varietates hujuscemodi nonnisi ab oculatioribus explorari possint in floribus illis exiguis. Linariæ flores antè clauduntur duobus labiis, inter quæ cavitas intercipitur animalium palato respondens. Inter species hujus generis duæ sunt, quarum flores antè hiant tubuli modo; Linaria scilicet Bellidis folio C. B. & Linaria Lusitanica, villosa, Bellidis folio ampliore: Aliam ex Lusitania atuli, quæ cum palato careat propter labium inferius longius prominens, Linariam Lusitanicam appellavi floribus palato carentibus. Inter Matricariæ, Chamæmeli, Bidentis, Parmicæ species, quædam ex eodem semine flores proferunt nunc radiatos, nunc flosculosos. Ex Chrysanthemis & Tagetis speciebus nonnullæ sunt flore fistuloso, cæteræ verò radiato. Specierum Lychnidis capsula nullis dissepimentis distingui solet; Lychnis tamen viscosa, purpurea, latifolia, lævis C. B. capsulam habet in tria loculamenta divisam.

Pin. 212.

His attentè consideratis, concludendum est methodum constituendorum generum ex floribus simul & fructus structura, non quidem universalem esse, ut jam annotavimus; sed omnium præstantiorem, cum longè pluribus generibus conveniat quàm ulla alia quæ excogitari possit: neque ipse pro universali unquam habui aut habiturus sum. Contrà verò in editione mea Gallica monui omnia in usum esse revocanda, cum flores & fructus simul usurpari non sufficiunt; sed pro viginti fortè vel triginta generibus plantarum, quarum flores & fructus nonnunquam variant, methodus optima quæ mille, ut ita dicam, generibus convenit, respuenda nequaquam videtur. Cum agitur de his varietatibus tunc liberum esse debet unicuique quam sibi voluerit, sententiam amplecti. Ego verò frequenter usurpabo adverbium illud (plerumque) aut aliud simile ad significandum species nonnullas à suis generibus nequaquam excludendas esse propter dissimilitudines quasdam, quæ vel à sensibus difficulter percipiuntur, vel leviores sunt quàm ut iis rei natura immutari existimetur. Dicam v. g. imposterum flores Lillii convallium plerumque quinquepartitos esse, ut declaretur speciem ab hoc genere nequaquam arcendam esse quæ flores quadripartitos aut indivisos haberet; dummodò forma florum cæteraque respondeant. Certè nihil de plantarum generibus unquam statueretur, si exquisita illa Geometrarum diligentia adhiberetur: unde confido, fore ut nulla mihi culpa tribuatur, etiam ubi vocis (plerumque) oblitus fuerim: in singulis enim generibus adhiberi deberet, cum sæpissimè varietates occurrant, non solum inter species ejusdem generis, sed inter plantas ejusdem speciei, imo & inter partes ejusdem plantæ. Qui objiciunt fieri posse ut Mandragora occurrat flore Polypetalo, proindeque florem Monopetalum non requiri ad hoc genus, minus appositè facere videntur: nam si talis occurreret planta, novum genus haud dubiè esset instituentum, ut sæpius feci.

Quod ad distinctionem & differentiam specierum ejusdem generis attinet, peti debent illæ tum ab omnibus earum partibus, radice, foliis, caule, ramis; tum ab omnium partium accidentibus, colore, sapore, odore, magnitudine, situ, similitudine cum rebus vulgò cognitis, cæterisque aliis quibus species inter se maximè differunt; notæ autem specificæ à generibus accuratè distinguendæ sunt. Specificas appello quæ speciebus tantum conveniunt sive nonnullis, sive omnibus quæ cognitæ sunt; cum tamen ad generis naturam nequaquam requirantur: Rusci v. g. specierum vulgarium flores è media folii parte prodeunt, non ideo tamen hanc notam specificam à generica sejunxi, quòd non conveniat Lauro Alexandrinæ angustifoliæ, fructu è summitate caulium prodeunte H. R. Par. sed quia veritas sum ne intra spatium aliquot annorum planta deprehendatur floribus & fructibus Rusci diversimodè positis. Herbariis non solum inventarum; sed inveniendarum cura esse debet ne genera stabilita notarum redundantia corrumpantur.

Nomina plantarum sunt quædam veluti definitiones, quorum prima vox genus plantæ, cæteræ differentiam expriment. Numeri ad hanc rem longè minus commodi videntur. Hos enim nulla sequuntur in mente simulacra, & species tertia cum quarta vel quinta facilè confunditur, cum planta jam

Methodum aliam strictè sumptam pluribus generibus convenire quàm cæteras: Temperatam verò, ut decet, omnibus Generibus posse accommodari.

De specierum distinctione.

Quid notæ specificæ?

Quid propriè sicut nomina Plantarum? & quæ cautiones adhibendæ in iis imponendis.

cognita sese nobis objicit. Nomen verò à conformatione & accidentibus partium ductum illico venit in mentem eorum, qui similitum notionem cum eo conjunxerunt: sic à Bauhinis prudenter inter Ranunculos alius appellatus est nemorosus vel sylvaticus folio rotundo, alius pratensis erectus, acris; phragmites luteus, nemorosus; & ita de cæteris, in quibus Ranunculus genus indicat, reliqua differentiam. Nomina plantarum brevia sint; quod singulis proprium est magisque sensibus obvium complectantur cum elegantia quadam, quæ ad studium plantarum potius invitet quàm ab eo dimoveat. Si ipsæ nominibus carerent, vel si ex omnium consensu nova iis imponerentur, plantarum cognitio longè facilior evaderet, utendo vocabulis quorum sonus & syllabarum numerus ac ordo discrimen indicaret, quod inter genera, classes & species intercedit; sed hæc temporibus ea vix sperari possunt, neque potuerant in primis, ut ita dicam, Botanices incunabulis. Morisonus & Breynius nonnulla concinnarunt, quæ vix uno spiritu sustineri possunt.

Hist. Oxon.
part. 2. pag.
111.

MALVA annua, rotundifolia, floribus omnium minimis, albis, pentapetalis, verticillatim genicula ambientibus, & seminibus arcte iisdem verticillatim adherentibus.

Ibid. pag. 130.

ONOBRYCHIS major, annua, siliculis articulatis, asperis, clypeatis, undulatis, id est, introrsum & retrorsum junctis, flore purpuro-rubente.

Breyn. Prod. 2.

MESEMBRIANTHEMUM Africanum, frutescens, minus erectum triangularibus foliis, viridibus, cornuum taurinorum in modum inflexis, fructu turbinato, parvo, pentagono, lignescente, flore albo.

Aliud profectò est plantam appellare, aliud describere. Generum multiplicatione nihil utilius est ad nomina prolixiora vitanda, cum pauciores species brevioribus nominibus sint appellandæ: longèque facilius est plantas huc usque cognitatas ad sexcenta genera quàm ad trecenta redigere, eo quòd novis generibus statutis, novum tantummodo nomen introducat, singularum specierum appellationes contrahens.

Nova Genera
audacter constituenda esse, ne Species male ordinentur.

Non leviter errare videntur qui heteroclititas, spurias, degeneres, anomalias vocitare solent plantas, quæ ad genera sibi nota non penitus accedunt: quasi verò difficile sit nova effingere. Nonne satius est Lupulum vulgarem, Lupuli nomine omnibus jamdiu noto salutare, quàm ex Morisono appellitare Convolvulum heteroclitum, perennem, floribus foliaceis, strobili instar. At, inquirunt, unica interdum quorundam generum species occurreret. Quid tum? nonne sperandi locus est eas amplificatum iri, si quo pede ceperunt Herbarii, plantas indagare pergant? Quis, imperante Ludovico Magno, terrarum angulus Botanice impervius? Carolus Plumierius Massiliensis, Botanicus Regius, è Minimorum Ordine, non doctrin-

Ibid. pag. 37.

part. 2 pag. 72.

tantum, sed omni virtutum genere commendabilis, innumeras plantas ex America detulit, cum ad cognita tum ad nova genera referendas. Quis nescit Clarissimum Hermannum ex Africa multas Ficoidis species attulisse, in quibus meritò reposuit Kali floridum, repens, Aizoooides, Neapolitanum Fabii Columnæ, qui ex ipso proprium genus constituere fortè non fuit ausus, quod unicum sibi notum esset. Breynius pariter cum primùm in Horto Beverningiano Leonurum conspexisset, novum genus condidit, cujus alia

alia deinde species ex America missa fuit, & ad idem ipsum ob floris & fructus similitudinem amandavi *Origanum fistulosum*, *Canadense Corn. Melianthi* speciem unicam tantum novit Hermannus, alteram verò ex *Insulis Americanis* alimus in horto Regio Parisiensis: idem de *Adhatoda*, *Belladonna*, *Meniante*, *Pseudoacacia*, *Trachelio*, *Hydrocotyle*, *Plumbagine*, *Sicyoide*, *Damafonio*, cæterisque usu comprobaturum est. Luxuriosa namque est plantarum seges, & demetendæ collectis longè copiosiores sunt. Tantum abest ut ipse metuum ne species desiderentur in posterum, quin potius vereor, ne earum formis animo, nominibusque memoriâ comprehendendis longè impares simus. Quis non miretur, potius quàm memoriâ teneat, immensum illum plantarum numerum, quo Botanicen locupletandi finem non faciunt viri clarissimi ad Rei Herbariæ gloriam nati, inter Anglos *Guilielmus Sherard* magnifica plantarum suppellectili insignis; *Jacobus Bobartus Horti Oxoniensis* præfectus meritissimus; *Hans Sloane* socius Regius Londinensis, spoliis insulæ *Jamaicæ* clarus; *Leonardus Plukenetius* plantarum *Almagesto* & *Phytographia* colendus; *Jacobus Pettiver* musæo lauto & splendido prædicandus; *Samuël Doody Horti Chelseiani* custos, & plantarum diligentissimus explorator: ex *Batavis* præclarus vir *Simon Beaumontius*, & nobilis ille promontorii *Bonæ Spei* gubernator *Simon Vander Stel*; *Fredericus Ruyschius* Re *Anatomica* & *Herbaria* commendandus; *Casparus Commelinus* paternæ dignitatis & doctrinæ hæres; *Kiggellarius* incredibili plantarum amore captus: ex *Italici* perillustri Senator *Venetus Martinellus*; *Paulus Boccone* tantis operibus notus; & *Franciscus Cupani* diligentissimus plantarum cultor & conquistor; ex *Germanis* *D. Augustus Quirinus Rivinus* methodo sua singulari celebrandus; *Henricus Bernhardus Oldenlandius*, *Dioscoridis* redivivi nomine dignus: ex *Hispanis* *Jacobus Salvador Barcinonensis*, gentis suæ *Phoenix*: inter *Gallos* verò *Carolus Plumerius Massiliensis*, ex *Minorum Ordine* celeberrimo, *Botanicus* regius, quem nulli labores frangunt nec à plantarum investigatione dimovent; *Petrus Garidellus* Professor Rei Herbariæ apud *Sextiaqueses*, multo nomine laudandus; *Lignonius* demum & *Sarracenus* viri optimi, quorum prior in *insulis Americanis*, alter in *Canada* Regis mandato plantarum inquisitioni incumbunt.

Ingrédiamur nunc ad explorandam rationem componendi Classes plantarum, quæ inutilis omnino ac rejicienda, nisi clariorem reddat earum cognitionem. Qui præceptore carent eam tantum assequi possunt, vel progressionem discendi, aliorum libros assiduevolvendo, donec casus iconem plantæ quæ inquiritur obtulerit: vel methodum adhibendo, quæ veluti clavis locum teneat, eosque per manum ducat. Prior investigatio molesta est, longa, incerta; altera quæ jucundior, brevior, tutiorque, versatur tota in generibus aptè disponendis: scilicet classium institutio, aliud nihil est quàm eorum in plures quasi fasciculos distributio, cujus ope extempore & sine moderatore genus cujusvis plantæ dignoscatur. Quem scopum nullus quod sciam *Herbarius* sp. classe, multò minus artigisse mihi videtur.

Ad illum autem scopum assequendum, cum agitur de plantis quæ ex radicibus, caulibus, foliis, floribus & fructibus constant, classes institui necessum sunt ex una ex

De methodo
classium plan-
tarum insti-
tuenda.

Classes petendæ
sunt ex una ex

partibus quæ
generis natu-
ram constituit,
ex solo flore
nempe vel ex
solo fructu.

est, ratione unius ex iis partibus quibus genus maximè continetur, floris nempe vel fructus: non utriusque, ne eadem esset classium & generum natura. Alterutra pars igitur debet eligi, & in omnibus classibus eadem usurpari, ne quærentes hæreant an plantæ, quam noscere volunt, mentio fiat in classe quæ à floribus, an in ea quæ à fructibus constituta est. Namque hujus methodi præstantia in eo consistit, ut simplex sit, uniusmodi, & sine mora plantarum nomina indicet: classe enim reperta ad generis cognitionem faciliè devenitur; cognito vero genere, species ignota & descripta nullo labore dignoscitur; non descripta, ad proprium genus revocatur. Hæc est brevissima via quæ ad plantarum cognitionem ducit, cæteræ utcumque speciosæ longè minus utiles videntur: utilitate autem tyronum nihil antiquius nobis esse debet in classium institutione. Si verò nunc foliorum, nunc florum, fructuum, caulium, aut radicum haberetur ratio, ad quam confugeret classem qui plantas ignorat? Constat igitur classes plantarum unico niti debere fundamento, illudque in una ex partibus quæ genus constituunt, positum esse. Qua in re flos profectò anteferendus est fructui, cum exploratâ illius structurâ ad fructus perfecti cognitionem vel illico vel intra paucos dies deveniatur, imò statim pistilli aut calycis transversa sectione, futuri fructus natura sæpissimè dignoscatur paululum hæc in re exercitatis; proindeque totius generis caracter per breviorē viam innotescat, modò liber in manibus adsit, in quo genera plantarum in suas classes ratione florum digesta sunt, ipsaque genera instituta, ratione floris & fructus, ut præstare conatus sum. Si autem fructus adhibeatur ad classium constitutionem, annus proximè futurus expectandus est ut altera generis pars, flos nimirum qui fructu maturo sæpissimè exaruit, observari possit.

Flos hoc in loco fructu præstat.

CÆSALPINUS.
a Thuan. ad
ann. 1602.

» Hoc vitio laborare videtur methodus ANDRÆ CÆSALPINI,
» Aretini æ præstantissimi Peripatetici, qui cùm diu Pisus docuisset, &
» scriptis famam nominis propagasset, à Clemente VIII. evocatus, Archia-
» tros ejus fuit, & Romæ decessit initio anni 1602. VII. Cal. Mart. Hanc
» autem Botanices partem à nemine adhuc tentatam summo studio agitavit,
» & rationem plantarum per classes disponendarum, solus inter Herbarios
» philosopho dignam reliquit, petitam scilicet ex seminum formâ. Historiæ
» plantarum Cæsalpini nihil deest præter icones, quarum elegantia & nitore
» majorem sæpè famam compararunt scriptoribus quàm doctrina. Fuit insu-
» per Cæsalpinus in rebus physicis, ut ferebant illa tempora, multum ver-
» satus, seminaque plantarum cum animantium ovis, & vim qua ovi partes
» explicantur, cum fermentatione conferre non dubitavit. Inest, inquit,
» in omni semine quædam plantæ inchoatio: quemadmodum enim in ovo
» quædam particula continetur, in qua inest an malis futuri delineatio; re-
» liquum autem corpulentæ pro alimento est: sic in plantarum seminibus
» pars illa principarum continet, unde radix erumpit & germen. Est enim
» quasi corculum quoddam, reliqua parte seminis alimentum illi primum
» subministrante. Deinde excitato ignis principio in ipsis latente, ut calci
» contingit in humoris occursum, idem humor cum lacte seminis substan-
» tiâ permixtus & concoctus tanquam familiare alimentum, auget concep-
» tum antea inchoatum.

Lib. I. cap. 6.

Clarissimus PAULUS HERMANNUS, etiamsi diversè, plantas tamen ex solis fructibus in ordinem digessit in Flora sua Batava; sed neuter in animo habuisse videtur ut classium auxilio viam aperiret, quæ ad absolutam plantarum cognitionem per genuina genera, extempore & sine præceptore duceret. Cæteri qui de plantis scripsere, quò multiplicem magis, eò minus utilem ordinem secuti videntur. Multifformes illæ distributiones in quas genera vulgò partiti solent ad oculorum delicias, aut nescio quam animo sibi fingunt voluptatem potius, quàm ad utilitatem concinnata videntur; non secus ac elegantes illi coronariarum plantarum ordines, quibus Hortulani pulvinos ornare solent. Quare hoc in loco abstinendum duxi à pluribus distributionibus quas Joannes Bauhinus cæterique peritiores antea sæculi Botanici proposuerunt, Verticillatarum nempe, Asperifoliarum, Stellatarum, Pomiferarum, Papposarum, Capitatarum, Corymbiferarum, Bulbosarum, Graminifoliarum & cæterarum. Studiosos enim, ex quo Parisiis doceo, has addiscere non posse, neque iis uti ad plantas extempore dignoscendas, nisi intra spatium plurimum annorum sæpenumero cognovi.

Fateor autem methodum meam nequaquam absolutam esse; cum classes plantarum quæ floribus carent, comprehendere nequeant; sed cum illæ pauciores sint, methodus quæ cæteris huc usque propositis longè magis commoda videtur, rejici non debet, cum paucioribus vitis urgeatur, & ad plantarum cognitionem extempore assequendam conducatur; quod maximè cordi esse debet iis qui docendi munere funguntur, idcirco quandoque genera solo flore proxima, cæteris verò partibus diversa, conjungere coactus fui, ne à simplici methodo in qua cognoscendarum plantarum genuina ratio sita est, desciscerem. Si cui fortè deformis videatur aliquis classium quas institui locus, in animum inducat ille suum, nulla breviori arte plantas addisci posse; perpendatque num deformitas illa potius ab opinione præjudicata, quàm à rei veritate oriatur: genera enim plantarum simplici methodo in classes distributa, unicà maximè parte convenire debent, cum unica sit Botanices clavis. Cæteras partium convenientias aucupantes, fructum omnium maximum, qui ex classibus capi possit, sæpè amittunt; faciliorem nempe plantarum cognitionem.

Uno verbo iterum dicam, in classium institutione solo flore, tanquam clavi & fundamento Rei Herbariæ, utendum est, cum agitur de plantis quæ floribus donantur. In generibus statuendis flos simul & fructus adhibendus, iisque alia quæ necessaria videntur ut accuratius distinguantur, addenda sunt. In speciebus verò dignoscendis omnes plantarum partes earumque affectiones usurpari debent. Igitur ut ad propositum meum redeam, cum brevior tutiorque constituendarum classium methodus omnino versetur in floribus, horum natura & usus alius à nobis explorari debent.

FLOS est plantæ pars coloribus propriis persæpè insignis, fructuique nascenti plerumque adhærens, cui primum alimentum ad tenerissimas ejus partes explicandas ministrare videtur.

De singulari colorum varietate, quæ non exiguum floribus decorem conciliat, nullus dubitat. Sæpissimè autem ipsi cum tenero fructu conjunguntur.

HERMANNUS.

Hunc methodum univesalem non esse, sed magis commodam cæteris.

Anacephalosis præceptorum Rei Herbariæ.

Quid Flos & cui usui inferviat?

Florum differentia.

68 INSTITUTIONES REI HERBARIÆ.

Qui non adherent fructui, ad tria capita pertinent, vel in eadem planta cum fructu partim junguntur & ab eo partim separantur, ut in Cucurbitaceis observare est: vel in eadem planta nunquam conjunguntur cum fructibus, ut in Ricino, Buxo, & aliis, præsertim amentaceis; vel in eadem specie aliæ plantæ flores, aliæ verò fructus ferunt, ut Urticæ, Lupulo, Cannabi, Salici, Populo, cæterisque contingit. Verumtamen non dissimulandum est tenerum fructum qui nullo flori adheret, capillamentis quibusdam aut exiguis foliis proprii coloris ornari, quæ pro floribus vel eorum partibus haberi possunt; cum ne aliud quidem munus præstare videantur. An igitur eiusdem floris partes in variis plane locis disperguntur? In Noce, v. g. Corylo, cæterisque, stamina nucamentis, petala tenero fructui immiscuntur.

Flores esse veluti quædam viscera.

Flores autem sunt veluti viscera quædam, in quibus alimentum multiplici circuitu ad primam ovi formationem vel amplificationem aptius evadit; sive enim semina vario motu, ordine, figura, formentur in singulis plantis; sive ut vero proximum videtur, quæ in tenero fructu jam diu delineata sunt partes evolvantur, alimento sincero indigent, cujus primum impetum ferre non possent, nisi prius illud ab alienis partibus in flore purgaretur. Ille verò à staminibus tanquam à vasis excretoriis exceptæ deponuntur in apices velut in cloacas. Floris igitur proprium munus est nutricandi tenerum fructum, ipsaque nutritio paucarum horarum vel dierum est: lactis enim, ut ita dicam, fructus tantum indiget in prima partium explicacione, tunc particulariter si flores refecerit quo tempore gestiunt expandi, nequaquam verò cum jam explicati fuerint.

Cur brevi pereant.

Tribus fortè de causis flores brevi pereunt; tenuitate vasorum quibus ad pediculum alligantur; fructu tenero in majorem molem exrescente; alimenti denique in fructum transitu faciliiori. Vasorum tenuitas in multis floribus tanta est, ut petala & pediculus conglutinari videantur, ideoque nascentes decidunt. Contra verò Hellebori flores diuturniores sunt, quod ipsius pediculi vasa in petalis absque imminutione producantur; fructus adolescens ita comprimit vias, quæ humorem ad florem convehunt fructum complectentem, ut exclusus ille facilius in hunc feratur. Addendum & hujus vasa molliora & crispa quæ primò complicabantur, rectiora & validiora fieri, faciliusque alimentum recipere quam petala, quæ vias habent magis obliquas. Cadentibus floribus, fructus extrema vasa, quæ à flore ortum habebant, aëris elatere constringuntur & penitus contrahuntur. A calyce si supersit alimentum, tunc preparatur; si calyx desit, à fructu cortice seminibus ministratur, ad quorum incrementum tantus organorum apparatus videtur institutus. Superflua verò & ad nutritionem ineptæ alimenti partes per villos fistulosos, quibus fructus obliquis solet, vel per cæcos ejusdem meatus si glaber sit, pulveris tenuissimi instar amandantur. Ideo calyces floribus ipsi sæpe diuturniores sunt, quod ad pediculum annectantur fortioribus vasis, quæ à fructu crescente non laxantur. In Pappavere tamen, Chelidonio, Anapodophyllo, & pluribus Ranunculi speciebus, calyces prius cadunt quam flores, ob vinculorum imbecillitatem. Polyphylli debiliores sunt monophyllis, quoniam illorum basis, quæ rotun-

dior est & intercepta paucioribus vasis pediculo adhæret, quæ sæpè rumpuntur à flore se explicante.

Floris partium usus apertè declaratur in Tab. 1. quæ Coronæ Imperialis florem exhibet. Petala 1, 2, 3, 4, 5, 6, alimentum à pediculo 7 acceptum visceris instar perficiunt, & fructui nascenti 8 suppeditant; ineptris humoris partibus per stamina seu vasa excretoria 9, 10, 11, 12, 13, 14, abeuntibus in apices seu receptacula 15, 16, 17, 18, 19, 20. Singulae illæ partes seorsim eadem Tabula repræsentantur, scilicet petalum A quod imæ parti pistilli C adhærebat & alimentum præbebat tenero fructui D. In exortu B petali A vas excretorium H positum est apice I seu receptaculo donatum. Utrumque apparet enim in figurâ K L. In figurâ E tuba pistilli quæ in hoc flore cavâ est G: in F verò loculamenta teneri fructus feminibus facta exhibentur.

Explicatio usus
singularum par-
tium floris.

Florum qui in eadem planta fructibus partim adhærent, partim ab illis separantur, usus idem ac eorum de quibus locuti sumus. In Cucurbitaceis, v. g. qui conjunguntur cum fructu, alimentum illi sine intermissione subministrant. Cæteri verò, renum, ut ita dicam, munus præstant, alimentum à partibus alienis purgantes. In plantis autem quarum aliæ species flores, aliæ fructus producant, res aliter fortè se habet. An corpuscula quæ fluunt ex floribus in teneros fructus procul nascentes feruntur, ut veluti è torpore ad proprium incrementum excitentur? quemadmodum vulgò de Palmis mare & fœmina post Theophrastum, Prosperum Alpinum, & cæteros affirmatur. Cùm in Hispania Bœtica Palmarum feraci, à prudentioribus viris hac de re sciscitarer, certum nihil accipere potui. Præclarus tamen vir Hadgi Mustapha Aga Legatus Tripolitanus ad Regem Christianissimum, non ita pridem Parisiis mihi declaravit, ramulum floris Palmæ maris (quam Dokkyar anokal vocant) in Spatham Palmæ fœminæ (quæ Nakhla appellatur & fructus profert) inseri, quo tempore Spatha hiare solet. Flos enim explicatus pulverem fundit, sine cujus affectione dactyli acerbi forent & insuaves. Imo & officulis carerent (hæc namque sæpè ita arefcunt, ut deesse videantur) camelis tantùm & jumentis exhibendi. De Lupulo certius loquar. In Horto Regio Parisiensi luxuriat fructibus quotannis onustus. Qui verò floribus gaudet, non occurrit, nisi in insulis Sequanæ & Matronæ longè distantibus; in Horto Regio tamen semina profert. An igitur uterque sexus requiritur ad fructus perfectionem? an altera species hujuscemodi plantarum, alterius nequaquam indiget? an flores emunctorii vices gerunt in speciebus quibus insunt? capillamenta verò per foliola quæ tenero fructui adhærent, floris locum tenent in aliis quæ floribus vulgò dictis destituuntur?

Calend. Junii
1697.

Querunt alij qui fieri possit ut flores, qui fructui nascenti imminet, Rosæ. v. g. Valerianæ, Pyri Cotoneæ alimentum ipsi præbeant; cùm ab hoc potius ad illos fluat. Respondendum est alimentum à pediculo per fructus curtim, sive illa crassior, sive tenuior sit, ad flores pervenire, ab his præparari, indeque circuitu quodam ad fructus per vasa deferentia redire, & seminibus quæ centrum ejus occupant, distribui.

De partibus florum singillatim nunc tractandum est; quamvis illæ omnes

Quenam sint
florum partes,
quid Petalum?

in singulis floribus non occurrant. Partes florum dicuntur Petala, Calyx, Stamina, Apices, Pistillum. Petala vocantur illa folia, quæ forma & colore plerumque cæteris partibus præstant, quæque unquam fiunt proprium feminis involucrum: unde Hellebori nigri, albique vulgaris flores petalis donari existimantur, etiam si illa subviridia sint & diuturniora, quia fructus involucrum nequaquam evadunt. Fabius Columna vir præclari ingenii primus omnium quod sciam Petali vocem propriè usurpavit, ut folia florum à foliis propriè dictis distingueret.

In notis ad Rech.
Pag. 853.

Quid stamina?

Stamina sunt capillamenta illa tenuia, quæ floris medium tenere & apices sustinere solent. Quæ apicibus carent, capillamenta propriè dicuntur sive bifida sint, sive simplicia ut in Centauro majore, Dente Leonis, Astore, Petalidite, cæterisque. Hæc autem prodeunt è summa parte nascentis fructus per flosculum, aut semiflosculum ipsi insidentem, ejusque vaginam pervadunt, ut videre est in Tabula 2. in qua capillamentum E & D, flosculus A, & semiflosculus B, tum & vagina F quinque fulcris nixa, representantur longè quidem majora quàm à natura instituta sunt. Hæc etiam exhibentur in Tab. 3. Capillamentum I è summitate fructus NR in flosculum HGQ, ac vaginam D protensum, tum & vagina PPO aperta & explicata, quò facilius interior ejus facies pateat. De staminum usu jam dictum est. Capillamentorum idem videtur officium, superfluis aut noxiis alimenti partibus per eorum meatus abeuntibus, & sæpissimè anteriori vaginæ faciei glutinis aut pulveris instar adhærentibus, ut videtur in fig. PPO. Quare singuli flores cujusvis generis sint, perinde ac animalium glandulæ, suis muniuntur vasis excretoriis.

Quid Apices?
Tab. 4.

Apices vocantur summæ staminum partes B. D. BC. G. crassiores illæ quidem & tumidæ, cavæ, receptaculis similes, à staminibus ut plurimum distinctæ, à quibus tamen in nonnullis non differunt ut in Populagine G; cujus stamina ipsa F in apices abeunt. Maxima horum receptaculorum pars in duo loculamenta dividitur bivalvia, dextrorsum & sinistrorsum hiantia D. E. H, in Epimedio tamen K. LL. MM. ab imo ad summum aperiuntur. Diximus jam apices quidquid minus apti continet alimentum in se recipere, eorumque valvas à congestis excrementis diduci.

Quid Pistillum?
Tab. 1.

Pistillum appello eam partem, quæ floris centrum inter stamina occupare solet 8. & DE. Illud autem multiforsæ est, subrotundum, sphericum, triangulum, aut quadrangulum, ovatum, capitatum, fusi aut pistilli quo utimur ad tundendum formam habens, unde nomen. In Tithymalo, Cappari, Granadilla pediculi instar nascentem fructum sustinet. In Nymphæa alba caput sphericum representat, cui petala floris innascuntur. Harum plantarum icones consule. Pistillum sæpè aliud nihil quàm tenerissimus fructus. In umbelliferis, fructus caput potius videtur, circà quod petala disponuntur. In plantis quarum fructus flori abest, vasis excretorii munere fungitur; in omnibus suprema ejus pars sive fistulosa D. sive solida crassescit, meatibus, vesicis, aut tubis admodum exiguis obstita, per quos alimenti pars inepti vacuatur, ut in Lilio CE, Papavere Rheade G, Populagine I, Gentiana L, Campanula NOP videre est. Eadem pars multiscissa est quò facilius aër ad semina ducatur, ac ea perficiat,

Tab. 5.

lentoque succo obducitur, quo minima insecta ab his arceantur, ut monet Malpighius.

Calyx, meâ quidem sententiâ, dici debet pars floris posterior crassitudine quadam notabili à pediculo distincta. Calyx autem flores vel involvit vel sustinet vel utrumque præstat: scilicet in Ranunculo A, & Papavere B B involucris; in Thapsia C, Scandice D, & omnibus penè umbelliferis, itemque Valeriana F, Rubia G, cæterisque id genus fulcricis; in Astrantia E, Rosa H, Pomo I, Pyro K, Punica L, utriusque locum tenet; unde ex calycibus alii foliis componuntur, alii carent. Quanti momenti sit partem interiorem floris quam pistillum appellamus, à posteriore cui calycis nomen fecimus accuratè distinguere, ex eo apparet quòd sine hac cautione, eadem quod ad florem spectat, planè foret notio Plantarum umbelliferarum, Valerianæ & similium, quarum flores vulgò calyce carere existimantur; ac earum quarum flores eo revera destituuntur, quales sunt flores Liliæ vulgaris, Liliæ convallium, Polygonati & aliarum. Missum facio calycem dici à voce Græca καλύπτω tego, plus enim commodi ex meâ novâ calycis acceptione sequitur, quàm incommodi ex antiquæ abusu. Fructuum origo scilicet faciliùs indicatur & plantarum classes in sectiones commoditè dividuntur: unde operâ pretium me facturum existimavi, si duabus tantùm vocibus uterer ad denotandam eam partem quæ abit in fructum, quod à nullo Botanico hæctenus præstitum mihi videtur. Qui de generibus scripserunt, affirmarunt v. g. Campanulam esse genus plantæ flore monopetalo, capsulâ in tres cellulas distinctâ; nec docuerunt eam à calyce ipso originem ducere. Igitur qui à calyce originem trahere dicitur fructus, à floris parte posteriori, cujusvis illa formæ sit, oriri intelligendus est; sive illa florem tegat sive sustineat vel utrumque præstet: qui verò à pistillo, à parte interna quæ floris medium occupare solet, hîc enim agitur de ea partium distinctione, quæ petitur ab earum situ, non verò à figurâ. Ratione pariter calycis & pistilli classes in sectiones varias distribuemus, majoris perspicuitatis causâ, neque præter Aloem & Rubeolam genus ullum observavi, cujus species nonnullæ à calice, aliæ à pistillo nascantur. Non multùm laborandum est utrum calycis pars foliacea & turgida, eodem vel diverso tempore cadant: primum contingit in Pyro, Cydonia, & aliis quamplurimis; alterum in Lyfimachia quam siliquosam vocant, cæterisque. In eodem flore pistillum & calyx sæpè adsunt, & alteruter plerumque abit in fructum; rarè uterque nisi in Saxifragâ & Samolo. Calyx autem vulgò marcescit, & decidit cùm pistillum sit fructus: calyce verò in fructum abeunte, pistillum arefcit. In nonnullis floribus geminus calyx adest involucris munus præstans ut in Malva. Interdum alius florem sustinet, alius eundem involvit, ut in Jalapa. Quandoque unus communis, alter proprius ut in floribus flosculosis, semiflosculosis, & radiatis: Calyx nempe communis totum florem involvit, quilibet verò flosculos aut semiflosculos proprio calyce insidet in semen abeunti, in nonnullis floribus flosculosis, flosculi à calice quodam singulari, hoc est, singularis structuræ, semine videlicet facto fulciuntur, ut in Echinopo, Scabiosa, Globularia.

Quid Calyx?

Tab. 6.

Quomodo petala
floris à calyce
distingui
debeant?

Magnus sæpè in hoc argumento nodus est, florum qui calyce donantur ab iis qui eodem carent distinctio. Inter Herbarios convenit Rosæ, Caryophylli, Pyri, Cerasi flores calycem habere; Lilio verò, Tulipæ, Hyacintho, aliisque quamplurimis eum à natura denegatum fuisse. Sæpè tamen dubium est an quorundam florum pars foliacea, calyx vel petalum appellari debeat, ut in Atriplice, Alchimilla, Afaro, quæ si inter plantas quorum flores ex petalis componuntur, recenseantur, inter eas pariter numerandæ sunt Cereales omnes, cum gluma florum quæ in his observatur, pro petalis haberi possit: verumque est eam petalorum officio fungi. Quod quamquam inter physicos absurdum non sit, ineptum tamen Botanicis videretur. Alchimilla enim Beta, Blitum, Triticum, Secale, Avena in eadem classe cum Tulipâ, Lilio, Hyacintho, Aquilegiâ aliisque calyce carentibus conjungi deberent. A Bulbosarum verò & Tuberosarum classe Narcissus, Crocus, Iris, Gladiolus, Lilio-Narcissus, Narcisso-Leucoium quæ calyce donantur, excludi. Quamobrem folia florum cujusvis coloris sint, pro calyce habenda sunt, cum proprium sunt feminis involucrum; pro petalis verò, cum secus accidit, sive illa brevi pereant, sive durent.

His diligenter exploratis, classium institutio peti debet vel à numero petalorum, ex quibus flores constant, vel ab earum structura: cum autem numerus petalorum sæpè incertus sit, ut occurrit in Ranunculo, Pulsatilla, Caryophyllata, Clematite, aliisque speciebus ejusdem generis, structuræ magis immorandum est: Hæc enim constans est & magis speciosa; quin & numerum sæpè includit, ut patet in floribus cruciformibus. Flores ergo dividemus in eos qui petalis donantur vel carent.

Quid flos petalodes?
Tab. 7.

FLORES PETALIS DONATI seu PETALODES dicuntur illi, qui præter capillamenta seu stamina, ex foliis constant in involucrum seminum nequaquam abeuntibus; unde folia illa petala dicuntur, ut in Antirrhino, Ranunculo, Brassicâ, Fabiâ, Petasitide, Bellide, &c.

Quid flos apetalus?
Tab. 7.

Cæteri STAMINEI seu CAPILLACEI & APETALI ideo vocantur, quod præter stamina nihil habeant unde nomen trahere possint, ut in Equifeto, Sparganio, Avenâ, Bistortâ, cæterisque. Hos calyce donari constat, exceptis Sparganio & Equifeto. Nutramenta pariter seu Iuli inter illos recensendi sunt, etiamsi stamina in nonnullis adeo brevissima sint ut abesse videantur. Flores staminei parum inter se discrepant; nisi quod plerique tenero fructui adhæreant, alii nequaquam. Calyx eorum qui fructui adhærent, sit plerumque proprium feminis involucrum, pistillum verò semen evadit.

Quid flos simplex?
Tab. 8.

Ex floribus qui ex petalis constant, alii simplices sunt, alii compositi. FLORES SIMPLICES appello qui flosculis & semiflosculis carent, quales sunt flores Hyoscyami, Salviæ, Cerasi & Statives etiam, quamvis plures in capitulum colligantur.

Quid flos compositus?
Tab. 8.
Tab. 266.

FLORES COMPOSITOS voco eos omnes, qui componuntur ex flosculis & semiflosculis; quales sunt flores Cyani, qui ex flosculis; Dentis Leonis, qui ex semiflosculis; Doronici, qui ex utrisque constant. Quid autem sit flosculus & semiflosculus, mox dicemus.

Flores

Flores simplices vel unico vel pluribus petalis donantur. HI POLYPETALI, illi MONOPETALI. Florum simplicium monopetalorum differentiae defumuntur ab eorum formâ. Campaniformes, à Campana; ab infundibulo, Infundibuliformes; à rota, Rotati; ab animalium rostro, labiati vel Personati dicuntur.

FLOS CAMPANIFORMIS campanæ quidem formam obtinet: sed in eo tria maximè spectanda sunt. Fundum nempe, latera, & os. Si fundum simul & latera ampla sint, neque os multò magis diffusum, tunc flos campaniformis tantùm appellandus; quoniam à campanæ vulgaris formâ non multum recedit, qualis est flos Campanulæ & Belladonæ. Si verò fundum & latera angustiora sint ac veluti in tubum contracta ut in flore Polygonati & Cerinthes observatur, tunc CAMPANIFORMIS TUBULATUS dicendus. CAMPANIFORMIS autem PATENS & diffusus, si os lateraque fundo magis pateant; qualis est Acetabuli forma, flosque Malvæ, Asclepiadis, Bryoniæ. Demum si cæteris partibus os angustius sit, CAMPANIFORMIS GLOBOSUS nominari debet, ut revera est flos Arbuti, Rusci, Ericæ.

FLOS INFUNDIBULIFORMIS ab infundibulo nomen invenit. Inferior ejus pars in tubum definit, superiore in conum inversum vel in discum dilatata: Quare alius Infundibuliformis propriè dicitur, qui nempe è cono in tubum coarctatur; alius Hypocrateriformis qui hypocrateram seu vas quod poculis inter bibendum supponi solet, repræsentat. Flos Auriculæ Urfi, Centaurii minoris, Jalapæ, Echii, infundibuliformis est. Flos verò Primulæ veris & Androsaces Hypercrateriformis, quia tubus ejus in discum, non in conum explicatur.

FLOS ROTATUS rotæ formam exhibet, ut patet in floribus Borraginis, Anagallidis, Lyfimachicæ.

FLOS LABIATUS infernè tenuatur in fistulam, supernè in labium ampliatur vel unicum vel geminum. Huic proprium est ut pistillum ejus abeat in fructum ex quatuor seminibus constantem, in ipso calyce tanquam in capsula propria maturefcentibus, ut in Salviâ, Hornino, Marrubio, Chamædri. Neque tamen à methodo mea, quæ in classibus statuendis tota pendet à floribus, deflectere mihi videor, cum fructus etiam mentio fiat in quorundam florum definitione: nam præterquam quòd in Herbariorum usu fuerit confirmatum, qui umbellatum florem definierunt eum, cui geminum succedit semen; cur, quæso, pistilli vel calycis ratio non habenda in floris explicatione, cum floris partes non ignobiles sint, quarum alterutra semper abit in fructum.

Flores simplices MONOPETALI ANOMALI, etiamsi pauciores, multiformes tamen sunt: nec singulari nomine comprehendi possunt, ut sunt flores Aristolochiæ, Digitalis, Scrophulariæ. Ab his excipias eos, qui labiatorum faciem præ se ferunt, ut Linariæ flores, Antirrhini, Pedicularis, Melampyri, &c. PERSONATI dici possunt, quòd consistam faciem seu personam, rostrumque animalium rictu & labiis non malè referant. Personati à labiatis differunt, quod illorum pistillum abeat in capsulam seminum, à calyce omnino distinctam.

Tab. 9.

FLOS CAMPANIFORMIS.

Consule Tab. 6. & alias in quibus exhibentur flores personati quæ hic appellantur.

FLOS INFUNDIBULIFORMIS.

Tab. 9. & aliis.

FLOS ROTATUS.

Tab. 9.

FLOS LABIATUS.

Tab. 9. & aliis.

Tab. 9. & aliis

FLOS PERSONATUS.

74 INSTITUTIONES REI HERBARIÆ.

Tab. 10.

Florum simplicium polypetalorum differentia à similitudine cum aliis rebus vulgò cognitis sumi possunt; unde Cruciformes alios appellavi, alios Rosaceos, Caryophyllæos, Liliaceos, Leguminosos seu Papilionaceos, ceteros verò Polypetalos anomalos.

FLOS CRUCIFORMIS
Tab. 10. & aliiis.

FLOS CRUCIFORMIS dicitur ille, qui ex quatuor petalis conficitur crucis partium in modum positus; quales sunt flores Leucoii & Brassicæ. Hujus pariter calyx quatuor obtinet folia, eodem ordine posita. Pistillum autem semper abit in fructum.

FLOS ROSACEUS.
Tab. 10.

FLOS ROSACEUS ex pluribus aut paucioribus petalis quam quatuor componitur in orbem positus, quo planè modo petala florum Rosæ disponuntur. Ut videre est in Ranunculo, Quinquifolio, Pæonia.

FLOS CARYOPHYLLÆUS.
Tab. 10. & aliiis.

FLOS CARYOPHYLLÆUS in eo difert à Rosaceo, quòd ejus petala ex ipso calice tanquam è tubulo emergant, ut sunt flores Caryophylli, Lini, Statives.

FLOS LILIACEUS.
Tab. 10.

FLOS LILIACEUS vel constat ex petalis sex, rarò tribus, vel in sex partes secatur. ad Lili formam sæpe accedens. Ipsi autem proprium est ut pistillum ejus aut calyx abeant in capsulam in terna semper loculamenta divisam. Tales sunt flores Tulipæ, Hyacinthi, Asphodeli, Ephemeræ.

Hist. plant. lib. 2. cap. 162.

FLORES simplices POLYPETALI ANOMALI, etiamsi pauciores, multiformes tamen sunt, nec singulari nomine comprehendi possunt, exceptis leguminosis, quos Valerius Cordus à Papilionis formâ PAPILIONACEOS appellavit.

FLOS PAPILIONACEUS.
Tab. 10. & 109.

FLOS autem PAPILIONACEUS constat ex petalis dissimilibus, quorum superius D *Vexillum*, inferius E *Carina*; duo F quæ media sunt, *Alæ* nuncupari solent, *Carina* quoque sapissime ex duobus petalis componitur, ut in Fabâ, Pyso, Lathyro. Huic flori proprium est ut pistillum L abeat in fructum O qui siliqua vocari solet.

FLOS FLOSCULOSUS.
Quid flosculus.
Ibid.

Flores compositi triplicis generis sunt, Flosculosi, Semiflosculosi & Radiati. FLORES FLOSCULOSI ex plurimis flosculis componuntur densè positus eodemque calyce comprehensis. FLOSCULI autem sunt petala fistulosa, tenuia, quorum suprema pars ampliatur, multifariam, sæpius tamen stellæ instar divisa. Singuli quoque flosculi tenero plerumque fructui seu embryoni insident, è quo surgit capillamentum ultra vaginam eam protentum, de qua superius locuti sumus. Præterea teneri fructus fundum calycis occupant, quod Thalamus vocatur. Hujusmodi flores observantur in Santolina, Jacea, Carduis. Cordus flosculi vocem usurpavit ad describendum florem Petasitidis.

Tab. 2. 3.

Hist. plant. lib. 2. cap. 6.

FLOS SEMIFLOSCULOSUS.
Tab. 11.
Quid semiflosculus.
Lib. II. cap. 8.

FLORES SEMIFLOSCULOSI è semiflosculis conficiuntur densè in orbem positus eodemque calyce coarctatis. SEMIFLOSCULUS autem est petalum infernâ tantum parte fistulosum, mediâ verò & supernâ planum ac veluti in lingulam productum. SEMIFLOSCULI quoque tenero fructui seu embryoni insident, è quo surgit capillamentum ultra vaginam protentum, perinde ac in flosculis. Præterea teneri fructus calycis fundum pariter occupant, quod Thalamus etiam dicitur. Plinius semiflosculos *Barbularas* appellavit.

FLORES RADIATI duas partes habent, quarum quæ medium tenet, *Discus* dicitur, ex flosculis tota constans; quæ circumferentiam seu limbum, *Corona* nominatur ex semiflosculis facta. Singuli flosculi & semiflosculi tenore suo fructui seu embryoni solent insidere, eodemque calyce comprehendendi, cujus fundum *Thalamus* etiam appellatur: tales sunt flores Asteris, Jacobæ, Chamæmeli, &c.

FLOS RADIATUS.
Quid Discus.
Quid Corona.

Reliquum est ut Classes plantarum inter se disponamus concinno ordine; is quidem à floribus stamineis esset ducendus ad magis compositos progrediendo; nisi experientiâ confirmatum esset, flores magis insignes & frugibus afficientes incipientibus primùm offerendos esse: quapropter à simplicioribus quidem ordiemur, qui ex petalis, non verò ex staminibus solis componuntur, herbasque & suffrutices à fruticibus & arboribus ut plurimùm separabimus. Quid herba, suffrutex, frutex & arbor in explicatione vocum quæ Herbariis propriæ sunt, declarabitur.

In I. igitur Classe comprehendentur herbæ & suffrutices, floribus monopetalis, Campaniformibus.

In II. Herbæ & suffrutices, floribus monopetalis, Infundibuliformibus & Rotatis.

In III. Herbæ & suffrutices, floribus monopetalis, Anomalis.

In IV. Herbæ & suffrutices, floribus monopetalis, Labiatis.

In V. Herbæ & suffrutices, floribus polypetalis, Cruciformibus.

In VI. Herbæ & suffrutices, floribus polypetalis, Rosaceis.

In VII. Herbæ & suffrutices, floribus polypetalis Rosaceis Umbellatis.

In VIII. Herbæ & suffrutices, floribus polypetalis, Caryophyllæis.

In IX. Herbæ & suffrutices, floribus Liliaceis.

In X. Herbæ & suffrutices, floribus polypetalis, Papilionaceis.

In XI. Herbæ & suffrutices, floribus polypetalis, Anomalis.

In XII. Herbæ & suffrutices, floribus Flosculosis.

In XIII. Herbæ & suffrutices, floribus Semiflosculosis.

In XIV. Herbæ & suffrutices, floribus Radiatis.

In XV. Herbæ & suffrutices, floribus Apetalis Stamineis.

In XVI. Herbæ & suffrutices, qui floribus carent & semine donantur.

In XVII. Herbæ & suffrutices, quorum flores & fructus conspicui desiderantur.

In XVIII. Arborea & frutices, floribus Apetalis.

In XIX. Arborea & frutices, floribus Apetalis Amentaceis.

In XX. Arborea & frutices, floribus Monopetalis.

In XXI. Arborea & frutices, floribus Rosaceis.

In XXII. Arborea & frutices, floribus Papilionaceis.

Cùm res in dubio vel extra regulas statutas versabitur, quod rarè admodum contingit, sententiam vulgarem amplectar. Sic Momordicam, Chamæleam, Cucurbitam Lagenariam à congeneribus non separabo; quamvis earum flores dubiæ sint structuræ. Flores pariter Lupuli, Mercurialis, Cannabis, & similibus apetalos appellabo, non petalodes, quia cùm à fructu longè distent, regulâ illâ non comprehenduntur, qua judicatur utrum fructus involucrium fiant, nec ne.

CLASSIS PRIMA,

DE

HERBIS ET SUFFRUTICIBUS,

Flore monopetalo, campaniformi.

FLOS CAMPANIFORMIS, ut jam diximus, monopetalos est, formamque campanæ æmulatur. Hujus floris quatuor species sunt, quarum omnium mentionem faciemus in hac classe. Campaniformis scilicet propriè dictus, qui maximè ad campanæ formam accedit: campaniformis tubulatus qui angustus est & oblongus: campaniformis patens qui velut in pelvim expanditur. Demum campaniformis globosus, cujus os angustius est ventre.

SECTIO PRIMA.

De Herbis, flore monopetalo, campaniformi, cujus pistillum abit in fructum mollem & crassiculum.

GENUS I.

Mandragora. *Mandragore.*

Tab. 10.

MANDRAGORA est plantæ genus, flore AB monopetalo, campaniformi & multifido: ex cujus calyce C surgit pistillum D quod infimam floris partem perfodit: abitque deinde in fructum E mollem, plerumque globosum, in quo F veluti nidulantur semina G ut plurimum reniformia.

Mandragoræ species sunt

Mandragora fructu rotundo C. B. Pin. 169. *Mandragoras mas* J. B. 3. 617. *Mandragoras* Dod. *Pempr.* 457.

Mandragora flore subcæruleo, purpurascente C. B. Pin. 169. *Mandragora femina* J. B. 3. 618. *Clus. Hist.* lxxxvij.

Mandragora flore subcæruleo, foliis minoribus, fructu globoso.

Mandragoræ species flore fructuque carentes, foliis obscurè virentibus, subrotundis, fœtidis, radicibusque longis & crassis quas anthropomorphas appellant, dignosci solent.

Mandragora à voce Græca *μάνδρα* nomen invenit, quòd circa mandras, seu pecorum stabula olim fuerit observata.

G E N U S I I .

Belladonna.

BELLADONNA est plantæ genus, flore A monopetalo, campaniformi & multifido; ex cujus calyce C surgit pistillum D, posticæ floris parti B adinstar clavi infixum: quod deinde abit in fructum veluti globosum E mollem, septo intermedio F in duo loculamenta GH divisum, & feminibus foetum L placentæ IK affixis. Tab. 13i

Belladonnæ species sunt

Belladonna majoribus foliis & floribus.

Belladonna minoribus foliis & floribus.

Belladonna frutescens, rotundifolia, Hispanica. *Solanum frutex*, *rotundifolium*, *Hispanicum*. Barr. Icon.

Belladonna Americana, frutescens, flore albo, Nicotianæ folio Plum.

Clusius unicam iconem affert primæ speciei, quam foliis & floribus variare observavit; à C. Bauhino appellatur *Solanum μελαννικεσσος*; à J. Bauhino *Solanum manicum multis*, sive *Belladonna*. Quantum à Solano differat ex icone judicari potest.

Belladonnam Itali hanc plantam nominarunt, quod ea utantur ad fucum. *Bella Donna*. Pulchra mulier.

S E C T I O I I .

De Herbis flore monopetalo, campaniformi, cujus pistillum abit in fructum mollem & satis exiguum.

G E N U S I .

Lilium Convallium. *Muguet*.

LILIUM CONVALLIUM est plantæ genus, flore A monopetalo, campaniformi, brevi, calycis experte, & multifido: ex cujus fundo surgit pistillum B, quod deinde abit in fructum C mollem, ut plurimum globosum, & feminibus E dense congestis D foetum. Tab. 20.

Lilii convallium species sunt

Lilium convallium album C. B. Pin. 304. *Lilium Convallium vulgè* J. B. 3.

531. *Lilium Convallium* Dod. *Pempt.* 205. *Muguet à fleur blanche*.

Lilium convallium floribus è folliculis prodeuntibus Mapp. *Lilium convallium cum pluribus florum ordinibus* J. B. 3. 533.

Lilium convallium ad radicem monantherum Mentz. Pug.

Lilium convallium angustifolium Raii *Synopf.* 148.

Lilium convallium latifolium. C. B. *Prodr.* 136. Pin. 304. J. B. 3. 533.

Lilium convallium, latifolium, flore pleno variegato Didac.

K iij

78 INSTITUTIONES REI HERBARIÆ.

Lilium convallium flore rubente C. B. Pin. 304. J. B. 3. 533. *Lilium convallium floribus suave-rubentibus* Lob. Icon. 173. *Muguet à fleur carnée.*

Ab eo genere excludendum est *Lilium convallium minus* C. B. Pin. 304. ad *Smilacis* genus revocandum.

Etiamsi Lili convallium nomen ita fuerit longo usu comprobatum ut rejici nequeat, advertendum tamen est Lilium convallium à Lilio vulgari omnino differre, neque ullam affinitatem inter illa duo genera intercedere.

GENUS II.

Polygonatum. *Seau de Salomon.*

Tab. 14.

POLYGONATUM est plantæ genus, flore à monopetalo, campaniformi, tubulato, calycis experte, & multifido: ex cujus fundo furgit pistillum B. quod deinde abit in fructum C mollem, plerumque globosum & seminibus factum D, ut plurimum subrotundis E.

Polygonati species sunt

Polygonatum latifolium, vulgare C. B. Pin. 303. *Polygonatum vulgè Sigillum Salomonis* J. B. 3. 529. *Polygonatum Matth.* 954. *Seau de Salomon.*

Polygonatum latifolium, vulgare, cauliculis rubentibus H. L. Bar.

Polygonatum latifolium, maximum C. B. Pin. 303. *Polygonatum majus, vulgari simile* J. B. 3. 529. *Polygonatum latifolium* 1. *Clus. Hist.* 275.

Polygonatum latifolium, Hellebori albi foliis C. B. Pin. 303. *Polygonatum amplitudinis foliorum Hellebori albi* J. B. 3. 530. *Polygonatum* 3. *latiore folio Clus. Hist.* 276.

Polygonatum Hellebori albi folio, caule purpurascete Raii Synopf. 148.

Polygonatum latifolium, flore majore, odoro C. B. Pin. 303. *Polygonatum floribus ex singularibus pediculis* J. B. 3. 529. *Polygonatum latifolium* 2. *Clus. Hist.* 276.

Polygonatum latifolium, flore duplici, odoro H. R. Par. *Sigillum Salomonis, flore pleno* A. R. Par. 115. *Seau de Salomon à fleur double.*

Polygonatum latifolium, minus, flore majore C. B. Prod. 136. Pin. 303.

Polygonatum humile, Anglicum Raii Synopf. 148.

Polygonatum angustifolium, non ramosum C. B. Pin. 303. *Polygonatum angustifolium* J. B. 3. 531. *Polygonatum alterum* Dod. Penpt. 345.

Polygonatum angustifolium, ramosum C. B. Pin. 304. J. B. 3. 531. *Polygonatum vj. sive angustifolium ij.* *Clus. Hist.* 277.

Polygonatum Americanum, scandens, altissimum, foliis Tamni Plum.

Ab eo genere excludendæ sunt plantæ sequentes. *Polygonatum spicatum, sterile* Corn. 32. *Smilacis species est. Polygonatum spicatum, fertile* Corn. 34. *Smilacis species est. Polygonatum racemosum* Corn. 37. *floribus est polypetalis. Polygonatum racemosum, flore luteo, majus* Corn. 39. *floribus est polypetalis. Polygonatum racemosum, flore luteo, minus* Corn. 41. *floribus est polypetalis.*

Polygonatum à Lilio convallium formâ floris aptè distinguitur. Nomen

habet à vocibus Græcis *πολυ multum*, & *γενος genu*; propterea quòd radices & caules polygonati geniculati sunt.

G E N U S I I I.

Ruscus. *Нюх-фрелон.*

R U S C U S est plantæ genus, flore A D monopetalo, campäniformi & globofo, cujus calyx B E multifariam scinditur, pistillum verò C F surgit è fundo floris & deinde abit in fructum ut plurimum globosum G H mollem, uno vel altero semine fœtum I K plerumque duro.

Rusci species sunt

Ruscus Myrtifolius, aculeatus. *Ruscus J. B. 1. 579. Ruscum Dod. Pempt. 744. petit Houx, Housson, Fragon, Bouis piquant, Houx-frelon.*

Ruscus latifolius, fructu folio innascente. *Laurus Alexandrina, fructu folio insidente C. B. Pin. 305. Laurus Alexandrina. J. B. 1. 574. Laurus Alexandrina, Chamadaphne Col. Part. 1. 165. Laurier Alexandrin.*

Ruscus angustifolius, fructu folio innascente. *Laurus Alexandrina, fructu pediculo insidente C. B. Pin. 304. Bonifacia sive Bilingual J. B. 1. 575. Hippoglossum, Laurotaxa Col. Part. 1. 165. Radix Idæa, Hippoglosson Col. Phytob. 64.*

Ruscus angustifolius, fructu summis ramulis innascente. *Laurus Alexandrina, ramosa, fructu è summitate caulium prodeunte H. R. Par. & H. L. Bat. in cæjus appendice Icon. exhibetur, pag. 681. Laurus Alexandrina, fructu longis pediculis caulibus alligato Mor. H. R. Bles.*

Floris loco calycem habuerunt auctores Rei Herbariæ: duas hæc partes ex regulis jam statutis in Isagoge ab invicem distinguendas duxi.

S E C T I O I I I.

De Herbis flore monopetalo, campaniformi, cujus pistillum abit in fructum siccum seu testam unicapsturalem in nonnullis generibus, in aliis verò multicapsuralem.

G E N U S I.

Cerinte. *Melinet.*

C E R I N T H E est plantæ genus, flore monopetalo, campaniformi, tubulato, & multifido; cujus os in nonnullis speciebus A clauditur, in aliis verò C patet: ex floris calyce E surgit pistillum F posticæ floris parti B D adinstar clavi infixum, tetragonum, quod deinde abit in fructum G ex duabus testis subrotundis constantem, in duo loculamenta H divisas, semine fœtis ut plurimum oblongo I.

Cerintes species sunt

80 INSTITUTIONES REI HERBARIÆ.

- Cerinte quorundam major, versicolore flore J. B. 3. 602. *Clus. Hist. clxvij.*
Cerinte seu Cynoglossum montanum, majus C. B. Pin. 258.
 Cerinte quorundam major, flore ex rubro purpurascente J. B. 3. 603. *Clus. Hist. clxviii.* *Cerinte flore ex rubro purpurascente C. B. Pin. 258.*
 Cerinte quorundam major, spinoso folio flavo flore J. B. 3. 602. *Cerinte flavo flore, asperior C. B. Pin. 258.* *Cerinte quorundam major, flavo flore Clus. Hist. clxvij.*
 Cerinte quorundam minor, flavo flore J. B. 3. 603. *Clus. Hist. clxviii.*
Cerinte minor C. B. Pin. 258.
 Cerinte minor, flore albo Park. Theat. 521.
 Cerinte folio non maculato, viridi C. B. Pin. 258. *Cerinte v. folio non maculato. Clus. App. alt. ad lib. v.*
 Cerinte Alpina, perennis, flore striato. *Glastum montanum Dalechampii Lugd. 1204.* *Isatis sive Glastum montanum Dalechampii J. B. 3. 603.*
 Cerintes species flore fructuque carentes foliis glaucis, albis maculis non raro notatis, plerumque dignosci solent.
 Cerinte à voce Græca κέρει; quòd ad conficiendam ceram apibus inservire existimetur.

G E N U S I I.

Gentiana. Gentiane.

Tab. 49.

GENTIANA est plantæ genus, flore monopetalo campaniformi vel patente A, vel tubulato & multifido BC: ex cujus calyce FG surgit pistillum DE, quod infimam floris partem perfodit, abutque deindè in fructum H membranaceum, ovato-acuminatum, bivalvem II. unicuscularem K, seminibus foctum K plerumque planis, orbiculatis & marginatis L.

Gentianæ species sunt

- Gentiana major, lutea C. B. Pin. 187. *Gentiana vulgaris, major, Ellebori albi folio J. B. 3. 520.* *Gentiana Dod. Pempt. 342.* *Gentiane.*
 Gentiana major, purpurea C. B. Pin. 187. *Gentiana magna, flore purpureo J. B. 3. 521.* *Gentiana major, purpureo flore 1. Clus. Hist. 312.*
 Gentiana major, floribus albis C. B. Pin. 187. *Gentiana magna, flore albo J. B. 3. 521.* *Gentiana major, albo flore Clus. Hist. 312.*
 Gentiana major, flore punctato C. B. Pin. 187. *Gentiana major, pallido flore, punctis distincto. Clus. Hist. 312.*
 Gentiana Asclepiadis folio C. B. Pin. 187. *Gentiana folio Asclepiadis vulgò credita J. B. 3. 523.* *Gentiana 2. ceruleo flore Clus. Hist. 312.*
 Gentiana Alpina, magno flore J. B. 3. 523. *Gentianella Alpina latifolia & angustifolia, magno flore C. B. Pin. 187.* *Gentiana v. Gentianella major, verna Clus. Hist. 314.*
 Gentiana Alpina, pumila, verna, major; *Gentianella Alpina, verna, major C. B. Pin. 188.* *Gentianula quæ Hippion. J. B. 3. 527.* *Gentiana vj. Gentianella minor, verna Clus. Hist. 315.*

Gen-

- Gentiana Alpina*, pumila, verna, minor. *Gentianella Alpina*, verna, minor *G. B. Pin.* 188.
- Gentiana Alpina*, pumila, Centaurii minoris folio. *Gentianella Alpina*, *astiva*, *Centaurea minoris foliis* *C. B. Pin.* 188. *Gentianella fugax quinta Clusii*, flore caruleo, colore elegantissimo *J. B.* 3. 527.
- Gentiana Alpina*, pumila, brevi folio. *Gentianella brevi folio* *C. B. Pin.* 188. *Gentianella fugax, quarta Clusii*, flore dilute purpurascente & caruleo elegantissimo *J. B.* 3. 527.
- Gentiana cærulea*, oris pilosis. *Gentianella cærulea*, oris pilosis *C. B. Pin.* 188. *Gentianella lanuzine ad singulorum foliorum floris laciniis donata*, flore quadripartito *J. B.* 3. 525. *Gentianella cærulea, simbriata, angustifolia, autumnalis* *Col. Part.* 1. 222.
- Gentiana cruciata* *C. B. Pin.* 188. *Gentiana minor seu vulgi Cruciatæ* *J. B.* 2. 522. *Gentiana iij Cruciatæ Clus. Hist.* 313.
- Gentiana autumnalis, ramosa* *C. B. Pin.* 188. *Gentiana annua Clusii* 1, flore ex caruleo purpureo, exigua *J. B.* 3. 526.
- Gentiana pratensis*, flore lanuginoso *C. B. Pin.* 188. *Gentianella species quibusdam, an Cordo Pneumonanthe aut Gentiana fugax, altera Clusii* *J. B.* 3. 526. *Gentiana viij sive Gentiana fugax ij. Clus. Hist.* 315.
- Gentiana pratensis*, flore brevior & major *C. B. Pin.* 188. *Gentianella fugax, tertia Clusii, flore virecente & subcaruleo, brevior & major* *J. B.* 3. 526. *Gentiana ix. sive Gentiana fugax iij, Clus. Hist.* 315.
- Gentiana utriculis ventricosus* *C. B. Pin.* 188. *Gentianella altera, carulea, cordata* *Col. Part.* j. 221.
- Gentiana palustris, latifolia flore punctato* *C. B. Pin.* 188. *Gentiana punctato flore subcaruleo Pennæ* *J. B.* 3. 528. *Gentiana xij. punctato flore Clus. Hist.* 316.
- Gentiana angustifolia, autumnalis, major* *C. B. Pin.* 188. *Gentiana palustris, angustifolia Ejusd. Gentiana species, Calathiana quibusdam, radice perpetua, sive palustris* *J. B.* 3. 524. *Pneumonanthe Tabern. Icon.* 787.
- Gentiana omnium minima. Gentianella omnium minima* *C. B. Prodr.* 97. *Pin.* 188. *J. B.* 3. 528.
- Gentiana* ut refert Dioscorides primùm inventa creditur à Gentio Illyriorum *Lib. 3. Cap. 3.* Rege, à quo etiam cognomentum habuit.

GENUS III.

Hydrophyllon.

HYDROPHYLLON est plantæ genus, flore A monopetalo, campaniformi & multifido; ex cujus calyce C surgit pistillum D infimæ floris parti B adinstar clavi infixum, quod deindè abicit in fructum E ferè globosum, bivalvem FG & semine factum H ejusdem penè formæ. *Tab. 16.*

Hydrophylli speciem unicam novi.

82 INSTITUTIONES REI HERBARIÆ.

Hydrophyllon Morini Hort. Joncq. 43. *Dentaria affinis*, *Ecbii flore*, capsula *Anagallidis A. R. Par.* 77. *Dentaria affinis*, *Ecbii flore H. R. Par.*

Hydrophyllon dicitur à vocibus Græcis δένδρον aqua, & φύλλον folium, quasi diceret folium aquaticum. Cur autem Morinus hanc plantam sic appellarit, obscurum; cum locis pinguibus quidem delectetur, sed non multum aquosis.

GENUS IV.

Soldanella. *Soldanèle.*

Tab. 16.

SOLDANELLA est plantæ genus, flore A monopetalo, campaniformi, & plerumque fimbriato; ex cujus calyce C. surgit pistillum D, infimæ floris parti B adinstar clavi infixum, quod deinde abit in fructum E cylindraceum apice F dehiscens, ac plurimis seminibus H factum, placentæ G affixis.

Soldanellæ species sunt

Soldanella Alpina, rotundifolia C. B. Pin. 295. *Soldanella montana* quibusdam J. B. 2. 817. *Soldanella Alpina*, minor Clus. Hist. 309.

Soldanella Alpina, rotundifolia, flore niveo C. B. Pin. 296.

Soldanella Alpina, folio minus rotundo C. B. Pin. 296. *Soldanella Alpina* major Clus. Hist. 308.

GENUS V.

Convolvulus. *Liseron.*

Tab. 17.

CONVOLVULUS est plantæ genus, flore A monopetalo, campaniformi, orâ plerumque repandâ; ex cujus calyce D surgit pistillum C, infimæ floris parti B adinstar clavi infixum, quod deinde abit in fructum subrotundum E F G, membranaceum, ipso calyce plerumque involutum, modò unicapularem I, modò tricapularem H, & seminibus factum K L ut plurimum angulatis.

Convolvuli species sunt

Convolvulus major, albus C. B. Pin. 294. *Convolvulus major* J. B. 2. 154. *Smilax levis*, major Dod. Pempt. 392. *Grand Liseron.*

Convolvulus major, purpureus Cat. Plant. Bar.

Convolvulus major, flore ex purpureo variegato H. Amstel. 12° 97.

Convolvulus major, albus, maritimus, crassiori & auriculato folio Bot. Monsp. *Helxine Cissampelos Adv.* 274.

Convolvulus Sagittariæ foliis, flore purpureo Wheleri Pluk. Phytog. Tab. 85. fig. 3.

Convolvulus purpureus, folio subrotundo C. B. Pin. 295. *Campanula Indica* J. B. 2. 165. *Convolvulus Indicus*, flore violaceo Eyst.

Convolvulus Indicus, flore albo H. R. Par.

Convolvulus Indicus, flore albo purpurascens, semine albo H. R. Monsp.

Convolvulus Maderaspatanus, purpureus, Violæ maruæ foliis, floribus plurimis simul junctis Pluk. Phytog. Tab. 166. fig. 5.

- Convolvulus luteus, Polyanthos Plum. cij. *Convolvulus polyanthos*, folio subrotundo, flore luteo Sloane Cat. Plant. Jun. 55.
- Convolvulus Americanus, polyanthos, niveus, folio subrotundo majori Plum.
- Convolvulus Americanus, pilosus, flore luteo, umbone purpureo H. Amstel. 15.
- Convolvulus Americanus, maritimus, amplissimo folio cordiformi, flore maximo, purpurascente Plum.
- Convolvulus Americanus, amplissimo folio cordiformi, flore albo maximo Plum.
- Convolvulus marinus, catharticus, foliis Acetosæ, flore niveo Plum. cv.
- Convolvulus marinus, catharticus, folio rotundo, flore purpureo Plum. civ. *Convolvulus marinus* Pison 258. Edit. 1658. *Convolvulus marinus seu Soldanella* Marcg. 51. Edit. 1648.
- Convolvulus maritimus, Zeylanicus, folio crasso, cordiformi H. L. Bat.
- Convolvulus maritimus, major, Italicus, sinuato folio Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 11. *Soldanella vel Brassica maritima, major*, C. B. Pin. 295. *Convolvulus marinus*, *Soldanella affinis* J. B. 2. 168. *Convolvulus marino* Imp. 671.
- Convolvulus maritimus, nostras, rotundifolius Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 11. *Soldanella maritima, minor* C. B. Pin. 295. *Brassica marina sive Soldanella* J. B. 2. 166. *Soldanella* Dod. Pempt. 395.
- Convolvulus minor, arvensis, flore roseo C. B. Pin. 294. *Helxine Cissampelos multis*, sive *Convolvulus minor* J. B. 2. 157. *Smilax levis*, minor Dod. Pempt. 393. petit *Liseron*.
- Convolvulus minor, arvensis, flore purpureo, radiis albis picto C. B. Pin. 295.
- Convolvulus minor, arvensis, flore candido C. B. Pin. 294.
- Convolvulus minor, arvensis, flore albo cum purpureo umbilico C. B. Pin. 295.
- Convolvulus minor, arvensis, flore albo, puniceantibus lineis asperfo C. B. Pin. 195.
- Convolvulus angustissimo folio, nostras, cun auriculis Pluk. Phytog. Tab. 24. fig. 3.
- Convolvulus ramosus, minor Mor. Hist. Oxon. Part. 1. 37.
- Convolvulus Lusitanicus, flore cyanæo Bross. *Convolvulus peregrinus*, *ceruleus*, folio oblongo C. B. Pin. 295. J. B. 2. 166. *Campanula exotica* Ald.
- Convolvulus minor, Africanus Park. Theat. 171.
- Convolvulus Africanus, minimus Park. Theat. 171.
- Convolvulus Siculus, minor flore parvo, auriculato Bocc. Rarior Plant. 89.
- Convolvulus Syriacus & Scammonia Syriaca Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 11. *Scammonia Syriaca* C. B. Pin. 294. *Scammonia Syriaca*, flore majore *Convolvuli* J. B. 2. 163. *Scammonium Syriacum*, *Antiochenum*. Lob. Icon. 620. *Scammonie*.
- Convolvulus Scammonia foliis æmulus Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 17.
- Convolvulus Scammonia dictus, macrorhizos. Pluk. Phytog. Tab. 85. fig. 4.
- Convolvulus Syriacus, minor, H. L. Bat. App. 660.
- Convolvulus Linaria folio assurgens. *Volvulus terrestris Delechampi*. Lugd. 1425. J. B. 2. 160.

84 INSTITUTIONES REI HERBARIÆ.

- Convolvulus Linariæ folio, humilior. *Cantabrica quorundam Clus. Hist. xlix.*
- Convolvulus minor, argenteus, repens, acaulis fermè H. R. Par. *Convolvulus minor, argenteus, repens, Rupellensis, flore rubro Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 17.* hujus figura occurrit in Iconibus Lobelii pag. 622. prope Iconem Convolvuli Spicæfolii, vel Stœchadis citrinæ aut Linariæ.
- Convolvulus argenteus, umbellatus, erectus. *Cneoron album, folio Olea argenteo, molli C. B. Pin. 463. Cneorum album Dalechampii, aliis Dorycnium J. B. 1. 597. Dorycnium Plateau Clus. App. ccliv.*
- Convolvulus argenteus, umbellatus, supinus. *Lychnidis sylvestris species Myconi Lugd. 817. Lychnis sylvestris Campanula flore C. B. Pin. 206. Campanula Lychnitea J. B. 2. 803.*
- Convolvulus ramosus, incanus, foliis Pilosellæ C. B. Pin. 294. *Cissampelo ramoso di Candia Pon. Bald. Ital. 16.*
- Convolvulus Americanus, minimus, villosus, Helianthemii folio Plum.
- Convolvulus minor, repens, Nummulariæ folio, flore cæruleo Sloane Cat. Plant. Jam. 58.
- Convolvulus cæruleus, hederaceo anguloso folio C. B. Pin. 295. *Nil Arabum quibusdam, sive Convolvulus cæruleus J. B. 2. 164. Asureus sive cæruleus. Convolvulus hederaceus, vel Smilaceus exoticus Lob. Icon. 623.*
- Convolvulus cæruleus, hederaceo, anguloso folio, latiori H. L. Bat.
- Convolvulus Indicus, villosus, Hederæ folio tripartito, flore cæruleo H. L. Bat.
- Convolvulus Indicus, alatus, maximus, foliis Ibisco nonnihil similibus, angulosis, Turbith officinis H. L. Bat. *Turpetum repens foliis Althea vel Indicum C. B. Pin. 149. Turbit.*
- Convolvulus Americanus, Mechoacan dictus Raii Hist. 723. *Jeticucu seu radix Mechoacan. Marg. 41. Edit. 1648. Broynia Mechoacana, alba. C. B. Pin. 297. Mechoacan. J. B. 2. 149.*
- Convolvulus Americanus, coccineus, heptaphyllos, radice crassissima Plum.
- Convolvulus Americanus, albus, folio laciniato, maritimus. Plum.
- Convolvulus Americanus, polyphyllus, flore & fructu purpureis, maximis. Plum.
- Convolvulus Americanus, pentaphyllos, folio glabro dentato, viticulis hirsutis. Plum.
- Convolvulus Americanus, villosus, pentaphyllus, & heptaphyllus major. H. L. Bat.
- Convolvulus Zeylanicus, villosus, pentaphyllus, & heptaphyllus, minor. H. L. Bat.
- Convolvulus multifidus, glaber. *Convolvulus quinquefolius C. B. Prodr. 134. Icon. Convolvulus foliis laciniatis vel quinquefoliis ibid. & Pin. 295.*
- Convolvulus folio lanato, in tres lacinias diviso, flore oblongo, purpureo Sloane. Cat. Plant. Jam. 55. *Convolvulus Jamaicensis, trilobatus, foliis tomentosa, lanugine densiori & lenissima, ac veluti adinstar utrimque ob-*

ductis, flore peramanè purpureo Pluk. Tab. 167. fig. 4.

Convolvulus peregrinus, pulcher, folio Betonicæ J. B. 2. 159. Convolvulus argenteus, Althea folio C. B. Pin. 295. Convolvulus Althea folio Clus. Hist. xlix.

Convolvulus argenteus, elegantissimus, foliis tenuiter incis. Convolvulus argenteus, Althea foliis magis incis. & incanis H. L. Bat. Convolvulus minor, pentaphyllus Mont. 503.

Ab eo genere excludendus est Convolvulus minor, semina triangulo C. B. Pin. 295. qui species est Fagopyri.

Convolvulus dicitur à convolvendo, quòd plurimæ ejus species se convolvant.

GENUS VI.

Tithymalus. Titimale.

TITHYMALUS est plantæ genus, flore A B C monopetalo, campaniformi, globofo, multifido, & duobus foliolis D E, M N, cincto, quæ calycis vice fungi videntur. Pistillum autem F G surgit è floribus fundo ut plurimum trigonum, abutque deindè in fructum G ejusdem formæ, in terna loculamenta divisum, ac feminibus factum I K oblongis L. Tab. 18.

Tithymali species sunt

Tithymalus arboreus P. Alp. Exot. 60. Tithymalus myrsifolius, arboreus C. B. Pin. 290. Tithymalus dendroides J. B. 3. 675.

Tithymalus arboreus, hortensis, latifolius: ex semine prioris nascitur, sed folia ampliora sunt.

Tithymalus arboreus, tuberosa radice, mollioribus foliis, semine verrucoso aspero Bocc. Mus. Part. 2. 109. Tab. 88.

Tithymalus arboreus, Africanus. Tithymalus aphyllus J. B. 3. 676. Tithymalo aphylo, planta de Mauritania Imper. 664.

Tithymalus arboreus, Americanus, Cotini folio H. Amstel. 29. Tithymalus Surinamensis, arborefcens, Cotini sive Coccigria foliis & facie Breyn. Prodr. 2.

Tithymalus Americanus, arborefcens, Cotini foliis minoribus & verticillatim nascentibus Plum.

Tithymalus Americanus, arborefcens, foliis Amygdali obtusis Plum.

Tithymalus Americanus, arborefcens, foliis Linariæ Plum.

Tithymalus Americanus, fruticosus, foliis Buxi Plum.

Tithymalus arboreus, Æthiopicus, Mezerei Germanici folio, flore pallido H. Amstel. in 12. Pluk. Tab. 230. fig. 1.

Tithymalus characias, rubens, peregrinus C. B. Pin. 290. Tithymalus Amygdaloides sive Characias J. B. 3. 672. Tithymalus Characias 1. Clus. Hist. clxxxviii.

Tithymalus sylvaticus, lunato flore C. B. Pin. 290. Tithymalus sylvaticus toto anno folia retinens J. B. 3. 671. Tithymalus lunato flore Col. part. 2. 57.

86 INSTITUTIONES REI HERBARIÆ.

- Tithymalus Characias, folio lanuginoso C. B. Pin. 290. *Tithymalus Characias* ij. *Clus. Hist. clxxxvii.*
- Tithymalus Characias, radice repente H. R. Par. Mor. H. R. Blef.
- Tithymalus Lithospermi majoris folio Bot. Monsp. App.
- Tithymalus latifolius Caraputia dictus H. L. Bat. *Lathyrus major* C. B. Pin. 293. *Lathyrus sive Caraputia minor* J. B. 3. App. 880. *Lathyrus Math.* 1259. *Esपुरge.*
- Tithymalus latifolius, Hispanicus C. B. Pin. 291. *Tithymalus platyphyllos* iij. *Clus. Hist.* 438.
- Tithymalus arvensis, latifolius, Germanicus C. B. Pin. 291. *Tithymalus platyphyllos Fuschii* J. B. 3. 670. *Fuchf. Edit. in fol.* 813.
- Tithymalus Salicis folio tenuissimè serrato & villosò.
- Tithymalus nemorosus, villosus, mollior Barr. Icon.
- Tithymalus Myrsinites, latifolius C. B. Pin. 290. *Tithymalus Myrsinites* J. B. 3. 674. *Tithymalus Myrsinites* 1. *Tab. Icon.* 591.
- Tithymalus incanus, hirsutus C. B. Pin. 292. J. B. 3. 666. *Tithymalus Characias, pratensis, hirsutus* Bot. Monsp.
- Tithymalus Curassavicus, Salicis & Atriplicis foliis hirsutis, caulibus subrubentibus Prodr. Par. Bat.
- Tithymalus Curassavicus Salicis & Atriplicis foliis glabris, caulibus viridantibus. Prod. Par. Bat.
- Tithymalus sive Esula exigua C. B. Pin. 291. *Tithymalus minimus, angustifolius, annuus* J. B. 3. 664. *Esula exigua Tragi* Lob. Icon. 357.
- Tithymalus exiguus, saxatilis C. B. Pin. 291. J. B. 3. 664. Bot. Monsp.
- Tithymalus seu Esula exigua, foliis obtusis C. B. Pin. 291. J. B. 3. 664. hujus icon occurrit in Bot. Monsp. cum icone Tithymali exigui saxatilis.
- Tithymalus annuus, Lini folio acuto Bot. Monsp.
- Tithymalus montanus, non acris C. B. Pin. 292. *Tithymalus non acris, rubro flore* J. B. 3. 673. *Esula dulcis* Trag. 298. *Pithyusa seu Esula minor altera, floribus rubris* Lob. Icon. 358.
- Tithymalus Myrsinites, fructu verrucæ simili C. B. Pin. 291. *Tithymalus verrucosus* J. B. 3. 673.
- Tithymalus Myrsinites, angustifolius C. B. Pin. 290. *Tithymalus Myrsinites* ij. *Tabern. Icon.* 592.
- Tithymalus Amygdaloides, angustifolius Tabern. Icon. 591. *Tithymalo maritimo affine, Linariae folio* C. B. Pin. 291. *Alypum* Cam. Epit. 985. *Alypum Mathioli Tithymalis affine.* J. B. 3. 676.
- Tithymalus Cyparissias, C. B. Pin. 291. *Tithymalus Cupressinus sive humipinus* Lob. Icon. 356. *Esula officinarum.* *Cesalp.* 374.
- Tithymalus Cyparissias, capitulo rubente C. B. Pin. 291.
- Tithymalus Cyparissias. P. Alp. Exot. 65.
- Tithymalus Linariae folio, lunato flore Mor. H. R. Blef.
- Tithymalus foliis Pini, fortè Dioscoridis Pithyusa. C. B. Pin. 292. *Tithymalo Cyparissia similis, Pithyusa multis* J. B. 3. 665. *Tithymalus Pineæ* Lob. Icon. 357.

- Tithymalus maritimus* C. B. Pin. 291. *Tithymalus paralius* J. B. 3. 674.
Dod. Pempt. 370.
- Tithymalus arborcus*; *Linifolius* H. R. Par. *Tithymalus maritimus*, *Juni-
 peri folio* Bocc. *Rarior. Plant. 9.*
- Tithymalus maritimus*; *spinofus* C. B. Pin. 291. *Tithymalus Ragusinus*,
flore luteo, pentapetalo H. L. Bat.
- Tithymalus Characias*, *Angustifolius* C. B. Pin. 290. *Tithymalus Myrsini-
 res iij, angustifolius* Tabern. *Icon. 592.*
- Tithymalus Characias*, *folio serrato* C. B. Pin. 290. *Tithymalus serratus*
Dalechampii J. B. 3. 675. *Tithymalus Characias v. Dod. Pempt. 369.*
- Tithymalus Characias*, *radice pyriformi* Mor. H. R. Blef. *Tithymalus seu*
Ischas Ranunculi radice, capsulâ molliter echinata D. Fagon *Schol. Bot.*
 124.
- Tithymalus Characias*, *Salicis minoris folio* Mor. H. R. Blef.
- Tithymalus tuberosa pyriformi radice* C. B. Pin. 492. *Apios* J. B. 3. 666.
Tithymalus tuberosa radice, Ischas Clus. *Hist. exc.*
- Tithymalus tuberosa oblonga radice* C. B. Pin. 292. *Apios sive Ischas altera*
J. B. 3. 667. Ischas altera Clus. *Hist. excj.*
- Tithymalus palustris*, *fruticosus* C. B. Pin. 291. *Tithymalus magnus*,
multicaulis sive Esula major J. B. 3. 671. *Esula major* *Dod. Pempt.*
 374.
- Tithymalus Lusitanicus*, *latifolius*, *fructu exquisitè triangulari.*
- Tithymalus Oleæ folio glauco*, *Narbonensis.*
- Tithymalus exiguus*, *glaber*, *Nummulariæ folio.* *Chamaesyce* J. B. 3. 667.
Dod. Pempt. 377.
- Tithymalus exiguus*, *villosus*, *Nummulariæ folio.* *Chamaesyce villosa, ma-
 jor, Cauliculis viridibus* Schol. *Bot. 122.*
- Tithymalus rotundis foliis*, *non crenatis* H. L. Bat. *Peplus sive Esula ro-
 tunda* C. B. Pin. 292. *Peplus sive Esula rotunda* J. B. 3. 669. *Peplus*
Dod. Pempt. 375.
- Tithymalus Helioscopius* C. B. Pin. 291. *Dod. Pempt. 371. Tithymalus*
Helioscopius sive solisequus J. B. 3. 669.
- Tithymalus annuus*, *erectus*, *folio oblongo, acuminato.* *Peplis annua,*
foliis acutis, flore muscoso Bocc. *Rarior. Plant. 24.*
- Tithymalus annuus*, *supinus*, *folio rotundiore acuminato.* *Peplis minor.*
J. B. 3. 670. Peplis, Peplus minor Tabern. *Icon. 597.*
- Tithymalus maritimus*, *folio obtuso, aurito, rubro perinde ac caule.*
Peplis maritima, folio obtuso C. B. Pin. 293. *Peplis* J. B. 3. 668. *Clus.*
Hist. clxxxvij.
- Tithymalus maritimus*, *folio obtuso, aurito viridi perinde ac caule.* *Peplis*
maritima, folio obtuso, caule viridi H. R. Par.
- Tithymalus Siculus*, *polycoccus*, *Portulacæ folio.* Bocc. *Rarior. Plant.*
 39.
- Tithymalus perennis*, *folio breviori & obtuso.*
- Tithymalus Hispanicus*, *folio longiori, cordiformi.*
- Tithymalus Alepicus*, *folio subrotundo & incano.*

88 INSTITUTIONES REI HERBARIÆ.

Tithymalus Americanus, humifusus, ferratus, floribus in capitulum alis adherens, congestis Plum. *Tithymalus dulcis*, *Parietaria foliis hirsutis*, floribus ad caulium nodos conglomeratis Sloan. Cat. Plant. Jan. 82. *mal-nommée du Terre* 91.

Tithymalus Americanus, erectus, ferratus floribus in capitulum longo pediculo insidens, congestis Plum.

Tithymali species lac fundunt: unde nomen traxisse credunt. *radix mamma* *mollis*, quasi mollis mamma. An ineptè diceretur *Tithymalus lacte carens*?

GENUS VII.

Glaux.

Tab. 69.

GLAUX est plantæ genus, flore A monopetalo, campaniformi, vel patente vel clauso & multifido: ex cujus meditullio surgit pistillum B, quod deindè abit in fructum seu testam C D, ut plurimum globosam, epice dehiscentem, ac feminibus foetam F exiguis, placentæ E affixis.

Glaucis species sunt

Glaux maritima C. B. Pin. 215. *Glaux exigua, maritima* J. B. 3. 373. *Lob. Icon.*

Glaux maritima, flore albo.

Glaux palustris, flore striato, clauso, foliis *Portulacæ*.

GENUS VIII.

Oxys.

Tab. 19.

OXYS est plantæ genus flore A monopetalo, campaniformi, patente, & multifido: ex cujus calyce C surgit pistillum D, floris infimæ parti B adinstar clavi infixum, quod deindè abit in fructum membranaceum E F, oblongum, in quinque loculamenta ut plurimum divisum 1, 2, 3, 4, 5, extrorsum à basi ad apicem dehiscentia, feminibus foeta I huc illuc sæpè dissilientibus, propter vim elasticam calyptæ K qua singula solent involvi.

Oxydis species sunt

Oxys flore albo. *Oxys sive Trifolium acidum*, flore albo J. B. 2. 387. *Trifolium acetosum*, vulgare, flore lacteo C. B. Pin. 330. *Trifolium acetosum* Dod. *Pempt.* 578. *Alleluia à fleur blanche*.

Oxys flore purpurascente. *Oxys sive Trifolium acidum*, flore purpurascente J. B. 2. 387. *Trifolium acetosum*, vulgare, flore purpurascente C. B. Pin. 330. *Alleluia à fleur purpurine*.

Oxys flore subcæruleo. *Trifolium acetum*, vulgare, flore subcæruleo C. B. Pin. 330. *Alleluia à fleur bleuâtre*.

Oxys lutea J. B. 2. 388. *Oxys sive Trifolium acetosum*, flore luteo Dod. *Pempt.* 579. *Trifolium acetosum*, corniculatum C. B. Pin. 330. *Alleluia à fleur jaune*.

Oxys lutea, Americana, erectior. *Trifolium acetosum*, corniculatum, luteum, majus, erectum, *Indicum seu Virginianum Mor. Hist. Oxon. Part. 2.* 184. *Oxys*

- Oxys Americana, flore rubro, fibrosa radice. *Trifolium acetosum Americana-
num*, rubro flore Barr. icon. *Bocc. Mus. Part. 2. 63. Tab. 51.*
- Oxys lutea, frutescens, Americana, Trifolii bituminosi facie Plum.
- Oxys purpurea, Virginiana, radice squamata. *Oxys purpurea, Virginiana,
radice Lilii more nucleata, capitulis postquam defloruerit bulbillis ut in Allio
corvino conflatis Pluk. Phytog. Tab. 102. fig. 4.*
- Oxys bulbosa, Africana, rotundifolia, caulibus & floribus purpureis, am-
plis H. Amstel. 41.
- Oxys bulbosa, Africana, rotundifolia, caulibus virentibus, floribus
amplis purpureis. *Oxyi affinis planta, bulbosa, Africana, flore purpureo,
magno Breyn. Cent. 1. 46.*
- Oxys bulbosa, Æthiopica minor, folio cordato, flore ex albedo purpu-
rascente H. Amstel. 43.
- Hujus generis speciebus folia terna singulis pediculis insunt, cordis effigiem,
qualis illa pingi solet, sæpè referentia, eaque saporis acidi, unde nomen
ductum est; $\rho\sigma$ enim acidum significat; sed nihil hæc ad notam propriam
faciunt.

S E C T I O I V.

De Herbis flore monopetalo, campaniformi, cujus pistillum
abit in unicum semen.

G E N U S I.

Rhabarbarum.

R H A B A R B A R U M est plantæ genus, flore ABC monopetalo, campa- Tab. 18.
niformi & multifido: ex cujus fundo pistillum D surgit, quod deindè
crassescit E, semine foetum F triangulari G, capsulæ H triangulari pariter
per maturitatem ita affixo, ut ab ipsâ divelli nequeat.

Rhabarbari speciem unicam novi.

Rhabarbarum fortè Dioscoridis & antiquorum. *Rhaponticum P. Alp. Exot.*
187.

Rhabarbarum dicitur quasi radix apud Barbaros nascens: occurrit enim
apud fluvium *Rha*, quem *Wolga* appellant in *Moscovia*.

S E C T I O V.

De Herbis flore monopetalo, campaniformi, cujus pistillum abit in fructum ex vaginulis aut folliculis constantem.

G E N U S I.

Cotyledon.

Tab. 19.

CO T Y L E D O N est plantæ genus, flore monopetalo, campaniformi, tubulato & multifido: ex cujus calyce B surgit pistillum C, quod infimam floris partem perfodit, abiturque deinde in fructum D è plurimis vaginulis constantem, in capitulum quoddam collectis, à basi ad apicem dehiscens E, ac semine factis F ut plurimum minutissimo.

Cotyledonis species sunt

Cotyledon major C. B. Pin. 285. *Cotyledon vera, radice tuberosâ J. B. 3. 683. Cotyledon, Umbilicus veneris. Clus. Hist. lxiiij.*

Cotyledon major, Lusitanica. *Cotyledon maximum, Lustranicum Vir. Lusit.*

Cotyledon radice tuberosa, longa, repente Mor. H. R. Blef. *Cotyledon flore luteo, radice tuberosâ, repente A. R. Par. 73.*

Cotyledon flore luteo, media H. L. Bat.

Cotyledon Africana, frutescens, foliis orbiculatis, limbo purpureo cinctis. *Sedum Africanum, frutescens, incanum, orbiculatis foliis H. L. Bat.*

Cotyledon Africana, teretifolia, flore pulcherrimo. *Sedum Africanum teretifolium, flore Hemerocallidis è Codice Comptoniano Pluk. Phytog. Tab. 223. fig. 1.*

Cotyledon Africana, foliis oblongis, floribus umbellatis, fibrosa radice. *Sedum Africanum, umbellatum, album, foliis Gentiana cruciata angustioribus Prod. Par. Bat.*

Cotyledon maritima, Sedi folio, flore carneo, fibrosa radice.

Ab eo genere excludendæ sunt plantæ sequentes. *Cotyledon media, foliis subrotundis, C. B. Pin. 285. quæ Gei species. Cotyledon media, foliis oblongis, serratis C. B. Pin. 285. Saxifraga species. Cotyledon media, subbirsuta, floribus punctatis C. B. Pin. 285. Saxifraga species videtur. Cotyledon minor, foliis subrotundis, serratis, C. B. Prodr. 133. Saxifraga species. Cotyledon stellata C. B. Pin. 285. Sedi species*

Cotyledonis specierum radix ut plurimum tuberosa, folia crassa acetabuli formâ: unde Cotyledon à *κόρυδος*, quæ cavitatem significat. In his tamen nequaquam sita est hujus generis nota; nam inter species recensitas aliæ sunt foliis planis, aliæ radice fibrosâ.

GENUS II.

Apocynum. *Apocin.*

APOCYNUM est plantæ genæ flore monopetalo quidem & campaniformi; sed non planè uniuersimodè in singulis speciebus: quare seorsum describendus est. Tab. 10.

I. Igitur in nonnullis speciebus flos AC campaniformis est, multifidus; ex cujus calyce E surgit pistillum F posticæ floris parti BD adinstar clavi infixum, quod deindè abit in fructum ex duabus vaginis GH plerumque constantem, à basi ad apicem dehiscens I K M, ac multo semine fœtum N pappis instructo, placentæ asperæ L affixo.

II. In aliis speciebus flos etiam campaniformis est 1 sed inversus & multifidus, ejusque medullium occupat capitulum quoddam elegans 2 ex quinque corniculis in orbem positis constans. Infiræ autem capituli parti 3 adinstar clavi infigitur pistillum 4 quod è calyce 5 surgit, abique deindè in fructum 6 ex duabus vaginis plerumque compositum, à basi ad apicem dehiscens 7, 8, ac multo semine fœtum squamatis 11, pappis instructo 12, & placentæ 9 foliaceæ 10 affixo. His addendum est Apocyni species succo lacteo turgere. Tab. 11.

Apocyni species sunt

Apocynum erectum, incanum, latifolium, Ægyptiacum, floribus croceis Par. Bat. *Apocynum Ægyptiacum*, lactescens, siliquâ *Asclepiadis* C. B. Pin. 303. *Beidelsar Alpini*, sive *Apocinum Syriacum* J. B. 2. 136. *Beidelsar P. Alp. Ægypt.*

Apocynum erectum, incanum, latifolium, Malabaricum, floribus ex albo suave-purpurascens Par. Bat. *Apocynum latifolium*, Ægyptiacum, incanum, erectum, floribus magnis, pallidè violaceis Prod. Par. Bat. *Ericu H. Mal. Part. 2. 53.*

Apocynum erectum, incanum, latifolium, Americanum, floribus ex incarnato suavè violaceis Par. Bat. *Apocynum erectum, majus, latifolium, Indicum, flore concavo, amplo, carneo, suavè purpurascens Breyn. Prod. 2.*

Apocynum erectum, latifolium, incanum, Syriacum, floribus parvis, obsolete purpurascens Par. Bat. *Apocynum majus, Syriacum, rectum Corn. 90. Apocynum Syriacum Clus. Hist. lxxxvij. Beid-el Sar Vestling. in P. Alp. 28.*

Apocynum majus, Syriacum, rectum, caule viridi, flore exalbido. H. R. Par.

Apocynum erectum, Canadense, angustifolium, Par. Bat. *Apocynum Americanum folio Asclepiadis, flore rubro, umbellato Bross. Apocynum minus, rectum, Canadense Corn. 93.*

Apocynum erectum, Canadense, latifolium Par. Bat.

Apocynum erectum, Canadense, humilius angustissimo folio. H. L. Bat.

Apocynum Virginianum, flore herbaceo, siliquâ longissima Mor. H. R. Blef.

Apocynum Indicum, foliis Androsæmi majoris, flore Lili convallium sua-

- rubentis H. R. Par. *Apocynum Americanum*, foliis *Androsami* majoris H. R. Par. 59.
- Apocynum* folio subrotundo C. B. Pin. 302. *Apocynum* folio rotundiore, flore ex albo-pallescente J. B. 2. 134. *Apocynum* 1. latifolium Clus. Hist. 124.
- Apocynum* maritimum, Venetum, Salicis folio, flore purpureo. *Tithymalus maritimus*, purpurascens floribus C. B. Pin. 291. *Alypum* quibusdam sive *Esula* rara, flore purpureo J. B. 3. 676. *Esula* rara à Lio Venetorum insula Lob. icon. 372. *Esula* rara, nostrâ, floribus purpurascens Donat. 39.
- Apocynum* maritimum, Venetum, Salicis folio, flore albo. *Tithymalus maritimus* sive *Esula* rara, è Lio Venetorum insula, flore albo H. R. Par.
- Apocynum* Novæ Angliæ subhirsutum, radice tuberosa, floribus aurantiis H. L. Bar. App. *Apocynum erectum*, minus, latifolium, Americanum, flore umbellato, aurantio, petalis reflexis, radice tuberosâ Breyne. Prodr. 2.
- Apocynum* Curassavicum, fibrosa radice, floribus aurantiis, Chamænerii foliis angustioribus Prodr. Par. Bar. Pluk. Phytog. Tab. 76. fig. 6. *Apocynum Americanum*, Chamænerii foliis Par. Bar.
- Apocynum* Curassavicum, fibrosa radice, floribus aurantiis, Chamænerii foliis latioribus Prod. Par. Bar.
- Apocynum* erectum, Africanum, villosò fructu, Salicis folio lato, glabro Par. Bar.
- Apocynum* erectum, Africanum, villosò fructu, Salicis folio lato, subhirsuto Par. Bar.
- Apocynum* erectum, Africanum, villosò fructu, Salicis folio glabro, angusto Par. Bar.
- Apocynum* erectum, Africanum, subhirsutum, foliis undulatis Par. Bar.
- Apocynum* scandens, Vincæ Pervincæ foliis, viride, fructu villosò Par. Bar.
- Apocynum* scandens, Africanum, Vincæ Pervincæ foliis, subincanum. Par. Bar. *Apocynum scandens*, Africanum, hirsutum Prod. Par. Bar.
- Apocynum* scandens, Africanum Alphodeli radice, angustissimo folio Oldenlandii Par. Bar.
- Apocynum* Americanum, Viticis folio.
- Apocynum* Americanum, scandens, amplo flore, villosò, luteo, siliquis angustissimis Plum.
- Apocynum* Americanum, foliis Amygdali longioribus Plum.
- Apocynum* Americanum, scandens, foliis Amygdali, siliquis Emeri Plum.
- Apocynum* Americanum, scandens, siliquarum extrema parte vestibus hærente Plum.
- Apocynum* Americanum, scandens, foliis Citri, siliquis macularis Plum.
- Apocynum* Americanum, scandens, foliis Lauri, flore albo, umbellato Plum.
- Apocynum* arboreum, Canariense, *Æleagni* facie. *Apocynum arboreum ad Æleagni faciem accedens*, Canariense, siliquis binis Nerii emulis (*Cornicæ insularis* vulgò) apicibus recurvis Pluk. Phytog. Tab. 260. fig. 3.
- Apocynum* Hispanicum, frutescens, Linariæ folio.

Apocynum appellatur ἀπό τοῦ κύνος id est plantam caninam, nam Apocyni folia, ut ait Dioscorides, cum subacta farina in panes cocta & in cibo Lib. 4. cap. 21. data, canes necat.

GENUS III.

Periploca.

PERIPLOCA est plantæ genus, flore monopetalo A, longè magis patente quàm Apocyni flos, adeo ut ad rotæ potiùs figuram accedat: ex calyce D surgit pistillum C, posticæ floris parti B adinstar clavi infixum, quod deinde abit in fructum Apocyni fructui adeo similem, ut hæc duo genera ab auctoribus non soleant distingui. Tab. 22.

Periplocæ species sunt

Periploca foliis oblongis. *Apocynum folio oblongo* C. B. Pin. 303. *Apocynum sive Periploca scandens, folio oblongo, flore purpurante* J. B. 2. 133.

Periploca altera Dod. Pempt. 408.

Periploca foliis oblongis, angustioribus. *Scamone P. Alp. Ægypt.*

Periploca Monspeliaca, foliis rotundioribus. *Scamonia Monspeliaca, foliis rotundioribus* C. B. Pin. 294. *Scammonia Monspeliaca, flore parvo* J. B. 2. 136. *Apocynum iij. latifolium, Scammonia Valentina* Clus. Hist. 126. *Scammonia maritima Monspeliaca* Richier. Onomat.

Periploca Monspeliaca, foliis acutioribus. *Scammonia Monspeliacæ affinis, foliis acutioribus* C. B. Pin. 294. *Apocynum latifolium amplexicaule* J. B. 2. 135. *Apocynum iij. latifolium.* Clus. Hist. 125.

Periploca Americana, fructu molliter echinato. *Ibati Brasiliensibus* Marcg. Edit. 1648. 20.

Periploca Americana, latifolia, siliquâ dura, oblonga, tumida & glabra. *Apocynum majus, scandens, siliqua oblonga, tumida & glabra* Plum. xcvi.

Periploca Americana, scandens, Salicis angustissimo folio, flore albo Plum.

Periploca Americana, humi se spargens, Linariæ folio Plum.

Periploca Americana, repens, umbellata, foliis Citri, flore coccineo Plum.

Periploca Americana, scandens, Nummulariæ folio, flore albo Plum.

Periploca Americana, scandens, folio Citri, fructu maximo Plum.

Periploca Americana, scandens, folio Convolvuli, fructu alato Plum.

Periploca dicitur ἀπὸ τοῦ κύκκου & πλοῦν nexus; quasi diceret plantam scandentem & ad plantas vicinas se alligantem.

GENUS IV.

Asclepias. Dompte-venin.

ASACLEPIAS est plantæ genus, flore A monopetalo, campaniformi, Tab. 22. patenti, & multifido: ex cujus calyce D surgit pistillum E posticæ floris parti B (cui respondet capitulum C quinquefidum) adinstar clavi infixum, quod deinde abit in fructum, ex duabus vaginis FF plerumque constantem, mem- M iij

branceis, à basi ad apicem dehiscens K, multo semine H tæus, pappis instructo K, ac placentæ I squamatis affixo G, Ab Apocyno & Periploca differt Asclepias, quòd lacte careat.

Asclepiadis species sunt

Asclepias albo flore C. B. Pin. 303. *Asclepias, sive Vincetoxicum multis floribus albicanibus* J. B. 2. 138. *Vincetoxicum* Dod. *Pempt.* 407.

Asclepias angustifolia, flore flavescens H. R. Par.

Asclepias nigro flore C. B. Pin. 303. *Asclepias flore nigro quorundam* J. B. 2. 140. *Apocynum*. Col. *Phytob.* iij.

Asclepias Africana, Aizooides. *Friüllaria crassa Promontorii Bone Spei* Stap. in *Theoph.* 335. *Apocynum humile, Aizooides, siliquis crevis, Africanum* H. L. Bat.

Asclepias Africana, Aizooides, longioribus foliis, minus dentatis. *Apocynum humile, Aizooides, cauliculis longissimis, denticulis rarioribus donatum* Pluk. *Almag. Bot.* 37.

Ab Asclepiade medico nomen invenisse credunt Asclepiadem herbam.

S E C T I O V I.

De Herbis flore monopetalo, campaniformi, ex cujus fundo tubus exurgit pistillum excipiens, quod in fructum multicapsuralem abit.

G E N U S I.

Malva. *Mauve.*

Tab. 23. & 24.

MALVA est plantæ genus, flore A monopetalo, campaniformi, patente & multifido: ex cujus fundo emergit tubus pyramidatus D staminibus plerumque onustus. Ex calyce verò Q surgit pistillum EF, infimæ floris parti C, tuboque D adinstar clavi infixum, quod deinde abit in fructum G planum, orbiculatum, quandoque acuminatum, calyce ut plurimum involutum H, è plurimis capsulis LMP constantem, axi IK ita circumhærentibus, ut singulæ ejus stræ capsulam suam quasi articulatione quadam excipiant, semine foetam N non rarè reniformi. His addenda sunt folia O minus quidem secta quàm Alceæ, minusque villosa & incana quàm Althææ folia.

Malvæ species sunt

Malva rosea, folio subrotundo, flore dilutius rubente C. B. Pin. 315. *Malva rosea sive hortensis, flore carneo* J. B. 2. 951. *Malva arborea sive hortensis* Tabern. *Icon.* 765. *Malva hortensis, flore simplici incarnato* Eyst. *Rose d'outre-mer ou de tremier.*

Malva rosea, folio subrotundo, flore candido C. B. Pin. 315. *Malva rosea sive hortensis, flore albo* J. B. 951. *Malva hortensis, flore simplici albo* Eyst.

- Malva rosea , folio subrotundo , flore saturarius rubente C. B. Pin. 315.
*Malva rosea sive hortensis , flore saturè sanguineo J. B. 2. 951. Malva rosea ,
 flore simplici rubro Eyst.*
- Malva rosea , folio subrotundo , flore purpuræ modo relucente C. B. Pin.
 315.
 Malva rosea , folio subrotundo , flore ex rubro nigricante C. B. Pin.
 315.
- Malva rosea , folio subrotundo , flore violaceo H. R. Par.
 Malva rosea , folio subrotundo , flore simplici luteo H. R. Par.
- Malva rosea , folio subrotundo , flore pleno rubro C. B. Pin. 315. *Malva
 hortensis , multiplici flore Dod. Pempt. 652. Malva rosea multiplex , flore
 pleno rubro Eyst.*
- Malva rosea , folio subrotundo , flore pleno albo C. B. Pin. 315. *Malva rosea ,
 multiplex , flore albo Eyst.*
- Malva rosea , folio subrotundo , flore pleno incarnato C. B. Pin. 315. *Malva
 rosea multiplex , flore incarnato Eyst.*
- Malva rosea , folio subrotundo , flore pleno puniceo C. B. Pin. 315.
 Malva rosea , folio subrotundo , flore pleno nigricante C. B. Pin. 315. *Malva
 rosea , flore pleno atronubente Eyst.*
- Malva rosea , folio subrotundo , flore pleno luteo & subluteo H. R. Par.
 Malva rosea , folio subrotundo , Chalepensis , acaulos , flore pallidè luteo
 Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 524.
- Malva Acetis folio , Virginiana. *Althea Ricini folio ; Virginiana H. L. Bar.*
- Malva Acetis folio , Americana , hirsuta. *Alcea Corassavica , hirsuta , parvo
 flore , foliis lobatis. Par. Bat.*
- Malva Americana C. B. Prodr. 137.
 Malva Americana , frutescens , hirsuta , floribus luteis in capitulum congestis
 Plum.
- Malva foliis crispis C. B. Pin. 315. *Malva crispa J. B. 2. 952. Malva crispatis
 oris. Lob. icon. 651. Mauve frisée.*
- Malva vulgaris , flore majore , folio sinuato J. B. 2. 949. *Malva sylvestris ,
 folio sinuato C. B. Pin. 314. Malva sylvestris , major Tabern. Icon. 768.
 Mauve.*
- Malva sylvestris , folio sinuato , flore albo H. Edinb.
 Malva sylvestris , folio sinuato , flore cæruleo H. Cathol.
 Malva sylvestris , folio sinuato , flore purpureo-rubro H. Cathol.
 Malva sylvestris , folio sinuato , flore cæruleo , candidis lineis inscripto H.
 Cathol.
- Malva sylvestris , folio sinuato , flore dilutè purpureo , duplo minori H.
 Cathol.
- Malva sylvestris , atrovirenti folio , rotundiori , minus sinuato , majorique
 flore H. Cathol.
- Malva arvensis , erecta , lucida , flore majore. *Malva arvensis recta , rotun-
 do-acuminato , angulato folio , pallidè lucido , carneo flore , multò majore H.
 Cathol.*
- Malva vulgaris , flore minore , folio rotundo J. B. 2. 949. *Malva sylvestris , fo-*

- lio rotunde C. B. Pin. 314. Malva sylvestris, minor Tabern. Icon. 769.*
Malva sylvestris, rotundo, variegato folio H. R. Par.
Malva folio vario C. B. Prodr. 157. Malva stellata J. B. 2. 950.
Malva trimestris, flore cum unguibus purpureis J. B. 2. 950. Malva trimestris
Clus. Hist. xxij.
Malva rotundifolia, glabra, ex Hispania, flore amplo rubello Pluk. Phytog.
Tab. 44. fig. 3.
Malva rotundifolia, Italica, flore amplo purpurascente. Althea virens, ro-
tundifolia, flore amplo, purpurascente, Italica. Bar. Icon.
Malva annua, flosculis albis, verticillatim nascentibus. Malva annua, ro-
tundifolia, floribus omnium minimis, albis pentapetalis, verticillatim ge-
nicula ambientibus, & seminibus arcte iisdem verticillatim adherentibus.
Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 521.
Malva hirsuta, folio cordato M. Hist. Oxon. Part. 2. 205.
Malva annua, hirsuta foliis Hederæ angulosis. Mor. Hist. Oxon. Part. 2.
521.
Malva Lusitanica, Ribesii folio.
Malva Indica, folio cordiformi. Alcea Zeylanica, folio latiori, cordiformi H.
L. Bat.
Malva Ulmifolia, semine rostrato. Althea Ulmifolia, semine rostrato H. R.
Par. Malva annua di Pernambuco Zan. 133.
Malva Ulmifolia, semine cum gemino rostro. Alcea Virginiana, Carpini
folio, flosculis minimis luteis, semine duplici rostro seu aculeo prædita. Mor.
Hist. Oxon. Part. 2. 528.
Malva Ulmifolia, semine cum gemino rostro, floribus racemosis. Alcea
Zeylanica, flosculis fasciculatim congestis H. L. Bat.
Malva Indica, foliis subrotundis. Althea rostrata, Cormandelienfis Pimpin-
nelle majoris folio subrotundo Pluk. Phytog. Tab. 9. fig. 3.
Malva Canadensis, Mori folio, semine cum gemino rostro. Althea Virgi-
niana bidens, Pimpinelle majoris acutiore folio, flosculis minimis, luteis
Pluk. Phytog. Tab. 9. fig. 6. Alcea Morifolio, Virginiana, minor Schol.
Bot. 224.
Malva Americana, Ulmifolia, floribus conglobatis ad foliorum alas Plum.
Malva Americana, pampinea fronde, fructu subrotundo, echinato Plum.
Malva Americana, folio Hederaceo, flore coccineo Plum.
Malva Americana, Hederæ terrestres folio & facie capsulis bifurcatis
Plum.
Malva Americana, villosa, Melonis folio. Alcea Corassavica, Melonis folio.
Par. Bat.
Malva à μαλάττω, aut μαλάσσα, emollio, perinde ac μαλάχην, quòd emollien-
di vim habeat.

GENUS II.

Althæa. *Guimauve.*

ALTHÆA est plantæ genus, floribus & fructibus Malvæ omninò æmulis, à qua differt ex Dioscoride, foliis lanuginosis, & ut mihi videtur canescentibus. Quibus notis standum est, ne celeberrimum Althææ nomen, tantopere celebratum in scriptis medicorum, à materiâ medica explodatur. Diosc. lib. 3. cap. 62.

Ἄλθαϊαι δὲ ἄλθαϊαι, εἰδὴ δὲ πολυαλθῆϊς καὶ πολὺχρῆστον ὠνοῦσα.

Althææ species sunt

- Althæa Dioscoridis & Plinii C. B. Pin. 315. *Althæa sive Bismalva* J. B. 2. 954. *Althæa Ibisus* Dod. *Pempt.* 655. *Guimauve ordinaire.*
 Althæa folio rotundiori, sive minùs acuminato H. Edinb.
 Althæa vulgari similis, folio retuso, brevi, Raii *Synops.* 138.
 Althæa frutescens, folio rotundiore, incano C. B. Pin. 316. *Althæa arborescens* J. B. 2. 956. *Althæa frutex* 1. *Clus. Hist.* xxiiij.
 Althæa flore majore C. B. Pin. 316. *Althæa flore grandi Alcea, Thuringiaca Camerario* J. B. 2. 955. *Althæa frutex* iij. *Clus. Hist.* xxv.
 Althæa frutescens, folio acuto, parvo flore C. B. Pin. 316. *Althæa arborea Olbia in Galloprovincia* Lob. *Icon.* 553.
 Althæa frutescens, Hispanica, folio rotundiori.
 Althæa frutescens, Lusitanica, folio rotundiori, undulato.
 Althæa frutescens, Lusitanica, folio ampliori, minus incano.
 Althæa maritima, arborea, Veneta. *Malva arborea, Veneta dicta, parvo flore* C. B. Pin. 315. *Malva arborea* J. B. 2. 952. *Malva arborecens Eyst.*
 Althæa maritima, arborea, Gallica. *Malva arborea, marina, nostras* Park. *Theat.* 301.
 Althæa Hispanica, foliis undulatis. *Malva Hispanica Mor. H. R. Bles.*

GENUS III.

Alcea.

ALCEA ex Dioscoride folia habet divisa ἡ ἄλθαϊα φύλλα ἐπιχειρῆνα, Tab. 25. Lib. 3. cap. 164.
 quâ notâ si notabilis sit, genus illud à Malvâ & Althæâ distinguemus.

Alceæ species sunt

- Alcea vulgaris, major, flore ex rubro roseo C. B. Pin. 316. *Alcea vulgaris* J. B. 2. 953. *Dod. Pempt.* 656.
 Alcea vulgaris, major, flore candidiore C. B. Pin. 316.
 Alcea vulgaris, seminum involucris hirsutis H. Edinb.
 Alcea folio rotundo, laciniato C. B. Pin. 316. *Malva montana sive Alcea rotundifolia, laciniata* Col. *Part. j.* 148.

N

- Alcea Cannabina* C. B. Pin. 316. *Alcea Pentaphylli folio vel Cannabina* J. B. 2. 988. *Alcea fruticosa, Cannabino folio* Clus. Hist. xxx.
Alcea major & procerior Raii. Hist. 605.
Alcea hirsuta C. B. Pin. 317. *Alcea villosa Dalechampii* Lugd. 594. *Alcea villosa* J. B. 2. 1067.
Alcea hirsuta, flore albo. H. R. Par.
Alcea minor, Sicula, flore minore Raii. Hist. 605.
Alcea tenuifolia, crispa. J. B. 2. 1067.
Alcea maritima, Galloprovincialis, Geranii folio. Alcea minor, maritima, tenuifolia, procumbens. Par. Bar.
Alcea rosea, hortensis maxima folio Ficus. Malva rosea, folio ficus C. B. Pin. 315. *Malva rosea, simplex, peregrina.* Tabern. Icon. 767.
Alcea rosea, hortensis, maxima, folio Ficus, flore albo.
Alcea rosea, hortensis, maxima, folio Ficus, flore luteo. Malva rosea, folio Ficus, flore luteo H. R. Par.
Alcea rosea, hortensis maxima, folio Ficus, flore violaceo. Malva rosea, folio Ficus, flore violaceo H. R. Par.
Alcea rosea, hortensis maxima, folio Ficus, flore purpureo. Malva rosea, folio Ficus, flore purpureo. H. R. Par.
Alcea rosea, hortensis maxima, folio Ficus, flore carneo. Malva rosea, folio Ficus, flore carneo. H. R. Par.
Alcea rosea, hortensis, maxima, folio Ficus, flore nigricante. Malva rosea, folio Ficus, flore nigricante. H. R. Par.
Alcea rosea, hortensis, maxima, folio Ficus, nigricante & aspero. Malva folio Ficus, altera. C. B. Pin. 315. *Malva folio Ficus ejusd.* Prodr. 137.
Alcea hirsutissima, Americana frutescens Plum.
 Ab eo genere excludendæ sunt plantæ sequentes, quæ Althææ notis carent, & inter species Ketmiæ recenserî debent. *Alcea vesicaria* C. B. Pin. 317. *Alcea Indica, magno flore* C. B. Pin. 317. *Alcea Indica, parvo flore* C. B. Pin. 317. *Alcea Indica, parvo flore, altera* C. B. Pin. 317. *Alcea Ægyptiaca villosa* C. B. Pin. 317.

GENUS IV.

Malacoides.

Tab. 25.

MALACOIDES est plantæ genus, flore Malvæ; fructu verò A Rubi, etiam si sicco; constat enim ex pluribus capsulis B in capitulum quoddam conglobatis, placentæ C affixis, semine foetis D plerumque reniformi E.

Malacoidis species sunt

Malacoides Betonica folio. *Malva Betonica* folio Mor. H. R. Bles. Bocc. Rarior. Plant. 15. *Alcea Betonica* folio, flore purpureo - violaceo Barr. Icon.

Malacoides folio anguloso. *Malva Tingitana*, flore caruleo, parvo Pluk. Phytog. Tab. 44. fig. 2.

Malacoides à *μαλάκη*, Malva.

GENUS V.

Abutilon.

ABUTILON est plantæ genus, flore Malvæ, fructu verò A capitellum quodammodo referente, è plurimis vaginalis B constante, axi D ita circumhærentibus ut singulæ ejus stricæ capsulam suam C B quasi articulatione quadam excipiant, bivalvem E, seminibus fectam F, non rarò reniformibus.

Tab. 25.

Abutili species sunt

Abutilon Dod. Pempt. 676. *Althea Theophrasti*, flore luteo C. B. Pin. 316.

Althea Theophrasti, flore luteo, quibusdam Abutilon J. B. 2. 958.

Abutilon Indicum, J. B. 2. 959. *Cam. Hort.* 3. Tab. 1. *Althea Theophrasti* similis C. B. Pin. 316.

Abutilon Indicum, fronde pampinea, fructu quinquecapsulari. *Catu-Belocren. H. Mal.* 6. 79.

Abutilon caulibus asperis, hirsutis, folio acuto, fructu minore, stellato.

Althea caulibus asperis, hirsutis, flore incarnato, parvo Prod. Par. Bat.

Abutilon Africanum foliis rugosis, & siliculis lanuginosis Oldenl.

Abutilon Americanum, maximum, pediculo & foliorum nervis purpurascensibus Lign.

Abutilon Americanum, amplissimo folio, caule villoso Plum.

Abutilon Americanum, fruticosum, folio subrotundo, flore luteo, fructu aculeato majori Plum.

Abutilon Americanum, fruticosum, folio oblongo, flore luteo, fructu aculeato minori Plum.

Abutilon Americanum, palustre, spicâ florum pyramidatâ, flore parvo exalbido Plum.

GENUS VI.

Ketmia.

KETMIA est plantæ genus, flore A, monopetalo, campaniformi, parente, nec à Malvæ flore diverso, ex cujus calyce C, surgit pistillum D, infimæ floris parti B, adinstar clavi infixum, quod deinde abit in fructum E, in plura loculamenta divisum F, apice dehiscentem G, & plurimis feminibus fectum H.

Tab. 26.

Ketmiæ species sunt

Ketmia Syrorum quibusdam C. B. Pin. 316. *Alcea arborescens, Syriaca ejusdem ibid. Alcea arborescens, glabra, Ketmia dicta J. B. 2. 957.*

Ketmia Syrorum, flore purpureo-violaceo. *Alcea Syriaca, flore purpureo-violacco H. R. Par.*

Ketmia Syrorum, floribus ex albo & rubro variis. *Alcea Syriaca, floribus ex albo & rubro variis H. R. Par.*

Ketmia Syrorum, flore parvo. *Althea arborescens, glabra, Ketmia Syrorum dicta, flore flavo. H. L. Bat.*

- Ketmia Africana, Populi folio. *Althæa rosea peregrina*, fortè *Rosa Moscheutos Plinii Corn.* 144.
- Ketmia Africana, Populi folio subrus incano & caule virescente. *Althæa Indica*, *Ulmii folio*, *prægrandis*, *subtus incana*, *flore amplo*, *purpureo Pluk.* Tab. 6. fig. 3.
- Ketmia Africana, vesicaria, folio tripartito, flore purpureo. *Alcea Africana seu vesicaria*, *trifolia*, *flore purpureo.* Barr. Icon.
- Ketmia Indica, Populi folio, fructu orbiculato, compresso. *Bupariti H. Mal.* 1. 51.
- Ketmia Indica, Tiliæ folio. *Pariti sive Talipariti H. Mal.* 1. 53.
- Ketmia Indica, Gossypii folio, Acetosæ sapore. *Althæa Indica*, *Gossypii folio*, *Acetosa sapore.* H. L. Bat.
- Ketmia Americana, arborefcens, Malvæ folio, Acetosæ sapore Plum.
- Ketmia Sinensis, fructu subrotundo, flore simplici. *Althæa arborea*, *rosea Sinensis*, *flore simplici.* H. L. Bat. *Rosa Sinensis*, *quinquefolia Ferr.* Flor. 493.
- Ketmia Sinensis, fructu subrotundo, flore pleno. *Sinensis Rosa arbuscula Ferr.* Flor. 485.
- Ketmia palustris, flore purpureo. *Althæa palustris C. B. Pin.* 316. *Althæa Sida dicta quibusdam J. B.* 2. 957. *Althæa hortensis sive peregrina Dod.* Pempt. 655.
- Ketmia caulibus asperis, hirsutis, fructu stellato, foliis lanceolatis. *Althæa caulibus asperis*, *hirsutis*, *flore incarnato*, *parvo*, *Prod. Par. Bat.*
- Ketmia Indica, folio hastato, fructu duro. *Alcea Indica*, *folio hastato*, *flore parvo*, *purpureo*, *longo pediculo insidente*, *pericarpio compacto*, *duro*, *in quinque cellulâs*, *rotidem semina includentes dispertito.* Pluk. Phytog. Tab. 7. fig. 1.
- Ketmia Indica, Vitis folio ampliore. *Alcea Indica*, *magno flore C. B. Pin.* 317. *Bamia aliquatenus affinis*, *Sabdariiffa J. B.* 2. 960. *Alcea Americana.* Clus. Hist. xxvj.
- Ketmia Indica, Vitis folio, fructu corniculato.
- Ketmia Ægyptiaca, Vitis folio, parvo flore. *Alcea Indica*, *parvo flore C. B. Pin.* 317. *Bamia J. B.* 2. 959. *Alcea Ægyptiaca Clus.* Hist. xxvij.
- Ketmia Indica, Vitis folio, flore parvo, pendulo. *Althæa Indica*, *Vitis folio*, *flore amplo*, *flavo*, *pendente*, *H. L. Bat.*
- Ketmia Ægyptiaca, semine moschato. *Alcea Ægyptiaca*, *villosa C. B. Pin.* 317. *Belmuscus Ægyptiaca Honorio Bello J. B.* 2. 960. *Althæa Ægyptiaca*, *moschata*, *Abelmosch dicta Mor.* Hist. Oxon. Part. 2. 533.
- Ketmia Americana, hirsuta, flore flavo & semine moschato. *Alcea hirsuta*, *flore flavo & semine moschato Marcg.* 45. Edit. 1648.
- Ketmia Brasiliensis, folio Ficus, fructu pyramidato, sulcato. *Quingombo Lusitanis Congensibus & Angolensibus, Quillobo Marcg.* 31. Edit. 1648. *Alcea Americana*, *annua*, *flore albo*, *maximo*, *fructu pyramidalis*, *sulcato*, *H. Amstel.* 37. fig. 19.

Ketmia Indica, aculeata, foliis digitatis. *Alcea Bengalensis*, spinosissima, Acetosæ sapore, flore luteo-pallido, umbone purpurascente, *H. Amstel.* 35. fig. 18.

Ketmia Americana, aculeata, flore amplissimo, coccineo Plum.

Ketmia Sicula, perennis, foliis moschatis, ferratis. *Malva perennis*, Sicula, foliis moschatis, crispis *Bocc. Rarior. Plant.* 68.

Ketmia vesicaria, vulgaris. *Alcea vesicaria* C. B. *Pin.* 317. *Alcea Solisequa*, multis *Veneta J. B.* 2. 1068. *Alcea vesicaria* *Dod. Pempt.* 657.

Ketmia vesicaria, Africana. *Alcea vesicaria Capitis Bone Spei Mor. Hist. Oxon. Part.* 2. 533.

Ketmia Americana, frutescens, Mori folio, flore purpureo Plum.

Ketmia Americana, amplissimo folio cordiformi, flore vario Plum.

Ketmia Americana, amplissimo folio, angulato, fructu hispido, clypeato Plum.

GENUS VII.

Xylon. *Coton.*

XYLON est plantæ genus, flore A, monopetalo, campaniformi, patente *Tab. 27.* & multifido: ex cujus fundo emergit tubus pyramidatus C, staminibus plerumque onustus. Ex calyce verò E, surgit pistillum D, infimæ floris parti B, tuboque C, adinstar clavi infixum, quod deindè abit in fructum E, subrotundum, in quaterna aut plura loculamenta divisum G, apice dehiscen-tem HI, seminibusque fectum K, obductis molli illa lanugine LM, in fila ductili, quæ Xylon seu Gossypium appellatur.

Xyli species sunt

Xylon arboreum *J. B.* 1. 346. *Gossypium arboreum*, caule lavi *C. B. Pin.* 430.

Gossypium arboreum, Gutte *M. Segiar. P. Alp. Ægypt.* 29. flore est atro-purpureo.

Xylon arboreum, flore flavo. *Gossypium arboreum*, flore flavo *H. L. Bat.*

Xylon arboreum, caule spinoso. *Gossypium arboreum*, caule spinoso *C. B.*

Pin. 430. *Bambage Indiano Pon. Ital.* 37.

Xylon sive Gossypium herbaceum *J. B.* 1. 343.

Xylon Americanum, fructu oblongo, acuminato, Lign.

Xylon Americanum præstantissimum, semine virescente Lign.

S E C T I O VII.

De Herbis flore monopetalo, campaniformi, cujus calyx
abit in fructum plerumque carnosum.

G E N U S I.

Bryonia. *Coleurée.*

Tab. 28.

BRYLONIA est plantæ genus, floribus AC, monopetalis, campaniformibus, patentibus & multifidis, quos ita completi solet calyx BD, ut ab iis seungi nequeat: ex floribus autem alii steriles sunt A, nulli embryoni adhærescentes; alii fecundi, infidentes embryoni E, qui deinde abit in baccam F, globosam vel ovatam, seminibus foetam G, subrotundis H. His notis addendi sunt claviculi, quibus Bryonia tanquam manibus adminicula apprehendit.

Bryonia species sunt

- Bryonia aspera sive alba, baccis rubris C. B. Pin. 397. *Vitis alba sive Bryonia J. B. 2. 143. Bryonia alba Dod. Pempt. 400. Coleurée ou Vigne blanche.*
 Bryonia alba, baccis nigris C. B. Pin. 297. *Bryonia nigra Dod. Pempt. 399.*
 Bryonia Zeylanica, foliis in profundas lacinias divisis, fructu majori, *Balsamina scandens seu Momordica Indica, fetida, Bryonioides, fructu levi, majori, rubro Par. Bat. 103.*
 Bryonia Zeylanica, foliis in profundas lacinias divisis, fructu minori. *Bryonia Zeylanica, foliis profunde laciniatis H. L. Bat.*
 Bryonia Africana, glabra, foliis in profundas lacinias divisis, flore luteo *Oldenl. Bryonia Africana, glabra, foliis profunde sectis, tenuioribus Par. Bat.*
 Bryonia Africana, laciniata, tubero à radice, floribus herbaceis Par. Bat.
 Bryonia racemosa, foliis Ficulneis Plum. 83.
 Bryonia Americana, Olivæ fructu rubro Plum.
 Bryonia Americana, repens, folio angulato, lævi.
 Bryonia Canadensis, folio angulato, fructu nigro. *Cucumis parva, repens, Virginiana, fructu minimo Banister Pluk. Phytog. Tab. 85. fig. 5.*
 Bryonia à voce Græca *ἐρύνη* germino, pullulo, quod abundè pullulet.

G E N U S II.

Tamnus.

Tab. 28.

TAMNUS est plantæ genus, floribus monopetalis, campaniformibus, patentibus & multifidis: ex quibus alii steriles sunt A, nulli embryoni adhærescentes; alii fecundi B, infidentes embryoni C, qui deinde abit in baccam D, plerumque ovatam, calyptrâ membranacâ instructam FG, seminibusque

foetam E, subrotundis. Tamno claviculi defunt.

Tamni species sunt

Tamnus racemosa, flore minore, luteo-pallescente. *Bryonia levis* sive *nigra*, racemosa C. B. Pin. 297. *Vitis nigra* quibusdam sive *Tamnus* Plinii, folio Cyclamini J. B. 2. 147. *Vitis sylvestris* Dod. Pempt. 407. *Sean de notre Dame*, ou *racine Vierge*.

Tamnus baccifera, flore majore albo. *Bryonia levis* sive *nigra*, baccifera C. B. Pin. 297. J. B. 2. 149.

Tamnus Americana, Anguræ folio Plum.

GENUS III.

Sicyoides.

SICYOIDES est plantæ genus, floribus monopetalis, campaniformibus, patentibus & multifidis: ex quibus alii A, steriles sunt, nulli embryoni adhærescentes; alii fœcundi B, infidentes embryoni C, qui deindè abit in fructum D, Amygdalæ æmulum, carnosum, echinatum, in capitulum plerumque collectum, & sub tenui cute unico femine E, foetum.

Tab. 28.

Sicyoides species sunt

Sicyoides Americana, fructu echinato, foliis angulatis. *Cucumis Canadensis*, monospermus, fructu echinato Par. Bat. *Bryooides Canadensis*, villosa fructu, monospermus Ejusd.

Sicyoides Americana, fructu echinato, foliis laciniatis Plum.

Sicyoides planta Cucurbitacea audit. *Sicivus* enim Cucumerem, *Sicivus* Cucurbitam significat.

GENUS IV.

Momordica. Pomme de merveille.

MOMORDICA est plantæ genus, floribus monopetalis, campaniformibus, patentibus & plerumque ita sectis, ut è quinque petalis constare videantur: ex iis autem floribus alii steriles sunt A, nulli embryoni adhærescentes, alii fœcundi B K, infidentes embryoni CI, qui deindè abit in fructum modò magis E, modo minus N, turbinatum, cavum F, carnosum, qui elastica vi rumpi solet G O, & femina fundere L P, calyptrâ seu involacro K R M Q, obducta, plana, margine ut plurimum denticulato.

Tab. 29. & 30.

Momordicæ species sunt

Momordica vulgaris. *Momordica Cast. Dur.* 61. *Charantia* Dod. Pempt. 670.

Balsamina rotundifolia, repens, sive *mar.* C. B. Pin. 306. *Balsamina Cucumeraria* J. B. 2. 251. *Pomme de merveille.*

Momordica Zeylanica, pampinea fronde, fructu breviori. *Pavel H. Mal.* 8. 18.

Momordica Zeylanica, pampinea fronde, fructu longiori. *Pandi-Pavel H. Mal.* 8. 17. *Balsamina Cucumerina*, Indica, fructu majore, flavescente *H. Amstel.* 103.

An flos Momordicæ monopetalos sit ad centrum usque divisus, an verò ex quinque petalis constet, obscurum : quapropter à cæteris Cucurbitaceis hoc genus separandum non duxi. Differt à Cucumere fructu unicapulari, vi elastica prædito. Cum Balsaminâ vulgò solet confundi; sed plurimum ab ea distat.

GENUS V.

Cucumis. Concombre.

Tab. 31 & 32.

CUCUMIS est plantæ genus, floribus monopetalis, campaniformibus, patentibus & multifidis : ex quibus alii steriles sunt AB, nulli embryoni adhærescentes; alii fecundi insidentes embryoni C, qui deindè abit in fructum DE, carnosum, plerumque teretem, in terna vel quaterna loculamenta F. G, divisum, & feminibus factum oblongis HI.

Cucumeris species sunt

Cucumis sativus, vulgaris, maturo fructu subluteo C. B. Pin. 310. *Cucumis vulgaris, viridis* J. B. 2. 245. *Cucumis vulgaris* Ded. Pempt. 662. *Concombre.*

Cucumis sativus, vulgaris, maturo fructu albo C. B. Pin. 310. *Cucumis vulgaris, albus* J. B. 2. 245.

Cucumis flexuosus C. B. Pin. 310. *Cucumeres longissimi* J. B. 2. 247. *Cucumis oblongus* Dod. Pempt. 662.

Cucumis sylvestris, Asininus dictus C. B. Pin. 314. *Cucumis sylvestris sive Asininus* J. B. 2. 248. *Cucumis sylvestris* Dod. Pempt. 663.

Cucumis sylvestris, folio sinuato & dissecto.

Cucumis Ægyptius, rotundifolius C. B. Pin. 310. *Cucumis Ægyptius* Chate J. B. 2. 248.

GENUS VI.

Melo. Melon.

Tab. 32.

MELO est plantæ genus, floribus monopetalis, campaniformibus, patentibus, multifidis, Cucumeris flores omnino referentibus : ex iis autem alii steriles sunt, nulli embryoni adhærescentes, alii verò fecundi, insidentes embryoni, qui deindè abit in fructum ut plurimum ovatum A, glabrum aut rugosum, in terna loculamenta divisum B, quæ bifariam secari videntur, feminibus factum oblongis C.

Melonis species sunt

Melo vulgaris C. B. Pin. 310. *Melones* J. B. 2. 242. *Melo sive Melopepo vulgò, Cucumis Galeni* Dod. Pempt. 663. *Melon.*

Melo magnus, cortice virente, lævi, femine parvo J. B. 2. 244.

Melo Hispanicus J. B. 2. 244. Tabern. Icon. 468.

Melo rotundus, parvus C. B. Pin. 311. *Melo Moschatellinus, rotundus, parvus & pyriformis* J. B. 2. 244. *Melo sacharinus* Tabern. Icon. 469.

Melo turbinatus J. B. 2. 244.

Melo

Melo reticulatus J. B. 2. 244.

Melo Ægyptius, minor, Abdelavi H. Pat. Georg. à Turre.

Etiamsi Melo à Cucumere foliis rotundioribus & fructu suavi distingatur, plus tamen faciei externæ tribuendum est: neque enim ineptè diceretur Melo insipidus, aut Melo foliis angulatis.

Melonem, ut putant, appellarunt à voce Græcâ μήλον, quod Pomum significat.

GENUS VII.

Pepo.

PEPO est plantæ genus, floribus A monopetalis, campaniformibus, Tab. 33. parentibus & multifidis, ex quibus alii steriles sunt, nulli embryoni adhaerentes; alii fœcundi seu embryoni insidentes, qui deindè abit in fructum B oblongum vel rotundum, carnosum, cortice nonnunquam duro, tuberosum, cavum, in tres partes C sæpè divisum, seminibus fœctum D planis, annulo quodam veluti cinctis, & placentæ spongiosæ affixis.

Peponis species sunt

Pepo oblongus C. B. Pin. 311. *Pepo major, oblongus Dod. Pempt. 665.*

Pepo vulgaris Raii Hist. 639. *Cucurbita foliis asperis, sive Zuccha flore luteo J. B. 2. 218. Cucurbita major, rotunda, flore luteo, folio aspero C. B. Pin. 312.*

Pepo rotundus, Arantii formâ C. B. Pin. 311. *Cucurbita Arantii formâ Eyst.*

Pepo fructu pilæ palmariæ formâ. *Cucurbitula pilæ palmariæ non multò major, rotunda J. B. 2. 218.*

Pepo fructu minimo, spherico. *Cucurbita aspera, minima, spherica, crocea, variegata J. B. 2. 223.*

Pepo fructu subrotundo, variegato. *Cucurbita medio-crocea J. B. 2. 222.*

Pepo fructu turbinato, variegato. *Cucurbita aspera, mediæ magnitudinis, turbinata, variegati coloris J. B. 2. 222.*

Pepo fructu turbinato, albido. *Cucurbita turbinata, majores, albæ J. B. 2. 222.*

Pepo fructu turbinato, subcroceo. *Cucurbita aspera, turbinata, subcrocea J. B. 2. 223.*

Pepo fructu minimo, turbinato. *Cucurbita aspera, minima, turbinata, pallida J. B. 2. 223.*

Pepo fructu parvo, Pырiformi. *Cucurbita aspera, Pырiformis, parva, albæ J. B. 2. 223.*

Pepo fructu ovato, flavescente. *Cucurbita aspera, ovalis, flavo colore J. B. 2. 223.*

Pepo fructu ovato, flavescente, alter. *Cucurbita aspera, pugillarum ex rotundo oblonga J. B. 2. 223.*

Pepo fructu ovato, variegato. *Cucurbita ovalis, sæpè variegata, parva J. B. 2. 218.*

GENUS VIII.

Melopepo.

Tab. 34.

MELOPEPO differt à cæteris Cucurbitaceis fructu A subrotundo, carnosò, striato, angulato, in quinque partes pierumque secto B, seminibus fæcto compressis C, placenta spongiosæ affixis.

Melopeponis species sunt

Melopepo compressus C. B. Pin. 312. *Tabern. Icon. 470. Cucurbita genus, sive Melopepo compressus alter Lobelio J. B. 2. 226.*

Melopepo fructu maximo, albo. *Cucurbita aspera, folio non fisso, fructu maximo, albo, sessili J. B. 2. 221. Pepo compressus, major C. B. Pin. 311.*

Melopepo flavescens, folio aspero. *Cucurbita sessilis, flavescens, folio aspero J. B. 2. 222.*

Melopepo latus & depressus. *Cucurbita lata, clypeiformi accedens, minus tuberosa J. B. 2. 227.*

Melopepo fructu citriformi. *Cucurbita clypeata affinis, ovalis, angulosa, ad Citrum nonnihil accedens J. B. 2. 228.*

Melopepo fructu conico. *Cucurbita clypeata affinis, à pediculo in conum densiens J. B. 2. 228.*

Melopepo fructu utrinque turbinato. *Cucurbita clypeatis affines, utrinque aliquo modo turbinata J. B. 2. 228.*

Melopepo fructu luteo, cortice tenero. *Cucurbita lutea, cortice tenero J. B. 2. 218.*

Melopepo clypeiformis C. B. Pin. 312. *Cucurbita clypeiformis sive Siciliana, Melopepo latus à nonnullis vocata J. B. 2. 224. Melopepo clypeatus Tabern. Icon. 470.*

Melopepo verrucosus. *Cucurbita verrucosa J. B. 2. 222.*

Melopepo tuberosus & verrucosus. *Cucurbita clypeiformis, tuberosa, & verrucosa J. B. 2. 227.*

Melopepo verrucosus, flavescens, leviter striatus, folio aspero. *Cucurbita sessilis, flavescens, folio aspero J. B. 2. 222.*

Melopepo verrucosus, albicans, leviter striatus, folio aspero. *Cucurbita sessilis Albicans folio aspero J. B. 2. 222.*

Melopepo verrucosus, fructu & semine albis. *Cucurbita alba, verrucosa J. B. 2. 222.*

GENUS IX.

Anguria.

Tab. 35.

ANGURIA differt à cæteris Cucurbitaceis folio in profundas laciniâs dissecto & fructu eduli.

Anguriæ species sunt

Anguria Citrullus dicta C. B. Pin. 312. *Citrullus folio Colocynthis secto semine nigro, quibusdam Anguria J. B. 2. 235. Anguria, Cucumis, Citrullus, Dod. Pempt. 664.*

Anguria Indica, maxima H. L. Bar.

Anguria triphyllus, Americana, parvo fructu. *Cucumis triphyllus*, fructu variegato. Plum. 99.

Anguria Americana, fructu echinato, eduli. *Cucumis Anguriae folio latiore, aspero, fructu minore, candido, spinulis obrustis, muricato Sloane Car. Plant. Jam. 103. Cucumis sylvestris, Americanus, Anguria folio, fructu ovi figurâ & magnitudine, ad maturitatem pallido, spinosis tuberculis, Momordica instar muricato Pluk. Phytog. 170. fig. 3.*

GENUS X.

Cucurbita. Calbasse.

CUCURBITA est plantæ genus, floribus AB, campaniformibus, patentibus, & plerumque ita sectis ut ex quinque petalis constare videantur; ex floribus autem alii steriles sunt, nulli embryoni adhærescentes; alii verò fecundi seu insidentes embryoni C, qui deinde abit in fructum, in quibusdam speciebus teretem & longum, in aliis lageniformem D, in sex loculamenta plerumque divisum E, feminibus fœtum, planis, oblongis, hinc obtusis G, inde latioribus, & quasi intorsum emarginatis F.

Tab. 36.

Cucurbitæ species sunt

Cucurbita longa, folio molli, flore albo J. B. 2. 214. *Cucurbita oblonga, flore albo, folio molli C. B. Pin. 313. Cucurbita longior Dod. Pempt. 669.*

Cucurbita falcata figurâ, folio molli, flore albo C. B. Pin. 313.

Cucurbita latior, folio molli, flore albo J. B. 2. 215. *Cucurbita major, sessilis, flore albo C. B. Pin. 312. Cucurbita latior Dod. Pempt. 669.*

Cucurbita longa, flore albo, protuberante ventre J. B. 2. 218.

Cucurbita Americana, teres & bicubitalis H. R. Par.

Cucurbita lagenaria J. B. 2. 216. *Cucurbita lagenaria flore albo, folio molli C. B. Pin. 313. Cucurbita prior Dod. Pempt. 668.*

Cucurbita lagenaria, flore albo, folio molli, fructu turbinato C. B. Pin. 315.

Cucurbita lagenaria, variegata.

Cucurbita lagenaria; folio aspero, major. *Cucurbita alba, aspera, fructu longo collo J. B. 2. 224.*

Cucurbita lagenaria, fructu aspero, minor. *Cucurbita lagenam exprimens, parva, aspera J. B. 2. 224.*

GENUS XI.

Colocynthis. Coloquinte.

COLOCYNTHIS differt à cæteris Cucurbitaceis folio in profundas lacinas dissecto & fructu amaro, non eduli.

Colocynthis species sunt

Colocynthis fructu rotundo, major C. B. Pin. 313. *Colocynthis J. B. 2. 232. Dod. Pempt. 665. Coloquinte ordinaire.*

- Colocynthis fructu rotundo, striato. *Cucurbita folio aspero, amara* J. B. 2. 228. *Pepo rotundus, Melonis seffigie* C. B. Pin. 311. *Pepo sylvestris* Dod. Pempt. 668.
- Colocynthis grandis, rotunda Cord. Hist. 115. *Cucurbita aspero folio, amara, grandis, rotunda, viridis* J. B. 2. 229.
- Colocynthis fructu rotundo, minor C. B. Pin. 313. *Colocynthis fungosa & levis* Cord. Hist. 118.
- Colocynthis fructu minori, variegato. *Colocynthis aspera, amara, fructu parvo, globofo, colore vario* J. B. 2. 230. *Colocynthis Pomiformis, cortice maculato* C. B. Pin. 314.
- Colocynthis fructu majori, variegato. *Colocynthis amara, magna, folio aspero, colore vario* J. B. 2. 230.
- Colocynthis fructu Aurantio simili. *Cucurbita minima, lutea, amara* J. B. 2. 231.
- Colocynthis oblonga C. B. Pin. 313. *Cucurbita aspero folio, amara, grandis, oblonga, viridis* J. B. 2. 229. *Colocynthis grandis, oblonga* Cord. Hist. 114.
- Colocynthis oblonga, glabra Cord. Hist. 115. *Cucurbita oblonga, non angulosa, colore viridi, amara, folio aspero* J. B. 2. 229.
- Colocynthis turbinata Cord. Hist. 115. *Cucurbita aspero folio, amara, turbinata, flava, candicantibus lineis inscripta, parva* J. B. 2. 229. tum & *Cucurbita sive Colocynthis amara, Pyriformis, variegata* J. B. 2. 230. *Colocynthis Pyriformis seu Pepo amarus* C. B. Pin. 313.
- Colocynthis Pyriformis, folio vario. *Cucurbita amara, parva, mediocris magnitudinis* J. B. 2. 231.
- Colocynthis fructu compresso. *Cucurbita sessilis & compressa, flava, amara* J. B. 2. 231.

S E C T I O V I I I.

De Herbis flore monopetalo, campaniformi, cujus calyx abit in fructum siccum.

G E N U S I.

Campanula. *Campanule.*

Tab. 37.

CAMPANULA est planta genus, flore AB monopetalo, campaniformi & multifido: cujus calyx CD, abit in fructum membranaceum EFG, in tria vel plura loculamenta H divisum, in quorum commissurâ axis I positus est, tribus placentis instructus L, quibus adhærescunt plurima femina in nonnullis speciebus minutissima M, in aliis plana, ovata, annulo veluti cincta N. Hæc autem spargi solent per foramen KO singulis loculamentis proprium.

Campanulæ species sunt
Campanula maxima, foliis latissimis, flore cæruleo C. B. Pin. 94. *Campa-*

- mula pulchra à Toffano Carolo missa J. B. 2. 807. Trachelium majus Belgarum Clus. Hist. clxxij.*
- Campanula maxima, foliis latissimis, ore albo C. B. Pin. 94. *Trachelium candidum, Anglicum majus, foliis ferè Digitalis vel Campanule J. B. 2. 807.*
- Campanula maxima, foliis latissimis, flore cinereo C. B. Pin. 94.
- Campanula maxima, foliis latissimis, flore suave-rubente H. R. Par.
- Campanula maxima, foliis latissimis, altera H. R. Par. *Trachelium giganteum quorundam.*
- Campanula vulgator, foliis Urticæ vel major & asperior C. B. Pin. 94. *Campanula major & asperior, folio Urtica J. B. 2. 805.*
- Campanula vulgator, foliis Urticæ vel major & asperior, flore dilutè purpureo C. B. Pin. 94.
- Campanula vulgator, foliis Urticæ, flore duplici cæruleo, interdum triplici aut quadruplici H. R. Par.
- Campanula vulgator, folii Urticæ vel major & asperior, flore candido C. B. Pin. 94.
- Campanula vulgator, foliis Urticæ, flore duplici, albo H. R. Par.
- Campanula Urticæ foliis oblongis, minus asperis C. B. Pin. 94. *Cervicaria major ij. Dod. Pempt. 164.*
- Campanula Urticæ foliis oblongis, minus asperis, flore albo H. L. Bat. *Campanula sive Cervicaria major, levior, flore albo, magno J. B. 2. 804.*
- Campanula pyramidata, altissima. *Campanula lactescens, fatidior Clus. Hist. clxxij. Pyramidalis levis J. B. 2. 808. Rapunculus hortensis, latiore folio seu Pyramidalis C. B. Pin. 93. Pyramidale.*
- Campanula Alpina, Echiodes pyramidata. *Campanula foliis Ecbii C. B. Pin. 94. Alopecuros Alpinus quibusdam, Ecbium montanum Dalechampii J. B. 2. 809.*
- Campanula Alpina, glabra, flore dilutissimè cæruleo J. B. 2. 804.
- Campanula sive Cervicaria Bononiensis, parvo flore J. B. 2. 804.
- Campanula pyramidalis, minor P. Alp. Exot. 340.
- Campanula Lampfanæ folio, magno flore.
- Campanula Canariensis, Artiplicis folio, tuberosâ radice. *Campanula Canariensis regia seu Medium radice tuberosa, foliis sinuatis, cæsis, Artiplicis amulis, ternis circa caulem ambientibus, flore amplo, pendulo, colore flammeo rutilante Pluk. Almag. Bot. & Phytog. Tab. 276. fig. 1.*
- Campanula hortensis, Rapunculi radice C. B. Pin. 94. *Campanula repens, flore minore, cæruleo J. B. 2. 804. Cervicaria major, sylvestris Eyst.*
- Campanula hortensis, folio & flore oblongo, cæruleo C. B. Pin. 94. *Viola Mariana Dodonæi, quibusdam Medium J. B. 2. 804. Viola Mariana Dod. Pempt. 163.*
- Campanula hortensis, folio & flore oblongo, subalbido C. B. Pin. 94. *Viola Mariana, flore cinaracè coloris Clus. Hist. clxxj.*
- Campanula hortensis, folio & flore oblongo, lacteo C. B. Pin. 94. *Medium flore albo Eyst.*
- Campanula hortensis, folio & flore oblongo, purpureo C. B. Pin. 94. *Medium flore purpureo Eyst.*

IIO INSTITUTIONES REI HERBARIÆ.

- Campanula hortensis, folio & flore oblongo, ex albo & violaceo maculatum commixto. *Viola Mariana* flore ex albo & violaceo maculatum commixto Clus. Hist. clxxj.
- Campanula hortensis, folio & flore oblongo, ex albo & violaceo radiatum commixto. *Viola Mariana* flore ex albo & violaceo radiatum commixto Clus. Hist. clxxj.
- Campanula hortensis, folio oblongo & flore pleno, cæruleo.
- Campanula media, foliis inferius candidâ lanugine vestitis C. B. Pin. 94. *Campanula sive Cervicaria media* Thalis, floribus cæruleis, parvis J. B. 2. 807. *Cervicaria media* Thal. 32.
- Campanula Hispanica, foliis incisif, flore oblongo. *Campanula sive Medium foliis minoribus crispis, flore tubuloso* Schol. Bor.
- Campanula Alpina, folio longiori, lucido. *Trachelium oblongo folio, Alpium* Bocc. Mus. Part. 2. 70. Tab. 58.
- Campanula pratensis, flore conglomerato C. B. Pin. 94. *Trachelium minus multis* J. B. 2. 800. *Cervicaria minor* Dod. Pempt. 164. *Rapunculus sylvestris, umbellatus* 2. Thal. Icon. viij.
- Campanula pratensis, flore conglomerato, albo H. R. Par.
- Campanula pratensis, floribus singularibus, per caulem sparsis C. B. Pin. 94.
- Campanula pratensis, flore per caulem sparsis, albo H. R. Par.
- Campanula Alpina, sphaerocephalos C. B. Pin. 94. *Trachelium majus, petreum* Pone Bald. in fol. cccxxxij. J. B. 2. 801.
- Campanula Alpina, sphaerocephalos, folio rotundiori, hirsuto. *Campanula pratensis, flore conglomerato, Asarina foliis* Schol. Bor. 76.
- Campanula foliis subrotundis C. B. Prodr. 35.
- Campanula Alpina, Teuconii folio angulato. *Rapunculus Alpinus, Teucrii folio rhomboidali* Bocc. Mus. Part. 2. 75. Tab. 61.
- Campanula foliis Echii, floribus villosis C. B. Pin. 94. Prodr. 36.
- Campanula foliis Anchusæ, floribus oblongis C. B. Pin. 94. *Rapunculus montanus sive Trachelium montanum* J. B. 2. 808. *Trachelium montanum* Lugd. 1202.
- Campanula saxatilis, Echii folio, flore magno.
- Campanula Alpina, pubescens, spicâ florum pyramida: A.
- Campanula umbellata, foliis oblongis, hispidis. *Rapunculus sylvestris, umbellatus* 1. Thal. Icon. viij.
- Campanula Alpina, altissima, hirsuta, parvo flore. *Trachelium altissimum, hirsutum, asperius, foliis angustis, floribus parvis* J. B. 2. 801.
- Campanula Alpina, Tragopogi folio C. B. Pin. 94. *Trachelium Tragopogi folio, montanum Fabii Columnæ* J. B. 2. 802. *Trachelium Tragopogi folio, montanum* Col. Phytob. 25.
- Campanula pratensis, flore conglomerato, suave-rubente.
- Campanula Alpina, sphaerocephalos, purpureo flore.
- Campanula Saxatilis, Echii folio, flore magno, albo.
- Campanula Saxatilis, Echii foliis crispis.
- Campanula Persicæ folio Clus. Hist. clxxj. *Campanula angustifolia, cærulea* J. B. 2. 803. *Rapunculus Persicifolius, magno flore* C. B. Pin. 93.

- Campanula Perficæfolia, flore cæruleo, pleno.
- Campanula Perficæfolia, flore albo Eyst. *Campanula angustifolia, alba, J. B. 2. 803.*
- Campanula Perficæfolia, flore albo, pleno.
- Campanula nemorosa, angustifolia, magno flore, major. *Rapunculus nemorosus, angustifolius, magno flore, major C. B. Pin. 93. Rapunculus nemorosus ij. Tabern. Icon. 411.*
- Campanula nemorosa, angustifolia, magno flore, minor. *Rapunculus nemorosus, magno flore, minor C. B. Pin. 93. Rapuntium sive Erinus, magno flore Col. Part. 2. 24.*
- Campanula nemorosa, angustifolia, parvo flore. *Rapunculus nemorosus, angustifolius, parvo flore C. B. Pin. 93. Rapunculus nemorosus iij. Tabern. Icon. 412.*
- Campanula flore minore, albicante, ramosior Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 456. *Erinus major Fabii Columna, Rapunculo affinis J. B. 2. 799. Erinus Nicandri & Dioscoridis Col. Phytob. 101.*
- Campanula radice esculentâ, flore cæruleo H. L. Bat. *Rapunculus esculentus C. B. Pin. 92. Rapunculus vulgaris, campanulatus J. B. 2. 795. Rapunculum Dod. Pempt. 165.*
- Campanula radice esculentâ, flore candicante H. L. Bat. *Rapunculus esculentus, flore candicante C. B. 92.*
- Campanula minor, Americana, foliis rigidis, flore cæruleo, patulo H. L. Bat. *Trachelium Americannum, minus, flore cæruleo patulo H. R. Par. 119. Trachelium minus, Americanum, foliis rigidioribus, flore cæruleo, patulo H. R. Par.*
- Campanula minor, Americana, foliis rigidis, flore albo, patulo H. L. Bat. *Trachelium minus, Americanum, foliis rigidioribus, flore albo, patulo H. R. Par.*
- Campanula Alpina, minor, florum spicâ pyramidatâ. *Rapunculus sive Pyramidalis, minor C. B. Prodr. 32.*
- Campanula hirsuta, Bellidis folio Pluk. Phytog. Tab. 153. fig. 5.
- Campanula Alpina, Linifolia, cærulea C. B. Prodr. 34. & *Bot. Adonsp.*
- Campanula Linifolia, rara, flore cæruleo J. B. 2. 797.
- Campanula Alpina, pumila, repens, maximo flore.
- Campanula Cretica, saxatilis, Bellidis folio, magno flore. *Trachelium saxatile, Bellidis folio, cæruleo flore, Creticum Bocch. Mus. Part. 2. 76. Tab. 64. Barr. Icon.*
- Campanula minor, rotundifolia, vulgaris C. B. Pin. 93. *Campanula parva, Anguillara Cantabrica J. B. 2. 796. Campanula sylvestris, minima Dod. Pempt. 167.*
- Campanula minor, rotundifolia, vulgaris, floribus candidis C. B. Pin. 93.
- Campanula minor, rotundifolia, flore in summis cauliculis C. B. Pin. 93. *Rapunculus sylvestris, flore ex purpureo candicante. Tabern. Icon. 410.*
- Campanula Alpina, rotundifolia, minor C. B. Prodr. 34. *Campanula minor, rotundifolia, altera C. Bauhini J. B. 2. 797. Campanula minor, Alpina, rotundioribus imis foliis Clus. Hist. clxxij.*

- Campanula rotundifolia, minima C. B. Pin. 93. *Prodr.* 34. J. B. 2. 797.
 Campanula Cymbalariae foliis vel folio Hederaceo C. B. Pin. 93. *Campanula folio Hederaceo, species Cantabrica Anguillara* J. B. 2. 797.
 Campanula Serpillifolia C. B. Pin. 93. *Prodr.* 35. J. B. 2. 816.
 Campanula Alpina, latifolia, flore pullo C. B. Pin. 93. *Prodr.* 33.
 Campanula minor, annua, foliis incisifis Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 458.
Rapunculus minor, foliis incisifis C. B. Pin. 92. Alfine oblongo folio serrato, flore caruleo J. B. 3. 367. *Erinos Fabii Columnæ, minor* J. B. 2. 799. *Erini sive Rapunculi minimum genus Col. Phytob.* 28.
 Campanula minor, annua, foliis incisifis, flore albo Cat. H. Amstel.
 Campanula rotundifolia, Caëtana, longius radicata Bocc. Rarior. Plant. 54.
 Campanula parva, rotundifolia, flore caruleo, pentagono, grandi Raii Hist. 741. *Campanula saxatilis, rotundifolia, hispida, flore casto, amplo, Italica Barr. Icon.*
 Campanula Drabæ minoris foliis C. B. Pin. 94. *Rapunculi genus, folio serrato, rotundiore* J. B. 2. 798.
 Campanula hirsuta, Ocimi folio, caulem ambiente, flore pendulo Bocc. Rarior. Plant. 83.
 Campanula angustifolia, pumila, monanthos, Lusitanica.
 Campanula arvensis, erecta H. L. Bat. *Onobrychis arvensis vel Campanula arvensis, erecta C. B. Pin. 215. Pentagonion, Viola Pentagonia Tabern. Icon.* 316. *Viola arvensis ejusd.* 304. *Doucete.*
 Campanula arvensis, procumbens. *Campanula arvensis, minima* Dod. *Pempt.* 168. *Avicularia Sylvii quibusdam* J. B. 2. 800.
 Campanula seu Viola pentagonia, folio oblongo, latiori Mor. H. R. Bles.
 Campanula arvensis, erecta, flore albo. *Onobrychis arvensis vel Campanula arvensis, erecta, flore albo* H. R. Par.
 Campanula arvensis, minor, siliquâ ampliori. *Speculum Veneris minus* Ger. *emac.* 439. & *Park. Theat.* 1331.
 Campanula pentagonia, flore amplissimo, Thracica. *Speculum Veneris, flore amplissimo, Thracicum Raii Hist.* 742.
 Campanula pentagonia, perfoliata Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 457. *Onobrychis peregrina, perfoliata, folio rotundiore* H. R. Par.
 Campanula nomen invenit à Campanâ. In Elementis Botanices Campanulam à Medio, loculamentorum numero distinguendam existimavi; verum non ita pridem nonnullarum specierum Campanulae fructus, modò in terna, modò verò in quina loculamenta dividi observavi.

GENUS II.

Rapunculus. *Raiponce.*

RAPUNCULUS est plantæ genus, flore A monopetalo quidem, & ad campanæ formam accedente, sed ita patente & inciso, ut stellatus videatur: hujus pistillum C, plerumque bicorne est; calyx verò B deinde abit in fructum D, in tria loculamenta divisum, E & seminibus F foetum, ut plurimum exiguis. Tab. 32.

Rapunculi species sunt

Rapunculus spicatus C. B. Pin. *Rapunculus spicatus sive comosus, cæruleus* J. B. 2. 809. *Rapunculum Alopecuron* Dod. *Pempt.* 165.

Rapunculus spicatus, flore saturatè violaceo, foliis maculis nigris notatis C. B. Pin. 92. *Rapunculus spicatus sive comosus, folio maculato* J. B. 809.

Rapunculus spicatus, albus C. B. Pin. 92. *Rapunculus spicatus sive comosus, albus* J. B. 2. 809.

Rapunculus spicatus, flore flavescente.

Rapunculus folio oblongo, spicâ orbiculari C. B. Pin. 92. *Rapunculus flore globofo, purpureo* J. B. 2. 810. *Rapuntium corniculatum, montanum* Col. *Part.* 1. 224.

Rapunculus Creticus, seu Pyramidalis altera C. B. Pin. 93. *Rapunculus Creticus, Petromarula* J. B. 2. 811. *Petromarula, Rapunculus Creticus* Imper. 668.

Rapunculus Alpinus, corniculatus C. B. Pin. 93. & *Prodr.* 33. *Rapunculo comoso spicato aliquatenus affinis ex Baldo* J. B. 2. 811.

Rapunculus folio gramineo. *Rapuntium angustifolium* Col. *Part.* 2. 26.

Rapunculus Scabiofæ capitulo cæruleo C. B. Pin. 92. *Scabiosa globularis quam ovinam vocant* J. B. 3. 12. *Rapuntium montanum, capitatum, leptophyllum.* Col. *Part.* 1. 227.

Rapunculus Scabiofæ capitulo albo C. B. Pin.

Rapunculus à Rapa, ut Napellus à Napo propter radicem, ut aiunt, affinitatem.

SECTIO IX.

De Herbis flore monopetalo, campaniformi, cujus calyx abit in fructum gemellum.

GENUS I.

Rubia. *Garance.*

RUBIA est planta genus, flore A B campaniformi, patente, multifido, & plerumque perforato C, cujus calyx D deinde abit in fructum E, ex gemellis baccis F succulentis constantem, semine foetis G H, ut plurimum umbilicato I. His notis addenda sunt folia verticillata. Tab. 33.

114 INSTITUTIONES REI HERBARIÆ.

Rubiæ species sunt

Rubia tinctorum sativa C. B. Pin. 333. *Rubia sativa* J. B. 3. 714. *Rubiæ Dod. Pempr. 352. Garance.*

Rubia sylvestris, Monspessulana, major J. B. 3. 715.

Rubia quadrifolia, asperrima, lucida, peregrina H. L. Bar.

Rubiæ species huc usque cognitæ foliis sunt ad caulium nodos verticillatim positæ; unde facile dignoscuntur, cum flore fructuque carent: à congeneribus autem distinguuntur fructu succulento seu baccâ.

GENUS II.

Aparine. *Gratteron.*

Tab. 39.

APARINE est plantæ genus, flore A campaniformi, patente & multifido, cujus calyx B deinde abit in fructum siccum C G, cortice tenui obductum, ex gemellis globulis D constantem, semine fœtis E umbilicato F. His notis addenda sunt folia aspera aut villosa, verticillatim ad caulium nodos nascentia, quina vel plura.

Aparines species sunt

Aparine vulgaris C. B. Pin. 334. *Aparine* J. B. 3. 713. *Dod. Pempr. 313.*

Aparine vulgaris, semine minori.

Aparine semine Coriandri saccharati Park. Theat. 567. *Aparine fructu verrucoso Juncq. Hort.*

Aparine Lusitanica, fructu echinato.

Aparine semine lævi H. R. Par. *Aparine semine læviore Raii Hist. 484.*

Aparine latifolia, humilior, montana. *Asperula sive Rubeola montana, odorata C. B. Pin. 334. Rubiis accedens Asperula quibusdam, sive Hepaticæ stellaris J. B. 3. 718. Asperula odorata, flore albo Dod. Pempr. 355.*

Aparine angustifolia, humilior, montana.

Aparine supina, pumila, flore cæruleo. *Rubia parva, flore cæruleo, se spargens J. B. 3. 719.*

Aparine maritima, incana, flore purpureo. *Gallium maritimum, hirsutum, flore rubro H. R. Par.*

Aparine palustris, minor, Parisiensis, flore albo.

Aparine Hispanica, minima.

Aparine dignoscitur à Rubia fructu sicco; à Cruciatâ foliis quinis vel pluribus; à Gallio foliis asperis aut villosis.

GENUS III.

Gallium. *Caillelait.*

Tab. 39.

GALLIUM est plantæ genus, flore A campaniformi, patente & multifido: cujus calyx B deinde abit in fructum D, ex gemellis seminibus constantem, siccis, ut plurimum lunatis C. His notis addenda sunt folia E, neque aspera neque villosa, verticillatim ad caulium nodos posita, quina vel plura.

Gallii species sunt

- Gallium montanum, latifolium, ramosum. *Mollugo montana*, latifolia, ramosa C. B. Pin. 334. *Rubia sylvatica*, lævis J. B. 3. 716. *Mollugo* Dod. Pempt. 354.
- Gallium album, vulgare. *Mollugo montana*, angustifolia, vel *Gallium album*, latifolium C. B. Pin. 334. *Gallium album* J. B. 3. 721. *Mollugo vulgatior* Herbariorum, *Gallium album* quorundam Lob. Icon. 802.
- Gallium luteum C. B. Pin. 335. *Gallium verum* J. B. 3. 720. *Gallium* Dod. Pempt. 355.
- Gallium flore pallido J. B. Pin. 3. 721. *Gallium flore flavescente*.
- Gallium nigropurpureum, montanum, tenuifolium Col. Part. 1. 298.
- Gallium arvense, flore cæruleo. *Rubia cærulea*, erectior elevatiorve J. B. 3. 719.
- Gallium flore luteo, annuum, Lusitanicum Vir. Lufit.
- Gallium Lusitanicum, flore parvo, verticillato, luteo.
- Gallium saxatile, glauco folio Bocc. Mus. Part. 2. Tab. 116. *Gallium saxatile*, glabro folio Ejsd. pag. 172.
- Gallium saxatile, minimum, supinum & pumilum.
- Gallium saxatile, minimum, Pyrenaicum, Musci facie.
- Gallium Narbonense, tenuifolium, flore albo.
- Gallium Parisiense, tenuifolium, flore atro purpureo.
- Gallium differt ab Aparine, foliis nec villosis nec asperis.
- Gallium seu potius Galium, quod γάλα, lac coagulare existimetur.

GENUS IV.

Cruciata. Croisete.

CRUCIATA differt à Gallio & Aparine solo foliorum numero, quæ quaterna tantum F, decussatim ad caulium nodos oriuntur.

Tab. 39.

- Cruciata species sunt
- Cruciata hirsuta C. B. Pin. 335. *Cruciata* Dod. Pempt. 357. *Gallium latifolium*, *Cruciata* quibusdam, flore luteo J. B. 3. 717.
- Cruciata glabra C. B. Pin. 335. *Rubia quadrifolia*, glabra, angustifolia J. B. 3. 717.
- Cruciata Alpina, latifolia, lævis. *Rubia quadrifolia* vel *latifolia lævis* C. B. Pin. 334. *Rubia quadrifolia*, Italica, hirsuta J. B. 3. 717. *Rubia lævis Taurinensium* Lob. Icon. 800.
- Cruciata floribus paniculatim nascentibus. *Rubia semine duplici*, hispida, latis & hirsutis foliis. Bocc. Ravior. Plant. 10.
- Cruciata Alpina, tenuifolia, lævis.
- Cruciata Pyrenaica, villosa, rotundifolia.
- Cruciata Lusitanica, latifolia, glabra, flore albo. *Cruciata minor*, glabra, flore *Molluginis* albo Barr. Icon.
- Cruciata palustris, alba. *Gallium palustre*, album C. B. Pin. 335. *Gallium album* Tabern. Icon. 151.
- Cruciata minima.

CLASSIS II.

DE

HERBIS ET SUFFRUTICIBUS,

Flore monopetalo, infundibuliformi & rotato.

FLOREM INFUNDIBULIFORMEM appellavimus florem monopetalum, qui formam infundibuli æmulatur. Hujus autem floris duæ species sunt. Alius ore seu parte superiori conum inversum, alius discum repræsentat, uterque in tubum desinit. Ille INFUNDIBULIFORMIS propriè, hic HYPOCRATERIFORMIS dicitur, quia Hypocrateram seu vas quod apud magnificos viros inter bibendum poculo supponitur, quodammodo referat. FLOS ROTATUS monopetalos est, & à similitudine ROTÆ nomen invenit.

SECTIO PRIMA.

De Herbis flore monopetalo infundibuliformi, cujus pistillum abit in fructum.

GENUS I.

Quamoclit.

Tab. 39.

QUAMOCLIT est plantæ genus, flore A, monopetalo, infundibuliformi & multifido: ex cujus calyce D surgit pistillum C infimæ floris parti B adinstar clavi infixum, quod deindè abit in fructum E subrotundum, seminibus foetum F G ut plurimum oblongis.

Quamoclit species sunt

Quamoclit foliis tenuiter incisus & pennatis. *Convolvulus pennatus, exoticus.*

Quamoclit. Col. Part. 1. lxxij. Quamoclit. J. B. 2. 177.

Quamoclit Americana, folio digitato, flore coccineo Plum.

Quamoclit Americana, heptaphyllos, flore coccineo; umbellato Plum.

Quamoclit Americana, foliis amplissimis, cordiformibus Plum.

Quamoclit Americana, foliis amplissimis, angulatis. *Convolvulus coccineus, folio anguloso Plum. cijj.*

Quamoclit Americana, Hederæ folio, trifido Plum.

Quamoclit Americana, Solani folio, flore roseo Plum.

Quamoclit à Convolvulo differt floris formâ.

G E N U S I I.

Menyanthes. *Meniante.*

MENYANTHES est plantæ genus, flore A monopetalo, infundibuliformi & multifido: ex cujus calyce C surgit pistillum D infimæ floris parti B *Tab. 15.* adinstar clavi infixum, quod deinde abit in fructum seu testam E ut plurimum oblongam, bivalvem G H, seminibus foetam F subrotundis I.

Menyanthes species sunt

Menyanthes palustre, latifolium & triphyllum. *Trifolium palustre, majus, rotundiore folio C. B. Pin. 327. Trifolium majus Tabern. Icon. 520.*

Menyanthes palustre, angustifolium & triphyllum. *Trifolium palustre, minus, acutiore folio C. B. Pin. 327. Trifolium fibrinum Tabern. Icon. 521.*

Menyanthes Americanum, Nymphææ folio, flore albo Plum.

G E N U S I I I.

Nicotiana. *Nicotiane ou Tabac.*

NICOTIANA est plantæ genus, flore AB monopetalo, infundibuliformi & multifido: ex cujus calyce C surgit pistillum D infimæ floris parti *Tab. 47.* adinstar clavi infixum, quod deinde abit in fructum E membranaceum, oblongum, vel subrotundum, septo intermedio G in duo loculamenta F F divisum, plurimis seminibus foetum I, placentæ H affixis.

Nicotianæ species sunt

Nicotiana major, latifolia C. B. Pin. 169. *Nicotiana major sive Tabacum majus J. B. 3. 629. Hyoscyamus Peruvianus Dod. Pempt. 452. Nicotiane, ou Tabac à large feuille.*

Nicotiana major, angustifolia C. B. Pin. 170. *Nicotiana sive Tabacum folio angustiore J. B. 3. 630. Hyoscyami Peruviani altera Icon. Dod. Pempt. 452. Nicotiane ou Tabac à feuille étroite.*

Nicotiana major, lato & rotundo folio H. L. Bar. *Pycielt seu Tabacum Hernand. 173.*

Nicotiana minor C. B. Pin. 170. *Priapeia quibusdam, Nicotiana minor J. B. 3. 630. Dubius Hyoscyamus luteolus, Solanifolius Lob. Icon. 269.*

Nicotiana arborescens, spinosissima, flore exalbido Plum.

Nicotiana nomen habet à Joanne Nicotio Nemaufensi, Regis Christianissimi ad Regem Lusitanæ Oratore, qui semen Nicotianæ vulgaris seu primæ à Belgâ quodam è Floridâ allatum misit in Gallias.

G E N U S I V.

Hyoscyamus. *Jusquiamè.*

HYOSCYAMUS est plantæ genus, flore A monopetalo, infundibuliformi & multifido: ex cujus calyce C surgit pistillum D infimæ floris parti B *Tab. 40.*

adinftar clavi infixum, quod deinde abit in fructum F in ipfo calyce reconditum E, ollæ fimilem, operculo H K instructum, & in duo loculamenta G G divisum fepto intermedio I, cui adhærefcunt plurima femina.

Hyofcyami species funt

- Hyofcyamus vulgaris vel niger C. B. Pin. *Hyofcyamus vulgaris* J. B. 3. 627. *Hyofcyamus niger* Dod. *Pempt.* 450. *Jusquiamè ou Hannebane.*
- Hyofcyamus albus, major, vel tertius Dioscoridis & quartus Plinii C. B. Pin. 169. *Hyofcyamus albus* J. B. 3. 627. Dod. *Pempt.* 451. *Jusquiamè blanche.*
- Hyofcyamus albus, minor C. B. Pin. 169. J. B. 3. 628. *Hyofcyamus albus, vulgaris* Cluf. *Hift.* lxxxiv.
- Hyofcyamus Creticus, luteus, minor C. B. Pin. 169. *Hyofcyamus albus, Creticus* Cluf. *Hift.* lxxxiv. *Hyofcyamus aureus* P. Alp. Exot. 99.
- Hyofcyamus Creticus, luteus, major C. B. Pin. 169. *Prodr.* 92. *Hyofcyamus Creticus, luteus, minor* J. B. 3. 628.
- Hyofcyamus rubello flore C. B. Pin. 169. *Hyofcyamus peculiaris, flore purpurafcente* J. B. 3. 628. & *Hyofcyamus Syriacus* J. B. 3. 628. *Cam. Icon.* xxj.
- Hyofcyamus albus, Ægyptius P. Alp. Exot. 192. *Hyofcyamus albus Vefling.* in P. Alp. 59.
- Hyofcyamus pusillus, aureus, Americanus, Antirrhini foliis glabris Pluk. *Phytog. Tab.* 37. fig. 5.
- Hyofcyamus peregrinus, luteus, minor, annuus H. R. Monfp.
- Hyofcyamus dicitur à vocibus Græcis ὕς *ſus*, & κβάρια, *Faba*, quafi diceret Fabam fuillam.

G E N U S V.

Stramonium.

STRAMONIUM est plantæ genus, flore A monopetalo, infundibuli-formi & multifido: ex cujus calyce C furgit pistillum D infimæ floris parti B adinftar clavi infixum, quod deinde abit in fructum E F plerumque subrotundum & aculeis sæpe donatum, in quaterna loculamenta G X divisum fepto cruciformi, quatuor placentis instructo I K L M, quibus N adhærefcunt plurima femina O sæpe sæpius reniformia.

Stramonii species funt

- Stramonium fructu spinoso, rotundo, flore albo, simplici. *Solanum Pomo spinoso, rotundo, longo flore* C. B. Pin. 168. *Stramonia multis dicta, sive Pomonum spinosum* J. B. 3. 624. *Stramonia* Dod. *Pempt.* 460.
- Stramonium fructu spinoso, rotundo, flore albo, pleno. *Solanum fatidum, Pomo spinoso, rotundo, semine pallido, triplici calyce odoro & albo* H. R. Par.
- Stramonium fructu spinoso, rotundo, flore violaceo, simplici. *Stramonia Ægyptiaca, fatida, semine pallido, Pomo spinoso, rotundo, flore violaceo, simplici* H. L. Bar.

- Stramonium fructu spinoso, rotundo, flore violaceo duplici, triplicive. Stramonium Ægyptiaca, fœtida, semine pallido, Pomo spinoso, rotundo, flore violaceo duplici, triplicive H. L. Bat. Solanum fœtidum, Pomo spinoso rotundo, semine pallido C. B. Pin. 168. Datura o vero Stramonium d'Egipto con fior picno Pon. Ital. 61.*
- Stramonium Ægyptiacum, flore pleno, intus albo, foris violaceo. Solanum Ægyptiacum, flore pleno C. B. Pin. 168. Stramonium Ægyptiaca, flore pleno, exterius purpurascens, intus, albicante, pançis purpureis asperso C. Bauhini, du Bry.*
- Stramonium fructu spinoso, oblongo, flore albo. Solanum fœtidum, Pomo spinoso, oblongo, flore albo C. B. Pin. 168. Stramonium altera, major sive Tatura quibusdam J. B. 3. 624. Solanum manicum Dioscoridis Col. Phytob. 47.*
- Stramonium fructu spinoso, oblongo, flore purpureo. Solanum fœtidum, pomo spinoso, oblongo, flore purpureo C. B. Pin. 168.*
- Stramonium fructu spinoso, oblongo, flore violaceo. Solanum fœtidum, Pomo spinoso, oblongo, flore violaceo H. Edinb.*
- Stramonium ferox Bocc. 50. Solanum fœtidum, Pomo grandiore, spinosissimo H. R. Par. Datura di coccino spinosissima Zan. 77.*
- Stramonium Americanum, minus, Alkekengi folio. Stramonium Corassavica, humilior, Hyoscyami folio Prodr. Par. Bat. Stramonium Corassavica, humilior. Par. Bat.*
- Stramonium Malabaricum, fructu glabro, flore simplici violaceo. Stramonium fœtida, Malabarica, semine pallido, Pomo glabro, flore simplici, violaceo H. L. Bat. Nila-humatu H. Mal. 2. 49.*
- Stramonium Malabaricum, fructu glabro, flore duplici & triplici. Stramonium fœtida, Malabarica, semine pallido, Pomo glabro, flore duplici triplicive H. L. Bat. Mudela-Nila-humatu H. Mal. 2. 51.*
- Stramonium species quo tempore flore fructuque carent, dignosci solent foliis amplis, angularis, fœtidis, obscurè virentibus.*

GENUS VI.

Pervinca. Pervenche.

PERVINCA est plantæ genus, flore A, monopetalo, infundibuliformi, quasi hypocrateriformi & multifido: ex cujus calyce C, surgit pistillum D, infimæ floris parti B, adinstar clavi infixum, quod deinde abit in fructum E, ex duabus siliquis constantem, semine F fœtis oblongo G, plerumque cylindraceo & sulcato.

Pervinçæ species sunt

- Pervinca vulgaris, latifolia, flore caruleo. Clematis Daphnoides, major C. B. P. 302. Dod. Pempr. 406. Clematis Daphnoides, major, flore caruleo J. B. 2. 132. Grande Pervenche.*
- Pervinca vulgaris, latifolia, flore albo. Clematis Daphnoides, major, flore albo J. B. 2. 132.*

Tab. 455

- Pervinca vulgaris*, angustifolia, flore cæruleo. *Clematis Daphnoides*, minor, flore cæruleo C. B. Pin. 301. *Clematis Daphnoides*, minor, flore cæruleo simplici J. B. 2. 130. *Clematis Daphnoides* Dod. Pempt. 405.
- Pervinca vulgaris*, angustifolia, flore albo. *Clematis Daphnoides*, minor, flore candido C. B. Pin. 301. *Clematis Daphnoides*, minor, flore albo, simplici J. B. 2. 130.
- Pervinca vulgaris*, angustifolia, flore rubente. *Clematis Daphnoides*, minor, flore rubente C. B. Pin. 301. *Clematis Daphnoides*, minor, flore purpureo, simplici J. B. 2. 130.
- Pervinca vulgaris*, angustifolia, flore pleno, cæruleo. *Clematis flore pleno* C. B. Pin. 302. *Clematis Daphnoides*, minor, flore pleno J. B. 2. 130. *Clematis Daphnoides*, flore purpureo, pleno Eyst. *Pervenche à fleur bleue double*.
- Pervinca vulgaris*, angustifolia, flore pleno, saturatè purpureo. *Clematis Daphnoides*, minor, flore saturatè purpureo duplici H. Edinb. *Pervenche à fleur double purpurine*.
- Pervinca flore pleno*, variegato. *Clematis altera*, variegato flore pleno H. R. Par. *Pervenche à fleur panachée*.
- Pervinca latifolia*, variegata. *Pervenche à large feuille panachée*.
- Pervinca angustifolia*, variegata. *Pervenche à feuille étroite panachée*.
- Arbor cui nomen Padri H. Mal. 6. 47. ad hoc genus valde accedit.
- Pervinca* species jam recensitæ flore fructuque carentes facile dignoscuntur sarmentis longis, repentibus, & foliis glabris ad Laurum accedentibus. Earum fructus rarè maturefcunt, nec eos nisi soli Cæsalpino licuit observare. Facile autem obtinentur si *Pervinca vulgaris*, latifolia feratur in olla: tunc enim cum radices huc illuc vagari & luxuriare nequeant, alimentum copiosius ad pistillum defertur, quod in fructum abit bene conformatum.

G E N U S V I I.

Auricula Ursi. Oreille d'Ours.

Tab. 46.

AURICULA URSI est plantæ genus, flore A monopetalo, infundibuliformi & multifido: ex cujus calyce C surgit pistillum D, infimæ floris parti B, adinstar clavi infixum, quod deinde abit in fructum globosum E, ipso calyce C partim involutum, apice F dehiscentem, & pluribus seminibus H fœtum, placentæ G affixis.

Auriculæ Ursi species sunt

Auricula Ursi flore luteo J. B. 3. 499. *Auricula Ursi lutea* H. L. Bat. *Sanicula Alpina*, lutea C. B. Pin. 242. *Alpina* sive *Damasonium Dioscoridis* Col. Phytob. 18. *Oreille d'Ours à fleur jaune*.

Auricula Ursi flore purpureo Lob. Icon. 570. *Sanicula Alpina*, purpurea C. B. Pin. 242. *Auricula Ursi* sive *Primula veris Alpina*, flore rubente J. B. 3. App. 867. *Oreille d'Ours à fleur purpurine*.

Auricula Ursi flore magno, atro-purpureo, holoserico, simplici, umbone candido,

- dido, amplissimo H. L. Bar. *Oreille d'Ours à grande fleur, pourpre foncé.*
- Auricula Urfi flore magno, undulato, obsoletè incarnato, umbone pallido, amplissimo H. L. Bar.
- Auricula Urfi flore magno, undulato, colore vario, umbone amplissimo, flavescens H. L. Bar.
- Auricula Urfi umbone triplici, vario H. L. Bar.
- Auricula Urfi umbone amplissimo, radiato, aureo H. L. Bar.
- Auricula Urfi umbone amplissimo, stellato, aureo H. L. Bar.
- Auricula Urfi alba J. B. 3. App. 868. *Sanicula Alpina, alba, foliis non crenatis C. B. Pin. 243. Auricula Urfi vj. Clus. Hist. 304. Oreille d'Ours à fleur blanche.*
- Auricula Urfi flore nigricante, ferrugineo, majore. *Sanicula Alpina flore nigricante, ferrugineo, majore H. R. Par.*
- Auricula Urfi densis & variegatis foliis, flore maximo. *Sanicula Alpina densis & variegatis foliis, flore maximo H. R. Par. Oreille d'Ours à grande fleur, à feuilles panachées.*
- Auricula Urfi flore variegato. *Sanicula Alpina, flore variegato C. B. Pin. 242. Auricula Urfi flore rubro, maculis exalbidis, foliis subhirsutis J. B. 3. App. 868. Auricula Urfi floribus guttatis Tabern. Icon. 324. Oreille d'Ours à fleur marbrée.*
- Auricula Urfi foliis rotundis. *Sanicula Alpina, foliis rotundis C. B. Pin. 242. Auricula Urfi orbiculata, serrata, coloris rubicundi J. B. 3. App. 868.*
- Auricula Urfi Alpina, angustifolia. *Sanicula Alpina, angustifolia C. B. Pin. 243. Auricula Urfi angustifolia, colore rubente J. B. 3. App. 868. Auricula Urfi flore purpureo Eyst.*
- Auricula Urfi foliis quasi farina aspersis. *Sanicula Alpina, foliis quasi farina aspersis C. B. Pin. 243. Auricula vij. Clus. Cur. post. in fol. 30.*
- Auricula Urfi Carnei coloris, foliis minimè serratis J. B. 3. App. 868. *Sanicula Alpina rubescens, folio non serrato C. B. Pin. 243. Auricula Urfi iv. Clus. Hist. 304.*
- Auricula Urfi minima, flore carneo & niveo J. B. 3. App. 896. *Sanicula Alpina, minima, carnea & nivea C. B. Pin. 243. Auricula Urfi viij. Clus. Hist. 305.*
- Auricula Urfi minimo, folio inferius venoso & incano, flore suavè-rubente Ciassi H. L. Bar.
- Auricula Urfi laciniata seu Cortusa Mathioli, flore rubro. *Sanicula montana, latifolia, laciniata C. B. Pin. 243. Cortusa J. B. 3. 499. Cortusa Mathioli Clus. Hist. 307.*
- Auricula Urfi laciniata seu Cortusa Mathioli, flore violaceo. *Sanicula montana, latifolia, laciniata, floribus violaceis C. B. Pin. 243.*
- Auricula Urfi laciniata seu Cortusa Mathioli, flore albo. *Sanicula montana, latifolia, laciniata, floribus albis C. B. Pin. 243.*
- Auricula Urfi flore magno, pleno, flavo H. L. Bar. *Oreille d'Ours à fleur Jeanne double.*

Auricula Urſi flore magno, pleno, albo H. L. Bat. *Oreille d'Ours à fleur blanche double.*

Auricula Urſi flore magno, pleno, purpureo H. L. Bat. *Oreille d'Ours à fleur purpurine double.*

Auricula Urſi flore magno, pleno, atro-puniceo, holoferico H. L. Bat.

Auricula Urſi flore magno, pleno, coccineo H. L. Bat.

Auricula Urſi flore magno, pleno, ex aureo, albo & puniceo variegato H. L. Bat.

Auricula Urſi flore magno, pleno, ex flavo & coccineo variegato H. L. Bat.

Auricula Urſi Alpina, gramineo folio, Jafmini lutei flore.

Auriculæ Urſi ſpecies antequam floreant valgò dignoſcuntur foliis craſſis, denſis, glabris; Primulæ veris foliis minoribus, plerumque è ſubrotundo in arcatum deſinentiaus.

G E N U S VIII.

Centaurium minus. Petite Centaurée.

Tab. 48.

CENTAUURIUM MINUS eſt plantæ genus, flore A monopetalo infundibuliformi & multiſido, ex cujus calyce B ſurgit piſtillum C, quod infimam floris partem perfodit, abique deinde in fructum D cylindraceum penè vel ovatum, in duas partes E E dehiſcentem, in duo loculamenta diviſum F & feminibus foetum G ut plurimum exiguis.

Centaurii minoris ſpecies ſunt

Centaurium minus C. B. Pin. 278. *Dod. Pempt. 336. Centaurium minus, flore purpureo J. B. 353. Petite Centaurée.*

Centaurium minus, caule longiſſimo. *Centaurium minus longitudine duarum ulnarum Mentz. Purg.*

Centaurium minus, flore albo C. P. Pin. 278. *J. B. 3. 353. H. R. Par. Centaurium minus album Tabern. Icon. 780.*

Centaurium minus, flore ferrugineo C. B. Pin. 278.

Centaurium minus, flore cæruleo H. Cathol.

Centaurium minus, ab imo ad ſummum ramoſum, eleganti flore majori, patulo, è punicante vegetè rubro H. Cathol.

Centaurium minus, ramoſum Barr. Icon.

Centaurium minus, Linariæ folio longiori. *Centaurium minus anguſto, prælongoque folio, flore rubello Barr. Icon.*

Centaurium minus, Linariæ folio breviore. *Centaurium minus, leptophyllon, polyanthes, accenſo acutoque folio Barr. Icon. Bocc. Muſ. Part. 2. 50. Tab. 43.*

Centaurium minus, Linariæ folio breviſſimo. *Centaurium minus purpureum, anguſtifolium Barr. Icon.*

Centaurium minus, ſupinum, maritimum, Luſitanicum, Linariæ foliis, floribus glomeratis.

Centaurium minus, ſpicatum, flore rubro H. R. Par.

- Centaurium minus, spicato flore è puniceo rubente, latiori folio glauco
H. Cathol.
- Centaurium minus spicatum, album C. B. Pin. *Prodr.* 130.
- Centaurium purpureum, minimum Mor. H. R. Blef. & *Hist. Oxon. Part.*
2. 566.
- Centaurium minus, maritimum, Americanum amplo flore caruleo Plum.
- Centaurium minus, Africanum, Caryophylli folio, flore suavè-rubente.
*Centaurium Lini foliis & facie, flore amplo, suavè-rubente Capitis bonæ
spei Breyñ. Prodr.* 2. 27. *Rapuntio affinis Lini facie Capitis bonæ spei Breyñ.
Cent. j.* 175. *Tab.* 90.
- Centaurium luteum, perfoliatum C. B. Pin. 278. *Perfoliatum Centaurium
luteum J. B.* 3. 355. *Centaurium luteum Cam. Epir.* 427.
- Centaurium luteum, perfoliatum, Aphacæ Dodonæi foliis Scaglioni H.
Cathol. *Centaurium parvum, flavo flore Clus. Hist. clxxx.*
- Centaurium luteum, pusillum C. B. Pin. 278. *Centaurium luteum, novum
Col. Part.* 2. 78.
- Centaurium luteum, triphyllum Ambros. 145.
- Centaurium palustre, luteum, minimum Raii *Hist.* 1092. *Mor. Hist. Oxon.
Part.* 2. 566.
- Centaurium minus, luteum, perfoliatum, caule penè alato.

SECTIO II.

De Herbis flore monopetalo hypocrateriformi, cujus
pistillum abit in fructum.

GENUS I.

Androsace.

ANDROSACE est planta genus flore A monopetalo, hypocrateriformi & multifido, cujus infimam partem perfolit pistillum B, quod deinde abit in fructum C globosum, ipso calyce D partim involutum, apice E dehiscentem & plurimis seminibus G factum, placenta F affixis.

Tab. 46.

- Androsace species sunt
- Androsace vulgaris, latifolia, annua. *Alsine affinis Androsace dicta, major
C. B. Pin.* 251. *Androsace Mathioli altera J. B.* 3. 368. *Androsace altera
Mathioli Clus. Hist. cxxxiv.*
- Androsace Alpina, perennis, angustifolia, glabra & multiflora.
- Androsace Alpina, perennis, angustifolia, villosa & multiflora. *Sedum
Alpinum, hirsutum, lacteo flore C. B. Pin.* 284. *Phyllo Dalechampii aliqua-
tenus similis J. B.* 3. 762. *An Chamæjasine Alpina ejusdem App.* 869. *Sedum
minus x, Alpinum iij. Clus. Hist. lxij.*
- Androsace Alpina, perennis, angustifolia, glabra, flore singulari. *Sedum mi-
Q ij*

nus xj. Cluf. *Hift. lxx. Sedum Alpinum, gramineo folio, lacteo flore C. B. Pin. 284.*

Androsace floris formâ differt ab Auricula Urſi.

GENUS II.

Primula veris. *Primevere.*

Tab. 47.

P R I M U L A V E R I S est plantæ genus, flore A B monopetalo, hypocrateriformi & multifido; ex cujus calyce D E (qui tubulatus est) surgit pistillum F infimæ floris parti C adinstar clavi infixum, quod deinde abit in fructum seu testam G oblongam, in ipso calyce D vel E ferme reconditam, apice H dehiscentem, & feminibus sætam I L subrotundis, placenta K affixis.

Primula veris species sunt

Primula veris odorata, flore luteo, simplici J. B. 3. 495. *Verbasculum pratense, odoratum C. B. Pin. 241. Primula veris flavo flore, elatior Cluf. Hist. 301. Primevere.*

Primula veris pallido flore, elatior Cluf. Hist. 301. *Verbasculum pratense vel sylvaticum, inodorum C. B. Pin. 241. Primula veris caulifera, pallido flore inodoro, aut vix odoro J. B. 3. 496.*

Primula veris inodora, flore calycis experte. *Paralysis flore flavo, simplici inodoro, absque calycibus Park. Par. 245.*

Primula veris flore geminato, inodoro. *Paralysis flore geminato, inodora Park. Par. 245.*

Primula veris inodora, calycibus dissectis. *Paralysis inodora, calycibus dissectis Park. Par. 245.*

Primula veris floris loco in summo foliosa. *Paralysis flore fatuo Park. Par. 245.*

Primula veris montana, incana, lutea C. B. Pin. 241. *Paralyrica rotundifolia, montana Col. Part. 1. 256.*

Primula veris rubro flore Cluf. Hist. 300. *Verbasculum umbellatum, Alpinum, minus C. B. Pin. 242. Primula veris minor, purpurascens J. B. 3. 498.*

Primula veris albo flore Cluf. Hist. 300. *Verbasculum Alpinum, umbellatum, majus C. B. Pin. 242.*

Primula veris hortensis, umbellata, caule & flore foliosa, major, coccinea H. L. Bat.

Primula veris hortensis, umbellata, caule & flore foliosa, minor, lutea H. L. Bat.

Primula veris hortensis, flore luteo, umbellato.

Primula veris hortensis, flore albo, umbellato.

Primula veris hortensis, flore rubro, umbellato.

Primula veris hortensis, flore ferrugineo, umbellato. *Verbasculum Alpinum, umbellatum, majus, flore ferrugineo, odorato H. R. Par.*

Primula veris multiflora, sylvestris Tabern. Icon. 319. *Verbasculum sylvestre*

- magno plenoque flore C. B. Pin. 232. Primula veris floribus plenis ex singularibus pediculis J. B. 3. 497.*
- Primula veris multiflora Tabern. Icon. 318. Primula veris Anglicana, flore pleno Eyst. Verbasculum hortense, multiplex C. B. Pin. 242. Primula veris caulifera, flore luteo, pleno, odorato J. B. 3. 496.*
- Primula veris caulifera, prolifera, odorata J. B. 496. Verbasculum proliferum C. B. Pin. 242. Primula veris prolifera Tabern. Icon. 322.*
- Primula veris prolifera, flore majore. Verbasculum proliferum, flore majore H. R. Par.*
- Primula veris prolifera, flore albo. Verbasculum proliferum, flore albo H. R. Par.*
- Primula veris prolifera, flore purpureo. Verbasculum proliferum, flore purpureo H. R. Par.*
- Primula veris prolifera, flore ferrugineo H. R. Monsp.*
- Primula veris floribus ex singularibus pediculis, pallidis, majoribus, simplicibus J. B. 3. 497. Primula veris pallido flore, humilis Clus. Hist. 302. Verbasculum sylvestre, majus, singulari flore C. B. Pin. 241.*
- Primula veris flore albo Park. Par. 242. Primula veris alia, flore albo J. B. 3. 497.*
- Primula veris flore viridi, simplici Park. Par. 242.*
- Primula veris flore viridi, duplici Park. Par. 242.*
- Primula veris flore viridante & albo, simplici Park. Par. 242.*
- Primula veris Heskerti, flore multiplici, separatim diviso Park. Par. 244.*
- Primula veris floribus obscure virentibus, fimbriatis J. B. 3. 498. Primula sylvarum, floribus obscure virentibus, fimbriatis Lob. Icon. 569. Verbasculum sylvestre minus, singulari flore C. B. Pin. 242.*
- Primula veris Constantinopolitana, flore dilute purpureo. Carchichec Turcarum, sive Primula veris Constantinopolitana Corn. 85. Verbasculum Constantinopolitanum H. R. Par.*
- Primula veris Constantinopolitana, flore majore, purpureo. Verbasculum Constantinopolitanum, flore purpureo H. R. Par.*
- Primula veris Constantinopolitana, flore minore, purpureo. Verbasculum Turcicum sive Carchichec Turcarum, flore purpureo, minore H. Edinb.*
- Primula veris Constantinopolitana, flore miniato. Verbasculum Constantinopolitanum, flore miniato H. R. Par.*
- Primula veris Constantinopolitana, flore ferrugineo, punctis albis notato. Verbasculum Constantinopolitanum, flore ferrugineo, punctis albis notato H. R. Par.*
- Primula veris Constantinopolitana, flore albo. Verbasculum Constantinopolitanum, flore albo H. R. Par.*
- Primula veris Constantinopolitana, flore dilute carneo. Verbasculum Constantinopolitanum, flore dilute carneo H. R. Par.*
- Primula veris Constantinopolitana, flore luteo. Verbasculum Constantinopolitanum, flore luteo H. R. Par.*

126 INSTITUTIONES REI HERBARIÆ.

- Primula veris Constantinopolitana, flore flavescente. *Verbasculum Constantinopolitanum*, flore sulphureo H. R. P. v.
 Primula veris Constantinopolitana, flore obsoletè pallido. *Verbasculum Constantinopolitanum*, flore obsoletè pallido H. R. P. v.
 Primula veris Constantinopolitana, flore obsoleti coloris. *Verbasculum Turcicum sive Carchibec Turcarum*, flore obsoleto H. Edinb.
 Primula veris dicitur à primo vere, quod scilicet plurimæ ejus generis species tunc florere soleant. Dignoscuntur autem flore & semine carentes, foliis rugosis & veluti asperis, tenuibus, ad Lactucam nonnihil accedentibus.

GENUS III.

Plantago. *Plantain*.

Tab. 48.

PLANTAGO est plantæ genus, flore A monopetalo, hypocrateriformi, plerumque quadripartito: ex cujus fundo surgit pistillum C staminibus ut plurimum longioribus B stipatum, quod deinde abit in fructum seu testam D ferè ovatam aut conicam, per maturitatem in duas partes E F, quarum altera alteri incumbbat, transversè dehiscens, septo intermedio in duo veluti loculamenta divisam, & seminibus foetam oblongis H, placenta G affixis.

Plantaginis species sunt

- Plantago latifolia, glabra C. B. Pin. 189. *Plantago maxima*, Hispanica Corn. 162. *Plantain de marais*.
 Plantago latifolia, sinuata C. B. Pin. 189. *Plantago major*, folio glabro, non laciniato ut plurimum J. B. 3. 502. *Plantago major* Dod. Pempt. 107.
 Plantago lato, sanguineo folio H. R. Montp.
 Plantago latifolia, incana C. B. Pin. 189. *Plantago major*, hirsuta, media à nonnullis cognominata J. B. 3. 504. *Plantago media* Dod. Pempt. 107.
 Plantago latifolia, incana, spicâ albâ H. Edinb.
 Plantago latifolia, rosea, flore expanso C. B. Pin. 189. *Plantago rosea*, flore expanso J. B. 3. 502. *Plantago rosea* Lob. Icon. 304. *Plantain à bouquet*.
 Plantago latifolia, rosea, floribus quasi in spicâ dispositis C. B. Pin. 189. *Plantago rosea* J. B. 3. 503. *Plantago multiplex* Tabern. Icon. 733.
 Plantago latifolia, spicâ multiplici, sparsâ C. B. Pin. 189. *Plantago major*, paniculâ sparsâ J. B. 3. 503. *Plantaginis majoris spica multiplex* Dod. Pempt. 107.
 Plantago latifolia, incana, spicis variis C. B. Pin. 189. *Plantago peregrina*, latifolia Gareti Clus. Hist. six.
 Plantago latifolia, glabra, minor C. B. Pin. 189. *Plantago latifolia*, minor J. B. 3. 505. *Tabern. Icon.* 731.
 Plantago latifolia, hirsuta, minor C. B. Pin. 189. *Plantaginis mediae genus minimum* Thal. 86.

- Plantago villosa seu incana, lanuginosa C. B. Pin. 189. *Plantago Salmanticensis* Clus. Hist. cx.
- Plantago angustifolia, major C. B. Pin. 189. *Plantago lanceolata* J. B. 3. 505. *Plantago minor* Dod. Pempt. 107.
- Plantago angustifolia, minor, summo caule foliofo seu prolifera nostras Pluk. Almag. Bot.
- Plantago angustifolia, prolifera C. B. Pin. 189. *Plantago angustifolia* Garetii, prolifera Clus. Hist. cx.
- Plantago argentea, angustifolia, è rupe Victorix.
- Plantago angustifolia, ferrata, Hispanensis C. B. Pin. 189. *Plantago angustifolia*, alia Clus. Cur. post. in fol. 34.
- Plantago angustifolia, fruticans Clus. Cur. post. in fol. 34.
- Plantago trinervia, latifolia, minor, incana, Hispanica Barr. Icon.
- Plantago angustifolia, minor Tabern. Icon. 732. *Plantaginis lanceolatae species minima* J. B. 3. 505.
- Plantago pilosa, bulbosa C. B. Pin. 189. *Plantago pilosa*, laciniata, *Apule Col. Part. 1. 259.*
- Plantago angustifolia, paniculis Lagopi C. B. Pin. 189. *Prodr. 98. Plantago quinquenervia*, cum globulis albis, pilosis J. B. 3. 504.
- Plantago trinervia, folio angustissimo C. B. Pin. 189. *Prodr. 98. Plantago angustifolia*, minor, spica hirsuta alba, foliis ex atro virentibus valde pilosis J. B. 3. 506.
- Plantago Alpina, folio angusto, longo & nigricante Bocc. Mus. Part. 2. 22. *Plantago Alpina*, folio nigricante Ejusd. Tab. 5.
- Plantago trinervia, montana C. B. Pin. 190. *Plantago incana*, trinervia, montana Col. Part. 1. 259.
- Plantago angustifolia, albida, Hispanica. *Holosteum Plantagini simile* J. B. 3. 508. *Holosteum hirsutum*, albicans, majus C. B. Pin. 190. *Holosteum Salmanticense*, majus Clus. Hist. cx.
- Plantago angustifolia, albida, Monspeliensis. *Holosteum Monspellanum* J. B. 3. 508. *Holosteum hirsutum*, albicans, minus C. B. Pin. 190. *Holosteum Salmanticense*, minus Clus. Hist. cxj.
- Plantago maritima, major, tenuifolia. *Coronopus maritimus*, major C. B. Pin. 190. *Coronopus maritimus*, nostras J. B. 3. 511. *Plantago angustifolia* Dod. Pempt. 108.
- Plantago maritima, minor, tenuifolia. *Holosteum Massiliense* C. B. Pin. 190. *Coronopi*, & *Sedi montani* media planta *Massiliensium* Lob. Icon. 438.
- Plantago maritima, minima, gramineo folio rigido. *Coronopus maritimus* *Raynaudeti* J. B. 3. 511.
- Plantago gramineo folio, major. *Holosteum strictissimo folio*, majus C. B. Pin. 190. *Coronopus*, *Serpentina* J. B. 3. 510. *Serpentina Marthioli* Dod. Pempt. 109.
- Plantago gramineo folio, minor. *Holosteum strictissimo folio*, minus C. B. Pin. 190. *Coronopus*, *Serpentaria omnium minima* J. B. 3. 511. *Serpentaria omnium minima* Lob. Icon. 439.
- Plantago angustifolia, minima, Massiliensis, Lagopi capitulo.

128 INSTITUTIONES REI HERBARIÆ.

Plantago palustris, gramineo folio, monanthos, Parisiensis. *Holostemum aquaticum*, *Alsinanthemum H. R. Par. App.*

Plantago Lusitanica, hirsuta, maritima, spicâ longiori.

Plantago Lusitanica, hirsuta, maritima, spicâ breviori.

Quas *Plantaginis aquaticæ* species appellarunt, ad *Ranunculi* genus revocavimus.

Plantaginem per excellentiam dictam fuisse existimant, quasi plantam præstantissimam: alii nomen illud ducunt à pedum plantâ, quâ vulgò teritur, vel quam repræsentat.

G E N U S I V.

Coronopus Corne de Cerf.

Tab. 49.

CORONOPUS est plantæ genus, floribus & fructibus *Plantaginis*, à quâ differt foliis in profundas partes dissectis: *Plantaginis* enim folia vel incisuris carent vel solum denticulata sunt.

Coronopi species sunt

Coronopus hortenſis C. B. Pin. 190. *Coronopus sive Cornu Cervinum vulgò*, spicâ *Plantaginis* J. B. 3. 509. *Herba stella sive Cornu Cervinum* Dod. *Pempt.* 109. *Corne de Cerf.*

Coronopus Massiliens, hirsutior, latifolius. *Coronopus Prochyta* Col. Part. 1. 258.

Coronopus Neapolitanus, tenuifolius Col. Part. 1. 258. *Coronopus laciniatus* *Ejusd.* Part. 2. 71.

Coronopus maritimus, minimus, hirsutus C. B. Pin. 191. *Coronopus maritimus minimus* *Ejusd.* Prodr. 98.

Coronopus maritimus, roseus Bocc. Rarior. Plant. 69.

Coronopus dicitur à vocibus Græcis κορνιον, *Cornix*, & πῆς, *pes*, quasi dicas pedem *Cornicis*.

G E N U S V.

Psyllium. Herbe aux puces.

Tab. 49.
Hist. 330.

PSYLLIUM est plantæ genus à *Coronopo* & *Plantagine* diversum: quòd in caules assurgat foliatis & ramosos, ut ait *Cæsalpinus*. *Coronopi* enim & *Plantaginis* flores & fructus simplici pediculo insident.

Psyllii species sunt

Psyllium Dioscoridis vel *Indicum*, foliis crenatis C. B. Pin. 191. *Psyllium Indicum, foliis crenatis* J. B. 3. 514. *Psyllium laciniatis foliis* Bocc. Rarior. Plant. 8.

Psyllium majus, erectum, C. B. Pin. 191. J. B. 3. 513. *Psyllium* Dod. *Pempt.* 115. *Herbe aux puces, annuelle.*

Psyllium majus, supinum C. B. Pin. 191. J. B. 3. 513. *Psyllium Plinianum forte, radice perenni, supinum* Lob. Icon. 437. *Herbe aux puces, vivace.*

Psyllium

Psyllium minus C. B. Pin. 191. *Prodr.* 99.

Psyllium dicitur à voce Græca $\Psi\upsilon\lambda\lambda\alpha$, *Pulex*, quòd pulices fugare, vel potius quòd semen ejus pulici simile existimetur.

SECTIO III.

De Herbis flore monopetalo, infundibuliformi, cujus calyx plerumque abit in fructum.

GENUS I.

Jalapa. *Jalap.*

JALAPA est plantæ genus, flore A, monopetalo, infundibuliformi, Tab. 50.
plerumque leviter inciso, qui gemino calyce donatur; altero C, à quo involvi, altero verò B, cui insidere solet: is autem deinde abit in fructum D, subrotundum, semine factum E, ejusdem formæ F.

Jalapæ species sunt

Jalapa flore purpureo. *Solanum Mexiocanum*, flore magno, purpureo seu Kermesino C. B. Pin. 168. *Jesminum Mexiocanum*, sive flos *Mexiocanus* J. B. 2. 814. *Viola Peruviana* Tabern. Icon. 315. *Belle de nuit à fleur cramoisi.*

Jalapa flore flavo. *Solanum Mexiocanum*, flore magno, flavo C. B. Pin. 168. *Belle de nuit à fleur jaune.*

Jalapa flore obsoletè rubente. *Solanum Mexiocanum*, flore magno, obsoletè rubente C. B. Pin. 168. *Belle de nuit à fleur rougeâtre.*

Jalapa flore exalbido. *Solanum Mexiocanum*, flore magno, exalbido C. B. Pin. 168. *Belle de nuit à fleur blancheâtre.*

Jalapa ex flore purpureo & luteo mixto. *Solanum Mexiocanum*, flore magno ex purpureo & luteo mixto C. B. Pin. 168. *Belle de nuit à fleur panachée de jaune & de purpurin.*

Jalapa flore ex rubro, luteo & albo mixto. *Solanum Mexiocanum*, flore magno ex rubro, luteo & albo mixto C. B. Pin. 168. *Belle de nuit à fleur panachée de rouge, de jaune & de blanc.*

Jalapa flore ex albo & purpureo dimidiatim commixtis notato. *Solanum Mexiocanum*, flore magno ex albo & purpureo dimidiatim commixtis notato C. B. Pin. 168. *Belle de nuit à fleur mi-partie de blanc & de purpurin.*

Jalapa, flore albo, purpureis maculis, inæqualibus vel latis vel minutis, tam punctatim quam virgatim asperfo. *Solanum Mexiocanum*, flore magno inæqualibus vel latis vel minutis maculis purpureis, tam punctatim quam virgatim album colorem incurventibus C. B. Pin. 168. *Belle de nuit à fleur blanche marbrée & panachée de purpurin.*

Jalapa flore radiis flavis distincto. *Solanum Mexiocanum*, flore magno, radiis flavis per longitudinem distincto C. B. Pin. 168. *Belle de nuit à fleur blanche soûlée de jaune.*

130 INSTITUTIONES REI HERBARIÆ.

Jalapapa parvo flore. *Solanum Mexiocanum*, parvo flore C. B. Pin. 168. *Belle de nuit à petite fleur.*

Jalapapa officinarum fructu rugoso. *Jalap usuel.*

Clus. Hist. xi.

Scribebat Patavio ad Clusium Jacobus Antonius Cortusius, dragmas duas radicis admirabilis Peruanae flore vario, seu Jalapae flore vario, intus sumptas egregie aquas educere. Plumerius & Lignonius ex Americâ reduces sæpè mihi affirmarunt radices Jalapae, quæ in officinis usurpatur non differre ab ea specie quam appellavi Jalapam officinarum, fructu rugoso.

GENUS II.

Rubeola.

Tab. 50.

RUBEOLA est plantæ genus floribus AB, monopetalis, infundibuliformibus vel quadripartitis vel leviter incis, insidentibus calyci DE, nunc gemino DC, nunc unico E, tantum. Cui flos insit lebat calyx, abit ille deinde in fructum ex duobus seminibus constantem FG.

Rubeolæ species sunt

Rubeola latiore folio. *Rubia latifolia*, spicata C. B. Pin. 334. *Rubia spicata* Imp. 666. J. B. 3. 727.

Rubeola angustiore folio. *Rubia angustifolia*, spicata C. B. Pin. 334. Prodr. 145.

Rubeola supina, spicâ longissimâ. *Rubia spicata*, repens Bot. Monsp.

Rubeola vulgaris, quadrifolia, lævis, floribus purpurascens. *Rubia cynanchica* C. B. Pin. 333. J. B. 3. 723. *Galium tetraphyllum*, montanum, cruciatum Col. Part. 1. 297.

Rubeola vulgaris, quadrifolia, levis, floribus albis. *Rubia cynanchica*, flore albo Bot. Monsp.

Rubeola Lusitanica aspera, floribus purpurascens.

Rubeola maritima. *Rubia maritima* C. B. Pin. 334. *Rubia marina* Narbonensium J. B. 3. 721. *Rubia marina*. Dod. Pempt. 357.

Rubeola quasi exigua Rubia dicitur propter foliorum formam: à Gallo differt flore infundibuliformi.

GENUS III.

Trachelium.

Tab. 50.

TRACHELIUM est plantæ genus, flore A, monopetalo, infundibuliformi & multifido, cujus calyx B, abit in fructum membranaceum, sæpè trigonum C, in terna loculamenta divisum D, & seminibus fœtum E, ut plurimum exiguis.

Trachelii species sunt

Trachelium azureum, umbelliferum Pon. Bald. Ital. 44. *Cervicaria Valeriana* noïdes, cærulea C. B. Pin. 95.

Trachelium umbelliferum, violaceum, foliis laciniatis. *Valeriana Urti-*

cafolia, flore violaceo Corn. 23.

Trachelium villosum, floribus confertim ex foliorum alis nascentibus. *Pyramidalis P. Gregorii da Reggio Clus. Cur. post. in fol. 36.*

Trachelium petraeum, floribus in capitulum congestis. *Rapunculus petraeus P. Alp. Exot. 343.*

Trachelium minus, Africanum, floribus violaceis, per caulem sparsis. *Campanula minor, Africana, Erini facie, flore violaceo, cauliculis erectis H. L. Bat.*

Trachelium Americanum, Sonchi folio, flore albo longissimo Plum.

Trachelium à tracheâ arteriâ dicitur: eoque nomine appellarunt Campanulae speciem quandam, quæ asperæ arteriæ morbis auxiliari existimatur.

G E N U S I V.

Valeriana. *Valeriane.*

V A L E R I A N A est plantæ genus, flore A B, monopetalo, infundibuliformi, multifido, & calyci C D, infidente, qui deinde abit in semen ut plurimum oblongum, fetè planum E F, pappis instructum G H.

Tab. 52.

Valerianæ species sunt

Valeriana maxima, Pyrenaica, Cacaliæ folio D. D. Fagon. *Nard de montagne de Leon Lugd. Gall. 805.*

Valeriana Alpina, foliis integris, radice repente, inodora Raii Hist. 389.

Valeriana palustris, media, parùm laciniata C. B. Pin. 164. *Valeriana palustris, inodora, parùm laciniata C. B. Prodr. 86.*

Valeriana Alpina, prima C. B. Pin. 164. *Prodr. 86. Valeriana Alpina J. B. 3. Part. 2. 208.*

Valeriana Alpina, altera C. B. Pin. 164. *Valeriana sylvestris, Alpina 1. latifolia Clus. Hist. lv.*

Valeriana Alpina, Scrofulariæ folio C. B. Pin. 164. *Prodr. 87. Valeriana Alpina, folio Scrofulariae J. B. 3. Part. 2. 208.*

Valeriana montana, subrotundo folio C. B. Pin. 165. *Valeriana montana Lugd. 1127.*

Valeriana Alpina, Nardo Celticæ similis C. B. Pin. 165. *Valeriana minima Nardifolia J. B. 3. Part. 2. 206. Valeriana sylvestris, Alpina ij, saxatilis Clus. Hist. lvj.*

Valeriana Cretica, Filipendulæ radice, *Nardus Cretica, Filipendula radice C. B. Pin. 165. Nardorubero di Candia Pon. Bald. Ital. 125.*

Valeriana Celtica, *Nardus Celtica Dioscoridis C. B. Pin. 165. Nardus Celtica J. B. 3. Part. 2. 205. Nardus Alpina Hist. lvij.*

Valeriana rubra C. B. Pin. 165. *Dod. Pempt. 351. Valeriana rubra, latifolia J. B. 3. Part. 2. 211.*

Valeriana marina, angustifolia sive minor, rubra Mor. Umb.

Valeriana rubra, angustifolia C. B. Pin. 165. *J. B. 2. Part. 2. 211.*

Valeriana marina, latifolia sive major, alba Mor. Umb.

R ij

- Valeriana marina, angustifolia sive minor, alba Mor. Umb.
 Valeriana hortensis, Phu folio Olufatri Dioscoridis C. B. Pin. 174. *Valeriana major*, odoratâ radice J. B. 3. Part. 2. 209. *Valeriana hortensis* Dod. Pempt. 349. *Grande Valeriane*.
 Valeriana sylvestris, major C. B. Pin. 164. *Valeriana sylvestris, magna, aquatica* J. B. 3. Part. 2. 210. *Valeriana sylvestris* Dod. Pempt. 349.
 Valeriana sylvestris, major, altera, folio lucido H. R. Par.
 Valeriana palustris, major C. B. Pin. 164. *Valeriana palustris, major, profundè laciniata* C. B. Prodr. 86.
 Valeriana palustris, minor C. B. Pin. 164. *Valeriana minor, pratensis vel aquatica* J. B. 3. Part. 2. 211. *Valeriana minima* Dod. Pempt. 350.
 Valeriana aquatica, minor, flore minore Raii Hist. 389.
 Valeriana Alpina, minor C. B. Pin. 165. *Nardus montana, radice Olivarii Ejusd. Pin. 165. Nardus montana, radice oblonga Ejusd. Pin. 165. Nardus montana, longius radicata Cam. Epit. 16.*
 Valeriana foliis Calcitrapæ C. B. Pin. 164. *Valeriana annua, altera Clus. Hist. liiij.*
 Valeriana Lusitanica, latifolia, annua, laciniata.
 Valeriana à Valerio quodam seu potius à voce latinâ *valeo*; quòd viribus eximiis valere existimetur.
 Valerianæ species quo tempore floribus & semine carent, radice odoratâ, foliis glabris, ad nodos caulium geminis vulgò dignoscuntur.

GENUS V.

Valerianella. Mache.

Tab. 52.

VALERIANELLA est plantæ genus, flore monopetalo, infundibuliformi, multifido ABCD, & calyci EFG, infidente. Is autem deinde abit in fructum monospermum quidem, sed variæ prorsus figuræ. Alius enim H, à ferri lanceæ formâ non multum recedit, ex duabus partibus constans I, quarum alterutra K, semen fovet A. Alius MN, ovatus est umbilicatus, tricuspis, unico semine fœtus. Fructus O, semen unicum pariter gerit umbilico pelviformi pulchrè sc̄cto ornatum. Fructus P, cætetis longior est, fungosus; lunatus cum semine tereti QR. Fructus denique S, in tres hamos definit & semen habet nonnihil incurvum T.

Valerianellæ species sunt

- Valerianella arvensis, præcox, humilis, semine compresso Mor. Umb. *Valeriana campestris, inodora, major* C. B. Pin. 165. *Locusta herba* J. B. 3. 323. *Mache*.
 Valerianella arvensis, præcox, humilis, foliis serratis. *Lactuca agnina seu Valerianella foliis serratis Raii Hist. 592. Locusta altera, foliis serratis* J. B. 3. 324.
 Valerianella arvensis, serotina, altior, semine turgidiori Mor. Umb.
 Valerianella semine umbilicato, nudo, rotundo Mor. Umb.

- Valerianella femine umbilicato , nudo, oblongo Mor. Umb.
 Valerianella femine umbilicato , hirsuto, majore Mor. Umb.
 Valerianella femine umbilicato , hirsuto, minore Mor. Umb.
 Valerianella Cornucopoides, flore galeato Mor. Umb. *Valeriana peregrina*,
purpurea, albave C. B. Pin. 164. Valeriana peregrina, seu Indica J. B. 3.
Part. 2. 212. Valeriana Indica Clus. Hist. liij.
 Valerianella Cornucopoides, echinata Col. Part. 1. 206.
 Valerianella femine stellato C. B. Pin. 156. *Valerianella femine Scabiosæ stel-*
lato, hirsuto & etiam umbilicato Col. Part. 1. 209.
 Valerianella Scabiosæ femine, major, Lusitanica Mor. Umb.
 Valerianella dicitur quasi exigua Valeriana. Quo tempore floribus & fructu
 caret, ramis bifidis seu dichotomis, foliis binis ex adverso positis, gla-
 bris, & venosis distingui solet.

S E C T I O I V.

De Herbis flore monopetalo, infundibuliformi, vel rotato,
 cujus pistillum quatuor veluti embryonibus stipatur in toti-
 dem semina abeuntibus & in calyce maturelcentibus.

G E N U S I.

Borrago. *Bourrache.*

BORRAGO est plantæ genus, flore A, monopetalo, rotato: ex cujus
 calyce C, multifido surgit pistillum D, mediæ floris parti B, adinstar clavi
 infixum, & quatuor veluti stipatum embryonibus, qui deinde abeunt in toti-
 tidem semina F, viperini capitis æmula, quæ in calyce ipso E, longè ampliato
 maturelcent.

Tab. 53.

Borraginis species sunt

- Borrago floribus cæruleis J. B. 3. 574. *Buglossum latifolium, Borrage flore*
cæruleo C. B. Pin. 256. Buglossum sive Borrage Marth. 1186. Bourrache
à fleur bleuë.
 Borrage floribus albis J. B. 3. 574. *Buglossum latifolium, Borrage flore can-*
dido C. B. Pin. 256. Bourrache à fleur blanche.
 Borrage flore pallefcente, roseo aut suave-rubente. *Buglossum latifolium,*
Borrago, flore pallefcente, roseo aut suave-rubente C. B. Pin. 256. Bour-
rache à fleur de chair.

G E N U S I I.

Buglossum. *Buglosè.*

BUGLOSSUM est plantæ genus, flore A C, monopetalo, infundibuli-
 formi & multifido: ex cujus calyce E, ad basim usque secto, surgit pistillum F,
 infimæ floris parti B. D. adinstar clavi infixum, & quatuor veluti stipatum em-
 R iij

Tab. 53.

byronibus, qui deindè abeunt in totidem femina viperini capitis æmula H, quæ in calyce ipso G, longè ampliato maturefcunt.

Buglossi species sunt

- Buglossum latifolium, semper virens C. B. Pin. 256. *Buglossum folio Borriginis, Hispanicum* J. B. 3. 577. *Buglossum semper virens* Lob. Icon. 575.
- Buglossum angustifolium, majus, flore cæruleo C. B. Pin. 256. *Buglossum vulgare, majus, J. B. 3. 578. Buglossum angustifolium* Lob. Icon. 576. *Buglose.*
- Buglossum angustifolium, majus, flore albo C. B. Pin. 276. *Buglossum Italicum, flore albo Eyst.*
- Buglossum angustifolium, majus, flore rubro aut variegato C. B. Pin. 256.
- Buglossum foliis siuuoosis C. B. Pin. 256.
- Buglossum vulgare, asperitate & proceritate discrepans C. B. Pin. 256. *Buglossum vulgare, violaceo & albo colore Eyst.*
- Buglossum sylvestre, majus, nigrum C. B. Pin. 256. *Buglossum alterum, flore nigro Martb. 1188.*
- Buglossum Creticum, majus, flore cæruleo, purpurante H. R. Par. *Borragine sylvestre di Candia, di fior azuro Zan. 51.*
- Buglossum Creticum, majus, flore suave-rubente.
- Buglossum Creticum, majus, flore albo.
- Buglossum Lusitanicum, Echii folio undulato.
- Buglossum angustifolium, minus C. B. Pin. 256. *Buglossum vulgare minus* J. B. 3. 578. *Echii facie Buglossum minimum, flore rubente* Lob. Icon. 576.
- Buglossum sylvestre, minus C. B. Pin. 256. *Echium Fuchsii, sive Borrage sylvestris* J. B. 3. 581. *Buglossa sylvestris* Dod. Pempt. 628.
- Buglossum Creticum, minimum, odoratum, flore vario eleganti H. R. Par. *Borragine murale, con fior odorato di Candia Zan. 47.*
- Buglossum Creticum, verrucosum, perlatum quibusdam H. R. Par. *Buglossum Lusitanicum, bullatis foliis Mor. H. R. Blesf.*
- Buglossum angustifolium, semine echinato. *Cynoglossum minus* C. B. Pin. 257. J. B. 3. 606. *Cynoglossa minor Plinii* Col. Part. 1. 179.
- Buglossum radice rubra, sive Anchusa vulgatior, floribus cæruleis. *Anchusa puniceis floribus* C. B. Pin. 255. *Anchusa Monspeliana* J. B. 3. 584. *Anchusa parva* Lob. Icon. 578. *Orcanette.*
- Buglossum radice rubra, sive Anchusa vulgatior, floribus albis.
- Buglossum angustis, dentatis foliis. *Anchusa angustis, dentatis foliis* Boec. Mus. Part. 2. 84. Tab. 77.
- Buglossum fruticosum, Rorismarini folio. *Anchusa angustifolia* C. B. Pin. 255. *Libanotidis species Rondelerii* J. B. 2. 25. *Anchusa minor, lignosior Ejusdem* 3. 582. *Anchusa lignosior, angustifolia* Lob. Icon. 578.
- Buglossum fruticosum, Lusitanicum, Lithospermi folio.
- Buglossum arvense, annuum, Lithospermi folio. *Lithospermum arvense, radice rubra* C. B. Pin. 258. *Lithospermum nigrum quibusdam, flore albo, semine Echii* J. B. 2. 592. *Echioides alba* Col. Part. 1. 185.
- Buglossum luteum, annuum, minimum. *Anchusa lutea, minor* J. B. 3. 583.

Echoides lutea, minima, Apula, campestris Col. Part. 1. 184. *Anchusa lutea, minima* Lob. Obs. 3. 2.

- Buglossum Lusitanicum, foliis asperis, oblongis, angustioribus, & crispis.
 Buglossum Lusitanicum, foliis angustioribus, bullis minimis exasperatis.
 Buglossum marinum, incanum, cæruleo flore H. L. Bat. *Cynoglossum procumbens, glaucophyllum, maritimum, nostras, floribus purpureo-cæruleis, semine levi* Pluk. Phytog. Tab. 172. fig. 3. *Echium marinum* Phytol. Britan.
 Buglossum differt à Borragine floribus struèturâ. Dicitur autem à vocibus Græcis, *Bos Bos* & *γλῶσσα*, lingua, quasi diceret linguam bovillam.

G E N U S I I I.

Asperugo.

A S P E R U G O est plantæ genus, flore A, monopetalo, infundibuliformi & multifido; ex cuius calyce C, pelviformi (qui deinde sponte comprimitur D) surgit pistillum E, infimæ floris parti B, ad instar clavi infixum & quatuor veluti stipatum embryonybus, qui deinde abeunt in totidem semina F, ut plurimum oblonga K, quæ maturefcunt in calyce ipso I longè ampliato, cujus partes G H, tunc adeo comprimuntur ut sibi mutuo adhærescant.

Tab. 54.

- Asperuginis species sunt
 Asperugo vulgaris. *Buglossum sylvestre, caulibus procumbentibus* C. B. Pin. 257. *Cynoglossa forte topiaria* Plinio, sive *Echium lappulatum* quibusdam J. B. 3. 590. *Asperugo spuria* Dod. Pempt. 136.
 Asperugo tenuior, floribus albis. *Buglossum caulibus procumbentibus, tenevris, floribus albis* Mentz. Pug. Tab. 7.

G E N U S I V.

Echium. Viperine.

E C H I U M est plantæ genus, flore A B, monopetalo, infundibuliformi, nonnihil inflexo, cujus margo superior longius excurrit quàm inferior. Ex calyce autem D E F, ad basim usque ut plurimum secto, surgit pistillum G, posticæ floris parti C, ad instar clavi infixum & quatuor veluti stipatum embryonybus, qui deinde abeunt in totidem semina viperini capitis æmula H, quæ in calyce ipso I, longè ampliato maturefcunt.

Tab. 54.

- Echii species sunt
 Echium majus & asperius, flore albo C. B. Pin. 254. *Echium albo flore, majus* J. B. 3. 588. *Echium flore albo* Cam. Epit. 738.
 Echium majus & asperius, flore dilutè purpureo Bot. Monsp. *Lycopsis Monspeliaca, floribus dilutè purpureis* Mor. H. R. Bles.
 Echium amplissimo folio, Lusitanicum.
 Echium vulgare C. B. Pin. 254. J. B. 3. 586. *Echium* Dod. Pempt. 631.
 Echium flore albo H. Edinb.
 Echium Creticum, latifolium, rubrum C. B. Pin. 254. *Echium Creticum* 1. Clus. Hist. clxiiiij.

- Echium Creticum, flore variegato H. Edinb.
 Echium Creticum, angustifolium, rubrum C. B. Pin. 254. *Echium Creticum*
 2. Clus. Hist. clxxv.
 Echium sylvestre, hirsutum, maculatum C. B. Pin. 254. *Echium rubro flore*
 J. B. 3. 589. Clus. Hist. clxiiij.
 Echium maritimum, insularum Stachadum, flore maximo. *Lycopsis Spatula*
 folio, *Hispanica & Sicula* Bocc. Mus. Part. 2. 84. Tab. 78.
 Echium procumbens, flosculis atro-rubentibus, annuum Mor. H. R. Bles.
 Echium foliis angustis & villosis. *Anchusa angustis, villosis foliis* Bocc. Mus.
 Part. 2. 84. Tab. 78.
 Echium Korifmarini folio. *Lycopsis angustifolia, minor* Bocc. Mus. Part. 2.
 84. Tab. 78.
 Echium dicitur à voce Græca *εχίς, viperæ*, non tantum propter seminis formam, sed quod demorsis à Viperâ auxiliari existimetur.

G E N U S V.

Pulmonaria. *Pulmonaire.*

Tab. 55.

PULMONARIA est plantæ genus, flore A, monopetalo, infundibuliformi, cujus pars superior quæ multifida est, pelvim quodammodo refert. Ex calyce autem C E, tubulato, ut plurimum pentagono, quinquefido surgit pistillum D, infimæ floris parti B, adinstar clavi infixum, & quatuor veluti stipatum embryonibus, qui deinde abeunt in totidem femina F, quæ in calyce ipso E, ampliato maturescunt.

Pulmonariæ species sunt

- Pulmonaria Italarum ad Buglossum accedens J. B. 3. 599. *Symphytum maculosum sive Pulmonaria latifolia* C. B. Pin. 259. *Pulmonaria vulgaris, maculoso folio* Clus. Hist. clxix.
 Pulmonaria vulgaris, latifolia, flore albo.
 Pulmonaria Alpina, foliis mollibus, subrotundis, flore cæruleo. *Symphytum sen Pulmonaria Alpina, foliis mollibus subrotundis, flore cæruleo* H. R. Par.
 Pulmonaria folio non maculoso Clus. Hist. clxix.
 Pulmonaria foliis Echii Lob. Icon. 386. *Pulmonaria angustifolia, rubente cæruleo flore* C. B. Pin. 260.
 Pulmonaria foliis Echii, flore albo.
 Pulmonaria rubro flore, foliis Echii J. B. 3. 597. *Pulmonaria iv. rubro flore* Clus. Hist. clxx.
 Pulmonaria angustifolia, cæruleo flore J. B. 3. 597. *Symphytum maculosum sive Pulmonaria angustifolia, cærulea* C. B. Pin. 260. *Pulmonaria angustifolia* Taber. Icon. 557.
 Pulmonaria Alpina, angusto folio, Italica Bocc. Mus. Part. 2. 110. *Pulmonaria Alpina, angusto folio* Ejusd. Tab. 86.
 Pulmonaria mitis, Fragariæ odore Bocc. Mus. Part. 2. 148. *Pulmonaria Fragariæ odore* Ejusd. Tab. 105.

Pulmonaria

Pulmonaria Cretica, annua, calyce veficario. *Borragine fylveftre, annua, di Candia Zan. Hift. 48.*

Pulmonaria viridis, fubrotundo, non maculato folio Bocc. *Muf. Part. 2. 135. Pulmonaria viridis, non maculata, fubrotunda Ejufd. Tab. 95.*

Pulmonaria differt à congeneribus calycis formâ. Quo tempore fpecies ejus floribus & fructu carent facile dignofcuntur foliis oblongis vel fubrotundis, non incifis, mollibus vel afperis, & plerumque maculatis, pulmonis malè affecti adinftar, unde nomen traxit.

G E N U S V I.

Lithofpermum. *Gremil, ou Herbe aux perles.*

LITHOSPERMUM est plantæ genus, flore A monopetalo, infundibuliformi, multifido: ex cujus calyce C ad bafium ufque feçto furgit piftillum D infimæ floris parti B adinftar clavi infixum, & quatuor veluti ftipatum embryonibus, qui deinde abeunt in totidem femina G fubrotunda, dura, expolita, niuida, quæ in calyce ipfo E, longè ampliata maturefcunt.

Tab. 55.

Lithofermi fpecies funt
Lithofpermum majus, erectum C. B. Pin. 258. *Lithofpermum five Milium folis J. B. 3. 590. Lithofpermum minus Dod. Pempt. 83. Gremil, Herbe aux perles.*

Lithofpermum minus, repens, latifolium C. B. Pin. 258. *Lithofpermum majus Dodonæi, flore purpureo, femine Anchufæ J. B. 3. 572. Lithofpermum majus Dod. Pempt. 83.*

Lithofpermum arvenfe, minus. *Echium Scorpioides, arvenfe C. B. Pin. 254. Echium Scorpioides, folifequum, flore minore J. B. 3. 589.*

Lithofpermum arvenfe, minus, floribus lureis vel luteo-cæruleis.

Lithofpermum palufre, minus, flore cæruleo. *Echium Scorpioides, palufre C. B. Pin. 254. Echium Scorpioides, folifequum, flore majore, cæruleo J. B. 3. 589.*

Lithofpermum palufre, minus, flore albo. *Echium Scorpioides, palufre, flore niveo C. B. Pin. 254. Echium Scorpioides, folifequum, flore majore, albo J. B. 3. 589.*

Lithofpermum Alpinum, tomentosum, minimum. *Echium Scorpioides, Alpinum, nanum, fupinum Bocc. Muf. Part. 2. 149. Echium Scorpioides, Alpinum, tomentosum, nanum, fupinum Ejufd. Tab. 107.*

Ab eo genere excludendæ funt fpecies fequentes, quæ Lithofermi notis carent. *Lithofpermum arundinaceum forte Diofcoridis & Plinii C. B. Pin. 258. Vide Lacryma Job. Lithofpermum arvenfe, radice rubra C. B. Pin. 258. Bugloffi fpecies eft. Lithofpermum Linariæ folio, Germanicum C. B. Pin. 259. inter Thymelææ fpecies recenftum. Lithofpermum Linariæ folio, Monfpeliacum C. B. Pin. 259. quod ad Linum attinet.*

Lithofpermum, quali diceret femem lapideum, à vocibus nempe λίθος, lapis, & σπέρμα, femem.

GENUS VII.

Symphytum. *Confoude*.

Tab. 56.

SYMPHYTUM est plantæ genus, flore A monopetalo, infundibuliformi oblongo & quasi campaniformi: ex calyce autem CD ad basim fermè secto, surgit pistillum E posticæ floris parti B adinstar clavi infixum, & quatuor veluti stipatum embryonibus, qui deinde abeunt in totidem semina G viperini capitis H æmula, quæ in calyce ipso F, longe ampliato maturescunt.

Symphyti species sunt

Symphytum Consolida major flore purpureo, quæ mas C. B. Pin. 259. *Symphytum magnum* J. B. 3. 593. *Dod. Pempt.* 134. *grande Confoude*.

Symphytum Consolida major, flore purpureo-cæruleo C. B. Pin. 259.

Symphytum Consolida major, flore albo vel pallide-luteo, quæ fœmina C. B. Pin. 259.

Symphytum Consolida major, flore luteo C. B. Pin. 259.

Symphytum Consolida major, flore variegato H. L. Bat.

Symphytum majas, tuberosa radice C. B. Pin. 259. *Symphytum tuberosum* J. B. 3. 594. *Dod. Pempt.* 134.Symphytum minus, tuberosa radice C. B. Pin. 259. *Symphytum tuberosum, minus Clus. Hist. clxxj.*Symphytum Echii folio ampliore, radice rubra, flore luteo. *Anchusa lutea, major C. B. Pin. 255. Anchusa lutea J. B. 3. 583. Lob. Icon. 578.*Symphytum Echii folio ampliore, radice rubra, flore exalbido. *Anchusa flore albo aut pallido Clusii J. B. 3. 583. Anchusa exalbido flore Clus. Hist. clxx.*Symphytum Echii folio angustiore, radice rubra, flore luteo. *Anchusa lutea, minor C. B. Pin. 255. Anchusa Echioides, lutea, Cerinthoides, montana Col. Part. 1. 183.*Ab eo genere excludendum est *Symphytum minus, Borriginis facie C. B. Pin. 259. quod Omphalodis species est.*

Lib. 4. cap. 10. Symphytum à congeneribus differt floris formâ: nomen duxit ἀπὸ τῆς κομῶντος, hoc est simul nasci; nam ex Dioscoride radices Symphyti alterius carniū frusta quibuscum coquuntur, cogunt, ita ut coalescant.

GENUS VIII.

Heliotropium. *Herbe aux verruës.*

Tab. 57.

HELIOTROPIUM est plantæ genus, flore A monopetalo, infundibuliformi, centro stellæ in modum corrugato & in decem partes alternatim inæquales ad oram inciso: ex calyce autem C surgit pistillum D infimæ floris parti B adinstar clavi infixum & quatuor veluti stipatum embryonibus, qui deinde abeunt in totidem semina E F hinc angulata, inde gibba, quæ in calyce ipso maturescunt.

Heliotropii species sunt

Heliotropium majus Dioscoridis C. B. Pin. 253. *Heliotropium majus*, flore albo J. B. 3. 604. *Heliotropium Dod. Pempt.* 70.

Heliotropium Siculum, majus, flore amplo, odorato Bocc. Rarior. Plant. 90.

Heliotropium majus, autumnale, Jasmini odore.

Heliotropium medium, strigosius, Italicum Barr. Icon.

Heliotropium minus, supinum C. B. Pin. 253. *Heliotropium minus quorundam sive supinum* J. B. 3. 605. *Heliotropium supinum Dod. Pempt.* 70.

Heliotropium Americanum, cæruleum, foliis Hormini A. R. Par. 83. *Aguarquinha Pison. Edit.* 1658. 229.

Heliotropium Americanum, cæruleum, foliis Hormini angustioribus H. L. Bat. *Jacua-Acanga Pison. Edit.* 1658. 229.

Heliotropium Curaçavicum, folio Lini umbilicati Prodr. Par. Bat. *Heliotropium Lini umbilicati facie* Par. Bat. 183.

Heliotropium arboreum, maritimum, tomentosum, Gnaphalii Americani foliis Sloane Cat. Plant. Jam. 93. *Heliotropium Gnaphaloides, littoreum, frutescens, Americanum, seu Lavender Barbadosibus dictum Pluk. Phytog. Tab.* 193. fig. 5.

Ab eo genere excludendum est *Heliotropium tricoccon* C. B. Pin. & ad Ricinoidis species amandandum.

Heliotropium dicitur à vocibus Græcis, ἡλιος, sol, & τροπιον, vertere: non quòd hæc planta ad solis diurnum motum convertatur, sed ut ait Dodonæus, quòd æstivo solstitio floreat, quo tempore sol longissime ab æquinoctiali circulo digressus ad ipsum rursus conversionem facit. Pempt. 76.

G E N U S I X.

Cynoglossum. *Langue de Chien.*

CYNOGLOSSUM est plantæ genus, flore A monopetalo, infundibuliformi & multifido, ex cujus calyce C surgit pistillum D infimæ floris parti B adinstar clavi infixum, quod deinde abit in fructum E ex quatuor capsulis constantem H I K, ut primùm asperis, & semine ferè plano G factis, plantæ F pyramidatæ & quadrilateræ affixis.

Tab. 57.

Cynoglossi species sunt

Cynoglossum majus, vulgare C. B. Pin. 257. *Cynoglossum vulgare* J. B. 3. 598. *Cynoglossum Dod. Pempt.* 54. *Langue de Chien.*

Cynoglossum majus, vulgare, flore albo C. B. Pin. 257.

Cynoglossum maximum, Belgicum C. B. Pin. 257. *Cynoglossum maximum* Lob. Obs. 313.

Cynoglossum montanum, maximum. *Cynoglossa montana, maxima, frigidarum regionum* Col. Part. 1. 178. *Descript. Icon.* 175.

Cynoglossum montanum, virenti folio, majori flore. *Cynoglossa media, altera, virente folio, rubra flore, montana, frigidarum regionum* Col. Part. 1. 176. *Descript. Icon.* 170.

- Cynoglossum montanum, virenti folio, minore flore. *Cynoglossa folio virenti* J. B. 3. 600.
- Cynoglossum globoso flore C. B. Pin. 257. *Cynoglossa media, montana, incana, angustifolia, altera, flore globofo, frigidarum regionum* Col. Part. 1. 173.
- Cynoglossum fructu umbilicato C. B. Pin. 257. *Cynoglossa altera, media, fructu κοτυλάδος, sive λυχνιάδος, montana* Col. Part. 1. 178.
- Cynoglossum creticum, latifolium, foetidum C. B. Pin. 257. *Cynoglossum creticum* ij Clusii J. B. 3. 601. *Clus. Hist. clxij. Cynoglossum folio molli, incano, flore caeruleo, striis rubris variegato* Mor. H. R. Blesf.
- Cynoglossum creticum, argenteo, angusto folio C. B. Pin. 257. *Cynoglossum creticum* 1. Clusii J. B. 3. 600. *Clus. Hist. clxij.*
- Cynoglossum Lithospermi folio, Hispanicum.
- Ab eo genere excludendum est *Cynoglossum medium & minus* C. B. Pin. 257. inter Buglossii species recensendum.
- Cynoglossum dicitur à vocibus Græcis κυοι, κυοις, *Canis* & γλώσσα, *Lingua*.

GENUS X.

Omphalodes.

Tab. 58.

OMPHALODES est plantæ genus, flore A, monopetalo, rotato & multifido: ex cuius calyce D, surgit pistillum C, mediæ floris parti B, adinstar clavi infixum, quod deinde abit in fructum E, ex quatuor capsulis constantem GH, cavis, umbilicatis, calathum quodammodo referentibus, semine ferè plano I foetis, placentæ F, pyramidatæ & quadrilatæræ affixis.

Omphalodis species sunt

- Omphalodes Lusitanica, Lini folio. *Linum umbilicatum* Park. Theat. 1687.
- Omphalodes Lusitanica, Cynoglossi folio.
- Omphalodes pumila, verna, Symphyti folio. *Symphytum minus, Borraginis facie* C. B. Pin. 259. *Symphytum pumilum, repens, sive Borrage minima Herbariorum* J. B. 3. 597. *Symphytum pumilum, repens, Borraginis facie seu Borrage minima Herbariorum, spuria* Lob. Icon. 577.
- Omphalodes dicitur à voce Græca ὀμφαλός umbilicus: ejus enim capsulæ umbilicatæ sunt.

SECTIO V.

De Herbis flore monopetalo, infundibuliformi, & semine singulari.

GENUS I.

Plumbago.

Tab. 58.

PLUMBAGO est plantæ genus, flore A, monopetalo, infundibuliformi, & multifido: ex cuius calyce tubulato C, surgit pistillum D, infimæ floris parti.

Badinſtar clavi infixum, quod deinde abit in ſemen oblongum FG plerumque acuminatum, in ipſo calyce E, matureſcens.

Plumbaginis ſpecies ſunt

Plumbago quorundam Cluſ. Hiſt. cxxij. *Lepidium Dentellaria dictum C. B. Pin. 97. Dentellaria Rondeletii J. B. 2. 941.*

Plumbago flore albo.

Plumbago Americana, Betæ folio ampliori Plum.

Plumbago Americana, ſcandens, aculeata, Betæ folio minori Plum.

S E C T I O VI.

De Herbis flore monopetalo, rotato, cujus piſtillum abit in fructum ſiccum.

G E N U S I.

Lyſimachia Corneille:

LYſIMACHIA eſt plantæ genus, flore AB, monopetalo, rotato, & multifido: ex ejus calyce D, ſurgit piſtillum E, mediæ floris parti C, adinſtar clavi infixum, quod deinde abit in fructum ſeu teſtam ferè globofam F, apice dehiſcentem G, ſeminibus foetam K, placentæ HI, affixis.

Tab. 55.

Lyſimachia ſpecies ſunt

Lyſimachia lutea, major, quæ Dioſcoridis C. B. Pin. 245. *Lyſimachia lutea J. B. 2. 91. Lyſimachium legitimum Dod. Pempt. 84.*

Lyſimachia lutea, major, quæ Dioſcoridis, foliis ternis C. B. Pin. 245.

Lyſimachia lutea, major, quæ Dioſcoridis, foliis quaternis C. B. Pin. 245.

Lyſimachia lutea, major, quæ Dioſcoridis, foliis quinis.

Lyſimachia lutea, major, pentaphyllos, Canadenſis flore pleno H. R. Par.

Lyſimachia lutea, minor, foliis nigris punctis notatis C. B. Pin. 245. *Lyſimachia lutea, minor J. B. 2. 902. Lyſimachia lutea ij Cluſ. Hiſt. liij.*

Lyſimachia trifolia, lutea, ſpicata C. B. Pin. 245. *Lyſimachia lutea, altera altera, Col. Part. 1. 257.*

Lyſimachia bifolia, flore globoſo, luteo C. B. Pin. 245. *Lyſimachia altera, lutea Lobelio; flore quaſi ſpicato J. B. 2. 902. Lyſimachia lutea, altera aut Lyſimachia Salicaria Lob. Icon. 263. Part. 2.*

Lyſimachia ſpicata, flore albo, Salicis folio. *Ephemerum Matthioli J. B. 2. 905. Ephemerum Matthioli vel potius Ephemerum ſpurium Lob. Icon. 354.*

Lyſimachia humiſuſa; folio rotundiore, flore luteo. *Nummularia major, lutea C. B. Pin. 309. Nummularia ſive Centinorbia J. B. 3. 370. Nummularia Dod. Pempt. 600. Nummulaire.*

Lyſimachia humiſuſa, folio rotundiore, flore purpuraſcente. *Nummularia rubra J. B. 3. 371. Nummularia minor, purpuraſcente flore C. B. Pin. 310.*

142 INSTITUTIONES REI HERBARIÆ.

- Nummularia flore purpurascente Ejusd. Prodr. 136.*
Lyfimachia humifusa, folio subrotundo, acuminato, flore luteo. *Anagallis lutea nemorum* C. B. Pin. 252. *Anagallis lutea*, *Nummularia similis* J. B. 3. 370. *Anagallis lutea* Lob. Icon. 466.
Lyfimachia annua, minima, Polygonifolio. *Linum minimum, stellatum* C. B. Pin. 214. *Prodr. 107. Bot. Monsp.*
 Ab eo genere excludendæ sunt *Lyfimachia lutea*, *corniculata* C. B. Pin. 245. quæ *Onagra* species est. *Lyfimachia siliquosa* species C. B. ad *Chamænerion* revocanda. *Lyfimachia spicata*, purpurea fortè Plinii C. B. Pin. 246. quæ ad *Salicaria* genus attinet. *Lyfimachia spicata*, cærulea C. B. Pin. 246. inter *Veronicas* recensenda. *Lyfimachia rubra*, non siliquosa C. B. Pin. 246. *Salicaria* species videtur. *Lyfimachia Linifolia*, purpureo-cærulea C. B. Pin. 246. hæc fortè etiam inter *Salicarias* annumeranda. *Lyfimachia cærulea*, *galericulata* vel *gratiola cærulea* C. B. Pin. 246. *Cassida* species est.
 Invenit & *Lyfimachus* herbam *Lyfimachiam*, inquit *Plinius*, quæ ab eo nomen retinet.

Lib. 25.
 cap. 7.

GENUS II.

Anagallis. Mouron.

Tab. 59.

ANAGALLIS est plantæ genus, flore A, monopetalo, rotato & multifido: ex cujus calyce D, surgit pistillum C, mediæ floris parti B adinstar clavi infixum, quod deinde abit in fructum seu testam ferè globosam E, per maturitatem in duas partes G F, quarum altera alteri incumberebat, transversa dehiscentem, & seminibus scetam H, ut plurimum angulatis I, placentæ K, affixis.

- Anagallis species sunt
Anagallis phæniceo flore C. B. Pin. 252. *Anagallis phanicea*, mas J. B. 3. 369. *Anagallis mas* Dod. Pempt. 32. *Mouron à fleur rouge.*
Anagallis phænicea, foliis amplioribus, ex adverso quaternis Raii Synopf. 205.
Anagallis cæruleo flore C. B. Pin. 252. *Anagallis cærulea*, sæmina J. B. 3. 269. *Anagallis sæmina* Dod. Pempt. 32.
Anagallis cærulea, foliis binis, ternisve ex adverso nascentibus C. B. Pin. 252.
Anagallis tenuifolia Monnelli Clus. App. alt. ad lib. vj.
Anagallis sæmina, flore ferrugineo H. Edinb.
Anagallis floribus obsolete purpureis Park. Theat. 558. *Anagallis purpurascens* flore Clus. Hist. clxxxij.
Anagallis floribus carneis Park. Theat. 558.
Anagallis flore albo C. B. Pin. 252. *Anagallis sæmina*, flore albo H. Edinb.
Anagallis terrestris, flore albo Raii Synopf. 206.
Anagallis Hispanica, latifolia, maximo flore. *Anagallis exotica*, amplo flore cæruleo Bross.
Anagallis Lusitanica, folio rotundiore.
Anagallis Lusitanica, latifolia, parvo flore.

Anagallis Lusitanica, Linariæ folio, major.
 Anagallis Lusitanica, Linariæ folio angustiore.
 Anagallis pusilla seu omnium minima Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 569.
 Anagallis minima, maritima, Gallo-Provincialis, folio rotundiore.
 Ab eo genere excludendæ sunt *Anagallidis aquaticæ species C. B. Pin. 252.*
 quæ ad Veronicam vel ad Samolum revocandæ.

G E N U S I I I .

Samolus.

SA M O L U S est plantæ genus, flore A, monopetalo, rotato, & multifido; ex cujus calyce D, surgit pistillum C, mediæ floris parti B, adinstar clavi infixum, quod deinde cum calyce conjunctum abit in fructum seu testam E, apice dehiscentem F, seminibus foetam G, ut plurimum exiguis. Tab. 60.

Samoli speciem unicam novi.

Samolus Valerandi J. B. 3. 791. *Anagallis aquatica, folio rotundo, non cre-*
nato C. B. Pin. 252. Anagallis aquatica, tertia Lob. Icon. 467.

Samolus non solum differt à *Lysimachiâ* floris formâ; sed etiam fructu, qui fit ex calyce simul & pistillo.

G E N U S I V .

Veronica, Veronique.

VE R O N I C A est plantæ genus, flore A, monopetalo, rotato & multifido; ex cujus calyce C, surgit pistillum D, mediæ floris parti B, adinstar clavi infixum, quod deinde abit in fructum E G, membranaceum, in duoloculamenta divisum F H, seminibus foetum modò crassioribus I, modò exiguis K. Tab. 60.

Veronicæ species sunt

Veronica mas, supina & vulgatissima C. B. Pin. 246. Veronica vulgator, folio rotundiore J. B. 3. 282. Veronica mas, serpens Dod. Pempt. 40. Veronique mâle.

Veronica mas, repens, Pyrenaica, folio longiori, glabro Schol. Bot. Pluk. Phytog. Tab. 233. fig. 1.

Veronica mas, erecta C. B. Pin. 246. Veronica assurgens Dod. Pempt. 40.

Veronica spicata, latifolia C. B. Pin. 246. Veronica major, latifolia, foliis splendentibus & non splendentibus J. B. 3. 283. Veronica 1. erectior, latifolia Clus. Hist. 346.

Veronica spicata, flore purpureo Mor. H. R. Blef.

Veronica spicata, angustifolia C. B. Pin. 246. Veronica major, angustifolia caulibus vidiribus J. B. 3. 284. Veronica ij. erectior, angustifolia Clus. Hist. 346.

Veronica spicata, longifolia. Lysimachia spicata, cærulea C. B. Pin. 246. Veronica spicata, recta, profunde serrata, quam Lysimachiam cæruleam

144 INSTITUTIONES REI HERBARIÆ.

- quidam vocant* J. B. 3. 284. *Pseudolysimachium ceruleum* Dod. *Pempt* 86.
Veronica spicata, minor C. B. Pin. 247. *Veronica spicata*, *recta*, minor J. B. 3. 282. *Veronica recta*, *minima* Clus. *Hist.* 347.
Veronica parva, *saxatilis*, *cauliculis nudis* Raii *Hist.* 846. *Veronica Alpina*, *pumila*, *caule aphylo* Bocc. *Mus. Part.* 2. 17. *Tab.* 1. & 9.
Veronica pratensis, *Serpyllifolia* C. B. Pin. 247. *Veronica sœmina quibusdam*, *aliis Betonica Pauli Serpyllifolia* J. B. 3. 285. *Veronica pratensis* Dod. *Pempt.* 41.
Veronica mas, *Alpina*, *glabra*, *erecta*, *foliis parum crenatis* Bocc. *Mus. Part.* 2. 17. *Tab.* 10.
Veronica minima, *Clinopodii minoris folio*, *glabra*, *Romana* Bocc. *Mus. Part.* 2. *Tab.* 102.
Veronica Serpylli cochleato & lenticulari folio, *repens* Bocc. *Mus. Part.* 2. *Tab.* 32.
Veronica Alpina, *Bellidis folio*, *hirsuta* C. B. Pin. 247. *Prodr.* 116.
Veronica Alpina, *frutescens* C. B. Pin. 247. *Veronica saxatilis* J. B. 3. 284. *Veronica iij. fruticans* Clus. *Hist.* 347.
Veronica frutescens, *durior*, *oblongo Chamædryis folio*, *Patavina* Bocc. *Mus. Part.* 1. *Tab.* 10.
Veronica Alpina, *fruticans*, *Serpylli minoris folio circinato* Pluk. *Phytog. Tab.* 232. *fig.* 6.
Veronica petraea, *sempervirens* Pon. *Bald. in fol.* ccxxxvj. *Chamædryis Alpina*, *saxatilis* C. B. Pin. 248. *Veronica petraea*, *sempervirens* Pona, *ad Chamædrym vulgarem falsam accedens* J. B. 3. 289.
Veronica Austriaca, *foliis tenuissimè laciniatis*. *Chamædryis Austriaca*, *foliis tenuissimè laciniatis* C. B. Pin. 248. *Prodr.* 117. *Chamædryis spuria*, *tenuissimè laciniata* J. B. 3. 287.
Veronica maxima Lugd. 1165. *Chamædryis spuria*, *major*, *latifolia* C. B. Pin. 248.
Veronica maxima, *Pyrenaica*, *non ramosa*. *Veronica seu Chamædryis spuria*, *latifolia*, *major*, *non ramosa*, *Pyrenaica* Schol. *Bot. Pluk. Phytog. Tab.* 233. *fig.* 2.
Veronica major, *frutescens*, *altera* Mor. *Hist. Oxon. Part.* 2. 19. *Chamædryis spuria*, *major*, *altera sive frutescens* C. B. Pin. 248. *Chamædryis falsa*, *maxima*, *an Teucrium 1. seu majus Pannonicum* Clusio J. B. 3. 286. *Teucrium iv. Clus. Hist.* 349.
Veronica lupina, *facie Teucrii pratensis* Lob. *Icon.* 473. *Chamædryis spuria*, *angustifolia* J. B. 3. 285. *Chamædryis spuria*, *major*, *angustifolia* C. B. Pin. 249.
Veronica minor, *foliis imis rotundioribus* Mor. *Hist. Oxon. Part.* 2. 120. *Chamædryis spuria*, *latifolia* J. B. 3. 286. *Chamædryis spuria*, *minor*, *rotundifolia* C. B. Pin. 249. *Teucrium pratense & supinum*, *spurium*, *Chamædryoides* Lob. *Icon.* 490.
Veronica minor, *foliis imis rotundioribus*, *flore albo* H. L. *Bat.*
Veronica minor, *angustifolia*, *ramosior & procumbens* Mor. *Hist. Oxon. Part.*

2. 321. *Chamedrys spuria*, minor, angustifolia J. B. 3. 287. C. B. Pin. 249.
Veronica multicaulis, Pannonica. *Chamedrys spuria*, minor, latifolia C. B. Pin. 249. *Chamedrys falsa species*: *Teucrium* ij. aut v. Clusii J. B. 3. 286. *Teucrium* v. Clus. Hist. 350.
- Veronica tetragona*, montana, recta, minima Col. Part. 1. 289. *Chamedrys spuria*, latifolia, minima C. B. Pin. 249.
- Veronica lupina*, Teucrii folio. *Chamedrys spuria* affinis rotundifolia, scutellata C. B. Pin. 249. *Alyssum Dioscoridis montanum* Col. Part. 1. 286.
- Veronica flosculis cauliculis adherentibus* Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 322. *Alfina Veronica foliis*, flosculis cauliculis adherentibus C. B. Pin. 250. *Alfina serrato folio*, hirsutior, floribus & loculis cauliculis adherentibus J. B. 3. 367.
- Veronica aquatica*, major, folio subrotundo Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 323. *Anagallis aquatica*, major, folio subrotundo C. B. Pin. 252. *Berula seu Anagallis aquatica Tabern.* Icon. 719. *Anagallis aquatica*, folio rotundiore, major J. B. 3. 791.
- Veronica aquatica*, minor, folio subrotundo. *Anagallis aquatica*, minor, folio subrotundo C. B. Pin. 252. *Anagallis aquatica*, flore caruleo, foliolo rotundiore, minor J. B. 3. 790.
- Veronica aquatica*, major, folio oblongo Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 323. *Anagallis aquatica*, major, folio oblongo C. B. Pin. 252. *Anagallis aquatica*, flore caruleo, folio oblongo, major J. B. 3. 791. *Berula major Tabern.* Icon. 719.
- Veronica aquatica*, minor, folio oblongo. *Anagallis aquatica*, minor, folio oblongo C. B. Pin. 252. *Anagallis aquatica*, flore purpurascente, folio oblongo, minor J. B. 3. 791. *Anagallis aquatica*, minor, ij. Tabern. Icon. 718.
- Veronica aquatica*, repens Oleæ folio. *Beccabunga Alpina* sive *Veronica glabra*, Alpina, aquatica, Oleæ folio, repens Bocc. Mus. Part. 2. 22. *Beccabunga Alpina*, angustifolia, repens Ejusd. Tab. 6.
- Veronica aquatica*, angustiore folio. *Anagallis aquatica*, angustifolia, scutellata C. B. Pin. 252. *Anagallis aquatica*, angustifolia J. B. 3. 791.
- Veronica Nummulariæ* folio, Pyrenaica.
- Veronica Cymbulariæ* folio, verna. *Alfina Hederula folio* C. B. Pin. 250. *Alfines genus Fuchsi*, folio *Hederula* hirsuto J. B. 3. 368. *Alfina spuria prior*, sive *morvus Gallinae* Dod. Pempt. 31.
- Veronica flosculis oblongis pediculis insidentibus*, *Chamedrys* folio Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 322. *Alfina Chamadryfolia*, flosculis pediculis oblongis insidentibus C. B. Pin. 250. *Alfina serrato folio*, glabro J. B. 3. 366. *Alfina spuria*, altera Dod. Pempt. 31.
- Veronica flosculis pediculis oblongis insidentibus*, *Chamedrys* folio altero H. L. Bar.
- Veronica verua*, trifido vel quinquefido folio. *Alfina triphyllis*, carulea C. B. Pin. 250. *Alfina folio profunde secto*, flore purpureo sive violaceo J. B. 3. 367. *Alfina parva*, recta, folio *Alfines Hederaceæ*, sed *Ruta* modo diviso Lob. Icon. 464.
- Veronica terrestris annua*, folio Polygoni, flore albo Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 322.

146 INSTITUTIONES REI HERBARIÆ.

Veronica Americana, erecta, frutescens & ramosa, folio Verbenæ Prodr.
Par. Bat. *Veronica Americana*, erecta, frutescens Par. Bat. 241.

GENUS V.

Chryso splenium.

Tab. 60.

CHRYSOSPLENIUM est plantæ genus, flore A, monopetalo rotato, & multifido & calycis experte: ex cujus centro surgit pistillum B, quod deinde abit in capsulam C, membranaceam, bicornem; bivalvem D, seminibus foetam ut plurimum exiguis E.

Chryso splenii species sunt

Chryso splenium foliis amplioribus, auriculatis. *Saxifraga rotundifolia*, aurea C. B. Pin. 309. *Saxifraga aurea Dodonæi* J. B. 3. 707. *Saxifraga aurea*, Dod. Pempt. 316.

Chryso splenium foliis minoribus, subrotundis. *Saxifraga rotundifolia*, aurea, minor, Montis aurei H. R. Par.

Chryso splenium foliis pediculis oblongis insidentibus. *Saxifraga aurea*, foliis pediculis oblongis insidentibus Raii Hist. 207.

GENUS VI.

Polemonium.

Tab. 61.

POLEMONIUM est plantæ genus, flore A, monopetalo, rotato, & multifido: ex cujus calyce C, surgit pistillum D, mediæ floris parti B, ad instar clavi infixum, quod deinde abit in fructum seu testam subrotundam E, trifariam ut plurimum dehiscentem F, in terna loculamenta divisam G, seminibus foetam sæpe sæpius oblongis H.

Unicam novi Polemonii speciem, quæ floris colore variat.

Polemonium vulgare, cæruleum. *Valeriana cærulea* C. B. Pin. 164. *Valeriana Græca quorundam*, colore cæruleo J. B. 3. Part. 2. 212. *Valeriana Græca* Dod. Pempt. 352.

Polemonium vulgare, album. *Valeriana Græca quorundam*, colore albo J. B. 3. Part. 2. 212. *Valeriana alba* C. B. Pin. 164.

Polemonium flore variegato. *Valeriana Græca*, flore ex albo & cæruleo variegato. H. L. Bat.

GENUS VII.

Verbascum. Bouillon blanc.

Tab. 61.

VERBASCUM est plantæ genus, flore A, monopetalo, rotato & multifido: ex cujus calyce D, surgit pistillum C, mediæ floris parti B, ad instar clavi infixum, quod deinde abit in fructum seu testam ovato-acuminatam E, septo intermedio G, in duo loculamenta divisam FF, & seminibus foetam I, ut plurimum exiguis & angulatis; placentæ H, affixis.

Verbasci species sunt.

- Verbascum mas, latifolium, luteum C. B. Pin. 239. *Verbascum vulgare*, flore luteo, magno, folio maximo J. B. 3. App. 871. *Verbascum lacius* Dod. Pempt. 143. *Molène, Bouillon blanc.*
- Verbascum femina, flore albo C. B. Pin. 239. *Verbascum maximum Meridionale*, odoratum, album J. B. 3. App. 871. *Maximum odoratus Meridionale* Thapsus barbatus femina flore albo Lob. Icon. 560.
- Verbascum femina, flore luteo, magno C. B. Pin. 239. *Verbascum maximum Meridionale*, odoratum, luteum J. B. 3. App. 871. *Verbascum maximum*, album, femina, flore subpallido Lob. Icon. 561.
- Verbascum angustifolium, ramosum, flore aureo, folio crassiore J. B. 3. App. 872. *Verbascum foliis viridibus, crassioribus* Mor. Hist. 488.
- Verbascum nigrum, flore ex luteo purpurascente C. B. Pin. 240. *Verbascum nigrum*, flore parvo, apicibus purpureis J. B. 3. App. 873. *Verbascum nigrum* Dod. Pempt. 144.
- Verbascum foliis viridibus, annuum, floribus luteis H. L. Bar.
- Verbascum nigrum Dioscoridis Lob. Icon. 562.
- Verbascum nigrum, folio Papaveris corniculati C. B. Pin. 240. *Verbascum crispum & sinuatum* J. B. 3. App. 872. *Verbascum Intubaceum* Tabern. Icon. 565.
- Verbascum pulverulentum, flore luteo, parvo J. B. 3. App. 872. *Verbascum mas, angustioribus foliis, floribus pallidis* C. B. Pin. 239.
- Verbascum Lychnitis, flore albo, parvo C. B. Pin. 240. *Verbascum flore albo, parvo* J. B. 3. App. 873. *Phlomos mas alter, Verbascum Lychnitis* Matthioli Lob. Icon. 562.
- Verbascum ramosum, perenne, Parisiensium.
- Verbascum alpinum, perenne, nigrum, flore albo, staminibus purpureis H. R. Par. *Verbascum perenne, nigrum, floribus albis* Mor. H. R. Bles. *Verbascum Alpinum, perenne, nigrum, flore ex albo purpurascente* Joncq. Hort.
- Verbascum ramosum, floribus albis, parvis Mor. H. R. Bles.
- Verbascum humile, Alpinum, villosum, Borriginis flore & folio. *Sanicula Alpina, foliis Borriginis, villosa* C. B. Pin. 243. *Auricula Ursi Myconi* pilosa, carulea J. B. 3. App. 869. *Auricula Ursi Myconi* Lugd. 837.
- Verbascum humile, Alpinum, villosum, Borriginis flore albicante. *Sanicula Alpina, foliis Borriginis, villosa, flore albicante* H. R. Par.
- Verbascum seu potius Barbascum dici voluit à canitie illa seu barba pubescente, qua folia Verbasci vulgaris obduci solent.

G E N U S V I I I.

Blattaria. *Herbe aux mites.*

BLATTARIA differt à Verbasco, fructu rotundiori K.

Tab. 61.

Blattariæ species sunt

Blattaria lutea, folio longo, laciniato C. B. Pin. 240. *Blattaria* Dod. Pempt.

145. *Blattaria lutea* J. B. 3. App. 874.

Blattaria alba C. B. Pin. 241. *Blattaria flore albo*, J. B. 3. App. 874.

148 INSTITUTIONES REI HERBARIÆ.

- Blattaria flore albo, perperam Verbasicum fœmina vulgò Lob. Icon. 563.*
Blattaria purpurea C. B. Pin. 241. Blattaria flore caruleo vel purpureo J. B. 3. 875. Blattaria flore purpureo Lob. Icon. 565.
Blattaria flore obsoleto colore purpurascente C. B. Pin. 241.
Blattaria flore nigræ Violæ, colore eleganti nitente C. B. Pin. 242.
Blattaria flore obsolete caruleo H. Edinb.
Blattaria flore ferrugineo H. R. Par.
Blattaria Anglicana, perennis, flore obsolete phœniceo H. R. Par.
Blattaria magno flore J. B. 3. 875.
Blattaria folio Verbasci, flore luteo, amplo Mor. H. R. Bles.
Blattaria Ragulina, incana multifida Mor. Oxon. Part. 2. Hist. 490. Blattaria incana, multifida Eocc. Rarior. Plant. 61.
Blattaria perennis, Cretica, incana, foliis binis conjugatim positis, uno majore extremum claudente Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 489. Arturo à Candia, o vero Verbasco fruticofo auriculato Pon. Bald. Ital. 120. Verbascum foliis subrotundis, flore Blattariæ C. B. Pin. 240.
Blattaria abjecta, ut ait Plinius, Blattas in se contrahit; ideoque Romæ Blattariam vocarunt.

Lib. 25.
cap. 9.

S E C T I O VII.

De Herbis flore monopetalo, rotato, cujus pistillum abât in fructum mollem.

G E N U S I.

Solanum. *Morelle.*

Tab. 62.

SOLANUM est plantæ genus, flore AB, monopetalo, rotato, & multifido: ex cujus calyce EF, surgit pistillum G, mediæ floris parti CD, adinstar clavi infixum, quod deinde abicit in fructum ferè globosum vel ovatum HI, mollem, succulentum, feminibus fœtum KL, ut plurimum planis MN. Solani species sunt

Solanum officinarum, acinis nigricantibus C. B. Pin. 166. Solanum hortense se sive vulgare, acinis nigris J. B. 3. 608. Solanum hortense, baccis nigricantibus Dod. Pempt. 453. Solanum nigrum, vulgare Cord. Hist. 158. Morelle à fruit noir.

Solanum officinarum, acinis puniceis C. B. Pin. 166. Solanum hortense sive vulgare, acinis rubris J. B. 3. 608. Solanum hortense, baccis luteis coloris Dod. Pempt. 453. Solanum puniceum Cord. 158. folio est ampliori, minus rugoso, acinis verò rubentibus. Morelle à fruit rougeâtre.

Solanum officinarum, acinis luteis C. B. Pin. 166. Solanum hortense, sive vulgare, acinis luteis J. B. 3. 608. Solanum hortense, baccis lutei coloris Dod. Pempt. 453. Solanum luteum Gesn. Hort. 281. folio est minori, pallidè virente & villosa, acinis verò flavescens, Morelle à fruit jaunâtre.

- Solanum officinarum, acinis è luteo virefcentibus H. L. Bat. *Morelle à fruit verdâtre.*
- Solanum bacciferum, vulgari simile, Africanum, foliis frequentius & profundius crenatis Prodr. Par. Bat.
- Solanum bacciferum, vulgari simile, maximum, Sirinamense Prod. Par. Bat.
- Solanum Lusitanicum, perenne, foliis amplis profundè crenatis fructu rubro.
- Solanum scandens seu Dulcamara C. B. Pin. 167. *Glycypicos sive amara dulcis J. B. 2. 109. Dulcamara Dod. Pempt. 402.*
- Solanum scandens seu Dulcamara flore albo C. B. Pin. 167.
- Solanum scandens seu Dulcamara, bacciferum C. B. Pin. 166. *Dulcis amara flore pleno Eyst.*
- Solanum scandens, foliis variegatis H. R. Par.
- Solanum lignosum seu Dulcamara marina Raii Synopf. 149.
- Solanum fruticosum, bacciferum C. B. Pin. 166. *Strychnodendros J. B. 3. 614. Pseudocapsicum Dod. Pempt. 718.*
- Solanum tuberosum, esculentum C. B. Pin. 167. *Prodr. 89. Papas Americanum J. B. 3. 621.*
- Solanum tuberosum, esculentum, flore albo H. R. Par.
- Solanum Pomiferum, frutescens, Africanum, spinosum, nigricans, Borriginis flore, foliis profundè laciniatis H. L. Bat.
- Solanum annuum, nigricans, Virginianum, spinosissimum, larè se spargens, flore cæruleo, glabrum Pluk. Phytog. Tab. 62. fig. 3. *Solanum Pomiferum, frutescens, Africanum, spinosum, nigricans, Borriginis flore, foliis minus profundè laciniatis, spinis multò longioribus, majoribus & crebrioribus horridum Raii Hist. 1799.*
- Solanum spiniferum, frutescens, spinis igneis, Americanum Pluk. Phytog. Tab. 225. fig. 5.
- Solanum fruticosum, Indicum, fructu rubro, *Cheru-Schunda H. Mal. Part. 2. 67.*
- Solanum spinosum, Indicum, Borriginis flore Icon. Robert. H. R. Par. *Solanum foliis & caule spinosis Mor. H. R. Bles.*
- Solanum spinosum, maximè tormentosum Bocc. Rarior. Plant. 8. *Anachunda H. Mal.*
- Solanum incanum, Chinense, minus spinosum, floribus parvis ferè umbellatis Pluk. Phytog. Tab. 62. fig. 1.
- Solanum indicum, folio sinuoso, aculeis atropurpureis instructo.
- Solanum Americanum, molle, foliorum nervis & aculeis flavescens, fructu mammoso Plum. *Solanum Pomiferum, tormentosum, fructu Pyri-formi inverso Sloane Cat. Plant. Jam. 108. Solanum Barbadense, spinosum, foliis villosis, fructu aureo, rotundiore, Pyri parvi inversi formâ & magnitudine Pluk. Phytog. Tab. 226. fig. 6.*
- Solanum Americanum, spinosum, foliis Melongenæ, fructu mammoso, *Pommes de tetons. D. Lign.*
- Solanum Americanum, frutescens, Acanthi folio Plum.
- Solanum Americanum, fruticosum, Persicæ foliis, aculeatum Plum.
- Solanum Americanum, fruticosum, Lauri foliis, aculeatum Plum.

- Solanum Americanum, scandens, foliis tomentosis Plum.
 Solanum Americanum, tomentosum, folio Verbasci, parvo fructu, flavescente Plum.
 Solanum Americanum, arborescens, Solani hortensis folio, parvo fructu coccineo Plum.
 Solanum Americanum, arborescens, Amygdali folio undulato, magno flore albo, fructu rubro Plum.
 Solanum Americanum, fruticosum, Polyacanthi folio, monospermon Plum.
 Solanum Americanum, scandens, aculeatum, Hyoscyami folio, flore intus albo, extus purpureo Plum.

GENUS II.

Lycopersicon.

Tab. 63.

LYCOPERSICON est plantæ genus, flore A, monopetalo, rotato & multifido: ex cujus calyce C, surgit pistillum D, mediæ floris parti B, adinstar clavi infixum, quod deinde abit in fructum mollem E, carnosum, subrotundum, in varia loculamenta F, divisum, seminibus foetum G, ut plurimum planis.

Lycopersici species sunt

Lycopersicon Galeni Ang. 217. *Solanum Pomiferum, fructu rotundo, striato molli C. B. Pin. 167. Mala aurea odore fatido, quibusdam Lycopersicon J. B. 3. 620. Aurea mala Dod. Pempt. 458.*

Lycopersicon fructu rubro, non striato.

Lycopersicon fructu luteo. *Poma amoris fructu luteo Eyst.*

Lycopersicon fructu albo, *Solanum Pomiferum, fructu rotundo, striato, molli albo C. B. Pin. 167.*

Lycopersicon fructu è rubro pallescente. *Solanum Pomiferum, fructu rotundo striato, molli, rubro-pallescente H. R. Par.*

Lycopersicon fructu Cerasi rubro. *Solanum racemosum, Cerasorum formâ C. B. Pin. 167. J. B. 3. 623.*

Lycopersicon fructu Cerasi, luteo. *Solanum racemosum, Cerasorum formâ, fructu luteo H. R. Par. Solanum Pomiferum, fructu rotundo, parvo, rubro, plano, nunc luteo, nunc rubro Mor. H. R. Bles.*

Lycopersicon fructu striato, duro. *Solanum Pomiferum, fructu rotundo, striato, duro C. B. Pin. 167. J. B. 3. 620. Mala Æthiopica Dod. Pempt. 459.*

Lycopersicon Americanum, arborescens, amplissimis foliis angulatis Plum.

Lycopersicon differt à Solano fructu in plura loculamenta diviso.

Lycopersicon dicitur à vocibus Græcis *λύκος*, *lupus*, & *περσική*, *Persica*, quasi *Persica Lupina*.

GENUS III.

Alkekengi. Coqueret.

Tab. 64.

ALKEKENGII est plantæ genus, flore A, monopetalo, rotato & mul-

tifido: ex cujus calyce campaniformi C, surgit pistillum D, mediæ floris parti B, adinstar clavi infixum, quod deinde abit in fructum E, mollem, cerasiformem, seminibus fœtum F, ut plurimum planis G, & involutum folliculo quodam membranaceo H, qui aliud nihil est quàm calyx C, longè ampliatius.

Alkekengi species sunt

Alkekengi officinarum. *Solanum vesicarium* C. B. Pin. 166. *Solanum halicacabum*, vulgare J. B. 3. 609. *Solanum vesicarium* Dod. Pempt. 454. Coqueret.

Alkekengi officinarum, foliis variegatis. *Solanum vesicarium*, foliis ex luteo variis H. R. Par.

Alkekengi fructu parvo, verticillato. *Solanum somniferum*, verticillatum C. B. Pin. 166. *Solanum verticillatum* J. B. 3. 610. *Solanum somniferum* Dod. Pempt. 455.

Alkekengi Virginianum, fructu luteo. *Solanum Virginianum*, fructu luteo H. R. Par. *Alkekengi sive Halicacabum Virginense* Park. Theat. 463. *Camaru Pison* Edit. 1658. 223.

Alkekengi Indicum, majus. *Solanum vesicarium*, Indicum C. B. Pin. 166. *Solanum sive Halicacabum Indicum* J. B. 3. 609. *Halicacabum sive Solanum Indicum* Cam. Hort. Tab. xvij.

Alkekengi Indicum, minimum, fructu virescente. *Solanum vesicarium*, Indicum, minimum H. L. Bat.

Alkekengi Indicum, minimum, fructu luteo. *Solanum vesicarium*, minus, baccâ lutea Barr. Icon. Bocc. Mus. Part. 2. 63. Tab. 51.

Alkekengi Americanum, flore albo, folliculis è rubro virescentibus, fructu flavescente Plum.

G E N U S I V.

Melongena. *Mayenne.*

MELONGENA est plantæ genus, flore A, monopetalo, rotato, & multifido: ex cujus calyce D, surgit pistillum C, mediæ floris parti B, adinstar clavi infixum, quod deinde abit in fructum E, carnosum, in quo F, veluti nidulantur semina G, ut plurimum reniformia.

Tab. 65.

Melongenæ species sunt

Melongena fructu oblongo, violaceo, *Solanum Pomiferum*, fructu oblongo C. B. Pin. 167. *Mala insana* Dod. Pempt. 458.

Melongena fructu oblongo, albo. *Solanum Pomiferum*, fructu oblongo, albo C. B. Pin. 167.

Melongena fructu oblongo, luteo. *Solanum Pomiferum*, fructu oblongo, luteo C. B. Pin. 167.

Melongena fructu oblongo, suave-rubente. *Solanum Pomiferum*, fructu oblongo, carneo H. R. Par.

Melongena fructu tereti, violaceo.

Melongena fructu rotundo, *Solanum Pomiferum*, fructu instar Mali rotundo.

- C. B. Pin. 617. *Solanum Pomiferum*; fructu rotundo J. B. 3. 618.
 Melongena fructu incurvo. *Solanum Pomiferum* fructu incurvo C. B. Pin. 167. J. B. 3. 619. *Melanzana Arabum*, *Melongena* Lugd. App. 23.
 Melongena spinosa, fructu rotundo, croceo. *Solanum spinosum*, fructu rotundo C. B. Pin. 176. *Pomum de Hierico Melongenens congenere* J. B. 3. 619.
 Melongena fructu rotundo, cum spinis violaceis. *Solanum Pomiferum*, fructu rotundo spinis violaceis. H. L. Bar.
 Melongena fructu rotundo, cum spinis ex albo virentibus. *Solanum Pomiferum*, fructu rotundo, spinis ex albo virentibus H. L. Bar.
 Melongena spinosa, fructu rotundo, nigro. *Solanum Pomiferum* fructu nigro, spinoso C. B. Pin. 167. *Melanzana nigra* Lugd. App. 23. *Solanum Pomiferum*, fructu spinoso J. B. 3. 619.
 Melongena spinosa, fructu longo, nigro. *Solanum Pomiferum*, fructu longo, nigro, spinoso C. B. Pin. 167.

GENUS V.

Capficum. *Poivre d'Inde ou de Guinée.*

Tab. 66.

CAPFICUM est planta genus, flore A, monopetalo, rotato & multifido: ex cujus calyce C, surgit pistillum D, mediæ floris parti B, adinstar clavi infixum, quod deinde abit in fructum EF, mollem, quasi membranaceum, in duo H, vel plura G, loculamenta divisum, & seminibus foetum compressis I, ut plurimum reniformibus.

Capfici species sunt

- Capficum siliquis longis, propendentibus. *Piper Indicum*, vulgatissimum C. B. Pin. 102. *Capficum Actuarii* sive *Caninum Zinziber*, *Avicenna Calecuticum* *Piper*, sive *Piper Indicum*, longioribus siliquis Lob. Icon. 316.
 Capficum recurvis siliquis Dod. Pempt. 716. *Piper Indicum*, propendentibus siliquis, oblongis, recurvis C. B. Pin. 102. *Piper Calecuticum* sive *Capficum oblongius* J. B. 2. 943.
 Capficum siliquis recurvis, minus. *Piper Indicum*, minus, siliquis recurvis Eyst.
 Capficum fructu flavescente. *Piper Indicum*, siliquis flavis Fyft.
 Capficum fructu surrecto, oblongo. *Piper Indicum*, siliquis surrectis, & oblongis C. B. Pin. 102.
 Capficum siliquis surrectis & oblongis, revivibus. *Piper erectum*, minus pyramidale vel iij. *Regio Clus.* Cur. post. 52.
 Capficum siliquis surrectis & oblongis, exiguis. *Piper oblongum*, exiguum erectum, pyramidale, vel iv. *Regio Clus.* Cur. post. 52.
 Capficum fructu bifido. *Piper Indicum*, bifurcata siliqua Eyst.
 Capficum fructu tereti, spithamæo.
 Capficum fructu longo, ventre tumido, per summum tetragono. *Piper Indicum*, longum, ventre tumido, siliqua per summum tetragona. H. R. Par.
 Capficum siliqua latiore & rotundiore J. B. 2. 943. *Siliquastrum quartum* Euchf.

- Fuchf. Hist.* 734. *Piper Indicum*, propendentibus siliquis rotundis C. B. *Pin.* 102.
- Capficum siliquâ propendente, oblongâ & cordiformi. *Piper Indicum*, *cordatum*, *oblongum* Eyst.
- Capficum siliquâ propendente, rotundâ & cordiformi. *Piper Indicum*, *cordatum* Eyst.
- Capficum siliquâ Olivæ formâ. *Piper cum siliqua Olivaria* Clus. *Cur. post.* 52.
- Capficum siliquâ propendente, Cerasi formâ. *Piper minimum*, *siliquis rotundis* Eyst.
- Capficum fructu rotundo, maximo. *Piper Indicum*, *fructu dependente*, *Pomi amoris formâ* C. B. *Pin.* 102. *Piper Indicum*, *rotundum*, *maximum* Eyst.
- Capficum fructu aculeato, majori. *Piper Indicum*, *fructu aculeato majori* C. B. *Pin.* 102. *Piper Indicum* *rotundum*, *aculeatum* Eyst.
- Capficum fructu aculeato, minori. *Piper Indicum*, *fructu aculeato, minori* C. B. *Pin.* 102. *Piper Indicum*, *aculeatum*, *medium* Eyst.
- Capficum siliquis surrectis, rotundis. *Piper Indicum*, *siliquis surrectis, rotundis* C. B. *Pin.* 103. *Piper rotundum*, *majus*, *surrectum vel primum* Regiæ Clus. *Cur. post in fol.* 51.
- Capficum siliquis surrectis, rotundis, parum acuminatis. *Piper Indicum rotundum*, *minus*, *parum acuminatum* C. B. *Pin.* 103.
- Capficum siliquis surrectis, cordiformibus. *Piper Indicum*, *cordatum*, *majus* C. B. *Pin.* 103.
- Capficum siliquis surrectis, cordiformibus angulatis. *Piper Indicum*, *cordatum*, *minus*, *angulosum* C. B. *Pin.* 103.
- Capficum siliquis surrectis, Cerasi formâ. *Piper Indicum*, *siliquis surrectis*, *Cerasi formâ* C. B. *Pin.* 103. *Capficum minimis siliquis* Dod. *Pempt.* 717. *Piper siliquâ parva*, *Brafilianum* J. B. 2. 944.
- Capficum caule piloso, flore majore. *Piper Indicum*, *caule piloso*, *flore majore* C. B. *Pin.* 103. *Piper Indicum*, *caule pilis albis* predicto Cam. *Hort.* 127.
- Capficum fructu rotundo, minimo. *Piper siliquosum*, *magnitudinis baccarum* *Asparagi* J. B. 2. 944.
- Capficum Americanum, fructu oblongo, dulci Plum.
- Capficum dicitur vel à voce Græca *καύω* mordeo, propter vim deurentem seminis, vel à voce *capsa*, propter fructus formam quæ capsulam refert.

GENUS VI.

Nymphoides.

NYMPHOIDES est plantæ genus, flore A monopetalo, pierumque rotato, & multifido: ex cujus calyce B, surgit pistillum C, quod infimam floris partem perfodit, abique in fructum seu thecam oblongam D, compressam, mollem, unicapularem E, seminibus H fœtam, caliptrâ F G, involutis.

Tab. 62.

Nymphoides species sunt
Nymphæa lutea, *minor*, *flore fimbriato* C. B.

- Pin. 194. *Nymphaea minor, lutea, flore fimbriato* J. B. 3. 772.
 Nymphoides folio maculis purpureis notato. *Nymphaea lutea, minor, flore fimbriato, foliis purpureis maculis eleganter notatis* Pluk. *Almag. Bot.* 266.
 Nymphoides Indica, flore albo, fimbriato. *Nadel-Ambel. H. Mal. Part. xi. Tab. 28.*
 Nymphoides dicitur quasi planta ad Nymphæam accedens: toto enim habitu & crescendi modo eam repræsentat; sed maximè differt floribus, fructibus & seminis structurâ.

GENUS VII.

Cyclamen. *Pain de Pourceau.*

Tab. 69.

CYCLAMEN est plantæ genus flore A monopetalo, rotato, globofo, in quinque partes C D E F G, sursum revolutas plerumque secto: ex calyce autem I, surgit pistillum H, posticæ floris parti B, adinstar clavi infixum, quod deinde abit in fructum K, ferè globosum, membranaceum, multifariam dehiscentem, seminibus factum M, ut plurimum oblongis & angulatis N, placenta L, affixis.

Cyclaminis species sunt

- Cyclamen orbiculato folio, infernè purpurascente C. B. Pin. 308. *Cyclaminus folio rotundiore, vulgatiore* J. B. 3. 551. *Cyclaminus orbicularis, rotundifolius* Dod. *Pempt. 337.*
 Cyclamen orbiculato folio, infernè purpurascente, flore pleno H. L. Bar.
 Cyclamen orbiculato folio, infernè ex viridi pallente C. B. Pin. 308. *Cyclaminus odorato flore ij* Clus. *Hist. 264.*
 Cyclamen autumnale, orbiculato, circumroso folio, subtus rubente odoratissimo, flore carneo, Corcyræum H. R. Par. *Cyclamen de Corfu. Cyclamen autumnale, orbiculato, circumroso folio, subtus rubente, odorato flore ad purpuram vergente* H. R. Par. *Joncq. Hort.*
 Cyclamen autumnale, folio subrotundo, lucido, molliori & crenato, suavè rubente flore, Syriacum, H. R. Par. *Hugueteau.*
 Cyclamen autumnale, folio subrotundo lucido, molliori & crenato, basi rubra, flore niveo maximo, Syriacum, *Hugueteau* dictum D. Chauveau *Joncq. Hort.*
 Cyclamen odoratum, æstivo solstitio florens, folio maculato C. B. Pin. 308. *Cyclaminis odorati varietas* Clus. *Hist. 264.*
 Cyclamen æstivo solstitio florens, folio paulò longiore, vixdum maculato, flore dilutè purpurascente, Romanum recentiorum H. R. Par. *Cyclamen autumnale, folio paulò longiore, vixdum maculato, dilutè incarnato flore Romanum Morini* *Joncq. Hort.*
 Cyclamen folio subrotundo, ampliore, flore dilutè violaceo Piçtaviensium H. R. Par. *Cyclamen autumnale Piçtaviensium, dilutè violaceo flore* D. de Bertinieres *Joncq. Hort.*
 Cyclamen autumnale, exoticum, alterum *Joncq. Hort. Cyclaminum Montis Libani* *Corn.*

- Cyclamen hyemale, orbicularis foliis, infernè rubentibus, purpurafcente flore, Coum Herbariorum H. R. Par. *Cyclamen hyemale, orbicularis foliis, infernè rubentibus, purpureo flore, Coum Morini Joncq. Hort. Cyclamen de Chio.*
- Cyclamen hyeme & vere florens, folio anguloso, amplo flore albo, basi purpureâ, Persicum dictum H. R. Par. *Cyclamen autumno florens & hyeme folio anguloso, amplo flore albo, basi purpureâ, Persicum Morini Joncq. Hort. Cyclamen de Perse.*
- Cyclamen hyeme & vere florens folio anguloso, amplo flore carneo, basi purpurea H. R. Par.
- Cyclamen toto ferè anno florens, odorato, purpureo flore, Africanum dictum H. R. Par. *Cyclamen d' Afrique.*
- Cyclamen Africanum aliud, Gigas Monspeffulani dictum H. R. Par. *Le Grand Africain.*
- Cyclamen vernalis, anguloso folio, triplici viriditate sericea vario, maximis floribus albis, imò osculo purpurafcente, Antiochenum nuperiorum H. R. Par. *Cyclamen vernalis, anguloso folio triplici viriditate holofericeâ vario, imò osculo rotundo purpurafcente, maximis floribus albis, Antiochenum Morini Joncq. Hort. Cyclamen d' Antioche.*
- Cyclamen Antiochenum, autumnale, flore purpureo, duplici Park.
- Cyclamen latifolium, auriculatum, flore suavè rubente H. R. Par.
- Cyclamen folio angulissimo, auriculato, flore albo, imâ sui parte purpurafcente, Byzantinum Herbariorum H. R. Par. *Cyclamen folio quinque auriculis donato, flore albo, imâ sui parte purpurafcente Morini, Regium Herbariorum Joncq. Hort. Cyclamen Bizantin.*
- Cyclamen Aprilis florens, cordato folio, amœna viriditate & albedine picto, minimo flore H. R. Par. *Cyclamen Aprilis florens, cordato folio, flore niveo, interdum purpurea basi, lactefcente flore Joncq. Hort. Cyclamen Orientale Corn. Cyclamen Oriental.*
- Cyclamen folio longiore, anguloso & linguam serpentis mentiente, Regium nostras H. R. Par. *Cyclamen anguloso folio, serpentis linguam emulante Morini Joncq. Hort.*
- Cyclamen folio longiore, anguloso & linguam serpentis mentiente, amplo flore albo H. R. Par.
- Cyclamen radice maxima, foliis infernè rubentibus C. B. Pin. 308. *Cyclamen Romanum Eyst.*
- Cyclamen folio anguloso C. B. Pin. 308. *Cyclaminus folio anguloso J. B. 3. 553. Cyclamen verno tempore florens Clus. Hist. 265.*
- Cyclamen Hederæ folio C. B. Pin. 308. *Cyclaminus orbicularis Dod. Pempt. 337.*
- Cyclamen folio Hederaceo, polyanthes C. B. Pin. 308. *Cyclaminus Byzantinus, polyanthes Clus. Hist. 264.*
- Cyclamen radice Castanæ magnitudinis C. B. Pin. 308. *Cyclaminus Byzantinus Clus. Hist. 264.*
- Cyclamen radice exigua C. B. Pin. 308. *Cyclaminus parva radice J. B. 3. 553. Cyclaminus astivus Clus. Hist. 265.*

156 INSTITUTIONES REI HERBARIÆ.

- Cyclamen oblonga radice C. B. Pin. 308. *Cyclaminus odoratus*, $\mu\alpha\kappa\rho\sigma\epsilon\lambda\epsilon\delta$
Clus. Hist. 264.
 Cyclamen vernum, album C. B. Pin. 308. *Cyclaminus flore albo*, vernus J.
 B. 3. 554.
 Cyclamen vernum, flore rubro Pancii Lob. Obs. 332. *Cyclaminus flore ru-*
bro, *graciliori* J. B. 3. 554.
 Cyclamen foliis Violaria, radice cordis effigie C. B. Pin. 308. *Cyclaminus*
vernus, *spurius*, *flore luteo* J. B. 3. 554. *Cyclamen vernum*, *spurium* *Clus.*
Hist. App. alt. Auct.
 Cyclamen dicitur à voce Græca $\nu\acute{\alpha}\lambda\alpha\varsigma$ *circulus*, propter radices & folia or-
 biculata specierum hujus generis: quo enim tempore flore & fructu ca-
 rent dignosci solent foliis subrotundis vel angulatis, ex albo & vario ple-
 rumque variegatis. Earum radices ut plurimum tuberosæ.

GENUS VIII.

Moschatellina.

Tab. 68.
 Hist. 684.

MOSCHATELLINA est plantæ genus, flore AB monopetalo, rotato
 & multifido: ex cujus calyce E, surgit pistillum D, mediæ floris parti C, ad-
 instar clavi infixum, quod deinde observante Clariss. Raio abit in fructum
 mollem seu baccam succulentam, seminibus sextam ut plurimum compressis:
 Moschatellinae speciem unicam novi.
 Moschatellina foliis Fumariæ bulbosæ J. B. 3. 206. *Ranunculus nemorosus*,
Moschatellina dictus C. B. Pin. 178. *Minimus Ranunculus Septentriona-*
lium, *herbido muscoso flore*, & *Muscatella Cordi* Lob. *Icon.* 674.

SECTIO VIII.

De Herbis, flore monopetalo, rotato, cujus calyx
 abit in fructum.

GENUS I.

Pimpinella. Pimprenelle.

Tab. 68.

PIMPINELLA est plantæ genus, flore monopetalo, rotato, ad centrum
 usque plerumque quadripartito, staminibus plurimis A stipato, vel pistillo
 fimbriato B. calyx autem C, deinde abit in fructum DH, ut plurimum qua-
 drangularem & utrimque acutum, modò unicapfularem F, modò bicapfula-
 rem E, seminibus sextum sæpe sæpius oblongis G.
 Pimpinellæ species sunt
 Pimpinella sanguisorba, major C. B. Pin. 160. *Sanguisorba major, flore spadi-*
ceo J. B. 3. *Part.* 2. 120. *Pimpinella sive Sanguisorba, major* *Matth.* 3033.

- Pimpinella major, rigida, præalta, auriculata, Sabauda Bocc. Mus. Part. 2.
 19. *Pimpinella auriculata*, Sabauda, rigida Ejsd. Tab. 9.
 Pimpinella major, Hispanica, spicâ dilutè rubente H. R. Par.
 Pimpinella major, Hispanica altera, conglomerato flore H. R. Par.
 Pimpinella Canadensis, spicâ longa, rubente H. R. Par. *Pimpinella maxima*,
 spicâ longa, rubra Mor. H. R. Bles. *Pimpinella maggiore*, spicata, di Ca-
 nada Zan. 161.
 Pimpinella maxima, Canadensis Corn. 174. *Sanguisorba major*, Americana,
 flore albo, spicato Bross.
 Pimpinella Agrimonoides, odorata H. R. Par. *Pimpinella Agrimonoides*
 Mor. H. R. Bles. Bocc. Rarior. Plant. 58.
 Pimpinella sanguisorba, minor, hirsuta C. B. Pin. 160. *Sanguisorba minor* J.
 B. 3. Part. 2. 113. *Pimpinella sanguisorba* Dod. Pempt. 105.
 Pimpinella sanguisorba, minor, lævis C. B. Pin. 160.
 Pimpinella sanguisorba, inodora C. B. Pin. 160. Prodr. 84. J. B. 3. Part.
 2. 121.
 Pimpinella sanguisorba, minor semine majore & crassiore Bot. Monsp.
 Pimpinella spinosa seu sempervirens Mor. Umb. 57. *Poterio affinis foliis Pim-*
pinella, spinosa C. B. Pin. 388. *Poterium quibusdam sive Pimpinella spinosa*
 J. B. 1. Part. 2. 410. *Χαλκίτης Anguillare*, *Poterium Dalechampii* Clus.
 Hist. 108.
 Pimpinellæ species quo tempore flore carent & semine, dignosci solent foliis
 conjugatis ut plurimum nitidis.

CLASSIS III.

DE

HERBIS ET SUFFRUTICIBUS,

Flore monopetalo , anomalo.

FLORES monopetalos anomalos appellavimus nonnullos flores multi-
formes, monopetalos, qui singulari nomine comprehendi nequeunt;
quales sunt flores Aristolochiæ, Digitalis, Scrofulariæ. Ex iis tamen alii
Personati dici possunt, quòd confictam faciem seu personam, rostrumque
animalium rictu & labiis non malè referant: Personati autem à Labiatis dif-
ferunt capsulâ feminum, quæ à calyce omnino diversa est; cum Labiato-
rum capsula prius fuerit calyx florum.

S E C T I O I.

De Herbis flore monopetalo, anomalo, aurito vel cucullato.

G E N U S I.

Arum. *Pied de Veau.*

Tab. 69.
Hist. 104.

ARUM est plantæ genus, flore A monopetalo, anomalo, auris asinæ
vel leporinæ formâ, ut ait Cordus: ex floris autem fundo surgit pistil-
lum B, ad basim plurimis embryonibus stipatum C, qui singuli deinde
abeunt in baccam D, ferè globosam uno vel altero semine factam E, sub-
rotundo F. His addenda sunt folia non divisa vel leviter tantum incisa.

Ari species sunt

Arum vulgare, non maculatum C. B. Pin. 195. *Arum Tabern. Icon. 746.*

Arum maculatum, maculis candidis C. B. Pin. 195. *Arum J. B. 2. 783.*
Dod. Pemp. 328.

Arum maculatum, maculis nigris C. B. Pin. 195.

Arum maculatum, folio subrotundo H. R. Par.

Arum venis albis, majus, nigris lituris maculatum H. R. Par. *Arum venis*
albis, lituris nigris signatum Mor. H. R. Bles.

Arum venis albis, Italicum, maximum H. R. Par.

Arum venis albis C. B. Pin. 195. *Arum majus, Veronense Lob. Obs. 326.*

- Arum Byzantinum J. B. 2. 785. *Clus. Hist. lxxiiij.*
- Arum Arabicum, flore maculato H. Oxon. D. Sherard. Pluk. Almag. Bot. 50.
- Arum Ceylanicum, humile, latifolium, pistillo coccineo H. Amstel. 97.
- Arum maximum, Ægyptiacum, quod vulgò Colocasia C. B. Pin. 139. *Colocasia J. B. 2. 790. Clus. Hist. lxxv. Culcas, Faba Ægyptia P. Alp. Exot. 39.*
- Arum Ægyptiacum, florigerum & fructum ferens, radice magna, orbiculari Pluk Almag. Bot. 51. *Colocasia Ægyptia, florida Vesting. Obser. 38. Arum Ægyptium, multiflorum Col. Part. 2. 1.*
- Arum maximum, Ægyptiacum, quod vulgò Colocassia, cauliculis nigricantibus, Zeylanica H. L. Bat. *Colocassia strongylorhiza, Zeylanica, pediculis & limbis foliorum atro puniceis Par. Bat. 15.*
- Arum maximum, macrorhizon, Zeylanicum Par. Bat. *Arum maximum, Zeylanicum, foliis nervosis Prod. Par. Bat.*
- Arum Africanum, flore albo, odorato Prod. Par. Bat. *Arum Æthiopicum, flore albo, odorato, Moscum olente H. L. Bat. Arum Æthiopicum, flore albo, odorato H. Amstel. 95.*
- Arum Indicum, magno flore H. R. Par. *Arum Indicum, bicubitale amplo flore Mor. H. R. Bles.*
- Arum minus, Nymphææ foliis, esculentum Sloane Cat. Plant. Jam. 62. *Brafica Brasiliiana, foliis Nymphææ C. B. Pin. 111. Arum Ceylanicum minus, cauliculis nigricantibus & viridantibus foliis Colocassie similibus Commel. Cat. Hort. Amstel. Chou Caraïbe du Terre.*
- Arum minus, esculentum, Sagittariæ foliis viridi-nigricantibus Sloane Cat. Plant. Jam. 63. *Arum minus, Sagittariæ foliis ex insulâ Barbados Pluk. Tqb. 149. fig. 2.*
- Arum Americanum, majus, foliis colli Columbini adinstar vericoloribus D. Lign.
- Arum Americanum, scandens, amplissimo folio, flore albo. *Colocasia Hederacea, sterilis, latifolia Plum. 37. fig. liij. qui postea florentem plantam invenit.*
- Arum Americanum, scandens, angustiore folio. *Colocasia Hederacea, sterilis, angustifolia Plum.*
- Arum Americanum, scandens, foliis cordiformibus. *Colocasia Hederacea, sterilis, minor, folio cordato Plum. 39. fig. lv.*
- Arum Hederaceum, amplis foliis, perforatis Plum. 40. fig. lvj. *Clematis Malabarensis, foliis Vitis, colore Dracunculi C. B. Pin. 301. Lignum colubrinum 1. Acofta Lugd. 1911.*
- Arum arborefcens, Sagittariæ foliis Plum. 44. fig. lx.
- Arum caulescens, Cannæ Indicæ foliis Plum. 45. fig. lxj.
- Arum foliis rigidis, angustis & acuminatis Plum. 47. fig. lxij.
- Arum amplis foliis cordiformibus, radice nodosâ, rubra. *Dracunculus avspilis foliis, cordatis, radice nodosâ, rubra Plum. 48. fig. lxxij.*
- Arum Americanum, amplissimo folio, flore & fructu rubro Plum.
- Arum Americanum, maximum, nervis foliisque purpureis, margine vivifcente cinctis.

- Arum Americanum, scandens, maximum, flore flavescente Plum.
 Arum Americanum, scandens, amplissimo folio, fructu longissimo Plum.
 Arum Americanum, acinis amethystinis, parvo flore Plum.
 Arum bifolium, Arabicum, maculatum, Ardabar Mathæi à sancto Joseph
 Par. Bat. *Arum Indie Orientalis, Ardabar dictum, fructu securis instar,*
maculatis Mentz. Ardabar, planta Orientale Zan. Tab. 78.
 Arum Scorzonerae folio. *Arisarum angustifolium Dioscoridis forte C. B. Pin.*
196. Arum angustifolium Dod. Pempt. 332.
 Arum Scorzonerae folio, alterum. *Serpentaria minor, saxatilis, Sicula,*
Arisari angustifolii foliis Bocc. Mus. Part. 2. 137. Serpentaria minor, Ari-
sari angustifolii foliis Ejusd. Tab. 87.
 Arum angustissimo folio. *Arisarum angustifolium, minimum Bocc. Ravior.*
Plant. 80.

GENUS II.

Dracunculus. Serpenteire.

Tab. 70.

DRACUNCULUS est plantæ genus, floribus & fructibus Ari, foliis vero A, in varias & profundas lacinias dissectis.

Dracunculi species sunt

- Dracunculus polyphyllus C. B. Pin. 195. *Dracunculus major vulgaris J. B.*
2. 789. Dracontium Dod. Pempt. 329.
 Dracunculus polyphyllus, foliis ex luteo variegatis H. R. Par.
 Dracunculus polyphyllus, foliis venis albis eleganter striatis. *Arum polyphyll-*
um, Dracunculus & Serpentaria dictum, foliis venis albis eleganter stria-
ris Pluk. Almag. 52.
 Dracunculus polyphyllus, major, Indicus serotinus immaculato caule H. R.
 Par. *Dracontium majus, caule glauco, immaculato Par. Bat.*
 Dracunculus polyphyllus, minor, Indicus, immaculato caule. *Dracontium*
caule immaculato, minus & humilius Par. Bat. Arum polyphyllum, Dra-
cunculus & Serpentaria dictum, caule non maculato, minus & humilius
H. L. Bat.
 Dracunculus Zeylanicus, polyphyllus caule aspero, ex flavo & viridi va-
 riiegato. *Dracontium Zeylanicum, ramoso folio, caule ex viridi & flavo*
variegato, aspero Par. Bat.
 Dracunculus Zeylanicus, polyphyllus, caule aspero, virescente, maculis
 albicantibus notato. *Arum polyphyllum, Zeylanicum, caule scabro, vi-*
ridi diluto, maculis albicantibus notato H. Amstel. 99.
 Dracunculus Zeylanicus, polyphyllus, caule aspero, maculis viridi-fus-
 cis, viridi-dilutis & Albicantibus pulchrè notato. *Arum Zeylanicum,*
polyphyllum, caule aspero, maculis viridi-fuscis viridi-dilutis & albicanti-
bis pulchrè notato H. Amstel. 101.
 Dracunculus Americanus, caule aspero, puniceo, radice Cyclaminis.
Dracontium Americanum, scabro puniceo caulè, radice Cyclaminis Par.
Bat.

Dracunculus

- Dracunculus Zeylanicus, spinosus, Polypodii foliis, radice repente. *Dracontium Zeylanicum*, spinosum, Polypodii foliis, radice repente Par. Bat.
- Dracunculus Zeylanicus, Polyphyllus, caule lævi, ex viridi & albo variegato. *Dracontium Zeylanicum*, ramoso folio, caule ex viridi & albo variegato, lævi, Par. Bat. *Serpentaria major* seu *Dracunculus major*, polyphyllus Marogr. 27. Edit. 1648.
- Dracunculus Zeylanicus, polyphyllus, maximus, caule trifido. *Dracontium Zeylanicum*, ramoso folio, maximum Par. Bat.
- Dracunculus Americanus, scandens. *Dracontium Hederaceum*, polyphyllum Plum. 40. fig. lxiiv.
- Dracunculus Americanus, scandens, triphyllus & auritus. *Dracontium Hederaceum*, triphyllus & auritum Plum. 41. fig. lviiij.
- Dracunculus Canadensis, triphyllus, pumilus. *Arum humile*, *Arisarum dictum Virginense*, triphyllon Pluk. Phytog. Tab. 148. fig. 6.
- Dracunculus Americanus, Colocaliæ foliis laciniatis. *Colocalia Hederacea*, sterilis & laciniata Plum. 38. fig. liij.
- Dracunculus Americanus, humilis, flore & fructu albo Plum.
- Dracunculus Americanus pistillo viridi, longissimo. *Arum* seu *Arisarum Virginianum*, *Dracontii foliis*, bene viridi, longo, acuminato Pluk. Phytog. Tab. 271. fig. 2.
- Dracunculus Indicus, folio quinquefido. *Romphal planta Orientale* Zan. 205.
- Dracunculus Indicus, folio trifido. *Arum Zeylanicum*, trilobato folio, humilius & minus Par. Bat.

GENUS III.

Arisarum.

- A**RISARUM est plantæ genus ab Aro & Dracunculo diversum, flore Tab. 70a
A, cucullato.
- Arisari species sunt
- Arisarum latifolium*, majus C. B. Pin. 196. *Arisarum latifolium*, alterum Clus. Hist. lxxij.
- Arisarum latifolium*, alterum C. B. Pin. 196. *Arisarum latifolium* quibusdam J. B. 2. 786. *Arisarum latifolium* 1. Clus. Hist. lxxij.
- Arisarum* flore in tenuem caudam abeunte. *Arisarum minus*, proboscideum Barr. Icon. Bocc. Mus. Part. 2. 61. Tab. 50.
- Arisarum* triphyllum, Americanum, amplioribus foliis. *Dracunculus* sive *Serpentaria triphylla*, *Brasiliiana* A. R. Par. 81.
- Arisarum* triphyllum, minus, bene atro-rubente Banist. *Arum triphyllum*, minus, bene atro-rubente, *Virginianum* Pluk. Phytog. Tab. 77. fig. 5.

S E C T I O II.

De Herbis flore monopetalo, anomalo, tubulato, in linguam desinente.

G E N U S I.

Aristolochia. *Aristolochie*.

Tab. 71.

ARISTOLOCHIA est plantæ genus, flore AC, monopetalo, anomalo, tubulato & lingulato BD, plerumque adanço, cujus calyx EF, deinde abit in fructum G, membranaceum, ut plurimum globosum, ovatum vel cylindraceum, in loculemента sex H, divisum, seminibus fœctum IK, compressis & sibi vicissim incumbentibus.

Aristolochiæ species sunt

- Aristolochia rotunda, flore ex purpurâ nigro C.B. Pin. 307. *Aristolochia rotunda* J. B. 3. 559. *Dod. Pempt.* 324. *Aristolochie ronde*.
 Aristolochia rotunda, flore ex albo purpurascente C.B. Pin. 307. *Aristolochia rotunda, altera Clusii* J. B. 3. 559. *Clus. Hist.* lxx. *Bocc. Rarior. Plant.* 5.
 Aristolochia longa, vera C.B. Pin. 307. *Aristolochia longa* J. B. 3. 560. *Dod. Pempt.* 324.
 Aristolochia longa, Hispanica C.B. Pin. 307. *Aristolochia longa, altera Clusii* J. B. 3. 560. *Clus. Hist.* lxxj.
 Aristolochia Clematidis, recta C.B. Pin. 307. *Aristolochia Clematidis, vulgaris* J. B. 3. 560. *Aristolochia Sarracenicæ* *Dod. Pempt.* 326.
 Aristolochia Clematidis, serpens C.B. Pin. 307. *Aristolochia Clematidis, nova vulgaris* J. B. 3. 561. *Aristolochia Clematidis, Bœtica* *Clus. Hist.* lxxj.
 Aristolochia Pistolochia dicta C.B. Pin. 307. *Aristolochia polyrrhizos* J. B. 3. 561. *Pistolochia* *Dod. Pempt.* 325.
 Aristolochia Pistolochia, minima, incana. *Pistolochia minima, incana* *Bocc. Mus. Part.* 2. 109. *Tab.* 88.
 Aristolochia Pistolochia, altera J. B. 3. 563. *Pistolochia Cretica* C. B. Pin. 307. *Pistolochia altera, sempervirens* *Clus. Hist. App.* 1. cclx.
 Aristolochia polyrrhizos, auriculatis foliis, Virginiana Pluk. *Phytog. Tab.* 78. fig. 1.
 Aristolochia Pistolochia seu Serpentaria Virginiana, caule nodoso Banister, *Pluk. Phytog. Tab.* 148. fig. 5.
 Aristolochia Orientalis, foliis lanceolatis. *Aristolochia Maurorum* C. B. Pin. 307. *Aristolochiis similis, Rhafut & Rumigi Maurorum* J. B. 3. 563. *Maurorum Rhafut & Rumigi* *Lugd. App.* 29.
 Aristolochia Clematidis 2. fronde perpetuâ, odora V. Lufit.
 Aristolochia Clematidis, indica, flore albicante. *Careloc-Vegon. H. Mal. Part.* 8. 49.

Aristolochia longa, scandens, foliis Ferri equini effigie Plum. 91. fig. cvj.

Aristolochia Americana, scandens, foliis oblongis, radice repente Plum.

Aristolochia Americana, flore è viridi flavescente, radice repente Plum.

Aristolochia Americana, folio cordiformi, flore longissimo, atro-purpureo, radice repente Plum.

Aristolochia Americana, folio Hederaceo trifido, maximo flore, radice repente Plum.

Aristolochia Americana, Afari folio, umbilicato, flore longissimo, radice repente Plum.

Aristolochia dicitur à vocibus Græcis ἄριστος, *optimus*, & λοχία, quæ significat ea quæ partum sequuntur: eò quòd puerperis opituletur, ut ait Dioscorides. Lib. 3. cap. 4.

GENUS II.

Rapuntium.

RAPUNTIUM est plantæ genus, flore AB, monopetalo, anomalo, tubulato vel sulcato D, in plurimas partes linguiformes C, digitatim diviso, vaginâ munito E, quæ pistillum F, excipit; calyx autem G, deinde abit in fructum H, in terna loculamenta I, divisum, seminibus L, factum ut plurimum exiguis, placentæ K, tripartitæ affixis.

Tab. 51.

Rapuntii species sunt

Rapuntium maximum, coccineo spicato flore Col. in Rech. 880. *Rapuntium galeatum*, *Virginianum* seu *Americanum*, coccineo flore majore Mor. *Hist. Oxon. Part. 2. 466. Cardinale couleur de feu.*

Rapuntium Americanum, coccineo flore, lineis albis eleganter picto. *Rapunculus galeatus*, *Americanus*, coccineo flore, lineis albis eleganter striato *Pluk. Almag. Bot. Cardinale panachée.*

Rapuntium Americanum, flore dilutè cæruleo A. R. Par. 105. *Rapunculus galeatus*, *Virginianus*, flore violaceo, majore Mor. *Hist. Oxon. Par. 2. 466. Cardinale bleuë.*

Rapuntium Americanum, floribus albis. *Rapunculus galeatus*, *Virginianus*, floribus immaculati candoris Hort. Oxon. *Cardinale blanche.*

Rapuntium Americanum, Virgæ aureæ foliis, parvo flore subcæruleo.

Rapuntium Americanum, altissimum, foliis Cirsii, flore virefcente Plum.

Rapuntium Americanum, foliis Cirsii lucidis, flore multiplici, coccineo, conglobato Plum.

Rapuntium Americanum, Trachelii folio, flore purpurascente Plum.

Rapuntium urens, Soloniense Mor. H. R. Bles. *Bocc. Rarior. Plant. 20. Rapunculus galeatus*, *Blesensis* seu *Soloniensis*, flore violaceo, minore Mor. *Hist. Oxon. Part. 2. 467.*

Rapuntium urens, flore purpureo-cæruleo.

Rapuntium urens, flore albo.

Rapuntium Africanum, minus, angustifolium, flore violaceo. *Campanulæ*

X ij

- minor, Africana, Exini facie, flore violaceo, caulibus procumbentibus H. L. Bat.*
 Rapuntium Æthiopicum, violaceo galeato flore, foliis Pinafri Breyn. Cent. 1. 173.
 Rapuntium Æthiopicum, cæruleo galeato flore, foliis Coronopi Breyn. Cent. 1. 174.
 Rapuntium Æthiopicum, cæruleo galeato flore, foliis dentatis Breyn. Cent. 1. 175.
 Rapuntium Canadense, pumilum, Linariæ folio Sarrac.
 Rapuntium differt à Campanula & Rapunculo, floris formâ.

S E C T I O III.

De Herbis flore monopetalo, anomalo, utrimque patente.

G E N U S I.

Bignonia.

Tab. 72.

BIGNONIA est plantæ genus, flore A, monopetalo, anomalo, tubulato, unimque patente & quasi bilabiato: ex cujus calyce D, surgit pistillum C, posticæ floris parti B, adinstar clavi infixum, quod deinde abit in fructum seu siliquam E, septo intermedio G, in duo loculamenta divisam F, seminibus fœctam H, ut plurimum compressis, utrimque alatis IK.

Bignoniæ species sunt

- Bignonia Americana, Fraxini folio, flore amplo, phceniceo. *Gelsemium Hedeyæcum, Indicum Corn. 102. Jafmin de Virginie.*
 Bignonia Americana, arbor, flore luteo, Fraxini folio Plum. *Bignonia Americana, lutea, Fraxini folio, siliquis angustioribus Sur.*
 Bignonia Americana, capreolis donata, siliquâ breviori. *Clematis tetraphyllos, Americana, Digitalis flore H. R. Par. Clematis Americana, siliquosa, tetraphyllos A. R. Par. 71. Clematide tetraphylla, Americana Zan. Ist. 74.*
 Bignonia Americana, capreolis aduncis donata, siliquâ longissima. *Clematis quadrifolia, flore Digitalis luteo, claviculis aduncis Plum. 80. fig. xciv.*
 Bignonia Americana, bifolia, scandens. siliquis latis & longioribus, semine lato Plum. *Bignonia Americana, siliquis longioribus, fuscis, semine spadiceo, magno Sur.*
 Bignonia Americana, bifolia, scandens, flore violaceo, odoro, fructu ovato, duro Plum.
 Bignonia Americana, bifolia, scandens, flore è luteo purpurascente, inodoro, fructu ovato, duro Plum.
 Bignonia Americana, arborefcens, Buxi folio tenuiore Plum.
 Bignonia arborefcens, folio singulari, undulato, siliquis longissimis & angustissimis Plum.

- Bignonia arbor Indica, foliis cordiformibus. *Palega-Pajanelli H. Mal. Part. 1. 77.*
 Bignonia arbor Indica, foliis oblongis. *Pajanelli H. Mal. Part. 1. 79.*
 Bignonia Americana, arborefcens, pentaphylla, flore rofeo, major, filiquis planis Plum.
 Bignonia Americana, arborefcens pentaphylla, flore rofeo, minor filiquis angulatis Plum.
 Bignoniam appellavi, ut Illuftriffimo Abbati Bignonio fingularem quæ ipfum femper colui obfervantiam, teftificarer.

G E N U S I I a

Digitalis. *Digitale.*

DIGITALIS est plantæ genus, flore AB, monopetalo, anomalo, tubulato utrimque patente, & quafi bilabiato EFGH: ex cujus calyce K, furgit pistillum I, posticæ floris parti CD, adinstar clavi infixum, quod deinde abit in fructum LO, seu testam è rotundo acuminatam, bifariam dehifcentem NO, in duo loculamenta divisam MP, & seminibus fœtam Q, ut plurimum exiguis.

Tab. 75r

- Digitalis species sunt
 Digitalis purpurea J. B. 2. 812. *Dod. Pempt. 169. Digitalis purpurea, folio aspero C. B. Pin. 243.*
 Digitalis vulgaris, flore carneo H. Edinb. *Digitalis flore incarnato C. B. Pin. 243.*
 Digitalis flore magno, candido J. B. 2. 803. *Digitalis alba, folio aspero C. B. Pin. 244. Digitalis 2. Dod. Pempt. 169.*
 Digitalis Hispanica, purpurea, minor. *Digitalis Verbasci folio, purpurea, minor, perennis, Hispanica Barr. Icon. Digitalis angusto Verbasci folio, montana Bocc. Mus. Part. 2. 108. Digitalis Verbascifolia Ejusd. Tab. 85.*
 Digitalis Orientalis Sefamum dicta. *Sesamum J. B. 2. 896. Dod. Pempt. 532. Jugeoline.*
 Digitalis Orientalis, altera, semine obscuro. *Sesamum alterum, foliis trifidis, Orientale, semine obscuro Pluk. Phytog. Tab. 109. fig. 4.*
 Digitalis Orientalis, trifida, flore niveo. *Sesamum Orientale, trifidum, flore niveo Hort. Compt.*
 Digitalis minima, Gratiola dicta Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 579. *Gratiola Centauroides C. B. Pin. 279. Gratiola J. B. 3. 474. Dod. Pempt. 362.*
 Digitalis Linifolia, Lusitanica, palustris. *Gratiola alia Lusitanica V. Lufit. Digitalis lutea, magno flore C. B. Pin. 244. Digitalis lutea, flore majore, folio latiore J. B. 2. 813. Digitalis lutea Tabern. Icon. 567.*
 Digitalis major, lutea vel pallida, parvo flore C. B. Pin. 244. *Digitalis flore minore, subluteo, angustiore folio J. B. 2. 814.*
 Digitalis minor, luteo, parvo flore C. B. Pin. 144. *Digitalis angustifolia, luteo, parvo flore C. B. Prod. 115.*

- Digitalis angustifolia*, lutea C. B. Pin. 244. *Digitalis lutea*, parva Lob. Icon. 573.
Digitalis latifolia, flore ferrugineo H. R. Par. *Digitalis maxima*, ferruginea Park. Par. 381.
Digitalis latifolia, flore ferrugineo, minore H. R. Par.
Digitalis media, flore luteo, rubente Park. Par. 381.
Digitalis angustifolia, flore ferrugineo C. B. Pin. 244. *Digitalis ferruginea folio angustiore* J. B. 2. 813. *Digitalis ferruginea* Lob. Icon. 573.
Digitalis angustifolia, flore purpurascente.
Digitalis Hispanica, angustifolia, flore flavescente.
Digitalis Hispanica, angustifolia, flore nigricante. *Digitalis angustifolia*, *Hispanica* Bocc. Mus. Part. 2. 136. Tab. 98.
Digitalis à similitudine floris cum *Digitali*, quo mulieres inter consuendum digitos munire solent.

GENUS III.

Scrophularia. Scrofulaire.

Tab. 74.

SCROPHULARIA est plantæ genus, flore AB, monopetalo, anomalo, utrimque patente plerumque globofo, in duo veluti labia secto, quorum superiori subsunt duo foliola D: ex calyce autem G, surgit pistillum F, posticæ floris parti E, adinstar clavi infixum, quod deinde abit in fructum seu testam H, è rotundo acuminatam, bifariam dehiscentem K L M, septo intermedio N, in duo loculamenta divisam II. seminibusque foetam ut plurimum exiguis O, placentæ P, affixis.

Scrophulariæ species sunt

- Scrophularia nodosa*, foetida C. B. Pin. 235. *Scrophularia vulgaris & major* J. B. 3. 421. *Scrophularia* Dod. Pempt. 50. *grande Scrofulaire*.
Scrophularia major, hirsuta HR. Par. *Scrophularia foliis & caule hirsutis* Mor. H. R. Bles.
Scrophularia major, caulibus, foliis & floribus viridibus Raii Synops. 161.
Scrophularia aquatica, major C. B. Pin. 235. *Scrophularia maxima*, radice fibrosa J. B. 3. 421. *Betonica aquatilis* Dod. Pempt. 50. *Herbe du Siege*.
Scrophularia palustris, non foetida seu aquatica, minor C. B. Pin. 235. *Scrophularia femina* Cam. Epit. 867.
Scrophularia flore luteo C. B. Pin. 236. Prodr. 112. *Scrophularia lutea*, magna amplis foliis J. B. 3. 422.
Scrophularia folio Urticæ C. B. Pin. 246. *Scrophularia flore rubro Camerarii* J. B. 3. 422. *Scrophularia peregrina* Cam. Hort. Tab. xliij.
Scrophularia Melissæ folio. *Scrophularia Scorodonia folio* Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 482.
Scrophularia Betonicæ folio. *Scrophularia Scordiana folio* V. Lustr.
Scrophularia peregrina, frutescens, foliis Teucii crassiusculis Breyn. Cent. 1.
Scrophularia Hispanica, Sambuci folio glabro. *Scrophularia Sambuci folio* Park. Theat. 611. *Sideritis Sambuci folio* P. Alp. Exot. 203.

- Scrophularia maxima, Lusitanica, Sambuci folio lanuginoso.
 Scrophularia subrotundo, crasso & nigricante folio, flore luteo pallido, capsulâ turgidâ Bocc. Mus. Part. 2. 65. *Scrophularia capsulâ turgidâ Ejusd. Tab. 65.*
 Scrophularia foliis Filicis modo laciniatis vel Ruta canina, latifolia C. B. Pin. 236. *Scrophularia Cretica 1. Clus. Hist. ccix.*
 Scrophularia faxatilis, Lucida, Lasepitiî Maffiliensis foliis Bocc. Mus. Part. 2. 166. *Scrophularia Lasepitiî foliis Ejusd. Tab. 117.*
 Scrophularia Ruta canina dicta, vulgaris C. B. Pin. 236. *Scrophularia tertia Dodonæ tenuifolia, Ruta canina quibusdam vocata J. B. 3. 423. Ruta canina Clus. Hist. ccix.*
 Scrophularia minor, Ruta canina dicta Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 483.
 Scrophularia Lusitanica, frutescens, Verbenacæ foliis.
 Scrophularia à scrophulis quas sanare existimatur nomen invenit. Scrophulariæ species odore quodam foetido & ad Sambuci odorem accedente dignosci solent, priusquam flores & fructus proferant.

GENUS IV.

Pinguicula. *Grassete.*

PINGUICULA est plantæ genus, flore A, monopetalo, anomalo, utrimque parente, sed Violæ formam æmulante, veluri bilabiato DA, & in caudam C, desinente: ex calyce autem D, surgit pistillum E, posticæ floris parti B, adinstar clavi infixum, quod deinde abit in fructum seu testam FF, bifariam dehiscentem GG, seminibus foetam H, exiguis K, placentæ I, affixis.

Tab. 74.

- Pinguiculæ species sunt
 Pinguicula Gesneri J. B. 3. 546. *Sanicula montana, flore calcari donato C. B. Pin. 243. Pinguicula Clus. Hist. 310.*
 Pinguicula flore albo, minore, calcari brevissimo Raii Hist. 752.
 Pinguicula flore amplo, purpureo, cum calcari longissimo Raii Hist. 752.
 Pinguicula Cornubiensis, flore minore, corneo Raii Hist. 752.
 Pinguicula ab humore pingui, quo folia asperguntur, dicta fuit.

SECTIO IV.

De Herbis flore monopetalo, anomalo, tubulato, personato.

GENUS I.

Antirrhinum. *Muste de Veau.*

ANTIRRHINUM est plantæ genus, flore A, monopetalo, anomalo, tubulato, personato B, & in duo labia distincto, quorum superior A, bifidum est, inferius vero D, tripartitum: ex calyce autem F, surgit pistillum E.

Tab. 75.

posticæ floris parti C, adinstar clavi infixum, quod deinde abit in fructum C, seu testam calvariæ suillæ æmulam (H, nempe sinciput, IK, orbitas, M, os exhibere videntur) septo intermedio O, in duo loculamenta N, divisam & seminibus foetam ut plurimum exiguis P, placentiæ QR, affixis.

Antirrhini species sunt

Antirrhinum vulgare J. B. 3. 462. *Antirrhinum majus*, alterum, folio longiore C. B. Pin. 211. *Antirrhinum Dod. Pempt.* 182.

Antirrhinum majus, alterum, folio longiore, flore ex candido dilute purpurascete C. B. Pin. 211.

Antirrhinum flore albo, oris rubentibus Eyst.

Antirrhinum flore albo, oris rubris Eyst.

Antirrhinum flore albo, oris luteis Eyst.

Antirrhinum luteo flore C. B. Pin. 211. *Antirrhinum floribus luteis Lob. Icon.* 405.

Antirrhinum latifolium, pallido, amplo flore Bocc. Mus. Part. 2. 49. Tab. 41.

Antirrhinum angustifolium, majus peregrinum, ruberrimo flore H. R. Par.

Antirrhinum Lusitanicum, flore rubro, elegantissimo Par. Bar. 18.

Antirrhinum longifolium, majus, Italicum, flore amplo, niveo, lactescente H. R. Par.

Antirrhinum Hispanicum, villosum, Origani folio.

Antirrhinum Hispanicum, villosum, Valerianæ rubræ folio.

Antirrhinum Hispanicum, altissimum, angustissimo folio. *Antirrhinum majus, angustifolium, amplo flore, purpureum, Romanum Barr. Icon.*

Antirrhinum medium, flore albo, patulo V. Lusit. *Antirrhinum minus, albo amplo flore Barr. Icon.*

Antirrhinum arvense, majus C. B. Pin. 212. *Antirrhinum angustifolium, sylvestre J. B. 3. 464. Antirrhinum sylvestre, Phyteuma Dod. Pempt.* 182.

Antirrhinum arvense, majus, flore albo H. R. Par.

Antirrhinum majus, saxatile, angustissimis foliis, flore purpurascete, minori Barr. Icon.

Ab eo genere excludi debent *Antirrhinum folio dissecto C. B. Pin. 211. quod Pedicularis species est. Antirrhinum arvense, minus C. B. Pin. 212. cum sequenti ad Linariam referendum. Antirrhinum saxatile, foliis Serpylli C. B. Pin. 212.*

GENUS II.

Linaria. *Linairé.*

Tab. 76.

LINARIA est plantæ genus, flore AB, monopetalo, anomalo, perforato, posterius in caudam FG, desinente, anteriori in duo labia diviso, quorum superius CD, bifariam vel multifariam, inferius verò AB, trifariam secatur: ex calyce autem I, surgit pistillum H, posticæ floris parti E, adinstar clavi infixum, quod deinde abit in fructum seu testam K, subrotundam, septo intermedio Q, in duo loculamenta divisam L, seminibusque foetam modo compressis &c

sis & marginatis M, modò angulatis & subrotundis, placenta P O, affixis.

Locumenta autem diversimodè rumpi solent N, & semina effundere.

Linariæ species sunt

- Linaria latissimo folio Lusitanica H. R. Par. *Antirrhinum triornithophorum V. Lusit. Linaria Americana, maxima, purpureo flore H. L. Bat.*
- Linaria latifolia, Dalmatica, magno flore C. B. Pin. 212. *Prodr.* 106. *Linaria maxima, foliis Lauri, Dalmatica J. B. 3. 458.*
- Linaria sicula, latifolia, triphylla Bocc. Rarior. Plant. 44.
- Linaria Valentina Clus. Hist. 351. *Linaria triphylla, minor, lutea C. B. Pin. 212. Linaria trifolia J. B. 3. 458.*
- Linaria triphylla, cærulea C. B. Pin. 212. *Linaria cærulea, Apula Col. Part. 1. 78.*
- Linaria Bellidis folio C. B. Pin. 212. *Linaria aliquatenus similis, folio Bellidis J. B. 3. 459. Linaria odorata Dod. Pempt. 184.*
- Linaria Bellidis folio, flore albo.
- Linaria Lusitanica, Bellidis folio ampliore & villoso.
- Linaria Hederaceo folio glabro seu Cymbalaria vulgaris. *Cymbalaria flosculis purpurascens J. B. 3. 685. Cymbalaria Italica, folio Hederaceo Lob. Icon. 615.*
- Linaria Hederaceo folio villoso seu Cymbalaria Alpina. *Cymbalaria Alpina, villosa Triumph. Syllab.*
- Linaria segetum, Nummulariæ folio villoso. *Elatine folio subrotundo C. B. Pln. 252. Elatine mas, folio subrotundo J. B. 3. 372. Veronica sæmina Fuchsii sive Elatine Dod. Pempt. 42.*
- Linaria segetum, Nummulariæ folio aurito & villoso, flore luteo. *Elatine folio acuminato, in basi auriculato, flore luteo C. B. Pin. 253. Elatine sæmina, folio anguloso J. B. 3. 372. Elatine altera Icon. Dod. Pempt. 42.*
- Linaria segetum, Nummulariæ folio auri o & villoso, flore cæruleo. *Elatine folio acuminato, flore cæruleo C. B. Pin. 253.*
- Linaria Valentina, saxatilis & perennis, villosa, flore luteo.
- Linaria pumila, vulgator, arvensis. *Antirrhinum arvense, minus C. B. Pin. 212. Antirrhinum minimum J. B. 3. 465. Antirrhinum alterum, minimum repens Lob. Icon. 406.*
- Linaria saxatilis, Serpylli folio. *Antirrhinum saxatile, folio Serpylli C. B. Prodr. 106. Bot. Monsp.*
- Linaria saxatilis, Alfinis folio villoso.
- Linaria saxatilis, Polygoni folio villoso.
- Linaria Hispanica, Nummulariæ folio villoso. *Antirrhinum saxatile, minus, Organi folio viscoso & villoso, flore albo, amplo Barr. Icon.*
- Linaria Hispanica, triphylla & latifolia, villosa.
- Linaria Lusitanica, maritima, Polygalæ folio.
- Linaria minima, hirsuto folio acuminato, in basi auriculato, flore luteo, minimo Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 503.
- Linaria pusilla, procumbens, latifolia, flore pallido, rictu aureo Raii Hist. 755.

- Linaria latifolia*, triphylla, flore purpureo, magno, rictu aureo.
Linaria annua, purpuro-violacea, calcaribus longis, foliis imis rotundioribus Bot. Monsp. *An Linaria cærulea, calcaribus longis J. B. 3. 461.*
Linaria pumila, Lusitanica, floribus palato carentibus.
Linaria vulgaris, lutea, flore majore C. B. Pin. 212. *Linaria lutea, vulgaris J. B. 3. 456. Linaria prima Dod. Pempt. 183. Linaire commune ou Lin. sauvage.*
Linaria vulgaris, flore majore, albo C. B. Pin. 213.
Linaria, vulgaris, lutea, flore minore C. B. Pin. 213.
Linaria flore pallido, rictu aureo C. B. Pin. 213. *Linaria Pannonica, flore luteo, minore quam in vulgari J. B. 3. 458. Linaria Pannonica 1. Clus. Hist. 322.*
Linaria flore pallido, rictu aureo, elatior.
Linaria flore pallido, rictu purpureo C. B. Pin. 213. *Linaria flore albicante Eyst.*
Linaria erecta, flore majore, odoro, obsoletè cæruleo, rictu flavescente. H. R. Par.
Linaria minor, repens & inodora H. R. Par.
Linaria purpurea, major, odorata C. B. Pin. 213. *Linaria purpurea, magna J. B. 3. 360. Linaria altera, purpurea Dod. Pempt. 183.*
Linaria alba, major, odorata C. B. Pin. 213.
Linaria purpurea, major, odorata, foliis minus angustis C. B. Pin. 213.
Linaria capillacea, folio odora C. B. Pin. 213. *Linaria odorata, Monspessulana J. B. 3. 459. Linaria Caryophyllata Cam. Hort. 90.*
Linaria foliis angustis, ex viridi canescentibus C. B. Pin. 213. *Linaria Hispanica, iij Clus. Hist. 320.*
Linaria tenuifolia, æruginei coloris C. B. Pin. 212. *Linaria Hispanica ij Clus. Hist. 320.*
Linaria lutea, montana, Genista tinctoriæ folio C. B. Pin. 213.
Linaria lutea, flore minimo C. B. Pin. 213.
Linaria Americana, parvo flore, luteo C. B. Pin. 212. *Linaria Americana C. B. Prodr. 106.*
Linaria arvensis, cærulea C. B. Pin. 213. *Linaria arvensis, cærulea, erecta C. B. Prodr. 107. Linaria odorata, Monspessulana, minor, cærulea J. B. 3. 461.*
Linaria arvensis, violacea C. B. Pin. 213.
Linaria quadrifolia, lutea C. B. Pin. 213. *Linaria tetraphylla, lutea, minor Col. Part. 1. 299.*
Linaria pumila, supina, lutea C. B. Pin. 213. *Linaria lutea, parva, serpens J. B. 3. 457. Linaria Hispanica v Clus. Hist. 321.*
Linaria pumila, foliis carnosis, flosculis minimis, flavis C. B. Pin. 213. *Linaria lutea, parva, annua J. B. 3. 457. Linaria 2. Moravica 1. Clus. Hist. 321.*
Linaria foliis carnosis, cinereis C. B. Pin. 213. *Linaria Hispanica iv. Clus. Hist. 321.*
Linaria cærulea, repens C. B. Pin. 213. *Linaria parva, purpurea, foliis sine*

ordine dispositis J. B. 3. 460. *Linaria* iv. *Moravica* ij *Clus. Hist.* 322.

Linaria repens, flore candidissimo Pluk. *Almag. Bot.*

Linaria quadrifolia, *supina* C. B. Pin. 213. *Linaria purpurea, parva* J. B. 3.

480. *Linaria tertia, Stryiaca* *Clus. Hist.* 322.

Linaria Sicula, multicaulis, Molluginis folio Bocc. *Rarior. Plant.* 38.

Linaria annua, angustifolia, flore majore, luteo Mor. *Hist. Oxon. Part.* 2. 499.

Linaria maritima, minima, viscosa, foliis hirsutis, floribus luteis Mor. *Hist.*

Oxon. Part. 2. 499.

Linaria Hispanica, tenuifolia, villosa & viscosa.

Linaria saxatilis, Thymi folio.

Linaria annua, angustifolia, floeculis albis, longius caudatis Triumph. 87.

An Linaria alba vel albicans, inodora J. B. 3. 459. *Osyris alba* Lob. *Icon.*

408 ?

Ab eo genere excludendæ sunt *Osyris frutescens, baccifera* C. B. Pin. 212.

quæ ad *Casiam* pertinet. *Linaria folioso capitulo luteo, majore* C. B. Pin. 212.

quæ *Conyza* species. *Linaria folioso capitulo luteo, minor* C. B. Pin. 213.

Conyza species. *Linaria aurea affinis* C. B. Pin. 213. *Linaria montana, flos-*

culis albicantibus C. B. Pin. 213. ad *Alchimillam* revocanda.

Linariam à *Lini* foliorum similitudine appellarunt.

GENUS III.

Afarina.

ASARINA est plantæ genus, flore A, monopetalo, anomalo, tubulato, personato, Antirrhini floris æmulo: ex cujus calyce C, surgit pistillum D, posticæ floris parti B, adinstar clavi infixum, quod deinde abit in fructum seu testam E, subrotundam, septo intermedio G, in duo loculamenta divisam K, & seminibus fœtam H, placentæ affixis. Loculamenta autem variè rumpi solent F, ut *Linariæ* fructus. Quare *Afarina* definiti potest plantæ genus Antirrhini flore & *Linariæ* fructu.

Tab. 76.

Afarinæ speciem unicam novi.

Afarina Lobelii Lugd. 915. *Hedera saxatilis, magno flore* C. B. Pin. 306.

Afarina Lobelii, flore Hedera terrestris J. B. 3. *App.* 856. *Afarina sive*

saxatilis Hederula Lob. *Icon.* 601.

Afarina dicitur quasi plantæ ad *Afarum* accedens, propter foliorum formam.

GENUS IV.

Pedicularis. Pediculaire.

PEDICULARIS est plantæ genus, flore AB, monopetalo, anomalo, personato, in duo labia distincto, quorum superius AB, galeatum est, inferius verò C, plerumque tripartitum. Ex calyce autem DF, surgit pistillum EG, posticæ floris parti X, adinstar clavi infixum, quod deinde abit in fructum HM, bifariam dehiscens IN, in duo loculamenta divisum KO,

Tab. 77.

Y ij

172 INSTITUTIONES REI HERBARIÆ,
feminibusque factum oblongis L, vel compressis & marginatis P.

- Pedicularis species sunt
 Pedicularis pratensis, lutea vel Crista galli C. B. Pin. 163. *Crista galli semina* J. B. 3. 436. *Crista galli* Dod. *Pempt.* 556.
 Pedicularis pratensis, lutea, erectior, calyce floribus hirsuto. *Crista galli mas* J. B. 3. 436. *Pedicularis lutea* Tabern. *Icon.* 791.
 Pedicularis Alpina, floribus spicatis, pallidis. *Crista galli montana, floribus pallidis in spicam congestis* Raii *Hist.* 770.
 Pedicularis lutea, viscosa, ferrata, pratensis *Euphrasia lutea, viscata, serrata, pratensis* Mor. *H. R. Bles.*
 Pedicularis Hispanica, umbellata. *Crista galli umbellata* C. B. *Prodr.* 85.
 Pedicularis angustifolia, montana. *Crista galli angustifolia, montana* C. B. *Prodr.* 86.
 Pedicularis versicolor, spicata. *Alectorolophos Italica, versicolor spicata* Barr. *Icon.*
 Pedicularis maritima, folio oblongo, serrato *Trixago apula, unicaulis* *πτερυγία* Col. *Part.* 1. 199. *Chamædrys unicaulis, spicata* C. B. Pin. 148. *Antirrhinum album, serrato folio* J. B. 3. 437. *Antirrhinum folio dissecto* C. B. Pin. 211.
 Pedicularis annua, Alpina, lutea, angustifolia.
 Pedicularis purpurea, annua, minima, verna. *Euphrasia purpurea, minor* C. B. *Prodr.* 111. *Bor. Monsp.* *Euphrasia pratensis, Italica, latifolia* C. B. Pin. 234. *Euphrasia non scripta sive media* Col. *Part.* 1. 202.
 Pedicularis alba, annua, minima, verna. *Euphrasia pratensis, Italica, latifolia, flore candido* C. B. Pin. 234.
 Pedicularis Anglica, foliis brevibus, obtusis. *Euphrasia rubra West-Morlandica, foliis brevibus, obtusis* Raii *Synops.* 162.
 Pedicularis alpina, Teucrui folio, atrorubente comâ. *Clinopodium Alpinum, hirsutum* C. B. Pin. 225. *Chamædri vulgari falsa aliquatenus affinis, Alpina & Clinopodium Alpinum* Ponce J. B. 3. 289. *Clinopodium Alpinum* Ponce. *Bald. Ital.* 95.
 Pedicularis Pyrenaica, Veronicæ folio.
 Pedicularis Lusitanica, altissima, Chamædrifolia.
 Pedicularis ferotina, purpurascens flore. *Euphrasia pratensis, rubra* C. B. Pin. 234. *Euphrasia parva, purpurea* J. B. 3. 433. *Euphrasia altera* Dod. *Pempt.* 55.
 Pedicularis ferotina, lutea. *Euphrasia pratensis, lutea* C. B. Pin. 234. *Coris Monspefulana, lutea* J. B. 3. 433. *Euphrasia sylvestris, major, lutea, angustifolia* Col. *Part.* 1. 203.
 Pedicularis foliis Lini angustioribus. *Euphrasia foliis Lini, angustioribus* C. B. Pin. 234. *Euphrasia Linifolia* Col. *Part.* 2. 69.
 Pedicularis Lusitanica, pratensis, gramineo folio. *Euphrasia scoparia, flore luteo* V. *Lustr.*
 Pedicularis Hispanica, palustris Kali folio.
 Pedicularis Alpina, lutea C. B. Pin. 163. *Pedicularis Alpina, flore luteo, radice nigra* J. B. 3. 439. *Filipendula Alpina* Lugd. 1128.

- Pedicularis Alpina, Filicis folio, major C. B. Pin. 163. *Pedicularis major Dalechampii* J. B. 3. 438. *Pedicularis major, Alpina* Lugd. 1138.
- Pedicularis Alpina, Filicis folio, minor C. B. Pin. 163. *Alectorolophos* iij. Clus. Hist. ccx. *Alectorolophus Alpinus, minor* Clus. Pan. 707.
- Pedicularis Alpina, folio Ceterac C. P. Pin. 163. *Herba foliis Aspleno persimilis Gesn. Fract.* 65.
- Pedicularis Alpina, Asphodeli radice, purpurascente flore. *Filipendula montana, flore Pedicularia* C. B. Pin. 163. *Pedicularis bulbosa* J. B. 3. 438. *Alectorolophus Alpina* Clus. Hist. ccx.
- Pedicularis Alpina, altera, Asphodeli radice. *Filipendula montana, altera* C. B. Pin. 163. *Alectorolophus Alpina* ij. Clus. Hist. ccx.
- Pedicularis pratensis, purpurea C. B. Pin. 163. *Pedicularis quibusdam Crista galli, flore rubro* J. B. 3. 437. *Fistularia* Dod. Pempt. 556.
- Pedicularis pratensis, floribus candidis C. B. Pin. 163. *Pedicularis quibusdam Crista galli flore albo* J. B. 3. 437.
- Pedicularis palustris, rubra, elatior Raii Hist. 770.
- Pedicularis palustris, alba, elatior Raii Synopf. 162.
- ^a Dodonæus Pedicularem dictam existimat, quod pecori ac jumentis quæ eâ a Pempt. 556. pascuntur, pediculorum copiam gignat: ^b Lobelius, quod pediculos enecet: ^c Raius verò, quod ejus folia rugas habeant pediculis similes. b Adv. 228. c Hist. 769.

GENUS V.

Melampyrum.

MELAMPYRUM est plantæ genus, flore A, monopetalo, anomalo, personato, in duo labia distincto, quorum superius C, galeatum est, inferius D, plerumque integrum. Ex calyce autem F, surgit pistillum E, posticæ floris parti B, adinstar clavi infixum, quod deinde abit in fructum seu testam G, subrotundam, bifariam dehiscentem H H, septo intermedio L, in duo loculamenta divisam K, seminibusque foetam I, granorum Tritici æmulis. Tab. 78.

Melampyri species sunt

- Melampyrum purpurascente comâ C. B. Pin. 234. *Melampyrum multisive Triticum Vaccinum* J. B. 3. 439. *Triticum Vaccinum* Dod. Pempt. 541.
- Melampyrum luteum, latifolium C. B. Pin. 234. *Melampyrum sylvaticum, flore luteo sive Satureia lutea, sylvestris* J. B. 3. 441. *Milium sylvaticum* 1. *Alfne sylvatica & Milium sylvaticum, ij.* Tabern. Icon. 242.
- Melampyrum cristatum, flore albo & purpureo J. B. 3. 440.
- Ab genere excludendum est *Melampyrum luteum, minimum* C. B. Pin. 234 quod Ranunculi species existimatur.
- Melampyrum dicitur à vocibus Græcis *τρυγίς Triticum, & μέλας niger*, propter seminis formam & colorem,

GENUS VI.

Euphrasia. Eufraise.

Tab. 78.

EUPHRASIA est plantæ genus, flore A, monopetalo, anomalo, perforato, in duo labia distincto, quorum superius surrictum & multifariam sectum, inferius vero C, in tres partes dividitur, quæ singulæ quoque bifidæ sunt. Ex calyce autem D, surgit pistillum E, posticæ floris parti B, adinstar clavi infixum, quod deinde abit in fructum seu testam oblongam FG, in duo loculamenta divisam H, feminibusque sæctam exiguis I.

Euphrasiæ species sunt

Euphrasia officinarum C. B. Pin. 233. *Euphrasia* J. B. 3. 432. *Dod. Pempt. 54. Eufraise.*

Euphrasia ramosa, pratensis, flore albo Eyst.

Euphrasia minus ramosa, flore ex cæruleo purpurascente Eyst.

Euphrasia Alpina, parva luteis floribus C. B. Pin. 233. *Euphrasia minima, lutea* Bocc. *Mus. Part. 2. Tab. 60.*

Euphrasia tenuissimè dissecto folio, anguloso Bocc. *Mus. Part. 2. Tab. 60.*

Euphrasiæ tenuis floribus & fructu carentes dignosci solent foliis venosis & incisis: à Melampyro & Pediculari differt Euphrasia floris formâ.

GENUS VII.

Polygala.

Tab. 79.

POLYGALA est plantæ genus, flore A, monopetalo, anomalo, perforato posterius non perforato B, antèrius in duo labia distincto, quorum superius A, bifidum est, inferius verò C, pulchrè fimbriatum. Ex floris ima parte surgit pistillum D, quod deinde abit in fructum E, compressum, bifariam dehiscens F, in duo loculamenta divisum G, & feminibus sæctum oblongis H, fructus autem involvi solet calyce ipso floris I, ex quinque foliis constante; tribus nempe exiguis, & duobus amplioribus KL, quæ deinde fructum complectuntur alarum instar M.

Polygalæ species sunt

Polygala major C. B. Pin. 215. *Polygala vulgaris, major* J. B. 3. 387. *Polygala major, cærulea* Tabern. *Icon. 829.*

Polygala major, alba Tabern. *Icon. 829.*

Polygala major purpurea Tabern. *Icon. 830.*

Polygala vulgaris C. B. Pin. 215. *Polygalon multis* J. B. 3. 386. *Polygala cærulea* Tabern. *Icon. 831.*

Polygala alba Tabern. *Icon. 831.*

Polygala purpurea Tabern. *Icon. 831.*

Polygala acutioribus foliis, Monspeliaca C. B. Pin. 215. *Onobrichis tertia, purpurea Dalechampii* Lugd. 491.

Polygala acutioribus foliis, Monspeliaca, floribus cæruleis H. R. Monsp.

Polygala annua, erecta, angustifolia, floribus coloris obsoleti, carneis lineis, virgatis Bot. Monsp. *Polygala vulgaris*, coloris obsoleti, foliis angustissimis J. B. 3. 388.

Polygala foliis lanceolatis, brevibus Bocc. Mus. Part. 2. 141. *Polygala brevis*, lanceolato folio Ejusd. Tab. 99.

Polygala montana, minima, Myrtifolia. *Chamemyrsine quorundam Dalechampii* Lugd. 1175.

Polygala Lusitanica, frutescens, magno flore, foliis minimis.

Polygala Africana, frutescens, angustifolia, major Oldenl. *Polygala frutescens Capitis Bonæ Spei* Breyn. Cent. 1. 107.

Polygala Africana, frutescens, angustissimo folio minor Oldenl.

Polygala Africana, Lini folio, magno flore Oldenl.

Polygala Africana, frutescens, Buxi folio, maximo flore Oldenl.

Polygala fruticosa, Buxi folio, flore flavescente. *Chamebuxus flore Coluteæ flavescente* C. B. Pin. 471. *Anonymos flore Coluteæ Clus. Hist.* 105.

Polygala fruticosa, Buxi folio, flore ex purpurea rubente. *Chamebuxus flore Coluteæ ex purpurea rubescente* C. B. Pin. 471. *Prioris varietas.*

Polygala à vocibus Græcis πᾶλι, multum, & γᾶλα, lac, quasi diceretur planta lactis copiam afferens.

GENUS VIII.

Adhatoda.

ADHATODA est plantæ genus, flore A, monopetalo, anomalo, perforato, in duo labia distincto, quorum superius A, vel aduncum vel sursum ad posteriora revolutum, inferius verò C, tripartitum. Ex floris calyce D, surgit pistillum E, floris parti posteriori B, adinstar clavi infixum, quod deinde abit in fructum F, clavæ æmulum, septo intermedio H, in duo locula-menta G, divisum, bifariam dehiscentem, seminibusque factum ut plurimum compressis, & quasi cordiformibus I.

Tab. 79.

Adhatodæ species sunt

Adhatoda Zeylanensium H. L. Bat.

Adhatoda flore minori. *Bem-curini Fl. Mal. Part. 2. 33.*

Adhatoda floris labio superiori angustissimo & ad posteriora reclinato. *Casim-curini Fl. Mal. Part. 2. 31.*

Adhatoda herbacea, Circææ foliis, parvo fructu.

GENUS IX.

Orobanche.

OROBANCHE est plantæ genus, flore A, monopetalo, anomalo, perforato, in duo labia distincto, quorum superius A, galeatum est, inferius vero B, tripartitum. Ex ima parte floris surgit pistillum C, quod deinde abit in fructum D, oblongum, unicapitularem, in duas veluti.

Tab. 83.

176 INSTITUTIONES REI HERBARIÆ.

carinas dehiscentem E, seminibusque foetum F, ut plurimum minutissimis.

Orobanches species sunt

Orobanche major, Caryophyllum olens C. B. Pin. 87. *Orobanche flore major* J. B. 2. 780. *Limodorum sive Orobanche* Dod. Pempt. 552.

Orobanche major, foetidissima, sylvæ Bononiensis.

Orobanche Lusitanica, flore atropurpureo.

Orobanche flore minore J. B. 2. 781.

Orobanche subcæruleo flore sive ij Clus. Hist. 271.

Orobanche ramosa, floribus purpurascens C. B. Pin. 88. *Orobanche minor, purpureis floribus sive ramosa* J. B. 2. 781. *Orobanche iij.* πολυκλαρος Clus. Hist. 271.

Orobanche ramosa, floribus cæruleis C. B. Pin. 88.

Orobanche ramosa, floribus subalbidis C. B. Pin. 88.

Orobanche, quasi Orobi angina à vocibus Græcis *Ὀροβίου ἄγγελον*, quod Orobum & Viciam cæteraque legumina inter quæ nascitur, strangulare existimetur.

S E C T I O V.

De Herbis, flore monopetalo, anomalo, in annulum desinente.

G E N U S I.

Acanthus. *Acante.*

Tab. 80. & 81.

ACANTHUS est plantæ genus, flore A, monopetalo, anomalo, cujus anterior pars A, trifariam dividitur, posterior verò B, in annulum desinit, staminibus C, labii superioris locum occupantibus, apicesque D, seoparum æmulus sustentibus. Ex calyce autem K, surgit pistillum E, posticæ floris parti B, adinstar clavi infixum, quod deinde abit in fructum FG, glandiformem, calyce obvolutum, septo intermedio L, in duo loculamenta divisum HI, & feminibus foetum M, ut plurimum gibbis.

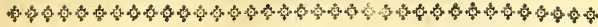
Acanthi species sunt

Acanthus fativus vel mollis Vergilii C. B. Pin. 383. *Carduus Acanthus sive Branca Ursina* J. B. 3. 75. *Acanthus fativus* Dod. Pempt. 719. *Acante.*

Acanthus aculeatus C. B. Pin. 383. *Carduus Acanthus sive Branca Ursina spinosa* J. B. 3. 75. *Acanthus sylvestris* Dod. Pempt. 719.

Acanthus rarioribus & brevioribus aculeis munitus. *Acanthus sylvestris, mitioribus spinis* Pluk. *Almag. Bor.*

Acanthi species floribus carentes foliorum formâ dignoscuntur. Hæc autem adeo venusta ut columnarum capitulis insculpi soleat. Consulatur Vitruvius lib. 4. cap. 1.

C L A S S I S I V .

D E

H E R B I S E T S U F F R U T I C I B U S ,

Flore monopetalo , labiato.

FLOS LABIATUS dicitur flos monopetalos, qui infernè tenuatur in fistulam, supernè verò in labium ampliatur vel unicum vel geminum. Huic proprium est 1° ut calycem habeat unifolium, plerumque tubulatum, vel cucullum papyraceum referentem. 2° Ut pistillum ejus, cui quatuor embryones adhærescunt, abeat in fructum ex quatuor seminibus constantem, in ipso calyce tanquam in capsula propria maturescentibus, quæ notâ distinctivâ à flore Personato, cujus pistillum abit in capsulam à calyce longè divisam. Differt præterea flos labiatus à flore rotato vel infundibuliformi cui succedunt quatuor semina (quales sunt flores Echii, Buglossi; Symphyti) quòd floris Labiati labia rictum habeant, hoc est faciem larvæ seu ludicræ cujusdam personæ vel rostri animalium æmulam.

S E C T I O I .

De Herbis flore monopetalo, labiato, cujus labium superius galeatum est vel falcatum.

G E N U S I .

Phlomis.

PHLOMIS est plantæ genus, flore monopetalo, labiato, cujus labium superius A, quod galeatum est, inferiori H, totum incumbit, tripartitè & nonnihil exuberanti: ex calyce autem C, surgit pistillum D, posticæ floris parti B, adinstar clavi infixum, ac quatuor veluti embryonibus stipatum, qui deinde abeunt in totidem semina F, oblonga, in capsula G, seu tubo pentagono, qui calyx floris fuit, recondita.

Tab. 82.

Phlomidis species sunt

Phlomis fruticosa, Salviæ folio latiore & rotundiore. *Verbascum latius Salviae foliis C. B. Pin. Verbascum iv. sive sylvestre Matth. 1146.*

Phlomis fruticosa, Salviæ folio longiore & angustiore. *Verbascum 4. Mastioli Lob. Icon. 560.*

Phlomis fruticosa, flore purpureo, foliis rotundioribus. *Salvia fruticosa*

Z

178 INSTITUTIONES REI HERBARIÆ.

- Cisti folio*, haud incano, floribus purpureis Pluk. Phytog. Tab. 57. fig. 6. *Verbascum subrotundo Salvia folio* C. B. Pin. 240.
Phlomis fruticosa, Lusitanica, flore purpurascente, foliis acutioribus. *Verbascum Salvia folio*, flore rubro, Lusitanicum V. Lusit. *Verbascum latis Salvia foliis*, alterum, flore rubello H. R. Par.
Phlomis Narbonensis, Hormini folio, flore purpurascente. *Marrubium nigrum*, longifolium C. B. Pin. 230. *Herba venti Monspelienfibus* J. B. 3. App. 854. *Herba venti* Lob. Icon. 532.
Phlomis Hispanica, fruticosa, candidissima, flore ferrugineo. *Stachys fruticans*, latifolio, tomentosa, flore ferrugineo Barr. Icon.
Phlomis Hispanica, candidissima, herbacea.
Phlomis Lychnitis Clus. Hist. xxvij. *Verbascum angustis Salvia foliis* C. B. Pin. 240. *Verbascum sylvestre*, Monspelienfe, flore luteo, hiante J. B. 3. 307.

GENUS II.

Horminum. Ormin.

Tab. 82.

HORMINUM est plantæ genus, flore monopetalo, labiato, cujus labium superius A, parvum & galeatum est, inferius veid C, in tres partes divisum, mediâ cochlearis instar excavatâ. Ex calyce autem D, surgit pistillum E, posticæ floris parti B, adinstar clavi infixum, ac quatuor veluti embryonibus stipatum, qui deinde abeunt in totidem semina F, subrotunda, in capsulâ G, quæ calyx floris fuit, recondita.

Hormini species sunt

- Horminum comâ purpuro-violaceâ J. B. 3. 309. *Horminum sativum* C. B. Pin. 238. *Horminum* Dod. Pempt. 294.
Horminum comâ rubâ J. B. 3. 309.
Horminum comâ viridi. *Horminum sativum*, alterum, foliis totis viridibus H. R. Par.
Horminum sylvestre, latifolium, verticillatum C. B. Pin. 238. *Gallirico affinis planta*, *Horminum sylvestre*, latifolium Clusio J. B. 3. 314. *Horminum sylvestre*, iij. Clus. Hist. xxix.
Horminum Napi folio Mor. H. R. Blef.
Horminum minus, folio sinuato, flore minore, dilutè caruleo Mor. H. R. Blef. *Horminum Verbena laciniis*, angustifolium Triumph. 66.
Horminum pratense, flore minimo Schol. Bot. 68.
Horminum sylvestre, Lavandulæ flore C. B. Pin. 239. *Galliricis affine Marru*, si non genus aliquod, *Sclarea Hispanica Tabernamontani* J. B. 3. 113. *Sclarea Hispanica* Tabern. Icon. 374.
Horminum spicatum, Lavandulæ flore & odore Bocc. Rarior. Plant. 48.
Horminum dicitur ab ægyptiis, hoc est impetu feror. a Creditur enim in vino bibitum etiam Veretrem stimulare.

a Dief. lib. 3. cap. 145.

GENUS III.

Sclarea. *Toute-bonne.*

SCLAREA est plantæ genus, flore monopetalo, labiato, cujus labium superius A, falcatum est, inferius veid C, in tres partes divisum, media cochlearis instar excavatâ. Ex calyce autem D, surgit pistillum E, floris parti posteriori B, adinstar clavi infixum, ac quatuor veluti embryonibus stipatum, qui deinde abeunt in totidem semina FH, subrotunda GI, in capsula KL, quæ floris calyx fuit, recondita.

Tab. 82.

Sclareae species sunt

- Sclarea Tabern. Icon. 373. *Horminum Sclarea dictum C. B. Pin. 238. Gallitricum sativum J. B. 3. 309. Orvata Dod. Pempt. 292. Orvate, Toute-bonne.*
- Sclarea vulgaris, lanuginosa, amplissimo folio. *Æthiopsis foliis sinuosis C. B. Pin. 231. Æthiopsis multis J. B. 3. 315. Æthiopsis Dod. Pempt. 148.*
- Sclarea laciniatis foliis. *Æthiopsis laciniatis foliis Barr. Icon.*
- Sclarea Lusitanica, glutinosa, amplissimo folio.
- Sclarea Asphodeli radice. *Horminum sanguineum, Asphodeli radice Triumph. 69. Horminum sylvestre, maculatum, tuberosum Franc. de Honophtis.*
- Sclarea Indica, flore variegato. *Horminum Indicum, maximum, flore variegato H. R. Par. Horminum majus, amplo flore violaceo, lobis florum punctis aureis notatis Mor. H. R. Elef.*
- Sclarea Pyrenaica, glutinosa, foliis sinuatis. *Horminum Anguria folio Par. Bat. Horminum Pyrenaicum, glutinosum, Anguria folio D. Fagon. Schol. Bot.*
- Sclarea Tingitana, foetidissima, hirsuta, flore albo.
- Sclarea Africana, præcox, annua.
- Sclarea maxima, Batica, annua, flore dilute cæruleo. *Horminum Baticum, maximum, flore dilute cæruleo H. R. Par.*
- Sclarea pratenfis, foliis ferratis, flore cæruleo. *Horminum pratense, foliis serratis C. B. Pin. 238. Gallitricum sylvestre vulgò sive sylvestris Sclarea flore cæruleo, magno J. B. 3. 311. Orvata sylvestris, species quarta Dod. Pempt. 293.*
- Sclarea pratenfis, foliis ferratis, flore albo. *Horminum pratense, flore albo, foliis ferratis H. R. Par. Gallitricum sylvestre, flore majore albo J. B. 3. 312.*
- Sclarea pratenfis, foliis ferratis, flore suavè-rubente. *Horminum pratense foliis ferratis, flore suavè-rubente H. R. Par. Gallitricum sylvestre vulgò, sive sylvestris Sclarea, flore purpureo, magno J. B. 3. 311.*
- Sclarea major, foliis in profundas lacinias incisis, *Horminum sylvestre majus foliis profundius incisis C. B. Pin. 239. Gallitricum sylvestre, comâ virescente J. B. 3. 312. Hormini sylvestris iij. prima species Clus. Hist. quoad Icon. xxx.*
- Sclarea Syriaca, flore albo. *Horminum Syriacum, Sclarea dicto congener, flore albo, an Bifermas Camerarii H. R. Par.*
- Sclarea Syriaca, flore cæruleo.
- Sclarea, folio Salviæ, major vel maculata. *Horminum Sylvestre, Salvi-folium, majus vel maculatum C. B. Pin. 239. Hormini sylvestris v. altera species Clus. Hist xxxj.*

- Sclarea folio Salviæ, minor, sive glabra. *Horminum sylvestre*, *Salvisolium minus* C. B. Pin. 239. *Galliticum glabrum*, folio *Salviæ*, flore purpureo J. B. 3. 312. *Hormini sylvestris* v. *species prior* Clus. Hist. xxxj.
- Sclarea folio Salviæ, flore purpureo. *Horminum Salviæ folio* Mor. H. R. Bles.
- Sclarea folio triangulari, dentato. *Horminum Lapathi unctuosi folio* seu majus, hastato folio Mor. H. R. Bles.
- Sclarea folio triangulari, caule tomentoso. *Horminum hastatis amplioribus foliis* seu *Avi modo alatis*, caulis & pediculis araneosâ lanugine villosis, ex insula Gomerâ Pluk. Almag. Bot. & Phytog. Tab. 301. fig. 2.
- Sclarea Tingitana, Betonica folio, flore cæruleo.
- Sclarea Africana, frutescens, Helianthemii folio Oldenl.
- Sclarea laciniata, pumila, flore magno. *Horminum valde pumilum*, laciniatum, flore amplo, cæruleo Sherardi Pluk. Almag. Bot.
- Sclarea rugoso, verrucoso & laciniato folio. *Horminum Syriacum*, rugoso verrucosoque folio, Cornu cervinum experiente Prod. Par. Bat. *Horminum rugoso verrucosoque folio* Par. Bat. Pluk. Phytog. Tab. 194. fig. 5.

GENUS IV.

Salvia. Sauge.

Tab. 83.

SALVIA est plantæ genus, flore monopetalo, labiato, cujus labium superius AB, modò fornicatum est, modò falcatum, inferius verò DE, tripartitum, extuberans, nec cochlearis instar excavatum, ut in Hormino & Sclareâ. Ex calyce autem H, surgit pistillum I, posticæ floris parti C, adinstar clavi infixum, ac quatuor veluti embryonibus stipatum, qui deinde abeunt in totidem semina M, subrotunda L, in capsulâ K, quæ floris calyx fuit, recondita. His notis addenda sunt stamina FG, os Hyoides quodammodo repræsentantia.

Salviæ species sunt

- Salvia montana, maxima, foliis Hormini, flore flavescente. *Horminum luteum*, glutinosum C. B. Pin. 238. *Galeopsis species lutea*, viscida, odorata, nemorensis J. B. 3. 314. *Orvula* 3. Dod. Pempt. 291.
- Salvia major, an Sphacelus Theophrasti C. B. Pin. 237. *Salvia latifolia* J. B. 3. 304. *Salvia major* Dod. Pempt. 390.
- Salvia major, calyce florum purpurascente.
- Salvia major, foliis verticilloribus C. B. Pin. 237.
- Salvia major, foliis ex luteo & viridi variegatis H. A. Par.
- Salvia altera, perelegans, tricolor, argentea Belgarum H. R. Par.
- Salvia minor, sinuata, foliis per limbum aureis H. R. Par.
- Salvia folio subrotundo C. B. Pin. 238. *Prodr.* 113.
- Salvia latifolia, ferrata C. B. Pin. 237. *Salvia folio serrato* *Prodr.* 113. *Salvia serrata*, *crispa* J. B. 3. 305. *Sauge frisée*.
- Salvia Absinthium redolens J. B. 3. 307. *Salvia minor*, altera C. B. Pin. 237.
- Salvia baccifera C. B. Pin. 237. *Salvia Cretica*, *Pomifera* Clus. Hist. 343.

Salvia Cretica, non Pomifera Cluf. Hist. 343.

Salvia Cretica, non Pomifera, flore albo.

Salvia angustifolia, serrata C. B. Pin. 237. *Salvia Cretica, angustifolia Cluf. Hist. 343.*

Salvia minor, aurita & non aurita C. B. Pin. 237. *Salvia minor, auriculata J. B. 3. 305. Salvia minor Dod. Pempt. 290. Sauge franche.*

Salvia minor, non aurita, flore albo H. R. Par.

Salvia minor, foliis variegatis H. R. Par. App.

Salvia folio tenuiore C. B. Pin. 237. *Salvia Hispanica, flore albo Eyf.*

Salvia Hispanica, Lavandulae folio.

Salviae species flore fructuque carentes facile dignoscuntur odore quodam proprio, aromarico, graveolente, & foliis rugosis quales esse solent uti detritæ vestes.

Salvia à solvendo, quòd pluribus morbis succurrere existimetur.

GENUS V.

Dracocephalon.

DRACOCEPHALON est plantæ genus, flore monopetalo, labiato, cujus labium superius A, quod galeatum est, inferiusque C, tripartitum in fauces desinunt B, speciemque capitis nescio cujus Draconis præ se ferunt. Ex calyce autem surgit pistillum F, posticæ floris parti D, adinstar clavi infixum ac quatuor veluti embryonibus stipatum, qui deinde abeunt in totidem semina G, in capsulâ H, quæ floris calyx fuit, recondita.

Tab. 83.

Dracocephali speciem unicam novi.

Dracocephalon Americanum Breyn. Prodr. 1. 34. *Digitalis Indica, angustifolia, profundè serrata, Persica folio H. R. Par. Digitalis Americana, purpurea, folio serrato A. R. Par. 79. Pseudodigitalis foliis dentatis, Persica foliis Bocc. Rarior. Plant. 11.*

Dracocephalon dicitur à vocibus Græcis δράκων draco, & κεφαλή caput.

GENUS VI.

Cassida. La Toque.

CASSIDA est plantæ genus, flore monopetalo, labiato, cujus labium super us AC, galeam cum duabus auriculis refert: inferius verò D, plerumque bifidum est. Ex calyce autem E, cujus superior pars est cristata F, surgit pistillum G, posticæ floris parti B, adinstar clavi infixum, ac quatuor veluti embryonibus stipatum, qui deinde abeunt in totidem semina K, oblonga L, in capsulâ H, quæ floris calyx fuit, recondita, capsulâ, inquam, caput galeam munitum non malè representante; pars enim superior I, cristam, inferior verò H, aliam partem galeæ quæ maxilla inferior fovetur, exhibere videntur.

Tab. 84.

Cassidæ species sunt

Cassida Col. Part. 1. 187. *Lanium peregrinum sive Scutellaria C. B. Pin. 231.*

182 INSTITUTIONES REI HERBARIÆ.

- Scutellaria Teucrii* facie J. B. 3. 291. *Lamium Altragaloides* Corn. 129.
Cassida flore exalbido. *Scutellaria Teucrii* facie, flore albo J. B. *Descript.* 3.
 291. *Cassida* flore ex albo pallente Col. *Parv.* 1. 190.
Cassida Alpina, supina, magno flore. *Teucrium Astragaloides*, *Cassida minor*
H. R. Parv.
Cassida Americana, procerior. *Scutellaria aquatica*, major, *Americana* H.
L. Bat.
Cassida palustris, vulgarior, flore caruleo. *Lysimachia cerulea*, *galericulata*
vel Gratiola cerulea C. B. *Pin.* 246. *Tertionaria* aliis *Lysimachia galeri-*
culata J. B. 3. 435. *Lysimachia galericulata* Lob. *Icon.* 344.
Cassida palustris, vulgarior, flore albo.
Cassida palustris, minima, flore purpurascente. *Gratiola minor* & *latifolia*
nostras Park. *Theat.* 220.
Cassida Americana, *Malvæ* folio. *Scutellaria Americana*, *Malvæ* folio
Mor. H. R. Bles.
Cassida Alpina, supina, magno flore albido.
Cassida peregrina, *Melissæ* folio.
Cassida Canadensis, pumila *Origanii* folio Sarrac.
 C. l. Part. 1. 187. A singulari & privata fructus sive Pericarpium formâ (inquit Columna,) in
 aliis nondum visa, militaris galcæ iconem exprimente, *Cassidam* appel-
 lare libuit, sic enim Latine illam appellant.

G E N U S . VII.

Brunella. *Brunelle*.

Tab. 84.

BRUNELLA est plantæ genus, flore A, monopetalo, labiato, cujus labium superius B, galeatum est, inferius verò C, in tres partes divisum, mediâ D cochlearis instar excavatâ. Ex calyce autem X surgit pistillum F posticæ floris parti E ad instar clavi infixum, ac quatuor veluti embryonibus stipitata F, qui deinde abeunt in totidem semina subrotunda K, in capsulâ G quæ floris calix fuit, recondita. His notis addendum est flores dense in spicam disponi, eorumque stamina ad ossis Hyoidis figuram non accedere, ut in Hormino Sclarea Salvia.

- Brunellæ species sunt
Brunella latifolia, Italica, flore carneo Barr. *Icon.*
Brunella major, folio non dissecto C. B. *Pin.* 260. *Brunella flore minore* ;
vulgaris J. B. 3. 428. *Brunella Dod. Pempt.* 136. *Brunelle*.
Brunella major, folio non dissecto, flore albo C. B. *Pin.* 261.
Brunella major, folio non dissecto, flore purpurascente H. R. *Par.*
Brunella caruleo, magno flore C. B. *Pin.* 261. *Brunella flore magno, folia*
non laciniato J. B. 3. 329. *Brunella* 1. *Clus. Hist.* xliij.
Brunella flore magno, albo C. B. 261.
Brunella flore magno, carneo H. *Edinb.*
Brunella Pyrenaica, maxima, flore majore.
Brunella Lusitanica, flore & spicâ majore A. R. *Par.* 67.

- Brunella Hyssopifolia C. B. Pin. 261. *Brunella ij: flore purpureo Clus. Hist. xliij.*
 Brunella folio laciniato, flore albo H. R. Par. *Brunella flore albo parvo, folio laciniato J. B. 3. 429. Brunella ij. non vulgaris, albo flore Clus. Hist. xliij.*
 Brunella minor, alba, laciniata C. B. Pin. 261. *Brunella flore magno albo, folio laciniato J. B. 3. 429.*
 Brunella folio laciniato, flore roseo H. R. Par.
 Brunella, inquit C. Bauhinus, ab effectu nomen accepit, eò quòd faucium & linguæ effectibus, seu potius malo càstrensi, Germanis *die Braune* dicto medeatur.

Pin. 360.

S E C T I O I I.

De Herbis flore monopetalo, labiato, cujus labium superius cochlearis instar est excavatum.

G E N U S I.

Lamium.

LAMIVM est plantæ genus, flore monopetalo, labiato, cujus labium superius A, cochlearis instar est excavatum, inferius verò E, bifidum, cordiforme, desinuntque ambo in fauces C, marginatas DD. Ex calyce autem F, tubulato, ac quinque partito, surgit pistillum G, posticæ floris parti B; adinstar clavi infixum, ac quatuor veluti embryonibus stipatum, qui deinde abeunt in totidem semina triangularia H, in capsulâ, quæ floris calyx fuit, recondita.

Tab. 89.

Lamii species sunt

- Lamium purpureum**, fetidum, folio subrotundo, sive Galeopsis Dioscoridis C. B. Pin. 230. *Galeopsis sive Urtica iners, folio & flore minore J. B. 3. 323. Urtica iners, altera Dod. Pempt. 153.*
Lamium purpureum, fetidum, folio subrotundo, minus H. L. Bar.
Lamium folio oblongo, flore rubro Park. Theat. 606. *Lamium purpureum, non fetens, folio oblongo C. B. Pin. 231. Galeopsis sive Urtica iners, flore purpurascete, majore, folio non maculato J. B. 3. 321.*
Lamium vulgare, album sive Archangelica, flore albo Pa. k. Theat. 604. *Lamium album, non fetens, folio oblongo C. B. Pin. 231. Galeopsis sive Urtica iners, floribus albis J. B. 3. 322. Urtica iners sive Lamium primum Dod. Pempt. 153.*
Lamium abâ lineâ notatum C. B. Pin. 231. *Lamium montanum Campoclarensium Col. Part. 1. 192.*
Lamium Parietaræ facie Mor. H. R. Blef.
Lamium montanum, foliis eleganter incisif, flore purpurascete. *An Lamium Equicolorum Col. Part. 1. 192.*

184. INSTITUTIONES REI HERBARIÆ.

- Lanium rubrum*, minus, foliis profundè incisis Raii Synop. 129.
Lanium folio caulem ambiente, minus C. B. Pin. 231. *Galeopsis sive Urtica iners*, minor folio caulem ambiente J. B. 3. App. 853. *Morsus Gallina folio Hederula*, alterum Lob. Icon. 463.
 Ab eo genere excludi debent, *Lanium maximum, sylvaticum, fœtidum* C. B. Pin. 231. quod *Galeopsis* species est. *Lanium maximum, sylvaticum, alterum* C. B. Pin. 231. *Lanium montanum, Melissa folio* C. B. Pin. 231. ad *Melissam* revocandum. *Lanium folio oblongo, luteum* C. B. Pin. 231. *Galeopsis* species. *Lanium maculatum* C. B. Pin. 231. *Galeopsis* species. *Lanium peregrinum sive Scutellaria* C. B. Pin. 231. *Cassida* species.
Lanium dictum existimatur à personatâ nescio quam effigie, quam *Lanium* vocant.
Lamii species flore fructuque carentes dignosci solent, foliis ad *Urticam* accedentibus & fœtidis, sed notæ illæ specificæ *Galeopsi* etiam conveniunt.

GENUS II.

Moldavica.

Tab. 85.

MOLDAVICA est plantæ genus, flore monopetalo, labiato, cujus labium superius A, nonnihil fornicatum est, bifidum ac sursum reflexum; inferius vero F, bifidum pariter, desinuntque ambo in fauces C, marginatas D E. Ex calyce autem G, tubulato & in duo labia inæqualia plerumque secto, surgit pistillum H, posticæ floris parti B, adinstar clavi infixum, ac quatuor veluti embryonibus stipatum, qui deinde abeunt in totidem semina K, oblonga L, in capsula I, que floris calyx fuit, recondita.

Moldavicæ species sunt

- Moldavica Beticæ folio, flore cæruleo. Melissa peregrina, folio oblongo* C. B. Pin. 229. *Melissa Turcica, multis dicta* J. B. 3. Part. 2. 234. *Melissa Moldavica, flore cæruleo* Eyst. *Melissa Turcica Tabern. Icon. 355.*
Moldavica Beticæ folio, flore purpuro-cæruleo. Melissophyllon Turcicum; flore purpuro-cæruleo Lob. Icon. 715.
Moldavica Beticæ folio, flore albo. Melissophyllon Turcicum, flore albo Lob. Icon. 515. *Melissa Moldavica, flore albo* Eyst.
Moldavica Americana, trifolia, odore gravi. Melissa fortè Canarina, triphyllus, odorem Camphoræ spirans penetrantissimum Pluk. *Atmag. Bot. 401. & Phytogr. Tab. 325. fig. 5.*

GENUS III.

Ballote.

Tab. 85.

BALLOTE est plantæ genus, flore monopetalo, labiato cujus labium superius cochlearis instar est excavatum, inferius vero C, in tres partes divisum, mediâ ampliori & cordiformi. Ex calyce autem D, surgit pistillum E, posticæ floris parti B, adinstar clavi infixum ac quatuor veluti embryonibus stipatum, qui deinde abeunt in totidem semina H, oblonga G, in capsulâ F, tubulatâ pentagonâ

ragonâ & quinquepartitâ, quæ floris calyx fuit, recondita.

Ballotes speciem unicam novi.

Ballote Matth. 825. *Marrubium nigrum, fetidum, Ballote Dioscoridis. C. B.*

Pin. 230. Marrubium nigrum sive Ballote J. B. 3. 318.

Ballote flore albo.

Ballote differt à Marrubio floris & fructûs formâ.

GENUS IV.

Galeopsis.

GALEOPSIS est plantæ genus, flore monopetalo, labiato, cujus labium superius A B, cochlearis instar est excavatum, inferius verò C G, in tres partes divisum, mediâ ampliori acutâ, vel obtusâ. Ex calice autem E, surgit pistillum F, posticæ floris parti D, adinstar clavi infixum, ac quatuor veluti embryonibus stipatum, qui deinde abeunt in totidem semina oblonga I, in capsulâ H. infundibuliformi & quinquepartita, quæ floris calyx fuit, recondita. Tab. 86.

Galeopseos species sunt

Galeopsis procerior, fœtida, spicata. *Lanium maximum, sylvaticum, fetidum C. B. Pin. 231. Galeopsis sive Urtica iners magna, fetidissima J. B. 3. App. 853. Urticu Herculea Tabern. Icon. 536.*

Galeopsis procerior, caliculis aculeatis, flore purpurascente. *Urtica aculeata, foliis serratis C. B. Pin. 232. Cannabis sylvestris quorundam, Urtica inerti affinis J. B. 3. App. 854. Cannabis sylvestris, spuria, altera, Lamium quorundam Lob. Icon.*

Galeopsis procerior, caliculis aculeatis, floribus candidis. *Urtica aculeata foliis serratis, floribus candidis C. B. Pin. 232.*

Galeopsis altera, caliculis aculeatis, flore flavescente. *Urtica aculeata, foliis serratis, altera C. B. Pin. 232. Cannabis sylvestris, spuria, tertia Lob. Icon. 528.*

Galeopsis angustifolia, flore variegato. *Cannabis spuria, angustifolia, variegato flore, Polonica Barr. Icon.*

Galeopsis patula segetum, flore purpurascente. *Sideritis arvensis, angustifolia, rubra C. B. Pin. 233. Ladanum segetum, flore rubro quorundam J. B. 3. 855. Alyssum Galeni, flore purpureo Tabern. Icon. 541.*

Galeopsis patula segetum, flore albo. *Ladanum segetum, flore albo quorundam J. B. 3. App. 855.*

Galeopsis Alpina, Beticæ folio, flore variegato. *Pseudostachys Alpina C. B. Pin. 236. Salvia Alpina Tabern. Icon. 372.*

Galeopsis palustris, Beticæ folio, flore variegato. *Stachys palustris, fetida J. B. Pin. 236. Galeopsis angustifolia, fetida J. B. 3. App. 854. Clymenum minus Dalechampii Lug. 1357.*

Galeopsis sive Urtica iners, flore luteo J. B. 323. *Lanium folio oblongo, luteum C. B. Pin. 231. Urtica iners terria, sive Lamium luteo flore Dod. Pempt. 153.*

Galeopsis lutea, amplioribus foliis maculatis.

Galeopsis annua, Hispanica, rotundiore folio. *Ocimum Valentinum Clus. Hist. xliij. Marrubium nigrum, rotundifolium C. B. Pin. 230.*

Galeopsis Hispanica, frutescens, Teucrii folio. *Teucrium regium, latifolium, flore albo H. R. Pav. Laminio arboreo, perenne di Candia Zan. 112.*

Galeopsis à voce Græca γαλή Felis, quod ejus flores Felis faciem repræsentare existimant.

GENUS V.

stachys.

Tab. 86.

STACHYS est plantæ genus, flore monopetelo, labiato, cujus labium superius AB, nonnihil fornicatum est ac erectum, inferius verò CD, in tres partes divisum, mediâ cæteris ampliori. Ex calyce autem F, surgit pistillum G, posticæ floris parti E, adinstar clavi infixum ac quatuor veluti embryonibus stipatum, qui deinde abeunt in totidem semina I, subrotunda K, in capsulâ H, quæ floris calyx fuit, reconlita. His addenda sunt folia villosa & incana, qualia Dioscorides tribuit Stachydi.

Lib. 3. cap. 110.

Stachydis species sunt

Stachys major, Germanica C. B. Pin. 236. *Stachys Fuchsi J. B. 3. 319.*

Stachys Dioscoridis Lob. Icon. 530.

Stachys major, Germanica, flore dilutiore.

Stachys Cretica, latifolia.

Stachys Cretica C. B. Pin. 236. *Pseudostachys Cretica Ejusd. Prodr. 113.*

Stachys minor, Italica C. B. Pin. 236. *Stachys Dod. Pempt. 90.*

Stachys Canariensis, frutescens, Verbasci folio. *Stachys amplissimis Verbasci foliis, floribus albis, parvis, non galeatis, spicâ Betonica ex Insulâ Canariâ Pluk. Almag. Bot. Salvia Sylvestris, amplissimis Verbasci foliis, graveolens, flore albo, parvo, Canariensis Ejusd. Almag. Bot. & Phytog. Tab. 322. fig. 4.*

Stachys à voce Græca Στάχυς, spica, quasi planta spicata diceretur: quod tamen plantis hoc nomine insignitis non multum convenit, ut notat Raius.

GENUS VI.

Cardiaca. *Agripaume.*

Tab. 87.

CARDIACA est plantæ genus, flore monopetelo, labiato, cujus labium superius A, imbricatum & multò longius est inferiore C, tripartito. Ex calyce autem D, surgit pistillum K, posticæ floris parti B, adinstar clavi infixum, ac quatuor veluti embryonibus stipatum, qui deinde abeunt in totidem semina E, angulata, totam capsulam F, quæ floris calyx fuit, occupantia.

Cardiacæ speciem unicam novi.

Cardiaca J. B. 3. 320. *Dod. Pempt. 94. Lob. Icon. 516. Marrubium Cardiacæ dictum, forte 1. Theophrasti C. B. Pin. 230. Agripaume.*

Cardiaca flore albo.

Cardiaca crispa Raii Hist. 572. *Cardiaca foliis eleganter crispis Cat. Hort. Oxon.* 38.

Cardiaca flore & semine carens, foliis ad Ranunculum vel Aconitum accedentibus dignosci solet.

Cardiacam dixerunt à voce Græca καρδια, Cor; quasi planta ad Cordis affectus valens.

GENUS VII.

Leonurus. *Queenè de Lion.*

Leonurus est plantæ genus, flore monopetalo, labiato, cujus labium superius A, imbricatum & multò longius est inferiore C, tripartito. Ex calyce autem D, surgit pistillum E, posticæ floris parti B, adinstar clavi infixum, ac quatuor veluti embryonibus stipatum, qui deinde abeunt in totidem semina G, oblonga F, in capsulâ H, longâ & tubulatâ quæ calyx floris fuit, recondita.

Tab. 87a

Leonuri species sunt

Leonurus perennis, Africanus, Sidericidis folio, flore phœniceo, majore Breyn. Prodr. 2. *Leonurus Capitis Bona spei Breyn. Cent.* 1. *Cardiaca Africana, perennis, foliis Sidericidis, floribus longissimis, phœniceis, villosis H. L. Bat.*

Leonurus annuus, Americanus, Nepetæ folio, flore phœniceo, minore Breyn. Prodr. 2. *Cardiaca Americana, annua, Nepetæ folio, floribus brevibus, phœniceis villosis H. L. Bat.*

Leonurus Canadensis, Origanum folio. *Origanum fistulosum, Canadense Corn.* 14.

Leonurus à Cardiaca differt capsulæ formâ, quæ tubus admodum longa est, si cum Cardiacæ capsulâ comparetur.

Leonurum appellavit Breynius à vocibus Græcis λέων καυρία, Leo, & οὐρα Cauda, quasi diceretur Leonis cauda.

GENUS VIII.

Molucca.

Molucca est plantæ genus, flore monopetalo, labiato, cujus labium superius A D, cochlearis adinstar est excavatum, inferius verò C F, tripartitum. Ex calyce autem G H, surgit pistillum I, posticæ floris parti B, adinstar clavi infixum ac quatuor veluti embryonibus stipatum, qui deinde abeunt in totidem semina K, angulata L, in capsulâ M N, campaniformi, quæ floris calyx fuit, recondita.

Tab. 88.

Moluccæ species sunt

Molucca lævis Dod. Pempr. 92. *Melissa Moluccana, odorata C. B. Pin.* 229.

Molucca J. B. 3. Part. 234.

Molucca spinosa Dod. Pempr. 92. *Melissa Moluccana, serida C. B. Pin.*

Aa ij

229. *Molucca asperior*, foetida J. B. 3. Part. 2. 235.
Molucca fruticosa, Sicula. *Melissa fruticosa*, Sicula, calyce amplo, patulo
Raii Hist. 568.
Molucca dicitur à *Moluccis* Insulis, unde ejus semen delatum fuit.

GENUS IX.

Pseudodictamnus.

Tab. 89.

PSEUDODICTAMNUS est plantæ genus, flore monopetalo, labiato, cujus labium superius A, fornicatum est plerumque bifidum, inferius verò C, tripartitum. Ex calyce autem D E, infundibuliformi surgit pistillum F, posticæ floris parti B, adinstar clavi infixum, ac quatuor veluti embryonibus stipatum, qui deinde abeunt in totidem femina G, oblonga H, in capsulâ D E, infundibuliformi, quæ floris calyx fuit, recondita.

Pseudodictamni species sunt

Pseudodictamnus acetabulis Moluccæ C. B. Pin. 222. *Dictamno falso di Cergo*, ovvero *Diitanno* 2. di *Theophrasto Pon. Bald. Ital.* 25.

Pseudodictamnus Hispanicus, foliis crispis & rugosis. *Marrubium Dictamni spurii foliis & facie Par. Bat. Pseudodictamnium nigro, rotundo, crispo folio Bocc. Mus. Part. 2. 152. Tab. 129.*

Pseudodictamnus Hispanicus, amplissimo folio candicante & villoso. *Marrubium album, rotundifolium, Hispanicum Par. Bat. Marrubium subrotundo folio Bocc. Mus. Part. 2. 167. Marrubium Hispanicum, rotundifolium, album, majus seu latifolium Ejsd. Tab. 122.*

Pseudodictamnus Hispanicus, amplissimo folio nigricante & villoso. *Pseudodictamnium seu Marrubium nigrum, Siculum, Galeopsidi Anguillara respiciens Bocc. Mus. Part. 2. Tab. 114.*

Pseudodictamnus Hispanicus, Scrophulariæ folio. *Galeopsis Ang. 278. Galeopsis Anguillara, sive Pseudodictamnium nigrum, Siculum Bocc. Mus. Part. 2. 151.*

Pseudodictamnus verticillatus, inodorus C. B. Pin. 222. *Dictamnium adulerinum quibusdam verticillarum, vel potius Gnaphalium veterum J. B. 3. Part. 2. 255. Pseudodictamnium Dod. Pempt. 281.*

Pseudodictamnus Alpinus, verticillatus minor H. R. Par.

Pseudodictamnus Africanus, Hederæ terrestris folio Oldenl.

Pseudodictamnus quasi dictamnus falsus, quod foliis canescentibus & subrotundis dictamnium Creticum referat.

GENUS X.

Mentha, Menthe.

Tab. 89.

MENTHA est plantæ genus, flore monopetalo, labiato, cujus labium superius A, fornicatum est; inferius verò B, tripartitum: sic tamen ambo secantur, ut flos quadripartitus primo aspectu videatur, observante Clarif. Raic.

Ex calyce autem D, surgit pistillum E, posticæ floris parti C, adinstar clavi infixum ac quatuor veluti embryonibus stipatum, qui deinde abeunt in totidem semina F, in capsulâ quæ calyx floris fuit, recondita.

Menthæ species sunt

Mentha sylvestris, rotundiore folio C. B. Pin. 227. *Menthastrum folio rugoso, rotundiore spontaneum, flore spicato, odore gravi* J. B. 3. Part. 2. 219.

Mentha sylvestris, rotundiore folio, purpureo flore Bot. Monsp.

Mentha hortensis, verticillata, Ocimi odore C. B. Pin. 227. *Mentha verticillata, minor, acuta, non crispa, odore Ocimi* J. B. 3. Part. 2. 216. *Mentha quarta* Dod. Pempt. 95.

Mentha crispa, verticillata C. B. Pin. 227. *Mentha crispa, verticillata, folio rotundiore* C. B. Pin. 3. Part. 2. 215. *Mentha prima* Dod. Pempt. 95.

Mentha rotundifolia, crispa, spicata C. B. Pin. 227. *Mentha spicata, rotundifolia, crispa* J. B. 3. Part. 2. 218. *Mentha alta* Dod. Pempt. 95.

Mentha crispa, Danica aut Germanica, speciosa Park. Theat. 32.

Mentha rotundifolia, spicata, altera C. B. Pin. 227. *Menthastrum spicatum, cultum, folio rotundiore, rugoso* J. B. 3. Part. 2. 218. *Syzymbria, Mentha agrestis* Lob. Icon. 508.

Mentha rotundifolia, palustris seu aquatica, major C. B. Pin. 227. *Mentha aquatica sive Syzybrium* J. B. 3. Part. 2. 223. *Syzybrium* Dod. Pempt. 97.

Mentha rotundifolia, palustris seu aquatica, major, folio variegato.

Mentha arvensis, verticillata, hirsuta J. B. 3. Part. 2. 217. *Calamintha arvensis, verticillata* C. B. Pin. 229. *Calamintha arvensis* 1. Tabern. Icon. 352.

Mentha arvensis, verticillata, folio rotundiore, odore aromatico D. Vernon Raii Synopf. 123.

Mentha spicata, folio variegato C. B. Pin. 227. *Menthastrum spicatum, folio crispo, rotundiore, colore partim albo, partim cinereo vel virente* J. B. 3. Part. 2. 219.

Mentha angustifolia, spicata C. B. Pin. 227. *Mentha tertia* Dod. Pempt. 95. Mentha angustifolia, spicata, glabra, folio rugosiore, odore graviore Raii Synopf. 123.

Mentha sylvestris, longioribus, nigrioribus & minus incanis foliis C. B. Pin. 227. *Mentha spicata, folio longiore, acuto, glabro, nigriori* C. B. 3. Part. 2. 220. *Menthastrum Campense & Zuvolesense* Lobelii Lugd. 673.

Mentha spicis brevioribus & habitioribus, foliis Menthæ fuscæ, sapore fervido Piperis Raii Synopf. 124.

Mentha sylvestris, longiore folio C. B. Pin. 227. *Menthastrum spicatum, folio longiore, candicante* J. B. 3. Part. 2. 221. *Menthastrum* Dod. Pempt. 96.

Mentha palustris, folio oblongo C. B. Pin. 228. *Menthastrum aquatici generis hirsutum, spicâ latiore* J. B. 3. Part. 2. 222. *Calamintha tertia* Dioscoridis, *Menthastrifolia aquatica, hirsuta* Lob. Icon. 510.

Mentha aquatica seu Pulegium vulgare. *Pulegium latifolium* C. B. Pin. 222. A a iij

190 INSTITUTIONES REI HERBARIÆ.

- Pulegium* J. B. 3. Part. 2. 256. Dod. Pennt. 281. Poulit.
 Mentha aquatica seu *Pulegium* vulgare, flore albo. *Pulegium latifolium*,
 flore albo H. R. Par.
 Mentha aquatica, *Pulegium* mas dicta. *Pulegium latifolium*, alterum C. B.
 Pin. 222. *Pulegium mas* Plinii J. B. 3. Part. 2. 257. Lob. Icon. 501.
 Mentha aquatica, tomentosa, minima. *Pulegium tomentosum*, minimum Bocc.
 Rarior. Plant. 40.
 Mentha aquatica, Satureiæ folio. *Pulegium angustifolium* C. B. Pin. 222.
Pulegium Corvinum, *angustifolium* J. B. 3. Part. 2. 257. *Pulegium Massi-*
lioricum Tabern. Icon. 356.
 Mentha aquatica, Satureiæ folio, flore albo. *Pulegium angustifolium*, flore
 albo H. R. Par.
 Liv. 3. cap. 41. Mentha dicitur Latinis, Græcis verò μένθη, tum & ἡδυσμῆς, ut ait Diof-
 corides.
 Mentha species flore fructuque carentes, odore quodam proprio aromatico
 dignosci solent.

GENUS XI.

Marrubiastrum.

Tab. 89. **M**ARRUBIASTRUM est plantæ genus, flore monopetalo, labiato,
 cujus labium superius A, cochlearis adinstar est excavatum, inferius verò B,
 in tres crenas divisum. Ex calyce autem D, surgit pistillum E, posticæ floris
 parti C, adinstar clavi infixum, ac quatuor veluti embryonibus stipatum,
 qui deinde abeunt in toridem semina subrotunda G, in capsula F, quæ flo-
 ris calyx fuit, recondita. His notis addenda est floris facies quædam propria,
 quâ Marrubiastrum differt à Galeopsi.

- Marrubiastrum species sunt
 Marrubiastrum vulgare. *Sideritis Alpinæ Triisaginis folio* C. B. Pin. 233.
 Prodr. 111.
 Marrubiastrum palustre, fœtidum. *Laniium paludosum*, Belgicum, *Melissa*
folio H. L. Bat.
 Marrubiastrum Sideritidis folio, caliculis aculeatis, flore candicante. *Side-*
ritis genus, spinosis verticillis J. B. 3. 428.
 Marrubiastrum Sideritidis folio, caliculis aculeatis, flore flavo cum limbo
 atro-purpureo. *Sideritis montana, parvo flore nigro-purpureo, capite me-*
dio-croceo Col. Part. 1. 196.
 Marrubiastrum Cardiacæ folio Bocc. Mus. Part. Tab. 98.
 Marrubiastrum Americanum, floribus in capitulum congestis, *Melissæ*
 odore Plum.

GENUS XII.

Lycopus.

Tab. 89. **L**YCOPUS est plantæ genus, flore monopetalo, sed labiato & quo-

dammodo campaniformi, labium enim superius A B, vix distingui potest à partibus labii inferioris, adeo ut primo aspectu flos quadripartitus videatur. Ex calyce autem D, surgit pistillum F, posticæ floris parti C, adinstar clavi infixum & quatuor veluti embryonibus stipatum, qui deinde abeunt in totidem semina E, subrotunda, in capsula quæ floris calyx fuit, recondita.

Lycopi species sunt

Lycopus palustris, glaber. *Marrubium palustre*, glabrum C. B. Pin. 230.

Marrubium aquaticum quorundam J. B. 3. 318. *Marrubium aquatile* Dod. Penpr. 395.

Lycopus palustris, villosus. *Marrubium palustre*, hirsutum C. B. Pin. 230.

Lycopus Canadensis, glaber, foliis incisif.

Lycopus foliis in profundas lacinias incisif. *Marrubium aquaticum* seu *aquatile*, foliis tenuis dissectis Mor. H. R. Bles.

Lycopus à vocibus Græcis *λύκος*, *Lupus*, & *πῆσ*, *Pes*, quasi diceretur planta ad Lupi pedem accedens.

SECTIO III.

De Herbis flore monopetalo, labiato, cujus labium superius erectum est.

GENUS I.

Sideritis. *Crapaudine*.

SIDERITIS est plantæ genus, flore monopetalo, labiato, cujus labium superius A, surrectum est, inferius verò tripartitum. Ex calyce autem D, surgit pistillum E, floris parti posteriori B, adinstar clavi infixum ac quatuor veluti embryonibus stipatum, qui deinde abeunt in totidem semina G, oblonga, in capsula F, quæ floris calyx fuit, recondita. His addendum est flores Sideritidis verticillatim disponi, in alis foliorum H, quæ plerumque cristæ modo inciduntur & à cæteris differunt.

Tab. 90.

Sideritidis species sunt

Sideritis hirsuta, procumbens C. B. Pin. 233. *Tetrabit Herbariorum* Lob. Icon. 523.

Sideritis hirsuta, procumbens, altera, minimùm crenata C. B. Pin. 233. *Sideritis* iij Clus. Hist. xl.

Sideritis foliis hirsutis, profundè crenatis C. B. Pin. 233. *Sideritis Monspesulana* J. B. 3. 426. *Sideritis Monspeliaca*, *Scorpioides*, floribus luteis, *Tragoriganum Præsidis Francisci Pennini* Lob. Icon. 525.

Sideritis Alpina, Hyssopifolia C. B. Pin. 233. *Sideritis Valerandi Dourez*, *brevi spica* J. B. 2. 427. *Sideritis vij* Clus. Hist. xli.

Sideritis Alpina, Hyssopifolia in summitate crenata C. B. Pin. 233.

Sideritis Hispanica, erecta, folio angustiore. *Tragoriganum tenuioribus foliis*,

- flore candido* J. B. 3. Part. 2. 261. *Tragoriganum* ij Cluj. Hist. 240.
 Sideritis Hispanica, crenata, procumbens, flore albo, major.
 Sideritis Hispanica, bituminosa, angustifolia, crenata.
 Sideritis Hispanica, fetidissima, glabra, flore purpurascente & comâ canescente.
 Sideritis Hispanica, frutescens, seu lignosior.
 Sideritis Pyrenaica, Hyssopifolia, minima, procumbens.
 Sideritis montana, trifido folio Barr. Icon.
 Sideritis Canadensis, altissima, Scrophulariæ folio, flore flavescente. *Betonica maxima*, *Scrophularia folio*, flore à luteo pallescente Schol. Bot.
 Sideritis Canadensis, altissima, Scrophulariæ folio, flore purpurascente. *Betonica maxima*, *Scrophularia folio*, floribus incarnatis Par. Bat.
 Ab eo genere excludi debent *Sideritis arvensis*, *latifolia*, *glabra* C. B. Pin. 233. *Sideritis arvensis*, *angustifolia*, *rubra* C. B. Pin. 233. *Sideritis Asfinnes Triflaginis folio* C. B. Pin. 233. quarum prima ad *Betonicam*; secunda ad *Galeosim*; tertia ad *Marrubiastrum* attinet.
 Sideritis à voce Græca *εἰδός* ferrum, quòd vulnera à ferro inflicta sanare existimetur.

GENUS II.

Marrubium. *Marrube*.

Tab. 91.

MARRUBIUM est plantæ genus, flore monopetalo, labiato, cujus labium superius A, surrectum est & bicornè, inferius veid C, tripartitum. Ex calyce autem D, surgit pistillum E, posticæ floris parti B, adinstar clavi infixum ac quatuor veluti embryonibus stipatum, quæ deinde abeunt in totidem semina oblonga FI, in capsula GH, quæ floris calyx fuit, recondita.

Marrubii species sunt

- Marrubium album, vulgare C. B. Pin. 230. *Marrubium album* J. B. 3. 316. *Marrubium sive Prassium album* Tabern. Icon. 539.
 Marrubium album, villosum C. B. Pin. 230. *Prodr.* 110.
 Marrubium album, latifolium, peregrinum C. B. Pin. 230. *Marrubium candidum*, *folio subrotundo* J. B. 3. 317. *Marrubium candidum* Dod. *Pempr.* 87.
 Marrubium album, peregrinum, brevibus & obtusis foliis C. B. Pin. 230. *Marrubium Creticum*, *angustis foliis*, *inodorum* Eyst.
 Marrubium album, angustifolium, peregrinum C. B. Pin. 230. *Marrubium album*, *angustiore folio* J. B. 3. 317. *Marrubium Creticum* Tabern. Icon. 539.
 Marrubium Hispanicum, supinum, calyce stellato & aculeato. *Alysson Galeni* Cluj. *Hisp.* 387. *Dod. Pempr.* 88.
 Marrubium Hispanicum, supinum, foliis sericeis argenteis. *Marrubium album*, *sericeo*, *parvo & rotundo folio* Bocc. *Mus. Part.* 2. 78. *Tab.* 69.
 Ab eo genere excludi debent *Marrubium Cardiacum* dictum, forte primum *Theophrasti* C. B. Pin. 230. quod *Cardiacum* dicitur. *Marrubium nigrum*, *fetidum*

foetidum, *Ballote Dioscoridis* C. B. Pin. 230. quod *Ballotes species est*. *Marrubium palustre*, *glabrum* C. B. Pin. 230. ad *Lycopus* cum sequenti spectat. *Marrubium palustre*, *hirsutum* C. B. Pin. 230. *Marrubium nigrum*, *rotundifolium* C. B. Pin. 230. Vide *Galeosm.* *Marrubium nigrum*, *longifolium* C. B. Pin. 230. ad *Phlomidis* genus revocandum.

GENUS III.

Melissa. *Melisse*.

MELISSA est plantæ genus, flore monopetalo, labiato, cujus labium superius AB, surrectum est, subrotundum, bifidum; inferius verò EF, tripartitum. Ex calyce autem GH, surgit pistillum I, posticæ floris parti CD, a linctar clavi infixum, ac quatuor veluti embryonibus stipatum, qui deinde abeunt in totidem semina NK, subrotunda ML, in capsulâ HG, quæ floris calyx fuit, recondita. His notis addendum est flores Melissæ in foliorum quidem alis nasci, non tamen omnino verticillatos esse.

Tab. 91.

Melissæ species sunt

Melissa hortensis C. B. Pin. 229. *Melissa vulgaris*, odore Citri J. B. 3. Part. 2. 232. *Melissa* Dod. Pempt. 91. *Melisse*.

Melissa Romana, molliter hirsuta & grave olens H. R. Par. *Melissa Romana*, hirsutior Mor. H. R. Bles.

Melissa humilis, latifolia, maximo flore purpurascens. *Melissa* Trag. 12. *Lamium montanum*, *Melissæ folio* C. B. Pin. 231. *Melissa adulterina* quorundam, *amplis foliis & floribus non grati odoris* J. B. 3. Part. 2. 233. *Melissa Fuchsii* Lob. Icon. 515.

Melissa humilis, latifolia, maximo flore albo. *Lamium Pannonicum* 1. albo flore Clus. Hist. xxxviij.

Melissa humilis, angustifolia, maximo flore. *Lamii Pannonici* 1. species altera Clus. Hist. xxxviij.

Melissa Pyrenaica caule brevi, Plantaginis folio. *Gallitricum folio rotandiore*. flore magno, violaceo J. B. 3. 212.

Melissam dixerunt à voce Græca *μηλι*, *mel*, quod apes mellificationi incumbentes ea maxime delectentur.

GENUS IV.

Calamintha. *Calamette*.

CALAMINTHA est plantæ genus, flore monopetalo, labiato, cujus labium superius AC, surrectum est, subrotundum, bifidum: inferius verò EF, tripartitum. Ex calyce autem G, surgit pistillum H, posticæ floris parti BD, adinstar clavi infixum & quatuor veluti embryonibus stipatum, qui abeunt in totidem semina K, subrotunda L, in capsulâ I, quæ floris calyx fuit, recondita. His notis addendum est flores Calaminthæ in foliorum alis nasci, pediculis ramosis insidentes.

Tab. 92.

B b

194. INSTITUTIONES REI HERBARIÆ.

- Calaminthæ species sunt
 Calamintha vulgaris vel officinarum Germaniæ C. B. Pin. 228. *Calamintha flore magno, vulgaris* J. B. 3. Part. 2. 228. *Calamintha montana* Dod. Pempt. 98. *Calament*.
 Calamintha procerior, magno flore, sylvæ Fontis-Bellaquei.
 Calamintha Pulegii odore, sive Nepeta C. B. Pin. 228. *Calamintha flore minore, odore Pulegii* J. B. 3. Part. 229. *Pulegium sylvestre sive Calamintha altera* Dod. Pempt. 98.
 Calamintha montana, præalta, Pulegii odore, dentatis foliis, floribus dilute cæruleis, ex longo, ramofo, & brachiato pediculo proleuntibus Boec. Mus. Part. 2. 45. *Calamintha præalta, Pulegii odore* Ejusd. Tab. 40. *Calamintha præalta Pulegii odore altera* Icon, ex Sabaudia Ejusd. Tab. 38.
 Calamintha magno flore C. B. Pin. 229. *Calamintha montana, flore magno, ex calyce longo* J. B. 3. Part. 2. 229. *Calamintha montana, præstantior* Lob. Icon. 512.
 Calamintha magno flore albo H. R. Par.
 Calamintha vulgaris, exiguo flore C. B. Pin. 229. & Prodr.
 Calamintha humilior, folio rotundiore. *Hedera terrestris, vulgaris* C. B. Pin. 306. *Chamæcissus sive Hedera terrestris* J. B. 3. App. 855. *Hedera terrestris* Dod. Pempt. 394. *Lierre terrestre. Terrette*.
 Calamintha humilior, folio rotundiore, flore purpureo. *Hedera terrestris vulgaris, flore purpureo* H. R. Par.
 Calamintha humilior, folio rotundiore, minor & elegantior. *Hedera terrestris, vulgaris, minor & elegantior* C. B. 306.
 Calamintha incana, Ocimi foliis C. B. Pin. 228. *Calamintha folio & flore parvo, incana* J. B. 3. Part. 2. 230. *Calamintha 2. incana* Lob. Icon. 514.
 Calamintha frutescens, Satureiæ folio, facie, & odore. *Satureia montana* C. B. Pin. 218. *Satureia durior* J. B. 3. 272. *Thymra* Dod. Pempt. 288.
 Calamintha Hispanica frutescens Mari folio. *Satureia Hispanica, frutescens, Mari folio* Elen. de Bot.
 Calamintha Cretica, angusto, oblongo folio. *Clinopodium Creticum* P. Alp. Exot. 265.
 Calamintha minima, annua, Thymi folio.
 Calamintha dicitur à vocibus Grecis *καλδός*, pulcher, & *μίνθη*, *Mentha*; quæsi pulchra *Mentha*.

GENUS V.

Clinopodium.

Tab. 91.

CLINOPodium est plantæ genus, flore monopetalo, labiato, cujus labium superius A, surrectum est, subrotundum, plerumque bifidum: inferius verò C, tripartitum. Ex calyce autem D, surgit pistillum E, posticæ floris parti B, adinstar clavi infixum, ac quatuor veluti embryonibus stipatum, qui deinde abeunt in totidem semina G, oblongo H, in calyce F, quæ calys

floris fuit, recondita. His notis addendum est flores Clinopodii verticillatum disponi.

Clinopodii species sunt

Clinopodium Origano simile, elatius, majore folio C. B. Pin. 225. *Clinopodium quorundam*, *Origani facie* J. B. 3. Part. 2. 250. *Acinos* Lob. Icon.

504.

Clinopodium Origano simile, humilius, alterum, minore folio C. B. Pin. 225.

Clinopodium Origano simile, flore albo C. B. Pin. 225. *H. Edinb.*

Clinopodium arvense, Ocimi facie C. B. Pin. 225. *Acinos multis* J. B. 3. Part. 2. 259. *Ocimum sylvestre*, *Acinos* Dod. *Pempt.* 280.

Clinopodium montanum C. B. Pin. 225. *Acini pulchra species* J. B. 3. Part. 2. 260. *Clinopodium Austriacum* Clus. 353.

Clinopodium Lusitanicum, spicatum & verticillatum. *Bugula odorata*, *Lusitanica* Corn. 46.

Clinopodium Alpinum, Hisiopi folio. *Brunella Alpina*, glabro folio, angustis, integro Mor. *H. R. Bles.*

Clinopodium quasi Lectipes, à vocibus Græcis *λεπτόν* lectus, & *πόδες* pedes: floribus nempe (orbiculato suo ambitu) ut ait Dioscorides, lecti pedum speciem præbentibus, ex intervallis Marrubii modo dispositis.

Lib. 3. cap. 119.

GENUS VI.

Rosmarinus. *Romarin.*

ROSMARINUS est plantæ genus, flore monopetalo, labiato, cujus labium superius A, bifidum & sursum versus posteriora revolutum est, cum staminibus aduncis E, inferius verò B, in tres partes divisum, mediâ C, cochlearis instar excavatâ. Ex calyce autem bidentato vel tridentato F, surgit pistillum K, posticæ floris parti D, adinstar clavi infixum, ac quatuor veluti embryonibus stipatum, qui deinde abeunt in totidem semina H, subrotunda I, in capsula G, quæ floris calyx fuit, recondita.

Tab. 92.

Rosmarini species sunt

Rosmarinus hortensis, angustiore folio C. B. Pin. 217. *Rosmarinus coronarius*, *fruticosus*, sive *nobilior angustiore folio* J. B. 2. 25. *Rosmarinum coronarium* Dod. *Pempt.* 272. *Romarin.*

Rosmarinus hortensis, angustiore folio, argenteus H. R. Par.

Rosmarinus hortensis, angustiore folio, argenteus H. R. Par.

Rosmarinus spontaneus, latiore folio C. B. Pin. 217. *Rosmarinus coronarius*, *fruticosus*, *ignobilior* J. B. 2. 25.

Rosmarinus folio variegato. *Rosmarinum striatum* sive *aureum* Park. *Theat.*

74.

Rosmarinus Almeriensis, flore majore, spicato, purpurascente.

Rosmarini species flore fructuque carentes, caulibus duris, frutescentibus, foliis angustis, oblongis, Camphoram olentibus dignosci solent.

GENUS VII.

Thimus. *Thim.*

Tab. 93.

THYMUS est plantæ genus, flore monopetalo, labiato, cujus labium superius AC, surrectum est plerumque bifidum, inferius verò EF, tripartitum. Ex calyce autem G, surgit pistillum H, posticæ floris parti BD, adinstar clavi infixum, ac quatuor veluti embryonibus stipatum, qui deinde abeunt in toridem semina I, in capsula à K, quæ floris calyx fuit, recondita. His notis addendi sunt caules durî, lignosi, flores in capitula LM, collecti.

Thymi species sunt

Thymus capitatus, qui Dioscoridis C. B. Pin. 219. *Thymum Creticum sive antiquorum* J. B. 3. Part. 2. 262. *Thymum cephaloton* Dod. Pempt. 276. *Thim de Crète.*

Thymus vulgaris, folio latiore C. B. Pin. 219. *Thymum durius* Dod. Pempt. 276.

Thymus vulgaris, folio tenuiore C. B. Pin. 219. *Thymum vulgare, rigidius, folio cinereo* J. B. 3. Part. 2. 263.

Thymus vulgaris, folio tenuiore, candido & graveolente C. B. Pin. 219. *Thymus variegato folio* H. R. Par.

Thymus supinus, candicans, odoratus. *Thymum supinum, candicans, odoratum* Bot. Monsp.

Thymus inodorus. *Thymum inodorum* C. B. Pin. 219. Prodr. 108.

Thymus capitulis minoribus, Massiliensis H. R. Par.

Thymus Lusitanicus, folio capillaceo villosa, capite magno, purpurascete, oblongo.

Thymus Lusitanicus, folio capillaceo villosa, capite magno, purpurascete, rotundo.

Thymus Lusitanicus, cephalotos, capitulo majori.

Thymus Lusitanicus, cephalotos, capitulo minori.

Thymus Lusitanicus, cephalotos, squamis capitulorum amplioribus. *Tragoriganum Diktanni capite, Hispanicum* Barr. Icon. Bocc. Mus. Part. 2. 50. Tab. 43.

Thymus Lusitanicus, cephalotos, maritimus, glaber, & lucidus.

Thymus cephalotos, autumnalis, longiore folio. *Satureia floribus in summitate dispositis* H. L. Bat. *Satureia Virginiana* Par. Bat. *Serpentaria Virginiana* Bocc. Mus. Part. 2. 161. Tab. 108. & 115.

Thymus, cum sit herba odorata, dicitur à 9to suffit, vel à 10to suffit, quod animam addat spiritus instaurans.

GENUS VIII.

Serpillum. *Serpoler.*

SERPILLUM differt tantum à Thymo caulibus humilioribus & minus duris ac lignosis.

Serpilli species sunt

- Serpillum latifolium, hirsutum C. B. Pin. *Prodr.* 108.
 Serpillum vulgare, majus, flore purpureo C. B. Pin. 220.
 Serpillum vulgare, majus, flore albo C. B. Pin. 220. *Serpillum album* Tabern.
Icon. 361.
 Serpillum vulgare, minus C. B. Pin. 220. *Serpillum vulgare* J. B. 3. *Part.* 2.
 269. *Dod. Pempt.* 277.
 Serpillum vulgare, flore albo H. Edinb.
 Serpillum vulgare, minus, folio ex albo & viridi, vario H. L. Bat. *Serpillum*
vulgare, foliis variegatis H. Edinb.
 Serpillum vulgare, minus, capitulis lanuginosis C. B. Pin. 220.
 Serpillum foliis Citri odore C. B. Pin. 220. *Serpillum Citrii odore* J. B. 3.
Part. 2. 270. *Serpillum Citratum* Tabern. *Icon.* 360.
 Serpillum vulgare, Citratum, minus H. R. Par.
 Serpillum angustifolium, glabrum C. B. Pin. 220. *Serpillum odore Juglandis*
 J. B. 3. *Part.* 2. 270. *Serpillum angusto, glabroque folio* Clus. *Hist.* 359.
 Serpillum angustifolium, hirsutum C. B. Pin. 220. *Serpillum angusto, lanu-*
ginosoque folio J. B. 3. *Part.* 2. 270. *Serpillum Pannonicum, iij.* Clus.
Hist. 360.
 Serpillum Thymi folio, humillimum. *Marum repens* Tabern. *Icon.* 342.
 Serpillum Græcè *Ἐπιλλος* ab *ἐπειω* repo, quasi diceretur planta repens.

G E N U S I X.

Satureia. *Sarriete.*

SATUREIA differt à Thymo floribus sparim in foliorum alis nascentibus, non verò in capitulum collectis; à Calaminthâ, floribus pediculis non ramosis insidentibus; à Thymbrâ vero, floribus non verticillatim dispositis.

Satureiæ speciem unicam novi.

Satureia sativa J. B. 3. 272. *Satureia hortensis sive Cunila sativa* Plinii C. B. *Pin.* 218. *Satureia* Dod. *Pempt.* 289.

G E N U S X.

Thymra.

THYMBRA differt à Thymo, Satureiâ & Calaminthâ floribus verticillatim positis.

Thymbra legitima Clus. *Hist.* 358. *Satureia Cretica* C. B. *Pin.* 218.

Thymbra Hispanica, Majoranæ folio. *Sampsuchus sive Marum Mastichen redolens* C. B. *Pin.* 224. *Clinopodium* quibusdam, *Mastichina Galiorum* J. B. 3. *Part.* 2. 243. *Marum vulgare, Clinopodium* Dod. *Pempt.* 271.

Thymbra Hispanica, folio subrotundo.

Thymbra Hispanica, Coridis folio. *Serpillum sylvestre, Zygis Clusio, Thymo*

B b iij

198 INSTITUTIONES REI HERBARIÆ.

vulgatiori, rigidiori simile J. B. 3. Part. 2. 271. *Serpillum Sylvestris*, *Zygis Dioscoridis Clus. Hist.* 358.

Thymbra Sancti Juliani, sive *Satureia vera* Lob. Icon. 425. *Satureia spicata C. B. Pin.* 218. *Satureia foliis tenuibus, sive tenuifolia S. Juliani quorundam J. B.* 3. 273.

GENUS XI.

Lavandula. *Lavande.*

Tab. 93.

LAVANDULA est plantæ genus, flore monopetalo, labiato, cujus labium superius AC, sursum est, subrotundum, plerumque bifidum, inferius verò DE, tripartitum. Ex calyce autem F, surgit pistillum G, posticæ floris parti B, adinstar clavi infixum, ac quatuor veluti embryonibus stipatum, qui deinde abeunt in totidem semina I, in capsulâ H, quæ floris calyx fuit, recondita. His notis addendum est flores Lavandulæ spicæ in modum verticillatim summis caulibus & ramis innasci.

Lavandulæ species sunt

Lavandula latifolia, Indica, subcinerea, spicâ brevior H. R. Par.

Lavandula latifolia, Hispanica, tomentosa.

Lavandula latifolia C. B. Pin. 216. *Pseudonardus que Lavandula vulgò J. B.*

3. 281. *Lavandula Dod. Pempt.* 273. *Lavande, Aspic.*

Lavandula latifolia, flore albo C. B. Pin. 216. *Lavandula flore albo Eysf.*

Lavandula angustifolia C. B. Pin. 216. *Lavandula altera Dod. Pempt.* 273.

Lavandula angustifolia, flore albo C. B. Pin. 216. *Pseudonardus que Lavandula flore albo J. B.* 3. 281.

Lavandula folio dissecto C. B. Pin. 216. *Lavandula multifido folio J. B.* 3.

281. *Clus. Hist.* 345.

Lavandula folio longiori, tenuius & elegantius dissecto.

Lavandula foliis crenatis. *Stæchas folio serrato C. B. Pin.* 216. *Stæchas ser-*

rato & crispo folio J. B. 3. 279. *Stæchas crispo folio Clus. Hist.* 345.

Lavandula foliis crenatis, latioribus, Americana, frutescens Plum.

Lavandula, ut aiunt, à lavando, quòd ex ea parentur balnea.

GENUS XII.

Origanum. *Origan.*

Tab. 94.

ORIGANUM est plantæ genus, flore monopetalo, labiato, cujus labium superius A, sursum est, subrotundum, bifidum; inferius verò B, tripartitum. Ex calyce autem C, surgit pistillum D, posticæ floris parti E, adinstar clavi infixum, ac quatuor veluti embryonibus stipatum, qui deinde abeunt in totidem semina G, subrotunda, in capsulâ F, quæ floris calyx fuit, recondita. His notis addendum est flores Origani in spicis squamosis H, & Muscarii æmulis I, nasci.

Origani species sunt

Origanum sylvestre, Cunila bubula Plinii C. B. Pin. 223. *Origanum vulgare,*

- spontanum* J. B. 3. 236. *Origanum sylvestre* Dod. *Pempt.* 285.
Origanum sylvestre, foliis variegatis H. Edinb.
Origanum sylvestre, album C. B. Pin. 223. *Origanum album* *Tabern. Icon.* 344.
Origanum sylvestre, humile C. B. Pin. 223. *Prodr.* 109. *Origanum repens*, villosum, *Aurelianensium* H. R. Par.
Origanum Heracleoticum, *Cunila gallinacea* Plinii C. B. Pin. 223. *Origanum Heracleoticum Matthioli*, aliis fortè *Creticum* J. B. 3. *Part.* 2. 237. *Origanum Heracleoticum* 1 & 2 *Tabern. Icon.* 345.
Origanum Heracleoticum, *Cunila Gallinacea* Plinii, floribus candidis C. B. Pin. 223.
Origanum Onites C. B. Pin. 223. *Origanum Creticum* J. B. 3. *Part.* 2. 238. *Genuina Græcorum Hyssopus* Lob. *Icon.* 494.
Origanum Onites, floribus albicantibus C. B. Pin. 223. *Origanum Onites dictum Eyst.*
Origanum folio subrotundo C. B. Pin. 223. *Origanum Monspeliense*, pulchrum *Cam. Epir.* 468. J. B. 3. *Part.* 2. 238.
Origanum Pulegii folio.
Origanum humilius, latifolium, glabrum.
Origanum Canadense, flore albo, umbellato.
Origanum Creticum, latifolium, tomentosum seu *Dictamnus Creticus*. *Dictamnus Creticus* C. B. Pin. 222. *Dictamnus Cretica* seu *vera* J. B. 3. *Part.* 2. 253. *Dictamnus verum* Dod. *Pempt.* 281. *Dictame de Crète.*
Origanum Montis Sipyli H. L. Bat.
Origanum Canadense, capitulis tenuioribus.
Origanum lignosum, *Syracusanum*, umbellâ amplissima *Bocc. Mus. Tab.* 38. *Origanum lignosum*, *Syracusanum*, perenne, umbellâ amplissimâ, brevi, lato & nervoso folio nigricante *Bocc. Mus.* 43.
Origanum ab eis mons, & γάρυς, *Latitia*; quasi dicatur planta, quæ montibus delectatur.

GENUS XIII.

Majorana. *Marjolaine.*

- M**AJORANA differt ab Origano capitulis K, rotundioribus, densioribus & brevioribus, ex quaterno ordine foliorum squamatim positiorum conflatis. Tab. 94.
 Majoranæ species sunt
Majorana vulgaris C. B. Pin. 224. *Majorana majori folio ex semine nata* J. B. 3. *Part.* 2. 241. *Majorana sive Marum* Dod. *Pempt.* 270.
Majorana latifolia, aurea Park. *Theat.* 12.
Majorana rotundifolia, villosa, Satureiæ odore. *An Marum Syriacum*, gracilioribus sarmentis, minoribus capitulis & foliis *Adv.* 213.
Majorana rotundifolia, scutellata, exotica H. R. Par. *Majorana rotundifolia*, cochleata, radice perenni *Joncq. Hort.* *Origano cognata Zaratendi* C. B. Pin. 223.

Majorana tenuifolia C. B. Pin. 224. *Majorana tenuior & lignosior* J. B. 3; Part. 2. 241.

GENUS XIV.

Verbena. *Verveine.*

Tab. 94.

VERBENA est plantæ genus, flore monopetalo, labiato, cujus labium superius A, surrectum & plerumque bifidum est; inferius verò B, tripartitum: sic tamen secantur ambo, ut flos quinquepartitus primo aspectu videatur. Ex calyce autem C, surgit pistillum D, posticæ floris parti E, adinstar clavi infixum, ac quatuor veluti embryonibus stipatum, qui deinde abeunt in totidem semina G, tenuia & oblonga H, totam penè capsulam F, quæ floris calyx fuit, occupantia. His notis addendum est flores Verbenæ spicatum ut plurimum nasci, non tamen verticillatim, & quandoque in capitulum disponi.

Verbenæ species sunt

Verbena communis, cæruleo flore C. B. Pin. 269. *Verbena vulgaris* J. B. 3; 443. *Verbenaca recta* Dod. Pempt. 150.

Verbena communis, floribus albidis C. B. Pin. 269.

Verbena Lusitanica, latifolia, procerior.

Verbena tenuifolia C. B. Pin. 269. *Verbenaca supina* J. B. 3. 444. *Verbenaca supina* Dod. Pempt. 250.

Verbena Urticæfolia Canadensis H. R. Par. *Verbena con foglie d'Ortica di Canada* Zan. 203. *Verbena Urtica folio* Mor. H. R. Bles.

Verbena Urticæfolia, Canadensis, foliis incis, flore majore H. R. Par. *Hujus speciei folia pinguntur in eadem tabula* Zan.

Verbena Americana, spicâ multiplici, foliis Urticæ angustissimis, floribus cæruleis Prod. Par. Bat. *Verbena altissima, Americana* Par. Bat.

Verbena Americana, spicâ multiplici, foliis Urticæ angustissimis, floribus purpureis Prod. Par. Bat.

GENUS XV.

Hyssopus. *Hysope.*

Tab. 95.

HYSSOPUS est plantæ genus, flore monopetalo, labiato, cujus labium superius A, surrectum est, subrotundum, bifidum: inferius verò C, in tres partes divisum, mediâ D, cochlearis instar excavatâ, bicuspidè & quodammodo alata. Ex calyce autem E, surgit pistillum F, posticæ floris parti B, adinstar clavi infixum, ac quatuor veluti embryonibus stipatum, qui deinde abeunt in totidem semina G, oblonga, in capsula H, quæ floris calyx fuit, recondita.

Hyssopi species sunt

Hyssopus officinarum, cærulea seu spicata C. B. Pin. 217. *Hyssopus vulgaris, spicatus, angustifolius, flore cæruleo* J. B. 3. 174. *Hyssopus vulgaris* Dod. Pempt. 287.

Hyssopus utrimque florida Dod. Pempt. 287.

Hyssopus

Hyssopus vulgaris, moschum reolens C. B. Pin. 217. *Hyssopus moschuta vel peregrina seu Cilissa Gesn. Hort. 262.*

Hyssopus crispus Gein. Hort. 262.

Hyssopus foliis dissectis C. B. Pin. 217.

Hyssopus spicâ brevi & rotundâ C. B. Pin. 217.

Hyssopus verticolor, sive aureus Park. Par. 457.

Hyssopus vulgaris, alba C. B. Pin. 218. *Hyssopus albis floribus* Lob. Icon. 435.

Hyssopus rubro flore C. B. Pin. 217. *Hyssopus Arabum, flore rubro* Lob. Icon. 434. *Hyssopus vulgaris, spicatus, angustifolius, flore rubro* J. B. 3. 274.

Hyssopus hirsuta C. B. Pin. 218.

Hyssopus hirsuta, flore albo.

Hyssopus humilior, Myrtifolia H. R. Par.

Hyssopi species flore fructuque carentes foliis longis, angustis, & odore grato dignosci solent.

GENUS XVI.

Stachas.

STACHAS est plantæ genus, flore monopetalo, labiato, cujus labium superius A, erectum est bifidumque; inferius verò C, tripartitum: sic tamen secantur ambo, ut primo aspectu flos quinquepartitus videatur. Ex calyce autem D, surgit pistillum E, posticæ floris parti B, adinstar clavi infixum, ac quatuor veluti embryonibus stipatum, qui deinde abeunt in totidem femina F, subrotunda, in capsu à G, quæ floris calyx fuit, recondita. His notis addendum est Stæchadis flores variâ serie disponi in capitulis squamosis H, è quorum cacumine aliquot foliola eminent I, visui grata, quæ Clusius membranaceas ligulas vocat.

Tab. 95.

Hist. 344.

Stæchadis species sunt

Stæchas purpurea C. B. Pin. 216. *Stæchas Arabica vulgè dicta* J. B. 3. 277.

Stæchas brevioribus ligulis Clus. Hist. 344.

Stæchas cauliculis non foliatis C. B. Pin. 216. *Stæchas longioribus ligulis* Clus. Hist. 344.

Stæchas latifolia, flore albo C. B. Pin. 216.

Stæchas Lusitanica, ligulis amphioribus ex roseo & purpureo colore variegatis.

Stæchas Lusitanica, foliis viridibus, lanuginosis. An Stæchas viridis J. B. 3. 279.

Stæchas in Insulis Galliæ gignitur, quæ è regione Massiliæ sitæ Stæchades Lib. 3. cap. 37. appellantur & ab iis quoque nomen accepit, inquit Dioscorides. Stæchades autem Insulæ existimantur, quæ nunc vocantur *Les Isles d'Hières*, è regione Telonis.

GENUS XVII.

Cataria. *Herbe aux Chats.*

Tab. 95.

CATARIA est plantæ genus, flore monopetalo, labiato, cujus labium superius A, surrectum est, subrotundum, bifidum; inferius verò in tres partes divisum, mediâ C, cochlearis instar excavatâ; cæteris DD, tanquam alis orificium insigne, inter duo labia positum, cingentibus. Ex calyce autem E, surgit pistillum F, posticæ floris parti B, adinstar clavi infixum, ac quatuor veluti embryonibus stipatum, qui deinde abeunt in totidem semina G, subrotunda, in capsulâ H, quæ floris calyx fuit, recondita.

Catariæ species sunt

Cataria major, vulgaris. *Mentha Cataria, vulgaris* in major C. B. Pin. 228. *Mentha Cataria* J. B. 3. Part. 2. 225. *Cataria herba* Dod. Pempt. 99.

Cataria minor, vulgaris. *Mentha Cataria, minor* C. B. Pin. 228. *Cataria tenuifolia* Clus. Hist. xxxiiij.

Cataria minor, Alpina. *Mentha Cataria, minor, Alpina* C. B. Pin. 228. *Nepetella* Eyst.

Cataria angustifolia, major. *Mentha Cataria, angustifolia, major* C. B. Pin. 228. *Mentha Cataria, Hispanica, angustioribus foliis* J. B. 3. Part. 2. 226. *Cataria folio longiore* Dod. Pempt. 99.

Cataria angustifolia, minor. *Mentha Cataria, angustifolia, minor* C. B. Pin. 228. *Prodr.*

Cataria Hispanica, Betonicæ folio angustiori, flore caruleo. *Mentha Cataria, Hispanica, olim mihi Sideritis altissima, flore subcaruleo* J. B. 3. 226.

Cataria Hispanica, Betonicæ folio angustiori, flore albo. *Mentha Cataria, Hispanica, olim mihi Sideritis altissima, flore albo* J. B. 3. 226.

Cataria Hispanica, supina, Betonicæ folio, tuberosâ radice. *Mentha tuberosâ radice* C. B. Pin. 227. *Menthastrum tuberosâ radice* J. B. 3. Part. 2. 227. *Menthastrum iij, tuberosâ radice* Clus. Hist. xxxiiij.

Cataria Lusitanica, erecta, Betonicæ folio, tuberosâ radice. *Cataria radice tuberosâ, flore caruleo, spicato* V. Lusit. *Nepeta tuberosa, spicata, purpurea* Hispanica Bocc. Mus. Part. 2. 44. Tab. 36.

Cataria Lusitanica, Betonicæ folio, minor, radice fibrosâ.

Cataria à Cato seu Fele, qui eâ delectari videtur.

Cataria species flore fructuque carentes odore quodam proprio, acri & aromatico, foliisque canescentibus, dignosci solent.

GENUS XVIII.

Betonica. *Betoine.*

Tab. 96.

BETONICA est plantæ genus, flore monopetalo, labiato, cujus labium superius A, surrectum est, imbricatam, & plerumque bifidum; inferius verò

in tres partes divisum, mediâ B, ampliori & bifidâ. Ex calyce autem C, surgit pistillum D, posticæ floris parti E, adinstar clavi infixum, ac quatuor veluti embryonibus stipatum, qui deinde abeunt in totidem semina F, oblonga, in capsulâ G, quæ floris calyx fuit, recondita. His notis addendum est flores *Betonicæ verticillarim & spicatum summis caulibus H, innasci.*

Betonicæ species sunt
Betonica purpurea C. B. Pin. 235. Betonica vulgaris, purpurea J. B. 3. 301.

Betonica Dod. Pempr. 40.
Betonica rubicundissimo flore, Montis aurei H. R. Par.
Betonica alba C. B. Pin. 235. Betonica flore albo J. B. 3. 302. Betonica albedo flore Dod. Pempr. 39.

Betonica major, Danica Park. Theat. 615.
Betonica minima, Alpina, Helvetica Park. Theat. 614.
Betonica Alpina, latifolia, major, villosa, flore luteo H. R. Par. Betonica montana, lutea Barr. Icon. Betonica montana, lutea, latifolia, Bocc. Mus. Part. 2. 82. Tab. 72.

Betonica arvensis, annua, flore ex albo flavescente. Sideritis arvensis, latifolia, glabra C. B. Pin. 235. Sideritis glabra, arvensis J. B. 3. 427. Alyssum majus Tabern. Icon. 541.

Betonica maritima, flore ex luteo pallescente. Sideritis Heraclea, latifolia Dioscoridis, Sideritis marina Salvifolia nostra Donat. 84.

Betonica seu Veronicam vocant, à Vetonibus Hispaniæ populis, ut refert Lib. 25. cap. 8. Plinius.

GENUS XIX.

Ocimum. *Basilic.*

OCIMUM est plantæ genus, flore monopetalo, labiato, cujus labium superius A, surrectum est, subrotundum, crenatum, & amplius inferiori B, quod plerumque crispum est, aut leviter incisum. Ex calyce autem C, surgit pistillum D, posticæ floris parti E, adinstar clavi infixum, ac quatuor veluti embryonibus stipatum, qui deinde abeunt in totidem semina F, oblonga G, in capsulâ, quæ floris calyx fuit, recondita. Hæc vero capsula in duo labia dividitur, quorum superius H, surrectum & bifidum est; inferius verò I, multifariam incisum. Tab. 96.

Ocimi species sunt
Ocimum Caryophyllatum Monachorum sive Acinos Columnæ J. B. 3. 260.

Acinos Dioscoridis Col. Phytob. 23.
Ocimum foliorum fimbriis ad Endiviam accedentibus, maximum H. L. Bat.
Ocimum latifolium, maculatum vel crispum C. B. Pin. 225. Ocimum Sancto-Mauritanum, latum, crispum, maximum J. B. 3. Part. 2. 249. Ocimum Indicum Clus. Hist.

Ocimum viride, foliis bullatis C. B. Pin. 225. Ocimum viride, majus, foliis protuberantibus Eyst.

Ocimum foliis fimbriatis, viridibus C. B. Pin. 225. Ocimum crispum, viride Eyst.

- Ocimum Caryophyllatum, maximum C. B. Pin. 225. *Ocimum latifolium, magnum Eysf.*
 Ocimum Caryophyllatum, majus C. B. Pin. 226. *Ocimum magnum J. B. 3. Part. 2. 246. Ocimum tertium, maximum Dod. Pempt. 279.*
 Ocimum nigrum, majus, acuto Rutæ odore H. L. Bat.
 Ocimum Citri odore C. B. Pin. 226. *Ocimum medium sive Citratum Tabern. Icon. 343.*
 Ocimum Anisi odore C. B. Pin. 226. *Ocimum Anisatum Eysf.*
 Ocimum vulgatius C. B. Pin. 226. *Ocimum Anisatum Eysf.*
 Ocimum vulgatius C. B. Pin. 226. *Ocimum medium, vulgatius & nigrum J. B. 3. Part. 2. 247. Ocimum magnum Tabern. Icon. 343.*
 Ocimum vulgatius, foliis ex nigro virescentibus, flore albo H. R. Par.
 Ocimum vulgatius, foliis ex nigro virescentibus, violaceo flore H. R. Par.
 Ocimum medium, crispum, conglomeratâ brevique spicâ H. R. Par.
 Ocimum minus, angustifolium, foliis ferratis C. B. Pin. 226. *Ocimum minus, angustifolium, flore albo Eysf.*
 Ocimum minus, angustifolium, bullatis foliis H. R. Par.
 Ocimum minimum C. B. Pin. 226. J. B. 3. Part. 2. 247. *Ocimum Caryophyllatum, minus Tabern. Icon. 344.*
 Ocimum minimum, foliis ex purpura nigricantibus H. R. Par.
 Ocimi species flore fructuque carentes, odore quodam proprio, aromatico & suavi dignosci solent.
 Ocimum à voce Græca *ὄκλιος*, *ciid* quodd semem ejus satum *ciid* erumpat.

S E C T I O I V.

De Herbis flore monopetalo, unilabiato.

G E N U S I.

Chamædryes. *Germandrée.*

Tab. 97.

CHAMÆDRYS est plantæ genus, flore monopetalo, labiato, cujus stamina F, labii superioris locum occupant; labium verò inferius A, in quinque partes divisum est, mediâ D, ampliori cochlearis instar excavatâ & quandoque bifidâ; cæteris C C, in floris cervice è regione positis. Ex calyce autem G, surgit pistillum H, posticæ floris parti B, adinstar clavi infixum, ac quatuor veluti embryonibus stipatum, qui deinde abeunt in toridem femina I, subrotunda, in capsulâ K, quæ floris calyx fuit, recondita. His notis addendum est flores L L, Chamædryos in foliorum alis nasci, & calyce donati tubulato. G.

Chamædryos species sunt

Chamædryes major, repens C. B. Pin. 248. *Dod. Pempt. 43. Chamadrys vulgè vera existimata J. B. 3. 288.*

Chamædryes major, repens, flore albo & rubello in eadem planta C. B. Pin. 249.

- Chamædrys minor, repens C. B. Pin. 248. *Chamædrys, repens, minor* Dod. Pempt. 43.
- Chamædrys minor, repens, flore niveo C. B. Pin. 248. *Chamædrys minor, albo flore* Clus. Hist. 351.
- Chamædrys Alpina, villosa.
- Chamædrys palustris, canescens, seu Scordium officinatum. *Scordium* C. B. Pin. 247. Dod. Pempt. 126. J. B. 3. 292.
- Chamædrys fruticosa, sylvestris, Melissæ folio. *Scordium alterum sive Salvia sylvestris* C. B. Pin. 247. *Scordotis sive Scordium folio Salvia* J. B. 3. 293. *Salvia agreffis sive Sphacelus* Dod. Pempt. 291.
- Chamædrys fruticosa, sylvestris, Melissæ folio variegato. *Scordium alterum seu Salvia sylvestris, folio variegato* H. R. Par.
- Chamædrys fruticosa, insularum Stœchadum, Melissæ folio minori, Pomum redolens.
- Chamædrys fruticosa, Lusitanica, Melissæ folio minori, flore purpureo.
- Chamædrys frutescens, Teucrium vulgò. *Teucrium multis* J. B. 2. 290. *Teucrium* C. B. Pin. 247. *Chamædrys assurgens* Dod. Pempt. 44.
- Chamædrys Alpina, frutescens, folio splendente. *Chamædrys Alpina, lucida* H. R. Par. *Chamædrys durior, Alpina* Broff.
- Chamædrys fruticosa, lucida, Hispanica.
- Chamædrys fruticosa, Cretica, purpureo flore. *Teucrium Creticum, odoratum, flore purpureo* H. R. Par.
- Chamædrys multiflora, tenuifolia, Hispanica.
- Chamædrys Hispanica, minima, saxatilis, incana.
- Chamædrys Canadensis, Urticæ folio subtus incano. Sarrac.
- Chamædrys maritima, incana, frutescens, foliis lanceolatis. *Marum Cortusi* J. B. 3. 242.
- Chamædrys laciniatis foliis Lob. Icon. 383. *Botrys Chamædryoides* C. B. Pin. 138. *Botrys verticillata* J. B. 3. 298.
- Chamædrys multifida, spinosa, odorata V. Lufit.
- Ab eo genere excludi debent. *Chamædrys Alpina, Cisti flore* C. B. Pin. 248. *ad Caryophyllatam revocanda.* *Chamædrys Alpina, saxatilis* C. B. Pin. 248. *Veronica species. Chamædrys unicaulis, spicata* C. B. Pin. 248. *de quâ inter Pedicularis species egimus. Chamædrys Alpina, minima, hirsuta* C. B. Pin. 248. & *Chamædryos spuria species inter Veronica species pariter annumeranda.*
- Chamædrys à vocibus Græcis $\chi\alpha\mu\delta\rho\varsigma$ humi & $\Delta\rho\delta\varsigma$, *Quercus* quasi diceretur *Quercus humilis*. Plures enim Chamædryos species foliorum formâ ad *Quercum* accedere existimantur.

GENUS I I.

Polium.

Tab. 97.

POLIUM est plantæ genus, flore monopetalo, labiato, cujus stamina K, labii superioris locum occupant: labium verò inferius A, in quinque partes dividitur, non secus ac in Chamædryos floribus. Ex calyce autem C, surgit pistillum D, posticæ floris parti B, adinstar clavi infixum, ac quatuor veluti embryonibus stipatum, qui deinde abeunt in totidem semina F, in capsula E, quæ floris calyx fuit, recondita. His notis addendum est flores Polii in capitulum G, collectos summis ramulis & caulibus innasce.

Polii species sunt

- Polium Lavandulæ folio C. B. Pin. 220. *Polium recentiorum semina, Lavandula folio Lob. Icon. 488.*
- Polium Lavandulæ folio angustiori C. B. Pin. 220. *Polium campestre Tabern. Icon. 365.*
- Polium montanum, luteum C. B. Pin. 220. *Tabern. Icon. 364. Polium luteum Lob. Icon. 487.*
- Polium montanum, album C. B. Pin. 321. *Polium montanum 1. Clus. 361.*
- Polium montanum, alterum, foliis angustioribus, capitulis longioribus C. B. Pin. 221. *Polium 2. albo flore Clus. Hist. 361.*
- Polium montanum, repens C. B. Pin. 221. *Polium montanum, supinum, minimum Lob. Icon. 488.*
- Polium maritimum, erectum, Monspeliacum C. B. Pin. 221. *Polium Monspellanum J. B. 3. 299.*
- Polium maritimum, supinum, Venetum C. B. Pin. *Polium Venetum J. B. 3. 200. Adv. 207.*
- Polium candidum, tenellum, tomentosum, flore purpureo J. B. 3. 300. *Polium montanum v, purpureo flore Clus. Hist. 362.*
- Polium montanum, supinum, alterum C. B. Pin. 221. *Polium vj, albo flore Clus. Hist. 462. Polium candidum, tenellum, tomentosum, flore albo J. B. 3. 300.*
- Polium Pyrenaicum, supinum, Hederæ terrestris folio. *An Chamædryos Montis Sumani J. B. 3. 279.*
- Polium Hispanicum, Chamædryos folio, purpurascente flore. *Polium saxatile, Chamædryos rotundo folio, supinum, rubrum Barr. Icon. Polium satile Chamædryoides, rotundo folio, flore rubello Bocc. Mus. Part. 2. 76. Tab. 62.*
- Polium Lusitanicum, supinum, minus, incanum, caulibus purpurascensibus, flore albo.
- Polium Hispanicum, latifolium, capitulo breviori, purpurascente flore.
- Polium Hispanicum, maximum, album.
- Polium Hispanicum, maximum, luteum.
- Polium Hispanicum, maritimum, Rorismarini folio, flore albo.

- Polium Hispanicum, maritimum, frutescens, Rorismarini folio, flore rubro. *Polium montanum, majus, erectum, Rorismarini flore rubro Barr. Icon.*
- Polium Hispanicum, montanum, pumilum, Rorismarini folio, flore rubro. *Polium montanum, pumilum rubrum, viridi Stœchadis folio, caule tomentoso Barr. Icon.*
- Polium Hispanicum, supinum, flore flavescente.
- Polium Hispanicum, longiore capitulo, flore vario.
- Polium erectum, tenuifolium, flore albo, capitulo breviori.
- Polium Hispanicum, Linariæ foliis canescentibus, flore albo. *Polium montanum, album, non serratum, longis angustisque foliis canescentibus Barr. Icon.*
- Polium Hispanicum, Linariæ foliis brevioribus, flore albo. *Polium montanum, album, non serratum, viride, longis angustisque foliis, caule incano Barr. Icon.*
- Polium montanum, pumilum, rubrum, angusto viridique folio, caule incano Barr. Icon.
- Polium surrectum, minus, angustifolium, serratum, è viridi canescens Barr. Icon.
- Polium montanum, album, angustifolium, serratum, supinum, minus Barr. Icon.
- Polium minus, erectum, angustis, crebris, brevibus foliis, flore rubro Barr. Icon.
- Polium montanum, Gnaphalodes, incisum, flore rubro, supinum Barr. Icon.
- Polium marinum, dasyphyllum, Gnaphalodes, flore albo Barr. Icon.
- Polium montanum, Hispanicum, non crenatum, flore albo Barr. Icon.
- Polium montanum, album, serratum, latifolium, erectum, majus Barr. Icon.
- Polium montanum, album, serratum, latifolium, supinum, majus Barr. Icon.
- Polium montanum, album, serratum, latifolium, supinum, minus Barr. Icon.
- Polium montanum, luteum, dasyphyllum, serratum Barr. Icon.
- Polium Hispanicum, luteum, Majoranæ folio. *Polium montanum, luteum, serratis Anaraci foliis, comâ subluteâ Barr. Icon.*
- Polium Hispanicum, serpilli folio purpurascente flore. *Polium saxatile, purpureum, non serrato Serpilli folio, pressâ comâ Barr. Icon.*
- Polium Hispanicum, Thymi folio, purpurascente comâ. *Polium saxatile, minimum, Thymi folio carneo flore Barr. Icon.*
- Polium à voce Græcâ *πολλία canus*: nam ex Dioscoride corymbos habet cæsariæ canæ similes.

Lib. 3.
cap. 124.

G E N U S III.

Teucrium.

TEUERIUM est plantæ genus, flore monopetalo, labiato, cujus stamina A labii superioris locum occupant: labium verò inferius in quinque partes dividitur, mediâ D, ampliori & cochlearis adinstar excavatâ: cæteris CC, BB,

Tab. 57.

in floris cervicè è regione positus. Ex calyce autem F, campaniformi surgit pistillum G, posticæ floris parti E, adinstar clavi infixum, ac quatuor veluti embryonibus stipatum, qui deinde abeunt in totidem semina I, subrotunda K, in capsula campaniformi H, quæ floris calyx fuit, recondita.

Teucrii species sunt

Teucrium Bæticum Clus. Hisp. 219. J. B. 3. 291. *Teucrium fruticans*, Bæticum, sive iij. Clus. Hist. 348. *Teucrium peregrinum*, folio sinuoso C. B. Pin. 247.

Teucrium Hispanicum, latiore folio.

Teucrium Americanum, haliacabos & Alopecuroides. Plum.

Teucrium supinum, perenne, foliis laciniatis. *Chamæpitys spuria*, multifido folio, Lamii flore C. B. Pin. 250. *Pseudo-Chamæpitys* Clus. Hist. clxxxv.

Teucrium supinum, annuum, Lusitanicum, foliis laciniatis.

Teucrium, ut aiunt, à Teucro nomen invenit.

GENUS IV.

Chamæpitys. Ivette.

Tab. 98.

CHAMÆPITYS est plantæ genus, flore A, monopetalo, unilabiato D, in tres partes diviso, quarum media bifida est, labii superioris locum occupantibus denticulis C. Ex floris autem fundo surgit pistillum E, quatuor veluti embryonibus stipatum, qui deinde abeunt in totidem semina G, oblonga I, in capsulâ H, quæ floris calyx F, fuit, recondita. His notis addendum est flores Chamæpityos sparsim in foliorum alis nasci, non verò verticillatim.

Chamæpityos species sunt

Chamæpitys moschata, foliis ferratis, an prima Dioscoridis C. B. Pin.

249. *Chamæpitys sive Iva moschata* Monspeliensum J. B. 3. 296. *Chamæpitys spuria* prior, sive *Anthyllis altera* Dod. Pempt. 47.

Chamæpitys moschata, foliis ferratis, flore albo H. R. Par.

Chamæpitys moschata, foliis ferratis, flore luteo.

Chamæpitys lutea, vulgaris, sive folio trifido C. B. Pin. 249. *Chamæpitys vulgaris*, odorata, flore luteo J. B. 3. 295. *Ajuga sive Chamæpitys mas* Dioscoridis Lob. Icon. 382.

Chamæpitys vulgaris, folio trifido, flore roseo, Lusitanica. *Ajuga multifidis foliis & rubescente flore* Clus. Hist. clxxxiiij.

Chamæpitys à vocibus Græcis *zoumî humi*, & *zitis Pinus*, quasi diceret Pinum humi jacentem, propter odorem resinofum.

GENUS V.

Bugula. Bugle.

Tab. 98.

BUGULA est plantæ genus, flore A, monopetalo, unilabiato in tres partes diviso, quarum media D, bifida est, labii superioris locum occupantibus denticulis B. Ex calyce autem E, surgit pistillum F, posticæ floris parti C, adinstar clavi

clavi infixum, ac quatuor veluti embryonibus stipatum, qui deinde abeunt in totidem semina H, subrotunda, in capsula G, quæ floris calyx fuit, recondita. His notis addendum est flores Bugulæ verticillatim disponi.

Bugulæ species sunt

Bugula Dod. Pempr. 135. *Consolida media, pratensis, carulea* C. B. Pin. 260.

\ *Consolida media, quibusdam Bugula* J. B. 3. 430.

Bugula flore cinereo vel albo. *Consolida media, pratensis, cinerea vel alba* C. B. Pin. 260.

Bugula Alpina, maxima.

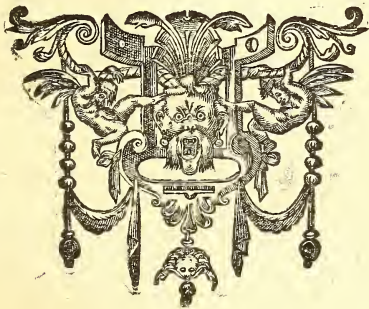
Bugula sylvestris, villosa, flore caruleo. *Consolida media, Genevensis* J. B. 3.

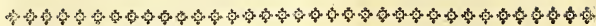
432. *Consolida media, pratensis, hirsuta* H. R. Par.

Bugula sylvestris, villosa, flore suaverubente. *Consolida media, Genevensis, flore rubello* J. B. 3. 432. *Bugula carneo flore* Clus. Hist. xliij.

Bugula sylvestris, villosa, flore albo. *Consolida media, Genevensis, flore albo* J. B. 3. 432.

Bugulam appellari existimant à voce Gallica. Bugle.

CLASSIS V.

DE

HERBIS ET SUFFRUTICIBUS,

Flore polypetalo, cruciformi.

FLOS CRUCIFORMIS dicitur ille, qui semper componitur ex quatuor petalis, & crucem quodammodo repræsentat, qualis est flos Leuconii, Erucae, Brassicæ, &c. Hujus autem floris calyx, si adsit, quatuor plerumque foliis donatur, eodem ut plurimum ordine positus ac petala. Pistillum verò semper abit in fructum.

SECTIO I.

De Herbis flore cruciformi, cujus pistillum abit in fructum unicapularem non siliquosum.

GENUS I.

Jonthlaspi.

Tab. 99.

JONTHLASPI est plantæ genus, flore A, Cruciformi, quatuor scilicet petalis B, constante: ex cujus calyce D, surgit pistillum C, quod deinde abit in fructum E, unicapularem; planum, orbiculatum, clypeiformem, femine factum F, orbiculato G, pariter & plano.

Jonthlaspeos species sunt

Jonthlaspi luteo flore, incanum, montanum, Δικαυδής Col. Part. 1. 280.

Thlaspi saxatile, incanum, luteum, Serpilli folio, minus C. B. Pin. 107.

Jonthlaspi minimum, spicatum, lanatum Col. Part. 1. 284. Thlaspi clypeatum, Serpilli folio C. B. Pin. 107. Lunaria peltata, minima, quibusdam, ad Thlaspi referenda J. B. 2. 935.

GENUS II.

Rapistrum.

Tab. 99.

RAPISTRUM est plantæ genus, flore A, cruciformi, quatuor scilicet petalis B, constante: ex cujus calyce C, surgit pistillum D, quod deinde abit in fructum seu testam E, ferè globosam, unicapularem F, femine factam ut plurimum singulari G.

Rapistræ species sunt

Rapistrum monospermon C. B. Pin. 95. *Prodr.* 37. J. B. 2. 845.

Rapistrum maximum, rotundifolium, monospermon Corn. 147.

Rapistrum arvense, folio auriculato, acuto. *Myagro similis siliquâ rotundâ C.*

B. Pin. 109. *Prodr.* 52. *Myagro affinis herba, capitulis rotundis J. B. 2. 895.*

Rapistrum quasi planta ad Rapam accedens.

GENUS III.

Myagrum.

MYAGRUM est plantæ genus, flore A, cruciformi, quatuor scilicet petalis B, constante: ex cujus calyce C, surgit pistillum D, quod deinde abit in fructum E, turbinatum, unicapularem H, semine factum oblongo G, & duobus loculis inanibus F, ad apicem IK, instructum.

Tab. 92.

Myagri species sunt

Myagrum monospermon, latifolium C. B. Pin. 109. *Prodr.* 51. *Myagrion monospermon J. B. 3. 894.*

Myagrum monospermon, minus C. B. Pin. 109. *Prodr.* 52.

Myagrum à vocibus Græcis *μύρα Musca*, & *αργύριον capro*; quasi dicas plantam, quæ glutine suo muscas capit, quod tamen Myagro non convenit.

GENUS IV.

Ifatis. Pastel.

ISATIS est plantæ genus, flore A, cruciformi, quatuor scilicet petalis B, constante: ex cujus calyce D, surgit pistillum C, quod deinde abit in fructum E, lingulatum, ad oram compressum, bifariam dehiscens FG, unicapularem H, & semine factum I, ut plurimum oblongo.

Tab. 108.

Ifatidis species sunt

Ifatis sativa vel latifolia C. B. Pin. 113. *Ifatis sive Glastrum sativum J. B. 2. 909. Ifatis sativa Dod. Pempt. 79. Pastel ou Guède.*

Ifatis sylvestris vel angustifolia C. B. Pin. 113. *Ifatis sive Glastrum spontaneum J. B. 2. 909. Ifatis sylvestris Dod. Pempt. 79.*

Ifatis sylvestris, minor, Lusitanica H. L. Bat. App.

GENUS V.

Crambe.

CRAMBE est plantæ genus, flore A, cruciformi, quatuor scilicet petalis B, constante: ex cujus calyce C, surgit pistillum D, quod deinde abit in fructum seu testam E, unicapularem F, bifariam dehiscens GG, semine factam ut plurimum oblongo H.

Tab. 100.

Crambes species sunt

Crambe maritima, Brassicæ folio. *Brassica maritima, monospermos C. B. Pin.*

Dd ij

112. *Brassica monospermos*, Anglica J. B. 2. 830. *Brassica marina*, sylvestris, multiflora, monospermos Lob. Icon. 245.
- Crambe maritima*, foliis *Erucae* latioribus, fructu hastiformi. *Eruca maritima latifolia*, Italica, siliquâ hastæ cuspidi simili C. B. Pin. 99. *Cakile* sive *Eruca maritima*, latifolia J. B. 2. 868. *Eruca maritima*, Anglica, siliquâ fungosâ, torosâ, rotundâ, foliis crassis, latioribus Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 231.
- Crambe maritima*, foliis *Erucae* angustioribus, fructu hastiformi. *Eruca maritima*, angustifolia, Italica, siliquâ hastæ cuspidi simili C. B. Pin. 99. *Cakile quibusdam*, aliis *Eruca marina* & *Raphanus marinus* J. B. 2. 867. *Cakile Serapionis*, *Eruca folio*, *Napi flore*, vulgò *Eruca marina* Lob. Icon. 223.

S E C T I O II.

De Herbis flore cruciformi, cujus pistillum abit in fructum fatis brevem, bifariam divisum septo intermedio, respectu valvarum, ad perpendiculum obliquè posito.

G E N U S I.

Thlaspi.

Tab. 101.

THLASPI est plantæ genus, flore A, cruciformi, quatuor scilicet petalis BC, constante: ex cujus calyce D, surgit pistillum E, quod deinde abit in fructum F, subrotundum, planum, orâ plerumque foliaceâ, & supremâ fissum, in duo loculamenta IK, divisum septo intermedio H, respectu valvarum G, ad perpendiculum obliquè posito, feminibus fœtum ut plurimum plantis L. His notis addenda sunt folia indivisa, quibus differt à Nasturtio.

Thlaspeos species sunt

- Thlaspi vulgatius* J. B. 2. 921. *Thlaspi arvense*, *Vaccaria incano folio*, majus C. B. Pin. 106. *Thlaspi alterum* Dod. Pempt. 712.
- Thlaspi Vaccariæ incano folio*, minus C. B. Pin. 106. *Prodr.* 47.
- Thlaspi arvense*, siliquis latis C. B. Pin. 105. *Thlaspi cum siliquis latis* J. B. 2. 923. *Thlaspi latius* Dod. Pempt. 712.
- Thlaspi capsulis hirsutis* J. B. 2. 922. *Thlaspi villosum*, capsulis hirsutis C. B. Pin. 106. *Prodr.* 47.
- Thlaspi capsulâ cordatâ*, peregrinum J. B. 2. 927.
- Thlaspi Allium redolens* Mor. Hist. Oxon. Part. 297. *Scorodothlaspi Ulyssis Aldrovandi* J. B. 2. 927.
- Thlaspi arvense*, perfoliatum, majus C. B. Pin. 106. *Bursa pastoris*, foliis perfoliatis J. B. 2. 938. *Thlaspi oleraceum* Tabern. Icon. 462.
- Thlaspi perfoliatum*, minus C. B. Pin. 106. *Thlaspi iij*, pumilum Clus. Hist. cxxxj.
- Thlaspi parvum*, saxatile, flore rubente C. B. Pin. 107. *Lithorhalspi quaratum*, carnosum, rotundo folio Col. Part. 1. 279.
- Thlaspi Alpinum*, folio rotundiore, carnosum, flore purpurascens.

- Thlaspi* minimum, Lusitanicum, Cochleariæ folio.
Thlaspi Alpinum, minimum, foliis crassis & angustis. *Nasturtium Alpinum*, capsulâ *Nasturtii vulgaris*, J. B. 2. 918. *Nasturtium Alpinum*, capsulâ *Nasturtii hortensis* C. B. Prodr. 45.
Thlaspi Rosa de Hiericho dictum Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 328. *Rosa Hierichuntæ* vulgò dicta C. B. Pin. 484. *Rosa Hiericountea* Lob. Icon. 203. *Rose de Jerico.*
Thlaspi Virginianum, foliis Iberidis amplioribus & serratis. *Iberis humilior*, annua, *Virginiana*, ramosior Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 311.
Thlaspi montanum, sempervirens C. B. Pin. 106. *Thlaspi sempervirentis* species candida J. B. 2. 930. *Thlaspi montanum*, candidum Lugd. 1180.
Thlaspi Creticum quibusdam, flore rubente & albo J. B. 2. 924. *Thlaspi umbellatum*, Creticum, *Iberidis folio* C. B. Pin. 106. *Draba* sive *Arabis* aut *Thlaspi* *Candia* Dod. Pempt. 713.
Thlaspi umbellatum, arvense, amarum J. B. 925. *Thlaspi umbellatum*, arvense, *Iberidis folio* C. B. Pin. 106. *Thlaspi amarum* *Tabern.* Icon. 462.
Thlaspi umbellatum, Creticum, flore albo, odoro, minus C. B. Pin. 106. *Thlaspi parvum*, umbellato flore niveo, odorato J. B. 2. 925. *Thlaspi* iiii, parvum, odorato flore Clus. Hist. cxxxij.
Thlaspi Lusitanicum, umbellatum, gramineo folio, flore purpurascente.
Thlaspi Lusitanicum, umbellatum, gramineo folio, flore albo.
Thlaspi saxatile, vermiculato folio C. B. Pin. 107. *Lithothlaspi montanum*, fruticosius, vermiculato acuto folio Col. Part. 1. 277.
Thlaspi à verbo Græco *θλαω* premo, quod fructum habeat planum & quasi compressum.

G E N U S II.

Nasturtium. *Cresson.*

NASTURTIIUM est plantæ genus, flore A, cruciformi, quatuor scilicet petalis constante: ex cujus calyce B, surgit pistillum C, quod deinde abit in fructum DK, subrotundum, planum, in duo loculamenta divisum H, septo intermedio EN, respectu valvarum FG, LM, ad perpendicularum oblique posito & seminibus fœtum I, ut plurimum planis. His notis addenda sunt folia O, multifida, quibus *Nasturtium* differt à *Thlaspi*.

Tab. 1021

- Nasturtii* species sunt
Nasturtium hortense, vulgatum C. B. Pin. 103. *Nasturtium vulgare*. J. B. 2. 912. *Nasturtium hortense* Dod. Pempt. 711.
Nasturtium hortense, crispum C. B. Pin. 104. *Nasturtium hortense*, crispum, latifolium & angustifolium C. B. Prodr. 43. & 44. *Nasturtium crispum* J. B. 2. 913.
Nasturtium hortense, crispius, angustifolium Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 301.
Nasturtium hortense, latifolium C. B. Pin. 103. *Nasturtium latifolium*, *Dioscoridæum* J. B. 2. 913.
Nasturtium sylvestre *Dalechampi* Lugd. 655. *Thlaspi umbellatum*, *Nastur-*
 D d iij

- vii folio, Monspeliacum C. B. Pin. 106. Thlaspi umbellatum, tenuiter diviso folio, amarum, Narbonense J. B. 2. 925.*
Nasturtium sylvestre, tenuiter incisum, minoris fructu. Iberis Nasturtii folio C. B. Pin. 97. Iberis Martb. 293.
Nasturtium sylvestre, tenuissimè incisum. Thlaspi Iberidis folio, tenuissimè diviso Mor. H. R. Blasf.
Nasturtium Orientale, foliis inferioribus Millefolium, superioribus Perfoliatum referentibus. Thlaspi verò di Dioscoride, primo Zan. 193.
Nasturtium sylvestre, capsulis cristatis. Ambrosia campestris, repens C. B. Pin. 138. Coronopus Ruellii sive Nasturtium verrucosum J. B. 2. 919. Cornu Cerovi alterum, repens Dod. Pempt. 110.
Nasturtium Alpinum, tenuissimè divisum C. B. Pin. 105. Nasturtiolium Alpinum, tenuissimè divisum J. B. 2. 918. Cardamine Alpina, iij, minima Clus. Hist. cxxviii.
Nasturtium pumilum, vernum C. B. Pin. 105. Edit. 1. Cardamine pusilla, saxatilis, montana, Δεκαδς Col. Part. 1. 273.
Nasturtium petræum, foliis Bursa Pastoris C. B. Pin. 104. Bursa Pastoris minor, foliis incisus Ejusd. 108. Bursa pastoris parva, folio glabro, spisso J. B. 2. 937. Nasturtium petræum Tabern. Icon. 451. Pastoria Bursa minor Dod. Pempt. 103.
Nasturtium pumilum, supinum, vernum Bot. Monsp.
Nasturtium minimum, vernum, foliis tantum circa radicem Bot. Monsp. Nasturtium minimum, Monspelienise, caule aphylo. Thlaspi minus Monspelienisum C. B. Pin. 108.

GENUS III.

Thlaspidium.

Tab. 101.

THLASPIDIUM est plantæ genus, flore A, cruciformi, quatuor scilicet petalis B, constante: ex cujus calyce C, surgit pistillum D, quod deinde abit in fructum EF, quasi gemellum, planum, ex duabus partibus compositum GH, septo intermedio I, distinctis; quæ singulæ K, semine turgescunt L, ut plurimum oblongo M, & compresso.

Thlaspidii species sunt

- Thlaspidium Monspelienise, Hieracii folio hirsuto. Thlaspi biscutatatum, asperum, Hieracifolium & majus C. B. Pin. 107. Lunaria biscutata J. B. 2. 935. Thlaspi parvum, Hieracifolium, sive Lunaria lutea Monspelienisum & Leucoium luteum, marinum & Biscutella Lob. Icon. 214.*
Thlaspidium hirsutum, calice floris auriculato. Leucoium montanum, flore pedato Col. Part. 2. 61.
Thlaspidium annuum, flore pallidè luteo. Thlaspi biscutatatum, flore sulphureo Hort. Oxon. Thlaspi biscutatatum, annuum, asperum H. R. Par.
Thlaspidium Raphani folio. Thlaspi biscutatatum, Raphani aut Irionis folio Bocc. Rarior. Plant. 55.
Thlaspidium fruticosum, Leucoii folio, semperflorens. Thlaspi latifolium platycarpon, Leucoii foliis Bocc. Rarior. Plant. 55.

- Thlaspidium fruticosum*, Leucoid folio variegato, semperflorens.
Thlaspidium Anchusæ folio. *Thlaspi biscutellatum*, luteum, *Anchusæ foliis*
Burr. Icon. Borc. Mus. Part. 2. Tab. 122. Thlaspi biscutatum, Anchusæ
foliis Ejusd. 167.
Thlaspidium Apulum, spicatum. *Jondraba Apula, Alyssoides, spicata Col.*
Part. 1. 285.
Thlaspidium montanum, angustifolium, glabrum.
Thlaspidium Alpinum, pumilum asperum.
Thlaspidium, quasi planta ad *Thlaspi* accedens.

G E N U S I V.

Cochlearia. Herbe aux cuilliers.

COCHLEARIA est plantæ genus, flore A, cruciformi, quatuor scilicet petalis B, constante; ex cujus calyce D, surgit pistillum C, quod deinde abit in fructum E, ferè globosum, septo intermedio H, cui valvæ F G, utrinque adhærescunt, in duo loculamenta I, divisum, seminibusque fœtum subrotundis K. Tab. 102.

Cochleariæ species sunt

- Cochlearia folio subrotundo*. C. B. Pin. 110. *Cochlearia J. B. 2. 942. Dod.*
Pempt. 594.
Cochlearia major, Batavica, erecta, folio oblongo H. L. Bat.
Cochlearia folio sinuato C. B. Pin. 150. *Cochlearia Britannica Dod. Pempt. 594.*
Cochlearia Aremorica H. R. Part. *Hederaceum Thlaspi Lob. Icon. 615. Thlaspi*
Hederaceum J. B. 2. 933.
Cochlearia minima, Aremorica, flore dilute rubello Mor. Hist. Oxon.
Part. 2. 309.
Cochlearia Danica, procumbens Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 309. *Cochlearia*
Danica repens C. B. Pin. 110. Prodr. 53. Sim. Paul. Quadrip. Bot. 270.
Cochlearia minor, erecta, Danica Sim. Paul. Quadrip. Bot. 270. *Cochlea-*
ria minor, erecta C. B. Pin. 110. Prodr. 53.
Cochlearia altissima, Glasti folio. *Lepidium glastifolium C. B. Pin. 97. Le-*
pidium annuum Lob. Icon. 321. Lepidium non repens J. B. 2. 941.
Cochlearia folio cubitali. Raphanus rusticus C. B. Pin. 96. Raphanus syl-
vestris sive Armoracia multis J. B. 2. 851. Raphanus rusticus, crassus ra-
dice, Lapsathi folio Lob. Icon. 320.
Cochlearia dicitur, quod ejus folia Cochlearis instar quandoque sint exca-
vata.

G E N U S V.

Lepidium.

LEPIDIUM est plantæ genus, flore A, cruciformi, quatuor scilicet petalis B, constante; ex cujus calyce C, surgit pistillum D, quod deinde abit in fructum E F, lanceiformem, septo intermedio I, cui valvæ G H, utrinque adhærescunt, in duo loculamenta divisum, seminibusque fœtum K, ut plurimum oblongis. Tab. 103.

Lepidii species sunt

- Lepidium latifolium C. B. Pin. 97. *Lepidium Paulli* J. B. 2. 640. *Lepidium Plinii* Dod. *Pempt.* 716. *Passerage.*
 Lepidium humile, incanum, arvense. *Draba umbellata, vel Draba major, capitulis donata* C. B. Pin. 109. *Draba multis, flore albo* J. B. 2. 939. *Arabis sive Draba & Nasturtium Babylonicum* Lob. *Icon.* 224.
 Lepidium humile, minus incanum, Alepicum. *Draba Calepensis, repens, humilior, foliis minus cinereis, quasque viridibus* Mor. *Hist. Oxon. Part.* 2. 314.
 Lepidium gramineo folio, sive Iberis. *Iberis latiore folio* C. B. Pin. 97. *Iberis* J. B. 2. 918. *Dod. Pempt.* 714.
 Lepidium capillaceo folio, fruticosum, Hispanicum.
 Lepidium à voce Græca λεπίς, squama: cò quòd squamas & maculas faciei auferre existimetur.

GENUS VI.

Bursa Pastoris. *Tabouret.*

Tab. 103.

- B**URSA PASTORIS est plantæ genus, flore A, cruciformi, quatuor scilicet petalis B, constante: ex cujus calyce C, surgit pistillum D, quod deinde abit in fructum E, planum, orâ suprêmâ scissum, triangulum isosceles inversum quasi referentem, septo intermedio H, cui valvæ FG, utrinque adhærescunt, in duò loculamenta divisum, seminibusque fectum exiguis I. Bursa pastoris species sunt
 Bursa pastoris major, folio non sinuato C. B. Pin. 108.
 Bursa pastoris major, folio sinuato C. B. Pin. 108. *Bursa pastoria* J. B. 2. 936. *Pastoria Bursa* Dod. *Pempt.* 103. *Tabouret, bourse à berger.*
 Bursa pastoris eleganti folio, instar Coronopi repentis Cam. Hort. 32.
 Bursa pastoris media C. B. Pin. 108. *Bursa pastoria minor* Tabern. *Icon.* 199.
 Bursa pastoris montana, Globulariæ folio. *Thlaspi Alpinum, Bellidis cæruleæ folio* C. B. Pin. 106. *Thlaspi foliis Globulariæ* J. B. 2. 926. *Thlaspi montanum, Bursa pastoris fructu, primum* Col. *Part.* 1. 276.
 Bursa pastoris dicitur à fructus forma, qui ad pastoris marsupium accedere existimatur.

SECTIO III.

De Herbis flore cruciformi, cujus pistillum abit in fructum septo intermedio valvis parallelo, bifariam divisum.

GENUS I.

Alysson.

Tab. 104.

- A**LYSSON est plantæ genus, flore AB, cruciformi, quatuor scilicet petalis C, constante: ex cujus calyce D, surgit pistillum E, quod deinde abit in

in fructum FG, satis exiguum & gibbum, septo intermedio H, valvis GK, parallelis in duo loculamenta MN, divisum, feminibusque factum subrotundis L.

Alyssi species sunt

- Alysson perenne, montanum, incanum. *Thlaspi montanum, luteum* J. B. 2. 928.
- Alysson incanum, luteum, Serpilli folio, majus. *Thlaspi minus quibusdam, aliis Alysson minus* J. B. 2. 928. *Thlaspi Alysson dictum, campestre, majus* C. B. Pin. 107. *Alyssum minimum* Cusf. Hist. cxxxiiij.
- Alysson incanum, Serpilli folio, minus. *Thlaspi Alysson dictum, campestre minus* C. B. Pin. 107.
- Alysson incanum, Serpilli folio, fructu nudo. *Thlaspi Alysson dictum minus, capsulis majoribus, rotundis, non foliatis* Bot. Monsp.
- Alysson maritimum. *Thlaspi Alysson dictum, maritimum* C. B. Pin. 107. *Nasturium vel Thlaspi maritimum* J. B. 2. 927. *Thlaspi Narbonense, Centunculi angusto folio, Alysson Italarum* Tabern. Icon. 461.
- Alysson Halimi folio, tempervirens. *Thlaspi Halimi folio, sempervirens* H. L. Bar.
- Alysson minus, Halimi argenteo angusto folio. *Thlaspi parvum, Halimi angusto, incano folio* Bocch. Mus. Part. 2. 45. *Thlaspi parvum, Halimi angusto, argenteo folio* Ejusd. Tab. 39.
- Alysson minimum. *Thlaspi Alyssum minimum* Mor. H. R. Bles.
- Alysson fruticosum, aculeatum. *Thlaspi fruticosum, spinosum* C. B. Pin. 108. *Leucium spinosum sive Thlaspi spinosum aliis* J. B. 1. 931. *Thlaspi fruticosum, spinosum, Narbonense* Lob. Icon. 217.
- Alysson fruticosum, incanum. *Thlaspi fruticosum, incanum* C. B. Pin. 108. *Thlaspi capsulis sublongis, incanum* J. B. 2. 929. *Thlaspi incanum, Mecklinense* Lob. Icon. 216.
- Alysson Alpinum, hirsutum, luteum. *Sedum Alpinum, hirsutum, luteum* C. B. Pin. 285. *Sedum petraum, montanum* Lob. Icon. 381.
- Alysson Alpinum, Poligoni folio incano. *Bursa pastoris Alpina, hirsuta* C. B. Pin. 108. Prodr. 51.
- Alysson vulgare, Poligoni folio, caule nudo. *Bursa pastoris minor, loculo oblongo* C. B. Pin. 108. *Bursa pastoris minima, oblongis siliquis, verna, loculo oblongo* J. B. 2. 937. *Paronychia vulgaris* Dod. Penpt. 112.
- Alysson Veronicæ folio. *Bursa pastoris major, loculo oblongo* C. B. Pin. 108. *Bursa pastoris sublongo loculo affinis, pulchra planta* J. B. 2. 938. *Draba minima, muralis, discoides* Col. Part. 1. 274.
- Alysson segetum, foliis auriculatis, acutis. *Myagrum sativum* C. B. Pin. 109. *Myagrum dictum Camelina* J. B. 2. 892. & *Myagrum Turcicum* Ejusd. 2. 893. *Myagrum sativum* C. B. Pin. 109. *Camelina sive Myagrion*. Dod. Penpt. 532.
- Alyssum segetum, foliis auriculatis, acutis, fructu majori.
- Alysson Pyrenaicum, perenne, minimum, foliis trifidis.
- Alysson differt à Thlaspi septo intermedio fructus, quod in Alyssis valvis parallelum, in Thlaspi vero ad perpendicularum obliquum est ratione valvarum: differt etiam ab Alyssoides valvis fructus minus concavis.

GENUS II.

Alyssoides.

Tab. 104.

ALYSSOIDES est plantæ genus, flore A, cruciformi, quatuor scilicet petalis B, constante: ex cujus calyce C, surgit pistillum D, quod deinde abit in fructum EF, ferè ellipticum, turgidum, crassum fatis, septo intermedio I, valvis GH, semiellipticis & turgescensibus parallelo in duo loculamenta divisum, seminibusque factum K, orbiculatis, planis, marginatis.

Alyssoidis species sunt

Alyssoides fruticosum, Leucii folio viridi. *An Leucoium luteum, utriculato semine P. Alp. Exot. 117?*

Alyssoides incanum, foliis sinuatis, *Leucoium incanum, siliquis rotundis C. B. Pin. 201. Leucoium cum siliquis rotundis, flore luteo J. B. 2. 931. Eruca peregrina Clus. Hist. 421.*

Alyssoides quasi planta ad Alysson accedens.

GENUS III.

Lunaria. Lunaire ou Bulbonac.

Tab. 105.

LUNARIA est plantæ genus, flore A, cruciformi, quatuor scilicet petalis B, constante: ex cujus calyce C, surgit pistillum D, quod deinde abit in fructum EF, omnino planum, septo intermedio HK, cui valvæ membranaceæ GILM, & parallelæ adhærescunt, in duo veluti loculamenta divisum, seminibusque factum NO, ut plurimum reniformibus & quasi marginatis.

Lunariæ species sunt

Lunaria major, siliquâ rotundiore J. B. 2. 881. *Viola Lunaria major, siliquâ rotundâ C. B. Pin. 203. Viola latifolia Dod. Pempt. 161. Viola Lunaris, 1, Tabern. Icon. 313.*

Lunaria major, perennis, siliquâ rotundiore, flore albo. *Leucoium lunatum seu lunarium latifolium, majus, alterum, siliqua rotunda, flore albo Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 246.*

Lunaria major, siliquâ longiore J. B. 2. 882. *Viola Lunaria major, siliquâ oblongâ C. B. Pin. 203. Viola Lunaris, ij, Tabern. Icon. 314.*

Lunaria major, siliquâ longiore, flore purpureo. *Leucoium majus, perenne, siliquâ lunatâ, longâ, coronatâ, flore purpureo H. R. Bar.*

Lunaria Leucii folio, siliquâ oblongâ, majori. *Leucoium Alyssoides, clypeatum, majus C. B. Pin. 201. Alysson siliquâ latâ, asperâ, quibusdam Lunaria flore luteo J. B. 2. 934. Alysson Dioscoridis Dod. Pempt. 89.*

Lunaria Leucii folio, siliquâ oblongâ, minori. *Leucoium Alyssoides, clypeatum, minus C. B. Pin. 201. Leucoium minus, peltatum, Romanum Col. Part. 2. 60.*

Lunaria filiquâ oblongâ, intortâ. *Leucoium sive Lunaria vasculo sublongo, intorto Raii Synops. 164.*

Lunaria à Lunâ, propter filiquarum formam.

S E C T I O I V.

De Herbis flore cruciformi, cujus pistillum abit in fructum filiquosum, bicapsularem.

G E N U S I.

Brassica. Chou.

BRASSICA est plantæ genus, flore A, cruciformi, quatuor scilicet petalis B, constante: ex cujus calyce C, surgit pistillum D, quod deinde abit in fructum seu filiquam E, teretem, longam, cylindraceam, septo medio F, qui valvæ G H, imbricatæ utrinque adhaerescunt, in duo loculamenta divisam, seminibusque fœtam subrotundis I. His notis addenda est totius plantæ facies, quæ posita est in foliis plerumque rugosis, sinuatis, & cæsiis.

Tab. 106.

Brassicæ species sunt

Brassica capitata, alba C. B. Pin. 111. J. B. 2. 826. *Brassica capitata, albida* Dod. Pempt. 623. *Chou pommé, blanc.*

Brassica alba, capite oblongo, non penitus clauso C. B. Pin. 111. *Brassica Italica, tenerrima, glomerosa, flore albo* J. B. 2. 827. *Brassica Sabauda, hyberna* Lob. Icon. 244. *Chou de Milan ou de Savoye.*

Brassica alba vel viridis C. B. Pin. 111. *Brassica alba, vulgaris*, J. B. 2. 829. *Brassica vulgaris, sativa* Dod. Pempt. 621. *Chou blond.*

Brassica alba, expansa J. B. 2. 829.

Brassica alba, crispa C. B. Pin. 111. *Brassica Sabauda, rugosa* J. B. 2. 828. *Brassica Sabauda* Dod. Pempt. 624. *Chou frisé, blanc.*

Brassica ex capitibus pluribus conglobata C. B. Pin. 111. *Brassica capitata, polycephala* Lugd. 521.

Brassica capitata, rubra C. B. Pin. 111. J. B. 2. 831. *Brassica rubra, capitata* Dod. Pempt. 621. *Chou pommé, rouge.*

Brassica gongyloides C. B. Pin. 111. *Brassica caulorapa* J. B. 2. 829. *Brassica caule Rapum gerens* Dod. Pempt. 625. *Chou-Rave.*

Brassica cauliflora C. B. Pin. 111. *Brassica multiflora* J. B. 2. 828. *Brassica florida, botrytis* Lob. Icon. 245. *Chou-fleur.*

Brassica rubra C. B. Pin. 111. & Tabern. Icon. 396. *Brassica rubra, vulgaris* J. B. 2. 831. *Chou rouge.*

Brassica radice Napiformi. Napobrassica C. B. Pin. 111. Prodr. 54. *Chou-Navet.*

Brassica Alparagodes, crispa C. B. Pin. 111. *Brassica crispa, prolifera* Tabern. Icon. 398. *Brassica thyrsoides* J. B. 2. 833.

- Brassica rugosa, longioribus foliis J. B. 2. 828.
 Brassica fimbriata C. B. Pin. 112. *Brassica crispa, laciniosa* J. B. 2. 832.
Brassica tophosa Tabern. Icon. 401.
 Brassica fimbriata, maxima.
 Brassica fimbriata, pumila C. B. Pin. 112. *Brassica Anglicana, nivea, minima*
 J. B. 2. 830. *Anglica minima Brassica Adv.* 92.
 Brassica laciniata, alba J. B. 2. 832.
 Brassica laciniata, rubra J. B. 2. 832.
 Brassica lato Apii folio C. B. Pin. 112. *Brassica tenuissime laciniata* J. B. 2.
 832. *Brassica Selinifolia, latifolia* Tabern. Icon. 401.
 Brassica angusto Apii folio C. B. Pin. 112. *Brassica Selinifolia, angustifolia*
 Tabern. Icon. 402.
 Brassica arvensis C. B. Pin. 112. *Brassica rubra, minor* J. B. 2. 833. *Brassica*
sylvestris, Crambe dicta Dod. Pempt. 623. *Calsa.*
 Brassica maritima, arborea seu procerior, ramosa Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 208.
 Brassica peregrina, moschum olens H. R. Par. *Chou musqué.*
 Brassica campestris, perfoliata, flore albo C. B. Pin. 112. *Perfoliata siliquosa*
 J. B. 2. 835. *Brassica campestris, 1. Clus. Hist. cxxvij.*
 Brassica campestris, perfoliata, flore purpureo C. B. Pin. 112. *Perfoliata*
siliquosa, purpurea Clusio J. B. 2. 836. *Brassica campestris, purpureo flore*
Clus. Hist. cxxvij.
 Brassica Alpina, perennis.
 Ab eo genere excludi debent *Brassica maritima, monosperma* C. B. Pin. 112.
qua Crambe species est. Brassica sylvestris foliis circa radicem Cichoraceis
C. B. Pin. 112. qua species est Turritidis, perinde ac sequentes. Brassica
sylvestris, hispida, non ramosa C. B. Pin. 112. *Brassica sylvestris, ramosa,*
hispida C. B. Pin. 112. *Edit. 2.*
- Lib. 20. cap. 9. Brassica quasi *ερασιουδής* olus, per excellentiam. De ea enim teste Plinio, scrip-
 sere Chryssippus, Diouches, Pythagoras, & Carus.

G E N U S I I.

Leucoium. Girostier ou Violier.

Tab. 107. **L**EUCOIUM est plantæ genus, flore A, cruciformi, quatuor scilicet petalis
 B, constante: ex cujus calyce C, surgit pistillum D, quod deinde abit in fruc-
 tum seu siliquam EF, longam, compressam, septo intermedio GL, cui
 valvæ HI, MN, utrinque adhærescunt, in duo loculamenta divisam, se-
 minibusque sætam planis, orbiculatis KO, ut plurimum marginatis.

Leucoii species sunt

- Leucoium incanum, majus C. B. Pin. 220. *Leucoium hyemale & diu durans*
etiam album J. B. 2. 874. *Leucoium candidum, majus* Dod. Pempt. 159.
 Leucoium incanum, majus, flore cinericeo C. B. Pin. 200.
 Leucoium purpureum vel rubrum C. B. Pin. 200. *Leucoium hyemale & diu-*
durans, purpureum & roseum J. B. 2. 874. *Leucoium purpureum* Tabern.
 Icon. 309.

- Leucoium incanum, majus, coccineum Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 240.
 Leucoium violaceum Tabern. Icon. 310.
 Leucoium flore ex purpura puniceo C. B. Pin. 200.
 Leucoium incanum, minus C. B. Pin. 200. *Leucoium aestivum*, flore purpureo & roseo & albo J. B. 2. 875. *Leucoium minus & annuum* Dod. Pempt. 159. *Quarantain*.
 Leucoium incanum, majus, multiplex, flore rubro C. B. Pin. 200. *Leucoium multiplici flore* Dod. Pempt. 159.
 Leucoium incanum, majus, multiplex, flore purpureo C. B. Pin. 200. *Leucoium flore purpureo, pleno* Eyst.
 Leucoium incanum, majus, multiplex, flore pupuro-violaceo C. B. Pin. 200. *Leucoium sive Keiri, pupuro-violaceum, pleno flore* Suvert.
 Leucoium incanum, majus, multiplex, flore albo C. B. Pin. 200. *Leucoium flore pleno, albo* Eyst.
 Leucoium incanum, majus, variegatum, simpliciter flore, striis inæqualibus notato C. B. Pin. 200.
 Leucoium variegatum, album, rubris maculis Eyst.
 Leucoium variegatum, purpureis maculis Eyst.
 Leucoium incanum, majus, variegatum, pleno flore C. B. Pin. 201.
 Leucoium purpureum, variegatum, sanguineis maculis signatum Bly.
 Leucoium incanum, majus, variegatum, pleno flore, foliis in ambitu argenteis H. L. Bar.
 Leucoium pleno flore, album, sanguineis maculis signatum Eyst.
 Leucoium pleno flore, album, purpureis maculis signatum Eyst.
 Leucoium album, odoratissimum, folio viridi C. B. Pin. 202. *Leucoium hyemale, diu durans, flore albo, folio viridi & livido, glabro* J. B. 2. 875.
 Leucoium vernum, perenne, album, majus. *Draba alba, siliquosa* C. B. Pin. 109. *Hesperis Alpina sive muralis minor, repens* J. B. 2. 880. *Draba ij* Clus. Hist. cxxx.
 Leucoium vernum, perenne, album minus.
 Leucoium Hesperidis folio. *Glastifolia Cichoroides J. Baubini & Turritis 2.* Clusio J. B. 2. 836. *Turritia major, Plateau* Clus. Hist. cxxvij.
 Leucoium maritimum, minimum, Hispanicum, vernum, foliis Erucae.
 Leucoium maritimum, sinuato folio C. B. Pin. 201. *Leucoium maritimum, magnum, latifolium* J. B. 2. 875. *Leucoium marinum, majus* Clus. Hist. 298.
 Leucoium maritimum, candidum C. B. Pin. 201. *Keiri marinum, flore candido* Lob. Icon. 332.
 Leucoium luteum, maximum, foliis tuberculis obsitis C. B. Pin. 202. *Flos Cheiri Eystettensis, maximus* Eyst.
 Leucoium luteum, magno flore C. B. Pin. 202. *Flos Keiri simplex, medius* Eyst.
 Leucoium luteum, serrato folio, flore grandiore C. B. Pin. 202.
 Leucoium luteum, vulgare C. B. Pin. 202. *Leucoium luteum, vulgò Cheiri, flore simpliciter* J. B. 2. 872. *Leucoium luteum* Dod. Pempt. 260.
 E e iij

- Leucoium luteum, pleno flore, majus C. B. Pin. 202. *Leucoium luteum, pleno flore* J. B. 2. 873. *Leucoium flore luteo, pleno, majus* Eyst.
 Leucoium flore pleno, minus C. B. Pin. 202. *Viola petraea, lutea, multiplex* Tabern. Icon. 306.
 Leucoium luteum, flore pleno, patulo. *Keiri seu Leucoium luteum, alterum, flore pleno* Raii Hist. 782.
 Leucoium majus, flore pleno, ferrugineo. *Keiri sive Leucoium luteum, majus, flore pleno, ferrugineo* Park. Par. 257.
 Leucoium majus, flore pleno, ex purpureo colore & aureo varium H. R. Par.
 Leucoium angustifolium, Alpinum, flore sulphureo H. R. Par.
 Leucoium à vocibus Græcis λευκός ἴος, i. Viola alba.

GENUS III.

Hesperis. *Juliane* vel *Juliene*.

Tab. 108.

- H**ESPERIS est plantæ genus, flore A, cruciformi, quatuor scilicet petalis B, constante: ex cujus calice C, surgit pistillum D, quod deinde abit in fructum seu siliquam EF, longam, teretem, cylindraceam, septo intermedio GL, cui valvæ imbricatæ HI, MN, utrinque adhaerescant, in duo loculamenta, divisam seminibusque foetam oblongis, quasi cylindraceis K, aut globosis O, quæ veluti nidulantur in scrobiculis septi intermedii.
 Hesperidis species sunt
 Hesperis hortensis, flore purpureo C. B. Pin. 202. *Hesperis flore purpureo* J. B. 2. 877. *Viola hyemalis, purpurea* Tabern. Icon. 308. *Juliane simple, purpurine.*
 Hesperis hortensis, flore candido C. B. Pin. 202. *Hesperis flore albo* J. B. 2. 877. *Viola hyemalis, flore albo* Tabern. Icon. 308.
 Hesperis hortensis flore viridi C. B. Pin. 202. *Hesperis hortensis, flore viridi seu abortivo* Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 251.
 Hesperis flore purpureo, pleno H. R. Par. *Juliane double, purpurine.*
 Hesperis flore pleno, albo H. R. Par. *Viola matronalis, flore multiplici* Corn. 210. *Juliane double blanche.*
 Hesperis hortensis, flore vario, pleno H. L. Bat. *Juliane à fleur double panachée.*
 Hesperis montana, pallida, odoratissima C. B. Pin. 201. *Hesperis colore inleganti* J. B. 2. 879. *Hesperis* 1. *Clus. Hist.* 296.
 Hesperis sylvestris, inodora C. B. Pin. 202. *Hesperis Pannonica, inodora* J. B. 2. 878. *Hesperis* 3. *Clus. Hist.* 297.
 Hesperis peregrina, siliquis articulatis C. B. Pin. 202. *Hesperis Syriacæ* Cam. Hort. Tab. xix. J. B. 2. 879.
 Hesperis Allium redolens Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 252. *Alliaria* Matth. 843. J. B. 2. 883.
 Hesperis lutea, siliquis strictissimis. *Draba lutea, siliquis strictissimis* C. B. Pin. 110. *Arabis à quibusdam dicta planta* Cam. Epit. 342. *Draba lutea quibusdam* J. B. 2. 870.

- Hesperis Leucoii folio non ferrato, siliquâ quadrangulâ. *Leucoium luteum*, sylvestre, angustifolium C. B. Pin. 202. *Leucoium luteum*, sylvestre Clusii J. B. 2. 873. *Leucoium sylvestre* Tabern. Icon. 319.
- Hesperis Leucoii folio ferrato, siliquâ quadrangulâ. *Leucoium luteum montanum*, ferrato folio C. B. Pin. 202. *Leucoium luteum*, sylvestre, Pannonicum, ferrato folio obtuso & acuto J. B. 2. 873. *Leucoio giallo*, montano Pon. Bald. Ital. 232.
- Hesperis siliquâ corniculatâ; flore obsoleto C. B. Pin. 202. *Leucoium corniculatum*, saxatile, obsoleto flore Col. Part. 1. 262.
- Hesperis maritima, supina, exigua. *Leucoium marinum*, parvum, folio viridente, crassifolium J. B. 2. 877.
- Hesperis sylvestris, parvo flore C. B. Pin. 202. Prodr. 103.
- Hesperis maritima, angustifolia, incana. *Leucoium marinum*, angustifolium C. B. Pin. 201. J. B. 2. 876. *Leucoium marinum*, minus Clus. Hist. 298.
- Hesperis Africana, villosa, flore cæruleo. *Leucoium Africanum*, cæruleo flore, latifolium, hirsutum—H. L. Bat.
- Hesperis peregrina, foliis dentatis, floribus variis. *Leucoium peregrinum*, dentatis foliis, floribus purpuro-cæruleis & variis H. R. Monsp.
- Hesperis Lusitanica, angustifolia, folio dentato, purpurascente flore.
- Hesperis Hispanica, foliis incis, siliquâ lunatâ.
- Hesperis maritima, latifolia, siliquâ tricuspidi. *Leucoium marinum* Cam. Hort. Tab. xxiii. *Leucoio affine Tripolium Anguillare* & *Leucoium marinum* Camerarii J. B. 2. 876.
- Hesperis Sicula, frutescens, siliquâ tricuspidi. *Leucoium minus*, frutescens, purpureum, montanum, crucigerum Bocc. Mus. Part. 2. 138. Tab. 111.
- Hesperis Sicula, Coronopi folio, siliquâ tricuspidi. *Leucoium montanum*, crucigerum, Coronopi folio Bocc. Mus. Part. 2. 147. Tab. 111.
- Hesperis Africana, major, flore cæruleo, Coronopi folio. *Leucoium Africanum*, cæruleo flore, angusto Coronopi folio, majus H. L. Bat.
- Hesperis Africana, minor, flore cæruleo, Coronopi folio. *Leucoium Africanum*, cæruleo flore, angusto Coronopi folio, minus H. L. Bat.
- Hesperis differt à Leucoio siliquis cylindraceis, seminibusque tumescentibus, non marginatis quæ in septi intermedii serobiculi veluti nidulantur.

GENUS IV.

Turritis.

TURRITIS differt ab Hesperide siliquis planis: à Leucoio seminibus non marginatis: à Brassica, tum facie, tum siliquis planis.

Turritidis species sunt

- Turritis Lob. Icon. 220. *Brassica sylvestris*, hispida non ramosa C. B. Pin. 112. Edit. 2. *Brassica sylvestris*, foliis integris & hispidis C. B. Pin. 112. Edit. 1. *Turritis vulgarior* J. B. 2. 836.
- Turritis minor Bot. Monsp.

- Turritis vulgaris, ramola. *Bursa pastoris similis, siliquosa, major, seu majoribus foliis* C. B. Pin. 108. *Pilosella siliquata* D. Thal. Tab. vij. *Bursa pastoris sive Pilosella siliquosa* J. B. 2. 870.
- Turritis Leucocii folio. *Myagrum siliqua longâ* C. B. Pin. 109. *Myagrum affinis planta, siliquis longis* J. B. 2. 894. *Myagrum* 11. *Lobelii Tabern. Icon.* 866.
- Turritis Alpina, foliis incisis. *Nasturtium Alpinum, inspidum* C. B. Pin. 105. *Cardamine insipida* F. Gregorii Col. Part. 2. 69.
- Turritis foliis inferioribus Cichoraceis, cæteris Perfoliatæ. *Brassica sylvestris foliis circa radicem Cichoracis* C. B. Pin. 112. *Sinapi album* Lugd. 1168.
- Turritis annua, verna, flore purpurascente. *Leucoium maritimum, latifolium* C. B. Pin. 201. *Leucoium maritimum, latifolium, flore caruleo-purpurante* J. B. 201. *Leucoium maritimum, caruleo-purpureum* Tabern. Icon. 311.

GENUS V.

Cardamine.

Tab. 109.

CARDAMINE est plantæ genus, flore A, cruciformi, quatuor scilicet petalis B, constante: ex cujus calyce C, surgit pistillum D, quod deinde abit in fructum seu siliquam EF, septo intermedio GK, cui valvæ HI, utrinque adherescunt, in duo loculamenta divisam, seminibusque factam plerumque orbiculatis L. His notis addi debet valvas HI, per maturitatem helicis in modum revolvi & semina cum impetu excutere.

Cardamines species sunt

- Cardamine pratensis, magno flore purpurascente. *Nasturtium pratense, magno flore* C. B. Pin. 104. *Iberis Fuchsi sive Nasturtium pratense, sylvestre* J. B. 2. 899. *Flos Cuculi* Dod. Pempt. 592.
- Cardamine pratensis, magno flore albo. *Nasturtium pratense, magno flore profusus albo* C. B. Pin. 194.
- Cardamine pratensis, magno flore pleno. *Nasturtium pratense, flore pleno* C. B. Pin. 104. *Iberis Fuchsi sive Nasturtium pratense, flore pleno* J. B. 2. 889. *Cardamine altera, pleno flore* Clus. Hist. cxxix.
- Cardamine pratensis, parvo flore. *Nasturtium pratense, parvo flore* C. B. Pin. 104. *Prodr.* 44.
- Cardamine annua, exiguo flore. *Sisymbrii Cardamine, species quadam insipida* J. B. 2. 886. *Sium minimum* P. Alp. Exor. 331.
- Cardamine Scula, foliis Fumaricæ. *Sio minimo Prosperi Alpini affinis, siliquis latis* Pocc. Ravior. Plant. 84.
- Cardamine iv Dalechampii Lugd. 659. *Nasturtium aquaticum, minus* C. B. Pin. 104. *Sisymbrium Cardamine hirsutum, minus, flore albo* J. B. 2. 888.
- Cardamine flore majore, elatior. *Sisymbrium Cardamine sive Nasturtium aquaticum, flore majore, elatius* J. B. Pin. 104. *Nasturtium aquaticum, majus & amarum* C. B. Pin. 104. *Nasturtium aquaticum, erectum, folio longiore* Ejsd.

Cardamine

- Cardamine Alpina, minor, Resedæ foliis. *Nasturtium Alpinum*, *minus*, *Resedæ foliis C. B. Pin. 104. Prodr. 45.*
 Cardamine montana, Afari folio. *Nasturtium montanum*, *Afari folio Bocc. Ravier. Plant. 5.*
 Cardamine hirsuta, Chelidonii folio, flore purpurascente. *Sinapi agreste*, *flore purpureo J. B. 2. 866. Sinapi alterum, agreste, nostras Col. Phytob. 25.*
 Cardamine glabra, Chelidonii folio. *Nasturtium Alpinum*, *Halicacabi peregrini foliis Ambros. 374.*
 Cardamine Alpina, 1. trifolia Clus. Hist. cxxvij. *Nasturtium Alpinum*, *trifolium C. B. Pin. 104. Iberidi Fuchsi affinis, trifolia Cardamine J. B. 2. 890.*
 Cardamine Africana, trifolia. *Nasturtium foliis ternis, facie Christophoriana Par. Bat.*
 Cardamine à Cardamo, quasi planta ad Cardamum seu Nasturtium accedens.

GENUS VI.

Dentaria. *Dentaire.*

DENTARIA est plantæ genus, flore A, cruciformi, quatuor scilicet petalis B, canstante: ex cujus calyce C, surgit pistillum D, quod deinde abit in fructum EF, seu siliquam septo intermedio G, cui valvæ HI, utrinque adherescunt, in duo loculamenta divisam, seminibusque sextam K, plerumque subrotundis. His notis non tantum addi debet valvas HI, per maturitatem helicis in modum revolvi & cum impetu semina excutere; sed radices etiam L, carnosas esse, squamata, ac veluti dentibus incidi.

Tab. 119.

- Dentariæ species sunt
 Dentaria heptaphyllos C. B. Pin. 322. *Coralloides altera sive septifolia J. B. 2. 899. Viola dentaria, altera Dod. Pempt. 162.*
 Dentaria pentaphyllos, foliis mollioribus C. B. Pin. 322. *Dentaria quinquefolia J. B. 2. 900. Viola Dentaria, prima Dod. Pempt. 162. Dentaria vij, πενταφυλλος, ij Clus. Hist. cxxij.*
 Dentaria pentaphyllos, foliis asperis C. B. Pin. 322. *Coralloides prima, quinquefolia J. B. 2. 900. Dentaria vj, πενταφυλλος, 1. Clus. Hist. cxxij.*
 Dentaria heptaphyllos, baccifera C. B. Pin. 322. *Coralloides minor, bullifera J. B. 2. 902. Dentaria iiij, baccifera Clus. Hist. cxxj.*
 Dentaria triphyllos C. B. Pin. 322. *Coralloides enneaphyllos Clusi J. B. 2. 902. Dentaria v, τετραφυλλος, Clus. Hist. cxxj. Ceratia Plinii Col. Part. 1. 307.*
 Dentaria enneaphyllos, montis aurei H. R. Par.
 Dentaria à radicum formâ, quæ veluti dentibus inciduntur.

GENUS VII.

Sisymbrium.

SISYMBRIUM est plantæ genus, flore A, cruciformi, quatuor scilicet petalis B, constante: ex cujus calyce C, surgit pistillum D, quod deinde abit in

Tab. 109.

F f

fructum seu siliquam E, septo intermedio F, cui valvæ GH, utrinque adhærescunt, in duo loculamenta divisam, seminibusque fœtam I, ut plurimum subrotundis. His notis addenda est facies quædam speciebus hujus generis propria.

Sisymbrii species sunt

- Sisymbrium aquaticum Matth. 487. *Nasturtium aquaticum*, *supinum* C. B. Pin. 104. *Sisymbrium Cardamine*, sive *Nasturtium aquaticum* J. B. 4. 884. *Cresson d'eau*.
- Sisymbrium Pyrenaicum, latifolium, purpurascens flore. *Nasturtium Pyrenaicum*, *aquaticum* Par. Bat.
- Sisymbrium Erucæ folio glabro, flore luteo. *Eruca lutea*, *latifolia*, sive *Barbarea* C. B. Pin. 98. *Barbarea* J. B. 2. 868. Dod. Pempt. 712.
- Sisymbrium Erucæ folio glabro; minus & præcocius.
- Sisymbrium Erucæ folio glabro, flore pleno. *Eruca lutea* sive *Barbarea*, *pleno flore* C. B. Pin. 99.
- Sisymbrium Erucæ folio aspero, flore luteo. *Leucoium luteum*, *Erucæ folio* C. B. Pin. 201. *Leucoium terrestre*, *majus* Col. Part. 1. 262.
- Sisymbrium aquaticum, Raphani folio, siliquâ breviori. *Raphanus aquaticus*, *alter* C. B. Pin. Edit. 1. 97. Prodr. 38. *Raphanus aquaticus*, *Rapistræ folio* C. B. Pin. Edit. 2. 97. *Rapistrum aquaticum* Tabern. Icon. 408.
- Sisymbrium aquaticum, Raphani folio variegato, siliquâ breviori. *Raphanus aquaticus*, *alter*, *foliis variegatis* H. R. Par.
- Sisymbrium aquaticum, foliis in profundas licinias divisis, siliquâ breviori. *Raphanus aquaticus*, *foliis in profundas lacinias divisis* C. B. Pin. 97. Prod. 38.
- Sisymbrium palustre, repens, Nasturtii folio. *Eruca palustris* & *Nasturtii folio*, *siliquâ oblongâ* C. B. Pin. 98. *Eruca palustris*, *minor* Tabern. Icon. 447. *Eruca quibusdam sylvestris*, *repens*, *flosculo luteo* J. B. 2. 866.
- Sisymbrium palustre, minus, siliquâ asperâ. *Sinapi parvum*, *siliquâ asperâ* C. B. Pin. 99. Prodr. 41. *Sinapi Monspeulanum*, *siliquâ asperâ*, *hirsutâ* J. B. 2. 858.
- Sisymbrium palustre, minus, siliquâ glabrâ. *Sium tenuifolium*, *montanum*, *luteum* Col. Part. 1. 269.
- Sisymbrium annuum, Absinthii minoris folio. *Nasturtium sylvestre*, *tenuissime divisum* C. B. Pin. 105. *Scirphium Germanicum* sive *Sophia quibusdam* J. B. 2. 886. *Sophia Chirurgorum* Lob. Icon. 738.
- Sisymbrium differt à Cardamine valvis fructus velasticâ destitutis, à Leucoio verò, brassicâ, & cæteris, facie sibi propriâ.

GENUS VIII.

Eruca. Roquette.

Tab. 111.

ERUCA est plantæ genus, flore A, cruciformi, quatuor scilicet petalis B, constante: ex cujus calyce C, surgit pitillum D, quod deinde abit in fructum E, seu siliquam, septo intermedio F, cui valvæ GH, utrinque adhærescunt,

In duo loculamenta divisam, seminibusque factam ut plurimum subrotundis L. His notis addenda est fapor Erucæ proprius.

Erucæ species sunt

Erucalatifolia, alba, sativa Dioscoridis C. B. Pin. 98. *Erucamajor, sativa, annua, flore albo, striato* J. B. 2. 857. *Erucasativa* Dod. Pempt. 708.

Erucasativa, foliis magis dissectis H. Edimb.

Erucaromana seu Gentilis, siliquâ angustâ, folio lato J. B. 2. 860.

Erucabellidis folio Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 231.

Erucatenuifolia, perennis, flore luteo J. B. 2. 861.

Erucasylvestris, major, lutea, caule aspero C. B. Pin. 98. *Erucasylvestris* Dod. Pempt. 708.

Erucasylvestris, minor, lutea, Bursæ pastoris folio C. B. Pin. 98. *Prodr.* 39.

Erucaminimo flore, Monspelienfis J. B. 2. 862. *Erucasicula, Bursa pastoris folio* Bocc. Rarior. Plant. 18.

Erucatanacetifolia H. R. Par. *Erucaindiana con foglie di Tanaceto* Zan. 86.

Erucatanaceti foliis Mor. H. R. Bles.

Erucab erodendo, propter saporem acerrimum.

GENUS X.

Sinapi. *Moutarde.*

SINAPI est plantæ genus, flore A, cruciformi, quatuor scilicet petalis B, constante: ex cujus calyce C, surgit pistillum D, quod deinde abit in fructum seu siliquam EF, septo intermedio GL, (cui valvæ HI, MN, utrinque adherescunt) in duo loculamenta divisam, seminibus factam ut plurimum subrotundis K P, & in cornu quoddam fungosum O, confimili semine prægnans, plerumque desinentem. His notis addendus est fapor acris & fervidus Sinapi proprius.

Tab. 1124

Sinapi species sunt

Sinapi Rapi folio C. B. Pin. 99. *Sinapi siliquâ latiusculâ, glabrâ, semine rufo sive vulgare* J. B. 2. 855. *Sinapi sativum, prius* Dod. Pempt. 706.

Sinapi album, siliquâ hirsutâ, semine albo & rufo J. B. 2. 856. *Sinapi Apii folio* C. B. Pin. 99. & *Sinapi hortense, semine albo* Ejusd. *Sinapi sativum, alterum* Dod. Pempt. 707.

Sinapi arvense, præcox, semine nigro Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 216. *Rapistrum flore luteo, foliis incisis vel sinuatis* C. B. Pin. 95. J. B. 2. 844. *Rapistrum arvorum* Lob. Icon. 198.

Sinapi arvense, præcox, semine nigro, foliis integris. *Rapistrum flore luteo, foliis non incisis* C. B. Pin. 95. *Rapistrum* Dod. Pempt. 675.

Sinapi Erucæ folio C. B. Pin. 99. *Sinapi Erysimi Tragi cognatum sive simile* J. B. 2. 857. *Sinapi sylvestre* Dod. Pempt. 707.

Sinapi Hispanicum, foliis lobatis, flore sulphurei coloris.

Sinapi Hispanicum, Nasturtii folio.

Sinapi Hispanicum, minus, Raphani folio.

Sinapi Hispanicum, pumilum, album.

Sinapi Indicum, maximum, Lactucæ folio Schol. Bot. *Sinapi Indicum*, *Lactucæ folio Par. Bat.*

Sinapi Indicum, Lactucæ foliis angustioribus Flor. Bat. *Sinapi Indicum*, *Lactucæ folio minus*, seu *angusto*, *profundius crenato Par. Bat.*

GENUS X.

Erysimum. Velar ou Torrelle.

Tab. 111.

ERYSIMUM est plantæ genus, flore A, cruciformi, quatuor scilicet petalis B, constante: ex cujus calyce C, surgit pistillum D, quod deinde abit in fructum seu siliquam EIK, septo intermedio F, cui valvæ GH, utrinque adhærescunt, in duo loculamenta I, divisam, seminibus foetam L, ut plurimum exiguis & rotundis. His notis addi debet facies quædam Erysimi propria.

Erysimi species sunt.

Erysimum vulgare C. B. Pin. 100. *Erysimum Tragi*, *flosculis luteis*, *juxta muros proveniens J. B. 2. 863*. *Erysimum*, *Irio 1. Tabern. Icon. 449*.

Erysimum alterum, siliquis Erucae C. B. Pin. 101. *Erysimum ij Tabern. Icon. 449*.

Erysimum polyceration vel corniculatum C. B. Pin. 101. *Erysimum alterum Matthioli*, *siliquis parvis*, *quibusdam Dentaria J. B. 2. 864*. *Erysimum alterum*, *Italicum & Matthioli Lob. Icon. 206*.

Erysimum latifolium, majus, glabrum C. B. Pin. 101. *Irio Apulus alter*, *lavi Eruca folio Col. Part. 1. 265*. *Sinapi sylvestre Monspeffulanum*, *lato folio*, *flosculo luteo*, *minimo*, *siliquâ longissimâ J. B. 2. 858*.

Erysimum angustifolium, majus C. B. Pin. 101. *Rapistrum sylvestre*, *Irionis folio Col. Part. 1. 268*.

Erysimum corniculatum, Glafti folio, Pyrenaicum.

Erysimum Dentis leonis folio, perenne, Pyrenaicum. *Erysimum vero di Dioscoride Zan. 82*.

Erysimum à verbo Græco *ἔρσιμον* *salvum conservo*; propter eximias qualitates quas Erysimum tribuerunt Antiqui.

GENUS XI.

Rapa. Rave.

Tab. 113.

RAPA est plantæ genus, flore A, cruciformi, quatuor scilicet petalis B, constante: ex cujus calyce C, surgit pistillum D, quod deinde abit in fructum seu siliquam E, septo intermedio F, cui valvæ GH, utrinque adhærescunt, in duo loculamenta divisam, seminibus foetam L, ut plurimum subrotundis, & in cornu quoddam fungosum I, consimili semine K, prægnans, plurimque desinentem. His notis addenda radix MN, carnosa tuberosaque.

Rapæ species sunt

Rapa sativa, rotunda, radice candidâ C. B. Pin. 89. *Rapum sativum*, *rotundum J. B. 2. 838*. *Rapum vulgare Dod. Pempt. 673*.

Rapa sativa, rotunda, radice obsoletè nigricante C. B. Pin. 90.

- Rapa fativa, rotunda, radice viridi C. B. Pin. 90.
 Rapa fativa, rotunda, radice puniceâ C. B. Pin. 90.
 Rapa fativa, rotunda, radice foris & intus flavescente C. B. Pin. 90.
 Rapa fativa, oblonga, seu fœmina C. B. Pin. 90. *Rapum fativum, oblongum* J. B. 2. 838. *Rapum oblongius* Dod. Pempt. 673.
 Rapa à voce Græca *ῥαῖς*, seu *ῥαῖς*, quæ *Rapam* etiam significat.

GENUS XII.

Napus. *Navet.*

NAPUS est plantæ genus à Rapa tantum diversum propriâ illâ facie, quæ ab hortulanicis & colonis facillè dignoscitur: quapropter ad idem genus si lubeat referri potest.

Napi species sunt

- Napus fativa, radice albâ C. B. Pin. 95. *Napus* J. B. 2. 842. *Dod. Pempt.* 674.
 Napus fativa, radice luteâ C. B. Pin. 95.
 Napus fativa, radice nigrâ C. B. Pin. 95.
 Napus fativa, altera, maximâ radice H. A. Par.
 Napus sylvestris C. B. Pin. 95. J. B. 2. 843. *Bunias sylvestris*, *Napus flore luteo* Lob. *Icon.* 200.

GENUS XIII.

Raphanus. *Raisfort.*

RAPHANUS est plantæ genus, flore A, cruciformi, quatuor scilicet petalis B, constante: ex cujus calyce C, surgit pistillum D, quod deinde abit in fructum EF, seu siliquam corniformem, crassam, spongiosam, duobus I, feminum subrotundorum K, ordinibus fœtam, mediastino tenui L, discretis GH.

Tab. 114.

Raphani species sunt

- Raphanus major, orbicularis vel rotundus C. B. Pin. 96. *Raphanus sive Radicula sativa* Dod. Pempt. 676.
 Raphanus major, orbicularis vel rotundus, floribus candidis C. B. Pin. 96.
 Raphanus niger C. B. Pin. 96. & *Lob. Icon.* 202.
 Raphanus minor, oblongus C. B. Pin. 96. *Raphanus* J. B. 2. 846. *Radicula sativa, minor* Dod. Pempt. 676.
 Ab eo genere excludi debent *Raphanus rusticanus* C. B. Pin. 96. ad *Cochleariam spectans*. *Raphanus aquaticus, foliis in profundas lacinas divisis* C. B. Pin. 97. qui inter *Sisymbrium* cum sequenti annumerandus. *Raphanus aquaticus, Repistri folio* C. B. Pin. 97.
 Raphanus, quasi *ῥαδιαν* quoniam facillè apparet, seu velocis incrementi.

S E C T I O V.

De Herbis flore cruciformi, cujus pistillum abit in siliquam articulofam.

G E N U S I.

Raphanistrum.

RAPHANISTRUM est planta genus, flore A, cruciformi, quatuor scilicet petalis B, constante: ex cujus calyce C, surgit pistillum D, quod deinde abit in fructum E, seu siliquam articulofam, columnæ cujusdam fasciatæ æmulam, semine sextam H, subrotundo, in singulis articulis F. G. recondito.

Raphanistri species sunt

Raphanistrum siliquâ articulatâ, glabrâ, majore & minore Mor. Hist.

Oxon. Part. 2. 265. *Rapistrum alterum arborum Park. Theat. 863. Rapistrum flore albo, striato. Sinapi agreste, album Trago J. B. 2. 851.*

Raphanistrum flore albo, striato, siliquâ articulatâ, striatâ minore Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 266. *Rapistrum album, articulatum Park. Theat. 863.*

Raphanistrum arvense, flore albo. *Lampfana Casalp. 355. Rapistrum flore albo, Eruca foliis Lob. Icon. 199.*

Raphanistrum segetum, flore luteo vel pallido. *Rapistrum flore luteo, siliquâ glabrâ articulatâ Raii Hist. 805.*

Raphanistrum siliquâ articulatâ, striatâ, maximâ Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 866.

Raphanistrum, quasi planta ad Raphanum accedens.

G E N U S II.

Hypecoon.

HYPECOON est planta genus, flore A, cruciformi, quatuor scilicet petalis B C D, plerumque trifidis constante: ex cujus calyce E, surgit pistillum F, quod deinde abit in fructum G, seu siliquam articulofam, planam, semine sextam ut plurimum reniformi K, in singulis articulis H I, recondito.

Hypecoi species sunt

Hypecoon latiore folio. *Hypecoon siliquosum J. B. 2. 899. Hypecoon C. B. Pin. 172. Hypecoon Dod. Pempt. 449.*

Hypecoon tenuiore folio. *Hypecoi altera species C. B. Pin. 172. Alterum Dioscoridis Cuminum, sylvestre, siliquosum Lob. Icon. 473.*

SECTIO VI.

De Herbis flore cruciformi, cujus pistillum abit in siliquam unicapitularem.

GENUS I.

Chelidonium. *Chelidoine* ou *Eclairc*.

CHELIDONIUM est plantæ genus, flore A, cruciformi, quatuor scilicet petalis B, constante: ex cujus calyce C, surgit pistillum D, quod deinde abit in fructum seu siliquam E, unicapitularem, valvis F, fenestram G, adhaerentibus, & seminibus foetam ut plurimum subrotundis H.

Tab. 116.

Chelidonii species sunt

Chelidonium majus, vulgare C. B. Pin. 144. *Chelidonia* J. B. 3. 482.

Chelidonium majus Dod. *Pempt.* 48. *Chelidoine* ou *grande Eclairc*.

Chelidonium majus, foliis quernis C. B. Pin. 144. *Chelidonium folio laciniato* J. B. 3. 483. *Chelidonium majus, laciniato flore* Clus. *Hist. cciij.*

Chelidonium majus, foliis quernis, variegatis H. R. Par.

Chelidonium majus, foliis & flore minutissimè laciniatis H. R. Par.

Orbonna di Dioscoride, chiamata d'Alcuni Celidonia Indiana Zan. 154.

Chelidonium vel Chelidonia, à voce Græca *χελιδόν*, *Hirundo*, quasi *Lib. 2. cap. 27.*

diceretur Hirundinis herba. Portò creditur, Chelidoniæ nomen sibi vindicasse (ut ait Dioscorides) quòd primo statim Hirundinum adventu erumpat, earundemque diceffu marcescat. Sunt & qui tradiderint, si quis ex Hirundinum pullis excæcatus fuerit, matres admodò herbà illius cæcitati mederi, adeòque visum restituere.

GENUS II.

Sinapistrum.

SINAPISTRUM est plantæ genus, flore A, ferè cruciformi, quatuor scilicet petalis B, constante: ex cujus calyce C, surgit pistillum D, quod deinde abit in fructum seu siliquam E, cylindraceam, bivalvem GH, & seminibus foetam F, ut plurimum subrotundis I.

Tab. 116.

Sinapistrum species sunt

Sinapistrum Ægyptiacum, heptaphyllum, flore carneo, majus spinosum H.

L. Bat. *Pentaphyllum peregrinum, siliquosum, bivalve, majus* Mor. *Hist.*

Oxon. Part. 2. 288. Lupinus Ægyptius sylvestris Vestling. in *P. Alp.* 70.

Sinapistrum indicum, pentaphyllum, flore carneo, minus, non spinosum

H. L. Bat. *Pentaphyllum peregrinum, siliquosum, bivalve, minus* Mor.

Hist. Oxon. Part. 2. 288. Quinquesolium siliquosum P. Alp. *Exot.* 322.

Sinapistrum indicum, triphyllum, flore carneo, non spinosum H. L. Bat.

Sinapistrum Americanum, frutescens, triphyllum, Nasturtii sapore Plum.
Sinapistrum Lusitanicum, triphyllum, flore rubro, siliquis corniculatis. *Tri-*
folium Lusitanicum, bivalve, flore rubro Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 289.
Trifolium Lusitanicum, corniculatum, flore rubro Park. Theat. 1103. &
1687.

Lotus sylvestris ex Codice Cæsareo Dod. Pempt. 572. Sinapistri species videtur.

GENUS III.

Epimedium.

Tab. 117.

EPIMEDIUM est plantæ genus, flore A, cruciformi, quatuor scilicet petalis B, tubulatis constante: ex cujus calyce C, surgit pistillum D, quod deinde abit in fructum seu siliquam E unicapfularem, bivalvem E, & seminibus factam.

Epimediti species unica hætenus cognita.

Epimedium Dod. Pempt. 599. *Epimedium quorundam J. B. 2. 395.*

SECTIO VII.

De Herbis flore cruciformi, cujus pistillum abit in fructum in terna aut quaterna loculamenta divisum.

GENUS I.

Erucago.

Tab. 103.

ERUCAGO est plantæ genus, flore A, cruciformi, quatuor scilicet petalis B, constante: ex cujus calyce C, surgit pistillum D, quod deinde abit in fructum E, clavæ cujusdam tetragonæ & cristatæ æmulum, in quaterna pierumque loculamenta F, divisum, seminibusque factum G, ut plurimum subrotundis & rostratis.

Erucaginis species unica hætenus cognita.

Erucago segetum. *Erucâ Monspeliaca, siliquâ quadrangulâ, echinatâ C. B. Pin. 99. Sinapi echinatum Lugd. 647. J. B. 2. 858.*

SECTIO VIII.

De Herbis flore cruciformi, cujus pistillum abit in plurima semina in capitulum collecta.

GENUS I.

Potamogeton.

Tab. 103.

PPOTAMOGETON est plantæ genus, flore A, cruciformi, quatuor scilicet petalis B, constante & calycis experte. Hujus autem pistillum C, abit in quatuor

tuor semina D, ut plurimum oblonga E, & in capitulum quoddam collecta.

Potamogetonis species sunt

Potamogeton rotundifolium C. B. Pin. 193. *Potamogeton rotundiori folio J. B. 3. 770. Potamogeton. Spicata Tabern. Icon. 739.*

Potamogeton longo, ferrato folio C. B. Pin. 193. *Lapathum fluitans, longo, ferrato folio J. B. 2. 988. Potamogeton altera Dod. Pempt. 582. Oxylapathum aquaticum Dalechampii Lugd. 603.*

Potamogeton Alpinum, Plantaginis folio. *Fontinalis lucens, major J. B. 3. 777.*

Potamogeton foliis latis, splendentibus C. B. Pin. 193. *Potamogeton altera Dodonai J. B. 3. 778. Potamogeton tertia Dod. Pempt. 582.*

Potamogeton foliis crispis, sive Lactuca ranarum C. B. Pin. 193. *Fontinalis crispa J. B. 3. 778. Tribulus aquaticus, minor, Quercus floribus Ger. emac. 824.*

Potamogeton foliis angustis & undulatis. *Tribulus aquaticus, minor, Muscattella floribus Ger. emac. 824.*

Potamogeton minus, foliis densis mucronatis, non ferratis Bot. Monsp. *Fontinalis media, lucens J. B. 3. 777.*

Potamogeton ramosum, angustifolium C. B. Pin. 193. *Prodr. 101. J. B. 3. 778.*

Potamogeton caule compresso, folio Graminis canini Raii Hist. 189.

Potamogeton pusillum, Gramineo folio, caule rotundo Raii Hist. 190.

Potamogeton flosculis ad foliorum nodos. *Millesfolium aquaticum, flosculis ad foliorum nodos C. B. Pin. 141. Myriophyllum, aquaticum, minus Clus. Hist. cclij.*

Potamogeton foliis pennatis. *Millesfolium aquaticum, pennatum, spicatum C. B. Prodr. 73. Millesfolium pennatum, aquaticum J. B. 3. 783.*

Potamogeton à vocibus Græcis *πταμίδος, Fluvius & πάλωσ vicinus. Nomen enim (ut ait Dioscorides) ex eo indicium est, quod in paludibus & aquo- Lib. 4. cap. 103.*
sis locis nascatur.

S E C T I O IX.

De Herbis flore cruciformi, cujus pistillum abit in fructum mollem.

G E N U S I.

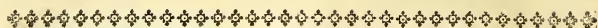
Herba Paris.

HERBA PARIS est plantæ genus, flore A, cruciformi, quatuor scilicet petalis B, constante: tondemque staminibus C, plerumque donato. Ex calyce autem D, surgit pistillum E, quod deinde abit in fructum F, mollem, ferè globosum, in quatuor loculamenta divisum G, seminibusque sæctum H, ut plurimum oblongis.

Hujus generis unicam speciem novi.

Herba Paris Dod. Pempt. 444. J. B. 3. 613. *Solanum quadrifolium, bacciferum C. B. Pin. 167.*

Tab. 117.

CLASSIS VI.

DE

HERBIS ET SUFFRUTICIBUS,

Flore Rosaceo.

FLOS ROSACEUS dicitur ille, qui ex plurimis petalis componitur in orbem positus, quò planè modò petala florum Rosæ disponuntur, ut videre est in Ranunculo, Pæonia, Quinquefolio. In hoc autem flore petalorum dispositio non verò numerus requiritur. Illa constans semper, hic incertus, ut in Pulsatilla, Sedo, Caryophyllata: rarò binus aut quaternus, ni in Circeæ & Onagri; sæpe quinus. Si quaternus occurrit, tunc flos rosaceus à cruciformi differt, quòd flos cruciformis ex quatuor semper rosaceus verò modo ex quatuor, modò ex quinque aut sex petalis componatur, ut in Clematiti, Ruta, Cappari aliisque observare est: idcirco genera illa ad classè florum rosaceorum amandari posse mihi visum est.

SECTIO I.

De Herbis flore rosaceo, cujus pistillum abit in fructum unicusularem, bifariam transversà dehiscentem.

GENUS I.

Amaranthus. *Amaranthe.*

Tab. 118.

AMARANTHUS est plantæ genus, flore ABH, rosaceo, plurimis: scilicet petalis C, constante: ex cujus meditullio surgit pistillum DI, quod deinde abit in fructum seu testam ferè globosam vel ovatam E, bifariam FK, transversà dehiscentem, seminibusque foetam GL, ut plurimum subrotundis.

Amaranthi species sunt

Amaranthus maximus C. B. Pin. 120. *Blitum maximum sive Amaranthus major, semine albo J. B. 2. 968. Amaranthus major, floribus obsoleti coloris: Dod. Pempt. 185.*

Amaranthus maximus, paulo humilior, dilutiore paniculâ & foliis angustioribus C. B. Pin. 121.

- Amaranthus maximus*, paniculâ sparsâ & longiori H. R. Par.
Amaranthus maximus, semine rubello, qui granis rubris Petri Ciceræ C. B. Pin. 121.
Amaranthus maximus, præcox, semine pallido H. R. Par.
Amaranthus sylvestris, maximus, novæ Angliæ, totus viridis H. R. Par.
Amaranthus sylvestris, maximus, novæ Angliæ, spicis viridibus Raii Hist. 201.
Amaranthus sylvestris, maximus, novæ Angliæ, spicis purpureis Raii Hist. 201.
Amaranthus sylvestris, maximus, novæ Angliæ, spicis carnis Raii Hist. 201.
Amaranthus coccineus, elegans, maximus Park. Theat. 753.
Amaranthus paniculâ incurvâ C. B. Pin. 121. *Amaranthus paniculâ speciosâ*, cristatâ J. B. 2. 969. *Amaranthus holosericeis*, sanguineis, reticulatis floribus Lob. Icon. 252.
Amaranthus cristatus, tuberculatissimo flore H. R. Par.
Amaranthus reticulatus seu corniculatus, serotinus, minor H. R. Par.
Amaranthus cramesino colore Suvert.
Amaranthus paniculâ incurvâ, luteâ. *Amaranthus paniculis luteis* H. L. Bat.
Amaranthus paniculis luteo-pallidis H. L. Bat.
Amaranthus paniculis coccineis H. L. Bat.
Amaranthus paniculis ex fusco purpurascens H. L. Bat. *Amaranthus paniculâ multiplici ex fusco purpurascens* H. R. Par.
Amaranthus paniculis obsolete violaceis H. L. Bat. *Amaranthus paniculâ multiplici, obsolete violacea* H. R. Par.
Amaranthus simplicis paniculâ C. B. Pin. 121. *Amaranthus angustifolius*, simplicis spicâ paniculâ Lob. Icon. 251. *Amaranthus purpureus* J. B. 2. 968.
Amaranthus major, paniculis surrectis, coccineis seu phœniceis Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 602.
Amaranthus major, paniculis surrectis, viridibus Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 602.
Amaranthus major, paniculis flavescens H. L. Bat.
Amaranthus spicatus, sericeus flore luteo virecente H. R. Par.
Amaranthus spinis carnis, interfusâ flavedine micantibus H. R. Par.
Amaranthus spicatus, æneo colore simul & carneo variis H. R. Par.
Amaranthus singularibus paniculis, flammeo colore lucentibus H. R. Par.
Amaranthus aurea spicâ & ignis fulgore versicolori H. R. Par.
Amaranthus Siculus, spicatus, radice perenni Bocc. Rarior. Plant. 16.
Amaranthus Americanus, altissimus, longifolius, spicis è viridi albicantibus Plum.
Amaranthus paniculâ conglomeratâ C. B. Pin. 121. *Amaranthus purpureus*, saturo-coccineus Lob. Icon. 250.
Amaranthus paniculâ conglomeratâ, majus, puniceo colore splendidâ H. R. Par.

Amaranthus folio variegato, colore hilariori, qui femina C. B. Pin. 127.

Symphonia Dalechampia sive Amaranthus tricolor J. B. 2. 970. *Amaranthus tricolor* Lob. Icon. 252.

Amaranthus folio variegato, colore obscuriori sive mas C. B. Pin. 121.

Amaranthus aculeatus, spicâ gracili.

Amaranthus Indicus, spinosus, spicâ herbaceâ H. L. Bar.

Amaranthus Indicus, spinosus, spicâ purpurascente. *Amaranthus Indicus spinosus, spicâ & caule rubentibus* Schol. Bot.

Amaranthus Indiæ Orientalis, minimus, supinus, Portulacæ folio, floribus in capitulum collectis.

Amaranthus quasi flos non marcescens; à vocibus Græcis à *Sos Flos, magis marcesco*; cum particula privativa *a*: mirumque postquam defecere cuncti flores, (ait Plinius,) madefactus aquâ reviviscit, & hybernas coronas facit. Summæ ejus naturæ in nomine est appellatio, quoniam non marcescat.

Lib. 21. cap. 8.

SECTIO II.

Portulaca. *Pourpier.*

Tab. 118.

PORTULACA est plantæ genus, flore A, rosaceo, plurimis scilicet petalis B, in orbem positis constante: ex cujus calyce C, monophyllo, & bifido surgit pistillum D, quod deinde simul cum calyce abit in fructum E, plerumque ovatum, seminibus fetum exiguis I, & duabus testis in summo donatum, quarum exterior F, quæ calyce pars fuit bifida primò; interior verò H, quæ aliud nihil est quàm pistillum ampliatum postremò, transversâ bifariam dehiscunt: inferiori G, seu calycis altera parte, pediculo affixâ.

Portulacæ species sunt

Portulaca latifolia sive sativa C. B. Pin. 288. *Portulaca hortensis, latifolia* J. B. 3. 678. *Portulaca sativa* Dod. Pempt. 661.

Portulaca angustifolia sive sylvestris C. B. Pin. 288. *Portulaca sylvestris, minor sive spontanea* J. B. 3. 678. *Portulaca sylvestris* Dod. Pempt. 661.

Portulaca sativa, latifolia, flavescens, sive foliis aureis H. R. Par. *Portulaca hortensis, folio flavo* Mor. H. R. Bles. *Pourpier doré.*

Portulaca marina, latifolia, flore suave-rubente Plum.

Portulaca Curassavica, angusto, longo, lucidoque folio procumbens, floribus rubris Prodr. Par. Bat. *Portulaca Corassavica, angusto, longo, lucidoque folio* Par. Bat.

Portulaca Curassavica, procumbens, Capparidis folio, flore muscoso, capsulâ bifurcatâ Par. Bat.

Portulaca Curassavica, lanuginosa, Kali folio, erectior & elatior, flore dilatius rubente Prodr. Par. Bat. *Portulaca Corassavica, lanuginosa, erecta* Par. Bat.

Portulaca Curassavica, lanuginosa, Kali folio humilior & supina, flore saturatius & elegantius rubente, capsulis in summo nonnihil acuminatis Prodr. Par. Bat. *Portulaca Corassavica, lanuginosa, procumbens* Par. Bat.

Portulaca Curassavica, lanuginosa, Kali folio, humilior & supina, flore satu-

ratiùs & elegantius rubente, capsulis in summo concavis Prodr. Par. Bar.
 Portulacæ species flore fructuque carentes foliis crassis, carnosis alternatim
 positus dignosci solent.

SECTIO II.

De Herbis flore rosaceo, cujus pistillum aut calyx abeunt in
 fructum unicapitularem.

GENUS I.

Papaver. *Pavot.*

PAPAVER est plantæ genus, flore AB, rosaceo, quatuor plerumque petalis C, in orbem positus constante: ex cujus calyce D, b. folio surgit pistillum E F, quod deinde abit in fructum seu testam G, H, I, L, ovatam vel oblongam, capitello ornatam M, N, O, Q, sub quo in quibusdam speciebus ferres spiraculorum R S, in circuitu aperitur in fructus cavitatem variis per longum sinem foliis T P, munitam seu lamellis, quibus tanquam placentis adhærent numerosa semina rotunda ut plurimum & minutissima V X.

Tib. 119. 120.

Papaveris species sunt

Papaver hortense, semine albo, sativum Dioscoridis, album Plinio C. B. Pin. 170. *Papaver album*, J. B. 3. 390. *Papaver album*, *sativum* Lob. Icon. 271.

Papaver hortense, semine albo: sativum Dioscoridis, album Plinio, flore leviter purpureo C. B. Pin. 170.

Papaver hortense, semine albo: sativum Dioscoridis, album Plinio, flore cinereo, ungue purpureo C. B. Pin. 170.

Papaver hortense, semine albo, sativum Dioscoridis, album Plinio, flore candido, rubris maculis infecto & semine flavo C. B. Pin. 170.

Papaver hortense, nigro semine, sylvestre Dioscoridis, nigrum Plinio C. B. Pin. 160. *Papaver nigrum*, *sativum* Dod. *Pempt.* 445.

Papaver hortense, flore pleno, violaceo H. R. Par.

Papaver hortense, flore pleno, dilute violaceo H. R. Par.

Papaver vulgare, cujus capitula foraminibus hiant semine incano, *ἀκρόρριζον* Dioscoridi C. B. Pin. 170. *Papaver sativum*, *tertium* Dod. *Pempt.* 445.

Papaver flore rubro, semine fusco C. B. Pin. 171. *Papaver sylvestre sive nigrum* Dodonæi Lugd. 1710.

Papaver cristatum, floribus & semine album C. B. Pin. 171. *Papaver sibiriatum* aut *cristatum*, album Lob. Icon. 273. *Papaver sibiriatum*, flore albo J. B. 3. 391.

Papaver cristatum, floribus rubris, semine nigro C. B. Pin. 171. *Papaver sibiriatum* aut *cristatum*; nigrum Lob. Icon. 273. *Papaver sibiriatum* flore purpureo J. B. 3. 391.

Papaver cristatum, floribus ex albo & rubeo mixtis C. B. Pin. 171.

Papaver cristatum, flore simplici, purpurascente, unguibus plumbeis H. R. Par.

Papaver flore multiplici, incarnato Eyst.

Papaver flore multiplici, purpurascente Eyst.

Papaver flore miniato, pleno Eyst.

Papaver flore pleno, argentei coloris Eyst.

Papaver multiplex, album, oris rubicundis Eyst.

Papaver flore pleno, album C. B. Pin. 171. *Papaver multiflorum, niveum Tabern. Icon. 573.*

Papaver flore pleno, purpureo C. B. Pin. 171. *Papaver multiflorum, purpureum Tabern. Icon.*

Papaver pleno flore rubeo, saturato C. B. Pin. 171. *Papaver polyanthos, iij. Tabern. Icon. 573.*

Papaver pleno flore violaceo C. B. Pin. 171. *Papaver polyanthos, iv. Tabern. Icon. 572.*

Papaver album, polyanthos, minus Tabern. Icon. 572.

Papaver pleno flore, nigrum C. B. Pin. 171. *Papaver nigrum, polyanthos seu multiflorum Lob. Icon.*

Papaver flore pleno, laciniato, eleganter striato Hort. Edinb.

Papaver laciniatis floribus C. B. Pin. 171. *Papaver laciniatum, rubrum, aliud unguibus purpureis, aliud unguibus albis Eyst.*

Papaver erraticum, majus, ξ ω ν σ Dioscoridi, Theophrasto, Plinio C. B. Pin. 171. *Papaver erraticum, rubrum, campestre J. B. 3. 394. Papaver erraticum Dod. Pennt. 447. Coquelicoc.*

Papaver erraticum, majus, foliis florum variegatis H. R. Par.

Papaver erraticum, majus, flore albo C. B. Pin. 171.

Papaver erraticum, majus sive Rhœas, florum unguibus albis Hort. Edinb.

Papaver erraticum, majus sive Rhœas, flore carneo H. Edinb.

Papaver erraticum, pleno flore C. B. Pin. 171. *Argemone multiplex Trag. 119.*

Papaver erraticum, pleno flore miniato H. R. Par.

Papaver erraticum, pleno flore igneo H. R. Par.

Papaver erraticum, pleno flore igneo, marginibus candidis H. L. Bat.

Papaver erraticum, pleno flore purpurascente H. R. Par.

Papaver erraticum, flore phœniceo, pleno, unguibus albis H. R. Par.

Papaver erraticum, minus C. B. Pin. 171. *Tabern. Icon. 575.*

Papaver erraticum, capite oblongo, hispido. *Argemone capitulo breviori C. B. Pin. 172. Argemone capitulo breviori, hispido J. B. 3. 396. Argemone capitulo torulis canulato sive Argemone Lacune Lob. Icon. 276.*

Papaver erraticum, capite longiore, hispido. *Argemone capitulo longiore C. B. Pin. 172. Lob. Icon. 276. Argemone capitulo longiore, spinoso J. B. 3. 396.*

Papaver erraticum, capite longissimo, glabro. *Argemone capitulo longiori, glabro Mor. H. R. Bles.*

Papaver erraticum, foliis non dissectis. *Papaver Rhœas, integro folio, Hispanicum Boc. Mus. Part. 2. 77. Tab. 65.*

Papaver erraticum, Pyrenaicum, flore flavo C. B. Pin. 171. *Papaver erraticum*, Pyrenaicum, luteo flore Prodr. 92.
Papaver Alpinum, saxatile, Coriandri foliis. *Argemone Alpina*, Coriandri folio C. B. Pin. 172. *Argemone giallo* Pon. Bald. Ital. 100.
Papaver à Pappà pultis specie, cui semen Papaveris olim immiscebatur.

GENUS II.

Argemone.

ARGEMONE est plantæ genus, flore rosaceo A, plurimis scilicet petalis B, in orbem positis constante: ex cujus medittillio surgit pistillum C, quod deinde abit in fructum D, seu testam plerumque ovatam, unicusularem, veluti fenestratam E, costis à basi ad apicem protentis, quarum intervalia occupant valvæ in summo plerumque dehiscentes F, singulis autem costis G, placenta H, adhærescit, seminibus onusta ferè globosis I.

Tab. 121.

Argemones speciem unicam novi.

Argemone Mexicana. *Papaver spinosum* C. B. Pin. 171. Prodr. 92. J. B. 3. 397.

GENUS III.

Anapodophyllon.

ANAPODOPHYLLON est plantæ genus, flore A, rosaceo, plurimis scilicet petalis B, in orbem positis constante: ex cujus medittillio surgit pistillum C, quod deinde abit in fructum D, plerumque ovatum, unicusularem, & seminibus foetum E, ut plurimum subrotundis.

Tab. 122.

Anapodophylli speciem unicam novi.

Anapodophyllon Canadense Morini. *Ranunculi facie planta peregrina* H. R. Par. *Aconitifolia humilis*, flore albo, unico, campanulata, fructu *Cynosbati* Mentz. Tab. 11.

Anapodophyllon Canadense, Ricini folio Sarrac.

Anapodophyllon, quasi planta cujus folia ad pedem Anatis accedunt.

GENUS IV.

Opuntia. Raquette ou Cardassè.

OPUNTIA est plantæ genus, flore A, rosaceo, plurimis scilicet petalis B, in orbem positis constante: cujus calyx C, deinde abit in fructum D, carnosum, umbellicatum F, unicusularem E, & seminibus foetum G, sæpe annulatis.

Tab. 122.

Opuntia species sunt

Opuntia vulgò Herbariorum J. B. 1. 154. *Ficus Indica*, folio spinoso, fructu majore C. B. Pin. 458.

Opuntia folio oblongo, media. *Ficus Indica*, folio oblongo, media H. R. Par.

Opuntia major, validissimis spinis munita. *Ficus Indica* seu *Opuntia* major, folio spinis longissimis & validissimis armata Breyh. Prodr. 2. 35.

- Opuntia folio minori, rotundiori & compressiori. *Ficus Indica seu Opuntia*, folio minori, rotundiori & compressiori H. L. Bar.
- Opuntia maxima, folio spinoso, latissimo & longissimo. *Ficus Indica seu Opuntia maxima*, folio spinoso, latissimo & longissimo H. L. Bar.
- Opuntia folio spinoso, longissimo & angusto H. L. Bar.
- Opuntia minima, folio subrotundo. *Ficus Indica minima*, folio subrotundo H. R. Par.
- Opuntia Americana, minima, spinis creberrimis, tenuissimis Breyn, Prodr. 2. *Ficus Indica seu Opuntia Curassavica*, minima Hort. Beaum. & Hort. Amstel. 107. fig. 56. *Ficus Indica*, minima, spinis brevissimis munita ex Horto Fageliano Schol. Bot.
- Opuntia Americana, minima, flagelliformis Plum.
- Opuntia Americana, arbor excelsa cereiformis, flore albo Plum.
- Opuntia Americana, arbor excelsa, foliis reticulatis, flore flavescente Plum.
- Lib. 1. Hist. Plant. cap. 12. Circa Opuntem Bœotix oppidum herbulam nasci scribit Theophrastus quæ ex foliis radicem dimittat. Indeque Recentiores Opuntix nomen dederunt primæ speciei quam recensuimus.

GENUS V.

Granadilla. *Fleur de la Passion.*

Tab. 123. & 124. GRANADILLA est plantæ genus, flore A, rosaceo, plurimis scilicet lpe alis B, in orbem positis constante: ex cuius calyce C, multifido surgit pistillum E, corollâ fimbriatâ D, ad basim; in apice verò tenero fructu seu embryone F, instructam, cui insident clavæ tres H, & subsunt stamina G. Embryo autem abit deinde in fructum I, ovatum ferè aut globosum, carnosum, unicapsularem L, seminibusque fæctum L, costis O, tanquam placentæ affixis, calyptrâ quadam MN, obvolutis.

Granadillæ species sunt

- Granadilla Hispanis, Flos passionis Italix Col. in Rech. 889. *Clematidis trifolia*; flore roseo, clavato C. B. Pin. 302. *Maracot Indicum* Ald. Hort. Farnes. 50. 52. 58.
- Granadilla folio tricuspidi, flore ex purpura nigricante. *Clematidis trifolia*, altera, flore clavato, ex nigro punicante H. R. Par.
- Granadilla folio tricuspidi, flore magno, flavescente.
- Granadilla folio tricuspidi, flore parvo, flavescente. *Clematidis passionalis*, triphyllus, flore luteo Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 7.
- Granadilla flore amplo, tricuspidi, fructu Olivæ formâ. *Clematidis Indica*, folio *Hederaceo*, major, fructu Olivæ formâ. Tab. 84.
- Granadilla folio angusto tricuspidi, fructu Olivæ formâ. *Clematidis Indica*, folio angusto, trifido, fructu Olivæ formâ. Tab. 85.
- Granadilla folio glabro, tricuspidi & angusto, flore virescente, minino. *Flos passionis flore & fructu omnium minimis* Par. Bar. *Flos passionis Curassavicus*, folio glabro, trilobato & angusto, flore flavescente, omnium minino Prodr. Par. Bar.
- Granadilla fetida, folio tricuspidi, villosa, flore albo. *Flos passionis albus* Par.

- Par. Bat. Icon. Clematidis Indica, hirsuta, foetida Plum. 71. Tab. 86.*
 Granadilla foetida, folio tricuspidi, villoso, flore purpureo, variegato. *Flos passionis hirsuto folio, flore purpureo, variegato Par. Bat. Icon.*
 Granadilla polyphyllos, fructu ovato.
 Granadilla polyphyllos, fructu Colocynthis. *Clematidis Indica, polyphylla, major, flore clavato, fructu Colocynthis Plum. 62. Tab. 79.*
 Granadilla polyphyllos, flore crispo. *Clematidis Indica alia, polyphylla, flore crispo Plum. 66. Tab. 81.*
 Granadilla folio Hederaceo, flore & fructu minimis. *Clematidis Indica, flore minimo, pallido Plum. 73. Tab. 88.*
 Granadilla folio Hederaceo, flore albo, fructu globofo, villoso Plum.
 Granadilla folio vario Plum.
 Granadilla Sirinamensis, folio oblongo, serrato.
 Granadilla Sirinamensis, folio Ulmi.
 Granadilla flore suaverubente, folio bicorni. *Clematidis Indica, flore clavato; suaverubente, fructu hexagono, coccineo, folio bicorni Plum. 68. Tab. 83.*
 Granadilla latifolia, fructu Maliformi. *Clematidis Indica, latifolia, flora clavato, fructu Maliformi Plum. 67. Tab. 82.*
 Granadilla fructu Citrifolii, foliis oblongis. *Clematidis Indica, fructu Citrifolii, foliis oblongis Plum. 64. Tab. 80.*
 Granadilla fructu minore, corymbofo. *Clematidis Indica, polyanthos, odoratissima Plum. 75. Tab. 90.*
 Granadilla Androsæmi folio, fructu Jujubino. *Clematidis Indica alia, flore minore, pallido Plum. Tab. 89.*
 Granadilla à voce Hispanicâ *Granada* seu Mali Punicæ fructu, ad quem Granadilla fructum accedere existimarunt.

GENUS VI.

Murucua.

MURUCUA auctore clariss. Plumetio est plantæ genus, flore A, rosaceo, plurimis scilicet petalis B, in orbem positis 1, 2, 3, 4, 5, constante, & calyce C, multifido D, E, F, G, H, donato. Floris autem meditullium occupat tubus K, conii trunci æmulus, è quo surgit pistillum L, tenero fructu seu embryone M, infructum, cui insident clavæ tres R, S, T, subsunt verò stamina N, O, P, Q. Embryo deinde abit in fructum V, ut plurimum ovatum, unicapitularem X, carnosum & feminibus foetum Y, calyptrâ quâdam Z, obvolutis.

Tab. 113.

Murucua species unica hætenus cognita est.
 Murucua folio lunato. *Clematidis Indica, flore puniceo, folio lunato Plum. 72. Tab. 87.*

GENUS VII.

Mitella.

MITELLA est plantæ genus, flore A, rosaceo, plurimis scilicet petalis B,

Tab. 116.

Hh

242 INSTITUTIONES REI HERBARIÆ.
 in orbem positus constante: ex cujus calyce C, surgit pistillum D, quod
 deinde abit in fructum E, è rotundo acuminatum, bifariam F, micæ adinstar
 dehiscentem, feminibusque factum G, ut plurimum subrotundis.

Mitellæ species sunt

- Mitella Americana, florum petalis simbriatis. *Sanicula seu Cortusa Americana*, altera, flore minuto, simbrato H. R. Par. *Cortusa Americana*, altera, floribus minutis, simbratis Valloet H. R. Mentz. Tab. x.
 Mitella Americana, florum petalis integris. *Sanicula montana, Americana*, repens H. R. Par. *Cortusa Indica vel Hedera terrestris* Bod. à Stap. in Theophr. 366. hujus fructus describitur in Par. Bat. 151.
 Mitella Americana, maxima, tinctoria. *Orleana, seu Orellana folliculis Lappaceis* H. L. Bat. *Uruçu Pison*. edit. 1658. 133. *Achiort, seu Medicina ringendo apta* Hernand. 74. *Roucou*.
 Mitella à fructus formâ, quæ Mirram exiguam seu pileum Episcopalem æmularur.

GENUS VIII.

Alfine. *Morgeline*.

Tab. 1:6.

ALSINE est plantæ genus, flore A, C, rosaceo, plurimis scilicet petalis: modò bifidis B, modò integris constante: ex cujus calyce quinquefolio E, surgit pistillum D, quod deinde abit in fructum membranaceum, unicapsum subrotundum L, vel conicum F, apice dehiscentem G, M, feminibusque factum I, K, O, placentalæ affixis.

Alfines species sunt

- Alfine altissima nemorum C. B. Pin. 250. *Alfine major, repens, perennis* J. B. 3. 362. *Alfine major* Dod. Pempt. 29.
 Alfine maxima, Solanifolia Mentz. Pug. Tab. 2.
 Alfine montana, latifolia, flore laciniato C. B. Pin. 251. *Alfine Hederacea*, montana, maxima Col. Part. 1. 290.
 Alfine media C. B. Pin. 290. *Alfine vulgaris sive Morsus Gallina* J. B. 3. 263. *Alfine minor* Dod. Pempt. 29.
 Alfine Plantaginis folio J. B. 3. 363.
 Alfine Hyperici folio D. Vaillant.
 Alfine Americana, Nummulariæ foliis Prod. Par. Bat. & Par. Bat.
 Alfine maritima, perennis, Nummulariæ folio.
 Alfine Lotoides, Sicula Bocc. Rarior. Plant. 21. *Alfine folio spheroides. Heliotropio cognata* H. Cathol.
 Alfine Americana, Auriculæ Urfi foliis Plum.
 Alfine littoralis, foliis Portulacæ C. B. Pin. 251. *Alfines quoddam genus Pelagicum & littorale* Clus. Hist. clxxxiiiij.
 Alfine verna, glabra, floribus umbellatis, albis. *Caryophyllus arvensis, umbelliferus* J. B. 3. 361. *Caryophyllus arvensis, umbellatus, folio glabro* C. B. Pin. 219. *Holostemum Caryophyllum, arvense* Tabern. Icon. 233.
 Alfine verna, glabra Bot. Monsp.

- Alfne pratensis*, Gramineo folio ampliore. *Caryophyllus arvensis*, glaber, flore majore C. B. Pin. 210. *Gramen Fuchsi* sive *Leucanthemum* J. B. 3. 361. *Gramen floridum*, majus *Tabern.* Icon. 232.
- Alfne pratensis*, Gramineo folio angustiore. *Caryophyllus arvensis*, glaber, flore minore C. B. Pin. 216. *Gramini Fuchsi* *Leucanthemum affinis* & similis planta J. B. 3. 361. *Gramen floridum*, minus *Tabern.* Icon. 232.
- Alfne aquatica*, media C. B. Pin. 251. *Alfne longifolia*, uliginosis proveniens locis J. B. 3. 365. *Alfne fontana* *Tabern.* Icon. 712.
- Alfne palustris*, Serpilli folio *Bocc. Rarior. Plant.* 48.
- Alfne Alpina*, Serpilli folio, multicaulis & multiflora.
- Alfne minor*, multicaulis C. B. Pin. 250. *Alfne minima* J. B. 3. 364. *Dod. Pempt.* 30.
- Alfne Bononiensis*, non aculeata *Bocc. Rarior. Plant.* 32.
- Alfne tenuifolia* J. B. 3. 364.
- Alfne Alpina*, Junceo folio C. B. Pin. 251. *Prodr.* 119.
- Alfne tenuifolia*, muscosa C. B. Pin. 251. *Alfne muscosa quibusdam* J. B. 3. 365. *Alfne muscosa* *Lugd.* 1235.
- Alfne saxatilis*, Laricis folio, major & majori flore. *Auricula muris pulchro flore*, folio tenuissimo J. B. 3. 360.
- Alfne saxatilis* Laricis folio, minor & minori flore. *Caryophyllus saxifragus*, foliis tenuissimis, pulchro flore albo *Bot. Monsp.*
- Alfne saxatilis* & multiflora, capillaceo folio.
- Alfne palustris*, capillaceo folio, minima.
- Alfne Alpina*, subhirsuta, *Linariz* folio.
- Alfne Alpina*, subhirsuta, *Linariz* folio glabro.
- Alfne maritima*, longius radicata, *Herniaria* foliis *Bocc. Rarior. Plant.* 18.
- Alfne litoralis*, Graminea *Bot. Monsp. App.*
- Alfne pusilla*, Graminea, flore tetrapetalo. *Saxifraga Graminea*, pusilla, flore parvo, tetrapetalo *Raii Hist.* 1026. *Caryophyllus minimus*, muscosus, nostras *Park. Theat.* 1340.
- Alfne annua*, Graminea, foliis obscure virentibus, flore tetrapetalo. *Saxifraga Anglicana*, annua, *Alfnesolia* *D. Plot. Hist. Oxon.*
- Alfne palustris*, tenuissimis foliis, sive *Saxifraga palustris*, *Alfnesolia* *Ger. Emac. Raii Hist.* 1032.
- Alfne Caryophylloides*, subhirsuta, capillaceo folio, pulchro flore albo.
- Alfne pusilla*, pulchro flore, folio tenuissimo, nostras, seu *Saxifraga Caryophylloides*, pusilla, flore albo, pulchello *Raii Hist.* 1033. *Alfne Alpina*, glabra *Par. Bat.*
- Alfne minima*, Lusitanica, verna, capitulis echinatis.
- Alfne minima*, flore fugaci.
- Alfne montana*, capillaceo folio C. B. Pin. 251. *Alfne saxifraga*, angustifolia minima, montana *Col. Part.* 1. 290.
- Alfne* *Spergula* dicta, major C. B. Pin. 251. *Spergula* J. B. 732. *Dod. Pempt.* 437.
- Alfne* *Spergulae* facie, media C. B. Pin. 251. *Spergula marina*, nostras J. B. 3. 772. *Spergula marina* *Lugd.* 1385.

Alfina Spergulæ facie, minor, sive Spergula minor, flosculo subcæruleo

C. B. Pin. 251. *Spergula purpurea* J. B. 3. 722.

Alfina Spergulæ facie, minima, feminibus marginatis. *Alfina Spergula facie, minima* Bot. Monsp.

Alfina Spergulæ facie, minima, feminibus nudis.

Ab eo genere excludi debent *Alfina Hederula folio* C. B. Pin. 250. *Alfina Veronica foliis, flosculis cauliculis adherentibus* C. B. Pin. 250. *Alfina Chamaedrifolia, flosculis pediculis oblongis insidentibus* C. B. Pin. 250. *Alfina tryphyllos carulea* C. B. Pin. 250. quæ *Veronica* species sunt. *Alfina scandens baccifera* C. B. Pin. 250. Vide *Cucubalum*. *Alfina baccifera similis, suis acinis* C. B. Pin. 250. Cujus genus ignoro. *Alfina affinis, Androsace dicta major*, C. B. Pin. 251. Vide *Androsacem*. *Alfina Alpina, glabra* C. B. Pin. 251. *Lychmidis species*. *Alfines hirsuta species* C. B. Pin. 251. ad *Myosotim* revocanda.

Alfina maritima, Supina, villosa, foliis lanceolatis. *Anthyllis* P. Alp. Exot. 157.

Alfina maritima, Supina, foliis Chamaesyces. *Anthyllis maritima, Chamaesyca similis* C. B. Pin. 282. *Anthyllis Valentina* Clus. Hist. clxxxvj.

Alfina maritima, Supina, folius quasi vermiculatis.

Alfina maritima, Hispanica, fruticosa, foliis quasi vermiculatis.

Alfina distinguitur à Lychnide flore rosaceo & calyce polyphylo.

Tab. 4. cap. 87. Alfina à voce Græca ἄλως *Lucus*. Alfina enim, ut ait Dioscorides, dicta est quòd opacis, nemorosisque locis gaudeat.

GENUS IX.

Alfinastrum.

ALSINASTRUM est plantæ genus, calyce monophyllo ab Alfina diversum : à Lychnide verò flore rosaceo.

Alfinastrum species sunt

Alfinastrum Gratiolæ folio.

Alfinastrum Gallii folio.

Alfinastrum quasi planta ad Alfinem accedens.

GENUS X.

Myosotis. *Oreille de Souris.*

Tab. 126.

MYOSOTIS est plantæ genus flore A, rosaceo, plurimis scilicet petalis B, in orbem positis constante: ex cujus calyce C, surgit pistillum D, quod deinde abit in fructum E, cornu bovilli æmulum, apice dehiscens F, seminibusque factum exiguis, plerumque subrotundis H, placentæ G, affixis.

Myosotis species sunt

Myosotis Alpina, latifolia, *Caryophyllus holostius*, *Alpinus*, *latifolius* C. B. Pin. 210. *Prodr.* 104.

- Myofotis tomentosa, Liniaræ folio ampliore. *Caryophyllus holoftius, tomentosus, latifolius* C. B. Pin. 210. Prodr. 104.
- Myofotis tomentosa, Liniaræ folio angustiore. *Caryophyllus holoftius, tomentosus, angustifolius* C. B. Pin. 210. Prodr. 104. *Caryophyllus holoftius, tomentosus* J. B. 3. 360.
- Myofotis incana, repens. *Lychnis incana, repens* C. B. Pin. 206. *Ocimoïdes Lychnidis, reptante radice* J. B. 3. 353. *Ocimoïdes Lychnidis* Col. Phytob. App. 20.
- Myofotis Hispanica segetum. *Lychnis segetum, minor* C. B. Pin. 204. *Alfina corniculata* Cluf. Hist. clxxxiiij. J. B. 3. 359.
- Myofotis arvensis, subhirsuta, flore majore. *Caryophyllus arvensis, hirsutus, flore majore* C. B. Pin. 210. *Auricula muris pulchro flore albo* J. B. 3. 360. *Holoftium Caryophylleum* Tabern. Icon. 233.
- Myofotis arvensis hirsuta, parvo flore. *Auricula muris quorundam, flore parvo, vasculo tenui longo* J. B. 3. 359.
- Myofotis hirsuta, altera, viscosa. *Alfina hirsuta, altera viscosa* C. B. Pin. 251. *Alfina spuria, iv. Dod. Pempt. 31.*
- Myofotis hirsuta, minor. *Alfina hirsuta, minor* C. B. Pin. 251.
- Myofotis arvensis, Polygoni folio.
- Myofotis Alpina, angustifolia, villosa, & viscosa.
- Myofotis Alpina, pumila, Myrtifolia.
- Myofotis tenuissimo folio rigido.
- Myofotis Lusitanica, Liniaræ folio, magno flore.
- Myofotis à vocibus $\mu\omega\varsigma$ *Mus*, & $\alpha\upsilon\tau\eta$ *Auris*; quasi diceret auriculam muris.

GENUS III.

Ros Solis.

ROS SOLIS est plantæ genus, flore A, rosaceo, plurimis scilicet petalis B, in orbem positis constante: ex cujus calyce C, tubulato surgit pistillum D, quod deinde abit in fructum E, ovatum vel acuminatum G, apice dehiscentem FH, seminibusque sæctum KI, subrotundis vel oblongis. His notis addenda sunt folia villis aspersa, fistulosa, è quibus gutturæ quædam emanare videntur.

Tab. 117.

- Roris folis species sunt
- Ros folis folio subrotundo C. B. Pin. 357. *Rorida sive Ros solis major* Lob. Icon. 81. *Ros solis foliis circumata rotunditatis* J. B. 3. 761.
- Ros folis folio oblongo C. B. Pin. 357. J. B. 3. 761. *Ros solis* Dod. Pempt. 474. *Rorida sive Ros solis & Droson recentiorum* Lob. Icon. 811.
- Ros folis folio rotundo, perennis. *Rorella rotundifolia, perennis* Raii Synops. 227.
- Ros folis folio oblongo, perennis. *Rorella longifolia, perennis* Raii Synops. 227.
- Ros folis folio oblongo, maximus. *Rorella longifolia, maxima* Raii Synops. 227.
- Ros folis Lusitanicus, folis Aphodeli minoris. *Chameleonoides* Grisl. V. L. s. Epist. dedic.
- Rorem folis appellarunt à guttis roris quibus aspergitur.

H h iij

GENUS XII.

Parnassia.

Tab. 117.

PARNASSIA est plantæ genus, flore A, rosaceo, petalis amplioribus B, aliiisque minoribus C, fimbriatis & in orbem positæ constante: ex calyce autem D, surgit pistillum E, quod deinde abit in fructum F, membranaceum, ut plurimum ovatum, unicapularem G, seminibusque factum I, quadruplici plerumque placenta H, affixis.

Parnassia speciem unicam novi.

Parnassia palustris & vulgaris. *Gramen Parnassi*, albo simplici flore C. B. Pin. 309. *Gramen Parnassi Dodoneo*, quibusdam *Hepaticus flos* J. B. 3. 537.

Gramen Parnassium Dod. Pempt. 564.

Lib. 4. cap. 32.

Parnassia à monte Parnasso, in quo teste Dioscoride Graminis species nascitur, quæ Gramen Parnassi vocatur.

GENUS XIII.

Juncus. Junc.

Tab. 117.

JUNCUS est plantæ genus, flore A, rosaceo, plurimis scilicet petalis in orbem positæ constante: ex cujus medutillio surgit pistillum B, quod deinde abit in fructum seu capsulam C, plerumque trigonam, trifariam deliscentem D, seminibusque factam ut plurimum subrotundis E.

Junci species sunt

Juncus acutus, capitulis Sorghi C. B. Pin. 11. *Juncus pungens*, seu *Juncus acutus capitulis Sorghi* J. B. 2. 520.

Juncus acutus, panicula sparsa C. B. Pin. 11. *Juncus foliaceus* J. B. 2. 521. *Juncus acutus* Dod. Pempt. 605.

Juncus lavis, panicula sparsa, major C. B. Pin. 12. *Juncus panicula arundinacea* J. B. 2. 520. *Juncus lavis* Dod. Pempt. 605.

Juncus lavis, panicula non sparsa C. B. Pin. 12. *Juncus Matthioli* J. B. 2. 520. *Juncus lavis, glomerato flore* Lob. Icon. 84.

Juncus acumine reflexo, major C. B. Pin. 12. J. B. 2. 508. *Juncus melancranis* Lugd. 985.

Juncus acumine reflexo, minor vel trifidus C. B. Pin. 12. *Juncus acumine reflexo, trifidus* Ejusd. Prodr. 22. *Juncus trifidus* J. B. 2. 521.

Juncus villosus, capitulis Psyllii. *Gramen hirsutum, capitulis Psyllii* C. B. Pin. 7. *Gramen Cyperinum, pilosum Tabern. Icon.* 219. *Gramen exile, hirsutum, Cyperoides Lobelii* J. B. 493.

Juncus nemorosus, latifolius, major. *Gramen hirsutum, latifolium, majus* C. B. Pin. 7. *Gramen rore lucidum, nemorense, sive Luzula* J. B. 2. 492. *Gramen sylvaticum, pilosum Tabern. Icon.* 227.

Juncus palustris, hemilior, erectus. *Gramen nemorosum, calyculis paleaceis, erectum* C. B. Pin. 7. *Holostium Matthioli Juncum* J. B. 2. 510. *Holostium Matthioli* Lob. Icon. 18.

- Juncus palustris*, humilior, repens. *Gramen nemorosum*, calyculis paleaceis, repens C. B. Pin. 7. *Gramen Junceum*, *bisofonium* Tabern. Icon. 225.
- Juncus foliis articulosis floribus umbellatis*. *Gramen Junceum*, folio *articulato*, *aquaticum* C. B. Pin. 5. Prodr. 12. *Gramen aquaticum* Tabern. Icon. 214.
- Juncus foliis articulosis, floribus umbellatis cum utriculis*. *Gramen Junceum*, folio *articulato*, cum *utriculis* C. B. Prodr. 12. *Juncus foliaceus*, *capsulis triangularibus* J. B. 2. 521.
- Juncus foliis articulosis, floribus umbellatis & panicularim dispositis*.
- Juncus nemorosus*, folio *articuloso*. *Gramen Junceum*, folio *articulato*, *sylvaticum* C. B. Pin. 5. *Gramen Junceum*, *sylvaticum* Tabern. Icon. 225.
- Juncus montanus*, *palustris* Raii Hist. 1303.
- Juncus parvus*, cum *pericarpis rotundis* J. B. 2. 522. *Gramen Junceum*, *foliis & spicâ junci* C. B. Pin. 5. *Gramen Junceum*, *ijj.* Tabern. Icon. 224.
- Juncus angustifolius villosus*, floribus *albis*, *paniculatis*. *Gramen hirsutum*, *angustifolium*, *minus*, *paniculis albis* C. B. Pin. 7. *Gramen Luzula affine*: *flore albo* J. B. 2. 492. *Gramen Leucanthemum Dalecharpii* Lugd. 426.
- Juncus foliatus*, *minimus* J. B. 2. 523.
- Ab eo genere excludi debent *Juncus acutus*, *maritimus*, *capitulibus rotundis* C. B. Pin. 11. *Juncus maximus seu Scirpus major* C. B. Pin. 12. *Juncus capitulis Equiseti*, *major* C. B. Pin. 12. *Juncus capitulis Equiseti*, *minor & fluitans* C. B. Pin. 12. *qui Scirpi species sunt*. *Juncus capitulo lanuginoso sive Schenolagmos* C. B. Pin. 12. *Juncus Alpinus*, *Bombycinus* C. B. Pin. 12. *Juncus floridus*, *major* C. B. Pin. 12. *Vide Butomum*. *Juncus acutus*, *maritimus*, *caule triangulo* C. B. Pin. 11. ad *Cyperum* pertinet.
- Juncus* (ut aiunt) à jungendo; utuntur enim ipso ad fasciculos ligandos..

GENUS XIV.

Kali. Soda.

- K**ALI est plantæ genus, flore A, rosaceo, plurimis scilicet petalis B, in orbem positis constante: ex cujus mediuillo surgit pistillum C, quod deinde abit in fructum D, ferè globosum, membranaceum, singulari semine fecum E, cochleæ adinstar intorto, & plerumque petalis floris obvolutum F. Kali species sunt
- Kali majus*, *cochleato semine* C. B. Pin. 289. *Kali vulgare* J. B. 3. 702. *Soda*, *Kali magnum*, *Sedi medi folio*, *semine cochleato* Lob. Icon. 394. *Kali Dod.* *Pempr.* 81.
- Kali spinosum*, foliis longioribus & angustioribus. *Tragus spinosus Matthioli sive Kali spinosum* J. B. 3. 706. *Tragon Matthioli* Lob. Icon. 797.
- Kali spinosum*, foliis crassioribus & brevioribus. *Tragus Matth.* 1035.
- Kali Scalum*, lignosum, floribus membranaceis Boec. Rarior. Plant. 59.
- Kali fruticosum*, Hispanicum, Tamarisci folio.
- Kali fruticosum*, Hispanicum, Genistæ fronde.
- Kali fruticosum*, Hispanicum, capillaceo folio villoso. *Kali vermiculatum*, *fruticans*, *minori folio*, *Hispanicum Barr.* Icon.

Tab. 118.

243 INSTITUTIONES REI HERBARIÆ.

Ab eo genere excludi debent *Kali geniculatum*, majus C. B. Pin. 289. *Kali minus*, album, semine splendente C. B. Pin. 289. *Kali minus*, villosum C. B. Pin. 289. *Kali Gramineo folio* C. B. Pin. 289. *Kali Crassula minoris foliis* C. B. Pin. 289.

GENUS XV.

Telephium.

Tab. 128.

TELEPHIUM est plantæ genus, flore A, rosaceo, plurimis scilicet petalis B, in orbem positus constante: ex cujus calyce C, polyphylo surgit pistillum D, quod deinde abit in fructum E, trigonum, unicapsum F, seminibus factum G, ut plurimum subrotundis H. His notis addenda sunt folia alternatim in caule posita.

Telephii species sunt

Telephium Dioscoridis Imper. 665. Telephium legitimum Imperati vij. Clus. Hist. lxxij. Telephium repens, folio non deciduo C. B. Pin. 287.

Telephium Americanum, Portulacæ folio. Chamacistus Americana Portulaca folio, flore albo Par. Bat. Portulaca Americana seu Corassavica, latifolia, erecta, floribus albis Prod. Par. Bat.

Telephium maritimum, Sedi folio, flore rubello. Cistus humilis, Aizoides, maritimus, Africanus, flore rubello H. L. Bat.

Telephium maritimum, Sedi folio, flore albo. Cistus humilis, Aizoides, Africanus, glauco folio, flore albo Par. Bat.

Telephium à Telepho, ut aiunt, Mytiæ regæ, appellatur.

GENUS XVI.

Helianthemum.

Tab. 128.

HELIANTHEMUM est plantæ genus, flore A, rosaceo, plurimis scilicet petalis B, in orbem positus constante: ex cujus calyce C, polyphylo surgit pistillum D, quod deinde abit in fructum E, ferè globosum, trifariam dehiscens F, seminibusque factum G, subrotundis H, tenuibus capillamentis seu placentæ affixis.

Helianthemii species sunt

Helianthemum vulgare, flore luteo J. B. 2. 15. Chamacistus vulgaris, flore luteo C. B. Pin. 465. Flos solis Dod. Pempt. 193.

Helianthemum vulgare, flore dilutiore.

Helianthemum vulgare, flore albo. Chamacistus vulgaris; flore albo Hort. Edimb.

Helianthemum folis majoribus, flore albo J. B. 2. 16. Chamacistus vulgaris, flore albo, majore C. B. Pin. 466. Helianthemum albis floribus Lob. Icon. 117.

Helianthemum album, Germanicum Tabern. Icon. 1062.

Helianthemum flore albo, folio angusto, hirsuto J. B. 2. 17. Chamacistus foliis Thyini incanis C. B. Pin. 466. Chamacistus iij. Clus. Hist. 74.

Helianthemum saxatile, foliis & caulibus incanis, oblongis, floribus albis, Apenninæ

- Apennini montis Mentz. Pug. Tab. 3.
 Helianthemum Serpilli folio, flore majore, aureo, odorato. *Chamacistus Serpilli folio nigricante & hirsuto, flore aureo, odorato* J. B. 2. 17. *Chamacistus repens, Serpillifolia, lutea* C. B. Pin. 466. *Chamacistus* 2. Clus. Hist. 73.
 Helianthemum Serpilli folio, flore minore, aureo, odorato. *Cistus Helianthemos, flore parvo, luteo* J. B. 2. 17.
 Helianthemum angustifolium, luteum. *Chamacistus angustifolia* C. B. Pin. 446. *Chamacistus angustifolius, flore luteo Clusii* J. B. 2. 17. *Chamacistus* 2. Clus. Hist. 75.
 Helianthemum foliis Myrti minoris, subtus incanis. *Chamacistus foliis Myrti minoris, incanis* C. B. Pin. 466. *Chamacistus foliis Myrti Tarentine, canis vel cineris* J. B. 2. 18. *Chamacistus* 3. Clus. Hist. 74.
 Helianthemum tenuifolium, glabrum, erectum, luteo flore J. B. 2. 18. *Chamacistus Erica folio, luteus etatior* C. B. Pin. 466.
 Helianthemum tenuifolium, glabrum, luteo flore, per humum sparsum J. B. 2. 18. *Chamacistus Erica folio, luteus, humilior* C. B. Pin. 466. *Cistus humilis, angustifolius, Coris Monspelienfis foliis, Selago Monspelienfium, Cistus* 5. *Assati & Erica Chrysanthemos minima, nostra* Lob. 552.
 Helianthemum Alpinum, folio Pilosellæ minoris Fuchii, J. B. 2. 18.
 Helianthemum folio Thymi incano J. B. 2. 19. *Chamacistus tenuifolius, Narbonensis* H. R. Par.
 Helianthemum Thymi folio glabro. *Cistus folio Thymi* C. B. Pin. 465. Clus. Hist. 72. *Cistus folio Thymi Clusii, cum maculis in flore* J. B. 2. 6.
 Helianthemum sive Cistus humilis, folio Sampfuchi, capitulis valde hirsutis J. B. 2. 20.
 Helianthemum ad Nummulariam accedens J. B. 2. 20. *Chamacistus Nummularius* H. R. Par.
 Helianthemum foliis Polii montani. *Cistus Helianthemos, folio Polii montani* J. B. 2. 19.
 Helianthemum frutescens, folio Majoranæ incano. *Cistus humilis*, 1. Clus. Hist. 151.
 Helianthemum Halimi folio brevior, obtuso. *Cistus folio Halimi*, 1. Clus. Hist. 71. *Cistus semina, Portulaca marina folio latiore, obtuso* C. B. Pin. 465. *Cistus folio Halimi, flore luteo* J. B. 2. 5.
 Helianthemum Halimi folio latiore, mucronato. *Cistus semina, Portulaca marina folio angustiore, mucronato* C. B. Pin. 465. *Cistus folio Halimi longiore incano* J. B. 2. 5. *Cistus folio Halimi*, 2. Clus. Hist. 71.
 Helianthemum Ledi folio. *Cistus Ledi folio* C. B. Pin. 465. *Cistus annuus, folio Ledi* Lob. Icon. 118.
 Helianthemum Salicis folio. *Cistus folio Salicis* C. B. Pin. 465. *Cistus annuus* 1. Clusio, *folio rotundiore* J. B. 2. 13. *Cistus annuus folio Salicis* Lob. Icon. 118.
 Helianthemum Lavandulæ folio. *Cistus folio spica* C. B. Pin. 465. *Cistus folio Lavandulæ Clusio, forte idem cum Helianthemo recto* J. B. 2. 5. *Cistus folio Lavandulæ* Clus. Hist. 72.

- Helianthemum flore maculoso Col. Part. 2. 77. *Cistus flore pallido, punicante macula insignito* C. B. Pin. 465. *Cistus annuus*, 2. Clusio, flore pallido, maculâ punicante insignito J. B. 2. 13.
- Helianthemum folio thymi, floribus umbellatis, *Cistus Ledon, foliis Thymi* C. B. Pin. 467. *Cistus Ledon, Thymi foliis Clusii* J. B. 2. 12. *Ledon x. Clus. Hist.* 81.
- Helianthemum foliis Rorifinarini splendentibus, subtus incanis, *Cistus Ledon, foliis Rorifinarini subtus incanis* C. B. Pin. 467. *Cistus Ledon, foliis Rorifinarini coronaria Clusii, flore luteo* J. B. 2. 12. *Ledon viij. Clus. Hist.* 80.
- Helianthemum folio Sampfuchi. *Cistus folio Sampfuchi incano* C. B. Pin. 465. *Cistus folio Sampfuchi Clusii, cui macula in flore* J. B. 2. 6.
- Helianthemum Massiliense, Coridis folio. *Chamaecistus Massiliensis, foliis Camphorata similibus & glabris Raii Hist.* 1016.
- Helianthemum Polii folio ampliore, Lusitanicum.
- Helianthemum Polii folio angustiore, Lusitanicum.
- Helianthemum humilius, Lusitanicum, Halimi folio nigriore, magno flore luteo.
- Helianthemum Algarviense, Halimi folio, flore luteo, punicante macula insignito.
- Helianthemum Hispanicum, Halimi folio rotundiore.
- Helianthemum Hispanicum, Halimi folio angustiore.
- Helianthemum Hispanicum, Halimi folio minimo.
- Helianthemum Lusitanicum, Mari folio incano, flore luteo.
- Helianthemum Lusitanicum, Mari folio incano, capitulis valde hirsutis.
- Helianthemum Lusitanicum, Majoranæ folio, flore luteo, punicante maculâ insignito.
- Helianthemum Hispanicum, Halimi folio amplissimo, incano & nervoso. *Cistus Halimi folio, flore luteo amplo, maximus, Hispanicus Barr. Icon.*
- Helianthemum Alpinum, Olex folio subrus incano.
- Helianthemum Hispanicum, angusto folio, flore carneo.
- Helianthemum Plantaginis folio, perenne. *Tuberaria nostras* J. B. 2. 12. *Tuberaria major Myconi Ejusd. ibid.*
- Helianthemum Lusitanicum, Buplevri folio, flore maculato.
- Helianthemum Lusitanicum, Globulariæ folio.
- Helianthemum Lusitanicum, annuum, Plantaginis folio, flore tricolore.
- Helianthemum Hispanicum, folio minimo, rotundiore.
- Helianthemum Hispanicum, Origani folio subtus incano.
- Helianthemum Hispanicum, Ocimi folio subtus incano.
- Helianthemum pumilum, Portulacæ marinæ folio argenteo.
- Helianthemum à vocibus Græcis *ἡλιος Sol*, & *ἡνθικος flos*; quasi dicereꝝ florem Solis.

GENUS XVII.

Androsænum.

ANDROSÆNUM est plantæ genus, flore A, rosaceo, plurimis scilicet *Tab. 118.* petalis B, 1, 2, 3, 4, 5 in orbem positis constante: ex cujus calyce C, polyphylo surgit pistillum D, quod deinde abit in fructum E, seu bacam ferè ovatam, unicapularem F, feminibusque factam ut plurimùm exiguis I, placentæ triplici affixis H.

Androsæmi speciem unicam novi.

Androsænum maximum, frutescens C. B. Pin. 280. *Siciliana*, aliis *Cicilianæ*, vel *Androsæmon* J. B. 3. 384. *Androsænum* Dod. *Pempt.* 78.

Androsænum à vocibus Græcis *αἷμα* sanguis, & *ἀνδρῶν* vir. Hypericum *Lib. 3. cap. 17.* enim, ut ait Dioscorides, digitis tritum, sanguinem succum remittit: qua ex causa etiam Androsæmon appellatum est.

SECTIO III.

De Herbis flore rosaceo, cujus pistillum abit in fructum plerumque bicapularem.

GENUS I.

Geum.

GEUM est plantæ genus, flore A, rosaceo, plurimis scilicet petalis B, *Tab. 119.* in orbem positis constante: ex cujus calyce C, surgit pistillum D, bicorne, quod deinde abit in fructum E F, oblongum, hydræ birostratæ quodammodo æmulum; bicapularem G, feminibusque factum plerumque exiguis H.

Gei species sunt

Geum rotundifolium, majus, *Sanicula montana*, *rotundifolia*, *major* C. B. Pin. 243. *Sanicula Alpina*, *guttata* J. B. 3. 707. *Caryophyllata* sive *Geum Alpinum recentiorum*, *folio Hederaceo* Lob. *Icon.* 613. *Sanicula montana*, 2. *Clus. Hist.* 307.

Geum rotundifolium, minus, *Sanicula montana*, *rotundifolia*, *minor* C. B. Pin. 243. *Sanicula montana alterius species* ij *Clus. Hist.* 308.

Geum folio circinato, pistillo floris pallido. *Sanicula montana*, *crenata*, *umbilico pallido* H. R. *Par.*

Geum folio circinato, acutè crenato, pistillo floris rubro.

Geum folio subrotundo, majori, pistillo floris rubro. *Sedum montanum*, *serratum guttato flore* Park. *Theat.* 738.

Geum folio subrotundo, minori, pistillo floris rubro.

Geum folio subrotundo, minimo. *Coryledon altera olim Matthioli* J. B. 3. 684.

Geum palustre minus, foliis oblongis, crenatis *Sanicula Alpina aliquatenus affinis* J. B. 3. 708. *Sanicula Myosotis Alpina*, floribus albicanibus serè *umbellatis* Fluk. Phytog. Tab. 58.

Geum palustre, Lusitanicum, minus & ramosus.

Geum angustifolium, autumnale, flore luteo, guttato. *Saxifraga angustifolia, autumnalis, flore luteo guttato, foliis florum magis acuminatis* Breyn. Cent. 1. 106.

G N U S II.

Saxifraga. *Saxifrage.*

Tab. 119.

Saxifraga est plantæ genus, flore AB, rosaceo, plurimis scilicet petalis C, in orbem positis constante: ex cuius calyce D. multifido surgit pistillum E, plerumque bicornè F, quod deinde simul cum calyce abit in fructum G, subrotundum, bicornem pariter, bicapitularem H, seminibusque foræum I, ut plurimum exiguis.

Saxifragæ species sunt

Saxifraga rotundifolia, alba C. B. Pin. 309. *Saxifraga alba, radice granulosa* J. B. 3. 706. *Saxifraga alba* Dod. Pempt. 316.

Saxifraga ad folia bulbos gerens C. B. Pin. 309. *Saxifraga bulbosa, altera, bulbifera, montana* Col. Part. 1. 317.

Saxifraga verna, annua, humilior. Sedum tridactylites tectorum C. B. Pin. 285. *Tridactylites tectorum, flore albo* J. B. 3. 762. *Paronychia altera* Dod. Pempt. 112.

Saxifraga muscosa, trifido folio. Sedum Alpinum, trifido folio C. B. Pin. 284. *Sedis affinis trifidula, Alpina, flore albo* J. B. 3. 696. *Sedum minus* xliij. Clus. Hist. lxij.

Saxifraga tridactylites, Alpina, pallidè lutea. Sedum tridactylites, Alpinum, pallidè luteum C. B. Pin. 284.

Saxifraga tridactylites, Alpina, minor & villosa. Sedum tridactylites, Alpinum, minus C. B. Pin. 284. Prodr. 131.

Saxifraga alba, petraea Ponaë, in fol. cccxxxvij. *Tridactylites Alpina* J. B. 3. 762.

Saxifraga Sedi folio, flore albo, multiflora. Sedum ferratum, flore albo, multiflorum H. R. Par. 113.

Saxifraga Sedi folio, Pyrenaica, ferrata. Sedum Pyrenaicum, ferratum, minus, flore guttato H. R. Par.

Saxifraga Sedi folio angustiore, ferrato. Coryledon media, foliis oblongis, ferratis C. B. Pin. 285. *Sedum ferratum* J. B. 3. 689. *Umbilicus veneris, minor 1 & 2. Tabern. Icon. 847. Aizoum ferratum* Cord. Hist. 92.

Saxifraga foliis subrotundis ferratis. Coryledon minor, foliis subrotundis, ferratis C. B. Pin. 285. Prodr. 133. J. B. 3. 690.

Saxifraga Alpina, Sedi foliis crenatis, asperis. Sedum Alpinum, foliis crenatis, asperis C. B. Pin. 284. Prodr. 132. *Sedum Alpinum, bispidum, serè spinosum, flore albo* J. B. 3. 695.

- Saxifraga Alpina*, Ericoides, flore purpurascente. *Sedum montanum Ericoides* C. B. Prodr. 132.
- Saxifraga Alpina*, Ericoides, flore cæruleo. *Sedum Alpinum*, Ericoides, cæruleum C. B. Prodr. 132. J. B. 3. 694.
- Saxifraga montana*, pyramidata, folio longiore.
- Saxifraga Pyrenaica*, lutea, minima, Sedi foliis densissimè congestis.
- Saxifraga Pyrenaica alba*, minima, foliis densissimè congestis.
- Saxifraga Alpina*, minima, foliis cæsis, deorsum incurvis.
- Saxifraga Alpina lutea*, Sedi folio.
- Saxifraga Pyrenaica*, tridactylites, latifolia.
- Saxifraga Cantabrica*, latifolia, tridactylites, rigidior.
- Saxifraga tridactylites Pyrenaica*, pallidè lutea, minima.
- Saxifraga Pyrenaica*, foliis partim integris, partim trifidis.
- Saxifraga Pyrenaica*, minima, lutea, Musco similis.
- Saxifraga*, quasi planta frangens saxa, vel quoddè fissuris rupium erumpat, vel quod calculum frangere existimetur.

GENUS III.

Salicaria.

SALICARIA. est planta genus, flore A, rosaceo, plurimis scilicet petalis B, constante, in orbem ex incisuris calycis tubulati C, nascentibus: ex hujus autem fundo surgit pistillum D, quod deinde abit in fructum E, seu testam ovatam, bicapsularem F, seminibus sextam ut plurimum exiguis H, placentæ, G, affixis, ipso calyce plerumque obvolvutam I. Tab. 1194

- Salicariæ* species sunt
- Salicaria vulgaris*, purpurea, foliis oblongis. *Lyfimachia spicata*, purpurea fortè Plinii C. B. Pin. 246. *Lyfimachia purpurea*, quibusdam spicata J. B. 2. 902. *Pseudolyfimachium purpureum*, alterum Dod. Pempt. 86.
- Salicaria*, trifolia, caule hexagono. *Lyfimachia purpurea*, trifolia, caule hexagono Spig. Itag. 49.
- Salicaria purpurea*, foliis subrotundis. *Lyfimachia spicata*, lanuginosa, folio subrotundo, flore purpureo H. R. Par. *Lyfimachia spicata*, purpurea, folio subrotundo, Ocimi facie Mart. Hist. 744.
- Salicaria Lusitana*, angustiore folio. *Lyfimachia purpurea*, altera, Lusitana V. Lustr.
- Salicaria Hyssopi folio latiore*. *Hyssopifolia major*, latioribus foliis C. B. Pin. 218. *Hyssopifolia aquatica* J. B. 3. 792.
- Salicaria Hyssopi folio angustiore*. *Hyssopifolia minor*, angustioribus foliis C. B. Pin. 218.
- Salicaria Hyssopi folio*, floribus albis. *Hyssopifolia floribus albis*. C. B. Pin. 218.
- Salicaria Hispanica*, *Hyssopifolia*, floribus oblongis, saturatè cæruleis. *Hyssopifolia Hispanica*, floribus oblongis, saturatioris cærulei coloris C. B. Pin. 218.

Salicaria minima, tenuifolia. *Hyssopifolia minor vel potius Thymifolia, maritima* J. B. 3. 792.

Salicaria minima, Lusitanica, Nummulariæ folio.

Salicaria à Salice, quòd in Salictis nascatur.

G E N U S IV.

Glaucium.

Tab. 130.

GLAUCIUM est plantæ genus, flore A, rosaceo, quatuor scilicet petalis B, in orbem positis plerumque constante: ex cujus calyce C, bifolio surgit pistillum D, quod deinde abit in siliquam E, longam, teretem, unicapfularem, valvis F G, septo intermedio H, adhaerentibus, seminibusque fœctam I, ut plurimum subrotundis. Occurrunt & hujus species fructu unicapfulari quidem, sed quadrifariam dehiscente.

Glauçii species sunt

Glauçium flore luteo. *Papaver corniculatum, luteum* J. B. 3. 398. *Papaver corniculatum, majus* Dod. *Pempt.* 448.

Glauçium hirsutum, flore phœniceo. *Papaver corniculatum, phœniceum, folio hirsuto* J. B. 3. 399. *Papaver corniculatum, phœniceum, hirsutum* C. B. *Pin.* 171. *Papaver corniculatum, rubrum* Dod. *Pempt.* 449.

Glauçium glabrum, flore phœniceo. *Papaver corniculatum, phœniceum, glabrum* C. B. *Pin.* 171. *Papaver corniculatum, phœniceum, alterum* Lob. *Icon.* 271.

Glauçium flore violaceo. *Papaver corniculatum, violaceum* C. B. *Pin.* 172. J. B. 3. 399. *Dod. Pempt.* 449.

Lib. 20. cap. 19. Glauçium ex Plinio appellatum est *Papaver corniculatum*; idèdque cum ad *Papaver* aut *Chelidonium* propter fructus formam reduci nequeat, Glauçii voce utendum duxi.

S E C T I O IV.

De Herbis flore rosaceo, cujus pistillum abit in fructum multicapfularem.

G E N U S I.

Hypericum. Millepertuis.

Tab. 131.

HYPERICUM est plantæ genus, flore A, rosaceo, plurimis scilicet petalis B, in orbem positis constante: ex cujus calice C, polyphylo surgit pistillum D, quod deinde abit in fructum E, plerumque trigonum & tricuspidem F, tricapfularem G, seminibusque fœctum H, ut plurimum exiguis I. His notis addenda sunt folia bina è regione in caulis geniculis nascentia.

Hyperici species sunt
Hypericum vulgare C. B. *Pin.* 279. *Hypericum vulgare sive Perforata caule*

- rotundo, foliis glabris J. B. 3. 381. *Hypericon* Dod. *Pempt.* 76 *Millepertuis*.
- Hypericum* vulgare, guttis sanguineis Bocc. Mus. Part. 2. 25. Tab. 11.
- Hypericum* Nummulariæ folio C. B. Pin. 279. *Prod.* 130. *Androsæmum supinum*, saxatile, Nummularia folio aversa parte rubente Bocc. Mus. Part. 2. 134. Tab. 91.
- Hypericum* folio breviori C. B. Pin. 279. *Hypericum* Syriacum & Alexandrinum J. B. 3. 383. *Lob. Icon.* 3. 398.
- Hypericum* crispum, triquetro & cuspidato folio Bocc. Mus. Part. 2. Tab. 12. *Hypericum* cespitosum, crispum, triquetro & cuspidato folio caulem ambiente, sive *Hypericum* frutescens; foliis crispis, mucronatis caulem ambientibus *Ejusd.* pag. 31.
- Hypericum* minus, erectum C. B. Pin. 279. *Hypericum* pulchrum *Tragi* J. B. 3. 383. *Hypericum* pulchrum *Trag.* 74.
- Hypericum* minus supinum, vel supinum, glabrum C. B. Pin. 279. *Hypericum* supinum iij, minimum *Clus. Hist.* clxxxj.
- Hypericum* supinum, tomentosum, majus vel Hispanicum C. B. Pin. 279. *Hypericum* supinum, tomentosum, Hispanicum *Clus. Hist.* clxxxj.
- Hypericum* supinum, tomentosum, minus vel Monspelicium C. B. Pin. 279. *Hypericum* tomentosum J. B. 3. 384. *Hypericum* supinum, tomentosum alterum *Clus. Hist.* clxxxj.
- Hypericum* palustre, supinum, tomentosum. *Ascyron*, supinum, villosum, palustre C. B. Pin. 280. *Ascyron* supinum, ἰλαδῖς *Clus. App.* *Alt. auct.*
- Hypericum* villosum, erectum, caule rotundo. *Androsæmum* hirsutum C. B. Pin. 280. *Hypericum* *Androsæmum* didum J. B. 3. 382. *Androsæmum* alterum, hirsutum *Col. Part.* 1. 74.
- Hypericum* montis Olympi, foliis circa margines hirsutis *Whel. Itin.* 221.
- Hypericum* elegantissimum, non ramosum, folio lato J. B. 3. 383. *Androsæmum* *Camproclarense* *Col. Part.* 1. 74. *Androsæmum* glabrum, non ramosum *Bot. Monsp.*
- Hypericum* amplo, perfoliato folio. *Androsæmum*, amplo, perfoliato folio *Bocc. Mus. Part.* 2. 164. *Androsæmum* *Sambac* perfoliato folio *Ejusd.* *Tab.* 127.
- Hypericum* *Ascyron* dictum, caule quadrangulo J. B. 3. 382. *Ascyron* *Dod. Pempt.* 78.
- Hypericum* saxatile, tenuissimo & glauco folio. *Coris lutea* C. B. *Pin.* 2. 380. *Hypericoides*, *Coris* quorundam & *Coris* legitima, *Cretica* J. B. 3. 384. *Cori* legitimo di *Dioscoride*. *Pon. Bald. Ital.* 98.
- Hypericum* fœtidum, frutescens. *Androsæmum* fœtidum, capitulis longissimis filamentis donatis C. B. Pin. 280. *Ruta* *Hypericoides* quibusdam. *Sicilianæ* affinis sive *Tragium* J. B. 3. 385. *Tragio* legitimo degli *Antichi*, *Pon. Bal. Ital.* 88.
- Hypericum* perfoliatum & perforatum. *Androsæmum* perfoliatum & perforatum C. B. Pin. 280. *Androsæmum* alterum, *Apulum* *Col. Part.* 1. 78.

256 INSTITUTIONES REI HERBARIÆ.

Hypericum Alpinum, humilium, magno flore punctato.

Hypericum latifolium, Lusitanicum V. Lusit. *Hypericum Myrti acuto folio*, Siculum *Bocc. Mus. Part. 2. 133. Tab. 92.*

Hypericum Lusitanicum, Linariæ folio.

Hypericum tomentosum, Lusitanicum, minimum.

GENUS II.

Ascyrum.

Tab. 131.

ASCYRUM est plantæ genus, flore A, rosaceo, plurimis scilicet petalis B, in orbem positis constante: ex cujus calyce C, polyphylo surgit pistillum D, quod deinde abit in fructum pyramidatum E, quinque capsularem F, seminibusque factum G, ut plurimum oblongis & exiguis.

Ascyri species sunt

Ascyrum magno flore C. B. Pin. 280. *Prodr. 130. Androsamum flore & thecâ quinquecapsulari, omnium maximis Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 472.*

Ascyrum exiguo folio, flore magno. *Hypericum Olympi Montis Whel. Itin.*

Ascyrum erectum, Salicis folio, magno flore.

Ascyrum à voce Græcâ *ασχογος* asperitas & particula *α*, quasi planta minime aspera.

GENUS III.

Pyrola. Pyrole.

Tab. 132.

PYROLA est plantæ genus, flore A, rosaceo, plurimis scilicet petalis B, in orbem positis constante: ex cujus calyce C, surgit pistillum D, in proboscidem E, desinens, quod deinde abit in fructum F, subrotundum, striatum, plerumque umbilicatum, quinquecapsularem G, seminibusque factum ut plurimum exiguis H.

Pyrolæ species sunt

Pyrola rotundifolia, major C. B. Pin. 191. *Pyrola J. B. 3. 535. Dod. Pempt. 138.*

Pyrola rotundifolia, minor C. B. Pin. 191. *Pyrola minima, Alpina J. B. 3. 536. Pyrola iij. minima Clus. Hist. cxviiij.*

Pyrola folio mucronato, serrato C. B. Pin. 191. *Pyrola folio serrato J. B. 3. 536. Pyrola ij, tenerior Clus. Hist. cxviiij.*

Pyrola frutescens, Arbuti flore C. B. Pin. 191. *Pyrola fruticans J. B. 3. 536. Pyrola iij, fruticans Clus. Hist. cxviiij.*

Pyrola à Pyro propter foliorum similitudinem.

GENUS IV.

Damaconium.

Tab. 132.

DAMASONIUM est plantæ genus, flore A, rosaceo, tribus petalis B, in orbem positis plerumque constante: ex cujus calyce surgit pistillum C, quod deinde abit in fructum D, stelliformem, multicapsularem E F, seminibusque factum ut plurimum oblongis G.

Damaconiij

Damaſonii ſpecies ſunt

Damaſonium ſtellarum Lugd. 1058. *Damaſonium ſtellarum Dalechampii* J. B. 3. 789. *Plantago aquatica, ſtellarata* C. B. Pin. 190.

Damaſonium Americanum, maximum, Plantaginis folio, flore flavefcente, fructu globoſo Plum.

GENUS V.

Ruta. *Rue.*

RUTA eſt plantæ genus, flore A, roſaceo, quatuor plerumque petalis B, cavis in orbem poſitis conſtante: ex cujus calyce C, ſurgit piſtillum D, quod deinde abit in fructum E, ſubrotundum, ut plurimum tetragonum, ex quatuor ſæpe capſulis F, axi G, affixis compoſitum H, ſeminibusque ſæctum non raro reniformibus I, aut angulatis.

Tab. 133d

Rutæ ſpecies ſunt

Ruta horteniſis, latifolia C. B. Pin. 336. *Ruta ſariva, vel Horteniſis* J. B. 3. 197. *Ruta graveolens, horteniſis* Dod. Pempt. 119.

Ruta horteniſis, latifolia, arbuſculæ ſimilis C. B. Pin. 336.

Ruta horteniſis, altera C. B. Pin. 336. *Ruta tenuifolia* Tabern. Icon. 133.

Ruta ſylveſtris, major C. B. Pin. 336. J. B. 3. 199. *Ruta ſylveſtris, graveolens* Dod. Pempt. 119.

Ruta ſylveſtris, minor C. B. Pin. 336. J. B. 3. 200. *Ruta ſylveſtris, minima* Dod. Pempt. 120.

Ruta Chalepenſis latifolia, ſorum petalis villis ſcatentibus H. L. Bar.

Ruta Chalepenſis, tenuifolia, ſorum petalis villis ſcatentibus Mor. Hiſt. Oxon. Part. 2. 508.

Ruta montana, ſpinoſa, Coriandri folio, flore albo Bocc. Muſ. Part. 2. 70. *Ruta montana, ſpinoſa, alba* Ejusd. Tab. 59.

Ruta ſylveſtris, Linifolia, Hiſpanica Bocc. Muſ. Part. 2. 82. 73.

Ruta, à *ῥῖον rueor*, quod ſanitati tuendæ conferat.

Ruta ad Claſſem ſorum cruciformium pertineret, niſi ſæpe floribus eſſet pentapetalis: cruciformes enim ſemper ſunt tetrapetali.

GENUS VI.

Harmala.

HARMALA eſt plantæ genus, flore A roſaceo, plurimis ſcilicet petalis B, in orbem poſitis conſtante: ex cujus calyce D, ſurgit piſtillum C, quod deinde abit in fructum E, ſubrotundum, tricapſularem F, ſeminibusque ſæctum G, plerumque oblongis. His notis addenda ſunt folia alterno ordine in caule poſita.

Tab. 133e

Harmalæ ſpeciem unicam novi.

Harmala Dod. Pempt. 121. *Ruta ſylveſtris, flore magno, albo* C. B. Pin. 336. *Ruta quæ dici ſolet Harmala* J. B. 3. 200.

K k

GENUS VII.

Nigella.

Tab. 134.

NIGELLA est plantæ genus, flore A, rosaceo, plurimis scilicet petalis B, in orbem positis constante, & corollâ Z, donato inter petala & stamina X, collocatâ, quam efformant corpora quædam corniformia C. Ex floribus medittullo surgit pistillum D, quod deinde abit in fructum membranaceum subrotundum F G, vel oblongum E, supernè multicornem, multicapsularem H I K, seminibusque factum L M.

Nigellæ species sunt

Nigella arvensis, cornuta C. B. Pin. 145. *Melanthium sylvestre sive arvense* J. B. 3. 209. *Melanthium sylvestre* Dod. Pempt. 303.

Nigella arvensis, cornuta, flore pleno, subcæruleo.

Nigella arvensis, cornuta, flore albo.

Nigella latifolia, flore majore, simplici, cæruleo C. B. Pin. 145. *Melanthium Hispanicum, majus.* Eyst.

Nigellâ angustifolia, flore majore, simplici, cæruleo C. B. Pin. 145. *Melanthium capite & flore majore* J. B. 3. 207. *Melanthium Damascenum* Dod. Pempt. 304.

Nigella angustifolia, flore majore simplici albo.

Nigella flore majore, pleno, cæruleo C. B. Pin. 145. *Melanthium capite vel calyce & flore majore, pleno* J. B. 3. 208. *Melanthium Damascenum, pleno flore* Clus. Hist. ccvii.

Nigella flore minore, simplici, candido C. B. Pin. 145. *Melanthium calyce & flore minore, semine nigro & luteo* J. B. 3. 208. *Melanthium* Dod. Pempt. 303.

Nigella flore minore, pleno & albo C. B. Pin. 146. *Melanthium capite minore, flore multiplicato* J. B. 3. 209. *Melanthium pleno flore* Clus. Hist. ccvii.

Nigella Cretica C. B. Pin. 146. & Prodr. 75.

Nigella Cretica, latifolia, odorata Park. Theat. 1376. *Nigella alba, simplici flore* P. Alp. Exot. 261.

Nigella flore simplici, pallescente Par. Bat.

Nigella, quasi Nigrella, à seminum colore nigro.

GENUS VIII.

Fabago.

Tab. 135.

FABAGO est plantæ genus, flore A, rosaceo, plurimis scilicet petalis B, in orbem positis constante: ex cujus calyce D, surgit pistillum C, quod deinde abit in fructum E, membranaceum, cylindri amulum, plerumque pentagonum, quincupularem F, quincupularem dehiscentem G, singulis valvis H septo intergerino I, munitis, seminibusque factum K, ut plurimum planis. His notis addenda sunt folia bina, è regione in caulium nodis nascentia,

Fabaginis speciem unicam novi.

Fabago Belgarum, sive Peplus Parisiensium Lugd. 456. Morgfani Syrorum *Ejusd. App. 25. Capparis Fabaginea sive Peplus Lutetianorum J. B. 2. 66. Capparis Portulacæ folio C. B. Pin. 480.*
 Fabago quasi planta ad fabam accedens.

GENUS IX.

Corchorus.

CORCHORUS est plantæ genus, flore A, rosaceo, plurimis scilicet petalis B, in orbem positis constante: ex cujus calyce D, surgit pistillum C, quod deinde abit in fructum E, cylindri æmulum, quinqucapsularem F, quinquefariam dehiscens G, seminibusque fœtum ut plurimum angulatis H. His notis addenda sunt folia alterno ordine in caulium nodis nascentia. Tab. 135.

Corchori species sunt

Corchorus sive Melochia J. B. 2. 982. *Melochia P. Alp. Ægypt. 39.*

Corchorus Americana, Carpini folio, fructu longiore. *Alcea cibaria seu Corchorus Americana, Carpini foliis, sextuplici capsulâ longiore ornata Pluk. Phytog. Tab. 127.*

Corchorus Americana, foliis & fructu angustioribus. *Alcea olitoria seu Corchorus Americana, angusto barbato folio, capsulâ strictiori Pluk. Phytog. Tab. 127.*

GENUS X.

Cistus.

CISTUS est plantæ genus, flore A, rosaceo, plurimis scilicet petalis B, in orbem positis constante: ex cujus calyce C, surgit pistillum D, quod deinde abit in fructum E subrotundum, vel acuminatum F, apice plerumque dehiscens G, multicepsularem HI, seminibusque fœtum ut plurimum exiguis K. Tab. 136.

Cisti species sunt

Cistus mas, major folio rotundiore J. B. 2. 2. *Cistus mas, folio rotundo, hirsutissimo C. B. Pin. 464. Cistus mas Marthioli Lugd. 222.*

Cistus mas 2. folio longiore J. B. 2. 2. *Cistus mas, angustifolius C. B. Pin. 464. Cistus mas ij. Clus. Hist. 69.*

Cistus mas, folio brevioribus C. B. Pin. 464. *Cistus mas iij. foliis dilutiùs virentibus J. B. 2. 3.*

Cistus mas Lusitanicus, folio amplissimo, incano.

Cistus mas, folio oblongo, incano C. B. Pin. 464. *Cistus mas iv. Monspelienfis, folio oblongo, albido J. B. 2. 3. Cistus mas 1. Clus. Hist. 68.*

Cistus mas, foliis undulatis & crispis. *Cistus mas foliis Chamedryos C. B. Pin. 464. Cistus mas v. foliis crispis, & quodammodo sinuosis J. B. 2. 3. Cistus mas v. Clus. Hist. 69.*

Cistus femina, folio Salviæ, elatior & rectis virgis C. B. Pin. 464. *Cistus femina, Monspeliana, flore albo J. B. 2. 4. Cistus femina Clus. Hist. 70.*

- Cistus fœmina, folio Salviæ, supina, humi sparfa C. B. Pin. 465.
 Cistus fœmina, folio Salviæ, flore ochræ colore C. B. Pin. 465. *Cistus fœmina Hispanica, flore luteo. J. B. 2. 4.*
 Cistus Ladanifera Monspeliensium C. B. Pin. 467. *Cistus Ladanifera sive Ledon Monspessulanum, angusto folio, nigricans J. B. 2. 10.*
 Cistus Ladanifera, Hispanica, Salicis folio, flore candido. *Cistus Ladanifera, Hispanica, incana C. B. Pin. 467. Cistus Ledon 1. angustifolium, flore omnino interdum albo. Clus. Hist. 77.*
 Cistus Ladanifera, Hispanica, Salicis folio, flore albo, maculâ punicante insignito. *Cistus Ledon 1, angustifolium, flore maculâ ex purpurâ nigricante infecto Clus. Hist. 77. Cistus Ledon, flore maculâ nigricante notato J. B. 2. 8.*
 Cistus Ledon, foliis Laurinis C. B. Pin. 467. *Cistus Ledon, latiore folio J. B. 2. 8. Ledon 1, latifolium Clus. Hist. 77.*
 Cistus Ledon, foliis populi nigræ, major C. B. Pin. 467. *Cistus Ledon, Populi nigræ foliis Clusii, major J. B. 2. 9. Ledon latifolium ij. majus Clus. Hist. 78.*
 Cistus Ledon, foliis Populi nigræ, minor C. B. Pin. 467. *Cistus Ledon, Populi nigræ foliis Clus. minor J. B. 2. 9. Ledon ij. latifolium, minus Clus. Hist. 78.*
 Cistus Ledon, latifolium, Creticum J. B. 2. 9. *Cistus Ledon Cretense C. B. Pin. 467.*
 Cistus Ledon hirsutum C. B. Pin. 467. *Cistus Ledon iv. Clusii, flore candido J. B. 2. 10. Ledon iiij. Clus. Hist. 78.*
 Cistus Ledon, foliis Oleæ, sed angustioribus C. B. Pin. 167. *Ledon v. Clus. Hist. 79.*
 Cistus Ledon angustis foliis C. B. Pin. 467. *Cistus Ledon vj. minoribus angustioribusque foliis Clusii J. B. 2. 11. Ledon vj. Clus. Hist. 79.*
 Cistus Ledon, foliis Rorismarini, hispidis C. B. Pin. 467. *Cistus Ledon foliis colore cinereo J. B. 2. 11. Ledon vij Clus Hist. 80.*
 Cistus Ledon, foliis Rorismarini sed non incanis C. B. Pin. 467. *Cistus Ledon ix. Clusio J. B. 2. 12. Ledon ix. Clus. Hist. 80.*
 Ab eo genere excludendæ sunt plurimæ species, quas C. Bauhinus ad Cistum revocavit; ego vero easdem ad Helianthemum referri debere existimavi.

GENUS IX.

Nymphæa, Nenuphar.

Tab. 137. &
138.

NYMPHÆA est plantæ genus, flore AB, rosaceo, plurimis scilicet petalis CD, in orbem positis constante: ex cujus calyce EF, surgit pistillum GH, quod deinde abit in fructum I fere globosum, vel conicum K, multicausulam L M, seminibusque factum NO, ut plurimum oblongis.

Nymphææ species sunt

Nymphæa alba, major C. B. Pin. 193. *Nymphæa alba J. B. 3. 770. Dod. Pempt. 585. Nenuphar Blanc d'eau.*

Nymphæa Americana, foliis circinatis, maximis, acutè crenatis, subtus purpureis, flore albo Plum.

Nymphaea Americana, foliis circinatis, minoribus, obtusè crenatis, subtus viridibus, flore albo Plum.

Nymphaea lutea, major C. B. Pin. 193. *Nymphaea lutea* J. B. 3. 771. *Dod. Pempt. 585.*

Nymphaeae species, flore fructuque carentes, facillè dignoscuntur foliis amplis, subrotundis, aquis innatantibus.

SECTIO V.

De Herbis flore rosaceo, cujus pistillum abit in fructum, in quo veluti nidulantur semina.

GENUS I.

Nelumbo.

NELUMBO est plantæ genus à Nymphaea diversum fructus formâ, neque enim in loculamenta dividitur ut Nymphaeae fructus, sed in eo sparsim veluti nidulantur semina.

Nelumbonis speciem unicam novi.

Nelumbo Zeylanensium. *Nymphaea Indica, Faba Aegyptia dicta, flore incarnato. Par. Bat.*

GENUS II.

Capparis. Caprier.

CAPPARIS est plantæ genus, flore A, rosaceo, quatuor plerumque ^{Tub. 139.} petalis B, in orbem positis constante: ex cujus calyce C, surgit pistillum D, embryone instructum, qui deinde abit in fructum E, ut plurimum pyriformem, vel siliquosum, carnosum, in quo F, veluti nidulantur plurima semina G, non raro subrotunda & quasi reniformia.

Capparis species sunt

Capparis spinosa, fructu minore, folio rotundo C. B. Pin. 480. *Capparis spinosa, J. B. 2. 63. Capparis retuso folio Lob. Icon. 635.*

Capparis folio acuto C. B. Pin. 480. *Lob. Icon. 634. Capparis Dod. Pempt. 746.*

Capparis Scula, duplicatâ spinâ, folio acuto Bocc. Rarior. Plant. 79.

Capparis non spinosa fructu majore C. B. Pin. 480. *Capparis non spinosa J. B. 2. 63.*

Capparis Americana, arborefcens, Lauri folio, fructu longissimo, flore albo Plum.

Capparis Americana, arborefcens, Lauri folio, fructu subrotundo, flore albo Plum.

Ab eo genere excludi debet *Capparis Portulaca folio* C. B. Pin. 480. quæ ad Sabaginem pertinet.

SECTIO VI.

De Herbis flore rosaceo, cujus pistillum abit in fructum ex plurimis veluti capsulis compositum.

GENUS I.

Sedum *Joubarbe*.

Tab 140.

SEDUM est plantæ genus, flore AC, rosaceo, plurimis scilicet petalis BD, in orbem positis constante: ex cujus calyce FG, surgit pistillum EH, quod deinde abit in fructum IK, ex plurimis velut capsulis LM, vagina- rum æmulis, in capitulum quoddam collectis compositum feminibusque factum ut plurimum exiguis N.

Sedi species sunt

Sedum majus, arborecens J. B. 3. 686. *Sempervivum sive Sedum arborecens, majus* Dod. *Pempt.* 127.

Sedum majus, vulgare C. B. Pin. 283. J. B. 3. 687. *Sempervivum majus alterum sive Jovis barba* Dod. *Pempt.* 127.

Sedum vulgari magno simile J. B. 2. 688.

Sedum vulgare, maximum H. L. Bar.

Sedum latifolium, floribus magnis, albicantibus J. B. 3. 689. *Sedum majus, montanum, dentatis foliis* C. B. Pin. 283. *Cotyledon altera, secunda* Clus. *Hist.* lxiij.

Sedum majus, montanum, dentatis foliis, alterum C. B. Pin. 283. *Sedi latifolii, flore albicante minor species magis dentata* J. B. 3. 689. *Cotyledonis alterius altera species* Clus. *Hist.* lxiij.

Sedum, majus, montanum, foliis non dentatis, floribus rubentibus C. B. Pin. 283. *Sedum montanum, latifolium, flore purpureo* J. B. 3. 688. *Cotyledon altera iij.* Clus. *Hist.* lxiij.

Sedum montanum, tomentosum C. B. Pin. 284. *Sempervivum rubrum, montanum, varietatis* Col. *Part.* 1. 291.

Sedum montanum, tomentosum, minus. *Sedum montanum, roseum, reticulatum* Barr. *Icon.*

Sedum Alpinum, roseum, acuto folio, hæmatodes, majus, H. R. Par.

Sedum Alpinum, roseum, medium, aculeo rubente H. R. Par.

Sedum Alpinum, roseum, minus, viride & subhirsutum H. R. Par.

Sedum Alpinum, subhirsutum, folio longiore H. R. Par.

Sedum Alpinum, subhirsutum, coronâ floris purpurascente, disco viridi H. R. Par.

Sedum minus, teretifolium, album C. B. Pin. 283. *Sedum minus folio longiusculo tereti, flore candido* J. B. 3. 690. *vermicularis, Crassula minor* *Officinarum, & Illecebra major* Lob. *Icon.* 377.

Sedum teretifolium, majus, flore albo Mor. H. R. Bles-

- Sedum minus*, teretifolium, alterum C. B. Pin. 283. *J. B. 3. 681. Sedum medium, teretifolium sive Sempervivum minus officinarum Lob. Icon. 376.*
- Sedum minus*, teretifolium, luteum C. B. Pin. 282. *Sedum minus estivum luteum J. B. 3. 693. Sempervivum minus, estivum Lob. Icon. 378.*
- Sedum minus*, folio circinato C. B. Pin. 283. *Sedum parvum, folio circinato, flore albo J. B. 3. 691. Aizoon dasiphyllum Dalecampii Lugd. 1133.*
- Sedum minus*, luteum, folio acuto C. B. Pin. 283. *Sedum minus, flore in-ereo J. B. 3. 692. Aizoon hematooides Lob. Icon. 378.*
- Sedum minus*, lato & crasso caule, Portlandicum Belgarum H. R. Por. *Portlandicum Sedum Lob. Icon. 380. Sedum monstrosum, minus vel platycaulon H. R. Monsp.*
- Sedum minus*, luteum, ramulis inflexis C. B. Pin. 283. *Sedum minus, luteum, flore se circumflecente J. B. 3. 693. Aizoon Scorpioides Lob. Icon. 377.*
- Sedum longifolium*, citrino flore Mor. H. R. Blef.
- Sedum arvense*, flore rubente C. B. Pin. 283. *Prodr. 132.*
- Sedum parvum*, acre, flore luteo J. B. 3. 694. *Sempervivum minus, vermiculatum, acre C. B. Pin. 283. Sedum minus viij. causticum Clus. Hist. lxj.*
- Sedum minimum*, luteum, non acre J. B. 3. 695. *Sempervivum, minus, vermiculatum, inspidum C. B. Pin. 284.*
- Sedum minimum*, non acre, flore albo Raii Hist. 1041.
- Sedum Alpinum*, flore pallido C. B. Pin. 284. *Sedum parvum, montanum, luteum J. B. 3. 693. Sedum minus vj. sive Alpinum 1. Clus. Hist. lx.*
- Sedum Alpinum*, rubro, magno flore C. B. Pin. 284. *Aizoon montanum Lugd. 1131.*
- Sedum palustre*, subhirsutum, purpureum C. B. Pin. 285. *Sedum purpureum, pratense J. B. 3. 692. Sedum minus iij. sive palustre Clus. Hist. lix.*
- Sedum echinatum* vel stellatum, flore albo J. B. 3. 680. *Cotyledon stellata C. B. Pin. 285. Sempervivum tertium Col. Phytob. 42.*
- Sedum echinatum*, flore luteo J. B. 3. 680. Hujus Icon occurrit apud Columnnam in eadem Tabulâ cum Sempervivo tertio.
- Sedum Cepæa dictum* H. L. Bat. *Cepæa J. B. 3. 679. Cepæa Matthioli Clus. Hist. lxxvij.*
- Sedum Cepæa dictum*, floribus purpurascens. *Cepæa floribus ex purpureo candicantibus C. B. Pin. 288.*
- Sedum minimum*, montanum, flore purpurascens, parvo, semine stellato Raii Hist. 692.
- Sedum Alpinum*, Coridis folio.
- Sedum Africanum*, fruticosum, Ericæ folio Oldenl.
- Ab eo genere excludi debent Sedi species foliis laciniatis, quæ ad Saxifragam pertinent. *Sedum minus, fruticosum C. B. Pin. 284. Sedum minus, fruticosum, alterum C. B. Pin. 284. Sedum Alpinum, Saxifragæ albe flore, vel grandiflorum C. B. Pin. 284. quod Saxifragæ species videtur*

perinde ac sequens. *Sedum Alpinum*, album, foliis compactis C. B. Pin. 284. *Sedum Alpinum*, hirsutum, lacteo flore C. B. Pin. 284. Vide *Androsacer*. *Sedum Alpinum*, Gramineo folio, lacteo flore C. B. Pin. 284. *Androsacer* etiam species. *Sedum Alpinum*, angustissimo folio, flore carneo C. B. Pin. 284. *Sedum Alpinum*, exiguis foliis C. B. Pin. 284. *Sedum Alpinum*, hirsutum, luteum C. B. Pin. 284. *Alyssi* species. *Sedum Alpinum*, foliis crenatis, asperis C. B. Pin. 284. ad *Saxifragam* cum sequentibus referendum. *Sedum Alpinum*, *Ericoides*, purpurascens C. B. Pin. 284. *Sedum Alpinum*, *Ericoides*, cæruleum C. B. 284. &c.
Sedum à sedendo vel à sedando: ejus enim species humi sedent, & inflammationes sedant.

GENUS. II.

Anacamperos. Orpin.

A NACAMPSEOS est plantæ genus, flore & fructu Sedi, à quo differt ex sententia Clariss. Rai quòd à prima statim germinatione excaulescat, cum folia Sedi in globulos oculi bovilli æmulus congerantur.

Anacamperotis species sunt

Anacamperos vulgò Faba crassa J. B. 3. 681. *Telephium vulgare* C. B. Pin. 287. *Telephium alterum* sive *Crassula* Dod. Pempt. 130.

Anacamperos purpurea J. B. 3. 682. *Telephium purpureum*, majus C. B. Pin. 287. *Telephium floribus purpureis* Lob. Icon. 389.

Anacamperos minor, purpurea. *Telephium purpureum*, minus C. B. Pin. 287. J. B. 3. 682.

Anacamperos maxima J. B. 3. 682. *Telephium latifolium*, peregrinum C. B. Pin. 287. *Telephium primum* Dod. Pempt. 130.

Anacamperos minor, rotundiore folio, sempervirens J. B. 3. 682. *Telephium repens*, folio deciduo C. B. Pin. 287. *Telephium minus*, sempervirens Lob. Icon. 390.

Anacamperos minor, longiore folio, sempervirens.

Anacamperos radice Rosam spirante, major. *Rhodia radix* C. B. Pin. 286. J. B. 3. 683. Dod. Pempt. 347.

Anacamperos radice Rosam spirante, minor. *Rhodia radix minor* H. R. Par.

Anacamperos Lusitanica, hæmatodes, maxima. *Telephium Lusitanicum*, hæmatodes, maximum H. R. Par.

Anacamperos Lusitanica, hæmatodes, maxima, flore albido. *Telephium Lusitanicum*, hæmatodes, maximum, flore pallido H. R. Par.

Anacamperos Portulacæ folio. *Telephium Portulacæ folio*. Mor. H. R. Bles.

Anacamperos flore purpurascente & foliis rarioribus. *Telephium flore purpurascente & foliis rarioribus* C. B. Pin. 287. *Telephium tertium*, purpurascente flore Clus. Hist. lxxj.

Anacamperos flore albo, supina.

Anacamperos quod Veneticæ olim $\omega\epsilon\delta\varsigma \tau\omicron\upsilon \acute{\alpha}\nu\alpha\kappa\alpha\mu\pi\epsilon\sigma\iota\varsigma \tau\omicron\upsilon\varsigma \epsilon\gamma\mu\alpha\tau\alpha$, id est, ad amorem revocandum, ea uterentur.

GENUS

GENUS III.

Ulmaria.

UL^MARIA est plantæ genus, flore A, rosaceo, plurimis scilicet petalis B, in orbem positis constante: ex cujus calyce D, surgit pistillum C, quod deinde abit in fructum E, ex plurimis vaginulis F, membranaceis, intortis & in capitulum congestis compositum, semineque factum G, ut plurimum singulari & exiguo. *Tab. 141.*

Ulmariæ speciem unicam novi.

Ulmaria Clus. Hist. cxcviii. J. B. 3. 488. *Barba Capræ, floribus compactis*

C. B. Pin. 164. *Regina prati* Dod. *Pempt.* 57. *Reine des prez.*

Ulmaria ab Ulmo, propter foliorum nescio quam similitudinem.

GENUS IV.

Barba Capræ.

BARBA CAPRÆ est plantæ genus, flore A, rosaceo, plurimis scilicet petalis B, in orbem positis constante: ex cujus calyce C, monophyllo surgit pistillum D, quod deinde abit in fructum FE, ex multis veluti vaginulis in capitulum quoddam collectis compositum, quæ singulæ G, semine turgescunt H, ut plurimum oblongo. *Tab. 142.*

Barbæ Capræ speciem unicam novi.

Barba Capræ, floribus oblongis C. B. Pin. 163. *Barba Capri* J. B. 3. 488.

Drymopogon 1. *Tabern. Icon.* 777. *Barbe de Chevre.*

Barba Capræ à similitudine, ut aiunt, barbæ Caprillæ.

GENUS V.

Fagonia.

FAGONIA est plantæ genus, flore A, rosaceo, plurimis scilicet petalis B, in orbem positis constante: ex cujus meditullio surgit pistillum C, quod deinde abit in fructum D, è rotundo acuminatum, striatum, multicapsularem E, ex plurimis vaginis compositum, quæ singulæ F, semine turgescunt subrotundo G. *Tab. 141.*

Fagoniæ species sunt

Fagonia Cretica, spinosa. *Trifolium spinosum, Creticum* C. B. Pin. 330.

Prodr. 142. *Trifolium aculeatum, Creticum* J. B. 2. 388.

Fagonia Hispanica, non spinosa.

Fagoniam appellavi ut illusterrimo viro D. D. Fagoni Archiatron Comiti, quæ reddere beneficia nequeo, memori mente persolverem.

GENUS VI.

Tribulus.

TRIBULUS est plantæ genus, flore A, rosaceo, plurimis scilicet petalis B, in orbem positis constante: ex cujus calyce D, surgit pistillum C, quod *Tab. 143.*

deinde abit in fructum quodammodo cruciformem E, vel turbinatum, ex pluribus partibus F, plectumque compositum, muricatis, in capitulum collectis & feminibus fœcis H, ut plurimum oblongis, in loculis G, nidulantibus.

Tribuli species sunt

Tribulus terrestris, Ciceris folio, seminum integumento aculeato Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 102. *Tribulus terrestris*, *Ciceris folio*, fructu aculeato C. B. Pin. 350. *Tribulus terrestris*. J. B. 2. 352. *Dod. Pempt. 557.*

Tribulus terrestris, major, Curassavicus Prodr. Par. Bat. & Par. Bat. *Tribulus terrestris*, *Americanus*, *Chamaecristi flore*, fructu spinoso, maximo Brey. Prodr. 2. Hort. Amstel. fig. 32.

Tribulus terrestris, Americanus, fructu turbinato, foliis lanuginosis Plum.

Tribulus terrestris, Indiæ Orientalis, foliis Viciæ subrotundis & villosis,

GENUS VII.

Juncago.

Tab. 141.

JUNCAGO est plantæ genus, flore A, rosaceo, plurimis scilicet petalis B, in orbem positis constante: ex cujus meditullio surgit pistillum C, quod deinde abit in fructum oblongum D, in basi dehiscens E, ex tribus vaginulis compositum, quæ singulæ F, semen complectuntur singulare G, oblongum.

Juncaginis speciem unicam novi.

Juncago palustris & vulgaris. *Gramen juncum*, *spicatum* seu *Triglochin* C. B. Pin. 6. *Gramen Triglochin*. J. B. & *Hyacinthi parvi facie*, *Gramen Triglochin* J. B. 2. 508. *Gramen marinum*, *spicatum*, alterum Lob. Icon. 17.

GENUS VIII.

Geranium. Bec de gruë.

Tab. 141.

GERANIUM est plantæ genus, flore A C, rosaceo, plurimis scilicet petalis B, in orbem positis constante: ex cujus calyce D, surgit pistillum E, quod deinde abit in fructum rostratum F, quinque striis per longitudinem incisum G, quibus totidem adhærescunt capsulæ H I K L M, in longam caudam desinentes, per maturitatem à basi ad apicem extorsum se revolventes & semine fœcæ N P, ut plurimum oblongo O.

Geranii species sunt

Geranium Batrachioides, folio Aconiti C. B. Pin. 317. *Geranium Batrachioides aliud folio Aconiti nitente Clusii* J. B. 3. 476. *Geranium ij βατραχίδα, minus Clus. Hist. xcix.*

Geranium Batrachioides, folio Aconiti, flore albo, lineis cæruleis variegato C. B. Pin. 317.

Geranium Batrachioides, folio Aconiti, flore albo, C. B. Pin. 317.

Geranium Batrachioides, maximum, minus laciniatum, folio Aconiti J. B. 3. 477. *Geranii majoris species, foliis magnis figurâ ferè & magnitudine Aconiti lutei, hirsutis, asperis Gesu App. 292.*

Geranium Batrachioides, odoratum C. B. Pin. 318. *Geranium Batrachioi-*

- des, longius radicum, odoratum* J. B. 3. 477. *Geranium Batrachioi-*
des alterum Dod. Pempt. 63.
- Geranium Batrachioides, Gratia Dei Germanorum* C. B. Pin. 318. *Geranium Batrachioides* J. B. 3. 475. Dod. Pempt. 63.
- Geranium Batrachioides, Gratia Dei Germanorum, flore albo* C. B. Pin. 318. *Geranium Batrachioides, album* J. B. 3. 476.
- Geranium Batrachioides minus, sive Gratia Dei Germanorum* C. B. Pin. 318.
- Geranium Batrachioides, flore variegato* C. B. Pin. 318. *Geranium Batrachioides ex albo cum caeruleo colore varium* J. B. 3. 476. *Geranium Anglicum, variegatum* Eyst.
- Geranium Batrachioides, Collum Gruis Germanorum* C. B. Pin. 318. *Gruinalis Dodonæi* Lugd. 1278.
- Geranium annuum, minus; Batrachioides Bohemicum, purpuro-vio-*
laceum Mor. Hist. Oxon. 2. Part. 511.
- Geranium Batrachioides minus, perenne, vericolor* Mor. H. R. Blef.
- Geranium phæum sive fuscum, petalis reflexis* Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 515.
Geranium montanum, fuscum C. B. Pin. 318. *Geranium phæum, flore re-*
flexo J. B. 3. 477.
- Geranium phæum sive fuscum, petalis reflexis, folio non maculato* H. L. Bat.
- Geranium phæum sive fuscum, petalis rectis seu planis* Mor. Hist. Oxon.
Part. 2. 515. *Geranium phæo sive pullo flore Clusii* J. B. 3. 477.
- Geranium phæum sive fuscum, petalis rectis seu planis, folio maculato*
H. L. Bat.
- Geranium radice grumosâ* C. B. Pin. 318. *Geranium Asphodeli radice*
J. B. 3. 475. *Geranium iij, bulbosum Pennei Clus. Hist. c.*
- Geranium nodosum* C. B. Pin. 318. *Geranium magnum, folio trifido* J. B. 3.
478. *Geranium v, nodosum Plateau Clus. Hist. c.*
- Geranium Moscoviticum, purpureum* Park. Theat. 705.
- Geranium Romanum, vericolor, sive striatum* Park. Par. 229.
- Geranium sanguineum, maximo flore* C. B. Pin. 318. *Geranium sanguineum, sive amatodes, crassâ radice* J. B. 3. 478. *Geranium vij, amatodes*
Clus. Hist. cij.
- Geranium hamatodes, flore variegato* Hort. Edinb. *Geranium hamatodes, Lancastrense, flore eleganter striato* Raii Hist. 1061.
- Geranium hamatodes, foliis majoribus pallidioribus & altius incisâ* Raii
Synopf. 219.
- Geranium sanguineum, cauliculis erectis, flore minore* H. L. Bat.
- Geranium tuberosum, majus* C. B. Pin. 318. *Geranium tuberosum* J. B. 3.
474. Dod. Pempt. 71.
- Geranium argenteum, Alpinum* C. B. Pin. 318. *Geranium argenteum, Montis Baldi* J. B. 3. 474. *Geranium Alpinum, longius radicum* Pon. Batd.
in fol. ccclxij.
- Geranium Pyrenaicum, foliis cineracis, radice crassâ, magno flore va-*
riegato.
- Geranium lucidum, saxatile* C. B. Pin. 318. *Geranium lucidum* J. B. 3. 481.

- Geranium rotundifolium*, saxatile; montanum Col. Part. 1. 137.
Geranium parvum, foliis Ranunculi C. B. Pin. 318. *Geranium Salmanticensē*, rostratum Clus. Hist. cij.
Geranium folio Malvæ rotundo C. B. Pin. 318. *Geranium folio rotundo multum serrato*, five *Columbinum* J. B. 3. 473. *Pes columbinus* Dod. Pempt. 61.
Geranium folio Malvæ rotundo, flore majori, cæruleo C. B. Pin. 318.
Geranium Columbinum, majus, flore minore, cæruleo Raii Hist. 1059.
Geranium Malacoides seu *Malvæ folio rotundo*, flore albo Mor. H. R. Bief.
Geranium folio Malvæ rotundo, minus C. B. Pin. 318.
Geranium Columbinum, perenne, Pyrenaicum, maximum.
Geranium montanum, rotundifolium, perenne, flore purpureo, majore Bocc. Mus. Part. 2. 81. Tab. 72.
Geranium Columbinum, maximum, foliis dissectis D. Plot. Hist. nat. Oxon. *Geranium Columbinum*, majus, foliis imis longis, usque ad pediculum divisis Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 511.
Geranium Columbinum dissectis foliis, pediculis florum longissimis Raii Hist. 1059. *Geranium Columbinum*, annuum, minus, folio tenuius laciniato, flore pediculo longissimo insistente Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 512.
Geranium Columbinum, tenuius laciniatum C. B. Pin. 318. *Prodr.* 138.
Geranium Columbinum, tenuius laciniatum, flore albo H. R. Par.
Geranium Columbinum, minus, majori flore & foliis florum bifidis Bot. Monsp.
Geranium Columbinum, majus, foliis tenuiter dissectis, foliis florum bifidis Bot. Monsp. *Geranium gruinale*, folio tenuiter diviso J. B. 3. 474.
Geranium folio Althææ C. B. Pin. 318. *Geranium Malvacum* J. B. 3. 272. *Geranium Malacoides* Lob. Icon. 662.
Geranium Althææ folio, floribus saturatiùs rubentibus H. L. Bar.
Geranium Malacoides, minus C. B. Pin. 319. *Prodr.* 138.
Geranium Malacoides crasso, rugoso, integro folio Bocc. Mus. Tab. 89. *Geranium Malacoides*, supinum lato rotundo, crasso, rugoso, integro folio, acu brevissima Carinense Ejusd. pag. 109.
Geranium pusillum, supinum, maritimum, Althææ aut Betonicæ folio, nostras Raii Hist. 1056.
Geranium Alceæ vesicariæ folijs Park. Theat. 707.
Geranium Robertianum 1, viride C. B. Pin. 319. *Geranium Robertianum*, murale J. B. 3. 480. *Geranium robertianum* Dod. Pempt. 62.
Geranium Robertianum 1, rubens C. B. Pin. 319.
Geranium Robertianum, flore albo Mor. H. R. Bief.
Geranium lucidum saxatile, foliis Geranii Robertiani Raii Synopf. 218.
Geranium Cicutæ folio, acu longissima C. B. Pin. 319. *Prodr.* 138. *Geranium Coriandri folio*, odorum Ejusd. 319. *Geranium Apulum*, *Coriandri folio*, alterum, odorum Col. Part. 1. 135.
Geranium Cicutæ folio, moschatum C. B. Pin. 319. *Geranium supinum* Dod. Pempt. 63.

- Geranium Cicutæ folio, inodorum C. B. Pin. 319.
 Geranium Cicutæ folio, minus & supinum C. B. Pin. 319. *Geranium Moschatum, folio ad Myrrhidem accedente, minus* J. B. 3. 479. *Geranium minus, Geranium arvense Tabern. Icon. 57.*
 Geranium cicutæ folio, minus & supinum, flore albo C. B. Pin. 319. *Geranium arvense, album Tabern. Icon. 57.*
 Geranium Cicutæ folio, erectum, Romanum Bocc. Mus. Part. 2. 93. Tab. 82.
 Geranium Chrysanthemum Cretici folio, Neapolitanum Bocc. Mus. Part. 2. 93. Tab. 83.
 Geranium latifolium, longissimâ acu C. B. Pin. 319. *Geranium speciosum, annuum, longissimis rostris, Creticum* J. B. 3. 479. *Geranium Creticum, annuum, hemaroides Lob. Icon. 662.*
 Geranium maritimum, annuum, laciniatum, acu longissimâ. *Geranium supinum, Botrys folio acu sursum spectante Bocc. Mus. Part. 2. 145. Geranium Botrys folio Ejusd. Tab. 109.*
 Geranium crasso Batrachioides folio Bocc. Mus. Part. 2. Tab. 128. *Geranium supinum, rotundo Batrachioides, crasso tomentoso folio, radice rufescente longius radicata Ejusd. pag. 160.*
 Geranium minimum, Chamæaryoides Bocc. Mus. Part. 2. Tab. 128. *Geranium æstivum, minimum, supinum, Alpinum, Chamæaryoides, flore albo variegato Ejusd. 160.*
 Geranium Petraum, Cicutæ folio, radice crassâ Bot. Monsp. *Geranium fatidam Park. Theat. 709. Lob. Illustr. 134.*
 Geranium Hispanicum, magnâ radice, Cicutæ folio crassiori Schol. Bot.
 Geranium Africanum, arborefcens, Ibisici folio rotundo, Carlinæ odore H. L. Bat.
 Geranium Africanum, frutescens, Malvæ folio laciniato, odorato H. L. Bat.
 Geranium Africanum, Alchimillæ hirsuto folio, floribus albidis H. L. Bat.
 Geranium Africanum, Betonice folio laciniato & maculato, floribus incarnatis H. L. Bat.
 Geranium Africanum, Betonice folio procumbens floribus parvis, eleganter variegatis Pluk. Almag. Bot.
 Geranium Africanum, noctu olens, tuberosum & nodosum, Aquilegiæ foliis H. L. B. *Geranium Æthiopicum, noctu olens radice tuberosa, Aquilegiæ foliis Breyn. Cem. 1. 127.*
 Geranium Africanum, noctu olens, Aquilegiæ folio, flore incarnato rubente Pluk. Phytog. Tab. 187. fig. 1.
 Geranium Africanum, noctu olens flore ruberrimo, Anemones folio latiore Pluk. Phytog. Tab. 186. fig. 5.
 Geranium Africanum noctu olens, flore rubro Anemones folio angustiori Pluk. Phytog. Tab. 186. fig. 6.
 Geranium Africanum, uvæ crispæ folio, floribus exiguis, rubellis H. L. Bat.
 Geranium Africanum, Coriandri folio, floribus incarnatis, majus H. L.

- Bat. *Geranium Æthiopicum*, *Myrrhidis folio*, *tertium*, *flore magno striato Breyn. Cent. 1. 129.*
Geranium Africanum, *Coriandri folio*, *floribus incarnatis*, minus H.L. Bat.
Geranium triste sive *Indicum*, noctu olens Park. Theat. 709. *Geranium triste Corn. 110.*
Geranium Africanum, noctu olens, radice tuberosâ, foliis Pastinacæ incanis, lanuginosis, latioribus, flore pallidè flavescente H. L. Bat. *Geranium Æthiopicum*, noctu olens, radice tuberosâ, foliis *Myrrhidis latioribus Breyn. Cent. 1. 126.*
Geranium Africanum, noctu olens, radice tuberosâ, foliis Pastinacæ incanis, lanuginosis angustioribus H. L. Bat.
Geranium Africanum, *Althææ folio*, parvo flore.
 Lib. 3. cap. 131. *Geranium à voce Græcâ γήγανες Grus*, *Geranium enim in summis alis sursum spectantes eminentias quasdam habet (ut ait Dioscorides) veluti Gruum capitula cum suis rostris, aut dentes caninos.*

GENUS IX.

Thalictrum.

Tab. 143.

THALICTRUM est plantæ genus, flore AC, rosaceo, plurimis scilicet petalis BD, in orbem positis constante: ex cujus meditullio surgit numerosa staminum congeries E, pistillum cingens FG, quod deinde abit in fructum in quo velut in capitulum colliguntur capsulæ modò alatae HI, modò alis carentes KL, seminibusque scætæ singularibus, ut plurimum oblongis MN. Thalictri species sunt

- Thalictrum majus*, siliquâ angulosâ aut striatâ C.B. Pin. 336. *Thalictrum nigrius*, caule & semine striato J. B. 3. 486. *Thalictrum magnum* Dod. Pempt. 58.
Thalictrum flore incarnato Eyst.
Thalictrum flore albo Eyst.
Thalictrum majus, siliquâ seminis striatâ, foliis rugosis, trifidis Mor. Umb. 70. *Thalictrum pratense*, *maximum*, *monspeliensium*, *asperioribus foliis seu folio rugoso Mor. H. R. Bles.* *Thalictrum pratense*, *majus monspeliensium*, *foliis rugosis H. R. Par.*
Thalictrum majus, non striatum C. B. Pin. 336. *Thalictrum magnum secundum* Dod. Pempt. 58.
Thalictrum majus, flavum, staminibus luteis vel glauco folio C. B. Pin. 336. *Thalictrum speciosissimum*, *glaucum*, *semine & caule striato* J. B. 3. 486. *Thalictrum magnum*, *tertium* Dod. Pempt. 58.
Thalictrum Alpinum, *Aquilegiæ foliis*, *florum staminibus purpurascensibus.* *Thalictrum majus florum staminibus purpurascensibus* C. B. Pin. 337. *Thalictrum majus*, *folliculis angulosis*, *caule lævi* J. B. 3. 487. *Thalictrum magnum*, Dod. Pempt. 58.
Thalictrum Alpinum, *majus*, *Aquilegiæ foliis*, *florum staminibus albis*, *caule viridi.* *Thalictrum montanum*, *album*, *altius* C. B. Pin. 337. *Thalictrum montanum*, 1. Clus. Hist. 234.

- Thalictrum Alpinum, minus, Aquilegiæ foliis, florum staminibus albis, caule viridi. *Thalictrum montanum*, 2. *Clus. Hist.* 234.
- Thalictrum Canadense, caule purpurascente, Aquilegiæ foliis, florum staminibus albis. *Thalictrum Canadense* *Corn.* 186.
- Thalictrum Americanum, minus *Park. Theat.* 265.
- Thalictrum magnum, flore luteo, odorato V. *Lusit.*
- Thalictrum minus, Asphodeli radice, magno flore. *Oenanthe Myconi* *Lugd.* 785. *J. B. 3. Part.* 2. 192.
- Thalictrum minus, Asphodeli radice, parvo flore.
- Thalictrum montanum, præcox. *Ranunculus præcox* *ij*, *Thalidri folio* *Clus. Hist.* 233.
- Thalictrum minus C. B. *Pin.* 337. *Thalictrum minus sive Ruta pratensis* *genus minus, semine striato* *J. B. 3. 487.* *Thalictrum minus* *Dod. Pempt.* 58.
- Thalictrum pratense, angustifolium C. B. *Pin.* 337. *J. B. 3. 487.* *Thalictrum vj. vel pratense ij. Clus. Hist.* 234.
- Thalictrum minus, alterum, Parisientium, foliis grassioribus & lucidis *H. R. Par. Thalictrum 5. vel pratense, 1. Clus. Hist.* 234.
- Thalictrum pratense, angustissimo folio C. B. *Pin.* 337. *Thalictrum angustissimo folio* *Prodr.* 146.
- Thalictrum minimum, fœtidissimum C. B. *Pin.* 337. *Prodr.* 147. *J. B. 3. 488.*
- Thalictrum montanum, minus, foliis latioribus *Raii Synopf.* 100.
- Thalictrum minimum, montanum, atrorubens, foliis splendentibus *Raii Synopf.* 100.

GENUS X.

Butomus.

BUTOMUS est plantæ genus, flore A rosaceo, plurimis scilicet petalis majoribus B & minoribus C in orbem positis plerumque constante: ex cujus meditullio surgit pistillum D quod deinde abt in fructum E membranaceum, in quo velut in capitulum colliguntur vaginæ F in cornu ut plurimum desinentes, secundum longitudinem dehiscentes, seminibus fœtæ G plerumque oblongis H.

Tab. 143.

- Butomi speciem unicam novi, cujus varietates sunt
- Butomus flore roseo. *Butomus Cesalp.* 553. *Juncus floridus, major* C. B. *Pin.* 12. *Juncus floridus* *J. B. 2. 524.* *Gladiolus aquarilis* *Dod. Pempt.* 601.
- Butomus flore albo. *Juncus floridus, major, flore albæ.* *H. R. Par.*

GENUS XI.

Helleborus. Ellebore noir.

HELLEBORUS est plantæ genus, flore A B rosaceo, plurimis scilicet petalis in orbem positis constantibus ex cujus meditullio surgit pistillum D plurimis corniculis C, inter stamina X & petala jacentibus circa basin cinctum

Tab. 144.

quod deinde abit in fructum E, in quo velut in capitulum colliguntur vaginæ F membranacæ in cornu plerumque desinentes, secundum longitudinem dehiscentes G & seminibus factæ H plerumque subrotundis vel ovaris IK.

Hellebori species sunt

Helleborus niger, factidus C. B. Pin. 185. *Helleborus niger, sylvestris, adulterinus, etiam hyeme virens* J. B. 3. App. 88o. *Veratrum nigrum* uij. Dod. Pempt. 386.

Helleborus niger, hortensis, flore viridi C. B. Pin. 185. *Helleborus niger, vulgaris, flore viridi, vel herbaceo, radice diuturna* J. B. 3. 636. *Veratrum nigrum*, ij. Dod. Pempt. 385.

Helleborus niger, hortensis, alter C. B. Pin. 185. *Veratrum nigrum* iij. peregrinum Clus. Hist. 274.

Helleborus niger, amplioribus foliis. *Veratrum nigrum, Stiriacum Tabern.* Icon. 723.

Helleborus niger, angustioribus foliis. *Helleborus niger, flore roseo* C. B. Pin. 186. *Elleborus niger, legitimus* Clus. Hist. 274.

Helleborus niger, autumnalis, flore maximo H. R. Par. *Elleborus autumnalis, flore roseo, majore, albo* D. de Mauvilain, Joncq. Hort.

Helleborus niger, flore roseo, minor, Belgicus Mor. H. R. Bles.

Helleborus niger, sanguineo folio Bocc. Mus. Part. 2. pag. 26. Tab. 11.

Helleborus niger, foliis desectis Bocc. Mus. Part. 2. pag. 26. Tab. 11.

Helleborus niger, trifoliatum Ald. Hort. Farnes. 92.

Helleborus niger, tuberotus, Ranunculi folio, flore luteo. *Aconitum unifolium, luteum bulbosum* C. B. Pin. 183. *Ranunculus cum flore in medio folio, radice tuberosa* J. B. 3. 414. *Aconitum luteum, minus* Dod. Pempt. 440.

Helleborus niger, Ranunculi folio, flore globofo, majore. *Ranunculus montanus, Aconiti folio, flore globofo* C. B. Pin. 182. *Ranunculus flore globofo, quibusdam Trollius flos* J. B. 3. 419. *Ranunculus flore globofo* Dod. Pempt. 430.

Helleborus niger, Ranunculi folio, flore globofo, minore.

Ab eo genere excludendæ sunt plantæ sequentes. *Helleborus niger, Sanicula folio, major* C. B. Pin. 186. *Astrantia species est. Helleborus Sanicula folio, minor* C. B. Pin. 186. *Astrantia species. Helleborus niger, tenuifolius, Buphtalmi flore* C. B. Pin. 186. ad *Ranunculum revocandus. Helleborus albus, flore subviridi* C. B. Pin. 186. *Species Veratri ut & sequens. Helleborus albus, flore atro rubente* C. B. Pin. 186.

Helleborus dicitur à vocibus Græcis ἑλλεβορᾶ, quod esu interimere credatur.

GENUS XII.

Veratrum. *Ellebore blanc.*

Tab. 145.

VERATRUM est plantæ genus, flore A rosaceo plurimis scilicet petalis B, in orbem positis constante; ex cujus medietullo surgit pistillum C quod deinde abit in fructum D in quo velut in capitulum colliguntur tres plerumque vaginæ

vaginæ membranaceæ F, feminibus foetæ E G, oblongis I, grani Tritici armul-
lis, marginatis & quasi alâ foliaceâ cinctis H.

Veratri species sunt

Veratrum flore subviridi. *Helleborus albus, flore subviridi C. B. Pin. 186.*
Helleborus albus, flore ex viridi albescente J. B. 3. 634. Helleborum album
sive Veratrum Lob. Icon. 311. Ellebore blanc, à fleur vert-pâle.

Veratrum flore atro-rubente. *Helleborus albus, flore atro-rubente C. B. Pin.*
186. Helleborum album, flore nigro J. B. 3. 634. Helleborum album,
floribus atro-rubentibus, præcox Lob. Icon. 311. Ellebore blanc à fleur
rouge-brun.

Veratrum differt ab Helleboro, quòd corniculis careat & semen habeat mar-
ginatum: ideoque diversis nominibus hæc duo genera distinguenda sunt.

G E N U S X I I I.

Populago.

POPULAGO est plantæ genus, flore A, rosaceo, plurimis scilicet petalis in orbem positis constante: ex cujus meditullio surgit pistillum B, quod deinde abit in fructum C, membranaceum, in quo velut in capitulum colliguntur plurimæ vaginæ D, plerumque deorsum inflexæ, feminibusque foetæ E, ut plurimum oblongis F.

Tab. 145

Populaginis speciem unicam novi, cujus varietates sunt

Populago flore majore. *Populago major. Tabern. Icon. 750. Caltha palustris;*
flore simplici C. B. Pin. 276. Caltha palustris J. B. 3. 470.

Populago flore minore. *Populago minor Tabern. Icon. 750.*

Populago flore pleno. *Populago multiflora Tabern. Icon. 751. Caltha palustris,*
flore pleno C. B. Pin. 276. Caltha palustris, flore multiplicato J. B. 3. 470.

Populago à Populo, quòd inter Populos nascatur.

G E N U S X I V.

Pæonia. Pivoine.

PÆONIA est plantæ genus, flore A, rosaceo, plurimis scilicet petalis B, in orbem positis constante: ex cujus calyce C, polyphylo, surgit pistillum D, quod deinde abit in fructum E, in quo plurimæ cornicula velut in capitulum colliguntur deorsum inflexa, lanugine plerumque pubescentia, per longitudinem dehiscencia, & feminibus fætæ F, ferè globosis G.

Tab. 146.

Pæoniæ species sunt

Pæonia folio nigricante, splendido, quæ mas C. B. Pin. 323. *Pæonia mas*
procerior J. B. 3. 492. Pæonia mas Dod. Pempt. 194. Pivoine mâle.

Pæonia mas, flore incarnato Eyst.

Pæonia mas, flore albo Eyst.

Pæonia mas, foliorum segmentis amplioribus C. B. Pin. 323. *Pæonia mas,*
major Eyst.

- Pæonia mas, major, flore incarnato Eyst.
 Pæonia mas, altera, tardior J. B. 3. 492.
 Pæonia communis vel fœmina C. B. Pin. 323. *Pæonia fœmina, vulgatioꝝ*
J. B. 3. 492. Pæonia fœmina, altera Dod. Pempt. 195.
 Pæonia fœmina, altera C. B. Pin. 323. *Pæonia promiscua, strictiore folia*
J. B. 3. 493. Pæonia fœmina, prior Dod. Pempt. 194.
 Pæonia promiscua Vormarii, folio latiore J. B. 3. 493.
 Pæonia hœmæmalis, pumila, Rosæ rubræ monoflore H. Cathol.
 Pæonia tenuius laciniata, subtus pubescens, flore purpureo C. B. Pin. 323.
Pæonia pumila, fœmina Lob. Icon. 683.
 Pæonia folio subtus incano, flore albo vel pallido C. B. Pin. 323. *Pæonia*
simplex, niveo flore Clus. Hist. 281.
 Pæonia Aquilinæ foliis C. B. Pin. 323. *Pæonia iij, Aquilinæ foliis Clus. Hist.*
280.
 Pæonia Pomi Arantii colore C. B. Pin. 323. *Pæonia iij. Clus. Hist. 280.*
 Pæonia flore variegato C. B. Pin. 324. *Pæonia v. Clus. Hist. 280.*
 Pæonia peregrina, flore saturè rubente C. B. Pin. 324. *Pæonia Byzantina 1.*
Clus. Hist. 279.
 Pæonia peregrina, flore dilutè rubente C. B. Pin. 324. *Pæonia Byzantina,*
altera Clus. Hist. 279.
 Pæonia fœmina, flore pleno, rubro, majore C. B. Pin. 324. *Pæonia flore*
pleno, rubro J. B. 3. 493. Pæonia fœmina multiplex flos Dod. Pempt. 195.
 Pæonia flore pleno, rubro, minore C. B. Pin. 324. *Pæonia flore pleno, rubro*
minor J. B. 3. 494. Pæonia pleno rubro flore, minor Clus. Hist. 280.
 Pæonia fœmina, flore albo, pleno C. B. Pin. 324. *Pæonia albo flore pleno,*
sive polyanthos alba, fœmina J. B. 3. 494.
 Pæonia flore exalbido, pleno, major C. B. Pin. 324. *Pæonia exalbido pleno*
flore major Clus. Hist. 280.
 Pæonia flore exalbido, pleno, minor, C. B. Pin. 324. *Pæonia pleno flore al-*
befcente, minor Clus. Hist. 280.
 Pæonia à Pæone Medico, qui eâ curassè perhibetur Plutonem ab Hercule
 vulneratum, ut refert Homerus Odyss. 5.

• SECTIO VII.

De Herbis flore rosaceo, cujus pistillum abit in fructum ex plurimis feminibus in capitulum quoddam collectis compositum.

GENUS I.

Anemone. *Anemone*,

ANEMONE est plantæ genus, flore AL, rosaceo, plurimis scilicet petalis B, in orbem positis constante: ex cujus meditullio surgit pistillum D, quod deinde abit in fructum E, oblongum, cujus axi F, plurima semina adherescunt G, caliptrâ ut plurimum lanuginosâ HI, obvoluta: figura L, Anemonem exhibet flore pleno. His notis addenda sunt foliola quædam MN, caulem alias nudum cingentia, plerumque ternæ. Tab. 142

Anemones species sunt

Anemone Cyclaminis seu malve folio, lutea C. B. Pin. 173. *Anemone latifolia, flore flavo*, 1. Clusii J. B. 3. 401. *Anemone hortensis, latifolia, simplo* *Anemone latifolia, flore flavo* Clus. Hist. 248. *ve folio.*

Anemone latifolia, flava C. B. Pin. 176. *Anemone latifolia, duplo flore flavo* 2. Clusii J. B. 3. 402. *Anemone hortensis, latifolia, duplo flore flavo* Clus. Hist. 249.

Anemone latifolia, flore intus luteo, foris rubro & violaceo V. Lufit.

Anemone latifolia, flore simplici, emaculati candoris, H. R. Par.

Anemone latifolia, flore albo, duplici & triplici foliorum serie V. Lufit.

Anemone latifolia, flore intus albo, extrinsecus rubro & violaceo V. Lufit.

Anemone latifolia, flore duplo, foliis albo & amæno violaceo virgatis H. R. Par. *Anemone latifolia seu Pavo minor, foliis amæno violaceo & albo variegatis* Joncq. Hort. Sylvie ou Daupine.

Anemone latifolia, Pavo dicta major, prima C. B. Pin. 276. *Anemone latifolia, pleno flore coccineo, sive Pavo major*, 1. Clusii J. B. 3. 405. *Anemone hortensis, latifolia, Pavo major*, 1. Clus. Hist. 261.

Anemone latifolia, Pavo dicta major, prolifera C. B. Pin. 176. *Anemone Pavosa latifolia, multiplex, flore miniato* Bry.

Anemone latifolia, Pavo dicta, luxuriantibus solum foliis infeliciter sylvestrens & florens rarò H. R. Par.

Anemone latifolia, Pavo dicta polyphylla, flore suave-rubente H. R. Par. *Pavo major, à fleur double, couleur de chair.*

Anemone latifolia, flore pleno, arboris Persicæ quoad floris colorem æmula H. R. Par. & Joncq. Hort. *Anemone rosée*,

- Anemone latifolia*, maxima, varicolor C. B. Pin. 175. *Anemone latifolia* flore pleno, variegato J. B. 3. 404. *Anemone hortensis*, *latifolia*, pleno flore, 1. Clus. Hist. 261.
- Anemone latifolia*, maxima, foliis ameno candore & suavi purpurâ variis H. R. Par.
- Anemone Chalcedonica*, major, flore viridi pleno, violaceo, rubentibus lineis Suvert.
- Anemone latifolia*, multiplex, flore violaceo H. R. Par. *Anemone violette*.
- Anemone latifolia*, circumfusa foliis obsoletius holosericea, mediis glomeratis foliolis virefcens, saliente comâ ex purpura nigricante H. R. Par. *La Diabesse*.
- Anemone latifolia*, flore simplici, croceo-palescente, vivaci rubore radiato, Pavo minor Herbariorum H. R. P.
- Anemone Geranii* rotundo folio purpurascens C. B. Pin. 173. *Anemone Italica*, *latiusculus spinosis foliis* 3. Clusii J. B. 3. 402. *Anemone* 1. Dod. Pempt. 434.
- Anemone Geranii* rotundo folio, dilute purpurascens C. B. Pin. 173. *Anemone latifolia*, ex purpura diluore albicante flore, 4. Clusii J. B. 3. 402. *Anemone hortensis*, *latifolia* 4. simplici flore Clus. Hist. 250.
- Anemone Geranii* rotundo folio, dilute rubens C. B. Pin. 173. *Anemone latifolia*, flore ad carneum colorem tendente, albicantibus unguibus, 5. Clusii J. B. 3. 402. *Anemone hortensis*, *latifolia*, 5. simplici flore Clus. Hist. 250.
- Anemone latifolia*, simplici carneo flore C. B. Pin. 173. *Anemone latifolia*, purpurei serè coloris, unguibus albicantibus, Byzantina 6. Clusii J. B. 3. 403. *Anemone hortensis*, *latifolia* 6. simplici flore Clus. Hist. 250. *Anemone lierrée*.
- Anemone latifolia*, flore purpuro-saturo C. B. Pin. 173. *Anemone latifolia*, flore coloris purpurei, saturo, unguibus magnis, albis, infima parte purpureis, 8. Clusii J. B. 3. 403. *Anemone hortensis*, *latifolia* 8. simplici flore Clus. Hist. 251.
- Anemone latifolia*, purpuro-violaceo flore C. B. Pin. 173. *Anemone latifolia*, violacea, unguibus argenteis, 12. Clusii J. B. 3. 403. *Anemone hortensis*, *latifolia* 12. simplici flore Clus. Hist. 251.
- Anemone latifolia*, flore purpuro-violaceo, altera C. B. Pin. 173. *Anemone latifolia*, flore ampliore, duodenis foliis violaceo purpureis, unguibus albis, 13. Clusii J. B. 3. 403. *Anemone hortensis*, *latifolia* 13. simplici flore Clus. Hist. 252.
- Anemone latifolia*, violaceo flore C. B. Pin. 173. *Anemone latifolia*, flore ex purpura violaceo, ad umbilicum albicante orbe, 9. Clusii J. B. 3. 403. *Anemone hortensis*, *latifolia*, 9. simplici flore Clus. Hist. 251.
- Anemone latifolia*, flore violaceo, saturo colore C. B. Pin. 173. *Anemone latifolia*, flore violaceo, unguibus magnis, candidis, Byzantina ij. Clusii J. B. 3. 403. *Anemone hortensis*, *latifolia* ij. simplici flore Clus. Hist. 251.

- Anemone latifolia*, flore variegato C. B. Pin. 173. *Anemone colore saturatius ex purpureo rubens, oris coccineis, unguibus albis, magnis, Byzantina* 7. Clusii J. B. 3. 403. *Anemone hortensis, latifolia* 7. *simplici flore Clusii* Hist. 250.
- Anemone latifolia, punctato flore* C. B. Pin. 173. *Anemone latifolia, violacea, maculis albis notata*, 10. Clusii J. B. 3. 403. *Anemone hortensis, latifolia*, 10. *simplici flore Clusii* Hist. 251. Sylvie à fleur simple.
- Anemone latifolia, flore carneo* C. B. Pin. 173. *Anemone latifolia, flore veluti carneo, unguibus albis*, 14. Clusii J. B. 3. 403. *Anemone hortensis, latifolia* 14. *simplici flore Clusii* Hist. 252.
- Anemone latifolia, Saniculæ folio* C. B. Pin. 173. *Anemone simplex, latifolia, dilute purpurascens Eyst.*
- Anemone latifolia, flore Orangei coloris* C. B. Pin. 174. *Anemone latifolia, colore Oregens dicto*, 15. Clusii J. B. 3. 403. *Anemone hortensis, latifolia* 15. *simplici flore Clusii* Hist. 252.
- Anemone latifolia, flore coccineo* C. B. Pin. 174. *Anemone latifolia, flore coccineo, itemque unguibus*, 16. Clusii J. B. 3. 404. *Anemone hortensis, latifolia* 16. *simplici flore Clusii* Hist. 252.
- Anemone latifolia, flore magno, coccineo* C. B. Pin. 174. *Anemone latifolia, coccinea, sine unguibus, Byzantia* 17. Clusii J. B. 3. 404. *Anemone hortensis, latifolia* 17. *simplici flore Clusii* Hist. 253.
- Anemone latifolia, flore coccineo, phæniceo* C. B. Pin. 174. *Anemone latifolia, ex coccineo phæniceo coloris, unguibus parvis, subpallidis* 18. Clusii J. B. 3. 404. *Anemone hortensis, latifolia* 18. *simplici flore Clusii* Hist. 253.
- Anemone sylvestris, alba, major* C. B. Pin. 176. *Anemone alba, magna, plurimâ parte anni florens* J. B. 3. 411. *Anemone sylvestris*, 1. Clusii Hist. 244.
- Anemone sylvestris, alba, minor* C. B. Pin. 176. Prodr. 93.
- Anemone Virginiana* Par. Bat. *Anemone Virginiana, tertia Matthioli similis, parvo flore* H. L. Bat. App.
- Anemone Geranii Rupertiani folio, cærulea; an Dioscoridis?* C. B. Pin. 174. *Anemone Geranisifolia* J. B. 3. 405. *Anemone hortensis, tenuifolia* 1, *simplici tenuifolia, flore Clusii* Hist. 254.
- Anemone tenuifolia, flore multifido, dilute purpurascens* C. B. Pin. 174. *Anemone tenuifolia, flore pluribus foliis constante, carnei quasi coloris*, 9. Clusii J. B. 3. 406. *Anemone hortensis, tenuifolia* 9. *simplici flore Clusii* Hist. 257.
- Anemone Oenanthes foliis, flore violaceo, hexaphyllo* C. B. Pin. 174. *Anemone tenuifolia, purpurea, foliis floris in acutum desinentibus*, 2. Clusii J. B. 3. 406. *Anemone hortensis, tenuifolia, simplici flore* 2. Clusii Hist. 255.
- Anemone tenuifolia, flore pallidè coccineo* C. B. Pin. 174. *Anemone sanguinea, unguibus venis albicanibus distinctis, foliis floris orbiculato*

- microne*, 16. Clusii J. B. 3. 407. *Anemone hortensis*, *tenuifolia* 16. *simplici flore* Clus. *Hist.* 259.
- Anemone tenuifolia*, coccineo flore hexaphyllo C. B. Pin. 174. *Anemone tenuifolia*, coccinea, unguibus ex pallido, fusco & albo coloribus mixtis, *tenuifolia*, 3. Clusii J. B. 3. 406. *Anemone hortensis*, *tenuifolia*, 3. *simplici flore* Clus. *Hist.* 255.
- Anemone tenuifolia*, coccineo flore octophyllo C. B. Pin. 174. *Anemone tenuifolia*, coccinea, unguibus albis, 4. Clusii J. B. 3. 406. *Anemone hortensis*, *tenuifolia*, 4. *simplici flore* Clus. *Hist.* 256.
- Anemone tenuifolia*, flore magno coccineo, hexaphyllo C. B. Pin. 174. *Anemone tenuifolia*, flore magno, coccineo, unguibus albis orbicularis, 5. Clusii J. B. 3. 406. *Anemone hortensis*, *tenuifolia*, 5. *simplici flore* Clus. *Hist.* 256.
- Anemone tenuifolia*, flore coccineo, sanguineo C. B. Pin. 174. *Anemone tenuifolia*, coloris sanguinei, coccineo permixti, unguibus ejusdem serè coloris, 8. Clusii J. B. 3. 406. *Anemone hortensis*, *tenuifolia*, 8. *simplici flore* Clus. *Hist.* 257.
- Anemone tenuifolia*, flore sanguineo, coccineo, altera C. B. Pin. 175. *Anemone tenuifolia*, sanguinea, albicanibus unguibus, 20. Clusii J. B. 3. 407. *Anemone hortensis*, *tenuifolia*, 20. *simplici flore* Clus. *Hist.* 260.
- Anemone tenuifolia*, flore ex sanguineo & coccineo, medio C. B. Pin. 165. *Anemone tenuifolia*, cochiniæ, unguibus magnis albis, foliis florum extrema parte orbicularis, 19. Clusii J. B. 3. 407. *Anemone hortensis*, *tenuifolia*, 19. *simplici flore* Clus. *Hist.* 260.
- Anemone tenuifolia*, flore amplo, sanguineo, hexaphyllo C. B. Pin. 175. *Anemone tenuifolia*, flore amplo, (foliis florum in cuspidem serè desinentibus) sanguineo, unguibus albis, magnis, 6. Clusii J. B. 3. 406. *Anemone hortensis*, *tenuifolia*, 6. *simplici flore* Clus. *Hist.* 256.
- Anemone tenuifolia*, flore amplo, arorubente C. B. Pin. 175. *Anemone tenuifolia*, Kermesina, 17. Clusii J. B. 3. 407. *Anemone hortensis*, *tenuifolia*, 17. *simplici flore* Clus. *Hist.* 259.
- Anemone tenuifolia*, flore rubro, saturo C. B. Pin. 175. *Anemone sanguinea*, unguibus venis albicanibus distinctis, foliis floris orbiculari mucrone, 16. Clusii J. B. 3. 407. *Anemone hortensis*, *tenuifolia*, 16. *simplici flore* Clus. *Hist.* 259.
- Anemone tenuifolia*, flore niveo C. B. Pin. 175. *Anemone tenuifolia*, prorsus nivea præter unguis, in quibus aliquid carnei coloris, 13. Clusii J. B. 3. 407. *Anemone hortensis*, *tenuifolia*, 13. *simplici flore* Clus. *Hist.* 258.
- Anemone tenuifolia*, flore amplo, candido C. B. Pin. 175. *Anemone tenuifolia*, candida, exceptis unguibus, externa parte nonnihil virescentibus, 12. Clusii J. B. 3. 407. *Anemone hortensis*, *tenuifolia*, 12. *simplici flore* Clus. *Hist.* 258.
- Anemone tenuifolia*, Cretica, flore magno, albo, C. B. Pin. 175. *Prodr.*

- Anemone tenuifolia*, flore albicante C. B. Pin. 157. *Anemone tenuifolia* *pracedenti candidior*, 15. *Clusii J. B.* 3. 467. *Anemone hortensis tenuifolia*, 15. *simplici flore Clus. Hist.* 259.
- Anemone tenuifolia*, flore exalbido, majore C. B. Pin. 175. *Anemone tenuifolia*, *ex albido virescens*, unguibus albis, 10. *Clusii J. B.* 3. 406. *Anemone hortensis*, *tenuifolia*, 10. *flore simplici Clus. Hist.* 258.
- Anemone tenuifolia*, flore exalbido, minore C. B. Pin. 175. *Anemone proventus ferè alba*, unguibus & venis ex albo paululum virescentibus, 12. *Clusii J. B.* 3. 406. *Anemone hortensis*, *tenuifolia*, 12. *simplici flore Clus. Hist.* 258.
- Anemone tenuifolia*, flore furvo, albicante C. B. Pin. 175. *Anemone hortensis*, *tenuifolia*, 21. *simplici flore Clusii Cur. post.*
- Anemone tenuifolia*, flore carneo, striato C. B. Pin. 175. *Anemone tenuifolia*, *exalbida*, *venis carnei coloris*, 14. *Clusii J. B.* 3. 407. *Anemone hortensis*, *tenuifolia*, 14. *simplici flore Clus. Hist.* 259.
- Anemone tenuifolia*, flore magno, suaverubente, unguibus albis C. B. Pin. 175. *Hac est flore simplici differtque à Clusiana de qua C. B. ibi loquitur.*
- Anemone tenuifolia*, flore simplici, albo H. R. Par. *Anemone grisea versicolor Suvertii.*
- Anemone tenuifolia*, flore simplici, phœniceo H. R. Par. *Anemone couleur de Datte.*
- Anemone tenuifolia*, flore simplici, miniato H. R. Par. *Anemone orangée.*
- Anemone tenuifolia*, flore simplici, puniceo H. R. Par. *Anemone ponceau*, *ou couleur de Grenade.*
- Anemone tenuifolia*, flore simplici, igneo seu rutilo H. R. Par. *Anemone couleur de feu.*
- Anemone tenuifolia*, flore simplici, rubro H. R. Par. *Anemone rouge.*
- Anemone tenuifolia*, flore simplici, rubicundo seu sanguineo H. R. Par. *Anemone rouge comme du sang.*
- Anemone tenuifolia*, flore simplici rubro, splendido H. R. Par. *Anemone rouge lustré.*
- Anemone tenuifolia*, flore simplici, purpureo H. R. Par. *Anemone couleur de pourpre.*
- Anemone tenuifolia*, flore simplici, atropurpureo H. R. Par. *Anemone à fleur pourpre brun.*
- Anemone tenuifolia* flore simplici, hyacinthino, H. R. Par. *Anemone à fleur pourpre bleuâtre.*
- Anemone tenuifolia*, flore simplici, dilutè purpureo H. R. Par. *Anemone à fleur pourpre claire.*
- Anemone tenuifolia*, flore simplici, suave-rubente H. R. Par. *Anemone à fleur couleur de chair.*
- Anemone tenuifolia*, flore simplici, violaceo H. R. Par. *Anemone à fleur violette.*
- Anemone tenuifolia*, flore simplici, dilutè violaceo H. R. Par. *Anemone à fleur violet-pâle.*

- Anemone tenuifolia*, flore simplici, ianthino H. R. Par. *Anemone à fleur violet-pourpre.*
- Anemone tenuifolia*, flore simplici, ianthino dilutiore H. R. Par. *Anemone à fleur gris de lin.*
- Anemone tenuifolia*, flore simplici, leucophæo H. R. Par. *Anemone à fleur gris blanc.*
- Anemone tenuifolia*, flore simplici, argenteo H. R. Par. *Anemone à fleur gris argenté ou gris de perle.*
- Anemone tenuifolia*, flore simplici, aqueo H. R. Par. *Anemone couleur d'eau.*
- Anemone tenuifolia*, flore simplici, Amethystino H. R. Par. *Anemone bleu turquin, vis.*
- Anemone tenuifolia*, flore simplici, cæruleo, saturo H. R. Par. *Anemone bleu turquin morne, ou couleur d'Inde.*
- Anemone tenuifolia*, flore simplici, cæruleo H. R. Par. *Anemone à fleur bleue.*
- Anemone tenuifolia*, flore simplici, diluté cæruleo H. R. Par. *Anemone à fleur bleu-pâle.*
- Anemone tenuifolia*, flore albo, circa caulem purpurascens H. R. Par.
- Anemone tenuifolia*, flore simplici, rubro, pallentibus oris H. R. Par.
- Anemone tenuifolia*, flore simplici flammeo & albo, splendoris participes H. R. Par. *Anemone couleur de feu & blanc, lustré.*
- Anemone tenuifolia*, luteo pallore decolor H. R. Par. *Anemone tenuifolia, degeneri pallore decolor Jonc. Hort. Anemone couleur de Chamois.*
- Anemone tenuifolia*, holoserico magis pulla: seu foliis fusco colore saturatis H. R. Par. *Princesse de Caserte.*
- Anemone tenuifolia*, foliis lutosè candidis, foliolis flammæ splendore lucentibus, Scala dicta H. R. Par.
- Anemone tenuifolia*, flore obsoletè rubro foliolis atro-purpureis, medio villo concolori H. R. Par. *Amaranthe.*
- Anemone tenuifolia* foliis florum majoribus, alla lineâ striatis, staminibus Amaranthinis H. R. Par. *Regate Amaranthe.*
- Anemone tenuifolia*, foliis & foliolis vivaci cocco splendentibus, & nivis albedine virgatis H. R. Par. *Anemone tenuifolia, foliis rubris, albedine variegatis Joncq. Hort. Regate vulgaire.*
- Anemone tenuifolia*, foliis florum utrimque contractis, cocco saturatiore nitentibus H. R. Par. *Gallipolite.*
- Anemone tenuifolia*, miniato colore & albo varia H. R. Par. *Anemone tenuifolia, rutilo & albo varia Joncq. Hort. Gallipolite de Toulouse.*
- Anemone tenuifolia*, phœniceo flore, foliolis interfuso candore lucentibus H. R. Par. *Anemone intense miniata, foliis & foliolis interfuso candore lucentibus Jonc. Hort. Dorathée.*
- Anemone tenuifolia*, rubicundissimo flore, lacteis lacrymis asperso, & minus ardenti H. R. Par. *Anemone Larmoyée.*
- Anemone* flore violaceo, dilutiori, præcox, maxima H. R. Par.
- Anemone circumfusus* foliis obsoletius purpureis, umbilico blandè virenti H. R. Par. *La fantaisque.*

- Anemone tenuifolia*, ianthino flore, lactis albedine stolato H. A. Par. *La Cayetane*.
- Anemone tenuifolia*, flore albo, maximo H. R. Par. *La grande blanche*.
- Anemone tenuifolia*, flore amplo, floreas foliorum nives gratâ viriditate diluens H. R. Par. *Anemone Rose de Gueldres*.
- Anemone trifolia* flore maximo, floreas foliorum nives gratâ viriditate diluens H. R. Par. *Anemone Passerose de Gueldres*.
- Anemone tenuifolia* maxima pallido candore lactea & levi per oras rubedine conspersa H. R. Par. *La Luquoise*.
- Anemone supina* & ferè jacens, maxima, languido rubore spectabilis H. R. Par. *Anemone grosse carnée*.
- Anemone tenuifolia*, amplo flore sessili, carnis colorem æmulante H. R. Par. *Anemone grosse merveille*.
- Anemone tenuifolia*, flore maximo, flammæ & nivis colore vario emiculis cirris blandè luteis H. R. Par. *Anemone Colosse*.
- Anemone tenuifolia*, minore, flore niveo & suaverubente, semper elegans H. R. Par. *Anemone Auguste*.
- Anemone gigantea*, flore flammeo, dilutiore H. R. Par. *Anemone la mutine*.
- Anemone vivido Cinnabaris* rubore splens, foliis albâ lineâ notatis H. R. Par. *Anemone Salviane*.
- Anemone tenuifolia*, flore maximo, sanguineo H. R. Par. *Anemone sang de bœuf*.
- Anemone tenuifolia*, ruberrimo flore maximo H. R. Par. *Anemone grosse rouge de Luxembourg*.
- Anemone tenuifolia*, flore maximo, rubicundissimo, foliis albo candore radiatis H. R. Par. *Regate Royale*.
- Anemone profundi* coloris amœnum ruborem interfuso candore vittâ suâ diluens H. R. Par. *Anemone rouge, à cordon blanc*.
- Anemone tenuifolia*, maxima, purpureo flore H. R. Par.
- Anemone tenuifolia*, propendente flore, ex violaceo & ferrugineo versicolori H. R. Par. *Anemone changeante, ou gorge de Pigeon*.
- Anemone tenuifolia*, floribus dilutè violaceis, viridi colore & rubore perfusus H. R. Par. *Anemone Orientale*.
- Anemone gigantea*, flore caruleo H. R. Par. *Anemone grosse bleüe, Boutin*.
- Anemone altera*, supina, & floris mole ferè jacens, Amethystina H. R. Par. *Anemone Africaine*.
- Anemone tenuifolia*, flore caruleo, albis intersecto radiis H. R. Par. *Comtesse Hermaphrodite*.
- Anemone foliosa*, toto interdum flore subrubente & lateritio H. R. Par. *Anemone briquée*.
- Anemone tenuifolia*, foliis ad basim rutilis, cacumine albescente H. R. Par.
- Anemone foliosa*, candidis floribus diluto rubore umbilicatis & latissimum in orbem patens H. R. Par.

- Anemone Hermaphroditica, foliis circa basim & media sui parte rubris, alterâ lactis candore fulgentibus H. R. Par. *Anemone Hermaphrodite Brancione.*
- Anemone tenuifolia, flore simplici, majore, albicante H. R. Par.
- Anemone tenuifolia, flore miniato, venis albis distincto H. R. Par. *Brancione.*
- Anemone tenuifolia, multiplex, rubra C. B. Pin. 176. *Anemone hortensis, tenuifolia, pleno flore Clus. Hist. 263.*
- Anemone tenuifolia, multiplex, purpurea C. B. Pin. 176. *Anemone tenuifolia, pleno purpureo, flore Caccini Clus. Cur. post. in fol. 28.*
- Anemone tenuifolia, multiplex, atropurpurascens C. B. Pin. 176. *Anemone tenuifolia, pleno flore ex atro purpurascente Clus. Cur. post. in folio. 28.*
- Anemone Geranii rotundo folio, pleno C. B. Pin. 176. *Anemone latifolia, purpuro rubescens, plena Eyst. Descript.*
- Anemone tenuifolia, flore duplici, albo H. R. Par.
- Anemone tenuifolia, flore pleno, fordide albo, & subcæruleo colore irrorata H. R. Par. *Anemone Angelique.*
- Anemone tenuifolia, flore pleno, albo, nitidè fordido, margine suavemente H. R. Par. *Anemone flore pleno, lucosè albido (gris sale) margine rosea Joncq. Hort. Anemone albicante.*
- Anemone tenuifolia, flore pleno, pallido candore lactescente H. R. Par. & *Joncq. Hort. Anemone blanc de lait.*
- Anemone tenuifolia, flore pleno, foliis & foliolis coccineis H. R. Par. *Anemone rouge & double.*
- Anemone tenuifolia, pleno flore, ignis fulgore ardens, innocenterque flammea H. R. Par. *Anemone incarnadine d'Espagne.*
- Anemone tenuifolia, pleno flore, foliis & foliolis fulgentissimo cocco splendentibus, oris niveis H. R. Par. *Anemone flore rutilo & lactis albedine tricolor Joncq. Hort. Anemone purpurea, foliis niveo candore stolaris Ferr. Orlate Romaine.*
- Anemone tenuifolia, flore pleno, rutilo & argenteo candore bicolor H. R. Par. *Orlate de Flandres.*
- Anemone tenuifolia, multiplex, Ranunculi flore H. R. Par. *Anemone Xerampelina, multiplex, lactis foliolis sine foliis, Ranunculi flore Joncq. Hort. Anemone Renonculée.*
- Anemone flore pleno, miniato, cacumine albescente, foliolis partim albidis, partim miniatis H. R. Par. *La Marguerite.*
- Anemone tenuifolia, flore pleno, violaceo major H. R. Par. *Anemone grosse violette.*
- Anemone tenuifolia, flore pleno, ex griseo dilutè violaceo, minor H. R. Par. *Anemone tenuifolia ex griseo dilutè violaceo flore pleno dicta grise Dodier Joncq. Hort.*
- Anemone tenuifolia, flore pleno, Mali Persicæ rubello flore, concolor H. R. Par. *Anemone fleur de Pêcher.*
- Anemone tenuifolia, flore maximo, foliis & foliolis ex viridi pallente &

- purpuro-violaceo colore pictis H. R. Par. *La précieuse*.
- Anemone tenuifolia, flore pleno, carneo, rutilis guttato punctis, maxima H. R. Par. *Alberrine*.
- Anemone tenuifolia, flore pleno, carneo, rutilis guttata punctis, firmiore caule, superbum attollens caput H. R. Par. *La Française*.
- Anemone tenuifolia, multiplex, mutatâ florum facie quotannis nova H. R. Par. *Cameleon*.
- Anemone tenuifolia, multiplex, alto & firmiori cauliculo, amplum floris verticem promens, notabilem mirâ coloris suavitate H. R. Par. *Belle Breman*.
- Anemone tenuifolia, maxima, foliis & foliolis fulgenti cocco splendentibus, oris niveis H. R. Par. *La Parisienne*.
- Anemone flore pleno, multiplici, rubente comâ fuscâ H. R. Par. *Houpe minime*.
- Anemone tenuifolia, multiplex, ruberrimo flore, vittâ seu staminibus violaceis H. R. Par. *Grosse rouge à cordon violet*.
- Anemone tenuifolia, multiplex, flammea, staminibus Citrii colore præditis H. R. Par. *Anemone citronée*.
- Anemone tenuifolia, multiplex, coccinea, vittâ viridi H. R. Par. *Anemone cramoisie à cordon verd*.
- Anemone tenuifolia, hilari Cinnabaris fulgore ardentissima, expanso pleno flore, unguibus albis H. R. Par. *La Portier*.
- Eadem vegetissimo ignis splendore coloratior H. R. Par. *comme La Portier*.
- Anemone tenuifolia, flore pleno, fulgentissimo minio & maculis guttato albis bicolori H. R. Par. *Grosse Brancione*.
- Anemone tenuifolia, multiplex, magno flore violaceo & rubente colore mixto H. R. Par. *Anemone changeante, ou Diane*.
- Anemone tenuifolia, flore violaceo, foliis & foliolis lactis albedine striatis H. R. Par. *Anemone éminente*.
- Anemone tenuifolia, flore pleno, cæruleo, foliis & foliolis per oras interfusio candore pictis H. R. Par. *La Comtesse*.
- Anemone tenuifolia, flore pleno, cæruleo, per totum major & magis variegata H. R. Par. *Anemone Passe-Comtesse*.
- Anemone foliis & foliolis, ex rubro purpureo & albo variegatis, comâ holosericeâ H. R. Par. *Anemone tenuifolia, flore pleno, foliis holosericeis ex albo & rubro-purpureo variegatis, foliolis ex laubino fuscis, comâ minutissimâ holosericeo rubro purpureo simili Jouvq. Hort. Anemone amarante ou quadricolor*.
- Anemone tenuifolia, foliis latioribus; pleno flore flammeo H. R. Par. *Hermaphrodite couleur du feu*.
- Anemone tenuifolia, multiplex, foliosa, sanguinea, major. H. R. Par. *Hermaphrodite sang de bœuf*.
- Anemone foliosa, flore suaverubente, multiplici H. R. Par.
- Anemone foliosa, flore albo H. R. Par.
- Anemone foliosa, flore subviridi H. R. Par.

Anemone foliosa, flore amœno, violaceo, & albo mixta H. R. Par.

Anemone foliosa, flore ianthino H. R. Par. *Anemone pourpre-violet.*

Anemone foliosa, flore Hyacinthino H. R. Par. *Anemone violet-bleuâtre ou frappe d'abord.*

Anemone quòd flante *à rîpêu vento*, flos ejus explicetur; vel ut aliis placeat quòd locis delectetur vento expositis.

GENUS II.

Pulsatilla. Coquelourde.

Tab. 148.

PULSATILLA est plantæ genus, flore AB, rosaceo, plurimis scilicet petalis C, in orbem positis constante: ex cujus meditullio surgit pistillum D, staminibus E, plerumque obsitum, quod deinde abit in fructum H, in quo velut in capitulum colliguntur semina F, in tenue capillamentum G, definitia. His notis addenda sunt folia quædam caulem infra florem cingentia, non secus ac in Anemone, à qua differt Pulsatilla femine nudo in caudam tenuato.

Pulsatillæ species sunt

Pulsatilla folio crassiore & majore flore C. B. Pin. 177. *Pulsatilla purpurea & ceruleave* J. B. 3. 409. *Pulsatilla* Dod. *Pempt.* 433.

Pulsatilla flore violaceo, duplici, fimbriato H. R. Par.

Pulsatilla folio tenuius inciso & flore minore sive palustris C. B. Pin. 177. *Pulsatilla palustris* C. B. *Prodr.* 94.

Pulsatilla folio tenuius inciso seu palustris, diluatore flore H. R. Par.

Pulsatilla flore minore, nigricante C. B. Pin. 177. *Pulsatilla flore clauso & ceruleo* J. B. 3. 410. *Pulsatilla flore clauso* Lob. *Icon.* 283.

Pulsatilla Apii folio, vernalis, flore majore C. B. Pin. 177. *Prodr.* 94.

Pulsatilla Apii folio, vernalis flore minore C. B. Pin. 177. *Prodr.* 94.

Pulsatilla Apii folio, autumnalis C. B. Pin. 177. *Prodr.* 94.

Pulsatilla folio Anemones secundæ sive subrotundo C. B. Pin. 177. *Prodr.* 94.

Pulsatilla flore rubro, obtuso C. B. Pin. 177. *Pulsatilla rubra* J. B. 3. 410. *Lob. Icon.* 282.

Pulsatilla flore albo C. B. Pin. 177. *Pulsatilla alba* J. B. 3. 310. *Lob. Icon.* 282.

Pulsatilla Pyrenaica, flore albo, duplici H. R. Par.

Pulsatilla lutea, Apii hortenensis folio C. B. Pin. 177. *Pulsatilla lutea, Apii hortenensis folio*, 2. *Dalechampsii* J. B. 3. 411. *Pulsatilla ij, Alpina Dalechampsii* Lugd. 851.

Pulsatilla lutea, Pastinacæ silvestris folio C. B. Pin. 177. *Pulsatilla lutea, Apii hortenensis folio*, 3. *Dalechampsii* J. B. 3. 411. *Pulsatilla iij, Alpina Dalechampsii* Lugd. 851.

Pulsatilla lutea, Alpina, hispidior C. B. Pin. 177. *Pulsatilla lutea* J. B. 3. 411. *Pulsatilla i.* *Alpina Dalechampsii* Lugd. 850.

Verbum Italum *Pulsatilla* Latinum fecerunt Herbarij.

GENUS III.

Ranunculus. *Renoncule.*

RANUNCULUS est plantæ genus, flore A C D, rosaceo, plurimis scilicet petalis B, in orbem positis constante, & calyce E F, multifolio plerumque donato. Ex floribus medietate surgit pistillum G, quod deinde abit in fructum fetæ globosum H K, S T, vel cylindraceum M, aut spicatum P, cuius axi seu placenta N Q, multa semina adhaerescunt I, L, O, R, V, plerumque nuda.

Tab. 149.

Ranunculi species sunt

Ranunculus nemorosus, luteus C. B. Pin. 178. *Ranunculus Phragmites, luteus, nemorosus* J. B. 3. 413. *Nemorosus Ranunculus luteus* Lob. Icon. 674.

Ranunculus
Anemones facie.

Ranunculus nemorosus, foliis minoribus, eleganter incisus, flore luteo, simplici Pluk. Almag. Bot. *Anemone nemorum, flore luteo Bobarti.*

Ranunculus phragmites, albus, vernus J. B. 3. 412. *Anemone nemorosa, flore majore* C. B. Pin. 176. *Anemone v. Dod. Pempt.* 435.

Ranunculus phragmites, purpureus, vernus J. B. 3. 412. *Ranunculus nemorosus, purpureus* Tabern. Icon. 45.

Ranunculus nemorosus, ex rubro purpureus, ij. Tabern. Icon. 46.

Ranunculus nemorosus, flore pleno purpurascens. *Ranunculus sylvaticus, pleno flore purpurascens* Clus. Hist. 248.

Ranunculus nemorosus flore pleno, albo, foliis cincto, *Ranunculus sylvaticus, pleno albo flore* Clus. Hist. 247.

Ranunculus nemorosus, flore albo, pleno Mor. H. R. Blef.

Ranunculus nemorosus, trifolius H. L. Bat. *Anemone trifolia, flore albo* J. B. 2. 412. *Anemone trifolia* Dod. Pempt. 436.

Ranunculus nemorosus, flore cæruleo, foliis majoribus Apennini montis Mentz. Pug. Tab. 8.

Ranunculus nemorosus, flore cæruleo, foliis minoribus, Apennini montis Mentz. Pug. Tab. 8.

Ranunculus nemorosus, flore cæruleo, minori.

Ranunculus nemorosus, flore pleno, violaceo Mor. H. R. Blef.

Ranunculus nemorosus vel sylvaticus, folio rotundo C. B. Pin. 178. *Ranunculus rotundifolius, vernus, sylvaticus* J. B. 3. App. 857. *Ranunculus auricomus, Ranunculus dulcis* Tragi Lob. Icon. 669.

Ranunculus
folio subrotundo.

Ranunculus rotundifolius, vernus, sylvaticus, major vel Cassubicus, foliis Thoræ sive Calthæ Breyn. Prod. 1. 45.

Ranunculus nemorosus, vel sylvaticus, Virginianus, flore parvo, molliori folio H. L. Bat.

Ranunculus Cyclaminis folio, Asphodeli radice, major. *Aconitum Pardalianches, 1. seu Thora major* C. B. Pin. 184. *Thora folio Cyclaminis* J. B. 3. 650. *Phthora Valdensium montis Baldi* Clus. Hist. 239.

- Ranunculus Cyclaminis folio, Asphodeli radice minor. *Aconitum Pardalianches alterum, sive Thora minor* C. B. Pin. 184. *Ranunculus grumosâ radice*, iij. *Clus. Hist.* 239.
- Ranunculus vernus, rotundifolius, major. *Chelidonia rotundifolia, major* C. B. Pin. 309.
- Ranunculus vernus, rotundifolius, minor. *Ranunculus latifolius* Lugd. 1036. *Chelidonia rotundifolia, minor* C. B. Pin. 309. *Scrophularia minor, sive Chelidonium minus vulgò dictum* J. B. 3. 468.
- Ranunculus vernus, rotundifolius, minor, maculatus. *Chelidonia rotundifolia minor, foliis maculâ purpureâ notatis* C. B. Pin. 309.
- Ranunculus vernus, rotundifolius, flore pleno. *Chelidonium minus, flore pleno* Cam. Hort.
- Ranunculus vernus, rotundifolius, petalis florum gemino ordine digestis *Chelidonia rotundifolia, minor, duplici florum serie in flore* H. R. Par.
- Ranunculus montanus, graminis Parnassi folio H. R. Par.
- Ranunculus Alpinus, Tribuli aquatici foliis Bocc. Musf. Part. 2. 162. Tab. 124.
- Ranunculus aquaticus, hederaceus, flore albo, parvo. *Ranunculus aquaticus, hederaceus, luteus* C. B. Pin. 180. *Ranunculus hederaceus rivulorum se extendens, atrâ maculâ notatus* J. B. 3. 782 *Ranunculus hederaceus Dalechampii* Lugd. 1031.
- Ranunculus aquaticus, Americanus, Afari folio, ad nodos umbelliferus Plum.
- Ranunculus saxatilis, Apii folio, minor, radice tuberosâ, reticulâ obductâ Bocc. Musf. Part. 2. 162. *Ranunculus radice tuberosâ, reticulatâ* Ejusd. Tab. 124.
- Ranunculus Lusitanicus, grumosâ radice, foliis Hederæ terrestris.
- Ranunculus rotundifolius, repens, echinatus C. B. Pin. 180. *Prodr.* 95.
- Ranunculus palustris, Echinatus C. B. Pin. 180. *Prodr.* 95. J. B. 3. App. 858. *Ranunculus Apulei quibusdam* Clus. Hist. 233.
- Ranunculus stellatus, echinatus, Creticus C. B. Pin. 180. *Ranunculo echinato di Candia Pone Ital. Bald.* 41.
- Ranunculus latifolius, bullatus, Asphodeli radice C. B. Pin. 181. *Ranunculus Lusitanicus, bullatus* J. B. 3. App. 867. *Ranunculus grumosâ radice*, i. *Clus. Hist.* 238.
- Ranunculus Lusitanicus, folio subrotundo, parvo flore. *Ranunculi grumosâ radice* i. species ij. *Clus. Hist.* 238. *Ranunculus autumnalis* Clus. Hist. 316. *Ranunculus autumnalis, folio lato, rotundo, serrato* J. B. 3. App. 866.
- Ranunculus latifolius, multiplex, serotinus Corn. 94. *Ranunculus autumnalis, flore multiplici* Park. Theat. 332.
- Ranunculus tridentatus, vernus, flore simplici, cæruleo. *Trifolium hepaticum, flore simplici, cæruleo* C. B. Pin. 330. *Trifolium hepaticum sive Trinitatis herba, flore cæruleo* J. B. 2. 389. *Hepatica trifolia, cæruleo flore* Clus. Hist. ccxlvij.
- Ranunculus tridentatus, vernus, flore simplici, violaceo. *Trifolium hepa-*

- ricum, flore simplici, violaceo C. B. Pin. 330.*
- Ranunculus tridentatus, vernus, flore simplici, subpurpureo. *Trifolium hepaticum, flore simplici, subpurpureo C. B. Pin. 330.*
- Ranunculus tridentatus, vernus, flore simplici rubro. *Trifolium hepaticum, flore simplici, rubro C. B. Pin. 330. Hepatica trifolia, rubro flore Clus. Hist. ccxlviiij. Trifolium hepaticum, sive Trinitatis herba, flore rubro J. B. 2. 390.*
- Ranunculus tridentatus, vernus flore simplici, carneo. *Trifolium hepaticum, flore simplici, carneo H. R. Par.*
- Ranunculus tridentatus, vernus flore simplici, cinereo. *Trifolium hepaticum, flore simplici, cinereo H. R. Par. Hepatica albida sive argentea Park. Par. 225.*
- Ranunculus tridentatus, vernus, flore simplici, albo, magno. *Hepatica alba, magno flore Park. Par. 225.*
- Ranunculus tridentatus, vernus, flore simplici, albo. *Trifolium hepaticum, flore albo J. B. 2. 390. Hepatica trifolia, flore niveo Pass.*
- Ranunculus tridentatus, flore simplici, albo cum apicibus rubris. *Hepatica alba, staminibus rubris Park. Par. 226.*
- Ranunculus tridentatus, vernus, flore pleno, cæruleo. *Trifolium hepaticum, flore pleno J. B. Pin. 330. J. B. 2. 390. Hepatica trifolia, cæruleo pleno flore Clus. Hist. ccxlviiij.*
- Ranunculus tridentatus, vernus, flore pleno, purpureo. *Hepatica flore purpureo, multiplici sive pleno Park. Par. 226.*
- Ranunculus tridentatus, vernus, flore pleno, carneo.
- Ranunculus tridentatus, vernus, folio variegato. *Herba Trinitatis foliis majoribus, maculis nigris sive variegatis Lugd. 1274.*
- Ranunculus grumosâ radice, flore phœniceo, minimo, simplici C. B. *Ranunculus Asiaticus vulgo dictus.*
- Pin. 181. *Ranunculus Tripolitanus, flore phœniceo vel Asiaticus grumosâ radice J. B. 1. 3. App. 863.*
- Ranunculus grumosâ radice, ramosus C. B. Pin. 181. *Ranunculus Asiaticus, polyclonus sive grumosâ radice, secundus J. B. 3. App. 863. Ranunculus Asiaticus, πορλάωος sive grumosâ radice ij. Clus. Hist. 241.*
- Ranunculus grumosâ radice, flore flavo, vario C. B. Pin. 181. *Ranunculus Asiaticus, grumosâ radice, flore flavo, rubris venis distincto Clus. Cur. post. in fol. 26.*
- Ranunculus grumosâ radice, flore albo C. B. Pin. 181. *Ranunculus peregrinus, grumosâ radice, 1. Clus. Hist. 241.*
- Ranunculus grumosâ radice, flore niveo C. B. Pin. 181. *J. B. 3. App. 864. Ranunculus peregrinus, grumosâ radice, iij. Clus. Hist. 242.*
- Ranunculus Asiaticus, grumosâ radice, flore simplici, luteo pallefcente, striis rubentibus H. R. Par.
- Ranunculus Asiaticus, flore aureo, simplex, Ferr. Flor. 182.
- Ranunculus grumosâ radice, aureo panno concolor, fundo & limbo rubentibus H. R. Par.

- Ranunculus Asiaticus, flore simplici, melino H. R. Par.
- Ranunculus Asiaticus, grumosâ radice, flore miniato, per oras luteo H. R. Par.
- Ranunculus Asiaticus, grumosâ radice, flore roseo, lineis albis picto H. R. Par.
- Ranunculus Asiaticus, grumosâ radice, foliis intus & per oras pallidè luteis, lituris purpureis, alas referentibus papillionum H. R. Par.
- Ranunculus grumosâ radice, flore phœniceo simplici, odoro H. R. Par.
- Ranunculus Alepus, grumosâ radice, flore purpuro-sanguineo maximo H. R. Par. *Renoncule sphérique ou Péone.*
- Ranunculus Alepus, grumosâ radice, flore lineis rubris & luteis striato H. R. Par. *Renoncule sphérique panaché.*
- Ranunculus Syriacus grumosâ radice, flore miniato, patulo H. R. Par. *Renoncule Salamine.*
- Ranunculus Syriacus, grumosâ radice, ex luteo pallecente & rubro mixtus H. R. Par. *Le grand Pontife ou le Salamine panaché.*
- Ranunculus Alepensis, flore albo, prolifero, Chermesinis staminibus repleto Pluk. Almag. Bot.
- Ranunculus Asphodeli radice, flore sanguineo C. B. Pin. 281. *Ranunculus Constantinopolitanus, flore sanguineo, pleno J. B. 3. App. 864. Ranunculus Asiaticus, grumosâ radice, pleno flore Clus. Hist. 242. Renoncule rouge, vulgaire.*
- Ranunculus Asphodeli radice, flore subphœniceo, rubente C. B. Pin. 181. *Ranunculus Asiaticus, grumosâ radice, pleno flore, ij. Clus. Hist. 243. Renoncule cramoisi.*
- Ranunculus Asphodeli radice, flore flavo, venis rubris distincto Bosvel dictus H. R. Par.
- Ranunculus flore pleno flavescente, & rubris lineis elegantissimè variegato H. R. Par. *Le Séraphique.*
- Ranunculus Asphodeli radice, prolifer, miniatus C. B. Pin. 181. *Ranunculus Asiaticus, grumosâ radice, pleno flore iij. Clus. Hist. 243.*
- Ranunculus Asphodeli radice, flore sanguineo, maximo H. R. Par. *Le Monstre rouge.*
- Ranunculus Asphodeli radice, flore luteo, variegato H. R. Par. *Le Monstre Panaché.*
- Ranunculus Asphodeli radice, flore pleno, ex albo virescente H. R. Monsp.
- Ranunculus Asphodeli radice, flore pleno albo, parvo, rubris striis distincto H. R. Monsp.
- Ranunculus Asphodeli radice flore pleno, magno, albo, roseo H. R. Monsp.
- Ranunculus Asphodeli radice, flore pleno, magno, ianthino H. R. Monsp.
- Ranunculus Constantinopolitanus, Gigas flore coccineo H. R. Par. *Le Géant de Constantinople, ou le grand Orange.*
- Ranunculus Constantinopolitanus, Gigas flore eleganti, variegato H. R. Par.
- Ranunculus Romanus, Gigas miniato flore H. R. Par. *Le Géant de Rome.*

- Ranunculus Romanus, Gigas plenissimo flore miniato & luteo, vario H. R. Par. *Le Geant de Rome, rayé de jaune.*
- Ranunculus Ruta folio, serotinus, flore aureo, pleno H. R. Par. *Ranunculus Ruta folio, serotinus, flore luteo, pleno, Morini Jonca Hort.* Ranunculus leptophyllos.
- Ranunculus Rutaceo folio, flore suaverubente C. B. Pin. 181. *Ranunculus folio Rutaceo J. B. 3. 314. Ranunculus praecox 1. Ruta folio Clus. Hist. 232.*
- Ranunculus Chærophyllus, Asphodeli radice C. B. Pin. 181. *Ranunculus montanus, leptophyllos, Asphodeli radice Col. Part. 1. 311.*
- Ranunculus Ceratophyllos, feminibus falcatis in spicam adactis Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 440. *Melampyrum luteum, minimum C. B. Pin. 234. pepusillum Melampyrum luteum Lob. Icon. 37.*
- Ranunculus arvensis, echinatus C. B. Pin. 179. *J. B. 3. App. 859. Ranunculus arvorum Lob. Icon. 665.*
- Ranunculus lanuginosus, angustifolius, grumosâ radice, major C. B. Pin. 181. *Ranunculus Illyricus, radicibus bulbosis, foliis longis J. B. 3. App. 863. Ranunculus Illyricus, major Clus. Hist. 240.*
- Ranunculus lanuginosus, angustifolius, grumosâ radice, minor C. B. Pin. 181. *Ranunculus grumosâ radice, iiij. Clus. Hist. 240.*
- Ranunculus lanuginosus, Apii folio, Asphodeli radice C. B. Pin. 181. *Ranunculus saxatilis, montanus, Asphodeli radice Col. Part. 1. 313.*
- Ranunculus Alpinus, Fumarix folio H. L. Par.
- Ranunculus montanus, purpureus, calyce villosa Felicis Plateri *J. B. 3. App. 862.*
- Ranunculus pratensis, erectus, acris C. B. Pin. 178. *Ranunculus rectus, non repens, flore simplici, luteo J. B. 3. 416. Ranunculus pratensis, surrectis cauliculis Lob. Icon. 665.* Ranunculus Aconiti vel Gerani foris.
- Ranunculus pratensis, erectus, acris & maculatus C. B. Pin. 179. *Ranunculi alterius species maculis notata Træg. 95.*
- Ranunculus polyanthemos, simplex Lob. Icon. 666.
- Ranunculus rectus, foliis pallidioribus, hirsutus J. B. 3. 417.
- Ranunculus pratensis, erectus, dulcis C. B. Pin. 179. *Ranunculus dulcis, Barrachium salutariferum Tabern. Icon. 51.*
- Ranunculus oleraceus, major Tabern. Icon. 52.
- Ranunculus pratensis, repens, hirsutus C. B. Pin. 179. *Ranunculus repens, flore luteo, simplici J. B. 3. 419. Ranunculus pratensis, reptante cauliculo Lob. Icon. 664.*
- Ranunculus pratensis, repens, hirsutus, foliis ex albo variis H. R. Par.
- Ranunculus pratensis, radice verticilli modo rotundâ C. B. Pin. 179. *Ranunculus tuberosus, major J. B. 3. 417. Ranunculus bulbosus Lob. Icon. 667.*
- Ranunculus pratensis, radice verticilli modo rotundâ, minor C. B. Pin. 179.
- Ranunculus arvensis, parvus, folio trifido C. B. Pin. 179. *Ranunculus minimus, Apulus Col. Part. 1. 316.*
- Ranunculus arvensis, annuus, hirsutus, flore omnium minimo, luteo Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 440.

- Ranunculus hortenſis, erectus, flore pleno C. B. Pin. 179. *Ranunculus rec-
tus, non repens, pleno flore J. B. 3. 416. Ranunculus polyanthemos, duplex
Lob. Icon. 666.*
- Ranunculus multiflorus, maximus Tabern. Icon. 53. *Ranunculus magnus,
hirsutus, repens, flore pleno J. B. 3. 857.*
- Ranunculus hortenſis, inclinans C. B. Pin. 179. *Ranunculus hortenſis, reptante
cauliculo Lob. Icon. 664.*
- Ranunculus dulcis, flore pleno C. B. Pin. 179. *Ranunculus dulcis, multiflo-
rus Tabern. Icon. 53.*
- Ranunculus bulbosus, flore pleno C. B. Pin. 179. *Ranunculus bulbosus, major.
Eyst.*
- Ranunculus radice tuberosâ, flore pleno & prolifero C. B. Pin. 179. *Ranun-
culus maximo tubere, flore magno, pleno J. B. 3. 418. Ranunculus tuberosus,
flore multiplici Dod. Pempt. 431.*
- Ranunculus grumosâ radice, folio Ranunculi bulbosi C. B. Pin. 181.
Prodr. 95.
- Ranunculus Asphodeli radice, Creticus C. B. P. 181. *Ranunculus Creticus,
latifolius Clus. Hist. 239.*
- Ranunculus Alpinus, humilis, rotundifolius, flore minore C. B. Pin. 181.
Ranunculi montani 1. species 1. Clus. Hist. 234.
- Ranunculus Alpinus, humilis, rotundifolius, flore majore C. B. Pin. 181.
Ranunculi montani 1. species altera Clus. Hist. 234.
- Ranunculus montanus, hirsutus, albus, altior C. B. Pin. 182. *Ranunculus
montanus 2. vel secundi species 1. Clus. Hist. 235.*
- Ranunculus montanus, hirsutus, humilior, Narcissi flore C. B. Pin. 182.
*Ranunculus Alpinus, Narcissi flore J. B. 3. App. 860. Ranunculi montani
ii. species altera Clus. Hist. 235.*
- Ranunculus montanus, hirsutus, purpurascens flore C. B. Pin. 182. *Ranun-
culus montanus, albus, hirsutus J. B. 3. App. 861. Ranunculus montanus,
iij. Clus. Hist. 235.*
- Ranunculus montanus, Aconiti folio, albo flore majore C. B. Pin. 182.
*Ranunculus flore albo, Alpinus, major J. B. 3. App. 861. Ranunculus mon-
tanus iiij. Clus. Hist. 236.*
- Ranunculus montanus, Aconiti folio, albo flore minore C. B. Pin. 182. *Ra-
nunculus albus, simpliciflore J. B. 3. App. 859. Ranunculus albus, flore
simpliciflore Lob. Icon. 668.*
- Ranunculus folio Aconiti, flore albo, multiplici C. B. Pin. 179. *Ranunculus
albus, flore denso J. B. 3. App. 860. Ranunculus niveus, polyanthos Lob.
Icon. 667.*
- Ranunculus montanus, folio Aconiti, magno flore C. B. Pin. 182. *Ranun-
culus montanus, major, flore luteo Eyst.*
- Ranunculus Geranii tuberosi folio C. B. Pin. 182. *Prodr. 95.*
- Ranunculus montanus, latissimo folio, hirsutus C. B. Pin. 182. *Ranunculus
montanus, v. Clus. Hist. 237.*
- Ranunculus montanus, subhirsutus, Geranii folio C. B. Pin. 182. *Ranuncu-
lus montanus, subhirsutus, latifolius Prodr. 95.*

- Ranunculus tenuifolius, montanus, luteus J. B. 3. 416.
 Ranunculus montanus, lanuginosus, foliis Ranunculi pratensis, repentis C. B. Pin. 182. *Prodr.* 96. *Ranunculus magnus valde hirsutus; flore luteo* J. B. 3. 417.
 Ranunculus saxatilis magno flore C. B. Pin. 182. *Prodr.* 96.
 Ranunculus saxatilis, foliis subrotundis C. B. Pin. 182. *Prodr.* 96.
 Ranunculus villosissimus, Montpeliacus C. B. Pin. 182. *Prodr.* 96.
 Ranunculus palustris, Apii folio, lanuginosus C. B. Pin. 180. *Ranunculus* 2. *Math.* 611.
 Ranunculus palustris, Apii folio, lævis C. B. Pin. 180. *Ranunculus palustris, flore minimo* J. B. 3. *App.* 858. *Ranunculus sylvestris* 1. *Dod. Pempt.* 426.
 Ranunculus palustris, Apii folio lævis, flore purpureo C. B. Pin. 180. *Ranunculus palustris, floribus purpureis* *Cord. Hist.* 119.
 Ranunculus aquaticus, folio rotundo & capillaceo C. B. Pin. 180. *Ranunculus aquatilis, albus, tenuifolius* J. B. 3. 781.
 Ranunculus aquaticus, capillaceus C. B. Pin. 180. *Millefolium aquaticum,* *foliis Achoroni, Ranunculi flore & capitulo* C. B. Pin. 141. *Ranunculus trichophylos,* *aquatilis omnino* J. B. 3. 781. *Ranunculus alter, aquaticus, Fœniculaceus,* *ῥαυφύλλος.* *Col. Part.* 1. 516.
 Ranunculus aquatilis, albus, fluitans, Peucedani foliis H. L. Bar. *Millefolium aquaticum, foliis Fœniculi, Ranunculi flore & capitulo* C. B. Pin. 141. *Ranunculo sive polyanthemo aquatili, albo affine, Millefolium Maratryphyllon fluitans* J. B. 3. 782. *Millefolium Maratryphyllon, tertium, flore & semine Ranunculi aquatici Hepaticæ facte* *Lob. Icon.* 791.
 Ranunculus Fœniculaceis foliis, Hellebori nigri radice H. R. *Monsp. Helleborus niger, tenuifolius, Buphthalmi flore* C. B. Pin. 186. *Buphthalmum Dodonæi, aliis Consiligo tenuifolia* J. B. 2. 657. *Helleborus Hippocratis Tabern. Icon.* 721.
 Ranunculus Fœniculaceis foliis, humilior, caule geniculato, flore magno. *Helleborus niger, Ferulaceus, caule geniculato, flore magno, Tulipa minoris instar* *Mentz. Pug. Tab.* 3.
 Ranunculus arvensis, foliis Chamæmeli, flore phœniceo. *Ranunculus foliis Anthemidis, floribus rubicundis & splendentibus* *Casalp.* 546. *Adonis Martii.* 906. *Adonis sylvestris, flore phœniceo ejusque foliis longioribus* C. B. Pin. 178.
 Ranunculus arvensis, foliis Chamæmeli, flore citrino. *Adonis sylvestris, flore pallido ejusque foliis longioribus* C. B. Pin. 178.
 Ranunculus arvensis foliis Chamæmeli, flore minore, atrorubente. *Adonis hortensis, flore minore, atrorubente* C. B. Pin. 178. *Flos Adonis vulgò, aliis Eranthemum* J. B. 3. 125. *Eranthemum* *Dod. Pempt.* 260.
 Ranunculus arvensis, foliis Chamæmeli, flore minore, luteo. *Adonis hortensis flore minore, lutei coloris* C. B. Pin. 178. *Adonium luteum* *Tabern. Icon.* 22.
 Ranunculus montanus, Betonicæ foliis *Park. Theat.* 335. & 338.
 Ranunculus montanus, folio Gramineo C. B. Pin. 180. *Ranunculus pami-* Ranunculus folio oblongo.

- lus*, *Gramineis foliis* J. B. 3. App. 866. *Ranunculus Gramineus* Tabern. Icon. 51.
- Ranunculus montanus*, folio Gramineo, multiplex C. B. Pin. 181. *Ranunculus Gramineus*, pleno flore J. B. 3. App. 865. *Ranunculus folio Graminis* Dod. Pempt. 428.
- Ranunculus Gramineo folio*, bulbosus C. B. Pin. 181. *Ranunculus angustifolius*, bulbosus J. B. 3. App. 866. *Ranunculus phœniceus Myconi* Lugd. 1037. *Ranunculus bulbosus*, *Gramineus*, *montanus* Col. Part. 1. 313.
- Ranunculus Gramineus*, hirsutus, monanthos Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 445.
- Ranunculus Gramineus*, alter, polyanthos Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 445.
- Ranunculus Alpinus*, pumilus, Gramineo folio, flore albo.
- Ranunculus montanus*, foliis Plantaginis C. B. Pin. 180. *Ranunculus Pyreneus*, foliis sublongis, non laciniatis, albo flore J. B. 3. App. 864. *Ranunculus Pyreneus*, albo flore Clus. App. Alt. Auc.
- Ranunculus palustris*, Plantaginis folio ampliore. *Plantago aquatica*, latifolia C. B. Pin. 190. *Plantago aquatica* J. B. 3. 787. *Plantago palustris* sive *aquatica* Tabern. Icon. 734.
- Ranunculus palustris*, Plantaginis folio angustiore. *Plantago aquatica*, angustifolia C. B. Pin. 190. *Plantago aquatica*, minor Tabern. Icon. 374.
- Ranunculus palustris*, Plantaginis folio, humilis & supinus. *Plantago aquatica*, humilis, angustifolia & longifolia Lob. Icon. 300.
- Ranunculus aquaticus*, Plantaginis folio angustissimo.
- Ranunculus aquaticus*, Americanus, Plantaginis folio, flore albo, calyce purpureo, Plum.
- Ranunculus aquaticus*, Americanus, Sagittæ folio breviori Plum.
- Ranunculus palustris*, folio sagittato, maximo. *Sagitta aquatica*, major C. B. Pin. 194. *Sagitta major* J. B. 3. 790. *Sagitta major* Tabern. Icon. 743.
- Ranunculus palustris*, folio sagittato, minori. *Sagitta aquatica*, minor, latifolia C. B. Pin. 194. *Sagitta* J. B. 3. 789. *Sagitta minor* Tabern. Icon. 743.
- Ranunculus palustris*, folio sagittato, angustiori. *Sagitta aquatica*, minor, angustifolia C. B. Pin. 194. *Sagitta minor*, angustifolia J. B. 3. 790. Tabern. Icon. 744.
- Ranunculus longifolius*, palustris, major C. B. Pin. 180. *Ranunculus longo folio*, maximus, *Lingua Plinii* J. B. 3. App. 865. *Ranunculus lanceatus*, major Tabern. Icon. 48.
- Ranunculus flammeus*, latiori Plantaginis folio, marginibus pilosis Pluk. Almag. Bot.
- Ranunculus longifolius*, palustris, minor C. B. Pin. 180. *Ranunculus longifolius*, aliis *Flammula* J. B. 3. App. 864. *Flammula* *Ranunculus* Dod. Pempt. 432.
- Ranunculus palustris*, serratus C. B. Pin. 180. *Flammula* *Ranunculus*, folio serrato Dod. Pempt. 432.
- Ranunculus flammeus*, Bayonensis Park. Theat. 1214.

- Ranunculus flammeus, flore albo, minor. Park. Theat. 1214.
 Ranunculus Gramineo folio, flore caudato, seminibus in capitulum spicatum congestis. *Holotheo affinis, cauda muris C. B. Pin. 190. Myosuros J. B. 3. 512. Cauda murina Dod. Pempt. 112.*
 Ab eo genere excludi debent *Ranunculus nemorosus, Thalictri folio C. B. Pin. 178. Ranunculus nemorosus, Muscatellina dictus C. B. Pin. 178. ad Moschatellinam revocandus. Ranunculus aquaticus, Coryledonis folio C. B. Pin. 180. ad Hydrocotylen amandandus.*
 Ranunculus à Ranis, quòd plurimæ ejus generis species locis aquosis in quibus Ranæ degunt, delectentur.

GENUS IV.

Filipendula.

FILIPENDULA est plantæ genus, flore A, rosaceo, plurimis scilicet petalis B, in orbem positis constante: ex cujus calyce C, monophyllo & multicuspidi, surgit pistillum D, quod deinde abit in fructum EF, fere globosum, cujus semina G, in capitulum dolii æmulum, colliguntur.

Tab. 150.

Filipendulæ species sunt

Filipendula vulgaris, an Molon Plinii C. B. Pin. 163. *Filipendula J. B. 3. Part. 2. 189. Dod. Pempt. 56. Filipendule.*

Filipendula vulgaris, an Molon Plinii, variegato folio H. R. Par.

Filipendula minor C. B. Pin. 163. *Prodr. 85.*

Ab eo genere excludi debent *Filipendula montana, flore Pedicularia C. B. Pin. 163. & Filipendula montana, altera C. B. Pin. 163. quæ Pedicularia species sunt.*

Filipendula à radicibus tuberosis, è filo quasi pendentibus nomen habet: differt à Ranunculo calyce monophyllo.

GENUS V.

Clematidis.

CLEMATITIS est plantæ genus, flore A, B, C, rosaceo, quaternis scilicet petalis D, plerumque constante, & calycis experte: ex floribus medittullo surgit pistillum E, quod deinde abit in fructum F, in quo velut in capitulum colliguntur semina G, in tenue capillamentum H, quasi plumatum desinentia.

Tab. 150.

Clematidis species sunt

Clamatitis sylvestris, latifolia C. B. Pin. 300. *Clematis latifolia, dentata J. B. 2. 125. Vitalba Dod. Pempt. 404. Herbe aux gueux.*

Clematitis sylvestris, latifolia, foliis non incisis, *Clematis latifolia, integra J. B. 2. 125.*

Clematitis peregrina, foliis Pyri incisis C. B. Pin. 300. *Clematis Batice Clusio J. B. 2. 226. Clematis altera, Batice Clus. Hist. 123.*

Clematitis sive Flammula repens C. B. Pin. 300. *Clematis sive Flammula scandens, tenuifolia, alba J. B. 2. 227. Flammula Dod. Pempt. 404.*

- Clematitidis maritima, repens C. B. Pin. 300. *Prodr.* 135.
 Clematitidis sive Flammula surrecta, alba J. B. 2. 127. *Flammula recta* C. B. Pin. 300. *Flammula altera* Dod. *Pempt.* 405.
 Clematitidis surrecta, præcocior, caulibus rubentibus. *Flammula recta, rubens, & maturius florens* C. B. Pin. 300.
 Clematitidis Alpina, Geranifolia C. B. Pin. 300. *Prod.* 135. *Clematis carulea, serrato folio* J. B. 2. 129. *Clematide cruciata, Alpina* Pon. *Bald. Ital.* 175.
 Clematitidis carulea, erecta C. B. Pin. 300. *Clematis Pannonica, flore caruleo, surrecta* J. B. 2. 129. *Clematis carulea, Pannonica* Clus. *Hist.* 123.
 Clematitidis erecta, alba C. B. Pin. 300.
 Clematitidis carulea, repens C. B. Pin. 300. *Clematis sive Flammula flore caruleo, scandens* J. B. 2. 128. *Clematis altera* Dod. *Pempt.* 406.
 Clematitidis purpurea, repens C. B. Pin. 300. *Clematis sive Flammula flore purpureo, scandens* J. B. 2. 128. *Clematis purpurea* Tabern. *Icon.* 882.
 Clematitidis carulea, flore pleno C. B. Pin. 301. *Clematis altera, flore pleno* Clus. *Cur. post. in fol.* 7.
 Clematitidis purpuro-carulea, flore pleno C. B. Pin. 301. *Clematis purpurea, flore pleno, scandens* J. B. 2. 129. *Clematitidis peregrina, purpurea, flore pleno* Eyst.
 Clematitidis flore pleno, incarnato C. B. Pin. 301. *Clematitidis peregrina, incarnata, plena* Eyst.
 Clematitidis Hispanica, surrecta, altera, & humilior, flore albicante H. R. Par.
 Clematitidis tenuifolia, Lusitanica, flosculis caruleis.
 Ab eo genere excludi debent *Clematitidis trifolia, flore roseo clavato* C. B. Pin. 301. *qua Granadilla species est & Clematis Daphnoides, qua Peruviana appellatur.*
 Clematitidis à voce Græca κλήμα κλήματος, *Palme, Virga vitea*, quasi diceret plantam sarmentosam.

GENUS VI.

Caryophyllata. Benoîte.

Tab. 151.

CARYOPHYLLATA est plantæ genus, flore A B, rosaceo, plurimis scilicet petalis in orbem positis constante è divisuris calycis C, monophylli & pelvisiformis prodeuntibus: pistillum autem D, quod surgit ex ejus meditullio abit in fructum E F, ferè globosum, in quo plurima semina G I, colliguntur caudata H, K.

Caryophyllatæ species sunt

- Caryophyllata vulgaris C. B. Pin. 321. *Caryophyllata vulgaris, flore parvo, luteo* J. B. 2. 398. *Vulgaris Caryophyllata* Lob. *Icon.* 693.
 Caryophyllata vulgaris, majore flore C. B. Pin. 321. *Caryophyllata sylvestris* Fuchf. *Hist.* 385.
 Caryophyllata foliis Hæderæ terrestris C. B. Pin. 321. *Caryophyllata iv.* Tab. *Hist.* 334.

- Caryophyllata Virgianana, albo flore minore, radice inodora H. L. Bat.
Caryophyllata Virgianana, alba Par. Bat.
- Caryophyllata aquatica, nutante flore C. B. Pin. 321. *Caryophyllata aquatica, flore rubro, striato J. B. 2. 298. Septentrionalium rotundifolia papposo flore rubro Caryophyllata Lob. Icon. 694.*
- Caryophyllata montana, purpurea, flore uno alteri innato, sive duplici H. Edinb. & Scot. Illust. 15.
- Caryophyllata montana, purpurea, flore triplici, secundo primi, tertio secundo calyci innato Scot. Illust. 15.
- Caryophyllata aquatica, altera C. B. Pin. 322. *Caryophyllata montana, iij. Clus. ciiij.*
- Caryophyllata aquatica, altera, flore multiplici C. B. Pin. 322.
- Caryophyllata aquatica, minor, nutante flore H. R. Par. *Caryophyllata montana minor, flore nutante, purpureo Mor. H. R. Bles.*
- Caryophyllata montana, flore luteo, nutante H. R. Par.
- Caryophyllata Pyrenaica, amplissimo & rotundiori folio, nutante flore.
- Caryophyllata Alpina, lutea C. B. Pin. 322. *Caryophyllata montana, flore luteo, magno J. B. 2. 298. Caryophyllata montana Dod. Pempt. 137.*
- Caryophyllata Alpina, flore purpureo C. B. Pin. 322.
- Caryophyllata Alpina, flore albo C. B. Pin. 322.
- Caryophyllata Alpina, minor C. B. Pin. 322. *Caryophyllata Alpina, minima, di prima specie Pon. Bald. Ital. 203.*
- Caryophyllata Alpina, Apii folio C. B. Pin. 322. *Caryophyllata Alpina, minima, di secunda specie Pon. Bald. Ital. 205.*
- Caryophyllata Alpina, Chamædryos folio Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 432. *Chamædryos Alpina, Cisti flore C. B. Pin. 248. Chamædris Alpina, flore Fragaria albo J. B. 3. 290. Chamædris iij. sive montana Clus. Hist. 331.*
- Caryophyllata differt à Ranunculo, calyce floris; à Quinquefolio verò, feminis formâ.
- Caryophyllata, à Caryophyllo, quòd Caryophyllatæ vulgaris radix Caryophyllum aromaticum oleat.

G E N U S V I I.

Fragaria. Fraiser.

FRAGARIA est plantæ genus, flore A, rosaceo, plurimis scilicet petalis B, in orbem positis constante: ex cujus calyce C, multifido surgit pistillum D, quod deinde abit in fructum E, ferè globosum vel ovato-acuminatum, cujus placenta F, modò carnosæ, modò sicca adhærescunt multa semina G. His notis addenda sunt folia terna H, summo pediculo I, infidentia.

Tab. 152.

Fragariæ species sunt
 Fragaria vulgaris C. B. Pin. 326. *Fragaria serens Fraga rubra J. B. 2. 394.*
Fragaria & Fraga Dod. Pempt. 672.
 Fragaria vulgaris, variegato folio H. R. Par.

- Fragaria fructu albo C. B. Pin. 326. *Fragaria ferens Fraga alba* J. B. 2. 394. *Fragum album Tabern. Icon.* 119.
- Fragaria fructu parvi Pruni magnitudine C. B. Pin. 327. *Fraga fructu magno Eyft. Capirons.*
- Fragaria foliis hispidis C. B. Pin. 327. *Tertium Fragaria genus Trag.* 500.
- Fragaria bis fructum ferens C. B. Pin. 327. *Quoddam Fragaria genus in Alpibus Borgeis, bis in anno fructificans Cesalp.* 554.
- Fragaria flore luteo C. B. Pin. 327. *Fragaria parva, luteo flore Gesn.*
- Fragaria fructu rotundo, suavissimo, flore duplici H. R. Par.
- Fragaria peregrina, hirsuta, fructu rubro, molchato H. R. Par.
- Fragaria Virginiana, fructu coccineo Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 186.
- Fragaria flore viridi. *Fragaria arborea, con flore herbaceo Zan.* 97.
- Fragaria sterilis C. B. Pin. 327. *Fragaria sylvestris, minimè vesca sive sterilis Lob. Icon.* 698. *Fragaria non fragifera vel non vesca* J. B. 2. 395.
- Fragaria sterilis, flore pleno Mentz. Pug.
- Fragaria sterilis, flore pleno, Botryoide, Mentz. Pug.
- Fragaria sterilis, sylvestris, sericea seu incana Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 187. *Fragariæ affinis sericea, incana C. B. Pin.* 327. *Pentaphylli effigie Leucas quibusdam* J. B. 2. 598. *incana Pentaphylli effigie, an Leucas Dioscoridis Adv.* 307.
- Fragaria sterilis, incana H. R. Par.
- Fragaria sterilis, Alpina, caulescens H. R. Par. *Fragaria Pentaphyllo fructu Mor. H. R. Bles. Pentaphylloides Fragaria folio Bot. Monsp. App.*
- Fragaria sterilis, Alpina, angustifolia.
- Fragaria Alpina, major, foliis argenteis, acutis, flore roseo. *Trifolium Alpinum, argenteum, Persici flore C. B. Pin* 328. *Trifoglio argentato, Alpino Pon. Bald. Ital.* 222.
- Fragaria Alpina, major, foliis argenteis obtusis, flore roseo. *Heptaphyllum trifoliatum, argenteum, montanum, Italicum, longius radicatam, crassioribus & rotundioribus foliis Bocc. Mus. Part. 2. 20. Heptaphyllum trifoliatum, argenteum, Italicum Ejusd. Tab.* 8.
- Fragaria Alpina, minor, foliis argenteis obtusis, flore roseo. *Heptaphyllum argenteum, Alpinum, trifoliatum, longius radicatam, sexatile, Sabaudum Bocc. Mus. Part. 2. 20. Heptaphyllum Alpinum, trifoliatum, Sabaudum Ejusd. Tab.* 9.
- Fragaria, à fragantii (ut aiunt) fructus odore.

GENUS VIII.

Quinquefolium. *Quinte-feuille.*

Tab. 153.

QUINQUEFOLIUM est plantæ genus, flore A, rosaceo, plurimis scilicet petalis B, in orbem positis constante: ex cujus calyce monophyllo & multifido surgit pistillum D, quod deinde abit in fructum G, fetè globosum, in quo multa semina F, in capitulum quoddam colliguntur, ipso calyce involutum E. His notis addenda sunt folia H, plura quàm terna, summo pediculo

pediculo I, infidentia; foliorum enim numero differt à Fragaria.

Quinquefolii species sunt

Quinquefolium Alpinum, argenteum, erectum, foliis in apice incis. *Pentaphyllum argenteum*, Alpinum, flore albo Raii *Hist.* 164.

Quinquefolium album, majus, caulescens C. B. Pin. 325. *Quinquefolium album*, majus *Prodr.* 139.

Quinquefolium album majus, alterum C. B. Pin. 325. *Pentaphyllum album* J. B. 2. 598. *Quinquefolium* 1, majus, albo flore *Clus. Hist. cv.*

Quinquefolium album, minus C. B. Pin. 325. *Prodr.* 139.

Quinquefolium album, minus, alterum C. B. Pin. 325. *Quinquefolium* ij, minus, albo flore *Clus. Hist. cv.*

Quinquefolium majus, repens C. B. Pin. 325. *Pentaphyllum sive Quinquefolium vulgare*, repens J. B. 2. 397. *Quinquefolium majus* *Dod. Pempt.* 116.

Quinquefolium minus, repens, luteum C. B. Pin. 325. *Pentaphyllum parvum*, hirsutum J. B. 2. 598. *Quinquefolii* iij, flavo flore, ij, species *Clus. Hist. cvj.*

Quinquefolium minus, folio subtrus albicante. *Pentaphyllum minus*, folia subtrus albicante J. B. 2. 598. *Pentaphyllum minus*, luteum *Arv.* 307.

Quinquefolium minus, repens, lanuginosum, luteum C. B. Pin. 325. *Quinquefolii* iij, flavo flore, 1, species *Clus. Hist. cvj.* *Pentaphyllum minus*, molli lanugine pubescens, flore luteo J. B. 2. 598.

Quinquefolium minus, repens, Alpinum, aureum C. B. Pin. 325. *Pentaphyllum Alpinum*, splendens, aureo flore J. B. 2. 598. *Quinquefolium* iij, aureo flore *Clus. Hist. cvj.*

Quinquefolium folio argenteo C. B. Pin. 325. *Pentaphyllum rectum*, foliis profunde scissis, subtrus argenteis, flore luteo J. B. 2. 398. *Quinquefolium petraeum*, majus *Tabern. Icon.* 122.

Quinquefolium rectum, luteum C. B. Pin. 325. *Quinquefolium rectum*, majus J. B. 2. 397. *Quinquefolium alterum*, vulgare *Dod. Pempt.* 116.

Quinquefolium rectum, album C. B. Pin. 325. *Quinquefolium Theophrasti* album *Tabern. Icon.* 120.

Quinquefolium rectum, majus, tenuius & villosius. *Pentaphyllum rectum*, majus, tenuius, villosius, *Pannonicum* J. B. 398.

Quinquefolium minus, flore pallidè luteo. *Pentaphyllum seu Heptaphyllum albo pallidum seu flore ochroleuco*, petalis singulis cordatis *Mor. Hist. Oxon. Part.* 2. 188.

Quinquefolium Canadense, humilium *Mor. Hist. Oxon. Part.* 2. 188.

Quinquefolium montanum, erectum, hirsutum, luteum C. B. Pin. 325. *Prodr.* 139.

Quinquefolium Alpinum, repens, ferotinum *Mor. H. R. Blef.*

Quinquefolium Pyrenaicum, folio subtrus argenteo.

Quinquefolium quasi diceret plantam foliis quinis.

GENUS IX.

Tormentilla. *Tormentille*.

Tab. 153.

TORMENTILLA est planaræ genus, flore A, rosaceo, quatuor scilicet petalis B, in orbem positis constante: ex cujus calyce C, monophyllo, multifido & pelvisiformi surgit pistillum D, quod deinde abit in fructum E, ferè globosum, in quo multa femina G, in capitulum quoddam colliguntur, ipso calyce involuta F. His notis addenda sunt folia plura quam terna, summo pediculo infidentia.

Tormentillæ species sunt

Tormentilla sylvestris C. B. Pin. 326. *Tormentilla* J. B. 2. 598. *Tormentilla* Dod. *Pempt.* 118.Tormentilla Alpina, vulgaris, major C. B. Pin. 326. *Tormentilla montana* Cam. *Epir.* 685.Tormentilla radice repente. *Pentaphyllum minus*, viride, flore aureo, tetrapetalo, radiculæ in terram è geniculis demittens Mor. *Hist. Oxon. Part.* 2. 190.Tormentilla Cassubica, major. *Pentaphyllum Cassubicum*, foliis viridibus, profunde scissis & majus Par. Bat. *Pentaphyllum foliis viridibus & majus* Flor. Bat.Tormentilla Cassubica, minor. *Pentaphyllum Cassubicum*, foliorum segmentis profunde incisiss, serratis, & minus Flor. Bat. *Pentaphyllum Cassubicum*, minus Par. Bat.Ab eo genere excludenda est *Tormentilla Alpina*, folio sericeo C. B. Pin. 326. ad *Alchimillam* revocanda.

GENUS X.

Pentaphylloides.

PENTAPHYLLOIDES est plantæ genus, à Quinquefolio diversum foliorum situ, quæ scilicet summo pediculo nequaquam infident radiorum ordine, sed alio quovis modo disponuntur.

Pentaphylloidis species sunt

Pentaphylloides erectum J. B. 2. 398. *Quinquefolium fragiferum* C. B. Pin. 326. *Quinquefolium v*, *fragiferum* Clus. *Hist. cvij.*Pentaphylloides supinum J. B. 2. 398. *Quinquefolium fragifero affinis* C. B. Pin. 326. *Pentaphyllum supinum quorundam*, *Potentilla facie* Clus. *Hist. cvij.*Pentaphylloides argenteum, alatum, seu *Potentilla*. *Potentilla* seu *Argentina* J. B. 2. 398. *Argentina* Dod. *Pempt.* 600.Pentaphylloides rectum, fruticosum, Eboracense Mor. *Hist. Oxon. Part.* 2. 193. *Pentaphylloides fruticosum Raii* Cat. *Plant. Angl. Edit.* 1677.Pentaphylloides palustre, rubrum. *Quinquefolium palustre*, rubrum C. B. Pin. 326. *Pentaphyllum vel potius Heptaphyllum flore rubro* J. B. 2. 398.*Quinquefolium palustre sive aquaticum* Tabern. *Icon.* 122.Pentaphylloides palustre, rubrum, foliis crassioribus & villosis. *Pentaphyl-*

tum palustre, rubrum, crassis & villosis foliis, Succicum & Hybernicum Pluk. Phytog. 212. fig. 2.

Pentaphylloides, quasi planta ad Pentaphyllum, sive quinquefolium accedens.

SECTIO VIII.

De Herbis flore rosaceo, cujus pistillum vel calyx abit in fructum mollem.

GENUS I.

Christophoriana.

CHRISTOPHORIANA est plantæ genus, flore A, rosaceo, plurimis scilicet petalis B, in orbem positis constante; ex cujus meditullio surgit pistillum C, quod deinde abit in fructum mollem D, seu baccam ut plurimum ovatam seminibusque sextam F, gemino ordine non raro sibi adherentem E. Tab. 154.

Christophoriana species sunt

Christophoriana vulgaris, nostras, racemosa & ramosa Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 8. *Aconitum racemosum, an Actæa Plinio C. B. Pin. 103, Christophoriana Dod. Pempt 402.*

Christophoriana Americana, racemosa, baccis niveis Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 8. *Aconitum baccis niveis Corn. 77.*

Christophoriana Americana, racemosa, baccis rubris Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 8. *Aconitum baccis rubris Corn. 77.*

Christophoriana Americana, racemosa, baccis rubris, longo pediculo infidentibus Sarac.

Ab eo genere excludenda est *Christophoriana Canadensis, racemosa & ramosa Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 8. Panaces καρκινοσ, sive racemosa Canadensis Corn. 74.*

Christophoriana, quasi Planta Sancti Christophori.

GENUS II.

Phytolacca.

PHYTOLACCA est plantæ genus, flore A, rosaceo, plurimis scilicet petalis B, in orbem positis constante; ex cujus meditullio surgit pistillum C, quod deinde abit in fructum D, seu baccam ferè globosam, mollem, seminibusque sextam F, in orbem positis E. Tab. 154

Phytolacæ species sunt

Phytolacca Americana, majori fructu. *Solanum racemosum, Indicum H. R. Par. Solanum magnum, Virginianum, rubrum Park. Theat. 347.*

Phytolacca Americana, minori fructu,

Phytolacca à vocibus *φύλλον*, *Planta* & *Lacca*, quasi diceret Plantam ex quâ color ad Laccam accedens extrahitur.

GENUS III.

Aralia.

Tab. 154.

ARALIA est plantæ genus, flore A, rosaceo, plurimis scilicet petalis C, in orbem positis constante; calyci B, insidentibus, qui deinde abit in fructum mollem seu baccam D, ferè globosam, succulentam, seminibus factam plerumque oblongis E.

Araliæ speciem unicam novi.

Aralia Canadensis. *Panaces κάμφοι*, sive *racemosa Canadensis* Corn. 74.

GENUS IV.

Asparagus. *Asperges.*

Tab. 154.

ASPARAGUS est plantæ genus, flore A, rosaceo, senis plerumque petalis B, in orbem positis constante; ex cujus meditullio surgit pistillum C, quod deinde abit in fructum mollem, seu baccam D, ferè globosam, seminibusque factam ut plurimum duris E. His notis addenda sunt folia tenuia.

Asparagi species sunt

Asparagus fativa C. B. Pin. 489. *Asparagus hortensis*, & *pratensis* J. B. 3.

725. *Asparagus hortensis* Dod. *Pempt.* 703.

Asparagus sylvestris, tenuissimo folio C. B. Pin. 490. *Asparagus sylvestris* Matth. 478.

Asparagus maritimus, crassiore folio C. B. Pin. 490. *Asparagus marinus* Clus. *Hist.* clxxx. J. B. 3. 726.

Asparagus foliis acutis C. B. Pin. 490. *Corruda* J. B. 3. 726. *Corruda prior* Clus. *Hist.* clxxvij.

Asparagus aculeatus, alter, tribus aut quatuor spinis ad eundem exortum C. B. Pin. 490. *Corruda altera* Clus. *Hist.* clxxviii.

Asparagus aculeatus, spinis horridus C. B. Pin. 490. *Corruda tertia* Clus. *Hist.* clxxviii.

Asparagus aculeatus, Africanus H. L. Bat.

Asparagus aculeatus, maximus, sarmentosus, Zeylanicus H. L. Bat.

Asparagus Hispanicus, aculeis crassioribus horridus.

SECTIO IX.

De Herbis flore rosaceo, cujus calyx abit in fructum siccum.

GENUS I.

Cuminoides.

Tab. 155.

CUMINOIDES est plantæ genus, flore A, rosaceo, plurimis scilicet petalis B, ut plurimum fimbriatis, in orbem positis & calyci C, insidenti-

bus constante, qui calyx deinde abit in semen plerumque oblongum D.

Cuminoidis speciem unicam novi.

Cuminoides vulgare. *Cuminum sylvestre*, capitulis globosis C. B. Pin. 146.

Cuminum sylvestre, primum, valde odoratum, globulosum J. B. 5. Part.

2. 23. *Cuminum sylvestre* Dod. Pempt. 300.

Cuminoides, quasi Planta ad Cuminum accedens.

GENUS II.

Circaea.

CIRCAEA est plantæ genus, flore A, ex duobus petalis B, calyci C, *Tab. 155.* etiam bifolio insidentibus constante: calyx autem abit in fructum D, pyriformem, in duo loculamenta E, plerumque divisum, semine facta F, ut plurimum oblongo.

Circææ species sunt

Circæa Luterana Lob. Icon. 266. *Solanifolia Circaea dicta*, major C. B.

Pin. 168. *Ocimasstrum verrucarium* J. B. 2. 977.

Circæa canadensis, latifolia, flore albo.

Circæa minima Col. Part. 280. *Solanifolia Circaea Alpina* C. B. Pin. 168.

GENUS III.

Agrimonia. Aigremoine.

AGRIMONIA est plantæ genus, flore A, rosaceo, plurimis scilicet *Tab. 155.* petalis B, in orbem positis constante, calyci C, insidentibus. Calyx autem abit in fructum D, plerumque oblongum, veluti echinatum, uno vel altero semine G, oblongo ut plurimum factum EF.

Agrimoniae species sunt

Agrimonia officinarum. *Agrimonia seu Eupatorium* J. B. 2. 398. *Eupatorium veterum sive Agrimonia* C. B. Pin. 321. *Agrimonia sive Eupatorium*

Dod. Pempt. 28.

Agrimonia odorata Cam. Hort. *Eupatorium odoratum* C. B. Pin. 321.

Agrimonia Santonenfis, odorata. *Eupatorium odoratum, Santonenfe seu Blesense, Agrimonia medio modo odorata* Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 614.

GENUS IV.

Agrimonoides.

AGRIMONOIDES est plantæ genus, flore A, rosaceo, plurimis scilicet *Tab. 155.* petalis B, in orbem positis constante è divisuris calycis C, prodeuntibus. Flos autem D, simul & calyx alio calyce EF, infundibuliformi & veluti fimbriato excipiuntur; ac deinde calyx C, abit in fructum G, ovato-acuminatum, altero calyce F, involutum, semine factum H, plerumque singulari I.

Agrimonoidis speciem unicam novi.

Agrimonoides Col. Part. 1. 145. *Agrimoniae similis* C. B. Pin. 321.

Agrimonoides, quasi Planta ad agrimoniam accedens.

GENUS V.

Onagra.

ONAGRA est plantæ genus, flore A, rosaceo, quatuor plerumque petalis B, in orbem positis constante, calyci C, insidentibus, è cujus superiori parte quæ fistulosa est, surgit pistillum D, inferiori E, in fructum abeunte, cylindraceum F, in quatuor partes G, dehiscens, & in quatuor loculamenta H, divisum seminebus factum K, ut plurimum angulatis, placenta L, affixis.

Onagræ species sunt

Onagra latifolia. *Lysimachia lutea*, *corniculata* C. B. Pin. 245.

Onagra latifolia, flore dilutiore. *Lysimachia corniculata non papposa*, *Virginiana*, *major*, *flore sulphureo* H. L. Bat.

Onagra latifolia, floribus amplis. *Lysimachia Virginiana*, *altera*, *foliis latioribus*, *floribus luteis*, *majoribus* Cat. Altdorf.

Onagra angustifolia. *Lysimachia angustifolia*, *Canadensis*, *corniculata* H. R. Par. *Lysimachia corniculata*, *lutea*, *Canadensis*, *minor*, *seu angustifolia* Mor. H. R. Bles.

Onagra angustifolia, canle rubro, flore minori.

Onagra Americana, folio Betonicæ, fructu hispido Plum.

Onagra Americana, foliis Perficariæ amplioribus, parvo flore luteo Plum.

Onagra Americana, foliis Perficariæ angustioribus, magno flore luteo Plum.

Onagra Americana, frutescens, Nerii folio, magno flore luteo Plum.

GENUS VI.

Chamænerion.

CHAMÆNERION est plantæ genus, flore AB, rosaceo, quatuor plerumque petalis C, in orbem positis constante: ex cujus medietate surgit pistillum H, non raro quadrifariam dehiscens I K. Calyx autem DE, cylindriciformis quatuor foliis FG, ut plurimum instructus abit in fructum L, in quatuor loculamenta M, divisum, quadrifariam etiam apice dehiscens N, multo seminebus factum P, pappis instructo Q, placenta O, affixo quatuor alis seu dissepimentis donata.

Chamænerii species sunt

Chamænerion latifolium, vulgare. *Lysimachia Chamænerion dicta*, *latifolia* C. B. Pin. 235. *Lysimachia speciosa* quibusdam, *Onagra dicta siliquosa* J. B. 2. 906. *Onagra* Lugd. 865.

Chamænerion latifolium, vulgare, flore albo. *Lysimachia Chamænerion dicta latifolia*, *flore albo* C. B. Pin. 245.

Chamænerion latifolium, Alpinum. *Lysimachia Chamænerion dicta*, *Alpina* C. B. Pin. 245.

Chamænerion angustifolium, Alpinum, flore purpureo. *Lysimachia Chamænerion dicta*, *angustifolia* C. B. Pin. 245. *Pseudolysimachium purpureum*, minus *Doi.* *Pempt.* 85. *Lysimachia siliquosa*, *speciosa*, *angustifolia* J. B. 2. 907.

- Chamænerion angustifolium, Alpinum, flore albo. *Lyfimachia Chamænerion dicta angustifolia, flore albo C. B. Pin. 245.*
- Chamænerion angustifolium, Alpinum, flore variegato. *Lyfimachia Alpina, angustifolia, flore albo, striato lineis purpureis H. R. Par.*
- Chamænerion villosum, magno flore violaceo. *Lyfimachia siliquosa, hirsuta, magno flore C. B. Pin. 245. Lyfimachia siliquosa 1. Tabern. Icon. 855.*
- Chamænerion villosum, magno flore purpureo. *Lyfimachia siliquosa, hirsuta, magno flore purpureo C. B. Pin. 245. Lyfimachia siliquosa, hirsuta, majore flore purpureo J. B. 905.*
- Chamænerion villosum, majus, parvo flore. *Lyfimachia siliquosa, hirsuta, major, parvo flore C. B. Pin. 245. Lyfimachia siliquosa, hirsuta, flore minore J. B. 2. 906. Lyfimachia siliquosa, ij. Tabern. Icon. 855.*
- Chamænerion villosum, minus, parvo flore. *Lyfimachia siliquosa, hirsuta, minor, parvo flore C. B. Pin. 245.*
- Chamænerion Alpinum, foliis ad nodos ternis. *Lyfimachia siliquosa, purpurea, Alpina, trifoliata Bocc. Mus. Part. 2. 22. Tab. 5.*
- Chamænerion Alpinum, foliis splendentibus, denticulatis. *Lyfimachia Alpina, glabra, ramosa, Viola surrecta foliis splendentibus Bocc. Mus. Part. 2. 32. Tab. 16.*
- Chamænerion Alpinum, minus, Brunellæ foliis. *Lyfimachia siliquosa, nana Prunellæ foliis acutis Bocc. Mus. Part. 2. 161. Lyfimachia Prunellæ foliis Ejusd. Tab. 108.*
- Chamænerion glabrum, majus. *Lyfimachia siliquosa, glabra, major C. B. Pin. 245. Pseudolyfimachium purpureum, 1. Dod. Pemot. 85.*
- Chamænerion glabrum, majus, flore albo. *Lyfimachia siliquosa, glabra, major, flore albo C. B. Pin. 245.*
- Chamænerion Sculum, glabrum, majus & nitidum, Amygdali folio. *Lyfimachia pulchra, Amygdali folio nitido, rubente caule, flore magno, purpureo H. Cathol.*
- Chamænerion glabrum, minus. *Lyfimachia siliquosa, glabra, minor C. B. Pin. 245. Lyfimachia minor Tabern. Icon. 854.*
- Chamænerion glabrum, minus, flore albo. *Lyfimachia siliquosa, glabra minor, flore albo C. B. Pin. 245.*
- Chamænerion angustifolium, glabrum. *Lyfimachia siliquosa, glabra, angustifolia C. B. Pin. 245. Lyfimachia siliquosa, minor Tabern. Icon. 856.*
- Chamænerion Origani folio. *Lyfimachia siliquosa, glabra, minor, latifolia, nostras Raii Hf. 862.*
- Chamænerion à vocibus Græcis *καμύνη* humi, & *νερίον* Nerion, quasi *Nerion humile.*

CLASSIS VII.

DE

HERBIS ET SUFFRUTICIBUS,

Flore polypetalò, rosaceò, umbellatò.

- Tab.* 158. **F**LOS polypetalos, rosaceus A, qui plurimis petalis B, in orbem positus constat, UMBELLATUS dicitur, si ejus calyx C, abeat in fructum E, ex duobus feminibus DD, compositum, sibi invicem adhærescentibus cum viridia sunt, sed disjunctis cum ad maturitatem pervenerint. His floribus ex Cæsalpino, J. Bauhino, cæterisque proprium est ut singuli pediculo G, infideant, & in capitula quædam H, colligantur, pediculis longioribus I, innixa, quæ demum ex eodem orta fastigio, quadam veluti circinatione Corymbi vel Umbellæ (qua mulieres solem à vultu arce-re solent) adinstar disponantur K. Figuræ L, & M, semina quæ his floribus succedunt, eodem ordine digesta exhibent. Clariss. Raius, in cujus sum opinione, circinationem hanc in umbelliferis non requirit, nec perfectò necessaria videtur. Nota igitur propria floris umbellati ponitur in ipso flore rosaceo, sive circinato, sive aliter disposito, modo ejus calyx abeat in duo semina.
- Hist.* 406.

SECTIO I.

De Herbis floribus umbellatis, circinatò dispositis, quorum calyx abit in duo semina exigua & striata.

GENUS I.

Amni.

- Tab.* 159. **A**MNI est plantæ genus, flore A, rosaceo & umbellato, plurimis scilicet petalis B, constante, cordiformibus, inæqualibus, in orbem positus & calyci C, infidentibus. Is autem abit in fructum D, ex duobus feminibus EE, compositum, exiguis I, hinc gibbis & striatis, inde verò planis. His notis addenda sunt folia F, oblonga & angusta, costæ G, per conjugationes infidentia, ultimo impari claudente.

Ammeos species sunt

Amni majus C. B. Pin. 159. *Amni vulgare, majus, latioribus foliis, semine minus odorato* J. B. 3. Part. 2. 27. *Amni vulgare* Dod. Pempt. 301.

Amni

Ammi majus, foliis plurimum incisus & nonnihil crispis C. B. Pin. 159.
Ammi perenne Mor. Umb. *Ammi quorundam Dalechampii* Lugd. 696.
Eryngium arvense, foliis serræ similibus C. B. Pin. 386. *Cribnum quartum*
Matthioli, umbelliferum J. B. 3. Part. 2. 195. *Eryngium quartum* Dod.
 Pempt. 732.

GENUS II.

Apium. Persl.

APIUM est plantæ genus, flore A, B, rosaceo & umbellato, plurimis scilicet petalis D, constante æqualibus, in orbem positis & calyci C, insidentibus. Is autem abit in fructum E, ex duobus seminibus F, compositum, exiguus G, hinc gibbis & striatis, inde verò planis. His notis addenda sunt folia in alas divisa seu costæ ramosæ innascentia.

Tab. 160.

Apium species sunt
Apium hortense seu *Petroselinum* vulgo C. B. Pin. 153. *Apium hortense multis*, quod vulgo *Petroselinum*, palato gratum, planum J. B. 3. Part. 2. 97. *Apium hortense* Dod. Pempt. 694.
Apium vel *Petroselinum crispum* C. B. Pin. 153. *Apium hortense multis*, quod vulgo *Petroselinum*, palato gratum, crispum J. B. 3. Part. 2. 97. *Apium crispum*, *Apium multifolium* Tabern. Icon. 90.
Apium hortense, latifolium C. B. Pin. 153. *Apium hortense*, magnum, vulgari *hortensi* sive *Petroselino* vocato, sapore idem, sive *Anglicanum* quibusdam J. B. 3. Part. 2. 99.
Apium Macedonicum C. B. Pin. 154. *Apium* sive *Petroselinum Macedonicum multis* J. B. 3. Part. 2. 102. *Petroselinum Macedonicum* ex *Lobelio* Dod. Pempt. 697. *Persl de Macedoine*.
Apium Lusitanicum, rotundifolium.
Apium Pyrenaicum, *Thapsia* facie. *Seseli Pyrenaicum*, *Thapsia* facie D. *Eagon Schol. Bot. Par. Bat.*
Apium Anisum dictum, semine suaveolente, majori. *Anisum herbariis*, semine majori C. B. Pin. 159. *Anisum veteribus* J. B. 3. Part. 2. 92. *Anisum vulgare* Clus. Hist. cciij. *Anis*.
Apium Anisum dictum, semine suaveolente, minori. *Anisum Herbariis*, semine minori C. B. Pin. 155.
Apium palustre & *Apium officinarum* C. B. Pin. 154. *Apium vulgare*, ingratius J. B. 3. Part. 1. 100. *Eleoselinum* Dod. Pempt. 695. *Ache*.
Apium dulce, *Celeri* Itolorum H. R. Par. *Selinum* sive *Apium dulce* Park. *Theat.* 926. *Celeri*.
Apium palustre minus, cauliculis procumbentibus, ad alas floridum H. L. Bar.
Apium ab Apibus, quæ Apio seu *Petroselino* delectantur.

GENUS III.

Cicuta. *Ciguë.*

Tab. 160.

CICUTA est plantæ genus, flore A, rosaceo, & umbellato, plurimis scilicet petalis B, constante, cordiformibus, inæqualibus, in orbem positis & calyci D, infidentibus. Is autem abit in fructum E, ferè globosum, ex duobus seminibus F, compositum exiguis, hinc gibbis & striatis, inde verò planis.

Cicutæ species sunt

Cicuta major C. B. Pin. 160. *Cicuta Dod. Pempt. 461. J. B. 3. Part. 2. 175.*

Cicuta minor, foliis tenuioribus C. B. Pin. 160.

Cicuta minor, Petroselinò similis C. B. Pin. 160. *Cicutaria Apii folio J. B.*3. Part. 2. 179. *Cicutaria fatua Lob. Icon. 280.*

Cicuta dicitur quòd interodiis sit cavis & fistulosis: nam (ut docet Ser-vius) in Cannis Calamifve quod interceptum est inter duos nodos, Cicuta appellatur.

GENUS IV.

Carvi.

Tab. 160.

CARVI est plantæ genus, flore A, B, rosaceo & umbellato, plurimis scilicet petalis C, constante, cordiformibus, inæqualibus, in orbem positis & calyci D, infidentibus. Is autem abit in fructum E, ex duobus seminibus F, compositum exiguis, longiusculis, hinc gibbis & striatis, inde verò planis. His notis addenda sunt folia G, tenuiter laciniata, costæ H, per conjugationes innascentia.

Carvi species sunt

Carvi Cæsalp. 291. *Cuminum pratense, Carvi officinarum C. B. Pin. 158.*Caros J. B. 3. Part. 2. 69. *Carum Dod. Pempt. 299.*Carvi foliis tenuissimis, Asphodeli radice. *Daucus pratensis, Millefolii pa-*lustris folio C. B. Pin. 150. *Daucus pratensis Dalechampii, folio Millefolii*J. B. 3. Part. 2. 9. *Daucus pratensis Dalechampii Lugd. 718.*

Lib. 19. cap. 8. Carvi à Cariâ Asiæ regione. Peregrinum & Careum (inquit Plinius) gentis suæ nomine appellatum, culinis principale.

GENUS V.

Phellandrium.

Tab. 161.

PHELLANDRIUM est plantæ genus, flore A, rosaceo & umbellato, plurimis scilicet petalis B, constante, cordiformibus, in orbem positis & calyci C, infidentibus. Is autem abit in fructum D, ex duobus seminibus E, compositum exiguis, hinc gibbis F, leviter striatis, inde verò planis G.

Phellandrii species sunt

Phellandrium Dod. Pempt. 591. *Cicutaria palustris tenuifolia C. B. Pin. 162.**Phellandrium vel Cicutaria aquatica quorundam J. B. 3. Part. 2. 182.*

Phellandrium Alpinum, umbellâ purpurascente. *Micum Alpinum*, umbellâ purpurascente C. B. Pin. 148. *Mutzelina Cam. Epit.* 8. J. B. 3. Part. 2. 66.

GENUS VI.

Bulbocastanum. Terre-noix.

BULBOCASTANUM est plantæ genus, flore A, rosaceo & umbellato, plurimis scilicet petalis B, constante in orbem positis & calyci C, infis lentibus. Is autem abit in fructum D, ex duobus seminibus E, compositum exiguis, oblongis, nunc lævibus, nunc striatis F, hinc gibbis, inde verò planis. His notis addenda est radix carnosâ & tuberosa G, H.

Tab. 161.

Bulbocastani species sunt

Bulbocastanum majus, folio Apii C. B. Pin. 162. *Bulbocastanum* J. B. 3.

Part. 2. 30. *Bolbocastanon* Dod. *Pempt.* 334.

Bulbocastanum minus, saxatile, Peucedani folio. *Cuminum bulbosum* Col.

Part. 2. 20.

Bulbocastanum majus, *Alpinum*, *Pastinacæ* folio.

Bulbocastanum tenuiter inciso folio, *Lustanicum* V. *Lust.*

Bulbocastanum, quasi diceret bulbum ad *Castaneam*-accidentem.

GENUS VII.

Daucus.

DAUCUS est plantæ genus, flore A, rosaceo & umbellato, plurimis scilicet petalis B C, constante, cordiformibus, inæqualibus, in orbem positis, & calyci D, infidentibus. Is autem abit in fructum E, subrotundum ex duobus seminibus F, compositum, villis ciliorum æmulis instructum & cinctum G.

Tab. 161.

Dauci species sunt

Daucus sativus, radice lutea. *Pastinaca tenuifolia*, *sativa*, radice luteâ C. B.

Pin. 151. *Pastinaca sativa* sive *Carota lutea* J. B. 3. Part. 2. 64. *Pastinaca tenuifolia*, *sativa* Dod. *Pempt.* 678.

Daucus radice & umbellâ luteis. *Pastinaca tenuifolia*, radice & umbellâ luteâ *Mor. H. R. Bles.*

Daucus sativus, radice *Aurantii* coloris. *Pastinaca tenuifolia*, *sativa*, radice *Mali Aurantii* coloris *H. Edimb.*

Daucus sativus, radice albâ. *Pastinaca tenuifolia*, *sativa*, radice albâ C. B.

Pin. 151. *Pastinaca sativa* sive *Carota alba* J. B. 3. Part. 2. 64.

Daucus sativus, radice atro-rubente. *Pastinaca tenuifolia*, *sativa*, radice

atro-rubente C. B. Pin. 151. *Pastinaca sativa* sive *Carota rubra* J. B. 3. Part. 2. 64. *Pastinaca sativa*, rubens Dod. *Pempt.* 678.

Daucus vulgaris *Cluf. Hist. exevij.* *Pastinaca tenuifolia*, *sylvestris* *Dioscoridis*, vel *Daucus officinarum* C. B. Pin. 151. *Pastinaca sylvestris*, sive *Staphylinus Grecorum* J. B. 3. Part. 2. 62.

Daucus maritimus, lucidus. *Pastinaca tenuifolia*, *marina*, foliis obscure virentibus & quasi lucidis. *Bot. Monsp.*

- Daucus tenuifolius, lucidus, gummifer. *Pastinaca tenuifolia*, lucida, gummifer. *manans* Bocc. *Musf. Part. 2. 30. Tab. 20.*
 Daucus Americanus, lucidus H. R. Par. App.
 Daucus Hispanicus, umbellâ maximâ.
 Daucus tenuifolius, Creticus, radiis umbellæ longioribus. *Pastinaca tenuifolia*, Cretica, umbellæ radiis Gingidii longioribus Mor. *Umb. Tab. iv.*
 Daucus annuus, ad nedos floridus. *Caucalis nodoso echinato semine* C. B. Pin. 153. *Prodr. 80. in Matth. 404. Caulalis nodoso echinato semine*, *Anthriscus hispido affinis*, si non ejus varietas J. B. 3. *Part. 2. 83.*
 Daucus annuus, minor, floribus rubentibus. *Caucalis semine aspero*, *flosculis rubentibus* C. B. Pin. 153. *Prodr. 80. Anthriscus quorundam*, *semine aspero*, *hispido*, J. B. 3. *Part. 2. 83.*
 Daucus annuus, minor, floribus albis. *Anthriscus quorundam*, *semine aspero*, *hispido*, *umbellis albicantibus* J. B. 3. *Part. 2. 83.*

GENUS VIII.

Sium. Berle.

Tab. 162.

SIUM est plantæ genus, flore A, rosaceo & umbellato, plurimis scilicet petalis B, constante plerumque æqualibus, in orbem positis & calyci C, infidentibus. Is autem abit in fructum D, subrotundum, ex duobus feminibus E, compositum, hinc gibbis & striatis F, inde verò planis. His notis addenda sunt folia G, per conjugationes costæ H, innascentia, ultimo impari claudente I. Sii species sunt

- Sium sive Apium palustre, foliis oblongis C. B. Pin. 154. *Sium umbelliferum* J. B. 3. 172. *Sium* Dod. *Pempt. 589.*
 Sium palustre, alterum, foliis serratis.
 Sium latifolium C. B. Pin. 154. *Sium medium*, *Pastinaca palustris* Tabern. *Icon. 78. Sium maximum*, *latifolium* J. B. 2. 175.
 Sium foliorum conjugationibus laciniatis.
 Sium umbellatum, repens Ger. *Emac. 258.*
 Sium aquaticum, ad alas floridum Mor. *Umb. 63.*
 Sium arvense sive segetum. *Selinum* Sii foliis Ger. *Emac. 1018. Selinum segetale* Park. *Theat. 932.*
 Sium aromaticum, Sison officinarum. *Sison* sive officinarum *Anomum* J. P. 3. *Part. 2. 107. Sison* quod *Anomum officinis nostris* C. B. Pin. 154. *Petroselinum Macedonicum* Fuchsi Dod. *Pempt. 697.*

GENUS IX.

Sisarum. Cheroi.

Tab. 163.

SISARUM est plantæ genus, flore A, rosaceo, & umbellato, plurimis scilicet petalis B, constante, in orbem positis & calyci C, infidentibus. Is autem abit in fructum D, ex duobus feminibus compositum, angustis E, hinc gibbis F, & striatis, inde verò planis. His notis addendæ sunt radices H N, apiformes ab uno capite G, pendentes.

Sifari speciem unicam novi.

Sifarum Germanorum C. B. Pin. 155. *Sifarum multis* J. B. 3. Part. 2. 153.

Sifarum Dod. Pempt. 681.

Sifarum radicis formâ differt à Bulbocastano, Sio & Tragofelino.

GENUS X.

Tragofelinum. *Boucage*.

TRAGOSELINUM est plantæ genus, flore A, rosaceo & umbellato, plurimis scilicet petalis B, constante inæqualibus, cordiformibus, in orbem positus, & calyci C, insidentibus. Is autem abit in fructum ex duobus seminibus D, E, compositum oblongis, hinc gibbis & striatis G, inde verò planis F. Tab. 163.

Tragofelini species sunt

Tragofelinum majus, umbellâ candidâ. *Pimpinella Saxifraga, major, umbellâ candidâ* C. B. Pin. 159. *Saxifraga Hircina, major*, J. B. 3. Part. 2. 109. *Tragofelinum majus. Pimpinella major* Tabern. Icon. 88.

Tragofelinum majus, umbellâ rubente. *Pimpinella Saxifraga, major, umbellâ rubente* C. B. Pin. 159.

Tragofelinum alterum, majus. *Pimpinella Saxifraga, major, altera* C. B. Pin. 159. *Saxifraga Hircina, minor, foliis Sanguisorba* J. B. 3. Part. 2. 111.

Tragofelinum minus. Pimpinella minor Tabern. Icon. 88.

Tragofelinum minus. *Pimpinella Saxifraga, minor* C. B. Pin. 160. *Saxifraga Hircina, minima. Pimpinella crispa* Tragi J. B. 3. Part. 2. 113. *Saxifraga parva* Dod. Pempt. 315.

Tragofelinum Africanum, altissimum. *Pimpinella Saxifraga, maxima, Africana* Bot. Monsp. App.

Tragofelinum à vocibus Græcis $\tau\rho\gamma\acute{\alpha}\nu\tau\omicron\varsigma$ *Hircus*, & $\sigma\epsilon\lambda\acute{\iota}\nu\omicron\upsilon\mu$ *Selinum*: quasi dices *Selinum Hircinum*.

GENUS XI.

Bupleurum.

BUPLEVRUM est plantæ genus, flore A, rosaceo & umbellato, plurimis scilicet petalis B, constante in orbem positus & calyci C, insidentibus. Is autem abit in fructum D, ex duobus seminibus E, F, compositum oblongis, hinc gibbis & striatis G, inde verò planis. His notis addenda sunt folia simplicia, alternè in caulibus posita. Tab. 163.

Buplevri species sunt

Bupleurum folio rigido C. B. Pin. 278. *Auricula Leporis altera sive rigidior* J. B. 3. Part. 2. 200. *Bupleurum alterum, latifolium* Dod. Pempt. 633.

Bupleurum folio subrotundo, sive vulgarissimum C. B. Pin. 278. *Auricula Leporis umbellâ luteâ* J. B. 3. Part. 2. 200. *Bupleurum angustifolium* Tabern. Icon. 872.

- Buplevrum annuum, angustifolium Bot. Monsp. *Buplevrum angustifolium* Dod. *Pempt.* 633. *Auricula Leporis Gese. Hist. Anim. Cap. de Lepore* 630. *Buplevrum minus, angustifolium, Monspetiense Raii Hist.* 474.
- Buplevrum annuum, minimum, angustifolium H. R. Monsp. *Perfoliata minor, angustifolia, Buplevri folio C. B. Pin.* 277. *Perfoliatum angustifolium, montanum Col. Part.* 1. 257. *Auricula Leporis affinis Odontitis lutea Vulerandi & Dalechampii J. B. 3. Part.* 2. 201.
- Buplevrum angustissimum folio C. B. Pin. 278. *Auricula Leporis minima J. B. 3. Part.* 2. 201. *Buplevrum minimum Col. Part.* 1. 247.
- Buplevrum angustissimo folio, alterum H. R. Par.
- Buplevrum perfoliatum, rotundifolium, annuum. *Perfoliata vulgarissima sive arvensis C. B. Pin.* 277. *Perfoliata simpliciter dicta, annua vulgaris J. B. 3. Part.* 2. 198. *Perfoliata Dod. Pempt.* 104. *Perce-seuille.*
- Buplevrum perfoliatum, rotundifolium, annuum, flore multiplici. *Perfoliata crispa seu muscosa Cam. Hort. Icon.* xxxvij.
- Buplevrum perfoliatum, longifolium, annuum. *Perfoliata annua, longioribus foliis J. B. 3. 198. Perfoliata minor, ramis inflexis C. B. Pin.* 277. *Prodr.* 130.
- Buplevrum montanum, latifolium. *Perfoliata montana, latifolia C. B. Pin.* 277. *Perfoliata montana Cam. Hort. Icon.* xxxviij.
- Buplevrum montanum, flosculis exiguis. *Perfoliata montana, flosculis parvis C. B. Pin.* 277.
- Buplevrum Alpinum, latifolium minus. *Perfoliata Alpina, latifolia, minor C. B. Pin.* 277. *Prodr.* 129.
- Buplevrum Alpinum, angustifolium, majus. *Perfoliata Alpina, angustifolia major, sive folio angusto C. B. Pin.* 277. *Prodr.* 129.
- Buplevrum Alpinum, angustifolium, medium. *Perfoliata Alpina, angustifolia, media C. B. Pin.* 277. *Prodr.* 129. *Perfoliata Alpina, magna, longifolia J. B. 3. Part.* 2. 198.
- Buplevrum Alpinum, angustifolium, minus. *Perfoliata Alpina, angustifolia, minor C. B. Pin.* 277. *Prodr.* 129.
- Buplevrum montanum, Gramineo folio. *Perfoliata Alpina, angustifolia, minima vel Buplevrum angustifolium, Pyrenaicum C. B. Pin.* 277. *Prodr.* 129. *Perfoliata minor, foliis Graminis J. B. 3. 199.*
- Buplevrum arborecens, Salicis folio. *Seseli Æthiopicum, Salicis folio C. B. Pin.* 161. *Seseli Æthiopicum, fruticosum, folio Periclymeni J. B. 3. Part.* 2. 197. *Seseli Æthiopicum frutex Dod. Pempt.* 312.
- Buplevrum Hispanicum, arborecens, Gramineo folio. *Buplevrum fruticans, angustifolium, Hispanicum Barr. Icon.*
- Buplevrum Hispanicum, fruticosum, aculeatum, Gramineo folio.
- Buplevrum Lusitanicum, Gramineo, longiori & rigidissimo folio.
- Buplevrum à vocibus Græcis *Bovis* *Eos* & *μαλιδου*, *Costa*, *latus*; quòd *Boves* eà comestâ rumpi existimant: unde *Buplevrum* à *Buprestis* apud *Plinium* non differre videtur, & *ipsam* nomen, inquit *Plinius*, *indicio est Bovi* *certe venenum esse, quos dissilire degustata sententur.* Alii tamen volunt *Plinii Buprestim* insectum esse non plantam.

SECTIO II.

De Herbis, floribus umbellatis, circinatò dispositis, quorum calyx abit in duo femina angusta, oblonga & fatis crassa.

GENUS I.

Feniculum. *Fenoiül.*

FÆNICULUM est plantæ genus, flore A, rosaceo & umbellato, plurimis scilicet petalis B, constante, in orbem positis & calyci C, insidentibus. Is autem abit in fructum D, ex duobus seminibus E, compositum oblongis, crassifsculis, hinc gibbis & striatis, inde verò planis F. His notis addenda sunt folia G, in lacinias capilaceas divisa, costa H, innascentia. Tab. 164.

Feniculi species sunt

Feniculum vulgare, minus, acriori & nigriori semine J. B. 3. Part. 2. 2.

Feniculum vulgare, Italicum, semine oblongo, gustu acuto C. B. Pin. 147.

Feniculum sive Mararum vulgatus Adv. 347.

Feniculum vulgare, Germanicum C. B. Pin. 147. *Feniculum Dod. Pempt. 297.*

Feniculum foliis atrovirentibus H. Edinb.

Feniculum dulce, majore & albo semine J. B. 3. Part. 2. 4. *Feniculum dulce*

C. B. Pin. 147. Feniculum sive Mararum vulgatus, dulce Lob. Icon. 775.

Feniculum dulce, Azoricum Pluk. Almag. Bot.

Feniculum semine rotundo, minore C. B. Pin. 147. *Feniculum rotundum, flore albo J. B. 3. Part. 2. 5. Feniculum rotundum Tabern. Icon. 67.*

Feniculum tortuosum J. B. 3. Part. 2. 16. *Seseli Massiliense, Feniculi folio, quod Dioscoridis censetur C. B. Pin. 161. Seseli Massiliense, folio Feniculi crassiore Lob. Icon. 785.*

Feniculum sylvestre, perenne, Ferulæ folio breviori. *Meum latifolium, adulterinum C. B. Pin. 148. Meum alterum, Italicum quibusdam J. B. 3. Part. 2. 15. Spurious Meum, alterum, Italicum Lob. Icon. 778.*

Feniculum sylvestre, elatius, Ferulæ folio longiori. *Saxifraga Matthioli tenuifolia & umbellifera J. B. 3. Part. 2. 18.*

Feniculum sylvestre, humilium, Peucedani folio. *Caucalis selio Peucedani C. B. Pin. 153. Caulis Anglica Tabern. Icon. 97.*

Feniculum sylvestre, glauco folio. *Daucus glauco folio, similis Feniculo tortuoso J. B. 3. Part. 2. 16.*

Feniculum annuum, umbellâ contractâ oblongâ. *Gingidium umbellâ oblongâ C. B. Pin. 151. Visiuga J. B. 3. Part. 2. 31. Gingidium alterum Dod. Pempt. 702.*

Feniculum altissimum, spherocephalon. *Hippomarathrum spherocephalon P. Alp. Exot. 98.*

Feniculum Orientale, Cuminum dictum. *Cuminum semine longiore C. B. Pin.*

312 INSTITUTIONES REI HERBARIÆ.

146. *Cuminum* sive *Cuminum sativum* J. B. 3. 22. *Cuminum* Dioscoridis Lob. Icon. 742.
- Fœniculum Orientale*, *Cuminum* dictum, semine villoso. *Cuminum* sive *Ceminum*, *seminibus villosis* Raii Hist. 433.
- Fœniculum annuum*, *Origani* odore. *Anni parvum*, *foliis Fœniculi* C. B. Pin. 159. *Anni semine tenuissimo & odoratissimo* J. B. 3. Part. 2. 25. *Anni perpusillum* Lob. Icon. 725.
- Fœniculum Lusitanicum*, minus, annuum, *Anethi* odore. *Anethum segetum* V. Lusi.
- Fœniculum Lusitanicum*, minimum, acre. *Annoides* C. B. Pin. 159. *Anni pusillum* Casalp. 286.
- Fœniculum minimum*, patulum. *Daucus montanus*, *multifido folio*, *Selini* semine C. B. Pin. 150. *Selinum montanum*, *pumilum* Clus. Hist. cc.
- Fœniculum palustre*, minimum. *Sium minimum*, *umbellatum* Par. Bat.
- Fœniculum*, ut ait C. Bauhinus, dicitur quoddam satum magno cum fœnore semen reddat: vel potius Græcorum more, quoddam quasi Fœnum in hyemes arefactum ac marcidum reponatur.

GENUS II.

Meum.

Tab. 165.

MEUM est plantæ genus flore A, rosaceo & umbellato, plurimis scilicet petalis B, constante in orbem positis & calyci C, insidentibus. Is autem abit in fructum D, ex duobus seminibus E, compositum: oblongis, hinc gibbis & striatis F, inde verò planis. His notis addenda sunt folia G, tenuissimè laciniata, costæ H, innascentia: qua in re non differt à Fœniculo, & Fœniculum *Alpinum*, *perenne*, *capillaceo*, *folio*, *odore medicato* lubens ipsum appellarem, nisi Mei nomen longo usu comprobatum esset.

Mei speciem unicam novi.

Meum foliis Anethi C. B. Pin. 148. *Meum vulgare sive radix Ursina* J. B. 3. Part. 2. 11. *Meum Dod. Pempt.* 305.

GENUS III.

Oenanthe.

Tab. 166.

OENANTHE est plantæ genus flore A, rosaceo & umbellato, plurimis scilicet petalis BC, constante inæqualibus, cordiformibus, in orbem positis & calyci D, insidentibus. Is autem abit in fructum E, L, ex duobus feminibus compositum oblongis, hinc gibbis & striatis GM, inde verò planis I, in aliquos veluti aculeos desinentibus, quorum medius F, H, K, N, cæteris validior.

Oenantes species sunt

Oenanthe Apii folio C. B. Pin. 162. *Oenanthe sive Filipendula Monspessulana*, folio *Apii* J. B. 3. Part. 2. 190. *Filipendula tenuifolia* Tabern. Icon. 141.

Oenanthe maritima, *Apii* nigriore & crassiore folio H. R. Monsp.

Oenanthe

- Oenanthe Lusitanica, Apii folio & odore.
 Oenanthe Charophylli foliis C. B. Pin. 162. *Oenanthe succo viroso, Cicuta facie Lobelio J. B. 3. Part. 2. 193. Oenanthe Cicuta facie, succo viroso, croceo Lob. Icon. 730.*
 Oenanthe Charophylli folio H. R. Monsp.
 Oenanthe Staphylini folio aliquatenus accedens J. B. 3. Part. 2. 191.
 Oenanthe aquatica C. B. Pin. 162. *Filipendula aquatica Tabern. Icon. 142. Oenanthe sive Filipendula aquatica J. B. 3. Part. 2. 191.*
 Oenanthe sive Filipendula aquatica, altera J. B. 3. Part. 2. 192. *Oenanthe sive Filipendula folio Ruta Ejusd. ibid. Filipendula palustris, Ruta palustris Tabern. Icon. 142.*
 Oenanthe prolifera, Apula C. B. Pin. 163. *Enanthe Cretica Pon. Bald. Ital. 213.*
 Oenanthe nodulis radicum longioribus & nigrioribus H. R. Par.
 Oenanthe Lusitanica, semine crassiore, globoso.
 Oenanthe, à vocibus Græcis, *in Vitis, & αἶθος Flos*, quod floreat cum Vite, vel quòd ejus flos odore & colore florem vitis æmuletur,

GENUS IV.

Angelica. *Angelique.*

ANGELICA est plantæ genus, flore A, rosaceo & umbellato, plurimis scilicet petalis B, constante, in orbem positis & calyci C insidentibus. Is autem abit in fructum D, ex duobus feminibus E, compositum oblongis, crassiusculis, Apii semine majoribus, hinc gibbis & striatis F, inde verò planis. His notis addenda sunt folia GH, alata, in partes satis amplas divisa.

Tab. 167.

- Angelica species sunt
 Angelica sylvestris, minor sive erratica C. B. Pin. 155. *Angelica sylvestris, repens, J. B. 3. Part. 2. 145. Ægopodium, Herba Gerardi Tabern. Icon. 83.*
 Angelica Acadienfis, flore luteo H. R. Par. 55.
 Angelica Alpina, ad nodos florida. *An Ligusticum quorundam, foliis Angelica J. B. 3. Part. 2. 147.*
 Angelica montana, perennis, Paludapii folio. *Ligusticum vulgare, an Libanotis fertilis Theophrasti C. B. Pin. 157. Ligusticum vulgare, foliis Apii J. B. 3. Part. 2. 122. Levisticum vulgare Dod. Pempt. 311. Laserpitium. Ang. Ache de montagne.*
 Angelica pratensis, Apii folio. *Seseli pratense, Silaus forte Plinio. C. B. Pin. 162. Silaum quibusdam, flore luteolo J. B. 3. Part. 2. 170. Siler alterum, pratense Dod. Pempt. 310.*
 Angelica pratensis, altera, Apii folio.
 Angelica montana, perennis, Aquilegiæ folio. *Libanotis latifolia, Aquilegia folio C. B. Pin. 157. Ligusticum Rauwolfii, foliis Aquilegia J. B. 3. Part. 2. 148.*
 Angelica Canadensis, tenuifolia, Asphodeli radice.

Angelica Canadensis, foliis quasi præmorsis & in tenue Capillamentum abeuntibus, foliolo donatum.

Angelica, à viribus eximiis, & ut ita dicam Angelicis.

GENUS. V.

Astrantia.

Tab. 116.

ASTRANTIA est plantæ genus, flore A, rosaceo & umbellato, plurimis scilicet petalis B, constante, apice plerumque reflexo, in orbem positis & calyci C, insidentibus. Is autem abit in fructum E, ex duobus seminibus H, compositum, quæ singula calyptrâ FGI, striatâ crispâque involvuntur. Flores verò in capitulum quoddam K, colliguntur, coronâ cinctum L, foliaceâ. Figura D, calycem exhibet quorundam florum, qui steriles sunt.

Astrantia major, coronâ floris purpurascente. *Astrantia major* Mor. Umb.

7. *Helleborus niger*, *Sanicula folio*, *major* C. B. Pin. 186. *Sanicula femina quibusdam*, *alii Helleborus niger* J. B. 3. 638. *Veratrum nigrum Dioscoridis* Dod. Pempt. 387.

Astrantia major, coronâ floris candidâ. *Helleborus niger*, *Sanicula folio*, *major*, *flore albo*, *montis aurei* H. R. Par.

Astrantia minor, Mor. Umb. 7. *Helleborus Sanicula folio*, *minor* C. B. Pin. 286. *Helleborus minimus*, *Alpinus*, *Astrantia flore* Bocc. Rarior. Plant. 9.

GENUS. VI.

Charophyllum. Cerseuil.

Tab. 166.

CHAROPHYLLUM est plantæ genus, flore A, rosaceo & umbellato, plurimis scilicet petalis BC, constante, inæqualibus & calyci D, insidentibus. Is autem abit in fructum E H, ex duobus seminibus compositum FI, rostri avium æmulis, nunc striatis, nunc levibus G, nunc asperis KL, hinc gibbis, inde verò planis.

Charophylli species sunt.

Charophyllum sativum C. B. Pin. 152. *Charophyllon* J. B. 3. Part. 2. 75. *Charesfolium* Dod. Pempt. 700.

Charophyllum sylvestre, perenne, Cicuta folio. *Myrrhis sylvestris*, *seminibus levibus* C. B. Pin. 160. *Myrrhis Fuchs. Hist.* 525.

Charophyllum sylvestre, seminibus brevibus, hirsutis. *Myrrhis sylvestris*, *seminibus asperis* C. B. Pin. 160. *Myrrhis sylvestris, nova*, *Æquicolorum* Col. Parr. 1. 112.

Charophyllum Siculum, Sophiæ foliis, semine villosa. *Dauco secunda*, *Siciliano*, *con foglio di Sophia* Zan. 80.

Charophyllum sylvestre, alterum geniculis tumentibus H. R. Par. *Myrrhis nodosa*, *annua*, *semine aspero* Mor. H. R. Bles.

Charophyllum à vocibus Græcis *χαροφύλλον*, & *καλέω* gaudeo, quasi plantæ foliis gaudens.

GENUS VIII.

Myrrhis.

MYRRHIS est plantæ genus, flore A, rosaceo & umbellato, plurimis scilicet petalis B, C, constante, inæqualibus, in orbem positis & calyci D, insidentibus. Is autem abit in fructum ex duobus seminibus compositum E, H, I, rostri avium æmulis, striatis, hinc gibbis F, G, K, inde verò planis.

Tab. 166.

Myrrhidis species sunt

- Myrrhis major vel Cicutaria odorata C. B. Pin. 160. *Myrrhis magno semine longo, sulcato* J. B. 3. Part. 2. 77. *Myrrhis* Dod. Pempt. 701.
- Myrrhis annua, semine striato, lævi Mor. Umb. 44. *Cherophyllum sylvestre* C. B. Pin. 152. *Antbriscus Plinii quibusdam semine longo Cicutariæ vel Cherophilli* J. B. 3. Part. 2. 70. *Cerofolium sylvestre, Onoselinum Tabern.* Icon. 94.
- Myrrhis perennis, alba, minor foliis hirsutis, semine aureo Mor. Umb. 66.
- Myrrhis perennis, lutea, Daucoides Mor. Umb. 67.
- Myrrhis tuberosa, nodosa, Conyophyllum Mor. Umb. 67. *Cicutaria bulbosa* C. B. Pin. 161. *Myrrhis odorata, bulbosa* J. B. 3. Part. 2. 183. *Myrrhis cicutaria Tabern.* Icon. 98.
- Myrrhis annua, semine striato, villoso, incana Mor. Umb. 67. *Daucus foliis Fœniculi tenuissimis* C. B. Pin. 150. *Daucus Creticus, semine hirsuto* J. B. 3. Part. 2. 56. *Daucus Creticus Tabern.* Icon. 75.
- Myrrhis palustris, latifolia, alba. *Cicutaria palustris, latifolia, alba* C. B. Pin. 161. *Cicutaria alba* Lugd. 789.
- Myrrhis palustris, latifolia, rubra. *Cicutaria palustris, latifolia, rubra* C. B. Pin. 161. *Cicutaria latifolia, hirsuta* J. B. 3. Part. 2. 182. *Cicutaria rubra* Lugd. 789.
- Myrrhis montana, Daucoides, semine longiori.
- Myrrhis annua, Lusitanica, semine villoso, Pastinacæ sativæ folio.
- Myrrhis trifolia, Canadensis, Angelicæ facie. *Angelica Canadensis, trifolia quorundam.*
- Myrrhis, ut aiunt, à Myrrhâ, quòd ejus odorem spiret.

SECTIO III.

De Herbis, floribus umbellatis, circinatò dispositis, quorum calyx abit in duo semina subrotunda & crassiuscula.

GENUS I.

Smyrnium. Maceron.

SMYRNIUM est plantæ genus, flore A, B, rosaceo & umbellato, plurimis scilicet petalis C, constante in orbem positis & calyci D, insidentibus.

Tab. 163.

R r ij

Is autem abit in fructum EI, ferè globosum, compositum ex duobus seminibus F, K, crassiusculis quandoque lunatis G, H, hinc gibbis, & striatis LM, inde verò planis.

Smyrni species sunt

Smyrnium Matth. 773. *Hypposelinum Theophrasti vel Smyrnium Dioscoridis* C. B. Pin. 154. *Macerone quibusdam, Smyrnium semine magno, nigro* J. B. 3. Part. 2. 126.

Smyrnium peregrinum, rotundo folio C. B. Pin. 154. *Smyrnium Creticum, perfoliatum* J. B. 3. Part. 2. 125. *Smyrnium Amami montis* Dod. Pempt. 698.

Smyrnium Lusitanicum, minus, Apii foliis, *Apium Macedonicum, Lusitanicum, Lusitanorum* V. *Lusit. an Ligusticum alterum Belgicum, foliis fere Absinthii, semine rotundo* J. B. 3. Part. 2. 147?

Smyrnium, à voce Græcâ *μύρρα*, Myrrha, quòd odorem Myrrhæ referat.

GENUS II.

Coriandrum Coriandre.

Tab. 163.

CORIANDRUM est plantæ genus, flore A, C, rosaceo & umbellato, plurimis scilicet petalis B, inæqualibus & cordiformibus constante, quandoque verò æqualibus, in orbem positis & calyci D, E, insidentibus. Is autem abit in fructum F, I, ex duobus seminibus compositum G, H, nunc semisphæricis, nunc sphericis K.

Coriandri species sunt

Coriandrum majus C. B. Pin. 158. *Coriandrum* Lob. Icon. 705. J. B. 3. Part. 2. 89.

Coriandrum minus, testiculatum C. B. Pin. 158. *Coriandrum minus, odorum* J. B. 3. Part. 2. 91. *Coriandrum alterum, minus, odorum* Lob. Icon. 706.

Coriandrum, Græcis *Corion* seu *Coriannon*, à voce *κόβις* *Cimex*, cujus odorem æmulat Coriandrum.

SECTIO IV.

De Herbis floribus umbellatis, circinato dispositis, quorum calyx abit in duo semina plana, ovata, fatis ampla.

GENUS I.

Imperatoria. Imperatoire.

Tab. 168.

IMPERATORIA est plantæ genus, flore A, D, rosaceo & umbellato, plurimis scilicet petalis B, constante, nunc cordiformibus, nunc integris in orbem positis & calyci C, insidentibus. Is autem abit in fructum E, compositum ex duobus seminibus F, H, G, planis, ferè ovatis, leviter striatis &

marginatis, involucrum plerumque deponentibus, IK, His notis addenda sunt folia alata, satis ampla.

- Imperatoriae species sunt
 Imperatoria major C. B. Pin. 156. *Imperatoria* J. B. 3. Part. 2. 137. *Asfrantia* Dod. Pempt. 320.
 Imperatoria Alpina, maxima.
 Imperatoria sativa. *Angelica sativa* C. B. Pin. 155. J. B. 3. Part. 2. 140. *Angelica major* Dod. Pempt. 318. *Angelique*.
 Imperatoria Archangelica dicta. *Archangelica* J. B. 3. Part. 2. 143. *Clus. Hist. cxiv.* Dod. Pempt. 318.
 Imperatoria pratenfis, major. *Angelica sylvestris major* C. B. Pin. 155. *Angelica sylvestris, magna, vulgatio* J. B. 3. Part. 2. 144. *Angelica sylvestris* Dod. Pempt. 318.
 Imperatoria lucida, Canadensis. *Angelica lucida, Canadensis* Corn. 197.
 Imperatoria Pyrenaica, tenuifolia.
 Imperatoria, à summis viribus, quasi Planta Imperatore digna.

G E N U S. I I.

Crithmum. *Bacille.*

CRITHMUM est plantæ genus, flore A, rosaceo & umbellato, plurimis scilicet petalis B, constante in orbem positis & calyci C, infidentibus. Is autem abit in fructum D, compositum ex duobus seminibus E, planis, leviter striatis, involucrum plerumque deponentibus F G. His notis addenda sunt folia H, carnosa, angusta, trifariam divisa. Tab. 169.

- Crithmi species sunt
 Chrithmum sive Fœniculum maritimum, majus, odore Apii C. B. Pin. 288. *Crithmum sive Fœniculum marinum, grandius, cui succus luteus* J. B. 3. Part. 2. 195. *Crithmum Siculum, Baticula* alterum genus *Casalpini* Bocc. *Ravior.* *Plaur.* 53. & 54.
 Crithmum sive Fœniculum maritimum, minus C. B. Pin. 288. *Crithmum multis sive Fœniculum marinum* J. B. 3. Part. 2. 194. *Crithmum marinum* Dod. Pempt. 705.
 Ab eo genere excludi debent *Crithmum maritimum, flore Asteris Attici* C. B. Pin. 288. *Asteris species. Crithmum maritimum, spinosum* C. B. Pin. 288.

G E N U S I I I.

Anethum. *Aneth.*

ANETHUM est plantæ genus, flore A, rosaceo & umbellato, plurimis scilicet petalis B, constante in orbem positis & calyci C, infidentibus. Is autem abit in fructum D, compositum ex duobus seminibus E, ovatis, planis, striatis & marginatis F. His notis addenda sunt ex ^a Morifono & ^b Raio folia Fœniculacea, Tab. 169.
 a Umb. 36.
 b Hist. 415.

Anethi speciem unicam novi.
Anethum hortense C. B. Pin. 147. *Anethum J. B. 3. Part. 2. 6. Dod. Pempt. 298.*

GENUS IV.

Peucedanum.

Tab. 119.

PEUCEDANUM est plantæ genus, flore A, rosaceo & umbellato, plurimis scilicet petalis B, constante in orbem positis & calyci C, infidentibus. Is autem abit in fructum D, compositum ex duobus feminibus E, planis ferè, ovatis, leviter striatis F, & marginatis. His notis addenda sunt folia alata, angusta, graminea, trifariam divisa.

Peucedani species sunt

Peucedanum majus, Italicum C. B. Pin. 149. *J. B. 3. Part. 2. 36. Lob. Icon. 782.*

Peucedanum Germanicum C. B. Pin. 149. *Peucedanum minus, Germanicum J. B. 3. Part. 2. 36. Peucedanum, Feniculum porcinum Lob. Icon. 781.*

Peucedanum Gallicum, rarioribus & brevioribus foliis H. R. Par.

Peucedanum Gallicum, rarioribus & brevioribus foliis, flore purpureo.

SECTIO V.

De Herbis, floribus umbellatis, circinatò dispositis, quorum calyx abit in duo semina ovata, plana, ampla.

GENUS. I.

Oreoselinum. Persil de montagne.

Tab. 169.

OREOSELINUM est plantæ genus, flore A, rosaceo & umbellato, plurimis scilicet petalis B, constante in orbem positis & calyci C, infidentibus. Is autem abit in fructum D, compositum ex duobus feminibus E, ovatis, planis, amplis, striatis, marginatis, involucrum quandoque deponentibus F. His notis addenda sunt folia Apii vel Cicutæ.

Oreoselini species sunt

Oreoselinum Apii folio, majus. *Daucus montanus, Apii folio, major C. B. Pin. 150. Libanotis altera quorundam, aliis dicta Cervaria nigra J. B. 3. Part. 2. 165. Daucus secundus, Selinoides Lob. Icon. 720.*

Oreoselinum Apii folio, minus. *Apium montanum, nigrum C. B. Pin. 153. & Apium montanum, folio ampliore Ejusd. ibid. Apium montanum Dalechampii J. B. 3. Part. 2. 103. & Apium montanum, nigrum Ejusd. 104. Oreoselinum sive Veeltgutta Dod. Pempt. 696.*

Oreoselinum pratense Cicutæ folio. *Daucus Alsaticus C. B. Prodr. 77. Umbellifera Alsatica, magna, umbellâ parvâ, sublutèâ J. B. 3. Part. 2. 106.*

Oreofelinum Africanum; Galbaniferum, frutescens, Anisi folio. *Oreofelinum Anisoides*, arborefcens, Ligustici foliis & facie, flore luteo, Capitis Bone Spri Breyn. Prodr. 2. *Anisum Africanum*, fruticescens, folio & caule rore caruleo tinctis Pluk. Phytog. Tab. xij. *Ferula fruticosa*, sempervivens, foliis Anisi Prodr. Par. Bat. *Ferula Galbanifera* Par. Bat. Oreofelinum à vocibus Gracis *ἄριος Mons* & *ελίος Selinum*; quasi diceres *Selinum montanum*.

GENUS II.

Thysselinum.

THYSSSELINUM est plantæ genus ab Oreofelino diversum succo lacteo, Thysselini species sunt

Thysselinum Plinii Lob. Icon. 711. *Apium sylvestre*, lacteo succo turgens C. B. Pin. 153. *Apium sylvestre Dodonai*, *Thysselinum quorundam*, *Planta lacteo succo turgens*, locis humidis proveniens J. B. 3. Part. 2. 188.

Thysselinum palustre. *Seseli palustre*, lactescens C. B. Pin. 162. *Seseli palustre*, lactescens, acris, foliis ferulacæis, flore albo, semine lato J. B. 3. Part. 2. 188.

GENUS III.

Pastinaca. Panais.

PASTINACA est plantæ genus, flore A, rosaceo & umbellato, plurimis scilicet petalis B, constante in orbem positus & calyci C, insidentibus. Is autem abit in fructum D, compositum ex duobus seminibus E, ovatis, amplis, tenuibus, marginatis, involuorum plerumque deponentibus F. His notis addenda sunt folia alata & ampla. Tab. 170.

Pastinacæ species sunt

Pastinaca sativa, latifolia C. B. Pin. 155. *Pastinaca sativa*, latifolia, Germanica, luteo flore J. B. 3. Part. 2. 150. *Elaphoboscum sativum* Tabern. Icon. 76.

Pastinaca sylvestris, latifolia C. B. Pin. 155. *Pastinaca Germanica*, sylvestris, quibusdam *Elaphoboscum* J. B. 3. Part. 2. 149. *Elaphoboscum erraticum*, *Branca Leonina* Tabern. Icon. 77.

Pastinaca sylvestris, altissima. *Panax costinum* C. B. Pin. 156. *Sphondylium vel potius Pastinaca Germanica affinis*, *Panax sive Pseudocostus flore luteo* J. B. 3. Part. 2. 156. *Panaces Costinum*, *Costum Illyricum* Tabern. Icon. 81.

Pastinaca à pastu vel à Pastino.

GENUS IV.

Sphondylium. Berce.

SPHONDYLIIUM est plantæ genus, flore A, rosaceo & umbellato, plurimis scilicet petalis B C, constante inæqualibus, cordiformibus, in orbem Tab. 171.

320 INSTITUTIONES REI HERBARIÆ.
 positis & calyci D, insidentibus. Is autem abit in fructum E, compositum
 ex duobus seminibus amplis FF, planis, ovatis, apice introrsum emargi-
 nato, striatis, involucrium plerumque deponentibus, lituris nigris qua
 parte sibi adherescunt, notatis.

- Sphondylii species sunt
 Sphondylium vulgare, hirsutum C. B. Pin. 157. *Sphondylium quibusdam si-
 ve Branca Ursina Germanica J. B. 3. Part. 2. 160. Sphondylium Dod.
 Pempt. 207.*
 Sphondylium vulgare, hirsutum, floribus purpureis C. B. Pin. 157.
 Sphondylium majus sive Panax Heracleum quibusdam J. B. 3. Part. 2. 161.
*Panax Sphondylii folio, sive Heracleum C. B. Pin. 157. Panaces Hera-
 clium vel potius Sphondylium alterum Dod. Pempt. 307.*
 Sphondylium crispum J. B. 3. Part. 2. 163.
 Sphondylium hirsutum, foliis angustioribus C. B. Pin. 157. *Prodr. 83.*
 Sphondylium foliis angustioribus, atro-purpureis H. R. Monsp.
 Sphondylium Alpinum parvum. C. B. Pin. 157. *Prodr. 83. J. B. 3. Part. 2.
 163.*
 Sphondylium Alpinum, glabrum C. B. Pin. 157. *Prodr. 83. J. B. 3. Part. 2.
 163.*
 Sphondylium, ut aiunt, à Sphondyle infecto cujus odorem æmularur.

GENUS V.

Tordylium.

Tab 170.

TORDYLIVM est plantæ genus, flore A, rosaceo & umbellato, pluri-
 mis scilicet petalis B C D, constante, inæqualibus, cordiformibus, in or-
 bem positis, & calyci E, insidentibus. Is autem abit in fructum F, ferè
 orbiculatum, ex duobus seminibus compositum G, planis, margine elato,
 ut plurimum denticulato involucrium H, facile deponentibus.

- Tordylii species sunt
 Tordylium maximum. *Caucalis maxima, Sphondylii aculeato semine C. B.
 Pin. 152. Caucalis major Clus. Hist. ccj. Caucalis major Clusio J. B. 3.
 Part. 2. 85.*
 Tordylium Narbonense, minus. *Seseli Creticum, minus C. B. Pin. 161.
 Caucalis minor, pulchro semine, sive Bellonii J. B. 3. Part. 2. 84. Seseli
 Creticum Dod. Pempt. 314.*
 Tordylium Apulum, minimum Col. Part. 1. 124. *Seseli Creticum, mini-
 mum C. B. Pin. 161.*
 Tordylium minus, limbo granulato, Syriacum Mor. Umb. 37. *Gingi-
 dium foliis Pastinacæ latifoliæ C. B. Pin. 151. Caucalis Syriaca, cum ma-
 ximo semine J. B. 3. Part. 2. 86. Gingidium primum Dod. Pempt. 702.*
 Tordylium Lusitanicum Cicuta folio, semine striato.

GENUS VI.

Ferula. Ferule.

FERULA est plantæ genus, flore à rosaceo & umbellato, plurimis scilicet petalis B, constante, in orbem positis & calyci C, infidentibus. Is autem abit in fructum D, ex duobus feminibus E, compositum, peramplis, ovatis, planis & tenuibus, involucrium sepè deponentibus F. His notis addenda sunt folia Fœniculi vel Apii æmula.

Tab. 170.

Ferulæ species sunt

Ferula fœmina Plinii C. B. Pin. 148. *Ferula folio Fœniculi, semine latiore & rotundiore* J. B. 3. Part. 2. 43. *Ferula Dod. Pempr.* 321.

Ferula Galbanifera Lob. Icon. 779. *Galbanifera Ferula* J. B. 3. Part. 2. 52. *Ferulago latiore folio* C. B. Pin. 148.

Ferula glauco folio, semine lato, oblongo, quibusdam Thapsia Ferulacea J. B. 3. Part. 2. 45.

Ferula minor, ad singulos nodos umbellifera. *Libanotis Ferula folio & semine* C. B. Pin. 158. *Libanotis quibusdam, flore luteo, semine* Ferula J. B. 3. Part. 2. 41. *Panax Asclepium, Ferula facie* Lob. Icon. 783.

Ferula tenuiore folio. *Ferulago tenuiore folio*, C. B. Pin. 148. *Narthecium Theophrasti, Ferulago Gazæ* Lugd. 754.

Ferula lucida, Hispanica Broff. *Ferula Tingitana, folio latissimo, lucido* H. Edimb. *Ferula Tingitana, lucida.* Par. Bat.

Ferula Tingitana, folio angusto, lucido H. L. Bat.

Ferula durior seu rigidis & brevissimis foliis Bocc. Mus. Part. 2. 84. Tab. 76.

Ferula à ferendo vel à feriendo: à ferendo, quoniam, ut ait Plinius, nulli fruticum levitas major; ob id gestatio facilior, baculorum usum senectuti præbet; à feriendo verò, quòd olim pueris verberandis inferiebatur; undè sic apud Martialem loquuntur Ferulæ.

Lib. 13. c. 22.

Invisa nimium pueris, grataque magistris,

Clara Prometheo munere ligna sumus.

Lib. 14. Epig. 80.

Hesiodus enim ait, Prometheus, Jovi surreptum ignem in cava Ferula detulisse. Alibi vero Ferulas scepra pædagogorum appellat Martialis.

Ferulaque tristes scepra pædagogorum

Cessent.

Lib. 10. Epig. 62.

GENUS VII.

Thapsia.

THAPSIA est plantæ genus, flore A, rosaceo & umbellato, plurimis scilicet petalis B, constante, in orbem positis & calyci C, infidentibus. Is autem abit in fructum D, ex duobus feminibus compositum, longis, striatis E, alâ cinctis amplissimâ F, foliaceâ, utrinque introrsum plerumque emarginatâ.

Tab. 171.

Thapsiæ species sunt

Thapsia maxima, latissimo folio C. B. Pin. 148. *Thapsia Salmanticensis*

Sf

- sive* iij. *Clusii*, magna, flore luteo, semine lato J. B. 3. Part. 2. 186.
Thapsia iij. *Clus. Hist. cxcij.*
Thapsia latifolia, villosa C. B. Pin. 148. *Thapsia quorundam hirsuta & aspera*, *Cicuta folio*, flore luteo, semine lato, aliis *Seseli Peloponnesiacum* J. B. 3. Part. 2. 185. *Thapsia Clus. Hist. cxcij.*
Thapsia foliis Libanotidis, fetidissima C. B. Pin. 148. *Thapsia* iv. *Clusii*, *Tnero vocata*, foliis glutinosi, radice nigra foris J. B. 3. Part. 2. 186. *Thapsia* iiij. *Clus. Hist. cxcij.*
Thapsia Apii folio, Lusitanica, fetidissima, flore albo.
Thapsia tenuiore folio, Apula. *Panax Asclepium*, *Apulum Col. Part.* 1. 86.
Thapsia sive *Turbith Garganicum*, semine latissimo J. B. 3. Part. 2. 50. *Thapsia Thaliætri folio Bot. Monsp.*
Thapsia Alpina, lucida, *Thaliætri* aut *Carotæ folio*, flore albo *Bocc. Mus.* Part. 2. 84. Tab. 77.
Thapsia Thaliætri folio, Lusitanica, villosa.
Lib. 4. cap. 157. *Thapsia*, ut ait *Dioscorides*, ex eo nomen accepit, quod in *Thapso* eisdem nominis insulâ primum inventa fuerit.

S E C T I O V I.

De Herbis, floribus umbellatis, circinatò dispositis, quorum calyx abit in duo semina ampla & profundis striis excavata.

G E N U S I.

Cicutaria. Cicutaire.

Tab. 171.

CICUTARIA est plantæ genus, flore A, rosaceo & umbellato, plurimis scilicet petalis B, constante in orbem positis & calyci C, indentibus. Is autem abit in fructum D, ex duobus feminibus compositum E, crassis, longis, gibbis F, & quasi lunatis ac valde striatis. His notis addenda sunt folia *Cicutæ* quodammodo æmula.

Cicutariæ species sunt

Cicutaria latifolia, fetida C. B. Pin. 161. *Seseli Peloponense Matthioli*, sive *Cicutaria quorundam* J. B. 3. Part. 2. 184. *Cicutaria latifolia*, fetidissima, *perperam Seseli Peloponense quorundam Lob. Icon.* 733.

Cicutaria latifolia, tertia C. B. Pin. 161. *Cicutaria maxima*, fetida, similis *Thapsiæ tertiæ Clusii* J. B. 3. Part. 2. 187. *Cicutaria maxima Brancionis Lob. Icon.* 732.

Ab eo genere excludi debent *Cicutaria palustris*, *latifolia*, *alba* C. B. Pin. 161. *Cicutaria palustris*, *latifolia*, *rubra*. C. B. Pin. 161. *Cicutaria bulbosa* C. B. Pin. 161. quæ *Myrrhidis* species sunt, & *Cicutaria palustris*, *renuifolia* C. B. Pin. 161. ad *Phellandrium* referenda.

Cicutaria, quasi *Planta Cicutæ* affinis.

GENUS II.

Caucalis.

CAUCALIS est plantæ genus, flore A, rosaceo & umbellato, plurimis scilicet petalis B, C, constante inæqualibus, cordiformibus, in orbem positis, & calyci D insidentibus. Is autem abit in fructum E, G, compositum ex duobus seminibus H, oblongis, hinc gibbis, per longitudinem sulcatis, cum alis denticulatis & veluti aculeatis, inde verò planis F, I. Tab. 171.

Caucalidis species sunt

- Caucalis arvensis, echinata, latifolia, C. B. Pin. 152. *Lappula Canaria, latifolia, sive Caucalis J. B. 3. Part. 2. 80. Echinophora quarta, major, πλατύφυλλος, purpurea Col. Part. 1. 97.*
- Caucalis arvensis, echinata, latifolia, flore albo H. R. Par. Mor. Umb. 33.
- Caucalis arvensis, echinata, magno flore C. B. Pin. 152. *Lappula canaria, flore pulchro, magno, albo J. B. 3. Part. 2. 79. Echinophora πύκνυκος, an Dioscoridis Gingidium Col. Part. 1. 91. Caucalis Dod. Penp. 700.*
- Caucalis arvensis, echinata, parvo flore & fructu C. B. Pin. 152. *Lappula canaria flore minore sive tenuifolia J. B. 3. Part. 2. 80. Echinophora tertia, λεπτόφυλλος, purpurea Col. part. 1. 97.*
- Caucalis Monspeliaca, echinato magno fructu C. B. Pin. 153. *Echinophora asperior, altera, πλατύκαρπος Col. Part. 1. 94.*
- Caucalis pumila, maritima C. B. Pin. 153. *Lappula Canaria sive Caucalis maritima J. B. 3. Part. 2. 87. Caucalis pumila Clus. Cur. post. in-fol. 37.*
- Caucalis major, Daucoides, Tingitana Mor. Umb. 65.
- Caucalis Dauci sylvestris folio, echinato magno fructu Bot. Monsp. App.
- Caucalis, Lusitanica, Mei folio.
- Ab eo genere excludi debent *Caucalis maxima, Sphondylii aculeato semine C. B. Pin. 152. quæ Tordylii species est; Caucalis peregrina, semine rugoso C. B. Pin. 153. & Caucalis folio Peucedani C. B. Pin. 153.*

GENUS III.

Ligusticum. Livèche.

LIGUSTICUM est plantæ genus, flore A, rosaceo & umbellato, plurimis scilicet petalis B, constante in orbem positis & calyci C, insidentibus. Is autem abit in fructum D, compositum ex duobus seminibus E, oblongis, hinc gibbis & sulcatis, cum liris veluti foliaceis; inde verò planis. Tab. 172.

Ligustici species sunt

- Ligusticum quod Sefeli Officinarum C. B. Pin. 162. *Sefeli sive Siler montanum, vulgare J. B. 3. Part. 2. 168. Siler montanum Dod. Penp. 310.*
- Ligusticum sive Siler montanum, angustifolium C. B. Pin. 162. *Prodr. 85.*
- Ligusticum Pyrenaicum, amplissimo tenuique folio.
- Ligusticum Cicutæ folio, glabrum. *Sefeli montanum, Cicutæ folio, glabrum C. B. Pin. 161. Sefeli Alpinum, sive montanum, 1. Clusio, folio splendente.*

St ij

Stofculus albis J. B. 3. Part. 2. 168. *Seseli* 1. *montanum*, *Pannonicum* Cluf. *Hist.* cxcij.

Ligusticum Alpinum, multifido, longoque folio. *Daucus Alpinus*, multifido longoque folio, sive *montanus*, *umbellâ candidâ* C. B. Pin. 150. *Daucus Creticus* Cam. *Epir.* 536.

Ligusticum Scoticum, *Apii* folio. *Imperatoria affinis umbellifera*, *maritima*, *Scotica* H. Edimb. *App.* *Ligusticum humilius*, *Scoticum à maritimis*, seu *Apium maritimum*, dulce, *Scoticum* Pluk. *Phytog.* Tab. 96. fig. 2. *Seseli maritimum*, *Scoticum* Par. *Bat.*

Ligusticum Ferulæ folio.

Ligusticum Pyrenaicum, *Fœniculi* folio, lucidum.

Lib. 3. cap. 58.

Ligusticum (ut ait Dioscorides) plurimum in Liguriâ nascitur, unde & nomen traxit, in monte scilicet Apennino dicto, *Alpibus* contermino.

GENUS IV.

Laserpitium.

Tab. 172. **L**ASERPITIUM est plantæ genus, flore A, rosaceo & umbellato, plurimis scilicet petalis B, constante cordiformibus, in orbem positis & calyci C, insidentibus. Is autem abit in fructum D, compositum ex duobus seminibus E, hinc gibbis G, cum quatuor alis foliaceis, amplis H, J, L, M, interdum crispis N, inde verò planis.

Laserpitii species sunt

Laserpitium Gallicum C. B. Pin. 156. *Laserpitium* è regione *Massiliae alatum* J. B. 3. Part. 2. 137. *Laserpitium* è regione *Massiliae* repertum *Adv.* 313.

Laserpitium angustissimum & oblongo folio. *Laserpitio Lobellii similis angustifolia* J. B. 3. Part. 2. 137.

Laserpitium fetidum, folio fragili & anguloso H. R. Par.

Laserpitium selinoides, semine crispo. *Laserpitium foliis angustioribus, saturatè virentibus, & lucentibus, semine crispo* Mor. Umb. Tab. iv.

Laserpitium latifolium, umbellâ contractâ & concavâ.

Laserpitium angustifolium, umbellâ contractâ & concavâ.

Laserpitium latifolium, non sinuatum.

Laserpitium angustifolium, non sinuatum H. R. Par. *Laserpitium lobis longioribus, dilutè virentibus, conjugatim dispositis* Mor. Umb. Tab. iv.

Laserpitium Daucoïdes, *Prutenicum*, viscoso semine Breyn. Cent. 1. 167.

Laserpitium foliis latioribus, lobatis Mor. Umb. 29. *Libanotis latifolia, altera sive vulgarior* C. B. Pin. 157. *Libanotis Theophrasti quorundam sive Seseli Æthiopicum*, *Matthiolo Cervaria alba* J. B. 3. Part. 2. 164. *Seseli Æthiopicum herba* Dod. *Pempr.* 313.

Laserpitium majus, *Alpinum*, foliis rotundioribus.

Laserpitium foliis amplioribus, semine crispo. Libanotidi Theophrasti quorundam valdè similis, Costus amara dicta, semine crispo J. B. 3. Part. 2. 165.

- Laferpitium humilius, paludapii folio flore purpurascente.
 Laferpitium humilius, Paludapii folio, flore albo. *Libanotis Theophrasti minor* Lobelio J. B. 3. Part. 2. 167.
 Laferpitium exoticum, lobis longissimis integris, Ammeos quorundam divifuris Pluk. Phytog. Tab. 96. fig. 1.

SECTIO VII.

De Herbis, floribus umbellatis, circinatò dispositis, quorum calyx abit in duo semina cortice fungoso obducta.

GENUS I.

Cachrys. *Amarinte.*

CACHRYS est plantæ genus, flore AB, rosaceo & umbellato, plurimis scilicet petalis C, constante in orbem positis & calyci D, infidentibus. Is autem abit in fructum EM, compositum ex duabus partibus FG, NO, semi-ovatis, fungosis, nunc lævibus E, nunc striatis & asperis M, semine factis HI, grani Hordei æmulo L.

Tab. 172.

Cachryos species sunt

- Cachrys femine fungoso, lævi, foliis Ferulaceis Mor. Umb. 62.
 Cachrys femine fungoso, sulcato, aspero, foliis Peucedani latiusculis Mor. Umb. 62. *Hippomarathrum Siculum* Bocc. *Rarior. Plant.* 37.
 Cachrys femine fungoso, sulcato, plano, majore, foliis Peucedani angustis mor. Umb. 62. *Libanotis Cachryophoros quibusdam, floribus luteis* J. B. 3. Part. 2. 40. *Libanotis Ferula folio, semine anguloso* C. B. Pin 158.
Cachrys verior, Libanotis Galeni Lob. Icon. 783. *Rosmarinum Cam. Epir.* 544.
 Cachrys femine fungoso, sulcato, plano, minore, foliis Peucedani Mor. Umb. 62.
 Cachrys Ungarica, Panacis folio. *Tataria Ungarica, edulis, Panacis Heracleifolio, semine Libanotidis Cachryophore* J. B. 3. Part. 2. 163.

S E C T I O VIII.

De Herbis floribus umbellatis circinatò dispositis, quorum calyx abit in duo femina in caudam longam definentia.

G E N U S I.

Scandix.

Tab. 173.

SCANDIX est plantæ genus, flore A, rosaceo & umbellato, plurimis scilicet petalis BC, constante in orbem positus & calyci D, insidentibus. Is autem abit in fructum E, compositum ex duabus partibus FG, acum referentibus H, femine factis I.

Scandicis species sunt

Scandix femine rostrato, vulgaris C. B. Pin. 152. *Peſten Veneris J. B. 3. Part. 2. 71. Scandix, Peſten veneris Dod. Pempt. 701.*

Scandix Cretica, major C. B. Pin. 152. *Prodr. 78. Peſten Veneris Creticum J. B. 3. Part. 2. 74.*

Scandix Cretica minor C. B. Pin. 152. *Scandix femine rostrato, Italica C. B. Prodr. 78. Peſten Veneris tenuissime dissectis foliis, Anthriscus Casabona J. B. 3. Part. 2. 73. Anisomarathrum Col. Part. 1. 90.*

Ab eo genere excludenda videtur *Scandix umbella ex apicibus coagmentatâ C. B. Pin. 152.* quæ planta fictitia videtur.

S E C T I O IX.

De Herbis floribus umbellatis, in capitulum conglobatis.

G E N U S I.

Sanicula. Sanicle.

Tab. 173.

SANICULA est plantæ genus, flore AB, rosaceo & umbellato, plurimis scilicet petalis C, constante in orbem positus, ad centrum floris plerumque reflexis & calyci D, insidentibus. Is autem abit in fructum F, ex duobus feminibus compositum, hinc gibbis H & echinatis, indè verò planis G. Ex floribus nonnulli sæpè steriles sunt E.

Sanicula species sunt

Sanicula officinarum C. B. Pin. 319. *Sanicula mas Fuchsi, sive Diapensia J. B. 3. 639. Sanicula Dod. Pempt. 140.*

Sanicula Canadensis, amplissimo laciniato folio Sarrac.

Sanicula, ut aiunt, à Sanando.

GENUS II.

Eryngium. *Panicaut. Chardon - Roland.*

ERYNGIUM est plantæ genus, flore A, rosaceo & umbellato, plurimis scilicet petalis B C; constante, in orbem positis, ad centrum floris plerumque reflexis & calyci D, insidentibus. Is autem abit in fructum EI, compositum ex duobus feminibus FH, nunc foliatis G, nunc planis, ovariis I, involucrum quandoque deponentibus K, & grani Tritici æmulis. His notis addenda est foliorum corona ad basim capituli florum posita.

Tab. 178.

Eryngii species sunt

Eryngium maritimum C. B. Pin. 386. *Eryngium marinum* J. B. 3. 86. *Dod. Pempt. 730.*

Eryngium maritimum, Lusitanicum, ampliore folio.

Eryngium vulgare C. B. Pin. 386. J. B. 3. 85. *Eryngium campestre* *Dod. Pempt. 730.*

Eryngium Lusitanicum, latifolium, vulgari simile.

Eryngium Alpinum, cæruleum, capitulis Dipfaci C. B. Pin. 386. *Eryngium Alpinum latis foliis, magno capite oblongo, cæruleo* J. B. 3. 88. *Eryngium planum Matthioli* *Dod. Pempt. 732.*

Eryngium Alpinum, spinis horridum, Dipfaci capitulo longiori.

Eryngium latifolium, planum C. B. Pin. 386. *Eryngium planum, latifolium, capitulo rotundo, parvo* J. B. 3. 88. *Eryngium spurius* 1. *Dod. Pempt. 732.*

Eryngium latifolium, planum, caule ex viridi pallecente, flore albo C. B. Pin. 386. *Eryngium Pannonicum, latifolium, caule ex viridi pallecente, flore albo* *Clus. Hist. clviij.*

Eryngium ex semine plani degener H. R. Par.

Eryngium montanum, Amethystinum C. B. Pin. 386. *Eryngium cæruleum* J. B. 3. 86. *Eryngium totum cæruleum* *Eyft.*

Eryngium Alpinum, Amethystinum, capitulo majore pallecente.

Eryngium Amethystinum, Lusitanicum, minus, folio longiori.

Eryngium planum, minus C. B. Pin. 386. *Eryngium pusillum, planum* J. B. 3. 87. *Eryngium pusillum, planum, Montoni* *Clus. Hist. clviij.*

Eryngium montanum, pumilum C. B. Pin. 386. *Eryngium pumilum* J. B. 3. 87. *Eryngium pumilum, Hispanicum* *Clus. Hist. clix.*

Eryngium capitulis Pfyllii, ex Sicilia Bocc. Rarior. Plant. 88.

Eryngium Americanum, foetidum H. L. Bat.

Eryngium minus, palustre, odoratum V. Lusit.

Eryngium palustre, Lusitanicum, erectum, Pfyllii capitulo.

Eryngium palustre, Lusitanicum, corniculatum.

Eryngium palustre, Lusitanicum, humi fufum.

Ab eo genere excludi debent *Eryngium arvense, foliis serræ similibus* C. B. Pin. quod ad *Ammi* genus revocavimus; & *Eryngium montanum, minimum, capitulo magno* C. B. Pin. 386. ad *Cnicum* revocandum.

G E N U S III.

Hydrocotyle.

Tab. 173.

HYDROCOTYLE est plantæ genus, flore A, rosaceo & umbellato, plurimis scilicet petalis B, constante, in orbem positis, & calyci C, insidentibus. Is autem abit in fructum D, compositum ex duobus seminibus E, planis & semi-orbiculatis.

Hydrocotyles species sunt

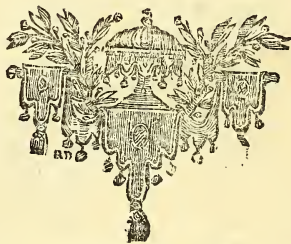
Hydrocotyle vulgaris. *Ranunculus aquaticus*, *Cotyledonis folio* C. B. Pin. 180. *Cotyledon aquatica* J. B. 3. 781. *Aquatica* *Cotyledon*, *acris* *Septentrionalium* Lob. Icon. 387.

Hydrocotyle Zeylanica, *Asarina folio*. *Asarina minor*, *Zeylanica* Prodr. Par. Bat. *Valeriana Zeylanica*, *palustris*, *repens*, *Hedera terrestris folio* Par. Bat.

Hydrocotyle Americana, *Nymphææ minoris folio*. *Valerianella Corassavica*, *Nymphææ minoris folio* Par. Bat.

Hydrocotyle Americana, maxima, folio umbilicato, floribus in umbellam radiatam nascentibus Plum.

Hydrocotyle à vocibus Græcis ἰδὸς ἀqua, & κοτύληn *cavitas*, quasi diceretur *Cotyledon aquatica*, seu *Planta aquatica*, foliis *cavis*.

CLASSIS VIII.

DE

HERBIS ET SUFFRUTICIBUS,

Flore polypetalo, Caryophyllæo.

FLOS CARYOPHYLLÆUS dicitur ille, qui componitur ex pluribus petalis in orbem positis, ex imo calyce tanquam è tubulo quodam emergentibus, ut in ipso Caryophyllo observare est; qua in re à Flore Rosaceo differt Flos Caryophyllæus.

SECTIO I.

De Herbis flore Caryophyllæo, cujus pistillum abit in fructum.

GENUS I.

Caryophyllus. *Oeillet.*

CARYOPHYLLUS est plantæ genus, flore AB, plurimis petalis C, constante in orbem positis, ex calyce D, cylindraceo & membrana-cco, ad exortum squamato L, emergentibus. Pistillum autem E, ex eodem calyce surgit, abitque deinde in fructum F, cylindraceum pariter, apice dehiscens G, calyce ipso involutum K, feminibus factum I, planis & quasi foliaceis, placentæ H, affixis.

Tab. 174.

Caryophylli species sunt

Caryophyllus maximus, ruber C. B. Pin. 207. *Caryophyllus maximus, plenus, flore rubro Eyst.*

Caryophyllus maximus, alter, lato Porri folio H. R. Par.

Caryophyllus maximus, variegatus C. B. Pin. 207. *Caryophyllus major, rubens & albicans, flore pleno, punctulis rubentibus, fortuitis asperso Lob. Icon. 441. Betonica coronaria, flore pleno, maxima, punctis rubris variegata J. B. 3. 327.*

Caryophyllus maximus & plenissimus, colore mixto, carneo, corniculis quibusdam carneis Bry.

Caryophyllus maximus & plenissimus, colore vario, in diversis foliis scarlatino, dilutius rubente, albo Bry.

T E

- Caryophyllus maximus & plenissimus, colore rubro, saturatiore, staminibus tribus niveis in medio Bry.
- Caryophyllus flore rotundo, maximo, colore scarlatino & albo vivaci mixto H. R. Par. *Colosse*.
- Caryophyllus atropurpureus & nivis albedine bicolor, amplo flore H. R. Par. *Minerve*.
- Caryophyllus maximus, flore pleno, violaceo & albido H. R. Par. *Henry le Grand*.
- Caryophyllus maximus, amplo flore albo & vegeto, Ciunabaris rubore splendens H. R. Par.
- Caryophyllus altissimus, major C. B. Pin. 207. *Betonica coronaria, sive Caryophyllus major, flore vario* J. B. 3. 327. *Caryophyllus multiplex* Lob. Icon. 441.
- Caryophyllus totus albus Suvert. *Grand Chabot*.
- Caryophyllus rubeus & Sanguineus Suvert.
- Caryophyllus albus, lineis & notulis rubris distinctus Suvert.
- Caryophyllus multiplex, flore ex purpura rubescente Eyst.
- Caryophyllus flore majore, partim carneus, partim albus, rubris striis ac punctulis variegatus Eyst.
- Caryophyllus multiplex, singulis florum foliis è rubro & albo dimidiatim divisus & punctatis Eyst. *Suisse*.
- Caryophyllus cocco saturatiore & niveo colore varius H. R. Par. *Atalante*.
- Caryophyllus maximus, multiplex, subalbidus, punctulis intensè purpureis H. R. Par. *Gris de Rouen*.
- Caryophyllus maximus, ex vivido candore & scarlatino colore mixtus H. R. Par. *Nompareil*.
- Caryophyllus maximus, rotundo flore, obscuro cocco & splendenti albedine perfuso H. R. Par. *Semper auguste*.
- Caryophyllus maximus, multiplex, incarnato flore & albo variegatus H. R. Par. *Cleopatre*.
- Caryophyllus flore amplo, albo, multiplici, suaverubente colore perfusus H. R. Par. *Belle-rose*.
- Caryophyllus flore multiplici, maximo, lutosè albo, notulis & punctis velut rubigine pictis H. R. Par. *Le Chevalier*.
- Caryophyllus plenus, colore umbilico tenus rubescens, instar florum Persici Mali, foliis latioribus Eyst.
- Caryophyllus plenus, purpurascens, punctatis foliis Eyst.
- Caryophyllus purpureus, punctulis intensè purpurei coloris Eyst.
- Caryophyllus subviridi flore Suvert.
- Caryophyllus albus, lineis Cremesini coloris & Caryophyllus minor, albus, lineis purpuro-violaceis distinctus Suvert.
- Caryophyllus miniatus, medio albescens Eyst.
- Caryophyllus pleno flore, colore violaceo Bry.
- Caryophyllus pleno flore, Mali Aurantii colore C. B. Pin. 208. *Caryophyllus pleno flore, Silesiacus, miniatus* Clus. *Elfst.* 286. *Betonica coronaria, rara, flore phæniceo, pleno* J. B. 3. 327.

- Caryophyllus dimidiâ parte Arantii colore, alterâ candida & permixta Bry.
- Caryophyllus altilis, mediûs, dilutè violaceo flore H. R. Par. *Coulombin*.
- Caryophyllus altilis, minor, flore luteo-pallescente H. R. Par.
- Caryophyllus altilis, minor, variegatus H. R. Par.
- Caryophyllus hortensis, simplex, flore majore C. B. Pin. 208. *Caryophyllus sylvestris, minor, vulgatiôr Lob. Icon. 440.*
- Caryophyllus hortensis, simplex, flore majore, pallidè purpurascente vel incarnato C. B. Pin. 208.
- Caryophyllus simplex, hortensis, versicolor Eyst.
- Caryophyllus major, sylvestris, variegatus Eyst.
- Caryophyllus pleno flore, minor C. B. Pin. 208. *Hortorum Caryophyllus multiplex, minor, rubro striatus, versicolor, peramanus Lob. Icon. 422.*
- Caryophyllus lupinus, flore pleno rubro, argenteis micis asperfo C. B. Pin. 208. *Caryophyllus 7, pleno flore Clus. Hist. 285.*
- Caryophyllus multiplex, laciniatus C. B. Pin. 208. *Betonica coronaria sive Caryophyllus flos, folio tenuissimè dissecto, flore pleno, purpurascente J. B. 3. 331. Caryophyllus purpureus, flore multiplici, profunde laciniato Lob. Icon. 442.*
- Caryophyllus multiplici laciniato flore incarnato Eyst.
- Caryophyllus flore tenuissimè dissecto C. B. P. 209. *Betonica coronaria, tenuissimè dissecta sive Caryophylla superba, elatior, vulgavis J. B. 3. 330. Superba alba, medio corollâ purpuro-violaceâ obsoleta cincta Lob. Icon. 450. Mignardise.*
- Caryophyllus flore tenuissimè dissecto, carneo C. B. Pin. 210.
- Caryophyllus flore tenuissimè dissecto, albo C. B. Pin. 210. *Caryophyllus plumarius, albus Tabern. Icon. 286.*
- Caryophyllus sylvestris, flore laciniato, albo, inodoro C. B. Pin. 210. *Betonica coronaria sive Caryophylla flore tenuiter laciniato, majore, albo, & dilutius rubente J. B. 3. 331. Superba major, flore albo Lob. Icon. 449.*
- Caryophyllus sylvestris, alter, flore laciniato, odoratissimo C. B. Pin. 210. *Superba Austriaca Clusii Lob. Icon. 451.*
- Caryophyllus sylvestris, alter, flore laciniato, odoratissimo, candido C. B. Pin. 210.
- Caryophyllus sylvestris, tertius, flore laciniato, staminulis corniculatis, odoratis C. B. Pin. 210. *Betonica coronaria, minus ramosa, flore tenuiter fimbriato, albo, corniculis duobus emergentibus J. B. 3. 332. Caryophyllus sylvestris, v. Clus. Hist. 283.*
- Caryophyllus sylvestris, flore laciniato, sine corniculis, odoro C. B. Pin. 210. *Betonica coronaria, sylvestris, flore simplici, laciniato, rubro J. B. 3. 328. Caryophyllus sylvestris, flore simplici, laciniato, rubro Lob. Icon. 443.*
- Caryophyllus arborecens, Creticus C. B. Pin. 208. *Prodr. 104. Betonica*

- coronaria*, arborea, Cretica J. B. 3. 328. *Caryophyllus sylvestris*, arboreus. P. Alp. Exor. 38.
- Caryophyllus simplex*, flore minore, pallidè rubente C. B. Pin. 207. *Caryophyllus sylvestris*, tertius, flore pallido, suave-rubente Lob. Icon. 443.
- Caryophyllus simplex minor*, flore punctato C. B. Pin. 208. *Betonica coronaria*, minima, micis aureis aspersa J. B. 3. 329. *Caryophyllus alter*, minimus, flore simplici, micis aureis asperso Lob. Icon. 444.
- Caryophyllus simplex*, supinus, latifolius C. B. Pin. 208. *Betonica coronaria*, sive *Caryophyllus minor*, folio viridi, nigricante, repens, flore argenteis punctis notato J. B. 3. 329. *Caryophyllus minimus*, pulchellus, supinus, maculis aureis argenteisve aspersus Lob. Icon. 444.
- Caryophyllus simplex*, supinus, angustifolius C. B. Pin. 208. *Caryophyllus Virginicus* Tabern. Icon. 283.
- Caryophyllus barbatus*, flore multiplici C. B. Pin. 208. *Betonica coronaria*, latifolia, petraa, pleno flore rubro, vel ad purpuram accedente J. B. 3. 333. *Caryophyllus minor* Cartusianorum, iij. Tabern. Icon. 286.
- Caryophyllus barbatus*, flore multiplici, albo C. B. Pin. 208. *Betonica coronaria*, latifolia, petraa, pleno flore albo J. B. 3. 333. *Armeria alba*, multiflora Suvert.
- Caryophyllus barbatus*, flore roseo C. B. Pin. 208. *Armeria multis* & separatim dispositis floribus duplicibus & magnis coloreque ruberrimis Suvert.
- Caryophyllus barbatus*, hortensis, simplex, latifolius, flore carnei H. L. Bat.
- Caryophyllus barbatus*, hortensis, latifolius, ruber, foliis variegatis.
- Caryophyllus barbatus*, hortensis, latifolius, ruber C. B. Pin. 208. *Caryophyllus Cartusianorum*, 1. Tabern. Icon. 285.
- Caryophyllus barbatus*, hortensis, latifolius, albus C. B. Pin. 209. *Flos Armerius*, albus Eysf.
- Caryophyllus barbatus*, hortensis, latifolius, diversicolor C. B. Pin. 209. *Betonica coronaria*, latifolia, petraa, flore punctulis albis notato J. B. 3. 333. *Flos Armerius*, variegatus Eysf.
- Caryophyllus barbatus*, hortensis, angustifolius C. B. Pin. 209. *Betonica coronaria*, latifolia, angustiore calyculo, foliis fastigiatis cincto, suaverubente flore Lobelii, & *Armerius simplex*; flos Panonicus Clusii J. B. 3. 333. *Armeria altera*, suaverubente flore, sed angustiore calyculo, foliis fastigiatis cincto Lob. Icon. 448.
- Caryophyllus barbatus*, hortensis, angustifolius, flore planè rubro C. B. Pin. 209.
- Caryophyllus barbatus*, hortensis, angustifolius, flore lactei candoris, maculis asperso C. B. Pin. 209.
- Caryophyllus barbatus*, hortensis, angustifolius, flore niveo, oris carnei coloris C. B. Pin. 209.
- Caryophyllus barbatus*, hortensis, angustifolius, flore omnino niveo C. B. Pin. 209.
- Caryophyllus barbatus*, hortensis, angustifolius, floribus paucioribus, dilutius rubentibus & carnei coloris C. B. Pin. 209.

- Caryophyllus barbatus, hortensis, angustifolius, flore purpurascente, oris albis C. B. Pin. 209.
- Caryophyllus barbatus, hortensis, angustifolius, floribus primum lactei candoris, deinde omnino purpurascens C. B. Pin. 209.
- Caryophyllus barbatus, sylvestris C. B. Pin. 209. *Viola barbata, angustifolia Dalechampii* J. B. 3. 345. *Armeria sylvestris, altera, calyculo foliolis fastigiatis cincto* Lob. Icon. 448.
- Caryophyllus sylvestris, prolifer C. B. Pin. 209. *Betonica coronaria, squamosa, sylvestris* J. B. 3. 335. *Armeria prolifera* Lob. Icon. 449.
- Caryophyllus sylvestris, prolifer, flore albo.
- Caryophyllus sylvestris, prolifer, flore singulari. *Caryophyllo prolifero affinis unico ex quolibet capitulo flore* C. B. Pin. 209. *Caryophyllus sylvestris, minimus* Tabern. Icon. 290.
- Caryophyllus sylvestris, vulgaris, latifolius C. B. Pin. 209. *Betonica coronaria sive Caryophyllus sylvestris, vulgarissimus* J. B. 3. 334. *Caryophyllus montanus* 1. Tabern. Icon. 287.
- Caryophyllus montanus, multiflorus Tabern. Icon. 289.
- Caryophyllus montanus, umbellatus, floribus variis luteis ferrugineis, .. Italicus Barr. Icon.
- Caryophyllus sylvestris vulgaris, angustifolius C. B. Pin. 209. *Caryophyllus montanus, albus* Tabern. Icon. 288.
- Caryophyllus sylvestris, flore magno, inodoro, hirsuto C. B. Pin. 209. *Caryophyllus sylvestris ij. Clus. Hist.* 283.
- Caryophyllus sylvestris, humilis, flore unico C. B. Pin. 209. *Betonica coronaria sive Caryophyllaea, repens rubra & alba* J. B. 3. 328. *Caryophyllus sylvestris* 1. *Clus. Hist.* 282.
- Caryophyllus sylvestris, Carinthiacus ruber C. B. Pin. 209. *Caryophyllus iij. Clus. Hist.* 283.
- Caryophyllus sylvestris, floribus lanuginosis, hirsutis C. B. Pin. 210. *Caryophyllus plumarius, purpureo caeruleus* Tabern. Icon. 287.
- Caryophyllus sylvestris, floribus lanuginosis, hirsutis, candidis C. B. Pin. 210. *Betonica coronaria, minus ramosa, flore tenuiter sinuato, planè albo, sine corniculis* J. B. 3. 332.
- Caryophyllus minimus, muralis C. B. Pin. 211. *Betonica coronaria, sive Tunica minima* J. B. 3. 337. *Tunica minima* Lugd. 1191.
- Caryophyllus sylvestris, calidarum regionum. *Caryophylli flores sylvestres* Cam. Epit. 351.
- Caryophyllus Alpinus, flore roseo, Umbilico virecente.
- Caryophyllus, ab odore Caryophyllorum aromaticorum.

GENUS II.

Lychnis.

LYCHNIS est plantæ genus, flore AC, caryophyllæo plurimis scilicet petalis BD, constante in orbem positis, plerumque cordiformibus (duo-

Tab. 173.

T t iij

bus aut tribus foliis EF, donatis, corollam GH, effigiantibus) ex calyce tubulato I, emergentibus. Pistillum autem K, ex eodem calyce surgit, abique deinde in fructum L, ut plurimum in conum desinentem, apice dehiscentem MQ, calyce ipso involutum TV, sæpe unicapularem, seminibus foetum NR, subrotundis vel angulatis OS, interdum reniformibus, placenta P, affixis.

Lychnidis species sunt

Lychnis hirsuta, flore coccineo, major C. B. Pin. 203. *Flos Constantinopolitanus* Dod. *Pempt.* 178.

Lychnis hirsuta, flore incarnato, major C. B. Pin. 203. *Flos Constantinopolitanus* *Eyft.*

Lychnis hirsuta, flore croceo, major C. B. Pin. 203.

Lychnis hirsuta, flore candido, major C. B. Pin. 203. *Flos Constantinopolitanus*, *albus* *Eyft.* J. B. 3. 344.

Lychnis hirsuta, flore variegato, major C. B. Pin. 203. *Flos Constantinopolitanus*, *varius* J. B. 3. 344.

Lychnis hirsuta, flore miniato, major, C. B. Pin. 203. *Flos Constantinopolitanus* *miniatum* J. B. 3. 344. *Eyft.*

Lychnis foliis lævibus ac mollibus, flore ex puniceo purpurascente C. B. Pin. 203.

Lychnis flore coccineo, minor. C. B. Pin. 203. *Flos Constantinopolitanus*, *minor* Dod. *Pempt.* 178.

Lychnis coronaria, Dioscoridis fativa, flore dilute rubente C. B. Pin. 203. *Lychnis coronaria* *vulgo* J. B. 3. 340. *Lychnis coronaria* Dod. *Pempt.* 170.

Lychnis coronaria, Dioscoridis fativa, flore rubro & veluti flammeo fulgente C. B. Pin. 203.

Lychnis coronaria, fativa, flore ruberrimo sive coccineo H. L. Bat.

Lychnis coronaria, Dioscoridis fativa, alba C. B. Pin. 203. *Lychnis coronaria*, *alba* *Tabern. Icon.* 291.

Lychnis coronaria, fativa, flore intus rubro, extus albo.

Lychnis coronaria, flore incarnato, punctato *Eyft.*

Lychnis coronaria, fativa, multiplex C. B. Pin. 204. *Lychnis coronaria*, *flore pleno* J. B. 3. 341. *Lychnis altera*, *rubra* *Lob. Icon.* 334.

Lychnis umbellifera, montana, Helvetica Zan. 128.

Lychnis sylvestris, alba, simplex C. B. Pin. 240. *Ocimoides album* *multis* J. B. 3. 344. *Ocimastrum* *sive* *Ocimoides* *Tabern. Icon.* 299.

Lychnis alba, multiplex C. B. Pin. 204. *Ocimoides album*, *flore pleno* J. B. 3. 343. *Ocimastrum* *multiflorum* *Tabern. Icon.* 300.

Lychnis sylvestris, alba, simplex, folio longiori, glabro.

Lychnis sylvestris, alba, maritima, folio carnoso.

Lychnis prolifera, flore viridi C. B. Pin. 204. *Lychnis agrestis*, *abortiva*, *multiplici viridi flore* *Lob. Icon.* 263.

Lychnis *Ocimastri* facie, flore viridi Par. Bat.

- Lychnis sylvestris* five *aquatica*, *purpurea*, *simplex* C. B. Pin. 204. *Ocimoides purpureum multris* J. B. 3. 343. *Ocimastrum ruorum* *Tabern. Icon.* 299.
- Lychnis purpurea*, *multiplex* C. B. Pin. 204. *Lychnis agreſtis*, *multiflora* *Lob. Icon.* 336.
- Lychnis purpurea*, *simplex*, *folio rotundiori*, *ſupina*, *præcox*.
- Lychnis ſegetum*, *major* C. B. Pin. 204. *Pſeudomelanthium* J. B. 3. 341. *Nigellaſtrum* *Dod. Pempt.* 173.
- Lychnis ſegetum*, *major*, *flore albo* C. B. Pin. 204. *Pſeudomelanthium flore albo* *Eyſt.*
- Lychnis ſegetum major*, *flore luteo*, *pallido*. *Nigella ſylveſtris*, *flore luteo pallido* *Mor. H. R. Bleſ.*
- Lychnis ſegetum*, *rubra*, *foliis Perfoliatæ* C. B. Pin. 204. *Vaccaria* *Dod. Pempt.* 104. J. B. 3. 357.
- Lychnis ſegetum*, *foliis Perfoliatæ*, *flore pallido* C. B. Pin. 204.
- Lychnis ſegetum*, *foliis Perfoliatæ*, *flore albo* *Joncq. Hort.*
- Lychnis ſylveſtris*, *quæ Behen album vulgo* C. B. Pin. 205. *Been album officinarum* J. B. 3. 356. *Been album five Polemonium* *Dod. Pempt.* 172.
- Lychnis ſylveſtris*, *quæ Behen album vulgo*, *flore pleno*.
- Lychnis ſylveſtris*, *quæ Behen album vulgo*, *flore ex viridi purpuraſcente* C. B. Pin. 205.
- Lychnis ſylveſtris*, *quæ Behen album vulgo*, *foliis anguſtioribus & acutioribus* C. B. Pin. 205.
- Lychnis Papaver ſpumeum*, *anguſtifolia*, *glabra*, *flore purpureo* *Mor. H. R. Bleſ.*
- Lychnis ſylveſtris*, *five Behen album Alpinum*, *folio rotundiore*, *hirsuto*, *purpuraſcente flore*.
- Lychnis maritima*, *repens* C. B. Pin. 205. *Lychnis marina*, *Anglica* *Lob. Icon.* 337. *Lychnis marina*, *Anglicana* J. B. 3. 357.
- Lychnis fruteſcens*, *Myrtifolia*, *Behen albo ſimilis* C. B. Pin. 205. *Behen albo officinarum*, *ſimilis planta*, *ſempervirens* J. B. 3. 357. *Ocimaſtrum fruti-coſum* *Cam. Hort. Icon.* xxxiiij. *Saponaria fruteſcens*, *acutiſ foliis ex Sicilia* *Bocc. Rarior. Plant.* 58. *Saponaria altera*, *fruti-coſior ex Sicilia* *Casalp.* 1256.
- Lychnis fruteſcens*, *Myrtifolia* *Behen albo ſimilis*, *flore albo* *H. L. Bar.*
- Lychnis noctiflora* C. B. Pin. 205. *Ocimoides non ſpecioſum* J. B. 3. 344. *Ocimoides noctiflorum* *Cam. Hort.* xxxiiij.
- Lychnis noctiflora*, *anguſtifolia*, *odorata*. *Lichnide viſcoſa*, *peregrina*, *noctiflora*, *odorata* *Zan.* 127.
- Lychnis montana*, *viſcoſa*, *alba*, *latifolia* C. B. Pin. 205. *Polemonium petraeum* *Gefneri* J. B. 3. 351. *Lychnis ſylveſtris ix.* *Cluſ. Hiſt.* 291. *Lychnis ſylveſtris* *Tabern. Icon.* 293.
- Lychnis* *quæ Ocimoides minus five album* *Lugd.* 683.
- Lychnis viſcoſa*, *purpurea*, *latifolia*, *lævis* C. B. Pin. 205. *Centaurium minus adulterinum quibuſdam*, *Lychnidis viſcida genus* J. B. 3. 355. *Lychnis ſylveſtris*, 1. *Cluſ.* 288.

- Lychnis folio Gramineo, flore pleno Beil. Gazophyl.
 Lychnis viscosa, alba, latifolia, laevis C. B. Pin. 205. *Muscipula flore albo Eyst.*
 Lychnis viscosa, floribus foris purpurascens, intus albis C. B. Pin. 205. *Lychnis sylvestris*, 2. è semine nata Clus. Hist. 294. *Lychnis viscosa, Italica, floribus orbiculatis, albis, extus incarnatis, subhirsuta, latifolia Par. Bat.*
 Lychnis viscosa, floribus foris purpurascens, intus albis, caulibus & capsula glabris, floribus orbiculatis Par. Bat.
 Lychnis viscosa, floribus foris purpurascens, intus albis, foliis brevi lanugine aspersis & florum petalis angustioribus Par. Bat.
 Lychnis viscosa, foliis brevi lanugine aspersis C. B. Pin. 205. *Lychnis sylvestris*, è semine nata 1. Clus. Hist. 293.
 Lychnis viscosa, foliis lanuginosis, floribus carnis C. B. Pin. 206. *Lychnis sylvestris* 3. è semine nata Clus. Hist. 294.
 Lychnis viscosa, flore muscoso, majusculo, quæ sterilis C. B. Pin. 206. *Muscipula muscoso flore, sive Ocinoïdes belliforme J. B. 3. 350.*
 Lychnis viscosa, flore muscoso, minore & feminifera C. B. Pin. 206. *Sesamoides magnum, Salmaticum Clus. Hist. 295.*
 Lychnis viscosa, flore muscoso, minor H. R. Par. *Lychnis flore muscoso, capillaceo Mor. H. R. Bles. Orites, Lychnidis sylvestris genus Tabern. Icon. 820.*
 Lychnis auriculæ Urli facie C. B. Pin. 206. *Viscago Auriculæ facie, Cretica J. B. 3. 351. Lychnis sylvestris, latifolia Clus. Hist. 294.*
 Lychnis sylvestris, lanuginosa, major C. B. Pin. 206. *Lychnis sylvestris, Lanugine canescens, flore majusculo, rubescens Clusio 5. J. B. 3. 349. Lychnis sylvestris, v. Clus. Hist. 289.*
 Lychnis sylvestris, lanuginosa, minor C. B. Pin. 206. *Lychnis parva J. B. 3. 352. Lychnis sylvestris, vj. Clus. Hist. 290.*
 Lychnis sylvestris, quæ Saponaria vulgo. *Saponaria major, laevis C. B. Pin. 206. Saponaria vulgaris J. B. 3. 346. Saponaria Dod. Pempt. 179.*
 Lychnis seu Saponaria, flore pleno. *Saponaria flore pleno Corn. 209.*
 Lychnis pratensis, flore laciniato, simplici Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 537. *Flos cuculi, Odontidis quibusdam J. B. 3. 347. Caryophyllus pratensis, flore laciniato, simplici, sive Flos cuculi C. B. Pin. 610. Armerius sylvestris Dod. Pempt. 177.*
 Lychnis pratensis, flore laciniato, simplici, suaverubente.
 Lychnis pratensis, flore laciniato, simplici, albo. *Caryophyllus pratensis, flore laciniato, simplici sive Flos cuculi, flore albo C. B. Pin. 210.*
 Lychnis pratensis, flore laciniato, pleno, ampliore purpureo. *Flos cuculi flore multiplicato, purpureo J. B. 3. 348. Odontidis Plinii, pleno flore Clus. Hist. 293.*
 Lychnis pratensis, flore laciniato, pleno, ampliore, albo. *Flos cuculi flore multiplicato altero, albo J. B. 3. 348.*
 Lychnis pratensis, flore laciniato, pleno, minore. *Caryophyllus pratensis, multiplex,*

multiplex, humilior, minore flore H. R. Par. Petite Veronique.

- Lychnis sylvestris, latifolia, calyculis turgidis striatis C. B. Pin. 205. Muscipula major, calyce turgido, ventrioso J. B. 3. 349. Lychnis sylvestris, tertia Clusii calyculis striatis Lob. Icon. 339.*
- Lychnis sylvestris, angustifolia, calyculis turgidis, striatis C. B. Pin. 205. Muscipula majori calyce ventrioso similis J. B. 3. 350. Lychnis sylvestris, altera, incana, calyculis striatis Lob. Icon. 338.*
- Lychnis supina, Sicula, calyce amplissimo, striato. Lychnis speciosissima, flore aequatè purpureo, granatinâ seu saturatè rubrâ nubeculâ per medium segmentato H. Cathol.*
- Lychnis sylvestris, pluribus foliis simul junctis C. B. Pin. 205. Lychnis sylvestris, viij. Clus. Hist. 290. Lychnis sylvestris, foliis angustis & pluribus ex geniculis singulis, Clusio 1. in Hist. 8. in Post. J. B. 3. 348.*
- Lychnis sylvestris, viscosa, rubra, angustifolia C. B. Pin. 205. Lychnis sylvestris, iij. Clus. Hist. 289. Odontidi sive flori cuculi affinis, Lychnis sylvestris 1. Clusii Pan. 4. Hist. J. B. 3. 348.*
- Lychnis sylvestris, viscosa, angustifolia, alba, H. Edimb.*
- Lychnis sylvestris, viscosa, rubra, altera C. B. Pin. 205. Muscipula viscaria sive Lychnidis species J. B. 3. 349. Lychnis sylvestris, iij. Clus. Hist. 289.*
- Lychnis hirta, angustifolia, Cretica C. B. Pin. 206. Ocimoides flore rubro, minus, Creticum J. B. 3. 352. Lychnis sylvestris, vij. Cretica Clus. Hist. 290.*
- Lychnis vel Ocimoides repens, montanum C. B. Pin. 206. Saponaria minor quibusdam J. B. 3. 344. Ocimoides repens, Polygonifolia Lob. Icon. 341.*
- Lychnis Alpina, pumila, folio Gramineo, sive muscus Alpinus, Lychnidis flore C. B. Pin. 206. Muscus Alpinus, flore insigni, diluè rubente J. B. 3. 768. Ocimoides moscovo, Alpino Pon. Ital. Bald. 199.*
- Lychnis Alpina, pumila, folio Gramineo, sive Muscus Alpinus Lychnidis flore niveo C. B. Pin. 206.*
- Lychnis maritima, procumbens strictissimis longis foliis Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 545.*
- Lychnis longioribus foliis incanis, florum petalis quinis, non bifidis Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 545.*
- Lychnis minima, hispida, noctiflora Bot. Monsp. App.*
- Lychnis viscosa, foliis inferioribus Bellidi minori similibus, flore minimo, carneo aut rubro H. R. Monsp.*
- Lychnis sylvestris, minima, flore muscovo Bot. Monsp. Lychnis viscosa, erecta, annua, Caryophylloides Raii Syllog.*
- Lychnis foliis glabris, calyce duriore Bocc. Rarior. Plant. 27.*
- Lychnis sylvestris, hirsuta, perennis, foliis Cochleariæ Britannicæ, flore amplo Saponariæ Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 541.*
- Lychnis sylvestris, hirsuta, annua flore minore, carneo Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 541.*
- Lychnis Chalepensis, annua, foliis parum hirtis & angustis, flosculis carneis, pediculis infirmis, biuncialibus insistentibus, capsulis ferè rotundis Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 541.*

- Lychnis glabra, annua, foliis oblongis, mucronatis, flore amplo rubello, capsulâ oblongâ, pyramidalî Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 542.
 Lychnis sylvestris, alba, spicâ reflexâ Bot. Menfp. *Lychnis sylvestris, altera Monspeliensium, spicâ putante H. R. Par.*
 Lychnis hirta, minor, flore variegato H. R. Par. 99. *Lychnis hirsuta, flore elegantè variegato Raii Hist. 997.*
 Lychnis sylvestris, fugaci flore H. R. Par.
 Lychnis noctiflora, minima, flore exiguo Bocc. Rarior. Plant. 92.
 Lychnis parva, flore rubello, è calyce oblongo, angusto, Meffanensis Raii Hist. 995.
 Lychnis flore albo, minimo Raii Hist. 996.
 Lychnis erecta, parva, flore rubello, folio longo, angusto Raii Hist. 997.
 Lychnis minor, saxifraga Pluk. Almag. Bot. *Caryophyllus saxifragus C. B. Pin. 211. saxifraga antiquorum quibusdam J. B. 3. 338. saxifraga magna Martioli & Italarum Lob. Icon. 428. Saxifrage ordinaire, ou Castepierre.*
 Lychnis saxatilis, Alpina, glabra, pumila. *Alpine Alpina, glabra C. B. Pin. 251. Auricula muris Alpina, glabra, sive Lychnis glabra, minima aut Caryophylli minima species, flore albo. J. B. 3. 360.*
 Lychnis multiflora, elatior, Linariæ folio, parvo flore. *Saponaria Lychnidis folio, stoculis albis, an Condisi Arabum C. B. Pin. 206. Lanaria sive Struthium Dioscoridis Imperato J. B. 3. 347. Struthio di Dioscoride, Radicetta, Herba lanaria de nostrati Imper. 661.*
 Lychnis Alpina, Linifolia, multiflora, peramplâ radice. *Lychnis Alpina; glabra, Caryophylli holostei flore Mor. H. R. Bles.*
 Lychnis annua, minima, flore carneo, lineis purpureis distincto. *Betonica sive Tunica annua similis planta J. B. 3. 338.*
 Lychnis Lusitanica, annua, Bellidis folio, flore purpureo.
 Lychnis Lusitanica, annua, Bellidis folio, flore carneo.
 Lychnis peregrina, Lavendulæ folio. *Lychnis Æthiopica, noctiflora, spicâ foliis Breyn. Fascic.*
 Lychnis maritima, pulverulenta, folio carnosio.
 Lychnis maritima, annua, Hispanica, Salicis folio.
 Lychnis Hispanica, Kali folio, multiflora. *Kali vermiculatum, albo globofo flore Barr. Icon.*
 Lychnis Pyrenaica, umbellifera, minima.
 Lychnis minima, saxatilis, umbellata, Holostii folio, caule nudo.
 Lychnis Hispanica, Valerianæ rubræ folio, purpurascente flore.
 Lychnis maritima, Gadenfis, angustifolia.
 Lychnis Lusitanica, palustris, folliculo striato.
 Lychnis Lusitanica, montana, glutinosa, foetida.
 Lychnis Hispanica, capillacco folio.
 Lychnis pumila, saxatilis, Juniperi folio.
 Lychnis corniculata, minor sive angustifolia, saxatilis Bocc. Mus. Part. 2. 50. Tab. 43.

Lychnis maritima, pinguis, ex Corfica Bocc. Mus. Part. 2. 65. Tab. 54.

Lychnis erecta, *Veronica foliis* Bocc. Mus. Part. 2. 170. Tab. 118.

Lychnis à Caryophyllo differt calyce simplici, ad exortum non squamato, femine reniformi vel angulato, tum & coronâ quæ medium florem occupare solet. *Caryophyllus* autem calyce veluti gemino donatur, & femine foliaceo, sed coronâ caret.

GENUS III.

Cucubalus.

CUCUBALUS est plantæ genus, flore A B, caryophyllæo, plurimis scilicet petalis C, constante, in orbem positis, ex calyce D, membranaceo emergentibus. Pistillum autem E, ex eodem calyce surgit, abique in fructum mollem, ferè ovatum, seu baccam F, feminibus foctam G H, plerumque reniformibus I. Tab. 176.

Cucubali speciem unicam novi.

Cucubalus Plinii Lugd. 1429. *Alsine scandens, baccifera* C. B. Pin. 250.

Cucubalum quibusdam, vel Alsine Baccifera J. B. 2. 175.

GENUS IV.

Linum. Lin.

LINUM est plantæ genus, flore A, caryophyllæo, plurimis scilicet petalis B, constante, in orbem positis, ex calyce C, polyphyllæo & quasi tubulato emergentibus. Pistillum autem D, ex eodem calyce surgit, abique deinde in fructum E, ferè globosum, plerumque acuminatum; ex pluribus capsulis compositum F G, introrsum dehiscens, semine foctis H I, plano, ferè ovato, hinc obtuso, inde verò ut plurimum acuto. Tab. 176.

Lini species sunt

Linum sativum C. B. Pin. 214. *Linum J. B.* 3. 450. *Linum sativum vulgare cæruleum* Lob. Icon. 412.

Linum sativum, latifolium, Africanum, fructu majori.

Linum perenne, majus, cæruleum, capitulo majore Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 573.

Linum perenne, minus, cæruleum, capitulo minore Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 573.

Linum arvense C. B. Pin. 214. *Linum sylvestre, sativum planè reserens* J. B. 3. 452. *Sylvestre Linum* Trag. 354.

Linum sylvestre, latifolium, hirsutum, cæruleum C. B. Pin. 214. *Linum sylvestre, latifolium, hirsutum, flore cæruleo* J. B. 3. 453. *Linum sylvestre 1. latifolium* Clus. Hist. 317.

Linum sylvestre, latifolium, hirsutum, candidum C. B. Pin. 214. *Linum sylvestre, latifolium, lanuginosum, flore candido, purpureis lineis striato* J. B. 3. 454. *Linum sylvestre, latifolium, ij.* Clus. Hist. 317.

Linum fruticosum, niveum C. B. Pin. 214. *Linum frutescens, flore omnino*

- candido* J. B. 3. 453. *Linum sylvestre* 7. *fruticosum* Clus. *Hist.* 319.
Linum sylvestre, latifolium, luteum C. B. Pin. 214. *Linum latifolium, luteum* J. B. 3. 454. *Linum sylvestre* iij. *latifolium* Clus. *Hist.* 317.
Linum sylvestre, luteum, foliis subrotundis C. B. Pin. 214. *Linifolia Campanula lutea* J. B. 2. 817. *Campanula lutea, Linifolia, Montis Lupi, flore Volabilis* Lob. *Icon.* 414.
Linum luteum, ad singula genicula floridum C. B. Pin. 214. *Linum sylvestre, latifolium* Col. *Part.* 2. 80.
Linum fruticosum, subflavum C. B. Pin. 214. *Linum frutescens, subflavum* Prodr. 107.
Linum sylvestre, Creticum, arboreum, luteum Mor. *Hist. Oxon. Part.* 2. 573. *Linum arboreum* P. *Alp. Exor.* 18.
Linum sylvestre, minus, luteum, annuum, folio latiore Mor. *Hist. Oxon. Part.* 2. 574.
Linum sylvestre, minus, luteum, annuum, folio angustiore Mor. *Hist. Oxon. Part.* 2. 574.
Linum maritimum, luteum C. B. Pin. 214. *Linum luteum, Narbonense* J. B. 3. 454. *Linum sylvestre* Dod. *Pempr.* 534.
Linum sylvestre, cæruleum, folio acuto C. B. Prodr. 107. *Linum sylvestre, angustifolium, cæruleo flore* Bot. *Monsp.*
Linum sylvestre, angustifolium, flore magno, albo C. B. Pin. 214. *Linum sylvestre, floribus albis* Lob. *Icon.* 414.
Linum sylvestre, angustifolium, flore magno, intense cæruleo C. B. Pin. 214.
Linum sylvestre, angustifolium, flore magno, violaceo C. B. Pin. 214.
Linum sylvestre, angustifolium, flore magno, albo, lineis purpureis distincto C. B. Pin. 214.
Linum sylvestre, angustifolium, flore magno, cæruleo, veluti cinereo C. B. Pin. 214. *Linum sylvestris v. angustifolii aliud genus* Clus. *Hist.* 318.
Linum sylvestre, angustifolium, floribus dilute purpurascensibus vel carnis C. B. Pin. 214. *Linum sylvestre, angustifolium, album, lineis in umbilico purpureis* J. B. 3. 453. *Linum sylvestre vj. angustifolium* Clus. *Hist.* 318.
Linum angustifolium, album, ramusculis per terram sparsis H. R. Par.
Linum sylvestre, angustis & densioribus foliis, flore minore C. B. Pin. 214. *Linum sylvestre, tenuifolium* Lob. *Icon.* 413.
Linum sylvestre, angustifolium, foliis rarioribus C. B. Pin. 214. *Linum sylvestre ij. Tabern.* *Icon.* 822.
Linum sylvestre, angustifolium, foliis rarioribus, flore albo C. B. Pin. 214.
Linum pratense, floribus exiguis C. B. Pin. 214. *Alpine verna, glabra, fosculis albis vel potius Linum minimum* J. B. 3. 455.
Linum foliis asperis, umbellatum, luteum Bot. *Monsp.* 164. *Lithospermum Linaria folio, Monspeliacum* C. B. Pin. 259. *Passerina Lobelii* J. B. 3. 454.
Linum Lusitanicum, luteum, floribus spicatum dispositis.
Linum Angustifolium, fruticosum, Valentinum, foliis rigidis & aculeatis.
Linum Lusitanicum, capillaceo folio.
Linum Alpinum, Laricis folio.

SECTIO II.

De Herbis, flore Caryophyllæo, cujus pistillum abit in semen calyce ipso involutum.

GENUS I.

Statice.

STATICE est plantæ genus, flore A, in capitulum ferè sphericum collecto, calyce communi squamato K, donatum. Capitulum autem ex pluribus floribus B, componitur caryophyllæis, plurimis scilicet petalis C, constantibus è calyce proprio D, infundibuliformi emergentibus. Pistillum pariter E, ex eodem calyce surgit, abique deinde in semen FH, oblongum, calyce G, ceu capsulâ involutum. Tab. 177.

Statice species sunt

Statice Lugd. 1190. *Caryophyllus montanus, major, flore globofo C. B. Pin.*

211. *Caryophyllus flos aphyllocaulos vel Junceus major J. B. 3. 336. Gramen polyanthemum, majus Dod. Pempt. 564.*

Statice montana, minor. *Caryophyllus montanus, minor C. B. Pin. 211. Caryophyllus flos aphyllocaulos vel Junceus minor J. B. 3. 336. Gramen polyanthemum, minus Dod. Pempt. 564.*

Statice Alpina, major, flore albo. *Caryophyllus Alpinus, major, flore albo, globofo H. R. Par.*

Statice montana, minima. *Caryophyllus montanus, minimus, flore globofo H. R. Par. Caryophyllus marinus, minimus, flore globofo Mor. H. R. Blesf.*

Statice Lusitanica, Scorzonera folio.

Statice Lusitanica, fruticosa, maritima, magno flore.

Statice Lusitanica, capillaceo folio, major.

Statice Lusitanica, capillaceo folio, minima.

Statice maritima, humillima, folio capillaceo, rigido.

GENUS II.

Limonium.

LIMONIUM est plantæ genus, flore A, I, C, K, caryophyllæo, plurimis scilicet petalis BL, plerumque constante, è calyce infundibuliformi E, F, M, emergentibus. Pistillum pariter D, N ex eodem calyce surgit, abique deinde in semen G, O, P, oblongum, calyce ipso ceu capsulâ involutum. Occurrunt & Limonii species, quarum flores Q, R, S monopetali sunt infundibuliformes, multifidi, caterarum specierum flores mentientes. Tab. 177.

Limonii species sunt

Limonium maritimum, majus C. B. Pin. 192. *Limonium majus multis, aliis*

- Behen rubrum* J. B. 3. *App.* 876. *Valeriana rubra similis pro Limonio missa* Dod. *Pempt.* 351.
- Limonium maritimum*, majus, alterum, serotinum, Narbonense H. R. Par.
- Limonium maritimum*, minus, Oleæ folio C. B. Pin. 192. *Parvum Limonium*, Narbonense, Oleæfolium Lob. *Icon.* 295. *Limonium minus* J. B. 3. *App.* 877.
- Limonium parvum*, Bellidis minoris folio C. B. Pin. 192. *Limonium pumilum* Clus. *Hist.* lxxxij.
- Limonium minus*, Bellidis folio, flagellis Fœniculaceis Bocc. *Mus.* Part 2. 143. Tab. 103.
- Limonium maritimum*, minus, foliolis cordatis C. B. Pin. 192. *Prodr.* 99. J. B. 3. *App.* 877.
- Limonium maritimum*, minimum C. B. Pin. 192. *Prodr.* 99. J. B. 3. *App.* 877. *Bocc. Rarior. Plant.* 25.
- Limonium minus*, flagellis tortuosis Bocc. *Mus.* Part. 2. 143. Tab. 103.
- Limonium peregrinum*, foliis Asplenii C. B. Pin. 192. *Limonium quibusdam rarum* J. B. 3. *App.* 877. *Limonium peregrinum* Clus. *Cur. post. in fol.* 33.
- Limonium marinum*, fruticosum, hirsutum Bocc. *Rarior. Pant.* 25.
- Limonium fruticosum*, glabrum. *Limonium fruticosum* Bot. *Monsp. App.*
- Limonium reticulatum*, supinum Bocc. *Rarior. Plant.* 83.
- Limonium Siculum*, folio cordato Bocc. *Rarior. Plant.* 64.
- Limonium minus*, annuum, bullatis foliis vel Echioides Bot. *Monsp. Limonium maritimum*, annuum, foliolis bullatis H. R. Par.
- Limonium Lusitanicum*, foliis lanceolatis.
- Limonium Lusitanicum*, Auriculæ Urfi folio.
- Limonium maritimum*, villosis foliis, Lusitanicum Pluk. *Almag. Bot. Limonium Lychnidis coronaria folio* V. *Lusit.*
- Limonium peregrinum*, caule appendicibus crispis adaucto Pluk. *Almag. Bot. Limonium Africum*, humile & elatius Park. *Theat.* 1234.
- Limonium foliis Halimi* Bross. *Limonium Hispanicum*, frutescens, *Portulacæ marinae folio. Limonium sine gallis* Bocc. *Rarior. Plant.* 32.
- Limonium lignosum*, gallas ferens Bocc. *Rarior. Plant.* 34.
- Limonium Hispanicum*, Plantaginis foliis bullatis.
- Limonium Hispanicum*, Plantaginis foliis glabris.
- Limonium Hispanicum*, multifido folio. *Limonium Ferulaceo folio* V. *Lusit.*
- Limonium Valentinum*, Statice folio, capite glomerato.
- Limonium Hispanicum*, articulatum & cæsum.
- Limonium* differt à Statice florum ordine, qui plerumque longâ serie disponuntur & calyce communi carent, cum Statice flores in capitulum colligantur calyce communi donatum.
- Lib. 4. cap. 16. *Limonium* à voce Græca *de uoio Pratum*: nascitur enim (ut ait Dioscorides) in pratis & palustribus locis.

*****:*****

CLASSIS IX.

DE

HERBIS ET SUFFRUTICIBUS,

Flore Liliaceo.

FLOS LILIACEUS dicitur ille, qui vel confatur ex petalis sex, raro tribus, vel in sex partes fecatur. Hinc autem proprium est ut pistillum ejus aut calyx abeat in capsulam in terna loculamenta semper divisam. Tales sunt flores Tulipæ, Hyacinthi, Asphodeli, Ephemeri, qui Liliacei appellantur; non tantum quod maxima eorum pars ad Lili formamquodammodo accedat, sed quod fructum post se relinquunt semper tricapsularem, qualis est fructus Lili.

SECTIO I.

De Herbis, flore Liliaceo, monopetalo, in sex partes secto cujus pistillum abit in fructum.

GENUS I.

Asphodelus. *Asfodele*.

ASPHODELUS est plantæ genus, flore liliaceo, monopetalo AB, in sex partes secto, ex cujus mediatullo surgit pistillum C, quod deinde abit in fructum D, ferè globosum, carnosum & trigonum, apice dehiscentem E, in tria loculamenta divisum F, seminibusque factum G, triangularibus.

Tab. 178.

Asphodeli species sunt

- Asphodelus albus, ramosus, mas C. B. Pin. 28. *Asphodelus major, flore albo, ramosus J. B. 2. 625. Asphodelus 1. Clus. Hist. 196.*
 Asphodelus albus, ramosus, minor, seu ramosus, alter H. R. Par.
 Asphodelus albus, non ramosus C. B. Pin. 28. *Asphodelus major, flore albo, non ramosus J. B. 2. 625. Asphodelus ij. Clus. Hist. 197.*
 Asphodelus purpurascens, foliis maculatis C. B. Pin. 28. *Asphodelus flore suave-rubente Lob. Icon. 91.*
 Asphodelus foliis compressis, asperis, caule patulo.
 Asphodelus luteus flore & radice C. B. Pin. 28. *Asphodelus luteus J. B. 2. 632. Asphodelus luteus, minor, Iphyon Theophrasti & Anguillare, Eri-zembac Arabum Lob. Icon. 91.*
 Asphodelus Africanus, angustifolius, luteus, minor.
 Asphodelus spiralis, luteus, Italicus, flore magno H. R. Par,

Alphodelus albus minimus, C. B. Pin. 29. *Alphodelus minimus, albus* J. B. 2. 631. *Alphodelus minimus* Clus. *Hist. App. 1. cclviij.*
 Alphodelus foliis fistulosis C. B. Pin. 29. *Alphodelus minor, flore fistuloso* J. B. 2. 631. *Alphodelus minor* Clus. *Hist. 197.*
 Alphodelus differt à Phalangio florum formâ.

G E N U S II.

Lilio-Asphodelus. *Lis-Asfodele.*

Tab. 179.

LILIO-ASPODELUS est plantæ genus, flore A, liliaceo, monopetalo, inferiùs tubulato B, superiùs in sex partes secto & ampliato, ex cujus fundo surgit pistillum C, quod deinde abit in fructum D, ferè ovatum & trigonum, in tria loculamenta divisum E, seminibusque factum F, subrotundis. His notis addi potest radix G, Napiformis.

Lilio-Asphodeli species sunt

Lilio-Asphodelus luteus Park. Par. 148. *Lilium luteum, Asphodeli radice* C. B. Pin. 80. *Lilium Asphodeli radice, luteum, sive Lilio-Asphodelus quorundum, flore luteo* J. B. 2. 700. *Lis-Asfodele à fleur jaune.*

Lilio-Asphodelus luteus, minor. *Lilium luteum, Asphodeli radice, minus* Mor. *Hist. Oxon. Part. 2. 412.*

Lilio-Asphodelus phœniceus Park. Par. 148. *Lilium rubrum, Asphodeli radice* C. B. Pin. 80. *Lilium radice Asphodeli, phœnicum sive Lilio-Asphodelus quibusdam* J. B. 2. 701.

Lilio-Asphodelus phœniceus, minor. *Lilium rubrum, Asphodeli radice, minus.* H. L. Bat.

Lilio-Asphodelus Americanus, flore umbellato, albo, costâ purpureâ notato Plum.

Lilio-Asphodelus Americanus, foliis Aloes, flore umbellato, maximo, odoratissimo Plum.

Lilio-Asphodelus Americanus, bifolius, flore singulari, purpureo Plum.

Lilio-Asphodelus à Lilio & Asphodelo; quasi diceret plantam floribus Lillii, Asphodeli radice.

G E N U S III.

Hyacinthus. *Jacinte.*

Tab. 180.

HYACINTHUS est plantæ genus, flore ABC, liliaceo, monopetalo, in sex partes secto & quasi campaniformi, tubulato, ex cujus fundo surgit pistillum DE, quod deinde abit in fructum FI, subrotundo, ferè trigonum, in terna loculamenta G, divisum, seminibusque factum modò subrotundis H, modò planis K.

Hyacinthi species sunt

Hyacinthus oblongo flore, cæruleus, major, C. B. Pin. 43. *Hyacinthus anglicus sive Belgicus* J. B. 2. 585. *Hyacinthus non scriptus* Dod. *Pempt. 216.*

Hyacinthus

- Hyacinthus oblongo flore amethystino major C. B. Pin. 43.
 Hyacinthus oblongo flore Violæ nigræ, major C. B. Pin. 43. *Hyacinthus Hispanicus, flore violaceo Eyst.*
 Hyacinthus Anglicus, flore incarnato Eyst.
 Hyacinthus Anglicus, cinericius Eyst.
 Hyacinthus non scriptus, flore candido Dod. Pempt. 215.
 Hyacinthus oblongo flore ex cæruleo & albo mixto H. L. Bar.
 Hyacinthus oblongo flore fusco C. B. Pin. 44. *Hyacinthus Mauritanicus Clus. Hist. App. 1. cclvij. J. B. 2. 588.*
 Hyacinthus obsoleto flore C. B. Pin. 44. *Hyacinthus obsoletor, Hispanicus, Anglico similis J. B. 2. 587. Hyacinthus obsoleti coloris, Hispanicus, serotinus Clus. Hist. 177.*
 Hyacinthus obsoleto Clusii, flore obsoleto viridi Suvert.
 Hyacinthus obsoleto flore, alter C. B. Pin. 44. *Hyacinthus serotinus, obsoleto colore Eyst.*
 Hyacinthus serotinus, albicans C. B. Pin. 44. *Hyacinthus serotinus, facie Orientalis Eyst.*
 Hyacinthus oblongo flore flavo-viridi C. B. Pin. 44. *Hyacinthus obsoleto, Æthiopicus Clus. Cur. post. in fol. 19.*
 Hyacinthus oblongo cæruleo flore minor C. B. Pin. 44. *Hyacinthus minor, Hispanicus, angustifolius, cæruleus J. B. 2. 587. Hyacinthus minor, Hispanicus, Orientalis facie, flore cæruleo Clus. Cur. post. in fol. 18.*
 Hyacinthus oblongo albo flore, minor C. B. Pin. 44. *Hyacinthus minor, Hispanicus, angustifolius, albus J. B. 2. 587. Hyacinthus minor, Hispanicus, Orientalis facie, albo flore Clus. Cur. post. in fol. 18.*
 Hyacinthus minor, Hispanicus, Orientalis facie, flore mixto Clus. Cur. post. in fol. 18.
 Hyacinthus oblongo flore suaviter rubente, minor C. B. Pin. 44. *Hyacinthus flore rubro Lob. Ad. Part. 2. 487.*
 Hyacinthus floribus Campanulæ uno versu dispositis C. B. Pin. 44. *Hyacinthus totus albus, Campanula J. B. 2. 586. Lob.*
 Hyacinthus floribus Campanulæ, utrinque dispositis C. B. Pin. 44. *Hyacinthus Neapolitanus Suvert.*
 Hyacinthus Orientalis, caule maculato C. B. Pin. 44. *Hyacinthus Orientalis quibusdam Constantinopolitanis J. B. 2. 575. Hyacinthus Orientalis, Græcus Lob. Icon. 104.*
 Hyacinthus Orientalis, caule maculato, flore violaceo H. R. Par.
 Hyacinthus Orientalis, purpureus C. B. P. 44. *Hyacinthus Orientalis, purpureo-rubens Lob. Icon. 104. J. B. 2. 576.*
 Hyacinthus Orientalis, flore cæruleo, calyce brevi, polyanthos H. R. Par.
 Hyacinthus flore purpureo, albo Eyst.
 Hyacinthus Orientalis exalbidus C. B. Pin. 44.
 Hyacinthus Orientalis, albus, primus C. B. Pin. 44. *Hyacinthus brumalis, albus J. B. 2. 577. Hyacinthus Orientalis, albus Lob. Icon. 105.*

- Hyacinthus Orientalis, albore splendido H. R. P. *Hyacinthus Orientalis*,
argenteo colore Eyst.
- Hyacinthus Orientalis, brumalis, flore cæruleo, foliis infernâ parte maculis
purpureis notatis H. L. Bat.
- Hyacinthus Orientalis, albus, alter C. B. Pin. 44. *Hyacinthus brumalis*,
Orientalis, albus Lob. Icon. 106.
- Hyacinthus Orientalis, maximus C. B. Pin. 44. *Hyacinthus Orientalis*, ma-
jor Dod. Pempt. 216.
- Hyacinthus Orientalis, maximus, flore albo H. R. Par.
- Hyacinthus Orientalis, maximus, calyculis suaverubentibus H. R. P.
- Hyacinthus Orientalis, polyanthos, flore cinerei coloris H. R. Par.
- Hyacinthus Orientalis, polyanthos, flore argenteo H. R. Par.
- Hyacinthus Orientalis, flore violaceo, odoratissimo H. R. P.
- Hyacinthus Orientalis, maximus, flore incarnato H. L. Bat.
- Hyacinthus Amethystinus, pleno flore campanulato magno Ducis Hetruriae
H. R. Par.
- Hyacinthus præcox, albus C. B. Pin. 45. *Hyacinthus præcox*, flore albo
Caccini Clus. Cur. post. in fol. 16.
- Hyacinthus Orientalis, latifolius C. B. Pin. 45. *Hyacinthus Orientalis*,
πολυφύλλος alter Clus. Hist. 175.
- Hyacinthus Orientalis, variegatus, phœniceis calyculis, subtus rubentibus,
vel floribus anteriùs albescentibus, averâ parte purpurâscentibus C. B.
Pin. 45. *Hyacinthus Orientalis*, variegatus & *Hyacinthus Orientalis*, mix-
tus Eyst.
- Hyacinthus maximus, polyanthos C. B. Pin. 45. *Hyacinthus Jacobus*, al-
bus, multis floribus, *Italicus* Suvert.
- Hyacinthus Orientalis, maximus, flore amœnè cæruleo, polyanthos H. R.
Par. Passetous.
- Hyacinthus Orientalis, ramosus C. B. Pin. 45. *Hyacinthus Orientalis*,
πολυκλάδος Clus. Hist. 147.
- Hyacinthus Orientalis, florum foliis reflexis & variegatis C. B. Pin. 45.
Hyacinthus Orientalis, reflexis foliis, colore violaceo Eyst.
- Hyacinthus Orientalis violaceo colore, albis lineis Eyst.
- Hyacinthus Orientalis, caule folioso C. B. Pin. 45. *Hyacinthus Asiaticus*,
φωφορέω caule Clus. Cur. post. in fol. 16.
- Hyacinthus Orientalis, serotinus C. B. Pin. 45. *Hyacinthus Orientalis*, se-
rotinus, mixtus Eyst.
- Hyacinthus Orientalis, serotinus, floribus erectis, candidis C. B. Pin.
45. *Hyacinthus Orientalis*, serotinus, erectis candidis floribus Eyst.
- Hyacinthus Orientalis, serotinus, floribus erectis, cæruleis C. B. Pin. 45.
Hyacinthus Orientalis, serotinus, erectis floribus cæruleis Eyst.
- Hyacinthus Orientalis, serotinus, striatus C. B. Pin. 45. *Hyacinthus mini-
mus*, serotinus, elegans, flosculis *Hyacinthi Orientalis* Adv. Par. 220.
App. 510.
- Hyacinthus Orientalis, flore duplici C. B. Pin. 45. Eyst
- Hyacinthus orientalis, flore duplici, cæruleo C. B. Pin. 45.

- Hyacinthus Orientalis*, flore duplici, cæruleo, Romanus dictus H. L. Bat.
- Hyacinthus Orientalis*, flore purpureo, pleno H. L. Bat.
- Hyacinthus Orientalis*, flore cæruleo, pleno C. B. Pin. 45.
- Hyacinthus Orientalis*, flore subcæruleo, pleno, maximus Belgarum H. R. Par.
- Hyacinthus Orientalis*, flore purpuro-violaceo, calyculis turgidis H. L. Bat.
- Hyacinthus Orientalis*, albus, multiplici flore C. B. Pin. 45. *Hyacinthus candidissimus*, pleno flore Eyst.
- Hyacinthus Orientalis*, pallidè incarnatus, multiplici flore H. L. Bat.
- Hyacinthus Orientalis*, roseus, Italicus dictus, multiplici flore candidissimo H. L. Bat.
- Hyacinthus Orientalis*, flore duplici, Capucinus dictus H. L. Bat.
- Hyacinthus Orientalis*, Capucinus dictus, flore elegantiori H. L. Bat.
- Hyacinthus Indicus*, tuberosus, flore *Hyacinthi Orientalis* C. B. Pin. 47. *Hyacinthus Indicus*, tuberosâ radice Clus. Hist. 176. J. B. 2. 588.
- Hyacinthus*, ab *Hyacintho* puero, ut fabulantur.

GENUS IV.

Muscari.

- M**USCARI est plantæ genus, flore AB, liliaceo, monopetalo, veluti campaniformi, globofo & in sex partes secto: ex cujus fundo surgit pistillum C, quod deinde abit in fructum D, plerumque triangularem, in tria loculamenta divisum E, feminibusque fectum ut plurimum subrotundis F. Tab. 150.
- Muscari* species sunt
- Muscari* arvense, latifolium, purpurascens. *Hyacinthus comosus major*, purpureus C. B. Pin. 42. *Hyacinthus maximus*, botryoides, comâ cæruleâ J. B. 2. 574. *Hyacinthus comosus*, spurius, tertius Dod. Pempr. 218.
- Muscari* arvense, latifolium, flore albo. *Hyacinthus comosus*, major, albus C. B. Pin. 42.
- Muscari* cæruleum, majus. *Hyacinthus racemosus*, cæruleus, major. C. B. Pin. 42. *Hyacinthus botryoides*, cæruleus, amœnus Lob. Icon. 108.
- Muscari* latifolium, speciosius. *Hyacinthus racemosus*, latifolius, speciosior C. B. Pin. 42. *Hyacinthus botryoides*, incarnatus Tabern. Icon. 628.
- Muscari* flore albo. *Hyacinthus racemosus*, albus C. B. Pin. 42. *Hyacinthus botryoides*, albus J. B. 2. 573. *Hyacinthus botryoides*, albo flore Clus. Hist. 182.
- Muscari* floribus è cæruleo virescentibus. *Hyacinthus racemosus*, floribus ex cæruleo virescentibus C. B. Pin. 42.
- Muscari* Byzantinum, flore candicante. *Hyacinthus comosus*, albus, Byzantinus C. B. Pin. 42. *Hyacinthus comosus*, Byzantinus, candicans, cum staminibus purpureis J. B. 2. 583.
- Muscari* uvâ ramosa, majus. *Hyacinthus uvâ ramosâ*, major C. B. Pin. 42. *Hyacinthus ramosus*, botryoides, cæruleus Caspari Bauhini Bry.

- Muscari uvâ ramosa minus. *Hyacinthus uvâ ramosa*, minor C. B. Pin. 42. *Hyacinthus botryoides* iij, uvâ ramosa Clus. Hist. 181.
- Muscari cæruleum, minus, latifolium, *Hyacinthus racemosus*, cæruleus, minor latifolius C. B. Pin. 43. *Hyacinthus botryoides*, vernus, minor, latifolius, cæruleus, inodorus J. B. 2. 572. *Hyacinthus botryoides*, 1. Clus. Hist. 181.
- Muscari arvense, juncifolium, cæruleum, minus. *Hyacinthus racemosus*, cæruleus, minor, juncifolius C. B. Pin. 43. *Hyacinthus vernus*, botryoides, minor, cæruleus, angustioribus foliis, odoratus J. B. 2. 571. *Hyacinthus racemosus* Dod. Pempt. 217.
- Muscari arvense, juncifolium, carneum minus. *Hyacinthus racemosus*, minor, juncifolius, carneo flore H. R. Par.
- Muscari arvense, juncifolium, exalbidum, minus. *Hyacinthus racemosus*, cæruleus, minor, juncifolius, flore dilute ex albedo C. B. Pin. 43.
- Muscari moschatum, griseo obsoleto flore. *Hyacinthus racemosus*, moschatum, griseo flore obsoleto H. R. Par.
- Muscari obsoletiore flore Clus. Hist. 178. *Hyacinthus racemosus*, moschatum C. B. Pin. 42. *Hyacinthus odoratissimus*, dictus Tibcadi & Muscari J. B. 2. 578.
- Muscari flore obsoleto nigro Eysf.
- Muscari flavo flore Clus. Hist. 179. *Hyacinthus racemosus*, moschatum, luteus C. B. Pin. 43. *Hyacinthus odoratissimus*, Tibcadi luteus J. B. 2. 579.
- Muscari præcox, flore luteo. *Hyacinthus racemosus*, luteus, præcox C. B. Pin. 43. *Hyacinthi Tibcadi lutei varietas* sive Muscari luteo-præcox J. B. 2. 579. *Tibcadi lutei varietas*, sive Muscari luteum, præcox Lob. Adv. Part. 2. 487.
- Muscari, ut existimant, ab odore floris moschato.

GENUS V.

Colchicum Colchique.

Tab. 181.

COLCHICUM est plantæ genus, flore A, liliaceo, monopetalo, ab ipsa radice emergente sub tubi tenuissimi formâ, in sex partes sensim ampliat. Pistillum autem B, è fundo floris surgit, in capillamenta tenuia C, desinens, abique in fructum D, oblongum, trigonum, in tria loculamenta E, divisum, seminibusque factum subrotundis F. His notis addenda est radix gemina, tuberosa, quarum altera carnosâ est G H, altera fibrata I, eodem involucri membranaceo K, obducta.

Tab. 182.

Colchici species sunt
 Colchicum commune C. B. Pin. 67. *Colchicum* J. B. 2. 649. *Colchicum* Dod. Pempt. 460.
 Colchicum album, cum purpurâsentibus lineis J. B. 2. 651.
 Colchicum commune, folio lineis albis picto H. R. Par.
 Colchicum commune, folio lineis interfecto luteis H. R. Par.

- Colchicum vulgare, atropurpureum Parisiense, flore simplici H. R. Par.
Colchique vineux.
- Colchicum vere & autumnno florens C. B. Pin. 68. *Colchicum biflorum* J. B. 2. 652. *Clus. Hist.* 202.
- Colchicum Anglicum, candidum, angustis foliis C. B. Pin. 68. *Colchicum candido flore, Anglicum* Lob. *Icon.* 143. J. B. 2. 654.
- Colchicum foliorum foliis albis & rubris, alternatim dispositis C. B. Pin. 68. *Colchicum album & rubrum* Eyst.
- Colchicum multiflorum C. B. Pin. 68. *Colchicum exoticum, foliis ternis purpureis & aliis ternis albicantibus varians.* Eyst.
- Colchicum album, striis variegatum C. B. Pin. 68. *Colchicum mixtum, autumnale* Eyst.
- Colchicum polyflorum, variegatum C. B. Pin. 68. *Colchicum versicolor, polyanthes, reforescens* Eyst.
- Colchicum latifolium, variegatum C. B. Pin. 68. *Colchicum Byzantinum, polyanthos, Fritillaria facie, autumnale* Eyst.
- Colchicum purpureo-lacteum, variegatum C. B. Pin. 68. *Colchicum ποικιλεῖς sive versicolore flore* J. B. 2. 655. *Colchicum iij.* *Clus. Hist.* 200.
- Colchicum ex albo & purpurascens varium C. B. Pin. 68. *Colchicum ποικιλεῖς, alterum* Clus. *Hist. App. cclvii.* J. B. 2. 656.
- Colchicum flore Fritillariæ instar tessellato C. B. Pin. 68. *Colchicum Fritillaria facie, pallidum* Suvert.
- Colchicum purpureum, magnis foliis viridibus latoribus & crispis, Compositum H. R. Par. *Colchicum variegatum* Corn. 136.
- Colchicum Lusitanicum, flore carneo, multiplici & purpureo vivacitum H. R. Par.
- Colchicum florum foliis angustis & variegatis C. B. Pin. 68. *Colchicum montanum, minus, versicolore flore* Clus. *Hist.* 201. J. B. 2. 656.
- Colchicum pleno flore, variegatum C. B. Pin. 68. *Colchicum flore pleno, maculatum, autumnale* Eyst.
- Colchicum latifolium, multiflorum, variegatum C. B. Pin. 68. *Colchicum polyanthes, candidum, eleganti rubore varium* D. J. Franqueville *Adv. Part.* 2. 500. J. B. 2. 653.
- Colchicum candidum, multiflorum C. B. Pin. 68. *Colchicum polyanthes album* J. B. 2. 653. *Colchicum Pannonicum, ποικιλεῖς, albo flore* Clus. *Hist.* 199.
- Colchicum polyanthes, lato Hellebori albi folio C. B. Pin. 68. *Colchicum Byzantinum, latifolium, polyanthes* J. B. 2. 655. *Colchicum Byzantinum, latifolium ποικιλεῖς* Clus. *Hist.* 199.
- Colchicum polyanthos, multiplex C. B. Pin. 68. *Colchicum polyanthos, flore multiplici, autumnale* Eyst.
- Colchicum polyanthos, foliis latis convolutis C. B. Pin. 69. *Colchicum vernum flore purpureo, plenum* Eyst.
- Colchicum pleno flore C. B. Pin. 69. J. B. 2. 654. *Clus. Hist.* 202.

Colchicum polyanthes, multiplex, flore albo H. L. Bar.

Colchicum polyanthes, multiplex, flore tessellato H. L. Bar.

Colchicum vernum, Hispanicum C. B. Pin. 69. *Colchicum vernum Clusii*
J. B. 2. 652.

Colchicum montanum, angustifolium C. B. Pin. 68. *Colchicum montanum,*
flore purpureo J. B. 2. 656.

Diosc. lib. 4. *Plurimum in Messania & apud Colchos nascitur Colchicum*, ait Dioscorides,
cap. 84. inde nomen.

S E C T I O I I.

De Herbis, flore Liliaceo, monopetalo, in sex partes secto,
cujus calyx abit in fructum.

G E N U S I.

Crocus. *Saffran.*

Tab. 183 &
184.

CR O C U S est plantæ genus, flore A, liliaceo, inferius tubulato, monopetalo, tubo scilicet in partes sex ampliato & pediculo B, insidente. Pistillum C, è fundo floris surgit in terna capillamenta capitata & cristata D, divisum: calyx verò E, deinde abit in fructum oblongum F, trigonum in tria loculamenta G, divisum, seminibusque factum subrotundis H. His notis addenda est radix gemina, tuberosa, quarum altera quæ minor est K, alteri majori I, carnosæ & fibratæ insidet; utraque verò involucre membranaceo M, obducitur.

Croci species sunt

Crocus sativus C. B. Pin. 65. *Crocus Dod. Pempr.* 213. J. B. 2. 637.

Crocus autumnalis, florem sine foliis promens, odorosus C. B. Pin. 65.

Crocus montanus 2, flore purpureo, foliis orbiculato mucrone J. B. 2. 646.

Crocum montanum, 2. *Clus. Hist.* 208.

Crocus Alpinus, autumnalis C. B. Pin. 65. *Crocus montanus, Autumnalis*
J. B. 2. 646. *Crocum montanum*, 1. *Clus. Hist.* 209.

Crocus autumnalis, subcæruleus, multiflorus C. B. Pin. 65. *Crocus montanus, tertius* J. B. 2. 646. *Crocum montanum*, iij. *Clus. Hist.* 209.

Crocus autumnalis, montanus, angustifolius, flore argenteo H. R. Par.

Crocus montanus, autumnalis, violaceus, amplo flore Belgarum H. R. Par.

Crocus autumnalis, flore minore C. B. Pin. 65. *Crocum montanum, Pyrenaicum autumnale* J. B. 2. 647. *Crocum Pyrenaicum, autumnale Clus. App. alt.*

Crocus angustifolius, nusquam florens H. R. Par.

Crocus Italicus, angustifolius, magno flore, radice rostratâ *Sisyrynchium Asprensium Col. Part.* 2. 7. *Sisyrynchium minus, angustifolium, flore majori, variegato* C. B. Pin. 41.

- Crocus Italicus*, angustifolius, parvo flore, radice rostratâ. *Sisyrinchium Theophrasti* Col. Part. 1. 328. *Sisyrinchium minus*, angustifolium C. B. Pin. 41.
- Crocus Italicus*, latifolius, radice rostratâ. *Sisyrinchium alterum*, latifolium Col. Part. 1. 329.
- Crocus sylvestris*, Byzantinus, ferotinus, candidus, tantillùm sub-cæruleus J. B. 2. 647. Adv. Part. 2. 498.
- Crocus vernus*, latifolius, purpureus, variegatus C. B. Pin. 65. *Crocus vernus*, latifolius, purpureus, versicolore flore Clus. Hist. 205. J. B. 3. 643.
- Crocus vernus*, latifolius, flore purpureo, magno C. B. Pin. 65. *Crocus vernus*, latifolius, purpureus, flore maiore J. B. 2. 642. *Crocus latifolius*, purpureo flore maiore Clus. Hist. 204.
- Crocus vernus*, latifolius, albus, variegatus C. B. Pin. 65. *Crocus vernus*, latifolius, albo flore interdum purpurâsentibus venis vario J. B. 2. 640. *Crocus vernus*, latifolius, albo flore Clus. Hist. 203.
- Crocus vernus*, lanthinus, latiore folio, lineâ mediâ albâ & margine flavefcente H. R. Par. *Agathe*.
- Crocus vernus*, latifolius, flore interiùs suaverubentibus lineis picto, exteriùs albidis H. R. Par.
- Crocus vernus*, tribus foliis suaverubentibus, aliis variegatis alternatim dispositis H. R. Par.
- Crocus vernus*, albus, versicolor, alter C. B. Pin. 66. *Crocus vernus*, latifolius, albus, versicolore flore 1. Clus. Hist. 204.
- Crocus vernus*, latifolius, purpuro-violaceus C. B. Pin. 66. *Crocus vernus*, latifolius, alter, flore purpureo, minore J. B. 2. 640. *Crocus vernus*, latifolius, flore purpureo, minore Clus. Hist. 203. *Crocus sylvestris*, vernalis, prior Dod. Pempt. 214.
- Crocus vernus*, latifolius flore albo, purpuro-violacea basi C. B. Pin. 66. *Crocus sylvestris*, vernus, tertius, flore albo, purpuro-violacea basi Lob. Icon. 140.
- Crocus vernus*, latifolius, flore supernè purpureo, inferiùs flavefcente C. B. Pin. 66. *Crocus sylvestris*, 1. Dalechampii Lugd. 1533.
- Crocus vernus*, latifolius, flore violaceo vel cæruleo distincto C. B. Pin. 66. *Crocus violaceus* & *cæruleus distinctus* Suvert.
- Crocus vernus*, latifolius, flore cæruleo, lineis violaceis variegato C. B. Pin. 66. *Crocus cæruleus*, lineis violaceis distinctus Suvert.
- Crocus vernus*, flore pleno C. B. Pin. 66. *Crocus vernus*, latifolius, duplici flore Clus. Hist. 205.
- Crocus vernus*, latifolius, multiflorus, purpuro-violaceus, lineis candidis C. B. Pin. 66. *Crocus vernus*, polyanthos, purpuro-violaceus, lineis candidis Eyst.
- Crocus vernus*, latifolius, multiflorus, floribus candidis, lineis purpuro-cæruleis C. B. Pin. 66. *Crocus vernus*, polyanthos, floribus candidis, lineis purpuro-cæruleis Eyst.
- Crocus vernus*, minor, albicans C. B. Pin. 66. *Crocus vernus*, latifolius,

- albo versicolore flore 2. simpliciter & duplici J. B. 2. 642. *Crocus vernus, latifolius, albus, versicolore flore*, 2. Clus. Hist. 204.
- Crocus vernus, minor, purpurascens* C. B. Pin. 66. *Crocus vernus, albus, caruleis oris in latere folii Lobelio, & Crocus vernus, latifolius, albo versicolore flore primus Clusio* J. B. 2. 642. *Crocus vernus, latifolius, albus, versicolore flore*, 1. Clus. Hist. 204.
- Crocus vernus, latifolius, albus vel cinericius* C. B. Pin. 66. *Crocus cinericius, duplex Suvert.*
- Crocus vernus, latifolius, flavus, flore majore* C. B. Pin. 66. *Croci verni species flava* J. B. 2. 643. *Crocus vernus, latifolius, flavo flore* Clus. Hist. 205.
- Crocus vernus, latifolius, flavus, flore minore & pallidiore* C. B. Pin. 66.
- Crocus vernus, latifolius, flavo flore, virente basi* H. R. Par.
- Crocus vernus, latifolius, flavus, coronâ phœnicæ* C. B. Pin. 66. *Crocus vernus, flore luteo, coronâ phœnicæ* Lob. Adv. Part. 2. 497.
- Crocus vernus, latifolius, aureus* C. B. Pin. 66. *Croci verni species aurea* J. B. 2. 643. *Crocus vernus, latifolius, aureo flore* Clus. Hist. 206.
- Crocus vernus, latifolius, pallidus* C. B. Pin. 66. *Croci verni species pallida* J. B. 2. 643. *Crocus vernus, latifolius, pallido flore* Clus. Hist. 206.
- Crocus vernus, latifolius, flavo-varius* C. B. Pin. 66. *Croci verni latifolii, flavi vario flore simpliciter* 1. species J. B. 2. 644. *Crocus vernus, latifolius, flavo-vario flore* 1. Clus. Hist. 206.
- Crocus vernus, latifolius, flavo-varius, alter* C. B. Pin. 66. *Croci verni latifolii flavi, vario flore simpliciter* 2. species J. B. 2. 644. *Crocus vernus latifolius, flavo-vario flore ij.* Clus. Hist. 206.
- Crocus vernus, latifolius, flavo-vario flore duplici* Clus. Hist. 206. *Croci verni latifolii flavi-vario flore duplici* 1. species J. B. 2. 644.
- Crocus vernus, angustifolius, magno flore* C. B. Pin. 67. *Crocus vernus, angustifolius, floribus caruleis sive violaceis, Hispanicus* J. B. 2. 645. *Crocus vernus, angustifolius* 1. Clus. Hist. 207.
- Crocus vernus, angustifolius, magno flore candido* C. B. Pin. 67. *Crocus vernus, angustifolius, floribus interdum candidis, Hispanicus* J. B. 2. 645.
- Crocus vernus, angustifolius, gemino bulbo* C. B. Pin. 66. *Crocus vernus, minor, alter, flore minore, ex albo purpureo* J. B. 2. 645. *Crocus sylvestris, vernalis, alter* Dod. Pempt. 214.
- Crocus vernus, angustifolius, parvo flore* C. B. Pin. 67. *Crocus vernus, angustifolius ij.* Clusio, flore multo minore, caruleo J. B. 2. 645. *Crocus vernus, angustifolius, ij.* Clus. Hist. 207.
- Crocus vernus, juncifolius, pupureus* C. B. Pin. 67. *Crocus angustifolius, 4. flore purpureo, saturati coloris* J. B. 2. 646. *Crocum vernum, angustifolium, violaceo flore* Clus. Hist. 208.
- Crocus vernus, capillari folio* Clus. App. 1. J. B. 2. 647.

- Crocus vernus*, angustifolius, variegatus C. B. Pin. 67. *Crocus vernus*,
aurens, *variegatus* Eyst.
Crocus differt à Colchico, 1°. radice geminâ, alterâ alteri insidente:
 2°. calyce in fructum abeunte: 3°. pistillo in capillamenta capitata &
 cristata desinente.

GENUS II.

Narcissus. *Narcisse*.

NARCISSEUS est plantæ genus, flore A, B, lilaceo, monoperalo, campaniformi C, D, in sex partes secto, meditullium ejus coronæ instar cingentes. Calyx autem E, F, qui plerumque prodit è vaginâ membranacæ G, H, abit deinde in fructum I, oblongum vel subrotundum, trigonum, trifariam dehiscens K, in tria loculamenta L, divisum, seminibusque sectum subrotundis M.

Tab. 135.

- Narcissi species sunt
Narcissus maximus, pallidus, foliis incanis C. B. Pin. 48. *Narcissus maximus*,
pallidus, *amplo calyce flavo* Clus. Cur. post. in fol. 60.
Narcissus maximus, flore cæruleo-albicante, fimbriâ crocæ, aureâ C. B.
 Pin. 48. *Narcissus maximus*, *medio-purpureus aut cæruleus*, *latifolius*,
Hispanicus Eyst.
Narcissus albus, magno odore, floris circulo pallido C. B. Pin. 48. *Nar-*
cissus medio-purpureus, *magno flore*, *folio latiore* J. B. 2. 601. *Narcissus la-*
tifolius, 7. Clus. Hist. 157.
Narcissus niveus, odoratus, circulo rubello C. B. Pin. 48. *Narcissus lati-*
folius, 6. Clus. Hist. 156.
Narcissus albus, circulo croceo, minor C. B. Pin. 49. *Narcissus medio-*
purpureus, *minor* J. B. 2. 601. *Narcissus minor serotinus*, *medio-croceus*
 Lob. Icon. 113.
Narcissus albus, circulo purpureo C. B. Pin. 48. *Narcissus medio-purpureus*
 Dod. Pempr. 223. J. B. 2. 600.
Narcissus albus, circulo croceo vel luteo C. B. Pin. 49. *Narcissus medio-*
luteus Dod. Pempr. 223.
Narcissus albus, major, odoratus C. B. Pin. 49. *Narcissus latifolius*, *major*,
in latifoliorum classe alter Clus. Hist. 156.
Narcissus Orientalis, major, albus C. B. Pin. 49. *Narcissus Orientalis*,
major polyanthos, *totus albus* Eyst.
Narcissus Orientalis, medius, albus C. B. Pin. 49. *Narcissus Orientalis*,
medius, *totus albus*, *polyanthos* Eyst.
Narcissus Orientalis, albus, calyce stellato C. B. Pin. 49. *Narcissus Ori-*
entalis, *albus*, *odoratus*, *calyce stellato* Eyst.
Narcissus totus albus, major C. B. Pin. 49. *Narcissus cum pluribus floribus*,
totus albus, *major* J. B. 2. 606. *Narcissus latifolius*, *simplici flore prorsus*
albo, 1. Clus. Hist. 155.
Narcissus totus albus, minor C. B. Pin. 49. *Narcissus foliis candicantibus*,

- cum pluribus floribus, totus albus, minor* J. B. 2. 606. *Narcissus latifolius, niveus, alter* Clus. Hist. 155.
- Narcissus niveus* C. B. Pin. 50. *Narcissus niveus, latifolius, Byzantinus* J. B. 2. 607. *Narcissus latifolius, niveus, tertius* Clus. Hist. 155.
- Narcissus albus, flore minore, Jasmini odore* C. B. Pin. 50. *Narcissus latifolius, niveus, tertius, alter* Clus. Hist. 155.
- Narcissus Orientalis, albus, calyce luteo, Campanulæ simili, maximus* C. B. Pin. 50. *Narcissus polyanthos, Orientalis, calyce medio-luteo, odoratus, maximus* Eyst.
- Narcissus Orientalis, albus, calyce luteo, medius* C. B. Pin. 50. *Narcissus polyanthos, Orientalis, medio-luteus, odoratus, medius* Eyst.
- Narcissus Orientalis, albus, calyce luteo, minor* C. B. Pin. 50. *Narcissus polyanthos, Orientalis, medio-luteus, minor, odoratus* Eyst.
- Narcissus Orientalis, calyce aureo, pluribus foliolis pleno* C. B. Pin. 50. *Narcissus Orientalis medio-croceus, calyce pleno* Eyst.
- Narcissus Orientalis, calyce rotundo, auro-luteo* C. B. Pin. 50. *Narcissus Orientalis, medio-croceus, major* Eyst.
- Narcissus pallidus, medio-croceus* C. B. Pin. 50. *Narcissus latifolius, flore prorsus albo, ij.* Clus. Hist. 155.
- Narcissus pallidus, medio-aureus* C. B. Pin. 50. *Narcissus medio-luteus, Pisanus, plures flores ferens* J. B. 2. 604. *Narcissus sulphurei coloris, minor* Clus. Cur. post. in fol. 62.
- Narcissus albus, circulo croceo, polyanthos* C. B. Pin. 50. *Narcissus medio-croceus, serotinus, cum aliquot floribus* J. B. 2. 604. *Narcissus medio-croceus, serotinus, polyanthos* Lob. Icon. 112.
- Narcissus medio-purpureus* Eyst.
- Narcissus pallidus, circulo luteo* C. B. Pin. 51. *Narcissus albidus, medio-luteus, cum aliquot floribus* J. B. 2. 604.
- Narcissus pallidus, circulo aureo, alter* C. B. Pin. 50. *Narcissus pallido flore, medio-aureus sive v.* Clus. Hist. 156. *Narcissus pallido flore, medio-aureus* J. B. 2. 607.
- Narcissus albus, foliis reflexis, calyce brevi, aureo* H. R. Par.
- Narcissus incomparabilis, flore pleno, partim flavo, partim croceo* H. R. Par.
- Narcissus medio-luteus, copioso flore, odore gravi* C. B. Pin. 50. *Narcissus multos ferens flores, medio-luteus, Narbonensis* J. B. 2. 603. *Narcissus medio-luteus, Donas Narbonensium* Lob. Icon. 114.
- Narcissus medio-luteus, majoribus floribus* C. B. Pin. 50. *Narcissus plures ferens flores majores, præcior, medio luteus* J. B. 2. 603. *Narcissus latifolius, Byzantinus, medio-luteus, ij.* Clus. Hist. 154.
- Narcissus niveus, calyce flavo, odoris fragrantissimi* C. B. Pin. 50. *Narcissus latifolius, simplex, medio-luteus, ij.* Clus. Hist. 154.
- Narcissus luteus, polyanthos, Africanus* C. B. Pin. 50. *Narcissus Africanus, flavus, polyanthos* Clus. Cur. post. in fol. 61.
- Narcissus luteus, polyanthos, Lusitanicus* C. B. Pin. 50. *Narcissus d'Argiers aut Ægyptius vocatus* Lob. Adv. Part. 2. 491.

- Narcissus Constantinopolitanus, polyanthos, major, melino pleno flore
H. R. Par.
Narcissus luteus, Constantinopolitanus C. B. Pin. 51. *Narcissus totus luteus, foliis angustis, Thracicus* J. B. 2. 607. *Narcissus latifolius, flore profusus flavo* Clus. *Hist.* 156.
- Narcissus angustifolius, totus luteus C. B. Pin. 51. *Narcissus totus luteus, semperflorens Caccini* Clus. *Cur. post. in fol.* 62.
- Narcissus angustifolius, flavus, magno calyce C. B. Pin. 51. *Narcissus juncifolius, flavus, amplo calyce* J. B. 2. 608. *Narcissus juncifolius, 1. amplo calyce* Clus. *Hist.* 158.
- Narcissus angustifolius, albus, major C. B. Pin. 51.
- Narcissus angustifolius, albus, minor C. B. Pin. 51. *Prodr.* 27.
- Narcissus angustifolius, pallidus, calyce flavo C. B. Pin. 51. *Narcissus sulphurei coloris, majusculus* Clus. *Cur. post. in fol.* 62.
- Narcissus parvus, albus, fimbriâ suave-rubente C. B. Pin. 51. *Narcissus parvus, stellatus, albus, medio suave-rubente vertice* Lob. *Adv. Part.* 2. 491.
- Narcissus medio-croceus, Gramineo folio C. B. Pin. 51. *Narcissus medio-croceus, tenuifolius* Lob. *Adv. Part.* 2. 490. J. B. 2. 602.
- Narcissus Juncifolius, oblongo calyce, luteus, major C. B. Pin. 51. *Narcissus Juncifolius, major* Dod. *Pempt.* 226.
- Narcissus Juncifolius, luteus, minor C. B. Pin. 51. *Narcissus Juncifolius, minor* Dod. *Pempt.* 226.
- Narcissus Juncifolius, flore luteo, variegato C. B. Pin. 51. *Narcissus luteus, albicantibus lineis distinctus, brevi calyce* Suvert.
- Narcissus Juncifolius, flore pallidiore, calyce flavo C. B. Pin. 51. *Narcissus Juncifolius, minor, flore pallido* J. B. 2. 609. *Narcissus Juncifolius, minor* Clus. *Hist. App. cclvij.*
- Narcissus Juncifolius, flore rotundo, roseo C. B. Pin. 51. *Narcissus Juncifolius, flore rotunda circinitatis roseo* Lob. *Icon.* 121.
- Narcissus Juncifolius, totus albus C. B. Pin. 51. *Narcissus Juncifolius, omnino albus, calyce longo* J. B. 2. 598. *Narcissus Juncifolius, flore albo, alter* Clus. *in Auct. Append. Alt.*
- Narcissus Juncifolius, albus, calyce magno D. Cor. Coorne, tortilibus foliis J. B. 2. 599. *Narcissus Juncifolius, albus, calyce magno* D. Cor. Coorne Lob. *Adv. Part.* 2. 492.
- Narcissus autumnalis, albus C. B. Pin. 51. *Narcissus Juncifolius, albus, autumnalis, medio-obsoletus* Suvert.
- Narcissus albus, autumnalis, minimus C. B. Pin. 51. *Narcissus serotinus sive autumnalis, minimus* Clus. *Hist.* 62.
- Narcissus latifolius, maximus, albus, calyce brevi, luteo C. B. Pin. 51. *Narcissus albus, maximus, calyce luteo, brevi* Eyst.
- Narcissus latifolius, pallidus, calyce amplo & aureo, caule striato C. B. Pin. 51. *Narcissus latifolius, flavo flore, amplo calyce* Clus. *Cur. post. in fol.* 11.
- Narcissus latifolius, pallidus, calyce amplo, alter C. B. Pin. 52. *Nar-*
Y y ij

- cissus maximus, pallidus, amplo calyce flavo Clus. Adv. Cur. post. in fol. 60.*
- Narcissus latifolius, sulphureus vel albus, brevi calyce C. B. Pin. 54. *Narcissus sulphurei coloris, brevi calyce Suvert.*
- Narcissus albus, medius, calyce luteo, brevi C. B. Pin. 52. *Eyft.*
- Narcissus maximus, pallidè luteus C. B. Pin. 52. *Narcissus maximus, griseus vel pallidus, amplo calyce flavo, non descriptus Suvert.*
- Narcissus subflavus, tubo sexangulo C. B. Pin. 52. *Narcissus falsus sive Pseudonarcissus, tubâ sexangulari, dilutior, flavus non descriptus Suvert.*
- Narcissus flavus, tubo rotundo C. B. Pin. 52. *Narcissus seu Pseudonarcissus oblongâ tubâ rotundâ, non fimbriatâ, quasi abscissâ, flavo flore Suvert.*
- Narcissus albus, tubo luteo C. B. Pin. 52. *Narcissus, seu Pseudonarcissus albus, oblongo calyce luteo Suvert.*
- Narcissus albus, calyce flavo, Muscati odore C. B. Pin. 52. *Narcissus foliis floris albis, oblongo calyce luteo J. B. 2. 597. Narcissus oblongo calyce Clus. App. Alt.*
- Narcissus albus, calyce flavo, alter C. B. Pin. 52. *Narcissus albus, oblongo calyce, præcox Adv. Cur. post. in fol. 61.*
- Narcissus sylvestris, pallidus, calyce luteo C. B. Pin. 52. *Bulbocodium vulgatum J. B. 2. 593. Narcissus luteus, sylvestris Dod. Pempt. 227.*
- Narcissus major, totus luteus, calyce prælongo C. B. Pin. 62. *Bulbocodium Hispanicum J. B. 2. 594. Pseudonarcissus major, Hispanicus Clus. Hist. 165.*
- Narcissus totus luteus, florum foliis reflexis C. B. Pin. 53. *Narcissus totus luteus, oblongo calyce & reflexis foliis Suvert.*
- Narcissus parvus, totus luteus C. B. Pin. 53. *Bulbocodium minus J. B. 2. 596. Pseudonarcissus minor, Hispanicus, latifolius Clus. Hist. 165.*
- Narcissus albus, oblongo calyce C. B. Pin. 53. *Pseudonarcissus albo flore J. B. 3. 597. Clus. App. Alt.*
- Narcissus albus, fimbriâ luteâ C. B. Pin. 53. *Pseudonarcissus flore alba, tubâ oblongâ, fimbriis luteis Suvert.*
- Narcissus luteus, repens C. B. Pin. 53. *Pseudonarcissus minor, luteus, repens Eyft.*
- Narcissus angustifolius, albus, calyce oblongo, floreque reflexo C. B. Pin. 53. *Narcissus Juncifolius, albus, flore reflexo Clus. App. Alt.*
- Narcissus montanus, Juncifolius, calyce flavo C. B. Pin. 53. *Bulbocodium tenuifolium, flore luteo J. B. 2. 596. Pseudonarcissus Juncis foliis, 1. Clus. Hist. 165.*
- Narcissus montanus, alter, flore fimbriato C. B. Pin. 53. *Bulbocodium tenuifolium, aliud, flore luteo fimbriato J. B. 2. 596. Pseudonarcissus Juncifolius, ij. flavo flore Clus. Hist. 166.*
- Narcissus montanus, albus, minimus C. B. Pin. 53. *Bulbocodium minimum, tenuifolium, album J. B. 2. 598. Pseudonarcissus Juncifolius, iij. albo flore Clus. Hist. 166.*

- Narcissus montanus, Juncifolius, calyce aureo C. B. Pin. 53. *Pseudonarcissus minimus, Juncifolius, aureus Eyst.*
- Narcissus montanus, coronatus C. B. Pin. 53. *Bulbocodium minimum, coronatum J. B. 2. 596. Narcissus montanus, minimus, coronatus Lob. Icon. 119.*
- Narcissus Orientalis, flore multiplici & pleno albo luteo C. B. Pin. 53. *Narcissus nobilis, Orientalis, polyanthos, mixtus Eyst.*
- Narcissus latifolius, albus, medio-luteus C. B. Pin. 53. *Narcissus cum pluribus floribus plenis, corollâ luteâ J. B. 2. 605. Narcissus multiplex Dod. Pempt. 224.*
- Narcissus latifolius, albus, medio-aureus C. B. Pin. 53. *Narcissus amplo flore, coronâ aureâ plenâ J. B. 2. 605. Narcissus pleno flore, ij. Clus. Hist. 160.*
- Narcissus albus, coronâ multiplici, luteâ C. B. Pin. 53. *Narcissus minore flore coronâ totâ luteâ J. B. 2. 606. Narcissus pleno flore, iij. Clus. Hist. 160.*
- Narcissus multiplex, totus flavus C. B. Pin. 54. *Narcissus plenus, iiij. flavo flore Clus. Hist. 161.*
- Narcissus medio-purpureus, multiplex C. B. Pin. 54. *Narcissus medio-purpureus, flore pleno J. B. 2. 602. Narcissus pleno flore, v. Clus. Hist. 161.*
- Narcissus totus niveus, multiplex C. B. Pin. 54. *Narcissus flore singulari, albo, pleno J. B. 2. 602. Narcissus pleno flore, vj. Clus. Hist. 161.*
- Narcissus albus, multiplex, ex Virginicâ, C. B. Pin. 54. *Narcissus totus albus, de Virginia, pleno flore, oblongo apice Suvert.*
- Narcissus sylvestris, multiplex, calyce carens C. B. Pin. 54. *Bulbocodium flore pleno J. B. 2. 594. Narcissus sylvestris, multiplex Dod. Pempt. 227.*
- Narcissus flore pleno, variegato C. B. Pin. 54. *Narcissus septentrionalis, flore pleno, luteo Suvert.*
- Narcissus luteus, sylvestris, duplici & triplici tubo aureo C. B. Pin. 54. *Bulbocodii pleno flore speciosum genus Venerii J. B. 2. 595. Pseudonarcissus pleno flore Clus. Hist. App. Alt.*
- Narcissus luteus, sylvestris triplici tubo, alter C. B. Pin. 54. *Varietas Pseudonarcissi pleno flore Clus. Cur. post. in fol. 13.*
- Narcissus luteus, tubo diviso C. B. Pin. 54. *Pseudonarcissus duplex, diviso calyce odoratus Suvert.*
- Narcissus latifolius, luteus, multiplex C. B. Pin. 54. *Narcissus Cyprius, luteus, polyanthos, flore pleno Lob. Adv. Part. 2. 490.*
- Narcissus Juncifolius, aureus, multiplex, Anemones formâ C. B. Pin. 54. *Narcissus Juncifolius, pleno flore Clus. Cur. post. in fol. 13.*
- Narcissus aureus, pleno flore Suvert.
- Narcissus maritimus C. B. Pin. 54. *Pancreatium Monspeffulanum, multis Scilla alba, parva J. B. 2. 611. Narcissus marinus Dod. Pempt. 229.*
- Narcissus maritimus, flore rubro C. B. Pin. 54. *Pancreatium floribus rubris Lob. Icon. 169.*

- Narcissus Illyricus, Liliaceus C. B. Pin. 55. *Panocratii Monspeliani vel Hemerocallidis Valentine facie Lilio-narcissus, vel Narcissus* 3. Martioli J. B. 2. 613. *Lilio-narcissus Hemerocallidis facie Clus. Hist.* 168.
- Narcissus vernus, Americanus, flore albo. *Panocratium alterum, vernum, Indicum* J. B. 2. 614. *Panocratium Indicum, alterum vernum, sive Narcissus Indicus; alter, facie Panocratii Monspeliaci* Lob. Adv. Part. 2. 502.
- Narcissus Americanus, flore multiplici, albo, odore Balsami Peruviani. *Narcissus totus albus, latifolius, polyanthos, major, odoratus, staminibus sex à tubi ampli margine extantibus Sloane Cat. Plant. Jam.* 115. *Lys blancs des Isles, du Terre pag.* 110.
- Narcissus Zelanicus, flore albo, hexagono, odorato H. L. Bat. & H. Amstel. in fol. 75.
- Narcissus vel à Narcisso juvene in florem mutato, ut jocatur Ovidius; vel quòd soporem inducat: *νεπνή, Sopor.*

GENUS III.

Iris. Flambe.

Tab. 186. 187.
et 188.

IRIS est plantæ genus, flore A, liliaceo, monopetalo, ad exortum veluti infundibuliformi B, & in partes sex ampliato, quarum tres 2, 3, 4, sursum; tres verò 1, 5, 6, deorsum spectant. Pistillum C, è fundo floris surgit tribus petalis instructum D, E, F, fornicatis, & partibus floris deorsum inflexis, ita incumbentibus ut palati cujusdam G, speciem præ se ferant. Calyx autem H, deinde abit in fructum oblongum I, K, O, trifariam apice dehiscentem N, in tria loculamenta L, M, divisum & seminibus foetum nunc subrotundis P, nunc planis Q. His notis addenda est radix carnosa, oblonga, repens & tunicis carens.

Iridis species sunt

- Iris vulgaris, Germanica, sive sylvestris C. B. Pin. 30. *Iris vulgaris, violacea sive purpurea, sylvestris* J. B. 2. 709. *Iris sylvestris* Tabern. Icon. 648.
- Iris hortensis, latifolia C. B. Pin. 31. *Iris vulgaris, violacea sive purpurea; hortensis* J. B. 2. 709. *Iris* Dod. Pempt. 243.
- Iris hortensis, pallidè cærulea C. B. Pin. 31. *Iris dilutè cærulea, involuacro albo* Tabern. Icon. 647.
- Iris hortensis, pallidè cærulea, involuacro albo, minor H. R. Par.
- Iris hortensis, alba, Germanica C. B. Pin. 31. *Iris nostras, vulgaris; candidis floribus* Lob. Icon. 59.
- Iris alba, Fiorentina C. B. Pin. 31. *Iris flore albo* J. B. 2. 719.
- Iris Illyrica C. B. Pin. 31. *Eyff.*
- Iris Sufiana, flore maximo, ex albo nigricante C. B. Pin. 31. *Iris latifolia, major, Sufiana vel Chalcedonica, flore majore, variegato Clusio prima* J. B. 2. 721. *Iris Chalcedonica, variegata* Lob. Icon. 67.
- Iris latifolia, minor, alba, oris cæruleis Suvert.
- Iris latifolia, minor, alba, oris dilutè purpureis H. R. Par.
- Iris Asiatica, cærulea, polyanthos C. B. Pin. 31. *Iris Asiatica, cærulea;*

- omnium Iridum amplissima, Dalmatica & affinis J. B. 2. 716. *Iris Dalmatica*, major Lob. Icon. 61.
- Iris Asiatica*, purpurea C. B. Pin. 31. *Iris Asiatica*, purpurea, major latifolia J. B. 2. 717. *Iris latifolia*, major, v. sive *Asiatica*, purpurea Clus. Hist. 219.
- Iris peregrina*, subrabens, inodora C. B. Pin. 31. *Iris major*, latifolia, flore purpureo, cum aliqua rubedine J. B. 2. 717. *Iris major*, latifolia, vj. Clus. Hist. 219.
- Iris peregrina*, odore Oxyacanthæ C. B. Pin. 31.
- Iris major latifolia*, Romana, cærulea Clusio 24. J. B. 2. 718. *Iris major*, latifolia, xxiiij. Clus. Hist. 223.
- Iris Dalmatica*, major C. B. Pin. 31. *Iris Dalmatica*, major, flore vulgari minus violaceo J. B. 2. 715. *Iris Chalcedonica*, ij. Tabern. Icon. 646.
- Iris Byzantina*, purpuro-cærulea C. B. Pin. 31. *Iris major*, latifolia, Byzantina, Dalmatica à Pancio missæ similis J. B. 2. 716. *Iris major*, latifolia, xvij. Clus. Hist. 221.
- Iris Damascena*, polyanthos C. B. Pin. 31. *Iris major*, latifolia sive *Damascena*, cærulea, Clusio 4. J. B. 2. 717. *Iris major*, latifolia, 4. sive *Damascena* Clus. Hist. 218.
- Iris latifolia*, Germanica, odore suavi C. B. Pin. 31. *Iris latifolia*, major, purpurea, quibusdam Illyrica J. B. 2. 717. *Iris major*, latifolia, viij. Clus. Hist. 219.
- Iris latifolia*, Germanica, odore Sambuci C. B. Pin. 31. *Iris major*, latifolia, cui in flore crassa vena purpurea J. B. 2. 717. *Iris major*, latifolia, viij. Clus. Hist. 219.
- Iris latifolia*, Germanica, ochroleucos C. B. Pin. 31. *Iris major*, latifolia, ochroleucos Clusio 28. J. B. 2. 721. *Iris major*, latifolia, 28. Clus. Hist. 223.
- Iris latifolia*, Germanica, candido-purpurea C. B. Pin. 31. *Iris major*, latifolia, purpurea, foliis repandis candicantibus, purpureis venis distinctis Clusio 21. J. B. 2. 719. *Iris major*, latifolia, 21. Clus. Hist. 222.
- Iris latifolia*, odore Oxyacanthæ C. B. Pin. 31. *Iris exotica*, colore quasi pallido fuligine perfuso Camerarii Clusio 14. J. B. 2. 719. *Iris major*, latifolia, xiiij. Clus. Hist. 220.
- Iris latifolia*, Pannonica, colore multiplici C. P. Pin. 31. *Iris lutea*, foliis flore repandis, variegatis J. B. 2. 720. *Iris major*, latifolia, xv. Clus. Hist. 221.
- Iris latifolia*, alba, viridis C. B. Pin. 32. *Iris major*, foliis duobus coloribus distinctis albo & viridi, Clusio 16. J. B. 2. 719. *Iris major*, latifolia, xvj. Clus. Hist. 221.
- Iris latifolia*, caule aphylo C. B. Pin. 32. *Iris major*, latifolia, purpurea, caule nudo, alia, Clusio 26 J. B. 2. 723. *Iris major*, xxv. & xxvj. Clus. Hist. 223.
- Iris latifolia*, candida, purpureis venis distincta C. B. Pin. 32. *Iris major*,

- latifolia*, candida, cum multis fibris purpureis Clusio 27. J. B. 2. 720.
Iris major, *latifolia*, xxvij. Clus. Hist. 223.
Iris latifolia, Belgica, odore Sambuci C. B. Pin. 32. *Iris Lustanica*, verna, violacea & Clusii major, *latifolia*, nona, cum venis purpureis J. B. 2. 717.
Iris major, *latifolia* ix. Clus. Hist. 219.
Iris latifolia, Belgica, versicolor, odore Sambuci C. B. Pin. 32. *Iris latifolia*, major, cui ora ad flavum obsoletum accedunt J. B. 2. 718. *Iris major latifolia*, x. Clus. Hist. 219.
Iris latifolia, Belgica, odore Sambuci, altera C. B. Pin. 32. *Iris latifolia*, major, cum oris purpurascens J. B. 2. 718. *Iris latifolia*, major, xj. Clus. Hist. 220.
Iris latifolia, Belgica, variegata C. B. Pin. 32. *Iris latifolia*, major, flore versicolor J. B. 2. 718. *Iris major*, *latifolia*, xij. Clus. Hist. 220.
Iris latifolia, Belgica, cærulea, versicolor C. B. Pin. 32. *Iris latifolia*, major, versicolore, cærulea, dilutior Clusii 13. J. B. 2. 718. *Iris major*, *latifolia* xij. Clus. Hist. 220.
Iris latifolia, ex albo pallescens, striata C. B. Pin. 32. *Iris major latifolia*, pallescens ex albo, cum purpureis venis J. B. 2. 719. *Iris major*, *latifolia*, xvij. Clus. Hist. 221.
Iris latifolia, humilior, purpurea C. B. Pin. 32. *Iris major*, *latifolia*, angustioribus foliis, purpureis floribus minoribus Clusio 19. J. B. 2. 718. *Iris major*, *latifolia*, xix. Clus. Hist. 221.
Iris latifolia, humilior, versicolor C. B. Pin. 32. *Iris major*, *latifolia*, surrectis floribus foliis, flavis & purpureis lineis distinctis Clusio 20. J. B. 2. 721. *Iris major*, *latifolia*, xx. Clus. Hist. 222.
Iris biflora, flore minore, odore Lillii Convallium C. B. Pin. 32. *Iris biflora Lustanica*, flore violaceo, Clusio 22. J. B. 2. 722. *Iris biflora*, *Lustanica* Dod. Pempt. 244.
Iris Illyrica, flore majore. *Iridi biflora affinis*, flore majore C. B. Pin. 32. *Iris major*, *latifolia* xxij. Clus. Hist. 223.
Iris Dalmatica, minor Clus. Hist. 284. Lob. Icon. 62. *Iris major*, *latifolia*, xvij. Clus. Hist. 221. *Iridi biflora affinis minor* C. B. Pin. 32. *Iris Dalmatica*, minor, flore purpurea dilutioris J. B. 2. 716.
Iris sativa, lutea C. B. Pin. 42. *Iris sativa*, floribus aureis Matth.
Iris lutea, variegata Clusii Lob. Icon. 66.
Iris media, longissimis foliis, lutea C. B. Pin. 32. *Iris Tripolitana*, foliis longissimis, flore aureo J. B. 2. 730. *Iris Tripolitana* Clus. Hist. 227.
Iris palustris, lutea sive *Acorus adulterinus* C. B. Pin. 34. *Iris palustris*, lutea sive *Acorus adulterinus* J. B. 2. 732.
Iris palustris, lutea sive *Acorus adulterinus*, foliis glaucis, brevioribus H. L. Bar.
Iris palustris, pallida Raii Synopf. 234.
Iris foetidissima seu *Xyris*. *Gladiolus foetidus* C. B. Pin. 30. *Spatula foetida* Dod. Pempt. 247. *Spatula foetida*, plerisque *Xyris* J. B. 2. 731.
Iris pratensis, angustifolia, folio foetido C. B. Pin. 32. *Iris angustifolia*. 1. Clus. Hist. 228.

- Iris pratensis*, angustifolia, non fœtida, altior C. B. Pin. 32. *Iris tenuifolia major*, flore cœruleo & striato, angustifolia, ij. J. B. 2. 727. *Iris sylvestris*, Byzantina, peramœna Lob. Icon. 69.
- Iris pratensis*, angustifolia, humilior C. B. Pin. 32. *Iris minor sive tenuifolia* Dod. Pempr. 246.
- Iris angustifolia*, maritima, major C. B. Pin. 32. *Iris sylvestris*, maritima, Narbonensis, an Medium Dioscoridis? Lob. Icon. 68.
- Iris angustifolia*, maritima, minor C. B. Pin. 33. *Iris angustifolia*, minor, Clusii iv. J. B. 2. 726. *Iris angustifolia*, iiij. Clus. Hist. 230.
- Iris angustifolia*, hortensis, vesicicolor C. B. Pin. 33. *Iris angustifolia*, flore violaceo, reflexis foliis lacteis & purpureis venis variis Clusii, v. J. B. 2. 730. *Iris angustifolia*, v. Clus. Hist. 230.
- Iris angustifolia*, candida, lineis rubentibus notata C. B. Pin. 33. *Iris angustifolia*, flore albo J. B. 2. 728. *Iris candidis floribus*, angustifolia Lob. Adv. Part. 2. 479.
- Iris angustifolia*, bicolor C. B. Pin. 33. *Iris altissima*, bicolor, cœruleo, obsoleto, cinereoque mixta J. B. 2. 718. *Iris flore cœruleo*, obsoleto cinereoque, polysora, *Iris maritima* quorundam Lob. Icon. 60.
- Iris angustifolia*, Prunum redolens, minor, C. B. Pin. 33. *Iris Graminea*, cui pereunt quotannis folia J. E. 2. 727. *Chamaeiris* Dod. Pempr. 247. *Iris angustifolia*, vj. Clus. Hist. 230.
- Iris angustifolia*, Prunum redolens, major C. B. Pin. 33. *Chamaeiris angustifolia* Tabern. Icon. 649.
- Iris humilis*, major, saturatè purpurea, biflora. *Chamaeiris major*, saturatè purpurea, biflora C. B. Pin. 33. *Chamaeiris latifolia*, biflora Eyst.
- Iris humilis*, flore atropurpureo H. L. Bat.
- Iris humilis*, variegata. *Chamaeiris variegata* C. B. Pin. 33. *Pusille Iridis latifolia* varietas Lob. Icon. 64.
- Iris humilis*, flore saturatè violaceo. *Chamaeiris flore saturo-violaceo* C. B. Pin. 33. *Chamaeiris latifolia*, major Clus. Hist. 225.
- Iris humilis*, minor, flore purpureo. *Chamaeiris minor*, flore purpureo C. B. Pin. 33. *Iris humilis*, latifolia, minor J. P. 2. 724. *Iris violacea*, parva Lob. Icon. 63.
- Iris humilis* candicans, venis & orâ cœruleis. *Chamaeiris minima*, candicans, venis & orâ cœruleis H. R. Par.
- Iris humilis*, Pyrenaica, foliis repândis, è luteo virescentibus. *Chamaeiris Pyrenaica*, foliis repândis, è luteo virescentibus H. R. Par.
- Iris humilis*, Pyrenaica, foliis repândis, virescentibus, cum lineis cœruleis. *Chamaeiris Pyrenaica*, folio repando, virescente, lineis intersecto cœruleis H. R. Par.
- Iris humilis*, minor, flore purpuro-cœruleo. *Chamaeiris minor*, flore purpuro-cœruleo C. P. Pin. 33. *Chamaeiris latifolia*, minor, ij. Clus. Hist. 225. *Iris humilis*, latifolia, minor, altera J. B. 2. 725.
- Iris humilis*, flore rubello. *Chamaeiris minor*, flore rubello C. B. Pin. 33. *Iris humilis*, latifolia, minor, 3. J. B. 2. 725. *Chamaeiris latifolia*, flore rubello Lob. Icon. 65.

- Iris humilis, minor, flore variè picto. Chamæiris minor, flore variè picto. C. B. Pin. 33. Iris humilis, latifolia, minor, elegantissima, variè picta. Clusio Chamæiris 7. J. B. 2. 725. Chamæiris latifolia, minor, vij. Clus. Hist. 227.*
- Iris humilis, flore purpureo, flavescente. Chamæiris flore purpureo, flavescente C. B. Pin. 33. Iris humilis, latifolia, minor, flore vario, ejus foliis valde incurvis. Clusio Chamæiris 8. J. B. 2. 725. Chamæiris flavo & purpurascente flore Eyst.*
- Iris humilis flore pallido & albo. Chamæiris flore pallido & albo C. B. Pin. 33. Iris humilis, latifolia, minor, iv. J. B. 2. 725. Chamæiris latifolia, minor, iiij. Clus. Hist. 226.*
- Iris humilis, minor, flore variegato. Chamæiris minor, flore variegato C. B. Pin. 34. Chamæiris latifolia, minor, v. Clus. Hist. 225. J. B. 2. 725. Iris humilis, latifolia minor, v. J. B. 2. 725.*
- Iris humilis, flore candido. Chamæiris flore candido C. B. Pin. 34. Iris humilis, latifolia, seu Chamæiris nivea J. B. 2. 723. Chamæiris nivea aut candida Lob. Icon. 65.*
- Iris humilis, flore luteo. Chamæiris flore luteo C. B. Pin. 34. Chamæiris lutea, altera Lob. Icon. 66.*
- Iris humilis, flore obsoletè pallido. Chamæiris flore obsoletè pallido C. B. Pin. 34. Chamæiris latifolia, minor, vj. Clus. Hist. 226.*
- Iris humilis, flore pallidè luteo. Chamæiris flore pallidè luteo vel Chamæiris minor, ἰρις ὀλίγουτος C. B. Pin. 34. Chamæiris latifolia, minor, ix. Clus. Hist. 227.*
- Iris humilis, candicans, venis variis distincta. Chamæiris candicans, venis variis distincta C. B. Pin. 34. Iris humilis, latifolia, minor, flore vario, foliis reflexis, candicantibus. Clusio Chamæiris latifolia, minor, ij. J. B. 2. 726. Chamæiris latifolia, minor, xj. Clus. Hist. 227.*
- Iris humilis, saxatilis, Gallica. Chamæiris saxatilis, Gallica C. B. Pin. 34. Iris humilis, latifolia, colore violaceo & saxatilis eadem J. B. 2. 723. Perpusilla saxatilis Iris latifolia, acaulis sermè Lob. Icon. 64.*
- Iris humilis, latifolia, saxatilis, Lusitanica. Chamæiris latifolia, saxatilis, Lusitanica C. B. Pin. 34. Iridis humilis aliud genus Clus. Hist. 224.*
- Iris humilis, latifolia, major, acaulis J. B. 2. 724. Chamæiridis latifoliae genus alterum Clus. Hist. 224.*
- Iris, à caelestis arcus similitudine nomen obtinuit, ut ait Dioscorides.*

Tab. 1. cap. 1.

GENUS IV.

Xiphion.

Tab. 189.

XIPHION est plantæ genus, flore A, liliaceo, monopetalo, Iridis floris æmulo. Pistillum B, tribus petalis pariter donatur: calyx verò C, abit in fructum Iridis fructus formâ, sed radix D, bulbosa est, seu plurimis tumidicis constat E.

Xiphii species sunt

- Xiphion latifolium, acaulon, odoratum, flore cæruleo. *Iris bulbosa, latifolia, acaulos, odora, flore cæruleo* C. B. Pin. 38. *Iris bulbosa, latifolia, flore cæruleo* J. B. 2. 703. *Iris bulbosa, latifolia* Dod. Pempe. 212.
- Xiphion, latifolium, acaulon, odoratum, flore purpureo. *Iris bulbosa, acaulos, odora, flore purpureo* C. B. Pin. 38. *Iris bulbosa, latifolia, purpurea* Suvert.
- Xiphion latifolium, acaulon, odoratum, flore lactei coloris. *Iris bulbosa, latifolia, acaulos, odorata, flore lactei coloris* C. B. Pin. 38. *Iris bulbosa, latifolia, flore candido* J. B. 2. 703.
- Xiphion album, oris cæruleis. *Iris bulbosa, oris cæruleis* Suvert.
- Xiphion Persicum, præcox, flore variegato. *Iris Persica, variegata, præcox* Ferr. Flor. 152. *Iris bulbosa, Persica* Park. Par. 172.
- Xiphion Porcellana dictum. *Iris bulbosa, Porcellana dicta* H. L. Bat.
- Xiphion Chamoletta Lavandulacea dictum. *Iris bulbosa, flore Lavandulaceo. Chamoletta Lavandulacea* Belgarum H. L. Bat.
- Xiphion Chamoletta dictum, flore cæruleo, verficolor. *Iris bulbosa, major flore cæruleo, variegata, sive Chamoletta* Joan. Rhea.
- Xiphion Chamoletta dictum, flore purpureo, verficolor. *Iris bulbosa, flore purpureo, verficolor* Joan. Rhea. *Chamoletta purpurea* Belgarum H. L. Bat.
- Xiphion latifolium, caule donatum, flore cæruleo. *Iris bulbosa, latifolia, caule donata, flore cæruleo* C. B. Pin. 38. *Iris bulbosa, Anglica, flore cæruleo* Eyst.
- Xiphion latifolium, caule donatum, flore atro-purpurante. *Iris bulbosa, latifolia, caule donata, flore atro-purpurante* C. B. Pin. 38. *Iris bulbosa, latifolia, flore atro-purpurante* Eyst.
- Xiphion latifolium, caule donatum, flore cæruleo, lineis violaceis aut purpureis distincto. *Iris bulbosa, latifolia, caule donata, lineis violaceis aut purpureis distincta* C. B. Pin. 38.
- Xiphion latifolium, caule donatum, flore cinereo, violaceis striis distincto. *Iris bulbosa, latifolia, caule donata, cinerea, violaceis striis distincta* C. B. Pin. 38.
- Xiphion latifolium, candidum. *Iris bulbosa, latifolia, candida* C. B. Pin. 38. *Iris bulbosa, Anglica, major flore candido* Eyst.
- Xiphion foliis amplioribus, maculatis, flore purpureo. *Iris bulbosa, foliis Cepaceis maculatis, flore purpureo, inodoro* C. B. Pin. 38. *Iris bulbosa* Dod. Pempt. 211.
- Xiphion foliis amplioribus, maculatis, flore violaceo. *Iris bulbosa, foliis Cepaceis, maculatis, flore violaceo* C. B. Pin. 38. *Iris bulbosa, tota violacea* J. B. 2. 703.
- Xiphion foliis amplioribus, maculatis, flore atro-rubente, in summo albo. *Iris bulbosa, foliis Cepaceis, maculatis, flore atro-rubente, in summo albo* C. B. Pin. 38.

- Xiphion foliis amplioribus, maculatis, flore niveo. *Iris bulbosa*, foliis *Cepaceis*, maculatis, flore niveo, inodoro C. B. Pin. 38. *Iris bulbosa*, flore albo *Eyst.*
- Xiphion angustifolium, flore vario. *Iris bulbosa*, *Lusitanica* Dod. *Pempt.* 211. *Iris bulbosa*, angustifolia, tricolor, odore *Coriandri* C. B. Pin. 38. *Iris bulbosa* cæruleo & albo versicolor J. B. 2. 704.
- Xiphion angustifolium, flore vario, alterum. *Iris bulbosa* angustifolia, tricolor C. B. Pin. 38. *Iris bulbosa*, iij. sive versicolor *Clus. Hist.* 211.
- Xiphion majus, flore luteo, inodoro. *Iris bulbosa*, lutea, inodora, major C. B. Pin. 39. *Iris bulbosa*, lutea J. B. 2. 705. *Hyacinthus Poëtarum luteus* Lob. *Icon.* 95.
- Xiphion majus, flore luteo-pallescente. *Iris bulbosa* pallido colore, sive luteo pallescente *Eyst.*
- Xiphion majus, flore luteo, mixto. *Iris bulbosa*, lutea, mixta *Eyst.*
- Xiphion verticolor & multiflorum. *Iris bulbosa*, versicolor, ποικύλλος J. B. 2. 704. *Clus. Hist.* 211. *Iris bulbosa* versicolor, ramosa C. B. Pin. 39.
- Xiphion minus, flore luteo, inodoro. *Iris bulbosa*, lutea, inodora, minor C. B. Pin. 39. *Iris Manritanica* *Clus. Cur. post. in fol.* 24.
- Xiphion majus & elatius verticolor, flore luteo. *Iris bulbosa*, lutea, versicolor, major & elatior C. B. Pin. 39. *Iris bulbosa*, lutea, varia Lob. *Adv. Part.* 2. 510. *Iris bulbosa*, flavo-varia, hoc est, 1. *Classis tertia* *Clus. Hist.* 214.
- Xiphion majus & humilius, flore amplo, flavo-vario. *Iris bulbosa*, lutea, versicolor, latifolia, humilius, quadruplex C. B. Pin. 39. *Iris bulbosa* flavi varia *Classis tertia* 2, 3, 4, & octava *Clus. Hist.* 214.
- Xiphion angustifolium, verticolor, elatius. *Iris bulbosa*, lutea, versicolor, angustifolia, elatior, duplex C. B. Pin. 39. *Iris bulbosa*, flavi-varia *Classis tertia* v. & vj. *Clus. Hist.* 214.
- Xiphion verticolor, humile, minore flore. *Iris bulbosa*, lutea, versicolor, angustifolia, humilius, triplex C. B. Pin. 40. *Iris bulbosa*, flavo-varia *Classis tertia* 9, 10, & 11. *Clus. Hist.* 215.
- Xiphion luteum, verticolor, medium. *Iris bulbosa*, lutea, versicolor, inter latifoliam & angustifoliam media C. B. Pin. 40. *Iris bulbosa* flavo-varia 12. *Clus. Hist.* 212.
- Xiphion angustifolium, flore cæruleo, odoro. *Iris bulbosa*, angustifolia, cærulea, Tille odore C. B. Pin. 40. *Iris bulbosa*, cærulea, *Lusitanica* J. B. 2. 705. *Iris bulbosa* v. sive cærulea *Clus. Hist.* 212.
- Xiphion cæruleum, minus. *Iris bulbosa*, cærulea, minor C. B. Pin. 40. *Iris Hispanica*, cæruleo-purpurea *Suvert.*
- Xiphion cæruleo-purpurascens, vario flore. *Iris bulbosa*, cæruleo-purpurascens, vario flore C. B. Pin. 40. *Iridis bulbosa* versicoloris 13, genus *Clus. Hist.* 215.
- Xiphion cæruleo-violaceo. *Iris bulbosa*, cæruleo-violacea C. B. Pin. 40. *Iris bulbosa*, flore cæruleo & purpureo *Eyst.*
- Xiphion angustifolium, violaceum. *Iris bulbosa*, angustifolia, violacea C. B.

- Pin. 40. Iris bulbosa, violacea, Pyrenaica Lob. Adv. Part. 2. 511.*
Xiphion angustifolium, album. Iris bulbosa, angustifolia, alba C. B. Pin. 40.
Iris bulbosa, alba Lob. Adv. Part. 2. 511.
Xiphion Americanum, flore è luteo nigricante Plum.
Xiphion à voce Græca εἶδος gladius, propter folia quasi ensiformia.

GENUS V.

Sisyrinchium.

SISYRINCHIUM est plantæ genus, ab Iride & Xiphio diversum, radice geminâ, alterâ alteri insidente, qualis in Croco & Gladiodo observatur.

Sisyrinchii species sunt

- Sisyrinchium majus, flore luteâ maculâ notato C. B. Pin. 40. Sisyrinchium majus Clus. Hist. 216. Iridi bulbosâ affine. Sisyrinchium majus J. B. 2. 708.*
Sisyrinchium majus, flore albâ maculâ notato C. B. Pin. 41. Sisyrinchium Mauritanicum Clus. Cur. post. in-fol. 25.
Sisyrinchium medium C. B. Pin. 41. Iridi bulbosâ affine Sisyrinchium minus J. B. 2. 708. Sisyrinchium minus Clus. Hist. 2. 6.
Sisyrinchium à vocibus Græcis ἴσος & ῥοστρον Rostrum, quasi diceret rostrum Suillum, tum propter radicis formam, tum quòd Sues rostro terram fodiant ut ea radice pascantur.

GENUS VI.

Gladiolus. Glâient.

GLADIOLUS est plantæ genus, flore A, liliaceo monopetalo, ad exortum quasi infundibuliformi, in duo labia ampliata, superiori scilicet imbricato, inferiori verò quinquepartito. Calyx autem B, cui flos insidet, abicit deinde in fructum oblongam C, in tria loculamenta divisum D, seminibusque fœctum subrotundis E, calyptrâ involutis F. His notis addenda est radix gemina, carnosa H, tuberosa, altera G, alteri K, incumbens.

Tab. 190.

Gladioli species sunt

- Gladiolus maximus, Indicus C. B. Pin. 41. Gladiolus maximus, Promontorii Bonæ Spei, flore rubro, incarnato Suvert. 66.*
Gladiolus major, Byzantinus C. B. Pin. 41. Gladiolus Byzantinus, atropurpureus Suvert. 41.
Gladiolus floribus uno versu dispositis, major & procerior, flore purpuro-rubente C. B. Pin. 41. Gladiolus sive Xiphion J. B. 2. 701. Gladiolus Dod. Pempt. 209.
Gladiolus floribus uno versu dispositis, major & procerior, flore candicante C. B. Pin. 41. Gladiolus flore albo Suvert. 42.
Gladiolus carnei coloris Suvert. 42.

- Gladiolus floribus uno versu dispositis, minor & humilior C. B. Pin. 41.
 Gladiolus floribus uno versu dispositis, minor C. B. Pin. 41. *Gladiolus minimus* Lob. *Adv. Part.* 2. 511.
 Gladiolus minor, floribus uno versu dispositis, incarnatis H. R. Bat.
 Gladiolus utrinque floridus C. B. Pin. 41. *Gladiolus Italicus, purpureo-violetaceus* Suwerr.
 Gladiolus utrinque floridus, flore rubro C. B. Pin. 41. *Gladiolus Italicus, flore rubro* Eysf.
 Gladiolus utrinque floridus, floribus albis H. R. Monfp.
 Gladiolus angusto Gramineo folio C. B. Pin. 41. *Prodr.* 26.
 Gladiolus, à foliorum formâ, quæ gladium quodammodo refert.

G E N U S VII.

Aloë. *Aloes.*

Tab. 191.

ALOË est plantæ genus, flore A, C, liliaceo, monopetalo, veluti tubularo, in sex partes secto: cujus calyx B, in quibusdam speciebus, in alis verò pistillum D, abit in fructum E, oblongum, plerumque cylindraceum, in terna loculamenta divisum F, feminibusque factum G, planis & quasi semicircularibus.

Aloës species sunt

- Aloë vulgaris C. B. Pin. 286. *Aloë J. B.* 3. 696. *Dod. Pempt.* 359.
 Aloë vera, costâ spinosâ Munt. *Hist.* 310. *Aloë Africana, foliis erectis, superficie muricatis* Pluk. *Phytog. Tab.* 129. *fig.* 2.
 Aloë Succotrina, angustifolia, spinosa, flore purpureo Breyn. *Prodr.* 2. *H. Amstel. in-fol.* 91. *Aloë Americana, Anana folio, floribus suave-rubentibus* Pluk. *Phytog. Tab.* 240. *fig.* 4.
 Aloë folio in oblongum aculeum abeunte C. B. Pin. 286. *Aloë Americana, muricata* J. B. 3. 701. *Aloë ex America* *Dod. Pempt.* 359. *Aloë Americana, florida* Ald. *H. Fernel.* 94.
 Aloë Americana, folio in oblongum aculeum abeunte, minor *Prodr. Par. Bat.*
 Aloë Americana, ex Vera-Cruce, foliis latioribus, glaucis H. Beaumont.
 Aloë Americana, sobolifera H. L. Bat.
 Aloë Americana, sobolifera, spinis paucioribus *Prodr. Par. Bat.*
 Aloë Americana sobolifera, foliis eleganter variegatis *Prodr. Par. Bat.* *Aloë Americana, foliis ex albo & viridi eleganter variegatis* H. Beaumont.
 Aloë Americana, foliis erectis, aculeis robustissimis armatis *Prodr. Par. Bat.*
 Aloë Americana, lævis, latissimo folio splendente Car. H. Amstel.
 Aloë Americana, Surinamensis, foliis latioribus, lucidis, ferratis H. Beaumont.
 Aloë Americana, minor, foliis per margines frequentissimis & molliusculis spinis armatis H. L. Bat. 16. *Aloë vera, minor* Munt. *Aloed.* p. 2.
 Aloë Brasiliensis *Caraguata* dicta Marcgravii, Raii *Hist.* 1199.
 Aloë, à voce Græca *ἀλός, Mare*, quòd in maritimis nascatur.

GENUS VIII.

Cannacorus. *Balifer.*

CANNACORUS est plantæ genus, flore A, liliaceo, monopetalo, veluti tubulato, in sex partes secto, quarum una ligulam promit B, quæ pistilli vice fungi videtur, & præterea quasi staminis locum teneret, apice donatur C. Calyx autem D, E, qui tubulatus est, florem complectitur, & deinde abit in fructum oblongum vel subrotundum F, membranaceum, in terna loculamenta divisum G, seminibusque foetum plerumque sphaericis H. Tab. 192.

Cannacori species sunt

Cannacorus latifolius, vulgaris. *Arundo Indica, florida. Cannacorus quorundam Lob. Icon. 56. Arundo Indica, latifolia C. B. Pin. 19. J. B. 2. 489. tum & Canna sive Arundo Indica, quibusdam Flos Cancræ J. B. 2. 752.*

Cannacorus flore luteo punctato. *Arundo Indica, latifolia, flore luteo punctato C. B. Pin. 19. J. B. 2. 490. Canna Indica lutea, rubris maculis punctata, vel flore croceo, guttato Eyst.*

Cannacorus amplissimo folio, flore rutilo. *Arundo Indica, latissimo folio, flore rutilo H. R. Par.*

Cannacorus flore coccineo, splendente. *Canna Americana, flore fulgenti cocco splendente H. L. Bat.*

Cannacorus angustifolius, flore flavescente. *Canna Indica, angustifolia, flore flavo H. L. Bat.*

Cannacorus radice croceâ, sive Curcuma officinarum. *Crocus Indicus, Arabibus Curcum, officinis nostris radix Curcumæ dicta Bont. 116. Florem ex quatuor petalis constare affirmabat D. Hermannus, ut refert D. Raius. At flos ille ex Indiis allatus & siccus, monopetalos & multifariam scissus mihi visus est.* Hist. 106.

Cannacorus, quasi diceretur planta ad Cannam & Acorum accedens.

SECTIO III.

De Herbis flore liliaceo, tripetalo.

GENUS I.

Ephemerum.

EPHEMERUM est plantæ genus, flore A, liliaceo, ex tribus petalis B, constante, calyci D, infidente, trifolio pariter C. Pistillum autem deinde abit in fructum E, oblongum, in tria loculamenta divisum F, seminibusque foetum G, grano Tritici æmulis. Tab. 193.

Ephemeræ species sunt

Ephemerum Virginianum, flore caruleo, majori. *Phalangium Virginianum, amplo flore caruleo Mor. H. R. Bles.*

- Ephemerum Virginianum, flore purpureo, majori. *Phalangium Virginianum*, amplo flore rubro Mor. H. L. Blef.
 Ephemerum Virginianum, flore azureo, majori. *Phalangium Virginianum*, amplo flore azureo Mor. H. R. Blef.
 Ephemerum Virginianum, flore caruleo, minori. *Phalangium ephemerum Virginianum*, Joannis Tradescanti Park. Par. 15.
 Ephemerum Virginianum, flore purpureo, minori. *Phalangium Virginianum*, flore purpureo H. R. Par.
 Ephemerum Virginianum, flore albo, minori. *Phalangium Virginianum*, flore albo H. R. Par.
 Ephemerum Virginianum, flore candido, mox carulescente. *Phalangium flore candido*, mox carulescente Hoff. Flor. Altorf.
 Ephemerum Virginianum, flore ex albo & violaceo vario. *Phalangium Virginianum*, flore ex albo & violaceo varium Hoff. Flor. Altorf.
 Ephemerum Americanum, folio Cannacori Plum.
 Ephemerum Indicum, Ari folio.

S E C T I O I V.

De Herbis, flore liliaceo, hexapetalo, cujus pistillum abit in fructum.

G E N U S I.

Phalangium.

Tab. 193.

PHALANGIUM est plantæ genus, flore A, liliaceo, ex petalis sex B, composito, ex cujus meditullio surgit pistillum C, quod deinde abit in fructum D, subrotundum, in tria loculamenta divisum E, seminibusque factum angulosis F. His notis addenda est radix fibrata ut ab Ornithogalo facilius distinguatur.

Phalangii species sunt

Phalangium ampliore flore, non ramosum.

Phalangium parvo flore, non ramosum C. B. Pin. 29. *Phalangium pulchrius non ramosum* J. B. 2. 635. *Phalangium non ramosum* Dod. Pempt. 106.

Phalangium parvo flore, ramosum C. B. Pin. 29. *Phalangium quibusdam parvo flore, ramosum* J. B. 2. 635. *Phalangium ramosum* Dod. Pempt. 106.

Phalangium Alpinum, palustre, Iridis folio. *Pseudoasphodelus Alpinus* C. B. Pin. 29. *Pseudoasphodelus quibusdam* J. B. 2. 634. *Pseudoasphodelus* i. Clus. Hist. 198.

Phalangium Anglicum, palustre Iridis folio. *Pseudoasphodelus palustris* i. Anglicus C. B. Pin. 29. *Pseudoasphodelus lutens*, Acorifolius, palustris, Anglicus Lobelii J. B. 2. 633. *Pseudoasphodelus* i. Clus. Hist. 198.

Phalangium

Phalangium Scoticum, palustre, minimum, Iridis folio. *Pseudoasphodelus palustris*, *Scoticus*, *minimus Rati Hist.* 1195.

Phalangium, à voce Græca φαλαγγιον, Aranei genus. Folia, semen, & flos *Lib.* 3. cap. 122.
Phalangii, siquidem ex vino bibantur, contra Scorpionum ictus, Phalangiorumque morsus auxiliantur, ex Dioscoride.

GENUS II.

Liliastrum. Lis de Saint Bruno.

LILIASTRUM est plantæ genus, floræ A, liliaceo, ex petalis sex B, composito, ad Liliæ vulgaris formam accedente: ex floribus autem meditullio surgit pistillum C, quod deinde abit in fructum D, oblongum, trifariam dehiscens E, in terna loculamenta divisum F, seminibusque fœtum angulosis G. His notis addendæ sunt radices Napiformes ab uno capite pendentes H. Tab. 194.

Liliastri species sunt

Liliastrum Alpinum, majus.

Liliastrum Alpinum, minus. *Phalangium magno flore C. B. Pin.* 29. *Phalangium flore Liliæ J. B. 2.* 636. *Phalangium Allobrogicum*, majus *Clus. Hist. App.* 2.

Liliastrum, quasi planta ad Liliam accedens.

GENUS III.

Lilium. Lis.

LILIUM est plantæ genus, floræ A, veluti campaniformi, ex petalis sex Tab. 195. & 196. B, composito, nunc magis, nunc minus repandis. Horum meditullium occupat pistillum C, quod deinde abit in fructum D, oblongum, ut plurimum trigonum, in tria loculamenta divisum E, seminibusque fœtum F, quasi marginatis, gemina serie sibi incumbentibus. His notis addenda est radix bulbosa, ex pluribus squamis G, carnosis constans, axi H, affixis.

Lilii species sunt

Lilium album vulgare J. B. 2. 685. *Lilium album, flore erecto & vulgare C. B. Pin.* 76. *Lilium candidum Dod. Pempt.* 197.

Lilium album, inodorum, flore pleno H. R. Par. *Lilium Canadense, imperfectis floribus & irregularibus, multis, albis Mor. Hist. Oxon. Part.* 2. 410.

Lilium album, floribus dependentibus, sive peregrinum C. B. Pin. 76. *Martagon album, Lilium candidum, Byzantinum Lob. Icon.* 163.

Lilium purpuro-croceum majus, C. B. Pin. 76. *Lilium rubens vel croceum, majus J. B. 2.* 688. *Lilium purpureum, majus Dod. Pempt.* 198.

Lilium candido flore, majus C. B. Pin. 77.

Lilium purpuro-croceum, flore pleno C. B. Pin. 77. *Lilium cruentum, puniceum, flore pleno Eyst.*

Lilium album, vulgare, folis ad limbum flavescentibus H. L. Bat. App.

- Lilium* foliis flavescens maculis inscriptis H. L. Bat. *Lilium album*, foliis ex luteo eleganter variegatis D. Marchant. *Lis blanc*, à feuilles panachées.
- Lilium* flore lineis purpureis variegato D. Marchant. *Lis à fleur rayée de pourpre*.
- Lilium album*, Syriacum, Rauvolfii J. B. 2. 687. *Lilium lato caule*, multiflorum H. R. Par.
- Lilium* purpuro-croceum, minus C. B. Pin. 77. *Lilium rubens vel croceum*, minus J. B. 2. 689. *Lilium purpureum*, minus Dod. Pempt. 198.
- Lilium* purpureum, minus, pleno flore C. B. Pin. 77.
- Lilium* phœniceum C. B. Pin. 77. *Lilium phœniceum*, dilutum J. B. 2. 690. *Martagon Chymistarum*, alterum. *Lilium phœniceum*, dilutum Lob. Icon. 164.
- Lilium* Sandicis colore, polyanthos C. B. Pin. 77. *Lilium cruentum*, polyanthos Eyst.
- Lilium* bulbiferum, latifolium, majus C. B. Pin. 77. *Lilium bulbiferum*, majus J. B. 2. 690. *Lilium cruentum*, bulbos majusculos squamatim compactos gerens, summo alis diviso caule Lob. Icon. 165.
- Lilium* bulbiferum, angustifolium C. B. Pin. 77. *Lilium bulbiferum*, cruentum, angustifolium J. B. 2. 692. *Martagon cruentum angustifolium*, exiguis alis diviso caule nucleis compactos bulbos gerens Lob. Icon. 166.
- Lilium* bulbiferum, minus C. B. Pin. 77. *Lilium bulbiferum*, repens J. B. 2. 691. *Lilium cruentum*, secundum caulem bulbulis donatum Lob. Icon. 166.
- Lilium* bulbiferum, incanum C. B. Pin. 77. J. B. 2. 691. *Martagon bulbiferum*, ij. Clus. Hist. 136.
- Lilium* floribus reflexis, montanum, flore rubente C. B. Pin. 77. *Lilium* flore nutante, ferrugineo, majus & minus J. B. 2. 692. *Lilium sylvestre* Dod. Pempt. 201.
- Lilium* floribus reflexis, montanum, flore pleno H. R. Monsp.
- Lilium* floribus reflexis, montanum, flore albicante C. B. Pin. 77.
- Lilium* floribus reflexis, montanum, flore maculis rubris inordinatis asperso C. B. Pin. *Lilium montanum*, flore purpurascete, punctato Eyst.
- Lilium* floribus reflexis, montanum, flore carneo H. R. Par. *Martagon Pannonicum*, flore suaverubente Eyst.
- Lilium* floribus reflexis, montanum, longiore spicâ C. B. Pin. 78. *Lilium* flore nutante, maximum J. B. 2. 694. *Martagon montanum*, spicâ longiore Bry. *Martagon à l'épînete*.
- Lilium* floribus reflexis, alterum, lanuginosum, hirsutum C. B. Pin. 78. *Lilium montanum sive sylvestre*, 1. majus Clus. Hist. 134.
- Lilium* flore purpurascete, non punctatum Eyst.
- Lilium* floribus reflexis, flore spadiceo. *Martagon exoticum*, flore spadiceo Bry.
- Lilium* floribus reflexis, variis sive tertium C. B. Pin. 78. *Lilium montanum maximum*, polyanthos, variegatum Eyst.
- Lilium* floribus reflexis, albis, non punctatis C. B. Pin. 78. *Lilium montanum*, minus, album, non punctatum Eyst.

- Lilium floribus reflexis, albis, non punctatis plenis* H. R. Par.
Lilium floribus reflexis, albis, punctatis C. B. Pin. 78. *Lilium montanum, majus, album, punctatum* Eyst.
Lilium floribus reflexis, polyanthos, album, punctatum C. B. Pin. 78. *Lilium montanum, maximum, polyanthos, album, variis maculis rubris aspersum* Eyst.
Lilium Byzantinum, miniatum C. B. Pin. 78. *Lilium flore miniato, nutante, sive Hemerocallis Chalcedonica aliquibus* J. B. 2. 695. *Lilium rubrum sive miniatum, Byzantinum* Clus. Hist. 131.
Lilium Byzantinum, flore profus niveo C. B. Pin. 78.
Lilium Byzantinum, flore flavo C. B. Pin. 78.
Lilium Byzantinum, miniato dilutiore flore Clus. Hist. 132.
Lilium Byzantinum, miniatum, polyanthos C. B. Pin. 78. *Lilium Byzantinum, miniatum, saturatiore flore, πολωνδης* Clus. Hist. 132.
Lilium Byzantinum, serotinum Eyst.
Lilium Byzantinum, flore multiplici Eyst.
Lilium purpuro-sanguineum, flore reflexo C. B. Pin. 78. *Hemerocallis Chalcedonica, purpuro sanguinea, polyanthos* Lob. Icon. 169.
Lilium pyramidale, moschatum C. B. Pin. 78. *Lilium sylvestre sive Hemerocallis, moschata, polyanthos. Martagon Imperiale nuperorum. Martagon à l'épINETTE* Lob. Adv. Part. 2. 504.
Lilium rubrum, angustifolium C. B. Pin. 78. *Lilium praecox, nutante flore rubro* J. B. 2. 696. *Lilium rubrum, praecox* Clus. Hist. 133.
Lilium brevi & Gramineo folio C. B. Pin. 79. *Lilium praecox, nutante flore rubro, tenuifolium* J. B. 2. 696. *Hemerocallis Macedonica, tenuifolia, miniati coloris* Adv. Part. 2. 504.
Lilium miniatum, odorum, angustifolium C. B. Pin. 79. *Lilii miniati, tenuifolii aliud genus* Clus. App. Alt.
Lilium flavum, angustifolium C. B. Pin. 79. *Lilium nutante flore flavo* J. B. 2. 697. *Lilium montanum, flavo flore* Lob. Adv. Part. 2. 505.
Lilium angustifolium flore flavo dilutiore, quasi pallecente C. B. Pin. 79.
Lilium angustifolium, flore flavo, maculis nigris distincto C. B. Pin. 79.
Lilium angustifolium, flore flavo, maculis nigris distincto C. B. Pin. 79. *Martagon sive Lilium de Canada, auri colorem referens, flore intus nigris maculis asperso* Bry.
Lilium, à voce Graeca λιλιον.
Lilii albi caulis cum floribus amputatus & suspensus, auctore Gesnero, scilicet Epist. pag. 53. men profert: quod feliciter etiam Parisiis saepe expertus sum.

GENUS IV.

Lilio-Hyacinthus. *Lis-Jacinte.*

LILIO-HYACINTHUS est plantæ genus, flore A, liliaceo, ex petalis sex B, composito, & Hyacinthi floris æmulo. Hujus autem pistillum C, abit deinde in fructum D, ex globoso acuminatum, plerumque trigonum, in tria loca
 Tab. 196.
 A A a ij

lamenta E, divisum, seminibusque fectum F, ferè globosis. His notis addenda est radix squamata, radices Liliæ formâ.

Lilio Hyacinthi speciem unicam novi, cujus varietates sunt Lilio-Hyacinthus vulgaris, flore cæruleo. *Hyacinthus stellaris, foliis & radice Liliæ C. B. Pin. 46. Hyacinthus Lilio-folius, stellatus, J. B. 2. 589. Hyacinthus stellaris, Lilio-folius Lob. Icon. 101.*

Lilio-Hyacinthus vulgaris, flore niveo. *Hyacinthus stellaris, foliis & radice Liliæ flore niveo C. B. Pin. 46.*

Lilio-Hyacinthus vulgaris, flore rubello. *Hyacinthus stellaris, Liliaceus, flore rubello H. R. Par.*

Lilio-Hyacinthus, quasi planta ad Lilium & ad Hyacinthum accedens.

GENUS V.

Corona Imperialis. *Couronne Impériale.*

Tab. 197. & 198. **C**ORONA IMPERIALIS est plantæ genus, floribus A, velut in coronam dispositis, supra quam eminet numerosa foliorum coma B. Singuli autem flores liliacei sunt C, veluti Campaniformes, ex petalis sex D, compositi. Pistillum verò E, quod meditullium petalorum occupat, abit deinde in fructum F, oblongum, alis per longitudinem instructum, in tria loca lomenta G, divisum, seminibusque fectum H, planis, mutuo sibi incumbentibus. His notis addenda est radix I, tunicata K, parte scitili fibrata.

Coronæ Imperialis species sunt

Corona Imperialis Dod. *Pempr. 201. Lilium sive Corona Imperialis C. B. Pin. 79. Corona Imperialis sive Tusai aliis J. B. 2. 69. Couronne Impériale.*

Corona Imperialis flore pulchre rubente. *Tusai sive Lilium Persicum, ij. Clus. Hist. 128.*

Corona Imperialis flore è luteo pallecente. *Lilium sive Corona Imperialis flore luteo vel verius pallecente C. B. Pin. 79.*

Corona Imperialis flore luteo, striato. *Lilium sive Corona Imperialis, flore luteo, striato H. Edimb.*

Corona Imperialis flore pulchre luteo. *Lilium sive Corona Imperialis per omnia major, flore luteo H. R. Par.*

Corona Imperialis major. *Lilium sive Corona Imperialis per omnia major H. R. Par.*

Corona Imperialis serotina, foliis amplioribus, flore saturo-phœniceo. *Corona serotina Lob. Adv. Part. 2. 513.*

Corona Imperialis, multiflora latoque caule. *Lilium sive corona Imperialis multiflora, latoque caule C. B. Pin. 79. Corona Imperialis polyanthes Eyst.*

Corona Imperialis duplici corona. *Lilium sive Corona Imperialis duplici coronâ C. B. Pin. 79. Corona Imperialis phœnicea, duplici coronâ aut serie florum Lob. Icon. 172. Couronne Impériale à double rang.*

Corona Imperialis folio vario. *Lilium sive Corona Imperialis Sincensium, seu*

folio vario H. R. Par. Lilium Imperiale seu Corona Imperialis, foliis variegatis Mor. Hist. Oxon. Par. 2. 407. Couronne Impériale à feuille panachée.

- Corona Imperialis flore pleno. *Lilium sive Corona Imperialis flore pleno H. R. Par. Couronne Impériale à fleur double.*
 Corona Imperialis non fetens. *Lilium sive Corona Imperialis non fetens C. B. Pin. 79. Tusai varietas iij. Clus. Hist. 129.*
 Corona Imperialis ramosa. *Lilium sive Corona Imperialis ramosa C. B. Pin. 79. Tusai δ'αλωτος Clus. Hist. 128.*
 Corona Imperialis monstrosa J. B. 2. 689.
 Corona Imperialis, à florum dispositione.

G E N U S V I.

Tulipa. Tulipe.

TULIPA est plantæ genus, flore A, B, liliaceo, ex petalis sex C, composito, urcæi quodammodo formâ. Pistillum autem D, quod medietullum petalorum occupat, abit deinde in fructum E, oblongum, trifariam dehiscentem F, in tria loculamenta divisum G, seminibusque foetum planis H, & bino ordine sibi incumbentibus. His notis addenda est radix I, tunicata K, parte festili fibrata.

Tab. 199. &
100.

Tulipæ species sunt

- Tulipa præcox, lutea C. B. Pin. 57. *Tulipa præcox, flavâ Clus. Hist. 138. J. B. 2. 666. Tulipe précoce.*
 Tulipa præcox, purpurea C. B. Pin. 57. *Clus. Hist. 139. J. B. 2. 667.*
 Tulipa præcox, rubra C. B. Pin. 57. *Clus. Hist. 139. J. B. 2. 667.*
 Tulipa præcox, flore Amethystino. *Tulipa præcox, saturatior Clus. Hist. 138. Lilio-Narcissus purpuro-violaceus Lob. Icon. 129.*
 Tulipa præcox, flore è purpurâ nigricante & obsoleto. *Lilio-Narcissus sanguineus, puniceusve obsoletus, tribus exterioribus mucronatis foliis, intermis verò retusis Lob. Icon. 128.*
 Tulipa purpurea, calyce pallefcente Eyst.
 Tulipa sommè miniata, calyce luteo Eyst.
 Tulipa præcox, alba C. B. Pin. 57. *Lilio-Narcissus niveus totus Lob. Icon. 131. J. B. 2. 666. Tulipa nivea tota Ejusd. 2. 675.*
 Tulipa præcox, coccinea, rubentibus oris, petalis ad exortum lituris rubris ad cordis effigiem aspersis. *Lilio-Narcissus coccineus, rubentibus oris, mediis foliis candicans, & ad basim notulis rubris, cordis effigie aspersus Lob. Icon. 127.*
 Tulipa præcox, flore coccineo, puniceove rutilante. *Tulipa coccinea, puniceave, rutilans J. B. 2. 675. Lilio-Narcissus coccineus, puniceusve rutilans Lob. Icon. 128.*
 Tulipa præcox, Amethystina, varia J. B. 2. 670.
 Tulipa præcox, rubello flore nitido, candidis oris. *Tulipa rubris oris & A A a iij*

vaginulis albis J. B. 2. 675. *Lilio-Narcissus rubellus, nividus, candidis oris* Lob. Icon. 129.

Tulipa præcox, coccineo flore, candidis oris. *Tulipa coccinea, candidis oris* J. B. 2. 675. *Lilio-Narcissus coccineus, candidis oris* Lob. Icon. 130.

Tulipa præcox, candore & rubore suffusa. *Tulipa candore & rubore suffusa* J. B. 2. 675. *Lilio-Narcissus candore & rubore confusus* Lob. Icon. 131.

Tulipa præcox, rubra, varia Clus. Hist. 140. J. B. 2. 668.

Tulipa rosea, variegata, polyanthos C. B. Pin. 58. *Tulipa polyanthos, præcox & rosea, colore mixta* Eyst.

Tulipa præcox, lutea, varia C. B. Pin. 58. J. B. 2. 667. *Tulipa præcox, flavo-varia* Clus. Hist. 140.

Tulipa lutea, rubentibus oris. *Lilio-Narcissus luteus, coccineus, rubentibus oris* Lob. Icon. 133.

Tulipa lutea, phœniceo confusè mixta. *Lilio-Narcissus luteus, phœniceo confusè mixtus* Lob. Icon. 134.

Tulipa phœnicea, peramœna, oris luteis. *Lilio-Narcissus phœniceus, peramœnus, oris luteis* Lob. Icon. 134.

Tulipa lutea, latifolia, phœniceis rubentibus oris. *Tulipa sive Lilio-Narcissus luteus, latifolius, obtusus, phœniceis rubentibus oris* Lob. Icon. 135.

Tulipa lutea, oris rubris, striatis, carinâ subviridi. *Lilio-Narcissus luteus, hilaris, oris rubris, striatis, carinâ subviridi* Lob. Icon. 133.

Tulipa lutea, maculis minutis asperfa Eyst.

Tulipa lutea, lituris aureis Eyst.

Tulipa lutea, margine roseo Eyst.

Tulipa lutea, maculis rubens Eyst.

Tulipa lutea, prope calycem radio rubro Eyst.

Tulipa lutea, lituris miniatis Eyst.

Tulipa ex pallido tota virefcens Eyst.

Tulipa ex luteo citrini coloris, lineis dorsalibus viridibus Eyst.

Tulipa flava ex sulphureo colore, pallefcentibus oris, prope apices roseis, flammiformibus Eyst.

Tulipa floridè pallens, oris coccineis Eyst.

Tulipa præcox, purpurea, varia Clus. Hist. 142. J. B. 2. 669.

Tulipa rosea, venis luteis Eyst.

Tulipa miniata, lineâ viridi Eyst.

Tulipa floribus reflexis, interiùs miniatis, exteriùs herbaceis, margine ex Cinnabari rubente Eyst.

Tulipa præcox, alba, varia Clus. Hist. 141. J. B. 2. 668.

Tulipa candida lineis viridibus Eyst.

Tulipa alba, maculis roseis Eyst.

Tulipa albicans, maculis latis rubentibus Eyst.

Tulipa alba, marginibus rubescens Eyst.

Tulipa argentei & albicantis coloris Eyst.

- Tulipa præcox ex albo in luteum lineis oblongis, rubris Eyst.
 Tulipa ex albo rufa, margine rubente Eyst.
 Tulipa explicata, flore candido, lineis rubris Eyst.
 Tulipa præcox, angustifolia C. B. Pin. 60. *Tulipa Persica, præcox Clus. Cur. post. in fol. 9.*
 Tulipa angustifolia, altera sive foliis Hyacinthi C. B. Pin. 70. *Tulipa bicolor, tribus luteis & tribus rubris luteis foliis Coccini Clus. Cur. post. in fol. 60.*
 Tulipa serotina, lutea C. B. Pin. 60. *Tulipa serotina, flava, cum quatuor foliis in caule J. B. 2. 671. Tulipa serotina flava Clus. Hist. 144. Turdive.*
 Tulipa aurei coloris Eyst.
 Tulipa lutea, ex rubro, viridi, coccineo variegata Eyst.
 Tulipa serotina, coccinea Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 399. *Tulipa coccinea, holosericea J. B. 2. 671.*
 Tulipa globosa, serotina, aureo colore punctata Eyst.
 Tulipa albicans, margine coccineo Eyst.
 Tulipa albicans ex flavo purpureo, foliis prope calycem luteis unguibus Eyst.
 Tulipa nivea, oris rubro-purpureis Eyst.
 Tulipa nivea, oris ex rubro purpureis Eyst.
 Tulipa serotina, stellata Eyst.
 Tulipa diversi coloris alba, lineâ rubente Eyst.
 Tulipa coccinea, albescens oris Eyst.
 Tulipa globosa, serotina, Cinnabaris colore Eyst.
 Tulipa, serotina, rubra Clus. Hist. 144. *J. B. 2. 671.*
 Tulipa versicolor, parte media, viridibus signaturis, altera verò rubra Eyst.
 Tulipa serotina, ramosa, major C. B. Pin. 61. *Tulipa serotina, πικυλλοειδής major Clus. Hist. 143. J. B. 2. 676.*
 Tulipa serotina, ramosa, minor C. B. Pin. 61. *Tulipa serotina, πικυλλοειδής minor Clus. Hist. 143. J. B. 2. 676.*
 Tulipa serotina, Brassicæ floridæ similis, vel Tulipa viridis, prima C. B. Pin. 61. *Tulipa viridis Eyst.*
 Tulipa serotina, viridis, duplici foliorum in flore serie Clus. Hist. 148.
 Tulipa viridis, altera C. B. Pin. 61. *Tulipa serotina, viridis, oris pallidis & albis Clus. Hist. 148.*
 Tulipa serotina, flore pleno, miniato Eyst.
 Tulipa serotina, tota lutea, flore pleno Eyst.
 Tulipa dubia, major C. B. Pin. 61. *Tulipa dubia 1. major Clus. Hist. 145. J. B. 2. 671. Meridionelle.*
 Tulipa dubia, major, altera C. B. Pin. 61. *Tulipa dubia 1. major, altera Clus. Hist. 145. J. B. 2. 671.*
 Tulipa dubia, media, sulphurei coloris C. B. Pin. 61. *Tulipa dubia 1j. media 1. Clus. Hist. 146. J. B. 2. 672.*
 Tulipa lutea, licuris miniatis Eyst.
 Tulipa sulphurei coloris, oris rubris Eyst.
 Tulipa dubia, major ad Aurantium colorem accedens, *Tulipa lutea, obtusif*

- foliolis florum J. B. 2. 674. *Tulipa dubia*, major, flava Clus. Hist. 144.
Tulipa dubia, media, altera C. B. Pin. 61. *Tulipa dubia*, media 2. *versicolor*
 J. B. 2. 673. *Tulipa dubia*, iij. media ij. *versicolor* Clus. Hist. 146.
Tulipa bulbos in foliorum alis ferens C. B. Pin. 63. *Tulipa bulbifera* Clus.
 Hist. 150. J. B. 2. 674.
Tulipa pumilio, latifolia, alba C. B. Pin. 63. *Tulipa pumilio*, alba, unguibus
 luteis Eyst.
Tulipa pumilio, latifolia, sulphurea C. B. Pin. 63. *Tulipa pumilio*, fulva,
 sulphurei coloris Eyst.
Tulipa pumilio, latifolia, rubra C. B. Pin. 63. *Tulipa dubia*, pumilio Clus.
 Hist. 148. J. B. 2. 676.
Tulipa pumilio, angustifolia C. B. Pin. 63. *Tulipa pumilio*, altera Clus.
 Hist. 149. J. B. 2. 676.
Tulipa pumilio, Gramineo folio C. B. Pin. 63. *Tulipa pumilio*, alba, altera,
 Lusitanica Lob. Adv. Part. 494. 2. J. B. 2. 679.
Tulipa minor, lutea, Italica, C. B. Pin. 63. *Tulipa lutea*, Bononiensis J.
 B. 2. 678. *Tulipa Apeninica* Clus. Hist. 151. *Tulipe de Boulogne*.
Tulipa minor, folio latiore C. B. Pin. 63. *Tulipa Byzantina* genus alterum
 Clus. Hist. 151.
Tulipa minor, rubra C. B. Pin. 63. *Tulipa rubra*, angustifolia, facie Bononiensis
 Lob. Adv. Part. 2. 492.
Tulipa bombycina, Cretica C. B. Pin. 63. *Tulipa bombycina*, flore rubro
 Suvert.
Tulipa minor, lutea, Gallica C. B. Pin. 63. *Tulipa minor*, lutea, Narbonensis
 J. B. 2. 677. *Tulipa Narbonensis* Clus. Hist. 151.
Tulipa minor, ex luteo purpurascens C. B. Pin. 64. *Tulipa Hispanica*, Narbonensis
 paulo minor J. B. 2. 678. *Tulipa Hispanica* Clus. Hist. 151.
Tulipa variegata, Persica C. B. Pin. 64. *Tulipa Persica* Suvert. *Tulipe de Perse*.
Tulipa Candia, folio lucido, polyclonos H. R. Par.
Tulipa versicolor, media, foliolis crispis ad florum basim adhærescentibus
 H. R. Par. *La Croustillense*.
Tulipa lutea, centifolia H. R. Par. *Le monstre jaune double*.
Tulipa lutea, lituris quibusdam viridibus & sanguineis distincta, flore
 maximo laciniato H. R. Par. *Le monstre jaune*.

GENUS V .

Fritillaria. Fritillaire.

Tab. 101.

FRITILLARIA est plantæ genus, flore A, liliaceo, quasi campaniformi & pendulo, ex petalis sex B, composito, quorum medietullium occupat pistillum C, quod deinde abit in fructum D, oblongum, in tria loculamenta divisum E, seminibusque factum planis F, gemino ordine sibi incumbentibus. His notis addenda est radix G, ex duobus tuberculis constans H, plerumque semiglobosis, inter quæ surgit caulis I.

Fritillariæ

- Fritillariæ species sunt
 Fritillaria præcox, purpurea, variegata C. B. Pin. 64. *Meleagris sive Fritillaria saturator & dilutor* J. B. 2. 681. *Meleagris* Dod. *Pempt.* 233.
 Fritillaria maxima, Italica. *Meleagris ore maximo, Italica, flore gemella* Eyst.
 Fritillaria lutea, maxima, Italica Park. Par. 43. *Meleagris flos maximus, Italicus* Eyst.
 Fritillaria ramosa C. B. Pin. 64. *Fritillaria maxima, purpurei coloris* Suvert.
 Fritillaria polyanthos, flavo-viridis C. B. Pin. 64. *Fritillaria polyanthos, lutea* Eyst.
 Fritillaria umbellifera C. B. Pin. 64. *Fritillaria Hispanica, umbellifera* Suvert.
 Fritillaria maxima, flore obsoletæ purpuræ. *Lilium Persicum sive Susianum* J. B. 2. 699. *Lilium Persicum* Dod. *Pempt.* 220.
 Fritillaria ramosa feu *Lilium Persicum*, minus Mor. H. R. Blef.
 Fritillaria alba, polyanthos H. Edinb.
 Fritillaria flore luteo, puro Park. Par. 43.
 Fritillaria serotina, floribus ex flavo virentibus, flore pleno H. R. Par.
 Fritillaria Hispanica, elatior, flore carneo H. R. Par.
 Fritillaria nigra Lob. Adv. Part. 2. 496. J. B. 2. 682.
 Fritillaria Isabella dicta, floribus ex pallidè rubicundo virentibus H. L. Bar.
 Fritillaria flore sulcato & anguloso, obsoletè puniceo H. L. Bar.
 Fritillaria flore magno, pleno C. B. Pin. 64. *Fritillaria flore pleno* Eyst.
 Fritillaria alba, variegata C. B. Pin. 64. *Fritillaria alba ex phæo-purpureo tessulata* J. B. 2. 684. *Fritillaria alba, elegantissima, ex phæo-purpureo tessulata* Lob. Adv. Part. 2. 495.
 Fritillaria alba, præcox C. B. Pin. 64. *Fritillaria alba, altera* Lob. Adv. Part. 2. J. B. 2. 684. *Fritillaria albo flore* Suvert.
 Fritillaria serotina, atropurpurea C. B. Pin. 64. *Meleagris altera* Dod. *Pempt.* 233.
 Fritillaria serotina, floribus ex flavo virentibus C. B. Pin. 64. *Fritillaria Aquitanica* Clus. *Hist.* 153. *Meleagris sive Fritillaria Aquitanica, reflexis oris* J. B. 2. 683.
 Fritillaria flava, rubris maculis distincta C. B. Pin. 64. *Meleagris sive Fritillaria flava* J. B. 2. 684. *Fritillaria flavo flore* Clus. *Hist.* 153.
 Fritillaria angustifolia, lutea, variegata, magno flore C. B. Pin. 64. *Fritillaria Juncifolia* Eyst.
 Fritillaria angustifolia, lutea, variegata, parvo flore C. B. Pin. 64. *Fritillaria Lusitanica* Clus. *Cur. post. in fol.* 10.
 Fritillaria flore minore C. B. Pin. 64. *Meleagris sive Fritillaria Pyrenæa, flore minore* J. B. 2. 683. *Fritillaria Pyrenæa* Clus. *Cur. post. in fol.* 10.
 Fritillaria minima, pluribus foliis C. B. Pin. 64. *Fritillaria minima* Suvert.
 Fritillaria, à Tritillo seu Abaco, ut ait Raius, in quo Scaccorum lufus exercetur,

GENUS VIII.

Dens Canis.

Tab. 201.

DENS CANIS est plantæ genus, flore A, liliaceo, ex petalis sex composito, pendulis & repandis, quorum medietullium occupat pistillum B, quod deinde abit in fructum C, subrotundum, in tria loculamenta divisum D, seminibusque foetum oblongis E. His notis addenda est radix F, carnosa G, ad dentis Canini formam accedens.

Dentis Canis species sunt

Dens Canis latiore rotundioreque folio, flore ex purpurâ rubente C. B.

Pin. 78. *Satyrium quorundam Erythronium, bifolium flore unico, radiato, purpureo* J. B. 2. 680. *Dens Caninus, purpurascens flore* Clus. Hist. 266.

Dens Canis latiore, rotundioreque folio, flore candido C. B. Pin. 87.

Dens Canis latiore rotundioreque folio, flore è purpurâ candicante C. B. Pin. 87. *Satyrium quorundam Erythronium, bifolium, flore unico, radiato, albo* J. B. 2. 680.

Dens Canis latiore rotundioreque folio, flore vinoso H. R. Par.

Dens Canis, flore luteo J. Rhea.

Dens Canis angustiore longioreque folio, flore lacteo C. B. Pin. 87. *Dens Canis, albo flore* Clus. Hist. 266.

Dens Canis angustiore longioreque folio, flore ex albo purpurascens C. B. Pin. 87.

Dens Canis angustiore longioreque folio, vel suaverubente H. R. Par.

Dens Canis, à radicis formâ.

GENUS IX.

Ornithogalum.

Tab. 103.

ORNITHOGALUM est plantæ genus, flore AB, liliaceo, ex petalis sex in orbem positis composito, quorum medietullium occupat pistillum DC, quod deinde abt in fructum EH, subrotundum, in tria loculamenta FI, divisum, seminibusque foetum KG, subrotundis. His notis addenda est radix bulbosa aut tuberosa quâ differt à Phalangio.

Ornithogali species sunt

Ornithogalum umbellatum, maximum C. B. Pin. 69. *Lilium Alexandrinum sive Ornithogalum magnum, Syriacum* J. B. 2. 629. *Ornithogalum majus* Dod. Pempt. 221.

Ornithogalum umbellatum, majus, angustifolium C. B. Pin. 70. *Ornithogalum medium* Eyst.

Ornithogalum umbellatum, album, medium, latifolium C. B. Pin. 70. *Ornithogali vulgari simile, latiore folio* J. B. 2. 631. *Ornithogalum aliud vulgare* Clus. Hist. 188.

Ornithogalum umbellatum, medium, angustifolium C. B. Pin. 70. *Ornithogalum vulgare & verius, majus & minus* J. B. 2. 630. *Bulbus leucanthemus, minor, sive Ornithogalum* Dod. Pempt. 221.

- Ornithogalum album, minus C. B. Pin. 70. *Ornithogalum minus*, è Pyrenæis Clus. App. 1. J. B. 2. 624.
- Ornithogalum umbellatum, flosculis ex albo subcæruleis C. B. Pin. 70. *Ornithogalum Hispanicum*, minus Clus. Hist. 188.
- Ornithogalum latifolium & maximum C. B. Pin. 70. *Ornithogalum vel Lilium Alexandrinum*, floribus albis, innumerabilibus Suverr. 58.
- Ornithogalum latifolium, alterum C. B. Pin. 70. *Ornithogalum Indicum Promontorii Bone Spei* Suvert.
- Ornithogalum angustifolium, majus, floribus ex albo virescentibus C. B. Pin. 70. *Asphodelus bulbosus Didonai*, sive *Ornithogalum spicatum*, flore vivente J. B. 2. 627. *Ornithogalum majus*, 1. Clus. Hist. 186.
- Ornithogalum angustifolium, spicatum, maximum C. B. Pin. 70. *Ornithogalum lacteum*, spicatum, maximum Eyst.
- Ornithogalum spicatum seu comosum, flore lacteo C. B. Pin. 70. *Ornithogali lactei species major*. Eyst.
- Ornithogalum majus, spicatum, flore albo C. B. Pin. 70. *Ornithogalum spicatum*, albo flore, *Monspessulanum* J. B. 2. 628. *Ornithogalum Narbonense* Dod. Pempt. 222.
- Ornithogalum majus, spicatum, alterum C. B. Pin. 70. *Ornithogalum Byzantinum Clusio* J. B. 2. 629. *Ornithogalum 3. vel majus*, *Byzantinum* Clus. Hist. 187.
- Ornithogalum spicatum, flore viridi-lactescente C. B. Pin. 70. *Ornithogalum Creticum & Pannonicum*, albo flore J. B. 2. 629. *Ornithogalum Pannonicum*, albo flore Clus. Hist. 187.
- Ornithogalum spicatum, album C. B. Pin. 70. *Ornithogalum Hispanicum*, spicatum Eyst.
- Ornithogalum cæruleo-pallente flore C. B. Pin. 70. *Ornithogalum cæruleum*, pallens J. B. 2. 622. *Ornithogalum cæruleum*, pallens; Lob. Obs. 73.
- Ornithogalum exoticum, magno flore, minori innato C. B. Pin. 70. *Ornithogalum Neapolitanum*, J. B. 2. 631. *Ornithogalum Neapolitanum*, flore interius candido, exterius cineraceo Suverr.
- Ornithogalum luteum sive pallidum, majus C. B. Pin. 71. *Ornithogalum pallido flore* J. B. 2. 624. Clus. Hist. 188.
- Ornithogalum luteum, magno flore C. B. Pin. 71. *Ornithogalum flavum*, cum staminibus rubris J. B. 2. 624. *Ornithogalum flavum*, *Alcmarianum* Clus. Hist. 188.
- Ornithogalum Africanum, luteum, odoratum, foliis Cepæcis, radice tuberosâ H. L. Bat.
- Ornithogalum luteum C. B. Pin. 71. *Fulbus sylvestris Euchsii*, flore luteo, sive *Ornithogalum luteum* J. B. 2. 623. *Fulbus sylvestris* Dod. Pempt. 222.
- Ornithogalum luteum, minus C. B. Pin. 71. J. B. 2. 624. *Ornithogalum Pannonicum*, luteo flore Clus. Hist. 189.
- Ornithogalum angustifolium, bulbiferum C. B. Pin. 71. *Ornithogalum*

- angustifolium, campestre, luteum, bulbiferum* Col. Part. 1. 323.
Ornithogalum Lusitanicum, capillaceo folio, luteum.
Ornithogalum luteo-virens, Indicum Corn. 160.
Ornithogalum Africanum, flore viridi, altero alteri innato Prodr. Par. Bat.
Ornithogalum spicatum, unifolium, flore niveo, odorato V. Lusit. *Bulbus monophyllus, flore albo, an πορσίον* Theophrasti J. B. 2. 622. *Donzella Lusitanorum.*
Ornithogalum bifolium, Germanicum, cæruleum. Hyacinthus stellaris, bifolius, Germanicus C. B. Pin. 45. *Hyacinthus stellatus, bifolius & trifolius, vernus, dumetorum, flore caruleo* J. B. 2. 579. *Hyacinthus caruleus, mas, minor* Fuchs. Hist. 837.
Ornithogalum trifolium, Germanicum, flore saturatè cæruleo. Hyacinthus stellaris, bifolius, Germanicus, colore magis saturo C. B. Pin. 45.
Ornithogalum bifolium, Germanicum, flore carneo. Hyacinthus stellaris, bifolius, Germanicus, flore carneo C. B. Pin. 45.
Ornithogalum bifolium, Germanicum, flore exalbido. Hyacinthus stellaris, Germanicus, flore exalbido & veluti cinericio C. B. Pin. 45.
Ornithogalum angustifolium, albicans, serotinum. Hyacinthus stellaris, albus C. B. Pin. 46. *Hyacinthus stellaris, albicans, serotinus* J. B. 2. 580. *Hyacinthus Germanicus, stellaris, albicans, serotinus* Lob. Icon. 100.
Ornithogalum cæruleum, staminulis è viridi luteis. Hyacinthus stellaris, caruleus, staminulis ex viridi luteis C. B. Pin. 46. *Hyacinthus stellatus, Italicus* Eyst.
Ornithogalum purpureum. Hyacinthus stellaris, purpureus C. B. Pin. 46. *Hyacinthus stellaris, major* D. Jo. Someri Lob. Adv. Part. 2. 487. J. B. 2. 581.
Ornithogalum spicatum, cinereum. Hyacinthus stellaris, spicatus, cinereus C. B. Pin. 46. *Hyacinthus stellatus, multiflorus, cineracei coloris* J. B. 2. 582. *Hyacinthus stellatus, cineracei coloris* Clus. Hist. 184.
Ornithogalum cæruleum, Byzantinum. Hyacinthus stellaris, caruleus, amœnus C. B. Pin. 46. *Hyacinthus stellatus, Byzantinus, alter, elegantissimus, serotinus, bullatus* J. B. 2. 582. *Hyacinthus peregrinus, pluribus floribus præditus, cæruleo-violaceus.* Suvert.
Ornithogalum Byzantinum, flore è cæruleo purpurascente. Hyacinthus stellaris, amœnus flore è cæruleo purpurascente C. B. Pin. 46r.
Ornithogalum Byzantinum, flore albo. Hyacinthus stellaris, amœnus, flore albo C. B. Pin. 46.
Ornithogalum Byzantinum, obsoletè cæruleum. Hyacinthus stellaris, obsoletè caruleus vel major C. B. Pin. 46. *Hyacinthus stellatus, Byzantinus* Clus. Hist. 184. J. B. 2. 582.
Ornithogalum Byzantinum, Borriginis flore. Hyacinthus stellaris, Byzantinus, Borriginis flore H. R. Par.
Ornithogalum cæruleum, striatum. Hyacinthus stellaris, cæruleus, striatus C. B. Pin. 46. *Hyacinthus stellatus à Poreto* Clus. Cur. post. in fol. 20.

- Ornithogalum Hispanicum, saturè cæruleum. *Hyacinthus stellaris, saturè cæruleus* C. B. Pin. 46. *Hyacinthus Hispanicus, stellato flore* Clus. Cur. post. in fol. 20.
- Ornithogalum cæruleo-purpurascens, majus. *Hyacinthus stellaris, æstivus, cæruleo-purpurascens, major* C. B. Pin. 46. *Hyacinthus stellatus, æstivus* Clus. App. 2. J. B. 2. 583.
- Ornithogalum æstivum, flosculis alternatim positis. *Hyacinthus stellaris, æstivus, minor, flosculis alternatim sitis* C. B. Pin. 46. *Hyacinthus stellatus, æstivus, minor* Clus. Aust. App. 2. J. B. 2. 581.
- Ornithogalum autumnale, majus, flore dilutè purpurascente. *Hyacinthus stellaris, autumnalis, major* C. B. Pin. 46. *Hyacinthus autumnalis, major* J. B. 2. *Hyacinthus autumnalis, major* Clus. Hist. 185.
- Ornithogalum autumnale, majus, flore albo. *Hyacinthus autumnalis, albo flore* Suvert.
- Ornithogalum autumnale, minus, flore dilutè purpureo. *Hyacinthus stellaris, autumnalis, minor, flore purpure dilutioris* C. B. Pin. 47. *Hyacinthus autumnalis minor* Clus. Hist. 185. J. B. 2. 574.
- Ornithogalum autumnale, minus, floribus cæruleis. *Hyacinthus stellaris, autumnalis, minor, flore cæruleo* C. B. Pin. 47.
- Ornithogalum pumilum, vernum. *Hyacinthus stellaris, minimus* C. B. Pin. 47. *Hyacinthus stellaris, vernus, parvulus, flore ex cæruleo cinereo* J. B. 2. 581. *Parvulus Hyacinthus stellaris, vernus* Lob. Adv. Part. 2. 486.
- Ornithogalum cæruleum, Lusitanicum, latifolium. *Hyacinthus Indicus, bulbosus, stellatus* C. B. Pin. 47. *Hyacinthus Peruvianus* J. B. 2. 585. *Hyacinthus stellatus, Peruanus* Clus. Hist. 182. *Jacinte du Perou.*
- Ornithogalum Lusitanicum, latifolium, flore quasi violaceo. *Hyacinthus Indicus, bulbosus, stellatus, flore quasi violaceo* C. B. Pin. 47.
- Ornithogalum Lusitanicum, latifolium, flore carneo. *Hyacinthus Indicus, bulbosus, stellatus, flore ex albo rubricante* C. B. Pin. 47. *Hyacinthus Peruanus, carnei coloris* Suvert.
- Ornithogalum Lusitanicum, latifolium, flore subcinereo. *Hyacinthus stellaris, Peruvianus, subcinerico flore* H. R. Par.
- Ornithogalum Lusitanicum, latifolium, flore albo.
- Ornithogalum Eriophorum, Peruvianum. *Bulbus Eriophorus, Peruanus* C. B. Pin. 47. *Eriophorus Peruanus* Clus. Hist. 173.
- Ornithogalum Eriophorum, Orientale, *Bulbus Eriophorus, Orientalis, C. B. Pin. 47. Bulbus Eriophorus* Clus. Hist. 172. J. B. 2. 621.
- Ornithogalum maritimum, seu Scilla radice rubrâ. *Scilla vulgaris, radice rubra* C. B. Pin. 73. *Scilla rufa, magna, vulgaris* J. B. 2. 615. *Pancreatium* Dod. Pempt. 691.
- Ornithogalum maritimum, seu Scilla radice albâ. *Scilla radice albâ* C. B. Pin. 73. *Scilla* Dod. Pempt. 690. *Scilla magna, alba* J. B. 2. 618.
- Ornithogalum maritimum, radice esculentâ. *Scilla esculenta* C. B. Pin. 73. *Scilla vera & legitima* Ang. 119.

Ornithogalum à vocibus Græcis *ὄρνις avis*, & *ὄστρον lac.* Floribus enim est foris quidem herbaceis, at ubi expansi sunt, lacteis, ut ait Dioscorides, quasi color lacteus in alis plurimarum avium occurrit.

GENUS. X.

Porrum. *Poireau.*

Tab. 104.

PORRUM est plantæ genus, flore A, liliaceo, ex petalis sex B, composito & quasi campaniformi, cujus medittullium occupat pistillum C, quod deinde abit in fructum D, subrotundum, in tria loculamenta divisum E, seminibus sæctum subrotundis. His notis addi possunt stamina G, quæ plerumque lata sunt, plana, in tria capillamenta desinentia, quorum medium apice donatur, tum & flores qui in fasciculos ferè globolos colliguntur, demum radices I, longæ, cylindraceæ H, tunicatæ tunicis in folia plana K, & quandoque carinata abeuntibus.

Porri species sunt

Porrum commune, capitatum C. B. Pin. 72. *Porrum Dod. Pempr. 688. J. B. 2. 551. Poireau.*

Porrum foliis eleganter variegatis, adinstar Graminis striati H. Edimb.

Porrum sæctivum, latifolium C. B. Pin. 72. *Porrum sæctivum Dod. Pempr. 688.*

Porrum sylvestre, vinearum C. B. Pin. 72. *Ampelophrasum Matth. 552.*

Porrum sylvestre, gemino capite C. B. Pin. 72.

Porrum sylvestre, Vitigineum Ger. emac. 176.

Porrum, ut volunt, à voce Græca *περρον* quæ eandem plantam significat.

GENUS. XI.

Cepa. *Oignon.*

Tab. 105.

CEPA est plantæ genus, flore A, liliaceo, ex petalis sex C, composito, quorum medittullium occupat pistillum D, quod deinde abit in fructum E, subrotundum, in tria loculamenta divisum F, seminibusque sæctum subrotundis G. His notis addi debent flores in fasciculum sphericum B, collecti, tum & folia I, caulisque H, tubulatus.

Cepæ species sunt

Cepa vulgaris, floribus & tunicis purpurascens C. B. Pin. 71. *Cepæ sive*

Cepa rubra, rotunda J. B. 2. 547. Cepa rotunda Dod. Pempr. 687.

Cepa vulgaris, floribus & tunicis candidis C. B. Pin. 71. *Cepæ sive Cepa*

alba, rotunda J. B. 2. 547. Cepa alba Tabern. Icon. 483.

Cepa turbinatâ radice C. B. Pin. 71.

Cepa oblonga Dod. Pempr. 687. *Cepæ sive Cepa longa J. B. 2. 547.*

Cepa Afcalonica Matth. 556. *Cepa Afcalonica sive fissilis J. B. 2. 551, Échalottes.*

Cepa fissilis Matthioli Lugd. 1539. *Ciboule.*

Cepa Africana, maxima, bulbo lagenario, dulci H. R. Par.

- Cepa seetilis, juncifolia, perennis Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 383. *Porum seetivum, Juncifolium* C. B. Pin. 72. *Porum seetivum & Schanoprason quibusdam* J. B. 2. 553. *Schanoprasum* Dod. Pempt. 689.
- Cepa Alpa, palustris, tenuifolia.
- Cepa Lusitanica, foliis capillaceis, minima, purpurascens flore.
- Cepa bicornis, tenuifolia, flore obsoleto. *Allium bicorne, proliferum, flore intus albescente, cum striâ purpurascens externè* J. B. 2. 560. *Allium sylvestre, bicorne, flore obsoleto* C. B. Pin. 74.
- Cepa juncifolia, minor purpurascens. *Allium campestre, Juncifolium, capitatum, purpurascens, majus* C. B. Pin. 74. *Allium sylvestre, tenuifolium* Lob. Icon. 156.
- Cepa tenuifolia, sphaerocephalos; purpurascens. *Allium sphaerocephalon, purpurascens Raii* Hist. 1118.

G E N U S XII.

Allium. *All.*

ALLIUM est plantæ genus, flore A, liliaceo, ex petalis sex B, composito, quorum medullium occupat pistillum C, quod deinde abit in fructum D, subrotundum, in tria loculamenta divisum E, seminibusque fecum etiam subrotundis F. His notis addi debent flores in fasciculum globosum collecti, tum & radices G, tunicatæ ex pluribus nucleis plerumque constantes HIK; demum & folia nequaquam tubulata.

Tab. 106.

- Allii species sunt
- Allium sativum C. B. Pin. 73. *Allium vulgare & sativum* J. B. 2. 554. *Allium* Dod. Pempt. 682.
- Allium sativum, alterum, sive Allioprasum caulis summo circumvoluto C. B. Pin. 73. *Scorodoprasum ij. Clus. Hist.* 191. *Allii genus Ophioscordon dictum quibusdam* J. B. 2. 559. *Rocambole.*
- Allium sphaericeo capite, folio latiore sive Scorodoprasum alterum C. B. Pin. 74. *Scorodoprasum dictum* J. B. 2. 558. *Scorodoprasum 1. Clus. Hist.* 190.
- Allium sylvestre, amphicarpon, foliis Porraceis, floribus & nucleis purpureis Raii Synopf. 230.
- Allium sphaericeo capite, folio angustiore C. B. Pin. 74. *Allii genus, fortè Scorodoprasum alterum Lobelio* J. B. 2. 564. *Scorodoprasum alterum* Lob. Icon. 157.
- Allium sylvestre, latifolium C. B. Pin. 74. *Allium Ursinum, latifolium, vernum sylvaticum* J. B. 2. 565. *Allium Ursinum, latifolium* Lob. Icon. 159.
- Allium montanum, latifolium, maculatum C. B. Pin. 74. *Allium Alpinum* J. B. 2. 566. *Victoralis longa* Clus. Hist. 189.
- Allium montanum, latifolium, minus Montis aurei H. R. Par.
- Allium montanum, angustioribus foliis, maculatum C. B. Pin. 74.
- Allium floribus è luteo viriscentibus. *Molli flore subviridi* Bocc. 63.
- Allium montanum, bicorne, angustifolium, flore purpurascens C. B. Pin.

- 74 *Allium sylvestre, bicornè, purpureum, proliferum* J. B. 2. 561. *Ameloproasum proliferum* Lob. Icon. 156.
- Allium montanum, bicornè, purpureum, proliferum* Raii Synopf. 229.
- Allium sylvestre, bicornè, flore ex herbaceo albicante, cum triplici in singulis petalis striâ atro-purpurea* Raii Synopf. 229.
- Allium montanum, bicornè, flore obsoletere* C. B. Pin. 75. *Allii montani* iij. *species altera* Clus. Hist. 194.
- Allium montanum, bicornè, flore pallidè odoro* C. B. Pin. 75. *Allium flore luteo, sive pallido* J. B. 2. 561. *Allii montani* iij. *species 1.* Clus. Hist. 194.
- Allium Juncifolium, bicornè luteum* C. B. Pin. 75. *Prodr.* 27.
- Allium montanum, capite rotundo* C. B. Pin. 75. *Allium sphaerocephalum, purpureum, sylvestre* J. B. 2. 562. *Allium seu Moly montanum, v.* Clus. Hist. 195.
- Allium pyrenaicum* C. B. Pin. 75. *Moly Pyrenaicum, purpureo flore* Clus. Hist. App. alt.
- Allium montanum, foliis Narcissi, majus* C. B. Pin. 75. *Allium umbelliferum, pratense* J. B. 2. 564. *Allium sive Moly Narcissinis foliis,* Clus. Hist. 195.
- Allium montanum, foliis Narcissi mollioribus, & floribus dilatoribus* C. B. Pin. 75. *Moly Narcissinis foliis 1. altera species* Clus. Hist. 195.
- Allium montanum, foliis Narcissi, minus* C. B. Pin. 75. *Allium petraeum, umbelliferum* J. B. 2. 564. *Allium sive Moly Narcissinis foliis ij.* Clus. Hist. 196.
- Allium montanum, foliis Narcissi angustioribus & floribus dilutioribus* C. B. Pin. 75. *Moly Narcissinis foliis ij. altera species* Clus. Hist. 196.
- Allium montanum, radice oblongâ* C. B. Pin. 75. *Prodr.* 27.
- Allium saxatile* Acori radice, flore purpureo Bocc. Mus. Part. 2. 84. Tab. 79. *Videtur varietas prioris.*
- Allium montanum, minus* C. B. Pin. 75. *Prodr.* 27.
- Allium latifolium, Liliiflorum. Moly latifolium, Liliiflorum* C. B. Pin. 75. *Moly Theophrasti* Clus. Hist. 191.
- Allium latifolium, Liliiflorum, flore subrubente. Moly latifolium, Liliiflorum, flore subrubente* C. B. Pin. 75. *Moly Theophrasti magnum* J. B. 2. 568.
- Allium latifolium, Hispanicum. Allium latifolium, Hispanicum* C. B. Pin. 75. *Moly latifolium* Eyst.
- Allium latifolium, luteum. Moly latifolium, luteum, odore Allii, primum* C. B. Pin. 75. *Moly luteum Botanicorum, latifolium, Allii odore* J. B. 2. 562. *Moly montanum, latifolium, flavo flore* Clus. App. alt.
- Allium latifolium, luteum, alterum. Moly latifolium, luteum, odore Allii, secundum* C. B. Pin. 75. *Moly latifolium, flore flavo* Eyst.
- Allium Africanum, flore purpurascente. Moly Africanum, umbellâ purpurascente* C. B. Pin. 75. *Prodr.* 27.
- Allium peregrinum, floribus albo-viridibus. Moly exoticum, floribus albo-viridibus*

- viridibus* C. B. Pin. 75. *Moly flore albo, lineis viridis coloris Suvert.*
Allium sylvestre, sive Moly minus, roseo amplo flore Bot. Monsp.
Allium angustifolium, umbellatum, flore albo. Moly angustifolium, umbellatum C. B. Pin. 75. *Moly Dioscoridis Clus. Hist. 192. Moly Dioscoridis, parvum quibusdam* J. B. 2. 568.
Allium angustifolium, umbellatum, flore carneo. Moly angustifolium, umbellatum, flore carneo H. L. Bat.
Allium humilium, folio Gramineo. Moly humile, folio Gramineo C. B. Pin. 75. *Chamamoly Col. Part. 1. 326. Varietas Moly Diosc. Clusii.*
Allium caule triangulo. Moly parvum, caule triangulo C. B. Pin. 75. *Moly picciolo di Pesaro Pon. Bald. Ital. 22.*
Allium angustifolium, floribus majoribus. Moly angustifolium, floribus majoribus C. B. Pin. 76. *Moly minus, flore orbiculato, majore* J. B. 2. 568. *Moly minus Clus. Hist. 192.*
Allium angustifolium, foliis intortis. Moly angustifolium, floribus reflexis C. B. Pin. 75. *Moly serpentinum vocatum Lob. Icon. 160.*
Allium sylvestre, perpusillum, Juncifolium, moschatum J. B. 2. 565. *Moly moschatum, capillaceo folio* C. B. Pin. 76. *Prodr. 28. Moly Zibethinum Richier. Recher.*
Allium differt ab Ornithogalo florum situ, à Cepâ foliorum formâ, à Porro verò radice.

SECTIO V.

De Herbis, flore liliaceo, ex petalis sex composito, cujus calyx abit in fructum.

GENUS I.

Lilio-Narcissus. *Lis-Narcisse.*

LILIO-NARCISSUS est plantæ genus, flore AB, liliaceo, ex petalis sex C, composito, Liliæ æmulo. Hujus autem calyx D, seu embryo E, abit in fructum Narcissi fructus formâ. His notis addenda est radix bulbosa, tunicata, quâ differt à Lilio, à Narcisso verò flore polypetalò. Tab. 207.

Lilio-Narcissi species sunt

Lilio-Narcissus Jacobæus, latifolius, Indicus, rubro flore Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 366. *Narcissus Indicus, latifolius, rubro flore* J. B. 2. 909. *Narcissus latifolius, Indicus, rubro flore* Clus. Hist. 157.

Lilio-Narcissus Indicus, saturato colore purpurascens Mor. H. st. Oxon. Part. 2. 367. *Narcissus Indicus, Liliaceus, saturo colore purpurascens* Ferr. Flor. 119.

Lilio-Narcissus Indicus, maximus, sphericus, floribus plurimis, rubris,

- Liliaceis Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 368. *Narcissus Indicus*, flore Liliaceo, sphaericus Ferr. Fior. 129.
- Lilio-Narcissus Indicus, flore albo, exterius rubente. *Narcissus à D. Gaarero*, flore albo, exteriori parte rubicundus Suvert. 28.
- Lilio-Narcissus Japonicus, ruicilo flore Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 367. *Narcissus Japonicus*, ruicilo flore, Corn. 158.
- Lilio-Narcissus Indicus, pumilus, polyanthos Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 368. *Narcissus Indicus*, pumilus, polyanthos Corn. 154.
- Lilio-Narcissus Africanus pumilus, polyanthos. *Lilium Africanum*, humile, longissimis foliis, polyanthos, saturato colore purpurascens H. L. Bat. App. & Par. Bat.
- Lilio-Narcissus polyanthos, flore incarnato, fundo ex luteo albescens Sloane Cat. Plant. Jam. 115. *Lilium Americanum*, puniceo flore *Belladonna dictum* H. L. Bat. & Par. Bat. *Lys rouge du Tertre* 110.
- Lilio-Narcissus Zeylanicus, latifolius, flore niveo, externè lineâ purpureâ striato H. Amstel. in fol. 73.
- Lilio-Narcissus folio latissimo, floribus niveis inodoris. *Narcissus Amboinensis*, folio latissimo, rotundo, floribus niveis, inodoris H. Amstel. in fol. 77.
- Lilio-Narcissus Americanus, flore intus aureo, extus coccineo, foliis Lili Convallium Plum.
- Lilio-Narcissus seu Narcissus Liliiflorus Carolinianus flore albo, singulari, rubente diluto Pluk. Phytog. Tab. 42. fig. 3.
- Lilio-Narcissus Indicus, pumilus, monanthos, albus Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 266. *Narcissus Virgineus Park.* Par. 86.
- Lilio-Narcissus Indicus, Narcissus Liliiflorus, aureus, striis argenteis pictus, floribus amplis, cernuis, gemellis, caule magno Cerpæ fistuloso H. R. H. Pluk. Phytog. Tab. 246. fig. 2.
- Lilio-Narcissus luteus, vernus. *Colchicum luteum*, vernum C. B. Pin. 69. *Colchicum vernum*, flavo flore J. B. 2. 662. *Narcissus vernus*, flore luteo Suvert.
- Lilio-Narcissus luteus, autumnalis, major. *Colchicum luteum*, 1. majus C. B. Pin. 69. *Colchicum flore luteo quorundam* J. B. 2. 661. *Narcissus autumnalis*, major Clus. Hist. 164.
- Lilio-Narcissus luteus, multiplex, autumnalis. *Narcissus autumnalis*, flore luteo, multiplex Eyst.
- Lilio-Narcissus luteus, autumnalis, minor. *Narcissus serotinus* Clus. Hist. 162. *Narcissus autumnalis*, minor J. B. 2. 662.
- Lilio-Narcissus autumnalis, melino flore. *Colchicum melino flore*. C. B. Pin. 69. *Narcissus Persicus*, Croci flore, *Colchicis affinis* J. B. 2. 661. *Narcissus Persicus* Clus. Hist. 163.
- Lilio-Narcissus Bæticus, luteus, minor, odoratissimus.
- Lilio-Narcissus, quasi Planta ad Lilium & ad Narcissum accedens,

GENUS II.

Narcisso - Leucoium. *Perce-neige.*

NARCISSEO-LEUCOIMUM est plantæ genus, flore A, B, liliaceo, ex petalis sex, nunc æqualibus, nunc inæqualibus composito, & veluti campaniformi, pendulo. Hujus autem calyx C, abit deinde in fructum D, subrotundum, in tria loculamenta divisum E, seminibusque foetum F, etiam subrotundis. His notis addenda est radix bulbosa.

Tab. 208.

Narcisso-Leucoii species sunt

Narcisso-Leucoium vulgare. *Leucoium bulbosum, vulgare C. B. Pin. 55. Leucoium bulbosum, hexaphyllum, cum unico flore, rarius bino J. B. 2. 590.**Leucoium bulbosum, hexaphyllum, Dod. Pempt. 230.*Narcisso-Leucoium flore parulo, *Leucoium bulbosum, flore parulo C. B. Pin.**55. Leucoium bulbosum, hexaphyllum, majus Eyst.*Narcisso-Leucoium pratense, multiflorum. *Leucoium bulbosum, majus, sive**multiflorum, quod aliqui Acrocorion Plinii statuunt C. B. Pin. 55. Leucoium**bulbosum, polyanthemum, tardius florens, floribus minoribus J. B.**2. 592. Leucoium bulbosum, polyanthemum Dod. Pempt. 230.*Narcisso-Leucoium pratense, multiflorum, flore pleno. *Leucoium bulbosum**serotinum, majus, multiflorum, floribus plenis H. L. Bat.*Narcisso-Leucoium trifolium, majus. *Leucoium bulbosum, trifolium, majus**C. B. Pin. 56. Leucoium bulbosum, præcox, Byzantinum J. B. 2. 591.**Leucoium bulbosum, triphyllum, majus, Byzantinum Eyst.*Narcisso-Leucoium trifolium, minus. *Leucoium bulbosum, trifolium, minus**C. B. Pin. 56. Leucoium bulbosum, minus, triphyllum J. B. 2. 591. Leucoium**bulbosum, triphyllum Dod. Pempt. 230.*Narcisso-Leucoium trifolium, cæruleum. *Leucoium bulbosum, trifolium, cæruleum**C. B. Pin. 56. Leucoium triphyllum, flore cæruleo Someri. Lob.**Adv. Part. 2. 492. J. B. 2. 592.*Narcisso - Leucoium autumnale, latifolium. *Leucoium bulbosum, autumnale,**latifolium C. B. Pin. 56. Leucoium autumnale, tenuifolium, Suvert. 20.*Narcisso-Leucoium, autumnale, capillaceo folio. *Leucoium bulbosum,**autumnale C. B. Pin. 56. Leucoium bulbosum, autumnale, minus, tenuifolium**J. B. 2. 593. Leucoium bulbosum, autumnale, minimum Dod. Pempt. 230.*Narcisso-Leucoium vernam, capillaceo folio. *Leucoium bulbosum, tenuifolium,**vernum C. B. Pin. 56. Leucoium bulbosum, vernum, minimum Clus.**Cur. post. in fol. 15.*

Narcisso-Leucoium, quasi planta ad Narcissum & ad Leucoium accedens.

GENUS III.

Bermudiana.

BERMUDIANA est plantæ genus, flore A, liliaceo, ex petalis sex B, composito, cujus calyx C, deinde abit in fructum D, trigonum trifariam dehis-

Tab. 208.

C C c ij

centem E, in tria loculamenta divisum F, seminibusque factum subrotundis G.

Bermudiana species sunt

Bermudiana Iridis folio fibrosâ radice. *Iris Phalangoides, Bermudiana; flore parvo, ex caeruleo & aureo versicolore Pluk. Almag. Bot. Sisyrrinchium Bermudense, floribus parvis ex caeruleo & aureo mixtis. Iris Phalangoides quorumdam Ejusd. Phytog. Tab. 61. fig. 2.*

Bermudiana Palmæ folio, radice bulbosâ D. Lign. *Sisyrrinchium Americanum, radice Phœniceâ, foliis plicatis & nervosis, flore albo H. R. Monsp.*

Bermudiana, ab Insulis Bermudis, ex quibus semen primæ speciei primum allatum fuit.

CLASSIS X.

DE

HERBIS ET SUFFRUTICIBUS,

Flore polypetalo, papilionaceo.

*Hist. lib. 2.
cap. 161.
Tab. 109.*

FLOREM leguminosum à Papilionis formâ **PAPILIONACEUM** appellavit Cordus. Flos autem Papilionaceus **A**, quatuor petalis dissimilibus componitur, ex calyce unifolio **B, K**, cavo, cucullum papyraceum ferente & multifido, simul cum pistillo **CL**, exurgentibus. Petalum superius **D**, quodd signi ejusdem militaris adinstar explicetur, **VEXILLUM** audit; inferius **E, H**, cymbæ modo concavum, **CARINA**; quæ verò medium locum occupant **F, ALÆ** solent appellari, ad exortum auritæ **G**, perinde ac carina **I**, quæ perierumque in duas partes per longitudinem delinquit: unde flos leguminosus propriè loquendo pentapetalos anomalos dicens est. Huic flori proprium est ut pistillum ejus **L**, excipiatur à vaginâ quâdam **M**, fimbriatâ, seu potius in stamina divisâ **N**, & deinde abeat in fructum qui siliqua vocatur (Gallis *Gouffe*.)

Siliqua vel unicapularis est, vel bicapularis, vel articulosa. Unicapularis **O**, in duas valvas (quas Galli appellant *Coffes*) dehiscere solet, & semina complecti reniformia **II**, cylindracea **9**, spherica **10**, plana, rhomboidea aut quadrangula, introrsum emarginata **8**, vel alterius formæ. His alimentum subministratur à vasis **V**, per longitudinem partis crassioris siliquæ protensis, quorum ramuli **T**, in placentam **S**, influunt tenero fructui adhærescentem.

Siliqua bicapularis **X**, in seipsam introrsum revolvitur, ac in duo loculamenta **12**, dividitur seminibus facta 4.

Demum siliqua articulosa Z, ex pluribus partibus 5 constat articulatione quâdam conjunctis, quæ singulæ 6 semine turgescent 7. Loti siliquæ articulatione carent, sed lamellis quibusdam ut plurimum intercipiuntur & in loculos distinguuntur.

Tab. 217.

SECTIO I.

De Herbis flore Papilionaceo, cujus pistillum abit in siliquam unicapfularem & brevem.

GENUS I.

Glycyrrhiza. *Reglisse.*

GLYCYRRHIZA est plantæ genus, flore A, papilionaceo, ex cujus calyce B, surgit pistillum C, quod deinde abit in siliquam D, brevem, seminibus fœtam E, ut plurimum reniformibus F. His notis addenda sunt folia bina, conjugata, coltæ adherentia, cui summæ folium impar innascitur. Tab. 210.

Glycyrrhizæ species sunt

Glycyrrhiza capite echinato C. B. Pin. 352. *Glycyrrhiza Dioscoridis echinata, non repens* J. B. 2. 327. *Glycyrrhiza vera Dioscoridis* Dod. *Pempt.* 341.
 Glycyrrhiza siliquosa vel Germanica C. B. Pin. 352. *Glycyrrhiza radice repente, vulgaris, Germanica* J. B. 23. 28. *Glycyrrhiza vulgaris* Dod. *Pempt.* 341. *Reglisse ordinaire.*

Glycyrrhiza, à vocibus Græcis γλυκὺς dulcis, & ῥίζα radix, quasi diceretur Radix dulcis.

GENUS II.

Cicer. *Pois chiche.*

CICER est plantæ genus, flore A, papilionaceo, ex cujus calyce B, surgit pistillum C, quod deinde abit in siliquam D, brevem, vesicæ inflatæ amulam, seminibusque fœtam E, caput Arietinum F, quodammodo referentibus. Tab. 220.

Ciceris species sunt

Cicer sativum, flore candido C. B. Pin. 347. *Cicer Arietinum* J. B. 2. 292. *Dod. Pempt.* 525.

Cicer sativum, flore ex purpurâ rubescente, semine rubro C. B. Pin. 347.

Cicer sativum, semine rufo C. B. Pin. 347.

Cicer sativum, semine ex saturo rubente C. B. Pin. 347.

Cicer sativum, semine nigro C. B. Pin. 347. *Cicer Arietinum, fructu nigro* *Mar. H. R. Bles.*

GENUS III.

Lens. *Lentille.*

Tab. 110.

LENS est plantæ genus, flore A, papilionaceo, ex cujus calyce K, surgit pistillum B, quod deinde abit in siliquam C, brevem, seminibus factam D, orbiculatis E, utrinque convexis, hoc est ad centrum crassioribus quam ad marginem.

Lentis species sunt

Lens vulgaris, semine subrufo C. B. Pin. 346. *Lens J. B. 2. 317. Lens minor Dod. Pempt. 526.*

Lens vulgaris, semine ex luteo pallido C. B. Pin. 346.

Lens vulgaris, semine nigricante C. B. Pin. 346.

Lens maculata Park.

Lens major C. B. Pin. 346. *J. B. 2. 317. Lens Dod. Pempt. 526.*

Lens Hungarica, major, perennis Hort. Leyd. Raii Hist. 905.

Lens monanthos H. L. Bat.

GENUS IV.

Onobrychis. *Sain-foin.*

ONOBRYCHIS est plantæ genus, flore A, papilionaceo, ex cujus calyce C, surgit pistillum B, quod deinde abit in siliquam D E, veluti cristatam, quandoque echinatum, semine factam F, reniformi G. His addendum est flores in spicam densam nasci.

Onobrychidis species sunt

Onobrychis foliis Viciæ, fructu echinato, major, floribus dilute rubentibus C. B. Pin. 350. *Polygalon Gesneri J. B. 2. 333. Onobrychis Dod. Pempt. 548.*

Onobrychis foliis Viciæ, fructu echinato, major, floribus eleganter rubentibus C. B. Pin. 350.

Onobrychis foliis Viciæ, fructu echinato, major, floribus albis C. B. Pin. 350.

Onobrychis saxatilis, foliis Viciæ angustioribus & longioribus, Aquilex-tentis.

Onobrychis fructu echinato, minor C. B. Pin. 350. *Caput Gallinaceum, minus C. B. Prodr. 149.*

Onobrychis seu Caput Gallinaceum, minus, fructu maximo, insigniter echinato Lælii Triumph. apud fratrem 65.

Ab eo genere excludenda sunt plantæ sequentes. *Onobrychis semine clypeato, aspero, major C. B. Pin. 350. Onobrychis semine clypeato, aspero, minor C. B. Pin. 350. Onobrychis semine clypeato, levi C. B. Pin. 350. quæ ad Hedyсарum revocari debent. Onobrychis incana, foliis longioribus C. B. Pin. 350. ad Astragalum referenda, &c.*

Onobrychis à vocibus Græcis *ἄσινος* asinus, & *ῥυδὸν* rudo; quod eâ depastâ Asini rudere soleant.

GENUS V.

Vulneraria. *Vulneraire.*

VULNERARIA est plantæ genus, flore A, liliaceo, ex cujus calyce B, tubulato, turgidulo, surgit pistillum C, quod deinde in abit siliquam E, brevem semine foctam G, subrotundo F. His addendum est siliquam E, in vesica membranacea D, quæ calyx floris fuit, recondi. Tab. 211.

Vulnerariæ species sunt

Vulneraria rustica J. B. 2. 362. *Loto affinis, vulneraria pratensis C. B. Pin.*

332. *Anthyllis Leni similis Dod. Pempt. 552.*

Vulneraria rustica, flore albo. *Lagopodium flore albo Tabern. Icon. 524.*

Vulneraria flore purpurascete. *An Lotus latifolia Dalechampii Lugd. 509?*

Vulneraria pentaphyllos. *Lotus pentaphyllos, vesicaria C. B. Pin. 322. Trifolium halicacabum, sive vesicarium J. B. 2. 361. Trifolium halicacabum Cam. Hort. Icon. xlviij.*

Vulneraria, à sanandorum vulnerum facultate, quâ pollere existimatur.

GENUS VI.

Dorycnium.

DORYCNIUM est plantæ genus, flore A, papilionaceo, ex cujus calyce B, surgit pistillum C, quod deinde abit in siliquam D, brevem, semine foctam E, subrotundo F. His addenda sunt folia G, ad exortum usque multifida. Tab. 211.

Dorycnii species sunt

Dorycnium Monspelensium Lob. Icon. 51. *Trifolium album, angustifolium floribus velut in capitulum congestis C. B. Pin. 329. Dorycnium Monspefulanum, fruticosum J. B. 2. 388.*

Dorycnium majus. *Dorycnio Hispanico affinis, alia planta Lob. Illustr. 159.*

SECTIO II.

De Herbis, flore Papilionaceo, cujus pistillum abit in siliquam unicapfularem, longam.

GENUS II.

Faba. *Fève.*

FABA est plantæ genus, flore A, papilionaceo, vexillo nempe B, alis C, & carinâ D, constante. Ex calyce autem E, surgit pistillum F, quod deinde abit in siliquam G, longam, seminibus foctam H I, planis & quasi reniformibus K. His notis addendi sunt stipites firmi, tum & folia bina, veluti conjugata, costæ innascentia in mucronem abeunt. Tab. 212.

Fabæ species sunt

Faba flore candido, lituris nigris conspicuo C. B. Pin. 338. *Faba Cyanus*

- J. B. 2. 278. *Faba major recentiorum* Lob. Icon. 57.
 Faba flore ex purpurâ nigrescente C. B. Pin. 338.
 Faba lobo longissimo ac crassissimo, semine medio extuberante H. Cathol.
 Faba lobo & semine medio, plano, arcuè colligato, utrinque frontato H. Cathol.
 Faba brevissimo lobo, amplissimo & crassissimo semine H. Cathol.
 Faba rotunda, oblonga seu Cylindræcea, minor, seu Equina, alba Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 85. *Faba minor sive Equina* C. B. Pin. 338.
 Faba rotunda, oblonga seu Cylindræcea, minor, seu Equina, nigra Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 85. *Faba minor, fructu nigro* C. B. Pin. 338.
 Faba rotunda, oblonga seu Cylindræcea, minima pluribus, quinis, senis siliquis uno pediculo exortis seu Hattoniana Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 86.
 Faba, à voce Græca *φάβα* edo: fructus enim edulis est.

GENUS II.

Lupinus. *Lupin.*

LUPINUS est plantæ genus, flore A, papilionaceo, ex cujus calyce B, surgit pistillum C, quod deinde abit in siliquam DF, seminibus foetam EH, nunc planis L, nunc sphaericis I. His notis addenda sunt folia flabeliformia KG, seu digitatim pediculo innascentia.

Lupini species sunt

- Lupinus sativus, flore albo C. B. Pin. 347. *Lupinus vulgaris, semine & flore albo, sativus* J. B. 2. 388. *Lupinus sativus* Dod. Pempt. 529.
 Lupinus peregrinus, major vel villosus, cæruleus; major C. B. Pin. 348. *Lupinus cæruleus, major, villosus* Prodr. 148. *Lupinus exoticus, hirsutissimus* J. B. 2. 289. *Lupinus Indicus*. Corn. 207.
 Lupinus flore purpurascente, latifolius, hirsutus seu sylvestris Discoridis C. B. in Marth. emac. 345.
 Lupinus sylvestris, latifolius, flore albo, sativum in omnibus æmulans, edulis H. Cathol.
 Lupinus latifolius, humilis, hirsutus, flore albo H. Cathol.
 Lupinus Americanus, arborefcens, triphyllus, flore albo, fructu variegato Plum.
 Lupinus obsoleto colore, Lusitanicus, latifolius.
 Lupinus peregrinus, major, flore incarnato H. L. Bat.
 Lupinus sylvestris, purpureo flore, semine rotundo, vario, majore Bot. Monsp. App. *Lupinus sylvestris, purpureo flore, semine rotundo, vario* J. B. 2. 290. *Lupinus sylvestris, flore cæruleo* C. B. Pin. 348. *Lupinus minor* Tabern. Icon. 494.
 Lupinus sylvestris, purpureo flore, semine rotundo, vario, minore Bot. Monsp. App.
 Lupinus sylvestris flore subrubente C. B. Pin. 348.
 Lupinus sylvestris, flore roseo colore rufescente C. B. Pin. 348.
 Lupinus angustifolius, cæruleus, elatior Raii Hist. 908. *An Lupinus minor, cæruleus,*

cæruleus, *Tingitanus* Mor. *Hist. Oxon. Part. 2.*

Lupinus cæruleus, minor, *Gadenfis dictus* Mor. *H. fl. Oxon. Part. 2. 87.*

Lupinus cæruleus, minor, perennis, *Virginianus*, *repens* Mor. *H. fl. Oxon. Part. 2. 87.*

Lupinus Indicus, minor *H. R. Par.*

Lupinus sylvestris, *flore luteo* C. B. *Pin. 348. Lupinus luteo flore, semine compresso, vario*, *J. B. 2. 290. Lupinus luteus Tabern. Icon. 495.*

GENUS III.

Orobus. Orobe.

OROBUS est plantæ genus, flore A, papilionaceo, vexillo nempe A, carina C, & alis B, constante: ex calyce autem K, surgit pistillum E, membrana D, obvolutum, quod deinde abit in fil' quam F, teretem, seminibus foetam G, plerumque ovatis H. His notis addenda sunt folia bina, conjugata, costæ innascentia in mucronem abeunt.

Tab. 214

Orobi species sunt

Orobis sylvaticus, purpureus, vernus C. B. *Pin. 351. Galeganemorensis, verna* *J. B. 2. 343. Orobis Pannonicus, 1. Clus. Hist. cccxxx.*

Orobis sylvaticus, pallido flore C. B. *Pin. 351. Galega montana Dalechampii* *J. B. 2. 343. Galega montana Lugd. 1139. Orobis Pannonicus, iv. Clus. Hist. cccxxj.*

Orobis latifolius, parvo flore purpureo C. B. *Pin. 351. Galega nemorensi verna similis, multiflora, flore purpureo* *J. B. 2. 345. Orobis Venetus Clus. Hist. cccxxij.*

Orobis latifolius, parvo flore, prorsus albo C. B. *Pin. 351. Galega nemorensi verna similis, multiflora, flore albo* *J. B. 2. 345.*

Orobis sylvestris, angustifolius, Alphodeli radice C. B. *Pin. 351. Orobis quorundam, radice bulbosâ, flore albo* *J. B. 2. 326. Orobis Pannonicus, iij. Clus. Hist. cccxxj.*

Orobis sylvaticus, Vicie foliis C. B. *Pin. 352. Astragalus major Fuchsi* *J. B. 2. 334. Orobis Pannonicus, ij. Clus. Hist. cccxx.*

Orobis sylvaticus, Vicie foliis, caulibus rubentibus *H. L. Bar.*

Orobis angustifolius, Italicus, flore vario. Astragalus quibusdam, Aracho Tosani Caroli similis *J. B. 2. 326.*

Orobis sylvaticus, foliis oblongis, glabris. Astragalus sylvaticus, foliis oblongis, glabris C. B. *Pin. 351. Astragaloides sive Astragalus sylvaticus, Astragalo magno Fuchsi vel Chamabalano leguminosa affinis planta* *J. B. 2. 334. Astragalus sylvaticus Thal. Tab. 1.*

Orobis sylvaticus, nostras Raii Synopf. 191.

Orobis Pyrenaicus, foliis nervosis.

Orobis Americanus, fructu coccineo, nigra maculâ notato. Pisum Indicum, minus, coccineum C. B. *Pin. 343. Phasolus ruber, Abrus vocatus P. Alp. Egypt. 31.*

Orobis, à vocibus Græcis ἐγνῶ Edo, & βός Bos; Antiqui enim Orobis Boves saginare solebant.

GENUS IV.

Pisum. *Pois.*

Tab. 215.

PISUM est plantæ genus, flore A, papilionaceo, ex cujus calyce B, surgit pistillum C, quod deinde abit in siliquam longam D, seminibus scætam E, subrotundis F. His notis addendi sunt caules fistulosi, ut plurimum infirmi K, quos ita complectuntur folia G, ut ab iis transfadigi videantur. Cætera autem folia I, bina, veluti conjugata costæ innascuntur in claviculas H, abeunt.

Pisi species sunt

- Pisum majus, quadratum, fructu cinerei coloris C. B. Pin. 342. *Pisum quadratum Plinii Lob. Icon. 66.*
 Pisum majus, quadratum, fructu candido C. B. Pin. 342.
 Pisum majus, quadratum, fructu subflavo C. B. Pin. 342.
 Pisum umbellatum C. B. Pin. 342. *Pisum erectius, comosum J. B. 2. 299. Pisum proliferum Tabern. Icon. 495. Pois à bouquets.*
 Pisum hortense, majus, flore fructuque albo C. B. Pin. 342. *Pisum vulgatius, majus Lob. Icon. 65.*
 Pisum hortense, majus, flore purpureo C. B. Pin. 342.
 Pisum hortense, majus, flore fructuque variegato C. B. Pin. 342.
 Pisum hortense, siliquâ maximâ H. R. Par.
 Pisum maximum, fructu nigrâ lineâ maculato H. R. Par.
 Pisum cortice edulii. *Pisa sine cortice duriore C. B. Pin. 343. Pisa leptoloba, que simul cum folliculis comeduntur Cam. Hort. Pisa sine tunicis durioribus, in siliquâ magnâ, albâ J. B. 2. 300. Pois-goulus.*
 Pisum humile, caule firmo. *Pisa nana, rotunda, sine admniculis, recta H. R. Par. Pisa nana, rotunda Mor. H. R. Bles. Pois nains.*
 Pisum folio anguloso. *Pisi pulchra species, folio anguloso B. J. 2. 297.*
 Pisum siliquâ carnosâ, seu falcatâ, eduli Raii Hist. 891.
 Pisum flore rubente striato, pro coccineo missio Raii Hist. 891.
 Pisum arvense, fructu è luteo virente C. B. Pin. 342. *Pisum minus, è luteo virens Lob. Icon. 66.*
 Pisum arvense, fructu albo C. B. Pin. 343. *Pisa potissimum vulgaria, parva, alba sive arvensis J. B. 2. 297.*
 Pisum arvense, fructu viridi C. B. Pin. 343. *Pisa parva, viridia J. B. 2. 298.*
 Pisum arvense, fructu cinereo C. B. Pin. 343.
 Pisum arvense, fructu cæruleo C. B. Pin. 343.
 Pisum arvense, fructu nigro C. B. Pin. 343. *Pisum nigrum Tabern. Icon. 398.*
 Pisum arvense, flore roseo, fructu variegato Raii Synopf. 186.
 Pisum spontaneum, maritimum, Anglicum Park. Theat. 1060.

GENUS V.

Lathyrus. *Gesse.*

Tab. 216. 217.

LATHYRUS est plantæ genus, flore A, papilionaceo, ex cujus calyce B, sur-

git pitillum D, vaginâ membranaceâ C, obvolutum, quod deinde abit in siliquam nunc teretem E, nunc compressam H, seminibus foetam F, I, modo cylindraceis G, modò angulatis K. His notis addendum est caules N, Lathyri compressos esse cum costa O, elata & margine foliato: Folia verò bina tantum conjugata P Q, nervo R, innascentia in claviculas S, abeunt.

Lathyri species sunt

Lathyrus sativus, flore fructuque albo C. B. Pin. 343. *Lathyrus anguloso semine J. B. 2. 306. Lathyrus sive Cicercula Dod. Pempt. 522.*

Lathyrus sativus, flore purpureo C. B. Pin. 344. *Lathyrus flore rubro J. B. 2. 307. Aracus sive Cicera Dod. Pempt. 523.*

Lathyrus sylvestris major, C. B. Pin. 344. *Lathyri majoris species, flore rubente & albedo minori dumetorum sive Germanicum J. B. 2. 302. Lathyrus sylvestris Dod. Pempt. 523.*

Lathyrus sylvestris, major, flore atro-purpureo.

Lathyrus latifolius C. B. Pin. 344. *Lathyrus major, latifolia, flore majore, purpureo & speciosior J. B. 2. 303. Lathyrus latiore folio Lob. Icon. 68.*

Lathyrus latifolius, flore albo.

Lathyrus major, Narbonensis, angustifolius J. B. 3. 304. *Lathyrus angustifolius, alter Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 51. Lathyrus sylvestris, alius, angustifolius Cam. Hort.*

Lathyrus angustifolius, semine maculoso C. B. Pin. 344. *Lathyrus quadam, quibusdam Ægyptia Aracus J. B. 2. 308. Cicercula Ægyptiaca Clus. Hist. cccxxvj.*

Lathyrus Tingitanus, siliquis Orobi, flore amplo, ruberrimo Mor. H. St. Oxon. Part. 2. 55.

Lathyrus angustissimo folio, Americanus, variegatus C. B. Pin. 344. *Lathyrus peregrinus, è caruleo purpurascente flore & suaviter rubescens Eyst.*

Lathyrus arvensis, repens, tuberosus C. B. Pin. 344. *Chambalanus leguminosa J. B. 2. 324. Terre glandes Dod. Pempt. 550.*

Lathyrus sylvestris, luteus, foliis Viciæ C. B. Pin. 344. *Lathyrus luteus, sylvestris, dumetorum J. B. 2. 304.*

Lathyrus annuus, flore cæruleo, Ochri siliquâ H. L. Bat.

Lathyrus Bœticus, flore luteo Park. Theat. 1064.

Lathyrus Hispanicus, flore luteo H. L. Bat.

Lathyrus luteus, latifolius Bot. Monsp. *Lathyri species lutea J. B. 2. 304.*

Lathyrus angustifolius, siliquâ hirsutâ C. B. Pin. 344. *Lathyrus siliquâ hirsutâ J. B. 2. 305.*

Lathyrus latifolius, annuus, siliquâ articulatâ, hirsutiore H. R. Par.

Lathyrus angustissimo folio, semine rotundo H. R. Par. *Lathyrus angustifolius, λεπίλοβος, semine rotundo, flore rubello Mor. H. R. Bles.*

Lathyrus angustissimo folio, semine anguloso H. R. Par. *Lathyrus angustifolius, λεπίλοβος, semine hexedro, flore cæruleo Mor. H. R. Bles.*

Lathyrus folio tenuiore, floribus rubris J. B. 2. 308. *Lathyrus angustissimo sive capillaceo folio C. B. Prodr. 148.*

Lathyrus foliis Gramineis, floribus coccineis Raii Syllog. 160.

GENUS VI.

Clymenum.

Tab. 218.

CLYMENUM est plantæ genus, floribus, fructibus, C, D, E, F, caulibusque Lathyri, foliis verò A, multiplici conjugatione costæ innascentibus in claviculas B, abeunt.

Clymeni species sunt

Clymenum Hispanicum, flore vario, siliquâ parâ. *Lathyrus Viciaoides, vexillo rubro, labialibus petalisrostrum ambientibus, cæruleis Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 58.*

Clymenum Hispanicum, flore vario, siliquâ articulata. *Lathyrus Viciaoides, floris vexillo phæniceo, foliis labialibus, subalbescens, siliquis Orobi Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 55.*

Clymenum Parisiense, flore cæruleo. *Cicerula sylvestris Tabern. Icon. 500. Lathyrus Viciaformis seu Vicia Lathyroides, nostras Raii Hist. 899. Pluk. Phytog. Tab. 71. fig. 2.*

GENUS VII.

Ochrus.

Tab. 219. & 220.

OCHRUS est plantæ genus, flore papilionaceo AB, ex cujus calyce D, surgit pistillum C, quod deinde abit in siliquam E, ut plurimum teretem & cylindraceam, semibus fœtam F, subrotundis G. His notis addenda sunt folia K, modò simplicia, modò conjugata HI, in claviculas LM, abeuntia.

Ochri species sunt

Ochrus folio integro, capreolos emittente, semine subluteo C. B. Pin. 347. *Lathyri species, quæ Ervilia sylvestris Dodonæi J. B. 2. 305. Ervilia sylvestris Dod. Pempt. 522.*

Ochrus folio integro, capreolos emittente, semine pullo C. B. Pin. 343.

Ochrus folio integro, capreolos emittente, semine atro C. B. Pin. 343.

Ochrus Americanus, tomentosus, floribus luteis Plum.

GENUS VIII.

Vicia. Vesse.

Tab. 225.

VICIA est plantæ genus, flore A, papilionaceo: ex cujus calyce B, surgit pistillum C, quod deinde abit in siliquam D, semibus fœtam EF, subrotundis G, aut angulatis. His notis addenda sunt folia H, bina, quasi conjugata, costæ innascentia in claviculas I, abeunt.

Viciæ species sunt

Vicia sativa, vulgaris, semine nigro C. B. Pin. 344. *Vicia vulgaris, sativa J. P. 2. 310. Vicia Cam. Epit. 320.*

- Vicia sativa*, vulgaris, semine cinereo C. B. Pin. 344.
Vicia sativa, alba C. B. Pin. 344. *Vicia albo semine* J. B. 2. 311. *Ervum candidum vel Faba veterum* Trag. 626.
Vicia maxima, dumetorum C. B. Pin. 345. *Vicia sepium perennis* J. B. 2. 313. *Cracca major* Tabern. Icon. 506.
Vicia sepium, folio rotundiore, acuto, semine nigro C. B. Pin. 345. *Vicia Dod. Pempt.* 531.
Vicia sepium, folio rotundiore, acuto, semine maculato C. B. Pin. 345.
Vicia vulgaris, acutiore folio, semine parvo, nigro C. B. Pin. 345. *Vicia vulgaris, sylvestris, semine parvo & nigro, frugum* J. B. 2. 312. *Aphaca vera, Vicia Matthioli* Lugd. 478.
Vicia multiflora C. B. Pin. 345. *Vicia multiflora, perennis, nemorensis sive dumetorum* J. B. 2. 314. *Aracus* Tabern. Icon. 506.
Vicia perennis, incana, multiflora Bot. Monsp.
Vicia perennis multiflora, majori flore cæruleo, ex albo mixto Bot. Monsp. App.
Vicia perennis, multiflora, incana, Insularum Stœchadum. Vicia Benghalensis, hirsuta & incana, siliquis Pisi H. L. Bat.
Vicia sylvestris, hirsuta, incana C. B. Pin. 345. *Vicia sylvestris, quasi incana, flore albo* J. B. 2. 312. *Vicia sylvestris, albo flore* Clus. Hist. cccxxv.
Vicia sylvestris, incana, major & præcox, Parisiensis, flore suaverubente.
Vicia folio subrotundo brevi, obtusè mucronato, pediculo brevi insidente, flore Viciæ sepium seu dumetorum vulgaris Raii Synops. 188.
Vicia segetum, cum siliquis plurimis, hirsutis C. B. Pin. 345. *Vicia parva sive Cracca minor, cum multis siliquis hirsutis* J. B. 2. 315. *Cracca alterum genus* Dod. Pempt. 542.
Vicia segetum, singularibus siliquis glabris C. B. Pin. 345.
Vicia minima, cum siliquis glabris. Vicia sive Cracca minima species, cum siliquis glabris J. B. 2. 315.
Vicia sive Cracca foliis & siliquis longioribus Bot. Monsp. *Vicia parvum genus, folio longo* J. B. 2. 316.
Vicia angustifolia, purpuro-violacea, siliquâ latâ glabrâ Bot. Monsp.
Vicia multifolia, cum siliquis latis J. B. 2. 314.
Vicia siliquas supra infraque terram edens. Arachidna Vicia similis supra infraque terram, fructum edens C. B. Pin. 345. *Arachidna aut potius Aracoides Honorii Belli* J. B. 2. 323. *Arachidna di Candia* Pon. Bald. Ital. 77.
Vicia minima, præcox, Parisiensium H. R. Par. *Vicia minima, præcox, Soloniensis* Joncq. Hort. *Vicia præcox, verna, minima, Soloniensis, semine hexedro* Mor. H. R. Blef.
Vicia supina, latissimo folio non ferrato. Faba sylvestris, fructu rotundo, atra C. B. Pin. 338. *Aracus Fabaceus & Faba Kairina, cui semina minora* J. B. 2. 286. *Sylvestris Græcorum Faba* Lob. Icon. 58.
Vicia supina, latissimo folio, flore & fructu ferrugineis. Faba sylvestris, Italica, flore & fructu ferrugineis H. R. Par.
Vicia supina, latissimo folio ferrato. Aracus Fabaceus, ferratus J. B. 2. 287.

398 INSTITUTIONES REI HERBARIÆ.

Vicia sylvatica, maxima, Pifio sylvestri similis J. B. 2. 315. *Pisum sylvestre minus Tabern. Icon. 498.*

Vicia sylvestris, lutea, siliquâ hirsutâ C. B. Pin. 345. *Vicia luteo flore, sylvestris J. B. 2. 313.*

Vicia serotina, perennis, flore luteo, siliquâ hirsutâ.

Vicia serotina, perennis, flore luteo, siliquâ glabrâ.

Vicia sylvestris, lutea, cum galea fusca J. B. 2. 314.

De Re Rustica. Lib. 1. cap. 31. Vicia dicta à vinciendo (ut ait Varro) quod item capreolos habet ut Vitis, quibus sursum vorsum serpit ad scapum Lupini aliumve calamum ad quem us hereat, eum solet vincire.

Vicia flore fructuque carens facillè dignoscitur foliis binis quasi conjugatis seu per plures conjugationes costæ innascentibus in claviculas abeanti, caulibusque alatis nec compressis.

GENUS IX.

Ervum Ers.

Tab. 211.

ERVUM est plantæ genus, flore A, papilionaceo, ex cuius calyce B, surgit pistillum C, quod deinde abit in siliquam D, utrinque undulatam E, veluti nodosam, seminibus fœtam G, subrotundis F. His notis addenda sunt folia bina, quasi conjugata, costæ innascentia.

Ervi species sunt

Ervum verum Cam. Hort. *Orobis siliquis articulatis, semine majore C. B. Pin. 346. Orobis sive Ervum multis J. B. 2. 321. Mochus sive Cicer sativum Dod. Pempt. 524.*

Ervum verum, flore subpurpurascente. *Orobis siliquis articulatis, semine majore, flore subpurpurascente C. B. Pin. 346.*

Ervum semine minore. *Orobis semine minore C. B. Pin. 346. Orobis Creticus Lugd. 469.*

Ervum semine obtuso, triangulo. *Orobis semine obtuso, triangulo C. B. Pin. 346. Orobeum Cicer Lobelii J. B. 2. 322. Cicer Orobeum Theophrasti Lob. Icon. 72.*

GENUS X.

Galega.

Tab. 212.

GALEGA est plantæ genus, flore papilionaceo A, vexillo nempe B, alis C, & carina D, constante: ex calyce autem F, surgit pistillum E, quod deinde abit in siliquam G, teretem & quasi cylindraceam, seminibus fœtam H I, ut plurimum oblongis L, & veluti reniformibus. His notis addenda sunt folia bina M, conjugata, costæ N, affixa, cui summæ impar folium O, innascitur.

Galegæ species sunt

Galega vulgaris, floribus cæruleis C. B. Pin. 352. *Galega J. B. 2. 342. Dod. Pempt. 548.*

Galega vulgaris, floribus ex cæruleo purpureis C. B. Pin. 352.

Gaega vulgaris, floribus penitus candicantibus C. B. Pin. 352.
 Gaega Africana, floribus majoribus & siliquis crassioribus.
 Gaega Americana, frutescens, flore purpureo, foliis sericeis Plum.

GENUS XI.

Astragaloides.

ASTRAGALOIDES est plantæ genus, flore A, papilionaceo, ex cujus calyce B, surgit pistillum C, quod deinde abit in siliquam D, cymbæ ut ita dicam æmulam, seminibus fœtam E, reniformibus. Tab. 223.

Astragaloides speciem unicam novi.

Astragaloides Lusitanica. *Astragalus Baticus* Clus. *Hist. cccxxiiiij. Astragalus Baticus, lanuginosus, radice amplissima* C. B. Pin. 351. *Astragalus forte lanuginosus, Baticus* J. B. 2. 340.

Astragaloides, quasi planta ad Altragalum accedens.

GENUS XII.

Aphaca.

APHACA est plantæ genus, flore A, papilionaceo, ex cujus calyce BD, surgit pistillum C, quod deinde abit in siliquam E, seminibus fœtam FG, subrotundis H. His notis addendum est folia bina tantum IK, ad caulium nodos nasci, ex quorum alis prodeunt claviculæ I. Tab. 223.

Aphacæ speciem unicam novi.

Aphaca Lob. Icon. 70. *Vicia lutea, foliis Convolvuli minoris* C. B. Pin. 345.
Vicia que Pitine Anguillare, latâ siliquâ, flore luteo J. B. 2. 316.

SECTIO III.

De Herbis, flore papilionaceo, cujus pistillum abit in siliquam articulosam.

GENUS I.

Securidaca.

SECURIDACA est plantæ genus, flore A, papilionaceo, ex cujus calyce B, surgit pistillum C, quod deinde abit in siliquam D, rectam, planam anulatam, articulosam, in singulis articulis E, semine fœtam F, rhomboideo G, introrsum emarginato. Tab. 223.

Securidacæ speciem unicam novi.

Securidaca lutea, major C. B. Pin. 348. *Securidaca flore luteo, siliquâ latâ, oblongâ* J. B. 2. 345. *Securidaca vera* Clus. *Hist. cccxxvj.*

Securidaca, à *Securi*, ob seminis formam: nullius enim semen, inquit Clusius, aptius veterum securim meo iudicio refert. Hist. cccxxviij.

GENUS II.

Ornithopodium. *Pié d'Oiseau.*

Tab. 224.

ORNITHOPODIUM est plantæ genus, flore A, papilionaceo, ex cujus calyce B, surgit pitillum C, quod deinde abit in siliquam D, H, falcatam, articulofam, plerumque undulatam, in singulis articulis E, F, I, K, semine factam H, L, subrotundo. His notis addendum est siliquas Ornithopodii plures simul nasci aviumque pedes quodammodo æmulari.

Ornithopodii species sunt

- Ornithopodium majus C. B. Pin. 350. *Ornithopodium flore flavescente* J. B. 2. 350. *Ornithopodium* Dod. *Pempt.* 544.
 Ornithopodium minus C. B. Pin. 350. *Perpusillum Ornithopodium* Lob. *Icon.* 82.
 Ornithopodium radice tuberculis nodosâ C. B. Pin. 350. *Ornithopodium tuberosum Dalechampii* Lugd. 486. J. B. 2. 351.
 Ornithopodium Scorpioides, siliquâ compressâ. *Ornithopodio affinis hirsuta Scorpioides* C. B. Pin. 350. *Scorpioides leguminosa* J. B. 2. 349. *Lob. Icon.* 83.
 Ornithopodium Scorpioides, siliquâ non compressâ. *Scorpioides leguminosa, altera* J. B. 2. 350.
 Ornithopodium Scorpioides, Lusitanicum, siliquâ undulatâ.
 Ornithopodium Portulacæ folio. *Scorpioides Portulacæ folio* C. B. Pin. 387. *Telephium Dioscoridis seu Scorpioides ob siliquarum similitudinem* C. B. Pin. *ibid.* *Telephium Scorpioides* J. B. 2. 889. *Scorpioides* Lob. *Icon.* 391.
 Ornithopodium à vocibus Græcis ἄρως *Avis*, & πῆς *Pes*, quasi diceretur *Pes Avis*.

GENUS III.

Ferrum Equinum. *Fer de Cheval.*

Tab. 225.

FERRUM EQUINUM est plantæ genus, flore A, papilionaceo, ex cujus calyce B, surgit pitillum C, quod deinde abit in siliquam D, G, K, compressam, articulis distinctam lunatis H, aut ferri Equini æmulis E, L, semine factis ejusdem formæ I, F, M.

Ferri Equini species sunt

- Ferrum Equinum siliquâ singulari C. B. Pin. 349. *Solea Equina* J. B. 2. 347. *Ferrum Equinum, vulgare* Col. *Part.* 1. 300. *Ferrum Equinum* Lob. *Icon.* 82.
 Ferrum Equinum siliquâ multiplici C. B. Pin. 349. *Ferrum Equinum, alterum* *πολυκίραρον* Col. *Part.* 1. 300.
 Ferrum Equinum Germanicum, siliquis in summirate C. B. Pin. 349. *Ferrum Equinum capitatum* Col. *Part.* 1. 301. *Ornithopodio affinis sive potius Solea vel ferro Equino, herbæ* J. B. 2. 348.
 Ferrum Equinum, à fructus formâ.

GENUS

GENUS IV.

Hedysarum.

HEDYSARUM est plantæ genus, flore A, papilionaceo, ex cujus calyce B, surgit pistillum C, quod deinde abit in siliquam DH, articulosam, undulatam, semine foetam in singulis articulis EKFL, ut plurimum reniformi IG. His notis addendi sunt flores in spicam vel in capitulum collecti.

Tab. 215.

Hedysari species sunt

- Hedysarum clypeatum, flore suaviter rubente Eyst. *Onobrychis semine clypeato, aspero, major* C. B. Pin. 350. *Astragalus Romanus sive Hedysarum clypeatum, siliquâ asperâ* J. B. 2. 333. *Onobrychis altera* Dod. Pempt. 549.
- Hedysarum clypeatum, flore albido. *Hedysarum clypeatum, flore albo* Raii Syllog. 140.
- Hedysarum clypeatum, minus, flore purpureo Raii Hist. 929. *Onobrychis semine clypeato, aspero, minor* C. B. Pin. 350. *Onobrychis clypeata, aspera, minor* Prodr. 149. *Polygala Gesneri affine, Caput Gallinaceum* J. B. 2. 330.
- Hedysarum annuum, siliquâ asperâ, undulatâ, intortâ. *Onobrychis major, annua, siliiculis articularis, asperis, clypeatis, undularim (id est antrorsum & retrorsum) junctis, flore purpureo-rubente* Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 130.
- Hedysarum Alpinum, siliquâ lævi, flore purpureo-cæruleo. *Onobrychis semine clypeato, lævi* C. B. Pin. 354. *Onobrychis clypeata, lævis* C. B. Prodr. 149.
- Hedysarum Alpinum, siliquâ lævi, flore albido.
- Hedysarum triphyllum, Canadense Corn. 44. *Onobrychis major, perennis, Canadensis, triphylla, siliiculis articularis, asperis triangularibus* Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 130.
- Hedysarum Indicum, folio singulari, acuminato. *Onobrychis Gangetica, monophyllos, siliiculis singularibus, lævibus, falcatis per intermedia discriminis* Pluk. Phytog. Tab. 50. fig. 3.
- Hedysarum Indicum, folio singulari, subrotundo. *Scorpioides Bisnagaria, folio singulari, rigido, siliquis articularis, erectis* Pluk. Phytog. Tab. 59. fig. 3.
- Hedysarum minus, diphyllum, flore luteo Sloane Cat. Plant. Jam. 73. *Onobrychis Maderaspatana, diphyllus, siliiculis asperis* Pluk. Phytog. Tab. 102. fig. 1.
- Hedysarum triphyllum, fruticosum, flore purpureo, siliquâ variè distortâ Sloane Cat. Plant. Jam. 73.
- Hedysarum triphyllum, fruticosum, minus Sloane Cat. Plant. Jam. 73.
- Hedysarum triphyllum, fruticosum, supinum, flore purpureo Sloane Cat. Plant. Jam. 73.
- Hedysarum Americanum, humi fufum, hispidum Plum.

Hedysarum annuum, majus, Zeylanicum Mimosæ foliis. *Onobrychis annua Zeylanica, Mimosa foliis, siliquis articulatis, asperis major H. L. Bat. Mimosa non spinosa, major, Zeylanica Domino Hermans Excellentissimi Domini Syen. Breyn. Cent. 1. 52.*

Hedysarum annuum, minus, Zeylanicum, Mimosæ foliis. *Onobrychis annua, Zeylanica, Mimosa foliis, siliquis articulatis, asperis, minor H. L. Bat.*
Hedysarum differt à Securidaca, fructus & seminis formâ: ab Ornithopodio siliquarum dispositione.

G E N U S V.

Scorpioides. *Chenille.*

Tab. 226.

SCORPIOIDES est plantæ genus, flore A, papilionaceo: ex cujus calyce B, surgit pistillum C, quod deinde abit in siliquam D, articulofam, Cochleæ aut Eruçæ adinstar in se convolutam, in singulis articulis EF, femine fecram G, ut plurimum ovato H.

Scorpioidis species sunt

Scorpioides Buplevri folio C. B. Pin. 287. *Scorpioides prius Dod. Pempt. 71.*Scorpioides Buplevri folio, corniculis asperis, magis in se contortis & convolutis Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 127. *Scorpioides siliquâ Campoide, bispidâ J. B. 2. 898.*

Scorpioides siliquâ crassâ Boëllii Ger. Emac. App. 1627.

Scorpioides Buplevri folio, siliquis lenibus Park. Theat. 1117.

Scorpioides siliquâ cochleatâ & striatâ, Olyssiponensis H. R. Par. *Scorpioides siliquâ striatâ, minus hirsutâ Joncq. Hort.*

Scorpioides, à Scorpio, cujus caudam æmulari videtur fructus Scorpioidis.

S E C T I O I V.

De Herbis, flore Papilionaceo, & foliis ternis.

G E N U S I.

Lotus. *Lotier.*

Tab. 227.

LOTUS est plantæ genus, flore A, papilionaceo, ex cujus calyce B, surgit pistillum C, quod deinde abit in siliquam D, E, F, G, interdum septistransversâ positis velut in loculamenta distinctam, feminibusque fecram HIK, ut plurimum subrotundis LMO. His notis addenda sunt folia terna quidem, sed ad pediculi exortum duabus alis N, ceu foliolis stipata.

Loti species sunt

Lotus five Melilotus pentaphyllos, minor, glabra C. B. Pin. 332. *Lotus corniculata, glabra, minor J. B. 2. 356. Trijolum corniculatum, 1. Dod. Pempt. 573.*

- Lotus pentaphyllos, minor, glabra, foliis longioribus & angustioribus H. Edinb.
- Lotus corniculata, hirsuta, minor J. B. 2. 356.
- Lotus pentaphyllos, minor, hirsutus, siliquâ angustissimâ C. B. Pin. 332. *Lotus corniculata*, siliquis singularibus, vel binis, tenuis J. B. 2. 356.
- Lotus pentaphyllos, flore majore, luteo splendente C. B. Pin. 332. *Loti corniculata major species* J. B. 2. 355. *Trifolium corniculatum*, tertium Dod. Pempt. 574.
- Lotus pentaphyllos, major, hirsutie candicans C. B. Pin. 332. *Melilotus alia in sylvestribus Casalp.* 244.
- Lotus pentaphyllos, major, alter C. B. Pin. 332. *Lotus pentaphyllos, major & erectus Gesn.*
- Lotus Pentaphyllos, frutescens[?], tenuissimis glabrisq; foliis C. B. Pin. 332.
- Lotus Hispanica, foliis maculatis C. B. Pin. 332.
- Lotus $\epsilon\theta\lambda\omega\kappa\iota\epsilon\tau\omicron\varsigma$, fruticosa, Cretica, argentea, siliquis longissimis, pro-penduntibus, rectis Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 176.
- Lotus $\delta\iota\omicron\gamma\kappa\iota\epsilon\tau\omicron\varsigma$ Cretica, lutea, siliquis longis, erectis Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 175. *Melilotus quadam Cretica P. Alp. Exot.* 272.
- Lotus pentaphyllos, siliquosus, villosus C. B. Pin. 332. *Trifolium album, rectum hirsutum valde* J. B. 2. 360. *Oxytriphylllum alterum Scribonii Herbariorum Lob. Icon.* 31.
- Lotus hæmorrhoidalis, humilior & candidior.
- Lotus villosus, altissimus, flore glomerato. *Trifolium rectum, Monspessulamanum* J. B. 2. 359. *Lotus Lybica Dalechampii Lugd.* 509.
- Lotus pratensis, siliquosus, luteus, major & durior C. B. Pin. 332. *Lotus pratensis, siliquosus Clus. Ffst.* ccxliij.
- Lotus pratensis, siliquosus, luteus, minor & mollior C. B. Pin. 332. *Lotus siliquosa, lutea, Monspeliensis* J. B. 2. 359. *Lotus trifolia, pratensis, siliquosa Monspeliensium Lob. Icon.* 42.
- Lotus maritima, lutea, siliquosa, folio pingui, glabro Bot. Monsp. *Lotus siliquosa, lutea, siliquis pinnatis, strictioribus & longioribus Raii Hist.* 967.
- Lotus ruber, siliquâ angulosâ C. B. Pin. 332. *Lotus siliquosa, flore fusco, tetragonolobus* J. B. 2. 358. *Lotus siliquosus, rubello flore Clus. Hist.* ccxliij.
- Lotus pentaphyllos, siliquâ cornutâ C. B. Pin. 332. *Trifolium sive Lotus Hierazume, edulis, siliquosa* J. B. 2. 365. *Trifolium corniculatum, Creticum P. Alp. Exot.* 268.
- Lotus siliquis Ornithopodii C. B. Pin. 332. *Lotus Ornithopodii siliquis* J. B. 2. 358. *Lotus peculiaris, siliquis Ornithopodii Cam. Hort. Tab.* xxv.
- Lotus pentaphyllos, siliquis recurvis, pedes Corvinos referentibus C. B. Pin. 332. *Lotus siliquosa aliquo modo similis, Coronopus ex Codice Casareo* J. B. 2. 358. *Coronopus ex Codice Casareo Dod. Pempt.* 109.
- Lotus maximus, Lusitanicus, luteus.
- Lotus flore luteo, corniculis articulatis, Sicula Raii Hist. 970.
- Ab eo genere excludendæ sunt plantæ sequentes. *Lotus hortensis, odora*
E E e ij

C. B. Pin. 331. quæ Melilori species est. Lotus fruticosus, incanus, siliquosus C. B. Pin. 332. ad Cytisum referendus. Lotus pentaphyllus, vesicarius C. B. Pin. 332. ad Vulnerariam spectans.

GENUS II.

Trifolium. Trefle.

Tab. 228.

TRIFOLIUM est plantæ genus, flore papilionaceo, vel papilionacei æmulo. Flos A, papilionaceus est, constat enim vexillo B, alis C, & carina D, ex calyce E, emergentibus, simul cum pistillo G, vaginâ suâ fimbriatâ F, obvoluto. Illud autem deinde abit in capsulam I, in calyce ipso H, reconditam & semine fectam K, ut plurimum reniformi L, per maturitatem arcte capsulæ adhærente.

Flos M, monopetalos est papilionacei æmulus: ex cujus calyce N, surgit pistillum O, quod deinde abit in capsulam Q, membranaceam V, in calyce P T, reconditam, semine fectam R Z, ut plurimum oblongo vel reniformi S Y, His notis addenda sunt folia terna * raro quaterna aut quina, nisi in Quadrifolio, eidem pediculo insidentia.

Trifolii species sunt

Trifolium bitumen redolens C. B. Pin. 327. *Trifolium Asphaltites sive bituminosum, odoratum* J. B. 2. 366. *Trifolium bituminosum* Dod. *Pempt.* 566.

Trifolium pratense, flore monopetalo. *Trifolium pratense, purpureum* C. B. Pin. 327. *Trifolium purpureum, vulgare* J. B. 2. 374. *Trifolium pratense* *Tabern. Icon.* 523.

Trifolium purpureum, majus, foliis longioribus & angustioribus, floribus saturatoribus Raii *Synopf.* 194.

Trifolium pratense, album C. B. Pin. 327. *Tabern. Icon.* 522. *Trifolium pratense, album, à Fuchso depictum, sive mas.* J. B. 2. 379.

Trifolium pratense, flore albo, minus & femina glabrum J. B. 2. 380.

Trifolium pratense, album, siliquâ bivalvi, caule fistuloso, folio subtus purpuro-nigris maculis notato *Mor. Hist. Oxon. Part.* 2. 137.

Trifolium pratense, folliculatum C. B. Pin. 329. *Trifolium folliculaceum seu vesicarium minus, purpureum* J. B. 2. 379. *Trifolium pratense, Salmanticum* *Clus. Hist.* ccxlvij.

Trifolium pratense, luteum capitulo Lupuli vel agrarium C. B. Pin. 328. *Trifolium pratense, luteum, semina, floie pulchriore sive Lupalino* J. B. 2. 381.

Trifolium luteum, Lupulinum, minimum *Mor. Hist. Oxon. Part.* 2. 142.

Trifolium montanum, Lupulinum C. B. Pin. 328. *Prodr.* 140.

Trifolium montanum, purpureum, majus C. B. Pin. 328. *Trifolium majus* *Clusii* 2. non album, sed rubrum J. B. 2. 375. *Trifolium majus, ij. Clus. Hist.* ccxlv.

Trifolium montanum, purpureum, folio acuto, crenato C. B. Pin. 328. *Prodr.* 140.

- Trifolium montanum, purpurascens, folio obtuso, crenato C. B. Pin. 328. *Prodr.* 140.
- Trifolium montanum, purpureum, minus C. B. Pin. 328.
- Trifolium montanum, album C. B. Pin. 328. *Trifolium majus, albo flore, incanum Clusii J. B. 2. 380. Trifolium majus, 1. Clus. Hist. ccxiv.*
- Trifolium spicâ rotundâ rubrâ C. B. Pin. 328. *Trifolium albo-incarnatum, spicatum sive Lagopus maximus J. B. 2. 376. Lagopus maximum, folio & facie Trifolii pratensis. Lob. Icon. 39.*
- Trifolium spicâ oblongâ, rubrâ C. B. Pin. 328. *Trifolium majus, iij. purpureum Clusio J. B. 2. 375. Trifolium majus, tertium Clus. Hist. cclxv.*
- Trifolium montanum, spicâ longissimâ, rubente C. B. Pin. 328. *Trifolium purpureum, majus, folio & spicâ longiore J. B. 2. 375. Lagopus major, alter Dod. Pempt. 578.*
- Trifolium montanum, angustissimum, spicatum C. B. Pin. 328. *Trifolium angustifolium, spicatum J. B. 2. 376. Altera angustifolia Lagopus Lob. Icon. 40.*
- Trifolium Hispanicum, angustifolium, spicâ dilutè rubente C. B. Pin. 328. *Trifolium angustifolium, Hispanicum sive Lagopus angustifolius, flore dilutè rubente J. B. 2. 377. Lagopus angustifolius, Hispanicus Clus. Hist. ccxlvij.*
- Trifolium Lagopoides, hirsutum, angustifolium, Hispanicum, flore ruberrimo Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 141. *Lagopus minor, flore ruberrimo Park. Theat. 1107.*
- Trifolium arvense, humile spicatum, sive Lagopus C. B. Pin. 328. *Lagopus trifolius quorundam J. B. 2. 377. Lagopus Dod. Pempt. 577.*
- Trifolium Lagopoides, minus, folio acuto, non crenato, flore minore, dilutè purpureo Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 141.
- Trifolium Lagopoides, flore subluteo H. R. Par. *Trifolium Lagopoides, annum, hirsutum pallidè luteum sive ochroleucon Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 141. Trifolium pratense, hirsutum, majus, flore albo - sulphureo seu ἄρρολιώσος Raii Hist. 943.*
- Trifolium capitulo stellato, folliculato, globofo C. B. Pin. 329.
- Trifolium stellatum C. B. Pin. 329. *Prodr.* 143. *Trifolium stellatum, purpureum, Monspeulanum J. B. 2. 376.*
- Trifolium stellatum, glabrum Ger. Emac. *Trifolium capitulis Dipfaci quorundam Raii Synop. 194.*
- Trifolium globosum sive capitulo Lagopi rotundiore C. B. Pin. 329. *Trifolium glomerato flore vel capitulo Lagopi rotundiore C. B. Prodr. 143. Trifolium capitulo glomerato, rigido J. B. 2. 378.*
- Trifolium globosum, repens C. B. Pin. 329. *Prodr.* 143. *Trifolium glomerulis Personatæ Cherleri J. B. 2. 377.*
- Trifolium capitulo spumoso, lævi C. B. Pin. 329. *Prodr.* 140. *Trifolium glomerulis tomentosus per caulium longitudinem J. B. 2. 379. Trifolium Fragiferum, tomentosum Bot. Monsp.*
- Trifolium capitulo spumoso, alpero, majus C. B. Pin. 329. *Prodr.* 140.

- Trifolium*, cujus caules è geniculis glomerulos oblongos proferunt J. B. 2. 278.
- Trifolium capitulo spumoso, aspero, minus* C. B. Pin. 329. *Prodr.* 140.
- Trifolium capitulis Thymi* C. B. Pin. 329. *Prodr.* 140. *Trifolium parvum rectum, flore glomerato, cum unguiculis* J. B. 2. 378.
- Trifolium capitulo oblongo, aspero* C. B. Pin. 329. *Prodr.* 140.
- Trifolium Fragiferum, Friscum, folio cordato, flore rubro* Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 144. *Trifolium Fragiferum Clus. Hist. Cur. post. in fol.* 39.
- Trifolium Fragiferum, Friscum, capitulo saturè violaceo* Clus. Cur. post. in fol. 39.
- Trifolium Fragiferum, nostras, purpureum, folio oblongo* Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 144. *Varietas prioris.*
- Trifolium semen sub terram condens* H. R. Par. *Trifolium album, tricoccon, subterraneum, Gastonium, reticulatum* Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 138. *Trifolium subterraneum sive follicula sub terram condens* Bot. Monsp.
- Trifolium Epithymi capitulis, inter genicula, annuum* H. Cathol.
- Trifolium minus, supinum, capitulis densiori lanugine candicantibus* Triumphetti H. Cathol.
- Trifolium parvum, hirsutum, flore parvo, dilutè purpureo, in glomerulis oblongis, semine magno* Raii Hist. 945. *Trifolium parvum, hirsutum, floribus parvis, dilutè purpureis, in glomerulis mollioribus & oblongis, semine magno* Ejusd. Synops. 194.
- Trifolium cum glomerulis ad caulium nodos rotundis* Raii Synops. 194.
- Trifolium phæum, fuscum, luxurians, quaternis, quinis, & senis foliis* Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 135. *Quadrifolium hortense, album* C. B. Pin. 327. *Quadrifolium phæum, fuscum hortorum* Lob. Icon. 33. *Trifoliis affine quadrifolium phæum* Lobelii J. B. 2. 380.
- Trifolium, à terno foliorum numero.*
- Ab eo genere excludi debent *Trifolium palustre* C. B. Pin. 327. quod est species *Menyanthis*. *Trifolium pratense, luteum, capitulo breviorè* C. B. Pin. 328. ad *Melilotum* referendum. *Trifolium Alpinum, argenteum, Persici flore* C. B. Pin. 328. *Quinquesfolii species. Trifolium album, angustifolium, floribus velut in capitulum congestis* C. B. Pin. 329. Vide *Dorycnium Trifolium Acetosum* ad *Oxydem* revocandum. *Trifolium Hepaticum* C. B. Pin. 330. *Ranunculi species. Trifolium cochlearium, turbinatum, scutellatum, inter Medicæ species annumerandum.*

GENUS III.

Melilotus. Melilor.

Tab. 229.

MELILOTUS est plantæ genus, flore A, papilionaceo: ex cujus calyce B, surgit pistillum C, quod deinde abit in capsulam DG, nudam, hoc est in calyce non reconditam ut in Trifolio, uno vel altero semine factam E H, subrotundo FI, His notis addenda sunt folia terna singulis pediculis insidentia.

- Meliloti species sunt
 Melilotus officinarum Germaniæ C. B. Pin. 331. *Trifolium odoratum* sive
Melilotus vulgaris, flore luteo J. B. 2. 370. *Melilotus Germanica* Lob.
 Icon. 43.
 Melilotus officinarum Germaniæ, flore albo C. B. Pin. 331. *Melilotus ma-*
ior, candida Trag. 590. *Melilotus*, 2. flore candido Dod. Pempt. 567.
 Melilotus siliquis longioribus, acutis. *Melilotus* 4, lutei floris, longioribus
 siliquis Dod. Pempt. 567.
 Melilotus vulgaris, altissima, frutescens, flore albo. *An vulgaris varietas?*
 Melilotus vulgaris, altissima frutescens, flore luteo. *An vulgaris varietas?*
 Melilotus corniculis reflexis, major C. B. Pin. 331. *Trifolium Italicum* sive
Melilotus Italia, corniculis incurvis J. B. 2. 372. *Trifolium cornicula-*
tum, ij. Dod. Pempt. 573.
 Melilotus corniculis reflexis, minor vel repens C. B. Pin. 331. *Alchimelech*
id est Melilotus P. Alp. Ægypt. 49. *Melilotus Ægyptia*, *Alchimelech*
vocata J. B. 2. 357.
 Melilotus Italia, folliculis rotundis C. B. Pin. 331. *Melilotus magno semi-*
ne, rotundo, rugoso J. B. 2. 371. *Melilotus Italia Czm. Icon.* xxix.
 Melilotus angustifolia, repens, folliculis rotundis C. B. Pin. 331. *Trifo-*
lium angustifolium repens, folliculis rotundis C. B. Prodr. 144. *Melilotus*
vulgari nostrat. affinis, folio minore & angustiore J. B. 2. 371.
 Melilotus lutea, minor, floribus & siliculis minoribus, spicatum & dense
 dispositis Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 161. *Melilotus nova* Berardi, seu
erecta, folliculis rotundis, minor Raii Hist. 951.
 Melilotus lutea, minor, floribus & siliculis majoribus, spicatum & raro
 dispositis, foliis angustioribus, maculis sub exortum notatis Mor. Hist.
 Oxon. Part. 2. 161.
 Melilotus Messanenſis, procumbens, folliculis rugosis, sublongis, spicis
 florum brevibus Raii Hist. 952.
 Melilotus capsulis reni similibus, in capitulum congestis. *Trifolium pra-*
tense luteum, capitulo breve C. B. Pin. 328. *Trifolium pratense*, luteum,
mas, flore minore, semine multo J. B. 2. 380. *Trifolium arvenſe* Tabern.
 Icon. 523.
 Melilotus major, odorata, violacea Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 161. *Lotus*
bortensis, odora C. B. Pin. 331. *Lotus sativa*, odorata, annua, flore ceru-
leo J. B. 2. 368. *Trifolium odoratum*, alterum sive *Lotus sativa* Dod. Pempt.
 571.
 Melilotus Cretica, fructu maximo. *Trifolium peltatum*, Creticum C. B.
 Pin. 142. J. B. 2. 381.
 Melilotus à vocibus Græcis *μελι* Mel, & *λωτος* Lotus; quasi dicas Lotum
 mel olientem.

GENUS IV.

Anonis. *Arrête-beuf.*

Tab. 219.

ANONIS est plantæ genus, flore A, papilionaceo ex cujus calyce B, surgit pistillum C, quod deinde abit in siliquam turgescentem, nunc longiorem D, nunc breviorē H, bivalvem E F I, semibusque sextam G L, ut plurimum reniformibus. His notis addenda sunt folia terna M N, singulis pediculis plerumque insidentia; quandoque enim in eadem planta nascuntur folia singularia O.

Anonidis species sunt

- Anonis spinosa, flore purpureo C. B. Pin. 389. *Anonis sive Restæ Bovis vulgaris, purpurea* J. B. 2. 395. *Anonis* Dod. Pempt. 743.
 Anonis spinosa, flore albo C. B. Pin. 389. *Anonis sive Restæ Bovis vulgaris, alba* J. B. 2. 395. *Anonis flore albido* Dod. Pempt. 743.
 Anonis spinis carens, purpurea C. B. Pin. 389. *Anonis non spinosa, purpureo flore* J. B. 2. 393. *Anonis non spinosa, purpurea* Tabern. Icon. 529.
 Anonis spinis carens, candidis floribus C. B. Pin. 389.
 Anonis non spinosa, caulibus procumbentibus H. L. Bar.
 Anonis non spinosa, purpurea, supina, minima Raii Hist. 957.
 Anonis pusilla villosa & viscosa, purpurascēte flore. *Trifolius affinis Anonis minima, hirsuta* Cherlevi J. B. 2. 394.
 Anonis purpurea, perennis, foliis latioribus, rotundioribus, profundè serratis Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 170. *Cicer sylvestre, latifolium triphyllon* C. B. Pin. 347. *Cicer sylvestre, trifolium* J. B. 2. 295. *Cicer sylvestre, tertium* Dod. Pempt. 525.
 Anonis montana, præcox purpurea, frutescens Mor. H. R. Bles. *Anonis purpurea, frutescens, non spinosa* A. R. Par. 57.
 Anonis Hispanica, frutescens, folio tridentato carnoso.
 Anonis Alpina, humilior, radice ampla & dulci. *Trifolium Alpinum, flore magno, radice dulci* C. B. Pin. 328. *Trifolium Alpinum, Rbaticum, Astragaloides* J. B. 2. 376. *Trifoglio angustifoglio, Alpino* Pon. Bald. Ital. 194.
 Anonis maritima, Gadenſis, non spinosa, floribus in foliorum alis.
 Anonis annua, pumilla, flore purpurascēte.
 Anonis Alpina, pumilla; glabra, non spinosa, purpurea.
 Anonis Sicula, Alopecuroides. *Anonis purpurea, oblongo-rotundo pragranti, integro, serrato folio lucido, spica Alopecuroides* H. Carbol.
 Anonis non spinosa, rotundifolia, spicata, purpurea, Hispanica Bocc. Mus. Part. 2. 60. Tab. 48.
 Anonis procumbens, maritima, nostras, foliis hirsutæ pubescentibus Raii Synopf. 196.
 Anonis frutescens, Americana, flore purpureo. *Crotalaria frutescens Americana, triphylla, foliis firmitioribus, glabris, flore purpureo* Pluk. Phytog. Tab. 169. fig. 7.

Anonis

- Anonis viscosa, spinis carens, lutea, major C. B. Pin. 389. *Anonis lutea non spinosa Dalechampio Narrix J. B. 2. 393. Anonis sine spinâ, lutea Tabern. Icon. 529.*
- Anonis non spinosa, flore luteo, variegato C. B. Pin. 389. *Anonis lutea, non spinosa, Narrix Plinii Herbariorum Lugd. 449.*
- Anonis viscosa, spinis carens, lutea, latifolia, amua Bot. Monsp.
- Anonis annua, erectior, latifolia, glutinosa, Lusitanica.
- Anonis non spinosa, flore luteo variegato, angustifolia, maritima.
- Anonis pusilla, glabra, angustifolia, lutea. *Trifoliis affinis Anonis pusilla, glabra, fruticans Cherleri J. B. 2. 394.*
- Anonis spinis carens, lutea, minor Bot. Monsp.
- Anonis flore luteo, parvo H. R. Par. *Anonis lutea, sylvestris, minima Col. Part. 1. 301.*
- Anonis Asiatica, frutescens, floribus luteis, amplis. *Crotalaria Asiatica, frutescens, trifolia, floribus luteis, amplis. H. L. Bat.*
- Anonis Hispanica, frutescens, folio rotundiori.
- Anonis Hispanica, frutescens, folio Rosæ sylvestris.
- Anonis Americana, foliolatori, subrotundo. *Anil sive Indigo Guadalupeusis H. R. Par. App.*
- Anonis Phaseolodes, bituminosa, scandens. *Phaseolus Africanus, hirsutus, bituminosus, siliquis bullatis, flore flavo H. L. Bat.*
- Anonis vel potius Ononis, à voce Græcâ $\alpha\omega$ *Asinus*, quasi dicas plantam Asini gratam.

G E N U S. V.

Fœnum - Græcum. *Fenugrec.*

Tab. 230.

FŒNUM-GRÆCUM est plantæ genus, flore A, papilionaceo, ex cujus calyce B, surgit pistillum C, quod deinde abit in filiquam D, nonnihil planam, corniformem, feminibus fœtam E, plerumque rhomboidiformibus aut reniformibus FG, His notis addenda sunt folia terna, singulis pediculis infidentia.

- Fœni - Græci species sunt
- Fœnum - Græcum fativum C. B. Pin. 348. *Fœnum - Græcum J. B. 2. 363. Dod. Pempt. 536.*
- Fœnum - Græcum sylvestre C. B. Pin. 348. *Fœnum - Græcum sylvestre Dalechampii Lugd. 431. J. B. 2. 365.*
- Fœnum-Græcum sylvestre, minus, Arabicum H. L. Bat.
- Fœnum-Græcum sylvestre, alterum, polyceration C. B. Pin. 348. *Securidaca genus triphyllon J. B. 2. 373. Hedyсарum minimum Dalechampii Lugd. 446.*
- Fœnum - Græcum sylvestre, filiquis plurimis longioribus. *Fœnum - Græcum sylvestre, alterum Dod. Pempt. 547. Fœnum-Græcum sylvestre, polyceration, majus, Creticum Breyn. Cent. 1. 79.*
- Fœnum - Græcum Siculum, filiquis Ornithopodii. *Anonis pulchra visu, foliis Ciceris, Ornithopodii filiquis annuentibus H. Cathol.*

GENUS VI.

Medica. *Luserne.*

Tab. 231.

MEDICA est plantæ genus, flore A, papilionaceo, ex cujus calyce B, surgit pistillum C, quod deinde abit in fructum D, E, F, cochleæ amulum, seminibus fetum G, H, I ut plurimum reniformibus K.

Medicæ species sunt

Medica major, erectior, floribus purpurascens J. B. 2. 382. *Trifolium siliquâ cornutâ sive Medica C. B. Pin. 330. Medica legitima Clus. Hist. ccxlij.*

Medica major, erectior, floribus violaceis. *Trifolium siliquâ cornutâ, sive Medica flore violaceo. C. B. Pin. 330.*

Medica major, erectior, floribus luteis. *Trifolium siliquâ cornutâ, sive Medica flore luteo. C. B. Pin. 330.*

Medica major, erectior, floribus ex violaceo & luteo mixtis. *Trifolium siliquâ cornutâ sive Medica flore è violaceo & luteo mixto C. B. Pin. 330.*

Medica sylvestris, floribus croceis J. B. 2. 383. *Trifolium sylvestre, luteum, siliquâ cornutâ, vel Medica frutescens C. B. Pin. 330. Medica flavo flore Clus. Hist. ccxlij.*

Medica sylvestris, floribus è luteo pallescentibus. *Trifolium sylvestre, luteum, siliquâ cornutâ, vel Medica frutescens, flore luteo-albo C. B. Pin. 330.*

Medica sylvestris floribus è cæruleo virescentibus. *Trifolium sylvestre, luteum, siliquâ cornutâ, sive Medica frutescens, flore è cæruleo viridi C. B. Pin. 330.*

Medica sylvestris, floribus partim luteis, partim violaceis.

Medica marina Lob. Icon. 38. *Trifolium cochleatum, marinum, sive Medica marina J. B. 2. 378. Trifolium cochleatum, maritimum, tomentosum C. B. Pin. 329. Medica lutea, Gnaphalitea, marina, nostras, è Littore Veneto Donat. 63.*

Medica scutellata J. B. 3. 384. *Trifolium cochleatum, fructu latiore C. B. Pin. 329. Trifolium cochleatum, primum Dod. Pempt. 575.*

Medica orbiculata J. B. 2. 384. *Trifolium cochleatum vel scutellatum, fructu latiore, folio minuto, obtuso C. B. Pin. 329.*

Medica echinata, glabra, cum maculis nigricantibus J. B. 3. 384. *Trifolium cochleatum, folio maculato, cordato C. B. Pin. 329. Medica Arabica Cam. Hort. Tab. xxvij.*

Medica echinata, glabra, sine maculis nigricantibus J. B. 2. 381.

Medica magna, turbinata J. B. 2. 385. *Trifolium cochleatum, turbintum, sive fructu compresso, oblongo. C. B. Pin. 329.*

Medica hirsuta, echinis rigidioribus J. B. 2. 385. *Trifolium fructu compresso, spinis horrido C. B. Pin. 329.*

Medica echinata, hirsuta J. B. 2. 386. *Trifolium echinatum, arvense C. B. Pin. 329. Tribulus terrestris, minor, repens Lugd. 514.*

Medica echinata, minima J. B. 2. 386. *Trifolium echinatum, arvense, fructu*

- minore C. B. Pin. 330. Tribulus minor, rectus Dalechampii Lugd. 513.*
Medica coronata Cherleri parva J. B. 2. 386. Trifolium folliculis coronae similibus C. B. Prodr. 141. Trifolium folio obruso, folliculis coronatis C. B. Pin 329. Medica cochleata, πολύκαρπος, annua, capsulâ minima, coronatâ Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 145.
Medica πολύκαρπος, folio obtuso, non crenato. Trifolium cochleatum, πολυκαρπον, folio obruso, non crenato C. B. Pin. 329.
Medica πολύκαρπος, folio obtuso, crenato. Trifolium cochleatum polycarpon, folio obruso, crenato C. B. Pin 329.
Medica cochleata, διακαρπος, capsulâ rotundâ, spinosâ foliis eleganter dissectis H. L. Bar. Trifolium fructu echinato, foliis eleganter dissectis Bot. Monsp. Trifolium cochleatum, spinosum, Syriacum, foliis laciniatis Breyn. Cent. 1. 181.
Medica perennis, fructu ciliari. Medica ciliaris Guilandini Raii H. 965.
Medica annua, fructu ciliari. Trifolium fructu cochleato, ciliare Bot. Monsp.
Medica frutescens, perennis, fructu orbiculato Sloanii Raii Hist. 961.
Medica orbiculata, πολυκαρπος, fructu minore Raii Hist. 962.
Medica orbiculata, fructu lato, simplici volutâ Raii Hist. 962.
Medica orbiculata, minor, spinosa, simplici majore volutâ Raii Hist. 962.
Medica orbiculata, elegans, orbiculis circum oras rugosis Raii Hist. 962.
Medica doliata seu orbiculata, orbiculorum gyris circa margines utrinque rugosis & per maturitatem nigricantibus Raii Hist. 962.
Medica tornata, major & minor, lenis Park. Theat. 1116.
Medica Catalonica, elegans, Edwardi Morgani Raii Hist. 962.
Medica cochleata, spinosa, echinis magnis, utrinque turbinatis, cum spinulis reflexis Raii Hist. 962.
Medica foliis & femine Medicæ cordatæ, echinatæ, echinis durioribus Raii Hist. 963.
Medica doliata, spinosa, major, διακαρπος Raii Hist. 963.
Medica spinosa, διακαρπος, fructu ovali, spinulis brevioribus & rigidioribus Raii Hist. 963.
Medica doliata, spinosa, πολυκαρπος Raii Hist. 964. Medica tornata, spinosa Park. Theat. 1116.
Medica doliata, spinosa, hirsuta minima Raii Hist. 964.
Medica marina, major, spinosa Park. Theat. 1115.
Medica cum orbiculislaxis, echinatis, minoribus, non extantibus spinulis Raii Hist. 965.
Medica Lupulina, mellina, incano folio molli, crasso, lanuginoso, semicordato H. Cathol.
Medica magno fructu, aculeis sursum & deorsum tendentibus. Trifolium cochleatum, echinatum, sive Medica spinis sursum deorsumque rigentibus Park. Theat. 116. Trifolium cochleatum, spinosum, majus, spinis sursum & deorsum tendentibus Mor. H. R. Blesf.
Medica magno fructu, aculeis omnibus erectis. Trifolium cochleatum sive

Medica echinis omnibus erectis Park. Theat. 1116.

126. 28. cap. 16. *Medica*, ut ait Plinius, externa etiam Græciæ, ut à Medis advecta per bella Persarum quæ Darius intulit.

GENUS VII.

Medicago.

Tab. 231.

MEDICAGO est plantæ genus, flore A, papilionaceo; ex cujus calyce B, surgit pistillum C, quod deinde abit in fructum D, planum, orbiculatum, quasi falcatum, semine factum E F, ferè reniformi G.

Medicaginis species sunt

Medicago annua, Trifolii facie. *Trifolium siliquâ falcatâ C. B. Pin. 330.*

Medica lunata J. B. 2. 386. Lunaria radiata Italorum, Medica lunata sive falcata Lob. Icon. 38.

Medicago Vulnerariæ facie, Hispanica. *Loto affinis siliquis hirsutis, circumcinctis C. B. Pin. 333. Auricula muris Cam. Tab. viij. J. B. 2. 387.*

Medicago Vulnerariæ facie, Cretica. *Trifolium falcatum P. Alp. Exot. 257.*

Medicago trifolia, frutescens, incana. *Cytisus incanus, siliqua falcata C. B. Pin. 389. Cytisus siliquâ incurvâ, folio candicante J. B. 1. 361. Cytisus ut existimatur Dod. Pempt. 569.*

Medicago, id est Planta ad Medicam accedens.

GENUS VIII.

Phaeolus. Haricot.

Tab. 232.

PHASEOLUS est plantæ genus, flore AB, papilionaceo; ex cujus calyce D, surgit pistillum C, quod deinde abit in siliquam longam E, semine factam FF ut plurimum reniformi G, vel ovato. His notis addenda sunt folia terna, singulis pediculis insidentia, tum & plantæ habitus.

Phaeoli species sunt

Phaeolus vulgaris Lob. Icon. 59. Smilax hortensis sive Phaeolus major C. B. Pin. 339. Smilax hortensis J. B. 2. 255.

Phaeolus vulgaris, fructu nigro. *Smilax, hortensis, fructu nigro J. B. 2. 255.*

Phaeolus vulgaris, fructu flavo. *Smilax hortensis, fructu flavo J. B. 2. 253.*

Phaeolus vulgaris, fructu rubro. *Smilax hortensis, fructu rubro J. B. 2. 255.*

Phaeolus vulgaris, fructu livido. *Phaeolus major sive Smilax hortensis, fructu livido H. L. Bat.*

Phaeolus vulgaris, fructu pallido. *Phaeolus major sive Smilax hortensis, fructu pallido H. L. Bat.*

Phaeolus vulgaris, fructu violaceo. *Smilax hortensis, fructu violaceo J. B. 2. 255.*

Phaeolus vulgaris, fructu ex rubro & nigro variegato. *Phaeolus major sive Smilax hortensis, fructu ex rubro & nigro variegato H. L. Bat.*

Phaeolus vulgaris, fructu albo, nigris venis & lituris distincto. *Smilax hortensis, fructu albo, nigris venis & lituris distincto J. B. 2. 255.*

- Phaeolus vulgaris, fructu purpurascente, orbibus albis variegato. *Phaeolus vulgaris, fructu purpurascente, orbibus albis variegato H. L. Bat.*
- Phaeolus hortenſis, minor. *Smilax hortenſis minor C. B. Pin. 359.*
- Phaeolus minor, ſiliquâ ſurſum rigente, fructu albo. *Smilax ſiliquâ ſurſum rigente, fructu albo, vel Phaeolus parvus, Italicus C. B. Pin. 339. Phaeolus albus Lugd. 472.*
- Phaeolus minor, ſiliquâ ſurſum rigente, fructu ſubnigro. *Smilax ſiliquâ ſurſum rigente, vel Phaeolus parvus, Italicus, fructu ſubnigro C. B. Pin. 339.*
- Phaeolus minor, ſiliquâ ſurſum rigente: fructu minori albedo, cum orbita rubente aut nigricante. *Smilax ſiliquâ ſurſum rigente vel Phaeolus parvus, Italicus, fructu minori, albedo, cum orbita rubente aut nigricante C. B. Pin. 339. Phaeolus vulgaris, Italicus, humilis, ſeu minor albus, cum orbita rubente vel nigricante J. B. 2. 258.*
- Phaeolus peregrinus, hortenſi affinis, ſemine lato, albo, multis nigris venis ſtriato C. B. Pin. 340. *Phaeolus lato, ſtriato ſive radiato ſemine J. B. 2. 267. Phaeoli peregrini 1. genus alterum Cluſ. Hiſt. ccxxij.*
- Phaeolus peregrinus, fructu lato, compreſſo, albo. *Phaeoli magni, lati, albi Lob. Icon. 60.*
- Phaeolus peregrinus, primo ſimilis, fructu lato, albo, ſtriato C. B. Pin. 340. *Phaeolus peregrinus, ix. Cluſ. Hiſt. ccxxv.*
- Phaeolus peregrinus hortenſi affinis, fructu tumidiore, minore, niveo C. B. Pin. 340. *Phaeoli tumidi, minores, nivei J. B. 2. 259. Phaeolus peregrinus, ij. Cluſ. Hiſt. ccxxij.*
- Phaeolus peregrinus, Anagyridis fructui ſimilis, ex nigro ſubvireſcens C. B. Pin. 340. *Phaeolus Laburni fructu ex nigro ſubvireſcente ſive Ægyptius, flore luteo J. B. 2. 262. Phaeolus peregrinus, v. Cluſ. Hiſt. ccxxiiij.*
- Phaeolus peregrinus, Anagyridis fructui ſimilis, colore rubefcente C. B. Pin. 340. *Smilax hortenſis ſive Phaeolus Anagyridi ſimilis ſerè, colore rubefcente J. B. 2. 261. Phaeolus peregrinus, iij. Cluſ. Hiſt. ccxxij.*
- Phaeolus peregrinus, minore fructu albo, nigrâ maculâ inſignito C. B. Pin. 340. *Phaeolus niveus, minor, circa hylum nigrâ maculâ inſignitus J. B. 2. 260. Phaeolus peregrinus, iij. Cluſ. Hiſt. ccxxiiij.*
- Phaeolus peregrinus, anguſtifolius, C. B. Pin. 340. *Phaeolus vulgari minor & planior, ſubrubro colore, ſoliis anguſtis J. B. 2. 270. Phaeolus peregrinus, vj. anguſtifolius Cluſ. Hiſt. ccxxv.*
- Phaeolus peregrinus, anguſtifolius, alter, fructu ex albo & nigro vario C. B. Pin. 340. *Phaeolus peregrinus, vij. Cluſ. Hiſt. ccxxv.*
- Phaeolus peregrinus, foliis minoribus, fructu exalbido, nonnunquam variegato C. B. Pin. 340. *Phaeolus peregrinus, viij. Cluſ. Hiſt. ccxxv.*
- Phaeolus peregrinus, lobo & fructu nigro C. B. Pin. 340. *Phaeolus peregrinus, x. Cluſ. Hiſt. ccxxv.*
- Phaeolus peregrinus, fructu variegato C. B. Pin. 340. *Phaeolus peregrinus, xj. Cluſ. Hiſt. ccxxvj.*

- Phaeolus peregrinus; fructu subrubente, nigris striis variegato, alter C. B. Pin. 340. *Phaeolus peregrinus*, xij. Clus. *Hist.* ccxxvj.
- Phaeolus peregrinus, exalbidus, ovi Columbini ferè figurâ, fuliginosâ maculâ insignitus C. B. Pin. 340. *Phaeolus iij. peregrinus Clus. Exot.* 64.
- Phaeolus peregrinus, niger, maculâ subalbâ notatus C. B. Pin. 340. *Phaeolus iv. peregrinus Clus. Exot.* 64.
- Phaeolus Æthiopicus, lobis nigris venis aspersis, fructu atro-splendente C. B. Pin. 340. *Phaeoli tumidi, nigri, splendentes J. B. 2. 258. Phaeolus peregrinus*, xiiij. Clus. *Hist.* ccxxvj.
- Phaeolus Æthiopicus, lobis flavescens, fructu nigro C. B. Pin. 341. *Phaeoli nigri J. B. 2. 558. Phaeolus peregrinus*, xiiij. Clus. *Hist.* ccxxvj.
- Phaeolus Æthiopicus, lobo saturo-purpureo, fructu atro C. B. Pin. 341. *Phaeoli atro-violacei J. B. 2. 258. Phaeolus peregrinus*, xv. Clus. *Hist.* ccxxvj.
- Phaeolus Ægyptiacus, nigro semine C. B. Pin. 341. *Phaeolus niger, Lablab P. Alp. Ægypt.* 31.
- Phaeolus Ægyptiacus, semine rufo C. B. Pin. 341. *Lablab alterum, rusum Alpini Clus. Hist.* ccxxvij.
- Phaeolus Americanus, sive Lablab semine roseo D. Lign.
- Phaeolus Indicus, cochleato flore Triumph. 93. *Phaeolus Americanus, perennis flore cochleato, odorato, seminibus fuscis orbiculatis, Caracalla dictus H. L. Bar.*
- Phaeolus puniceo flore Corn. 184. *Phaeolus Indicus, flore coccineo seu puniceo Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 69.*
- Phaeolus minimus, fructu viridi, ovato H. R. Par. *Phaeolus siliquis rotundis, Vicia fructu ovali, viridi Mor. H. R. Bles.*
- Phaeolus hortensis, fructu albo, minore, oviformi, Venereus dictus Hoffm. Cat. Alt.
- Phaeolus Americanus, tenuissimis viticulis sese propagans.
- Phaeolus Africanus, fructu parvo, albicante. *Phaeoli Africani, parvi, nonnihil albicantes J. B. 2. 262.*
- Phaeolus minor, Colossinus, siliquis longissimis Mor. H. R. Bles.
- Phaeolus Brasiliensis, alter, fructu nigro, Pisi magnitudine C. B. Pin. 341. *Phaeolus latâ siliquâ, fructu exiguo, nigro, umbilico candido J. B. 2. 261. Phaeolus Brasiliensis, alter Clus. ad Monard.*
- Phaeolus Africanus, perennis, minor, flore suaverubente Oldenl.
- Phaeolus Americanus, folio sinuato & veluti hastato.
- Phaeolus Americanus, strumosâ radice, flore purpureo, siliquâ angustissimâ Plum.
- Phaeolus Americanus, strumosâ radice, flore luteo, siliquis quasi nodosis Plum.
- Phaeolus Americanus, hirsutus, siliquis quasi nodosis Plum.
- Phaeolus Americanus, amplissimus, siliquâ maximâ, fructu coccineo; duro Plum.

Phaseolus Americanus, ampliffimus, magno flore, filiquis tenuioribus, falcatis Plum.

Phaseolus Americanus, hirsutus, filiquis articulosis Plum.

Phaseolus Americanus, radice tuberosâ, esculentâ, filiquis quasi articulosis, hirsutis Plum.

Phaseolus Americanus, flore cochleato, filiquis falcatis Plum.

Phaseolus Americanus, maritimus, fructu duro, semine variegato Plum.

Phaseolus Americanus, fructu minimo, semine variegato Plum.

Phaseolus Americanus, florum spicâ pyramidata, semine coccineo, nigra maculâ notato Plum.

Phaseolus Americanus, floris vexillo ampliffimo, filiquis rectis, teretibus Plum.

Phaseolus maritimus, rotundifolius flore purpureo, filiquâ brevi cristatâ, semine fusco, striato Sloane Cat. Plant. Jam. 69. *Phaseolus maritimus*, *Indicus*, *perennis*, *trifoliatus*, *subrotundus*, *filiquâ longâ*, *Fabâ fuscâ*, *oblongâ* *H. Amstel.* *Phaseolus Brasiliensis* *Ferr. Flor.* 383.

Phaseolus sylvaticus, flore patulo, dilutè purpureo, filiquâ tenui, nigra, semine minore, maculato Sloane Cat. Plant. Jam. 71. *Phaseolus subhirsutus*, *Americanus*, *eximiosus*, *filiquis longis cauliculis insidentibus* *Pluk.* *Phytog. Tab.* 214. *fig.* 2.

Phaseolus, quasi Phaseolus, ob seminis formam, quæ Phaseolum representat.

S E C T I O V.

De Herbis, flore Papilionaceo, cujus pistillum abit in siliquam bicapsularem.

G E N U S I.

Astragalus. *Astragale.*

ASTRAGALUS est plantæ genus, flore A, papilionaceo, vexillo Tab. 233. nempe B, carinâ C, & alis D, constante. Ex calyce autem E, surgit pistillum G, vaginâ F, obvolutum, quod deinde abit in siliquam HNP, bicapsularem IK, OO, QR, ST, seminibus fœtam LM, reniformibus V. His notis addenda sunt folia bina, quasi conjugata, costæ adhærentia, cui summæ folium impar innascitur.

Astragali species sunt

Astragalus tuberosus, scandens, Fraxini folio. *Apios Americana* *Corn.* 200.

Astragalus purpureus perennis, spicatus, Pannonicus *Mor. Hist. Oxon.* Part. 2. 106. *Onobrychis spicata*, flore purpureo *C. B. Pin.* 350. *Onobrychis quibusdam*, purpureo flore *J. B. 2.* 337. *Onobrychis 1. Clus. Hist.* cccxxviii.

Astragalus floribus Vicæ dilutè purpureis aut cæruleis *Mor. Hist. Oxon. Part.*

2. 106. *Onobrychis floribus Vicia dilute ceruleis* C. B. Pin. 351. *Onobrychis quibusdam, subceruleo flore* J. B. 2. 337. *Onobrychis ij.* Hist. Clus. cxxxix.
- Astragalus perennis, spicatus, floribus pallidis, nigris radiis notatis* Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 107. *Onobrychis spicata, floribus pallidis, nigris radiis notatis* C. B. Pin. 350. *Onobrychis quibusdam, flore pallido vel Polygon.* J. B. 2. 337. *Onobrychis 3.* Clus. Hist. cxxxix.
- Astragalus quidam montanus vel Onobrychis alius* J. B. 2. 339. *Onobrychis floribus Vicia majoribus, ceruleo-purpurascens vel foliis Tragacanthæ* C. B. Pin. 351. *Onobrychis 4.* Clus. Hist. cxxl.
- Astragalus luteus, perennis, procumbens, vulgaris sive sylvestris* Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 107. *Glycyrrhiza sylvestris, floribus luteo-pallescentibus* C. B. Pin. 330. *Fœnum-Græcum sylvestre sive Glycyrrhiza sylvestris quibusdam* J. B. 2. 330. *Fœnum-Græcum sylvestre, primum* Dod. Pempt. 547.
- Astragalus luteus, perennis, filiquâ gemellâ, rotundâ, vesicam referente* Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 107. *Cicer sylvestre, foliis oblongis, hispidis, majus* C. B. Pin. 347. *Cicer sylvestre, multifolium* J. B. 2. 294. *Cicer sylvestre, primum* Dod. Pempt. 525.
- Astragalus luteus, annuus Montpeliacus, procumbens* Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 108. *Securidaca lutea, minor, corniculis recurvis* C. B. Pin. 349. *Securidaca altera sive minor* J. B. 2. 347. *Hedysarum alterum* Dod. Pempt. 546.
- Astragalus annuus, maritimus, procumbens, latifolius, floribus pediculis infidentibus. Glauci leguminosa affinis* C. B. Prodr. 150.
- Astragalus annuus, angustifolius flosculis subceruleis, cauliculis adherentibus. Vicia Sesamacea, Apula Col.* Part. 1. 303. *Fœnum-græco sylvestre Tragi in quibusdam accedens planta* J. B. 2. 331.
- Astragalus annuus, angustifolius, flosculis pediculis oblongis infidentibus. Stella leguminosa* J. B. 2. 350. *Stella leguminosa, Arturo Cortusi* Lob. Icon. 83.
- Astragalus Africanus, luteus, odoratus* Bot. Monsp. *Astragalus Africanus, flore luteo, odorato* Breyn. Cent. 1. 72.
- Astragalus Canadensis, flore viridi, flavescens* A. R. Par. 65.
- Astragalus Monspessulanus* J. B. 2. 338.
- Astragalus Monspessulanus, flore albo.*
- Astragalus Alpinus, procerior, Alopecuroides.*
- Astragalus lupinus, siliquis villosis, glomeratis. Astragalus Hispanicus, siliquâ Epiglottidi simili, flore purpureo, major* Turnefortii H. L. Bat.
- Astragalus pumilus, siliquâ Epiglottidi formâ. Astragalus Hispanicus, siliquâ Epiglottidi simili, flore albo, minor* Turnefortii H. L. Bat.
- Astragalus incanus, siliquâ incurvâ* Bot. Monsp. *Onobrychis incana, foliis longioribus* C. B. Pin. 350. *Onobrychis incana* Prodr. 149.
- Astragalus montanus, purpureus Anglicus. Glaux montana, purpurea, nostras* Raii Hist. 939.

Astragalus Alpinus, foliis Viciæ ramosus & procumbens, flore glomerato, oblongo cæruleo.

Astragalus Alpinus, Tragacanthæ folio, vesicarius.

Astragalus Alpinus, Tragacanthæ folio, ramosus, flore cæruleo glomerato.

Astragalus Alpinus, foliis Viciæ angustioribus, flore ochroleuco.

Astragalus Pyrenaicus, foliis Viciæ subrotundis, flore ochroleuco, glomerato.

Astragalus Pyrenaicus, Barbæ Jovis folio, non ramosus, flore ochroleuco, glomerato.

G E N U S I I.

Tragacantha. *Barbe-Renard.*

TRAGACANTHA est plantæ genus, flore A, papilionaceo, ex cujus calyce B, surgit pistillum C, quod deinde abit in siliquam D, bicapsularem, feminibusque foetam E, reniformibus F. His notis addenda sunt folia G, bina, veluti conjugata, costæ adhærentia in mucronem H, sæpè abeunt. Tab. 234.

Tragacanthæ species sunt

Tragacantha Massiliensis J. B. 1. 407. *Tragacantha C. B. Pin. 388. Clus. Cur. post. Add. 60.*

Tragacantha altera, Poterium fortè Clusio J. B. 1. 408. *Tragacantha altera, Poterium fortè Clus. Hist. 108. Tragacantha affinis lanuginosa sive Poterium C. B. Pin. 388.*

Tragacantha Alpina, sempervirens, floribus purpurascens. *An Poterium Dalechampii Lugd. 1487.*

Tragacantha, à vocibus Græcis *τράγος Hircus, & ακανθα Spina*, quasi diceret Spinam Hircinam.

G E N U S I I I.

Pelecinus.

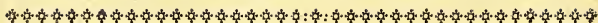
PELICINUS est plantæ genus, flore A, papilionaceo, ex cujus calyce B, surgit pistillum C, quod deinde abit in siliquam D, planam, bicapsularem & bivalvem EE, GG, feminibus foetam F, planis, ut plurimum reniformibus. Tab. 236.

Pelecini speciem unicam novi.

Pelecinus vulgaris. *Securidaca siliquis planis, utrinque dentatis C. B. Pin. 349.*

Lunaria radiata Rob. Cat. Lunaria radiata Robini J. B. 2. 348. Securidaca peregrina Clus. Hist. ccxxxviiij.

CLASSIS XI.

DE

HERBIS ET SUFFRUTICIBUS,

Flore Polypetalo, anomalo.

FLORES Polypetalos, anomalos appellavimus nonnullos flores multiformes, ex plurimis petalis dissimilibus compositos, qui singulari nomine comprehendi nequeunt: quales sunt flores Balsaminæ, Viola, & cæterarum de quibus in hac Classi agemus.

SECTIO I.

De Herbis, flore Polypetalo, anomalo, cujus pistillum abit in fructum unicapfularem.

GENUS I.

Balsamina. *Balsamine.*

Tab. 235.

BALSAMINA est plantæ genus, flore polypetalo, anomalo. Is autem vel tetrapetalos A, vel hexapetalos G. Floris tetrapetali petalum superius A, fornicatum est, inferius B, concavum & caudatum, duobus lateralibus C, D, auritis E F, & amplioribus. Floris hexapetali qui rarissimus est, partes 1, 2, 3, 4, 5, 6 exhibentur figurâ G, inferiori 2. cauda experte. Pistillum L, duobus foliolis MN, stipatum floris meditullium occupat, abitque deinde in fructum nunc ex utraque parte turbinatum P, nunc siliquæ æmulum, ex pluribus velatî musculis Q, constantem, vi elasticâ R, hac illac dissilientem S, seminibusque fœtum V, axi T T, ceu placentæ affixis.

Balsaminæ species sunt

Balsamina fœmina C. B. Pin. 306. *Balsamina* Dod. *Pempt.* 671. *Balsamina fœmina*, *Persicifolia*, vel *Salicis folio* J. B. 2. 909.

Balsamina fœmina, flore candido H. L. Bat.

Balsamina fœmina flore partim candido, partim rubro H. L. Bat.

Balsamina flore majore, specioso. *Balsamina fœmina*, *foliis amplioribus*, *flore majore*, *amænè purpurascente* Schol. Bot.

Balsamina flore majore, candido.

Balsamina fœmina, angustis & eleganter crenatis foliis, flore albo minore

- Pluk. Alm. Bot. *Balsamina Indica*, flore albo Breyn. Prodr. 2. 22.
Balsamina Indica, flore ex albo & suavè purpurascente colore elegantissimo, variegato Breyn. Prodr. 2. 22.
Balsamina Indica, flore rubente, pleno Breyn. Prodr. 2. 22.
Balsamina Indica, angustifolia, flore minore, rubello, elegantissimo, *Balsamina femina*, *Zeylanica*, *angusto folio* Par. Bat. 105.
Balsamina lutea sive *Noli me tangere* C. B. Pin. 306. *Noli me tangere* J. B. 2. 908. *Impatiens herba* Dod. Pempt. 659.
Balsamina sive *Noli me tangere*, flore pallido C. B. Pin. 307.
Balsamina sive *Noli me tangere*, flore purpurascente.
Balsamina lutea sive *Noli me tangere* major, Virginiana, floribus saturatè luteis, rubentibus maculis intùs notatis Pluk. Alm. Bot.
Balsamina à Balsamo propter vim Balsamicam Momordicæ, quam Auctores Rei Herbariæ inter Balsamina species recensuerunt.

GENUS II.

Viola. Violette.

VIOLA est plantæ genus, flore A, B, polypetalo, anomalo, papilionacci floris æmulo: hujus enim duo petala superiora 1, 2, vexillum, duo lateralia 3, 4 alas, inferius, verò 5 quod in caudam C, definit, carinam quodammodo repræsentant. Ex calyce autem D, surgit pistillum E, quod deinde abit in fructum F, plerumque trigonum, trifariam dehiscentem G, seminibusque factum ut plurimum subrotandis H. Tab. 236.

Viola species sunt

- Viola Martia*, purpurea, flore simplici, odore C. B. Pin. 199. *Viola Martia*, purpurea J. B. 2. 542. *Viola nigra* sive purpurea Dod. Pempt. 156.
Viola Martia, hortensis, foliis amplioribus C. B. Pin. 199. *Viola matronalis*, flore purpureo Eysf.
Viola Martia, inodora, sylvestris, foliis majoribus & rotundioribus C. B. Pin. 199. *Viola cerulea*, *Martia*, inodora, *sylvatica*, in cacumine semen ferens J. B. 3. 543. *Viola sylvestris*, inodora Dod. Pempt. 156.
Viola Martia inodora, sylvestris, foliis mucronatis, oblongis & strictioribus C. B. Pin. 199.
Viola Martia, alba C. B. Pin. 199. *Tabern. Icon.* 301. *Viola Martia*, flore albo, odorato & non odorato J. B. 3. 543.
Viola Martia, sylvestris, æquatè cerulea, folio & flore minore H. Cathol.
Viola Martia, multiplici flore purpureo C. B. Pin. 199. *Viola Martia*, purpurea, flore multiplicato, majore J. B. 3. 542. *Viola flore multiplici* Dod. Pempt. 156. *Violette à fleur double.*
Viola Martia, multiplici flore rubello C. B. Pin. 199.
Viola Martia, multiplici flore candido C. B. Pin. 199.
Viola Martia, multiplici flore ex albo & purpureo variegato C. B. Pin. 199.
Viola Martia, multiplex, flore cinero H. R. Par. *Viola flore pleno*, cinerea *Joncq. Hort.*

- Viola flore pleno, maximo J. B. 3. 543.
 Viola Martia, intensè purpurea, flore minore pleno J. B. 3. 543.
 Viola palustris, rotundifolia, glabra Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 475.
 Viola Alpina, folio in plures partes dissecto C. B. Pin. 199. *Viola montana*, folio multifido J. B. 3. 544. *Viola montana*, laciniato folio Clus. Hist. 309.
 Viola Alpina, purpurea, exiguis foliis C. B. Pin. 199. *Viola montana*, purpurea, solidiore folio J. B. 3. 544. *Viola montana*, ij. Clus. Hist. 309.
 Viola Alpina, rotundifolia, lutea C. B. Pin. 199. *Viola Martia*, lutea J. B. 3. 544. *Viola montana*, 1. Clus. Hist. 309.
 Viola Alpina, rotundifolia, minor, lutea H. R. Par. *Aliud Gramen Parnassii* Lugd. 1005.
 Viola montana, pumila, angustifolia, flore niveo, inodoro C. B. Pin. 199. *Viola montana*, pumila Clus. Cur. post. in fol. 31.
 Viola Martia, arborefcens, purpurea C. B. Pin. 199. *Jacea tricolor*, surrectis caulibus, quibusdam arborea dicta J. B. 2. 547. *Viola Martia*, arborefcens Tabern. Icon. 303.
 Viola Martia, arborefcens, flore ex Cyanæo albescente C. B. Pin. 190. *Viola erecta*, flore albo Eyst.
 Viola Martia, arborefcens, lutea Tabern. Icon. 303.
 Viola montana, tricolor, odoratissima C. B. Pin. 199. *Jacea tricoloris sive floris tricoloris genus*, flore purpureo magno, repens, non annuum J. B. 3. 548. *Viola montana*, iij. sive tricolor Clus. Hist. 310.
 Viola montana, lutea, grandiflora C. B. Pin. 200. *Jacea tricoloris sive floris tricoloris genus*, flore luteo, magno repens, non annuum J. B. 3. 548. *Viola montana* 3. aliud genus Clus. Hist. 310.
 Viola montana, alba, grandiflora C. B. Pin. 200.
 Viola montana, lutea, subrotundo crenato folio Barr. Icon.
 Viola montana, cærulea, tricolor, folio subrotundo, crenato Barr. Icon.
 Viola montana, cærulea grandiflora H. R. Par. *Melanium montanum* Lugd. 1204.
 Viola montana, lutea, foliis non crenatis C. B. Pin. 200. *Viola sylvestris*, longifolia Tabern. Icon. 305.
 Viola montana, tricolor, flore variegato.
 Viola tricolor, hortensis, repens, an ῥάδις καὶ ῥαδίου Theophrasti C. B. Pin. 199. *Jacea tricolor sive Trinitatis flos* J. B. 3. 546. *Viola tricolor* Dod. Pempt. 158.
 Viola tricolor, hortensis, repens, flore albo & luteo C. B. Pin. 199.
 Viola tricolor, hortensis, repens, flore cum pallido cæruleo C. B. Pin. 199.
 Viola tricolor, hortensis, repens, flore purpureo & luteo C. B. Pin. 199.
 Viola hortensis, repens, flore penitus albo C. B. Pin. 200. *Viola Trinitatis* Tabern. Icon. 307.
 Viola tricolor, hortensis, repens, flore violaceo, holosericeo, purpureo & aureo H. L. Bar.
 Viola tricolor, hortensis, repens, flore nigro-purpureo & instar holoserici nitente C. B. Pin. 200. *Flos Trinitatis major*, violaceus Eyst.

- Viola tricolor*, hortensis, repens, flore pallido & instar holoserici nitente C. B. Pin. 200. *Flos Trinitatis pallidus, major Eyst.*
- Viola tricolor*, hortensis, repens, flore magno ex aureo & pallido instar holoserici nitente H. L. Bat.
- Viola bicolor*, arvensis, flore candido & luteo C. B. Pin. 200. *Viola bicolor frugum & hortorum vitium Trago J. B. 3. 548. Viola sylvestris Lob. Icon. 611.*
- Viola bicolor*, arvensis, flore cæruleo & luteo C. B. Pin. 200.
- Viola bicolor*, arvensis, flore cæruleo & candido C. B. Pin. 200.
- Viola arvensis*, flore toto luteo C. B. Pin. 200.
- Viola arvensis*, flore toto albo C. B. Pin. 200. *Viola Trinitatis minor, petraea, flore albo Tabern. Icon. 307.*
- Viola Hispanica*, fruticosa, longifolia. *Viola Hispanica, fruticans Barr. Icon.*
- Viola Americana*, foliis Granadillæ H. R. Par. *Viola Granadille folio Mor. H. R. Bles. Viola Americana foliis Granadille incisiss D. Marchant Juncq. Hort.*
- Viola Pyrenaica*, longius caudata, Teucris folio.
- Viola petraea*, Bufambarentis, crassulo crenato Ocimi folio, flore majore, inodoro, cæruleo, venis candidis distincto H. Cathol.
- Viola Nebrodenis*, acaulos, purpurea, floris Trinitatis foliis vix ferratis, Narcissum olens H. Cathol.
- Viola Nebrodenis*, acaulos, purpurea, floris Trinitatis foliis vix ferratis, inolens H. Cathol.
- Viola Aetnica* erecta, bicolor, hirsuta, minima, elatior ac ramosior H. Cathol.
- Viola Alpina*, minima, Nummulariæ folio Bocc. Mus. Part. 2. 163. Tab. 127.
- Viola cærulea*, maxima Cucumerinis hirsutis foliis, Virginiana Pluk. Phytog. Tab. 234. fig. 2.
- Viola maxima*, Cucumerinis hirsutis foliis, Virginiana, flore luteo Pluk. Almag. Bot.
- Viola*, quasi Iola, à voce Græca $\gamma\omega$, Viola.

G E N U S I I I.

Fumaria. *Fumeterre.*

FUMARIA est plantæ genus, flore AI, polypetalo, anomalo, papilionacei æmulo, ex duobus tantum petalis AC, constante quasi bilabiato, labio superiori A, in caudam abeunte, cum inferiori C, ad pediculum conjuncto. Hæc inter labia velut in palato (cujus os à lingua E, occupatur) pistillum GH, positum est, vaginâ obvolutum KL, quod deinde abit in fructum membranaceum nunc longiorem M, nunc breviorē N, O, semine factum PQ R, subrotundo S, T, V.

Tab. 237.

Fumariæ species sunt

Fumaria officinarum & *Dioscoridis*, flore purpureo C. B. Pin. 143. *Fumaria vulgaris J. B. 3. 201. Fumaria Dod. Pempt. 59.*

Fumaria officinarum & *Dioscoridis*, flore pallidente C. B. Pin. 143.

Fumaria officinarum & *Dioscoridis* flore albo C. B. Pin. 143.

GGg iij.

Fumaria foliis tenuissimis, floribus albis, circa Monspelium nascens C. B. Pin. 143.

Fumaria major, floribus diluè purpureis Bot. Monsp.

Fumaria viticulis & capreolis plantis vicinis adhærens C. B. Pin. 143.

Fumaria viticulis & capreolis, plantis vicinis adhærens, floribus subflavis in summitate nigricantibus C. B. Pin. 143.

Fumaria minor, tenuifolia, caulibus surrectis, flore hilari purpurâ-rubente C. B. Pin. 143. *Capnos tenuifolia Clus. Hist. ccviii. iij. Fumaria tenuifolia Tabern. Icon. 33.*

Fumaria minor, tenuifolia, flore variegato C. B. Pin. 143. *Fumaria minor, sive tenuifolia, surrecta J. B. 3. 203.*

Fumaria minor, tenuifolia, cauliculis procumbentibus & caducis C. B. Pin. 143.

Fumaria minor, Fœniculi tortuosi foliis, flore albo, maculâ rubente Bocc. Mus. Part. 2. 144. *Fumaria Fœniculi tortuosi foliis, Romana Ejusd. Tab. 102.*

Fumaria exilis, Romana, folio Sophiæ tenuissimo Bocc. Mus. Part. 2. 107. *Fumaria exilis, Romana Ejusd. Tab. 81.*

Fumaria claviculis donata, foliis latioribus C. B. Pin. 143. *Fumaria cum capreolis J. B. 3. 204. Fumaria latifolia, major Tabern. Icon. 34.*

Fumaria claviculis donata, foliis angustioribus C. B. Pin. 143. *iiij. Fumaria latifolia, minor Tabern. Icon. 33.*

Fumaria Hispanica, saxætilis, foliis amplioribus, cordiformibus, semine compresso.

Fumaria bulbosa, radice cavâ, major, flore rubro, dilutiore C. B. Pin. 153. *Fumaria bulbosa, radice cavâ, flore purpurâscente J. B. 3. 204. Radix cava Dod. Pempt. 327.*

Fumaria bulbosa, radice cavâ, major, flore egregiè rubente C. B. Pin. 143.

Fumaria bulbosa, radice cavâ, major, flore albo C. B. Pin. 143. *Fumaria bulbosa, radice cavâ, flore albo J. B. 3. 204.*

Fumaria bulbosa, radice cavâ, major flore subflavescente C. B. Pin. 143.

Fumaria bulbosa, viridi flore. *Radix cava, viridi flore Lob. Icon. 760. Fumaria bulbosa, radix cava, viridi flore dicta Lobelio J. B. 3. 204.*

Fumaria bulbosa, radice non cavâ, major C. B. Pin. 144. *Fumaria bulbosa, radice solidâ, calcari & folio cristato J. B. 3. 205.*

Fumaria bulbosa, radice non cavâ, minor C. B. Pin. 144. *Radix cava minor Dod. Pempt. 327.*

Lib. 25. cap. 23.

Fumaria, à fumo, *Claritatem* (inquit Plinius) *facit inunctis oculis, delacrymationemque, ceu sumus: unde nomen.*

Fumariæ species flore fructuque carentes dignosci solent foliis tenuiter dissectis & caulis.

GENUS IV.

Capnoides.

CAPNOIDES est plantæ genus, flore A, polypetalo, anomalo, Fumarizæ Tab. 137.
flori omnino simili; pistillo B, quod surgit à calyce C, abeunte in siliquam
D, longam & teretem, ex duabus valvis E, fenestræ F, adhærescentibus com-
positam & seminibus factam subrotundis G, eidem fenestræ affixis.

Capnoidis speciem unicam novi.

Capnoides. *Fumaria siliquosa, sempervirens* Corn. 58.

Capnoides, à voce Græca καπνός, quæ *Fumariam* significat, quasi diceret
plantam ad *Fumariam* accedentem.

GENUS V.

Reseda.

RESEDA est plantæ genus, flore A, polypetalo, anomalo, plurimis nempe Tab. 138.
petalis B, dissimilibus constante; ex cuius calyce D, surgit pistillum C, quod
deinde abit in capsulam membranaceam E, plerumque trigonam, aut tetra-
gonam, oblongam & veluti cylindraceam, seminibus factam subrotundis F.

Resedæ species sunt

Reseda vulgaris C. B. Pin. 100. *Reseda lutea* J. B. 2. 3. 467. *Reseda* Plinii *Neo-*
tericorum, Belgis *Eruca peregrina*, *Italica* vel *Cantabrica* Lob. Icon. 222.

Reseda crispa, Gallica Bocch. Rarior. Plant. 76.

Reseda latifolia, flore flavo Mor. H. R. Blef.

Reseda minor, vulgaris. *Reseda affinis* *Phyteuma* C. B. Pin. 100. *Phyteuma*
J. B. 2. 3. 386. *Descript. Phyteuma Monspelienisium* Lob. Icon. 718. *Erucago*
Apula Col. 1. 269.

Reseda minor, vulgaris, folio minus inciso. *Phyteuma Monspelienisium, alte-*
rum, folio minus laciniato Lob. *Illustr.* 146.

Reseda minor, vulgaris, foliis integris. *Reseda affinis, Phyteuma quorundam*
Dalechampii Lugd. 1198. *Phyteuma* J. B. 3. 386. *Icon.*

Reseda, à sedandis morbis *Circa Ariminum* (inquit Plinius) nota est herba Lib. 27. cap. 12.
quam Resedam vocant: discutit collectiones, inflammationesque omnes.

GENUS VI.

Luteola. Gaude.

LUTEOLA est plantæ genus, flore A, polypetalo, anomalo, plurimis Tab. 138.
nempe petalis B, C, D, dissimilibus constante: ex cuius calyce F, surgit pistil-
lum E, quod deinde abit in fructum G, penè globosum, concavum, tricuf-
pidem H, seminibusque factum I, subrotundis.

Luteolæ species sunt

Luteola herba Salicis folio C. B. Pin. 100. *Lutea* Plinii quibusdam J. B. 3. 465.
Lutum herba Dod. *Pempt.* 80.

Luteola Lusitanica, pumila, crispa.

Luteola pumila, Pyrenaica, Linariæ folio.

Luteola, à Luteo colore, quem pannis conciliat.

S E C T I O II.

De Herbis, flore polypetalo, anomalo, cujus pistillum abit in fructum multicapularem.

G E N U S I.

Sesamoides.

Tab. 236.

SESAMOIDES est plantæ genus, flore Resedæ, fructu verò multiplici. Alius enim A, B, C, polyceratos in singulis corniculis D, semine turgescit ferè reniformi H, alius verò E, F, G, multicapularis est, sed stellatus.

Sesamoides species sunt

Sesamoides flore albo, foliis canescentibus. *Sesamoides Salmanticum*, parvum, 2. Clus. Hist. 296.Sesamoides foliis crassis, floribus ex herbaceo purpurascens. *Sesamoides Salmanticum*, parvum, 1. Clus. Hist. 296.Sesamoides fructu stellato. *Reseda Linariæ foliis* C. B. Prodr. 42.

G E N U S II.

Aconitum. Aconit.

Tab. 239 & 240.

ACONITUM est plantæ genus, flore A, 1. polypetalo, anomalo, ex quinque petalis dissimilibus constante, caput humanum galeatum vel cucullatum quodammodo representante, Petalum enim superius A, galeæ vel cuculli 1. vice fungi videtur; inferiora duo C C, 4, 5, eam callidis partem quæ maxillam inferiorem tuetur, alæ verò B B, 2, 3, aliam quæ tempora exhibere videntur: è floris medietullo surgunt styli duo D, 9. pediformes in petalo superiori reconditi, tum & pistillum E F, 21. quod deinde abit in fructum G, 12, in quo velut in capitulum colliguntur vaginæ membranaceæ H, seminibus foetæ I, 13, 14, angularis K, ut plurimum & rugosis 15.

Aconiti species sunt

Aconitum Lycoctonum, luteum C. B. Pin. 183. *Aconitum folio Platani, flore luteo pallescente* J. B. 3. 952. *Aconitum Lycoctonum, luteum, majus* Dod. Pempt. 429.

Aconitum Lycoctonum, luteum, majus, ampliore caule, amplioribusque foliis Dod. Pempt. 439.

Aconitum Lycoctonum, humili caule ac minoribus foliis Dod. Pempt. 439.

Aconitum Pyrenaicum, ampliore folio tenuius laciniato.

Aconitum cæruleum, Napelli flore C. B. Pin. 183. *Aconitum Lycoctonum autumnale*.

- autumnale, Napello simile J. B. 3. 356. *Aconitum* vij. *Lycocotnum* autumnale Clus. *Hist.* xcviij.
- Aconitum* comâ inflexâ, foliis angustioribus C. B. Pin. 283. *Aconitum* *Lycocotnum*, *Lynceanum*, *Napello simile* J. B. 3. 657. *Aconitum* iij. *Lycocotnum*, *Lynceanum* Clus. *Hist.* xcviij.
- Aconitum* comâ inflexâ, floribus rarioribus, & foliis eleganter dissectis *Aconitum* vj. *Matth.* 1089.
- Aconitum* comâ inflexâ, foliis latioribus. *An Aconitum* 8. *Matth.* 1091.
- Aconitum* inflexâ comâ, maximum C. B. Pin. 183. *Aconitum* *Lycocotnum* comâ nutante, maximum J. B. 3. 658. *Aconitum* *Lycocotnum*, viij. comâ nutante Clus. *Hist.* xcviij.
- Aconitum* cæruleum seu *Napellus* 1. C. B. Pin. 183. *Aconitum* magnum purpureo flore, vulgè *Napellus* J. B. 3. 655. *Napellus* Dod. *Pempr.* 442.
- Aconitum* seu *Napellus* 1. flore roseo C. B. Pin. 183.
- Aconitum* seu *Napellus* 1. flore albo C. B. Pin. 183.
- Aconitum* seu *Napellus* 1. flore ex cæruleo & albo variegato C. B. Pin. 183. *Napellus* flore variegato *Eyft.* *Aconitum* flore albo & cæruleo, variegato seu *Napellus* gloriosus *Hermans* *Joncq.* *Hort.*
- Aconitum* seu *Napellus* 2. flore ex albo & purpurâ mixto H. R. Par.
- Aconitum* violaceum seu *Napellus* 2. C. B. Pin. 183. *Aconitum* *Napello* simile, sed minus cæruleum, præcocius J. B. 3. 656. *Aconitum* *Lycocotnum* iij. *Tauricum* Clus. *Hist.* xcvi.
- Aconitum* purpureum seu *Napellus* 3. C. B. Pin. 183. *Aconitum* *Lycocotnum*, *Napello simile Neubergense*, foliis latioribus, flore purpureo J. B. 3. 657. *Aconitum* *Lycocotnum*, v. *Neubergense* Clus. *Hist.* xcviij.
- Aconitum* cæruleo-purpureum, flore maximo, sive *Napellus* 4. C. B. Pin. 183. *Aconitum* *Lycocotnum*, flore maximo J. B. 3. 659. *Aconitum* *Lycocotnum*, ix. *Judenbergense* Clus. *Hist.* xcviij.
- Aconitum* cæruleum, minus sive *Napellus*, minor C. B. Pin. 183. *Aconitum* *Lycocotnum*, flore cæruleo, galeâ elatiori, radice bulbosâ J. B. 3. 659. *Aconitum* *Lycocotnum* x. *Thora Italica* Clus. *Hist.* xcviij.
- Aconitum* pyramidale, multiflorum H. R. R. Par. *Aconitum* spicâ florum pyramidali *Mor.* H. R. *Bles.*
- Aconitum* saluterum seu *Anthora* C. B. Pin. 184. *Anthiora* flore luteo *Aconitii* J. B. 3. 660. *Anthora* *Zedoaria*, *Aconitum* saluterum *Tabern.* *Icon.* 112.
- Aconitum* saluterum, elatius, *Pyrenaicum* foliis atrovirentibus, flore majore.
- Aconitum* nascitur (ur ait *Plinius*) in nudis cauitibus, quas *Aconas* nominant; & ideo *Aconitum* aliqui dixere, nullo juxta ne pulvere quidem nutriente. *Hanc* aliqui rationem nominis attulere. *Alii* quoniam vis eadem in morte esset, quæ coribus ad ferri aciem deterendam, statimque ad mortæ velocitatem sentiretur.
- Ab eo genere excludi debent *Aconitum* unifolium, luteum, bulbosum C. B. Pin. 183. *Hellebori* species. *Aconitum* cæruleum, hirsutum, flore Consoïdæ regalis C. B. Pin. 183. ad *Delphinium* cum sequenti revocandum.

Aconitum caruleum, glabrum, flore *Consolida regalis* C. B. Pin. 183. *Aconitum ramosum*, an *Altaa* Plinii C. B. Pin. 183. quod est species *Chrysothoriana*. *Aconitum Pardalianches* 1. sive *Thora major* C. B. Pin. 184. ad *Ranunculum* cum sequenti pertinet. *Aconitum Pardalianches*, alterum, sive *Thora minor* C. B. Pin. 184.

GENUS III.

Delphinium. *Pié d' Aloïette*.

Tab. 247.

DELPHINIUM est plantæ genus, flore A, polypetalo, anomalo: ex plurimis nempe petalis dissimilibus 1. 2. 3. 4. 5. constante, quorum superius B, in caudam tenuatur C, excipitque aliud petalum E, bifidum & pariter caudatum D. Horum autem medullium occupat pistillum F, quod deinde abit in fructum G, in quo velut in capitulum colliguntur vaginæ H, secundum longitudinem dehiscentes, seminibusque cœta ut plurimum angulatis I.

Delphinii species sunt

- Delphinium perenne, montanum, villosum, Aconiti folio. *Aconitum caruleum*, hirsutum, flore *Consolida regalis* C. B. Pin. 183. *Aconitum Lycoctonum*, caruleum, calcari magno J. B. 3. 657. *Aconitum Lycoctonum* flore Delphinii, 1. *Silestiacum* Clus. Hist. xciiij.
- Delphinium Lusitanicum, glabrum, Aconiti folio. *Aconitum* flore caruleo, *Lusitanicum* V. Lufit.
- Delphinium segetum, flore caruleo. *Consolida regalis*, arvensis, flore caruleo C. B. Pin. 142. *Consolida regalis*, flore minore J. B. 3. 210. *Delphinium vulgare* Clus. Hist. ccv. *Flos regius*, sylvestris Dod. Pempt. 252.
- Delphinium segetum, flore albo. *Consolida regalis*, arvensis, flore albo C. B. Pin. 142.
- Delphinium segetum, flore rubro. *Consolida regalis*, arvensis, flore rubro C. B. Pin. 142.
- Delphinium segetum, flore dilutiùs rubente. *Consolida regalis*, arvensis, flore dilutiùs rubente C. B. Pin. 142.
- Delphinium segetum, flore violaceo. *Consolida regalis* arvensis, flore simplici, violaceo Eyst.
- Delphinium arvense, flore versicolore Clus. App. 2.
- Delphinium elatius, flore albo, caruleo distincto Bry.
- Delphinium elatius purpuro-violaceum distinctum Bry. *Consolida regalis* erectior, purpureo sive violaceo flore majore J. B. 3. 211.
- Delphinium elatius, flore pleno, variegatum Suvert.
- Delphinium vulgare, flore multiplici. *Consolida regalis*, vulgaris, flore multiplici C. B. Pin. 142. *Delphinium vulgare*, pleno flore Clus. Hist. ccvij.
- Delphinium latifolium, parvo flore. *Consolida regalis*, latifolia parvo flore C. B. Pin. 142. Prodr. 74. *Consolida regalis*, parvo flore J. B. 2. 212.
- Delphinium hortense, flore majore & simplici caruleo. *Consolida regalis*, hor-

- hensis, flore majore & simplici caruleo C. B. Pin. 142. Flos regius Dad. Pempt. 252.*
- Delphinium hortense, flore majore, simplici, ex caruleo-purpureo. *Consolida regalis, hortensis, flore majore & simplici, ex caruleo purpureo C. B. Pin. 142.*
- Delphinium elatius, flore incarnato Suvert.
- Delphinium elatius, purpuro-violaceum Suvert.
- Delphinium hortense, flore majore & simplici rubro. *Consolida regalis, simplici flore rubro Eyst.*
- Delphinium hortense, flore majore & simplici, albo. *Consolida regalis, Delphinium elatius, flore albo Bry.*
- Delphinium hortense, flore majore & simplici, cinereo. *Consolida regalis, hortensis, flore majore & simplici cineraceo C. B. Pin. 142.*
- Delphinium hortense, flore minore, caruleo. *Consolida regalis, hortensis, flore minore, caruleo C. B. Pin. 142. Consolida regalis sativa Tabern. Icon. 63.*
- Delphinium hortense, flore minore, rubro. *Consolida regalis, hortensis, flore minore, rubeo C. B. Pin. 142. Consolida regalis, sativa, flore rubro Tabern. Icon 64.*
- Delphinium hortense, flore minore, albo. *Consolida regalis, hortensis, flore minore, albo C. B. Pin. 142. Consolida regalis, sativa, flore albo Tabern. Icon. 63.*
- Delphinium hortense, flore minore, cinereo. *Consolida regalis, hortensis, flore minore, cinereo C. B. Pin. 142.*
- Delphinium hortense, flore minore, incarnato. *Consolida regalis, hortensis, flore minore, incarnato C. B. Pin. 142.*
- Delphinium hortense, flore majore & multiplici, caruleo. *Consolida regalis, flore majore & multiplici, caruleo C. B. Pin. 142. Delphinium elatius pleno flore Clus. Hist. ccvij.*
- Delphinium hortense, flore majore & multiplici, incarnato. *Consolida regalis, flore pleno, incarnato Eyst.*
- Delphinium hortense, flore majore & multiplici, purpureo. *Consolida regalis, flore pleno, purpureo Eyst.*
- Delphinium hortense, flore majore & multiplici, rubro. *Consolida regalis, flore pleno, rubro Eyst.*
- Delphinium hortense, flore majore & multiplici, violaceo. *Consolida regalis, multiplici violaceo flore Eyst.*
- Delphinium hortense, flore majore & multiplici, albo. *Consolida regalis, flore pleno, albo Eyst.*
- Delphinium hortense, flore majore & multiplici, argenteo. *Consolida regalis, multiplici flore argenteo Eyst.*
- Delphinium hortense, flore majore & multiplici, purpureo, ex albo variegato. *Consolida regalis, flore majore & multiplici, purpureo, ex albo variegato Hort. Amstel. in 12.*
- Delphinium flore pleno, variegato, præcox. *Consolida regalis, flore pleno, variegato, præcox H. R. Par.*

Delphinium serotinum, flore albo, multiplici. *Consolida regalis, serotina, flore albo, multiplici & simplici Raii Hist. 709.*

Delphinium flore roseo, variegato, pleno, serotinum. *Consolida regalis, rosea, flore pleno, variegato, serotina H. R. Par.*

Delphinium flore roseo, punctato. *Consolida regalis, rosea, flore punctato H. R. Par.*

Delphinium flore candicante, punctis rubris guttato. *Consolida regalis, flore candicante, rubentibus guttata punctis H. R. Par.*

Delphinium flore roseo, fusco, obsoleto. *Consolida regalis, rosea, flore fusco, obsoleto H. L. Bat.*

Delphinium Platani folio, Staphisagria dictum. *Staphisagria Matth. 1231. J. B. 3. 541. Herbe aux Poux.*

Delphinium à formâ floris nondum explicati, qui Delphinum, qualis à pictoribus pingi solet, quodammodo refert. *Antiqui à foliis quæ Delphiniorum effigiem representant: unde & nomen trahunt est, ut ait Dioscorides.*

Lib. 3. cap. 83.

GENUS IV.

Aquilegia. *Ancholie.*

Tab. 242.

AQUILEGIA est plantæ genus, flore A, polypetalo, anomalo, ex plurimis nempe petalis dissimilibus ut plurimum constante: horum enim nonnulla plana sunt B, cætera verò cucullata C, utraque simul alterno ordine posita E, floris medullio surgit pistillum E, staminibus stipatum D, quod deinde abit, in fructum F, in quo velut in capitulum colliguntur vaginæ membranaceæ G, seminibus factæ H I, ut plurimum ovatis planisque L.

Aquilegiæ species sunt

Aquilegia sylvestris C. B. Pin. 144. *Aquilegia flore simplici J. B. 3. 484.*

Aquilegia Dod. Penpt. 181.

Aquilegia hortenensis, simplex C. B. Pin. 144. *Aquilina rubra Lob. Icon. 761.*

Aquilegia flore albo, simplici Eyst.

Aquilegia albo-cærulea Suvert.

Aquilegia castanei coloris Suvert.

Aquilegia hirsuta, flore viscoso. Bot. Monsp.

Aquilegia hortenensis, simplex, flore incarnato C. B. Pin. 144.

Aquilegia hortenensis, simplex, flore variegato ex cæruleo & purpureo C. B. Pin. 144.

Aquilegia hortenensis, simplex, flore candido, nonnullis lituris cæruleis asperso C. B. Pin. 144.

Aquilegia montana, magno flore C. B. Pin. 144. *Prodr. 75. J. B. 3. 484.*

Aquilegia montana, parvo flore, Thalictri folio C. B. Pin. 144. *Prodr. 75. J. B. 3. 484.*

Aquilegia folis Thalictri, flosculis minutissimis, albis Mentz. Pug. *Aquile-*

gia foliis Thalictri, foeculis minutissimis, albis, Apennini montis Ejsd.

Tab. 8.

- Aquilegia Canadensis, præcox, procerior H. R. Par.*
Aquilegia pumila, præcox, Canadensis Corn. 60.
Aquilegia hortensis, multiplex, flore magno, cæruleo C. B. Pin. 144.
Aquilegia flore pleno sive multiplici J. B. 3. 485. Aquilegia multiplici flore
Dod. Pempt. 181.
Aquilegia hortensis, multiplex, flore magno, violaceo C. B. Pin.
144.
Aquilegia hortensis, multiplex, flore magno, cinereo C. B. Pin. 144.
Aquilegia hortensis, multiplex, flore magna, albo C. B. Pin. 144.
Aquilegia hortensis, multiplex, flore magno, blandè rubente C. B. Pin.
144. Aquilegia flore pleno, incarnato Eyst.
Aquilegia hortensis, multiplex, flore magno, saturè rubente C. B. Pin.
144. Aquilegia flore rubro Eyst.
Aquilegia flore purpureo Eyst.
Aquilegia flore variegato, duplici Suvert.
Aquilegia flore pleno, castanei coloris H. R. Par.
Aquilegia hortensis, multiplex, flore parvo C. B. Pin. 145.
Aquilegia hortensis, multiplici flore inverso, roseo C. B. Pin. 145. Aquilegia
flore pleno, inverso J. B. 3. 485. Aquilina pleno inverso flore Clus. Hist. cciiij.
Aquilegia hortensis multiplici flore inverso, albo C. B. Pin. 144. Aquilina
inversa, multiplici albo colore Lob. Icon. 763.
Aquilegia hortensis, multiplici flore inverso, cæruleo. Aquilegia cærulea,
inverso flore Eyst.
Aquilegia hortensis, multiplici flore inverso, carneo. Aquilina carnei co-
loris Bry.
Aquilegia flore roseo, multiplici C. B. Pin. 145. Aquilegia flore simplici &
pleno, non corniculato J. B. 3. 485. Aquilina pleno roseo flore Clus. Hist.
ccv.
Aquilegia stellata, flore purpureo Eyst.
Aquilegia stellata, rubescens Eyst.
Aquilegia stellata, flore violaceo Eyst.
Aquilegia stellata, flore albo, minutissimis nigris punctis ornata Eyst.
Aquilegia stellata, flore variegato H. R. Par.
Aquilegia stellata, flore cinereo, punctis purpureis asperso H. R. Par.
Aquilegia degener, virescens, C. B. Pin. 145. Aquilina degener Clus. Hist.
ccv. Aquilegia degener J. B. 3. 485.
Aquilegia degener, flore ex viridi purpurascente C. B. Pin. 145.
Aquilegia quæ vocatur stellata, & cujus flos exhibetur fig. M. ab eo genere
nequaquam videtur excludenda, cum ex cæterarum semine nascatur.
Aquilegia species flore fructuque carentes foliis glaucis ad Thalictrum ac-
cedentibus dignosci solent.
Aquilegia, ut aiunt, ab Aquilâ nomen duxit: ejus enim unguis petalis
gucullatis & aduncis referre existimatur.

GENUS V.

Fraxinella. *Fraxinelle.*

Tab. 243.

FRAXINELLA est plantæ genus, flore A, polypetalo, anomalo, ex quinis ut plurimum petalis B, constante, ex cujus calyce D, innumera surgit staminum incurvorum congeries E, unâ cum pistillo C, quod deinde abit in fructum F, in quo velut in capitellum colliguntur vaginæ G, capsulam aduncam H, complectentes, vi elasticâ I K, bifariam diffilientem, cornuum Arietis in modum sese inflectentem L, seminibusque fœtam ut plurimum turbinatis M.

Fraxinellæ species sunt

Fraxinella Clus. Hist. 99. *Dictamnus albus vulgò, sive Fraxinella C. B. Pin.*

222. *Fraxinella officinis Dictamnus J. B. 3. 494.*

Fraxinella purpurea, major, multiflora H. R. Par.

Fraxinella minor, purpurea Belgarum H. R. Par.

Fraxinella niveo flore Clus. Hist. 100.

Fraxinella, à foliorum formâ, quæ Fraxinum æmulantur.

GENUS VI.

Cardamindum. *Capucine.*

Tab. 244.

CARDAMINDUM est plantæ genus, flore A, polypetalo, anomalo, ex quinis nempe petalis dissimilibus B, in incisuris calycis D nascentibus C, constante. Pistillum autem F, surgit è fundo calycis D, in caudam E, desinentis, abique deinde in fructum G, in quo velut in capitulum colliguntur ternæ ut plurimum capsulæ H, subrotundæ, semine fœtæ I, ejusdem formæ K.

Cardamindi species sunt

Cardamindum ampliori folio & majori flore. *Viola Indica scandens, Nasturtii sapore, maxima, odorata H. L. Bar. Grande Capucine.*

Cardamindum minus & vulgare. *Nasturtium Indicum, majus C. B. Pin. 306; Nasturtium Indicum, folio peltato, scandens J. B. 2. 175. Nasturtium Indicum Dod. Pempt. 397. Petite Capucine.*

Cardamindum minus & vulgare, flore luteo, dilutiore. *Nasturtium Indicum, majus, flore luteo, dilutiore H. R. Par.*

Cardamindum quasi Cardamum Indum.

GENUS VII.

Melianthus. *Meliante.*

Tab. 245.

MELIANTHUS est plantæ genus, flore polypetalo, anomalo, quatuor nempe petalis C, nunc flabelli D, nunc conii ad instar, E, positis constante. Ex calyce autem F H, inæqualiter multiscisso G I, surgit pistillum K L, quod deinde abit in fructum M, vesicæ æmulum, tetragonum, in quatuor loculamenta divisum N, seminibusque fœctum O, subrotundis P.

- Melianthi species sunt
 Melianthus Africanus H. L. Bat. *Pimpinella spicata, maxima, Africana*
Barth. Alt. Hafn. tom. 2. 58.
 Melianthus Africanus, minor, humi fufus, foliis Pimpinellæ Crispæ
 Tragi D. Sherard.
 Melianthus Americanus, minor.
 Melianthus à vocibus Græcis μέλις *Mel*, μέλις *Flos*, quasi diceret florere
 mellis; calix enim hujus floris abundat melle.

GENUS VIII.

Corindum. *Pois de merveille.*

CORINDUM est plantæ genus flore A, polypetalo, anomalo qua-
 tuor scilicet petalis D, 1. 2. 3. 4. cruciformiter oppositis, totidemque
 minoribus E, plerumque aduncis B, medietallium occupantibus, consti-
 tante. Ex calyce autem C, tetraphyllo 5. 6. 7. 8. surgit pistillum F, quod
 deinde abit in fructum vesicæ æmulum G G, in terna loculamenta distinc-
 tum H, seminibusque factum I, ferè globosis, notâ cordiformi K, L,
 donatis.

Tab. 246.

- Corindi species sunt
 Corindum ampliore folio, fructu majore. *Pisum vesicarium, fructu nigro,*
albâ maculâ notato C. B. Pin. 343. Halicacabum peregrinum multis, sive
Cor Indum J. B. 2. 173. Halicacabus peregrinus Dod. Pempt. 455.
 Corindum ampliore folio, fructu maximo. *Ulinia H. Mal. Part. 8.*
 Corindum folio & fructu minori.
 Corindum, à seminis notâ cordiformi.

SECTIO III.

De Herbis, flore polypetalo, anomalo, cujus calix abit in
 fructum.

GENUS I.

Orchis.

ORCHIS est plantæ genus, flore ABCD, polypetalo, anomalo, sex
 petalis scilicet dissimilibus constante, quorum quinque superiora 1.
 2. 3. 4. 5. ita disponuntur ut galeam quodammodo æmulentur, inferiori 6.
 multiformi, capitato ut plurimum K, & caudato 7. nunc Hominem nu-
 dum A, modò Papilionem B, Fucum C, Columbam D, Simiam, Lacertam,
 Psittacum, Muscam cæterave repræsentant. Calyx autem 8. deinde abit
 in fructum 9. seu utriculum, tribus fenestris pervium 10. quibus totidem
 adherescunt valvæ 11. seminibus fetæ 12. minutissimis 13. adinstar scobis.
 His notis addendæ sunt radices carnosæ & fibratæ, nunc subrotundæ 14.
 testiculorum instar, nunc compressæ 15. & in digitos ferè desinentes.

Tab. 247. G
 248.

- Orchidis species sunt
 Orchis latifolia, hiante cucullo, major. *Cynosorchis latifolia*, hiante cucullo major C. B. Pin. 80. *Orchis galea*, & *alis sere cinereis* J. B. 3. 755. *Satyrium triphyllum* Tabern. Icon. 675.
 Orchis latifolia, hiante cucullo, altera. *Cynosorchis latifolia*, hiante cucullo, altera C. B. Pin. 81. *Cynosorchis prior* Dod. Pempt. 234. J. B. 2. 758.
 Orchis latifolia, spicâ compactâ. *Cynosorchis latifolia*, spicâ compactâ C. B. Pin. 81. *Orchis sive Cynosorchis tertius Dodonæi*, *Lobelia major*, alter J. B. 2. 762. *Cynosorchis tertius* Dod. pempt. 135.
 Orchis angustifolia, hiante cucullo. *Cynosorchis angustifolia*, hiante cucullo C. B. Pin. 81. Prodr. 28.
 Orchis militaris, major. *Cynosorchis militaris*, major C. B. Pin. 81. *Orchis strateumatica*, major J. B. 2. 758. *Orchis latifolia*, altera Clus. Hist. 267.
 Orchis militaris, media. *Cynosorchis militaris*, media C. B. Pin. 81. *Orchis parvo flore rubro sive phæniceo* J. B. 2. 764. *Orchis ij.* Clus. Hist. 267.
 Orchis militaris minor. *Cynosorchis militaris*, minor C. B. Pin. 81. *Orchis strateumatica*, minor J. B. 2. 758. *Testiculus strateumaticus*, minor, æ Tabern. Icon. 664.
 Orchis militaris, montana, spicâ rubente, conglomeratâ. *Cynosorchis militaris*, montana, spicâ rubente, conglomeratâ. C. B. Pin. 81. Prodr. 28.
 Orchis militaris, pratensis, elatior, floribus variegatis. *Cynosorchis militaris*, pratensis, elatior, floribus variegatis C. B. Pin. 81. Prodr. 28.
 Orchis militaris, pratensis, humilior. *Cynosorchis militaris*, pratensis, humilior C. B. Pin. 81. *Orchis parvis floribus*, multis punctis notatis, an Clusio *Orchis Pannonica*, 4. J. B. 2. 765. *Orchis Pannonica*, iij. Clus. Hist. 268.
 Orchis montana, purpurea, odorata. *Cynosorchis montana*, purpurea, odorata C. B. Pin. 81. *Orchidis genus parvum*, flore prorsus purpureo, odoris suavissimi J. B. 2. 763. *Testiculus xij.* Tabern. Icon. 665.
 Orchis obscure purpurea, odorata. *Cynosorchis obscure purpurea*, odorata C. B. Pin. 81. *Cynosorchis flore purpurascente* Eyst.
 Orchis globofo flore C. B. Pin. 81. *Orchis rotundus Dalechampii* J. B. 2. 765. Lugd. 1556.
 Orchis humilis, Alpina, folio Gramineo. *Chamaorchis Alpina*, folio Gramineo C. B. Pin. 81. Prodr. 29.
 Orchis Morio, mas, foliis maculatis C. B. Pin. 81. *Orchis major*, tota purpurea, maculoso folio J. B. 2. 973. *Testiculus Morionis*, mas Dod. Pempt. 236.
 Orchis Morio, foliis sessilibus, maculatis C. B. Pin. 81. *Cynosorchis Delphinia maculosis foliis*, flore purpuro-violaceo J. B. 2. 760. *Cynosorchis maculata* Tabern. Icon. 560.
 Orchis foliis sessilibus, non maculatis C. B. Pin. 82. *Orchis minor*, purpurea & aliorum colorum, cum aliis virentibus J. B. 2. 761. *Orchis v.* Clus. Hist. 268.
 Orchis foliis sessilibus, non maculatis, flore lacteo C. B. Pin. 82.

Orchis

- Orchis Morio, fœmina C. B. Pin. 82. *Testiculus Morionis fœmina Dod. Pempt. 236.*
- Orchis Morio, fœmina, flore roseo H. R. Par.
- Orchis Morio, fœmina, flore niveo & versicolore H. R. Par.
- Orchis Morio, minor, foliis maculatis C. B. Pin. 82. *Cynorchis minimus, secundum caulem maculosis foliis, floribus purpureis J. B. 2. 760.*
- Orchis flore nudi hominis effigiem repræsentans, mas C. B. Pin. 82. *Orchis Anthropophora, Oreades altera Col. Part. 2. 8.*
- Orchis flore nudi hominis effigiem repræsentans, fœmina C. B. Pin. 82. *Orchis Anthropophora, Oreades Col. Part. 1. 320.*
- Orchis flore Simam referens C. B. Pin. 82. *Cynorchis latifolia, hiante cucullo, minor Ejusd. Pin. 81. Cynorchis altera Dod. Pempt. 234. Orchis altera, Oreades Cercopithecophora Col. Part. 1. 320.*
- Orchis Anthropophora, mas, Lusitanica, odore Arachi aromatici.
- Orchis Anthropophora, Lusitanica, flore parvo, herbacei coloris, cum limbo purpurascente.
- Orchis barbata, odore Hirci, brevior latioreque folio C. B. Pin. 82. *Orchis barbata, fœtida J. B. 2. 756. Tragorchis, Testiculus Hirci Dod. Pempt. 237.*
- Orchis odore Hirci, longior angustioreque folio C. B. Pin. 82. *Testiculus Hircinus, ij. Tabern. Icon. 672. Prioris varietas.*
- Orchis odore Hirci, minor C. B. Pin. 82. *Tragorchis minor, flore fuliginoso J. B. 2. 764. Tragorchis minor & verior, sive Coriosmites vel Coriophora, flore instar Cnicum Lob. Icon. 177.*
- Orchis odore Hirci, minor, spicâ purpurascente C. B. Pin. 82. *Orchis Batavica J. B. 2. 764. Orchis Batavica, vj. Clus. Hist. 269.*
- Orchis spicâ purpureâ, fœtida C. B. Pin. 82. *Orchis fœtidissima Clusio J. B. 2. 763. Orchis grandiore florum purpurearum spicâ, teterrimi fœtoris Clus. Hist. 268.*
- Orchis spiralis, alba, odorata J. B. 2. 769. *Triorchis alba, odorata, minor C. B. Pin. 84. Testiculus odoratus sive Orchis spiralis, minor Lob. Icon. 186.*
- Orchis bifolia, latissima C. B. Pin. 82. *Orchis amplissima, foliis binis, splendentibus J. B. 2. 771. Orchis 1. amplissimis foliis Clus. Hist. 267.*
- Orchis bifolia, altera C. B. Pin. 82. *Orchis Hermaphroditica, bifolia J. B. 2. 772. Testiculus Vulpinus, iv. Hermaphroditicus Tabern. Icon. 669.*
- Orchis alba, bifolia, minor, calcari oblongo C. B. Pin. 83. *Orchis alba, calcari longo J. B. 2. 771. Orchis Serapias, 1. Dod. Pempt. 237.*
- Orchis trifolia, major C. B. Pin. 83. *Triorchis trifolia Tabern. Icon. 678.*
- Orchis trifolia, minor C. B. Pin. 83. *Orchides, culices minores triphyllæ J. B. 2. 772. Culices minores, triphyllæ Lob. Icon. 179.*
- Orchis Hermaphroditica C. B. Pin. 83. *Orchis batrachites J. B. 2. 772. Tabern. Icon. 673.*
- Orchis Fucum referens, major, foliolis superioribus candidis & purpurascen-

- ribus C. B. Pin. 83. *Orchis Fuci flora, galeâ & alis purpurascens* J. B. 2. 766. *Orchis Serapias, secundus, major* Dod. Pempt. 238.
Orchis Fucum referens, flore subviride C. B. Pin. 83. *Orchis Melitias* J. B. 2. 767. *Orchis Serapias, secundus, minor* Dod. Pempt. 2. 8.
Orchis Fucum referens, colore rubiginoso C. B. Pin. 83. *Orchis sive Testiculus sphagodes hirsuto flore* J. B. 2. 767. *Testiculus Vulpinus, secundus, sphagodes* Lob. Icon. 179.
Orchis Fucum referens, floribus cæruleis C. B. Pin. 83.
Orchis Fucum referens, floribus punctatis C. B. Pin. 83.
Orchis Fucum referens, floribus albis C. B. Pin. 83.
Orchis Fucum referens, floribus purpureis C. B. Pin. 83.
Orchis Fucum referens, floribus variegatis C. B. Pin. 83.
Orchis Muscam referens, major C. B. Pin. 83. *Orchis myodes, flore grandifusculo* J. B. 2. 768. *Orchis myodes, altera, folio læviore & flore grandifusculo* Lob. Icon. 182.
Orchis Muscæ corpus referens, minor & galeâ & alis herbidis C. B. Pin. 83. *Orchis myodes, galeâ & alis herbidis, & Orchis Serapias, tertia Dodonæi & myodes 1. Lobelio* J. B. 2. 767. *Orchis myodes, prima, floribus Muscæ exprimens* Lob. Icon. 181.
Orchis Muscam referens, lutea C. B. Pin. 83. *Orchis myodes, lutea* J. B. 2. 768. *Vulpinus Testiculus, sive Orchis myodes lutea, Narbonensis, congener cum minimo Testiculo Vulpino, floribus Muscæ colore & effigie præ se ferentibus* Lob. Icon. 181.
Orchis angustifolia C. B. Pin. 83. *Orchis minor, angustifolia, in superna parte longis foliis* J. B. 2. 765. *Testiculus xvij. minor* Tabern. Icon. 667.
Orchis Papilionem expansum, herbacei coloris referens C. B. Pin. 83. *Orchis Ornithophora, flore colore herbaceo* J. B. 2. 761. *Orchis Ornithophora vel Ornithes folio lævi* Lob. Icon. 182.
Orchis Papilionem referens, foliis maculatis C. B. Pin. 84. *Orchis Ornithophora, folio maculoso* J. B. 2. 759. Lob. Icon. 183.
Orchis Papilionem referens, angustifolia, alba C. B. Pin. 84. *Orchis Ornithophora, canâda* J. B. 2. 761. Lob. Icon. 183.
Orchis Araneam referens C. B. Pin. 84. *Orchis Andrachnitis* Lob. Icon. 185.
Orchis montana, Italica, flore ferrugineo, linguâ oblonga C. B. Pin. 84. *Orchis, sive Testiculus maximo flore* J. B. 2. 766. *Testiculus xij. Tabern.* Icon. 665.
Orchis montana, Italica, linguâ oblongâ, altera C. B. Pin. 84. *Orchis macrophylla* Col. Part. 1. 322.
Orchis palmata, pratensis, latifolia, longis calcaribus C. B. Pin. 85. *Palmata non maculata* J. B. 2. 774. *Satyrium basilicum, mas* Dod. Pempt. 240.
Orchis palmata, pratensis, latifolia longis calcaribus, flore carneo H. R. Monsp.
Orchis palmata, pratensis, latifolia, longis calcaribus, flore albo H. R. Monsp.

- Orchis palmata, pratensis, angustifolia, major C. B. Pin. 85. *Palma Christi* 3. *Eyft.*
- Orchis palmata, pratensis, maculata C. B. Pin. 85. *Palmata speciosiore thyrso folio maculato* J. B. 2. 774. *Satyrium basilicum*, *ſamina* Dod. *Pempr.* 230.
- Orchis palmata, pratensis, maculata, flore albo C. B. Pin. 85. *Palma Christi erecta*, *flore candido* *Eyft.*
- Orchis palmata, pratensis, maculata, flore variegato C. B. Pin. 85. *Palma Christi erecta*, *flore variegato* *Eyft.*
- Orchis palmata, pratensis, maxima C. B. Pin. 85. *Cynosorchis macrocaulos ſive Conopsea*, *ſive galericulata* C. *Gemma* Lob. *Icon.* 192. *Palmata ſive Cynosorchis macrocaulos*, *galericulata* C. *Gemma* J. B. 2. 777.
- Orchis palmata, minor, calcaribus oblongis C. B. Pin. 85. *Orchis palmata*, *angustifolia*, *minor* *Ejuſd.* *Palmata rubella*, *cum longis calcaribus rubellis* J. B. 2. 778. *Serapias minor*, *rubello nitente flore*, *angustifolia*, *nullis inſperſis punctulis* Lob. *Icon.* 189.
- Orchis palmata, angustifolia, minor, odoratiſſima C. B. Pin. 86. *Prodr.* 30.
- Orchis palmata, Caryophyllata C. B. Pin. 86. *Palmata Caryophyllata* J. B. 2. 777. *Orchis Serapias*, *Caryophyllata*, *ſemine pregnans* Lob. *Icon.* 194.
- Orchis palmata, Sambuci odore, floribus exalbidis C. B. Pin. 86. *Palmata*, *ſive Orchis Pannonica*, *floribus exalbidis*, & *alba* *Grieſbachiana* J. B. 2. 775. *Orchis Pannonica*, *viiij.* *Cluſ.* *Hiſt.* 269.
- Orchis palmata, Sambuci odore, floribus purpureis C. B. Pin. 86.
- Orchis palmata, Batrachites C. B. Pin. 86. *Serapias Batrachites vel Myoides* Lob. *Icon.* 193.
- Orchis caſtrata C. B. Pin. 86. *Satyrium caſtratum vel eunuchum ex genere Cynosorchis* C. *Gemma* Lob. *Icon.* 192.
- Orchis palmata, paluſtris, latifolia C. B. Pin. 86. *Palmata ſive Serapias paluſtris*, *latifolia*, *flore albo*, *ſubpurpureſcente* J. B. 2. 775. *Satyrium baſilicum*, *folioſum* Dod. *Pempr.* 241.
- Orchis palmata, paluſtris, altera C. B. Pin. 86. *Palmata Serapias*, *paluſtris*, *leptophylla*, *violacea*, *maculata & non maculata* J. B. 2. 776. *Serapias paluſtris*, *altera*, *leptophylla* Lob. *Icon.* 190.
- Orchis palmata, paluſtris, tertia C. B. Pin. 86. *Orchis anguſto folio*, *viliffima*, *paluſtris* J. B. 2. 776. *Cynosorchis paluſtris*, *lævi folio & anguſto*, *ſeu leptophylla omnium viliffima* C. *Gemma* Lob. *Icon.* 193.
- Orchis palmata, paluſtris, maculata C. B. Pin. 86. *Palmata paluſtris*, *Nephelodes* J. B. 2. 777. *Cynosorchis paluſtris*, *altera*, *lophodes*, *vel nephelodes* C. *Gemma* Lob. *Icon.* 194.
- Orchis palmata, paluſtris, tota rubra C. B. Pin. 86. *Palmata floribus impenſe rubris* J. B. 2. 777. *Cynosorchis Dracontias*, *ſoliis & floribus impenſe rubris* Lob. *Icon.* 191.
- Orchis palmata, flore viridi C. B. Pin. 86. *Prodr.* 30.
- Orchis palmata, maxima, flore ſuaverubente, odoratiſſimo H. R. Par.
- Orchis palmata, montana, maxima C. B. Pin. 86. *Prodr.* 31.
- Orchis palmata, montana, altera C. B. Pin. 86. *Palmata Serapias*, *montana*,

- folio levi* J. B. 2. 776. *Serapius montana*, *levi folio* Lob. Icon. 191.
 Orchis palmata, montana, maculata C. B. Pin. 86. *Palmata alba* J. B. 2. 775. *Serapius candido flore*, *montana*, *maculatis foliis* Lob. Icon. 189.
 Orchis palmata, angustifolia, Alpina, nigro flore C. B. Pin. 86. *Palmata minor odoratissima*, *purpurea sive nigra* J. B. 2. 778. *Palma Christi minor* 2. *femina* Tabern. Icon. 681.
 Orchis palmata, angustifolia, Alpina, roseo flore.
 Orchis palmata, angustifolia, Alpina, flore albo.
 Orchis, à voce Græca ὄρχις *Testiculus*, ob radicum formam.

GENUS II.

Helleborine. *Elleborine*.

HELLEBORINE est plantæ genus, flore A, polypetalò, anomalo, sex petalis scilicet dissimilibus constante; quorum quinque B, C, D, E, F, in orbem posita sunt, inferiùs verò G, imbricatum. Calyx autem H, deinde abit in fructum I, seu utriculùm tribus fenestris pervium K, quibus adhærescunt valvæ L, seminibus foetæ M, minutissimis adinstar scobis N. His notis addendæ sunt radices fibratæ.

Helleborines species sunt

- Helleborine latifolia, montana C. B. Pin. 186. *Elleborine Dodonai* J. B. 3. 516. *Helleborine Dod. Pempt.* 384.
 Helleborine flore albo, vel *Damasonium montanum*, latifolium C. B. Pin. 187. *Damasonium Alpinum sive Elleborine floribus albis* J. B. 3. 516. *Helleborine albo flore* Tabern. Icon. 724.
 Helleborine montana, angustifolia, purpurascens C. B. Pin. 187. *Damasonium purpureum*, *dilutum*, *sive Elleborine iv. Clusii* J. B. 3. 516. *Helleborine recentiorum*, *vj. Clus. Hist.* 273.
 Helleborine angustifolia, palustris sive pratensis C. B. Pin. 187. *Damasonium flore herbaceo*, *intus nominib. candicante* J. B. 3. 517. *Elleborine recentiorum*, *ij. Clus. Hist.* 273.
 Helleborine pratensis, angustifolia, flore herbaceo Lutetianorum H. R. Par. *Helleborine herbaceo flore* Mor. H. R. Bles.
 Helleborine palustris, nostras Raii Hist. 1231.
 Helleborine, à similitudine foliorum Hellebori albi.

GENUS III.

Calceolus. *Sabot*.

CALCEOLUS est plantæ genus, flore polypetalò, anomalo, sex petalis scilicet dissimilibus constante, quorum quatuor A, B, C, D, crucis adinstar posita sunt, cætera duo E, F, medietatibus tenent: Petalum scilicet F, quod bifidum est F, G, peralo E, incumbit turgescenti, concavo, lignei calcei æmulo. Calyx autem H, abit deinde in fructum seu utriculùm I, tribus fenestris pervium K, quibus adhærescunt valvæ L, seminibus foetæ M, minutissimis adinstar scobis N.

- Calceoli species sunt
 Calceolus Marianus Dod. Pempt. 180. *Helleborine flore rotundo sive Calceolus C. B. Pin. 187. Damasonii species quibusdam, sive Calceolus D. Mariae J. B. 3. 518. Sabot, ou Soulier de Notre Dame.*
 Calceolus flore majore. *Helleborine flore rotundo sive Calceolus flore duplo majore C. B. Pin. 187.*
 Calceolus Marianus, Canadensis Corn. 204.
 Calceolus Mariae luteus Mor. H. R. Blef.
 Calceolus, à calcei formâ.

GENUS IV.

Limodorum.

LIMODORUM est plantæ genus, flore AB, polypetalò, anomalo, Orchidis floris æmulo, cujus calyx C, deinde abit in fructum D, seu utriculolum tribus fenestris pervium E, quibus adhærescunt valvæ F, seminibus fœtæ minutissimis G, adinstar scobis.

Tab. 250.

- Limodori speciem unicam novi.
 Limodorum Austriacum Clus. Pan. 241. *Orchis abortiva, violacea C. B. Pin. 86. Orobanche, & Nido avis affine Pseudo-λεμόδρον Austriacum, violaceum J. B. 2. 782.*
 Limodorum differt ab Orchide radicibus fibratis; ab Helleborine flore caldari donato; ab Ophride foliis alterno ordine nascentibus.

GENUS V.

Ophris. Double scïulle.

OPHRIS est plantæ genus, flore A, polypetalò, anomalo, sex petalis scilicet dissimilibus constante, quorum quinque superiora ita disponuntur, ut galeam quodammodo æmulentur, inferiori B, capitato & quasi anthropomorpha. Calix autem C, abit deinde in fructum E, seu utriculolum tribus fenestris pervium D, quibus adhærescunt valvæ F, seminibus fœtæ G, minutissimis adinstar scobis.

Tab. 250.

- Ophridis species sunt
 Ophris bifolia C. B. Pin. 87. *Bifolium majus sive Ophris major quibusdam J. B. 3. 533. Pseudoorchis, Bifolium Dod. Pempt. 242.*
 Ophris trifolia, bulbosa C. B. Pin. 87. *Bifolium bulbosum Dod. Pempt. 242.*
 Ophris trifolia C. B. Pin. 87. *Tabern. Icon. 726.*
 Ophris palustre, radice repente. *Bifolium palustre Park. Theat. 505.*
 Ophris minima C. B. Pin. 87. *Prodr. 31. Bifolium minimum J. B. 3. 554.*

GENUS VI.

Nidus avis. Nid d'Oiseaux.

NIDUS AVIS est plantæ genus, flore AC, polypetalò, anomalo, sex petalis scilicet dissimilibus constante, quorum quinque superiora ita disponuntur

Tab. 250.

Xanthii species sunt

Xanthium Dod. Pempt. 39. *Lappa minor*, *Xanthium Dioscoridis* C. B. Pin.

198. *Xanthium sive Lappa minor* J. B. 3. 572.

Xanthium Canadense, majus fructu aculeis aduncis munito. *Lappa Canadensis*, *minori congener sed procerior* H. R. Par.

Xanthium Lusitanicum, laciniatum, validissimis aculeis munitum. *Xanthium Lusitanicum*, *spinosum* Par. Bat.

Xanthium, à voce Græca *ξανθός flavus*. Fructus enim Xanthii (ut ait Dioscorides) ante collectus quam perfectè siccescat, deinde tusus & siccili vase reconditus, flavos facit capillos. Lib. 4. cap. 138.

GENUS II.

Ambrosia. *Ambrosie*.

AMBROSIA est plantæ genus, flore A, flosculofo, plurimis scilicet flosculis C, sterilibus, calyce B, comprehensus, constante. Embryones autem DE, in eadem planta oriuntur à floribus separari, abeuntque in fructum F, G, clavæ æmulum & semine fœtum H, plerumque oblongo I.

Tab. 252.

Ambrosiæ species sunt

Ambrosia maritima C. B. Pin. 138. *Ambrosia quibusdam* J. B. 3. 190. *Ambrosia* Dod. Pempt. 35.

Ambrosia maritima, Artemisiæ foliis inodoris, elatior H. L. Bar.

Ambrosia Canadensis, altissima, hirsuta, Platani folio. *Ambrosia Virginiana*, *maxima*, *Platani Orientalis folio* Mor. Hist. Oxon. Part. 3. 4. Sect. 6. Tab. 1. fig. 6.

Ambrosia, à vocibus Græcis *βρωμη* *Cibus* & *θεός* *Deus*, quasi diceret Deorum cibum.

GENUS III.

Gnaphalodes.

GNAPHALODES est plantæ genus, flore A, flosculofo, plurimis scilicet flosculis B, C, sterilibus, constante. Embryones autem D, qui calycem floris A, constituebant, abeunt in fructum E, cristatum, semine fœtum G, plerumque oblongo F.

Tab. 265.

Gnaphalodis speciem unicam novi.

Gnaphalodes Lusitanica. *Gnaphalium supinum*, *echinato semine* V. Lussit.

Gnaphalodes, quasi planta ad Gnaphalium accedens.

SECTIO II.

De Herbis, flore flosculo, & semine pappis instructo.

GENUS I.

Carduus. Cardon.

Tab. 155.

CARDUUS est plantæ genus, flore A, flosculo, plurimis scilicet floculis B, constante multifidis, embryoni C, indentibus & calyce DD, squamato aculeatoque comprehensis. Embryo autem abit deinde in semen E, pappis instructum F.

Cardui species sunt

Carduus stellatus, sive Calcitrapa J. B. 3. 89. *Carduus stellatus, foliis Papaveris erratici* C. B. Pin. 387. *Spinatella* Tabern. Icon. 701. *Hippophastrum* Col. Phytob. 107. *Chardon étoilé. Chauffetrape.*

Carduus stellatus sive Calcitrapa, flore intensè purpureo.

Carduus stellatus sive Calcitrapa, flore suave-rubente.

Carduus stellatus sive Calcitrapa, flore albo H. R. Par. *Spinatella alba* Tabern. Icon. 702.

Carduus stellatus, latifolius, laciniatus, magno flore. *Calcitrapa amplo* Jacca capitulo stipatis spinis armato Bocc. Mus. Part. 2. 34. Tab. 28.

Carduus stellatus, foliis integris, ferratis Bot. Monip. App.

Carduus stellatus, luteus, foliis Cyani C. B. Pin. 387. *Spina solstitialis* Dod. Pempt. 734. J. B. 3. 90.

Carduus stellarus, luteus, capitulo minus spinoso H. R. Par. *Spina solstitialis, minor*, Apula Col. Part. 1. 31.

Carduus stellatus, foliis integris, flore purpureo H. R. Par. *Carduus humilis, aculeatus, Præmicæ Austriacæ foliis Triumph.* 96. *Carduus pellatus, Leucoidis lutei foliis* A. R. Par. 69. *Carduus Leucoidis foliis* Mor. H. R. Bles. *Chardon étoilé, à feuilles de Giroflée jaune.*

Carduus Aluminus, capitulis parvis Joneq. Hort. *Carduus sylvestris* 1. Dod. Pempt. 739.

Carduus lanceatus, latifolius C. B. Pin. 385. *Carduus lanceolatus sive sylvestris* Dodonæi J. B. 3. 58. *Carduus lanceolatus* Tabern. Icon. 699.

Carduus lanceatus, latifolius, flore albo H. R. Par.

Carduus lanceatus, exoticus, altissimus.

Carduus caule crispo J. B. 3. 59. *Carduus spinosissimus, angustifolius, vulgaris* C. B. Pin. 385.

Carduus nutans J. B. 3. 56.

Carduus nutans, flore albo J. B. 3. 56.

Carduus Acanthoides J. B. 3. 56.

Carduus albis maculis notatus, vulgaris C. B. Pin. 381. *Carduus Marianus* sive

- sive lacteis maculis notatus* J. B. 3. 52. *Carduus leucographus* Dod. *Pempt.* 722.
- Carduus Mariæ*, non maculatus Mor. H. R. Blef.
- Carduus Eryngoides*, capite spinoso P. Alp. Exot. 158.
- Carduus lacteus*, peregrinus, major semine fusco Raii *Hist.* 312. *Silybum majus*, annuum Park. *Theat.* 975.
- Carduus galactites* J. B. 3. 54.
- Carduus galactites*, flore albo H. R. Par.
- Carduus tomentosus*, *Acanthi folio*, vulgaris. *Spina alba tomentosa*, *lactifolia*, vulgaris C. B. Pin. 382. *Spina alba sylvestris* Fuchsio J. B. 3. 54. *Acanthium vulgare*, flore purpureo Tabern. Icon 686.
- Carduus tomentosus*, *Acanthi folio*, vulgaris, flore albo. *Acanthium vulgare*, flore albo Tabern. Icon. 685.
- Carduus tomentosus*, *Acanthi folio angustiori*. *Spina tomentosa altera*, *spinosior* C. B. Pin. 382. *Carduus quibusdam dictus Acanthium Illyricum*, aliis verò *Onopordon* J. B. 3. 55. *Acanthium Illyricum*, *Onopordon alterum* *Herbariorum & Dodonæi* Lob. Icon. 1.
- Carduus tomentosus*, *Acanthi folio angustiori*, flore albo. *Onopordon ij.* Tabern. Icon. 687.
- Carduus tomentosus*, *Acanthi folio*, altissimus, Lusitanicus. *Acanthium altissimum*, *Lusitanicum* H. R. Par. *Acanthium Lusitanicum* Mor. H. R. Blef.
- Carduus tomentosus*, *Acanthi folio*, Pyrenaicus.
- Carduus tomentosus*, *Acanthi folio*, Alepicus, magno flore. *Acanthium ex Alepo*, caule alato, flore magno, caeruleo, cinara instar H. Edinb.
- Carduus capite rotundo*, tomentoso C. B. Pin. 382. *Carduus capite tomentoso* J. B. 2. 57. *Carduus eriocephalus* Dod. *Pempt.* 723.
- Carduus capite rotundo*, tomentoso, flore albo C. B. Pin. 382.
- Carduus tomentosus*, Pyrenaicus, floribus purpureis, glomeratis.
- Carduus seu Polyacantha vulgaris*. *Polyacanthus Casabonæ* *Acarne similis* J. B. 3. 92.
- Carduus Polyacanthus*, Hispanicus, brevior folio, longissimis aculeis munito.
- Carduus luteus*, Centauroides, segetum. *Jacea lutea*, capite spinoso C. B. Pin. 272. *Centaureum collinum*, sive *Jacea spinosa*, flore luteo J. B. 3. 34. *Spina solstitialis*, altera Dod. *Pempt.* 134.
- Carduus maritimus*, canescens, alato caule. *Jacea marina*, *Batica* Park. *Theat.* 473. *Jacea laciniata* *Sonchi folio* sive *Jacea latifolia*, purpurea, capitulo spinoso C. B. Prodr. 128. *Jacea laciniata*, *Sonchi folio* C. Bauh. H. L. Bat. App.
- Carduus incanus*, Creticus, flore luteo-purpureo. *Jacea incana*, *Cretica*, flore luteo, medio-purpureo, squamis in molliores spinas abeuntibus H. L. Bat.
- Carduus Lusitanicus*, canescens, alato caule, capite lanuginoso.
- Carduus sphaerocephalus*, Tingitanus. *Jacea sphaerocephala*, spinosa, *Tingitana* H. Edinb. & H. L. Bat.

- Carduus Hispanicus, purpureus, foliis Cichorii. *Jacea foliis Seridis candidantibus*, purpurea C. B. Pin. 272. *Jacea purpurea*, Hispanica, muricata J. B. 3. 33. & *Jacea latifolia spinosis capitulis pulchris, flore purpureo Ejusd.*
- Carduus hirsutus & laciniatus, flore candidante. *Jacea capite longis aculeis spinoso* C. B. Pin. 272. Prodr. 127.
- Carduus tomentosus & quasi farinâ aspersus. *Jacea tomentosa, capitulo spinoso* C. B. Pin. Prodr. 129.
- Carduus Jacææ folio, capitulis minoribus, cum squamis tricuspidibus. *Jacea cum spinosis capitulis, purpurea, tenuifolia* J. B. 3. 33. *Stæbe squamis asperis* C. B. Pin. 273.
- Carduus Melitenfis, Eruçæ folio, flore luteo. *Jacea Cichorii folio, flore luteo, capite spinoso* Bocc. Rarior. Plant. 15. *Jacea Sicula, Eruçæ folio, echinata* A. R. Par. 87.
- Carduus Melitenfis, capitulis conglobatis. *Jacea Melitenfis, capitulis conglobatis* Bocc. Rarior. Plant. 65.
- Carduus Lusitanicus, foliis Coronopi amplioribus, lanuginosis, flore luteo.
- Carduus Lusitanicus, foliis Coronopi villosis & rigidis, flore croceo.
- Carduus Lusitanicus, luteus, foliis Coronopi glabris & rigidis.
- Carduus Creticus, Rapi folio. *Cyanus Creticus spinosus, Rapi folio* H. R. Par. *Jacea spinosa, Cretica, an Hystroïdis species Plinii Zan. 105.*

G E N U S II.

Cinara. Artichaut.

Tab. 233.

CINARA est plantæ genus, flore A, flosculoso, plurimis scilicet flosculis B constante multifidis, embryoni C, insidentibus & calyce D, squamato ac plerumque aculeato comprehensis. Embryo autem abit deinde in femem E, pappi instructum F. His notis addenda est totius plantæ facies, qua à Carduis distingui solet Cinara.

Cinarae species sunt

- Cinara hortenfis foliis non aculeatis C. B. Pin. 383. *Carduus sive Scolymus sativus non spinosus* J. B. 3. 48. *Cinara* Dod. Pempt. 724.
- Cinara hortenfis, non aculeata, capite subrubente H. R. Par.
- Cinara hortenfis, aculeata C. B. Pin. 383. *Carduus sive Scolymus sativus*, 1. spinosus J. B. 3. 48.
- Cinara maxima, ex Anglia delata Lob. Icon. 3. *Carduus sive Scolymus maximus, non spinosus* J. B. 3. 51.
- Cinara spinosa, cujus pediculi eitantur C. B. Pin. 383. *Scolymus aculeatus Tabern. Icon. 696.*
- Cinara sylvestris, latifolia C. B. Pin 384. *Carduus Scolymos sylvestris* J. B. 3. 51. *Scolymos sylvestris, Chamaleonta Monspelienstum* Lob Icon. 6.
- Cinara sylvestris, Bætica Clus. Cur. post. in fol. 5. *Carduus Tingitanus, flore magno caruleo, folio Atractylidis divisurâ subtus incano, spinis durioribus horrido* Pluk. Phytog. Tab. 81. fig. 2.

Cinara sylvestris, Cretica C. B. Pin. 384. *Agriocinara di Candia* *Pon. Bald. Ital.* 108.
 Cinara minima, Lusitanica, magno flore Azureo, Carlinæ facie.

G E N U S III.

Jacea. *Jacée.*

JACEA est plantæ genus, flore A, flosculofo, plurimis scilicet flosculis B, constante multifidis, embryoni C, infidentibus & calyce D, squamato, non aculeato, comprehensis. Embryo autem C, abit deinde in semen E, pappis instructum F.

Tab. 256.

Jaceæ species sunt.

- Jacea nigra, pratensis, latifolia C. B. Pin. 271. *Jacea nigra, vulgaris, capitata & squamata* J. B. 3. 27. *Jacea nigra* *Tabern. Icon.* 152.
 Jacea nigra, pratensis, latifolia, flore albo. *Jacea nigra, flore albo* *Eyfl.*
 Jacea nigra, laciniata C. B. Pin. 271. *Jacea Austriaca, vj. Clus. Hist. vij.*
 Jacea nigra, angustifolia vel Lithospermi arvensis foliis, caule aspero C. B. Pin. 271. *Prodr.* 127.
 Jacea nigra, angustifolia vel Lithospermi arvensis foliis, caule lævi C. B. Pin. 271. *Prodr.* 127.
 Jacea integrifolia, humilis C. B. Pin. 271. *Prodr.* 127.
 Jacea cum squamis cili instar pilosis J. B. 3. 28.
 Jacea cum squamis pennatis sive capite villoso J. B. 3. 29. *Jacea latifolia, capite hirsuto* C. B. Pin. 271. *Jacea iiij. Austriaca, villoso capite* *Clus. Hist. vij.*
 Jacea, nigra squamoso capite, major C. B. Pin. 271. *Jacea montana, squamosa, major, semine nigro* J. B. 3. 29. *Jacea squamato capite i. montana* *Clus. Hist. vj.*
 Jacea nigra, squamoso capite, minor C. B. Pin. 271. *Jacea montana, squamosa, minor, semine albicante* J. B. 3. 29. *Jacea squamato capite ij. montana* *Clus. Hist. vj.*
 Jacea angustifolia, capite hirsuto C. B. Pin. 271. *Jacea montana, villoso capite, humilior sive v.* *Clus. Hist. vj.*
 Jacea alba, capite hirsuto C. B. Pin. 271.
 Jacea vulgaris, laciniata, flore purpureo. *Scabiosa major, squamatis capitulis* C. B. Pin. 269. *Centaurium collinum Gesneri, flore purpureo* J. B. 3. 32. *Scabiosa major* *Matth.* 969.
 Jacea vulgaris, laciniata, flore albo. *Centaurium collinum Gesneri, flore albo* J. B. 4. 32.
 Jacea laciniata, squamata C. B. Pin. 171. *Jacea squamata, Cretica, quibusdam Scabiosa Cretica dicta* J. B. 3. 31. *Jacea squamato capite iij. Cretica* *Clus. Hist. vj.*
 Jacea larissimo, laciniato folio C. B. Pin. 272. *Jacea Babylonica* *Prodr.* 129.
 Jacea montana, incana, mollis, capitulis hispida C. B. Pin. 272. *Jacea montana, incana, laciniata, capitulo hispido* C. B. *Prodr.* 128. *Jacea mon-*

KKk ij

- 444 INSTITUTIONES REI HERBARIÆ.
tana, incana, aspera, capitulis, hispida C. B. Pin. 272. Prodr. 128.
Jacea montana, candidissima, Stœbes foliis C. B. Pin. 272. Jacea montana candidissima Prodr. 128.
Jacea cinerea, laciniata, flore purpureo Triumf. 72.
Jaceæ cinereæ degeneratio Ejusd.
Jacea foliis Cichoraceis, villosis, altissima, flore purpureo. Stæbe major, foliis Cichoraceis, mollibus, lanuginosis, C. B. Pin. 273. Stæbe Salmanticaensis, prior Clusii sive Jacea luteobacca J. B. 3. 36. Stæbe Salmantica, 1. Clus. Hist. ix.
Jacea foliis Cichoraceis, villosis, altissima, flore albo. Stæbe major, foliis Cichoraceis, mollibus, lanuginosis, flore albo H. R. Par.
Jacea foliis Eruce lanuginosis. Stæbe major, foliis Eruca mollibus, lanuginosis C. B. Pin. 273. Stæbe Salmantica, 2. Clus. Hist. ix. Jacea genus, Stæbe Salmantica, foliis mollibus, lanuginosis, caule infirmo J. B. 3. 30.
Jacea, foliis candicantibus, laciniatis, calyculis non splendentibus. Stæbe major, calyculis, non splendentibus C. B. Pin. 273. Centaurii majoris species tenuifolia J. B. 3. 31. Stæbe Gallica & Austriaca, elatior Clus. Hist. x.
Jacea foliis laciniatis, viridibus, calyculis argenteis. Stæbe viridis, calyculis argenteis C. B. Pin. 273.
Jacea calyculis argenteis, major. Stæbe calyculis argenteis C. B. Pin. 273. Stæbe squamata, argentea J. B. 3. 30. Stæbe Salmantica, iij. Clus. Hist. x.
Jacea calyculis argenteis, minor. Stæbe calyculis argenteis, minor C. B. Pin. 273. Jacea alba Tabern. Icon. 153.
Jacea annua, foliis laciniatis, serratis, purpurascente flore. Chondrilla foliis laciniatis serratis, purpurascente flore C. B. Pin. 130. Cyanus pulchra semine, Centaurii majoris J. B. 3. 24. Senecio-Carduus Apulus Col. Parr. 1. 34.
Jacea nemorensis, quæ Serratula vulgò. Serratula J. B. 3. 23. Dod. Pempt. 42.
Jacea nemorensis, quæ Serratula vulgò. flore albo.
Jacea nemorensis, altissima, Perficæ folio. Serratula praelta, altera; angusto Plantaginis folio Bocc. Mus. Part. 2. 45. Serratula praelta, angusto Plantaginis aut Persici folio Ejusd Tab. 32.
Jacea nemorensis, altissima, Centauroides. Serratula praelta, Centauroides, montana, Italica Bocc. Mus. Part. 2. 45. Tab. 37.
Jacea Virginiana, nemorensis: foliis rigidis Serratula Virginiana, foliis rigidis Par. Bar.
Jacea Alpina, Calcitrapæ folio, flore cæruleo. Carduus mollis, laciniato folio C. B. Pin. 377. Carduus mollior, 1. Clus. Hist. cl.
Jacea Alpina, Calcitrapæ folio, flore albo. Carduus mollis, laciniato folio, flore albo C. B. Pin. 377.
Jacea Lusitanica, sempervirens H. R. Par. Jacea Lusitanica, maxima, sempervirens A. R. Par. 85. Jacea maxima, Lusitana V. Lustr.
Jacea Helenitis, palustris, Lusitana V. Lustr.

- Jacea Lusitanica, pumila, Serratukæ folio, magno flore.
 Jacea Alpina, Succisæ folio.
 Jacea folio Cerinthes è rupe Victorix. *Jacea folio Cerimbes Par. Bat.*
 Jacea Hispanica, latifolia, nervis foliorum lanuginosis Bocc. Mus. Part. 2.
 64. Tab. 54.
 Jacea Epidaurica, candidissima & tomentosa. *Jacea arborea, argentea di Ragusa, parimente specie di Hiofiride Zan. 107.*
 Jacea arborefcens, Stryacis folio. *Cyanus arborefcens, altera, Stryacis folio P. Alp. Exot. 32.*
 Jacea Cretica, aculeata, incana. *Cyanus spinosus P. Alp. Exot. 162.*
 Jacea tomentosa, foliis undulatis. *Cyanus tomentosus P. Alp. Exot. 160.*
 Jacea Hispanica, pumila, Linariæ folio.
 Jacea capitata, Rorismarini folio H. R. Monfp. *Heliochrysum sylvestre, flore oblongo C. B. Pin. 265. Stachadi citrina affinis, capitulis longioribus J. B. 2. 156. Stachas citrina, altera, inodora Lob. Icon. 486.*
 Jacea saxatilis, longo, incano, angusto Heliochryfi Cretici folio Bocc. Mus. Part. 2. Tab. 17. *Jacea saxatilis, longo, incano, angusto Heliochryfi cretici folio montana, erecta, flore purpureo Ejusd. pag. 31.*
 Jacea, ut aiunt, à jacendo; quòd multæ Jaccæ species supinæ sint, & humi jaceant.
 Jacea differt à Carduo calycibus non spinosis: à Cirsio verò foliis non aculeatis.

G E N U S IV.

Cyanus. *Bluet.*

CYANUS est plantæ genus, flore A, flosculofo, plurimis scilicet flosculis sed dissimilibus constante. Alii enim B, qui medullium floris occupant, cæteris minores sunt, in lacinias æquales divisi. Cæteri verò D, ad circumferentiam positi longè majores sunt, magisque conspicui & veluti bilabiati. Utrique embryoni CE, insident & calyce squamoso non aculeato H, comprehenduntur. Embryo autem abit deinde in semen F pappis instructum G.

Tab. 254.

- Cyani species sunt
 Cyanus montanus, latifolius vel Verbasculum Cyanoides C. B. Pin. 273. *Cyanus Alpinus, radice perpetua J. B. 3. 23. Cyanus major Dod. Pempt. 251.*
 Cyanus montanus, latifolius vel Verbasculum Cyanoides, flore albo C. B. Pin. 273.
 Cyanus angustiore folio & longiore, Belgicus H. R. Par.
 Cyanus Alpinus, capite pennato. *Cyanus Alpinus, capitulo reticulato Bocc. Mus. Part. 2. Tab. 2. Cyanus Alpinus, Lychnidis candidissimo folio, capitulo reticulato Ejusd. pag. 20.*
 Cyanus montanus, caule folioso, capitulo oblongo Boec. Mus. Part. 2. 20.
Cyanus montanus, caule folioso Ejusd. Tab. 2.
 Cyanus floridus, odoratus, Turcicus, sive Orientalis, major Park. Theat. 481. *Ambrette.*

- Cyanus floridus, odoratus, Turcicus sive Orientalis major, flore albo
H. R. Par.
- Cyanus floridus, odoratus, Turcicus sive Orientalis major, flore incarnato
H. L. Bat.
- Cyanus floridus, odoratus, Turcicus sive Orientalis major, flore luteo H.
L. Bat.
- Cyanus peregrinus, Amberboi sive Emberboi dictus Ambros. 187.
- Cyanus Orientalis, alter, seu Constantinopolitanus, flore fistuloso, Can-
dicante H. R. Par.
- Cyanus Orientalis, alter, seu Constantinopolitanus, fistuloso purpureo
flore H. R. Par.
- Cyanus Orientalis, flore luteo, fistuloso A. R. Par. 75.
- Cyanus humilis, albus, Hieracii folio. *Jacea humilis, alba, Hieracii folio*
C. B. Pin. 171. Jacea Monspessulana, cui in squamis fibra nigra interdum
acaulis J. E. 3. 29. Jacea pumila, serpens, acaulis sermè, flore albo
Lob. Icon. 542.
- Cyanus humilis, Hieracii folio, flore purpureo. *Jacea humilis, Hieracii*
folio, flore purpureo H. R. Par.
- Cyanus humilis, Hieracii folio, flore è cæruleo obsoletè purpurascente.
Jacea humilis, Hieracii folio, flore è cæruleo obsoletè purpurascente
C. B. Pin. 271. Jacea pumila, serpens, acaulis sermè, flore Cyaneo Lob.
Icon. 542.
- Cyanus Hispanicus, flore dilutè cæruleo. *Jacea Hispanica P. Alp. Exot.*
312.
- Cyanus arborefcens, longifolia P. Alp. Exot. 30.
- Cyanus segetum, flore cæruleo C. B. Pin. 273. *Cyanus hortensis, flore simpli-*
ci Ejusd. Cyanus stos Dod. Pempt. 251. Cyanus J. B. 3. 21.
- Cyanus segetum, flore albo C. B. Pin. 273. *Cyanus albus Tabern. Icon.*
147.
- Cyanus flore incarnato Eyst.
- Cyanus flore purpureo Eyst. *Cyanus purpureus Tabern. Icon. 147.*
- Cyanus flore rubro Eyst.
- Cyanus segetum, disco cæruleo, cum corona candida. *Cyanus albo flore,*
umbilico cæruleo H. R. Par.
- Cyanus segetum, disco carneo, cum corona candida. *Cyanus flore albo,*
fundo carneo H. R. Par.
- Cyanus segetum, disco violaceo, cum corona candida. *Cyanus albus,*
floris umbilico violaceo Eyst.
- Cyanus segetum, disco purpureo, cum corona candida. *Cyanus albo flore*
umbilico purpureo Eyst.
- Cyanus segetum, disco immaculati candoris, cum corona carnea. *Cyanus*
carneo flore, fundo immaculati candoris H. R. Par.
- Cyanus segetum, disco purpurascente, cum corona cærulea.
- Cyanus segetum, flore dilutè lanthino.
- Cyanus ex albo violaceus Tabern. Icon. 148.
- Cyanus hortensis, atro-purpurascente flore H. R. Par.

- Cyanus hortensis, flore pleno, cæruleo C. B. Pin. 274. *Cyanus pleno flore* J. B. 3. 22. *Cyanus cæruleus, multiflorus Tabern. Icon.* 148.
 Cyanus hortensis, flore pleno, purpureo C. B. Pin. 274. *Cyanus purpureus, multiflorus Tabern. Icon.* 149.
 Cyanus hortensis, flore pleno medio-purpureo C. B. Pin. 274. *Cyanus albus, multiflorus, medio-purpureus Tabern. Icon.* 149.
 Cyanus à Jacea, flosculorum, qui floris circumferentiam occupant, magnitudine distinguitur: verum cum illa in quamplurimis Jaceæ speciebus nunc major nunc minor occurrat, per me non stabit quin unicum genus constituatur ex Jacea & Cyano.

GENUS V.

Cirsium.

CIRSIUM est plantæ genus, flore A flosculofo, plurimis scilicet flosculis B D, constante multifidis, embryoni C E, insidentibus, & calyce F, squamato, non aculeato comprehensis. Embryo autem abit deinde in semen G, pappis instructum H. His notis addenda sunt folia I, aculeis mollibus munita. Cirsio igitur proprium est, ut folia gerat aculeata, calycem nequaquam; Jaceæ ut aculeis careat; Carduo verò ut calycem habeat spinosum.

Tab. 258.

Cirsii species sunt.

- Cirsium maximum, Asphodeli radice C. B. Pin. 377. *Cirsium maximum, foliis carnosis, bulbosa radice, forè Lutetianum J. B. 3. 44. Cirsium maximum, montanum, incano folio, bulbosa radice Clus. Hist. cxlix.*
 Cirsium majus, singulari capitulo magno, florum staminibus purpureis C. B. Pin. 377. *Cirsium majus Lob. Icon.* 582.
 Cirsium majus, singulari capitulo magno, florum staminibus niveis C. B. Pin. 377.
 Cirsium majus, singulari capitulo magno, vel incanum variè dissectum C. B. Pin. 377. *Cirsium Anglicum, radice Hellebori nigri modo fibrosa, folio longo J. B. 3. 45. Cirsium Anglicum Lob. Icon.* 583.
 Cirsium majus, singulari capitulo magno, folio viridi, variè dissectum H. L. Bat.
 Cirsium singulari capitulo squamato vel incanum alterum C. B. Pin. 377. *Cirsium Britannicum Clusii repens J. B. 3. 46. Cirsium Anglicum, ij. Clus. Hist. cxlvij.*
 Cirsium singularibus capitulis parvis C. B. Pin. 377. *Cirsium foliis non laciniatis, virore Brassicæ & macrocaulon J. B. 3. 45. Cirsium iij. montanum Clus. Hist. cxlix.*
 Cirsium foliis non hirsutis, floribus compactis C. B. Pin. 377. *Carduus Cirsium Monspelianum, folio longo glabro Matthioli J. B. 3. 44. Cirsium Dod. Pempt. 737*
 Cirsium angustifolium, non laciniatum C. B. Pin. 377. *Cirsium Pannonicum, 1. Clusio, folio non laciniato J. B. 3. 46. Cirsium Pannonicum 2, prænense Clus. Hist. cxlvij.*

- Cirsium angustifolium C. B. Pin. 377. Prodr. 155.
 Cirsium pratense, Asphodeli radice, latifolium. *Carduus pratensis, Asphodeli radice, latifolius* C. B. Pin. 377. *Carduus bulbosus, Monspelien-sium sive Acantus sylvestris quibusdam, foliis laciniatis* J. B. 3. 43. *Carduus bulbosus Monspelien-sium* Lob. Icon. 10.
 Cirsium pratense, Asphodeli radice, foliis tenuiter incis. *Carduus pratensis, Asphodeli radice foliis profunde & tenuiter laciniatis* C. B. Pin. 377. *Jacea aculeata seu tuberosa* Tabern. Icon. 154.
 Cirsium acaulos, flore purpureo. *Carlina acaulos, minore purpureo flore* C. B. Pin. 380. *Chamaleon exiguus Tragi* J. B. 3. 62. *Carlina minor, purpureo flore* Clus. Hist. clvj.
 Cirsium maculis argenteis notatum. *Carduus Leucographis seu Maria hirsutus, capitulo minore* Mor. H. R. Bles.
 Cirsium arvense, Sonchi folio, radice repente, flore purpurascente. *Carduus vinearum repens, Sonchi folio* C. B. Pin. 377. *Ceanothos Theophrasti* Col. Part. 1. 46.
 Cirsium arvense, Sonchi folio, radice repente, flore albo.
 Cirsium arvense, Sonchi folio, radice repente, caule tuberoso. *Carduus vinearum repens, Sonchi folio, floribus albis, caule tuberoso, qui Hemorrhoidalis Pariensium* H. R. Par.
 Cirsium pratense, polycephalon, vulgare. *Carduus palustris* C. B. Pin. 377. Prodr. 156.
 Cirsium latifolium, Lappæ capitulis. *Carduus mollis, latifolius, Lappæ capitulis* C. B. Pin. 377. *Carduus mollis, latifolius* C. B. Prodr. 155.
 Cirsium humile, angustifolium. *Carduus mollis, folio oblongo, Cirsii capitulo* C. B. 377. *Carduus mollis, humilis & angustifolius* J. B. 3. 47. *Carduus mollior, humilis, angustifolius* Clus. Hist. clj.
 Cirsium Alpinum, boni Henrici folio. *Carduus mollis, Lapathi foliis* C. B. Pin. 377. *Carduus mollis, Lapathi folio* J. B. 3. 46. *Carduus mollior, if.* Clus. Hist. clj.
 Cirsium amplissimo Serratulæ folio. *Carduus mollis, amplissimo Serratula folio Triumf.*
 Cirsium polæcephalon, alato caule, foliis sinuosis. *Carduus Polyachanthe amulus seu alatus* Mor. H. R. Bles.
 Cirsium Alpinum, foliis minùs profundè laciniatis, creberrimis spinis oblongis Raii Hist. 307.
 Cirsium tricephalos, Alpinum. *Carduus tricephalos, Horti Carthusiani Raii* Hist. 307.
 Cirsium Acanthoides, Alpinum, flore purpureo.
 Cirsium Acanthoides, montanum, flore flavescente. *Eristhales* Lugd. 1094.
 Cirsium pratense, Alpinum, polycephalon, Asphodeli radice.
 Cirsium Alpinum, polycephalon, flore minore purpurascente, caule aculeis obito.
 Cirsium Pyrenaicum, altissimum.

Cirsium Orientale, foliis laciniatis.

Cirsium, à voce Græca *nigros Varices*. Cirsii radicem (inquit Dioscorides) Lib. 4. cap. 119. memoriae prodidit Andræas laboranti loco adalligatam, dolores varicum sedare.

GENUS. VI.

Centaurium majus, Grande Centaurée.

CENTURIUM MAJUS est plantæ genus, flore A, flosculofo, plurimis scilicet flosculis B, constante multifidis, embryoni C, infidentibus & calyce D, squamoso, non aculeato comprehensis. Embryo autem abit deinde in semen E, G, pappis instructum F, H. His notis addenda est floris magnitudo insignis, quia differt à Jaceâ. Tab. 256.

Centaurii majoris species sunt

Centaurium majus, folio in lacinias plures diviso C. B. Pin. 117. *Centaurium majus, Juglandis folio* J. B. 3. 38. *Centaurium magnum* Dod. *Pempt.* 334.

Centaurium majus, folio non dissecto C. B. Pin. 117. *Centaurium majus, alterum, folio integro* J. B. 3. 41. *Centaurium magnum, alterum* Dod. *Pempt.* 334.

Centaurium foliis Cinaræ Corn. 72.

Centaurium Alpinum, luteum C. B. Pin. 117. *Prodr.* 56. *Centauroides folio glabro, flore flavescente* J. B. 3. 40. *Centaurium majus, luteum*, Corn. 70.

Centaurium majus, laciniatum, Africanum H. R. Par. App. *Centaurium majus, Africanum, flore aureo, odorato* Breyn. *Cent.* 1. 72.

Centaurium majus, alterum, laciniatum, ex Africani semine degener.

Centaurium majus, alterum laciniatum, purpurascens flore H. R. Par.

Centaurium majus, folio Helenii incano. *Rhaponticum folio Helenii incano* C. B. Pin. 117. *Centaurium majus, Rha capitatum, folio Enulæ sobrius hirsuto & incano* J. B. 3. 41. *Rha capitatum, folio Enulæ, Centaurii majoris facie* Lob. *Icon.* 288.

Centaurium majus, folio Helenii angustiore. *Rhaponticum angustifolium, incanum* C. B. Pin. 117. *Centaurium sive Rhaponticum alterum, angustiore folio* J. B. 3. 41. *Rhaponticum alterum, angustifolium* Lob. *Icon.* 288.

Centaurium majus, incanum, humile, capite Pini. *Jacea montana, incana, capite Pini* C. B. Pin. 272. *Jacea montana, capite magno Strobili* J. B. 3. 30. *Chamaleon non aculeatus* Lob. *Icon.* 7.

Centaurium majus, Alpinum, acaulos ferme, foliis Verbasci lanuginosis. *Lappa montana, altera, lanuginosa* C. B. Pin. 198. *Arction quorundam* Lugd. 1307.

Centaurium majus, Lusitanicum, laciniatum, lanuginosum, humilius.

Centaurium majus, Lusitanicum, Coronopi folio.

GENUS VII.

Lappa. *Bardane.*

Tab. 256.

LAPPA est plantæ genus, flore A, flosculoſo plurimis ſcilicet floſculis B, conſtante multiſidis, embryoni C, inſidentibus & calyce D, ſquamofa, hamatoque E F, ac veſtibus hærente comprehenſis. Embryo autem abit deinde in ſemen G, pappis ut plurimum brevibus inſtructum H.

Lappæ ſpecies ſunt

Lappa major, Arctium Dioſcoridis C. B. Pin. 198. *Perſonata ſive Lappa major aut Bardana* J. B. 3. 570. *Perſonata, Lappa major, Bardana* Lob. Icon. 588. *Gloutheron.*

Lappa ſive Bardana major, flore albo Mor. Hiſt. Oxon. Part. 3. 147.

Lappa major, montana, capitulis tomentofis, ſive Arctium Dioſcoridis C. B. Pin. 198. *Perſonata altera, vulgaris capitulis niſis tomentofis Raii Synopf. 88. Arctium montanum & Lappa minor Galeni* Lob. Icon. 58.

Lappa major, montana, capitulis minoribus, rotundioribus & magis tomentofis. *Perſonata altera, montana, capitulis magis tomentofis Raii Synopf. 88. Perſonata altera, cum capitulis villoſis* J. B. 3. 571.

Lappa maxima, orbis Americani, capitulo magis ſpiſoſo H. R. Par. *Lappa peregrina ſeu Bardana, capite reticulato* D. de Giroy *Joncq. Hort.*

Lappa differt à Carduo capitis formâ.

Lappa, à verbo Græco λαβειν, λαμβάνω capio, quòd veſtibus hæreat.

GENUS VIII.

Cnicus.

Tab. 257.

CNICUS est plantæ genus, flore AB, flosculoſo, plurimis ſcilicet floſculis CE, conſtante multiſidis, embryoni DF, inſidentibus & calyce L, ſquamofa ſed amplioribus foliis capitelli inſter MM, NN, circumvallato comprehenſi. Embryo autem abit deinde in ſemen GI, pappis inſtructum HK.

Cnici ſpecies ſunt

Cnicus cæruleus aſperior C. B. Pin. 378. *Carthamus ſive Cnicus flore cæruleo* J. B. 3. 480. *Cnicus flore cæruleo, Cnicus alter Cluſii* Lob. Icon. 19.

Cnicus perennis, cæruleus, Tingitanus H. L. Bar.

Cnicus ſylveſtris, hiriſutior ſive Carduus benedictus C. B. Pin. 378. *Carduus benedictus* J. B. 3. 75. *Dod. Pempt. 737. Chardon benit.*

Cnicus pratensis, Acanthi folio, flore flaveſcente. *Carduus pratensis, latifolius* C. B. Pin. 376. *Carduus pratensis Tragi* Lob. Icon. 11. J. B. 3. 42.

Cnicus pratensis, Acanthi folio, flore purpureo.

Cnicus lanceolatus, validiſſimis aculeis munitus. *Carduus lanceolatus, ferocior* J. B. 3. 58.

Cnicus albis maculis notatus, flore purpureo. *Carduus albis maculis notatus, exoticus* C. B. Pin. 381. *Carduus lacteus, peregrinus Camerarii* J. B. 3. 53. *Carduus lacteus, Syriacus* Cam. Tab. x.

- Cnicus albis maculis notatus*, flore albo. *Carduus albis maculis notatus, exornatus*, flore albo *H. R. Par.*
- Cnicus Attractylis lutea* dictus *H. L. Bat. Attractylis lutea C. B. Pin.* 379. *Attractylis vera*, flore luteo *J. B.* 3. 83. *Attractylis* *Dod. Pempt.* 736.
- Cnicus aculeatus*, purpureus, humilior. *An Attractylis flore purpureo* *Lugd.* 1468.
- Cnicus cæruleus*, humilis, *Montis Lupi* *H. L. Bat. Eryngium montanum, minimum, capitulo magno C. B. Pin.* 386. *Carduncellus Montis Lupi* *Lob. Icon.* 20. *J. B.* 3. 92.
- Cnicus cæruleus*, humilis & mitior. *Eryngium minimum, mitius, capitulo magno H. R. Par.*
- Cnicus exiguus*, capite cancellato, semine tomentoso. *Carduus parvus J. B.* 3. 93.
- Cnicus polycephalos*, canescens, aculeis flavescensibus munitus. *Acarna major, caule folioso C. B. Pin.* 379. *Acarna similis flore purpureo, Chamaleon Salmanticensis Clusii J. B.* 3. 91. *Chamaleon Salmanticensis Clus. Hist. clv.*
- Cnicus Hispanicus*, arboreus, fetidissimus.
- Cnicus Hispanicus*, foliis amplioribus laciniatis.
- Cnicus Hispanicus*, cæruleus, Calcitrapæ folio.

G E N U S IX.

Petasites. Petasite.

PETASITES est plantæ genus, flore A, flosculofo, plurimis scilicet flosculis B, C, D, constante multifidis, embryoni E, F, G, infidentibus, & calyce K, veluti cylindraceo & multifidulo comprehensio. Embryo autem abit deinde in semen H, pappis instructum I. His notis addendum est, obferuante Raio, flores Petasitidis prius nasci quam folia.

Tab. 258.

- Petasitidis species sunt
- Petasites major & vulgaris C. B. Pin.* 197. *Petasites vulgaris, rubens, rotundiori folio J. B.* 3. 566. *Petasites* *Dod. Pempt.* 597. *Herbe aux teigneux.*
- Petasites minor C. B. Pin.* 197. *Petasites albus, anguloso folio J. B.* 3. 567. *Petasites flore albo Cam. Epit.* 593.
- Petasites minor, alter, Tussilaginis folio H. R. Par. Petasites, minor, folio Tussilaginis Mor. H. R. Bles.*
- Petasites minor, Alpinus, folio anguloso, crassiori.*
- Petasites, ut aiunt, à Petaso, ob foliorum formam & amplitudinem.*

G E N U S X.

Cacalia.

CACALIA est plantæ genus, flore A, flosculofo, plurimis scilicet petalis B, constante quadrifariam diuisis, embryoni C, infidentibus & calyce D, veluti

Tab. 258.

LLL ij

452 INSTITUTIONES REI HERBARIÆ.
cylindraceo comprehensis. Embryo autem abit deinde in semen E, pappis instructum F, G.

Cacaliæ species sunt
Cacalia tomentosa C. B. Pin. 198. *Prodr.* 102.
Cacalia foliis crassis, hirsutis C. B. Pin. 198. *Cacalia quibusdam J. B. 3. 569.*
Cacalia incano folio Clus. Hist. cxv.
Cacalia foliis cutaneis, acutioribus & glabris C. B. Pin. 198. *Alterum Cacalia genus. J. B. 3. 569. Descript. Cacalia glabro folio Clus. Hist. cxv.*
Cacalia Pyrenaica, Alliariæ folio.
Cacalia Alpina, foliis utrinque denso & candidissimo tomento obfatis.
Cacalia differt à Senecione flosculis quadrifariam scissis, tum & calyce ad oram dentato.

GENUS XI.

Elichrysum. *Immortelle.*

Tab. 259. **E**LYCHRYSUM est plantæ genus, floræ AB, flosculofo, plurimis scilicet flosculis CE, constante stellæ adinstar divisis, embryoni DE, infidentibus & calyce comprehensis KI, squamoso, splendido aureo vel argenteo aut alterius insignis coloris. Embryo autem deinde abit in semen G, pappis instructum H.

Elichryfi species sunt
Elichrysum seu Stœchas citrina, angustifolia C. B. Pin. 264. *Stœchas Citrina tenuifolia Narbonensis J. B. 2. 154. Stœchas Citrina Dod. Pempt. 268.*
Elichrysum angustissimo folio. *Stœchas Citrina, tenuifolia, altera, sive Italica J. B. 3. 155.*
Elichrysum, foliis oblongis, paucis, Stœchadis Citrinæ angustioribus C. B. Pin. 264. *Stœchas Citrina tenuifolia, tertia, sive Neapolitana J. B. 3. 155.*
Elichrysum umbellatum, maritimum, Hispanicum. *Chrysocome marina, umbellata Barr. Icon.*
Elichrysum trifidis foliis asperiusculis, Siculum Bocc. Mus. Part. 2. 43. *Tab. 37.*
Elichrysum Siculum, foliis utrinque viridibus, flore singulari. *Helichryso sylvestri angustifolio similis, tota viridis Bocc. Mus. Part. 2. 145. Tab. 109.*
Elichrysum sylvestre, latifolium, flore parvo singulari. *Elichryso sylvestri flore oblongo similis C. B. Pin. 265. Stœchadi Citrina alteri inodora Lobelii affinis, capitulis brevioribus J. B. 3. 157.*
Elichrysum sylvestre, latifolium, flore magno, singulari. *Heliochrysum saxatile, singulari capitulo, acuto & angusto Stœchadis folio Bocc. Mus. Part. 2. 142. Heliochrysum saxatile Ejusd. Tab. 104.*
Elichrysum sylvestre, latifolium, capitulis conglobatis C. B. Pin. 264. *Gnaphalium ad Stœchadem Citrinam accedens J. B. 3. 160. Chrysocome & Heliochrysos sylvestris Lob. Icon. 455.*
Elichrysum aquaticum, ramosum, minus, capitulis foliatis. *Gnaphalium longifolium, humile, ramosum, capitulis nigris Raii Hist. 295. Gnaphalio vulgari similis J. B. 3. 159.*

- Elichrysum spicatum. *Gnaphalium majus, angusto oblongo folio, alterum C. B. Pin. 263. Gnaphalium rectum J. B. 3. 160. Gnaphalium Anglicum vel Belgicum, folio longiore Lob. Icon. 482.*
- Elichrysum montanum, flore rotundiore, subpurpureo. *Gnaphalium montanum, flore rotundiore, subpurpureo C. B. Pin. 263. Gnaphalium montanum, purpureum Lob. Icon. 483.*
- Elichrysum montanum, flore rotundiore, candido. *Gnaphalium montanum, flore rotundiore, candido C. B. Pin. 263. Gnaphalium montanum, album Lob. Icon. 482.*
- Elichrysum montanum, flore rotundiore, suaverubente. *Gnaphalium montanum, suaverubens Lob. Icon. 483.*
- Elichrysum montanum, flore rotundiore, variegato. *Gnaphalium montanum, variegatum Eyst.*
- Elichrysum montanum longiore & folio & flore purpureo. *Gnaphalium montanum, longiore & folio & flore purpureo C. B. Pin. 263.*
- Elichrysum montanum longiore & folio & flore albo. *Gnaphalium montanum, longiore & folio & flore albo C. B. Pin. 263.*
- Elichrysum Orientale C. B. Pin. 264. *Prodr. 123. Stæchas Citrina, floris & magnitudine & colore speciosa J. B. 3. 154.*
- Elichrysum seu Stæchas Citrina latifolia C. B. Pin. 264. *Stæchas Citrina Germanica, latiore folio J. B. 3. 153. Amaranthus luteus, 1. Tabern. Icon. 387.*
- Elichrysum Germanicum, calyce ex aureo rutilante. *Chrysocome Germanica, flore ignescente sive ex auro rutilante Breyn. Cent. 1. 145.*
- Elichrysum Germanicum, calyce sanguineo. *Chrysocome Germanica, flore sanguineo Breyn. Cent. 1. 145.*
- Elichrysum sylvestre, angustifolium, capitulis conglobatis C. B. Pin. 264. *Stæchadi Citrina affinis, capitulis parvis, raris, squamosis, in pappo evanescentibus J. B. 3. 156. Stæchas citrina, altera Lob. Icon. 486.*
- Elichrysum Americanum, latifolium. *Gnaphalium latifolium, Americanum C. B. Pin. 263. Gnaphalium Americanum Clus. Hist. 327. J. B. 3. 162.*
- Elichrysum latifolium erectum, floribus conglobatis. *Gnaphalio Americana affinis planta, capitulis conglobatis H. R. Par.*
- Elichrysum Americanum, *Lychnidis Coronaræ folio tomentoso & undulato Plum.*
- Elichrysum Americanum, arborefcens, *Ilicis cocciglandiferæ folio Plum.*
- Elichrysum Africanum, lanuginosum, latifolium, calyce floris argenteo & amplissimo Oldenl.
- Elichrysum Africanum, lanuginosum, angustissimo folio, calyce floris argenteo & amplissimo Oldenl.
- Elichrysum Africanum, frutescens, *Coridis folio Oldenl.*
- Elichrysum Africanum, incanum, tomentosum, foliis subtrotundis Oldenl.
- Elichrysum Africanum, umbellatum, odoratum, luteum Oldenl.
- Elichrysum Africanum, luteum, *Pohii folio Oldenl.*
- Elichrysum Africanum, tomentosum, incanum, angustifolium, floribus rubris Oldenl.

454 INSTITUTIONES REI HERBARIÆ.

Elichrysum arboreum, Roufmarini folio Africanum O gent.

Elichrysum Africanum, Plantaginis folio. *Chrysocome Æthiopica*, *Plantaginis folio Breyn. Cent. 1. 143. Tab. 71.*

Elichrysum Africanum, foetidissimum, amplissimo folio.

Elichrysum humillimum ex Promontorio Sacro.

Elichrysum Alpinum, minimum, capillaceo folio.

GENUS XII.

Filago. *Herbe à Coton.*

Tab. 259.

FILAGO est plantæ genus, flore A, flosculofo, plurimis scilicet flosculis B, D, constante stellæ adinstar divisis, embryoni C, E, insidentibus & calyce H, squamoso, sed nequaquam splendente aut specioso comprehensis. Embryo autem abie deinde in semen F, pappis instructum G.

Filaginis species sunt

Filago seu Impia Dod. Pempt. 66. *Gnaphalium Germanicum* J. B. 3. 158.*Gnaphalium vulgare*, majus C. B. Pin. 263.Filago altera Dod. Pempt. 67. *Gnaphalium majus*, angusto, oblongo folio C. B. Pin. 263.Filago minor Ger. 641. *Gnaphalium minimum* J. B. 3. 159. *Gnaphalium minus*, repens C. B. Pin. 263.Filago Alpina, capite folioso. *Gnaphalium Alpinum*, magno flore, capite oblongo C. B. Pin. 264. *Gnaphalium Alpinum*, pulchrum J. B. 3. 161. *Leontopodium Matthioli* Dod. Pempt. 68.Filago maritima, capite folioso. *Gnaphalium roseum* C. B. Prodr. 122. *Gnaphalium roseum*, sylvestre C. B. Pin. 263. *Gnaphalium umbellatum*, minimum J. B. 3. 162.Filago maritima, capite folioso, in hortis culta. *Gnaphalium roseum*, hortense C. B. Prodr. 122. Pin. 263.

Filago Lusitanica, capite folioso.

Filago vulgaris, tenuissimo folio erecta. *Gnaphalium vulgare*, tenuifolium J. B. 3. 159.

GENUS XIII.

Conyza. *Conise.*

Tab. 259.

CONYZA est plantæ genus, flore A, F, flosculofo, plurimis scilicet flosculis B, D, G, constante multifidis, embryoni C, E, H, insidentibus, & calyce I, squamoso plerumque cylindraceo comprehensis. Embryo autem abie deinde in semen K, pappis instructum L.

Conyzae species sunt

Conyza major, vulgaris C. B. Pin. 265. *Conyza major Matthioli*, *Baccharis quibusdam* J. B. 2. 1051.

Conyza caulibus rubentibus, tenuioribus, flore luteo nudo Bor. Monsp.

Conyza Linariae folio. *Linaria folioso capitulo luteo*, major C. B. Pin. 213.

Helicbryso Tragi, sive *Linaria tertia* J. B. 3. 151. *Linofyris nuperorum* Lob. Icon. 469.

Conyza laetifolia, viscosa, suaveolens, flore aureo è Gallo provinciâ. *Conyza major*, alata caule, foliis *Primula veris* longè amplioribus, graviter odoratis Lel. *Triumf. apud Fratrem* 65. *Conyza Pyrenaica*, foliis *Primula veris* Par. Bat. *Conyza prealta*, alato caule, odorata Bocc. Mus. Part. 2. 168. *Conyza prealta*, odorata, alato caule, capitulis barbatis *Baccharis Montpensienfis emulantibus* Ejsd. Tab. 121. Floribus est nunc radiatis nunc flosculosis; unde ad utramvis Classem revocare licet.

Conyza Americana, *Urticæ* folio, flore albo. *Valeriana Urticifolia*, flore albo Corn. 20.

Conyza Americana, *Lamii* folio. *Eupatorium Senecionis facie*, folio *Lamii* Par. Bat.

Conyza Americana, *Salicis Capreæ* folio, flore albo.

Conyza Virginiana, *Halimi* folio. *Senecio Virginianus*, arborefcens Par. Bat.

Conyza Americana, frutescens, *Cydoniæ* folio Plum.

Conyza Americana, arborefcens, lutea, folio trifido Plum.

Conyza Americana, arborefcens, purpurea, folio *Verbasci* dentato Plum.

Conyza Americana, arborefcens, purpurea, folio *Verbasci* undulato Plum.

Conyza Americana, frutescens, foliis subrotundis, nervosis, floribus spicatis.

Elicbryso affinis Peruana, frutescens H. R. Bat. App.

Conyza Africana, humilis, foliis angustioribus nervosis, floribus umbellatis.

Eupatorium Indicum, flore albo Barth. Ait. Haffn. Tom. 11. 57.

Conyza Africana, frutescens, foliis *Salviæ*, odore *Camphoræ*. *Elicbryso affinis Africana*, arborefcens, floribus purpuro-violaceis, foliis *Salviæ*, odore *Rorismarini* H. L. Bat.

Conyza Africana, frutescens, foliis *Erucae hamatis* & *incanis* Oldenl.

Conyza Africana, frutescens, foliis *Rorismarini* Oldenl.

Conyza Africana, *Senecionis* flore, retusis foliis H. L. Bat. App.

Conyza Indica *Scrophulariæ* folio, flore purpurascente.

Conyza Verbasci foliis serratis.

Conyza, à voce Græca *Κυρσ* *Culex*. *Conyza* enim (auctore *Dioscoride*) Lib. 3. cap. 136. bestias fugat, culices abigit, ac pulices quoque necat.

GENUS XIV.

Eupatorium. Eupatoire.

EUPATORIUM est plantæ genus, flore A, D, flosculoso, plurimis scilicet flosculis B. E, (ex quibus longa capillamenta G, bifida plerumque surgunt) constante multifidis, embryoni C, F, infidentibus & calyce K, L, longo, teretique ac squamoso comprehensis: Embryo autem abit deinde in semen H, pappi instructum I. Tab. 259.

Eupatorii species sunt

Eupatorium Cannabinum C. B. Pin. 320. Eupatorium adulterinam J. B. 2.

1065. Vulgare Hepatorium Dod. Pempt. 28.

456 INSTITUTIONES REI HERBARIÆ.

Eupatorium folio oblongo, rugoso, caule purpurascente. *Eupatoria foliis Enula Corn.* 191.

Eupatorium folio oblongo, rugoso, ampliori, caule virescente.

Eupatorium novæ Angliæ, Urticæ foliis, floribus purpurascensibus, maculato caule H. L. Bat. App. *Eupatorium Urticæ foliis Par. Bat.*

Eupatorium novæ Angliæ, Betonice foliis villosis, flore albo Par. Bat.

Eupatorium Virginianum, foliis Salviæ longissimis, acuminatis, perfoliatum Pluk. Phytog. Tab. 87. fig. 6.

Eupatorium Americanum, Verbasci folio. *Eupatoria Conyzoides, Verbascifolia, seu Baccharis Americana, suaveolens Pluk. Phytog. Tab. 87. fig. 1.*

Eupatorium Americanum, foliis Urticæ mollibus & incanis. *Eupatoria Conyzoides, folio molli & incano, capitulis magnis, Americana, Arch. Angel. Barbadosibus dicta Pluk. Phytog. Tab. 177. fig. 3.*

Eupatorium Americanum, frutescens, Atriplicis folio, flore albo Plum.

Eupatorium Americanum, Sophiæ folio, flore purpureo Plum.

Eupatorium Americanum, frutescens, Hederæ terrestris folio, flore purpurascente Plum.

Eupatorium Americanum, Petasididis folio Plum.

Lib. 25. cap. 6. Eupatorium, sive Eupatoria, à Rege Eupatore, unde regiam auctoritatem habere dicitur à Plinio.

GENUS XV.

Senecio. *Senecion.*

Tab. 210.

SENECIO est plantæ genus, flore A, flosculofo, plurimis scilicet flosculis B, constante multifidis, embryoni C, insidentibus & calyce D, monophyllo, cylindraceo, multifido, postea coniformi E, comprehensivis. Embryo autem abit deinde in semen F, pappi instructum G, quo tempore calyx HI, deorsum inverti solet.

Senecionis species sunt

Senecio minor, vulgaris C. B. Pin. 131. *Senecio vulgaris sive Erigeron J. B. 2. 1041. Senecio sive Erigeron Dod. Pempt. 225.*

Senecio Jacobææ folio Mor. H. R. Bles.

Senecio Americanus, altissimus, amplissimo folio. *Senecio Africanus, Blatteria folio Par. Bat.*

Senecio Americanus, purpureo-cæruleo flore.

Lib. 4. cap. 97. Senex, quasi verno tempore senescens. Atque inde etiam (ait Dioscorides) *Erigeronis nomen Senecio apud Græcos invenit, quod vere flores capillorum*

ritu canescant, deflorescentes enim in pappo abeunt.
Senecio differt à Conyza & Eupatorio calycis formâ.

SECTIO III.

De Herbis flore flosculoso, semine pappis nequaquam instructo,

GENUS I.

Carthamus. *Cartame*, *Safran bâtard*.

CARTHAMUS est plantæ genus, flore A, flosculoso, plurimis scilicet flosculis B, constante multifidis, embryoni C, infidentibus & calyce F, squamoso & foliato comprehensis. Embryo autem abit deinde in semen D E, pappis nequaquam instructum. Tab. 258.

Carthami speciem unicam novi.

Carthamus officinarum, flore croceo. *Carthamus sive Cnicus J. B. 3. 79.*
Cnicus sativus sive Carthamum officinarum C. B. Pin. 378. Cnicus vulgaris Clus. Hist. clij.

Carthamus officinarum, flore albedo. *Cnicus sativus sive Cathamum officinarum, flore albedo C. B. Pin. 378*

Carthamus à voce *Karten* qua Mauritani hanc plantam appellant, vel potiùs à verbo Græco *κατεγιζω* purgo, cum semen Carthami purgare existimetur.

GENUS II.

Abinthium. *Absinthe*.

ABSINTHIUM est plantæ genus, flore A, flosculoso, sed exiguo, plurimis scilicet flosculis B D, constante multifidis, embryoni C E, infidentibus & calyce G, squamoso comprehensis. Embryo autem abit deinde in semen F, pappis nequaquam instructum. His notis addenda est totius plantæ facies. Tab. 262.

Abinthii species sunt

Abinthium arborefcens Lob. Icon. 753. *J. B. 3. 173. Abroconum latifolium, arborefcens. C. B. Pin. 136.*

Abinthium Ponticum seu Romanum officinarum, seu Dioscoridis C. B. Pin. 138. *Absinthium vulgare, majus J. B. 3. 168. Absinthium latifolium Dod. Pempt. 23. Absinte ordinaire.*

Abinthium Ponticum, montanum C. B. Pin. 138. *Absinthium vulgare, montanum J. B. 3. 173. Absinthium montanum Cam. Epit. 433.*

Abinthium Ponticum, Creticum, grati odoris C. B. Pin. 138. *Prodr. 71.*
 Abinthium Ponticum, tenuifolium, incanum C. B. Pin. 138. *Absinthium Ponticum, vulgare, folio inferius albo J. B. 3. 175. Absinthium tenuifolium Dod. Pempt. 24.*

Abinthium Ponticum, tenuifolium, caulibus purpurascens, foliis supina parte viridioribus C. B. Pin. 139.

Abinthium Ponticum, tenuifolium, Austriacum C. B. Pin. 139. *Absinthium*
 M M m

- Austriacum, tenuifolium* J. B. 3. 179. *Absinthium Seriphium* Dod. *Pempt.* 25.
- Absinthium Ponticum, repens vel supinum* C. B. Pin. 139. *Absinthium repens* *Tabern. Icon.* 3.
- Absinthium inspidum, Absinthium vulgari simile* C. B. Pin. 139. *Absinthium inspidum* J. B. 3. 173.
- Absinthium maritimum, Lavandulæ folio* C. B. Pin. 139. *Absinthium maritimum, latifolium, sive Matthioli* J. B. 3. 174. *Absinthium angustifolium* Dod. *Pempt.* 26.
- Absinthium maritimum, foliis superioribus in aliquot lacinias divisis* C. B. Pin. 139. *Absinthii angustifolii ramulus, foliis fissis* Dod. *Pempt.* 26.
- Absinthium Seriphium, Germanicum* C. B. Pin. 139. *Absinthium Seriphium, Germanicum, succulento folio, sive Misnicum* J. B. 3. 178. *Absinthium marinum, Misnense* *Clus. Hist.* 339.
- Absinthium Seriphium, Belgicum* C. B. Pin. 139. J. B. 3. 178. *Absinthium Seriphium vulgo dictum* *Cam. Epit.* 458.
- Absinthium maritimum, Seriphio Belgico simile, latiore folio, odoris grati* D. Plukenet Raii *Synopf.* 94.
- Absinthium Seriphium, Gallicum* C. B. 139. *Absinthium Seriphium, tenuifolium, marinum Narbonense* J. B. 3. 177.
- Absinthium Santonicum, Gallicum* C. B. Pin. 139. *Santonici species majuscula & longiusculis foliolis* *Cam. Epit.* 457.
- Absinthium Seriphium, montanum, candidum* C. B. Pin. 139. *Absinthium Vallesianum, tenuifolium, candidum sive Herba alba* J. B. 3. 179. *Absinthii spurii seu externi species* 1. Dod. *Pempt.* 26.
- Absinthium Alpinum, incanum* C. B. Pin. 139. *Prodr.* 71. *Assenzo Alpino, ij. Pon. Bald. Ital.* 218.
- Absinthium Alpinum, candidum, humile* C. B. Pin. 139. *Prodr.* 71.
- Absinthium corymbiferum, annuum. Heliochrysum foliis Abroroni* C. B. Pin. 264. *Heliochryson querundam, folio Abroroni* J. B. 3. 150. *Heliochryson* Dod. *Pempt.* 267.
- Absinthium Seriphium, Hispanicum, flore oblongo. Absinthium tenuifolium, elegans, ex Hispania Turnesorii* *Almag. Bot. Phytog. Tab.* 1. 1 fig. 3.
- Absinthium Seriphium, Hispanicum, flore retundiore, odore Seminis contra.*
- Absinthium Halepense, grati odoris, comâ delicatiore* *Fluk. Almag. Bot. & Phytog. Tab.* 73. fig. 2. *Absinthium Syriacum, minus, brevioribus foliis comâ multiplicatâ, tenuissimâ* *Mor. Hist. Oxon. Part.* 3. 8. *Absinthium tenuifolium Syriacum, sive Santonicum, spurium, comâ tenuissimâ* *Ejusd. Sect. vj. Tab.* 1. fig. 9.
- Absinthium Africanum, arborecens, folio vermiculato, incano* Oldenl. Ab eo genere excludi debent. *Absinthium montanum, Chamameli flore magno* C. B. Pin. 140. *quod species est Chamameli. Absinthium Alpinum, umbelliferum, latifolium* C. B. Pin. 139. *ad Præmicam referendum Absinthium Alpinum, umbelliferum, tenuifolium & minus* C. B. Pin. 140.

Abſinthium ſola facie externa ab Abrotono differt; nam utriuſque generis ſpecies ſunt amaræ & inſpidæ, incanæ & viſcentes, lignoſæ & herba- cæ, foliiſque in ampliores aut tenuiores lacinias diviſis.

Abſinthium, quaſi planta minimè grata, à vocibus Græcis $\Psi\iota\delta\omicron\varsigma$ *Voluptas*, & particula privata α .

GENUS III.

Abrotonum. *Auronne.*

ABROTONUM eſt plantæ genus, floribus & fructibus Abſinthii, à quo ſola facie externa differt.

Abrotoni ſpecies ſunt

Abrotonum latifolium, inodorum C. B. Pin. 136. *Abrotonum inodorum* Lob. *Icon.* 769.

Abrotonum mas, anguſtifolium, maximum C. B. Pin. 136. *Abrotonum vulgare* J. B. 3. 192 *Abrotonum mas* Dod. *Pempt.* 21.

Abrotonum mas, anguſtifolium, maximum C. B. Pin. 136.

Abrotonum mas, anguſtifolium, incanum C. B. Pin. 136 *Abrotonum mas, Maximum* Col. *Part.* 1. 54.

Abrotonum mas, anguſtifolium, minus C. B. Pin. *Abrotonum cum pulchris corymbis* J. B. 3. 194. *Abrotonum odoratum, humile, denſe fructicoſum* Lob. *Icon.* 769.

Abrotonum campeſtre, cauliculis albicantibus C. B. Pin. 136. *Abrotonum ſylveſtre, inodorum, cauliculis ex viridi albicantibus* Schuvenck, 5.

Abrotonum campeſtri ſimile, Tingitanum H. L. Bat.

Abrotonum campeſtre, cauliculis rubentibus C. B. Pin. 136. *Abrotonum inodorum, cauliculis purpureſcentibus* Schuvenck, 5. *Artemiſia tenuifolia ſive leptophyllos, aliis Abrotonum ſylveſtre* J. B. 3. 194.

Abrotonum campeſtre, incanum, Carlinæ odore C. B. Pin. 136. *Prodr.* 71.

Abrotonum humile, corymbis majoribus, aureis H. R. Par.

Abrotonum Lini folio acriori & odorato. *Dracunculus hortenſis* C. B. Pin. 98. *Dracunculus hortenſis ſive Tarchon* J. B. 3. 148. *Draco herba* Dod. *Pempt.* 709. *Eſtragon.*

Abrotonum Hiſpanicum, Abſinthii Pontici folio. *Artemiſia tenuifolia, 1. Cluſ. Hiſt.* 227.

Abrotonum Hiſpanicum, maritimum, folio craſſo, ſplendente & rigido.

Abrotonum mas ex Surinam, molli hirtutis canefcens Pluk. *Almag. Bot. Raii Hiſt.* 1866.

Abrotonum elatius, ſubincanum, foliis creberrimis, ſecundum caulem in metæ formam ſaſtiatis Pluk. *Almag. Bot.*

Abrotonum à vocibus Græcis $\beta\epsilon\omicron\tau\iota\varsigma$ *Mortalis*, & particula privata α ; quaſi diceret plantam immortalem, eò quòd perpetuò vireat, vel à voce Græca $\alpha\beta\epsilon\omega\lambda\omicron\varsigma$ *non comestus*, à verbo $\beta\epsilon\omega\omega\kappa\alpha$ *Comedo*, & particula α , quèd comedi nequeat ob ſaporem ingratum.

GENUS IV.

Artemisia. Armoise.

Tab. 260.

ARTEMISIA est plantæ genus, flore H, flosculofo, plurimis scilicet flosculis I, constante multifidis, embryoni K, infidentibus & calyce N, squamoso comprehensis. Inter flosculos verò occurrunt & embryones nudi L, in capillamentum M, bifidum definentes, qui perinde ac embryo K, abeunt in semen Absinthii æmulum: ab Absinthio autem differt sola facie externa, nam florum discrimen oculos penè fugit.

Artemisiz species sunt

Artemisia vulgaris, caule & flore purpurascens C. B. Pin. 137. *Artemisia vulgaris* J. B. 3. 184. *Artemisia rubra* Tabern. Icon. 7.Artemisia vulgaris, major, caule ex viridi albicante. *Artemisia alba* Tabern. Icon. 8.Artemisia foliis ex luteo variegatis H. R. Par. *Artemisia foliis variegatis* Mor. H. R. Bles.

Artemisia rubra, maritima, Mentz Pug.

Artemisia nomen habet à Regina Cariz ejusdem nominis. *Mulieres quoque hanc gloriam affectavere* (ut ait Plinius) *in quibus Artemisia uxor Mausoli adoratâ herbâ, qua antea Parthenis vocabatur, sunt qui ab Artemide lithya (Diana obstetrix) cognominatam putant, quoniam privatim medeatur fœminarum malis.*

Lib. 25. cap. 7.

GENUS V.

Santolina. Petit Cyprès. Garderobe.

Tab. 260.

SANTOLINA est plantæ genus, flore A, flosculofo, globofo, plurimis scilicet flosculis B, constante multifidis, embryoni C, infidentibus, feliolis D, imbricatis intermediis & calyce F, squamoso quasi hemisphærico comprehensis. Embryo autem abit deinde in semen E, pappis nequam instructum. His notis addendi sunt flores, Absinthii & Abrotoni floribus majores, tum & totius plantæ facies.

Santolinæ species sunt

Santolina foliis teretibus. *Abrotonum fœmina, foliis teretibus* C. B. Pin. 136.*Clamacyparissus* J. B. 3. 133. *Polium Theophrasti & Dioscoridis & Arabum, vermiculato folio* Col. Part. 1. 54. *Abrotonum fœmina* Lob. Icon. 768.Santolina flore majore, foliis villosis & incanis. *Abrotonum fœmina, flore majore, foliis villosis & incanis* C. B. Pin. 137. *Seriphium Dioscoridis, Abrotoni fœmina facie* Lob. Icon. 754.Santolina foliis Ericæ vel Sabinæ. *Abrotonum fœmina, foliis Erica vel Sabinæ* C. B. Pin. 137. *Santolina*, 3. Dod. Pempt. 269.Santolina foliis Cupressi. *Abrotonum fœmina, foliis Cupressi* C. B. Pin. 137. *Santolina* 4. Dod. Pempt. 269.Santolina repens & canescens. *Abrotonum fœmina, repens, canescens*. C. B.

- Pin. 127. *Santolina* 5. *Dod. Persept.* 269.
Santolina foliis minus incanis. *Abrotonum semina*, foliis minus incanis
C. B. Pin. 137. *Abrotonum semina*, ij. *Clus. Hist.* 341.
Santolina foliis obscure virentibus, flore sulphurei coloris. *Abrotonum*
semina, viride *C. B. Pin.* 137. *Abrotonum semina*, vj. *Clus. Hist.* 342.
Santolina foliis obscure virentibus, flore aureo.
Santolina foliis Rorismarini, major. *Abrotonum semina*, foliis Rorismarini,
majus C. B. Pin. 137. *Abrotonum semina*, iiij. *Clus. Hist.* 342.
Santolina foliis Rorismarini, minor. *Abrotonum semina*, foliis Rorismarini,
minus C. B. Pin. 137. *Abrotonum semina*, v. *Clus. Hist.* 342.
Santolina Africana, corymbifera, Coronopi folio ampliore.
Santolina Africana, corymbifera, Coronopi folio angustiore. *Heliochrysum*
Africanum, inodorum, glabrum *Bot. Monsp. App. Heliochrysum inodorum,*
glabrum, Coronopi folio, annuum Magnoli H. L. Bat.
Santolina Hispanica, Chamæmeli folio.
Santolina vermiculata, Cretica. *Abrotonum vermiculatum*, *Creticum Ciassi*
Nur. Fasc.

GENUS VI.

Gnaphalium.

GNAPHALIUM est plantæ genus, flore A, flosculofo, Plurimis nempe Tab. 261.
flosculis B, constante multifidis, embryoni C, infidentibus, foliolis D,
imbricatis & intermediis, & calyce squamoso quasi hemisphærico compre-
hensis. Embryo autem abit deinde in semen FHK, calyprâ L G I,
munitum.

- Gnaphalii* speciem unicam novi.
Gnaphalium maritimum *C. B. Pin.* 263. *Gnaphalium maritimum multis*
J. B. 3. 157. Gnaphalium maritimum Clus. Hist. 329.
Gnaphalium, à voce Græca γνάφαλον *Tomentum*, quasi diceret plantam
tomentosam.

GENUS VII.

Tanacetum. Tanesie.

TANACETUM est plantæ genus, flore A, flosculofo, plurimis scilicet Tab. 261.
flosculis B, constante multifidis, embryoni C, infidentibus & calyce D,
squamoso & quasi hemisphærico comprehensis. Embryo autem abit deinde
in semen F, pappi nequaquam instructum. His notis addendi sunt flores,
crassi, in capitulum quoddam collecti.

- Tanacetum* species sunt
Tanacetum vulgare, luteum *C. B. Pin.* 132. *Tanacetum vulgare*, flore luteo
J. B. 3. 131. Tanacetum Millefolii foliis Lob. Icon. 749.
Tanacetum foliis crispis *C. B. Pin.* 132. *Tanacetum crispum*, flore luteo
J. B. 3. 132. Speciosum Tanacetum, cristatum, Anglicum Lob. Icon. 749.
Tanacetum hortense, foliis & odore *Menthæ H. L. Bat. App. Mentha*
MMm ij

hortensis, *corymbifera* C. B. Pin. 226. *Mentha corymbifera*, sive *Costus hortensis* J. B. 3. 144. Coq.

Ab eo genere excludi debent. *Tanacetum minus*, album, odore *Camphoræ* sive *Achillæ* *Dioscoridis* C. B. Pin. 162. quod *Millesfolii* species est. *Tanacetum montanum*, inodorum, minore & majore flore C. B. Pin. 132. ad *Matricariam* referendum.

GENUS VIII.

Bidens.

Tab. 262.

BIDENS est plantæ genus, flore A, plerumque flosculoso, plurimis scilicet petalis B, constante multifidis, embryoni C, insidentibus & calyce G, comprehensis, quandoque occurrunt & semiflosculi DE, Embryo autem abit deinde in semen F, in aculeos desinens K.

Bidentis species sunt

Bidens foliis tripartitò divisis *Casalp.* 448. *Cannabina aquatica*, folio tripartitò diviso C. B. Pin. 321. *Verbescina* sive *Cannabina aquatica*, flore minus pulcro, elatior ac magis frequens J. B. 2. 1073. *Hepatorium aquaticum* *Dod.* 595.

Bidens folio non dissecto *Casalp.* 488. *Cannabina*, *aquatica*, folio non diviso C. B. Pin. 321. *Verbescina pulchriore* flore luteo J. B. 2. 1074. *Eupatorium Cannabinum chrysanthemum* *Tabern.* Icon. 117.

Bidens *Canadensis*, latifolia, flore luteo. *Eupatorium Canadense*, flore luteo *H. R. Par.* *Chrysanthemum Cannabinum*, *Americanum* *Mor. H. R. Bles.*

Bidens *Americana*. flore albo, folio non dissecto.

Bidens *Americana*, *Apii* folio. *Chrysanthemum aquaticum*, foliis multifidis, *Cicutæ* nonnihil similibus, *Virginianum* *H. L. B.* *Chrysanthemum Virginianum*, foliis *Cicutæ* nonnihil similibus *Par. Bat.*

Bidens *Indica*, *Hieracii* folio, caule alato. *Chrysanthemum Cerasavicum*, alato caule *Par. Bat.*

Bidens trifolia, *Americana*, *Leucanthemi* flore. *Chrysanthemum Americanum*, *Ciceris* folio glabro, *Bellidis majoris* flore *Prodr. Par. Bat.*

Bidens *Americana*, foliis subrotundis, bullatis. *Chrysanthemum Cerasavicum*, foliis *Hyperici*, nigris punctis notatis *Prodr. Par. Bat.*

Bidens *Americana*, foliis oblongis, bullatis & sinuosis.

Bidens *Americana*, frutescens, *Ilicis* folio, flore luteo *Plum.*

Bidens *Americana*, frutescens, *Sphondylii* folio & facie *Plum.*

Bidens *Americana*, triphylla, *Angelicæ* folio, flore radiato *Plum.*

Bidens *Americana*, pentaphylla, flore radiato *Plum.*

Bidens, quasi planta semine bidentato.

SECTIO IV.

De Herbis, flore flosculoso, flosculis in lacinias æquales divisis,
& calyci proprio insidentibus.

GENUS I.

Echinopus.

ECHINOPUS est plantæ genus, flore A, flosculoso, globofo, plurimis scilicet flosculis B, constante multifidis, embryoni C, insidentibus; singuli autem flosculi calyce squamoso D, donantur, thalamo G, affixo Embryo verò abit deinde in semen E, in involucro F, quod floris calyx fuit, reconditum. Tab. 262.

Echinopi species sunt

Echinopus major J. B. 3. 69. *Carduus sphaerocephalus, latifolius, vulgaris*
C. B. Pin. 381. *Carduus sphaerocephalus* Dod. Pempt. 722.

Echinopus major, flore candido, staminibus in medio cæruleis. *Carduus sphaerocephalus, latifolius, vulgaris, flore candido, staminibus in medio cæruleis* C. B. Pin. 331.

Echinopus minor J. B. 3. 72. *Ritro floribus cæruleis* Lob. Icon. 8.

Echinopus tenuifolius, violaceus. *Carduus sphaerocephalus, tenuifolius, violaceus* Barr. Icon.

Echinopus minor, flore albo.

Echinopus minor, annuus, magno capite. *Carduus sphaerocephalus, annuus, Beticus, minor* Mor. H. R. Bles. *Scabiosa Carduifolia, annua* Par. Bar.

Echinopus Americanus, frutescens, ad nodos floridus, Illicis folio, subtrus argenteo Plum.

SECTIO V.

De Herbis, flore flosculoso, flosculis in lacinias inæquales ut plurimum divisis, & calyci proprio insidentibus.

GENUS I.

Scabiosa. Scabiense.

SCABIOSA est plantæ genus, flore AN, flosculoso, plurimis scilicet flosculis inæqualibus constante, calyce communi MY, comprehensis. Horum autem alii BO, qui meditullum occupant, quadrifidi aut quinquefidi, cæteri ad oram positi CT, bilaciati sunt. Singuli, embryonis EPV, supremæ parti coronatæ DQX, insident, & calyce proprio FR S, comprehenduntur, qui deinde abit in capsulam vel simplicem GL, vel Tab. 263. 264.

infundibuliformem Z, 3. 4. femine factam H, 1. 5. 6. coronato, 2. 6. quod prius embryo fuit.

Scabiosæ species sunt

- Scabiosa pratensis, hirsuta, quæ officinarum C. B. Pin. 269. *Scabiosa major communior, hirsuta, folio laciniato J. B. 3. 2. Scabiosa arvensis sive segetalis Tabern. Icon. 159. Scabiose ordinaire.*
- Scabiosa major, flore ex cæruleo purpureo Tabern. Icon. 158.
- Scabiosa fruticans, latifolia, alba C. B. Pin. 269. *Scabiosa ix sive æstivalis Clus. Hist. iij.*
- Scabiosa fruticans, latifolia, floribus ad cæruleum inclinantibus C. B. Pin. 269.
- Scabiosa altissima, annua, foliis Agrimonix nonnihil similibus H. L. Bat.
- Scabiosa frutescens, angustifolia, alba C. B. Pin. 270. *Scabiosa montana, calidarum regionum, major Lobelli J. B. 3. 8. montana Scabiosa calidarum regionum Lob. Icon. 538.*
- Scabiosa angustifolia, alba, altera C. B. Pin. 270. *Scabiosa major, alba Tabern. Icon. 163.*
- Scabiosa multifido folio, flore flavescente C. B. Pin. 270. *Scabiosa multifido folio, albo flore vel potius ochroleuco J. B. 3. 8. Scabiosa ochroleuco flore sive vij. Clus. Hist. iij.*
- Scabiosa alba, gemino capite C. B. Pin. 270. *Scabiosa alba, gemino trigeminove capite Clus. Hist. iij.*
- Scabiosa prolifera, folio latiore C. B. Pin. 270. *Scabiosa prolifera flore Clus. Hist. v. Scabiosa prolifera J. B. 3. 5.*
- Scabiosa prolifera, foliis Gingidii C. B. Pin. 270. *Prodr. 126.*
- Scabiosa tenuifolia, prolifera, minor C. B. Pin. 270. *Scabiosa tenuifolia, minima, prior. Eyst.*
- Scabiosa Alpina, foliis Centaurii majoris C. B. Pin. 270. *Scabiosa Alpina, maxima Lob. Icon. 537.*
- Scabiosa montana, glabra foliis Scabiosæ vulgaris C. B. Pin. 270. *Scabiosa glabra, carnosis foliis virentibus, flore ex cæruleo purpureo J. B. 3. 7. Scabiosa montana sive v. Clus. Hist. ij.*
- Scabiosa montana, latifolia, non laciniata, rubra, & prima C. B. Pin. 270. *Scabiosa latifolia, Pannonica, purpureo flore, seu iij. Clus. Hist. ij.*
- Scabiosa latifolia, rubra, non laciniata, secunda C. B. Pin. 270. *Scabiosa latifolia rubro flore J. B. 3. 9. Scabiosa iij. Clus. Hist. ij.*
- Scabiosa Virgæ pastoris folio C. B. Pin. 270. *Scabiosa latifolia, peregrina Tabern. Icon. 160.*
- Scabiosa argentea, angustifolia C. B. Pin. 270. *Prodr. 127. Scabiosa Graminea, argentea J. B. 3. 12.*
- Scabiosa peregrina, rubra, capitulo oblongo C. B. Pin. 270. *Scabiosa rubra, peregrina, quibusdam Indica J. B. 3. 6. Scabiosa vj. Indica Clus. Hist. iij.*
- Scabiosa peregrina, capitulo oblongo, flore carneo H. R. Par.
- Scabiosa peregrina, capitulo oblongo, flore variegato H. R. Par.

Scabiosæ

- Scabiosa peregrina, capitulo oblongo, nigricante, odore Zibethi C. B. Pin. 270. *Scabiosa peregrina, capitulo oblongo, flore atro-purpureo H. R. Par.*
- Scabiosa Indica, prolifera H. Edinb.
- Scabiosa Lusitanica, Indicæ similis.
- Scabiosa capitulo globofo, major C. B. Pin. 270. *Scabiosa minor, vulgaris J. B. 3. 3. Scabiosa v. Clus. Hist. ij.*
- Scabiosa capitulo globofo, minor C. B. Pin. 270. *Scabiosa minor, iv. Tab. Icon. 162.*
- Scabiosa minor j. ij. iij. Tabern. Icon. 160. & 161.
- Scabiosa minor, capitulo odoro, globofo C. B. Pin. 271. *Scabiosa parva, odorato flore, foliis maculis infectis J. B. 3. 6. Phyteuma minus, Scabiosa parva, floribus Ocimi laciniatis atque odoris Col. Phytob. 32.*
- Scabiosa stellata, Hispanica, amplissimo folio.
- Scabiosa stellata, folio laciniato, major C. B. Pin. 271. *Scabiosa major, cum pulchro semine J. B. 3. 9. Scabiosa major, Hispanica sive 1. Clus. Hist. j.*
- Scabiosa stellata, folio laciniato, minor, sive maritima C. B. Pin. 271. *Scabiosa minor, Hispanica, sive ij. Clus. Hist. j.*
- Scabiosa stellata, minima C. B. Pin. 271. *Prodr. 126. Scabiosa cum pulchro semine, minor J. B. 3. 7. Phyteuma Col. Phytob. 98.*
- Scabiosa stellata, folio non dissecto C. B. Pin. 271. *Scabiosa fruticosa, folio non dissecto, peregrina J. B. 3. 11. Scabiosa peregrina Lob. Icon. 540.*
- Scabiosa stellata, annua, prolifera A. R. Par. 109.
- Scabiosa Sicula, Cartiææ folio. *Scabiosa Calatunixensis, minor, folio palmato seu Cardiacæ, incarnato flore H. Cathol.*
- Scabiosa montana, fruticosa, reclinata, Achilleæ nascentis foliis H. Cathol.
- Scabiosa Sicula, fruticans, Laureolæ folio subrus incano. *Scabiosa Cophanensis, fruticans carulea, Laureola folio crasso, rotundo, lucido, molli, subrus incano H. Cathol.*
- Scabiosa frutescens, foliis Leucoii hortensis H. Cathol.
- Scabiosa Panormitana, purpurea, folio angusto, ad nervum usque laciniato, umbellatim prolifera H. Cathol.
- Scabiosa Nebrodensis, Succisæ hirsutæ laciniatæ foliis, flore carneo H. Cathol.
- Scabiosa Africana, arborefcens, maxima, foliis rugosis & crenatis integris, major Prodr. Par. Bat.
- Scabiosa maritima, parva J. B. 3. 7.
- Scabiosa foliis dissectis, flore amplo, calyce membranaceo, semine lanuginoso Mor. H. R. Blef.
- Scabiosa minima, annua, erecta, semine anguloso Mor. H. R. Blef.
- Scabiosa annua, integrifolia sive foliis Bellidis Bot. Monsp.
- Scabiosa Pyrenaica, cinerea, villosa, magno flore.
- Scabiosa Gramineis foliis glabris Mor. H. R. Blef.
- Scabiosa hirsuta, multifida, Alpina, repens Bocc. Mus. Part. 2. 22. *Scabiosa, hirsuta, multifida, Alpina, supina Ejusd. Tab. 6.*

Scabiosa folio integro, hirsuto. *Succisa hirsuta* C. B. Pin. 269. *Succisa sive Morsus diaboli* J. B. 2. 11. *Remors*, *Mors du diable*.

Scabiosa folio integro, glabro, flore cæruleo. *Succisa glabra* C. B. Pin. 269. *Prioris varietas*.

Scabiosa folio integro, flore albo. *Succisa glabra, floribus albis* C. B. Pin. 269.

Scabiosa folio integro, flore incarnato. *Succisa glabra, floribus incarnatis* C. B. Pin. 269.

Scabiosa folio integro, flore cæruleo, prolifero. *Succisa Alpina, flore prolifero*; *cæruleo* H. R. Par.

Scabiosa Fraxinellæ foliis.

Scabiosa à Scabiæ, quam sanare existimatur, nomen habet.

GENUS II.

Dipsacus. *Chardon à Bonnetier*.

DIPSACUS est plantæ genus, flore flosculoso, flosculis scilicet in capitulum quoddam collectis favi æmulum: capitulum autem A, componitur ex plurimis foliis B, imbricatis, squamarum instar positis, & axi medio affixis, è quorum alis surgunt flosculi C, multifidi, embryonis D, parti supremæ coronatæ E, insidentes, & abeuntes deinde in semen F, plerumque striatum.

Dipsaci species sunt

Dipsacus fativus C. B. Pin. 385. J. B. 3. 73. *Carduus fullonum sive Dipsacus fativus* Lob. Icon. 17.

Dipsacus sylvestris aut Virga Pastoris major C. B. Pin. 385. *Dipsacus sylvestris sive Labrum Veneris* J. B. 3. 74. *Labrum Veneris* Lob. Icon. 18.

Dipsacus folio laciniato C. B. Pin. 385. J. B. 3. 75. *Dipsacus ij. Tabern. Icon.*

Dipsacus Gigantæus, tetraphyllus, glaber, exoticus, Scabiosæ foliis, pyri-formi capitulo Bocc. Mus. Par. 3. 63. *Dipsacus Gigantæus, tetraphyllus & triphyllus* Ejusd. Tab. 52.

Dipsacus Indicus, maximus, pluribus capitulis racematim dispositis Ambros. 201.

Dipsacus quasi sitiens à verbo Græco *Διψάω Sitio*: Propter concavos sinus (ut ait Dioscorides) qua parte bina folia ad geniculum copulantur, quibus aquas ex rore & imbribus in se colligunt: unde & Dipsaci quasi sientis nomen traxit.

GENUS III.

Globularia. *Globulaire*.

GLOBULARIA est plantæ genus, flore flosculoso A, plurimis scilicet flosculis B, constante, unilabiatis, multiscissis & calyce proprio D, comprehensis, è cuius fundo surgit pistillum E, flosculi parti inferiori C, adinstar clavi infixum, quod deinde abit in semen G, in capsula H, quæ flosculi calyx fuit, reconditum. Capsulæ autem illæ insident placentæ F I, quæ ædittillium occupat calycis communis L.

Globulariæ species sunt

- Globularia vulgaris. *Bellis carulea, caule folioso* C. B. Pin. 262. *Aphyllanthes Anguillara* sive *Globularia Bellidi* similis J. B. 3. 13. *Bellis carulea, Globularia Monspelienſium* Adv. 199.
- Globularia Pyrenaica, folio oblongo, caule nudo. *Bellis, carulea, caule nudo* C. B. Pin. 262. *Aphyllanthes* iij. Lugd. 864.
- Globularia montana, humillima, repens. *Bellis carulea, montana, frutescens* C. B. Pin. 262. *Scabiosa x. sive repens* Clus. Hist. v.
- Globularia fruticosa, Myrti folio tridentato. *Thymelæa foliis acutis, capitulo Succise, sive Alypum Monspelienſium* C. B. Pin. 463. *Alypum Monspelianum, sive frutex terribilis* J. B. 1. 598. *Hippoglossum Valentinum* Clus. Hist. 90.
- Globularia Africana, frutescens, Thymelææ folio lanuginoso. *An Frutex Æthiopicus, conifer, foliis Cneori, Salici æmulus* Breyn. Cent. 1. 21?
- Globularia spinosa. *Bellis spinosa, flore globoſo* C. B. Prodr. 121. *Bellis carulea, spinosa* C. B. Pin. 262.
- Globularia Alpina, minima, Origani folio.

CLASSIS XIII.

DE

HERBIS ET SUFFRUTICIBUS,

Flore Semifloſculoſo.

FLOS SEMIFLOSCULOSUS AB, (ut jam diximus) componitur ex plurimis semifloſculis in orbem vel unicum vel multiplicem poſitis, eodemque calyce OP, qui per maturitatem sæpè invertitur *, comprehenſis. Semifloſculi autem CD, ſunt petala, infernâ parte ſiſtulosa, mediâ verò & ſupremâ plana, ac velut in linguam producta, foliis intermediis R, nonnunquam ab invicem ſejuncta, inſidentque tenero fructui ſive embryoni KN, è quo prodit capillamentum bicornè IM, ultra vaginam G, quinque fulcris H, innixam, sæpè protentum. Embryones autem fundum Q, calycis occupant, quod Thalamus vocatur, abeuntque in ſemen nunc pappis inſtructum ST, nunc papporum expers V, modò cononatum XZ, quandoque foliatum &.

Tab. 256

SECTIO I.

De Herbis, flore semiflosculoso, femine pappis instructo.

GENUS I.

Dens Leonis. *Dent de Lion.*

Tab. 166.

DENS LEONIS est plantæ genus, flore A, semiflosculoso, plurimis scilicet semiflosculis B D, constante, embryoni CE, infidentibus & calyce H, comprehensis. Embryo autem abit deinde in semen I, pappis K, instructum, in capitulum L, globosum collectum & thalamo M, affixum. His addendum est flores innasci pediculis plerumque fistulosis N, sed non ramosis.

Dentis Leonis species sunt

Dens Leonis montanus, glaber, caule cubitali, folioso, flore magno Raii Hist. 244.

Dens Leonis latiore folio C. B. Pin. *Hedynois, sive Dens Leonis Fuchsi* J. B. 2. 1035. *Dens Leonis* Dod. Pempt. 636. *Pissenlit.*

Dens Leonis amplissimo folio.

Dens Leonis angustiore folio C. B. Pin. 126. *Aphaca angustioris folii Casalp.* 508.

Dens Leonis latiore & rotundiore folio Bot. Monsp. *Hieracium Narbonense, rotundifolium, caule aphylo* J. B. 2. 1037.

Dens Leonis Asphodeli bulbulis C. B. Pin. 126. *Chondrilla altera Dioscoridis Monspelienfium, Dens Leonis Asphodeli vel Leucacantha bulbulis* Lob. Icon. 232.

Dens Leonis tenuissimo folio C. B. Pin. 126. *Prodr.* 62. *Hieracium factidum, iij. Col. Part. 2.* 31.

Dens Leonis minor, aspero folio C. B. Pin. 126. *Prodr.* 62.Dens Leonis, foliis radiatis C. B. Pin. 126. *Prodr.* 62.

Dens Leonis tuberosâ radice. *Chondrilla bulbosa, sive Chondrilla 2. Dioscoridis* C. B. Pin. 130. *Cichorium bulbosum* J. B. 2. 1038. *Chondrilla pusilla, marina, lutea, bulbosa, an Dioscoridis radice rotundâ, orbiculatâ Strongyle? & an Theophrasti Cichorium Perdicionve* Lob. Icon. 230.

Dens Leonis foliis canescentibus, villosis. *Hieracium montanum, Dentis Leonis folio incano, vel laciniatum, lanuginoso folio* C. B. Pin. 128. *Hieracium montanum, laciniato folio lanuginoso* Clusio J. B. 2. 1037. *Hieracium folio Hedynoidis* Clus. Hist. cxliij.

Dens Leonis foliis hirsutis & asperis H. R. Monsp. *Hieracium caule aphylo, hirsutum* J. B. 2. 1037.

Dens Leonis foliis hirsutis & asperis, saxatilis. *Hieracium Dentis Leonis folio, hirsutie asperum, minus laciniatum* C. B. Pin. 127. *Hieracium montanum, saxatile* Col. Part. 1. 243.

- Dens Leonis foliis minimis, hirsutis & asperis. *Hieracium parvum*, hirtum, caule aphyllis, crispum ubi siccatum J. B. 2. 1038.
- Dens Leonis montanus, angustifolius Raii Sinopl. 76. *Hieracium montanum*, angustifolium, nonnihil incanum C. B. Pin. 129. *Hieracium* 6. *montanum* Clus. *Hist.* cxlj.
- Dens Leonis montanus, lanuginosus, parvo flore. *Hieracium montanum*, lanuginosum, laciniatum, parvo flore C. B. Pin. 129. *Prodr.* 66.
- Dens Leonis Alpinus, minimus, Pilosellæ folio. *Hieracium pumilum*, ij. *Col. Part.* 2. 30.
- Dens Leonis Alpinus, minimus, glaber. *Hieracium pumilum*, iij. *Col. Part.* 2. 31.
- Dens Leonis minimus, asper. *Hieracium pumilum*, saxatile, asperum, radice præmorsa C. B. *Prodr.* 66.
- Dens Leonis Gadenſis Park. *Theat.* 781. *Dens Leonis minimus* C. B. *Pin.* 126.
- Dens Leonis, qui Pilosella officinarum. *Pilosella major*, repens hirsuta C. B. *Pin.* 262. *Pilosella Auricula muris* Tabern. *Icon.* 196. *Pilosella majori flore sive vulgaris*, repens J. B. 2. 1039.
- Dens Leonis, qui Pilosella folio minus villoſo. *Pilosella major*, repens, minus hirsuta C. B. *Pin.* 262. *Pilosella major* Cam. *Epir.* 709. *Pilosella minor*, folio angustiore, minus piloso, repens J. B. 2. 1040.
- Dens Leonis à foliorum formâ, quæ Leonis maxillam dentibus suis instructam æmulari existimatur.

GENUS II.

Hieracium.

HIERACIUM est plantæ genus, flore A, semistofculo plurimis scilicet semistofculis B, constante, embryoni C, insidentibus & calyce D, comprehensis. Embryo autem abit deinde in semen E, pappis instructum F, & in capitulum G, collectum. His addendi sunt caules ramosi & facies quadam propria qua à Scorzonerâ, aliisque similibus Hieracium differt.

Tab. 267.

Hieracii species sunt

- Hieracium majus*, erectum, angustifolium, caule laxi C. B. *Pin.* 127. *Hieracium majus* *Dioscoridis* Tabern. *Icon.* 180.
- Hieracium Dentis Leonis* folio, flore suaverubente C. B. *Pin.* 127. *Hieracium Apulum*, flore suaverubente *Col. Part.* 1. 242.
- Hieracium Amygdalas amaras* olens, seu odore Apuli suave rubentis H. R. *Par.* *Hieracium parvo flore*, luteo, Apuli flore suaverubenti odore amulum H. R. *Blef.* *Hieracium foliis Cichorii sylvestris odore Castorei* *Bot. Monsp.*
- Hieracium luteum*, hirsutum J. B. 2. 1024.
- Hieracium Erucæ* folium, hirsutum J. B. 2. 1025.
- Hieracium maximum*, Erucæ folio.
- Hieracium asperum*, majori flore in limitibus agrorum J. B. 2. 1029. *Cichor.*

- rium montanum, angustifolium, hirsutie asperum* C. B. Pin. 126. *Hieracium Intybaceum, asperum* Tabern. Icon. 184.
- Hieracium Dentis Leonis folio obtuso, majus* C. B. Pin. 127. *Hieracium macrocaulon, Junceum sive minus, primum* Dodonæo J. B. 2. 1031. *Hieracium longius radicatum* Lob. Icon. 138.
- Hieracium Dentis Leonis folio, bulbosum* C. B. Pin. 127. Prodr. 68. *Hieracium Intybaceum* Tabern. Icon. 183.
- Hieracium Dentis Leonis folio, subhirsutum, dulce. Cichorium sylvestre, alterum amariçis* Col. Part. 1. 236. *Sonchus latifolius, leviter hirsutus* C. B. Pin. 124.
- Hieracium minus, glabrum, foliis eleganter virentibus* C. B. Pin. 127. *Hieracium minus, glabrum* C. B. Prodr. 63.
- Hieracium Dentis Leonis folio, floribus parvis* C. B. Pin. 127. Prodr. 63.
- Hieracium minus, Dentis Leonis folio subaspero* C. B. Pin. 127. *Hypochoeris, Porcellia* Tabern. Icon. 179.
- Hieracium minus, Dentis Leonis folio oblongo, glabro* C. B. Pin. 127. *Hieracii parva species, Hyoseris angustifolia, aspera* J. B. 2. 1025. *Hyoseris angustifolia* Tabern. Icon. 180.
- Hieracium minus, flore ex albo carneo* C. B. Pin. 127. *Hieracium parvum Creticum* Clus. Hist. App. 1. cclx.
- Hieracium maximum, Chondrillæ folio, asperum* C. B. Pin. 127. *Hieracium, maximum, asperum, Chondrilla folio* Prodr. 64.
- Hieracium Chondrillæ folio, hirsutum* C. B. Pin. 27. *Hieracium foliis & facie Chondrilla* Lob. Icon. 239.
- Hieracium Chondrillæ folio glabro, radice succisâ, majus* C. B. Pin. 127. *Hieracium minus, præmorsâ radice sive Fuchsi* J. B. 2. 1031. *Hieracium minus, præmorsa radice* Lob. Icon. 237.
- Hieracium Chondrillæ folio, glabrum* C. B. Pin. 127. *Hieracium Aphacoides* Tabern. Icon. 182.
- Hieracium foliis Coronopi* C. B. Pin. 128. *Hieracium nigrum* Tabern. Icon. 121.
- Hieracium Echiioides, capitulis Cardui Benedicti* C. B. Pin. 128. *Hieracium capitulis Cardui Benedicti, maximum, Buglossum Echiioides quibusdam* J. B. 2. 1028. *Buglossum Echiioides, luteum, Hieracio cognatum* Lob. Icon. 577.
- Hieracium Echiioides, capitulis Cardui Benedicti, majus, Arabicum, folio sinuato* H. Edinb.
- Hieracium magnum Dalechampii* Lugd. 569. *Hedypnois Monspeffulana, sive Dens Leonis Monspeffulana* J. B. 2. 1036. *Chondrilla foliis Cichorei tomentosæ* C. B. Pin. 103.
- Hieracium villosum, Sonchus lanatus Dalechampii dictum Raii* Hist. 231. *Sonchus villosus, luteus, major* C. B. Pin. 124. *Sonchus lanatus Dalechampii* Lugd. 1116.
- Hieracium villosum, Chondrilla prior Dioscoridis legitima* Clusio dictum. *Chondrilla prior Dioscoridis legitima* Clus. Hist. cxliij.
- Hieracium Intybaceum, flore luteo* C. B. Pin. 128. Prodr. 64.

- Hieracium Intybeaceum, flore magno, albedo C. B. Pin. 128. *Prodr.* 64.
- Hieracium murorum, folio pilosissimo C. B. Pin. 129. *Pilosella major quibusdam, aliis Pulmonaria flore luteo* J. B. 2. 1033. *Pulmonaria Gallica sive aurea* Tabern. Icon. 194.
- Hieracium murorum, laciniatum, minus pilosum C. B. Pin. 129. *Pulmonaria Gallica, sævina* Tabern. Icon. 195. *Pilosella majoris sive Pulmonaria lutea species magis laciniata* J. B. 2. 1034.
- Hieracium murorum, laciniatum, minus pilosum, folio angustiore C. B. Pin. 129. *Pilosella majoris sive Pulmonaria lutea species angustifolia* J. B. 2. 1034. *Pulmonaria Gallica, tenuifolia* Tabern. Icon. 165.
- Hieracium murorum, folio minus piloso, non maculato H. R. Par. *Hieracium Pulmonaria non maculata dictum, foliis indiffectis* Mor. H. R. Bles.
- Hieracium murorum, angustifolium, non sinuatum C. B. Pin. 129. *Prodr.* 67.
- Hieracium angustifolium, glabrum seu *Pilosella major*, glabra Mor. H. R. Bles.
- Hieracium profundè sinuatum, pubescens C. B. Pin. 129. *Prodr.* 67.
- Hieracium montanum, tomentosum Mor. H. R. Bles.
- Hieracium *Pilosellæ* folio, erectum majus. *Pilosella major, erecta* C. B. Pin. 262. *Pilosella minori flore hirsutior & elatior, non repens* J. B. 2. 1040. *Pilosella major, altera* Tabern. Icon. 197.
- Hieracium villosum, Americanum, *Pulmonariæ Gallorum* facie Plum.
- Hieracium *Pilosellæ* folio, erectum minus. *Pilosella major, erecta, altera* C. B. Pin. 162. *Pilosella major, 1.* Tabern. Icon. 196.
- Hieracium montanum, umbellatum, angustifolium. *Pilosella major, umbellifera μακροφυλλος, montana & pratensis* Col. Part. 1. 248.
- Hieracium hortense, floribus atro-purpureiscentibus C. B. Pin. 128. *Auricula muris Hispanica, aliis Hieracium Pannonicum, flore saturate croceo* J. B. 2. 1040. *Hieracium peregrinum, Phlomidis* Eyst. *Pilosella Indica* Corn. 209.
- Hieracium ramosum, magno flore C. B. Pin. 128. *Prodr.* 65.
- Hieracium folio *Statices*, caule foliato. *Chondrilla folio non dissecto, caule foliato* J. B. 2. 1041.
- Hieracium folio *Statices*, caule nudo. *Chondrilla folio non dissecto, caule nudo* J. B. 2. 1041.
- Hieracium *Cichoroides*, vesicarium Raii Hist. 235. *Cichorium pratense, hirsutum, vesicarium* C. B. Pin. 126. *Cichorium sylvestre, vesicarium, pratense* Col. Part. 1. 238.
- Hieracium *Siculum*, Burfæ pastoris foliis Bocc. Mus. Part. 2. 147. Tab. 112.
- Hieracium luteum, glabrum seu minus hirsutum J. B. 2. *Cichorium pratense, luteum, levius* C. B. Pin. 126.
- Hieracium montanum, latifolium, glabrum, majus C. B. Pin. 129. *Hieracium montanum, majus, latifolium* J. B. 2. 1032. Tabern. Icon. 186.
- Hieracium montanum, latifolium, glabrum, minus C. B. Pin. 129. *Hiera-*

- cium latifolium, glabrum, ex valle Griesbachiana J. B. 2. 1033. Hieracium montanum, latifolium, minus Tabern. Icon. 186.*
- Hieracium montanum, Rapifolium C. B. Pin. 128. Prodr. 65.
- Hieracium Alpinum, asperum, Conyzæ facie C. B. Pin. 128. *Hieracium latifolium, montanum, Genevense, folio Conyzæ majoris Monspessulana J. B. 2. 1026. Hieracium Britannicum, iij. Clus. Hist. cxi.*
- Hieracium Alpinum, latifolium, hirsutie incanum, flore magno C. B. Pin. 128. *Hieracium Pannonicum, latifolium 1. Clusio, Pilosellæ majori sive Pulmonaria luteæ accedens, non maculatum J. B. 2. 1026. Hieracium Phlomoïdes Tabern. Icon. 184.*
- Hieracium Alpinum, latifolium, maculatum, hirsutie incanum, flore magno C. B. Pin. 128. *Hieracium Pannonicum, latifolium 1. Clusio, Pilosellæ majori sive Pulmonaria luteæ accedens, maculatum J. B. 2. 1026. Hieracium 1. latifolium Clus. Hist. cxxxix.*
- Hieracium Alpinum, latifolium, villosum, magno flore C. B. Pin. 128. *Hieracium Alpinum, hirsuto folio 5. Clusii quodammodo incano J. B. 2. 1027. Hieracium v villosum Clus. Hist. clxj.*
- Hieracium Alpinum, pumilum, Chondrillæ folio C. B. Pin. 129. Prodr. 64.
- Hieracium fruticosum, latifolium, foliis dentatis, glabrum C. B. Pin. 129. *Hieracium majus, latifolium, Pannonicum, 2. Clusii J. B. 2. 1027. Hieracium majus, latifolium, ij. Clus. Hist. cxi.*
- Hieracium fruticosum, latifolium, hirsutum C. B. Pin. 129. *Hieracii Sabaudi varietas 1. Erinus quibusdam Matthioli dicta J. B. 2. 1030. Hieracium frutescens, latifolium polyanthos Eyst.*
- Hieracium fruticosum, hirsutum, foliis multò longioribus, angustioribus, parum dentatis & molli lanugine pubescentibus C. B. Pin. 129.
- Hieracium fruticosum, subrotundo folio C. B. Pin. 129.
- Hieracium fruticosum, angustifolium, majus C. B. Pin. 129. *Hieracium rectum, rigidum, quibusdam Sabaudum J. B. 2. 1030. Hieracium primum Dod. Pempt. 638.*
- Hieracium fruticosum, minus C. B. Pin. 129.
- Hieracium fruticosum, angustissimo incano folio H. L. Bat.
- Hieracium Pyrenaicum, Verbasci folio tomentosum Scol. Bot.
- Hieracium Pyrenaicum, altissimum, foliis & facie Doronici 3. Auftriacæ Clusii.
- Hieracium Pyrenaicum, Lampsanæ Dodonæi foliis Schol. Bot.
- Hieracium Pyrenaicum, Blattariæ folio, hirsutius Schol. Bot.
- Hieracium Pyrenaicum, Blattariæ folio, minus hirsutum Schol. Bot.
- Hieracium Pyrenaicum, folio Cerinthes, latifolium Schol. Bot.
- Hieracium Pyrenaicum, folio Cerinthes, angustifolium Schol. Bot.
- Hieracium Pyrenaicum, rotundifolium, amplexicaule.
- Hieracium Pyrenaicum, longifolium, amplexicaule.
- Hieracium Pyrenaicum, Dentis Leonis folio latissimo.
- Hieracium Alpinum, humile, Doronici folio Schol. Bot.
- Hieracium Alpinum, Scorzonæræ folio,

Hieracium, humilius, Lusitanicum, tomentosum.

Hieracium, quasi Accipitrina, à voce Græca ἰεραξ *Accipiter*, quoniam Lib. 20. cap. 7.
(ut ait Plinius) Accipitres scalpendo eam, succoque oculos tingendo,
obscuritatem, cum sensere, discutiunt.

GENUS III.

Lactuca. Laitue.

LACTUCA est plantæ genus, flore semiflosculo AD, plurimis scilicet semiflosculis BE, constante, Embryoni CF, infidentibus & calyce GH, squamoso, oblongo, tenui comprehensis, Embryo autem deinde abit in semen I, pappis instructum K. His addi debet totius plantæ facies.

Tab. 267.

Lactucæ species sunt

Lactuca sativa C. B. Pin. 122. *Lactuca sativa, vulgaris, non capitata* J. B. 2. 997. *Lactuca sativa, folio Scariola* Lob. Icon. 241.

Lactuca foliis Endiviæ C. B. Pin. 122. *Lactuca Intybacea* Tabern. Icon. 423.

Lactuca maculosa C. B. Pin. 123. *Lactuca fusci ac veluti purpurei coloris* Dod. Pempt. 644.

Lactuca sativa, maxima, Austriaca, capitata, variegata. *Lactuca Caryophyllacea* vulgò H. L. Bat.

Lactuca Romana, longa, dulcis J. B. 2. 998. *Lactuca folio obscurius virente, femine nigro* C. B. Pin. 123. *Lactuca folio obscurius virente* Dod. Pempt. 644.

Lactuca crispa, laciniata J. B. 2. 999. *Lactuca crispa* C. B. Pin. 123. *Lactuca crispa, non capitata* Lob. Icon. 242.

Lactuca crispa, altera C. B. Pin. 123. *Lactuca crispa & tenuiter dissecta* J. B. 2. 999. *Lactuca crispa, ij.* Tabern. Icon. 423.

Lactuca folio oblongo, acuto C. B. Pin. 123. *Prodr.* 60. *Lactuca longo & valde angusto folio* J. B. 2. 999.

Lactuca capitata C. B. Pin. 123. *Lactuca sativa, vulgaris, capitata* J. B. 2. 997. *Lactuca sativa, sessilis sive capitata* Lob. Icon. 242.

Lactuca capitata, maxima, obscurè virens H. Amstel. in 12.

Lactuca sylvestris, costâ spinosâ C. B. Pin. 123. *Lactuca sylvestris sive Endivia multis dicta, folio laciniato, dorso spinoso* J. B. 2. 1003. *Lactuca sylvestris* Dod. Pempt. 646.

Lactuca sylvestris, Italica, costâ spinosâ, sanguineis maculis aspersa Par. Bat. *Lactuca maxima, Italica, Sanguineis maculis aspersa* Flor. Bat.

Lactuca sylvestris, odore viroso C. B. Pin. 123. *Lactuca sylvestris, lato folio, succo viroso* J. B. 2. 1002.

Lactuca viscosa, caule foliis obducto. *Chondrilla viscosa, caule foliis obducto* C. B. Pin. 130. *Chondrilla viscosa, Camploclarensis, caule* $\alpha\alpha\alpha\alpha\alpha\alpha\alpha\alpha$ Col. Part. 1. 240.

Lactuca perennis, humilior, flore caruleo. *Chondrilla carulea, altera, Cichorii sylvestris folio* C. B. Pin. 130. *Chondrilla vel Chondrilla carulea* J. B. 2. 1019. *Chondrilla carulea* Tabern. Icon. 176.

Lactuca perennis, humilior, flore albo. *Chondrilla altera*, *Cichorii sylvestris folio*, flore albo C. B. Pin. 130.

Lactuca sylvestris, angusto laciniato folio Bot. Monsp. App.

Lactuca Hispanica, maritima, fructicosa, spinosa. *Sonchus fruticosus*, *pe-træus*, *Africanus*, *spinosus Park Theat.* 804.

Lactuca montana, Dentis Leonis folio. *Sonchus lævis*, *laciniatus*, *luteus*, *minor*. C. B. Pin. 124. *Sonchus montanus*, *lævis*, *laciniatus*, *minor* C. B. Prodr. 61.

Lactuca montana, latifolia, laciniata, flore cæruleo. *Sonchus lævis*, *laciniatus*, *cæruleus*, vel *Sonchus Alpinus*, *cæruleus* C. B. Pin. 124. *Sonchus cæruleus*, *latifolius* J. B. 2. 1005. *Sonchus lævis*, *quartus*, flore cæruleo *Tabern. Icon.* 191.

Lactuca montana, latifolia, laciniata, flore albo. *Sonchus lævis*, *laciniatus*, *albus*, vel *Sonchus Alpinus*, *albus* C. B. Pin. 124. *Intybus* $\alpha\lambda\delta\beta\phi\omega\mu\alpha\sigma$ *Hercynica*, flore profusus candido *Thal.* 63.

Lactuca Canadensis, altissima, lat folia, flore leucophægo.

Lactuca Canadensis, altissima, angustifolia, flore pallidè luteo.

Lactuca vel à lactis copiâ, qua abundat vel ob lactis copiam, quam nutricibus afferre existimatur.

GENUS IV.

Sonchus. Laitron.

Tab. 263.

SONCHUS est plantæ genus, flore A, semisfoculoso, plurimis scilicet sem fofculis B, constante, embryoni C, infidentibus & calyce crasso D, comprehensis, qui per maturitatem conicus E, ferè evadit. Embryo autem abit deinde in semen G, pappis instructum H, thalamoque F, affixum.

Sonchi species sunt

Sonchus asper, non laciniatus C. B. Pin. 123. *Sonchus minus lacinosus*, *asperior sive spinosior* J. B. 2. 1014. *Sonchus lævis*, *tenerior* *Lob. Icon.* 235.

Sonchus asper, laciniatus, folio *Dentis Leonis* C. B. Pin. 124. *Sonchus laciniatus*, *spinosus* J. B. 2. 1016. *Sonchus aspera* *Matth.* 496.

Sonchus asper, non laciniatus, *Dipsaci* vel *Lactucæ foliis* C. B. Pin. 124. *Andryala major Dalechampii* *Lugd.* 563.

Sonchus asper, laciniatus, *Creticus* C. B. Pin. 124. *Prodr.* 60. *Chondrilla Cretica nomine missa*, *sem'ne crisso* J. B. 2. 1022.

Sonchus asper, *arborescens* C. B. Pin. 124. *Edit.* 2. *Hieracium arborescens*, *palustre Ejusd.* Pin. 127. *Edit.* 1. *Sonchus levior. Austriacus v. altissimus* *Clus. Hist.* cxlvij.

Sonchus repens, multis *Hieracium majus* J. B. 2. 1017. *Hieracium majus*, *folio Sonchi vel Hieracium Sonchites* C. B. Pin. 126. *Hieracium majus* *Lob. Icon.* 237.

Sonchus lævis, laciniatus, latifolius C. B. Pin. 124. *Sonchus minus lacinosus*, *mitior*, sive *minus spinosus* J. B. 2. 1024. *Sonchus lævis* *Dod. Pempt.* 643.

- Sonchus lævis*, laciniatus, latifolius, flore niveo C. B. Pin. 124. *Sonchus lævis*, *terrius*, *flore niveo* Tabern. Icon. 191.
Sonchus lævis, in plurimas & tenuissimas lacinias divisus C. B. Pin. 124. Prodr. 61. *Chondrilla lutea* J. B. 2. 1020.
Sonchus lævis, minor, paucioribus lacinis C. B. Pin. 124. *Sonchus laciniatus*, non spinosus J. B. 2. 1016. *Sonchus lævis*, *latifolius* Tabern. Icon. 190.
Sonchus lævis, angustifolius C. B. Pin. 124. *Sonchis affinis* Terracrepola J. B. 2. 1018. & *Chondrilla affinis* quædam laciniata an *Trinciastella* J. B. 2. 1021. *Sonchus lævis* Marthioli Lob. Icon. 236.
Sonchus angustifolius, maritimus C. B. Pin. 124. Prodr. 61.
Sonchus Tingitanus, Papaveris folio. *Chondrilla Tingitana*, *floribus luteis*, *Papaveris hortensis folio* H. L. Batt. App.

GENUS V.

Chondrilla. *Condriole*.

CHONDRILLA est plantæ genus, flore semisfosculo A, plurimis scilicet semisfosculis B, constante, embryoni C, infidentibus & calyce F, veluti tubulato ac cylindriciformi comprehensis. Embryo autem abit deinde in se-men D, pappis instructum E.

Tab. 148.

Chondrilla species sunt

- Chondrilla Juncea*, viscosa, arvensis, quæ prima Dioscoridis C. B. Pin. 130. *Chondrilla Juncea*, *viminea*, *arvensis* Tabern. Icon. 178. *Chondrilla viminea* J. B. 2. 1021.
Chondrilla Hieracii folio, annua. *Hieracium pulchrum* J. B. 2. 1025. *Hieracium montanum*, alterum, *λεπτομακρόφυλλον* Col. Part. 1. 248.
Condrilla Sonchi folio, flore luteo pallefcente. *Sonchus lævis*, *laciniatus muralis*, *parvis floribus* C. B. Pin. 124. *Lactuca sylvestris*, *mirorum*, *flore luteo* J. B. 2. 1004. *Sonchus sylvaticus*, *iiij.* Tabern. Icon. 194.
Chondrilla Sonchi folio flore purpurafcente, major. *Lactuca montana*, *purpureo-caruleo*, *major* C. B. Pin. 123. *Lactuca sylvatica*, *purpurea* J. B. 2. 1005. *Sonchus montanus*, *purpureus*, *περαπίταλον* Col. Part. 1. 244.
Chondrilla Sonchi folio, flore purpurafcente, minor. *Lactuca montana*, *purpureo-carulea*, *minor* C. B. Pin. 123. *Sonchus lævior*, *Pannonicus*, *iv.* *purpureo flore* Clus. Hist. cxiivij.
Chondrilla à voce Græca *χόδρος*, *Grumus*, quasi diceretur planta, in qua grumi concrefcent. Circa enim ipsos ramulos (ut ait Dioscorides) gummi reperitur Mastiches simile, Fabæ magnitudine, quod quidem cum Myrrha tritum & in linteo Olivæ instar appositum menses trahit.
Chondrilla differt à *Soncho* caterisque calycis formâ.

Lib. 1. cap. 16.

GENUS VI.

Zacintha.

- Tab. 269.* **Z**ACINTHA est plantæ genus, flore semiflosculo A, plurimis scilicet semiflosculis B, constante embryoni C, infidentibus & calyce D, squamoso comprehensis. Calyx autem deinde abit in capitulum quoddam E, striatum, cujus singulæ partes F, seu capsulæ semine turgescunt G, pappis instructum H. Zacinthæ speciem unicam novi.
- Zacintha sive Cichorium verrucarium Math. 505. *Chondrilla verrucaria, foliis Cichorii viridibus* C. B. Pin. 130. *Cichorium verrucosum sive Zacintha Hieracii adnumerandum* J. B. 2. 1013.
- Zacintha, ab Insula Zacintho, in qua abundare dicitur.

GENUS VII.

Scorzonera. *Scorsonere.*

- Tab. 269.* **S**CORZONERA est plantæ genus, flore A, semiflosculo, plurimis scilicet semiflosculis B, constante, embryoni C, infidentibus & calyce D, oblongo ac squamoso comprehensis. Embryo autem deinde abit in semen H, cortice G, seu involucro plerumque obductum & pappis instructum E F.
- Scorzonere species sunt
- Scorzonera latifolia, sinuata C. B. Pin. 275. *Tragopogon Hispanicus sive Escorzonera aut Scorzonera* J. B. 2. 1060. *Scorzonera major, Hispanica*, 1. *Clus. Hist. cxxxviij.*
- Scorzonera latifolia, sinuata, radice amarâ C. B. Pin. 275.
- Scorzonera latifolia, sinuata, floribus plenis C. B. Pin. 275.
- Scorzonera latifolia, altera C. B. Pin. 275. *Scorzonera major, Pannonica*, 1. *Clus. Hist. cxxxviij.*
- Scorzonera foliis nervosis C. B. Pin. 275. *Scorzonera Germanica, angustifolia Tabern. Icon. 602.*
- Scorzonera latifolia, humilis, nervosa C. B. Pin. 275. *Tragopogonis species sive Scorzonera humilis, latifolia* J. B. 2. 1061. *Scorzonera humilis, latifolia, Pannonica ij. Clus. Hist. cxxxviij.*
- Scorzonera angustifolia, prima C. B. Pin. 275. *Tragopogonis species sive Scorzonera humilis, angustifolia* J. B. 2. 1061. *Scorzonera humilis, angustifolia, Pannonica iij. Clus. Hist. cxxxviij.*
- Scorzonera angustifolia, altera C. B. Pin. 275. *Hieracium humile, vij. Clus. Hist. cxlj.*
- Scorzonera angustifolia, altera, radice amarâ C. B. Pin. 275.
- Scorzonera angustifolia, subærulea C. B. Pin. 275. *Tragopogonis species, sive Scorzonera major, angustifolia, subæruleo flore* J. B. 2. 1062. *Scorzonera angustifolia, elatior, Pannonica, iij. Clus. Hist. cxxxix.*
- Scorzonera Monspeliensis, folio crathfore. *Tragopogon. sive Scorzonera humilis, crathfore folio* Bor. *Monsp. App.*

- Scorzonera palustris, pulveriflora H. R. Par. *Scorzonera nostras*, *pulveriflora Mor. H. R. Blef.*
 Scorzonera laciniaris foliis. *Tragopogon laciniatum*, *luteum C. B. Pin. 274.*
Tragopogon folio laciniato, *flore pallido J. B. 2. 1059.* *Tragopogon laciniatis foliis Col. Phytog. 21.*
 Scorzonera capillaceo folio. *Hieracium capillaceo folio C. B. Pin. 129.*
Prodr. 66.
 Scorzonera Lusitanica, Plantaginis folio.
 Scorzonera Lusitanica, Gramineo folio, flore pallidè luteo.
 Scorzonera quasi Viperaria à voce Catalonica *Escorso*, quæ *Viperam* significat, Scorzonera differt à Lactuca tum feminis formâ, tum facie propria.

G E N U S VIII.

Tragopogon. *Barbe de Bouc.*

TRAGOPOGON est plantæ genus, flore semiflosculofo A, plurimis scilicet semiflosculis B, constante, embryoni C, infidentibus & calyce D, comprehensivis multifido quidem, sed nequaquam squamoso. Embryo autem deinde abit in semen F, membranâ E, seu involucreo obvolutum, pappis instructum G, thalamoque H, affixum.

Tab. 270.

- Tragopogonis species sunt
 Tragopogon pratense, luteum, majus C. B. Pin. 274. *Tragopogon flore luteo J. B. 2. 1059.* *Tragopogon Dud. Penpr. 256.*
 Tragopogon pratense, luteum, minus Mor. H. R. Blef.
 Tragopogon folio oblongo, sinuato C. B. Pin. 274. *Tragopogon folio sinuato Prodr. 129.*
 Tragopogon Porri folio, dilutè lanthino flore H. R. Par. *Tragopogon lato Porri folio, dilutè lanthino flore Jonq. Hort.*
 Tragopogon purpureo-cæruleum, Porri folio, quod Artifi vulgò C. B. Pin. 274. *Barbula Herci purpureo-cærulea Tabern. Icon. 599.*
 Tragopogon Porri folio, flore nigro-purpureo C. B. Pin. 274.
 Tragopogon Porri folio, flore cæruleo C. B. Pin. 274.
 Tragopogon Porri folio, flore albo C. B. Pin. 274.
 Tragopogon Gramineo folio, suaverrubente flore Col. Part. 1. 231. *Tragopogon Gramineis foliis hirsutis C. B. Pin. 275.*
 Tragopogon purpureo-cæruleum, Crocifolium C. B. Pin. 275. *Tragopogon Crocifolium, montanum, flore nigro-purpureo Col. Part. 1. 230.*
 Tragopogon parvum, ex luteo purpurascens C. B. Pin. 274. *Tragopogon parvum flore Chondrilla purpureo-cærulea Lob. Obs. 297.*
 Tragopogon hirsutum C. B. Pin. 274. *Tragopogon Apulum, humile, hirsutum, luteum Col. Part. 1. 233.*
 Tragopogon differt à Scorzonera, calycis forma.
 Tragopogon à vocibus Græcis *ἄρως* *Hercus*, & *τίρον* *Barba*, propter semina ut ita dicam barbata, seu pappis instructa, quæ dum calyce obvol-

Lib. 8. cap. 173. vuntur barbam Hircinam quodammodo æmulantur; è summo enim calyce (ut ait Dioscorides) prolixa erumpit lanugo à qua sibi nomen ascivit.

SECTIO II.

De Herbis flore semiflosculoso, semine nullis pappis instructo.

GENUS I.

Catanance.

Tab. 271. **C**ATANANCE est plantæ genus, flore A, semiflosculoso, plurimis scilicet semiflosculis B, constante, embryoni C, insidentibus & calyce F, squamoso comprehensis, Embryo autem deinde abit in semen D, capitulo folio E, instructum, in ipso calyce G, reconditum.

Catanances species sunt

Catanance quorundam Lugd. 1190. *Catanance Dalechampi*, flore Cyani, folio Coronopi J. B. 3. 26. *Chondrylla carulea*, Cyani capitulo C. B. Pin. 130.

Catanance flore pleno, cæruleo. *Catanance affinis Sesamoides parvum*, flore magis completo Camerarii J. B. 3. 27. *Chondrilla carulea*. Cyani capitulis, altera C. B. Pin. 130.

Catanance flore luteo, latiore folio. *Stabe Plantaginis folio* P. Alp. Exot. 286.

Catanance flore luteo, angustiore folio. *Stabe Plantaginis folio*, angustifolia H. Catbol.

GENUS II.

Hedynois.

Tab. 271. **H**EDYNOIS est plantæ genus, flore A semiflosculoso, plurimis scilicet semiflosculis B, constante, embryoni C, insidentibus & calyce D, comprehensis. Is autem deinde abit in fructum E, quasi Meloniformem, gemino semine foetum F; aliud nempe capitulo quodam instrui ut GH, & medullium floris occupat, aliud oram tenet veluti umbilicatum IL, & calycis folio ceu capsula obvolutum IK.

Hedynoidis speciem unicam novi.

Hedynois annua. *Hieracium capitulum inclinans*, semine adunco C. B. Pin. 128. *Hieracium florem inclinans* J. B. 2. 1032. *Hieracium facie Hedynois*, Lob. Icon. 239.

GENUS III.

Cichorium. Chicorée.

Tab. 272. **C**ICHORIUM est plantæ genus, flore A semiflosculoso. plurimis scilicet semiflosculis B, constante embryoni C, insidentibus & calyce D, comprehensis, qui deinde contrahitur & veluti in capsulam abit E, seminibus foetam F, an-

gulatis ac quasi cuneiformibus, umbilicatis G.

Chicorii species sunt.

Cichorium sylvestre officinarum C. B. Pin. 125. *Cichorium sylvestre*, *Picris* Dod. Pempt. 635. *Cichorium sylvestre* J. B. 2. 1007. *Chicorée sawage*.

Cichorium sylvestre, flore roseo C. B. Pin. 126.

Cichorium sylvestre, flore albo C. B. Pin. 126.

Cichorium sylvestre, folio prorsus integro C. B. Pin. 125.

Cichorium sativum C. B. Pin. 125. J. B. 2. 1007.

Cichorium sativum, florum semiflosculis laciniatis.

Cichorium sativum, flore albo C. B. Pin. 125.

Cichorium latifolium sive Endivia vulgaris. *Intybus sativa*, *latifolia*, sive *Endivia vulgaris* C. B. Pin. 125. *Intybum sativum*, *latifolium* J. B. 2. 1011. *Intybus major*, *sativa*. *Cichorium domesticum* Tabern. Icon. 173.

Cichorium latifolium sive Endivia vulgaris, floribus candidis. *Intybus sativa*, *latifolia*, sive *Endivia vulgaris*, *floribus candidis* C. B. Pin. 125.

Cichorium angustifolium, sive Endivia vulgaris. *Intybus sativa*, *angustifolia* C. B. Pin. 125. *Intybum sativum*, *angustifolium* J. B. 2. 1011. *Serium*. *Cichorium sativum*, *minus* Tabern. Icon. 174.

Cichorium angustifolium sive Endivia angustifolia, flore albo. *Intybum minus*, *album* Tabern. Icon. 174.

Cichorium crispum. *Intybus crispa* C. B. Pin. 125. *Intybum sativum*, *crispum* J. B. 2. 1011. *Intybus crispa*, *Endivia crispa* Tabern. Icon. 173.

Cichorium spinosum, Creticum C. B. Prodr. 62. *Cichorium spinosum* C. B. Pin. 126. J. B. 2. 1013.

Cichorium ex semine Cretici degener seu spinis carens.

Cichorium Ægyptiacum nomen potius quam Græcum videtur; nam ex Plinio, *Intybum in Ægypto Cichorium vocant, quod sylvestre sit, sativum autem Serin quod est minus & venosius.* Lib. 20. cap. 8.

GENUS IV.

Lampšana.

LAMPŠANA est plantæ genus, flore A, semiflosculoso: plurimis scilicet semiflosculis B, constante, embryoni C, insidentibus & calyce D, comprehensis monophyllo & multifido, qui deinde abit in capsulam E, striatam, seminibus scetam F, ut plurimum tenuibus & acutis. Tab. 272.

Lampšanæ speciem unicam novi.

Lampšana Dod. Pempt. 675. J. B. 2. 1028. *Soncho affinis Lampšana domestica* C. B. Pin. 124.

GENUS V.

Rhagadiolus.

RHAGADIOLUS est plantæ genus, flore A, semiflosculoso, plurimis scilicet semiflosculis B, constante, embryoni C E, insidentibus, à cuius capil- Tab. 273.

480 INSTITUTIONES REI HERBARIÆ.

lamento F, perfodi solet pars posterior D, semisfosculi autem à calyce G, comprehenduntur, cujus folia H, deinde abeunt in totidem vaginas I, ut plurimum stellæ in modum dispositas L, semine I, K, fœtas, plerumque longo K, & acuto.

Rhagadioli speciem unicam novi.

Rhagadiolus alter Cæslp. 511. *Hieracium siliquâ falcatâ C. B. Pin. 128.*
Hieracium stellatum J. B. 2. 1014. Hieracium Narbonense, falcatum Lob.
Icon. 240.

G E N U S VI.

Scolymus. *Epine jaune.*

Tab. 273.

SCOLYMUS est plantæ genus, flore A, semisfosculofo, plurimis scilicet semisfoculis B, constante, embryoni D, infidentibus, à cujus capillamento K, perfodi solet pars posterior C, semisfoculi autem separantur ab invicem à foliolo E, comprehenduntur calyce X, squamoso. Embryo verò deinde abit in semen F, foliolo D, adhærescens thalamoque I, affixum.

Scolymi species sunt.

Scolymus Chrysanthemus C. B. Pin. 384. *Spina lutea J. B. 3. 84. Carduus Chrysanthemus Dod. Pempt. 725.*

Scolymus Chrysanthemus, annuus A. R. Par. 111. *Scolymus Chrysanthemus, annuus Bor. Monsp. Scolymus Theophrasti Narbonensis Clus. Hist. cliij.*

Scolymus Chrysanthemus, Africanus, procerior H. R. Par.

C L A S S I S XIV.

D E

H E R B I S E T S U F F R U T I C I B U S,

Flore radiato.

Tab. 274.

FLOS RADIATUS duas partes habet, quarum media B *Discus* appellatur ex fosculis D, tota constans, altera verò C, quæ limbum occupat *Corona* dicitur ex semisfoculis F, rarò ex petals planis ^a confecta. Fosculi autem & semisfoculi embryonibus E G, insidere solent & calyce H, comprehendi thalamo O affixi. Embryones deinde abeunt in semina, modò

^b Tab. 284. H I pappis L M, modò capitulis ^b foliatis instructa, nunc utrisque ^c carentia, ^c Tab. 280. K. nunc quasi ^d marginata. Ex his alia obvolvuntur ^e capsulâ, alia folio- ^d Tab. 283 R Q. lis ^f quibusdam ad perpendiculum positis inter se distinguuntur, ^e Tab. 284 O. ^f Tab. 285. M.

SECTIO

SECTIO I.

De Herbis flore radiato, semine pappi instructo.

GENUS I.

Aster.

ASTER est plantæ genus, flore A, radiato: cujus scilicet discus B, ex plurimis flocculis D; corona verò C, ex semiflocculis F, componitur, embryonibus EG, insidentibus & calyce H, squamoso comprehensis. Embryones autem deinde abeunt in semina I, K, N, pappi L, M, instructa, thalamoque O, affixa. Tab. 274.

Asteris species sunt

Aster Atticus, cæruleus, vulgaris C. B. Pin. 267. *Aster Atticus, purpureo flore J. B. 2. 1044. Aster Atticus Dod. Pempt. 266.*

Aster Atticus, vulgaris, flore albo C. B. Pin. 267. *Aster Atticus, albo flore J. B. 2. 1034.*

Aster hirsutus, Austriacus, cæruleo magno flore, foliis subrotundis C. B. Pin. 267. *Aster hirsutus, Austriacus, cæruleo magno flore C. B. Prodr. 124.*

Aster montanus, cæruleus, magno flore, foliis oblongis C. B. Pin. 267. *Aster purpureus, montanus J. B. 2. 1045. Aster vij. Austriacus, v. Clus. Hist. xv.*

Aster Alpinus, flore purpurascente Raii Hist. 268.

Aster montanus, cæruleus, omnium minimus H. R. Par.

Aster Atticus, Alpinus alter C. B. Pin. 267. *Aster Atticus, cæruleus, Alpinus, Cam. Epit. 905.*

Aster Tripolii flore C. B. Pin. 267. *Aster Atticus, Monspelienfis, purpureus, angustioribus foliis J. B. 2. 1045. Aster minor, Narbonensium, Tripolii flore, Linaria folio Lob. Icon. 349.*

Aster latifolius, Tripolii flore H. R. Par. *Aster Tripolii flore, latifolius Mor. H. R. Blef.*

Aster arvensis, cæruleus acris. *Conyza cærulea, acris C. B. Pin. 265. Senecio sive Erigeron cæruleus, aliis Conyza cærulea J. B. 2. 1043. Erigeron quantum Dod. Pempt. 641.*

Aster Atticus, cæruleus, major. *Conyza cærulea, Alpina, major C. B. Pin. 265. Prodr. 124.*

Aster Atticus, cæruleus minor. *Conyza cærulea, Alpina, minor C. B. Pin. 265. Conyza cærulea, Alpina, minor Prodr. 124.*

Aster maritimus, palustris, cæruleus, Salicis folio. *Tripolium majas, cæruleum C. B. Pin. 267. Tripolium Dod. Pempt. 379. Tripolium majas J. B. 2.*

1064.

- Aster maritimus, palustris, cæruleus, minor. *Tripolium minus* Lob. Icon. 298. J. B. 2. 1064.
- Aster maritimus, palustris, albus, minor. *Aster maritimus*, *Tripolium dictus*, flore albo H. Amstel. in 12.
- Aster Pyrenæus, præcox, flore cæruleo, majori H. R. Par. *Aster præcox*, flore cæruleo, majori Mor. H. R. Bles.
- Aster Autumnalis, elatior, flore cæruleo, minore H. R. Par. *Aster Americanus*, *latifolius*, *maximus*, *puniceis caulibus* H. L. Bat. App.
- Aster novæ Belgicæ, latifolius, umbellatus, floribus dilutè violaceis H. L. Bat.
- Aster novæ Angliæ, altissimus, hirsutus, floribus omnium maximis, purpureo-violaceis Prodr. Par. Bat. & Par. Bat.
- Aster Canadensis, subhirsutus, Salicis folio, serotinus, flore cæruleo.
- Aster serotinus, procerior, ramofus, Bellidis sylvestris flore H. R. Par. *Aster flore Bellidis sylvestris*, minoris Mor. H. L. Bles. 25.
- Aster serotinus, ramofus, alter, flore purpurascente H. R. Par. *Aster elatior*, flore cæruleo, minore, *Bellidis minoris* Mor. H. R. Bles.
- Aster novæ Belgicæ, latifolius, paniculatus, floribus saturatè violaceis H. L. Bat.
- Aster Africanus, ramofus, Hyssopi foliis, floribus cæruleis Oldenl.
- Aster Africanus, ramofus, Hyssopi foliis, floribus albis Oldenl.
- Aster ramofus, annuus, Canadensis Mor. *Bellis ramosa*, *umbellifera* Corn. Pluk. *Almag. Bot.*
- Aster Africanus, Heliochrysi folio Oldenl.
- Aster Atticus, luteus, montanus, villosus, magno flore C. B. Pin. 267. *Aster montanus*, flore luteo, magno, hirsutus, quibusdam *Oculus Christi* J. B. 2. 1046. *Aster montanus*, hirsutus Lob. Icon. 350.
- Aster montanus, luteo magno flore C. B. Pin. 267. *Aster montanus* Lob. Icon. 350.
- Aster luteus, radice odorâ C. B. Pin. 266. *Asteris species*, an *Baccharis* Col. Part. 1. 253.
- Aster pratensis, autumnalis, Conyzæ folio. *Conyza media*, *Asteris flore luteo vel tertia Dioscoridis* C. B. Pin. 265. *Conyza media* Matthioli, flore magno, luteo, humidis locis proveniens J. B. 2. 1050. *Conyza media* Dod. Pempt. 52.
- Aster pratensis, Alpinus flore aureo. *Conyza aquatica*, *Asteris flore aureo* C. B. Prodr. 124.
- Aster Pannonicus, lanuginosus, luteus. *Conyza Pannonica*, *lanuginosa* C. B. Pin. 265. *Asteri montano*, hirsuto, magno flore, sive *Oculo Christi* similis si non idem, sive *Conyza tertia* Clusii J. B. 3. 1047. *Conyza iij. Austriaca* Clus. Hist. xx.
- Aster Alpinus, pilosissimus. *Conyza Alpina*, *pilosissima* C. B. Pin. 265. *Conyza Helenitis*, *pilosa* Lob. Icon. 348. J. B. 2. 1052.
- Aster incanus, Verbasci folio, villosus. *Conyza incana* C. B. Pin. 265. *Conyza Helenitis*, *mellita*, *incana* Lob. Icon. 347. J. B. 2. 1052.
- Aster saxatilis, foliis glutinosis, villosis & graveolentibus. *Conyza montana*

- foliis glutinosis, pilosis C. B. Pin. 265. *Conyza montana Myconi, folio Hyssopi vulgaris, villosa* J. B. 2. 1054. *Conyza montana* Lugd. 1201.
- Aster montanus, luteus, foliis oblongis. *Conyza montana, lutea, foliis oblongis* C. B. Pin. 265. *Conyza major, altera Thal. Tab. 11.*
- Aster palustris, luteus, folio longiori lanuginoso. *Conyza affinis* C. B. Pin. 265. *Britannica Conyzoides quibusdam, Aster Pannonicus Clusio* J. B. 2. 1047. *Britannica vera Dalechampii* Lugd. 1082.
- Aster maritimus, folio tereti, crasso, tridentato. *Cyrtimum maritimum flore Asteris Attici* C. B. Pin. 288. *Cyrtimum marinum, tertium Matthiolo, flore luteo Bupththalmi* J. B. 3. 106. *Cyrtimum Chrysanthemum* Dod. Pempt. 706.
- Aster palustris; laciniatus, luteus. *Conyza aquatica, laciniata* C. B. Pin. 266. *Conyza Heleniis, foliis laciniatis* Lob. Icon. 347.
- Aster palustris, parvo flore globoso. *Conyza major, flore globoso* C. B. Pin. 266. *Conyza media minor species, flore vix radiato* J. B. 2. 1050. *Conyza minima* Dod. Pempt. 52.
- Aster maritimus, tuberosus, luteus. *Conyza marina*, Lugd. 1366. J. B. 2. 1055.
- Aster montanus, luteus, Salicis glabro folio C. B. Pin. 266. *Conyza media, Monspelienfis quibusdam Asteris Attici genus, folio glabro rigido* J. B. 2. 1049. *Bubonium luteum* Tabern. Icon. 337.
- Aster Conyzoides, odoratus, luteus Eyll.
- Aster Alpinus, luteus, Conyza vulgaris folio.
- Aster Verbasci folio H. R. Par. *Aster tomentosus, luteus, Verbasci folio* Bocc. 60. *Astero di Ragusa, con foglie di Verbascio* Zan. 33.
- Aster Americanus Primulae Veris folio, flore luteo, amplo, calyce crasso Plum.
- Aster Americanus, Primulae-Veris folio, flore singulari, purpureo Plum.
- Aster Americanus, frutescens, Stoechadis Citrinae folio, flore umbellato, aureo Plum.
- Aster Americanus, Jacobae folio amplissimo, subtus incano Plum.
- Aster Aethiopicus, Stoechadis foliis, flore aureo H. L. Bat.
- Aster omnium maximus, Helenium dictus. *Helenium vulgare* C. B. Pin. 276. *Helenium sive Enula Campana* J. B. 3. 108. *Helenium* Dod. Pempt. 344. *Aunée.*
- Aster, à voce Græca ἀστὴρ *Stella*; nam ex Dioscoride florem habet, foliis stellæ modo radiatis. Lib. 4. cap. 1204

GENUS II.

Virga aurea. *Verge dorée.*

VIRGA AUREA est plantæ genus, flore A, radiato, cujus scilicet discus B, ex plurimis flosculis D, corona verò X, ex semiflosculis F, componitur, embryonibus E, G, insidentibus & calyce squamoso CK, comprehensus, Embryones autem deinde abeunt in semen H, pappis inf. Tab. 275.

P P p ij

tracta I. His notis adfendi sunt flores LM, longa ferie in fummis ramulis nascentes.

Virga aureæ species sunt

Virga aurea latifolia, ferrata C. B. Pin. 268. *Virga aurea sive Solidago Saracenicæ, latifolia, ferrata J. B. 2. 1063. Virga aurea margine crenato Dod. Pempt. 142.*

Virga aurea latifolia, ferrata, foliis lineis albis notatis C. B. Pin. 268.

Virga aurea vulgaris, latifolia J. B. 2. 1062. *Virga aurea, angustifolia, minus ferrata C. B. Pin. 268. Virga aurea Dod. Pempt. 142.*

Virga aurea angustifolia, minus ferrata, flore albo C. B. Pin. 268. *Symphytum petraeum, iij. flore albo Tabern. Icon. 561.*

Virga aurea montana, latiore folio glabro H. R. Par.

Virga aurea montana, latiore folio hirsuto H. R. Par.

Virga aurea Alpina, Laurinis rigidioribus foliis Bocc. Mus. Part. 2. 31. Tab. 16.

Virga aurea longo molli & lanceolato folio, Alpina Bocc. Mus. Part. 2. 34. Tab. 30.

Virga aurea angustifolia, paniculâ speciosâ, Cana lensis H. R. Par.

Virga aurea Cana lensis, hirsuta, paniculâ minus speciosâ H. R. Par.

Virga aurea Limonii folio, paniculâ uno versu dispositâ H. R. Par. *Virga aurea Mexicana C. B. Pin. App. 517.*

Virga aurea omnium minima H. R. Par. *Virga aurea omnium minima, floribus maximis Par. Bat.*

Virga aurea Virginiana, annua Zan. 205. *Aster Canadensis, annuus, flore papposo H. R. Par. Conyza Canadensis, annua, acris, alba, Linaria folio Bocc. Rarior. Plant. 85.*

Virga aurea major, foliis glutinosis & graveolentibus, *Conyza mas Theophrasti, major Dioscoridis C. B. Pin. 265. Conyza major, Mospeliensis, odorata J. B. 2. 1053. Conyza major Dod. Pempt. 51.*

Virga aurea major, foliis glutinosis & graveolentibus, Gallas ferens, *Conyza major, capitata seu globosa Bocc. Rarior. Plant. 14.*

Virga aurea minor, foliis glutinosis & graveolentibus, *Conyza femina Theophrasti, minor Dioscoridis C. B. Pin. 265. Conyza minor, vera Lob. Icon. 346.*

Virga aurea Lusitanica, fruticosa, longissimo, angustissimo & glutinoso folio.

Virga aurea patula, foliis auritis, floribus dilutè purpurascens. *Asteriscus latifolius, autumnalis Corn. 64.*

Virga aurea patula, foliis non auritis, floribus dilutè purpurascens. *Asteriscus autumnalis, alter, folio longiore H. R. Par. App.*

Virga aurea latifolia, floribus saturè violaceis. *Aster novæ Angliæ latifolius, paniculatus, floribus saturè violaceis H. L. Bat.*

Virga aurea parula, foliis undulatis, floribus dilutè purpurascens. *Aster novæ Angliæ, purpureus, Virga aurea facie & foliis undulatis Par. Bat.*

Virga aurea Tripolii floribus. *Aster novæ Angliæ, Tripolii floribus in spiculis longis dispositis Prodr. Par. Bat.*

- Virga aurea Canadensis, folio subrotundo, serrato, glabro. *Virga aurea Canadensis*, *Asterisci folio* Par. Bat.
- Virga aurea Canadensis, latissimo folio glabro.
- Virga aurea Canadensis, altissima, folio subtus incano.
- Virga aurea novæ Angliæ, lato rigi toque folio Par. Bat. *Virga aurea ex nova York, foliis Symphyti majoris, hirsutis* Schol. Bot.
- Virga aurea Canadensis, humilior, Linariæ folio. *Aster nova Angliæ, Linariæ folio, Chamemeli flore* Prodr. Bat. *Aster nova Angliæ, Linariæ foliis, Chamemeli floribus* Par. Bat.
- Virga aurea Canadensis, humilior, Salicis minoris folio.
- Virga aurea Americana, flore maximo, Asphodeli radice Plum.
- Virga aurea, à florum colore & ordine nomen invenit.

GENUS III.

Jacobæa. *Jacobée.*

JACOBÆA est plantæ genus, flore A, radiato, cujus scilicet discus B, ex plurimis flosculis D, corona verò C, ex semiflosculis F, componitur, embryonibus E G, insidentibus & calyce H, tubiformi ac multifido comprehensis. Embryones autem deinde abeunt in semina I, pappis instructa K, thalamoque L, affixa.

Tab. 276.

Jacobææ species sunt

- Jacobæa vulgaris, laciniata C. B. Pin. 131. *Jacobæa vulgaris* J. B. 2. 1057.
Jacobæa Dod. *Pempt.* 642.
- Jacobæa vulgaris, foliis instar Eruçæ laciniatis C. B. Pin. 131.
- Jacobæa vulgaris, foliis ad Raphanum accedentibus C. B. Pin. 131.
- Jacobæa altissima, Lusitanica, tenuissimè laciniata.
- Jacobæa latifolia, palustris sive aquatica Raii Hist. 285.
- Jacobæa Alpina, foliis subrotundis, serratis C. B. Pin. 131. *Conyza Alpina* J. B. 2. 1055. *Jacobæa Alpina, foliis rotundis, serratis* Prodr. 69.
- Jacobæa montana, integro, rotundo folio Barr. Icon. *Bocc. Mus. Part. 2. Tab. 49.*
- Jacobæa montana integro sublongo folio Barr. Icon.
- Jacobæa montana, Bætonicæ folio Barr. Icon. *Bocc. Mus. Part. 2. Tab. 49.*
- Jacobæa Alpina, foliis longioribus, serratis. *Virga aurea angustifolia, serrata, sive Solidago Saracenicæ* J. B. 2. 1063. *Virga aurea angustifolia, serrata* C. B. Pin. 268. *Consolida aurea* Tabern. Icon. 556.
- Jacobæa palustris, altissima, foliis serratis. *Conyza palustris, serratifolia* C. B. Pin. 266. *Virga aurea sive Solidaginis angustifoliae affinis. Lingua avis Dalechampii* J. B. 2. 1063. *Consolida palustris* Tabern. Icon. 555.
- Jacobæa prævensis, altissima, Limonii folio. *Virga aurea major vel Doria* C. B. Pin. 268. *Panax Chironeum Theophrasti* Tabern. Icon. 871. *Alisma Monspeliensium sive Doria* J. B. 2. 1064.
- Jacobæa pratensis, altissima, Limonii folio; floribus densioribus. *Virga aurea*

PPP iij.

- rea major, altera, ex *Doria degener* H. R. Par.
Jacobæa Sicula, Glacti folio. *Jacobæa Ætnea*, *Glacti folio leviter dentato*,
umbellifera H. Cathol.
Jacobæa Chrysanthemum Cretici folio glauco,
Jacobæa tenuissimè laciniata Buphtalmi flore H. R. Par. *Jacobæa Sicula*,
Chrysanthemum facie Bocc. Rarior. Plant. 66.
Jacobæa Hispanica, Rotifmarini folio. *Jacobæa Criuhmi littorei foliis* Mor.
H. R. Blef. *Jacobæa Lini folio*, *Hispanica & Italica* Bocc. Mus. Part. 2.
Tab. 49.
Jacobæa multifida, umbellata, annua Bocc. Rarior. Plant. 94.
Jacobæa Senecionis folio incano, perennis Raii Hist. 285.
Jacobæa Senecionis folio Mor. R. Blef.
Jacobæa maritima, Senecionis folio crasso & lucido, Massiliensis. *Jacobæa*
maritima, minima, glabra, Senecionis folio, Italica Barr. Icon.
Jacobæa Hispanica, minùs laciniata, petalis brevissimis. *Senecio folio non*
laciniato J. B. 2. 1043. C. B. Pin. 131. *Senecionis genus Myconi* Lugd.
577.
Jacobæa Pannonica, 1. Cluf. Hist. xxj. *Senecio incanus*, pinguis C. B. Pin.
131. *Senecio hirsutus, viscidus, major, odoratus* J. B. 2. 1043. *Erigeron*
tomentosum, alterum Lob. Icon. 226.
Jacobæa montana, lanuginosa, angustifolia, non laciniata C. B. Pin. 131.
Jacobæa Pannonica, folio non laciniato J. B. 2. 1058. *Jacobæa ij.* Cluf. Hist.
xxij.
Jacobæa maritima, non laciniata, lanuginosa, latifolia.
Jacobæa foliis amplioribus incanis Mor. H. R. Blef.
Jacobæa maritima C. B. Pin. 131. *Jacobæa marina sive Cineraria* J. B. 2.
1058. *Marina Jacobæa & Artemisia marina Neotericorum sive Cineraria*
Lob. Icon. 227.
Jacobæa maritima sive Cineraria latifolia C. B. Pin. 131. *Prodr.* 69.
Jacobæa ex maritimo semine degener H. R. Par.
Jacobæa Alpina, Absinthii folio, humilior. *Chrysanthemum Alpinum, inca-*
num, foliis laciniatis C. B. Pin. 134. *Chrysanthemum Alpinum, Judenber-*
gense, Jacobæa affine J. B. 2. 1058. *Chrysanthemum Alpinum*, 1. Cluf. Hist.
333. *Jacobæa Alpina, pumila* Bocc. Mus. Part. 2. Tab. 8.
Jacobæa incana, Pyrenaica, saxatilis & latifolia.
Jacobæa integro & crasso Hieracii folio. *Doronicum integro & crasso Hieracii*
folio Bot. Monsp. App.
Jacobæa Pyrenaica, Persicæ folio. *Doronicum Pyrenaicum, Persicæ folio*,
glabrum Schol. Bot.
Jacobæa foliis Ferulaceis, flore majore. *Chrysanthemum Hispanicum, tenuifa-*
lium Mor. H. R. Blef.
Jacobæa foliis Ferulaceis flore minore. *Chrysanthemum Alpinum, foliis*
Abrotoni multifidis C. B. Pin. 134. *Chrysanthemum Alpinum, ij.* Cluf.
Hist. 334. *Chrysanthemum Alpinum, Etsherianum, Jacobæa affine* J. B. 2.
1058.
Jacobæa Africana, frutescens, Abrotoni folio Oldenl.

- Jacobæa Africana, frutescens, Hormini folio Oldenl.
 Jacobæa Africana, Sonchi folio Oldenl.
 Jacobæa Africana, Dentis Leonis folio Oldenl.
 Jacobæa Africana, Abfynthii foliis Oldenl.
 Jacobæa Africana, foliis integris, undularis & crispis Oldenl.
 Jacobæa Africana, laciniata, latifolia, flore purpureo Oldenl.
 Jacobæa Africana, laciniata, angustifolia, flore purpureo Oldenl.
 Jacobæa Africana, radice tuberosâ H. L. Bat. App. *Jacobæa affinis radice tuberosa*, *Capitis Bonæ Spei Breyn. Cent. 1. 138.*
 Jacobæa Americana, arborescens, Helenii folio lucido Plum.
 Jacobæa Americana, foliis Salicis ad margines villosis Plum.
 Jacobæa Americana, humi fusa, Hyperici foliis Plum.
 Jacobæa quasi flos Sancti Jacobi.

GENUS IV.

Tussilago. *Pas d'Asne.*

TUSSILAGO est plantæ genus flore A, radiato, cujus scilicet discus B, ex plurimis flosculis D, corona verò C, ex semiflosculis F, componitur, embryonibus E, G, insidentibus & calyce L, multifido comprehensis. Embryones autem deinde abeunt in semina I, pappis instructa H, thalamoque K, affixa. His notis addendum est flores prius quam folia nasci.

Tab. 276.

Tussilaginis speciem unicam novi.

Tussilago vulgaris C. B. Pin. 197. *Tussilago J. B. 3. 563. Bechium sive Farfara Dod. Pempt. 596.*

Tussilago, à sedanda tussi.

GENUS V.

Doronicum. *Doronic.*

DORONICUM est plantæ genus, flore A, radiato, cujus scilicet discus X, ex plurimis flosculis B, corona verò Z, ex semiflosculis C, componitur, embryonibus D, E, insidentibus & calyce F, pelviformi & multifido comprehensis. Embryones autem deinde abeunt in semina G, pappis instructa K, thalamoque I, affixa.

Tab. 277.

Doronici species sunt

Doronicum radice dulci C. B. Pin. 184. *Doronicum folio subrotundo, serrato J. B. 3. 17. Doronicum iij. Austriacum, ij. Clus. Hist. xvij.*Doronicum radice Scorpii brachiata C. B. Pin. 184. *Doronicum brachiata radice, Cancris forcipularum ritu Lob. Icon. 649.*Doronicum radice Scorpii C. B. Pin. 184. *Doronicum latifolium Clus. Hist. xvj.*Doronicum Plantaginis folio C. B. Pin. 184. *Doronicum folio serè Plantaginis oblongo J. B. 3. 18. Doronicum minus officinarum Lob. Icon. 649.*

- Doronicum Plantaginis folio, alterum C. B. Pin. 185. *Doronicum Germanicum*, foliis semper ex adverso nascentibus, villosis J. B. 3. 19. *Alisma Matiboli* seu *Plantago montana* Ejusd. 3. 20. *Damaſonium* 1. *Dioscoridis Tabern. Icon.* 738.
- Doronicum longifolium, hirsutie asperum C. B. Pin. 185. *Doronici species ex Horto Ferrariensi*, folio longo, hirsuto J. B. 3. 19. *Doronicum ij. Austriacum* 1. *Clus. Hist.* xvij.
- Doronicum latifolium, magno flore C. B. Pin. 185. *Doronicum folio lato, flore magno* J. B. 3. 17. *Doronicum iij. Stiriacum* *Clus. Hist.* xvij.
- Doronicum maximum, foliis caulem amplexantibus C. B. Pin. 185. *Doronicum maximum foliis Hyoscyami Peruviani modo caulem amplectentibus* J. B. 3. 18. *Doronicum vij. Austriacum ij.* *Clus. Hist.* xix.
- Doronicum nigra radice, Campoclarensis Col. Part. 2. 36.
- Doronicum Plantaginis folio, Lusitanicum.
- Doronicum differt à Jacobæâ calycis formâ unde *Doronicum Pyrenaicum Persica foliis, glabrum* *Scol. Bot.* ad Jacobæam revocandum existimo.

S E C T I O II.

De Herbis, flore radiato, seminibus capitulo foliato instructis.

G E N U S I.

Tagetes. *Oeillet d'Inde.*

Tab. 278.

TAGETES est plantæ genus, flore A, radiato, cujus scilicet discus B, ex plurimis flosculis D, E, F, multifariam incisus; corona verò C, ex semifloiculis G, componitur, embryonibus H, I, K, L, insidentibus & calyce M N, monophyllo & tubulato comprehensis. Embryones autem deinde abeunt in semina P, angulara, capitulo foliato R, instructa, & thalamo O Q, affixa: occurrunt plerique flores ex flosculis situlosis S T, compositi.

Tagetis species sunt

- Tagetes maximus, rectus, flore simplici, ex luteo pallido J. B. 3. 100. *Tanacetum Africanum majus simplici flore* C. B. Pin. 133. *Flos Africanus major, simplici flore* *Tabern. Icon.* 13.
- Tagetes maximus, rectus, flore maximo, multiplicato J. B. 3. 100. *Tanacetum sive Flos Africanus major, flore pleno* C. B. Pin. 132. *Flos Africanus major, aureus, multiflorus* *Tabern. Icon.* 13.
- Tagetes Indicus, minor, simplici flore, sive Caryophyllus Indicus sive Flos Africanus J. B. 39. 8. *Tanacetum Africanum seu Flos Africanus, minor* C. B. Pin. 133. *Flos Africanus minor, flore simplici* *Tabern. Icon.* 12.
- Tagetes Indicus, minor, multiplicato flore J. B. 3. 99. *Flos Africanus, minor, multiflorus* *Tabern. Icon.* 12. *Tanacetum Africanum sive Flos Africanus minor, flore pleno* C. B. Pin. 133.
- Tagetes Indicus, minor, flore pleno, luteo-rubefcente. *Caryophyllus Indicus*

- dicus, plenus, flore luteo-rubescente, minor Eyst.*
 Tagetes Indicus, medius, flore luteo-pallido J. B. 3. 99.
 Tagetes Indicus, medius, flore luteo, multiplicato H. L. Bat.
 Tagetes Indicus, flore simplici, fistuloso H. L. Bat. *Tanacetum sive Flos Mexicanus, flore fistuloso, simplici C. B. Pin. 133. Caryophyllus Mexicanus, flore fistuloso simplici Col. Part. 2. 46.*
 Tagetes Indicus, flore fistuloso, duplicato H. L. Bat. *Tanacetum sive Flos Mexicanus, flore fistuloso, pleno C. B. Pin. 133. Caryophyllus Mexicanus, alter, polyanthos, fistuloso flore Col. Part. 2. 48.*
 Tagetes Indicus, minimus, flore fericea hirsutie obsito H. L. Bat. *Tanacetum Africanum, minimum, fericea hirsutie obsitum C. B. Pin. 133. Caryophylli Hispani dicti varietas septima & octava Col. Descript. Part. 2. 47.*
 Tagetes foliis tenuissimè divisis. *Tanacetum Africanum, foliis tenuissimè divisis C. B. Pin. 133. Caryophylli Hispani dicti varietas nona Col. Descript. Part. 2. 47.*
 Tagetis species flore fructuque carentes foliis foetidis & ad nervum ferè incisis dignosci solent.

GENUS II.

Corona Solis. Soleil.

CORONA SOLIS est plantæ genus, flore A, radiato, cujus scilicet discus B, ex plurimis flosculis D, corona verò C, ex semiflosculis F, componitur, embryonibus E, G, insidentibus, foliolis H, N, imbricatis inter se distinctis, & calyce I, squamoso comprehensis. Embryones autem deinde abeunt in semina K, duobus foliolis L, instructa.

Tab. 279.

- Coronæ Solis species sunt
 Corona Solis Tabern. Icon. 763. *Helenium Indicum, maximum C. B. Pin. 276. Herba maxima J. B. 3. 107.*
 Corona Solis ij. Tabern. Icon. 763. *Helenium Indicum, ramosum C. B. Pin. 277. Chrysanthemum Canadense, latifolium, humilius Mor. H. R. Bles.*
 Corona Solis maxima, semine albo, cinereo & striato. *Helenium Indicum, ramosum, semine albo, cinereo & striato H. R. Par.*
 Corona Solis perennis, flore & semine maximis. *Helenium Indicum, flore & semine maximis, perennis H. L. Bat. 142.*
 Corona Solis minor, fœmina Tabern. Icon. 764. *Helenium Indicum, minus C. B. Pin. 277.*
 Corona Solis parvo flore, tuberosâ radice. *Helianthemum Indicum tuberosum C. B. Pin. 277. Flos Solis Farnesianus, Aster Peruanus, tuberosus Col. Part. 2. 13. Taupinambours.*
 Corona Solis parvo flore, radice oblonga. *Helenium Indicum, tuberosum, radice oblonga Mor. H. R. Bles.*
 Corona Solis latifolia, altissima. *Chrysanthemum Canadense, latifolium, altissimum Mor. H. R. Bles.*

- Corona Solis altissima, caule alato. *Chrysanthemum Canadense, bidens, alato caule Mor. H. R. Bles.*
- Corona Solis Rapunculi radice. *Chrysanthemum Canadense, Rapunculi radice strumosum vulgo H. L. Bat. Helenium Canadense, altissimum, Vosacan dictum H. R. Par.*
- Corona Solis amplissimo folio, minore flore. *Corona Solis minor Tabern. Icon. 764.*
- Corona Solis Trachelii folio, radice repente. *Chrysanthemum Virginianum, Plantaginis rugosis foliis, radice repente Pluk. Almag. Bot.*
- Corona Solis altissima, Virgæ aureæ foliis. *Chrysanthemum Scrophulariæ foliis, Americanum Pluk. Phytog. Tab. 22. fig. 1.*
- Corona Solis angustifolia, repens, flore dilute luteo. *Chrysanthemum Virginianum, angustiori folio, repens, flore sulphureo Pluk. Almag. Bot. & Phytog. Tab. 21. fig. 2.*
- Corona Solis Salicis folio, alato caule. *Aster luteus, alatus Corn. 62.*
- Corona Solis Americana, frutescens, Lychmidis folio, flore luteo Plum.
- Corona Solis Americana, frutescens, Laureolæ folio, flore luteo Plum.
- Corona Solis Americana, maritima, humilis, folio carnoso, tricuspidi, flore luteo Plum.
- Corona Solis foliis profundè incisis. *Solis flos minor Lob. Icon. 593.*
- Corona Solis foliis amplioribus, laciniatis. *Chrysanthemum Americanum, laciniato folio, majus Mor. H. R. Bles.*
- Corona Solis foliis angustioribus, laciniatis. *Chrysanthemum Americanum, laciniato folio obscurius virenti, minus Mor. H. R. Bles. Aconitum Helianthemum, Canadense Corn. 178.*
- Corona Solis novæ Angliæ, folio amplissimo, trifido.
- Corona Solis, à floribus formâ & colore nomen invenit.

S E C T I O III.

De Herbis, flore radiato, semine pappis & capitulis foliosis carente.

G E N U S I.

Bellis. *Pâquerete.*

Tab. 230.

BELLIS est plantæ genus, flore A, radiato, cujus scilicet discus B, ex plurimis flosculis D, corona verò C, ex semiflosculis F, componitur, embryonibus E G, insidentibus & calyce H, simplici ac multifido comprehensis. Embryones autem deinde abeunt in femina I, thalamo ut plurimum pyramidato K L, affixa.

Bellidis species sunt

Bellis sylvestris, media, caule carens C. B. Pin. 261. *Bellis sylvatica J. B. 314. Bellis sylvestris Dod. Pempt. 265.*

- Bellis sylvestris*, minor C. B. Pin. 261. *Bellis minor*, *sylvestris*, *spontanea* J. B. 3. 111. *Bellis minor*, *sylvestris* *Tabern. Icon.* 328.
- Bellis sylvestris*, minor, flore mixto Eyf.
- Bellis minor*, *sylvestris*, flore cæruleo H. Edinb.
- Bellis sylvestris*, minor, flore pleno, rubro Eyf.
- Bellis caule bipedali*, nudo, foliis magnis, latis, floribus rubris & albis, Alpina Mentz. Pug.
- Bellis foliis parvis*, floribus albis, Alpina Mentz. Pug.
- Bellis minima*, annua Triumf. 82.
- Bellis maritima*, minima, *Roris Solis folio*, Cynæa Bocc. Mus. Part. 2. Tab. 107.
- Bellis hortensis*, flore pleno, eoque magno, albo C. B. Pin. 261. *Bellis hortensis* *sive flore multiplicato* J. B. 3. 113.
- Bellis hortensis*, flore pleno, eoque magno, incarnato C. B. Pin. 261.
- Bellis hortensis*, flore pleno, eoque magno, rubro C. B. Pin. 261.
- Bellis hortensis*, flore pleno, eoque magno, vario C. B. Pin. 261. *Bellis multiplici flore variegato* Lob. *Icon.* 477.
- Bellis hortensis*, flore pleno, eoque parvo C. B. Pin. 261. *Bellis minor*, *hortensis* *Tabern. Icon.* 328.
- Bellis hortensis*, flore pleno, eoque parvo, rubro C. B. Pin. 261. *Bellis minor*, *hortensis*, *flore rubra* *Tabern. Icon.* 327.
- Bellis hortensis*, prolifera C. B. Pin. 262. *Bellis hortensis*, *suaverubens*, *viridisque prolifera* Lob. *Icon.* 477.
- Bellis nova*, *suaverubens*, *umbellifera* Belgarum H. R. Par.
- Bellis hortensis*, flore herbaceo Mor. H. R. Blef.
- Bellis hortensis*, rubra, flore multiplici, fistuloso H. R. Par.
- Bellis hortensis*, flore albo, bullato H. R. Par.
- Bellidis species* flore fructuque carentes foliis subrotundis, ad oram incisâ densè nascentibus dignosci solent.

GENUS II.

Chrysanthemum.

CHRYSANTHEMUM est plantæ genus, flore radiato A, D, cujus scilicet discus B, E, ex plurimis flosculis G, L; corona verò C, F, ex semiflosculis I, N, componitur, embryonibus G, M, K, O, insidentibus & calyce P, semisphærico ac squamoso comprehensis. Embryones autem deinde abeunt in semina plerumque angulata aut striata QR, vel tenuia & acuta S.

Tab. 180.

Chrysanthemum species sunt

- Chrysanthemum foliis Matricariæ C. B. Pin. 134. *Chrysanthemum majus*, folio valde laciniato, flore croceo J. B. 3. 104. *Chrysanthemum Matthioli*, *Chalcitis* *Tabern. Icon.* 125.
- Chrysanthemum majus, folio profundius laciniato, magno flore C. B. Pin. 134. *Chrysanthemum Creticum* Clus. *Hist.* 335.
- Chrysanthemum Creticum, petalis florum fistulosis.

QQq ij

- Chrysanthemum Creticum, flore polypetalo, sive pleno H. Cathol. Supp. 2. 18.
 Chrysanthemum flore partim candido, partim luteo C. B. Pin. 134. *Chrysanthemum Creticum, mixtum Eyst.*
 Chrysanthemum flore pleno, partim candido, partim luteo.
 Chrysanthemum majus, alterum, sulphureo magno flore H. R. Par.
 Chrysanthemum alterum, foliis tenuius dissectis & geniculis rubentibus H. R. Par.
 Chrysanthemum majus, folio in minores lacinias diviso C. B. Pin. 134. *Chrysanthemum ij. Clus. Hist. 334. J. B. 104.*
 Chrysanthemum folio minus secto, glauco J. B. 3. 105. *Bellis lutea, foliis profunde incis. major C. B. Pin. 262. Chrysanthemum segetum Lob. Icon. 552.*
 Chrysanthemum segetum, flore sulphurei coloris.
 Chrysanthemum latifolium J. B. 3. 105. *Chrysanthemum Myconi Lugd. 873. Bellis lutea, foliis subrotundis C. B. Pin. 262.*
 Chrysanthemum parvum sive Bellis lutea, parva, latifolia J. B. 3. 105.
 Chrysanthemum Lusitanicum, Agerati folio.
 Chrysanthemum Lusitanicum, foliis angustis, dentata.
 Chrysanthemum Americanum, humile, Ranunculi folio Plum.
 Chrysanthemum à vocibus Græcis χρυσός, aurum, & άνθη, Flos; quasi dices *Florem aureum.*

GENUS III.

Leucanthemum. *Marguerite.*

LEUANTHEMUM est plantæ genus, à Chrysanthemum diversum, solo semitofcolorum colore, qui omnino candicant.

Leucanthemum species sunt

- Leucanthemum vulgare. *Bellis sylvestris, caule folioso, major C. B. Pin. 261. Bellis major Dod. Pempt. 265. J. B. 3. 114.*
 Leucanthemum vulgare, caule villis canescente. *Bellis sylvestris, caule folioso, birsuto, major, acutiore folio C. B. Pin. 261.*
 Leucanthemum Alpinum, majus, rigido folio. *Bellis Alpina, major, rigido folio C. B. Pin. 261. Prodr. 120. Bellis Alpina, major, foliis angustis, rigidis J. B. 3. 115.*
 Leucanthemum montanum, majus, folio acuto. *Bellis montana, major, folio acuto C. B. Pin. 261. Prodr. 121. Bellidis Alpina alia species minor, folio non rigido J. B. 3. 115.*
 Leucanthemum montanum, folio obtuso, crenato. *Bellis montana, folio obtuso, crenato C. B. Pin. 261. Prodr. 121.*
 Leucanthemum, radice repente, foliis latioribus serratis. *Bellis radice repente, foliis latioribus, serratis Mor. H. R. Bles.*
 Leucanthemum montanum, minus. *Bellis montana, minor J. B. 3. 315.*
 Leucanthemum montanum, foliis Chrysanthemum *Bellis Tanaceti folio Pillee. 61. Bellis montana, major, foliis Chrysanthemum Cretici angustioribus Bot. Monsp. App.*

Leucanthemum Gramineo folio. *Bellis montana*, *Gramineis foliis Bot. Monsp.*

App.

Leucanthemum latissimo folio, flore maximo.

Leucanthemum Alpinum, foliis Coronopi.

Leucanthemum Alpinum, foliis profundè incisè.

Leucanthemum Pyrenaicum, minimum, multifido incano folio.

Leucanthemum Lusitanicum, argenteo laciniato folio.

Leucanthemum Canariense, foliis Chrysanthemi, Pyrethri sapore.

Leucanthemum, à vocibus Græcis λευκός, *albus*, & ἄσπερος, *Flos quasi Flos albus*.

GENUS IV.

Matricaria. *Matricaire*.

MATRICARIA est plantæ genus, flore A, plerumqueradiato, cujus discus B, ex plurimis flosculis D, corona velò C, ex semiflosculis F, componitur, embryonibus E, G, insidentibus & calyce I, semisphærico & squamoso, comprehensis. Embryones autem deinde abeunt in semina H, oblonga, thalamo K, affixa. His notis addendum est flores quasi per fasciculos nasci & folia multifariam ac veluti per conjugationes secari.

Tab. 127.

Matricariæ species sunt

Matricaria vulgaris seu fativa C. B. Pin. 133. *Matricaria vulgè minus Parthenium* J. B. 3. 129. *Artemisia tenuifolia* Tabern. Icon. 8.

Matricaria vulgaris, seu fativa, caulibus rubentibus H. L. Bat.

Matricaria sylvestris, flore toto luteo C. B. Pin. 133.

Matricaria odorator C. B. Pin. 134. *Matricaria odorata* J. B. 3. 130. *Artemisia tenuifolia, odorata* Tabern. Icon. 9.

Matricaria flore pleno C. B. Pin. 134. J. B. 3. 130. *Artemisia tenuifolia, flore pleno* Tabern. Icon. 9.

Matricaria foliis florum albis, triplici serie radiatis H. R. Par.

Matricaria foliis florum fistulosis H. R. Par.

Matricaria foliis elegantissimè crispis & petalis florum fistulosis.

Matricaria petalis marginalibus, planis, discoïdibus, fistulosis H. L. Bat.

Matricaria flore aphylo H. R. Par. *Matricaria bullatis floribus aureis* Park. *Theat.* 83.

Matricaria Tanacetii folio, flore majore, semine umbilicato. *Tanacetum montanum, inodorum, flore majore* C. B. Pin. 132. *Tanacetum inodorum*, 1. *Clus. Hist.* 338.

Matricaria Tanacetii folio, flore minore, semine umbilicato. *Tanacetum montanum, inodorum, minore flore* C. B. Pin. 132. *Tanacetum inodorum*, ij. *Clus. Hist.* 338.

Matricaria Pyrenaica, Bupthalmi folio.

Matricaria Americana, Ambrosiæ folio, parvo flore albo.

Matricaria, à Matrice seu scemina, cujus morbis auxiliari existimatur.

GENUS V.

Chamæmelum. *Camomille.*

Tab. 281.

CHAMÆMELUM est plantæ genus, flore A, plerumque radiato, cujus scilicet discus B, ex plurimis flosculis D, corona verò C, ex semiflosculis F, componitur, embryonibus E, G, infidentibus & calyce H, squamoso comprehensis. Embryones autem deinde abeunt in semina K, thalamo I, affixa. His notis addenda sunt folia in tenuissimas lacinias divisa, totiusque plantæ facies.

Chamæmeli species sunt

- Chamæmelum vulgare, leucanthemum Dioscoridis C. B. Pin. 135. *Chamæmelum vulgare, amarum* J. B. 3. 116. *Chamæmelum vulgare* Dod. *Pempt.* 257.
- Chamæmelum nobile sive leucanthemum, odoratius C. B. Pin. 135. *Chamæmelum odoratissimum, repens, flore simplici* J. B. 3. 118. *Chamæmelum odoratum* Dod. *Pempt.* 260.
- Chamæmelum nobile, flore multiplici C. B. Pin. 135. *Chamæmelum Romanum, flore multiplici* Tabern. *Icon.* 19. *Chamæmelum repens, odoratissimum, perenne, flore multiplici* J. B. 3. 119.
- Chamæmelum luteum, capitulo aphylo C. B. Pin. 135. *Chamæmelum aureum, peregrinum, capitulo sine foliis* J. B. 3. 119. *Anthemis, Chrysanthemum Herbariorum* Lob. *Icon.* 771.
- Chamæmelum inodorum C. B. Pin. 135. *Chamæmelum inodorum sive Cotula non fetida* J. B. 3. 120. *Cotula* Tabern. *Icon.* 21.
- Chamæmelum inodorum, flore pleno H. R. Par.
- Chamæmelum fetidum C. B. Pin. 135. *Chamæmelum fetidum sive Cotula fetida* J. B. 3. 120. *Cotula alba* Dod. *Pempt.* 258.
- Chamæmelum fetidum, flore pleno.
- Chamæmelum fetidum, marinum J. B. 3. 121.
- Chamæmelum maritimum Dalechampii Lugd. 1394. *Matricaria maritima* C. B. Pin. 134. *Chamæmelum marinum* J. B. 3. 122.
- Chamæmelum leucanthemum, incanum, Hispanicum, minus C. B. Pin. 136. *Prodr.* 70.
- Chamæmelum Alpinum, Abrotoni folio. *Absinthium montanum, Chamæmelum flore magno* C. B. Pin. 140. *Absinthium montanum, flore Chamæmeli* J. B. 3. 184. *Absinthium montanum* Col. *Phytob.* 24.
- Chamæmelum majus, folio tenuissimo, caule rubente H. R. Monsp.
- Chamæmelum majus, folio tenuissimo, caule rubente, flore pleno.
- Chamæmelum Alpinum, magno flore, tenuissimo folio, inodorum.
- Chamæmelum montanum, Millefolii folio.
- Chamæmelum maritimum, Absinthii folio.
- Chamæmelum segetum, odoratum, Absinthii folio brevior.
- Chamæmelum Sophiæ folio. *Anthemis crassis Sophiæ foliis* Bocc. *Mus. Part.* 2. 150. *Anthemis Sophiæ foliis* Ejusd. *Tab.* 110.
- Chamæmelum à vocibus ^{ῥαυχὰ} *ῥαυχὰ* humi, & ^{πόμῳ} *πόμῳ*, quasi Pomum humile, nonnullæ enim Chamæmeli species Pomum redolent.

GENUS VI.

Cotula.

COTULA est plantæ genus, flore A, nunc radiato, nunc flosculofo, cujus scilicet discus B, ex plurimis flosculis C, corona verò E, (si adsit) ex semiflosculis F, componitur, embryonibus DH, insidentibus & calyce H, plerumque squamoso comprehensis. Embryones autem deinde abeunt in semina I, plana, cordiformia & quasi alata K.

Tab. 281.

Cotulæ species sunt

Cotula flore luteo, radiato. *Bupthalmum Cotula folio C. B. Pin. 134. Bupthalmum tenuifolium, folio Millefolii serè J. B. 3. 124. Bupthalmum alterum, folio & facie Cotulæ setida Lob. Icon. 772.*

Cotula flore luteo, nudo. *Chrysanthemum Valentinum Clus. Hist. 332. Bupthalmum tenuifolio simile, Chrysanthemum Valentinum Clusii J. B. 3. 125.*

Cotula Lusitanica, humilior & supina.

Cotula Africana, calyce eleganti, cæcio. *Chamamelum Æthiopicum, lanuginosum Breyh. Cent. 1. 73.*

GENUS VII.

Bupthalmum Oeil de Bœuf.

BUPHTHALMUM est plantæ genus, flore A, radiato, cujus scilicet discus B, ex plurimis flosculis C, foliolo imbricato H, inter se distinctis: corona verò E, ex semiflosculis F, componitur, embryonibus DG, insidentibus & calyce I, squamoso comprehensis. Embryones autem deinde abeunt in semina plerumque tenuia & angulosa K. His notis addenda est totius plantæ facies.

Tab. 282.

Bupthalmi speciem unicam novi.

Bupthalmum Tanaceti minoris foliis C. B. Pin. 134. *Chamamelum Chrysanthemum quorundam J. B. 3. 121. Bupthalmum vulgare, Chrysanthemum congener Clus. Hist. 332.*

Bupthalmum Tanaceti minoris folio, flore albo.

Bupthalmum differt à Matricaria floribus, qui plerumque singulares sunt, à Bellide & à Chamæmelo foliis, quæ Tanaceti modo quasi per conjugationes secantur.

Bupthalmum, à vocibus Græcis *ὄφθαλμος* Bos, & *ὄφθαλμος* Oculus; quasi dicitur oculus bovillum: Flores enim (ut ait Dioscorides) habet melinos, oculorum similitudine: unde & herba nomen traxit.

Lib. 2. cap. 356.

GENUS VIII.

Millefolium. Mille-feuille.

MILLEFOLIUM est plantæ genus, flore A, radiato, cujus scilicet discus B, ex plurimis flosculis D, corona verò ex semiflosculis F, componitur, embryonibus E G, insidentibus, & calyce H, squamoso & ferme cylindraceo com-

Tab. 283.

prehensif. Embryones autem deinde abeunt in femina I, tenuia. His notis addendum est folia tenuiter fecari, floretque in fasciculos denfos nafci.

Millefolii fpecies funt

Millefolium maximum, umbellâ albâ C. B. Pin. 140. *Prodr.* 72.

Millefolium vulgare, album C. B. Pin. 140. *Millefolium Stratiotes*, pennatum, terreftre J. B. 3. 136. *Millefolium fivè Achillæa* Dod. *Pempt.* 100.

Millefolium purpureum, majus C. B. Pin. 140. *Millefolium rubro colore* Cluf. *Hift.* 331.

Millefolium vulgare, purpureum, minus C. B. Pin. 140. *Millefolium purpurei floris* Dod. *Pempt.* 100.

Millefolium nobile Trag. 476. *Tanacetum minus*, album, odore *Campforæ fivè Achillæa* Dioscoridis C. B. Pin. 132. *Achillæa Millefolia*, odorata J. B. 3. 140.

Millefolium odoratum, Monfpeliense Pillet. 271. *Millefolium odoratum*, minus, *Monfpeliensium* Mor. H. R. Bles. & H. R. Par.

Millefolium Alpinum, incanum, carneo flore C. B. Pin. 140. *Millefolium Alpinum Clufo*, parvum, nonnihil incanum, carneum J. B. 3. 138. *Millefolium Alpinum* Cluf. *Hift.* 331.

Millefolium Alpinum, incanum, flore fpeciofo J. B. 3. 138.

Millefolium tomentosum, luteum C. B. Pin. 140. J. B. 3. 138. *Stratiotes Millefolia*, flavo flore Cluf. *Hift.* 330.

Lib. 4. cap. 115. Millefolium, Græcis *μυριόφυλλον*, à multiplici foliorum divifurâ appellatum est: nam (ut ait Dioscorides) *foliis est Fœniculi fimilibus, usque plurimis; unde & nomen accepit.*

GENUS IX.

Ptarmica.

Tab. 283.

PTARMICA est plantæ genus, flore A, radiato, cujus fcilicet discus B, ex plurimis flosculis C, corona verò E, ex femistofculis F, componitur, embryonibus D G, infidentibus & calyce I, squamofò comprehenfis. Embryones autem deinde abeunt in femina tenuia H. His notis addenda funt folia vel denticulata vel in amplas laciniâ divifa, & à Millefolii incifuris aliena.

Ptarmica fpecies funt

Ptarmica vulgaris, folio longo, ferrato, flore albo J. B. 3. 147. *Dracunculus pratensis*, ferrato folio C. B. Pin. 98. *Draco fylveftris fivè Ptarmice* Dod. *Pempt.* 710.

Ptarmica vulgaris, pleno flore Cluf. *Hift.* xij. *Dracunculus pratensis*, flore pleno C. B. Pin. 98.

Ptarmica Alpina, foliis anguftis, partim ferratis, partim integris Bocc. *Muf.* Part. 2. 107. *Ptarmica Alpina* Ejuſd. *Tab.* 85.

Ptarmica incana, humilis, foliis laciniatis, Abſinthii æmulis H. L. *Bat. Abſinthium Alpinum*, umbelliferum, latifolium C. B. Pin. 139. *Abſinthium albis floribus*, capitulis squamofis J. B. 3. 183. *Abſinthium Alpinum*, umbelliferum Cluf. *Hift.* 340.

Ptarmica

- Ptarmica* Cretica, frutescens, Santolinæ facie. *Millefolium incanum*, *Creticum* C. B. Pin. 140. *Millefolium incanum*, *Creticum* sive *Millefolium Dioscoridis* Prodr. 72. *Millefolium Creticum* J. B. 2. 139. *Abrotanum saxina*, *incanum*, albo *Achilleæ* flore, *Creticum* Bocc. Mus. Part. 2. Tab. 34.
- Ptarmica* Alpina, *Tanacetii* foliis flore purpureo. *Millefolium montanum*, *purpureum*, *Tanacetii* foliis A. R. Par. 101.
- Ptarmica* lutea, suaveolens. *Ageratum foliis serratis* C. B. Pin. 221. *Ageratum* plerisque, *Herba Julia* quibusdam J. B. 3. 142. *Balsamita minor* Dod. Pempt. 295.
- Ptarmica* lutea, suaveolens, corymbis longioribus & magis compactis. *Ageratum foliis serratis*, corymbis longioribus & magis compactis C. B. Pin. 221.
- Ptarmica* Alpina, foliis profundè incisis. *Ptarmica Alpina*, *Millefolii* folio Bocc. Mus. Part. 2. 144. *Ptarmica Millefolii* foliis Ejusd. Tab. 101. *Draunculus pratensis*, *alter*, *Alpinus*, foliis *Agerati* H. R. Par.
- Ptarmica* Alpina, *Matricariæ* foliis Triumph. 83. Bocc. Mus. Part. 2. 150. *Ptarmica Matricariæ* foliis Ejusd. Tab. 110.
- Ptarmica* Alpina, altissima, corymbis è luteo albicantibus. *Agerato Mesues cognata* procerior, corymbis è luteo albicantibus H. R. Par.
- Ptarmica* Alpina, altera, floribus minus compactis. *Agerato Mesues cognata* altera, floribus minus compactis H. R. Par.
- Ptarmica* Virginiana, folio Helenii Mor, H. R. Bles. *Ptarmica Virginiana*, *Scabiosa Austriaca* foliis indiffertis Pluk. Phytog. Tab. 53. fig. 5.
- Ptarmica* à voce Græca *πταρμος* *Sternutatio*. *Ptarmica* (inquit Dioscorides) Lib. 2. cap. 192. in cacumine capitulum habet uti *Anthemidis*, parvum, rotundum, acri odore, sternutamenta ciens, unde etiam nomen accepit.

GENUS X.

Asteriscus.

ASTERISCUS est plantæ genus, flore A, radiato, cujus scilicet discus B, ex plurimis flosculis C: corona verò E, ex semiflosculis F, componitur, embryonibus DG, infidentibus, & calyce stellato florem superante I KLMNOP, comprehensis. Embryones autem deinde abeunt in semina Q, plana & plerumque marginata R.

Tab. 283.

- Asterisci* species sunt
- Asteriscus* annuus, foliis ad florem rigidis. *Aster luteus*, foliolis ad florem rigidis C. B. Pin. 266. *Aster Atticus*, *Massilioticus* Tabern. Icon. 861.
- Asteriscus* annuus, foliis ad florem rigidis, flore sulphurei coloris. *Chrysanthemum Asteris* facie, foliis ad florem rigidis, flore sulphureo H. L. Bat. App.
- Asteriscus* annuus, foliis ad florem rigidis, flore minori, elatior. *Chrysanthemum Asteris* facie, foliis ad florem rigidis, flore minore, elatius H. L. Bat. App.
- Asteriscus* annuus, foliis ad florem rigidis, flore minimo, humilior. *Chry-*
R R r

- santhemum Asteris facie, foliis ad florem rigidis, flore minimo, humilium H. L. Bat. App.*
Asteriscus maritimus, annuus, patulus. Aster luteus, supinus C. B. Pin. 167.
Aster Atticus, luteus, supinus, spinosus J. B. 2. 1045. Aster Atticus, supinus Dod. Pempt. 266.
Asteriscus aquaticus, annuus, patulus. Aster annuus, Attico luteo similis, foliis ad florem mollibus Bor. Monsp.
Asteriscus maritimus, perennis, patulus. Aster supinus, lignosus, Siculus, Conyza odore Bocc. Mus. Part. 2. 161. Aster supinus, lignosus Ejusd. Tab. 129.
Asteriscus à voce Græca ἀστέρων exigua stella, à floribus formâ.

S E C T I O I V.

De Herbis flore radiato, seminibus in capsula reconditis.

G E N U S I.

Caltha. *Souci.*

Tab. 284.

CALTHA est plantæ genus, flore A, radiato, cujus discus B, ex plurimis flosculis C, corona verò E, ex semiflosculis F, componitur, embryonibus DG, insidentibus & calyce H, comprehensis. Embryones autem deinde abeunt in capsulas plerumque incurvas KL, & marginatas MN, semine foetas, O, ut plurimum oblongo L.

Calthæ species sunt

- Caltha vulgaris, flore pallido C. B. Pin. 275. *Caltha flore simplici J. B. 3. 101. Calendula Dod. Pempt. 254.*
 Caltha vulgaris flore citrino C. B. Pin. 275.
 Caltha vulgaris, flore rufo C. B. Pin. 275.
 Caltha polyanthos, maxima C. B. Pin. 275. *Calendula multiflora, maxima Tabern. Icon. 231.*
 Caltha polyanthos, major C. B. Pin. 275. *Caltha flore pleno J. B. 3. 101. Calendula lutea, flore pleno Eyst.*
 Caltha polyanthos, major, flore aureo C. B. Pin. 276. *Calendula polyanthos, flore aureo Tabern. Icon. 332.*
 Caltha polyanthos, major, flore melino C. B. Pin. 276. *Calendula sativa, polyanthos, melina Tabern. Icon. 333.*
 Caltha floribus reflexis C. B. Pin. 276. *Calendula multiflora, orbiculata Tab. Icon. 333.*
 Caltha prolifera, majoribus floribus C. B. Pin. 276. *Caltha prolifera J. B. 3. 102. Calendula prolifera, 1. Tabern. Icon. 334.*
 Caltha prolifera, majoribus floribus, flore melino H. R. Par.
 Caltha prolifera, minoribus floribus C. B. Pin. 276. *Calendula prolifera, 2. Tabern. Icon. 335.*
 Caltha Calendula, flore mixto H. R. Par.

- Caltha arvensis* C. B. Pin. 276. *Caltha minima* J. B. 3. 103. *Calendula arvensis* Tabern. Icon. 335.
Caltha humilis & *minima* C. B. Pin. 276.
Caltha Africana, flore intus albo, foris violaceo. *Calendula humilis*, *Africana*, flore intus albo, foris violaceo simplici H. L. Bat.
Caltha sylvestris, Lusitanica.
Caltha maritima, Lusitanica, lanuginosa.
 Ab eo genere excludi debet: *Caltha palustris*, flore simplici & pleno C. B. Pin. 276. ad Populaginem revocanda.
Calthæ species flore fructuque carentes dignosci solent foliis oblongis, crassiusculis, odore gravi & proprio.

SECTIO V.

De Herbis, flore radiato, cujus discus ex petalis planis componitur,

GENUS I.

Xeranthemum.

XERANTHEMUM est plantæ genus, flore A, radiato, cujus discus B, ex plurimis flosculis C E, componitur embryoni D, insidentibus: corona verò F, constat ex petalis planis G, nulli embryoni affixis, sed eodem calyce K, cum flosculis comprehensis. Embryo autem deinde abit in semen H, capitulo foliato I, instructum.

Tab. 234.

Xeranthemi species sunt

- Xeranthemum* flore simplici, purpureo, majore H. L. Bat. *Xeranthemum* aliud sive *Ptarmica quorundam* J. B. 3. 25. *Jacea Oleæ folio capitulis simplicibus* C. B. Pin. 272. *Ptarmica Austriaca* Dod. Pempt. 710.
Xeranthemum flore pleno, purpureo, majore H. L. Bat.
Xeranthemum flore simplici, albo H. L. Bat.
Xeranthemum flore pleno, albo H. L. Bat.
Xeranthemum flore simplici, ex albo & rubro obsoletis mixto H. Cathol.
Xeranthemum flore pleno, ex albo & rubro obsoletis mixto H. Cathol.
Xeranthemum incanum, flore albo H. R. Monsp. *Jacea incana*, *Cyani capitulis* & *strobilulis* C. B. Pin. 272. *Stæbe incana*, altera, *Cyani aut Jacea capitulis* & *strobilulis* *Ptarmica vulgaris* Herbariorum Lob. Icon. 544. *Xeranthemum* J. B. 3. 25.
Xeranthemum, flore simplici, purpureo, minore *Jacea Oleæ folio, minore flore* C. B. Pin. 272. *Ptarmica Austriaca species Clus.* Cur. post. in fol. 32.
Xeranthemum flore simplici, minimo, dilute purpurascente H. L. Bat.
Xeranthemum à vocibus Græcis ξηρός *siccus*, & ἄργεος *Flos*, quasi diceret *Florem siccum*: hujus enim generis flores diu durant, & à Gallis vocantur *Immortelles*.

GENUS II.

Carlina. *Carlinae*.

Tab. 285.

CARLINA est plantæ genus, flore AB, plerumque radiato, cujus scilicet discus CD, ex plurimis flosculis E, embryoni F, insidentibus componitur; corona verò HG, ex petalis planis I, constat nulli embryoni affixis, calyce NOPQ, spinoso & amplo perinde ac flosculi comprehensis. Embryones autem deinde abeunt in semina K, pappis L, instructa, folio M, imbricato inter se distincta.

Carlinae species sunt

- Carlina acaulos, magno flore albe C. B. Pin. 380. *Carlina acaulos* J. B. 3. 64. *Carlina altera* Dod. *Pempt.* 2. 727.
- Carlina acaulos, magno flore purpureo C. B. Pin. 380.
- Carlina acaulos, flore magno, radice perenni, Montis aurei H. R. Par.
- Carlina acaulos, gummifera C. B. Pin. 380. *Chamaeleo albus*, *Apulus*, *purpureo flore*, *gummifer* Col. *Part.* 1. 12.
- Carlina caulescens, magno flore albicante C. B. Pin. 380. *Carlina caulifera* J. B. 3. 64. *Carlina sive Leucacantha* Dod. *Pempt.* 727.
- Carlina caulescens, magno flore rubente C. B. Pin. 280.
- Carlina polycephalos, alba C. B. Pin. 380.
- Carlina sylvestris, vulgaris Clus. *Hist.* clvj. *Cnicus sylvestris*, *spinosior* C. B. Pin. 378. *Carlina sylvestris quibusdam, aliis Atractylis* J. B. 3. 81.
- Carlina sylvestris, flore aureo, perennis H. L. Bat. *Cnicus sylvestris*, *spinosior*, *alter*, *flore aureo*, *perennis* H. R. Par.
- Carlinae sylvestris, minor, Hispanica Clus. *Hist.* clvj. *Carduus Carlina minor*, *sylvestris Clusii*, *flore luteo* J. B. 3. 84. *Acarna flore luteo*, *patulo* C. B. Pin. 379.
- Carlina patula, Atractylidis folio & facie. *Acarna* Col. *Part.* 1. *Icon.* 23. *Acarna Thophrasti*, *Acarna Plinio* Col. *ibid.* *Desc.* 26.
- Carlina umbellata, Apula. *Acarna Apula*, *umbellata* Col. *Part.* 1. 27. *Acarna capitulis parvis luteis in umbellâ* C. B. Pin. 379.
- Carlina flore purpuro-rubente, patulo. *Carlina Richier*. *Onomat.* *Carlina annua*, *purpurea* *Montpelienfium* *Bot. Mont.* *Acanthioides parva*, *Apula* Col. *Part.* 1. 29. *Acarna flore purpuro rubente*, *patulo* C. B. Pin. 379.
- Carlina quasi Carolina: *Quod credatur* (ut ait C. Bauhinus) *hanc Herbam Carolo Magno ab Angelo demonstratam fuisse, tanquam certissimum remedium ad pestem ab exercitu suo propulsandam.*

Pin. 388.

CLASSIS XV.

DE

HERBIS ET SUFFRUTICIBUS,

Flore Apetalo seu Stamineo.

FLOS APETALOS seu STAMINEUS & CAPILLACEUS petalis caret, totusque ex staminibus seu capillamentis constat: enimverò quæ petala dici possent pro calyce habenda sunt, cum abeant in feminis involucrum, idèoque necessum est ut eorum pistillum semen evadat. Cum floribus stamineis nonnullos alios conjunxi ejusdem prorsus formæ, sed à fructibus separatos.

SECTIO I.

De Herbis, flore stamineo, cujus calycis posterior pars abit in fructum.

GENUS I.

Asarum. *Cabaret.*

ASARUM est plantæ genus, flore A, D, stamineo ex plurimis scilicet staminibus B, constante, è calyce C, tripartito D, surgentibus: calycis autem posterior pars abit in fructum E, ut plurimum angulatum, in sex loculamenta F, divisum, feminibusque fœctum oblongis G. Tab. 286.

Asari species sunt

Asarum Dod. Pempt. 358. *J. B.* 3. 548.Asarum Americanum, majus H. R. Par. *Asaron Canadense* Corn. 24.

Asarum Cyclaminis folio, Virginianum Banister Pluk. Phytog. Tab. 78.

Quinimo Asaron (inquit Plinius) invenio vocitari, quoniam in coronis non addatur. A verbo nempè τω ὄρνο, & particula privativa α. Lib. 21. cap. 62.

GENUS II.

Beta. *Poirée.*

BETA est plantæ genus, flore A, stamineo, ex plurimis scilicet staminibus B, constante, ex calyce D, quinquefolio surgentibus: plures autem flores Tab. 286.

RRx iij

velut in capitulum colliguntur C, eorumque calyces deinde abeunt in fructum E, ferè globosum, in quo F, veluti nidulantur femina G.

Betæ species sunt

Beta albi vel pallefcens, quæ Cicla officinarum C. B. Pin. 118. *Beta candida* J. B. 2. 961. *Dod. Pempt.* 620.

Beta rubra, vulgaris C. B. Pin. 118. *Beta rubra* J. B. 2. 961. *Dod. Pempt.* 620.

Beta rubra, radice Rapæ C. B. Pin. 118. *Beta radice rubrâ, crassâ* J. B. 2. 961. *Beta rubra, Romana* *Dod. Pempt.* 620. *Bette Rave.*

Beta lato caule C. B. Pin. 118. *Beta laticaulis, monstrosa* J. B. 2. 363. *Beta* *πυραυκωδης* *Dalechampii* *Lugd.* 533.

Beta sylvestris, maritima C. B. Pin. 118. *Beta sylvestris, spontanea, marina* *Lob. Obs.* 125.

Beta pallidè virens, major C. B. Pin. 118. *Beta altera, candidantibus foliis.* *Casalp.* 159.

Beta rubra, major C. B. Pin. 118. *Beta sanguinea, magna, radice Rapæ* *H. R. Par.*

Beta lutea, major C. B. Pin. 118. *Beta lutea* *Cam.*

Beta costâ aureâ, magnâ, radice Rapæ *H. R. Par.*

Beta foliis & caule flammis *H. R. Par.*

SECTIO II.

De Herbis, flore stamineo, cujus pistillum abit in semen calyce obvolutum.

GENUS I.

Acetosa. *Ozeille.*

Tab. 287.

ACETOSA est plantæ genus, flore A, apetalò, plurimis scilicet staminibus B, constante, ex calyce C, hexaphyllo surgentibus. Pistillum autem D, E, F, G, H, deinde abit in semen I R, triangulare, capsulâ L, M, N, O, P, Q, obvolutum. Hæc autem conficitur ex tribus foliis 1, 2, 3, calycis C, cæteris tribus marcescentibus.

Acetosæ species sunt

Acetosa pratensis C. B. Pin. 114. *Oxalis vulgaris, folio longo* J. B. 2. 989: *Oxalis* *Dod. Pempt.* 648.

Acetosa pratensis, flore albo *H. R. Par.*

Acetosa foliis crispis C. B. Pin. 114. *Oxalis crispa* J. B. 2. 990. *Tabern. Icon.* 440.

Acetosa montana, maxima C. B. Pin. 114. *Oxalis sylvatica, maxima* J. B. 2. 990 *Oxalis major, Broccembergensis* *Thal.* 82.

Acetosa Pyrenaica, angustissimo & longissimo folio *Schol Bot.*

Acetosa montana, lato Ari rotundo folio *Bocc. Mus. Part.* 2. 165. *Oxalis* *Ari rotundo folio* *Ejud. Tab.* 125.

- Acetosa montana, Mali Limoniæ folio, flagellis ramosis Bocc. Mus. Part. 2. 164. *Acetosa Mali Limoniae foliis Ejusd. Tab. 126.*
- Acetosa montana, folio undulato, flagellis non ramosis Bocc. Part. 2. 163. *Acetosa flagellis non ramosis Ejusd. Tab. 126.*
- Acetosa montana, pumila, Fegopyri folio Bocc. Mus. Part. 2. 165. *Acetosa Fegopyri folio Ejusd. Tab. 126.*
- Acetosa montana, geniculis nodosis C. B. Pin. 114. *Acetosa maxima, montana Clus. Hist. lxix.*
- Acetosa tuberosa à radice C. B. Pin. 114. *Oxalis tuberosa radice J. B. 2. 991.*
Oxalis tuberosa Dod. Pempt. 649.
- Acetosa Nebroides, Arifari pallido-virenti folio H. Cathol.
- Acetosa montana, angusto folio Sagittæ H. Cathol.
- Acetosa Calthæ folio, peregrina C. B. Pin. 114. *Oxalis Zacynthi P. Alp. Egypt. 53.*
- Acetosa lucida, folio Atriplicis H. R. Par. *Acetosa lucida, hastato folio atrovirescente Joncq. Hort.*
- Acetosa major, Italica, femine rotundiore & glomerato H. R. Par.
- Acetosa arvensis, lanceolata C. B. Pin. 124. *Oxalis parva, auriculata, repens J. B. 2. 992. Oxalis ovina Tabern. Icon. 440*
- Acetosa lanceolata, angustifolia, elatior Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 583. *Acetosa angustifolia, elatior Park. Theat. 744.*
- Acetosa lanceolata, angustifolia, repens C. B. Pin. 114. *Oxalis minima, 1. Tabern. Icon. 441.*
- Acetosa arvensis, minima, non lanceolata C. B. Pin. 114. *Oxalis minima, ij. Tabern. Icon. 441.*
- Acetosa Cretica, femine aculeato C. B. Pin. 114. *Oxalis minor, aculeata Candia J. B. 2. 991.*
- Acetosa minor, Cretica, utriculato femine H. R. Par.]
- Acetosa Ocimi folio, Neapolitana C. B. Pin. 114. *Acetosa Ocimi folio Вукерадигоог Col. Part. 1. 150.*
- Acetosa Americana, foliis longissimis pediculis donatis C. B. Pin. 114. *Prodr. 54. Oxalis Africana J. B. 2. 99 Acetosa vesicaria, peregrina Eyst.*
- Acetosa arborecens, subrotundo folio ex Insulis Fortunatis Pluk. Almag. Bot. & Phytog. Tab. 252. fig. 3.
- Acetosa rotundifolia, hortensis C. B. Pin. 114. *Oxalis folio rotundiore, repens J. B. 2. 991. Oxalis rotundifolia Dod. Pempt. 649. Ozeille ronde.*
- Acetosa rotundifolia, Alpina C. B. Pin. 114. *Prodr. 55.*
- Acetosa rotundifolia, repens, Eboracensis, folio in medio deliquium patiente Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 583.
- Acetosa scutata, repens C. B. Pin. 114. *Prodr. 55.*
- Acetosa minor, erecta, lobis multifidis Bocc. Mus. Part. 2. 164. *Acetosa minor, lobis multifidis Ejusd. Tab. 126.*
- Acetosa Indica, trifido folio.
- Acetosa ab acetoso foliorum sapore.

GENUS II.

Lapathum. *Patience.*

LAPATHUM est plantæ genus, ab Acetosâ solo sapore diversum: Lapathum enim expers est illius illius saporis acidi.

Lapathi species sunt

Lapathum hortense, folio oblongo sive secundum Dioscoridis C. B. Pin. 114: *Lapathum sativum*, *Lapas J. B. 2. 985. Lapathium sativum Dod. Pempt. 648.*

Lapathum folio acuto, plano C. B. Pin. 115. *Lapathum acutum sive Oxylapathum J. B. 2. 983. Lapathum sylvestre sive Oxylapathum Dod. Pempt. 648.*

Lapathum folio acuto, crispo C. B. Pin. 115. *Lapathum acutum, crispum J. B. 2. 988. Tabern. Icon. 436.*

Lapathum folio acuto, rubente C. B. Pin. 114. *Lapathum sanguineum, sive sanguis Draconis herba J. B. 2. 988. Lapathum rubens Dod. Pempt. 650.*

Lapathum folio acuto, flore aureo C. B. Pin. 114. *Lapathum anthoxanthum J. B. 2. 987. Lapathum sylvestre, iij. genus Dalechampii Lugd. 603.*

Lapathum minimum C. B. Pin. 115. *Tabern. Icon. 437. Lapathum acutum, minimum J. B. 2. 985.*

Lapathum aquaticum, Luteolæ folio Bocc. Mus. Part. 2. Tab. 104. *Lapathum aquaticum, angustissimo acuminato folio Ejusd. 143.*

Lapathum folio minus acuto C. B. Pin. 115. *Lob. Icon. 285. Lapathum vulgare, folio obtuso J. B. 2. 984.*

Lapathum hortense, latifolium C. B. Pin. 115. *Lapathum majus sive Rhubarbarum Monachorum J. B. 2. 985. Hippolapathum sive Rhubarbarum Monachorum Dod. Pempt. 648.*

Lapathum folio rotundo, Alpinum J. B. 2. 987. *Lapathum hortense, rotundifolium sive montanum C. B. Pin. 115. Hippolapathum rotundifolium & Pseudorha recentiorum Lob. Icon. 287.*

Lapathum folio rotundo, Alpinum, costâ & pediculo virescentibus, Montis aurei H. R. Par.

Lapathum aquaticum, folio cubitali C. B. Pin. 116. *Lapathum maximum, aquaticum, sive Hydrolapathum J. B. 2. 986. Lapathum palustre Tabern. Icon. 437.*

Lapathum aquaticum, minus C. B. Pin. 116. *Hydrolapathum minus Tabern. Icon. 438.*

Lapathum pulchrum, Bononiense, sinuatum J. B. 2. 988. *Lapathum Parisiense, sinuatum H. R. Par.*

Lapathum maritimum, fœtidum C. B. Pin. 11. *Lapathum marinum, sinuatum J. B. 2. 988.*

Lapathum, à voce Græca *καυρῶ* purgo. Omnium porro Lapathi specierum decocto olere (ut ait Dioscorides) *alvus emollitur.*

GENUS III.

Atriplex. *Arroche.*

ATRIPLEX est plantæ genus, flore A B, apetalò, plurimis scilicet staminibus C, constante, ex calyce D, pentaphyllo surgentibus. Pistillum autem E, abit deinde in semen G, orbiculatum & planum, ipso calyce F, ceu capsulâ obvolutum. Alio præterea fructu donantur Atriplicis species à floribus sejuncto: Embryo enim H, longè amplior fit I, ex duobus foliis constans K L, angulatis aut cordiformibus, planis, semen M, subrotundum, planum acutè complectentibus.

Atriplicis species sunt

- Atriplex hortensis, alba, sive pallidè virens C. B. Pin. 119. *Atriplex alba hortensis* J. B. 2. 970. *Atriplex sativa, alba* Lob. Icon. 253. *Folletes Bonnes dames.*
- Atriplex hortensis, rubra C. B. Pin. 119. *Atriplex rubra, hortensis* J. B. 2. 970. *Atriplex sativa, altera, folio & flore purpureo vivens* Lob. Icon. 253.
- Atriplex latifolia, sive Halimus fruticosus Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 607. *Halimus latifolius sive fruticosus* C. B. Pin. 120. *Halimus* 1. Clus. Hist. 53. *Halimus Clusii* J. B. 1. 227.
- Atriplex maritima, Hispanica, frutescens & procumbens. *An Halimus Dalechampii* J. B. 1. 237?
- Atriplex maritima Mauritanica, frutescens, Polygoni foliis argenteis, racemosa Pluk. Phytog. Tab. 16. fig. 4. *Atriplex maritima, Mauritanica, foliis Polygoni argenteis, semine amplo, fusco, vasculis rotundis Raii* Hist. App. 1856.
- Atriplex maritima, angustissimo folio Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 608. *Halimus seu Portulaca marina* C. B. Pin. 120. *Portulaca marina, an Crithmum Dioscoridis?* Lob. Icon 392.
- Atriplex maritima, laciniata C. B. Pin. 120. *Atriplex maritima* J. B. 2. 974. *Atriplex marina* Dod. Pempt. 615.
- Atriplex angustifolia, maritima, dentata Raii Hist 193.
- Atriplex Halimi folio C. B. Pin. 120. *Atriplex Halimoides* Lob. Obs. 130. J. B. 2. 974.
- Atriplex minima, angustifolia, maritima Bocc. Rarior. Plant. 29.
- Atriplex maritima, perennis, folio deltoide, triangulari, minus incano Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 607.
- Atriplex folio hastato, seu deltoide Mor. H. R. Blef. *Atriplex sylvestris, procumbens, rubra, folio triquetro* H. R. Par.
- Atriplex angusto oblongo folio C. B. Pin. 119. *Atriplex sylvestris, Polygoni aut Helxines foliis* Lob. Icon. 257. *Atriplex vulgaris angustifolia cum folliculis* J. B. 2. 973.
- Atriplex angustissimo & longissimo folio H. L. Bat.
- Atriplex sylvestris. fructu roseo compresso vel stellato C. B. Prodr. 58.

GENUS IV.

Chenopodium. *Pate d'Oie.*

Tab. 288.

CHENOPIDIUM est plantæ genus, flore A B, apetalò, plurimis scilicet staminibus C, constante, ex calyce D, multifido surgentibus. Pistillum autem E abit deinde in semen F, orbiculatum & planum, in capsula G, veluti stelliformi, quæ floris calyx fuit, reconditum.

Chenopodii species sunt

Chenopodium, Pes Anserinus 1. Tabern. Icon. 427. *Atriplex dicta Pes Anserinus* J. B. 2. 975. *Atriplex sylvestris, latifolia* C. B. Pin. 119.

Chenopodium, Pes Anserinus ij. Tabern. Icon. 428. *Atriplex sylvestris, latifolia, acutiore folio* C. B. Pin. 119. *Atriplex dictus Pes Anserinus alter sive ramosior* J. B. 2. 976.

Chenopodium, folio sinuato, candicante. *Atriplex sylvestris, folio sinuato, candicante* C. B. Pin. 119. *Atriplex sylvestris* J. B. 2. 972. Tabern. Icon. 426.

Chenopodium fœtidum. *Atriplex fœtida* C. B. Pin. 119. J. B. 2. 974. *Vulvaria* Tabern. Icon. 428.

Chenopodium angustifolium, laciniatum, minus. *Atriplex angustifolia, laciniata minor* J. B. 2. 972.

Chenopodium folio laciniato, comâ purpurascente. *Atriplex sylvestris, folio sinuato, saturate virente, spicâ rubra* Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 604.

Chenopodium folio laciniato, comâ virecente.

Chenopodium folio triangulo. *Lepathum unctuosum, folio triangulo* C. B. Pin. 115. *Bonus Henricus* J. B. 2. 965. *Tota bona* Dod. Pempt. 651. *Bon Henri*.

Chenopodium Betæ folio. *Blitum polyspermon, à seminis copiâ* C. B. Pin. 118. *Blitum erectius sive* 3. Tragi J. B. 2. 967. *Blitum sylvestre* Cam. Epit. 237.

Chenopodium Americanum, argenteo & ferrato folio. *Atriplex argentea, dentata, Corossavica* Par. Bat. 100.

Chenopodium Americanum, Bliti facie.

Chenopodium Ambrosioides, folio sinuato. *Botrys Ambrosioides, vulgaris* C. B. Pin. 138. *Botryoides* Dod. Pempt. 34.

Chenopodium Ambrosioides, Mexicanum. *Botrys Ambrosioides, Mexicana* C. B. Pin. 138. App. 516.

Chenopodium Lini folio villoso. *Linaria scoparia* C. B. Pin. 212. *Linariæ Belvedere dicta* J. B. 3. 462. *Osyris* Dod. Pempt. 101.

Chenopodium annuum; humi fusum, folio breviori & capillaceo. *Camporata congener* C. B. Pin. 486. *Anthillis altera Itatorum* Lob. Icon. 404.

Chenopodium Hispanicum, procerius, folio deltoide.

Chenopodium à vocibus Græcis $\chi\alpha\iota\sigma$ Anser & $\pi\epsilon\sigma$ Pes; unde Pes Anserinus.

GENUS V.

Blitum. *Blete.*

BLITUM est plantæ genus, flore A, apetalò, tribus scilicet staminibus B, plerumque constante, ex calyce C, tripartito surgentibus. Pistillum autem D, abit deinde in semen H, plerumque oblongum, in capsula FG, vesicæ æmula, quæ calyx floris fuit, reconditum. Tab. 128.

Bliti species sunt

Blitum album, majus C. B. Pin. 118. *Blitum pulchrum, album, magnum* J. B. 2. 967. *Blitum majus* Dod. Pempt. 617.

Blitum rubrum, majus C. B. Pin. 118. *Blitum pulchrum, rectum, magnum, rubrum* J. B. 2. 966. *Blitum rubens* Dod. Pempt. 617.

Blitum sylvestre, spicatum. *Blitum rubrum, minus, Cam. Epit. 235. Blitum album, minus* J. B. 2. 967.

Blitum sylvestre, spicatum, foliis ex albo & viridi variegatis.

Blitum quasi βλητόν, rejiciendum, ob vilitatem tanquam olus insipidum.

GENUS VI.

Herniaria. *Herniole.*

HERNIARIA est plantæ genus, flore A, apetalò, plurimis scilicet staminibus B, constante, ex calyce C, surgentibus. Pistillum autem D, abit deinde in semen G, in capsula E, oblonga & striata, quæ calyx floris fuit, reconditum. Tab. 128.

Herniariæ species sunt

Herniaria glabra J. B. 3. 378. *Polygonum minus sive Millegrana major, glabra* C. B. Pin. 281. *Herniaria* Dod. Pempt. 114.

Herniaria hirsuta J. B. 3. 379. *Polygonum minus sive Millegrana major, hirsuta* C. B. Pin. 381.

Herniaria fruticosa, viticulis lignosis C. B. Pin. 382. *Thal. 56. Polygonum Herniariæ foliis & facie, per ampla radice* J. B. 3. 378. *Polygonum Herniariæ foliis & facie, per ampla radice Astragaliti* Lob. Icon. 85.

Herniaria Alsinæ folio. *Anthyllis maritima, Alsinæ folia* C. B. Pin. 282. *Paronychia Alsinæ folia, incana* J. B. 3. 366. *Marina incana Anthyllis Alsinæ folia Narbonensium* Lob. Icon. 468.

Herniaria, ut putant, à sanandis herniis.

GENUS VII.

Paronychia.

PARONYCHIA est plantæ genus, flore A, apetalò, plurimis scilicet staminibus B, constante, ex calyce C, surgentibus, pelviformi, & in quinque partes plerumque cucullatas secto. Pistillum autem D, abit deinde in semen F, orbiculatum, in capsula E, quasi pentagona, quæ calyx floris fuit reconditum. Tab. 223.

Paronychiæ species sunt

Paronychia Hispanica Clus. Hisp. 478. *Paronychia Hispanica Clusii sive* Ssf ij

Anthyllis nivea J. B. 3. 374. *Polygonum minus, candicans, supinum* Bor. *Monsp.*

Paronychia Narbonensis, erecta. Polygonum minus, candicans, capitulis surrectis Bot. *Monsp. Polygonum montanum, niveum, minimum* Lob. *Icon.* 420.

Paronychia supina, latifolia, Gadenfis.

Paronychia Hispanica, supina, Alfinefolia, capitulis minus compactis.

Paronychia Hispanica, fruticosa, Myrri folio.

Paronychia Lusitanica, Polygoni folio, capitulis echinatis

G E N U S VIII.

Alchimilla. Pié de Lion.

Tab. 289.

ALCHIMILLA est plantæ genus, flore AB, apetalò, plurimis scilicet staminibus E, constante, ex calyce, C, infundibuliformi & multiformi surgentibus. Pistillum autem D, abit deinde in semen unicum vel multiplex F, in capsula G, quæ calyx floris fuit, reconditum.

Alchimillæ species sunt

Alchimilla vulgaris C. B. Pin. 319. *Clus. Hist. cvij. Pes Leonis sive Alchimilla* J. B. 2. lib. 17. 598. *Alchimilla* Dod. *Pempt.* 140.

Alchimilla vulgaris, calyce florum albo. Alchimilla vulgaris, albo flore *Clus. Hist. cix.*

Alchimilla Alpina, minor, Alchimilla Alpina, quinquesolia C. B. Pin. 320. *Prodr.* 138.

Alchimilla minor Mor. H. R. *Bles. Alchimilla perennis, viridis, minor* *Ejusd. Hist. Oxon. Part. 2. 195.*

Alchimilla Alpina, pubescens, minor H. R. *Par. Alchimilla minor, birsuta, cimericia, Italica* Bar. *Icon.*

Alchimilla Alpina, pentaphyllea, minima, lobis fimbriatis Bocc. *Mus. Part. 2. 18. Alchimilla Alpina, lobis fimbriatis* *Ejusd. Tab. 1.*

Alchimilla montana, minima Col. *Part. 1. 146. Charophyllo nonnihil similis* C. B. Pin. 152. *Perchepier Anglorum quibusdam* J. B. 3. *Part. 2. 74.*

Alchimilla Alpina, Quinquefolii folio subtus argenteo. Alchimilla alterum genus *Cesalp. 557. Tormentilla Alpina, folio sericeo* C. B. Pin. 326. *Heptaphyllum* *Clus. Hist. cvij. Pentaphyllum sive potius Heptaphyllum argenteum, flore mucoso* J. B. 2. lib. 17. 598.

Alchimilla supina, Gramineo folio, minore flore. Polygonum angustissimo & acuto, vel Gramineo folio, minus, repens C. B. Pin. 281. *Polygonum tertium Dodonæi sive tenuifolium* J. B. 3. 377. *Polygonum minus, polycarpon* *Tabern. Icon.* 834.

Alchimilla erecta, Gramineo folio, minore flore. Polygonum Gramineo folio majus, erectum C. B. Pin. 281. *Polygonum minus, alterum* *Tabern. Icon.* 835.

Alchimilla Gramineo folio, majori flore. Polygonum Germanicum, incurvatum, flore majori, perenne *Raii Synopf.* 68.

Alchimilla Linariæ folio, calyce florum albo. *Linaria montana*, flosculis al-
bicantibus C. B. Pin. 213. *Linaria similis* J. B. 3. 461. *Anonymos Lini folio*
Clus. Hist. 324.

Alchimilla Linariæ folio, calyce florum subluteo.

GENUS IX.

Parietaria. *Pariétaire.*

PARIETARIA est plantæ genus, flore A B C D, apetalò, quatuor ple- Tab. 139.
rumque staminibus E, constante, ex calyce quadripartito surgentibus, nunc
campaniformi A D, nunc infundibuliformi B, modò rotato C, Pistillum
autem F, abit deinde in semen G, ut plurimum oblongum, in capsula H,
quæ calyx floris fuit, reconditum.

Parietariæ species sunt

Parietaria officinarum & Dioscoridis C. B. Pin. 121. *Parietaria* Dod. *Pempt.*
102. *J. B.* 2. 976.

Parietaria minor, Ocimi folio C. B. Pin. 121. *Parietaria exigua* vel. 1.
Trag. 193.

Parietaria Lusitanica, annua, minima.

Parietaria, quòd parietibus innascatur.

GENUS X.

Pericaria. *Perficaire.*

PERICARIA est plantæ genus, flore A, apetalò, plurimis scilicet sta- Tab. 290.
minibus B, constante, è calyce H, multifido surgentibus. Pistillum au-
tem C, deinde abit in semen DF, planum, ex ovato acuminatum, in
capsula E G, quæ calyx floris fuit, reconditum.

Pericariæ species sunt.

Pericaria mitis, maculosa C. B. Pin. 101. *Pericaria mitis* J. B. 3. 779.
Pericaria ij. *Tabern. Icon.* 857.

Pericaria mitis, cum maculis ferrum equinum referentibus. *Pericaria*
mitis, maculosa Lob. *Icon.* 315. *Prioris varietas.*

Pericaria mitis, non maculosa C. B. Pin. 101.

Pericaria mitis, floribus candidis C. B. Pin. 101. *Pericaria Antuerpiensis,*
floribus albis Lob. *Obs.* 171.

Pericaria urens seu Hydropiper C. B. Pin. 101. *Pericaria acris* sive *Hydro-*
piper J. B. 3. 780. *Hydropiperi* Dod. *Pempt.* 607. *Curage.*

Pericaria urens seu Hydropiper, flore candido C. B. Pin. 101.

Pericaria minor C. B. Pin. 101. *Pericaria pusilla, repens* Lob. *Icon.* 316.

Pericaria minor, floribus albis C. B. Pin. 101.

Pericaria angustifolia C. B. Pin. 101. *Prodr.* 43.

Pericaria Salicis folio, Potamogeton angustifolium dicta Raii *Hist.* 184.
Potamogeton Salicis folio C. B. Pin. 193. *Pericaria Salicis folio, perennia*

H. L. Bat.

Perficaria longifolia, Valentina.

Perficaria folio subtus incano.

Perficaria major, Lapathi foliis, calyce floris purpureo.

Perficaria Alpina, folio nigricante, floribus albis Bocc. Mus. Part. 2. 34. Tab. 27.

Perficaria altera, Lepidii Pauli foliis Bocc. Mus. Part. 2. Tab. 83. *Perficaria Alpina, altera saxatilis, foliis durioribus, acutis Ejusd. pag. 108.*

Perficaria procumbens, longissima, angustifolia, non maculosa, spicâ longiori, laxiori, & graciliori Sloane Cat. Plant. Jan. 48.

Perficaria frutescens, maculosa, Virginiana, flore albo Park. Theat. 857.

Perficaria frutescens, maculosa, Virginiana, flore carneo Park. Theat. 857.

Perficaria, à similitudine foliorum Persicæ.

GENUS XI.

Polygonum. *Renouée.*

Tab. 290.

POLYGONUM est plantæ genus flore AB, apetalò, plurimis scilicet staminibus C, constante, ex calyce B, infundibuliformi & multifido surgentibus. Pistillum autem D, abit deinde in semen F, triangulare, in capsula E, quæ calyx floris fuit, reconditum. His addendum est flores in foliorum alis nasci, & species hujus generis radicibus fibratis donari.

Polygoni species sunt

Polygonum latifolium C. B. Pin. 281. *Polygonum sive Centinodia J. B. 3. 374. Polygonum mas Dod. Pempt. 113.*

Polygonum latifolium, flore candido C. B. Pin. 281.

Polygonum oblongo, angustò folio C. B. Pin. 281. *Polygonum angustifolium J. B. 3. 376. Polygonum iij. Tabern. Icon. 833.*

Polygonum brevi angustoque folio C. B. Pin. 281. *Polygonum ij. Tabern. Icon. 833.*

Polygonum saxatile C. B. Pin. 281. *Prodr. 131.*

Polygonum maximum, longissimis cauliculis & foliis Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 591.

Polygonum maritimum, latifolium C. B. Pin. 181. *Polygonum marinum J. B. 376. Polygonum marinum, maximum Lob. Icon. 419.*

Polygonum maritimum, latifolium, floribus albis C. B. Pin. 281.

Polygonum maritimum, Hispanicum, caulibus longissimis, calyce florum albo. *Centinodia maritima, procumbens, ultra tres ulnas longa, sterculis albis Mentz Pug. Polygonum majus, Romanum, longius radicarum, foliis Rorismarini, longissimis flagellis donatum Bocc. Mus. Part. 2. 66. Tab. 58.*

Polygonum maritimum, latifolium, arborefcens.

Polygonum maritimum, repens, Lusitanicum, rotundifolium.

Polygonum minus, maritimum, incanum Mor. H. R. Blef.

Polygonum à vocibus Græcis πλὴν multum, & γένος Genu: quasi diceret plantam multis geniculis interceptam.

GENUS XII.

Fagopyrum. Blé noir, ou Sarrasin.

FAGOPYRUM est plantæ genus, flore A, apetalò, plurimis scilicet staminibus B, constante, è calyce A, quinquepartito surgentibus. Pistillum autem C, abit deinde in femem E, triangulare, in capsula D, quæ calyx floris fuit, reconditum. His notis addendum est flores in muscariis aut spicis nasci & species hujus generis radicibus fibratis donari.

Tab. 190.

Fagopyri species sunt

Fagopyrum vulgare, erectum. *Erysimum Theophrasti*, folio *Hederaceo* C. B. Pin. 27. *Fagotriticum* J. B. 2. 993. *Erysimum Theophrasti* Lob. Icon. 63.

Fagopyrum vulgare, scandens. *Convolvulus minor*, semine triangulo C. B. Pin. 295. *Helxine semine triangulo* J. B. 2. 157. *Helxine Cyssampelos*, altera, *Atriplicis effigie* Lob. Icon. 624.

Fagopyrum scandens, Americanum, maximum. *Fruentum Saracenicum*, maximum, *Americanum* H. L. Bat.

Fagopyrum, à vocibus Græcis *ovris* *Fagus*, & *oveds* *Triticum*, quòd Fagineam glandem formâ triquetrà, ut ait C, Bauhinus, & colore fordido, quodammodo referat.

Pin. 17.

GENUS XIII.

Bistorta, Bistorte.

BISTORTA est plantæ genus, flore A, apetalò, plurimis scilicet staminibus B, constante, ex calyce C, multifido surgentibus Pistillum autem D, abit in femem E, plerumque triangulare, in capsula C, quæ calyx floris fuit reconditum. His notis addendum est flores in spicam F, disponi, & radices specierum hujus generis L, carnosas esse, quasi tuberofas, in se contortas, & capillitio stipatas. Occurrunt etiam species quibus præter flores & semina G H, innascuntur tubercula quædam exigua I, foliolis K, & radiculis M, donata.

Tab. 191.

Bistortæ species sunt

Bistorta major, radice minus intortâ C. B. Pin. 192. *Bistorta major, rugosioribus foliis* J. B. 3. 538. *Bistorta* Dod. Pempt. 333.

Bistorta major, radice magis intortâ C. B. Pin. 192. *Bistorta media, folio minus rugoso* J. B. 3. 538. *Serpentaria mas seu Bistorta* Euschf.

Bistorta Alpina, maxima C. B. Pin. 192. *Prodr.* 100. J. B. 3. 539.

Bistorta Alpina, media C. B. Pin. 192. *Bistorta minima, alia* J. B. 3. 539. *Bistorta minor seu Alpina* Cam. Epit. 684.

Bistorta Alpina, minor C. B. Pin. 192. *Bistorta minima* J. B. 3. 539. *Bistorta minor* Clusf. Hist. lxix.

Bistorta, à radice bis vel ter intortâ.

S E C T I O III.

De Herbis, flore apetalò, quæ Cereales appellantur, earumque affinis.

G E N U S I.

Triticum. *Froment.*

Tab. 292. &
293.

TRITICUM est plantæ genus, flore apetalò per fasciculos in spicam H, disposito: singuli nempe flores AN, plurimis staminibus BO, constant, ex calyce CD, squamoso, interdum aristis P, munito, surgentibus, Pistillum autem E, deinde abit in semen FGR, oblongum, hinc convexum, inde sulcatum, farinaceum, glutinosa HS, quæ calyx floris, fuit, obvolutum. Singuli fasciculi L; axi dentatæ IKV, affixi spicas MQT, constituunt.

Triticæ species sunt

- Triticum Hibernum, aristis carens C. B. Pin. 21. *Triticum vulgare, glumas trituro deponens* J. B. 2. 407. *Siligo spicâ muticâ* Lob. Icon. 25.
- Triticum siligineum C. B. Pin. 21. *Triticum spicâ & granis albis* Raii Synops. 244.
- Triticum aristis circumvallatum, granis & spicâ rubentibus, glumis lævibus & splendentibus Raii Synops. 244.
- Triticum aristatum, spicâ maximâ, cinericeâ, glumis hirsutis Raii Synops. 245.
- Triticum rufum, grano maximo C. B. Pin. 21. *Triticum rufum, grano maximo, Far sive Adorem veterum putatum* J. B. 2. 408.
- Triticum rufum, hexastychon C. B. Pin. 21. J. B. 2. 408.
- Triticum spicâ multiplici C. B. Pin. 21. *Triticum cum multiplici spicâ, glumas facillè deponens* J. B. 2. 407. *Triticum multiplici spicâ* Lob. Icon. 26.
- Triticum semine oblongo C. B. Pin. 21. *Triticum speciosum, grano longo* J. B. 2. 410.
- Triticum aristis longioribus, spicâ alba C. B. Pin. 21. *Robus sive Triticum Insularis Gallo-belgis Loca vocatum* Lob. Icon. 27.
- Triticum Typhinum, simplici folliculo C. B. Pin. 21. *Triticum cinereum, maximis aristis donatum, trituro glumas deponens* J. B. 2. 408. *Triticum Typhinum, iij. Tabern. Icon. 260.*
- Triticum Typhinum, simplici folliculo, Hispanicum C. B. Pin. 21. *Triticum Typhinum* Dod. Pempt. 490.
- Triticum Polonicum H. L. Bat. *Pluk. Phytog. Tab. 231. fig. 6.*
- Triticum spicâ Hordei Londinensibus Raii Synops. 245. *Zeopyrum sive Triticospectrum* C. B. Pin. 22. *Hordeum nudum seu Gymnocrithon* J. B. 2. 430.
- Triticum, ut aiunt, à trituro quòd trituratione, glumas facillè deponat.

GENUS

GENUS II.

Secale. *Segle.*

SECALIS est plantæ genus, flore apetalò, per fasciculos in spicam K, disposito: singuli nempe flores AG, plurimis staminibus EG, constant ex calyce C, surgentibus. Pistillum autem EF, abit deinde in semen HI, oblongum, tenue, farinaceum, glumâ M, quæ calyx floris fuit, obvolutum: Hanc tamen facillè deponit; monente Spigelio. Singuli fasciculi M, axi dentatæ N affixi spicam L, Tritici spicâ magis compressam constituunt.

Tab. 294.

Ifag. Lib. 1.
cap. 26.

Secalis species sunt

Secale Hybernum vel majus C. B. Pin. 23. *Secale J. B. 2. 416. Roga sive**Secale Dod. Pempt 499.*Secale vernum vel minus C. B. Pin. 23. *Secale alterum Lugd. 396.*

GENUS III.

Hordeum. *Orge.*

HORDEUM est plantæ genus, flore apetalò, per fasciculos in spicam L, disposito: singuli nempe flores A, plurimis staminibus BC, constant ex calyce D, surgentibus. Pistillum autem E, abit deinde in semen FG, oblongum, farinaceum, utrinque acutum, ventre tumido, glumæ HIK, quæ calyx floris fuit, arcuè adhærescens, monente Spigelio. Singuli fasciculi axi dentatæ MN, affixi spicam O, constituunt.

Tab. 295.

Ifag. Lib. 1.
cap. 26.

Hordei species sunt

Hordeum polyftichum, Hybernum C. B. Pin. 22. *Hordeum polyftichum J. B. 2. 429. Hordeum polyftichon, Hybernum, majus Tabern. Icon. 274.*Hordeum polyftichum, vernum C. B. Pin. 22. *Hordeum hexaftichum, pulchrum J. B. 2. 329. Hordeum polyftichum, æftivum Tabern. Icon. 275.*Hordeum distichon, quòd spica binos ordines habeat, Plinio C. B. Pin. 23. *Hordeum distichum J. B. 2. 429. Hordeum distichum, æftivum, trimesf-tre, minus Tabern. Icon. 274.*Hordeum distichum, spicâ breviorè & latiorè, granis confertis Raii Hist. 1243. *Zeocrython sive Oryza Germanica C. B. Pin. 22. Hordeum dictum Germanis Oryza J. B. 2. 429.*Hordeum distichum, spicâ nitidâ, Zea seu Briza nuncupatum. *Zea Briza dicta, vel monococcus Germanica C. B. Pin. 21. Briza monococcus Dodonæi Lob. Icon. 31.*Hordeum quasi *Fordeum*, ut volunt. Fordeum autem à $\phi\iota\gamma\beta\alpha$ nutritio, quasi diceres plantam boni succi & nutrimenti.

GENUS IV.

Oryza. *Ris.*

ORYZA est plantæ genus, flore apetalò, seminibus E, in paniculâ A, nascitur.

Tab. 296.

T T t

514 INSTITUTIONES REI HERBARIÆ.
centibus, & in capsula B D, in aristam C, abeunte, reconditis, cras-
sifusculis, ovatis, ut Spigelius observat.

Oryza speciem unicam novi.
Oryza Matth. 403. J. B. 2. 451.

GENUS V.

Avena. *Avoine.*

Tab. 297.

AVENA est plantæ genus, flore apetalo, per fasciculos pendulos dis-
posito: singuli nempe flores A, plurimis staminibus BC, constant ex ca-
lyce D, surgentibus. Pistillum autem E, deinde abit in semen FG, oblon-
gum, tenue, farinaceum, glumâ, quæ calyx floris fuit, obvolutum. Sing-
uli fasciculi I, ita disponuntur in spicam H, ut dependentes veluti parvul-
lib. 2. cap. 116. *las locustas bipedes Avena gerere videatur*, ex Dioscoride.

Avenæ species sunt
Avena vulgaris seu alba C. B. Pin. 23. *Avena alba* J. B. 2. 432. *Avena*
Dod. Pempt. 511.
Avena nigra C. B. Pin. 23. J. B. 2. 432. *Avena sylvestrior, nigra, tenuior-*
que Casalp. 177.
Avena nuda C. B. Pin. 23. J. B. 2. 433. *Dod. Pempt. 511.*
Avena ab aveo, inquit Vossius, quod eam edere aveant pecudes.

GENUS VI.

Milium. *Miller.*

Tab. 298.

MILIUM est plantæ genus, flore apetalo, per fasciculos in paniculam
laxam L, disposito: singuli nempe flores A, plurimis staminibus B, constan-
tant, ex calyce C, plerumque bifolio surgentibus. Pistillum autem D,
abit deinde in semen EH, subrotundum vel ovatum, glumâ FI, quæ ca-
lyx floris fuit, ceu capsula GK, obvolutam.

Milii species sunt
Milium semine luteo C. B. Pin. 26. *Milium* J. B. 2. 446. *Dod. Pempt. 506.*
Milium semine albo C. B. Pin. 26. *Raii Hist. 1251.*
Milium semine nigro C. B. Pin. *Milium semine nigro, spadiceove* J. B.
2. 446. *Milium nigrum* *Tabern. Icon. 278.*
Milium Arundinaceum, subrotundo semine, Sorgo nominatum C. B.
Pin. 26. *Melica sive Sorghum* *Dod. Pempt. 508.*
Milium Arundinaceum, subrotundo semine nigricante, Sorgo nomina-
tum C. B. Pin. 26. *Sorgbi* J. B. 2. 447.
Milium Arundinaceum, subrotundo semine albo, Sorgo nominatum C.
B. Pin. 26.
Milium Arundinaceum, subrotundo semine luteo, Sorgo nominatum C.
B. Pin. 26.
Milium Arundinaceum, plano alboque semine C. B. Pin. 26. *Sorgbi album*.

- Milium Indicum*, Dora J. B. 3. 448.
 Milium Arundinaceum, Indicum, seu Dora femine nigro.
 Milium Arundinaceum, Indicum, seu Dora femine partim albo, partim nigro.
 Milium Arundinaceum, latifolium, foliis liratis Plum.
 Milium Indicum, paniculâ sparsâ, erectâ.

GENUS VII.

Panicum. *Panis*.

PANICUM est plantæ genus à Milio diversum, florum & seminum situ, quæ in spicam M, dense congeruntur.

Panici species sunt

- Panicum Germanicum sive paniculâ minore, flava C. B. Pin. 27. *Panicum vulgare* J. B. 2. 440. *Panicum Dod. Pempr.* 507.
 Panicum Germanicum sive paniculâ minore, albâ C. B. Pin. 27.
 Panicum Germanicum sive paniculâ minore, purpurea C. B. Pin. 27. *Panicum puniceum*. J. B. 2. 440.
 Panicum Italicum, sive panicula majore C. B. Pin. 27. *Panicum Indicum, villosum, Hispanicum Tabern. Icon.* 279.
 Panicum Indicum, spicâ obtusa, cæruleâ C. B. Pin. 27. *Panicum cæruleum sive Indicum* J. B. 2. 441. *Panicum Americanum Clus. Hist.* cccv.
 Panicum Indicum, spicâ longissimâ C. B. Pin. 27. *Panici Americani sesquipedalis spica Clus. Hist.* cccxvj. J. B. 2. 441.
 Panicum Americanum, spicâ obtusâ, brevi.
 Panicum Americanum, spicâ longiore, acutâ.
 Panicum Indicum, altissimum, spicis simplicibus, mollibus, in foliorum alis longissimis pediculis insidentibus.
 Panicum vulgare, spicâ multiplici, asperiusculâ. *Gramen Paniceum, spicâ divisa* C. B. Pin. 8. *Graminis genus, quibusdam Gallis Dens canis* 2. sive *Panicum sylvestre, panicula divisa* J. B. 2. 443. *Panicum sylvestre Tabern. Icon.* 279.
 Panicum vulgare, spicâ multiplici, longis aristis circumvallatâ. *Gramen Paniceum, spica aristas longis armata* C. B. Pin. 8. *Gramen Paniceum, ij. Tabern. Icon.* 228.
 Panicum vulgare, spicâ simplici & asperâ. *Gramen Paniceum, spica simplici inapertoris* C. B. Pin. 8. *Panicum sylvestre dictum & Dens canis* J. B. 2. 443. *Gramen geniculatum Tabern. Icon.* 200.
 Panicum vulgare, spicâ simplici & molliori. *Gramen Paniceum, spica simplici, lavi Raii Hist.* 1261.
 Panicum maritimum, spicâ longiore, villosâ. *Gramen Alopecuros, minus, spica longiore* C. B. Pin. 4. *Cauda Vulpis Monspelienstum, Alopecuros Theophrasti Lob. Icon.* 45.
 Panicum serotinum, arvense, spicâ pyramidatâ. *Gramen serotinum, arvense, panicula contractiore, pyramidalis Raii Synops.* 259. *Gramen Alopecuroi-*

di accedens, ex culmi geniculis spicas cum petiolis longiusculis promens Pluk. Phytog.

G E N U S VIII.

Gramen. Chien-dent.

Tab. 299.

GRAMEN est plantæ genus, flore apetalò, per fasciculos disposito A G, plurimis scilicet staminibus B, constante, ex calyce C D squamoso plerumque surgentibus. Pistillum autem E H ab it deinde in fermen subrotundum F, vel oblongum I, parum admodum farinaceum, calyce ipso ceu capsulâ obvolutum.

Graminis species sunt

Gramen Loliaceum,

Gramen Loliaceum, radice repente sive Gramen officinarum. *Gramen caninum, arvense, sive Gramen Dioscoridis C. B. Pin. 1. Gramen repens officinarum, forte Triticea spica aliquatenus simile J. B. 2. 457. Gramen Dod. Pempt. 558.*

Gramen Loliaceum, radice repente, sive Gramen officinarum, aristis longioribus donatum. *Graminis spica Triticea repentis vulgaris varietas cum spica aristata Raii Synops. 247.*

Gramen Loliaceum, fibratâ radice, aristis donatum. *Gramen caninum, non repens, elatius, spica aristata Mor. Hist. Oxon. Part. 3. 177.*

Gramen Loliaceum, radice repente, maritimum. *Gramen caninum, maritimum, spica Triticea, nostras Raii Hist. 1256.*

Gramen Loliaceum, radice repente, maritimum, aristis donatum.

Gramen Loliaceum, maritimum, supinum, spicâ crassiore. *Gramen caninum, maritimum, supinum, spica crassa D. Petri ver.*

Gramen Loliaceum, maritimum, foliis pungentibus. *Gramen Phœnicoides, foliis convolutis, junceis ac pungentibus J. B. 2. 477.*

Gramen Loliaceum, spicâ longiore, aristas habens C. B. Pin. 9. *Lolium Gramineum, spicatum, caput remans J. B. 2. 437.*

Gramen Loliaceum, spicâ longiore, sine aristis C. B. Pin. 9.

Gramen Loliaceum, latifolium, spicâ angustiore C. B. Pin. 9. *Prodr. 19.*

Gramen Loliaceum, angustiore folio & spicâ C. B. Pin. 9. *Phœnix Lolio similis J. B. 2. 436. Phœnix sive Lolium murinum Dod. Pempt. 540.*

Gramen Loliaceum, angustiore folio & spicâ, aristis donatum.

Gramen Loliaceum, spicis brevioribus & laioribus, compressis Mor. Hist. Oxon. Part. 1. 382.

Gramen Loliaceum, paniculâ multiplici & spicatâ. *Phœnix multiplici, spicata panicula Park. Theat. 1145.*

Gramen Loliaceum, majus, spicis longius distantibus. *Phœnix simplici & rarissima gluma Park. Theat. 1145. Icon. 1146.*

Gramen Loliaceum, spicâ simplici & densâ.

Gramen Loliaceum, locustis tenuissimis, densè in spicam congestis.

Gramen Loliaceum, corniculatum, spicis glabris.

Gramen Loliaceum, corniculatum, spicis villosis. *Gramen Avenaceum sumetorum, spicatum Raii Hist. 1261.*

- Gramen Loliaceum, corniculatum, veluti fruticosum, foliis angustissimis.
 Gramen Loliaceum, minimum, foliolis Junceis.
 Gramen Loliaceum, maritimum, minimum, rigidum. *Gramen exile*, *duriusculum*, *maritimum Raii Synops.* 259.
 Gramen Loliaceum, minimum, foliolis Junceis, paniculâ unam partem spectante. *Gramen Spartium*, *Juncifolium C. B. Pin. 5.* *Spartium parvum Lobelio J. B. 2. 513.* *Spartium nostras, parvum Lob. Icon. 90.*
 Gramen Loliaceum, murorum, spicâ longissimâ, aristis tenuissimis donatâ. *Gramen murorum, spica longissima Ger. Emac. 29.* *Gramen spica nutante, longissima Parck. Theat. 1162.*
 Gramen Loliaceum, minus, maritimum, ramosum.
 Gramen maritimum, paniculâ Loliaceâ C. B. Pin. 9. *Prodr. 18.*
 Gramen Loliaceum, supinum, spicis crassioribus falcatis.
 Gramen Loliaceum, maritimum, spicis articulatis Mor. Hist. Oxon. Part. 3. Sect. 8. Tab. 2. fig. 8. *Gramen Loliaceum, maritimum, spicis gracilibus, articulatis, recurvis Ejusd. pag. 182.*
 Gramen Loliaceum, spicis articulosis, erectis. *Gramen parvum spicarum loco ferens caules erumpentibus alternatim acutis glumis veluti dentatos Lælii Triumph. apud Fratrem 64.*
 Gramen pusillum, unicaule, paniculâ Loliaceâ Bocc. Mus. Part. 2. 69. Tab. 57.
 Gramen Loliaceum, foliis & spicâ tenuissimis Mor. Hist. Oxon. Part. 3. 182. *Gramen Loliaceum, minus, spica simplici C. B. Pin. 4. Prodr. 61.*
 Gramen Loliaceum, maritimum, biunciale Mor. Hist. Oxon. Part. 3. 182. *Gramen exile, durius, Nortvegeticum aut Danicum, Scopario Gramini cognatum J. B. 2. 463.* *Gramen foliolis Junceis, radice jubata C. B. Pin. 5.*
 Gramen Loliaceum, minus, capillaceo folio, spicâ Brizæ longissimâ. *Gramen foliolis Junceis, brevibus, majus, radice nigra C. B. Pin. 5.* *Gramen tenuifolium, glabrum J. B. 2. 462.*
 Gramen Loliaceum, altissimum, spica Brizæ perlongâ, aristis brevibus donatâ. *Gramen spica Brizæ, majus C. B. Pin. 9. Prodr. 18.*
 Gramen Loliaceum, minus, spicâ Brizæ perlongâ aristis donatâ. *Gramen spica Brizæ, minus C. B. Pin. 9. Prodr. 19.*
 Gramen Loliaceum, minus spicâ Brizæ perlongâ, capillaceo folio.
 Gramen Loliaceum, minus, latiore folio, spicâ Brizæ brevissimâ.
 Gramen Loliaceum, minimum, elegantissimum. *Gramen minimum, paniculis elegantissimis C. B. Pin. 2.* *Gramen minimum J. B. 2. 465.* *Gramen minimum Dalechampii Lugd. 424.*
 Gramen paniculâ sparsâ luteâ, Loliaceâ Bot. Monsp. App.
 Gramen spicatum, tomentosum, longissimis aristis donatum. *Gramen spicatum, Alopecuros altera Lobelii J. B. 2. 475.* *Gramen Alopecuros, spica rotundiore C. B. Pin. 4.* *Alopecuros Dod. Pempt. 541.*
 Gramen spicatum, vulgare, Secalinum. *Gramen Hordeaceum, minus & vulgare C. B. Pin. 9.* *Hordeum murinum J. B. 2. 431.* *Hordeum spontaneum, spurium, Holcus Plinii Anguillare Lob. Icon. 30.*

- Gramen spicatum, Secalinum, spicâ duriore & angustiore.
- Gramen spicatum, Secalinum, Virginianum. *Gramen Secalinum, majus, altissimum, Virginianum Mor. Hist. Oxon. Part. 3. 180.*
- Gramen Spicatum, Secalinum, glumis villosis, in aristas longissimas desinentibus. *Gramen Secalinum, maximum Park, Theat. 1144.*
- Gramen spicatum, Secalinum, altissimum. *Gramen spicâ Secalinâ C. B. Pin. 9. Prodr. 18. Gramen Secalinum, majus Park, Theat. 1144.*
- Gramen spicatum, Secalinum, minus. *Gramen Secalinum, minus Park, Theat. 144.*
- Grâmen spicatum, Secalinum, maritimum, minus. *Gramen Secalinum, palustre & maritimum Raii Synops. 248.*
- Gramen spicatum, Secalinum, maritimum, maximum, spicâ longiore. *Gramen Sparteum, spicatum, foliis mucronatis, longioribus, vel spicâ Secalinâ C. B. Pin. 5. Spartium spicatum, pungens, Oceanicum J. B. 2. 511. Spartum Herba iij, maritimum Clus. Hist. ccxxj.*
- Gramen spicatum, Secalinum, maritimum, spicâ brevior. *Gramen Sparteum . spicatum, latifolium C. B. Pin. 5. Spartum maritimum sive Oceanicum, latifolium J. B. 2. 512. Spartum Herba, iij, Batavicum Clus. Hist. ccxxxj.*
- Gramen spicatum, Secalinum, maritimum, maximum, spicâ laxiore. *Spartum maximum, maritimum, Hollandicum, spicâ Secalinâ Raii Hist. 1260.*
- Gramen spicatum, aristis pennatis. *Gramen Sparteum, pennatum C. B. Pin. 5. Gramen pennatum, aliis Spartum J. B. 2. 512. Spartum Austriacum, pennatum Clus. Hist. ccxxj.*
- ^{a Lib. 19.}
^{cap. 2.} Gramen spicatum, quod Spartum a Plinii. *Gramen Sparteum 1, paniculâ comosâ C. B. Pin. 5. Gramen Spartum Plinii sive sportularum Ficum J. B. 2. 510. Spartum Herba Plinii Clus. Hist. ccxx.*
- Gramen spicatum, Sparteum, spicâ sericeâ, ex utriculo prodeunte. *Gramen Sparteum 2, paniculâ brevi folliculo inclusâ C. B. Pin. 5. Gramen Sparteum 2. Clusio J. B. 2. 511. Spartum Herba alterum Clus. Hist. ccxx.*
- Gramen spicatum, Junci facie, Lithospermi semine. *Juncus Lithospermi semine Mor. H. R. Bles. Juncus semine Lithospermi H. R. Par. Juncus lavic, paniculâ glomerata, nigricante Raii Car. Cantab. & Hist. 1305.*
- Gramen anthoxanthum, spicatum J. B. 2. 466. *Gramen pratense, spicâ flavescente C. B. Pin. 3. Gramen anthoxanthon Dalechampii Lugd. 426.*
- Gramen tomentosum, spicatum C. B. Pin. 4. *Gramen Alopecuros, spicâ longâ, tomentosâ, candicante J. B. 2. 474. Gramen tomentosum, Alopecuros vera Plinii & Theophrasti Lugd. 430.*
- Gramen caninum, maritimum, spicatum C. B. Pin. Prodr. 2.
- Gramen spicatum, semine Miliaceo, albo. *Phalaris major, semine alba C. B. Pin. 28. Phalaris J. B. 2. 442. Phalaris Dod. Pempt. 510. Graine de Canari.*
- Gramen spicatum, semine Miliaceo, nigro. *Phalaris major, semine nigra C. B. Pin. 28. J. B. 2. 443.*

- Gramen spicatum, femine Miliaceo, minore, nigro. *Phalaris femine minore*, nigro Mor. H. R. Bles.
- Gramen spicatum, femine Miliaceo, griseo. *Phalaris alter*, femine griseo H. R. Par.
- Gramen spicatum, perenne, femine Miliaceo, tuberosâ radice. *Gramen Phalaroides*, perenne, tuberosâ radice Mor. H. R. Bles.
- Grameni spicatum, perenne, femine Miliaceo, radice repente.
- Gramen spicatum, pratense, spicâ ex utriculo prodeunte. *Gramen pratense*, spicâ purpureâ ex utriculo prodeunte, vel *Gramen folio spicam amplexante* C. B. Pin. 3. *Gramen spicam folio amplectens* J. B. 3. 469. *Gramen pratense Dalechampii* Lugd. 425.
- Gramen montanum, spicatum, tuberosâ radice.
- Gramen montanum, minimum, spicatum & aristatum.
- Gramen spicatum, glumis cristatis. *Gramen Cristatum* Lob. Ad. Part. 2. 467. *Gramen cristatum*, *Anglicum Park. Theat.* 1160.
- Gramen spicâ multiplici, glumis aristatis. *Gramen cristatum*, *Anglicum*, spicâ multiplici *Park. Theat.* 1160.
- Gramen spicâ cristatâ, subhirsutum C. B. Pin. 3. Prodr. 8.
- Gramen spicatum glumis variis. *Gramen glumis variis* C. B. Pin. 10. Prodr. 21. *Gramen versicolor* J. B. 2. 466.
- Gramen spicatum, locustis echinatis. *Gramen caninum*, *maritimum* spicâ echinatâ C. B. Pin. 2. *Gramen caninum*, *maritimum*, *asperum* C. B. Prodr. 2. *Gramen parvum*, *echinatum* J. B. 2. 467.
- Gramen spicatum, supinum, brevi & capillaceo folio.
- Gramen spicatum, Lusitanicum, capitis Medusæ effigie.
- Gramen spicatum, durioribus & crassioribus locustis, spicâ brevi. *Festuca altera*, capitulis duris C. B. Pin. 20. *Ægilops* Dod. Pempt. 539.
- Gramen spicatum, durioribus & crassioribus locustis, spicâ longissima. *Festuca altera*, capitulis duris, spicâ triunciali C. B. Pin. 10.
- Gramen spicatum, spicâ purpuro-argenteâ, molli. *Gramen pumilum*, hirsutum, spicâ purpuro-argenteâ, molli *Raii Synops.* 250.
- Gramen spicatum, spicis in capitulum foliarum congestis. *Gramen album*, capitulis aculeatis, *Italicum* C. B. Pin. 7.
- Gramen spicatum, echinatum, locustis unam partem spectantibus. *Gramen Alopecuroides*, spicâ asperâ C. B. Pin. 4. *Gramen cum cauda Leporis asperâ*, sive spicâ murinâ J. B. 2. 473. *Gramen echinatum Dalechampii* Lugd. 432. *Gramen Alopecuroides*, spicâ asperâ, brevi *Park. Theat.* 1168.
- Gramen spicatum, spicâ subrotundâ, echinatâ. *Gramen spicâ subrotundâ*, echinatâ, vel *Gramen echinato capitulo* C. B. Pin. 7. *Gramen echinatum*, *tribuloides* Col. Part. 1. 338.
- Gramen spicatum, Indicum, repens, spicâ subrotundâ.
- Gramen spicatum, spicâ cylindraceâ, longissimâ. *Gramen Typhoides*, maximum, spicâ longissimâ C. B. Pin. 4. Prodr. 10. *Gramen cum cauda muris majoris longâ*, majus J. B. 2. 472.
- Gramen spicatum, spicâ cylindraceâ, tenuissimâ, longiore. *Gramen*

- Typhoides*, spica angustiore, longiore C. B. Pin. 4. *Gramen cum cauda muris purpurascens* J. B. 2. 473. *Gramen Alopecuroides*, minus, alterum Lob. Icon. 9.
- Gramen spicatum*, spicâ cylindraceâ, tenuissimâ, brevior. *Gramen Typhoides*, spicâ angustiore, brevior. C. B. Pin. 4. *Gramen Alopecurinum*, ij. Tabern. Icon. 209.
- Gramen spicatum*, spicâ cylindraceâ, tenuiori, longâ. *Gramen Typhoides*, asperum, primum C. B. Pin. 4. *Gramen cum cauda muris*, minus J. B. 2. 471. *Gramen Typhinum*, 1. Tabern. Icon. 217.
- Gramen spicatum*, spicâ cylindraceâ, crassiori. *Gramen Typhoides*, asperum, alterum C. B. Pin. 4. *Gramen Typhinum*, ij. Tabern. Icon. 218.
- Gramen spicatum*, spicâ cylindraceâ, glabrâ, foliis hirsutis. *Gramen Typhoides*, culmo reclinato C. B. Pin. 4. *Gramen cum cauda muris*, foliis hirsutis J. B. 2. 471. *Gramen Alopecuroides*, minus Lob. Icon. 9.
- Gramen spicatum*, spicâ cylindraceâ, longioribus villis donatâ. *Gramen Phalaroides*, majus sive *Italicum* C. B. Pin. 4. Prodr. 10. *Gramen Alopecuro simile*, glabrum, cum pilis longiusculis in spica, *Onocordon* J. B. 2. 475.
- Gramen spicatum*, spicâ cylindraceâ, molli & densâ. *Gramen Typhoides*, molle C. B. Pin. 4. *Gramen Alopecuroidi accedens* & *Phalaridi*, spicâ longiuscula, folio lanuginoso J. B. 2. 474. *Gramen Alopecuroides* Lob. Icon. 8.
- Gramen spicatum*, spicâ cylindraceâ, molli & laxâ. *Gramen spicatum*, circa Romam ubique frequens Maio, spicâ strictiori & laxiori D. Sberard.
- Gramen spicatum*, spicâ cylindraceâ brevi, radice nodosâ. *Gramen nodosum*. spicâ parvâ sive *nodosum*, tertium C. B. Pin. Prodr. 3.
- Gramen spicatum*, aquaticum, spicâ cylindraceâ, brevi. *Gramen aquaticum*, geniculatum, spicatum C. B. Pin. 3. *Gramen cum parva cauda muris*, radice non nodosa, repens J. B. 2. *Gramen fluviatile*, album Tabern. Icon. 216.
- Gramen spicatum*, maritimum, minimum, spicâ cylindraceâ. *Gramen Typhinum*, maritimum, minus Raii Hist. 1267.
- Gramen dactylon*, radice repente, sive officinarum. *Gramen repens*, cum paniculâ *Graminis Manna* J. B. 2. 459. *Gramen dactylon*, folio *Arundinaceo majus*, aculeatum fortè Plinio C. B. Pin. 7. *Gramen legitimum* Clus. Hist. ccxvij.
- Gramen dactylon*, radice repente, sive officinarum, brevissimis aristis donatum.
- Gramen dactylon*, folio latiore C. B. Pin. 8. *Graminis genus*, *Dens canis tertius* sive *Gramen* 1. vel *Galli crus* J. B. 2. 444. *Ischemum*, *Gramen sanguinarium*, 1. Tabern. Icon. 222.
- Gramen dactylon*, angustifolium, spicis villosis C. B. Pin. 8. *Gramen digitatum*, hirsutum J. B. 2. 445. *Ischemum* ij. Tabern. Icon. 222.
- Gramen dactylon*, scoparium C. B. Pin. 8. *Gramen scoparium*, *Ischemi paniculis* 2.

- Paniculis*, *Gallicum* Lob. *Adv. Part.* 2. 468. *J. B.* 460.
- Gramen dactylon, villosum, ramosum, altissimum, Gallo-Provinciale.
- Gramen dactylon, Indicum, spicis longioribus.
- Gramen dactylon, Ægyptiacum C. B. *Pin.* 7. *Gramen Crucis sive Neimelmsulib.* *J. B.* 2. 460.
- Gramen dactylon, Siculum, multiplici paniculâ, spicis ab eodem exortu geminis Raii *Hist.* 1271. *Pluk. Phytog. Tab.* 92. *fig.* 1.
- Gramen dactylon, spicâ geminâ. *Gramen bicornè, sive distachyophorum* Bocca. 20. *Festuca Juncea folio, spica geminâ* C. B. *Pin.* 9. *Prodr.* 19. *J. B.* 2. 544.
- Gramen paniculatum, autumnale, paniculâ ampliore, ex viridi nigricante. *Gramen Arundinaceum, enode, majus, montanum* C. B. *Pin.* 7. *Gramen Arundinaceum, enode* *J. B.* 2. 481. *Gramen Arundinaceum, montanum* *Tabern. Icon.* 231.
- Gramen paniculatum, autumnale, paniculâ angustiore, ex viridi nigricante. *Gramen pratense, serotinum, panicula longa, purpurascens* Raii *Synops.* 260. *Prioris varietas.*
- Gramen paniculatum, aquaticum, fluitans. *Gramen aquaticum, fluitans, multiplici spica, ἄσπερος ποταμῶς* C. B. *Pin.* 3. *Gramen aquaticum, cum longissima panicula* *J. B.* 2. 490. *Gramen fluviatile* *Tabern. Icon.* 216.
- Gramen paniculatum, latifolium radice repente, crassiori. *Gramen caninum, longius radicatum, majus* C. B. *Pin.* 1. *Gramen canarium, longius radicatum, latiore panicula* *Adv. Part.* 2. 467. *J. B.* 2. 457.
- Gramen paniculatum, minus, radice repente, paniculâ duriore. *Gramen murorum, duriusculum, spica erecta, rigida* *Mor. Hist. Oxon. Part.* 3. *Sect.* 8. *Tab.* 2. *fig.* 9. *Gramen Loliaceum, murorum, duriusculum, spica erecta, rigida* *Ejusd. ibid.* 182. *Gramen panicula multiplici* C. B. *Pin.* 3. *Prodr.* 6.
- Gramen paniculatum, spicis crassioribus & brevioribus. *Gramen spicatum, folio aspero* C. B. *Pin.* 3. *Prodr.* 9. *Gramen asperum* *J. B.* 2. 467. *Gramen spicatum Dalechampii* *Lugd.* 427.
- Gramen paniculatum, spicis crassioribus & brevioribus variegatum.
- Gramen paniculatum, aquaticum, Miliaceum. *Gramen Miliaceum, aquaticum* Raii *Synops.* 255.
- Gramen pratense, paniculatum, majus, latiore folio, *πῆλα* Theophrasti C. B. *Pin.* 2. *Gramen pratense, 1.* *Dod. Pempt.* 560.
- Gramen paniculâ ferè Arundinacè, locustis brevissimis. *Gramen pratense, vulgare, spica ferè Arundinacè* *J. B.* 2. 461.
- Gramen paniculâ Arundinacè, locustis plerumque brevissimis, interdum angustissimis & longioribus.
- Gramen pratense, paniculatum, medium C. B. *Pin.* 2. *Gramen pratense, minus* *J. B.* 2. 542. *Gramen pratense ij.* *Dod. Pempt.* 560.
- Gramen pratense, paniculatum, minus, album C. B. *Pin.* 3. *Gramen paniculatum, minus, album* *Tabern. Icon.* 206. *J. B.* 2. 465.
- Gramen pratense, paniculatum, minus, rubrum C. B. *Pin.* 3. *Gramen paniculatum, minus, rubrum* *Tabern. Icon.* 207. *J. B.* 2. 465.

- Gramen Xerampelinum, Miliacæ, pratenui, ramofaque fparfâ paniculâ, five Xerampelino congener, arvenfe, aſtivum, Gramen minutiffimo femine Lob. Illuſtr. 14.
- Gramen pratenſe, paniculatum, majus, anguſtiore folio C. B. Pin. 2. Prodr. 5.
- Gramen pratenſe, paniculatum, molle C. B. Pin. 2. Prodr. 5. *Gramen lanatum Dalechampii* Lugd. 425. J. B. 2. 466.
- Gramen paniculatum, minimum, molle Bor. Monſp. App. *Gramen paniculatum, locuſtis parvis, purpuro-argenteis annuum Raii* Synopf. 258. Hiſt. 1286.
- Gramen paniculatum, molle, tenuiffimis ariſtis donatum.
- Gramen caninum, paniculatum, molle Raii Hiſt. 1285.
- Gramen paniculatum, elatius, ſpicis longis, muticis, ſquamofis Raii Hiſt. 1286.
- Gramen paniculis elegantiffimis five *egdyroſis*, majus C. B. Pin. 2. *Gramen amoris dictum* J. B. 2. 470. *Gramen paniculatum, ſativum, Eragroſtis Tabern. Icon.* 204.
- Gramen paniculis elegantiffimis, minimum. *Gramen amoris alterum, paniculis minoribus & anguſtioribus, magiſque ſparſis Raii* Syllog. 136.
- Gramen paniculatum, Virginianum, locuſtis minimis Mor. Hiſt. Oxon. Part. 3. Sect. 8. Tab. 6. fig. 33.
- Gramen paniculis elegantiffimis, denſis, Siculum. *Gramen Filiceum, paniculis integris Bocc. Rarior. Plant.* 62.
- Gramen minus, vulgare, paniculâ rigidâ. *Gramen minus, duriuſculum Tab. Icon.* 208.
- Gramen minus, paniculâ rigidâ, denſiore & ampliore. *Gramen Graminis exili, duriuſculo Lobelii ſemile, paniculâ latiore Sberard.*
- Gramen caninum, maritimum, paniculatum Raii Hiſt. 1286.
- Gramen pratenſe, paniculâ duriore, laxâ, unam præcipuè partem ſpectante Raii Synopf. 257.
- Gramen pratenſe, paniculâ duriore, laxâ, unam præcipuè partem ſpectante, ſine ariſtis.
- Gramen pratenſe, paniculâ multiplici, denſiore, ariſtis carens.
- Gramen paniculatum, latifolium, locuſtis craſſioribus, ſemine nigro Aquilegiæ ſimili. *Gramen paniculatum Gallo-provinciale, Aquilegiæ ſemine Schol. Bor.* 258. *Pluk. Phytog. Tab.* 32. fig. 2.
- Gramen nemoroſum, paniculâ ruſcente, molli. *Gramen nemoroſum ſpicæ ruſcente, molli* C. B. Pin. 7. *Gramen ſylvaticum parvum, tenuifolium, rigidiuſculum* J. B. 2. 509. *Gramen ſylvaticum ſive nemoroſum, 1. Tabern. Icon.* 226.
- Gramen paniculâ Miliacæ, locuſtis minimis.
- Gramen montanum, paniculâ Miliacæ, ſparſâ C. B. Pin. 8. Prodr. 17. J. B. 2. 462.
- Gramen ſylvaticum, paniculâ Miliacæ, ſparſâ C. B. Pin. 8. *Gramen Miliaceum Lobelii* J. B. 2. 462. *Miliaceum Gramen* Lob. Icon.
- Gramen aquaticum, paniculatum, latifolium C. B. Pin. 3. *Gramen majus*,

- aquaticum Lobellii J. B. 2. 481. *Gramen Arundinaceum*, paniculatum Tabern. Icon. 211.
- Gramen paniculatum*, proliferum, *Gramen arvense*, paniculâ crispâ C. B. Pin. 3. Prodr. 6. *Gramen cum panicula molli rubente* J. B. 2. 464.
- Gramen* Barcinonense, paniculâ densâ aureâ.
- Gramen paniculatum*, maritimum, Narbonense, radice repente.
- Gramen paniculatum*, capillaceo folio, minimum.
- Gramen paniculâ* Miliacê, densiori, aristis donatum.
- Gramen paniculatum*, aquaticum, Phalaridis semine. *Gramen Arundinaceum*, acerosâ glumâ, nostras Park. Theat. 1273. Mor. Hist. Oxon. Part. 3. 203. Au *Gramen Arundinaceum spicatum* C. B. Pin. 6.
- Gramen paniculatum*, aquaticum, Phalaridis semine folio variegato. *Gramen paniculatum*, folio variegato C. B. Pin. 3. *Gramen striis pictum* J. B. 2. 476. *Gramen sulcatum vel striatum*, album Lob. Icon. 4.
- Gramen paniculatum*, Arundinaceum, spicâ multiplici. *Gramen Arundinaceum*, spica multiplici, Καλαμῆ Dioscoridis C. B. Pin. 6. *Gramen Calamagrostis Lobellii* J. B. 2. 480. *Calamagrostis* Lob. Icon. 6.
- Gramen paniculatum*, Arundinaceum paniculâ densâ, spadiceâ. *Gramen Arundinaceum*, paniculâ molli, spadiceâ, majus C. B. Pin. 7. *Gramen plumosum Lobellii*, spicâ candidâ & serici modo lucens J. B. 2. 476. *Gramen tomentosum & acerosum. Calamagrostis quorundam & vulgi Gramen plumosum* Lob. Icon. 6.
- Gramen paniculatum*, Arundinaceum, ramosum, paniculâ densâ, sericeâ. *Gramen Arundinaceum*, ramosum, plumosum, album C. B. Pin. 7. *Gramen Arundinaceum*, plumosum, album C. B. Prodr. 14.
- Gramen paniculatum*, locustis maximis, candicantibus, tremulis. *Gramen tremulum*, maximum C. B. Pin. 2. Prodr. 5. J. B. 2. 470. *Gramen tremula panicula*, longiore & laxiore, colore candicante Clus. Cur. post. in fol. 38.
- Gramen paniculatum*, locustis maximis, Phœniceis, tremulis. *Gramen amabile*, tremulum, maximum, paniculâ spadiceâ V. Luste. *Gramen tremulum paniculâ fusco seu fumigato colore* Clus. Cur. post. in fol. 38.
- Gramen paniculatum*, majus, locustis magnis, candicantibus, tremulis. *Gramen tremulum*, majus, C. B. Pin. 2. *Gramen tremulum* J. B. 2. 469. *Gramen Leporinum*, *Gramen tremulum* Tabern. Icon. 231.
- Gramen paniculatum*, majus, locustis magnis, Phœniceis, tremulis. *Gramen tremulum*, majus, paniculâ spadiceâ C. B. Pin. 2.
- Gramen paniculatum*, majus, perenne, locustis magnis tremulis. *Gramen tremulum*, majus, perenne H. L. Bat.
- Gramen paniculatum*, minus, locustis magnis, tremulis. *Gramen tremulum*, minus, paniculâ magnâ C. B. Pin. 2. J. B. 2. 470.
- Gramen paniculatum*, minus, locustis parvis, tremulis. *Gramen tremulum*, minus, paniculâ parva C. B. Pin. 2. Prodr. 4. *Gramen tremulum*, minus J. B. 2. 470.
- Gramen montanum*, paniculâ spadiceâ, delicatiore C. B. Pin. 3. Prodr. 6. J. B. 2. 476.

- Gramen montanum, paniculâ spadiceâ, crassiore.
- Gramen capillatum, paniculâ rubentibus J. B. 2. 462. *Gramen segetum*, altissimum, paniculâ sparsa C. B. Pin. 3. *Segetum Gramen paniculâ sparsa*, latiore Lob. Icon. 2.
- Gramen capillatum, paniculis viridantibus J. B. 2. 462. *Prioris varietas.*
- Gramen segetum, paniculâ Arundinaceâ C. B. Pin. 3. *Gramen agrorum Lobelii* J. B. 2. 461. *Agrorum venti spica & Gramen agrorum latiore, Arundinacea, comosa paniculâ* Lob. Icon. 3. *Varietas viactur Graminis capillati* J. B. cuius nempe paniculâ, ut ait Lobelius, in alterum latus agitatur.
- Gramen pratense, paniculatum, altissimum, locustis parvis, splendidibus non aristatis. *An Festuca Graminea, effusa juba* C. B. 9. *Prodr.* 19. *Gramen Festuca, effusa juba Hist. Plant. Paris.*
- Gramen paniculatum, Bromoides, minus, paniculis aristatis, unam partem spectantibus Raii Hist. 1287.
- Gramen montanum, Avenaceum, locustis rubris C. B. Pin. 10. *Prodr.* 20. *Gramen locustis rubris* J. B. 2. 434.
- Gramen Avenaceum, spicâ simplici, locustis candicantibus, splendidibus & rarioribus.
- Gramen Avenaceum, spicâ simplici, locustis candicantibus, splendidibus & densioribus.
- Gramen Avenaceum montanum, lanuginosum C. B. Pin. 10. *Gramen cum locustis parvis, candidis, pilosis, semine Avenaceo* J. B. 2. 434. *Gramen Avenaceum Tabern. Icon.* 207.
- Gramen Avenaceum, lanuginosum, glumis rarioribus C. B. Pin. 10. *Prodr.* 20. J. B. 2. 464.
- Gramen Avenaceum, spicâ simplici, breviori & crassiori, locustis longissimis; longiùs aristatis.
- Gramen Avenaceum, spicâ simplici, locustis densissimis, candicantibus & lanuginosis.
- Gramen Avenaceum, distichon locustis longioribus, flavescentibus, longiùs aristatis.
- Gramen Avenaceum, saxatile, paniculâ sparsâ, locustis latioribus, candicantibus & nitidis.
- Gramen Avenaceum, saxatile, paniculâ sparsâ, locustis angustioribus, candicantibus & nitidis.
- Gramen Avenaceum, capillaceum, minoribus glumis C. B. Pin. 10. *Gramen nemorale, Avenaceum, alterum, ex fusco Xerampelinum & lucidum, Danicum* Lob. Adv. Part. 2. 465. J. B. 2. 463.
- Gramen Avenaceum, nemorense, glumis rarioribus, ex fusco Xerampelinis, nostras Raii Hist. 1289.
- Gramen Avenaceum, utriculis lanugine flavescentibus. *Festuca utriculis lanugine flavescentibus* C. B. Pin. 10. *Ægilops quibusdam aristis recurvis, sive Avena pilosa* J. B. 2. 433. *Festuca prior* Dod. Æmpt. 539.
- Gramen Avenaceum, maximum, utriculis cum lanugine alba & longissimis aristis Bot. Monsp.
- Gramen Avenaceum, supinum, minus, spicâ densissima, cum longissimis aristis, lanuginosis, tortilibus.

Gramen
naceum. Av-

- Gramen Avenaceum, capillaceo folio, paniculâ ampliore, locustis splendens. *Gramen nemorosum, paniculis albis, folio capillaceo C. B. Pin. 7. Prodr. 14.*
- Gramen nodosum, Avenacâ paniculâ C. B. Pin. 2. *Prodr. 3. Gramen nodosum J. B. 3. 456. Gramen bulbosum, nodosum Lob. Icon. 23.*
- Gramen Avenaceum, paniculâ densâ, locustis majoribus, aristatis.
- Gramen Avenaceum, paniculâ purpureo-argenteâ splendens D. Doody Raii Hist. 1909. *Gramen Avenaceum, glabrum panicula purpureo-argentea, splendens D. Doody Raii Synopf. 262.*
- Gramen Avenaceum, montanum, spicâ simplici, aristis recurvis Raii Synopf. 262. & Hist. 1290.
- Gramen Avenaceum, spicâ simplici, perlongâ, locustis densissimis, longis & aristatis.
- Gramen Avenaceum, parvum, procumbens, paniculis non aristatis Raii Hist. 1288. & Synopf. 262.
- Gramen Avenaceum, Indicum, in foliorum alis locustas in capitulum collectas gerens.
- Gramen Avenaceum, minus, foliis inferioribus capillaceis, superioribus verò latioribus.
- Gramen Avenaceum, dumetorum, paniculâ sparsâ Raii Hist. 1289. *Gramen Avenaceum, dumetorum, paniculatum, majus, glabrum Mor. Hist. Oxon. Part. 3. 213.*
- Gramen Avenaceum, dumetorum, paniculâ sparsâ, locustis angustioribus, cum aristis flavescens.
- Gramen Avenaceum, distichon, locustis longioribus, cum aristis nigricantibus inflexis. *Gramen Avenaceum, murorum, erectum Park. Theat. 1149.*
- Gramen Avenaceum, pratense, elatius, paniculâ flavescens, locustis parvis Raii Hist. 1284.
- Gramen Avenaceum, paniculâ flavescens, densiori, locustis minimis, tenuiter aristatis & quasi villosis Hist. Plant. Paris. *Prioris varietas.*
- Gramen Avenaceum, locustis amplioribus, candicantibus, glabris & aristatis.
- Gramen Avenaceum, locustis brevioribus, glabris, glumis imbricatis & aristatis.
- Gramen Avenaceum, locustis glabris, purpurascens & aristatis: *Gramen gros Montbelgard J. B. 2. 438. Gramen murorum Dalechampii Lugd. 428.*
- Gramen Avenaceum, locustis glabris, angustis, candicantibus & aristatis. *Gramen Avenaceum, squamosâ glutinâ longiore, glabrâ Mor. Hist. Oxon. Part. 3. Tab. 7. fig. 19.*
- Gramen Avenaceum, locustis villosis, angustis, candicantibus & aristatis. *Festuca Avenacea, hirsuta, paniculis minus sparsis Raii Hist. 1289. An Gramini murali Dalechampii simile si non idem J. B. 2. 438. Gramen murorum, spicis pendulis, angustioribus Hist. Plant. Paris.*
- Gramen Avenaceum, locustis villosis, crassioribus. *Gramen spicâ hirsutâ, ad Gramen du Gros accedens J. B. 2. 438.*
- Gramen Avenaceum, pratense, glabrum, paniculâ contractâ, foliis latioribus.

Gramen Avenaceum, pratense, glabrum, paniculâ contractâ, foliis angustioribus.

Gramen Avenaceum, lignosum, sylvaticum.

Gramen Avenaceum, aquaticum. *Gramen Arundinaceum, aquaticum, panicula Avenacea Raii Hist.* 1909.

Gramen Avenaceum, spicis strigosioribus, glabris. *Festuca Avenacea, spicis strigosioribus, è glumis glabris compactis Raii Hist.* 1909. & *Synops.* 267.

Gramen Avenaceum, glabrum, paniculâ è spicis raris, strigosis compositâ, aristis tenuissimis Raii *Hist.* 1909. & *Synops.* 262.

Gramen erectum, unicâ spicâ Avenacâ *Bocc. Mus. Part. 2. Tab.* 57.

Gramen Avenaceum, paniculâ sparsâ, locustis majoribus & aristatis. *Festuca Avenacea, sterilis, elatior C. B. Pin.* 9. *Ægilops Matthioli forrè J. B.* 2. 439. *Bromos Herba Dod. Pempt.* 540. *Gramen Festuca sterile, elatius Hist. Plant. Paris.*

Gramen Avenaceum, paniculâ sparsâ, locustis minoribus & aristatis. *Bromos sterilis, altera. Festuca altera Dodonæi Lob. Icon.* 33.

Gramen, ut ait C. Bauhinus, à gradiendo, quoddam geniculatis ramis serpat,

GENUS IX.

Arundo. *Canne ou Roseau.*

ARUNDO est plantæ genus, sola magnitudine à Gramine diversum, nec per me stabit, quin inter Graminis species recenseatur.

Arundinis species sunt

Arundo vulgaris sive *agalimæ* Dioscoridis C. B. Pin. 17. *Arundo vulgaris, palustris J. B.* 2. 485. *Arundo palustris, Canna sepriaria Tabern. Icon.* 254.

Arundo sativa, quæ *Δία* Dioscoridis & Theophrasti C. B. Pin. 17. *Arundo maxima & hortensis J. B.* 2. 486. *Arundo domestica, Calamus Cyprius Tabern. Icon.* 253.

Arundo Anglica, foliis in summitate dissectis C. B. Pin. 17. *Prodr.* 25 *J. B.* 2. 487.

Arundo scriptoria, atrorubens C. B. Pin. 17. *Arundo scriptoria J. B.* 2. 487. *Arundo 3, Syringias, fistularis Dod. Gal.* 353.

Arundo repens vel Chamæcalamus C. B. Pin. 17. *Arundo Epigeios Lugd.* 1000.

Arundo Indica, variegata, sive Laconica Theophrasti *Corn.* 54. *Canne royale.*

Arundo domestica, Coronopi foliis *Ambros.* 75.

Arundo vulgaris, Cypria, fruticosa *Ambros.* 263.

SECTIO IV.

De Herbis, flore apetalò, in capitulum squamosum collectò.

GENUS I.

Cyperus. *Souchet.*

CYPERUS est plantæ genus, flore à petalò, plurimis scilicet staminibus B, constante, in capitulum squamosum A, F, collectò; in squamarum autem C, alis oritur pistillum D, quod deinde abit in femem E, plerumque triangulare. His notis addendi sunt caules pariter triangulares. Tab. 299.

Cyperì species sunt

Cyperus rotundus, vulgaris C. B. Pin. 13. *Cyperus paniculà crassiflore, minus sparsa J. B. 2. 501. Cyperus rotundus Dod. Pempt. 338.*

Cyperus rotundus, inodorus, Germanicus C. B. Pin. 14. *Cyperus aquaticus, Septentrionalis Lobelio J. B. 2. 503. Cyperus aquaticus, Septentrionalis Lob. Icon. 77.*

Cyperus odoratus, radice longà, sive Cyperus officinarum C. B. Pin. 14. *Cyperus longus, odoratior, habitior Lob. Icon. 75. Cyperus paniculà sparsà, speciosà J. B. 2. 501.*

Cyperus rotundus, esculentus, angustifolius C. B. Pin. 14. *Dulcichinum Dod. Pempt. 340. Trasi J. B. 2. 504.*

Cyperus vulgatiòr, paniculà sparsà. *Gramen Cyperoides, paniculà sparsà, majus C. B. Pin. 6. Gramen Cyperoides, vulgatiòr, aquaticum J. B. 2. 495. Gramen Cyperoides, aquaticum, vulgatiòr Lob. Icon. 20.*

Cyperus Gramineus J. B. 3. 504. *Gramen Cyperoides, Miliaceum C. B. Pin. 6. Cyperus Graminea, sive Miliacea Lob. Icon. 79.*

Cyperus maritimus, capitulis glomeratis. *Juncus acutus, maritimus, caule triangulo C. B. Pin. 11. Prodr. 22.*

Cyperus Americanus, paniculà aurèà maximà Plum.

Cyperus Americanus humiliòr, locustis densissimis, non compressis.

Cyperus minimus, paniculà sparsà, nigricante. *Gramen Cyperoides, minus, paniculà sparsà, nigricante C. B. Pin. 6. Gramen parvum, pulchrum, aliud, paniculà compressà, nigricante J. B. 2. 471. Gramen Cyperoides, minimum, nigricante paniculà Adv. Part. 2. 463.*

Cyperus minimus, paniculà sparsà, subflavescente. *Gramen Cyperoides, minus, paniculà sparsà subflavescente C. B. Pin. 6. Gramen pulchrum, parvum, paniculà latà, compressà J. B. 2. 470. Calamagrostis altera Trag. 694.*

Cyperus Pyrenaicus, humiliòr, tenui paniculà.

Cyperus Orientalis, paniculà sparsà, locustis angustis & brevibus.

Cyperus Orientalis, minimus, paniculà sparsà, longiori.

Cyperus Orientalis, omnium minimus, paniculà sparsà.

Cyperus à voce Græca *κυμαεις* *Vas*; ob radicis effigiem, ut ait C. Bauhinus.

GENUS II.

Scirpus.

Tab. 300.

SCIRPUS est plantæ genus, flore A, apetalò, plurimis scilicet staminibus B, eo stante, in capitulum squamosum C, collecto; in squamarum autem D, alis oritur pistillum E, quod deinde abit in semen F, triangulare, in capitulum G, pariter collectum. His notis addendi sunt caules nequaquam triangulares.

Scripti species sunt

Scirpus palustris, altissimus. *Juncus maximus*, sive *Scirpus major* C. B. Pin.

12. *Juncus maximus*, *Holoschænos* J. B. 2. 522. *Juncus palustris*, *major* Tabern. Icon. 249.

Scirpus palustris, altissimus, foliis & carinâ serratis. *Gramen Cyperoides*, altissimum, foliis & carina serratis Bocc. 72.

Scirpus Americanus, caule pentagono, ad nodos florido Plum.

Scirpus Americanus, caule geniculato, cavo Lign.

Scirpus capitulis rotundioribus, umbellatis.

Scirpus maritimus, capitulis rotundioribus, glomeratis. *Juncus acutus*, *maritimus*, capitulis rotundis C. B. Pin. 11. *Holoschænos* Lugd. 987.

Scirpus maritimus, capite glomerato. *Gramen Cyperoides*, *maritimum* C. B. Pin. 6. *Juncus maritimus* Lob. Icon. 87.

Scirpus montanus, capitulo brevior. *Juncus parvus*, *montanus*, cum parvis capitulis luteis J. B. 2. 525.

Scirpus Equiseti capitulo majori. *Juncus capitulis Equiseti*, *major* C. B. Pin. 12. *Juncus capitulis longis* sive *clavatus* J. B. 2. 523. *Juncus aquaticus*,

minor, capitulis *Equiseti* Lob. Icon. 86.

Scirpus Equiseti capitulo minori. *Juncellus capitulis Equiseti*, *minor* & *fluitans* C. B. Pin. 12. *Juncellus capitulis Equiseti*, *fluitans* C. B. Prodr. 23.

Scirpus omnium minimus, capitulo longiori. *Juncellus minimus*, capitulis *Equiseti* Bocc. *Rarior. Plant.* 42.

Scirpus omnium minimus, capitulo brevior. *Juncellus inutilis* sive *Chamaeschænos* C. B. Prodr. 22. *Juncellus inutilis* C. B. Pin. 12. *Juncellus* Adv. 44.

Scirpus omnium minimus, Lusitanicus.

Scirpus supinus, minimus, capitulis conglobatis, foliis rotundo-teretibus.

Scirpus omnium minimus, Indicus, capitulis villosis,

Scirpus differt à *Cypero* caule nequaquam triangulari, à *Gramine* verò, seminibus triangularibus, tum capitulis squamis ex loculis non constantibus.

SECTIO V.

De Herbis, flore apetalò, in eadem planta, à fructu sejunctò.

GENUS I.

Cyperoides.

CYPEROIDES est plantæ genus, flore apetalò, plurimis scilicet Tab. 300. staminibus B, C, ex aliis squamarum D prodeuntibus constante, in spicam A disposito, sed sterili: embryones enim F. inferiores spicas K occupant in vesiculis E reconditi, abeuntque in semina G, H, plerumque triangularia, in capsulâ L, quæ embryonis vesicula fuit, maturefcentia.

Cyperoidis species sunt

- Cyperoides latifolium, spicâ rufa sive caule triangulo. *Gramen Cyperoides, latifolium, spicâ rufâ sive caule triangulo C. B. Pin. 6. Gramen Cyperoides, cum paniculis nigris J. B. 2. 494. Gramen Cyperoides Lob. Icon. 11.*
- Cyperoides latifolium spicâ spadiceo-viridi, majus. *Gramen Cyperoides, latifolium, spicâ spadiceo-viridi, majus C. B. Pin. 6. Prodr. 13. J. B. 2. 495.*
- Cyperoides angustifolium, spicâ spadiceo-viridi, minus. *Gramen Cyperoides, angustifolium, spicâ spadiceo-viridi, minus C. B. Pin. 6. Prodr. 13. J. B. 2. 495.*
- Cyperoides spicâ pendulâ, breviorè. *Gramen Cyperoides, spiculâ pendulâ, breviorè C. B. Pin. 6. Pseudocyperus Dod. Pempt. 339. Graminis Cyperoidis genus, Pseudocyperus Lobelio, spicis vel paniculis pendentibus ex longis pediculis J. B. 2. 496.*
- Cyperoides spicâ pendulâ, longiorè & angustiorè. *Gramen Cyperoides, spicâ pendulâ, longiorè & angustiorè C. B. Pin. 6. Prodr. 13.*
- Cyperoides palustre, aculeatum, capitulo breviorè. *Gramen palustre, aculeatum, Germanicum, vel minus C. B. Pin. 7. Gramen palustre, echinatum, Lob. Icon. 15. J. B. 2. 497.*
- Cyperoides non aculeatum, capitulo breviorè.
- Cyperoides polystachyon, lanuginosum. *Gramen Cyperoides, polystachyon, lanuginosum, Raii Synops. 265.*
- Cyperoides polystachyon, spicis teretibus, erectis. *Gramen Cyperoides, polystachyon, majus, spicis teretibus, erectis Raii Synops. 265. Gramen Cyperoides, angustifolium, spicis longis, erectis C. B. Pin. 6. Gramen palustre, majus Lob. Icon. 11.*
- Cyperoides nigro-luteum, vernum, majus. *Graminis nigro-lutei verni varietas major J. B. 2. 494.*
- Cyperoides nigro-luteum, vernum, minus. *Graminis nigro-lutei verni varietas minor J. B. 2. 494. Gramen Cyperoides, spicis Caryophyllais, vulgarrissimum Raii Hist. 1293.*

530 INSTITUTIONES REI HERBARIÆ.

- Cyperoides polystachion, flavicans, spicis brevibus, prope summitatem caulis. *Gramen Cyperoides, polystachion, flavicans, spicis brevibus, prope summitatem caulis Raii Hist. 1294.*
- Cyperoides spicis parvis, longè distantibus. *Gramen Cyperoides, spicis parvis, longissimè distantibus Raii Hist. 1295.*
- Cyperoides sylvarum, tenuius spicatum. *Gramen Cyperoides, sylvarum, tenuius spicatum Park. Theat. 1171.*
- Cyperoides polystachyon, minimum, spicis per maturitatem albicantibus. *Gramen Cyperoides, polystachion, minimum, spicis per maturitatem albicantibus Raii Hist. 1295.*
- Cyperoides angustifolium, spicis sessilibus, in foliorum alis. *Gramen Cyperoides, angustifolium, spicis sessilibus, in foliorum alis Raii Hist. 1295.*
- Cyperoides vesicarium, glabrum, spicâ pendulâ longiore.
- Cyperoides vesicarium, humile, locustis rarioribus.
- Cyperoides vesicarium, humile, locustis densioribus.
- Cyperoides minus, spicis densioribus. *Gramen Caryophyllata foliis, spicâ divulsâ C. B. Pin. 3. Gramen Caryophyllum Tabern. Icon. 210.*
- Cyperoides foliis Caryophyllæis, spicis è rarioribus & tumidioribus vesicis compositis. *Gramen Cyperoides, foliis Caryophyllæis, spicis è rarioribus & tumidioribus granis compositis Raii Synops. 264.*
- Cyperoides foliis Caryophyllæis spicis oblongis, è pediculis longioribus pendulis. *Gramen Cyperoides, foliis Caryophyllæis, spicis oblongis è pediculis longioribus pendulis Raii Synops. 264.*
- Cyperoides spicis longioribus, flavescens.
- Cyperoides, quasi planta ad Cyperum accedens.

GENUS II.

Typha. *Masse.*

Tab. 301.

TYPHA est plantæ genus, flore apetalò, plurimis scilicet staminibus A, B constante, in spicam C disposito, sed sterili; embryones enim D, E inferiorem spicam F occupant, abeuntque deinde in semen G, H. Typhæ species sunt.

Typha palustris, major C. B. Pin. 20. *J. B. 2. 539. Typha Lob. Icon. 81.*

Typha palustris, clavâ gracili C. B. Pin. 20. *Typha media Clus. Pan. 716.*

Typha palustris, media J. B. 3. 540.

Typha palustris, minor C. B. Pin. 20. *Typha minor J. B. 2. 540. Lob. Icon. 81.*

GENUS III.

Sparganium.

Tab. 302.

SPARGANIUM est plantæ genus, flore A apetalò, plurimis scilicet staminibus B constante, sed sterili. Embryones enim D in glomerulis C nascuntur

à floribus separatis, & deinde abeunt in capsulas E, F seu officula nunc unicapfularia H, nunc bicapfularia G, nucleo quodam farinaceo plerumque foera, in capitulum K collecta, thalamoque I affixa.

Sparganii species sunt

Sparganium ramofum C. B. Pin. 15. *Sparganium quibusdam J. B. 2. 541.*

Platanaria sive Butomon Dod. Pempt. 601.

Sparganium non ramofum C. B. Pin. 15. *Sparganium alterum J. B. 2.*

541. Platanaria altera Dod. Pempt. 601.

Sparganium minimum C. B. Pin. 15. *Prodr. 24. J. B. 2. 541.*

Sparganium, inquit, C. Bauhinus, *ὄστρον σπαργάνων, fasciolis*: quod fo- Pin. 15.

liis ejus latis & vitilium modo lentis, pro fasciis nutrices utebantur.

GENUS IV.

Mays. *Blé de Turquie.*

MAYS est plantæ genus, flore A apetalò: plurimis nempe stamini- Tab. 305.
bus B ex calyce C surgentibus constante, sed sterili: embryones enim G 310. & 305.
in capillamentum H desinentes nascuntur in spicam I, D à floribus se-
junctam, & foliis quibusdam obvolutam E, vaginæ adinstar tubulatis F.
Singuli autem embryones deinde abeunt in semen K subrotundum, parte
angulata Q palæ M N axis O affixum, ut patet in spicis L.

Mays species seu potius varietates sunt

Mays granis aureis. *Fruventum Indicum, Mays dictum C. B. Pin. 25. Triti-
cum Indicum J. B. 2. 453. Fruventum Turcicum Dod. Pempt. 509.*

Mays granis albicantibus.

Mays granis violaceis.

Mays granis spadiceis.

Mays granis nigricantibus.

Mays granis rubris.

Mays spicâ albo-spadiceâ.

Mays spicâ rubro-spadiceâ.

Mays spicâ aureâ & albâ.

Mays spicâ albâ, punctis spadiceis notatâ.

Mays spicâ albo-violaceâ, punctis spadiceis notatâ.

Mays spicâ albo-luteâ, violaceis punctis & cæruleis notatâ.

Mays spicâ albo-luteâ, rubris punctis notatâ.

Mays spicâ rubrâ, nigrâ & spadiceâ.

Mays spicâ cæruleâ, luteâ, violaceâ & albâ.

Mays spicâ multiplici. *Fruventum Indicum, spicâ divisâ, seu polytachytes*

Bocc. Rarior. Plant. 32.

GENUS V.

Lacryma Job. *Larme de Job.*

LACRYMA JOB est plantæ genus: flore A petalò, plurimis scilicet Tab. 306.

XXX ij

532 INSTITUTIONES REI HERBARIÆ.

staminibus B. è calyce X surgentibus constante, spicato C, sed sterili: embryones enim E in fructibus D nascuntur à floribus sejunctis, abeuntque in semen K, L membranâ obvolutum I, M, & in testâ reconditur, F, G, H, ut plurimum turbinatâ.

Lacrymæ Job species sunt

Lacryma Job latiore folio.

Lacryma Job. Clus. Hist. ccxvj. *Lacryma Job multis sive Milium Arundinaceum* J. B. 2. 449. *Lithospermum Arundinaceum forte Dioscoridis & Plinii* C. B. Pin. 258.

Lacryma Job Americana, altissima, Arundinis folio & facie Plum.

Lacryma Job, à seminum formâ quæ lacrymas, quales pingi solent, quodammodo repræsentant.

GENUS VI.

Ricinus. *Ricin.*

Tab. 307.

RICINUS est plantæ genus, flore A apetalò, plurimis scilicet staminibus B ex calyce K surgentibus constante, sed sterili: embryones enim C à floribus sejunguntur in eadem planta & deinde abeunt in fructum D erigonum, ex tribus capsulis E compositum, axi F affixis, semineque fetis G, cortice duriore H obducto.

Ricini species sunt

Ricinus vulgaris C. B. Pin. 432. J. B. 3. 642. *Ricinus Dod. Pempt. 367. Vulgò Palma Christi.*

Ricinus Americanus, major, caule virescente H. R. Par. *Prioris varietas.*

Ricinus Africanus, maximus, caule geniculato, rutilante H. R. Par.

Ricinus Americanus, minor C. B. Pin. 432. *Erawi, Ricini pusillum genus Clus. Exot. 48.*

Ricinus Zeylanicus, foliis profundius laciniatis.

Ricinus dicitur ab insecto quodam ejusdem nominis, ad quod ejus semena accedit.

SECTIO VI.

De Herbis flore apetalò, quarum aliæ in eodem genere floribus aliæ verò fructibus plerumque donantur.

GENUS I.

Equisetum. *Prêle. Queue de Cheval.*

Tab. 307.

EQUISETUM est plantæ genus, flore E apetalò, plurimis scilicet staminibus B apice A, D, C fungiformi donatis, constante, spicato, & sterili. Fructus enim Equiseti speciebus innascuntur, quæ floribus carent:

Lib. 16. c. 35. grana nempe, auctore Cæsalpino, nigra, aspera & farcta. His notis addendum est folia internodiis constare invicem commissis, ut unum in alterum in-

feratur tubarum modo, eodem Casalpino admonente.

Equifeti species sunt

Equisetum palustre, longioribus fetis C. B. Pin. 15. *Equisetum majus, aquaticum* J. B. 3. 728. *Hippuris Lob. Icon.* 793.

Equisetum palustre, brevioribus fetis C. B. Pin. 15. *Equisetum Palustre Lob. Icon.* 795.

Equisetum arvense, longioribus fetis C. B. Pin. 16. *Equisetum minus, terrestre* J. B. 3. 730. *Hippuris minor Dod. Pempt.* 73.

Equisetum sylvaticum, tenuissimis fetis C. B. Pin. 16. *Equisetum sive Hippuris tenuissima, non aspera* J. B. 3. 730.

Equisetum foliis nudum, non ramosum, five Junceum *ἰσσοπέρις ἄφολλος* C. B. Pin. 16. *Hippuris nuda, Equisetum nudum Tabern. Icon.* 251.

Equisetum palustre, majus Tabern. Icon. 252.

Equisetum foliis nudum, ramosum C. B. Pin. 16. *Equisetum Junceum, ramosum Park. Theat.* 1202.

Equisetum nudum, minus variegatum, Basileense C. B. Pin. 16. *Equisetum nudum, minus variegatum Park. Theat.* 1202.

Equisetum, à foliorum formâ, quasi Equi setam seu caudam dices: unde Græcis *ἰσσοπέρις* à vocibus *ἴσπος* Equus, & *οὐρα* Cauda.

GENUS II.

Spinacia. *Epinars.*

SPINACIA est plantæ genus, flore A, D apetalò, plurimis scilicet staminibus C calyci B infidentibus constante, sed sterili: Embryones enim E, F innascuntur speciebus Spinaciæ quæ flore carent, & deinde abeunt in semen L O turbinatum, in capsulâ nunc ejusdem formæ I, K, nunc cornutâ G, H vel angularâ M, N reconditum. Tab. 302.

Spinaciæ species sunt

Spinacia vulgaris, capsulâ seminis aculeatâ. *Spinacia mas* J. B. 2. 963. *Lapathum hortenſe seu Spinacia semine spinoso* C. B. Pin. 114. *Spinacia Lob. Icon.* 257.

Spinacia vulgaris, sterilis. *Spinacia femina* Lugd. J. B. 2. 963. *Lapathum hortenſe seu Spinacia sterilis* C. B. Pin. 115.

Spinacia Cretica, supina, capsulâ seminis aculeatâ. *Beta Cretica, semine aculeato* C. B. Pin. 118. *Prodr.* 57. *Beta Cretica, semine spinoso* J. B. 2. 963.

Spinacia vulgaris, capsulâ seminis non aculeatâ. *Spinachia semine non pungente, folio majore, rosuandiore* J. R. 2. 964. *Lapathum hortenſe seu Spinacia semine non spinoso* C. B. Pin. 115. *Spinachia nobilis* Træg. 324.

Spinacia, quasi Oleris spinosum.

GENUS III.

Mercurialis. *Mercuriale*.

Tab. 308.

MERCURIALIS est plantæ genus, flore A, B apetalo, plurimis scilicet staminibus C calyci E, D insidentibus, constante & sterili: Embryones enim F iis speciebus Mercurialis innasci solent, quæ floribus carent, abeuntque deinde in fructum G ex duabus capsulis compositum H, semine foetis I subrotundo K.

Mercurialis species sunt

Mercurialis testiculata sive mas Dioscoridis & Plinii C. B. Pin. 121. *Mercurialis mas* Dod. *Pempt.* 658. J. B. 2. 977.

Mercurialis spicata sive femina Dioscoridis & Plinii C. B. Pin. 121. *Mercurialis femina* Dod. *Pempt.* 658. J. B. 2. 977.

Mercurialis montana, testiculata C. B. Pin. 122. *Cynocrambe mas* sive *Mercurialis repens* J. B. 2. 979. *Cynocrambe Mercurialis sylvestris* Dod. *Pempt.* 659.

Mercurialis montana, spicata. C. B. Pin. 122. *Cynocrambe femina* sive *Mercurialis repens* J. B. 2. 979.

Mercurialis fruticosa, incana, testiculata. *Phyllon testiculatum* C. B. Pin. 122. *Phyllon arrhenogonon, folio incano, Monspessulanum* J. B. 2. 981. *Phyllon mariscum* Clus. *Hist.* xlviij.

Mercurialis fruticosa, incana, spicata. *Phyllon spicatum* C. B. Pin. 122. *Phyllon Thelygonon, folio incano, Monspessulanum* J. B. 2. 981. *Phyllon seminicum* Clus. *Hist.* xlviij.

Mercurialis Lusitanica, fruticosa, Amygdali folio, testiculata. *Mercurialis tenuifolia, fruticosa, perennis* V. Lufit.

Mercurialis Lusitanica, fruticosa, Amygdali folio, spicata.

Mercurialis rotundifolia, trimestris, mas & femina V. Lufit.

lib. 25. cap. 5. Linozostis, ut ait Plinius, sive Parthenion Mercurii inventum est, ideo apud Græcos Hermupooan multi vocant eam, apud nos omnes Mercurialem.

GENUS IV.

Urtica. *Ortie*.

Tab. 309.

URTICA est plantæ genus, flore A, C apetalo, plurimis scilicet staminibus B calyci insidentibus, constante & sterili: embryones enim D iis speciebus Urticæ innasci solent quæ flore carent, abeuntque deinde vel in capsulam E, I bivalvem F, K, semine foetam G, L, in globulos quandoque congestam H, vel abeunt in volsellam M qua comprehenditur semen N.

Urticæ species sunt

Urtica urens, maxima C. B. Pin. 232. *Urtica vulgaris, major* J. B. 3. 445.

Urtica urens, altera Dod. *Pempt.* 151.

Urtica urens, maxima, caule rubente C. B. Pin. 232. *Urtica rubra* Tabern. *Icon.* 535.

Urtica vulgaris, minimè urens Mentz. Pug.

C L A S S I S X V.

335

- Urtica urens, minor C. B. Pin. 232. *Urtica minor, annua J. B. 3. 446. Urtica urens, minima Dod. Pempt. 152.*
 Urtica urens, pilulas ferens, 1 Dioscoridis, semine Lini C. B. Pin. 232. *Urtica Romana sive mas cum globulis J. B. 3. 445. Urtica urens, prior Dod. Pempt. 151.*
 Urtica altera, pilulifera, Parietariæ foliis A. R. Par. 131. *H. R. Par. Urtica Romana, altera, mitior, foliis minus serratis, Lini semine Joncq. Hort. Urtica Romana, altera, foliis non incisifs Cat. Plant. Fl. L. Bat. Vorst.*
 Urtica maxima, racemosa, Canadensis H. R. Par. *Urtica racemosa, Canadensis Mor. H. R. Bles. A. R. Par. 129.*
 Urtica Canadensis, Myrrhidis folio.
 Urtica racemosa, Americana, amplo Coryli folio Plum.
 Urtica, ab urendo. *Mirum, inquit Plinius, sine ullis spinarum aculeis lanuginem ipsam esse noxiam, & tactu tantum leni pruriturum, pustulasque confestim adusto similes existere.* Lib. 21. cap. 17.

G E N U S V.

Cannabis. *Chanvre.*

- CANNABIS est plantæ genus, flore A apetalò, plurimis scilicet staminibus B calyci C insidentibus constante, & sterili, ut monet Cæsalpinus: Embryones enim E, D iis speciebus Cannabis innasci solent quæ flore carent, abeuntque deinde in capsulam G semine factam subrotundo F. Tab. 309.
Lib. 4. cap. 16.
 Cannabis species sunt
 Cannabis sativa C. B. Pin. 320. *Cannabis mas J. B. 3. 447. Cannabis sacunda Dod. Pempt. 535.*
 Cannabis erratica C. B. Pin. 320. *Cannabis femina J. B. 3. 447. Cannabis sterilis Dod. Pempt. 535.*
 Cannabis Africana, procerior, semine minori.

G E N U S V I.

Lupulus. *Houblon.*

- LUPULUS est plantæ genus, flore A apetalò, plurimis scilicet staminibus B calyci C insidentibus constante & sterili, ut monet Cæsalpinus: embryones enim D, E iis speciebus Lupuli innasci solent quæ flore carent, abeuntque deinde in fructum squamosum F, ex plurimis foliis H compositum axi G affixis, in quorum alis adsunt semina I calyptâ K obvoluta. Tab. 309.
Lib. 4. cap. 17.
 Lupuli speciem unicam novi.
 Lupulus mas C. B. Pin. 298. *J. B. 2. 151. Lupulus Dod. Pempt. 409. Cam. Epit. 933.*
 Lupulus femina C. B. Pin. 298. *J. B. 2. 151. Cam. Epit. 934.*

CLASSIS XVI.

DE

HERBIS ET SUFFRUTICIBUS,

qui floribus carent & semine donantur.

PLURIMIS plantis natura flores negavit, feminaque tribuit, quæ visum penè fugiunt: quapropter earum notæ à foliorum formâ peti debent. De his agemus in hac Classe, ne misceantur cum nonnullis, quarum flores & fructus desiderantur.

SECTIO I.

De Herbis quæ floribus carent, & quarum fructus foliis innascuntur.

GENUS I.

Filix. Fougère.

Tab. 310. &
313.

FILIX est plantæ genus, cujus folia A ex aliis foliis B, D componentur, costæ C, E utrinque adhærescentibus, in pinnulas seu foliola ad nervum ferme plerumque sectis. His notis addenda facies quædam propria.

Filicis species sunt

Filix ramosa, major, pinnulis obtusis, non dentatis C. B. Pin. 357. Filix major & prior Trago, sive ramosa, repens J. B. 3. 735. Filix femina Dod. Pempt. 462. Fougère femelle, ou Fougère commune.

Filix ramosa, major, pinnulis obtusis, undulatis. Prioris varietas.

Filix ramosa, major, pinnulis acutissimis, non dentatis C. B. Pin. 357.

Filix ramosa, minor, pinnulis dentatis C. B. Pin. 358. Filix Querna ejusd. ibid. Filix ramosa, minor J. B. 3. 741. Filix arborea Trag. 538.

Filix ramosa, minor, Polypodii facie, Pyrenaica.

Filix non ramosa, dentata C. B. Pin. 358. Filix vulgò mas dicta sive non ramosa J. B. 3. 737. Filix mas Dod. Pempt. 462. Fougère mâle.

Filix non ramosa, laurofolia, dentata.

Filix non ramosa, dentata, in orbem nidum avis experimentem excrescens H. L. Bat.

Filix

- Filix non ramosa, periolis tenuissimis & tenuissimè dentatis C. B. Pin. 358.
Filicula petraea, semina, 1. Tabern. Icon. 793.
 Filix mollis, sive glabra vulgari mari non ramosa accedens J. B. 3. 738.
 Filix tenuissimè secta ex Monte Balon J. B. 3. 739.
 Filix Rhætica, tenuissimè dentata J. B. 3. 740.
 Filix minor, non ramosa J. B. 3. 740. *Filix minor, palustris Raii Hist. 146.*
 Filix baccifera Corn. 5.
 Filix Lusitanica, non ramosa, palustris, Lonchitidis folio. Tab. 313.
 Filix Africana, maxima, ramosa, pinnulis crenatis Oldenl.
 Filix Africana, dentata, Lonchitidis facie Oldenl.
 Filix Africana, ramosa, pinnulis Lonchitidis Oldenl.
 Filix arborefcens, pinnulis dentatis Plum. 1. Tab. 1.
 Filix arborefcens, spinosa, pinnulis in summitate ferratis Plum.
 Filix arborefcens, latifolia, aculeata Plum. 3. Tab. 111.
 Filix arborefcens, humilis & spinosa Plum.
 Filix scandens, pinnulis eleganter ferratis Plum.
 Filix altissima, globuligera, major Plum.
 Filix latifolia, pinnulis mollibus & nigris, aculeata Plum.
 Filix latifolia, laciniata, & ad lacinias molliter aculeata Plum. 4. Tab. v.
 Filix latifolia, ramosa, cauliculis nigris spinosis Plum. 3. Tab. iv.
 Filix latifolia, caudata, pinnulis Lonchitidis dentatis Plum. 9. Tab. xiiij.
 Filix latifolia, pinnulis ferè acuminatis, dentata Plum.
 Filix ramosissima, Cicutæ foliis Plum.
 Filix dentata, pinnularum cacumine bifido Plum.
 Filix Taxiformis, major Plum.
 Filix Taxiformis, minor Plum.
 Filix villosa, pinnulis Quercinis Plum.
 Filix villosa, minor, pinnulis profundè dentatis Plum. 16. Tab. xxiv.
 Filix ramosa, villosa, major, crenis rotundis dentata Plum. 15. Tab. xxiiij.
 Filix hirsuta & lutescente pulvisculo fordescens Plum.
 Filix aurea, ramosa, crenulis rotundis dentata Plum.
 Filix pulverulenta, pinnulis obtusè dentatis Plum.
 Filix aculeata, repens Plum.
 Filix alia caudata & spinosa Plum.
 Filix pinnulis latioribus, dentatis, major Plum.
 Filix pinnulis latioribus, dentatis, minor Plum.
 Filix ad alas foliosa Plum.
 Filix ramosa, pinnulis rostratis Plum. 14. Tab. xxj.
 Filix pinnulis cristatis Plum.
 Filix latiùs dentata, altera, Polypodii radice Plum.
 Filix pinnulis Lonchitidis obtusis, non dentatis, ad oras pulverulentis Plum. 10. Tab. xiv.
 Filix non ramosa, latiùs dentata, minor Plum. 11.
 Filix furcata, pinnulis longiusculis, non dentatis Plum. 13. Tab. xx.

Filix ramosa, pinnulis longiusculis, partim auriculatis Plum.
 Filix pinnulis, undulatis & pediculis squamosis Plum.
 Filix non ramosa, pinnulis rotundis, non dentatis, major Plum.
 Filix non ramosa, pinnulis rotundis, non dentatis, minor Plum.
 Filix non ramosa, in obrufas pinnulas dissecta Plum.
 Filix arborefcens, Adiantoides, major Plum.
 Filix arborefcens, A tiantoides, minor Plum.
 Filix pinnulis oblongis, in summitate ferratis Plum.

Tab. 311. 29
 312. Filicis maris, vulgaris fructus foliis innascuntur G, bino plerumque ordine HHI, pinnulis affixi clavi ope altera parte retufi K. Microfcopii auxilio longè majores M, apparent in pinnula L; detractâ autem vel corrugatâ N, membranâ illâ convexâ, quæ ferri Equini formam M, habet, sese oculis objicit numerosa congeries vesicularum O, fermè ovatarum P, annulo Q, elast ca vidonato, munitarum, cufus contractione rumpuntur illâ R S, feminaque fundunt minutiffima T.

Tab. 313. Filicis sceminae, vulgaris, tum & Filicis Lusitanicæ, non ramosæ, palustris, Lonchitidis folio, aliarumque specierum fructus seu vesiculæ ovatae occurrunt in sinibus quibusdam X, namque autumnno pinnularum margo plerumque producitur, incurvatur & complicatur.

In adversa parte foliorum Filicis, inquit Cæsalpinus, *furfuracea quadam lanugo est, copiosior in tenellis nuper erumpentibus è terra: nam procedente tempore decedit, renascique compertum est ex ea lanugine; nam projectis Filicibus ubi antea non fuerint, oritur copiosè.* Notandum tamen est lanuginera furfuraceam, de qua loquitur Cæsalpinus, quæque in tenellis Filicibus nuper è terra erumpentibus conspicitur, ab earum semine longè differre.

GENUS II.

Lonchitis. *Lonchite.*

Tab. 314. **L**ONCHITIS est plantæ genus foliis A, Filicis foliorum æmulis, à quibus tamen differt pinnulis ad exortum auritis BCDEF.

Lonchitidis species sunt

Lonchitis aspera C. B. Pin. 359. *Lonchitis altera, cum foliis denticulatis sive Lonchitis altera Martioli J. B. 3. 744. Lonchitis aspera, Major Matth. 922.*

Lonchitis altissima, globuligera, minor Plum. *Adiantum nigrum, ramosum & bacciferum Ejusd. 31. Tab. xlv.*

Lonchitis aculeata, latioribus pinnulis. *Filix mas, non ramosa pinnulis latius auriculatis, spinosis Ger. emac. 1130.*

Lonchitis aculeata, major. *Filix aculeata, major. C. B. Pin. 385. Filix mas aculeata, major Prodr. 151.*

Lonchitis aculeata, minor. *Filix aculeata, minor C. B. Pin. 358. Prodr. 151.*

Lonchitis maritima. *Filix maritima, ex insulis Stæchadibus C. B. Pin. 352. Chamæfilix marina, Anglica Lob. Icon 814.*

- Lonchitis scandens, Brasiliiana, pinnulis eleganter laciniatis, *Filix scandens*,
perpulchra, *Brasiliiana Breyn. Cent. 1. 96.*
 Lonchitis glabra, major Plum. 18. Tab. xxvij.
 Lonchitis glabra, minor Plum. 19. Tab. xxvij.
 Lonchitis auriculata & ferrata Plum. 20. Tab. xxix. fig. A.
 Lonchitis juxta nervum pulverulenta Plum. 20. Tab. xxix. fig. B.
 Lonchitis ramosa, limbo pulverulento Plum. xxj Tab. xxx.
 Lonchitis ramosa, pinnulis longiusculis, partim auriculatis Plum.
 Lonchitis latifolia in pinnulas obtusas & leviter crenatas divisa Plum.
 Lonchitis minor, rotundè crenata Plum.
 Lonchitis ramosa, tenuis, pediculis spinosis Plum.
 Lonchitis latifolia, pediculis lucidis & nigris Plum.
 Lonchitis Betonica folio Plum.
 Lonchitis aquatica membranâ tenui contexta Plum.
 Lonchitis longis, angustis & ad oras pulverulentis foliis Plum. *Filix non*
ramosa, longissimis, angustis, & ad basim auriculatis foliis Ejusd. 12.
Tab. xviii.
 Lonchitis longis, angustis, & ad basim foliosis foliis Plum, *Filix altera,*
longissimis, angustis, & ad basim foliosis foliis Ejusd. 12. Tab. xix.
 Lonchitis ramosa, pediculis nigris, pulverulenta Plum. *Adiantum nigrum &*
ramosum, pulverulentum & falcatum Ejusd. 32. Tab. xlvij.
 Lonchitis foliis superiùs incisus, major Plum.
 Lonchitis foliis superiùs incisus, minor Plum.
 Lonchitis auriculis subrotundis, laciniata Plum.
 Lonchitis ramosa, cauliculis squamosis Plum.
 Lonchitis folio cordiformi Plum.
 Lonchitis minima, ramosa Plum.
 Lonchitis acuminata, auriculisque rotundis incisa Plum.
 Lonchitis in auriculas subrotundas divisa Plum.
 Lonchitis radiata, Polytrici facie. *Adiantum ramosum, radiatum Plum.*
33. Tab. xlix. Trichomanes Americanum, radiatum Elem. Bot. 431.
 Lonchitidis fructus D, Filicis fructum planè æmulantur.

G E N U S I I I .

Trichomanes. *Politric.*

TRICHOMANES est plantæ genus, cujus folia ABC, ex foliolis componuntur DEF, plerumque subrotundis, costæ GI, utrinque quasi per conjugationes innascentibus. Tab. 315

Trichomanis species sunt

Trichomanes sive Polytrichum officinarum C. B. Pin. 356. *Trichomanes sive Polytrichum J. B. 3. 754. Trichomanes Dod. Pempt. 471.*

Trichomanes foliis eleganter incisus, fig. I C. *Adiantum mas Tabern. Icon.*

- Trichomanes minus & tenerius C. B. Pin. 356. *Trichomanes minus*, album J. B. 3. 755. *Trichomanes minor*, mas Tabern. Icon. 803.
 Trichomanes ramosum, majus C. B. Pin. 356. *Trichomanes ramosum* J. B. 3. 753. *Trichomanes fœmina* Tabern. Icon. 802.
 Trichomanes crenis rotundis & nigricante limbo præcinctis Plum.
 Trichomanes foliis leviter aculeatis.
 Trichomanes folio triangulari, crenato Plum.
 Trichomanes folio cordiformi Plum.
 Trichomanes ramosum, minus C. B. Pin. 356. *Trichomanes minor*, fœmina Tabern. Icon. 803.
 Trichomanes foliis partim bifidis, partim integris. *Adiantum radicosum*, erectius, foliolis imis bissectis, ceteris verò integris, tenuissimè crenatis Pluk. Tab. 3. fig. 6.
 Trichomanes latifolium, dentatum. *Polytricum saxatile*, dentatum Plum. 35. Tab. 1. fig. C.
 Trichomanes pendulum, serici instar molle Plum.
 Trichomanes argenteum, ad oras nigrum Plum.
 Trichomanes denticulis bifidis incisum Plum.
 Trichomanis fructus foliis innascuntur: capsulæ scilicet membranacæ, globosæ fermè, squamis obvolutæ H, annulo elastica vi donato munitæ L, cujus contractione rumpuntur KMN, feminaque fundunt tenuissima O.

GENUS IV.

Polypodium. *Polypode*.

Tab. 316.

POLYPODIUM est planta genus, nequaquam ramosum, cujus folia AB, ad nervum pene in partes C, angustas & oblongas fecari solent. His notis addenda est facies propria.

Polypodii species sunt

Polypodium vulgare C. B. Pin. 359. *Polypodium* J. B. 3. 746. *Polypodium majus* Dod. Pempt. 464.

Polypodium minus C. B. Pin. 359. Dod. Pempt. 464.

Polypodium majus, acuto folio, Viterbiense Barr. Icon. *Bocc. Mus. Part.* 2. 60. Tab. 47. & 48.

Polypodium majus, ferrato folio Barr. icon.

Polypodium sensibile Munt. Hist. 290. *Filix Indica*, *Osmunda facie* Bod. & Stap. 320.

Polypodium angustifolium, folio variolo. *Lonchitis minor* C. B. Pin. 359. *Lonchitis altera*, folio Polypodii J. B. 3. 744. *Lonchitis aspera* Dod. Pempt. 469.

Polypodium Cambrobritannicum, pinnulis ad margines laciniatis Raii Hist. 137. *Filix amplissima lobis foliorum laciniatis*, *Cambrica* Pluk. Phytog. Tab. xxx. fig. 1.

Polypodium Africanum, maximum, acutissimè divisum O'Idenl.

- Polypodium majus , aureum Plum. 25. Tab. xxxv.
 Polypodium radice tenui & repente Plum. 25. Tab. xxxvj.
 Polypodium nigrum , tenuius sectum Plum. 26. Tab. xxxvij.
 Polypodium incisuris Asplenii. *Filix non ramosa* , *Scolopendrioides* Plum. 7.
Tab. xj.
 Polypodium tenue & pendulum Plum.
 Polypodium rigidis & acuminatis pinnulis Plum.
 Polypodium pendulum , hirsutis rufa pubescens Plum.
 Polypodium pendulum & glabrum Plum.
 Polypodium aliud pendulum , minimum Plum.
 Polypodium crispum , Struthionis pennas referens Plum.
 Polypodium asperum & dentatum Plum.
 Polypodium tenuius & undosum Plum.
 Polypodium crispum , calyciferum Plum.
 Polypodium Glycyrrhizæ sapore Plum.
 Polypodium squamulis argenteis respersum Plum.
 Polypodium fuscum , tenuissimis denticulis ferratum Plum.
 Polypodium totum translucens Plum.
 Polypodium radice subcæruleâ & punctatâ Plum.
 Polypodii fructus foliis innascuntur ; capsulæ scilicet membranacæ D ,
 sphericæ E , in acervulos congestæ , annulo carentes , quæ fibrarum
 contractione rumpuntur G F I , seminaque fundunt minutissima H.
 Polypodium à vocibus Græcis *μυρὸν multum* , & *πῆσι Pes* , quasi diceretur
 planta multipes , ob radicum formam.

G E N U S V.

Ruta muraria.

RUTA MURARIA est plantæ genus , cujus folia A B , ad Rutam hor-
 tensem quodammodo accedunt. *Tab. 317.*

Rutæ murariæ species sunt

- Ruta muraria C. B. Pin. 356. *J. B. 3. 753. Dod. Pemp. 470.*
 Ruta muraria Alpina , latifolia. *Adiantum album crispum* , *Alpinum*
Schwoenck.
 Ruta muraria procerior , Germanica. *Adiantum novum* , *Germanicum* ;
Rutæ murariæ facie Breyn. Cent. 1. 189.
 Ruta muraria Clematidis , altissima , folio vario Plum.
 Ruta murariæ fructus foliis innascuntur , capsulæ scilicet membranacæ ,
 sphericæ C , annulo vi elastica donato DD , munitæ , cujus contractione
 rumpuntur illæ DE , DF , seminaque fundunt minutissima G.

G E N U S V I.

Filicula.

FLICULA est plantæ genus , foliis ad Filicem quodammodo accedens.
Y Y y iij

- Filiculæ species sunt
- Filicula Fontana, major, sive Adiantum album, Filicis folio C. B. Pin. 358. *Adiantum album, folio Filicis* J. B. 3. 741. *Dryopteris candida* Dod. Pempt. 465.
- Filicula Fontana, minor C. B. Pin. 358. *Filicula fontana* Tabern. Icon. 792.
- Filicula quæ Adiantum nigrum officinarum, pinnulis obtusioribus. *Adiantum foliis longioribus, pulverulentis, pediculo nigro* C. B. Pin. 355. *Adiantum nigrum officinarum* J. B. 3. 742. *Dryopteris nigra* Dod. Pempt. 466. *Capillaire ordinaire*.
- Filicula quæ Adiantum nigrum, officinarum, pinnulis acutioribus.
- Filicula Scotica, major, Adianti nigri facie. *Adiantum nigrum officinarum, majus Scot.* Illust. Part. 2.
- Filicula Fontana, folio vario. *Adiantum album, tenuifolium, Ruta muraria accedens* J. B. 3. 743. *Adiantum foliis minutim in oblongum scissis, pediculo viridi* C. B. Pin. 355.
- Filicula Lusitana, Polypodii radice. *Adiantum nigrum, radice prælonga, arbores annosas perreptante* V. Lustr.
- Filicula maritima, saxatilis, segmentis rotundioribus.
- Filicula ramosa, Lusitana, pinnulis ad Ceterach accedentibus.
- Filicula saxatilis, pinnulis brevioribus, acutis. *Filix saxatilis, non ramosa, minima Raii* Syllog.
- Filicula capillacea Plum.
- Filicula digitata Plum.
- Filicula pyxidifera Plum.
- Filicula nigra, laciniis acuminatis Plum.
- Filicula saxatilis, omnium minima, elegantissima H. R. Par.
- Filicula saxatilis, corniculata. *Filix saxatilis, corniculata* C. B. Pin. 358. *Filix saxatilis Triagi* J. B. 3. 755. *Holostium petraum* Tabern. Icon. 736.
- Filicula Africana, minima, pinnulis tenuius dissectis Oldenl.
- Filicula Africana, maxima, in acutas lacinias divisa Oldenl.
- Filicula Virginiana, Cicutariæ foliis. *Adiantum album, floridum, Cicutæ foliis, Virginianum Raii* Hist. App. 1854. *Pluk. Tab. 3. fig. 4.*
- Filicula maxima, argenteo pulvere conspersa. *Adiantum nigro simile, albisimo pulvere conspersum* Plum. 30. *Tab. xlv.*
- Filicula aureo pulvere conspersa Plum.
- Filicula Americana, pinnulis obtusis. *Adiantum minus, foliis in summitate retusis* Plum. 34. *Tab. 1. fig. B.*
- Filicula Adianti nigri facie, minor Plum.
- Filicula sinensis, pinnulis obtusis, plerumque bifidis. *Adiantum nigrum, Chinesè, tenuiter divisum, pinnulis minimis, obtusis, plerumque bifidis Raii* Hist. App. 1854.

GENUS VII.

Adiantum, Capillaire.

ADIANTUM est plantæ genus, cujus folia A B, propriâ facie à cæteris plantis dignoscuntur. Tab. 317.

Adianti species sunt

Adiantum foliis Coriandri C. B. Pin. 355. *Adiantum sive Capillus Veneris* J. B. 3. 751. *Adiantum* Dod. Pempr. 469. *Capillaire de Montpellier.*

Adiantum Scoticum, majus, Coriandri folio. *Adianto vero affine, Adiantum nostras, majus, Coriandri folio, in apice nonnihil rotundo, pediculo pallide rubente* Scot. *Illustr. Part. 2. 7.*

Adiantum Scoticum, minus, folio obtuso, altiùs inciso. *Adianto vero affine, nostras, minus, folio obtuso, saturate viridi, altiùs inciso, cum pediculo viridi, minore* Scot. *Illustr. Part. 2. 8.*

Adiantum Americanum Corn. 7. *Adiantum fruticosum, Brasilianum* C. B. Pin. 355. *Prodr. 150. Capillaire de Canada.*

Adiantum radicosum, humi sparsum, seu Filicula pellucida, nostras, Coriandri foliis mollicellis globuliferum Pluk. Tab. 3. fig. 5. *Adiantum petraum perpussillum, Anglicum, foliis bifidis vel trifidis* *Neuroni Raii Hist. 141.*

Adiantum foliis hexagonis Plum.

Adiantum triphyllum & retusum Plum.

Adiantum Italicum, multifido folio. *Muscus montanus, Italicus, Adianti foliis* Bocc. *Mus. Part. 2. 24. Muscus montanus, Adianti foliis* Ejusd. Tab. 2.

Adiantum minimum, folio vario Elem. Bot. *H. R. Monsp. Adiantum Filicinum, leptophyllum, elatius, Hispanicum* Barr. *Icon.*

Adiantum Chinesense, perelegans, ramosum, folio flabelliformi, cum rubedine perfuso Pluk. Tab. iv. fig. 3.

Adiantum muscosum, Lichenis petrae facie Plum. 34. Tab. 1. fig. A.

Adiantum ramosum, foliis trapeziis, dentatis Plum. 31. Tab. xlvj.

Adiantum frutescens, spinosum & repens Plum.

Adiantum vulgari simile & ramosissimum Plum.

Adiantum lunulis alb. cantibus signatum Plum.

Adiantum tenuiter divisum Plum.

Adiantum humile, trifoliatum & repens Plum.

Adiantum in laciniis profundas divisum Plum.

Adiantum capillaire Plum.

Adiantum scandens, foliis tenuissimè sectis & retusis Plum.

Adianti fructus nasci solent in sinibus C D, seu complicatione foliorum: in his enim occurrunt capsulae E, sphaericae annulo F F, vi elastica donata: munitæ, cujus contractione rumpuntur G, seminaque fundunt minutissima H.

Adiantum ex a particulâ privativâ, & *diavo madefacio*, quasi planta non madefacta. Adianti enim folia in aquam immersa non madefiunt.

GENUS VIII.

Asplenium. *Ceterac.*

Tab. 318.

ASPLENIUM est plantæ genus, cujus folia AB, singulari formâ, margine scilicet pulchrè sinuato à cæteris differunt.

Asplenii species sunt

Asplenium sive Ceterach J. B. 3. 749. *Ceterach officinarum* C. B. Pin. 354.*Asplenium* Dod. *Pempr.* 468.Asplenium ramosum. *Lonchitis folio Ceterach* C. B. Pin 359. *Lonchitis aspera Marantha* J. B. 3. 745. *Lonchitis altera, Marantha* Clus. *Hist.* ccxij.

Asplenium ramosum, Africanum, maximum, caulibus splendentibus Oldenl.

Asplenium altius & villosum Plum.

Asplenium alterum, propendens & crispum Plum.

Asplenii prona pars squamis C, obducitur, è quibus velut è sinibus propriis DEFGH, emergunt capsulæ sphericæ K, annulo elastica vi donatæ

LL munitæ, cujus contractione rumpuntur H, seminaque funduntur minutissima N.

GENUS IX.

Lingua Cervina. *Langue de Cerf.*Tab. 318. 310.
311.

LINGUA CERVINA est plantæ genus, cujus folia linguæ Cervi figuram æmulari vulgò existimantur, nunc simplicia AB, nunc laciniata X interdum ramosa seu costæ affixa ZZ.

Linguæ Cervinæ species sunt

Lingua Cervina officinarum C. B. Pin. 353. *Phyllitis sive Lingua Cervina vulgi* J. B. 3. 756. *Phyllitis vulgaris* Clus. *Hist.* ccxij.Lingua Cervina maxima, undulato folio, auriculato per basim H. R. Par. *Lingua Cervina maxima, undulato per oras folio & auriculato per basim* Morini *Joncq Hort.*

Lingua Cervina medio folii nervo in aculeum abeunte H. R. Par.

Lingua Cervina foliis in summo multifidis & corniculatis.

Lingua Cervina angustifolia, lucida, folio serrato H. R. Par. *Phyllitis crispa* J. B. 3. 757.Lingua Cervina seu Phyllitis minima, folio undulato H. R. Par. *Lingua Cervina minima* *Joncq Hort.*

Lingua Cervina angustifolia, major, sua lanugine foliorum lacinias involvente H. R. Par.

Lingua Cervina Querno folio. *Hemionitis India Orientalis Phagi seu Esculi folio aliquatenus accedens* *Pluk. Tab. 36. fig. 5.*Lingua Cervina Virginiana, cujus foliorum apex radices agit. *Phyllitis parva, saxatilis, Virginiana, per summitates foliorum radiceosa* *Banister Cat. Plant. Virg. Pluk. Tab. cv. fig. 3.*

Lingua Cervina nigida & glabra Plum.

Lingua

- Lingua Cervina latifolia, pediculis squamosis Plum.
 Lingua Cervina latifolia, pediculis articulatis Plum.
 Lingua Cervina angusta & reticulata Plum.
 Lingua Cervina scandens, Ilcis cocciglandiferæ folio Plum.
 Lingua Cervina villis & squamulis aureis muscosa Plum.
 Lingua Cervina villosa, minor Plum.
 Lingua Cervina brevioribus & crassioribus foliis Plum.
 Lingua Cervina minima, repens & hirsuta Plum.
 Lingua Cervina amplissimis foliis Plum.
 Lingua Cervina pulvisculo aureo posterius obducta Plum.
 Lingua Cervina longissimis & angustissimis foliis Plum.
 Lingua Cervina foliis acutis & ad oras summitatum pulverulentis Plum.
 Lingua Cervina non ramosa, rotundius crenata Plum. *Filix latifolia, non ramosa, rotundius crenata Ejusd. 7. Tab. x.*
 Lingua Cervina longo, lato, serratoque folio Plum. 27. Tab. xxxix.
 Lingua Cervina scandens, caulibus squamosis Plum. *Phyllitis scandens, cauliculis squamosis Ejusd. 29. Tab. xlii.*
 Lingua Cervina longis, angustis & undulatis foliis Plum. *Polypodium foliis Lingua Cervina, majus Ejusd. 26. Tab. xxxviii.*
 Lingua Cervina villosa, major, & rufescens Plum.
 Lingua Cervina radice repente, viridi, punctisque nigris notata Plum.
 Lingua Cervina villosa, amplisque foliis subrotundis Plum.
 Lingua Cervina geminato folio Plum.
 Lingua Cervina angustifolia, costis & pediculis villosis Plum.
 Lingua Cervina scandens, foliis Laurinis, serratis Plum. *Filix scandens; latifolia, serrata Ejusd. 8. Tab. xij.*
 Lingua Cervina multifido folio C. B. Pin. 353. *Phyllitis polyschides J. B. 3. 757. Phyllitis laciniato folio Clus. Hist. ccxiiij.*
 Lingua Cervina majore folio in duas tresve lacinias & profundius dissecto H. R. Par.
 Lingua Cervina ramosa, major, foliis multifidis & crispis. *Lingua Cervina multifido folio, ramosa, major Morini Joncq. Hort.*
 Lingua Cervina ramosa, minor, foliis multifidis & crispis. *Lingua Cervina minor, crispa, pediculo singulari, folio trifido H. R. Par.*
 Lingua Cervina ramosa, folio in orbem per summum involuto H. R. Par. *Lingua Cervina ramosa, folio in orbem juxta fastigium involuto Joncq. Hort.*
 Lingua Cervina major, altera, foliolo velut extremis laciniis innascente H. R. Par. *Lingua Cervina folio extremis laciniis innato. D. Mauvilain Joncq. Hort.*
 Lingua Cervina squamata & in cuspides divisa Plum.
 Lingua Cervina multifido cacumine laciniata Plum.
 Lingua Cervina foliis costæ innascentibus. *Hemionitis multifida C. B. Pin. 354. Hemionitis altera Dalechampii Filici floride similis J. B. 3. 737. Hemionitis altera Dalechampii Lugd. 1218.*
 Lingua Cervina ramosa, aspera & undulosa Plum.

346 INSTITUTIONES REI HERBARIÆ.
Lingua Cervina ramosa, nodosa, major. *Filix latifolia, nodosa* 4. *Ejusd.*
Tab. vj.

Lingua Cervina scandens & repens, heterophylla Plum.

Lingua Cervina scandens & ramosa, Citrii foliis, major Plum.

Lingua Cervina scandens & ramosa, Citrii foliis, minor Plum.

Lingua Cervina ramosa, foliis acuminatis & sinuosis Plum.

Lingua Cervina ramosa, folii Queini divisurâ Plum.

Lingua Cervina ramosa, punctis nigris notata Plum.

Lingua Cervina ramosa, scandens, angustis & undulatis foliis Plum.

Lingua Cervina ramosa, foliis ensiformibus, serratis *Ejusd.* 10. *Tab. xv.*
ramosa, foliis gladiiformibus, serratis

Lingua Cervina ramosa, ad margines pulverulenta Plum. *Filix latifolia, ad*
margines pulverulenta *Ejusd.* 6. *Tab. viij.*

Lingua Cervina latifolia, ramosa, membranâ tenui marginata Plum.

Lingua Cervina ramosa, aurea Plum. *Filix palustris, aurea, foliis Lingua*
Cervine *Ejusd.* 5. *Tab. vij.*

Lingua Cervina ramosa, nigris tuberculis pulverulenta Plum. *Filix latifo-*
lia, non ramosa, nigris tuberculis pulverulenta *Ejusd.* 6. *Tab. ix.*

Lingua Cervina ramosa, nodosa, minor Plum.

Lingua Cervina sinuosa, in summitate trifolca Plum.

Lingua Cervina quinquefolia, ramosa, foliis acuminatis & pediculis squa-

mosis Plum.

Lingua Cervina triphylla, angusta & leviter serrata Plum.

Tab. 319. & 320. Lingua Cervinæ vulgaris fructus innascuntur foliis A B: in sinibus enim
sulcatis B, C, D, E, & quasi bivalvibus occurrit numerosa congeries
capsularum F, G, quæ singulæ anulo H, elastica vi donato muniuntur,
cujus contractione rumpuntur, I, K, M, N, O, P, feminaque fun-
dunt minutissima L.

G E N U S X.

Hemionitis. *Emionite.*

Tab. 322. & 323. **H**EMIONITIS est plantæ genus, cujus folia ad basim latè aurita sunt sive
simplicia sint A, B, C, D, F, sive composita G, H, I, K, L, M, N, O.

Hemionitidis species sunt

Hemionitis vulgaris C. B. Pin. 353. *Hemionitis* J. B. 3. 758. *Hemionitis vera*
Clus. Hist. ccxiiij.

Hemionitis peregrina Clus. Hist. ccxiiij. *Hemionitis minus vulgaris* C. B. Pin.

354.

Hemionitis Lusitanica, elegantior.

Hemionitis maxima, quinquefolia Plum. 22. *Tab. xxxj.*

Hemionitis maxima, trifolia Plum. 21. *Tab. xxxij.*

Hemionitis aurea, hirsuta Plum. 23. *Tab. xxxiiij.*

Hemionitis profundè laciniata, ad oras pulverulenta Plum. 24. *Tab.*

XXXIV.

- Hemionitis laciniis crispis incisa Plum.
 Hemionitis varia & cuspidata Plum.
 Hemionitis trifolia, villis tenuibus & rufis fimbriata Plum.
 Hemionitis altera, pentaphylla & elegantior Plum.
 Hemionitis maxima, Linguae Cervinae affinis Plum.
 Hemionitis pumila, pentaphylla & rotundè dentata Plum.

SECTIO II.

De Herbis quæ floribus carent & quorum femina foliis non innascuntur.

GENUS I.

Osmunda. *Osmonde.*

- O**SMUNDA est plantæ genus floribus carens, cujus fructus in uvam AB, *Tab. 324.*
 quodammodo colliguntur.
 Osmundæ species sunt
 Osmunda vulgaris & palustris. *Osmunda regalis* sive *Filix florida* Park. *Theat.*
 1038. *Filix floribus insignis* J. B. 3. 736. *Filix ramosa, non dentata, florida*
C. B. Pin. 357. Filix palustris Dod. *Pempt. 463.*
 Osmunda foliis lunatis. *Lunaria racemosa, minor vel vulgaris* C. B. *Pin. 354.*
Lunaria botrytis J. B. 3. 709. *Lunaria* Dod. *Pempt. 139.*
 Osmunda multifido folio. *Lunaria racemosa, multifido folio* C. B. *Pin. 355.*
Lunaria botrytis, ramosa, Silesiaca J. B. 3. 711. *Lunaria minor, ramosa*
Clus. Hist. cxix.
 Osmunda foliis lunatis, ramosa. *Lunaria racemosa, ramosa, major* C. B. *Pin.*
 355. *Lunaria botrytis, minor, multifolia* J. B. 3. 711. *Lunaria rarior species*
Cam. Epit. 644.
 Osmunda Matricariæ foliis. *Lunaria racemosa, minor, Matricariæ foliis*
Breyn. Cent. 1. 94.
 Osmunda foliis Adianti. *Lunaria racemosa, minor, Adianti folio* *Breyn. Cent.*
 1. 93.
 Osmunda hirsuta, Lonchitidis folio Plum. *Lonchitis hirsuta, florida* Plum. 18.
Tab. xxvj.
 Osmunda Filiculæ folio, major Plum. *Adiantum saxosum, floridum* *Ejusd. 29.*
Tab. xliij.
 Osmunda Filiculæ folio, minor Plum.
 Osmunda Linguae Cervinae folio Plum.
 Osmunda latis crenis incisa Plum.
 Osmunda molliter hirsuta & profundè laciniata Plum.
 Osmunda Asphodeli radice Plum.

Osmunda verticillata Plum.

Osmunda lanceolata & leviter ferrata Plum.

Osmundæ fructus sunt capsulæ sphericæ C, quæ fibrarum contractione ruptur D, E, F, feminaque fundunt minutissima G, ut microscopii ope observatur.

GENUS II.

Ophioglossum. *Langue de Serpent.*

Tab. 325.
Hort. 90.
OPHIOGLOSSUM est plantæ genus, floribus carens, fructu verò lingu-
gulato A, in plures cellulas bino ordine per longitudinem diviso, quibus
spontè disruptis B, C, D, E, F, utrinque denticulatus sit. *Seminis loco* (inquit
Camerarius) *ei tenuis quasi pollen in lingua insectioribus, quibus per maturi-*
tatem dehiscentibus, excidit: ope microscopii crassior videtur G.

Ophioglossi species sunt

Ophioglossum vulgatum C. B. Pin. 354. *Ophioglosson J. B. 3. 708. Dod. Pempt. 139.*

Ophioglossum anguloso folio C. B. Pin. 354. *Prodr. 150. J. B. 3. 709.*

Ophioglossum minus, subrotundo folio C. B. Pin. 354. *J. B. 3. 709. Ophioglossum minus Prodr. 150.*

Ophioglossum bilingue, majus, folio acuto Mentz. Pug. Tab. 4.

Ophioglossum bilingue, medium, folio obtuso Mentz. Pug. Tab. 4.

Ophioglossum bilingue, minimum Mentz. Pug. Tab. 4.

Ophioglossum palmatum Plum.

Ophioglossum cordiforme & reticulatum Plum.

Ophioglossum à vocibus Græcis ὄφις *Serpens*, & γλῶσσα *Lingua*; quasi diceretur *Lingua Serpentina*.

GENUS III.

Lichen.

Tab. 325.
LICHEN est plantæ genus, floribus carens, fructu verò A, B, C, D, quodammodo pelviformi, polline seu semine tenuissimo facto, quod microscopii ope subrotundum videtur E.

Lichenis species sunt

Lichen Diofcoridis & Plinii secundus, colore cinereo Col. Part. 1. 331. *Muscus crusta modo arboribus adnascens, colore cinereo C. B. Pin. 361.*

Lichen Diofcoridis & Plinii secundus, colore viridante Col. Part. 1. 331. *Muscus crusta modo arboribus adnascens, colore viridante C. B. Pin. 361.*

Lichen Diofcoridis & Plinii secundus, colore flavescente Col. Part. 1. 331. *Muscus crusta modo arboribus adnascens, colore flavescente C. B. Pin. 361.*

Lichen crustæ modo arboribus adnascens, pullus. *Muscus crusta modo arboribus adnascens, pullus Raii Hist. 116.*

Lichen crustæ modo arboribus adnascens, tenuiter divisus. *Muscus crusta*

modo arboribus adnascens, cinereus, mollior & in angustiores lacinias divisus Raii Hist. 116.

Lichen crustæ modo saxis adnascens, verrucosus, cinereus, & veluti deustus.

Lichen crustæ modo saxis adnascens, tinctorius. *Muscus tinctorius, crustæ modo petris adnascens Raii Hist. 116. Lichen petraeus, purpureus, Derbien-sis Park. Theat. 1315.*

Lichen arboreus sive Pulmonaria arborea J. B. 3. 759. *Muscus Pulmonarius C. B. Pin. 361. Pulmonaria Dod. Pempt. 474. Pulmonaire de Chêne.*

Lichen Pulmonarius, cinereus, mollior, in amplas lacinias divisus. *Lichen cinereus, Lactuca folio Elem. Bot. 438. Tab. 325. fig. AB.*

Lichen Pulmonarius rufescens, durior, in amplas lacinias divisus.

Lichen Pulmonarius, saxatilis, maximus, cinereus.

Lichen Pulmonarius, saxatilis, maximus, rufescens.

Lichen Pulmonarius, saxatilis, rufescens, supernè planus, infernè reticulatus.

Lichen Pulmonarius, saxatilis, digitatus, major, rufescens.

Lichen Pulmonarius, saxatilis, digitatus, major, cinereus. *Lichen terrestris, cinereus Raii Hist. 117.*

Lichen Pulmonarius, saxatilis, digitatus, minor.

Lichen Pulmonarius, saxatilis, cinereus, minor, umbilicis nigricantibus.

Lichen pyxidatus, cornucopioides, cristatus. *Muscus cornucopioides, cristatus, Alpinus, saxatilis Bocc. Mus. Part. 2. 21. Tab. 8.*

Lichen Pulmonarius, saxatilis, è cinereo fuscus, minimus.

Lichen Pulmonarius, cinereus, crispus.

Lichen pyxidatus, major. *Muscus pyxioides, terrestris C. B. Pin. 361. Muscus pyxidatus J. B. 3. 767. Muscus terrestris, pyxidatus alabastriculos imitatus Lob. Icon. 267.*

Lichen pyxidatus, minor. *Muscus pyxioides, saxatilis C. B. Pin. 361. Prodr. 152. J. B. 3. 767.*

Lichen pyxidatus, corniculis aduncis.

Lichen pyxidatus, teres, acetabulis minoribus, repandis.

Lichen pyxidatus, non ramosus, acetabulis fimbriatis.

Lichen pyxidatus, ramosus, acetabulis fimbriatis.

Lichen pyxidatus, acetabulorum oris fuscis & tumentibus.

Lichen pyxidatus, acetabulorum oris coccineis & tumentibus. *Muscus multiformiter pyxidatus, apicibus coccineis D. Plot. Hist. Staff. 199. Tab. 14. fig. 1.*

Lichen pyxidatus, Endiviæ crispæ folio, prolifer, acetabulorum oriscrispis.

Lichen pyxidatus, Damæ Cornu divisurâ, acetabulorum oris crispis.

Lichen pyxidatus, prolifer.

Lichen cinereus, cornua Damæ referens.

Lichen rufescens, cornua Damæ referens Plum.

Lichen nigricans, omphalodes.

Lichen tubulatus, cinereus.

Lichen cinereus, latifolius aculeatus, umbilicis nigricantibus.

Lichen cinereus, arboreus, marginibus fimbriatis. *Muscus, arboreus, supinus, marginibus pilosis Raii Hist.* 116.

Lichen latifolius, ramofus, minor, hirsutus. *Muscus arboreus, capitulis cavis C. B. Pin.* 361. *Muscus alter, περιστεριον Col. Part.* 1. 334.

Lichen cinereus, latifolius, ramofus. *Muscus alter, Quernus, latifolius, Coralloides, ἄφροον Col. Part.* 1. 335. *Muscus arboreus, Coralloides C. B. Pin.* 361.

Lichen purpurascens, Lusitanicus, capillaceo folio, major.

Lichen cinereus, vulgaris, capillaceo folio, minor. *Muscus arboreus, cum orbiculis C. B. Pin.* 361. *Muscus Quernus, fruticosus, περιφροον Col. Part.* 1. 333. *Muscus arboreus, peltatus, & scutellaris J. B.* 3. 764.

Lichen capillaceo folio, elatior, pelvi ruberrima. *Muscus Norvegicus, umbraculo ruberrimo insignitus Mus. Petiv. Cent.* 1. num. 70.

Lichen Anapodocarpos Plum.

Lichen digitatus, Geranii facie Plum.

Lib. 26. cap. 4. Lichen, à sanandis lichenibus seu impetiginibus. *Lichen vero Herba, inquit Plinius, in Lichenis remediis, omnibus præfertur, inde nomine invento.*

CLASSIS XVII.

DE

HERBIS ET SUFFRUTICIBUS,

Quorum flores & fructus vulgò desiderantur.

SECTIO I.

De Herbis terrestribus, quarum flores & fructus vulgò desiderantur.

GENUS I.

Muscus. Mouffe.

Tab. 316.

MUSCUS est plantæ genus, floribus carens, foliis verò formæ singularis, ut paret A, B, C, D, E.

Musci species sunt

Muscus capillaceus. Muscus capillaceus, major, pediculo & capitulo crassioribus. Polytricum

- aureum*, majus C. B. 356. *Polytricum Apulei majus quibusdam J. B.* 3. 760.
Adiantum aureum Tabern. Icon. 797.
- Mufcus capillaceus, stellatus, proliſer.
- Mufcus capillaceus, major, capitulis craſſioribus, cylindraceis, nutantibus.
Mufcus capillaris, foliis latiusculis, congeſtis, capitulis oblongis, reflexis Raii Synopf. 33. *Mor. Hiſt. Oxon. Part.* 3. 629. *Tab.* 6. *Seçt.* 15. *fig.* 19.
- Mufcus capillaceus, major, ſtellatus.
- Mufcus capillaceus, major & elatior, capitulis cylindraceis, obtuſis, nutantibus. *Mufcus capillaris, major & elatior, capitulis longis, obtuſis, deorſum reflexis & veluti pendulis, præaltis pediculis rubris Raii Synopf.* 34. *Mor. Hiſt. Oxon. Part.* 3. 629. *Tab.* 6. *Seçt.* 15. *fig.* 20.
- Mufcus capillaceus, major, pediculo tenuiori.
- Mufcus capillaceus, major, foliis tenuiſſimis, capitulis acutis. *Mufcus coronatus, medius, foliis tenuiſſimis, pallidis, longioribus, capitulis erectis, acutis Mor. Hiſt. Oxon. Part.* 3. 630. *Seçt.* 15. *Tab.* 7. *fig.* 11. *Polytricum aureum, medium Raii Hiſt.* 124.
- Mufcus capillaceus, major, capitulis longiſſimis & acutiſſimis. *Mufcus coronatus, humilis, corniculis longiſſimis & acutiſſimis Mor. Hiſt. Oxon. Part.* 3. 631. *Seçt.* 15. *Tab.* 7. *fig.* 13. *Mufcus capillaris, corniculis longiſſimis, incurvis Raii Synopf.* 29.
- Mufcus capillaceus, major, ramoſus, capitulo anguſtiſſimo.
- Mufcus capillaceus, tenuiſſimus, pediculo longiſſimo, purpuraſcente, capitulo rotundiori.
- Mufcus longiſſimus, aquaticus, capillaceo folio. *Alga fontalis, trichodes C. B. Pin.* 364. *Conſerva trichodes vel Trichomanes aquaticum Lugd.* 1023.
- Mufcus capillaceus, paluſtris, flagellis longioribus, bifurcatis. *Mufcus capillaris, paluſtris, flagellis longioribus, bifurcatis Muſ. Petriv. Cent.* 1. num. 75.
- Mufcus capillaceus, ramoſus, capitulis plurimis, caulibus adhærentibus.
- Mufcus capillaceus, medius, capitulis globofiſis. *Mufcus trichoides, minimus, ſericeus, capillaceus, capitulis ſphericis Mor. Hiſt. Oxon. Part.* 3. 628. *Seçt.* 15. *Tab.* 6. *fig.* 6. *Mufcus trichoides, medius, capitulis ſphericis D. Doodii Raii Synopf.* 30.
- Mufcus capillaceus, minor, capitulo longiori, falcato. *Mufcus capillaris Dod. Pempt.* 475. *Mufcus Polytrichoides, elatior, foliis anguſtis, pellucidis & ſerè membranaceis Raii Synopf.* 32. *Pluk. Phytog. Tab.* 44. *fig.* 7.
- Mufcus capillaceus, denſiſſimus, lanugiñoſus.
- Mufcus capillaceus, folio rotundiore, capſulâ oblongâ, incurvâ. *Mufcus coronatus, minor, foliis latiusculis, ad caulem convolutis, capitulis cernuis & obtuſis, aureis Mor. Hiſt. Oxon. Part.* 3. 631. *Seçt.* 15. *Tab.* 7. *fig.* 17. *Mufcus capillaris pediculis bulbofiſis, uncialibus, pallidis, capitula oblonga, reflexa ſuſtinentibus Raii Synopf.* 34.
- Mufcus capillaceus, minor, folio breviiori, capitulo nutante. *Muſci capillaris*

- altera species Dod. Penpr. 475. Polytricum aureum, minus C. B. Pin. 356. Polytricum Aplei minus quorundam J. B. 3. 760.*
- Muscus capillaceus, minor, calyptrâ tomentosâ. *Muscus coronatus, rigidus, minor & humilior, capitulis villosis, brevioribus Mor. Hist. Oxon. 3. 630. Sect. 15. Tab. 7. fig. 7. Adiantum pileolo villoso, minimum Raii Synops. 28.*
- Muscus capillaceus, minor, capitulis geminatis. *Muscus aureus, capillaris, minor, capitulis geminatis, erectis, mutuo incubitu adnatis Pluk. Almag. Bot. Mor. Hist. Oxon. Part. 3. 629. Sect. 15. Tab. 6. fig. 10.*
- Muscus capillaceus, ramosus, minor, capitulo angustissimo.
- Muscus capillaceus, sericeus, Coridis facie. *Muscus capillaris, saxatilis, sericoides H. R. Monsp.*
- Muscus capillaceus & sericeus, Americanus, nigricans Plum.
- Muscus capillaceus, minimus, capitulo minimo, pulverulento.
- Muscus capillaceus, omnium minimus. *Muscus coronatus, minimus, foliolis & capitulis oblongis, in pediculis brevissimis Mor. Hist. Oxon. Part. 3. 631. Sect. 15. Tab. 7. fig. 18.*
- Muscus capillaceus, lanuginosus, minimus. *Muscus trichoides, hirsutie canescens, capitulis subrotundis, reflexis, in perbreuibus pediculis Raii Synops. 34. Muscus trichoides, hirsutus, capitulis oblongis, reflexis, pediculis brevibus insidentibus D. Doody Mor. Hist. Oxon. Part. 3. 629. Sect. 15. Tab. 6. fig. 21.*
- Muscus capillaceus, minimus, muralis, sericeus. *Muscus muralis, repens, sericeus, foliis splendentibus Musf. Petiv. Cent. 1. num. 83.*
- Muscus capillaceus, minimus, calyptrâ longissimâ, erectâ. *Muscus coronatus, humilis, rigidior, capitulis longis, acutis, sessilibus, erectis Mor. Hist. Oxon. Part. 3. 630. Sect. 15. Tab. 7. fig. 8.*
- Muscus capillaceus, minimus, muralis, stellatus. *Muscus muralis, minimus, roseus, sive stellaris, capitulis longiusculis, acutis, erectis Mor. Hist. Oxon. Part. 3. 629. Sect. 15. Tab. 6. fig. 12.*
- Muscus capillaceus, minimus, capitulo nutante, pediculo purpureo. *Muscus trichoides, capitulo parvo, reflexo, pediculo ima medietate rubro, summâ luteo-viridi Raii Synops. 34. Mor. Hist. Oxon. Part. 3. 629. Sect. 15. Tab. 6. fig. 15.*
- Muscus capillaceus, minimus, acaulos, calyptrâ striatâ. *Adiantum aureum, acaulon, pileis striatis Musf. Petiv. Cent. 1. num. 24.*
- Muscus capillaceus, minimus, calyptrâ longâ, conoideâ, nitidâ. *Muscus trichoides, minor, pileis magnis, acutis Musf. Petiv. Cent. 1. num. 89. Adiantum aureum, perpusillum, foliis congestis, acutis, pileolo extinctorii formæ amulo Raii Synops. 32. Muscus coronatus, humilis, tenuifolius, pileolo magno acuto, infra aperto, extinctorium referente Mor. Hist. Oxon. Part. 3. 630. Sect. 15. Tab. 7. 12.*
- Muscus capillaceus, minimus, plumosus, elegans. *Muscus trichoides, foliis capillaceis, capitulis minoribus Raii Synops. Edit. 1690. 243.*
- Muscus capillaceus, minimus, capitulis majoribus, Pyriformibus, rectis.

Muscus

- Muscus trichoides*, humilis, capitulis, Pyriformibus, erectis, Raii Synopf. Edit. 1690.
- Muscus capillaceus*, minimus, capitulis pyriformibus, turgidis. *Muscus coronatus*, humilis, stellaris, foliis lariusculis, capitulis Pyriformibus, erectis, turgidiusculis Mor. Hist. Oxon. Part. 3. 631. Sect. 15. Tab. 7. fig. 16. *Muscus capillaris*, parvus, capitulis magnis, pyriformibus, erectis in pediculis brevibus Raii Synopf. 29.
- Muscus squamosus*, major, sive vulgaris. *Muscus terrestris*, latioribus foliis, major seu vulgaris Raii Hist. 122. *Muscus terrestris* & *hortensis* J. B. 3. 764. *Muscus squamosus*.
- Muscus squamosus*, elatior, ramosus, caulibus compressis. *Muscus ramosus* erectus major C. B. Pin. 361. Prodr. 151. *Muscus erectus*, foliis angustis caulibus appressis Raii Synopf. 337.
- Muscus squamosus*, tenuior, ramosus, caulibus compressis. *Muscus cristam castrensem* representans, flavescens, nemorosus, ramosus, Cassubicus Brey. Virid. Pruss. Mor. Hist. Oxon. Part. 3. 624. Sect. 15. Tab. 5. fig. 8.
- Muscus squamosus*, ramosus, minor & crispus. *Muscus terrestris repens*, prime speciei similis, sed multo minor Raii Synopf. 28. Mor. Hist. Oxon. Part. 3. 625. Sect. 15. Tab. 5. fig. 5.
- Muscus squamosus*, major, foliis amplioribus, acutissimis.
- Muscus squamosus*, major, foliis angustioribus, acutissimis. *Muscus montanus* Tabern. Icon. 809.
- Muscus squamosus*, non ramosus, major, capitulis incurvis.
- Muscus squamosus*, non ramosus, minor capitulis incurvis.
- Muscus squamosus*, ramosus, tenuior, capitulis erectis.
- Muscus squamosus*, ramosus, tenuior, capitulis incurvis. *Muscus terrestris*, vulgaris, minor, *Adianti aurei capitulis* Raii Hist. 122.
- Muscus squamosus*, ramosus, crassior, capitulis incurvis.
- Muscus squamosus*, vulgaris, repens, clavatus. *Muscus terrestris*, repens, à *Trago pictus* J. B. 3. 766. *Muscus terrestris*, clavatus C. B. Pin. 360. *Lycopodium*. Tabern. Icon. 814.
- Muscus squamosus*, foliis Juniperinis, reflexis. *Muscus clavatus Juniperinis foliis reflexis*, clavis singularibus, sine pediculis Mor. Hist. Oxon. Part. 3. 624. Sect. 15. Tab. 5. fig. 3.
- Muscus squamosus*, Virginianus, clavis foliosis, quadrangulis. *Muscus rupestris repens*, Virginianus, clavis foliosis, erectis, quadratis D. Banister Mor. Hist. Oxon. Part. 3. 624. Sect. 15. Tab. 5. fig. 4.
- Muscus squamosus*, Abietiformis. *Muscus terrestris*, erectus J. B. 3. 767. *Muscus erectus*, Abietiformis Raii Hist. 121.
- Muscus squamosus*, montanus, repens, Sabinæ folio. *Muscus terrestris*, ramosus pulcher J. B. 3. 767.
- Muscus squamosus*, erectus, polyspermos. *Muscus terrestris*, erectus, minor, polyspermos Raii Hist. 122. Mor. Hist. Oxon. Part. 3. 624. Sect. 15. Tab. 5. fig. 10.
- Muscus squamosus*, repens, tenuissimis foliis. *Muscus terrestris*, repens,

- humilior, tenuissimis foliis, clavis foliosis, erectis Mor. Hist. Oxon. Part. 3. 624. Sect. 15. Tab. 5. fig. 11.*
- Muscus squamosus, repens, Virginianus, tenuissimis foliis. *Muscus terrestris, repens Virginianus, humi diffusus, viticulis longioribus foliolis tenuibus vestitus Mor. Hist. Oxon. Part. 3. 624. Sect. 15. Tab. 5. fig. 12.*
- Muscus squamosus, repens, veluti spicatus. *Muscus ramosus, repens, spicatus C. B. Pin. 361. Muscus ramosus, repens, velut spicatus Prodr. 151. Mor. Hist. Oxon. Part. 3. 625. Sect. 15. Tab. 5. fig. 6.*
- Muscus squamosus, viticulis longissimis Abietinis. *Muscus terrestris, furculus filamentosus, tenacibus, Abietinis, semel tantum divisis Mor. Hist. Oxon. Part. 3. 626. Sect. 15. Tab. 5. fig. 22.*
- Muscus squamosus, dendroides, repens. *Muscus dendroides, sylvarum erectus, ramulis Kali amulis, radice repente Raii Synops. Mor. Hist. Oxon. Part. 3. 626. Sect. 15. Tab. 5. fig. 30.*
- Muscus squamosus, dendroides, furculus velut in capitulum congestis. *Muscus dendroides, elatior, ramulis crebris, minus circulosi, capitulis pediculis brevibus insidentibus Raii Synops. Mor. Hist. Oxon. Part. 3. 626. Sect. 15. Tab. 5. fig. 31.*
- Muscus squamosus, Cupressiformis. *Muscus Cupressiformis, ramosus C. B. Pin. 361. Muscus Cupressiformis Prodr. 152. Muscus terrestris vulgaris Cupressi foliis Mus. Petro. Cent. 1. num. 81.*
- Muscus squamosus, ramosus, erectus, Alopecuroides Tab. 326. fig. B.
- Muscus squamosus, Americanus, maximus, erectus, Sabinae folio Plum.
- Muscus squamosus sive Lycopodium Americanum. altissimum Plum.
- Muscus squamosus, Americanus, maximus, Coridis folio, viticulis longioribus Plum.
- Muscus squamosus, Americanus, maximus, Coridis folio, viticulis valde ramosis Plum.
- Muscus squamosus, Americanus, maximus, Coridis foliis reflexis Plum.
- Muscus squamosus, Americanus, maximus, Coridis foliis aduncis Plum.
- Muscus squamosus, Linariæ folio major & crispus. *Muscus terrestris major ramulis compressis, foliis superfacie crispis D. Sherard. Mor. Hist. Oxon. Part. 3. 625. Sect. 15. Tab. 5. fig. 10.*
- Muscus squamosus, Linariæ folio, minor & crispus, capitulis curvis.
- Muscus squamosus, palustris, candicans, mollissimus. *Muscus palustris Dod. Pempt. 472. Muscus palustris, terrestri similis Raii Hist. 122.*
- Muscus squamosus, foliis subrotundis, densissimis. *Muscus muralis, floridus, foliis subrotundis, creberrime imbricatum dispositis, sive Muscus muralis, platyphyllus Mor. Hist. Oxon. Part. 3. 627. Sect. 15. Tab. 6. fig. 44.*
- Muscus squamosus, elatior, tenuissimus, Americanus Plum.
- Muscus squamosus, foliis acutissimis, in aquis nascens. *Muscus aquaticus, folio expanso Prodr. 154. Fontalis minor, lucens J. B. 3. 778. Muscus aquaticus, viticulis longis, minus ramosis, lucidis, foliis acutis, triangularibus cinctis Mor. Hist. Oxon. Part. 3. 626. Sect. 15. Tab. 6. fig. 32.*

- Muscus squamosus, denticulatus, splendens, arboreus.
- Muscus squamosus, viticulis longioribus, glabris. *Muscus montanus*, *gracilis*, *ramosus*, *viticulis longioribus*, *glabris*, *Pluk. Phytog. Tab. 47. fig. 4.*
- Muscus squamosus, supinus, foliis obtusis. *Muscus vulgaris*, *minor cauliculis compressis Raii Synops. Edit. 1690. 244.* *Muscus trichomanoides*, *supinus*, *nostras*, *elegans*, *minor*, *Pluk. Almag. Bot.*
- Muscus squamosus, saxatilis, tortuosus ac nodosus.
- Muscus squamosus, erectus minimus.
- Muscus squamosus, Ericæ folio, minimus, capitulis nutantibus.
- Muscus argenteus, capitulis reflexis Raii Synops. 34. *Muscus minimus*, *è viridi argenteus*, *capitulis oblongis*, *cernuis Mor. Hist. Oxon. Part. 3. 629. Sect. 15. Tab. 6. fig. 17.*
- Muscus squamosus, pennatus, capitulis Adianti. *Muscus pennatus capitulis Adianti Raii Synops. Edit. 1690. 236. Mor. Hist. Oxon. Part. 3. 626. Sect. 15. Tab. 6. fig. 36.*
- Muscus Polygoni folio Tab. 226. fig. E. *Muscus ad Polyrrichoidem accedens*, *ramosus*, *foliis longis*, *lucidis & veluti crispis Mor. Hist. Oxon. Part. 3. 630. Sect. 15. Tab. 6. fig. 1.* *Muscus ad Polyrrichoidem accedens arbusculam referens*, *foliis longis Raii Synops. 36.* Muscus Polygoni, Linariæ, & Nummulariæ folio.
- Muscus Americanus, maximus, Linariæ folio. Plum.
- Muscus Americanus, Linariæ foliis acutissimis Plum.
- Muscus palustris major, Serpilli folio. *Muscus Polyrrichoides*, *palustris major*, *Serpilli latioris folio pellucido Mor. Hist. Oxon. Part. 3. 627. Sect. 15. Tab. 6. fig. 39.* *Mus. trichoides*, *foliis Serpilli rotundis Raii Synops.*
- Muscus palustris, foliis subrotundis. *Muscus Polyrrichoides*, *humilior*, *alternis foliis pellucidis subrotundis Mor. Hist. Oxon. Part. 3. 627. Sect. 15. Tab. 6. fig. 40.* *Muscus Polyrrichoides*, *humilior*, *foliis latis*, *subrotundis Pluk. Phytog. Tab. 45. fig. 7.* *Adiantum aureum*, *humilior*, *foliis latis*, *subrotundis Raii Hist. 124.*
- Muscus Nummulariæ folio, major. *Muscus Trichomanis facie*, *foliis utrinque splendentibus*, *rotundis Jungermanni Mor. Hist. Oxon. Part. 3. 627. Sect. 15. Tab. 6. fig. 41.* *Muscus Trichomanoides*, *supinus*, *nostras*, *elegans Pluk. Almag. Bot.*
- Muscus Nummulariæ foliis subrotundis, densè positis. *Muscus Trichomanoides foliis rotundioribus*, *pellucidis*, *squamarum conjunctè sibi incumbentibus Mor. Hist. Oxon. Part. 3. 627. Sect. 15. Tab. 6. fig. 42.*
- Muscus saxatilis, Nummulariæ folio minor.
- Muscus Nummulariæ folio, fructu pediculo carente.
- Muscus pennatus foliis subrotundis, bifidis, major. *Muscus Lichenoides foliis pennatis*, *bifidis major*, *Mor. Hist. Oxon. Part. 3. 627. num. 46.*
- Muscus pennatus, foliis subrotundis, bifidis, minor. *Muscus Lichenoides*, *foliis pennatis*, *bifidis*, *minor Raii Mor. Hist. Oxon. Part. 3. 627. num. 47.*
- Muscus pennatus, aquaticus, foliis subrotundis. *Muscus aquaticus*, *Cor-*
A A a ij

nubiensis, plurimum capillaceus, foliis exiguis, alternis, per totam capillorum longitudinem adnatis Mor. Hist. Oxon. Part. 3. 627. Sect. 15. Tab. 6. fig. 48.

Muscus vulgaris, pennatus, major C. B. Pin. 360. Muscus pennatus Prodr. 151.

Muscus vulgaris, pennatus, minor C. B. Pin. 360. Musci pennati altera species C. B. Prodr. 151.

Muscus denticulatus, minor C. B. Pin. 360. Muscus terrestris, Lustranicus J. B. 3. 765. Muscus terrestris, minor alter Dod. Pempt. 473.

Muscus pennatus, omnium minimus.

Muscus Americanus, denticulatus, major. Planta muscosa & plumosa Guyanensis, perelegans, major Breyn. Cent. 1. Tab. 100.

Muscus Americanus, denticulatus, minor. Planta muscosa & plumosa, Guyanensis, perelegans minor Breyn. Cent. 1. Tab. 101.

Muscus denticulatus, major C. B. Pin. 360. Muscus pulcher, parvus, repens J. B. 3. 765. Muscus terrestris, denticulatus Lob. Icon. 243. Muscus denticulatus, minor, sericeus nostras, capitulis Adianti Mor. Hist. Oxon. Part. 3. 626. Sect. 15. Tab. 6. fig. 35.

Muscus denticulatus, lucens, fluviatilis, maximus, ad ramulorum apices Adianti capitulis ornatus Pluk. Almag. Bot. Mor. Hist. Oxon. Part. 3. 626. Sect. 15. Tab. 6. fig. 33.

Muscus Filicinus, major. C. B. Pin. 360. Muscus Filicinus J. B. 3. 764. Tabern. Icon. 807.

Muscus Filicinus, minor C. B. Prodr. 151. Muscus Filicinus, minor, floridus C. B. Pin. 360. Mor. Hist. Oxon. Part. 3. 625. Sect. 15. Tab. 5. fig. 211.

Muscus palustris, Absinthii folio, insipidus.

Tab. 316.

Musci fructus alii calyptrâ obvolvuntur, alii nudi sunt. Sub calyptrâ cucullata G I, later fructus F H, seu K L, plerumque quadrangularis, pulvisculo factus M, tenuissimo: in alis verò foliorum clavæ N O, adfunt capsulæ reniformes P Q, quæ spontè rumpuntur R S, Seminaque fundunt tenuissima T V.

GENUS II.

Fungus, *Champignon.*

Tab. 317. &
328.

FUNGUS est plantæ genus capitatum: Pediculo nempe B H K, infiducapitulum A E I, parte convexâ planum, rarè striatum; concavâ verò foliatum D F, aut fistulosum L, lamellis scilicet G, aut fistulis M N, munitum. Fungi species sunt

Fungus pileolo lato & rotundo C. B. Pin. 370. Fungus campestris, albus superne, inferne rubens J. B. 3. 824. Fungi vulgatissimi, esculenti Lob. Icon. 271. ix. genus esculentorum Fungorum Claf. Hist. cclxxviii.

Fungus pileolo lato & rotundo, livido C. B. Pin. 370. Prioris varietas.

Fungus candidus, regius, odoratissimus J. B. 3. 825. Fungus candidus, odoratissimus, orbe magno C. B. Pin. 371.

- Fungus pileolo lato, orbiculari candicante C. B. Pin. 370. viij. genus *esculentorum Fungorum Clus. Hist. cclxvij.*
- Fungus pileolo lato, orbiculari, flavescente C. B. Pin. 370. Fungus pallidus J. B. 3. 832. *Capreolini Tabern. Icon. 1118.*
- Fungus pileolo in plano orbiculari, villoso C. B. Pin. 370. Fungorum *sylvestrium esculentorum, Cervinorum Fungus 1. villosus puniceus J. B. 3. 830. x. generis esculentorum Fungorum 1. species Clus. Hist. cclxvij.*
- Fungus pileolo orbiculari, glabro, ex rufo fusco. Fungorum *sylvestrium, esculentorum Fungus 2. glaber, ex rufo fuscus J. B. 3. 830. x. generis esculentorum Fungorum 2. species Clus. Hist. cclxvij.*
- Fungus pileolo magno, pleno, orbiculato, venis exasperato C. B. Pin. 371. Fungi *Abietini, esculenti, rubentes J. B. 3. 830. xx. generis esculentorum Fungorum 1. species Clus. Hist. cclxxv.*
- Fungus pileolo magno, extuberante, supernè variegato, infernè candicante. xx. generis *esculentorum Fungorum ij. species Clus. Hist. cclxxv. Fungi Abietini, esculenti, mixti coloris, infernè candicantes, J. B. 3. 830.*
- Fungus pileolo magno, extuberante, supernè variegato, infernè rubescente. xx. generis *esculentorum Fungorum ij. species Clus. Hist. cclxxv. Fungi Abietini, esculenti, mixto colore rubescentes 3. J. B. 3. 830.*
- Fungus pileolo plano, subfusco, oris laceris C. B. Pin. 371. Fungi *laceri, sylvestres, esculenti, subfusci coloris, infernè candicantes J. B. 3. 831. xj. genus esculentorum Fungorum Clus. Hist. cclxxix.*
- Fungus pileolo lato, longissimo pediculo, variegato C. B. Pin. 371. Fungi *longissimo pediculo, candicantes, sed maculati, esculenti J. B. 3. 826. xvij. genus Fungorum esculentorum Clus. Hist. cclxxiv.*
- Fungus pileolo rotundiori, Mouceron dictus. Fungi *verni Mouceron dicti & esculenti J. B. 3. 823.*
- Fungus orbicularis, exalbidus, pratensis C. B. Pin. 370. Fungi *D. Georgii, coloris exalbidi, cum pauca flavitie, esculenti, pratenses, J. B. 3. 824. iij. genus esculentorum Fungorum Clus. Hist. cclxxiv.*
- Fungus planus, orbicularis, aureus C. B. Pin. 371. Fungi *lutei, magni dicti Jaseran, speciosi J. B. 3. 831. xvij. genus esculentorum Fungorum Clus. Hist. cclxxij.*
- Fungus orbicularis, sulcatus, albus, fusco permixto C. B. Pin. 370. vij. *Genus Fungorum esculentorum Clus. Hist. cclxxvj. Fungi tuberosi, esculenti, albifusco permixti vel maculis distincti J. B. 3. 829.*
- Fungus bulbosus, fuscus, duplici pileolo C. B. Pin. 371. Fungus *Quercinus, Diplocoides Col. Part. 1. 337.*
- Fungus in metam fastigiatus, albus, fusco tinctus C. B. Pin. 370. Fungi *in metam fastigiati, esculenti, coloris albicantis, fusco tincti J. B. 3. 828. iij. genus esculentorum Fungorum Clus. Hist. cclxxv.*
- Fungus umbilicatus, parvus & multiplex. Fungi *umbilicatus exprimentes plures, simul albi C. B. Pin. 370. Fungi plures simul albi, ad arborum radices, esculenti J. B. 3. 834. vj. genus esculentorum Fungorum Clus. Hist. cclxxvj.*

- Fungus umbilicum referens, variegatus C. B. Pin. 370. xij. *genus esculentorum Fungorum Clus. Hist. cclxix.*
- Fungus orbicularis, oris intro reflexis C. B. Pin. 371. xv. *genus Fungorum esculentorum Clus. Hist. cclxxj.*
- Fungus angulosus & velur in laciniis sectus C. B. Pin. 371. *Fungus luteus sive pallidus Chanterelle dictus, se contorqueus, esculentus J. B. 3. 832. Nominum Fungi Lob. Icon. 273.*
- Fungus porosus, crassus Raii Synopf. 14.
- Fungus piperatus, albus, lacteo succo turgens J. B. 3. 825. *Fungus albus, acris C. B. Pin. 371.*
- Fungus pileolo lato, puniceo, lacteum & dulcem succum fundens C. B. Pin. 371. *Fungi punicei, lacte dulci manantes, pratensibus similes, edules J. B. 3. 829. Sexti ordinis Fungi, qui à quibusdam crudi vorantur Trag. 941.*
- Fungus minimus, pediculo longo, tenuissimo, lactescens Raii Hist. 99. *Synopf. 13.*
- Fungus magnus, totus albus, sine lacteo succo, edulis, *Columbettes Montbelg. J. B. 3. 826.*
- Fungus albus dictus Mompelgardenfibus & vicinis *Biffette J. B. 3. 825.*
- Fungus pileatus major, supernè coloris castanei, lamellis candidis, caule maculato D. Sherard Raii Synopf. 12.
- Fungus mediæ magnitudinis, pileolo supernè è rufo flavicante, lamellis subtus sordidè virentibus Raii Synopf. 12.
- Fungus, major rubescens pediculo brevi crasso, lamellis crebris, albertibus Raii Synopf. 12. *Fungus major, pediculo brevi, crasso, lamellis crebris, albertibus Raii Hist. 95.*
- Fungus lamellatus, pileolo lato, tenui, coriaceo compresso, umbilicato Raii Synopf. 13.
- Fungus pratensis, minor, externè viscidus, albus & luteus. *Fungi pratenses, minores, externè viscidi, albi & lutei, pediculis brevibus Raii Synopf. 13.*
- Fungus pratensis, minor, externè viscidus, rubens. *Fungi pratenses, minores, externè viscidi rubentes Raii Synopf. 13.*
- Fungus minor, tenerrimus, farinâ respersus, pileolo supernè cinereo, lamellis subtus tenuissimis, creberrimis, nigris Raii Synopf. 13. *Hist. 98.*
- Fungus parvus pediculo oblongo, pileolo hemisphærico, ex albido subluteus Raii Synopf. 13. *Fungus minor ex albido subluteus, pileolo hemisphærico Raii Hist. 97.*
- Fungus parvus, pediculo oblongo, firmo, lento, pileolo in medio fastigato striis exterioribus apparentibus Raii Synopf. 13. *Hist. 98.*
- Fungus perpusillus, pediculo oblongo, pileolo tenui, utrinque striato, seu flabelli in modum plicatili Raii Synopf. 13.
- Fungus minimus, capitulo conico rufescens, lamellis subtus paucis Raii Synopf. 13.
- Fungus minimus, è cinereo albicans, tenui & prælongo pediculo, paucis subtus striis Raii Synopf. 14.

- Fungus sordidè fuscus, in acutum conum fastigiatus Raii Synopf. 14.
 Fungus Aurantii coloris, capitulo in conum abeunte Tab. 427. fig. A B.
 Fungus aureus ex eodem pediculo multiplex. *Fungi plures, ex uno pede, è Prunorum radicibus enati Raii Hist. 99.*
- Fungus truncis humi jacentibus innatus, pluribus ex uno pede prodeuntibus C. B. Pin. 374. xxij. generis perniciosorum Fungorum 3. & 4. species Clus. Hist. cclxxxv.
- Fungus albus, splendens, ex uno pediculo, multiplex. *Fungi albi, lucentes, uno principio plures, ex radicibus arborum J. B. 3. 835.*
- Fungus clypeiformis major C. B. Pin. 373. *Fungi multi, ex uno pede clypeiformes, lutei & rubri J. B. 3. 835.*
- Fungus clypeiformis, minor C. B. Pin. 373.
- Fungus orbicularis, in palustribus C. B. Pin. 374. *Fungi rubri, perelegantis coloris & rufi J. B. 3. 846. xxij. genus noxiorum Fungorum Clus. Hist. cclxxxvj.*
- Fungus minimus, flavescens, infundibuli formâ C. B. Pin. 373. x. genus noxiorum Fungorum Clus. Hist. cclxxix.
- Fungus albus pileolo inverso. *Fungi albi, pileolo inverso J. B. 3. 847.*
- Fungus minimus, multiplex, turbinatus. *Fungi minores, plurimi simul nascentes, turbinati, exterius cinerei aut subfulvi, striis nigricantibus Raii Synopf. 14. Hist. 100.*
- Fungus arboreus, holosericus, infernè lamellatus Raii Synopf. 14.
- Fungus parvus, lamellatus, Pectunculi formâ, Alno adnascens Raii Synopf. 14.
- Fungus arboreus, albus, durus, lamellis instar lapidis Hæmaticis Raii Synopf. 14.
- Fungus parvus, candidissimus, lamellatus, pediculo longo, gracili Raii Synopf. 14.
- Fungus parvus arboreus, villosus, albus, infernè lamellatus D. Doody Raii Synopf. 18.
- Fungus Corylæus, orbicularis C. B. Pin. 372. *Fungi sub Corylis orbicularis figurâ J. B. 3. 842. vj. genus noxiorum Fungorum Clus. Hist. cclxxviii.*
- Fungus Bufonius, orbiculatus C. B. Pin. 372. *Fungi tres Bufonii, perniciosi J. B. 3. 845. vij. genus noxiorum Fungorum Clus. Hist. cclxxvii.*
- Fungus fatuus, candidus, pileolo in metam assurgente C. B. Pin. 373. *Fungi stultorum Boletis similes, perniciosi J. B. 3. 832. xj. genus noxiorum Fungorum Clus. Hist. cclxxix.*
- Fungus Betulaceus, orbiculatus, C. B. Pin. 373. *Fungi Betularum, albi, maculati perniciosi J. B. 3. 841. viij. genus noxiorum Fungorum Clus. Hist. cclxxviii.*
- Fungus orbicularis, ex atro rufescens C. B. Pin. 373. *Fungi quodammodo orbiculari, arborufcentes, perniciosi J. B. 3. 846. ix. genus noxiorum Fungorum Clus. Hist. cclxxvii.*
- Fungus muscæ interficiens C. B. Pin. 373. *Fungi venenati quinque*

- Muscarii dicti* J. B. 3. 841. xij. *genus noxiorum Fungorum Clus. Hist. cclxxix.*
- Fungus latus, orbicularis, candidus C. B. Pin. 373. *Fungi ranarum, albi, perniciosi* J. B. 3. 846. xij. *genus perniciosorum Fungorum, Clus. Hist. cclxxx.*
- Fungus latus, orbicularis, oris intus converſis C. B. Pin. 373. *Fungi duo à Sue appellati, albi, sed maculati, sylvestres, perniciosi* J. B. 3. 845. xij. *genus noxiorum Fungorum Clus. Hist. cclxxx.*
- Fungus pediculo in bulbi formam excreſcente C. B. Pin. 373. *Fungus bulboso pediculo, pallidus, maculatus* J. B. 3. 843. xv. *genus noxiorum Fungorum Clus. Hist. cclxxxj.*
- Fungus latus, oris laceris C. B. Pin. 373. xvij. *genus noxiorum Fungorum Clus. Hist. cclxxxij.*
- Fungus oris laceris & in laciniis diviſis C. B. Pin. 373. *Fungi tres sætidi sub Coryliſ, Serpentina dicti, perniciosi* J. B. 3. 838. xvj. *genus noxiorum Fungorum Clus. Hist. cclxxxj.*
- Fungus orbicularis, ſecundùm vias & in Quercetis autumnò naſcens C. B. Pin. 373. xix. *generis pernicioſorum Fungorum, 1. ſpecies Clus. Hist. cclxxxiiij.*
- Fungus tuberis formâ C. B. Pin. 374. xix. *generis pernicioſorum Fungorum 5. ſpecies Clus. Hist. cclxxxiiij.*
- Fungus Cyclamini radicem, colore & formâ referens C. B. Pin. 374. xix. *generis pernicioſorum Fungorum vij. ſpecies Clus. Hist. cclxxxiiij.*
- Fungus craſſus, in metam ſurrectus C. B. Pin. 374. *Fungi in meta formamurrecti, pernicioſi* J. B. 3. 833. xx. *genus noxiorum Fungorum Clus. Hist. cclxxxiiij.*
- Fungus Abietinus, oris reflexis, ſubſtantiâ rubrâ C. B. Pin. 374. *Fungi hirsuti internâ parte, pernicioſi* J. B. 3. 830. xxj. *genus noxiorum Fungorum Clus. Hist. cclxxxv.*
- Fungus pernicioſus, ex eodem pediculo, multiplex. *Fungi dumetorum ex uno pede prodeuntes* C. B. Pin. 374. *Fungi multi ex uno pede, pernicioſi* J. B. 3. 835. xij. *generis pernicioſorum Fungorum 5. ſpecies Clus. Hist. cclxxxv.*
- Fungi lutei, pernicioſi, ſub Pinu habitantes J. B. 3. 832.
- Fungus coccineus, Americanus, ſquamofus & globofus Plum.

G E N U S III.

Fungoides.

FUNGOIDES eſt plantæ genus, ad Fungum accedens, cavum tamen pyxidis aut infundibuli formâ.

Fungoidis ſpecies ſunt

Fungoides infundibuli formâ, ſemine foetum. *Fungi calyciformes, ſemiferi Mentz. Pug. Tab. 6.*

Fungoides angulatum, Acetabuli formâ. *Fungi Peziza, micra Plinii Col. Part. 335.*

Fungoides Canadense, infundibuliforme, cinerei coloris Sarrac.

Fungoides

- Fungoides crispum, Acetabuli formâ. *Fungi Pezica altera species Col. Part. 1. 337.*
- Fungoides coriaceum, Aurantii coloris. *Fungi Pezica, altera species Raii Synops. 17.*
- Fungoides coccineum, oris pilosis, Acetabuli formâ. *Fungus arboreus, Acetabuli more cavus, coccineus, marginibus pilosis D. Sherard Raii Synops. 90.*
- Fungoides coccineus, Acetabuli formâ. *Fungus membranaceus seu coriaceus, Acetabuli modo concavus, colore intus coccineo, seu cremesmo, saturo D. Dale Raii Synops. 19.*
- Fungoides fuscum, oris pilosis, Cyathi formâ. *Fungillus Cyathiformis, externe fuscus, infra marginati coloris, glaber, oris pilosis Mor. Hist. Oxon. Part. 3. 642.*
- Fungoides scutellatum, Aurantii coloris. *Fungus minimus, scutellatus, coloris Aurantii Raii Synops. 17.*
- Fungoides scutellatum, nigrum, punctatum. *Fungus scutellatus, niger, punctatus Raii Synops. 20.*
- Fungoides pyxidatum, intus ferrugineum. *Fungus arboreus, pyxidatus, coloris intus ferruginei D. Sherard Raii Synops. 19.*

G E N U S I V .

Boletus. *Morille.*

BOLETUS est plantæ genus, ad Fungum accedens, sed totus scrobiculis excavatus A, vel feneltratus B.

Tab. 324

Boleti species sunt

- Boletus esculentus, rugosus, albicans, quasi fuligine infestus. *Fungus porosus, rugosus, albicans, quasi fuligine infestus C. B. Pin. 370. Fungus rugosus vel cavernosus sive Merulius ex albo nonnihil rubescens J. B. 3. 836. Primi generis esculentorum Fungorum species 1. Clus. Hist. cclxij.*
- Boletus esculentus, rugosus, fulvus. *Fungus porosus, coloris ex rufo fuscâ C. B. Pin. 370. Fungus rugosus vel cavernosus sive Merulius fuscus J. B. 3. 836. Primi generis esculentorum Fungorum species ij. Clus. Hist. cclxij.*
- Boletus esculentus, rugosus, amplior & orbicularis. *Fungus porosus, amplior, orbicularis C. B. Pin. 370. Primi generis esculentorum Fungorum species iij. Clus. Hist. cclxij.*
- Boletus esculentus, in metam fastigiatus. *Fungus porosus, in longitudinem meta instar excrescens C. B. Pin. 370. Primi generis Fungorum esculentorum species iij. Clus. Hist. cclxij.*
- Boletus cancellatus, purpureus. *Fungus rotundus, cancellatus C. B. Pin. 375. Fungus Coralloides, cancellatus Clus. Hist. App. alt. Aut. Lupi Crepitis vulgò Vesie Col. Part. 1. 336.*
- Boletus cancellatus, flavescens. *Fungus Coralloides, cancellatus, flavescens Barr. Icon.*
- Boletus phalloides. *Fungus fetidus, penis imaginem referens C. B. Pin. 374. xxij. generis perniciosorum Fungorum 5. species Clus. Hist. cclxxxvj.*

B B b b

GENUS V.

Agaricus. *Agaric.*

Tab. 330.

AGARICUS est plantæ genus, arborum truncis plerumque innascens & ad Fungum accedens, qualis exhibetur figuris A & B.

Agarici species sunt

- Agaricus sive Fungus Laricis C. B. Pin. 375. *Agaricus* Dod. Pempt. 486.
 Agaricus pedis Equini facie. *Fungus in caudicibus nascens, unguis Equini figurâ* C. B. Pin. 372. *Fungi igniarii* Trag. 943.
 Agaricus Auriculæ formâ. *Fungus membranaceus, auriculam referens sive Sambucinus* C. B. Pin. 372. j. *genus perniciosorum Fungorum* Clus. Hist. cclxxvj.
 Agaricus varii coloris, squamosus. *Fungus Cerasorum imbricatim alter alteri innatus, variegatus* C. B. Pin. 372. v. *genus perniciosorum Fungorum* Clus. Hist. cclxxvij.
 Agaricus Lichenis facie, variegatus. *Fungus Salignus, Lichenis formâ, variegatus* C. B. Pin. 372. iij. *genus perniciosorum Fungorum* Clus. Hist. 277.
 Agaricus Fraxineus, niger, durus, orbiculatus. *Fungus Fraxineus, niger, durus, orbiculatus* Raii Hist. 109. Synops. 18.
 Agaricus Intybaceus. *Fungus Intybaceus* J. B. 3. 839.
 Agaricus esculentus. *Fungus maximus, Ungaricus, multis laciniis squamatin incumbentibus* C. B. Pin. 372. xxj. *genus Fungorum esculentorum* Clus. Hist. 275.
 Agaricus tubæ Fallopiæ instar laciniatus. *Fungus tubæ Fallopiæ æmulus* Raii Synops. 20.
 Agaricus foliatus, cornua Damæ referens. Comment. A. R. Scient. 89.
 Agaricus præcox, albo-gilvus, cristatus. *Fungus palmatus, præcox, albo-gilvus, cristatus* Bocc. Mus. Part. 1. Tab. 302.
 Agaricus major, dendroides, cristatus. *Fungus major, carnosior, dendroides, cristatus* Bocc. Mus. Part. 1. Tab. 302.
 Agaricus major, dendroides, multifidus. *Fungus ramosus, cristatus, angustioribus lobis crispis* Bocc. Mus. Part. 1. Tab. 304.
 Agaricus multifidus & villosus. *Fungus muscosus, albus, villis pallentibus rufiformis* Bocc. Mus. Part. 1. Tab. 303.
 Agaricus Dædalæis sinibus excavatus. *Fungus ligneus, Dædalæus, gilvus, non repens, Quercus Cerri* Bocc. Mus. Part. 1. Tab. 305.
 Agaricus digitatus, niger. *Hypoxylon excrementum ligni putridi fungosum, digitatum* Mentz. Pug. Tab. 6.
 Agaricus digitatus, niger, apicibus albidis. *Fungus Piperi Æthiopico similis vel digitatus niger* Merr. Pin. Mor. Hist. Oxon. Part. 3.
 Agaricus minor, bifidus, niger. *Fungus autumnalis, bifidus, velut Apææ Flamini* Plinii March. Brand. Mentz. Pug. Tab. 6.

GENUS VI.

Lycoperdon. *Vesse de Loup.*

LYCOPERDON est plantæ genus, ad Fungum accedens, cujus species A, B, C, D, E, G, duræ primùm & carnosæ rumpuntur postea & pulverem tenuissimum effundunt.

Lycoperdi species sunt

- Lycoperdon Alpinum, maximum, cortice lacero. xxvj. generis perniciosorum Fungorum species ij. Clus. Hist. 278. Fungus maximus, rotundus, pulverulentus, dictus Germanis Pfofst J. B. 3. 848.
- Lycoperdon medium, cortice lacero. xxvj. generis perniciosorum Fungorum ij. species, amplitudine capitis pueri Clus. Hist. 288.
- Lycoperdon vulgare. Fungus rotundus, orbicularis C. B. Pin. 374. Fungus orbicularis Dod. Descript. Pempt. 484. Fungus pulverulentus, dictus Crepitus Lupi J. B. 3. 848.
- Lycoperdon semiorbiculare. Fungus niger, calycis figuram referens C. B. Pin. 375. Fungus semiorbicularis Dod. Pempt. 485.
- Lycoperdon minus & multiplex, sphericum.
- Lycoperdon minus & multiplex, ovatum.
- Lycoperdon Parisiense, minimum, pediculo donatum Tab. 331. fig. E F. Fungus pulverulentus, minimus, pediculo longo insidens Raii Synops. 16.
- Lycoperdon pediculo longiori, aspero donatum. Fungus pulverulentus, Crepitus Fupi dictus, pediculo longiori, scabro Raii Synops. 16.
- Lycoperdon pediculo longiori, tumido donatum. Fungus pulverulentus, Crepitus Lupi dictus, major, pediculo longiore, ventricoso D. Sherard Raii Synops. 16.
- Lycoperdon Pyriforme, leucophæum. Fungus Lupinus, vesicarius, Pyriformis, latiore basi, leucophæus Bocc. Mus. Part. 1. Tab. 301. fig. 6.
- Lycoperdon Pyriforme, album, asperum. Fungus Lupinus, Pyriformis, albus, scaber Bocc. Mus. Part. 1. Tab. 301. fig. 8.
- Lycoperdon Pyriforme, cineraceum. Fungus Lupinus, Pyriformis, cyneraceus Bocc. Mus. Part. 1. 301. fig. 7.
- Lycoperdon Pyriforme, Virginianum, fundo spongioso. Fungus pulverulentus, Pyriformis, fundo spongioso ex Virginia D. Banister Pluk. Phytog. Tab. 184. fig. 8.
- Lycoperdon Virginianum, trifidum. Fungus Crepitus Lupi dictus, Virginianus, trifidus D. Banister Mor. Hist. Oxon. Part. 3. 642.
- Lycoperdon oblongum, utrinque introrsum emarginatum. Fungus Boletus fuscus, basi globosa Bocc. Mus. Part. 1. Tab. 301. fig. 4.
- Lycoperdon sphericum, album, squamis fulcis variegatum. Fungus globosus, albus, squamis fuscis pulverulentus Bocc. Mus. Part. 1. Tab. 303. fig. 1.
- Lycoperdon verrucosum, sphericum. Fungus globosus, grandinatus, Italicus Bocc. Mus. Part. 1. Tab. 303. fig. 4.

- Lycoperdon sanguineum, sphericum. *Fungus sanguineus, sphericus* Bocc. *Mus. Part. 1. Tab. 304. fig. 3.*
- Lycoperdon niveum, sphericum, superficie in areolas Adamantis instar dissectas, distributâ. *Fungus carnosus, niveus, globosus, Adamantinus, in montibus Feltrinis* Bocc. *Mus. Part. 1. Tab. 306.*
- Lycoperdon globosum, niveum, basi latiore & sessili. *Fungus globosus, niveus, basi latiore & sessili* Bocc. *Mus. Part. 1. Tab. 306.*
- Lycoperdon ovatum, transversâ positum. *Fungus Lupinus, globosus, sessilis, niveus, fœtidus, æquiculus & sine basi* Bocc. *Mus. Part. 1. Tab. 306.*
- Lycoperdon minimum, verrucosum. *Fungus Lupineus, minimus, albus, grandinatus* Bocc. *Mus. Part. 1. Tab. 306.*
- Lycoperdon excipuli chymici formâ. *Fungus Lupinus, Cucurbitinus, cervice longa, scabra, grisea* Bocc. *Mus. Part. 1. Tab. 306.*
- Lycoperdon dactyloides. *Fungus Lupinus, dactyloides, vesicularis, albus* Bocc. *Mus. Part. 1. Tab. 306.*
- Lycoperdon clavatus effigie. *Fungus clavatus, albicans, Italicus, pistillaris, species Crepitus Lupi* Bocc. *Mus. Part. 1. Tab. 307.*
- Lycoperdon Mortarii formâ. *Fungus tenuis, cereæ flavæ similis, ventricosum Mortarium referens, Romanus* Bocc. *Mus. Part. 1. Tab. 300.*
- Lycoperdon vesicarium, stellatum Tab. 331. fig. G, H. Bocc. *Mus. Part. 1. Tab. 305. fig. 4.*
- Lycoperdon, à vocibus Græcis *λύπος* Lupus, & *πίπτω*, Peto, crepitum edo, quasi diceret Lupi crepitum.

GENUS VII.

Coralloides.

Tab. 332.

CORALLOIDES est plantæ genus, fungosum, ad Coralli formam quodammodo accedens, ut patet ex Iconibus A, B.

Coralloidis species sunt

- Coralloides flava. *Fungus ramosus, flavus* J. B. 3. 837.
- Coralloides albida. *Fungus ramosus, albidus* J. B. 3. 837.
- Carolloides dilute purpurascens. *xix. generis esculentorum Fungorum 2. species Clus. Hist. 275.*
- Coralloides Abietina, nivea, procerior. *Fungus ramosus, Abietinus, niveus, villosus, Coralloides* Barr. *Icon. Fungus ramosus, Abietinus, niveus, Bocc. Mus. Part. 1. Tab. 304. fig. 2. Fungi ramosi, argentei* J. B. 3. 838. *Fungus ramosus, candidus* C. B. *Pin. 374.*
- Coralloides violacea, corniculis brevioribus. *Fungus squamosus, crispus, violaceus* Barr. *Icon.*
- Coralloides Alpina, purpurea. *Fungus ramosus, Coralloides, purpureus* Barr. *Icon.*
- Coralloides ramosa, minor, sordide flavescens. *Fungus ramosus, minor, colore sordide flavicante* Raii *Synops. 15,*
- Coralloides parva, ramosa, lutea. *Fungus parvus, luteus, ramosus* D. Sherar & Raii *Synops. 15.*

- Coralloides ramosa, minima, Aurantii coloris. *Fungus ramosus, minimus, coloris Aurantii Raii Synops. 15.*
- Coralloides ramosa, candidissima, digitata. *Fungus ramosus, candidissimus, Ceranoides, seu digitatus, minimus Raii Synops. 15.*
- Coralloides ramosa, nigra, compressa, apicibus albidis. *Fungus ramosus, niger, compressus, parvus, apicibus albidis Raii Synops. 15.*
- Coralloides parva, platyceros, Virginiana. *Fungus arboreus, Virginianus, platyceros, parvus D. Banister Pluk. Phytog. Tab. 184. fig. 4.*
- Coralloides Hylicricis formâ. *Fungus Erinaceus, albus, esculentus, in sylvis Tusculanis Bocc. Mus. Part. 1. Tab. 307.*
- Coralloides Apri formâ. *Fungus setaceus Bocc. Mus. Part. 1. Tab. 303. fig. 6.*
- Coralloides cornua Cervi referens, corniculis brevioribus. *Muscus Coralloides, saxatilis, Cervi cornua referens C. B. Pin. 361. Lithobryon Coralloides Col. Part. 2. 83.*
- Coralloides cornua Cervi referens, corniculis longioribus.
- Coralloides corniculis candidissimis. *Muscus Coralloides sive cornutus, montanus C. B. Pin. 361. Muscus Corallinus, sive Corallina montana Tabern. Icon. 810.*
- Coralloides corniculis rufescentibus. *Muscus terrestris, Coralloides, erectus, corniculis rufescentibus C. B. Pin. 361. Prodr. 151.*
- Coralloides cornua Damæ referens.
- Coralloides, quasi planta Coralli formâ.

GENUS VIII.

Tubera. *Trufes.*

TUBERUM nota pendet ab eorum formâ, quæ figuris A, B, C, D, E, F, *Tab. 333.* exhibetur.

Tuberum species sunt

Tubera Matth. 544.

Tubera testiculorum formâ Mentz. Pug.

SECTIO II.

De Herbis marinis aut fluviatilibus, quarum flores & fructus vulgò ignorantur.

GENUS I.

Fucus.

FUCUS est plantæ genus, in aquis nascens, cujus species accedunt ad
Icones Tabularum 334. 335. 336.

Bbb̄ iiij.

- Fuci species sunt
 Fucus maritimus vel *Quercus maritima*, vesiculas habens C. B. Pin. 365.
Quercus marina Lob. Icon. 255.
 Fucus sive *Alga latifolia*, major, dentata Raii Synopf. 3. *Mor. Hist. Oxon. Part. 3. Sect. 15. Tab. 9. fig. 1.*
 Fucus sive *Quercus marina*, angustiore folio, raro vesiculas habens Raii Synopf. 327.
 Fucus maritimus vel *Quercus maritima*, foliorum extremis tumidis, quam aliqui glandiferam vocant C. B. Pin. 365. *Quercus marina*, ij. *Clas. Hist. 21.*
 Fucus maritimus, nodosus C. B. Pin. 365. *Fucus marinus*, tertius *Dod. Pempt. 480.*
 Fucus marinus, alter, tuberculis paucissimis C. B. Pin. 365. *Fucus marinus*, quartus *Dod. Pempt. 480.*
 Fucus seu *Quercus marina*, latifolia, humilis sine vesiculis Raii Synopf. 328.
 Fucus seu *Quercus marina*, minima, angustifolia Raii Synopf. 328.
 Fucus seu *Quercus marina*, minima, latifolia, crispa, Hispanica.
 Fucus humilis, fimbriatus & crispus, Italus.
 Fucus bullatus, fruticescens, caule nudo, foliis rectis, compressis, bifidis *Mor. Hist. Oxon. Part. 3. 647. Sect. 15. Tab. 8. fig. 5.*
 Fucus angustifolius, vesiculis latis, siliquarum æmulis Raii Hist. 73.
 Fucus folio tenuissimè diviso, siliquatus Raii Synopf. 5.
 Fucus marinus, humilior & fruticosior, vel *Quercus marina*, erecta, cæratophylla, ramosa, vesiculas habens *Mor. Hist. Oxon. Part. 3. 647. Sect. 15. Tab. 8. fig. 9.*
 Fucus palmaris, platyphyllos, bidigitatus, in vesiculas longas, ventricosas, conjunctas se terminans *Mor. Hist. Oxon. Part. 3. 647. num. 11.*
 Fucus palmaris, angustifolius, ad extrema vesiculis rugosis bifurcatus *Mor. Hist. Oxon. Part. 3. 647. Sect. 15. Tab. 8. fig. 12.*
 Fucus foliaceus, humilis, palmam humanam referens *Mor. Hist. Oxon. Part. 3. 646. Sect. 8. fig. 1.*
 Fucus membranaceus, acaulos, angustior, foliis palmæ ferè in modum divisis, marginibus laciniatis & veluti crispis *Mor. Hist. Oxon. Part. 3. 646. Sect. 15. Tab. 8. fig. 2.*
 Fucus marinus, foliis crispis, subrotundis, in summitate bifidis *Pluk. Almag. Bot. Fucus membranaceus ceranoides C. B. Prodr. 155. Alga membranacea, ceranoides C. B. Pin. 364.*
 Fucus membranaceus, polyphyllus, major Raii Synopf. 329.
 Fucus membranaceus, rubens, angustifolius, marginibus ligulis armatis Raii Synopf. 329.
 Fucus membranaceus, rubens, foliolis latiusculis, ad extremitates dentatis *Mor. Hist. Oxon. Part. 3. 646. Sect. 15. Tab. 8. fig. 5.*
 Fucus sive *Alga membranacea*, candida, segmentis plurimùm laciniatis *Pluk. Almag. Bot. Mor. Hist. Oxon. Part. 3. 646. Sect. 15. Tab. 8. fig. 6.*
 Fucus dichotomus, membranaceus, è viridi flavescens, ceranoides, angulos.

- rotundiolos efformans Mor. Hist. Oxon. Part. 3. 646. Sect. 15. Tab. 8. fig.
 11. *Fucus Kali Arabum divisurâ, angulis ad divaricationes rotundiusculis.*
Pluk. Almag. Bot.
- Fucus humilis, dichotomos, membranaceus, ceranoides, latioribus foliis
 ut plurimum verrucosis* Mor. Hist. Oxon. Part. 3. 646. Sect. 15. Tab. 8.
 fig. 13.
- Fucus sive Alga membranacea, purpurea, parva Raii* Synopf. 3.
- Fucus marinus, vesiculas habens, membranâ extantibus alatas* Sloan. Cat.
 Jam. 4.
- Fucus maritimus, foliis tumidis, barbatis* C. B. Pin. 365. *Prodr.* 154.
- Fucus alatus sive phasganoides* C. B. Pin. 364. *Prodr.* 154. *Fucus nostras, latissimus, edulis, dulcis* Scot. *Illustr. Parr.* 2. 26.
- Fucus Lapatii sanguinei foliis. Alga folio membranaceo, purpureo, Lapatii sanguinei figura & magnitudine Raii* Synopf. 4. *Mor. Hist. Oxon. Part.* 3. 645. *Sect.* 15. *Tab.* 8. *fig.* 6.
- Fucus arboreus, polyschides, edulis* C. B. Pin. 364. *Fucus arboreus, polyschides* *Prodr.* 154.
- Fucus latifolius, coriaceus. Alga latifolia, coriacea* C. B. Pin. 364. *Fucus giganteo Imper.* 649.
- Fucus frutescens, foliis ex angustis se sensim ad extrema dilatantibus* Mor. Hist. Oxon. Part. 3. 648. *Sect.* 15. *Tab.* 9. *fig.* 2.
- Fucus marinus, erectus, non ramosus, foliis crassis, carnosis, ad extremitatem divisis* Mor. Hist. Oxon. Part. 3. 648. *Sect.* 15. *Tab.* 9. *fig.* 3.
- Fucus longo, angusto, crassoque folio* C. B. Pin. 364. *Prodr.* 155. *Fucus marinus, 1. Dod. Pempt.* 479.
- Fucus angustifolius, ligulas ferens* C. B. Pin. 364. *Fucus marinus, 2. Dod. Pempt.* 479.
- Fucus longissimo, latissimo, tenuique folio* C. B. *Prodr.* 154. *Alga longissimo lato tenuique folio* C. B. Pin. 364. *J. B.* 3. 801.
- Fucus tenuifolius, foliis dentatis Raii* Hist. 71. *Mor. Hist. Oxon. Part.* 3. 648. *Sect.* 15. *Tab.* 15. *fig.* 4.
- Fucus parvus, segmentis prælongis, teretibus, acutis Raii* Hist. 81. *Mor. Hist. Oxon. Part.* 3. 648. *Sect.* 15. *Tab.* 9. *fig.* 4.
- Fucus folio singulari, longissimo, lato, in medio rugoso Raii* Hist. 74.
- Fucus longissimo, latissimo, crassoque folio* C. B. *Prodr.* 154. *Alga longissimo lato, crassoque folio* C. B. Pin. 364. *J. B.* 3. 801.
- Fucus marinus, nigricans, longus, foliosus Raii* Synopf. 5.
- Fucus marinus, purpurascens, parvus, caule & ramulis seu foliolis teretibus Raii* Hist. 6.
- Fucus spongiosus, teres, ramosior, viridis, erectus* D. Stevens Mor. Hist. Oxon. Part. 3. 674. *Sect.* 15. *Tab.* 8. *fig.* 7.
- Fucus spongiosus, teres, viridis, elatior, minusque ramosus* D. Stevens Mor. Hist. Oxon. Part. 3. 647. num. 8.
- Fucus teretifolius, humilis, fistulosus* D. Stevens Mor. Hist. Oxon. Part. 3. 647. num. 9.

- Fucus marinus, ceranoides, cornu Cervi divisurâ globulis verrucosis signatus Mor. Hist. Oxon. Part. 3. 648. Sect. 15. Tab. 9. fig. 1.
- Fucus palmaris, tenuis, in orbem expansus, in segmenta bifida vel trifida breviora, teretia divisus Mor. Hist. Oxon. Part. 3. 649. Sect. 15. Tab. 9. fig. 9. *Fucus paysonis, plurimis ab eadem radice cauliculis, segmentis teretibus in summo apice bifidis vel trifidis Pluk. Almag. Bot.*
- Fucus telam lineam, sericeamve texturâ sua æmulans Raii Hist. 71. *Alga marina, platyceros, porosa J. B. 3. 809. Porus Cervinus Imperati C. B. Pin. 367. Fucus marinus, seruposus, albidus, telam sericeam texturâ sua æmulans Mor. Hist. Oxon. Part. 3. 646. Sect. 15. Tab. 8. fig. 16. hujus Icon. exhibetur Tab. nostrâ 334.*
- Fucus marinus, scropulosus, albidus, angustior, compressus, extremitatibus quasi abscissis Mor. Hist. Oxon. Part. 3. 646. Sect. 15. Tab. 8. fig. 17.
- Fucus racemosus vel racemus primus C. B. Pin. 365. *Acinara, o agresto marino Imper. 644.*
- Fucus folliculaceus, folio serrato C. B. Pin. 365. *Lenticula marina, serratis foliis Lob. Icon. 256.*
- Fucus folliculaceus, Linariæ folio C. B. Pin. 365. *Lenticula marina Serapionis & Uva marina quorundam Lob. Icon. 256.*
- Fucus Americanus, foliis latis, brevibus, serratis. *Lenticula marina, foliis latis, brevibus serratis Sloan. Cat. Jam. 5.*
- Fucus Americanus, foliis latis, brevissimis. *Lenticula marina, foliis latis, brevissimisque Sloan. Cat. Jam. 5.*
- Fucus minimus, denticulatus, triangularis Sloan. Cat. Jam. 5.
- Fucus marinus, Coralloides, minor, fungosus, albidus, teres, segmentis in summitate planis Sloan. Cat. Jam. 5.
- Fucus Lactucæ folio. *Muscus marinus, Lactucæ folio C. B. Pin. 364. Lactuca marina sive Intybacea J. B. 3. 801. Muscus marinus, latifolius Dod. Pempt. 477.*
- Fucus sive Alga Intybacea Park. Theat. 1293. *Muscus Lactucæ marine similis C. B. Pin. 364. Linza Imper. 651.*
- Fucus tubulosus intestinorum formâ. *Lactuca marina, tubulosa Raii Hist. 72.*
- Fucus Coronopi divisurâ. *Alga cornu Cervi divisurâ J. B. 3. 797. C. B. Pin. 364.*
- Fucus marinus, dictus Roccella tinctorum & Alga tinctoria J. B. 3. 796. *Alga Fucus portato di Candia adoprato anco sotto nome di Roccella tintori Imper. 649.*
- Fucus verrucosus, tinctorius J. B. 3. 797. *Fucus verrucosus Imper. 650.*
- Fucus spiralis, maritimus, major. *Alga spiralis, maritima, major Raii Synops. 5.*
- Fucus spiralis, maritimus, minor. *Alga spiralis, maritima Bocc. Rarior. Plant. 70.*
- Fucus maritimus, Gallo-pavonis pennas referens C. B. Prodr. 155. *Alga maritima,*

- vicina*, Gallo-pavonis plumas referens C. B. Pin. 364. Mor. Hist. Oxon. Part. 3. 345. Sect. 15. Tab. 8. fig. 7.
- Fucus folio rotundo C. B. Pin. 364. *Scutellaria sive Opuntia marina* J. B. 3. 802. *Sertolaria Imper.* 651.
- Fucus Opuntioides, Americanus, minor Sur.
- Fucus manum referens. *Palma sive manus marina* quibusdam J. B. 3. 803.
- Fucus pennam referens. *Muscus penna similis* C. B. Pin. 363. *Penna marina* J. B. 3. 802. *Imper.* 650.
- Fucus marinus, ceratoides, maximus. *Muscus maximus, ceratoides, maritimus Triumph.* 12.
- Fucus purpureus, latifolius, dentatus Tab. 335.
- Fucus purpureus, tenuissimè divisus, elegans.
- Fucus maritimus, ferratus purpurascens.
- Fucus spongiosus, Selinooides Tab. 336.
- Fucus fluviatilis, aculeatus, undulatus. *Fluviatilis Pisana, foliis denticulatis* J. B. 3. 779.
- Fucus humilis, fimbriatus & crispus, Italicus.

GENUS II.

Alga.

ALGA est plantæ genus, foliis Gramineis vel in longissima capillamenta ductis. Tab. 337*

Algæ species sunt

- Alga angustifolia vitriariorum C. B. Pin. 364. *Alga marina* Lob. Icon. 248.
- Alga Gramineo folio C. B. Pin. 364. *Alga minimum genus Casalp.* 604.
- Alga marina, Graminea, minor. *Fucus marinus, seu Alga marina, Graminea, minor Raii Synops.* 7.
- Alga marina Graminea, angustifolia, seminifera. *Fucus sive Alga marina, Graminea, angustifolia, seminifera, ramosior Raii Synops.* 7.
- Alga marina, Graminea, angustissimo folio Sloan. Cat. Plant. Jam.
- Alga fluviatilis, Graminea, longissimo folio.
- Alga viridis, capillaceo folio C. B. Pin. 364. *Conserva Plinii* Lob. Icon. 257.
- Alga nigra, capillaceo folio C. B. Pin. 364. *Filum nigrum, Germanicum* C. B. Prodr. 155.
- Alga sublutea, capillaceo folio. *Conserva palustris, marina sive Filum marinum, Anglicum Raii Hist.* 79.

GENUS III.

Acetabulum.

ACETABULUM est plantæ genus, foliis cavis quasi pelviformibus, in conum inversum ferè desinentibus. Tab. 338.

Acetabuli species sunt

- Acetabulum marinum, procerius. *Androsaces petra innascens vel major* C. B. Pin. 367. *Androsaces Matth.* 897.

570 INSTITUTIONES REI HERBARIÆ.
Acetabulum marinum, minus. *Androsaces Chamaeoucha imascens vel minor* C. B. Pin. 367. *Androsaces*, *Coryledon foliosum*, *marinum* Lob. Icon. 387.

GENUS IV.

Corallina. *Coralline*.

- Tab. 338. **C**ORALLINA est plantæ genus, in aquis nascens, tenuissimè divisum, ex partibus constans articulatione quadam veluti conjunctis vel in ramos capillaceos divisus, ut patet Iconibus A B C.
- Corallinae species sunt
- Corallina J. B. 3. 818. *Corallina altera* Tabern. Icon. 813.
- Corallina fistulosa, fragilis, crassior J. B. 3. 811. *Corallina fistulosa, fragilis, internodiis pralongis, lævibus, albis, sarciminum modo catenatis* Pluk. Phytog. Tab. 26. fig. 3.
- Corallina fistulosa, fragilis, subtilior. J. B. 3. 811.
- Corallina purpurea, geniculata. *Fucus purpureus, humilis, tenuiter divisus, geniculatus* D. Stevens Mor. Hist. Oxon. Part. 3. 646. Sect. 15. Tab. 8. fig. 14.
- Corallina fistulosa, Jamaicensis, candida, cum internodiis brevissimis & quasi filo trajectis Almag. Bot.
- Corallina geniculata, mollis, Americana, segmentis latiss & compressis Pluk. Phytog. Tab. 168. fig. 4.
- Corallina geniculata, minima, Anglica. *Conserva geniculata, minima, nostras* Pluk. Phytog. Tab. 84. fig. 9.
- Corallina aut potius Alga nodosa, vitriariorum æmula, segmentis tubulosis Almag. Bot.
- Corallina capillaceo folio, seminifera. *Corallina muscosa seu Muscus marinus tenui capillo spermaphores* Pluk. Phytog. Tab. 168. fig. 3. Mor. Hist. Oxon. Part. 3. 651. Sect. 15. Tab. 9. fig. 9.
- Corallina muscosa, denticulata, procumbens, caule tenuissimo, denticellis ex adverso sitis Pluk. Phytog. Tab. 47. fig. 11. *Muscus marinus, denticulatus, procumbens, caule tenuissimo, denticulis bijugis* Raii Hist. 79. Mor. Hist. Oxon. Part. 3. 650. Sect. 15. Tab. 9. fig. 3.
- Corallina muscosa, alternâ vice denticulata, ramis in creberrima capillamenta sparsis Pluk. Phytog. Tab. 48. fig. 3. *Muscus marinus denticulatus, minor, denticulis alternis* Raii Hist. 78. Mor. Hist. Oxon. Part. 3. 650. Sect. 15. Tab. 9. fig. 4.
- Corallina muscosa, denticulis bijugis, unum latus spectantibus Pluk. Almag. Bot. *Muscus marinus, denticulatus, denticulis bijugis, unum latus spectantibus* Raii Hist. 79.
- Corallina muscosa, pennata, ramulis & capillamentis falcatis Pluk. Phytog. Tab. 47. fig. 12. *Muscus pennatus, ramulis & capillamentis falcatis* Raii Hist. 79. Mor. Hist. Oxon. Part. 3. 650. Sect. 15. Tab. 9. fig. 2.
- Corallina scruposa, pennata, cauliculis crassiusculis, rigidis Pluk. Almag.

- Bot. *Fruciculus marinus*, *cauliculis crassiusculis*, *teretibus*, *rigidis*, *pennatus Raii Hist.* 69.
- Corallina *Astaci corniculorum æmula*. *Coralline affinis non ramosa*, *arenacei coloris*, *Astacorum corniculi instar geniculata Almag. Bot. Muscus marinus seu Coralloides non ramosus*, *erectus arenacei coloris*, *Astacorum corniculi adinstar geniculatus Ejusd. Phytog. Tab. 48. fig. 6. Muscus marinus, Equisetiformis*, *non ramosus Raii Hist.* 79.
- Corallina, *marina*, *Abietis formâ*. *Abieti similis maritima C. B. Pin.* 365. *Abies marina, Belgica Clus. Hist.* 35.
- Corallina *rubens*, *Millefolii* ferè *divisura*. *Muscus pelagicus*, *pennatus*, *rubens*, *ramulis numerosis*, *mollibus*, *latius se spargentibus Pluk. Phytog. Tab. 48. fig. 2.*
- Corallina *Hispanica*, *capillaceo folio*, *obscure virescens*, *cauliculo spongioso.*
- Corallina *Hispanica*, *capillaceo folio*, *fusco.*
- Corallina *capillaceo multifido folio albo*. *Muscus capillaceus*, *multifido folio*, *albidus C. B. Pin.* 363. *Corallina affinis sive Muscus marinus*, *tenui capillo J. B. 3. 811. Muscus marinus*, *primus*, *Dod. Pempt.* 475.
- Corallina *capillaceo multifido folio nigro*. *Muscus capillaceus*, *multifidus*, *niger C. B. Pin.* 263.
- Corallina *capillaceo multifido folio viridi*. *Muscus maritimus*, *viridis*, *multifido folio C. B. Pin.* 363. *Palmyra marina Imper.* 647.
- Corallina *marina*, *minima*, *lendigera*. *Muscus marinus*, *lendiginosus*, *minimus*, *arenacei coloris Mor. Hist. Oxon. Part. 3. 650. Sect. 15. Tab. 9. fig. 2. Coralloides lenta*, *Faniculacea J. B. 3. 797.*
- Corallina *rubens*, *valde ramosa*, *capillacea*. *Fucus teres rubens*, *ramosissimus Raii Synopf. App.* 329.
- Corallina *alba*, *valde ramosa*, *capillacea*. *Fucus teres*, *albus*, *tenuissimè divisus Raii Synopf.* 329.
- Corallina *aurea*, *capillacea*, *ramulis furcatis*. *Fucus trichoides*, *nostras*, *aurei coloris*, *ramulorum apicibus furcatis Pluk. Phytog. Tab.* 184.
- Corallina *pallida capillacea*, *lenta*. *Fucus sive Alga lenta*, *capillacea*, *pallida*, *flagellis ramosis*, *chordas muscas minores referentibus Mor. Hist. Oxon. Part. 3. 649. num. 11.*
- Corallina *radicibus arborum fibrosis similis*. *Fucus radicibus arborum fibrosis similis Raii Synopf. 5. Mor. Hist. Oxon. Part. 3. 649. num. 20.*
- Corallina *marina*, *Cuscutæ æmula*. *Fucus Conservoides*, *lendiginosus seu Cuscuta marina Raii Synopf.* 330.
- Corallina *Fœniculi folio longiore*. *Fucus folliculaceus*, *Fœniculi folio longiore C. B. Pin.* 365. *Fucus Ferulaceus Lob. Icon.* 225.
- Corallina *Fœniculi folio brevioris*. *Fucus folliculaceus*, *foliis Fœniculi brevioribus C. B. Pin.* 365. *Muscus marinus*, *virens*, *tenuifolius Dod. Pempt.* 478.
- Corallina *Abrotani folio*. *Fucus folliculaceus*, *foliis Abrotani C. B. Pin.* 365. *Cremenei Istris*, *Abrotani vel Thimi foliis J. B. 3. 798. Fucus marinus*, *foliis abrotani maris Lob. Icon.* 254.

- Corallina fruticosa, nodosa, Abrotani folio. *Fruticosa, marina planta, quibusdam Conserua lignosa J. B. 3. 798.*
 Corallina minima in capillaceos & brevissimos ramulos divisa. *Muscus marinus, parvus, nostras Donat. 107.*
 Corallina capillacea, Costi Indici facie. *Muscus nostras, radix formæ Costi Indici Donat. 109.*
 Corallina capillacea, argentea. *Muscus argenteus, marinus, nostras, similis Pluma Donat. 114.*

G E N U S V.

Corallum. *Corail.*

Tab. 339.

CORALLUM est plantæ genus ferè lapideum, ramosum, nullis foraminibus conspicuis pervium, quale exhibitur fig. A.

Coralli species sunt

- Corallum rubrum C. B. Pin. 366. *Corallium Lob. Icon. 251.*
 Corallum rubicondissimum Bess. Fasc.
 Corallum suaverubens.
 Corallum rosei coloris *Corallum dilutè rubens C. B. Pin. 366.*
 Corallum Xerampelini coloris. *Corallum fuscæ coloris C. B. Pin. 366.*
 Corallum subflavescentis coloris C. B. Pin. 366.
 Corallum album Lob. Icon. 253.
 Corallum partim album & partim rubrum. *Corallum interstincto rubro & albo colore Bess. Fasc.*
 Corallum geniculatum, album J. B. 3. 806. *Corallo articulo Imper. 628.*
Corallum album, articulatum C. B. Pin. 366.
 Corallum albidum, digitatum, ramis hinc inde contiguis, ad latitudinem dispositis Mor. Hist. Oxon. Part. 3. 656. Sect. 15. Tab. 10. fig. 27.
 Corallum album fragile, polyschides, ramusculis æqualibus, contiguis, dumosum Mor. Hist. Oxon. Part. 3. 656. Sect. 15. Tab. 10. fig. 24.
 Corallum album, foliatum.
 Corallum Americanum, crispum, Ianthinum.
 Corallum Americanum, crispum rubrum.
 Corallum à vocibus Græcis *κόρη* puella, & *θάλασσα* mare; quasi dicas *puellam* five *filiam* maris.
 Icone A B, Tab. 339, representatur Corallum rubrum C B, disci figulinæ limbo B, inuatum, quod in Musæo meo asservo.

S E C T I O V I.

Madrepora. *Madrepore.*

Tab. 340.

MADREPORÆ est plantæ genus, ferè lapideum, Coralli æmulum, in ramulos plerumque divisum, foraminibus pervium, interdum stelliformibus.

- Madreporæ species sunt
- Madrepora Imper. 629. *Corallii affinis Madrepora J. B. 3. 807. Corallii affinis Madrepora stellata C. B. Pin. 367.*
- Madrepora ramosa Imper. 629. *Corallii affinis, Madrepora ramosa J. B. 3. 807. C. B. Pin. 367.*
- Madrepora sive Millepora. *Millepora Imper. 628.*
- Madrepora vulgaris. *Corallium album, oculatum, officinarum J. B. 3. 805. Corallo bianco, fistuloso Imper. 627.*
- Madrepora alba, stellata, major. *Corallium album, stellatum, majus C. B. Pin. 366. Corallium stellatum, albi puri coloris J. B. 3. 805. Corallo stellato Imper. 627.*
- Madrepora alba, stellata & verrucosa, minor. *Porus sive Corallium Afroitæ, humilis, verrucosum, ramis aliàs latis & compressis, aliàs incerta figura Mus. Ashmol. Oxon. Mor. Hist. Oxon. Part. 3. 657. Sect. 15. Tab. 10. fig. 11.*
- Madrepora alba, elegantius stellata & magis ramosa. *Porus albus, ramosior, pumilus, creberrime stellatus Mus. Ashmol. Oxon. Mor. Hist. Oxon. Part. 3. 657. Sect. 15. Tab. 10. fig. 12.*
- Madrepora verrucosa, punctata. *Corallium album, verrucosum, punctatum C. B. Pin. 366. Corallium candidius, verrucosum punctatum J. B. 3. 805. Spezie di Corallo, di color più bianco, punteggiato, nella sua superficie tuberculoso Imper. 626.*
- Madrepora Abrotanoides. *Planta saxea, Abrotanoides Clus. Exot. 123. Abrotanoides planta saxea J. B. 3. 807.*
- Madrepora erectior, ramosa, tuberculis crebris, sursum spectantibus. *Porus albus erectior, ramosus tuberculis crebris, sursum spectantibus Mor. Hist. Oxon. Part. 3. 656. Sect. 15. Tab. 10. fig. 3.*
- Madrepora albida, compressa, Frondiporæ adinstar cribriformis. *Porus albidus, compressus, Frondiporæ adinstar cribriformis Mus. Ashmol. Oxon. Mor. Hist. Oxon. Part. 3. 657. Sect. 15. Tab. 10. fig. 10.*
- Madrepora alba, Cupressiformis. *Porus albus, Cupressiformis sive Porus albus, ramulis Capreoli cornua quodammodo referentibus, tuberculis fistulosis dense admodum refertus Mus. Ashmol. Oxon. Mor. Hist. Oxon. Part. 3. 657. Tab. 10. fig. 9.*
- Madrepora maxima, arborea. *Porus magnus J. B. 3. 807. Poro grande Imper. 624. Corallo affinis, Porus magnus C. B. Pin. 367. Mor. Hist. Oxon. Part. 3. 656. Sect. 15. Tab. 10. fig. 1.*

GENUS VII.

Lithophyton.

LITHOPHYTON est plantæ genus, substantiæ veluti corneæ & lapidem inter ac lignum mediæ, cui plerumque adhærescit cortex vel fibris contextus vel tartari æmulus.

Tab. 343.

- Lithophyti species sunt
- Lithophyton marinum, albicans, Gefn. de fig. Láp. 136. *Corallina fruticosa, recta, alba* C. B. Pin. 366. *Coralloides fruticosa, planta marina, rector* J. B. 3. 806. *Corallina alba* Lob. Icon. 252.
- Lithophyton marinum, rubri feu purpurei coloris Gefn. de Fig. Láp. 136. *Corallina fruticosa, purpurea* C. B. Pin. 366. *Corallina rubens, Antipathis facie* Lob. Icon. 252.
- Lithophyton luteum, punctatum. *Corallina lutea, punctata* C. B. Pin. 366.
- Lithophyton album nodosum. *Corallina alba, nodosa* C. B. Pin. 366. Prodr. 153.
- Lithophyton cortice verrucoso, albo. *Coralloides granulosa, alba* J. B. 3. 809.
- Lithophyton cinereum, rugosum. *Corallina cinerea, rugosa* C. B. Pin. 366. Prodr. 153.
- Lithophyton minus, rugosum, albicans. *Corallina cinerea rugosa altera species* Prodr. 153.
- Lithophyton pallidè flavescens, cortice levi. *Corallina pallidè flavescens, cortice levi* C. B. Pin. 366. *Corallina pallidè flavescens, levis* Prodr. 153.
- Lithophyton Americanum, maximum, cinereum, cortice punctato.
- Lithophyton Americanum, minus, flavescens cortice punctato.
- Lithophyton Americanum, maximum, pullum, tuberculis sursum spectantibus oblitum.
- Lithophyton Americanum, minus album, tuberculis sursum spectantibus oblitum.
- Lithophyton Americanum album, Polypodii divisurâ.
- Lithophyton Americanum, ramulis compressis, filiquarum æmulis.
- Lithophyton nigrum arboreum. *Corallium nigrum* C. B. Pin. 366. *Corallium nigrum sive Antipathes* J. B. 3. 804. *Antipathes sive Corallium nigrum Dioscoridis* Lob. Icon. 257.
- Lithophyton nigrum, setaceum, hirsutum. *Corallina nigra, setacea, hirsuta* C. P. Pin. 366. *Antipathe di seconda specie, overo Corallo nero, hirsuto* Pon. Bald. Icon. 221.
- Lithophyton album, setaceum, hirsutum. *Corallina ligno suo crustâ lamiginosa albâ incrustata* Pluk. Almag. Bot.
- Lithophyton nigrum, setaceum, hirsutum, alterum. *Corallina nigra setacea* C. B. Pin. 366. *Antipathe overo Corallina di iij. specie* Pon. Bald. Ital. 228. *Antipathes hirsutum sive Corallium foliatum* J. B. 3. 805.
- Lithophyton nigrum, setaceum, circumvolutum. *Corallina nigra, setacea, circumvoluta* C. B. Pin. 366. *Antipathe overo Corallina di iij. specie* Pon. Bald. Ital. 230.
- Lithophyton partim luteum, partim roseum.
- Lithophyton partim album, partim roseum.
- Lithophyton reticulatum, purpurascens, maximum. *Corallina cortice reticulato, maculoso, purpurascente* C. B. Pin. 366. *Frutex marinus, elegantissimus;*

- albus, *Corallium nautis* J. B. 3. 807. *Frutex marinus*, elegantissimus Clus. Exot. 120.
- Lithophyton reticulatum, aliud, purpurascens. *Corallina reticulato cortice*, altera C. B. Pin. 366. *Planta marina*, retiformis Clus. Exot. 121. J. B. 3. 808.
- Lithophyton reticulatum, luteum, maximum.
- Lithophyton reticulatum, maximum, ex una parte caudidum, ex altera luteum.
- Lithophyton erectum, elatius, ad Tamariscum accedens. *Corallina marina*, sive *Fruticulus marinus*, lignosus, erectus & elatior; setis longis, nudis, lobatim dispositis, Tamarisco nonnihil similis, duobus ex aduerso ordinibus ramulorum chordas musicas referentibus Mus. Ashmol. Oxon.
- Lithophyton nodosum & corniculatum. *Fruticulus marinus*, ceranoides, lignosus, humilis, nodosus, in cornua brevia & tenuia, *Corallina montana amula creberrime divaricatus* Mus. Ashmol. Oxon. Mor. Hist. Oxon. Part. 3. 652. Sect. 15. Tab. 10. fig. 17.
- Lithophyton spinosum, Ferulaceum. *Fruticulus marinus*, asperiusculis ramulis Ferulaceis, spinulis excurrentibus donatus Mor. Hist. Oxon. Part. 3. 652. Sect. 15. Tab. 10. fig. 18.
- Lithophyton à vocibus Græcis λίθος *Lapis* & ποτὸν *Planta*; quasi dicas plantam lapideam.

GENUS VIII.

Tubularia. *Orgue de Mer.*

- T**UBULARIA est plantæ genus, ferè lapideum, ex pluribus tubu- Tab. 342.
lis constans, Organi musci æmulum.
Tubulariæ speciem unicam novi.
Tubularia purpurea. *Tubularia purpurea*, *Alcyonia Milesio secundo alcuni*
Imper. 631. *Coralliis affine*, *Alcyonium fistulosum*, rubrum. J. B. 3. 808.

GENUS IX.

Spongia. *Eponge.*

- S**PONGIA est plantæ genus in aquis nascens, molle, & foraminibus Tab. 342.
pervium, quale exhibetur Tab. 342.
Spongiæ species sunt
Spongia ad usum præstantissima, foraminibus exiguis pervia. *Spongie*
Sciacchiare Imper. 636. *Spongia compressa*, *Sciacchiata* J. B. 3. 818.
Spongia compressa, magna C. B. Pin. 368. *Spongie Sciacchiare dell Oceano*
Imper. 366. *Spongia compressa*, *Sciacchiata Oceani latissima* J. B. 3. 818.
Spongia marina alba & flava Tabern. Icon. 1119. & 1120.
Spongia globosa Imper. 635.
Spongia infundibulum imitata J. B. 3. 816. *Spongia formâ infundibuli* C. B.
Pin. 369. *Spongia elegans* Clus. Exot. 125.

- Spongia multifida, calathum referens. *Spongia ramosa varietas* Bocc. *Rarior. Plant.* 93.
 Spongia ramosa C. B. Pin. 368. *Conferve marina genus* Lob. *Icon.* 257.
 Spongia ramosa, coniformis Bocc. *Rarior. Plant.* 75.
 Spongia ramosa, frutescens Bocc. *Muf. Part. 1. Tab.* 116. pag. 289.
 Spongia ramosa, fluvialis Nevvtoni Raii *Hist.* 81. *Spongia fluvialis, anfractuosa, perfragilis, ramosissima, nostras* Pluk. *Phytog. Tab.* 112. *fig.* 3.
 Spongia villosa D. Grevv. *Muf. Reg. Soc. Cat.*
 Spongia velaris Imperati C. B. Pin. 368.
 Spongia Americana, tubo similis Plum.
 Spongia Americana, longissima, funiculo similis Plum.
 Spongia Americana, capitata & digitata Plum.
 Spongia Americana, favo similis Plum.
 Spongia Americana, compressa, eleganter punctata Plum.

G E N U S X.

Eschara.

ESCHARA est plantæ genus ferè lapideum, telam texturâ suâ quodammodo referens.

Escharæ species sunt

- Eschara Rondel. 133. *J. B. 3.* 809. *Retepora Eschara marina* Imper. 630.
 Eschara marina, Frondipora *J. B. 3.* 809. *Frondipora Eschara marina* Imper. 631.
 Eschara pulla, maxima pileiformis.

G E N U S X I.

Alcyonium.

ALCYONII notæ peti debent ex Iconibus, quæ prostant apud auctores Rei Herbariæ.

Alcyonii species sunt

- Alcyonium durum sive 1. Dioscoridis Imper. 638. *Alcyonium spongiosum officinarum* *J. B. 3.* 816.
 Alcyonium molle, 4. Dioscoridis Imper. 640. *J. B. 3.* 817.
 Alcyonium stuposum Imper. 640. *J. B. 3.* 817.
 Alcyonium tuberosum, Ficus formâ Imper. 641. *Alcyonium tuberosum* *J. B. 3.* 817. *Alcyonio tuberoso* Imper. 941.
 Alcyonium durum, Presbyterorum pileolum prorsus effingens H. *Cathol. Supp.* 1.
 Alcyonium magnum, durum, arborefcens H. *Cathol. Supp.* 1.
 Alcyonium stuposum, rubrum, perforatum Boec. *Epist.*
 Alcyonium vermiculatum, purpureum. *Alcyonium* 3. *Dioscoridis purpureum*

*reum Casalp. 608. Vermicchiara, Alcyonio Milefio. Alcyonio terzo di Diosco-
vide Imper. 639.*

*Alcyonium vermiculatum, candidum. Alcyonium 3. Dioscoridis candidum
Casalp. 608.*

*Alcyonium vermiculatum, flavescens. Alcyonium 3. Dioscoridis flavescens
Casalp. 608.*

Alcyonium vermiculatum, capillaceum & crispum.

*Alcyonium vermiculatum, Anglicum. Fucus chordam referens, teres, pra-
longus Raii Hist. 75.*

CLASSIS XVIII.

DE

ARBORIBUS ET FRUTICIBUS,

Flore apetalo.

SECTIO I.

De Arboribus, & Fruticibus, flore apetalo, cum fructu
conjuncto.

GENUS I.

Fraxinus. *Frêne.*

FRAXINUS est plantæ genus, flore apetalo A, cujus stamina B, gemino plerumque apice C, D, donantur, è quibus sæpe surgit pistillum E, quod deinde abit in fructum F, G, linguiformem, planum, membranaceum, semine fœtum H, ejusdem penè formæ. Occurrit & Fraxini species flore petalode I, K, L, quæ quoniam sterilis est à vulgari separanda non videtur.

Tab. 3438

Fraxini species sunt

Fraxinus excellior C. B. Pin. 416. *Fraxinus vulgatio J. B. 3. 174. Fraxinus
Dod. Pempt. 833.*

Fraxinus humilior, sive altera Theophrasti, minore & tenuiore folio
C. B. Pin. 416. *Fraxinus tenuiori & minori folio J. B. 1. 177. Ornus
Lugd. 83.*

Fraxinus rotundiore folio C. B. Pin. 416. *J. B. 1. 177.*

Fraxinus florifera, botryoides Mor. H. R. Blef. *Fraxinus Americana,*
DDdd

florida H. R. Par. Frequens in Italia inter Pisas & Florentiam.
Fraxinus flore fructuque carens vulgò dignoscitur foliis per conjugationes
costæ innascentibus.

GENUS II.

Siliqua. Carouge.

Tab. 344.

SILIQVA est plantæ genus, flore A, apetalò, plurimis nempe staminibus B, constante ex divisuris calycis C, nascentibus, cujus medullium occupat pistillum D, quod deinde abit in fructum seu siliquam E, planam, veluti carnosam, seminibus factam G, planis pariter & subrotundis F.

Siliquæ species sunt,

Siliqua edulis C. B. Pin. 402. *Siliqua arbor sive Ceratia J. B. 1. 413. Ceratonia Dod. Pempt. 787.*

Siliqua edulis, fructu breviori. *Ceratonium multorum, minus longa, minusve crassa, acinosior H. Cathol.*

Siliqua edulis, fructu vario. *Ceratia arbor, siliquâ variâ longâ, unâ tortuosâ & macri, brevi aliâ, multum carnosâ, multumque sapidâ H. Cathol.*

Siliqua non edulis. *Ceratia arbor sylvestris, extenuata ac inedulâ siliquâ H. Cathol.*

Ab eo genere excludenda est. *Siliqua sylvestris, rotundifolia C. B. Pin. 402. ad Siliquastrum referenda; & Siliqua sylvestris, spinosa, arbor Indica C. B. Pin. 402. quæ species est Corallodendri.*

SECTIO II.

De Arboribus & Fruticibus, flore apetalò, in eadem planta à fructu separato.

GENUS I.

Buxus. Bouis ou Bois.

Tab. 345.

BUXUS est plantæ genus, flore A, apetalò, plurimis scilicet staminibus B, constante, è fundo plerumque tetragono D, E, calycis foliati C, surgentibus. Embryones autem F, in aliis ejusdem plantæ locis oriuntur, abeuntque deinde in fructus G, ollæ inverse quodammodo æmulos, in tres partes H, apice dehiscentes, in tria loculamenta divisos I, seminibusque factos K, in capsula L, vi elastica munita reconditis.

Buxi species sunt

Buxus arborefcens C. B. Pin. 471. *Buxus J. B. 1. 496. Dod. Pempt. 782.*

Buxus foliis ex luteo variegatis H. R. Par. *Buxus foliis aureis Mor. H. R. Bles.*

Buxus aurea, striata Mant. Hist. 158.

Buxus major, foliis per limbum aureis H. R. Par. *Buxus aureus, major: Mant. Hist. 158.*

Buxus minor, foliis per limbum aureis. *Buxus aureus*, medius *Munt. Hist.*

158.

Buxus longioribus foliis, in acumen luteum desinentibus H. R. Par. *Buxus aureus*, minor *Munt.* 158.

Buxus foliis rotundioribus C. B. Pin. 471. *Chamaepyxos Tabern. Icon.* 1050. *Bonis à parterre.*

Buxus, ut aiunt, à voce Græca $\beta\upsilon\chi\omicron\varsigma$, quæ eandem arborem significat.

GENUS II.

Empetrum.

EMPETRUM est plantæ genus, flore A, B, C, D, apetalò; plurimis nempè staminibus constante, sed sterili. Fructus enim E, F, L, in aliis ejusdem plantæ locis oriuntur baccis similes, duobus aut tribus seminibus foeti H, offeiss G, I, K, vel cartilagineis M.

Tab. 411.

Empetri species sunt

Empetrum montanum, fructu nigro. *Erica baccifera procumbens nigra C. B. Pin.* 486. *Erica baccifera Matthioli J. B. 1.* 526. *Erica Coris folio, xj. Clus. Hist.* 45.

Empetrum Lufitanicum, fructu albo. *Erica erecta baccis candidis C. B. Pin.* 486. *Erica baccifera, Lufitanica J. B. 1.* 528. *Erica Coris folio, x. Clus. Hist.* 45.

SECTIO III.

De Arboribus & fruticibus, Flore apetalò, quorum alii in eodem genere floribus, alii verò fructibus plerumque donantur.

GENUS I.

Terebinthus. Terebinte.

TEREBINTHUS est plantæ genus, flore apetalò A, plurimis nempè staminibus B, constante, apicibus C, D, donatis; embryones autem E, iis Terebinthi speciebus innasci solent, quæ floribus carent abeuntque deinde in testam F, K, nunc unicapfularem G, M, M, nunc bicapfularem I, semine foetam oblongo H, L. His notis addenda sunt folia per conjugationes costæ affixa, cui summæ folium impar innascitur.

Tab. 345.

Terebinthi species sunt

Terebinthus vulgaris C. B. Pin. 400. *Terebinthus J. B. 1.* 278. *Dod. Pempt.* 870.

Terebinthus peregrina, fructu majore, Pistaciis simili, eduli C. B. Pin. 400. *Terebinthus Indica, major, fructu rotundo J. B. 1.* 277. *Terebinthus major, Pistachia folio Adv.* 412.

Terebinthus peregrina, fructu minore & cæruleo eduli C. B. Pin. 400. *Terebinthus Indica*, fructu parvo, ad corculum accedente J. B. 1. 278. *Terebinthi* alterum genus *Rauvolffii Clus. Hist.* 16.

Terebinthus Indica Theophrasti, Pistacia Dioscoridis Adv. 413. *Pistacia* J. B. 1. 275. *Pistacia peregrina*, fructu racemoso, sive *Terebinthus Indica* Theophrasti C. B. Pin. 401. *Pistachiev.*

Terebinthus seu Pistacia trifolia. *Pistacium mas*, *Siculum*, folio nigricante *Bocc. Mus. Part. 2. 139. Tab. 93.*

Terebinthus Cappadocica H. R. Par.

Terebinthus Americana, Pistaciæ fructu non eduli Plum.

G E N U S II.

Lentiscus. *Lentisque.*

LENTISCUS est plantæ genus, à Terebintho diversum foliis quæ per conjugationes quidem costæ affiguntur, sed nullo plerumque impari claudente.

Lentisci species sunt

Lentiscus vulgaris C. B. Pin. 339. *Lentiscus* J. B. 1. 285. *Dod. Pempt.* 871.

Lentiscus angustifolia, Massiliensis H. R. Par.

Lentiscus, ut aiunt, à lentis ramulis.

C L A S S I S XIX.

D E

A R B O R I B U S E T F R U T I C I B U S,

Flore Amentaceo.

FLOS AMENTACEUS seu IULUS nunc staminibus tantum aut apicibus, nunc foliolis quibusdam componitur, axi cuidam affixis amenti seu lori (unde Latinis flos amentaceus) vel caudæ Felinæ formâ (ideoque Gallis *Chaton*;) Iulus autem semper à fructu separatur, vel in eadem arbore, vel in diversis arboribus ejusdem generis.

SECTIO I.

De Arboribus & Fruticibus, flore amentaceo in eadem arbore
à fructu osseo separato.

GENUS I.

Nux. *Noyer.*

NUX est plantæ genus, flore A, amentaceo; plurimis nempe foliis B, constante, axi C, squamatim affixis, quibus singulis subsunt denso agmine apices D, E: Embryones autem F, G, in eadem arbore à floribus separati nascuntur, abeuntque in testam H, osseam, cortice molli obvolutam I, in duas carinas K, fissilem, nucleo fœtam L, plerumque quadripartito, cum dissèpimento ligneo M. Tab. 346.

Nucis species sunt

Nux juglans sive regia, vulgaris C. B. Pin. 417. *Nux juglans J. B. 1. 241.*

Dod. Pempt. 816.

Nux juglans, fructu maximo C. B. Pin. 417. *Nuces Caballina Lugd. 320.*

Nux juglans, fructu tenero & fragili putamine C. B. Pin. 417.

Nux juglans, bifera C. B. Pin. 417.

Nux juglans, fructu perduro.

Nux juglans, foliis laciniatis D. Reneal.

Nux juglans, fructu serotino C. B. Pin. 417.

Nux juglans, fructu minimo D. Breman H. R. Monsp.

Nux juglans, folio serrato C. B. Pin. 417. *Juglandis genus alterum Clus.*

Hist. 10.

Plures species Juglandis recensentur in Horto Catholico.

Nux, ut aiunt, à nocendo. *Juglandium umbra gravis*, ut refert Plinius, & *Plin. Lib. 17. cap. 12.*
noxia etiam capiti humano, omnibusque juxta satis.

GENUS II.

Corylus. *Noisetier.*

CORYLUS est plantæ genus, flore amentaceo A, plurimis nempe foliis B, C, constante axi E, squamatim affixis, quibus singulis subsunt multi apices D: embryones autem F, G, in eadem arbore à floribus separati nascuntur abeuntque in testam H, I, subrotundam, osseam, involacro calloso fimbriatoque M, N, obductam, & nucleo fœtam K, L. Tab. 347.

Coryli species sunt

Corylus sativa, fructu albo minore sive vulgaris C. B. Pin. 417. *Corylus sativa J. B. 1. 266. Corylus Clus. Hist. 11.*

Corylus sativa, fructu rotundo, maximo C. B. Pin. 418. *Avellana Lugdunensis, major Cam. Hort.*

Corylus sativa, fructu oblongo, rubente C. B. Pin. 418. *Corylus sativa*; *nuce oblonga Lugd.* 319.

Corylus sativa, fructu oblongo, rubente, pelliculâ albâ tecto C. B. Pin. 418.

Corylus nucibus in racemum congestis C. B. Pin. 418.

Corylus sylvestris C. B. Pin. 418. *Lob. Icon.* 192.

Corylus Byzantina H. L. Bat. *Avellana peregrina, humilis C. B. Pin.* 418.

Avellana pumila, Byzantina Claf. Hist. 11. *Avellana Byzantina J. B.* 1. 270.

Corylus, ut volunt, à voce Græca *κρυβία Nux*; quasi diceretur, *Nucula quadam.*

GENUS III.

Carpinus. *Charme.*

CARPINUS est plantæ genus, flore amentaceo A, plurimis nempè foliis B, constante, axi, D, squamatim affixis, quibus singulis subsunt multa stamina C: Embriones autem E, in eadem arbore à floribus separati nascuntur inter foliola F, spicæ G, (quæ longè amplior & elegantior sit K,) abeuntque in fructum osseum H, plerumque umbilicatum I, compressum, striatum, nucleo fœtum L, è rotundo acuminatum M.

Carpini speciem unicam novi.

Carpinus Dod. Pempt. 841. *Ostrya Ulmo similis, fructu in umbilicis foliaceis C. B. Pin.* 427. *Fagus sepium, vulgè Ostrya Theophrasti J. B.* 1. 146.

SECTIO II.

De Arboribus & Fruticibus flore amentaceo, in eadem arbore plerumque separato à fructu cujus involucri coriaceum est.

GENUS I.

Quercus. *Chêne.*

QUERCUS est plantæ genus, flore amentaceo A, plurimis scilicet apicibus B, constante, tenui capillamento, denso agmine affixis: embryones autem C, in eadem arbore à floribus separati nascuntur, abeuntque deinde in glandem D, cupulâ E, munitam, nucleo fœtam K, in duas partes L M, fissili. His notis addenda sunt folia F G H, sinuosa.

Quercus species sunt

Quercus latifolia, mas quæ brevi pediculo est C. B. Pin. 419. *Quercus vulgaris, brevibus pediculis J. B.* 1. 70. *Platyphyllos mas Lugd.* 2.

Quercus latifolia, fœmina C. B. Pin. 419. *Platyphyllos fœmina Lugd.* 2.

Quercus latifolia, perpetuò virens C. B. Pin. 420. *Quercus in Apennino & Andium Gallica gentis agro Lugd.* 4.

- Quercus cum longo pediculo C. B. Pin. 420. *Quercus vulgaris, longis pediculis* J. B. 1. 70. *Quercus Tabern. Icon.* 962.
- Quercus parva sive Phægus Græcorum & Esculus Plinii C. B. Pin. 420. *Phægus Esculus mas & femina* Lugd. 5.
- Quercus calyce echinato, glande majore C. B. Pin. 420. *Egylops sive Cerris majore glande* Dod. *Pempt.* 831.
- Quercus calyce hispido, glande minore C. B. Pin. 420. *Egylops minore glande* Dod. *Pempt.* 831.
- Quercus Burgundiaca, calyce hispido C. B. Pin. 420. *Quercus alia Baubini sive Haliphleas Sequanorum* Lugd. 8.
- Quercus pedem vix superans C. B. Pin. 420. *Robur vij. sive Quercus pumila* Clus. *Hist.* 19. *Descript. vj. Ejusd. Icon.*
- Quercus foliis molli lanugine pubescentibus C. B. Pin. 420. *Robur i. Clus. Hist.* 18.
- Quercus Gallam exiguæ nucis magnitudine ferens C. B. Pin. 420. *Robur iij. Clus. Hist.* 18.
- Quercus foliis muricatis, non lanuginosis Gallâ superiori simili C. B. Pin. 420. *Robur iij. Clus. Hist.* 18.
- Quercus foliis muricatis, minor C. B. Pin. 420. *Robur v. Clus. Hist.* 19.
- Quercus humilis, Gallis binis, ternis aut pluribus simul junctis C. B. Pin. 421. *Robur vj. Clus. Hist.* 19. *Descript.*
- Quercus Africana, glande longissima.

G E N U S I I.

Ilex. Chêne-vert.

ILEX est plantæ genus, flore amentaceo A, plurimis nempe staminibus C, constante surgentibus è calyce B, infundibuliformi, tenuique capillamento affixo. Glandes autem D, in eadem arbore à floribus separata nascuntur, cupulâ munitæ E F, & nucleo foetæ G, in duas partes H I, fissili. His notis addenda sunt folia K L, denticulata quidem, sed longè minus sinuosa quàm folia Quercus.

Tab. 350.

- Ilicis species sunt
- Ilex* oblongo serrato folio C. B. Pin. 424. *Ilex arborea* J. B. 1. 95. *Ilex angustifolia* Tabern. *Icon.* 969. *Yeuise, Chêne-vert.*
- Ilex* folio angusto, non serrato C. B. Pin. 424. *Smilax humilis, angustifolia, folio non serrato* Lugd. 25.
- Ilex* folio rotundiore, molli, modicèque sinuato, sive *Smilax* Theophrasti C. B. Pin. 425. *Smilax Dalechampii* J. B. 1. 101. *Ilex major* Clus. *Hist.* 23.
- Ilex* folio Agrifolii Bot. Monsp.
- Ilex* folio utrinque lanato, Monspeliaca H. R. Par.
- Ilex* aculeata, cocciglandifera C. B. Pin. 425. *Coccus infectoria* Lob. *Icon.* 153. *Ilex coccigera* J. B. 1. 106.

Ilex media, Coccifera illici plantæ suppar, folio Aquifoliæ Adv. 431.
Ab eo genere excludenda est *Ilex aculeata*, *baccifera folio sinuato* C. B. Pin.
425. quæ rectius Aquifolium appellatur.

GENUS III.

Suber. *Liege.*

SUBER est plantæ genus, à Quercu & Illice diversum cortice crasso; fungoso, levi, omnibus noto.

Suberis species sunt

Suber latifolium, perpetuò virens C. B. Pin. 424. *Suber latifolium* J. B. I.
103. *Suber latifolia* Lob. Icon. 159.

Suber angustifolium, non ferratum C. B. Pin. 424. *Suber folio longiore &*
angustiore Lugd. 22.

GENUS IV.

Fagus. *Hêtre.*

Tab. 351.

FAGUS est plantæ genus, flore amentaceo A, glomerato D, plurimis nempè staminibus B, constante è calyce C, campaniformi surgentibus; abeuntones autem E, in eadem arbore à floribus separati nascuntur F, abeuntque in fructum G, callosum, acuminatum, quadrifariam apice dehiscentem H, binis plerumque seminibus fectum IK, trigonis L.

Fagi speciem unicam novi

Fagus Dod. Pempt. 832. *Fagus Latinorum*, *Oxya Græcorum* J. B. I. 117.
Fagus, à voce Græca φῆς δρ, quæ eandem arborem significat.

GENUS V.

Castanea. *Châteigner.*

Tab. 352.

CASTANEA est plantæ genus, flore amentaceo A, plurimis nempè staminibus C, è calyce B, quinquefolio surgentibus constante, tenui capillamento seu axi affixis. Fructus autem seu echini D, in eadem arbore à flore separati nascuntur subrotundi, quadrifariam plerumque dehiscentes E, Castaneis fecti F G H, nucleum I, continentibus.

Castaneæ species sunt

Castanea sativa C. B. Pin. 418. *Castanea* J. B. I. 121. *Castanea majores*
Lugd. 31. *Marronier.*

Castanea sylvestris, quæ peculiariter Castanea C. B. Pin. 419. *Castanea* Dod.
Pempt. 814.

Castanea humilis, racemosa C. B. Pin. 419. J. B. I. 127. *Castanea humilis*
Lugd. 33.

Castanea Americana, amplissimo folio, fructu molliter echinato.
Plures Castaneæ species recensentur in Horto Catholico.

SECTIO

SECTIO III.

De arboribus & Fruticibus, flore amentaceo, in eadem arbore
separato à fructu squamoso.

GENUS I.

Abies. Sapin.

ABIES est plantæ genus, flore amentaceo A, plurimis scilicet apicibus
B, constante, sed sterili: embryones enim O, inter folia N, spicæ M,
à floribus separatæ nascuntur, abeuntque in semen RSTV, foliatum, pa-
riter reconditum sub squamis Q, quæ axi X affixæ constituunt fructum P.
Is autem aliud nihil est quàm spica M, quæ crassior evasit. His notis adden-
da sunt folia Z, singularia, non bina ut in Pinu.

Tab. 353.

Tab. 354.

Abietis species sunt

Abies Taxi folio, fructu sursum spectante. Abies conis sursum spectantibus,
sive mas C. B. Pin. 505. Abies femina sive Ελάτη Σάλεα J. B. 1. 231.
Abies Clus. Hist. 34. Sapin.

Abies tenuiore folio, fructu deorsum inflexo. Picea major, prima, sive
Abies rubra C. B. Pin. 493. Picea Latinorum sive Ελάτη άγία, Abies mas
Theophrasti J. B. 1. 238. Abies Dod. Pempt. 866.

Abies foliis prælongis, Pinum simulans Raii Hist. 1916. Abies minor, lon-
gioribus fetis ramulorum ex omni parte prorumpentibus, Pinastrum referens
Pluk. Almag. Bot.

Abies minor, pectinatis foliis, Virginiana, conis parvis, subrotundis Pluk.
Phytog. Tab. 121. fig. 1.

Abietis apices B, in duo loculamenta dividuntur, transversà dehiscunt C,
EF, GH, IK, pulveremque fundunt minutissimum L, sæpe lunatum
ut microscopii ope facilè patet.

GENUS II.

Pinus. Pin.

PINUS est plantæ genus, flore A, amentaceo; plurimis nempe stamini-
bus B, constante, sed sterili: embryo enim F, à flore separatim nascitur,
abique deinde in fructum GP, inter cujus squamas Q, H, R, duobus scro-
bibus excavatas IKLSTV, occurrunt duo officula M, N, X, sæpe alata
Z, nucleo fœta oblongo O. His notis addenda sunt folia Y, bina simul ex
eadem vagina (&) prodeuntia.

Tab. 355. 356.

Pinus species sunt

Pinus sativa C. B. Pin. 491. Pinus officulis duris, foliis longis J. B. 1. 248.

Pinus Dod. Pempt. 859.

EE ee

- Pinus sylvestris*, vulgaris, Genevensis J. B. 1. 253. *Pinus sylvestris* C. B. Pin. 491. *Pinus sylvestris montana* Cam. Epit. 40.
- Pinus sylvestris*, montana, tertia C. B. Pin. 491. *Pinus cui officula fragili putamine sive Cembro* J. B. 1. 251. *Pinus sylvestris*, *Cembro* Tabern. Icon. 939.
- Pinus sylvestris*, montana altera C. B. Pin. 491. *Pinus sylvestris Mugbo sive Crein* J. B. 1. 246. *Pinus sylvestris*, *Mugbo*, *Pinus Mugus* Tabern. Icon. 938.
- Pinus sylvestris*, maritima, conis firmiter ramis adhærentibus J. B. 1. 245. *Pinus maritima*, major C. B. Pin. 492. *Pinus maritima*, prima Tabern. Icon. 936.
- Pinus maritima*, altera Matthioli C. B. Pin. 492. J. B. 1. 246. *Pinus Idæa* Theophrasti Lob. Icon. 229.
- Pinus maritima*, minor C. B. Pin. 492. *Pinaſter tertius*, *Hiſpanicus*, *pumilus* J. B. 1. 246. *Pinaſter iij. Hiſpanicus* Cluſ. Hiſt. 33.
- Pinus humilis*, iulis viſcentibus aut pallescentibus. *Pinaſter iij. Auſtriacus* Cluſ. Hiſt. 31.
- Pinus humilis*, iulo purpuraſcente. *Pinaſter iij. Auſtriacus* Cluſ. Hiſt. 31. *Pinaſter Auſtriacus tenuifolius* J. B. 1. 255.
- Pinus conis erectis*. *Pinaſter conis erectis* C. B. Pin. 492. *Pinaſter iij. Auſtriacus* Cluſ. Hiſt. 32.
- Figura C D. apices Pinus exhibet bicapſulares, figura verò E, pulviſculum quem effundunt, qui microſcopii auxilio lunatus videtur.

G E N U S I I I.

Larix. Meleze.

LARIX est plantæ genus, flore A, amentacco; plurimis ſcilicet apicibus BC, conſtante, ſed ſterili: embryo enim, F, inter folia E, teneri fructua D, naſcitur, abique deinde in ſemen K, foliatum L, pariter reconditum ſub ſquamis H, quæ axi I, affixæ fructum G, conſtituunt. Is autem aliud, nihil eſt quàm tener fructus D, qui craſſior evaſit. His notis addenda ſunt: folia conferim plura quàm bina, ab eodem exortu M, prodeuntia.

Laricis ſpecies ſunt

- Larix folio deciduo, conifera J. B. 1. 265. *Larix Dod. Pempt.* 868.
- Larix Orientalis, fructu rotundiore, obtuſo. *Cedrus conifera, foliis Laricis* C. B. Pin. 490. *Cedrus Tabern. Icon.* 942. *Cedrus magna ſive Libani, conifera* J. B. 1. 277.
- Larix Americana, foliis quinis ab eodem exortu Plum.
- Larix Canadenſis, longiſſimo folio Sarrac.

G E N U S I V.

Thuya. Arbre de vie.

THUYA eſt plantæ genus, cujus embryones A, ſquamofiabeunt deinde in fructus B C, oblongos, inter quorum ſquamas occurrunt ſemina D, veluti marginata. His notis addenda ſunt folia E, ſquamofa.

Thuyæ speciem unicam novi
 Thuya Theophrasti C. B. Pin. 488. *Arbor vitæ sive Paradisiaca vulgè dicta, odorata, ad Sabinam accedens* J. B. 1. 286. *Arbor vitæ Clus. Hist.* 36.

GENUS V.

Cupressus. *Ciprès.*

CUPRESSUS est plantæ genus, flore A, amentaceo; plurimis nempe foliis B, seu squamis constante, sed sterili; in earum alis C, adsunt apices D E, pulverem tenuissimum effundentes. Embryo autem E, abit deinde in fructum G, subrotundum, in plures veluti clavos I, dehiscentem H, semibusque factum K, plerumque angularis. Tab. 358.

Cupressi species sunt

Cupressus merâ in fastigium convoluta, ^a quæ scemina Plinii. *Cupressus* ^a Lib 16. cap. 33.

Dod. Pempt. 856. Cipres femelle.

Cupressus ramos extra se spargens ^b quæ mas Plinii. *Cupressus* *Matth.* 119. ^b *Ibid.*

Cypres mâle.

Cupressus Lusitanica, patula, fructu minori.

GENUS VI.

Alnus. *Aune.*

ALNUS est plantæ genus, flore A, amentaceo; plurimis nempe staminibus D, è Calyce E, quadripartito surgentibus constante, glomerato B, axi C, affixo sed sterili; tener enim fructus F, squamosus embryonibus G H, turget, abique deinde in majorem molem I L, plurimis squamis M, constitam ac semine factam N, ut plurimum compresso. Tab. 359.

Alni species sunt

Alnus rotundifolia, glutinosa, viridis C. B. Pin. 438. *Alnus vulgaris* J. B. 1. 151. *Alnus* *Dod. Pempt. 839.*

Alnus folio oblongo, viridi C. B. Pin. 428.

Alnus folio incano C. B. Pin. 428. *Alnus hirsuta* C. B. in *Matth. Alnus incana & hirsuta* J. B. 1. 154.

Alnus Alpina minor C. B. Pin. 428.

Alnus foliis eleganter incisus D. Breman.

Alnus montana, pallido, glabro, sinuato Ulmi folio Bocc. Mus. Part. 2. 139. Tab. 96.

Alnus montana, crispo, glutinoso, & denticulato folio Bocc. Mus. Part. 2. 138. Tab. 96.

Alnus montana, lato, crispo, glutinoso folio ferrato Bocc. Mus. Part. 2. 138. Tab. 96.

Ab eo genere excludenda est *Alnus nigra, baccifera* C. B. Pin. 428. ad *Frangulam referenda.*

GENUS VII.

Betula. *Bouleau.*

Tab. 360.

BETULA est plantæ genus, flore amentaceo A, plurimis scilicet foliolis C, axi seu capillamento D, affixis, apicibusque B, fœtis constante sed sterili; Embryo enim E, squamosus F, abit deinde in fructum cylindraceum G, sub cujus squamis H, axi I, affixis occurrunt semina K, alata L M.

Betulæ speciem unicam novi.

Betula Dod. Pempt. 839. J. B. I. 148.

SECTIO IV.

De arboribus & Fruticibus flore amentaceo, in eadem arbore separato à fructu molli.

GENUS I.

Cedrus. *Cèdre.*

Tab. 361.

CEDRUS est plantæ genus, flore amentaceo A, plurimis scilicet foliolis B, apicibus C, donatis constante, sed sterili: fructus autem seu baccæ D, officulis turgent E, angulatis, semine fœtis G, oblongo F. His notis addenda sunt folia Cupressi æmula.

Cedri species sunt

Cedrus folio Cupressi, major, fructu flavescente C. B. Pin. 487. *Cedrus Lycia*, *retusa Bellonio dicta* J. B. I. 300. *Oxycedrus Lycia* Dod. Pempt. 853.Cedrus folio Cupressi, media majoribus baccis C. B. Pin. 487. *Cedrus Phœnicea*, *altera Plinii & Theophrasti* Lob. Icon. 221.

Cedrus Hispanica, procerior, fructu maximo, nigro.

GENUS II.

Juniperus. *Genévrier.*

Tab. 362.

JUNIPERUS est plantæ genus, flore amentaceo A B, plurimis nempe foliolis C E, apicibus D F, donatis constante, sed sterili: fructus autem seu baccæ G H, officulis I turgent, angulatis K, semine fœtis M, oblongo L. His notis addenda sunt folia simplicia & plana.

Juniperi species sunt

Juniperus vulgaris, fruticosa C. B. Pin. 488. *Juniperus vulgaris, baccis parvis, purpureis* J. B. I. 293. *Juniperus* Dod. Pempt. 852.Juniperus vulgaris, arbor C. B. Pin. 488. *Juniperus vulgaris, cæhsior, & arborescens* Clus. Hist. 38.

- Juniperus minor, montana, folio latiore fructuque longiore C. B. Pin. 489. *Juniperus Alpina Clus. Hist. 38. J. B. 1. 301.*
 Juniperus major, baccâ cæruleâ C. B. Pin. 489. *Juniperus maxima, Illyrica J. B. 1. 300. Juniperus maximus, Illyricus, cæruleâ baccâ Lob. Icon. 223.*
 Juniperus major, baccâ rufescente C. B. Pin. 489. *Juniperus Phœnicea Bellonio, sive Oxycedrus quibusdam, Juniperus major, baccâ rubrâ J. B. 1. 297. Juniperus major, Monspelienfium Lob. Icon. 223.*

G E N U S I I I.

Taxus. *If.*

TA X U S est plantæ genus, flore amentaceo A B, plurimis nempè apicibus C, plerumque Fungiformibus constante sed sterili: embryo autem D E, deinde abit in baccam F concavam seu campaniformem, succi plenam, & semine fœtam G, occurrunt quandoque & fructus I, glandiformes, cupulâ scilicet donati I, semen H, complectente. Tab. 362.

Taxi speciem unicam novi.

Taxus J B. 1. 241. *Taxus Dod. Pempt. 859.*

Taxus foliis variegatis H. R. Par. App.

G E N U S I V.

Morus. *Meurier.*

MO R U S est plantæ genus, flore A, amentaceo: plurimis nempè staminibus C, è calyce quadrifolio B, surgentibus constante, sed sterili: embryo autem D, abit deinde in fructum H, compositum è glomerulis E, squamarum G, succulentarum, quæ semen complectuntur subrotundum F. Tab. 363.

Mori species sunt

Morus fructu nigro C. B. Pin. 459. *Morus nigra J. B. 1. 118. Morus Dod. Pempt. 810.*

Morus fructu nigro, minori, foliis eleganter laciniatis. *Morus fœmina, laciniato folio minori ac tenuiori tenacius hærente, fructu minori, minusque sapore H. Cathol.*

Morus fructu albo C. B. Pin. 459. *Morus alba J. B. 1. 119. Morus candida. Dod. Pempt. 810.*

Morus fructu albo, minori, ex albo purpurafcente. *Morus fructu minori, albo, macriori, purpurafcente H. Cathol.*

Morus alba, fructu minori, infuslo H. Cathol.

S E C T I O V.

De Arboribus & Fruticibus flore amentaceo , in eadem arbore
separato à fructu sicco.

G E N U S I.

Platanus. *Platane.*

Tab. 363.

PLATANUS est plantæ genus, flore A, amentaceo, glomerato, plurimis
nempe staminibus B, constante, sed sterili: tener autem fructus D,
embryonibus E F, turgidus abit deinde in majorem globum G, semine
foetum H I, cum intermixta lanugine K.

Platani species sunt

Platanus Orientalis, verus Park. Theat. 1427. *Platanus* J. B. 1. 170. *Dod.*
Pempr. 842.

Platanus Occidentalis aut virginensis Park. Theat. 1427. *Platane de*
Virginie.

S E C T I O VI.

De Arboribus & Fruticibus , flore amentaceo , quorum alii in
eodem genere floribus tantum , alii verò fructibus folis
plerumque donantur.

G E N U S I.

Salix. *Saule.*

Tab. 364.

SALIX est plantæ genus, flore amentaceo A B, plurimis nempe stamini-
bus C D, in spicam congestis constante, sed sterili, embryones au-
tem E F G, iis Salicis speciebus innasci solent quæ floribus carent spicati
pariter; abeuntque deinde in fructum H, seu capsulam coniformem,
bifariam dehiscentem I K, seminibusque foetam L, pappis instructis M.

Salicis species sunt

Salix vulgaris, alba, arborefcens C. B. Pin. 473. *Salix maxima, fragilis,*
alba, hirsuta J. B. 1. 212. *Salix Dioscoridis* Lob. Icon. 136.

Salix vulgaris: nigricans, folio non ferrato C. B. Pin. 473. *Salix rubea,*
minimè fragilis, folio longo, angusto J. B. 1. 215. *Salix Phœnicophleas*
sive Phœnicea Lugd. 277.

Salix vulgaris, rubens C. B. Pin. 473. *Salix Amerina* Lugd. 274.

Salix sativa, lutea, folio crenato C. B. Pin. 473. *Salix lutea, tenuior,*
sativa, Vininea J. B. 1. 214. *Salix angustifolia, sylvestris* Tabern.
Icon. 1037.

- Salix folio Amygdalino, utrinque virente, aurito C. B. Pin. 473. *Salix spontanea, fragilis, Amygdalino folio, auriculata & non auriculata* J. B. 1. 214. *Salix sylvestris, latifolia* Tabern. Icon. 1037.
- Salix folio Amygdalino, utrinque aurito, corticem abjiciens Raii Synopf. 292.
- Salix folio longissimo, angustissimo, utrinque albedo C. B. Pin. 474. *Eleagnus Dalechampii* Lugd. 278.
- Salix humilis, angustifolia C. B. Pin. 474. *Salix humilis, repens, angustifolia* J. B. 1. 214. *Lob. Icon.* 137.
- Salix oblongo, incano, acuto folio C. B. Pin. 474. *Salix foliis longissimis, crispis, subrus albicantibus* J. B. 1. 212. *Salix oblongo, incano folio* C. B. Prodr. 159.
- Salix fragilis C. B. Pin. 474. *Prodr.* 158.
- Salix humilis, capitulo squamoso C. B. Pin. 474. *Salix tenuior folio minore, utrinque glabro, fragilis* J. B. 1. 213. *Salix helice Theophrasti* Lugd. 277.
- Salix montana, major, foliis Laurinis H. R. Par.
- Salix subrotundo argenteo folio C. B. Pin. 474. *Prodr.* 159.
- Salix humilis, latifolia, erecta C. B. Pin. 474. *Prodr.* 159.
- Salix latifolia, repens C. B. Pin. 474. *Salix pusilla, humilis, Salicula repens* Cam. *Epir.* 108.
- Salix Alpina, pumila, rotundifolia, repens, infernè subcinerea C. B. Pin. 474. *Salix pumila, latifolia, 1. Clus. Hist.* 85. J. B. 1. 216. *Salix pumila, prior* Dod. *Pempr.* 843.
- Salix pumila, folio rotundo J. B. 1. 217.
- Salix Alpina, Alni rotundo folio, repens Bocc. Mus. Part. 2. Tab. 1. *Salix Alpina, minima, lucida, repens, Alni rotundo folio* Ejusd. 19.
- Salix pumila, foliis utrinque glabris J. B. 1. 217. *Salix humilis, repens* Lob. *Icon.* 138.
- Salix pumila, Linifolia, incana C. B. Pin. 474. *Salix pumila, angustifolia, pronà parte cinerea* J. B. 1. 213. *Salix pumila, angustifolia, 1. Clus. Hist.* 86.
- Salix pumila, brevi angustoque folio incana C. B. Pin. 484. *Salix pumila, angustifolia, infernè lanuginosa* J. B. 1. 212. *Salix pumila, angustifolia* 1. *Clus. Hist.* 86.
- Salix Alpina, Pyrenaica C. B. Pin. 474. *Prodr.* 159.
- Salix Alpina, angustifolia, repens, non incana C. B. Pin. 474. *Prodr.* 159.
- Salix Alpina, Serpilli folio lucido Bocc. Mus. Part. 2. Tab. 1. *Salix Alpina, minima, repens, retuso Serpilli folio lucido* Ejusd. 18. *Salix saxatilis minima* C. P. *Prodr.* 159.
- Salix latifolia, rotunda C. B. Pin. 774. *Salix latifolia, infernè hirsuta* J. B. 1. 215. *Salix Caprea, rotundifolia* Tabern. Icon. 1038. *Marceau.*
- Salix folio ex rotunditate acuminato C. B. Pin. 474. *Salix Caprea, latifolia* Tabern. Icon. 1038.
- Salix platyphyllos, leucophlæos Lugd. 276. *Salix aquatica* Lob. *Icon.* 137.
- Salix Lusitanica, Salviae foliis auritis.
- Salix, ait C. Bauhinus, quòd celeriter crescat, ut salire videatur, dicitur.

GENUS II.

Populus. *Peuplier.*

Tab. 365.

POPULUS est plantæ genus, flore A, amentaceo, plurimis nempe foliis C, apicibus donatis constante, sed sterili: teneri enim fructus B, innasci solent iis Populi speciebus quæ floribus carent, spicati, plurimis foliis compositi DEF, sub quibus latet campana quædam G, embryonem H, complectens. Is autem abit deinde in siliquam I, membranaceam, bifariam dehiscentem KL, spicatam N, seminibusque foetam M, pappis instructis O. His notis addenda est propria Populi facies quæ differt à Salice.

Populi species sunt

Populus alba, majoribus foliis C. B. Pin. 492. *Populus alba*, Λόκη J. B. 1. 160. *Populus alba* Dod. Pempt. 835. *Peuplier blanc.*

Populus alba, minoribus foliis Lob. Icon. 193. *Populus alba*, folio minore J. B. 1. 160.

Populus nigra C. B. Pin. 429. Dod. Pempt. 836. *Populus nigra* sive *νεγρη* J. B. 1. 155. *Peuplier noir.*

Populus tremula C. B. Pin. 429. *Populus Lybica*, *νεγκις* Theophrasti J. B. 1. 163. *Populus Lybica* Dod. Pempt. 836. *Tremble.*

 CLASSIS XX.

DE

ARBORIBUS ET FRUTICIBUS,

Flore Monopetalo.

SECTIO I.

De Arboribus & Fruticibus, flore Monopetalo; cujus pistillum abit in fructum mollem, seminibus callosis foetum.

GENUS I.

Rhamnus. *Nerprun.*

RHAMNUS est plantæ genus, flore A, C, monopetalo, infundibuliformi, quadripartito, è cujus fundo stamina B, surgunt cum pistillo D, quod deinde abit in baccam E, mollem, succi plenam, quatuor plerumque seminibus foetam F, callosis, hinc gibbis G, inde verò planis.

Tab. 366.

Rhamni species sunt

Rhamnus catharticus C. B. Pin. 478. *J. B. 1. 55. Rhamnus solutivus Dod. Pempt. 756.*Rhamnus catharticus, minor C. B. Pin. 478. *Lycium Gallicum Ejuſd. 478. J. B. 1. 58. Spina infeſtoria, pumila, 1. Cluſ. Hiſt. 111. Graine d'Avignon.*Rhamnus catharticus, minor, folio longiori. *Lycium facie Pruni ſylveſtris, ſive Italicum C. B. Pin. 478. Spina infeſtoria, pumila, ij. Cluſ. Hiſt. 112.*Rhamnus tertius, flore herbaceo, baccis nigris C. B. Pin. 477. *Rhamnus iij. Cluſii J. B. 1. 34. Rhamnus iij. fortè niger Theophraſti Cluſ. Hiſt. 110.*Rhamnus Hiſpanicus, Buxi folio, minor. *Lycium Hiſpanicum, folio Buxi C. B. Pin. 478. Lycium quorundam, folio Myrti Tarentina aut Buxi J. B. 1. 61. Lycium quorundam Cluſ. Hiſt. 111.*

Rhamnus Hiſpanicus, Buxi folio ampliore.

Rhamnus Hiſpanicus, Oleæ folio.

Rhamnus Hiſpanicus, Hyperici folio.

Rhamnus Hiſpanicus, Siliquæ folio, & facie.

Rhamnus Hiſpanicus, ſaxatilis, capillaceo folio, rupibus innafcens.

FFFF

GENUS II.

Thymelæa. *Garou.*

THYMELÆA est plantæ genus, flore A, monopetalo, quodammodo infundibuliformi, quadripartito, è cujus fundo surgit pistillum B, quod deinde abit in fructum ovatum, nunc succi plenum C, nunc siccum, semine factum oblongo D.

Thymelææ species sunt

Thymelæa foliis Lini C. B. Pin. 463. *Thymelæa Monspeliaca* J. B. 1. 591.

Thymelæa Clus. Hist. 87.

Thymelæa Linifoliæ similis, Africana, floribus pallidis, odoratissimis Prodr. Par. Bat. *Thymelæa Africana, Linariæ folio, floribus albis in extremo caulium, odoratissimis Pluk. Phytog. Tab.* 113. fig. 3.

Thymelæa Linifoliæ similis; Africana, foliis lucidis, latioribus & obtusis Par. Bat.

Thymelæa Africana, foliis Lini, floribus in capitulum congestis Oldenl.

Thymelæa Alpina, Linifolia, humilior, flore purpureo, odoratissimo. *Thymelæa affinis facie externa C. B. Pin.* 463. *Cncorum Marthioli suffrutex J. B.* 1. 570. *Cncorum Muth.* 46.

Thymelæa Alpina, Linifolia, humilior, flore albo, odoratissimo.

Thymelæa villosa, minor Lusitanica, Polygonii folio. *Sanamunda pumila, Lusitana V. Lufit.*

Thymelæa Linariæ folio, vulgaris. *Lithospermum Linariæ folio, Germanicum C. B. Pin.* 259. *Passerina Tragi J. B.* 3. 456. *Linaria altera, botryoides, montana Col. Part.* 1. 82.

Thymelæa Linariæ folio, Hispanica.

Thymelæa Africana, Rorismarini folio angustissimo, breviori Oldenl.

Thymelæa Africana, Rorismarini folio, angustissimo, longiori Oldenl.

Thymelæa Africana, Rorismarini folio, flore albo Plum.

Thymelæa latifolia, Hispanica, Oleæ foliis.

Thymelæa argentea, Italica, Oleæ foliis.

Thymelæa saxatilis, Oleæ folio. *Chamelæa Alpina, folio infernè incano C. B. Pin.* 462. *Chamelæa incana & lanuginosa J. B.* 1. 586. *Chamelæa Alpina, incana Lob. Icon.* 370.

Thymelæa Alpina, folio utrinque incano, flore albo. *Chamelæa Sabaudica, folio utrinque incano, flore albo Raii Hist.* 1588.

Thymelæa foliis Polygalæ villosis.

Thymelæa foliis Chamelææ minoribus, subhirsutis C. B. Pin. 463. *Sanamunda 1. Clus. Hist.* 88.

Thymelæa foliis Kali lanuginosis, salis C. B. Pin. 463. *Sanamunda ij. Clus. Hist.* 88. J. B. 1. 594.

Thymelæa Cantabrica, Juniperifolia, ramulis procumbentibus.

Thymelæa Pyrenaica, Juniperifolia, ramulis surrectis.

Thymelæa Africana, Sanamundæ facie, Ericæ foliis angustissimis Prodr. Par. Bat. *Pluk. Phytog.* 228. fig. 9.

- Thymelæa foliis candicantibus, serici instar mollibus C. B. Pin. 463. *Tarton-raire Gallo-provinciæ Massiliensium Lob. Icon. 371.*
- Thymelæa Africana, Tarton-raire similis, floribus in capitulum congestis Oldenl.
- Thymelæa tomentosa, foliis Sedi minoris C. B. Pin. 463. *Sesamoides parvum Dalechampii, Sanamunda iij. Clusii J. B. 1. 595. Sanamunda iij. Clus. Hist. 89.*
- Thymelæa Hispanica foliis Myrti incanis.
- Thymelæa Africana, foliis Rufci Oldenl.
- Thymelæa Africana, frutescens, Jasmini flore, foliis Polygalæ Oldenl.
- Thymelæa Africana, angustifolia, Jasmini flore Oldenl.
- Thymelæa Capensis, Nepæ Theophrasti foliis aculeatis, flore parvo purpureo Pluk. Phytog. 229. fig. 5.
- Thymelæa Lauri sempervirens, seu Laureola mas. *Laureola sempervirens, flore viridi, quibusdam Laureola mas C. B. Pin. 462. Laureola sempervirens, flore luteolo J. B. 1. 564. Laureola Dod. Pempt. 365. Laureole.*
- Thymelæa Lauri folio deciduo, sive Laureola scemina. *Thymelæa folio deciduo, flore purpureo, officinis Laureola scemina C. B. Pin. 462. Laureola folio deciduo, sive Mesereon Germanicum J. B. 1. 566. Chamelæa Germanica Dod. Pempt. 364.*
- Thymelæa Lauri folio deciduo, flore albido, fructu flavescente. *Laureola folio deciduo, flore albo, officinis Laureola C. B. Pin. 462.*

G E N U S I I I.

Alaternus. *Alaterne.*

ALATERNUS est plantæ genus, flore A, C, monopetalo, infundibuliformi, quinquepartito & quasi stelliformi, è cujus fundo surgit pistillum D, quod deinde abit in fructum seu baccam E, seminibus plerumque factam ternis F, hinc gibbis G, inde verò angulatis H.

Tab. 366.

- Alaterni species sunt
- Alaternus 1. Clus. Hisp. 56. *Phyllica elatior C. B. Pin. 476. Spina Bourgi Monspelienfium J. B. 1. 542.*
- Alaternus minore folio. *Alaternus ij. Clus. Hisp. 58. J. B. 1. 542.*
- Alaternus aurea seu foliis ex luteo variegatis H. R. Par. *Alaternus foliis ex luteo variegatis Mor. H. R. Bles.*
- Alaternus argentea, seu foliis ex albo variis H. R. Par. *Alaternus foliis ex albo variegatis Mor. H. R. Bles.*
- Alaternus Monspeliaca, foliis profundè incisis H. R. Par.
- Alaternus minima, Buxi minoris foliis H. R. Par.
- Alaternus Hispanica, latifolia.
- Alaternus Americana, spinosissima, Buxi folio Plum.
- Alaternus, ut aiunt, quasi foliis alterno ordine nascentibus : his autem facile dignoscitur à Phillyrea.

GENUS IV.

Phillyrea. *Filaria*.

PHILLYREA est plantæ genus, flore A, monopetalo, campaniformi, quadripartito, è cujus calyce D, surgit pistillum C, infimæ floris parti B, adinstar clavi infixum, quod deinde abit in fructum E, ferè globosum semine fœctum G, ejusdem formæ F.

Phillyræ species sunt

Phillyrea latifolia, lævis C. B. Pin. 476. *Phillyrea arbor Gallo-provinciæ, ve-*
rior Macaleb Serapionis Lob. Icon. 132. Phillyrea arbor Lobelii J. B. 1.
540.

Phillyrea latifolia, spinosa C. B. Pin. 476. *Phillyrea folio Illicis J. B. 1. 541.*
Phillyrea Clus. Hist. 51.

Phillyrea folio leviter ferrato C. B. Pin. 476. *Phillyrea folio Alaterni J. B. 1.*
541. *Phillyrea ij. Clus. Hist. 52.*

Phillyrea folio Ligustri C. B. Pin. 476. *Phillyrea latiusculo folio J. B. 1. 539.*
Phillyrea iij. Clus. 52.

Phillyrea angustifolia, prima C. B. Pin. 470. *Phillyrea iij. Clus. Hist. Philly-*
rea angustifolia J. B. 1. 538.

Phillyrea angustifolia, secunda C. B. Pin. 476. *Phillyrea v. Clus. Hist. 52.*

Phillyrea angustifolia, spinosa H. R. Par.

Phillyrea longiore folio profundè crenato H. R. Par.

Phillyrea folio Buxi H. R. Par.

Phillyrea Hispanica, Lauri folio ferrato & aculeato.

Phillyrea Hispanica, Nerii folio.

Phillyrea Americana, humilis, radice crassâ, luteâ, foliis acuminatis Plum.

Phillyrea Americana, humilis, radice crassâ, roseâ, foliis rotundioribus Plum.

Phillyrea flore fructuque carens foliis binis ex adverso nascentibus, faciliè dignoscitur.

GENUS V.

Ligustrum. *Troëne*.

LIGUSTRUM est plantæ genus, flore monopetalo A, B, infundibuliformi, è cujus calyce D, surgit pistillum E, infimæ floris parti C, clavi adinstar infixum, quod deinde abit in fructum F, ferè globosum, mollem, succi plenum, seminibusque fœctum ut plurimum quaternis G, hinc gibbis H, inde verò planis.

Ligustri species sunt

Ligustrum J. B. 1. 528. *Ligustrum Germanicum C. B. Pin. 475. Phillyrea*
Dod. Pempt. 775.

Ligustrum foliis è luteo variegatis H. R. Par. *Ligustrum variegatum Munt.*
Hist. 254. Troëne panaché.

Ligustrum Americanum, Lauri folio, flore flavescente, baccis niveis Plum.

GENUS VI.

Laurus. Laurier.

LAURUS est plantæ genus, flore A, B, monopetalo, pelviformi, multifido, è cujus fundo surgit pistillum C, quod deinde abit in fructum plerumque ovatum seu baccam D, cujus cortici E, subest testa F, unicapularis G, semine fœta H, ejusdem penè formæ.

Tab. 367.

Lauri species sunt

Laurus latifolia, *marvige* Dioscoridis C. B. Pin. 460. *Laurus latifolia, mas & fœmina* Tabern. Icon. 951.

Laurus vulgaris C. B. Pin. 460. *Laurus J. B. 1. 409. Laurus mas & fœmina* Tabern. Icon. 950. *Laurier franc.*

Laurus vulgaris, flore pleno H. R. Monsp. *Laurier franc, à fleur double.*

Laurus vulgaris, folio undulato H. R. Par.

Laurus tenuifolia, mas Tabern. Icon. 952.

GENUS VII.

Jasminum. Jasmin.

JASMINUM est plantæ genus, flore A B, monopetalo, infundibuliformi, multifido, è cujus calyce E, surgit pistillum D, infimæ floris parti C, adinstar clavi infixum, quod deinde abit in fructum mollem seu baccam F, I, uno K, vel altero G, H, semine fœtam.

Tab. 368.

Jasmini species sunt

Jasminum vulgatius, flore albo C. B. Pin. 397. *Jasminum sive Gelseminum flore albo J. B. 2. 101. Gelseminum vulgatius. Jasminum* Lob. Icon. 105.

Jasminum Hispanicum, flore majore, externè rubente J. B. 2. 101. *Jasminum humilius, magno flore C. B. Pin. 398. Jasminum candidiflorum* Tabern. Icon. 885. *Jasmin d'Espagne.*

Jasminum Hispanicum, flore prolifero Mentz. Pug. *Jasmin d'Espagne, à fleur double.*

Jasminum Azoricum, flore albo V. Lusit. *Jasminum Azoricum, trifoliatum flore albo, odoratissimo H. Amstel. in folio 159.*

Jasminum sive Gelseminum luteum J. B. 2. 102. *Jasminum humile, luteum C. B. Pin. 397. Jasminum luteum* Lob. Icon. 106.

Jasminum luteum, vulgè dictum bacciferum C. B. Pin. 398. *Trifolium fruticans quibusdam, Polemonium flore luteo J. B. 1. 374. Trifolium fruticans* Dod. Pempt. 571.

Jasminum Indicum, latifolium, fructu gemino. *Tsiregam-Mulla H. Mal. 6. 97.*

Jasminum Indicum, angustifolium, fructu gemino. *Katu-Pits je gam-Mulla H. Mal. 6. 93.*

Jasminum Indicum, latifolium, fructu biventri, *Katu-Mulla H. Mal. 6. 99.*

F Fff uj

Jasminum arborescens, Lauri folio odoratissimo, flore albo Plum.

Jasminum arborescens, Nicotariæ folio flore albo. Plum.

Jasminum arborescens, foliis Solani, baccis nigro-violaceis Plum.

Jasminum inodorum, repens, foliis Violæ Plum.

GENUS VIII.

Arbutus. *Arbousier.*

Tab. 368. **A**RBUTUS est plantæ genus, flore A, monopetalo, campaniformi, globoso, ex cujus calyce D, surgit pistillum C, posticæ floris parti B, adinstar clavi infixum, quod deinde abit in fructum E, subrotundum, carnosum, in quinque loculamenta divisum F, seminibusque sæctum L, placentæ GHIK, affixis.

Arbuti species sunt

Arbutus folio serrato C. B. Pin. 460. *Arbutus, Comarus Theophrasti J. B. l.*

83. *Arbutus Dod. Pempt. 804.*

Arbutus fructu turbinato, folio serrato. *Arbutus oblongo & acuto fructu Barr. Icon.*

SECTIO II.

De Arboribus & Fruticibus, flore monopetalo, cujus pistillum abit in fructum seminibus ossis sæctum.

GENUS I.

Styrax. *Storax.*

Tab. 369. **S**TYRAX est plantæ genus, flore A, monopetalo, veluti infundibuliformi, multifido, è cujus calyce surgit pistillum C, posticæ floris parti B, adinstar clavi infixum, quod deinde abit in fructum E, subrotundum, carnosum F, uno vel altero officulo GH, plerumque sæctum, in quo I, nucleus continetur L.

Styracis speciem unicam novi.

Styrax folio mali Cotonei C. B. Pin. 452. *Styrax arbor J. B. l. 341. Styrax Lob. Icon. 151.*

GENUS II.

Olea. *Olivier.*

Tab. 370. **O**LEA est plantæ genus, flore A, monopetalo, veluti infundibuliformi, plerumque quadripartito, ex cujus calyce C, surgit pistillum D, infimæ floris parti B, adinstar clavi infixum, quod deinde abit in fructum ovatum

E, mollem, succi plenum, officulo factum F, oblongo G, in quo GHK, nucleus continetur H, ejusdem formæ.

Oleæ species sunt

- Olea fructu maximo. *Oliua maxima, Hispanica C. B. Pin. 472. Oliua crassior, circa Hispalim nascens Clus. Hist. 25. Olive d'Espagne.*
- Olea fructu oblongo, minori. *Oliua minores & Genuenses & ex Provincia. C. B. Pin. 472. Oliua minor, oblonga Bot. Monsp. & H. R. Monsp. Olive Picholine.*
- Olea fructu oblongo, atrovirente. *Oliua oblonga, atrovirentes C. B. Pin. 472.*
- Olea fructu albo. *Oliua alba Clus. Hist.*
- Oleâ fructu minore & rotundiore. *Oliua minores, rotundiores C. B. Pin. 472. Olivola Casalp. 73.*
- Olea fructu majusculo & oblongo. *Oliua majuscula, oblonga C. B. Pin. 472.*
- Olea fructu majori, carne crassâ. *Oliua majores & pulpiferos C. B. Pin. 472. Oliua regia Casalp. 73.*
- Olea sativa, major, oblonga, angulosa, Amygdali formâ H. R. Monsp.
- Olea media, oblonga, fructu Corni H. R. Monsp.
- Olea maxima, subrotunda H. R. Monsp.
- Olea media, rotunda viridior H. R. Monsp.
- Olea media, rotunda, præcox H. R. Monsp.
- Olea minor, rotunda, racemosa H. R. Monsp.
- Olea minor, rotunda, rubro-nigricans H. R. Monsp.
- Olea minor, rotunda, ex rubro & nigro variegata H. R. Monsp.
- Olea minor, Lucensis, fructu odorato. *Oliua minor, Lucensis, odorata H. R. Par. Olive de Luques.*
- Olea sylvestris, folio duro, subrus incano C. B. Pin. 472. *Oleaster sive Olea sylvestris J. B. 1. 17. Sylvestris Olea Clus. Hist. 26. Olivier sauvage.*
- Olea sylvestris, Hispanica folio duro, subrus incano, fructu obtuso, mucronato.
- Plures aliæ species Oleæ recensentur in Horto Catholico.

G E N U S III.

Uva Urſi.

UVA Urſi est plantæ genus, flore monopetalo A, campaniformi, globoso, ex cujus calyce D, surgit pistillum C, posticæ floris parti B, adinfar clavi infixum, quod deinde abit in fructum mollem seu baccam E, sphæricam, officulis factam F, hinc gibbis G, inde verò planis.

Uva Urſi speciem unicam novi.

Uva Urſi Clus. Hist. 63. *Vitis Idea foliis carnosiss & veluti punctatis, sive Idea radix Dioscoridi C. B. Pin. 470.*

Tab. 370.

GENUS IV.

Aquifolium. *Houx.*

Tab. 371.

AQUIFOLIUM est plantæ genus, flore A, plerumque monopetalo, rotato, ex cuius calyce C, surgit pistillum D, mediæ floris parti B, adinstar clavi infixum, quod deinde abit in fructum mollem E, seu baccam officulis fœram F, hinc gibbis G, inde verò planis.

Aquifolii species seu potius varietates sunt

Aquifolium sive Agrifolium vulgè J. B. 1. 114. *Agrifolium* Dod. *Pempt.* 758.

Ilex aculeata, baccifera, folio sinuato C. B. *Pin.* 425.

Aquifolium foliis ex luteo variegatis H. R. *Par. Aquifolium Aureum* *Munt. Hist.* 163.

Aquifolium foliis ex albo variegatis H. L. *Bat.*

Aquifolium foliis oblongis, spinis & limbis argenteis H. L. *Bat.*

Aquifolium foliis subrotundis, spinis & limbis argenteis H. L. *Bat.*

Aquifolium longioribus foliis limbis & spinis ex unico tantum latere per totum argenteo pictis Pluk. *Almag. Bot.*

Aquifolium foliis oblongis, spinis & limbis aureis H. L. *Bat.*

Aquifolium foliis subrotundis, spinis & limbis aureis H. L. *Bat. Raii Synopsis.* 307.

Aquifolium baccis luteis H. L. *Bat.*

Aquifolium echinatâ folii superficie Corn. 180.

GENUS V.

Guaiacana.

Tab. 371.

GUAIACANA est plantæ genus, flore monopetalo A, Campaniformi, è cuius calyce C, surgit pistillum D, infimæ floris parti B, adinstar clavi infixum, quod deinde abit in fructum EF, mollem, subrotundum, multicapsularem G, feminibus fœctum HI, ex J. Bauhino *tanta duritie, ut vix dentibus atteri possint*; ex Cæsalpino verò *cartilagineis*.

Cæsalp. 150.

Guaiacana species sunt

Guaiacana J. B. 1. 138. *Lorus Africana, latifolia* C. B. *Pin.* 447. *Diospyros sive Faba Græca latifolia, Pseudolotus Marthioli* *Lugd.* 349.

Guaiacana angustiore folio. *Lotus Africana, angustifolia, sive semina* C. B. *Pin.* 447. *Diospyros sive Faba Græca angustifolia, seu Lotus Africanus* *Lugd.* 349.

Guaiacana, quòd ad Guaiaci vires accedere existimarint nonnulli recentiores Medici.

SECTIO III.

De Arboribus & Fruticibus, flore monopetalo, cujus pistillum
abit in fructum membranaceum.

GENUS I.

Ulmus. Orme.

ULMUS est plantæ genus, flore monopetalo A, campaniformi, stamini-
bus B, instructo, è cujus fundo surgit pistillum C, quod deinde D
E, abit in fructum membranaceum seu foliaceum F, veluti cordiformem
G, in cujus meditullio capsula H, Pyriformis posita est, membranacea
pariter I, semine facta IK, ejusdem formæ.

Tab. 372.

Ulmī species sunt

Ulmus campestris & Theophrasti C. B. Pin. 426. *Ulmus J. B. I. 139. Dod. Pempt. 837. Ulmus vulgaris cum samarris sive seminibus suis Park. Theat. 1404. Ulmus vulgarissima, folio lato, scabro Ger. Emac. 1480.*

Ulmus folio latissimo, scabro Ger. Emac. 1481. *Ulmus latiore folio Park. Theat. 1404.*

Ulmus minor, folio angusto scabro Ger. Emac. 1480. *Ulmus minor Park. Theat. 1404.*

Ulmus folio glabro Ger. Emac. 1481. *Park. Theat. 1404.*

SECTIO IV.

De Arboribus & Fruticibus, flore monopetalo, cujus pistillum
abit in fructum multicapsularem.

GENUS I.

Lilac.

LILAC est plantæ genus, flore A, monopetalo, infundibuliformi, ple-
rumque quadripartito, ex cujus calyce D, surgit, pistillum C, posticæ
floris parti D, adinstar clavi infixum, quod deinde abit in fructum E, com-
pressum, linguiformem, in duas partes hiantem FG, septo medio HI, in duo
loculamenta K, divisum feminibusque factum LM, compressis & marginatis.

Tab. 572.

Lilac species sunt

Lilac Matth. 1237. *Syringa carulea C. B. Pin. 398. Syringa flore caruleo sive Lilac J. B. I. 204.*

Lilac flore albo. *Syringa flore quasi argenteo C. B. Pin. 398.*

G G g g

602 INSTITUTIONES REI HERBARIÆ.
 Lilac flore saturatè purpureo. *Syringa* seu *Lilac* flore saturate purpureo *H. Edinb.*
 Lilac Ligustri folio. *Jasminum Persicum*, foliis non laciniatis *H. Edinb.*
 Lilac laciniato folio. *Agem Lilac Persarum* *Corn.* 189.

G E N U S II.

Erica. Bruyere.

Tab. 373.

ERICa est plantæ genus, flore AB, monopetalo, campaniformi: è cujus fundo surgit pistillum C, quod deinde abit in fructum D, ut plurimum subrotundum quadrifariam hiantem & in quatuor loculamenta F, plerumque distinctum, feminibusque factum G, ut plurimum exiguis.

Ericæ species sunt

- Erica vulgaris*, glabra C. B. Pin. 485. *Erica vulgaris*, humilis sempervirens flore purpureo *J. B.* 1. 354. *Erica Tabern.* Icon. 1111.
Erica vulgaris, glabra, flore albo C. B. Pin. 485. *Erica vulgaris*, humilis sempervirens, flore albo *J. B.* 1. 154. *Erica alba Tabern.* Icon. 1111.
Erica Myricæ folio, hirsuta C. B. Pin. 485. *Erica myrica folio*, tomentosæ & incanis foliis *Clusii J. B.* 1. 355. *Erica foliis tomentosæ & incanis Clus. Hist.* 41.
Erica maxima, alba C. B. Pin. 485. *Erica foliis Corios*, flore albo *J. B.* 1. 355. *Erica Coris folio*, i. *Clus. Hist.* 41.
Erica maxima, purpurascens, longioribus foliis C. B. Pin. 485. *Erica foliis Corios quaternis*, flore purpurascente *J. B.* 1. 356. *Erica Coris folio*, ij. *Clus. Hist.* 42.
Erica foliis Corios, multiflora *J. B.* 1. 356. *Erica Coris folio ij.* altera species *Clus. Hist.* 42. *Erica Juniperifolia*, densè fruticans, Narbonensis *Lob. Obs.* 620.
Erica frutescens, peregrina C. B. Pin. 485. *Erica peregrina Brancionis Lob. Icon.* 216. *J. B.* 1. 359.
Erica major, floribus ex herbaceo purpureis C. B. Pin. 485. *Erica foliis Corios quaternis*, floribus herbaceis, deinde ex albo purpurascens *J. B.* 1. 356. *Erica Coris folio*, iij. *Clus. Hist.* 42.
Erica major, scoparia, foliis deciduis C. B. Pin. 485. *Erica arborescens*, floribus luteolis vel herbaceis, minimis *J. B.* 1. 356. *Erica Coris folio*, iiij. *Clus. Hist.* 42.
Erica ex rubro nigricans, scoparia C. B. Pin. 486. *Erica Brabantica*, folio *Coris hirsuto*, quaterno *J. B.* 1. 358. *Erica xij.* *Clus. Hist.* 46.
Erica humilis, cortice cinericeo, arbuti flore C. B. Pin. 486. *Erica ramulis ternis*, floribus saturatioribus, purpureis *J. B.* 1. 357. *Erica Coris folio*, vj. *Clus. Hist.* 43.
Erica humilis, cortice cinericeo, Arbuti flore albo *H. R. Par.*
Erica hirsuta, Anglica C. B. Pin. 486. *Erica ramis & foliis Corios ternis*, floribus ex rubro purpurascens, majoribus *J. B.* 1. 357. *Erica xij.* *Clus. Hist.* 46.

- Erica ternis per intervalla ramulis C. B. Pin. 486. *Erica arborefcens*, *Montpelienfis*, flore purpurafcente, ramulis ternis J. B. 1. 357. *Erica Coris folio*, v. *Cluf. Hift.* 43.
- Erica procumbens, ternis foliolis, carnea C. B. Pin. 486. *Erica parva*, *Pannonica*, foliis *Corios ternis*, flore carneo, capitulis *Thymi* J. B. 1. 358. *Erica Coris folio ix.* *Cluf. Hift.* 44.
- Erica procumbens, herbacea C. B. Pin. 486. *Erica parva*, foliis *Corios quaternis*, flore herbaceo, foliaceis capitulis J. B. 1. 358. *Erica Coris folio viij.* *Cluf. Hift.* 44.
- Erica procumbens, dilutè purpurea C. B. Pin. 486. *Erica foliis Corios*, flore purpureo dilutioris coloris J. B. 1. 358. *Erica Coris folio*, vij. *Cluf. Hift.* 43.
- Erica Cantabrica, flore maximo, foliis Myrti fubtus incanis.
- Erica Africana, viridis, anguftiffimis & breviffimis foliis, fofculis in capitulum congeftis Oldenl.
- Erica Africana, fofculis fubhirsutis, fecundum ramulos difpofitis Oldenl.
- Erica Africana, incana, foliis anguftiffimis Oldenl.
- Erica Africana, capillaceo brevique folio, flore rotundiori, purpureo Oldenl.
- Erica Africana, folio minimo, flore rotundiori, albedo Oldenl.
- Erica Africana, Juniperifolia, flore oblongo fpicato. *Erica Africana*, *arborefcens*, flore carneo *Barth. Act. Haff. Vol. 2. 57.*
- Erica Africana, Coris folio, flore oblongo, fpicato Oldenl.
- Erica Africana, Juniperifolia, flore oblongo, umbellato. *Erica Africana*, *umbellata*, flore purpureo *Barth. Act. Haff. Vol. 2. 57.* *Erica Coris folio hispidò*, *Cerimthoides*, *Africana* *Breyn. Cem. 1. 25.*
- Erica Africana, Coris folio, flore oblongo purpureo, è foliorum alis prodeunte Oldenl.
- Erica Africana Coris folio, flore breviori, purpureo, è foliorum alis prodeunte Oldenl.
- Erica Africana, Coris folio, floribus veficariis Oldenl.
- Ab eo genere excludendæ funt, *Ericæ bacciferæ* fpecies & ad *Empetrum* revocandæ.

G E N U S III.

Vitex.

VITEX est plantæ genus, flore monopetalo ABC, quafi bilabiato, pofterius tubulato, è cuius calyce F, furgit piftillum E, pofticæ floris parti D, adinftar clavi infixum: quod deinde abit in fructum G, ferè fphæricum in quatuor loculamenta divifum H, feminibusque foetum oblongis I.

Tab. 375.

Viticis fpecies funt.

Vitex latiore folio C. B. Pin. 475. *Agnus folio ferrato* J. B. 1. 205. *Vitex latiore ferrato folio* *Lob. Icon. 139.*

Vitex foliis angultioribus, Cannabis modo difpofitis C. B. Pin. 475. *Agnus folio non ferrato* J. B. 1. 205. *Vitex* *Dod. Pempt. 774.*

GGgg ij

Vitex foliis angustioribus, Cannabis modo dispositis, floribus cæruleis
H. L. Bat.

Vitex five Agnus flore albedo H. R. Par.

Vitex five Agnus minor, foliis angustissimis H. R. Par.

GENUS IV.

Chamarhododendros.

Tab. 373.

CHAMÆRHODODENDROS est plantæ genus, flore A, monopetalo, tubulato & quasi infundibuliformi, è cujus calice surgit pistillum C, posticæ floris parti B, adinstar clavi infixum, quod deinde abit in fructum D, oblongum, in quinque loculamenta divisum E, in totidem capsulas F H, dehiscentem, axi G, affixas seminibusque fœtas I, minutissimis.

Chamarhododendri species sunt

Chamarhododendros Alpina, glabra. *Chamarhododendros montana Allobrogum Lentiscifolia*, *Chamelifolia* vel *Oleastrifolia* minus odora Lob. Icon. 366. *Ledum Alpinum*, foliis ferrea rubigine nigricantibus C. B. Pin. 468. *Nerium Alpinum* quibusdam, aliis *Ledum glabrum* J. B. 2. 21.

Chamarhododendros Alpina, villosa. *Balsanum Alpinum Gesneri* Lob. Icon. 366. *Ledum Alpinum*, hirsutum C. B. Pin. 468. *Nerium Alpinum* quibusdam, aliis *Ledum hirsutum* J. B. 2. 21.

Chamarhododendros Alpina, Serpillifolia. *Chamacistus Serpillifolia*, floribus Carneis C. B. Pin. 466. *Anonymos fruticosa foliis Ericæ bacciferæ & Matthioli* J. B. 1. 527. *Chamacistus vij.* Clus. Hist. 75.

Chamarhododendros Indica flore amplo, coccineo. *Chamarhododendros exoticum*, amplissimis floribus Liliaceis Breyn. Prodr. 1. 23. *Cistus Indicus*, *Ledi Alpini foliis & floribus amplis* H. L. Bat.

Chamarhododendros à vocibus $\rho\epsilon\mu\alpha$ Humi, & $\rho\omicron\delta\delta\epsilon\lambda\iota\sigma\tau\omicron\varsigma$ Nerion; quasi dicas Nerion hamile.

SECTIO V.

De Arboribus & fruticibus. Flore monopetalo, cujus pistillum abiat in fructum siliquosum.

GENUS I.

Nerion. *Laurier-rose.*

Tab. 374.

NERION est plantæ genus, flore A, monopetalo, veluti infundibuliformi multifido, è cujus calyce D, surgit pistillum C, posticæ floris parti B, adinstar clavi infixum, quod deinde abit in fructum E, teretem, ex duabus veluti siliquis F G H I, compositum, semine fœtis K, pappis instructo L. Nerii species sunt.

Nerion floribus rubescentibus C. B. Pin. 464. *Nerion sive Rhododendron flore rubro* J. B. 2. 141. *Oleander, Laurus rosea* Lob. Icon. 364. *Laurier-rose à fleur rouge.*

Nerion floribus albis C. B. Pin. 464. *Lob. Icon 365. Nerion sive Rhododendron flore albo* J. B. 1. 141. *Laurier-rose à fleur blanche.*

Nerion Indicum, angustifolium, floribus odoratis, simplicibus H. L. Bat.

Nerion Indicum, latifolium, floribus odoratis, plenis H. L. Bat.

Nerion latifolium, Indicum, flore variegato, odorato, pleno H. Amstel. in fol.

Nerion scandens, Americanum, radice Bryoniæ tuberosâ Plum.

GENUS II.

Acacia. *Cashe.*

ACACIA est plantæ genus, flore A, monopetalo; infundibuliformi, staminibus numerosis plerumque donato B, & in capitulum collecto CC: ex floribus autem fundo surgit pistillum D, quod deinde abit in fructum siliquosum E, in plurimas veluti foveas divisam F, seminibusque sæctum subrotundis G.

Tab. 375.

Acaciæ species sunt

Acacia vera J. B. 429. *Acacia foliis Scorpioidis leguminosæ* C. B. Pin. 392.

Acacia Dod *Mempr.* 752.

Acacia Ægyptiaca, floribus albis P. Alp. de Plant. Ægypt. Descript. 10.

Acacia Indica, Farnesiana Ald. 2. *Acacia Indica, foliis Scorpioidis leguminosæ, siliquis fuscis, teretibus, resinosis* H. L. Bat.

Acacia Americana, foliis amplioribus, siliquis cincinnatis Plum. *Bracelets.*

Acacia Americana, foliis amplioribus, siliquis compressis, flore coccineo Plum

Acacia Americana, latifolia, Alopecuroides, flore albo Plum.

Acacia Americana, non spinosa siliquis latis, compressis, flore albo Plum.

Acacia Americana, aculeata, flore albo, foliis Tamarini Plum.

Acacia Americana, repens, aculeata, flore albo, foliis siliquæ Plum.

Acacia Americana, non spinosa, foliis Juglandis, flore purpureo Plum.

Acacia Americana, repens, aculeata, flore albo, foliis omnium minimis Plum.

Acacia Americana, frutescens, non aculeata, flore purpurascente Plum.

Acacia validissimis & longissimis aculeis albicantibus munita, flore luteo.

Piper Æthiopicum Matthioli ad hoc genus spectare videtur.

GENUS III.

Mimosa. *Sensitive.*

MIMOSA est plantæ genus, flore A, monopetalo, infundibuliformi, numerosis staminibus B, plerumque donato & in capitulum quoddam collecto: ex floribus autem fundo surgit pistillum C, quod deinde abit in siliquam vel simplicem D, & bivalvem F, seminibus sæctam oblongis G, vel compositam H, ex plurimis partibus articulatione quadam transversa conjunctis I, M.

Tab. 375.

G G g g ij

quarum singulæ K, femine turgent subrotundo L. His notis addendum est folia Mimosæ si tangantur motu quodam systoles & diastoles donari.

Mimosæ species sunt

Mimosa seu frutex sensibilis. *Frutex sensibilis*, *Herba mimosa dicta Park, Theat. 1617.*

Mimosa altera, spinis horridiuscula & sensitiva magis H. R. Par. *Æschynomene spinosa*, 1. *sive latifolia*, *Brasiliana siliquis radiatis Breyn. Cent. 1. 31.*

Mimosa latifolia, siliculis in orbem glomeratis. *Herba mimosa*, *minor*, *spinosa foliis latioribus, siliculis plurimis, villosis, in capitulum congestis Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 199.*

Mimosa Jamacensis Zan. Hist. 149.

Mimosa spinosa, Pernambucana Zan. Hist. 144.

Mimosa, à mimo, cujus motus imitari videtur.

SECTIO VI.

De Arboribus & Fruticibus, flore monopetalo, cujus calyx abit in baccam.

GENUS I.

Sambucus. *Sureau.*

Tab. 376.

SAMBUCUS est plantæ genus, flore AC, monopetalo, rotato, multifido, cujus meditullium B, à mucrone E, calycis D, tanquam à clavo perforatur: calyx autem abit deinde in baccam F, fucci plenam & seminibus fœtam oblongis G.

Sambuci species sunt

Sambucus fructu in umbellâ nigro C. B. Pin. 456. *Sambucus vulgaris J. B. 1. 544. Sambucus Dod. Pempr. 845.*

Sambucus fructu in umbellâ viridi C. B. Pin. 456. *Sambucus fructu albo Lob. Icon. 162.*

Sambucus racemosa, rubra C. B. Pin. 456. *Sambucus racemosa, acinis rubris J. B. 1. 551. Sambucus montana, racemosa Lob. Icon. 163.*

Sambucus laciniato folio C. B. Pin. 456. *Sambucus laciniata J. B. 1. 549. Sambucus laciniato folio Dod. Pempr. 845.*

Sambucus humilis sive Ebulus C. B. Pin. 456. *Ebulus sive Sambucus herbacea J. B. 1. 546. Ebulus Dod. Pempr. 381. Teble.*

Sambucus humilior, frutescens, foliis eleganter variegatis H. Edinb.

Sambucus humilis, sive Ebulus folio laciniato C. B. Pin. 456. *Ebulu laciniato Pon. Bald. Ital. 234.*

Sambucus flore fructuque carens foliis conjugatis & fœtidis dignosci solet,

GENUS II.

Opulus. *Obier.*

OPULUS est plantæ genus, flore A, monopetalo sed multiplici: *Tab. 376.* alius enim A, ad muscarii circumferentiam positus, rotatus est, perfoffus in medittullio C, ab pistillo F, calycis, K, & sterilis. Alius verò B, pelviformis à cacumine calycis E, in medittullio D, etiam perfoffus: hujus verò calyx abit in fructum G, seu baccam mollem, femine foetam HI, cordiformi & compresso.

Opuli species sunt.

Opulus Ruellii 281. *Sambucus aquatica flore simplici C. B. Pin. 564. Sambucus aquatica, J. B. 1. 552. Sambucus palustris Dod. Pemp. 846.*Opulus flore globofo. *Sambucus aquatica, flore globofo, pleno C. B. Pin. 456. Sambucus rosea J. B. 1. 553. Sambucus rosea sive aquatica Lob. Icon. 201.*

GENUS III.

Viburnum. *Viorne.*

VIBURNUM est plantæ genus, flore A, monopetalo, rotato, multifido *Tab. 377.*, cujus medittullium B, perfoditur à cacumine calycis C. Is autem deinde abit in fructum mollem seu baccam D, succi plenam & femine foetam osseo E, compresso, striato.

Viburni speciem unicam novi.

Viburnum Matth. 217. *Lantana vulgò, aliis Viburnum J. B. 1. 557.*

GENUS IV.

Tinus. *Laurier-tin.*

TINUS est plantæ genus, flore A, monopetalo, rotato, multifido *Tab. 377.*, cujus medittullium B, perfoditur à cacumine calycis C: Is autem deinde abit in fructum Olivæformem D, umbilicatum, femine foetum E, plerumque Pyrifirmi.

Tini species sunt

Tinus prior Cluf. Hist. 49. *Laurus sylvestris, Corni sœminæ foliis subhirsutis C. B. Pin. 461. Laurus Tinus seu sylvestris, prior J. B. 1. 418.*Tinus alter Cluf. Hist. 49. *Laurus sylvestris, foliis venosis C. B. Pin. 461.*Tinus tertius Cluf. Hist. 50. *Laurus sylvestris, folio minore C. B. Pin. 461.*

GENUS V.

Vitis Idea. *Aivelle ou Mirtile.*

VITIS IDÆA est plantæ genus, flore A, monopetalo, campaniformi, globofo, è cujus calyce D, surgit pistillum C, posticæ floris parti B, adinstar clavi infixum: calix autem D, abit deinde in fructum mollem E, seu baccam umbilicatam F, succi plenam seminibusque foetam G plerumque exiguis *Tab. 377.*

- Vitis Idææ species sunt
 Vitis Idæa foliis oblongis, crenatis, fructu nigricante C. B. Pin. 470. *Vitis Idæa angulosa* J. B. 1. 522. *Vitis Idæa sive Myrtillus* 1. Tabern. Icon. 1078.
 Vitis Idæa foliis subrotundis, non crenatis, baccis rubris C. B. Pin. 470. *Vitis Idæa sempervirens, fructu rubro* J. B. 1. 522. *Vaccinia rubra* Lob. Icon. 109.
 Vitis Idæa foliis oblongis albicantibus C. B. Pin. 470. *Vitis Idæa fructu nigro* J. B. 1. 519. *Vitis Idæa Clus. Hist.* 61.
 Vitis Idæa magna quibusdam sive Myrtillus grandis J. B. 1. 518. *Vitis Idæa foliis subrotundis, exalbidis* C. B. Pin. 470.
 Vitis Idæa Zeylanica, odoratissima. *Myrtus Zeylanica, odoratissima, baccis niveis, monococcis* H. L. Bat.
 Vitis Idæa Canadensis, Pyrolæ folio Sarrac.
 Vitis Idæa Canadensis, Myrti folio Sarrac.

GENUS VI.

Caprifolium. Chevre-feuille.

Tab. 378.

CAPRIFOLIUM est plantæ genus, flore H, monopetalo, calyci K, insidente, in orbem posito A B C D E F, tubulato G, in duo labia dehiscente, quorum superius H, multifidum, inferius I, plerumque linguiforme: calyx autem deinde abit in fructum mollem seu baccam L, semine foetam M, compresso & subrotundo.

Caprifolii species sunt.

- Caprifolium Germanicum Dod. Pempt. 411. *Periclymenum non perfoliatum, Germanicum* C. B. Pin. 301. *Periclymenum non perfoliatum* J. B. 2. 104.
 Caprifolium Italicum Dod. Pempt. 411. *Periclymenum perfoliatum* C. B. Pin. 302. *Periclymenum perfoliatum*. J. B. 2. 104.
 Caprifolium Germanicum, flore rubello, serotinum Broff. *Periclymenum perfoliatum, serotinum, speciosius* H. R. Par.
 Caprifolium Italicum perfoliatum præcox Broff. *Periclymenum perfoliatum, præcox, Narbonense* H. R. Par.
 Caprifolium perfoliatum, foliis sinuosis & variegatis. *Periclymenum perfoliatum, folio variegato* D. Marchant H. L. Bat. App. *Periclymenum foliis sinuatis, variegatis & hirsutis* Raii Hist. App. 1918.
 Caprifolium non perfoliatum, foliis sinuosis.

GENUS VII.

Periclymenum.

Tab. 378.

PERICLYMENUM est plantæ genus, flore A B, monopetalo, in orbem posito, tubæ quodammodo æmulo multifido, calyci C, insidente, qui deinde abit in fructum mollem seu baccam D, semine foetam E, compresso & subrotundo.

Periclymeni

Periclymeni species sunt

Periclymenum perfoliatum, Virginianum, sempervirens & florens H. L. Bar.
Periclymenum Indicum, flore flavescente. *Itri-Canni H. Mal. 755.*

GENUS VIII.

Chamæcerasus.

CHAMÆCERASUS est plantæ genus, flore monopetalo C, calyci E, insidente, sed gemino AA, eidem pediculo B, innascente, tubulato, in duo labia dehiscente, quorum superius C, multifidum, inferius D, plerumque linguiforme: calyx autem deinde abit in baccas gemellas FG, molles, semineque foetas compresso & subrotundo H.

Tab. 379.

Chamæcerasi species sunt

Chamæcerasus Alpina, fructu gemino, rubro, duobus punctis notato C. B.

Pin. 451. *Chamæcerasus Gesneri vel Chamæpericlymenon quoddam Alpinum*

J. B. 2. 107. *Chamæcerasus Alpigena Lob. Icon. 173.*

Chamæcerasus Alpina, fructu nigro, gemino C. B. Pin. 451. *Periclymenum rectum, folio serrato J. B. 2. 107. Periclymenum rectum, ij. Clus. Hist. 58.*

Chamæcerasus montana, fructu singulari, caruleo C. B. Pin. 451. *Periclymenum rectum fructu caruleo J. B. 2. 108. Periclymenum rectum, iij. Clus. Hist. 58.*

Chamæcerasus dumetorum, fructu gemino, rubro C. B. Pin. 451. *Periclymenum rectum, fructu rubro J. B. 2. 106. Xylosteum Dod. Pempt. 412.*

GENUS IX.

Xylosteon.

XYLOSTEON est plantæ genus, flore monopetalo A, calyci C, insidente, gemino, eidem pediculo B, innascente, tubulato, multifido. Calyx autem deinde abit in baccas gemellas DD, molles semineque foetas compresso & subrotundo E.

Tab. 379.

Xylostei speciem unicam novi.

Xylosteon Pyrenaicum.

SECTIO VII.

De Arboribus, & Fruticibus, flore monopetalo, à fructu separato.

GENUS I.

Viscum. Gui.

VISCUM est plantæ genus, flore A, monopetalo, pelviformi, plerumque quadripartito, verrucis consperso B, tanquam apicibus pulverem effundentibus: embryones autem DC, à floribus separati nascuntur: tener scilicet HHh h

Tab. 380.

fructus E, quatuor foliis F, G, H, I, stipari solet, ab itque deinde in baccam K, subrotundam, glutinis plenam, semineque fecam L, M, compresso & cordiformi.

Visci species sunt

Viscum baccis albis C. B. Pin. 423. *Viscum Dod. Pempt. 826.*

Visc. m baccis rubris C. B. Pin. 423. *Viscum baccis è rubro purpurascen-*
tibus Clus. Hist. 26.

CLASSIS XXI.

DE

ARBORIBUS ET FRUTICIBUS,

Flore Rosaceo.

SECTIO I.

De Arboribus, & Fruticibus, flore rosaceo, cujus pistillum ab it
in fructum unicapularem.

GENUS I.

Cotinus. Fufset.

Tab. 380.

COTINUS est plantæ genus, flore A, rosaceo, plurimis scilicet petalis B, in orbem positis constante: ex cujus calyce D, surgit pistillum C, quod deinde ab it in fructum G, an unicapularem? in his enim regionibus ad maturitatem non pervenit: innascitur autem ramulis E, in capillamenta F, villosa desinentibus.

Cotini speciem unicam novi.

Cotinus coriaria Dod. Pempt. 780. Coccigrya sive Cotinus putata J. B. 1. 494.

GENUS II.

Toxicodendron.

Tab. 381.

TOXICODENDRON est plantæ genus, flore A, rosaceo, plurimis scilicet petalis B, in orbem positis constante, ex cujus calyce C, surgit pistillum quod deinde ab it in fructum D, subrotundum, siccum, plerumque striatum, semine fecum E.

Toxicodendri species sunt

- Toxicodendron triphyllon, glabrum. *Edera trifolia*, *Canadensis* Corn. 96.
 Toxicodendron triphyllon, folio sinuato, pubescente. *Hedera trifolia* *Canadensis* affinis planta: *Arbor venenata* quorundam *H. R. Par.*
 Toxicodendron à vocibus Græcis *νεῖον*, *Venenium*, & *Διόδο*. *Arbor*. Dionysius enim Jonquetus, Doctor Medicus Parisiensis & in Horto Regio doctissimus Botanicus Professor arborem venenatam appellare solebat alteram speciem de qua locuti sumus.

GENUS III.

Rhus. *Sumac.*

RHUS est plantæ genus, flore A, rosaceo, plurimis scilicet petalis B, in orbem positis constante, ex cujus calyce C, surgit pistillum H, quod deinde abit in capsulam E, subrotundam, quasi reniformem, semine foetam F, ejusdem formæ G. Tab. 381.

Rhois species sunt

- Rhus folio Ulmi C. B. Pin. 414. *Rhus sive Sumach* J. B. 1. 555. *Rhus corymbosa* Dod. Pempt. 779.
 Rhus Virginianum C. B. Pin. 517.
 Rhus Canadense, folio longiori, utrinque glabro.

GENUS IV.

Tilia. *Tillau*, vel *Tilleul.*

TILIA est plantæ genus, flore rosaceo A, plurimis scilicet petalis B, in orbem positis constante, ex cujus calyce C, surgit pistillum D, quod deinde abit in testam E F, unicapsularem, seminibus foetam oblongis H. Tab. 381.

Tiliæ species sunt

- Tilia fœmina, folio majore C. B. Pin. 426. *Tilia vulgaris*, *platyphyllos* J. B. 1. 133. *Tilia* Dod. Pempt. 838.
 Tilia fœmina, folio minore C. B. Pin. 426. *Tilia folio minore* J. B. 1. 137.
Tilia sylvestris Trag. 1111.
 Tilia foliis molliter hirsutis, viminibus rubris, fructu tetragono Raii Synopf. 316.

GENUS V.

Hippocastanum. *Marronnier d'Inde.*

HIPPOCASTANUM est plantæ genus, flore rosaceo A, plurimis scilicet petalis B, C, in orbem positis constante, ex cujus calyce D, surgit pistillum E, quod deinde abit in fructum F, multifariam dehiscentem G, unicapsularem H, seminibus foetam I, Castanearum æmulis. Tab. 382.

HHhh ij

Hippocastani speciem unicam novi.

Hippocastanum vulgare. *Castanea folio multifido C. B. Pin. 419. Castanea Equina, folio multifido J. B. 1. 128. Castanea Equina Dod. Pempt. 814.*

S E C T I O II.

De Arboribus & Fruticibus, flore rosaceo, cujus pistillum abis in baccam vel singularem vel multiplicem.

G E N U S I.

Celtis. Micocoulier.

Tab. 383.

CELTIS est plantæ genus, flore A, B, rosaceo, staminibus brevissimis C, plerumque stipato, è quorum meditullo surgit pistillum D, quod deinde abit in fructum seu baccam E, ossiculo foetam F, subrotundo G.

Celtis species sunt

Celtis fructu nigricante. Lotus fructu Cerasi C. B. Pin. 447. Lotus arbor Lob. Icon. 186. Lotus arbor, fructu Cerasi J. B. 1. 229.

Celtis fructu obscure purpurascente. Lotus arbor Virginiana, fructu rubro Raii Hist. 1917.

Celtis Americana, folio Citri, subrus aureo, fructu rubro Plum.

G E N U S II.

Frangula.

Tab. 383.

FRANGULA est plantæ genus, flore A, C, rosaceo, plurimis scilicet petalis B, inter divisuras calycis monophylli D, positis constante: è calycis autem fundo surgit pistillum E, quod deinde abit in fructum seu baccam F, mollem, duobus plerumque feminibus foetam G, & planis subrotundis H.

Frangulæ species sunt

Frangula Dod. Pempt. 784. Alnus nigra, baccifera C. B. Pin. 428. J. B. 1. 560.

Frangula rugosiore & ampliore folio. Alnus nigra, baccifera, rugosiore folio seu major J. B. 1. 562.

Frangula montana, pumila, saxatilis, folio subrotundo.

Frangula montana, pumila, saxatilis, folio oblongo.

G E N U S III.

Hedera. Lierre.

Tab. 384.

HEDERA est plantæ genus, flore A, rosaceo, plurimis scilicet petalis B, in orbem positis constante, è cujus meditullio surgit pistillum C, quod deinde abit in baccam D, ferè globosam, feminibus foetam E, hinc gibbis F, inde verò planis.

Hedera species sunt

Hedera arborea C. B. Pin. 305. *Hedera communis, major* J. B. 2. 111. *Hedera corymbosa, communis* Lob. Icon. 614.

Hedera Poëtica C. B. Pin. 305. *Hedera Dionysias Dalechampii* Lugd. 1419. J. B. 2. 113.

Hedera arbor Americana, folio hastato Plum.

GENUS IV.

Vitis. *Vigne.*

VITIS est plantæ genus, flore A, rosaceo, plurimis scilicet petalis in orbem positis constante, è quorum meditullio surgit pistillum B, staminibus stipatum C, quibus flos DEF, rejici solet: Pistillum autem abit in baccam G, mollem, carnosam, succi plenam quatuor plerumque feminibus seu gigartis HI, fœctam veluti Pyriformibus K.

Tab. 384.

Vitis species sunt

Vitis sylvestris, Labrusca C. B. Pin. 299. *Labrusca* Lugd. 1406. *Vigne sauvage.*

Vitis Corinthiaca sive Apyrina J. B. 2. 72. *Uva passe, minores vel Passule Corinthiaca* C. B. Pin. 299. *Passule* Trag. 1054. *Raisin de Corinthe.*

Vitis laciniatis foliis Corn. 183. *Vitis folio Alpium* J. B. 2. 73. *La Cioutat.*

Vitis præcox Columellæ H. R. Par. *Vigne hastive. Morillon noir.*

Vitis Damascena H. R. Par. *Vigne de Damas.*

Vitis Apiana C. B. Pin. 298. *Uva Muscatella* Car. Steph. Præd. rust. 342. *Muscat.*

Vitis pergulana, acinis Prunorum magnitudine & formâ C. B. Pin. 299. *Rognon de Coq.*

Vitis Africana, duracina J. B. 2. 71. *Marroquin.*

Vitis Allobrogica Plinii Car. Steph. Præd. rust. 300. *Raisins de livre ou Daupiné.*

Vitis uvâ peramplâ, acinis albidis, dulcibus, durioribus. *Chasselas blanc. Bar-sur-Aube.*

Vitis uvâ peramplâ, acinis albidis, dulcibus, nigricantibus aut rubentibus. *Chasselas noir, ou rouge.*

Vitis uvâ peramplâ, acinis ovatis, albidis. *Bourdelais.*

Vitis subhirsuta C. B. Pin. 299. *Vitis lanata* Car. Steph. Præd. rust. 307.

Vitis quinquefolia, Canadensis, scandens. *Edera quinquefolia, Canadensis* Corn. 100.

Vitis Canadensis, Aceris folio.

Vitis Americana, Abutili folio, acinis atro-purpureis Plum.

Vitis Americana, Hederæ folio serrato Plum.

Vitis Americana, folio subrotundo, uvâ corymbosâ, cæruleâ Plum.

Vitis Americana, trifolia, major, uvâ corymbosâ, acinis minoribus, rotundis Plum.

Vitis Americana, trifolia, minor, uvâ corymbosâ, acinis majoribus, turbinatis Plum.

HHh h iij

Vitis Americana, foliis Cyclamini, uvâ corymbosâ, acinis nigricantibus Plum.

Vitis plurimæ species recensentur in Horto Catholico.

GENUS V.

Berberis. *Epine-vinete.*

Tab. 385. **B**ERBERIS est plantæ genus, flore rosaceo A, plurimis scilicet petalis B, in orbem positis constante, è cujus meditullio surgit pistillum C, quod deinde abit in fructum D, cylindraceum, mollem, succi plenum, uno vel altero semine foetum oblongo E.

Berberis species sunt

Berberis dumetorum C. B. Pin. 454. *Berberis vulgò quæ & Oxyacantha putata* J. B. 1. 52. *Spina acida sive Oxyacantha* Dod. *Pempt.* 750.

Berberis sine nucleo C. B. Pin. *Berberis ænegos* Clus. *Hist.* 121.

Berberis latissimo folio, Canadensis H. R. Par.

GENUS VI.

Rubus. *Ronce.*

Tab. 385. **R**UBUS est plantæ genus, flore rosaceo AC, plurimis scilicet petalis D, constante in orbem positis, calyci BE, insidentibus, è cujus meditullio surgit pistillum F, staminibus numerosis stipatum, quod deinde abit in fructum G, ferè globosum, è plurimis veluti baccis H, compositum, placenta K, affixis, succi plenis, & semine foetis ut plurimum oblongo I.

Rubi species sunt

Rubus vulgaris, sive Rubus, fructu nigro C. B. Pin. 479. *Rubus major, fructu nigro* J. B. 2. 57. *Dod. Pempt.* 742.

Rubus flore albo H. R. Monsp.

Rubus flore albo, pleno H. R. Monsp. *Ronce à fleur double.*

Rubus non spinosus, fructu nigro, majore, Polonicus Barr. Icon.

Rubus vulgaris, spinis carens H. R. Par. & *Joncq. Hort. Rubus non spinosus, major, fructu nigro* Barr. Icon. *Ronce de Saint François.*

Rubus spinosus, foliis & flore eleganter laciniatis. *Rubus foliis eleganter dissectis* D. Eagon. *Pluk. Phytog. Tab.* 108. *fig.* 4.

Rubus Idæus, spinosus C. B. Pin. 479. *Rubus Idæus, spinosus, fructu rubro* J. B. 2. 59. *Rubus Idæus* Dod. *Pempt.* 743. *Framboisier.*

Rubus Idæus, lævis C. B. Pin. 479. *Rubus Idæus, non spinosus* J. B. 2. 60. *Rubus Hircinus* Tabern. Icon. 897.

Rubus odoratus Corn. 150.

Rubus Idæus, fructu albo C. B. Pin. 479. *Rubus Idæus, spinosus, fructu albo* J. B. 2. 59. *Rubus Idæus albo fructu* Clus. *Hist.* 117.

Rubus repens, fructu cæcio C. B. Pin. 479. *Rubus minor, fructu ceruleo* J. B. 2. 59. *Rubus minor.* *Dod. Pempt.* 742.

- Rubus Alpinus, humilis J. B. 2. 61. *Chamerubus saxatilis* C. B. Pin. 479.
Rubus saxatilis, *Alpinus* Clus. Hist. 118.
 Rubus palustris, humilis. *Chamerubus foliis Ribes*, *Anglica* C. B. Pin. 480.
Chamemorus Clus. Hist. 118.
 Rubus trifolius, repens, molliculo folio piloso, fructu castio, majori H. Cathol.
 Rubus minor, Alpinus, Æthnicus, rectus, canescens, candido flore H. Cathol.
 Rubus elegantissimus, rectus, humilis, trifolius, Rosæ spinulis, fructu colore & sapore Fragariæ H. Cathol.

SECTIO III.

De Arboribus & Fruticibus flore rosaceo, cujus pistillum abit in fructum multicapsularem.

GENUS I.

Acer. Erable.

ACER est plantæ genus, flore rosaceo A, plurimis scilicet petalis B, Tab. 386.
 1. 2. 3. 4. 5. in orbem positis constante, ex cujus calyce C, surgit pistillum E, quod deinde abit in fructum F, ex duabus, quandoque tribus capsulis GH, compositum, in alam foliaceam IK, desinentibus & semine fœtis L, subrotundo M.

Aceris species sunt

- Acer montanum*, candidum C. B. Pin. 430. *Acer major multis*, *falso Platanus* J. B. 1. 168. *Acer major* Dod. Pempt. 840.
Acer majus, foliis eleganter variegatis H. Edmb.
Acer Platanoides Munt. Hist. 55. *Acer major Cam.* Epit. 63. *Aceris majoris varietas* J. B. 1. 168. *Acer montanum*, *Orientalis Platani foliis atrovirentibus* Pluk. Phytog. Tab. 252. fig. 1.
Acer major, folio rotundiore, minus laciniato, an *Opalus* Italorum? Raii Hist. 1701.
Acer campestre & minus C. B. Pin. 431. *Acer vulgare*, *minori folio* J. B. 1. 166. *Acer minor* Dod. Pempt. 840.
Acer trifolia C. B. Pin. 431. *Acer Monspessulanum* Lugd. 83. J. B. 1. 167. Pluk. Phytog. Tab. 251. fig. 3.
Acer Americanum, scandens, *Convolvuli folio*, flore ex aureo coccineo Plum.
Acer Americanum, scandens, foliis Citri, flore cæruleo, spicato Plum.
Acer Americanum, scandens, *Pseudoacaciæ folio*, flore purpurascens Plum.

GENUS II.

Staphylodendron. *Nez-coupez*

Tab. 386.

STAPHYLODENDRON est plantæ genus, flore rosaceo AC, plurimis scilicet petalis B, in orbem positis 1. 2. 3. 4. 5. constante, ex cujus calyce D, multifido 6. 7. 8. 9. 10. surgit pistillum E, quod deinde abit in fructum F, membranaceum, vesicæ modo inflatum, in loculamenta divisum G, feminibusque fœtum H, ferè offeis.

Staphylodendri species sunt

Staphylodendron Matth. 274. J. B. 1. 274. *Pistacia sylvestris* C. B. Pin. 401.
Staphylodendron Virginianum, triphyllum. *Pistacia sylvestris trifolia*, *Virginensis* H. R. Par. *Pistacia Virginiana*, *sylvestris*, *trifolia* Mor. H. R. *Blef.*

Staphylodendron à vocibus Græcis $\sigma\tau\alpha\varphi\upsilon\lambda\acute{\alpha}$ *Racemus*, & $\delta\acute{\iota}\delta\epsilon\sigma\iota$ *Arbor*, quasi diceret arborem, fructu racemoso.

GENUS III.

Paliurus.

Tab. 387.

PALIURUS est plantæ genus, flore A, rosaceo, plurimis scilicet petalis in orbem positis 1. 2. 3. 4. 5. constante, è cujus calyce E, surgit pistillum D, quod deinde abit in fructum F, clypeiformem, officulo G, fœtum ferè globoso, in tria loculamenta H, diviso, in quibus adsunt nuclei I, ejusdem formæ.

Paliuri speciem unicam novi,

Paliurus Dod. Pempt. 756. *Rhamnus folio subrotundo, fructu compresso* C. B. Pin. 479. *Rhamnus sive Paliurus folio Jujubino* J. B. 1. 35.

GENUS IV.

Azedarach.

Tab. 387.

AZEDARACH est plantæ genus, flore A, rosaceo, plurimis scilicet petalis B, in orbem positis constante, è quorum meditullio surgit tubus C, pistillum E, condens, quod è fundo calycis D, prodit. Pistillum autem abit deinde in fructum F, ferè globosum, mollem, officulo fœtum G, plerumque striato, in plurima loculamenta diviso H, semen comprehendentia oblongum I.

Azedarach species sunt

Azedarach Dod. Pempt. 848. *Arbor Fraxini folio, flore ceruleo* C. B. Pin. 415. *Azadaracheni arbor* J. B. 1. 554.

Azedarach sempervirens & florens. *Azadarach Indica, foliis non deciduis, officulo polypyreno* Prodr. Par. Bat. *Azadirachta Indica, foliis ramosis, minoribus, flore albo, subceruleo, purpurascente, majore* Breyn. Prodr. 2. Hort. Amstel. in fol. 76.

GENUS

GENUS V.

Evonymus. *Fusain.*

EVONYMUS est plantæ genus, flore ABC, rosaceo, plurimis scilicet petalis D, in orbem positis constante, è cujus calyce F, surgit pistillum E, quod deinde abit in fructum GK, membranaceum, angulatum, in loculamenta divisum HL, seminibusque fœtum ut plurimum oblongis IM. Tab. 388.

Evonymi species sunt

Evonymus vulgaris, granis rubentibus C. B. Pin. 428. *Evonymus multis*, aliis *Tetragonia* J. B. 1. 201. *Evonymus* Dod. *Pempt.* 783.

Evonymus granis nigris C. B. Pin. 428. *Evonymus flore pheniceo* J. B. 1. 203. *Evonymus ij.* *Clus. Hist.* 55.

Evonymus latifolius C. B. Pin. 428. *Evonymus latifolia* J. B. 1. 202. *Evonymus 1. sive latifolius* *Clus. Hist.* 56.

Evonymus Virginianus, Pyracanthæ foliis, sempervirens, capsulâ verrucarum instar asperatâ, rubente Pluk. *Phytog.* Tab. cxv. fig. 5.

Evonymus Africanus, folio lucido, ferrato Oldenl.

Evonymus Americanus, latifolius, racemosus, fructu pentagono, atropurpureo Plum.

Evonymus, à vocibus Græcis ἰδρ̄ bonus, & ἔϋνομος nomen; quasi diceres *plantam boni nominis*, ironycè sumptum, quod animalibus nocere existimetur.

GENUS VI.

Syringa.

SYRINGA est plantæ genus, flore A, rosaceo, plurimis scilicet petalis B, in orbem positis constante, è cujus calyce C, surgit pistillum D, quod deinde abit in fructum E, calyci hærentem, turbinarum F, quadrifariam plerumque deliſcentem G, & in quatuor loculamenta divisum H, seminibus I, exiguis fœta. Tab. 389.

Syringæ speciem unicam novi.

Syringa alba sive Philadelphus Athenæi C. B. Pin. 398. *Frutex coronarius* *Clus. Hist.* 55.

Syringa flore albo, pleno C. B. Pin. 398. *Syringa Italica, flore albo, pleno* *Eyst.*

S E C T I O I V

De Arboribus & Fruticibus, flore rosaceo, cujus pistillum abit in fructum ex filiculis in capitulum congestis compositum.

G E N U S I.

Spiræa.

Tab. 389.

SPIRÆA est plantæ genus, flore A B, rosaceo, plurimis scilicet petalis C, in orbem positis constante, è cujus calyce D, surgit pistillum E, quod deinde abit in fructum F, ex plurimis filiquis G, compositum, femine factis I, oblongo K.

Spirææ species sunt

Spiræa Salicis folio. *Frutex spicatus, foliis Salignis, serratis C. B. Pin. 475.*
Spiræa Theophrasti forte Clusio J. B. 1. 559. Spiræa Theophrasti forte Clus. Hist. 84.

Spiræa Opuli folio. *Anonymus Ribesii foliis Icon. Robert. Evonymus Virginiana, Ribesii folio, capsulis eleganter bullatis H. Amstel. in fol. 169.*

Spiræa Hyperici folio non crenato. *Pruno sylvestri affinis Canadensis C. B. pin. App. 517.*

Spiræa Hispanica, Hyperici folio crenato.

S E C T I O V.

De Arboribus & fruticibus Flore rosaceo, cujus pistillum abit in filiquam.

G E N U S I.

Senna, Sené.

Tab. 390.

SENNA est plantæ genus, flore A, ex quinque ut plurimum petalis B, in orbem positis constante, cujus pistillum C, abit deinde in filiquam D E, planam admodum, ut plurimum incurvam, ex duabus membranis F G, compositam, quas inter nidulantur semina K, gigartis familia, tenuibus veluti dissepimentis H I, inter se distincta.

Sennæ species sunt

Senna Alexandrina, sive foliis acutis C. B. Pin. 397. *Sena J. B. 1. 377.*
Sena Orientalis Tabern. Icon. 517.

Senna Italica sive foliis obtusis C. B. Pin. 397. *Sena Florentina sive foliis per extremum latis, pene cordatis J. B. 1. 377. Descript. Sena Italica Tabern. Icon. 518.*

Senna Americana, Liguſtri folio Plum.

Senna, ut aiunt, quaſi Sana, quia nemini unquam nocuit.

GENUS II.

Poinciana. *Poincillade.*

POINCIANA eſt plantæ genus, flore A, ex quinque ut plurimum petalis B, conſtante in orbem poſitis, quorum mediuſtium occupat numeroſa ſtaminum E, incurvorum congeries; piſtillum autem F, quod è calyce C, furgit in quinque folia diſiſo, inferiori D, adunco & imbricato, ab it deinde in ſiliquam G, planam, duram, in duas partes HI, dehiſcentem, ſeminibusque ſectam L, ſubrotundis K, tenuibus veluti diſſepimentis M, inter ſe diſtinctis. Tab. 391.

Poincianaſ ſpeciem unicam novi.

Poinciana flore pulcherrimo. *Acacia orbis Americani altera, flore pulcherrimo H. R. Par. Frutex pavoninus ſive Criſta Pavonis Breyn. Cent. 1. 61.*

Poinciana ab illuſtriſſimo viro D. De Poinci inſularum Antillarum præfecto.

GENUS III.

Caffia. *Caffe.*

CASSIA eſt plantæ genus, flore A, ex quinque ut plurimum petalis B, in orbem poſitis conſtante, cujus piſtillum C, ab it deinde in ſiliquam nunc teretem & cylindraceam E, nunc compreſſam D, in varia loculamenta FG, diſiſam à diſſepimentis HI, tranſverſâ poſitis, medullâ quadam ut plurimum nigricante obductis, ſeminibusque ſectam L, duris. Tab. 392.

Caffiæ ſpecies ſunt

Caffia fiſtula, Alexandrina C. B. Pin. 403. *Caffia purgatrix J. B. 1. 416.*

Caffia nigra Dod. Pempr. 787. Caffie de Levant.

Caffia fiſtula, Braſiliana C. B. Pin. 403. *Caffia ſiliqua, Braſiliana, purgatrix, compreſſa Lob. Pharm. Rond. 41. Caffia fiſtula, Braſiliana, flore incarnato Breyn. Cent. 1. 58. Caffie du Breſil.*

Caffia fiſtula, Javanica, flore carneo H. Amſtel. in fol. 217.

Caffia Americana, ſiliquis planis Plum.

Caffia Americana, ſectida, foliis Sennæ Plum.

Caffia Americana, ſectida, foliis oblongis, glabris. *Païomirioba 1. Piſon. Edit. 1658. 185. Senna Occidentalis, odore Opii viroſo, Orobi Pannonici foliis mucronatis, glabra H. L. Bat.*

Caffia Americana, ſectida, foliis amplioribus, villoſis.

Caffia Americana, ſectida, foliis ſubrotundis, acuminatis. *Païomirioba ij. Piſon. Edit. 1658. 185. Senna Occidentalis odore Opii, minus viroſo, foliis glabris, obtuſis H. L. Bat.*

Caffia Americana, ſectida, foliis obtuſis.

Caffia Americana, hexaphylla, ſiliquâ bicapſulari Plum.

SECTIO VI.

De Arboribus & Fruticibus flore rosaceo, cujus pistillum abit in fructum carnosum, seminibus callosis foetum.

GENUS I.

Aurantium. *Oranger.*

Tab. 391. & 394. **A**URANTIUM est plantæ genus, flore A, rosaceo, plurimis scilicet petalis B, in orbem positis constante, ex cujus calyce D, surgit pistillum E, foliolis C, in stamina desinentibus stipatum, quod deinde abit in fructum F, fetè globosum, cortice carnosò G, obductum, in varia loculamenta H, divisum, succi & vesicularum plena, seminibusque facta I, callosis. His notis addenda sunt folia O, ad exortum cordiformia P.

Aurantii species sunt

Aurantium dulci medullâ, vulgare Ferr. Hesp. 377.

Aurantium acri medullâ, vulgare Ferr. Hesp. 377. *Malus Aurantia, major C. B. Pin. 436. Aurantia Malus J. B. 1. 97.*

Aurantium sicciore medullâ, hybernum Ferr. Hesp. 379.

Aurantium sylvestre, medullâ acri. *Malus Aurantia sylvestris J. B. 1. 99- Oranger sauvage, ou Sauvageon.*

Aurantium crispo folio Ferr. Hesp. 389.

Aurantium stellarum & roseum Ferr. Hesp. 395.

Aurantium virgatum Ferr. Hesp. 399.

Aurantium virgatum, angustifolium. *Malus Aurantia angustioribus foliis & fructu, variegatis H. L. Bat.*

Aurantium corniculatum Ferr. Hesp. 409.

Aurantium corniculatum, fructu minori. *Malum Aurantium, corniculatum, minori fructu H. R. Par.*

Aurantium striatum Ferr. Hesp. 401.

Aurantium foetiferum Ferr. Hesp. 405.

Aurantium foetiferum, multiplex. *Malus Aurantia, fructu duos vel tres alios fructus includente H. Carbol.*

Aurantium Olyssiponense Ferr. Hesp. 427.

Aurantium Sinesense Ferr. Hesp. 433.

Aurantium maximum Ferr. Hesp. 439.

Aurantium fructu multiplici. *Riche depouille.*

Aurantium folio angustissimo, lanceolato.

GENUS II.

Citream. *Citronier.*

Tab. 395. & 396. **C**ITREUM est plantæ genus, flore A, rosaceo, plurimis scilicet petalis B, in orbem positis constante, ex cujus calyce C, surgit pistillum D, quod deinde

abit in fructum E, plerumque oblongum & crassa carne F, donatum, in varia loculamenta G, divisum, succi & vesicularum plena, seminibusque callosis foeta. His notis addenda sunt folia simplicia K.

Citrei species sunt

Citreum vulgare. *Malum Citreum vulgare Ferr. Hesp. 61. Malus Medica C. B. Pin. 435.*

Citreum dulci medullâ. *Malum Citreum, dulci medullâ Ferr. Hesp. 73.*

Citreum magno fructu. *Citria Malus, cum fructu magno J. B. I. 94. Malus Medica fructu ingenti, tuberoso C. B. Pin. 435.*

Citreum Corcyraeum Ferr. Hesp. 58.

Citreum Cretense Ferr. Hesp. 58.

GENUS III.

Limon. *Limonier.*

LIMON est plantæ genus, flore foliisque Citrei, fructu verò ferè ovato A, carne tenui B, donato, in varia loculamenta C, diviso, succi & vesicularum plena, seminibusque foeta D, callosis. His notis addenda est propria quædam facies, qua ab Hortulanis facilè dignoscitur ab Aurantio & Citreo. Tab. 397.

Limonis species sunt

Limon vulgaris Ferr. Hesp. 193. *Malus Limonia, acida C. B. Pin. 436.*

Limonia Malus J. B. I. 96.

Limon vulgò pusilla pila Ferr. Hesp. 201.

Limon incomparabilis Ferr. Hesp. 223.

Limon dulci medullâ, vulgaris Ferr. Hesp. 229. *Malus Limonia, major, dulcis C. B. Pin. 436.*

Limon dulci medullâ, Olyssiponenfis Ferr. Hesp. 230.

Limon Pyri effigie Ferr. Hesp. 230.

Limon Spataphora Reginorum Ferr. Hesp. 241.

Limon Sbardonius Ferr. Hesp. 253.

Limon Barbadorus Ferr. Hesp. 259.

Limon dulcis Ferr. Hesp. 331. *Malus Limonia, minor, dulcis C. B. Pin. 436.*

Limon acris Ferr. Hesp. 331. *Malus Limonia, minor, acida H. R. Par.*

Limon citratus Ferr. Hesp. 331. *Malus Limonia, citrata H. L. Bat.*

Limon citratus, altero foetus. *Malus Limonia citrata, fructu fructum includente H. L. Bat.*

Limon fructu racemoso. *Malus Limonia, uberrima, fructu racematum nonnihil mammillas imitante, vix acidum includente H. Cathol.*

SECTIO VII.

De Arboribus & Fruticibus, flore rosaceo, cujus pistillum abit in fructum officulo factum.

GENUS I.

Prunus. *Prunier.*

Tab. 358.

PRUNUS est plantæ genus, flore A, rosaceo, plurimis scilicet petalis B, in orbem positis constante, ex cujus calyce C, surgit pistillum D, quod deinde abit in fructum ovarum E, vel globosum, carnosum, mollem, officulo factum F, utrinque plerumque acuminato, nucleumque G, includente.

Pruni species sunt

Prunus flore pleno H. R. Par. *Prunus flore duplicato* Bross. *Prunier à fleur double.*

Prunus fructu magno, dulci, atro-cæruleo. *Pruna magna, dulcia, atro-cærulea* C. B. Pin. 443. *Pruna Damascena* Lugd. 314. *Gros Damas violet de Tours.*

Prunus fructu parvo, dulci, atro-cæruleo. *Pruna parva, dulcia, atro-cærulea* C. B. Pin. 443. *Pruna Damascena, nostratia* Bell. *Petit Damas noir.*

Prunus fructu magno, crasso, subacido. *Pruna magna, crassa, subacida* C. B. Pin. 443. *Pruna Hungarica, præstantissima, Damascena sorte* Gesn. *Damas noir hâstif.*

Prunus fructu oblongo, cæruleo. *Pruna oblonga, cærulea* C. B. Pin. 443. *Prunydactyla* Trag. 1020. *Prune datte.*

Prunus fructu nigro, carne dura. *Pruna nigra, carne durâ* C. B. Pin. 443. *Pruna Perdigona* Lugd. 314. *Prune Perdrigon.*

Prunus fructu magno, è violaceo rubente, suavissimo, saccharato. *Perdrigon violet.*

Prunus fructu magno, è violaceo rubente, ferotino. *Imperatrice.*

Prunus fructu ovato, magno, rubente. *Imperiale rouge.*

Prunus fructu ovato, magno, flavescente. *Imperiale.*

Prunus fructu ovato, maximo, flavo. *Prune de Monsieur.*

Prunus fructu cerei coloris. *Pruna coloris cerei ex candido in luteum pallescentis* C. B. Pin. 443. *Pruna cerea sive Cereola, Tabern. Icon. 991. Prune sainte Catherine.*

Prunus fructu majori, rotundo, rubro. *Pruna magna, rubra, rotunda* C. B. Pin. 443. *Pruna Afinina* Trag. 1020. *Prune Cerizette.*

Prunus fructu maximo, rotundo, flavo & dulci. *Pruna rotunda, flava, dulcia, Mali amplitudine* C. B. Pin. 443. *Prune d'Abricor.*

Prunus fructu Amygdalino. *Pruna Amygdalina Plinii* C. B. Pin. 443. *Amygdalina Pruna* Lob. Icon. 177. *Rognon de Coq.*

- Prunus fructu albo, oblongiusculo, acido. *Pruneoli albi, oblongiusculi, acidi* C. B. Pin. 443. *Galatensis Pruna* Clus. Hist. 4.
- Prunus Brignoniensis, fructu suavissimo. *Pruna ex flavo rufescentia, mixti saporis, gratissima* C. B. Pin. 443. *Brignoles ou Brignon.*
- Prunus fructu rubente, dulcissimo. *La Roche-Courbon.*
- Prunus fructu rotundo, nigro-purpureo, majori dulci C. B. Pin. 444. *Prunus Myrobalanus dicta* J. B. 1. 189. *Myrobalan.*
- Prunus fructu rotundo, minori, nigro-purpureo, dulci C. B. Pin. 444.
- Prunus fructu minori, austero. *Pruna Augusto maturefcentia, minora & austeriora* C. B. Pin. 443.
- Prunus fructu parvo, præcoci. *Pruna parva, præcocia* C. B. Pin. 443. *Pruna Avenaria Tabern.* Icon. 991.
- Prunus fructu parvo, ex viridi flavescente. *Pruna parva, ex viridi flavescencia* C. B. Pin. 443. *Pruna parva, serotina, cereola* Gesn. *La Mirabelle.*
- Prunus sylvestris C. B. Pin. 444. J. P. 1. 193. *Lob. Icon.* 176.
- Prunus sylvestris, præcox, altior, H. R. Par. *Pruna sylvestria, præcocia* C. B. Pin. 444. *Pruni sylvestris altera species* Trag. 1017.
- Prunus sylvestris, fructu majore, albo Raii Synopf. 302.
- Prunus sylvestris, fructu rubro, acerbo & ingrato Raii Synopf. 302.
- Pruni species aliæ recensentur in Horto Catholico.

GENUS II.

Armeniaca. *Abricotier.*

ARME NIACA est plantæ genus, flore A, rosaceo, plurimis scilicet petalis B, in orbem positis constante: ex cujus calyce C, surgit pistillum D, quod deinde abit in fructum E, carnosum, ferè globosum, utrinque plerumque compressum, secundum longitudinem sulcatum, ossiculo factum F, compresso pariter G, nucleum H, includente. His notis addenda est facies quædam propria, qua Armeniaca à cæteris arboribus dignoscitur. Tab. 359.

Armeniaca species sunt

- Armeniaca fructu majori, nucleo amaro. *Mala Armeniaca, majora* C. B. Pin. 442. *Armeniaca mala majora* Cam. Epit. 146. J. B. 1. 167.
- Armeniaca fructu majori, nucleo dulci. *Mala Armeniaca, majora, nucleo dulci* C. B. Pin. 442.
- Armeniaca fructu medio, oblongo, ex luteo rubente, nucleo dulci. *Malus Armeniaca, pilosula, oblongo fructu medio, ex luteo rubescente, nucleo dulci* H. Cathol.
- Armeniaca fructu minori, glabro, aureo, nucleo dulci. *Malus Armeniaca, ferocior, fructu minori, glabro, luteo seu aureo, aversa parte subruticante, odorato, nucleo dulci* H. Cathol.
- Armeniaca fructu medio, oblongo, partim pallidè luteo, partim suave-rubente, nucleo dulci. *Malus Armeniaca, pallidè luteo fructu, medio, aversa parte suaverrubente, nitido, glabro, oblongo, imbecilli odore, ori grato, nucleo dulci* H. Cathol.

- Armeniaca fructu rotundo, Avellanæ magnitudine, partim flavescente, partim rubente. *Malus Armeniaca, frugescens, fructu rotundo, Avellanæ magnitudine, pilis carente, ex candido luteo, parte contraria ruberulo H. Cathol.*
- Armeniaca Mala minora J. B. i. 67. *Malus Armeniaca, minor C. B. Pin. 442. Armeniaca minoræ Cam. Epit. 147.*
- Armeniaca fructu Avellanæ magnitudine, ex luteo pulchrè rubente. *Malus Armeniaca, fructu Avellaniformi, piloso, ex luteo pulchre rubente, succuloso H. Cathol.*
- Armeniaca fructu oblongo, medio, glabro, partim fulvo, partim virescente. *Malus Armeniaca, vermiculoso sublongo fructu, medio, glabro, partim fulvo, partim virescente, pulpâ officulo tenaciter adherente, nucleo dulci H. Cathol.*
- Armeniaca fructu oblongo, medio primùm viridi, deinde aureo. *Malus Armeniaca oblongulo medio fructu è viridi luteo, præ maturitate autem luteo per totum, ex dulci acido-amarulo H. Cathol.*
- Armeniaca fructu oblongo, Avellanæ magnitudine, partim luteo, partim rubello. *Malus Armeniaca fructu pulchro, visu luteo, ex adverso rubello, Avellanam minimè superante, sublongulo, virido-glabro, dulcitate, tantillo amarore mixto H. Cathol.*

GENUS III.

Persica. Pêcher.

Tab. 409.

PERSICA est plantæ genus, flore A, rosaceo, plurimis scilicet petalis B, in orbem positis constante, ex cujus calyce C, surgit pistillum D, quod deinde abit in fructum E, carnosum, ferè globosum, per longitudinem sulcatum, officulo factum F, profundis scrobiculis G, excavato, nucleum includente I, oblongum H. His notis addenda est facies quædam Persicæ propria.

Persicæ species sunt

- Persica molli carne, & vulgaris, viridis & alba C. B. Pin. 440. *Malus Persica J. B. i. 157. Dod. Pempt. 796.*
- Persica vulgaris, flore pleno. *Malus Persica vulgaris, flore pleno H. R. Par. Pêcher à fleur double.*
- Persica succo quasi sanguineo C. B. Pin. 440. *Persica rubra Tabern. Icon. 995.*
- Persica dura, carne candidâ, aliquando ex albo subrubente C. B. Pin. 440. *Duracina alba Tabern. Icon. 996.*
- Persica dura, carne buxæ C. B. Pin. 440. *Persica Cydoniaria Tabern. Icon. 995.*
- Persica æstiva, Armeniacis similia sive Persica sancti Joannis C. B. Pin. 440. *Persica præcocia Tabern. Icon. 994. Trecacina Persica Car. Steph. Præd. russ. 155. Pêche de Troye.*

Persica

- Perfica præcoci fructu, præcoqua dicta. *Malus præcox sive præcoqua Car.*
Steph. Prad. rust. 154. Avant. Pêche.
- Perfica ori gratissima, Corbeliana. *Malus Perfica ori gratissima, H. R. Par.*
Corbeliana Car. Steph. Prad. rust. 156. Pêche de Corbeil.
- Perfica fructu duro. *Perfica duracina Ruell. de Stirp. nat. 296. Presse.*
- Perfica Palensis. *Malus Perfica, Palensis H. R. Par. Pécher de Pau.*
- Perfica fructu odoro, lavi cortice tecto. *Malus Perfica odoro fructu, lavi cortice tecto H. R. Par. Brugnion musqué.*
- Perfica fructu globofo, obscure rubente, suavissimo. *Pêche pourprée.*
- Perfica fructu magno, globofo, carne durâ, saccharatâ. *Pêche admirable.*
- Perfica fructu magno, globofo, flavescente, ferotino. *Pêche jaune, tardive, ou Admirable jaune.*
- Perfica fructu magno, globofo, nigricante, ferotino. *Pêche royale.*
- Perfica fructu maximo, pulcherrimo. *Pavie rouge de Pomponne, ou monstrueux.*
- Perfica fructu ex rubro & violaceo variegato, saporis vinosi. *Violette tardive, ou Pêche marbrée.*
- Perfica fructu præcoci, violaceo, saporis vinosi. *Pêche violette, hâtive.*
- Perfica fructu globofo, compresso, rubro, carne rubente. *Pêche Magdelene rouge.*
- Perfica Africana, nana, flore incarnato, simplici. *Malus Perfica, Africana, nana, flore incarnato, simplici H. L. Bat.*
- Perfica Africana, nana, flore incarnato, pleno. *Malus Perfica Africana, nana, flore incarnato, pleno H. L. Bat.*
- Perfica Mala, ut ait Ruellius, ex Perfide advecta, ut ipso nomine apparet. *De Nat. Stirp. 93.*
- Plures species Perficæ recensentur in Horto Catholico.

G E N U S I V.

Cerasus. *Cerisier.*

CERASUS est plantæ genus, flore A, rosaceo, plurimis scilicet petalis B, in orbem positis constante, ex cujus calyce C, surgit pistillum D, quod deinde abit in fructum E, carnosum, subrotundum vel cordiformem, ossiculo factum F, ejusdem formæ GH, nucleum includente HI. His notis addenda est facies quædam Ceraso propria.

Tab. 402.

- Cerasi species sunt
- Cerasus sativa, fructu rotundo, rubro, & acido. *Cerasa sativa, rotunda, rubra & acida, que nostris Cerasa sativa C. B. Pin. 449. Cerasa acida Tabern. Icon. 985. Cerisier.*
- Cerasus sativa, fructu majori. *Cerasa sativa, majora C. B. Pin. 449. Cerasa acida, rubella J. B. 1. 221. Cerasa Hispanica Tabern. Icon. 984. Griottier.*
- Cerasus hortensis, fructu sine ossiculis H. L. Bat.
- Cerasus fructu acido, ferotino, tucci sanguinei. *Cerasa acidissima, sanguineo succo C. B. Pin. 450. Cerasa acida, nigricantia, solidiora, tardius ma-*
 KKKk

- turfescens* J. B. 1. 221. *Cerasorum primum genus* Trag. 1027.
Cerasus fructu insipido, serotino. Cerasus sero maturescens, fructu majori, rubro, molliculo, insulsulo, nucamento parvo H. Cathol.
Cerasus fructu serotino, cum pediculo longiori foliato. Cerasa serotina, pediculo longiori, foliato H. R. Par. *Cerisier à longue queue ou à la feuille.*
Cerasus major, fructu magno, cordato Raii Hist. 1538. *Cerasa crassa, carne dura* C. B. Pin. 450. *Cerasa duracena, oblonga* J. B. 2. 221. *Cerasia Pliniana* Tabern. Icon. 985. *Bigarotier.*
Cerasus fructu aquoso. Cerasa carne tenera & aquosa C. B. Pin. 450. *Cerasia aquea* Tabern. Icon. 986. *Guignier.*
Cerasa fructu albo, dulci. Cerasa alba, dulcia C. B. Pin. 450. *Cerasia dulcia* Trag. 1028.
Cerasus major ac sylvestris, fructu subdulci, nigro colore inficiente C. B. Pin. 450. *Cerasus sylvestris, fructu nigro* J. B. 1. 220. *Cerasia nigra* Tabern. Icon. 986. *Merisier.*
Cerasus Sicula, fructu Castanei coloris. Cerasus Catanensis, decumano fructu, saporosa, rotundo, duracino, castaneo colore H. Cathol.
Cerasus fructu magno, rubro, turbinato. Cerasus fructu magno, rubro, in finem turbinato H. Cathol.
Cerasus sativa, fructu orbiculato, nigerrimo, micante. Cerasus sativa, orbiculato fructu majori, jucundiori succo, aspectuque nigerrimo, micante H. Cathol.
Cerasus sativa, fructu majore, oblongo, nigro, adunco. Cerasus sativa fructu majore, sublongo, nigro, adunco aculeo in summo, sapidissimo H. Cathol.
Cerasus sativa, fructu majore, utrinque carinato. Cerasus sativa, fructu majori, summitate utrinque carinata, rubellio, dulci, nucleo parvo H. Cathol.
Cerasus fructu minori, oblongo, insipido, ocyssimo. Cerasus fructu minori, oblongulo, subrubro, inspidulo, omnium ocyssima H. Cathol.
Cerasus Maialis, fructu duro, subdulci. Cerasus Maialis, fructu rotundo, oblongulo, majori, rubro, minimum nigrescente, callosulo, parum dulci H. Cathol.
Cerasus racemosa, sylvestris, fructu non eduli C. B. Pin. 451. *Cerasus racemosa quibusdam, aliis Padus* J. B. 1. 228. *Cerasia racemosa, nigra* Tabern. Icon. 988. *Bois de Sainte Lucie.*
Cerasus racemosa, sylvestris, fructu non eduli, rubro H. R. Par. *Cerasia racemosa, rubra, ij. Tabern. Icon. 987.*
Cerasus racemosa, hortensis C. B. Pin. 450. *Cerasus uno pediculo plura ferens, & Cerasus racemosa* J. B. 1. 223. *Cerasia uno pediculo plura* Tabern. Icon. 987. *Cerisier à trochets.*
Cerasus racemosa, parvo fructu, ruberrimo. Cerasus fructu ruberrimo, tenero, parvo, melleo, omnium racemosior ac frugescentior H. Cathol.
Cerasus hortensis, flore roseo C. B. Pin. 450. *Cerasus multiflora, ij. Tabern. Icon. 984.*
Cerasus hortensis, pleno flore C. B. Pin. 450. *Cerasus pleno flore* J. B. 1. 223.

- Cerasus multiflora*, 1. *Tabern. Icon.* 983. *Cerisier à fleur double.*
Cerasus major ac *sylvestris*, multiplici flore H. R. Par. *Merisier à fleur double.*
Cerasus sylvestris, Septentrionalis, Anglica, fructu rubro, parvo, ferotino
 Raii Hist. 1539.
Cerasus sylvestris, fructu minimo, cordiformi Phytol. Brit.
Cerasus sylvestris, amara, Mahaleb putata J. B. 1. 227. *Ceraso affinis C. B.*
Pin. 471. *Macaleb Gesneri & Matthioli Lob. Icon.* 133.
Cerasus sylvestris, Alpina, folio rotundiore.
Cerasus, à Cerasunte Pontico municipio (ut ait C. Bauhinus) unde Lucullus Mithridate debellato primùm in Italiam arborem detulit, Athenæo & Plinio auctoribus.

GENUS V.

Amygdalus. Amandier.

AMYGDALUS est plantæ genus, flore A, rosaceo, plurimis scilicet petalis B, in orbem positis constante: ex cujus calyce C, surgit pistillum D, quod deinde abit in fructum oblongum E, osseum, callo pulvinato F, obductum, nucleo scætum G, oblongo H.

Tab. 402.

Amygdali species sunt

- Amygdalus sativa*, fructu majori C. B. *Pin.* 441. *Amygdalus dulcis J. B. 1.*
 174. *Amygdalus Tabern. Icon.* 996.
Amygdalus sativa, fructu minori C. B. *Pin.* 441.
Amygdalus dulcis, putamine molliore C. B. *Pin.* 442.
Amygdalus amara C. B. *Pin.* 441. *J. B. 1.* 174.
Amygdalus Indica, nana H. R. Par. *Amygdalus pumila Mor. H. R. Bles.*
Amygdalus nana Munt. Hist. 34.

GENUS VI.

Ziziphus. Jujubier.

ZIZIPHUS est plantæ genus, flore A, rosaceo, plurimis scilicet petalis B, in orbem positis constante, ex cujus calyce C, surgit pistillum DE, quod deinde abit in fructum F, oblongum, Olivæ æmulum, carnosum, officulum G, includens, in duo loculamenta divisum H, nucleis facta oblongis I.

Tab. 403.

Ziziphi species sunt

- Ziziphus Dod. Pempt.* 807. *Jujube majores, oblongæ C. B. Pin.* 446. *Zizipha sativa J. B. 1.* 40.
Ziziphus sylvestris. Zizipha sylvestris, infæcunda H. Cathol.

GENUS VII.

Laurocerasus. Laurier-cerise.

LAUROCERASUS est plantæ genus, flore A, rosaceo, plurimis scilicet petalis B, in orbem positis constante, ex cujus calyce C, infundibuliformi surgit

Tab. 403.

K K k k ij

pistillum D, quod deinde abit in fructum E, Cerasiformem, mollem, officulum G, includentem, nucleo factum H, subrotundo I. His notis addenda est propria quæ tam Lauroceraso facies.

Laurocerasi species sunt

Laurocerasus Clus. Hist. 4. J. B. 1. 420. *Cerasus folio Laurino C. B. Pin.* 450.

Laurocerasus Lusitanica, minor. *Asvero Lusitanorum.*

Laurocerasus, quasi planta foliis Lauri & Cerasi fructu.

SECTIO VIII.

De Arboribus & Fruticibus, flore rosaceo, cujus pistillum abit in fructum feminibus callosis factum.

GENUS I.

Pyrus. Poirier.

Tab. 404.

PYRUS est plantæ genus, flore A, rosaceo, plurimis scilicet petalis B, in orbem positis constante, cujus calyx C, abit deinde in fructum D, carnosum, plerumque turbinatum & umbilicatum E, in locumenta divisum F, feminibusque factum oblongis G. His notis addenda est propria Pyri facies.

Pyri species sunt

Pyrus sativa, flore pleno H. R. Par. *Pyrus flore duplicato Bross. Poirier à fleur double.*

Pyrus fructu æstivo, seu æstate ipsâ eduli.

Pyrus sativa, fructu æstivo, parvo, racemoso, odoratissimo. *Pyra superba, parva sed oxysima Plinio Lugd. 306. Poirés muscates, ou Muscadelles.*

Pyrus sativa, fructu æstivo, minimo, odoratissimo. *Pyra Moscatellina, minima J. B. 1. 44. Pyra moschata, minima seu Chia Lugd. 307. Muscadelles, ou Poirés de Chio.*

*Pyrus sativa*³, fructu æstivo, partim saturè rubente, partim flavescente, moschato. *Pyra Jesu seu Moschatellina rubra J. B. 1. 44. Pyra favonia, rubra Lugd. 306. Muscadelles rouges, ou grosse Muscadelle.*

Pyrus sativa, fructu æstivo, parvo, flavescente, moschato. *Pyra optima Batsileensibus J. B. 1. 45. Petit muscat.*

Pyrus sativa, fructu æstivo, globoso, sessili, moschato, maculis nigris consperso. *Orange musquée.*

Pyrus sativa, fructu æstivo, globoso, sessili, è viridi purpurascente, saccharato, odorato. *Orange verte.*

Pyrus sativa, fructu æstivo, oblongo, ferrugineo, carne tenerâ, moschata. *Cuisse madame.*

Pyrus sativa, fructu æstivo, parvo, è viridi albido. *Pyra Hordearia, quæ cum Hordeo maturescunt, vulgè Poire de Saint Jean Lugd. 307. Poirés de Hativeau.*

Pyrus fativa, fructu æstivo, albido, majori. *Pyra lactea* Lugd. 306. *Gros Blanquet*. *Poire Blanchette*.

Pyrus fativa, fructu æstivo, albido, saccharato, odoratissimo. *Blanquet musqué*, ou *Blanquette musquée*.

Pyrus fativa, fructu æstivo, albido, pediculo longo donato. *Hydrapia* J. B. 1. 45. *Blanquette à longue queue*.

Pyrus fativa, fructu æstivo, ovato, punctis ferrugineis consperso. *Pyrum ovatum* J. B. 1. 45.

Pyrus fativa, fructu æstivo, oblongo, rufescente, saccharato. *Poire sans peau*. *Fleur de Guigne*. *Rouffelet hâif*.

Pyrus fativa, fructu æstivo, subrotundo, parvo, è flavo rutilante, vinoso. *Pyra vinosa*, *parva* J. B. 1. 44. *Poire vinette*.

Pyrus fativa, fructu æstivo, turbinato, carne tenerâ, saccharatâ: *Muscato-Robert*.

Pyrus fativa, fructu æstivo, oblongo, minori, cinereo, odorato. *Casfolette*.

Pyrus fativa, fructu æstivo, globoso, sessili, ex albido, flavescente, saccharato, odorato. *Robine*. *Averat*. *Muscato d'Aoust*. *Poire royale*.

Pyrus fativa, fructu æstivo, globoso, albido, saccharato. *Poire du Boucher*.

Pyrus fativa, fructu æstivo, globoso, sessili, odorato. *Poire-rose*.

Pyrus fativa, fructu æstivo, turbinato, sessili, saturatius rubente, punctato. *Pyra chirobecalia* J. B. 1. 45. *Poire de parfum*.

Pyrus fativa, fructu æstivo, turbinato, sessili, odorato, partim luteolo, partim maculis striisque rubris saturatioribus consperso. *Pyra Colmarien-sibus vulgò nota* J. B. 1. 45.

Pyrus fativa, fructu æstivo, longo, rubro, subacido. *Poire d'Espagne ou Saint Sanson*.

Pyrus fativa, fructu æstivo, globoso, è viridi purpurascente. *Gros Oignonet*. *Amiré roux*. *Roy d'Esté*.

Pyrus fativa, fructu æstivo, globoso, ex rufo albidoque flavescente, saccharato, odorato. *Salviati*.

Pyrus fativa, fructu æstivo, oblongo, magno, partim rubro, partim albido, odorato. *Bon-Chrétien d'Esté*.

Pyrus fativa, fructu æstivo, longo, acerbitate strangulationem minitante. *Pyra strangulatoria* J. B. 1. 52. *Pyra strangulanea* Lugd. 307. *Poire d'étranquillon*.

Pyrus fativa, fructu autumnali, suavissimo, in ore liquecente. *Beurré rouge*, *gris* ou *vert*.

Pyrus fructu autumnali, seu autumnno eduli.

Pyrus fativa, fructu autumnali, sessili, saccharato, odorato è viridi flavescente, in ore liquecente. *Pira Bergamotta* Gallis J. B. 1. 45. *Pyra Falerna Plinii* Lugd. 306. *Poire Bergamotte*.

Pyrus fativa, fructu autumnali, turbinato, viridi, striis sanguineis distincto. *Bergamotte de Suisse*.

Pyrus fativa, fructu autumnali, subrotundo, è ferrugineo rubente, nunquam maculato. *Poire de Rouffelet*.

- Pyrus fativa, fructu autumnali, longo viridique, odorato, in ore liquecente. *La Verte-longue, ou Mouille-bouche d'Automne.*
- Pyrus fativa, fructu autumnali, tuberoso, sessili, è viridi flavescente, maculis nigris conferso, carne tenerâ saccharatâ. *La Marquise.*
- Pyrus fativa, fructu autumnali, tuberoso, sessili, saccharato, carne durâ. *Messire-Jean blanc & gris.*
- Pyrus fativa, fructu autumnali, globoso, ferrugineo, carne tenerâ, sapidissimâ. *Muscât fleuri, ou Muscat à longue quenè d'Automne.*
- Pyrus fativa, fructu autumnali, turbinato, sessili flavescente & in ore liquecente. *Pira aquosa, majora J. B. 1. 50. Le Doyenué, Saint Michel, Beurré blanc d'Automne, Poire de neige, Bonn-ente.*
- Pyrus fativa, fructu autumnali, globoso, ferrugineo, carne viscidâ. *Poire de vigne.*
- Pyrus fativa, Anglica, fructu longo, punctis ferrugineis conferso. *Poirier d'Angleterre, Beurré d'Angleterre.*
- Pyrus fativa, fructu autumnali, oblongo, dilutè rufescente, saccharato, odoratissimo. *Poire Rouffeline.*
- Pyrus fativa, fructu autumnali, oblongo, majori, cinereo. *Poire Pendar.*
- Pyrus fativa, fructu autumnali, subrotundo, rubente, odorato. *Caillet-rosat.*
- Pyrus fativa, fructu autumnali, globoso, parvo, è viridi rubente, punctato. *Pira regia Bollenfium J. B. 1. 45.*
- Pyrus fativa, fructu autumnali, tuberoso, parvo, sessili, coloris obscurioris. *Pira Angelica J. B. 1. 46.*
- Pyrus fativa, fructu autumnali, turbinato, tuberoso, flavescente vel albicante, punctato. *Pira Bohemica J. B. 1. 46.*
- Pyrus fativa, fructu autumnali, turbinato, luteolo, vel striato, subacido, suavissimo. *Pira berilia J. B. 1. 47.*
- Pyrus fativa, fructu autumnali, turbinato, luteo, fugaci, aromatico, nonnihil austero. *Pira quadam fugacia J. B. 1. 48.*
- Pyrus fativa, fructu autumnali, turbinato, sessili, luteo, aromatico subaustero. *Pira Angelica, magna J. B. 1. 49.*
- Pyrus fativa, fructu autumnali, turbinato, sessili, inæquali ventre tumido, luteo, costis striato. *Pira domestica Bollenfium J. B. 1. 49.*
- Pyrus fativa, fructu autumnali, tuberoso, veluti anguloso, è luteo virecente fugaci. *Pira pugillaria Bollenfium J. B. 1. 50.*
- Pyrus fativa, fructu autumnali, tuberoso, partim luteo, partim rubente, punctato, cute tenui, lucidâ. *Pira Zellenfia dicta J. B. 1. 50.*
- Pyrus fativa, fructu autumnali, ovato, nonnihil angulato, luteo, fugaci, cute tenerimâ. *Pira decoricata Waldensium J. B. 1. 50. Poire sans peau d'Automne.*
- Pyrus fativa, fructu brumali, magno, pyramidato, è flavo nonnihil rubente. *Pira boni Christiani J. B. 1. 52. Pira Pompeiana cognomine mammosa Plinii Lugd. 306. Bon Chrétien d'hyver.*
- Pyrus fativa, fructu brumali, pyramidato, partim purpureo, punctis nigris

Pyrus fructu
brumali, seu
hyeme ipsâ
eduli.

- consperso, partim flavescente. *Bon-Chrétien d'Espagne.*
- Pyrus fativa, fructu brumali, magno, oblongo, turbinato, ferrugineo, utrinque umbilicato. *Pira dorsalia eademque liberalia dicta J. B. 1. 53. Pira Volema Virgilii Lugd. 307. Poire de livre, gros Rateau gris, ou Poire d'Amour.*
- Pyrus fativa, fructu brumali, magno, Cydoniæ facie, partim flavo, partim purpureo. *Catillac.*
- Pyrus fativa, fructu brumali, flavescente, odoratissimo, pediculo crassiori. *Poire de grosse queue.*
- Pyrus fativa, fructu brumali, magno, sessili, è cinereo flavescente. *La vilaine d'Anjou. Poire tulipée ou Bigarrade.*
- Pyrus fativa, fructu brumali, globoso, sessili, cinereo, maculis amplis obscurioribus consperso. *Carmelite.*
- Pyrus fativa, fructu brumali, longo, flavescente. *Poire de Saint François.*
- Pyrus fativa, fructu brumali, parvo, flavescente, maculis rubris consperso, austeri saporis. *Besi de Cassoy, ou Rouffette d'Anjou.*
- Pyrus fativa, fructu brumali, ovato, saccharato, dilutè è ferrugineo purpurascente. *Poire Chat.*
- Pyrus fativa, fructu brumali, Citriforimi, flavescente, duro, moschato, odoratissimo. *Citron d'hiver.*
- Pyrus fativa, Pictaviensis, fructu brumali, globoso, sessili, saccharato, odorato. *Poire Portail.*
- Pyrus fativa, fructu brumali, turbinato, inæquali ventre tumido, partim purpureo partim flavescente. *Rouille, Hocrenaille, Martin-Sire.*
- Pyrus fativa, fructu brumali, magno globoso, flavescente, punctis rufis consperso. *Franc-reat, ou fin-or d'hiver.*
- Pyrus fativa, fructu brumali, turbinato, sessili, subacido, flavescente, punctis asperioribus consperso. *Bergamote de Bugi, ou de Pasques.*
- Pyrus fativa, fructu brumali, turbinato, sessili, flavescente, saccharato, odorato, in ore liquecente. *Lansac ou la Dauphine.*
- Pyrus fativa, fructu brumali, turbinato, tuberoso, viridi, saccharato, in ore liquecente. *Sucré-vert.*
- Pyrus fativa, fructu brumali, oblongo, partim intensè, partim dilutè ferrugineo, saccharato, odorato. *Martin sec.*
- Pyrus fativa, fructu brumali, oblongo, dilutiùs rufescente. *Chat brûlé ou Pucelle.*
- Pyrus fativa, fructu brumali, oblongo, è viridi flavescente, saccharato, saporis austeri. *Rouffeler d'hiver.*
- Pyrus fativa, fructu brumali, oblongo, tuberoso, subacido, flavescente, punctato. *Saint Augustin.*
- Pyrus fativa, fructu brumali, tuberoso, è viridi flavescente, punctato, saccharato. *Poire de Colmar. Poire manne. Bergamote tardive.*
- Pyrus fativa, fructu brumali, longo, è viridi albicante, in ore liquecente. *Louise-Bonne.*
- Pyrus fativa, fructu brumali, longo, è viridi flavescente, in ore liquecente. *La saint Germain, ou l'inconnue de la Fare.*

- Pyrus fativa*, fructu brumali, sessili, è viridi flavescente, maculato, utrinque umblicato, in ore liquefcente. *Crasane*, ou *Bergamote Crasane*. *Beurre plat*.
- Pyrus fativa*, fructu brumali, globofo, dilute virente, tuberoso, punctato, in ore liquefcente. *Petit-Oin*. *Bouvar*. *Rouffette d'Anjou*, *Amadonte*. *La Merveille d'hiver*.
- Pyrus fativa*, fructu brumali, magno, pyramidato, albido, in ore liquefcente, saccharato, odorato. *Epine d'hiver*.
- Pyrus fativa*, spinosa, fructu globofo, sessili, ferrugineo, in ore liquefcente, saccharato, odoratissimo. *Poire d'Ambrette*.
- Pyrus fativa*, fructu brumali globofo, Citriformi, flavescente, punctato, in ore liquefcente, saccharato, odoratissimo. *L'Echasserie*. *Verte-longue d'hiver*. *Besideri Landri*.
- Pyrus fativa*, fructu brumali, longo, è viridi flavescente, in ore liquefcente, saccharato. *La Virgolé*, ou *la Virgouleuse*.
- Pyrus fativa*, fructu brumali, sessili parum flavescente, partim purpurascente. *La double fleur*.
- Pyrus fativa*, fructu brumali, magno bicipiti. *Pyra bicipitia* *Lugd.* 307. *Poire à deux têtes*.
- Pyrus fativa*, fructu brumali, tuberoso & angulato. *Pira regalia*, *serotina* *J.B.* 1. 52.
- Pyrus fativa*, fructu brumali, ovato, tuberculis obfito, è viridi pallescente, longissimo pediculo. *Pira longo pediculo* *J.B.* 1. 51. *Poire à longue queue*.
- Pyrus sylvestris* *C.B. Pin.* 439. *Pyra sylvestria* *Tabern. Icon.* 1018.
- Pyrus sylvestris*, fructu majore. *Pyra sylvestria*, *majora* *Tabern. Icon.* 1018.
- Plures species *Pyr*i recensentur à *J. Bauhino*, *Valerio Cordo* & præferunt à *Geoponicis*, quos inter *Quintinius noster* non inferiorem locum obinet.

GENUS II

Cydonia.

Tab. 405.

CYDONIA est plantæ genus, flore A, rosaceo, plurimis scilicet petalis B, in orbem positis constante, cujus calyx C, abit deinde in fructum D, turbinatum, carnosum, in loculamenta divisum E, seminibus fœta F, oblongis, & callosis. His notis addenda est facies quædam propria.

Cydoniæ species sunt

Cydonia fructu oblongo, læviori. *Malus Cydonia*, fructu oblongo & læviori *H. R. Par. Mala Cotonea*, *majora* *C.B. Pin.* 434. *Cydonia majora* *Raii Hist.* 1453. *Cotonea malus* *J.B.* 1. 27. *Coignier femelle*.

Cydonia fructu oblongo, lævi, dulci, edulique. *Malus Cydonia*, fructu oblongo, lævi, pulpâ tenera esui *H. Cathol.*

Cydonia fructu oblongo, minori, lanuginoso, non eduli. *Malus Cydonia*, fructu

fructu oblongo, minori, laevigato, insulso, adstringentioris saporis *H. Cathol.*

Cydonia fructu brevior & rotundior. *Malus Cydonia fructu brevior & rotundior H. R. Par. Mala Cotonea, minora C. B. Pin. 434. Cydonia minoræ Raii Hist. 1453. Coignier mâle.*

Cydonia angustifolia, vulgaris. *Malus angustifolia, vulgaris H. R. Par. Cotonea sylvestris C. B. Pin. 434. Coignassier.*

Cydonia latifolia, Lusitanica. *Malus Cotonea, latifolia, Olyssiponenfis H. R. Par. Coignassier de Portugal.*

Cydonia, à Cydone Cretæ oppido : Nam, ut ait Plinius, Mala quæ vocamus Coronæa, Græcis Cydonea, ex Creta Insula advecta. Lib. 15. cap. 11.

GENUS III.

Cratægus. *Alisier.*

CRATÆGUS est plantæ genus, fructus formâ & magnitudine à Pyro diversum : bacca scilicet potius quam fructus dici meretur, seminibus fœta callosis in loculentis medullis occupantibus, reconditis.

Cratægi species sunt

Cratægus folio subrotundo, serrato, subtus incano. *Alni effigie lanato folio, major C. B. Pin. 452. Sorbus Alpina J. B. 1. 65. Aria Lugd. 202.*

Cratægus folio oblongo, serrato, utrinque virente. *Chamaespilus J. B. 1. 72. Cotonafter forte Gesneri Clus. Hist. 63. Cotonafter folio oblongo, serrato C. B. Pin. 472.*

Cratægus Virginiana, foliis Arbuti. *Sorbus Virginiana, foliis Arbuti Breyn. Prodr. 1. & H. L. Bat. App.*

Cratægus folio laciniato. *Mespilus Apii folio, sylvestris, non spinosa sive Sorbus torminalis C. B. Pin. 454. Sorbus torminalis & Cratægus Theophrasti J. B. 1. 63. Sorbus torminalis Dod. Pempt. 803. Alizier.*

GENUS IV.

Sorbus. *Sorbier.*

SORBUS est plantæ genus, à Pyro & Cratægo foliorum formâ diversum, hæc enim veluti per conjugationes nascuntur Fraxini foliorum modo.

Sorbi species sunt

Sorbus sativa C. B. Pin. 415. *Sorbus J. B. 1. 59. Dod. Pempt. 803.*

Sorbus sativa, magno fructu nonnihil turbinato, rubro. *Sorbus Acanthis & Catanensis, fructu apprimè majori ac suaviori, nonnihil turbinato, maxima ex parte rubro H. Cathol.*

Sorbus sativa, magno fructu turbinato, pallidè rubente. *Sorbus sativa, fructu ad petiolum turbinato, majori, ex albo pallidulo, rubro H. Cathol.*

Sorbus sativa, fructu Pyriformi, medio, rubente *H. Cathol.*

Sorbus sativa, fructu ovato, medio, rubente *H. Cathol.*

Sorbus sativa, fructu serotino, minori, turbinato, rubente. *Sorbus sativa*, *Novembrina*, fructu minori parumper turbinato, ac rubente, illepido sapore, ficciori medullâ *H. Cathol.*

Sorbus sativa, fructu turbinato, omnium minimo. *Sorbus sativa*, *Octobrina* fructu omnium minimo, multo minori, petiolum versus angustiato, viridi, altera parte rubente, aut pallente gustu dulciculo *H. Cathol.*

Sorbus aucuparia J. B. 1. 62. *Sorbus sylvestris*, foliis domestica similis C. B. Pin. 415. *Sorbus sylvestris*, Alpina *Lob. Icon.* 107.

GENUS V.

Malus. Pommier.

Tab. 406.

MALUS est plantæ genus, flore A, rosaceo, plurimis scilicet petalis B, in orbem positus constante, cujus calyx C, abit deinde in fructum D, carnosum, ferè globosum, plerumque utrinque umbilicatum E, in locamenta divisum F G, seminibusque factum callosis H, & oblongis. His notis addenda est propria Mali facies.

Mali species sunt

Malus flore pleno C. B. Pin. 433. *Poma flore multiplici sive multiflora* *Eyff. Pommier à fleur double.*

Malus pumila, quæ potius frutex, quàm arbor, fructu candido C. B. Pin. 433. *Poma Paradisiaca* *Ruell. de Nat. Stirp. Poma seu Mala præcocia* *Tabern. Icon.* 998. *Pommier de Paradis.*

Malus pumila, quæ potius frutex quàm arbor, fructu rubente C. B. Pin. 433. *Mala præcocia*, *rubra* *Tabern. Icon.* 998.

Malus sylvestris, fructu valde acerbo. *Poma austera* *Car. Steph. Prad. rust.* 146. *Pommes d'Etranguillon. Pommes de bois.*

Malus acido fructu, sylvestris H. R. Par. *Mala sylvestria*, *rubra* C. B. Pin. 433. *Mala sylvestria*, *rubentia* *Tabern. Icon.* 1008. *Poma Malacria* *Ruell. de Nat. Stirp.* 252. *Pommes de Malingre.*

Malus sylvestris, acido fructu albo. *Mala sylvestria*, *minora*, *alba* C. B. Pin. 433. *Malus sylvestris*, *minor* *Tabern. Icon.* 1009.

Malus prægrandis, præcox, tenerima H. R. Par. *Poma Rambura* *Ruell. de Nat. Stirp.* 251. *Pomme de Rambour.*

Malus sativa, fructu maculis vitreis foris & intus notato. *Mala vitrea* *Cord. Hist.* 181. *Pomme de glace.*

Malus sativa, fructu pediculo ferme carente. *Poma Capendua* *Ruell. de Nat. Stirp.* 251. *Poma Capenduta*, *Curtipendia sive Curtipanda* *Car. Steph. Prad. rust.* 147. *Mala Cestiana* quibusdam *Lugd.* 286. *Mala Curtipendula dicta* J. B. 1. 21. *Pomme de Courpendu*, ou *Capendu* ou *Pomme de Bardin.*

Malus sativa, fructu subrotundo, è viridi pallefcente, acido - dulci. *Mala Prasonila* C. B. Pin. 433. *Descript. Poma Renetia* *Car. Steph. rust.* 147. *Renette blanche*, ou *franche.*

Malus sativa, fructu rotundo, è viridi ferrugineo. *Renette grise.*

- Malus fativa, fructu mammoso. *Poma orthomastica* Ruell. de Nat. Stirp. 250.
Pomme tapone.
- Malus fativa, fructu orbiculato, odorato. *Poma orbiculata* Ruell. de Nat. Stirp. 250. *Mala orbiculata seu Epiroica* Lugd. 186. *Pomme Rose.*
- Malus fativa, fructu splendide purpureo. *Malus sapido-fructu*, striis rubris picto H. R. Par. *Mala Apiola & Milerosa* Matth. *Pomme d'Api.*
- Malus fativa, fructu sanguinei coloris ex austero subdulci. *Poma Rubelliana* Ruell. de Nat. Stirp. 252. *Pommes de Rouveau.*
- Malus fativa, fructu magno, rubente, acidissimo, pediculo longo. *Pommes Cousinotes.*
- Malus fativa, fructu magno, intense rubente, Viola odore. *Erythromelon magnum*, Parisiacum J. B. 1. 14. *Calville d'Automne.*
- Malus fativa, fructu magno, dilute rubente & inodoro. *Calville blanche*, ou *Calville d'Été.*
- Malus fativa, fructu rubicundiore, maculis rubiginosis consperso. *Poma Ravelliana* Car. Steph. Præd. rust. 147. *Pommes de Rateau.*
- Malus fativa, fructu turbinato, tenero fugaci. *Poma Passipoma* Ruell. de Nat. stirp. 251. *Passipommes.*
- Malus fativa, fructu oblongo, duro, Castaneæ sapore. *Poma Castinia* Ruell. de Nat. stirp. 252. *Pomme de Chastaigner ou de Marrange.*
- Malus fativa, fructu globofo, partim rubro, partim luteo ex acerbo subdulci. *Poma Francatura* Ruell. de Nat. Stirp. 252. *Pommes de Francatur.*
- Malus fativa, fructu orbiculato, fessili, saporis vinosi. *Oenomelum Wirtembergicum* J. B. 1. 9.
- Malus fativa, fructu pentagono, subacido, stelliformi. *Pomum pentagonum*, perelegans, acido-dulce, urrinque sessile J. B. 1. 10. *Pomme d'étoile.*
- Malus fativa, fructu polygono, saporis vinosi, acidiusculi. *Pomum quadratum* Mont-Belgardensibus, acidum, flavum J. B. 1. 10. *Pommes quarrées.*
- Malus fativa, fructu magno, angulato, saporis vinosi, subacidi. *Oenomelum magnum*, Blienspachianum J. B. 1. 11.
- Malus fativa, fructu magno, pileiformi, è luteo virescente. *Malum turbinatum*, majus, virescens J. B. 1. 12.
- Malus fativa, fructu striato, punctis rubentibus consperso. *Malum striatum* Balnei admirabilis, elegans J. B. 1. 15.
- Malus fativa, fructu partim albo, partim rubello, cum maculis rubentibus. *Malum concharum venerearum modo macularum, dulcacidum* J. B. 1. 18.
- Malus fativa, fructu angulato, dulci, in ore liquefcente. *Mala liquefcentia & sonora dicta, dulcia* J. B. 1. 20.
- Malus fativa, fructu angulato, albo-citrino, fugaci. *Pomum angulosum, albocitrinum, fugax* J. B. 1. 21.
- Malus fructifera, flore fugaci H. R. Par. *Malus non florida dicta* J. B. 1. 21. *Pomme-figue.*

636 INSTITUTIONES REI HERBARIÆ.

Malus fativa, fructu oblongo, è cinereo ferrugineo, saccharato, Anisi odore. *Fenouillet, ou Pomme d'Anis.*

Malus fativa, fructu partim albedo, punctato, partim striis intensè rubris distincto. *Pomme violette.*

Malus fativa, fructu purpureo, duro, saccharato. *Pomme de Jerusalem.*

Malus fativa, fructu sessili, rubro saccharato, suavissimo. *Pomme Drue permein d'Angleterre.*

Malus fativa, fructu oblongo, nonnihil arcuato, candicante, acido-dulci. *Faute-bonisé ou Blandilalie.*

GENUS VI.

Punica. Grenadier.

Tab. 407.

PUNICA est plantæ genus, flore A, rosaceo, plurimis scilicet petalis B, in orbem positis constante: cujus calyx, C, D, campaniformis, multifidus, abit deinde in fructum G, ferè globosum, coronatum H, in plura loculamenta divisum I, acinis K, succi plenis foeta, placentæ M, affixis, membranis tenuissimis distinctis, semine turgentibus ut plurimum oblongo L.

Punicæ species sunt

Punica quæ Malum Granatum fert Cæsalp. 141. *Malus punica, fativa C. B. Pin. 438. Malus punica J. B. 1. 76. Malus Granata sive Punica Tabern. Icon. 1033.*

Punica sylvestris Cord. Hist. 184. *Malus punica sylvestris C. B. Pin. 438.*

Punica fructu dulci. *Malus punica fativa, fructu dulci C. B. Pin. 438.*

Punica fructu mediè quasi saporis. *Malus Punica, fativa, fructu mediè quasi saporis C. B. Pin. 438.*

Punica fativa, fructu majori, granis majoribus Amethystinis, crispis. *Malus punica, fructu pulposo & granis majoribus Amethystinis, crispis, jucundioris saporis H. Cathol.*

Punica fativa, fructu minori, granis minoribus, Amethystinis, crispis. *Malus Punica fructu pulposo, minori, granis minoribus, Amethystinis crispis H. Cathol.*

Punica flore pleno, majore. *Malus punica, flore pleno H. R. Par. Balauſtia Hispanica J. B. 1. 82. Balauſtium Tabern. Icon. 1033. Balauſtia flore pleno, majore C. B. Pin. 438.*

Punica flore pleno, majore, variegato. *Malus Punica, flore pleno, majore, variegato H. R. Par.*

Punica flore pleno, minore. *Balauſtia flore pleno, minore C. B. Pin. 438.*

Balauſtium flore minore, Romanum Eyst.

Punica Americana, nana seu humillima Lign.

GENUS VII.

Rosa. Rosier.

Tab. 408.

ROSA est plantæ genus, flore A, ex plurimis petalis B, in orbem positis constante, cujus calyx C, foliatus abit deinde in fructum D, subrotundum.

vel oblongum E, carnosum, unicapularem FG, feminibusque foetum H I, ut plurimum angulatis & villosis.

Rosæ species sunt

Rosa rubra, simplex C. B. Pin. 481. *Rosa rubra, flore simplici ferè J. B. 2. 34. Rosa Damascena Lob. Icon. 206.*

Rosa rubra, multiplex C. B. Pin. 481. *Rosa rubra, flore valde pleno & semipleno J. B. 2. 34. Rosa Milefia, flore rubro, pleno Eyf.*

Rosa ex rubro nigricante flore pleno Eyf.

Rosa rubicunda, quæ non omnino dehisceat ut Plinii Græcula Cam. Hort.

Rosa rubra, pallidior C. B. Pin. 481. *Rosa holosericea Lob. Icon. 207.*

Rosa rubra, pallidior, flore pleno H. R. Monsp.

Rosa saturatius rubens C. B. Pin. 481. *Rosa purpurea sive in rubro nigricans Cam. Hort.*

Rosa purpurea C. B. Pin. 481. *Rosa provincialis, major Tabern. Icon. 1084.*

Rosarubello flore majore, multiplicato, sive pleno, incarnata vulgè J. B. 2. 36.

Rosa purpurea, flore simplici H. R. Par.

Rosa versicolor C. B. Pin. 481. *Rosa Pranesina, alba & versicolor J. B. 2.*

37. Rosa versicolor Clus. Hist. 114.

Rosa Anglica, versicolor Pass.

Rosa Basilica ex albedo colore & rubello varia D. de Bertinieres Joncq.

Hort. La Mipartie.

Rosa Chipiana seu Rosa Pimpinellæ foliis, minor, nostras, flore eleganter variegato Scot. Illustr. Part. 2. 46.

Rosa maxima, multiplex C. B. Pin. 481. *Rosa Hollandica, rubella, plena, quibusdam Centifolia, spinoso frutice J. B. 2. 37. Rosa Centifolia, Batavica Clus. Hist. 113.*

Rosa multiplex, media C. B. Pin. 482. *Rosa Centifolia, Batavica, altera J. B. 2. 38. Rosa Centifolia, Batavica, ij. Clus. Hist. 114.*

Rosa alba, vulgaris, major. C. B. Pin. 482. *Rosa candida, plena & semiplena J. B. 2. 44. Rosa alba Tabern. Icon. 1083.*

Rosa flore albo, pleno Eyf.

Rosa alba, minor C. B. Pin. 482. *Rosa lacteola J. B. 2. 45. Rosa lacteola, quæ Centifolia Plinii videtur Eyf.*

Rosa moschata, major J. B. 2. 45. *Rosa moschata major species Lob. Icon. 208.*

Rosa moschata, simplici flore C. B. Pin. 482. *Rosa moschata minor, flore simplici J. B. 2. 45. Rosa muscata, alba Tabern. Icon. 1086.*

Rosa moschata, flore pleno C. B. Pin. 482. *Rosa moschata, minor, flore pleno J. B. 2. 47. Rosa muscata, alba, multiplex Tabern. Icon. 1086.*

Rosa moschata, sempervirens C. B. Pin. 482. *Rosa sempervirens Clusio J. B. 2. 48. Rosa sempervirens, flore prorsus nivei candoris Clus. Hist. App. Alt.*

Rosa spinis carens, flore majore C. B. Pin. 482. *Rosa Acanthos, flore pleno, coloris rubelli J. B. 2. 35. Rosa sine spinis Tabern. Icon. 1085.*

Rosa sine spinis, flore minore C. B. Pin. 482. *Rosa sine spinis, colore penè*

- secum vini rubri J. B. 2. 35. *Rosa sine spinis altera Clus. Hist. 115.*
Rosa folio crispo, flore rubello, five incarnato J. B. 1. 37. Rosa folio sub-
rotundo & crispo C. B. Pin. 482.
Rosa sylvestris, vulgaris, flore odorato, incarnato C. B. Pin. 483. Rosa
sylvestris, alba, cum rubore, folio glabro J. B. 2. 43. Rosa sylvestris Ta-
bern. Icon. 1088.
Rosa sylvestris, flore majore & rubente C. B. Pin. 483. Rosa sylvestris,
flore rubro Eysf.
Rosa canina, duplicato flore, Burdigalensis quorundam H. R. Par.
Rosa sylvestris, flore pleno C. B. Pin. 483. Rosa Eglantina, flore pleno J. B.
2. 43. Rosa sylvestris, odorata, flore multiplici Lob. Icon. 210.
Rosa sylvestris, foliis odoratis C. B. Pin. 483. Rosa foliis odoratis, Eglan-
rina dicta J. B. 2. 41. Rosa Eglanteria Tabern. Icon. 1087.
Rosa sylvestris, odoratissimo, rubro flore C. B. Pin. 483. Rosa sylvestris,
rubella, parvo frutice J. B. 2. 35. Rosa sylvestris genus tertium Trag.
988.
Rosa sylvestris, odorata, albo flore C. B. Pin. 483. Rosa humilis, flore al-
bo Clusii J. B. 2. 45. Rosa quarta an Gracula Plinii? Clus. Hist. 116.
Rosa odore Cinnamomi, simplex C. B. Pin. 483. Rosa Cinnamomea, flo-
ribus subrubentibus, spinosa J. B. 2. 39. Rose de Canelle Lob. Icon.
209.
Rosa odore Cinnamomi, flore pleno C. B. Pin. 483. Rosa minor, rubello
multiplicato flore, asperis spinis armata J. B. 2. 38. Rosa Cinnamomea,
pleno flore Clus. Hist. 115.
Rosa minor, rubello flore, quæ vulgò à mense Maio Maiialis dicitur C.
B. Pin. 483. Rosa rubello flore parvo, simplici, non spinosa J. B. 2. 39.
Rosa Provincialis, minor Tabern. Icon. 1085.
Rosa lutea, simplex C. B. Pin. 483. Rosa lutea J. B. 2. 47. Tabern. Icon.
1087.
Rosa lutea, multiplex C. B. Pin. 483. Rosa lutea, flore pleno J. B. 2.
48. Rosa flava, plena Clus. Hist. 114.
Rosa campestris, spinosissima, flore albo, odoro C. B. Pin. 483. Rosa pu-
mila, spinosissima, foliis Pimpinella glabris, flore albo J. B. 2. 40. Rosa
Duncensis, species nona Dod. Pempr. 187.
Rosa pumila, spinosissima, flore rubro J. B. 2. 41. Cynorrhodon polyac-
anthon Lugd. 127.
Rosa Alpina, pumila, Montis Rosarum, Pimpinellæ foliis minoribus ac
rotundioribus flore minimo, lividè rubente H. Cathol.
Rosa sylvestris, pumila, rubens C. B. Pin. 483. Rosa pumila, Pannonica,
flore rubello J. B. 2. 35. Rosa sexta sive pumila Clus. Hist. 117.
Rosa sylvestris, pomifera, major C. B. Pin. 484. Rosa pomo spinoso, folia
birfuto J. B. 2. 38.
Rosa arvensis, candida C. B. Pin. 484. Rosa sylvestris, folio glabro, flore
plano albo J. B. 2. 44. Rosa sylvestris quarta species Trag. 988.
Rosa campestris, repens alba C. B. Pin. 484. Cynobatos sive Cynorrhodos,
3. Cord. in Diosc. 19.

- Rosa minima J. B. 1. 41.
 Rosa, campestris, spinis carens, biflora C. B. Pin. 484. *Rosa Græca* &
Cynorrhodon læve Lugd. 126.
 Rosa omnium Calendarum H. R. Par. *Roses de tous les mois*.
 Rosa omnium Calendarum, flore albo H. R. Monsp.
 Rosa omnium Calendarum, flore pleno, carneo D. Boutin Joncq. Hort.
 Rosa omnium Calendarum, flore simplici, purpureo D. Boutin Joncq. Hort.
 Rosa punicea Corn. 11. *Rosa sylvestris*, *Austriaca*, flore phaniceo Park.
Theat. 1019.
 Rosa inapertis floribus, alabastro crassiore, Francofurtensis quibusdam H.
 R. Par. *Rose à gros cul*.
 Rosa sylvestris, fructu majore, hispido Raii Synopf. 296.

GENUS VIII.

Grossularia. Groselier.

GROSSULARIA est plantæ genns, flore A B, rosaceo, plurimis scilicet petalis C, 1. 2. 3. 4. 5. in orbem positis constante, in incisuris calycis D, monophylli & pelviformis nascentibus. Hujus autem posterior pars E, abit deinde in baccam F, globosam vel ovatam, mollem, seminibus factam G, exiguis H.

Tab. 409.

- Grossulariæ species sunt
 Grossularia simplici acino vel spinosa sylvestris C. B. Pin. 455. *Uva crispa*
sive Grossularia J. B. 1. 47. *Uva crispa* Dod. *Pempt.* 748.
 Grossularia spinosa, sativa C. B. Pin. 445. *Grossularia majore fructu* Clus.
Hist. 120.
 Grossularia spinosa sativa, altera, foliis latioribus C. B. Pin. 445. *Grossularia spinosa*, fructu obscure purpurascente J. B. 1. 48. *Grossularia fructu obscure purpurascente* Clus. *Hist.* 120.
 Grossularia simplici acino, caruleo, non spinosa C. B. Pin. 455.
 Grossularia sive Uva crispa alba, maxima, rotunda H. Edinb.
 Grossularia maxima, subflava, oblonga H. Edinb.
 Grossularia fructu quasi gemino, sine acino H. Edinb.
 Grossularia multiplici acino, sive non spinosa, hortensis rubra sive Ribes officinarum C. B. Pin. 455. *Ribes vulgare*, *acidus*, *ruber* J. B. 2. 97. *Ribes fructu rubro* Dod. *Pempt.* 749.
 Grossularia hortensis, majore fructu rubro C. B. Pin. 455. *Ribes flore rubente* J. B. 2. 98. *Ribes ij. genus amplioribus foliis & majore fructu* Clus. *Hist.* 119.
 Grossularia hortensis, majore fructu albo H. R. Par.
 Grossularia distinctis baccis C. B. Pin. 455. *Ribes polyacarpus* Clus. *Hist.* 120. *Ribes monocarpus* J. B. 2. 98.
 Grossularia hortensis, fructu margaritis simili C. B. Pin. 455. *Ribes vulgare*, *acidus*, *albus* baccas ferens J. B. 2. 98. *Ribes vulgare albo fructu* Clus. *Hist.* 120.
 Grossularia vulgaris, fructu dulci C. B. Pin. 455. Clus. *Hist.* 120. *Ribes Alpinus*, *dulcis* J. B. 2. 98.

Grossularia non spinosa, fructu nigro, majore C. B. Pin. 455. *Ribes vitigum vulgò dictum, folio olente J. B. 2. 98. Ribesum fructu nigro Dod. Pempt. 749.*

Grossularia non spinosa, fructu nigro, minore C. B. Pin. 455.

Grossularia Americana, Plantaginis folio amplissimo Plum.

Grossularia Americana, Plantaginis folio lato, fructu minimo, cæruleo Plum.

Grossularia Americana, Plantaginis folio angustiore, hirsuto Plum.

Grossularia Americana, Plantaginis folio glabro, flore roseo Plum.

G E N U S I X.

Myrtus. *Mirte.*

Tab. 409.

MYRTUS est plantæ genus, flore A, rosaceo, plurimis scilicet petalis B, in orbem positis constante, cujus calyx C, abit deinde in baccam D, Oliveformem, coronatam E, in tria loculamenta divisam F, seminibusque fetam G, ut plurimum reniformibus.

Myrti species sunt

Myrtus latifolia, Romana C. B. Pin. 468. *Myrtus altera Dod. Pempt. 772.*

Myrtus latifolia, Bætica, 1. vel foliis Laurinis C. B. Pin. 469. *Myrtus Bætica, latifolia, domestica J. B. 1. 511. Clus. Hist. 65.*

Myrtus latifolia, Bætica 2, vel foliis Laurinis, confertim nascentibus C. B. Pin. 469. *Myrtus Bætica, latifolia, exotica Clus. Hist. 64.*

Myrtus latifolia, Belgica C. B. Pin. 469. *Myrtus latifolia, Belgica, fortè Romana J. B. 1. 512. Myrtus media Clus. Hist. 67.*

Myrtus communis, Italica C. B. Pin. 468. *Myrtus vulgaris, sylvestris J. B. 1. 510. Cam. Hort.*

Myrtus communis, Italica, baccis albis H. R. Monsp.

Myrtus angustifolia, Bætica C. B. Pin. 469. *Myrtus exotica angustifolia J. B. 1. 511. Myrtus Bætica, angustifolia Clus. Hist. 66.*

Myrtus sylvestris, foliis acutissimis C. B. Pin. 469. *Myrtus Bætica, sylvestris Clus. Hist. 66.*

Myrtus foliis minimis & mucronatis C. B. Pin. 469. *Myrtus angustifolia, minor J. B. 1. 513. Myrtus domestica, fructu albo Clus. Hist. 67.*

Myrtus minor, vulgaris C. B. Pin. 469. *Lob. Icon. 127. Myrtus Tarentina Clus. Hist. 67. J. B. 1. 512.*

Myrtus minor, vulgaris, foliis ex luteo variegatis H. L. Bar.

Myrtus Hispanica, latifolia, fructu albo.

SECTIO IX.

De Arboribus & Fruticibus flore rosaceo, cujus calyx abit in fructum officulis foetum.

GENUS I.

Cornus. *Cornouïller.*

CORNUS est plantæ genus, flore ABC, rosaceo, plurimis scilicet petalis D, in orbem positis constante, cujus calyx E, deinde abit in fructum F, Olivaformem, vel globosum, mollem, carnosum, officulum condentem G, in duoloculamenta divisum H, nucleis foeta I.

Tab. 418.

Corni species sunt

Cornus hortensis, mas C. B. Pin. 447. *Cornus sativa seu domestica* J. B. 210. *Cornus Clus. Hist.* 12.

Cornus hortensis, mas, fructu ceræ colore C. B. Pin. 447.

Cornus hortensis, mas, fructu albo C. B. Pin. 447.

Cornus hortensis, mas fructu saturatiùs rubente, cum officulo crassiore & brevior C. B. Pin. 447.

Cornus sylvestris, mas C. B. Pin. 447. *Cornus mas, pumilio Clus. Hist.* 12.

Cornus foemina C. B. Pin. 447. *Lob. Icon.* 169. *Cornus femina, putata Virga sanguinea* J. B. 1. 214. *Sanguin.*

Cornus foemina, foliis variegatis H. L. Bat.

GENUS II.

Mespilus. *Nestier.*

MESPILUS est plantæ genus, flore A, rosaceo, plurimis scilicet petalis B, in orbem positis constante, cujus calyx C, foliatus D, abit deinde in fructum E, fere globosum, coronatum F, carnosum, mollem, unicapsularem G, officula condentem H, nucleo foeta I, oblongo K.

Tab. 418.

Mespili species sunt

Mespilus Germanica, folio Laurino, non ferrato sive Mespilus sylvestris C. B. Pin. 453. *Mespilus vulgaris* J. B. 1. 69. *Mespilus Dod. Pempt.* 801.

Mespilus folio Laurino, major C. B. Pin. 453. *Mespilus domestica* Lob. *Icon.* 166.

Mespilus folio Laurino, major, fructu præcoci, sapidiore, oblongo, leviori seu rariore substantiâ H. Cathol.

Mespilus folio Laurino, major, fructu minori, rariore substantiâ H. Cathol.

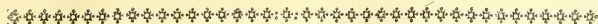
Mespilus fructu medio, è rotundo oblongo, austeriore insulso, coronâ clausâ H. Cathol.

M M m m

642 INSTITUTIONES REI HERBARIÆ.

- Mespilus Apii folio laciniato C. B. Pin. 453. *Mespilus Aronia veterum J. B. 1. 67. Mespilus Aronia Dod. Pempt. 801. Azerolier ou Azerolier.*
- Mespilus Apii folio laciniato, flore pleno H. L. Bat.
- Mespilus Apii folio laciniato, fructu majore, intensius rubro, gravioris saporis H. Cathol.
- Mespilus Apii folio laciniato, fructu ex albo lutescente, minori H. Cathol.
- Mespilus Apii folio laciniato, agrios, fructu minori, ex albo lutescente, umbilicum versus turbinato H. Cathol.
- Mespilus Canadensis, Sorbi torminalis facie. *Mespilus Apii folio, Virginia-na, horrida, fructu amplo, coccineo Pluk. Tab. 46. fig. 4.*
- Mespilus aculeata, Pyrifolia, denticulata, splendens, fructu insigni, rutilo, Virginienfis Pluk. Tab. 46. fig. 1.
- Mespilus Apii folio, sylvestris, spinosa sive Oxyacantha C. B. Pin. 454. *Oxyacantha vulgaris sive Spinus albus J. B. 1. 49. Oxyacanthus sive spina acuta Dod. Pempt. 751. Epine blanche. Aubepin.*
- Mespilus spinosa, sive Oxyacantha flore pleno. *Oxyacantha sive spina alba, flore pleno Munt. Hist. 186. Epine blanche à fleur double.*
- Mespilus aculeata, Amygdali folio. *Oxyacantha Dioscoridis sive spina acuta, Pyri folio C. B. Pin. 454. Pyracantha quibusdam J. B. 1. 51. Rhamnus tertius Dioscoridis Lob. Icon. 182.*
- Mespilus Apii folio, sylvestris, triphylla, sterilis, robustioribus spinis H. Cathol.
- Mespilus sylvestris, spinosa, hirsuta, Apii folio palmato, fructu majori H. Cathol.
- Mespilus folio rotundiori, fructu nigro, subdulci. *Alni effigie, lanato folio minor C. B. Pin. 452. Viris Ideæ iij. Clus. Hist. 62. Amelanchier.*
- Mespilus folio subrotundo, fructu rubro. *Coronaster, folio rotundo, non serrato C. B. Pin. 452. Coronaster J. B. 1. 73.*
- Mespilus Americana, folio lato, subtus spinoso, fructu rubro Plum.

CLASSIS XXII.

DE

ARBORIBUS ET FRUTICIBUS,

Flore papilionaceo.

SECTIO I.

De Arboribus & Fruticibus, flore Papilionaceo, foliis singularibus, alterno aut verticillato ordine dispositis.

GENUS I.

Genista. Genet.

GENISTA est planta genus, flore A, papilionaceo, cujus pistillum B, quod surgit è calyce C, abit deinde in filiquam D, planam, in duas partes dehiscentem E F, seminibusque foetam G, quasi reniformibus. His notis addenda sunt folia HI, alterno aut verticillato ordine nascentia. Tab. 414

Genistæ species sunt

Genista Juncea J. B. 1. 395. *Spartium arborescens, seminibus Lenti similibus* C. B. Pin. 396. *Spartium Dioscorideum, Narbonense & Hispanicum* Lob. Icon. 91. *Genêt d'Espagne.*

Genista Hispanica, pumila, odoratissima.

Genista tinctoria, Germanica C. B. Pin. 395. *Tinctorius flos* J. B. 1. 391. *Genista tinctoria* Dod. Pempt. 763.

Genista tinctoria, Germanica, foliis angustioribus C. B. Pin. 395.

Genista tinctoria, frutescens, foliis incanis C. B. Pin. 395. *Genistella tinctoria, Hispanica* J. B. 1. 392. *Genista tinctoria, Hispanica* Clus. Hist. 101.

Genista tinctoria, latifolia, Lucensis J. B. 1. 392.

Genista tinctoria, Lusitanica, maxima. *Piurna Lusitanorum.*

Genista Lusitanica, parvo flore luteo.

Genista humilior, Pannonica. *Chamagenista foliis Geniste vulgaris* C. B. Pin. 395. *Chamagenista* 1. Clus. Hist. 103.

Genista ramosa, foliis Hyperici C. B. Pin. 395. *Genistella pilosa* J. B. 1. 393. *Genista minima* Lugd. 173.

Genista radiata five stellaris J. B. 1. 399.

Genista five Spartum purgans J. B. 1. 404.

M M m m ij

644. INSTITUTIONES REI HERBARIÆ.

- Genista Africana, frutescens, Rusci nervosis foliis Oldenl. *Planta leguminosa Æthiopica, foliis Rusci Breyn. Cent. 1. 69.*
 Genista Africana, frutescens, Rusci angustis foliis Oldenl.
 Genista Africana, Lavandulæ folio Oldenl.
 Genista Africana, Juncea, floribus cæruleis, foliis minimis Oldenl.
 Genista Africana, minima, foliis Myrti in exquisitum mucronem desinentibus Oldenl.
 Genista Africana, Rorismarini foliis, flore aureo Oldenl.
 Genista Africana, arborescens, argenteâ lanugine pubescens Oldenl.
 Genista Africana, frutescens, spicata, purpurea, foliis angustissimis Oldenl.
 Genista Africana, frutescens, foliis Tarton-raire, flore purpureo Oldenl.
 Genista Africana, Laricis foliis longioribus & lanuginosis Oldenl.
 Genista Africana, Laricis foliis crassioribus & hirsutis Oldenl.
 Genista Africana, frutescens, spicata, Laricis foliis Oldenl.
 Genista Africana, frutescens, capitata Laricis foliis Oldenl.
 Genista Africana, spicata, lutea, foliis Laricis Oldenl.
 Genista Africana, frutescens, capitulis lanuginosis, Laricis brevissimo folio Oldenl.
 Genista Africana, frutescens, Laricis incanis foliis Oldenl.
 Genista Africana, Camphoratæ folio, floribus luteis, minimis Oldenl.
 Genista Africana, foliis Gallii Oldenl.
 Genista Africana, Dorycnii facie Oldenl.

GENUS II.

Crotalaria. *Crotalaire.*

CROTALARIA est plantæ genus, à Genista diversum siliquarum formâ, quæ turgent Anonidis more, ab Anonide verò differt foliis singularibus.

Crotalariæ species sunt

- Crotalaria Asiatica, folio singulari, verrucoso, floribus cæruleis H. L. Bat.
 Crotalaria Asiatica, folio singulari, cordiformi, floribus luteis H. L. Bat.
 Crotalaria hirsuta, minor, Americana, sagittata H. L. Bat.
 Crotalaria Africana, Styracis folio, flore cæruleo. *Genista arborescens, Africana, Styracis folio, flore cæruleo H. L. Bat.*
 Crotalaria Americana, Ari folio sagittato, flore purpurascente Plum.
 Crotalaria Indiæ Orientalis, Nummulariæ folio, floribus & siliquis minimis.
 Crotalaria Americana, Afari folio. *Phaseolus minimus, perennis, Americanus, flore luteo, foliis Afari lanuginosis, solitariis Breyn. Prodr. 2.*

GENUS III.

Spartium.

Tab. 412.

SPARTIUM est plantæ genus, flore A, papilionaceo, cujus pistillum C, quod surgit è calyce B, abit deinde in siliquam D G, brevem, subrotundam, rurgidulam, semine octam E H, ut plurimum reniformi F.

A. B. C. D. E. F. G. H.

Spartii species sunt

- Spartium alterum, monospermon, femine reni simili C. B. Pin. 396. *Spartium Hispanicum*, lobis rotundiusculis, flore luteo J. B. 1. 397. *Spartium ij*, *Hispanicum Clus. Hist.* 102.
 Spartium 3, flore albo C. B. Pin. 396. *Spartium Hispanicum*, flore candido J. B. 1. 398, *Spartium iij*, *Hispanicum Clus. Hist.* 103.
 Spartium Americanum, Portulacæ foliis, aculeatum, Ebeni materie Plum.
 Spartium Americanum, scandens, Citri foliis, floribus albis, ad nodos confertim nascentibus Plum.

GENUS IV.

Genista-Spartium.

GENISTA-SPARTIUM est plantæ genus à Genista & Spartio aculeis distinctum. Tab. 412.

Genistæ-Spartii species sunt

- Genista-Spartium spinosum, majus, primum, flore luteo C. B. Pin. 394. *Aspalathus secunda*, *Monspelienſis J. B. 1. 402.* *Genista-Spartium spinosum, majus, Lob. Icon.* 82.
 Genista-Spartium spinosum, majus, secundum, flore pallido C. B. Pin. 394 *Aspalathus alter, ij, Clus. Hist.* 106.
 Genista-Spartium spinosum, majus, tertium, hirsutum C. B. Pin. 394 *Aspalathus alter, iij. Clus. Hist.* 106. *Aspalathus Abrotani facie, incana J. B. 1. 403.*
 Genista-Spartium spinosum, majus, tenuius & glabrum H. R. Par.
 Genista-Spartium spinosum, minus C. B. Pin. 394. *Aspalatho Monspeliano affinis, Scorpius ij. Clusio J. B. 1. 403.* *Scorpius ij. Clus. Hist.* 107.
 Genista-Spartium minus, saxatile, aculeis horridum. *Spartium aphyllon, fruticosum, Junceis aculeis, lanatis capitulis Adv.* 409.
 Genista-Spartium majus, brevioribus & longioribus aculeis. *Genista spinosa, major, brevibus aculeis C. B. Pin. 394.* *Genistella spinosa affinis. Nepa quibusdam J. B. 1. 400.* *Scorpius 1. Clus. Hist.* 106.
 Genista Spartium minus, Germanicum. *Genista spinosa, minor, Germanica C. B. Pin. 395.* *Genista aculeata, foliosa J. B. 1. 399.* *Genistella Dod. Pempt.* 760.
 Genista Spartium minus, Anglicum. *Genistella minor, Aspalathoides, vel Genista spinosa, Anglica C. B. Pin. 395.* *Genistella minor, Aspalathoides J. B. 1. 401.*
 Genista-Spartium, Montis ventosi. *Genistella Montis ventosi, spinosa J. B. 1. 400.* *Genista spinosa, minor, Hispanica, villosissima C. B. Pin. 395.*
 Genista Spartium Hispanicum, lanuginosum, longissimis & tenuissimis aculeis tridentatis munitum.
 Genista-Spartium Lusitanicum, lanuginosum, aculeis tridentatis, longioribus munitum.
 Genista-Spartium Lusitanicum, aculeis tridentatis brevioribus munitum.
 M. M. m. m. iij.

- Genista-Spartium Lusitanicum, brevissimis, crassioribus, tridentatis, incurvis aculeis munitum,
 Genista-Spartium Lusitanicum, aculeis brevissimis castis munitum.
 Genista-Spartium Lusitanicum, densissimis aculeis horridum, glomerato flore.
 Genista-Spartium Lusitanicum, argenteum, validissimis aculeis munitum, copioso flore. *Erinacea altera Lusitanica V. Lusit.*
 Genista-Spartium Lusitanicum, majus & spinosius, spicato flore.
 Genista-Spartium Algarviese, humilius, parvo flore.
 Genista-Spartium Lusitanicum, minus, spicato flore.
 Genista-Spartium Lusitanicum, siliquâ falcatâ.

GENUS V.

Erinacea.

ERINACEA est plantæ genus, à Genista-Spartio diversum, quod aculeis densis Erinaceum seu Hystricem referat.

Erinacæ species sunt

- Erinacea Hispanica. *Erinacea Clus. Hist. 107. Genista Erinacea J. B. 1. 403.*
Genista-Spartium spinosum, foliis Lenticula, floribus ex caruleo purpurascens C. B. Pin. 394.
 Erinacea Cretica. *Echinus id est Tragacantha altera P. Alp. Exot. 56.*

GENUS VI.

Genistella.

Tab. 413.

GENISTELLA est plantæ genus, à Genista diversum foliis quadam veluti articulatione sibi invicem innascentibus.

Genistellæ species sunt

- Genistella herbacea sive Chamæspartium J. B. 1. 393. *Chamagenista sagittalis C. B. Pin. 395. Chamagenista ij. Clus. Hist. 104.*
 Genistella herbacea, platyphyllos J. B. 1. 394. *Chamagenista caule foliato C. B. Pin. 396. Chamagenista peregrina Clus. Hist. 104.*
 Genistella fruticosa, Lusitanica, latifolia.
 Genistella fruticosa, Lusitanica, angustifolia.

GENUS VII.

Silicuastrum. Guainier.

Tab. 414.

SILICUASTRUM est plantæ genus, flore papilionaceo A, alis tamen B C, vexillo D, supereminentibus, carinâque E, ex duobus petalis F, compositâ: pistillum autem H, staminibus I, obvolutum, ex calyce G, emergens abit deinde in siliquam K, planam, membranaceam, seminibus foctam L M, quasi reniformibus N. His notis addenda sunt folia alterno ordine disposita.

Siliquaſtri ſpecies ſunt

Siliquaſtrum Caſt. Dur. 415. *Judaica arbor* J. B. 1. 433. *Siliqua ſylveſtris*, *rotundifolia* C. B. Pin. 402. *Arbor Juda* Dod. Pempt. 786. *Arbre de Judas*.

Siliquaſtrum flore albo. *Arbre de Judas à fleur blanche*.

Siliquaſtrum amplioribus ſiliquis & foliis acuminatis.

Siliquaſtrum Canadenſe. *Siliqua ſylveſtris*, *rotundifolia*, *Canadenſis* H. R. Par.

SECTIO II.

De Arboribus & Fruticibus, flore leguminoſo, folio terno ſingulis pediculis innafcente.

GENUS I.

Anagyris. *Bois puant*.

ANAGYRIS eſt plantæ genus, flore A, papilionaceo, cujus vexillum cæteris petalis longe brevius eſt: piſtillum autem B, quod furgit è calyce C, abit deinde in ſiliquam D, Phafeoli ſiliquæ æmulam, feminibus ſætam E F, ut plurimum reniformibus GH. His notis addenda ſunt folia terna ſingulis pediculis innafcentia.

Tab. 415.

Anagyridis ſpecies ſunt

Anagyris fœtida C. B. Pin. 391. *Anagyris vera*, *fœtida* J. B. 1. 364.

Anagyris Dod. Pempt. 785.

Anagyris fœtida, Cretica, oblongis foliis, luteis floribus Barr. Icon.

GENUS II.

Cytifus. *Citife*.

CYTISUS eſt plantæ genus, flore AB, papilionaceo, è cujus calyce C, furgit piſtillum D, quod deinde abit in ſiliquam EI, planam, in duas partes dehifcentem FG, KL, feminibusque ſætam HM, planis & oblongis. His notis addenda ſunt folia terna N, ſingulis pediculis innafcentia, Fœni-Græci aut Loti trifoliæ æmula, ut ait Dioſcorides.

Tab. 416.

Cytiſi ſpecies ſunt

Cytiſus hirsutus J. B. 1. 372. *Cytiſus foliis ſubrufa lanugine hirsutis* C. B. Pin.

390. *Cytiſus* iij. Cluſ. Hiſt. 94.

Cytiſus incanus, ſiliquâ longiore C. B. Pin. 390. *Cytiſus tob.* Icon. 45.

Cytiſus hirsutus, flore luteo purpuraſcente C. B. Pin. 390. *Cytiſus magnus*, flore luteo purpuraſcente Pon. Bald. Ital. 148.

Cytiſus minoribus foliis, ramulis tenellis, villoſis C. B. Pin. 390. *Cytiſus*

Hiſpanicus primus Cluſii, folio vireſcente J. B. 1. 369. *Cytiſus* i. Cluſ. Hiſt. 94.

Lib. 3. cap. 113.

- Cytifus glabris* subrotundis, pediculis brevissimis C. B. Pin. 390. *Cytifus glaber*, *siliquâ lata* J. B. 1. 373. *Cytifus v. rotundifolius* Tabern. Icon. 1095.
- Cytifus glaber*, viridis C. B. Pin. 390. *Cytifus ij.* Tabern. Icon. 1094.
- Cytifus glaber*, nigricans C. B. Pin. 390. *Cytifus Gesneri*, cui flores ferè *spicati* J. B. 1. 370. *Cytifus iij.* Clus. Hist. 95.
- Cytifus foliis incanis*, angustis, quasi complicatis C. B. Pin. 390. *Cytifus montis Calcaris* J. B. 1. 370. & *Cytifus Hispanicus* Clusii secundus Æjusd. *Cytifus ij.* Clus. Hist. 94.
- Cytifus Alpinus*, latifolius, flore racemoso, pendulo. *Anagyris non fetida*, major vel *Alpina* C. B. Pin. 391. *Laburnum arbor trifolia* *Anagyridi similis* J. B. 1. 361.
- Cytifus Alpinus* latifolius, flore racemoso, pendulo, foliis variegatis. *Anagyris non fetida*, major, *Alpina*, foliis ex albo & viridi eleganter variegatis *Almag.* Bot.
- Cytifus Alpinus*, angustifolius, flore racemoso, pendulo longiori. *Anagyris non fetens*, minor C. B. Pin. 391. *Eghelo* Dod. Pempt. 785.
- Cytifus Alpinus*, flore racemoso, pendulo, breviori. *Anagyris non fetida*, latifolia, floribus densius congestis in breviorē uvam Schol. Bot.
- Cytifus spicatus*, flore purpureo Cat. Georg. à Tur. *Cytifus præcox*, *spicatus*, rubello flore, caule rubro *Bocc. Mus. Part. 2.* 31. *Tab.* 19.
- Cytifus Africanus*, argenteus, flore atto-purpureo Oldenl.
- Cytifus spinosus* H. L. Bat. *Acacia trifolia* C. B. Pin. 392. *Aspalathus secunda trifolia*, quæ *Acacia secunda* Matthioli, *trifolia* J. B. 1. 375. *Acacia altera* Dod. Pempt. 753.
- Cytifus humilis*, argenteus, angustifolius. *Trifolium argentatum*, floribus luteis J. B. 2. 359. *Lorus fruticosus*, *incanus*, *siliquosus* C. B. Pin. 332. *Lotus asperior*, *fruticosa*. *Lotus Narbonensis*, *incana* Lob. Icon. 41.
- Cytifus glutinosus*, omnium minimus. *Trifoglio sassatile*, glutinoso *Zan. Hist.* 202.
- Cytifus argenteus* Linifolius Insularum Stœchadum. *Cytifus Insularum Stœchadum*, foliis oblongis, angustis, subtus argenteis Schol. Bot.
- Cytifus Monspeulanus*, Medicæ folio, siliquis densè congestis & villosis.
- Cytifus Hispanicus*, procerior, *Anagyridis* folio, floribus glomeratis.
- Cytifus Hispanicus*, humilior, floribus glomeratis.
- Cytifus Lusitanicus*, Medicæ folio, floribus in foliorum alis.
- Cytifus Lusitanicus*, foliis minimis, argenteis. parvo flore albo.
- Cytifus Lusitanicus*, foliis exiguis, magno flore, siliquis latis & tomentosis.
- Cytifus Africanus*, hirsutus, angustifolius Oldenl.
- Cytifus Americanus*, spinosus, floribus luteis, ad alas nascentibus Plum.
- Cytifus Americanus*, frutescens, sericeus Plum.
- Cytifus* differt à *Genista* foliis ternis, Ab *Anonide* verò siliquis planis *Cytifis* species flore fructuque carentes foliis ternis, singulis pediculis insidentibus dignosci solent maximè si frutescant.

GENUS III.

Cytiso-Genista.

CYTISO-GENISTA est plantæ genus, à Genista & Cytiso diversum, quòd foliis sit partim singularibus, partim ternis.

Cytiso-Genistæ species sunt

Cytiso-Genista scoparia, vulgaris, flore luteo. *Genista angulosa & scoparia* C. B. Pin. 395. *Genista angulosa, trifolia* J. B. 1. 388. *Genista* Dod. Pempt. 761. *Genèr commun.*

Cytiso-Genista scoparia, vulgaris, flore albo.

Cytiso-Genista Lusitanica, foliis Myrti, siliquis tomentosis.

Cytiso-Genista Lusitanica, magno flore.

SECTIO III.

De Arboribus & Fruticibus flore papilionaceo, foliis per conjugationes costæ plerumque innascentibus.

GENUS I.

Pseudoacacia.

PSEUDOACACIA est plantæ genus, flore papilionaceo A, ex cujus calyce B, surgit pistillum C, membranâ fimbriatâ D, obvolutum, quod deinde abit in siliquam E, planam, in duas partes dehiscentem FG, seminibusque fœtam H, reniformibus. His notis addenda sunt folia KL, veluti per conjugationes costæ M, affixa, cui summæ folium impar I, innascitur.

Tab. 418

Pseudoacaciæ species sunt

Pseudoacacia vulgaris. *Arbor siliquosa, Virginensis, spinosa, Lotus nostratus dicta* Park. Theat. 1550.

Pseudoacacia Americana, latifolia, flore roseo Plum.

Pseudoacacia Americana, Fraxini folio, floribus violaceis Plum.

GENUS II.

Colutea. Bagnaudier.

COLUTEA est plantæ genus, flore A, papilionaceo, ex cujus calyce B, surgit pistillum C, quod deinde abit in capsulam D, membranaceam, vesicæ adinstar inflatam, seminibusque fœtam EF, reniformibus G.

Tab. 418.

Coluteæ species sunt

Colutea vesicaria C. B. Pin. 396. J. B. 1. 380. *Colutea* Dod. Pempt. 784.

Colutea vesicaria, vesiculis rubentibus J. B. 1. 380. Descript.

Colutea Æthiopica, flore purpureo Breyn. Cent. 1. 70.

NNnn

650 INSTITUTIONES REI HERBARIÆ.

Colutea humilis, Syriaca, flore violaceo Breyh. Cent. 1. 72.

Colutea Veræ Crucis, vesicaria Prodr. Par. Bar.

GENUS III.

Emerus.

Tab. 418. **E**MERUS est plantæ genus, flore A, papilionaceo, ex cujus calyce C, surgit pistillum B, quod deinde abit in siliquam D, tenuem, seminibus foetam E, ferè cylindraceis F.

Emeri species sunt

Emerus Cæsalp. 117. *Colutea Scorpioides sive siliquosa, major C. B. Pin. 397.*
Colutea Scorpioides, v. elatior Clus. Hist. 97.

Emerus minor. *Colutea siliquosa, minor C. B. Pin. 397. Colutea Scorpioides, humilis J. B. 1. 382. Colutea Scorpioides, v. humilior Clus. Hist. 97.*

Emerus Americanus, siliquâ incurvâ. *Colutea foliis Anil nominatum J. B. 1. 384. Isatis Inaica foliis Rorismarini, Glasfo affinis C. B. Pin. 1130. Indigo.*

GENUS IV.

Coronilla.

Tab. 419. **C**ORONILLA est plantæ genus, flore A, papilionaceo, cujus pistillum C, quod surgit ex calyce B, abit deinde in siliquam D, ex multis partibus quasi articulatione conjunctis compositam, quarum singulæ G, semine turgescent E, oblongo F.

Coronillæ species sunt

Coronilla sive Colutea minima Lob. Icon. 87. *Colutea parva species, Polygala Valeriana Clusii J. B. 1. 383. Polygala altera C. B. Pin. 344.*

Coronilla caule Genistæ fungoso. *Colutea caule Genistæ fungoso J. B. 1. 383.*

Coronilla maritima, glauco folio. *Colutea Scorpioides, maritima, glauco folio C. B. Pin. 397. Prodr. 157.*

Coronilla siliquis & seminibus crassioribus. *Colutea Scorpioides, humilior, siliquis & seminibus crassioribus Mor. Hist. Oxon. Part. 2. 122.*

Coronilla argentea, Cretica. *Colutea Scorpioides, odorata P. Alp. Exot. 17.*

Coronilla minima. *Ferrum equinum Gallicum, siliquis in summitate C. B. Pin. 349. Polygalon Cortusi J. B. 2. 351. Lotus emeaphyllos Dalechampii Lugd. 410.*

Coronilla herbacea, flore vario. *Securidaca dumetorum major, flore vario siliquis articulatis C. B. Pin. 349. Melilotus quinta Tragi J. B. 2. 349.*

Coronilla herbacea, flore vario, pleno D. Vaillant.

GENUS V.

Barba Jovis.

Tab. 419. **B**ARBA JOVIS est plantæ genus, flore A, papilionaceo, cujus pistillum C, quo surgit ex calyce B, abit deinde in siliquam D, brevem & plerumque ovatam, semine foetam E, subrotundo F.

Barbæ Jovis species sunt

Barba Jovis pulchrè lucens J. B. 1. 385. *Jovis Barba* Lugd. 194.

Barba Jovis pumila, villosa, flore globoso, purpureo Breyn. Prodr. 2. *Astragalus villosus, floribus globosis* C. B. Pin. 351. *Astragalus Mospelianno candidior* & *Onobrychis quorundam* J. B. 2. 337. *Astragalus purpureus* Lugd. 1347.

Barba Jovis Lagopoides, Cretica, frutescens, incana, flore spicato, purpureo, amplo Breyn. Prodr. 2. *Ebenus Cretica* P. Alp. Exot. 278.

Barba Jovis Hispanica, incana, flore luteo. *Cytisus incanus, folio medio longiore* C. B. Pin. 390. *Cytisus* vj. *Clus. Hist.* 96.

Barba Jovis Indiæ Orientalis, foliis conjugatis, subtus incanis.

Barba Jovis minor, Lusitana, flore minimo, variegato. *Glaux supina, viminalosa, Lusitana* V. *Lusit.*

Barba Jovis differt à Dorycnio foliorum formâ.

APPENDIX.

Chamælea. *Camelée.*

CHAMÆLEA est plantæ genus, flore A, monopetalo, tripartito, ita ut quandoque ex tribus petalis BC, constante videatur: hujus autem pistillum D, abit deinde in fructum E, tricoccum seu ex tribus officulis F, compositum, tenui cute GH, obvolutis, subrotundis I, semine fecetis K, oblongo L.

Tab. 425.

Chamæleæ species sunt

Chamælea tricoccos C. B. Pin. 462. J. B. 1. 564. *Chamælea* Dod. *Pempt.* 363.

Chamælea tricoccos, Nebrodenfis, nigro-virenti folio Buxi, flore candido H. *Cathol. Supp.* 2.

Ageratum.

AGERATUM est plantæ genus, flore A, monopetalo, personato, infernè tubulato B, supernè in duo veluti labia diviso, quorum superius A, bifidum, inferius verò tripartitum CDE: pistillum autem G, quod surgit ex calyce F, abit deinde in fructum H, oblongum, membranaceum, in duo loculamenta divisum, I, seminibusque fecetum tenuissimis L, placentæ K, affixis.

Tab. 422.

Agerati species sunt

Ageratum serratum, Alpinum, glabrum, flore purpurascente. *Ageratum purpureum* Lugd. 1184. *Ageratum serratum, Alpinum* C. B. Pin. 221. *Ageratum purpureum Dalechampii* J. B. 3. 144.

Ageratum serratum, Alpinum, glabrum, flore albo. *Ageratum serratum, Alpinum, flore albo* H. R. *Par.*

NNnn ij

Ageratum serratum, Pyrenaicum, villosum, flore purpurascente. *Ageratum purpureum*, villosum Mor. H. R. Bles.
Ageratum serratum, Pyrenaicum, villosum, flore albo.
Ageratum Americanum, folio & facie Rapunculi Plum.

Cuscuta. *Cuscute.*

Tab. 422. **C**USCUTA est plantæ genus, flore A B, monopetalo, veluti campaniformi, multifido, ex cujus calyce D, surgit pistillum E, posticæ floris parti C, adinstar clavi infixum, quod deinde abit in fructum F G H I, membranaceum, subrotundum, angulatum (posticâ parte L, perforatâ incumbente capsulæ M, quæ fundum calycis D, occupat) seminibusque fœctum N, tenuissimis.

Cuscutæ species sunt

Cuscuta major C. B. Pin. 219. *Cassuta sive Cuscuta* J. B. 3. 266. *Cassutha Tabern. Icon. 901. Cuscute de Venise.*

Cuscuta minor. *Epithymum sive Cuscuta minor* C. B. Pin. 219. *Epithymum Tabern. Icon. 357. Epithim.*

Coris.

Tab. 423. **C**ORIS est plantæ genus, flore A, monopetalo, personato, posteriori tubulato, anteriori veluti flabelliformi, ex cujus calyce C, surgit pistillum D, posticæ floris parti B, adinstar clavi infixum, quod deinde abit in fructum E, ferè globosum, in multas partes dehiscens F, seminibus fœctum G, subrotundis & in ipso calyce C, reconditum.

Coris speciem unicam novi, cujus varietates sunt

Coris cerulea, maritima C. B. Pin. 280. *Coris Monspeffulana, cerulea* J. B. 3. 434. *Descript. Coris quorundam, flore ex purpura ceruleo Clus. Hist. clxxiiij.*

Coris maritima, flore rubro C. B. Pin. 280. *Coris Monspeffulana, purpurea* J. B. 3. 434. *Coris quorundam, flore purpureo Hist. Clus. clxxiiij.*

Coris maritima, flore albo H. R. Monsp.

Clandestina. *Clandestine.*

Tab. 424. **C**LANDESTINA est plantæ genus, flore A, monopetalo, personato, infernè tubulato, supernè in duo labia diviso, quorum superius B, fornicatum est, inferius verò C, tripartitum: ex calyce autem tubulato pariter D, crenatoque surgit pistillum E, quod infimam floris partem perfodit, abique deinde in fructum F, oblongum, unicapularem G, in duas partes dehiscens, vi elasticâ femina I, subrotunda propellentes.

Clandestinæ speciem unicam novi, cujus varietates sunt

Clandestina flore subceruleo. *Dentaria affinis, altera, acaulos* H. R. Par. *Herbe cachée ou Clandestine de Leon Lugd. Gal. 960.*

Clandestina, flore albo Borel. Obs. 30. Cent. 1.

Melocactus.

MELOCACTUS est plantæ genus, flore A, monopetalo, campaniformi, tubulato, multifido B, calyci C, insidente, qui deinde abit in fructum D, mollem, Olivæ æmulum, carnosum, femine fœtum E, exiguo F. Fructus autem ille in multis speciebus in capitulum quoddam elegans G, colligi solet.

Tab. 425.

Melocacti species sunt

Melocactus Indiæ Occidentalis C. B. Pin. 384. *Echinomelocactus* J. B. 3. 93.

Melocardus Tabern. Icon. 703. *Melon épineux ou Tête à l'Anglois.*

Melocactus purpureus, striis in spiram intortis Plum.

Melocactus Americanus, repens, tetragonus, flore albo, fructu coccineo Plum.

Melocactus Americanus, repens, trigonus, flore albo, fructu violaceo Plum.

Melocactus Americanus, arborefcens, tetragonus, flore exalbido Plum.

Melocactus Americanus, arborefcens, folio striato, spinosissimo, fructu aureo tuberoso, flore albo Plum.

Melocactus Americanus, ex pluribus globulis Opuntia modo nascentibus conflatus, spinosissimus, flore & fructu roseo Plum.

Melocactus Americanus, minimus, lanuginosus, tuberosus Plum.

Melocactus Americanus, monoclonos flore albo, fructu atro-purpureo. *Cereus crassissimus fructu intus & extus rubro* Sloane Cat. Plant. Jam. 196.

Cereus Peruanus, spinosus, fructu rubro, Nuclei magnitudine C. B. Pin. 458.

Cereus Peruvianus Tabern. Icon. 705. *Cierge épineux du Tertre.* 132.

Melocactus Americanus, tuberosus, purpureus, validissimis aculeis munitus Plum.

Melocactus Americanus, arborefcens, trigonus, undulosus, aculeis validis munitus, flore albo, fructu subviridi Plum.

Melocactus Americanus, trigonus, brevibus aculeis munitus, flore albo, fructu coccineo Plum.

Melocactus Americanus, repens, pentagonus, flore albo, fructu rubro Plum.

Ananas.

ANANAS est plantæ genus, auctore Clariff. Plumerio, flore A, monopetalo, infundibuliformi, tripartito, tuberculis embryonis B, innascente. Is autem deinde abit in fructum carnosum C, turbinatum, succi plenum, feminibus fœtum D, exiguis E, veluti reniformibus, calyptra obvolutus F.

Tab. 426. 427.
& 428.

Ananas species sunt

Ananas aculeatus, fructu ovato, carne albida Plum. *Cardus Brasilianus, foliis Aloës* C. B. Pin. 384. *Ananas Acasta* J. B. 3. 95. *Nana fructu sive Yayama* Lugd. 1481.

Ananas aculeatus, fructu pyramidato, carne aurea Plum. *Ananas, Pain de sucre.*

Ananas non aculeatus, Pitta dictus Plum.

NN n n iij

Tithymaloïdes.

TITHYMALOIDES est plantæ genus, flore monopetalo, calceolum quemdam referente, cujus pistillum abit in fructum Tithymali æmulum.

Tithymaloïdis species sunt

Tithymaloïdes frutescens, folio Myrti amplissimo, *Tithymalus Curassavicus*, *Myrtifolius*, flore coccineo, mellifero Par. Bar.

Tithymaloïdes frutescens, folio Anacampferotis Plum.

Tithymaloïdes frutescens, foliis Nerii Plum.

Amaranthoides.

Tab. 419.

AMARANTHOIDES est plantæ genus, auctore Clariss. Plumerio flore flosculoſo, in capitulo um squamatum A, collecto: axi enim B, squamatum innascuntur bina folia C, imbricata D, chelarum Cancrorum æmula & flosculum E, completentia, multifidum, calyce F, obvolutum, è cujus fundo surgit pistillum G, infimæ floris parti H, adinstar clavi infixum, calyptrâ K, obvolutum: hoc autem deinde abit in semen subrotundum I, plerumque aduncum.

Amaranthoidis species sunt

Amaranthoides Lychnidis folio, capitulis argenteis, majoribus. *Amarantho affinis India Orientalis, floribus glomeratis, Ocyroidis folio Breyn. Cent. 1. 109. Icon. 51.*

Amaranthoides Lychnidis folio, capitulis argenteis, minoribus. *Amarantho affinis Brasiliiana, glomeratis parvisque flosculis Breyn. Cent. 1. 111. Icon. 52.*

Amaranthoides marina, repens, Polygoni folio, capitulis argenteis Plum.
Amaranthoides Lychnidis folio, capitulis purpureis. *Amarantho affinis altera species sive flore purpureo Breyn. Cent. 1. 110.*

Smilax.

Tab. 421.

SMILAX est plantæ genus, flore A, rosaceo, plurimis scilicet petalis B, in orbem positus constante, cujus pistillum C, abit deinde in fructum mollem D, seu baccam subrotundam, semine fœtam E F, plerumque globoso G H, vel ovato.

Smilacis species sunt

Smilax aspera, fructu rubente C. B. Pin. 296. *Smilax aspera J. B. 2. 115.*

Smilax aspera, ruſilo fructu Cluſ. Hiſt. 112.

Smilax aspera, minus spinosa, fructu nigro C. B. Pin. 236. *Smilax aspera J. B. 2. 16. Smilax aspera, nigro fructu Cluſ. Hiſt. 113.*

Smilax aspera, seu spinosa, latifolia, retusa, folio peripheriâ leni H. Cathol.

Smilax unifolia, humillima. *Unifolium Dod. Pempt. 205. Liliium Convallium minus C. B. Pin. 304. Unifolium sive Ophris unifolia J. B. 3. 534.*

Smilax aspera, racemosa, Polygonati folio. *Polygonatum racemosum Corn. 36.*

Smilax spicata, Polygonati folio. *Polygonatum spicatum, fertile Corn. 34.*

Garidella.

GARIDELLA est plantæ genus, flore A, rosaceo, plurimis scilicet petalis B, tornicatis, bifisque in orbem positis constante: ex cujus calyce C, multifolio surgit pistillum D, quod deinde abit in capitulum quoddam E, ex multis capsulis F, oblongis, bivalvibus G, compositum, semine foetis ut plurimum subrotundo H.

Tab. 430.

Garidellæ speciem unicam novi.

Garidella foliis tenuissime divisis. *Nigella Cretica, folio Fœniculi C. B. Pin. 146. Melanthium Peregrinum sive Creticum Pon. Bald. Ital. 46. Nigellastrum raris & Fœniculaceis foliis H. B. Monsp.*

Garidella dicitur à Clariss. D. *Garidel* in Academia Aquisextiensis Botanices professore doctissimo, qui rariorem hanc plantam in Agro Aquisextiensis invenit.

Tribuloides.

TRIBULOIDES est plantæ genus, flore A, rosaceo, plurimis scilicet petalis B, in orbem positis constante, ex cujus calyce C D, surgit pistillum quod deinde simul cum calyce abit in fructum F, subrotundum, aculeatum, unicapularem G, semine foetum Castaneæ æmulo H: fructus autem aculei aliud nihil sunt quàm folia calycis in aculeos versa.

Tab. 431.

Tribuloidis speciem unicam novi.

Tribuloides vulgare, aquis innascens. *Tribulus aquaticus C. B. Pin. 194. J. B. 3. 775. Tribulus aquaticus Dod. Pempt. 581. Macre.*

Oxycoccus. Canneberge.

OXICOCCUS est plantæ genus, flore A, rosaceo, plurimis scilicet petalis B, in orbem positis constante; cujus calyx C, deinde abit in fructum D, seu baccam ferè globosam, in quatuor loculamenta E, divisam seminibusque foetam F, subrotundis.

Tab. 432.

Oxycocci species sunt

Oxycoccus sive *Vaccinia palustris J. B. 1. 227. Vitis Idea palustris C. B. Pin. 471. Vaccinia palustris Dod. Pempt. 770.*

Oxycoccus latifolia. *Vitis Idea palustris, foliis majoribus, acutis Mentz. Pug.*

Ricinoides.

RICINOIDES est plantæ genus, flore A, rosaceo, ex plurimis scilicet petalis B, in orbem positis constante, calyci multifolio C, insidentibus sed sterilibus: Embryo enim D, in aliis plantæ partibus nascitur, calyce E, obvolutus, abique deinde in fructum F, in tres capsulas G, fissilem, semine foetas oblongo H.

Tab. 433.

Ricinoidis species sunt

Ricinoides ex qua paratur *Tournesol* Gallorum. *Heliotropium tricocum C. B. Pin. 253. Heliotropium parvum Dioscoridis, Heliotropium minus Clu-*

ſi ſive tricocon Plinii Lob. Icon. 261.

Ricinoides arbor Americana, folio multifido. *Ricinus Americanus tenuiter diviſo folio Breyn. Cent. 1. 116. Avellana purgatrix C. B. Pin. 418. Avellana purgatrix novi orbis J. B. 1. 322. Medicinier d'Espagne.*

Ricinoides Americana, Goffypii folio. *Ricinus Americanus, major, ſemine nigro C. B. Pin. 432. Ricinus major, Americanus, Curcas dictus & Faba purgatrix Indie Occidue J. B. 3. 643. Pignon d'Inde.*

Ricinoides Americana, Staphifagriae folio. *Ricinus Americanus, folio Staphifagriae C. B. Pin. 432.*

Ricinoides Americana, foliis Populi hirsutis Plum.

Ricinoides Americana, Caſtaneæ folio Plum.

Ricinoides Americana, fruteſcens, Altheæ folio Plum.

Ricinoides Americana, Verbaſci folio Plum.

Ricinoides Americana, Eleagni folio Plum.

Ricinoides Americana arbor, folio Citri, argenteo polline conſperſo Plum.

Hermania.

Tab. 434.

HERMANIA eſt plantæ genus, flore A, roſaceo, plurimis ſcilicet petalis B, tubulatis & corniculatis, in orbem poſitis conſtante, è cujus calyce C, monophyllo & veſicario ſurgit piſtillum D, quod deinde abit in fructum E, ſubrotundum, quinqueſariam apice dehiſcentem F, in quinque loculamenta diviſum G, ſeminibusque foctum H, exiguis.

Hermaniæ ſpeciem unicam novi.

Hermania fruteſcens, foliis oblongis, ſerratis.

A præſtantiffimo viro Paulo Hermanno à quo plantam acceperam, nomen impoſui.

Echinophora.

Tab. 423.

ECHINOPHORA eſt plantæ genus, flore A, roſaceo, in capitulum B, umbellatum naſcente & calyci C, communi inſidente, qui deinde abit in fructum D, unicapſularem E, ſemine ſectum oblongo F.

Echinophoræ ſpecies ſunt

Echinophora maritima, ſpinofa. *Cyrtium maritimum, ſpinofum C. B. Pin. 288. Paſtinaca marina Lob. Icon. 710.*

Echinophora Paſtinacæ folio. *Paſtinaca ſylveſtris, anguſtifolia, fructu echinato C. B. Pin. 451. Paſtinaca echinophora, Apula Col. Parr. 1. 101.*

Niſſolia.

NIſſOLIA eſt plantæ genus à Lathyro diverſum foliis ſingularibus & caule claviculis carente.

Niſſoliæ ſpeciem unicam novi.

Niſſolia vulgaris. *Lathyrus ſylveſtris, minor C. B. Pin. 344. Catanance leguminofa quorundam J. B. 2. 309. Lathyrus anguſtifolius, erectus, folio*

folio singulari sine capiteolis D. Nissole H. L. Monsp.

A Clarissimo D. Nissole D. M. Monspeliensi rerum naturalium studiosissimo nomen habet.

Aphyllanthes.

APHYLLANTHES est plantæ genus, flore A, liliaceo ex senis scilicet petalis B, constante, è fundo calycis C, squamosi & veluti tubulati emergentibus: pistillum autem D, surgit ex eodem calyce, abitque deinde in fructum E, trigonum, turbinatum, trifariam dehiscentem F, in tria loculamenta G, divisum feminibusque factum subrotundis H.

Tab. 439.

Aphyllanthis speciem unicam novi.

Aphyllanthes Monspeliensium Adv. 190. *Caryophyllus caruleus Monspeliensium C. B. Pin. 209.*

Hæmanthus.

HÆMANTHUS est plantæ genus, flore liliaceo A, monopetalo, in sex lacinias divisio, cujus calyx B, abit deinde in capsulam C, ferè globosam, in tria loculamenta D, divisam, feminibusque factam oblongis E. His notis addendum est flores Hæmanthi in capitulum F, nasci sex foliolis compositum.

Tab. 438.

Hæmanthi speciem unicam novi.

Hæmanthus Africanus H. L. Bat. *Tulipa Capensis sive Promontorii Bonæ Spei Stap. 334. Narcissus Indicus puniceus, gemino latiori folio Ferr. Flor. 137.*

Sarracena.

SARRACENA est plantæ genus, flore A, rosaceo, plurimis scilicet petalis B, in orbem positis constante, calyci C, multifolio insidentibus, ex cujus medutillio surgit pistillum D, clypeo quodam membranaceo E, instructum, quod deinde abit in fructum F, subrotundum, in quinque loculamenta G, ut plurimum divisum, feminibusque factum H, oblongis.

Tab. 476.

Sarracena speciem unicam novi.

Sarracena Canadensis, foliis cavis & auritis. *Limonium peregrinum, foliis formâ floris Aristolochiæ C. B. Pin. 192. Limonio congener. Clus. Hist.*

Sarracenam appellavi à Clarissimo D. Sarrazin, Medicinæ Doctore, Anatomico & Botanico Regio insigni, qui eximiam hanc plantam, pro summa qua me complectitur benevolentia è Canada misit.

Abouai.

AHOUAI est plantæ genus, auctore Clariss. Plumerio, flore A, monopetalo, infundibuliformi, multifido, ex cujus calyce B, surgit pistillum C, infimæ floris parti D, adinstar clavi infixum, quod deinde abit in fructum E, carnosum, quodammodo Pyriforem, officulo factum F, ferè trigono G, nucleum condente H.

Tab. 434.

Ahouai species sunt
 Ahouai Thev. Franc. Antarct. 66. *Arbor America, foliis Pomi, fructu triangulo C. B. Pin. 434. Ahouai fructus venenatus J. B. I. 337.*

Acajou.

Tab. 435.

ACAJOU est plantæ genus, auctore Clariff. Plumerio, flore A, monopetalo, veluti infundibuliformi & multifido, è cujus calyce B, surgit pistillum C, capillamentis D, stipatum, posticæ floris parti E, adinstar clavi infixum, quod deinde abit in fructum F, turbinatum, mollem, cui adnascitur capsula reniformis G, semine foeta H, ejusdem formæ I.

Acajou speciem unicam novi.

Acajou Thev. Franc. Antarct. 120. *Anacardii alia species C. B. Pin. 512. Cajous J. B. I. 336.*

Genipa.

Tab. 436. &
437.

GENIPA est plantæ genus, auctore Clariff. Plumerio, flore A, monopetalo, campaniformi, patente, è cujus calyce B, surgit pistillum C, posticæ floris parti D, adinstar, clavi infixum: calyx autem deinde abit in fructum E, plerumque ovatum, carnosum, in duo veluti loculamenta divisum F, seminibusque foetum ut plurimum planis G.

Genipæ speciem unicam novi.

Genipa fructu ovato Plum. *An una ex speciebus Genipar Thev. Franc. Antarct. 19.*

Manihot. Cassave.

Tab. 438.

MANIHOT est plantæ genus, auctore Clariff. Plumerio, flore A, monopetalo, campaniformi, plerumque patente, multifido, cujus pistillum B, abit deinde in fructum C, subrotundum, tribus capsulis foetum D, simul junctis E, oblongis, quæ singulæ F, nucleum conduunt oblongum G.

Manihot species sunt

Manihot Theveti, Juca & Cassavi J. B. 2. 794. *Ricinus minor, Vitis ob-
 tuso folio, caule verrucoso, flore pentapetalo, albedo, ex cujus radice tube-
 rosa succo venenato turgida, Americani panem consciunt Sloane Cat. Plant.
 Jan 41. Manihot Indorum sive Yuca foliis Cannabinis C. B. Pin. 90. Pluk-
 Phytog. Tab. ccc. fig. 1.*

Manihot Americana, spinosissima, folio Vitigineo Plum. *Ricinus Ameri-
 canus, urens Hort. Amstel. in fol. fig. 10.*

Manihot Americana, Ulmi folio ampliore Plum.

Manihot Americana, Ulmi folio angustiore Plum.

Manihot Americana, scandens; Betonicæ folio Plum.

Manihot Americana, minima, Camædryfolia Plum.

Plumeria. *Frangipanier.*

PLUMERIA est plantæ genus, flore A, monopetalo, infundibuliformi, multifido, ex cujus calyce B, surgit pistillum C, infimæ floris parti D, adinstar clavi infixum, quod deinde abit in fructum E, siliquosum, plerumque geminum FG, per longitudinem dehiscens H, seminibusque fectum oblongis I, foliatis K, squamatim positis, placentæ L, affixis. Tab. 439.

Plumeriæ species sunt

Plumeria flore roseo, odoratissimo. *Frangipanier à fleur rouge.*

Plumeria flore niveo, foliis longis, angustis & acuminatis. *Frangipanier à fleur blanche.*

Plumeria flore niveo, foliis brevioribus & obtusis.

Plumeria, ab inventore Clariss. Plumerio, Botanico Regio, qui tot tantisque plantis Botanicam locupletavit.

Papaya. *Papaie.*

PAPAYA est plantæ genus, auctore Clariss. Plumerio, flore gemino, alio scilicet tubulato A, & stelliformi, sed sterili: alio vero rosaceo B, ex plurimis peralis C, constante, ex cujus calyce D, surgit pistillum E, quod deinde abit in fructum F, veluti Meloniformem, carnosum, seminibus fectum G, plerumque striatis H, calyptrà obvolutis I. Tab. 441.

Papayæ species sunt

Papaya fructu Melopeponis effigie Plum. *Arbor Platani folio, fructu Peponis magnitudine eduli C. B. Pin. 431. Mamera Lufitanorum Clus. Cur. post. in fol. 41.*

Papaya fructu maximo, Peponis effigie.

Papaya fructu oblongo, Melonis effigie.

Sapindus.

SAPINDUS est plantæ genus, auctore Clariss. Plumerio, flore A, rosaceo, ex quatuor plerumque petalis B, constante: ex cujus calyce C, quadrifolio surgit pistillum D, quod deinde abit in fructum E, sphericum, nucleulâ fectum F, sphericâ pariter G, nucleum condente H, ejusdem formæ I. Tab. 443.

Sapindi speciem unicam novi.

Sapindus foliis costæ alatæ innascentibus. *Nucula Saponaria, non edules C. B. Pin. 511. Saponaria spherula arboris Filicifolia J. B. 1. 312. Prunifera racemosa, folio alato, costâ mediâ membranulis utrinque extantibus donatâ, fructu saponario Sloane Cat. Jam. 184. Prunifera seu Nuciprunifera fructu saponario, orbiculato, monococco, nigro, Americana Pluk. Tab. cccvij. fig. 7. Arbre qui porte des Savonettes, Du Terrre. 165.*

Sapindus, quasi Sapo Indus, propter fructus corticem qui Saponis usum præbet.

Begonia.

Tab. 442.

BEAGONIA est plantæ genus, auctore Clariss. Plumerio, flore gemino, alio scilicet sterili A, ex quatuor petalis amplioribus B, & angustioribus C, composito: alio verò rosaceo D, ex plurimis petalis E, in orbem positis constante & calyci foliato F, insidentibus: is autem deinde abit in fructum G, trigonum, alatum H, in tria loculamenta I, divisum, seminibusque sæctum exiguis L.

Begoniæ species sunt

Begonia purpurea, maxima, folio aurito Plum.

Begonia roseo flore, folio aurito, minor & glabra Plum.

Begonia roseo flore, folio aurito, minor & hirsuta Plum.

Begonia roseo flore, foliis acutioribus, auritis & latius crenatis Plum.

Begonia roseo flore, folio orbiculari Plum.

Begonia nivea, maxima, folio aurito Plum.

Begoniam appellavit Clariss. Plumerius tanquam perenne observantiæ suæ monumentum erga Illustriss. virum DD. *Bégon*, Regi ab intimis consiliis & Rei nauticæ Præfectum in orâ Santonum.

Guaiava. *Gaiave.*

Tab. 443.

GUAIAVA est plantæ genus, auctore Clariss. Plumerio flore rosaceo A, ex plurimis scilicet petalis B, in orbem positis constante, cujus calyx C, infundibuliformis abit deinde in fructum D, ferè ovatum, coronatum E, mollem, in cujus carne F, multa semina exigua nidulantur.

Guaiavæ speciem unicam novi.

Guaiava Clus. Hist. App. 1. *Guyabo Pomifera*, *Indica C. B. Pin.* 437.

Cacao.

Tab. 444.

CACAO est plantæ genus, auctore Clariss. Plumerio, flore A, rosaceo, plurimis scilicet petalis B, constante, ex cujus calyce C, multifolio surgit pistillum D, tubi cujusdam E, multiscissi laciniis cinctum, quod deinde abit in fructum F, Cucumiformem, striatum, seminibus sæctum G, in quinque ut plurimum acervulos collectum, oblongos H, in multas veluti Amygdalas I, fissiles.

Cacao speciem unicam novi.

Cacao Clus. Exot. 55. *Amygdalis similis Guatimalensis C. B. Pin.* 442.

Tamarindus. *Tamarin.*

Tab. 445.

TAMARINDUS est plantæ genus, flore A, rosaceo, plurimis scilicet petalis B, in orbem dispositis constante: ex cujus calyce C, multifido surgit pistillum D, quod deinde abit in siliquam E, compressam, aliam F, contentem, semine sæctam G, plano H, ut plurimum angulato: intervallum autem quod inter duas siliquas occurrit, pulpâ turget plerumque nigrâ & acidâ.

Tamarindi speciem unicam novi.

Tamarindus Raii Hist. 1748. *Tamarindi J. B. I.* 422. *Siliqua Arabica*.

ea, quæ Tamarindus C. B. Pin. 403. Tamarindus Derelside appellata P. Alp.

Tamariscus. *Tamaris.*

TAMARISCUS est plantæ genus, flore rosaceo, plurimis scilicet petalis in orbem positus constante, ex cujus calyce furgit pistillum quod deinde abit in capsulam Salicis fructus æmulam, oblongam nempe, membranaceam, in duas partes dehiscentem, feminibusque fœtam pappo instructis.

Tamarisci species sunt

Tamariscus Germanica Lob. Icon. 218. *Tamarix fruticosa, folio crassiore sive Germanica C. B. Pin. 485. Tamarix Germanica sive minor, fruticosa J. B. 1. 351.*

Tamariscus Narbonensis Lob. Icon. 218. *Tamarix altera folio tenuiore sive Gallica C. B. Pin. 485. Tamarix major sive arborea, Narbonensis J. B. 1. 351.*

Molle.

MOLLE est plantæ genus, flore rosaceo, plurimis scilicet petalis in orbem positus constante, cujus pistillum abit in fructum Piperis grani æmulum. Molles speciem unicam novi.

Molle Clus. in Monard. 312. *Lentiscus Peruana C. B. Pin. 399.*

Caryophyllus aromaticus.

CARYOPHYLLUS AROMATICUS est plantæ genus flore A, rosaceo, plurimis scilicet petalis B, in orbem positus constante, calyci C, insidentibus: Is autem deinde abit in fructum D, ovatum, umbilicatum E, unicapitularem F, semine fœtum oblongo G.

Tab. 432.

Caryophylli Aromatici speciem unicam novi.

Caryophyllus Aromaticus, fructu oblongo C. B. Pin. 410. *Caryophylli Cam. Epir 349.*

Corallodendron.

CORALLODENDRON est plantæ genus, flore papilionaceo A, vexillo longissimo, ensiformi B, alis C, & carinâ, brevissimis; ex floris autem calyce E, furgit pistillum F, teres, membranâ fimbriata G, obvolutum, quod deinde abit in siliquam H, veluti nodosam, bivalvem IK, feminibus fœtam quasi reniformibus L.

Tab. 448.

Corallodendri species sunt

Corallodendron triphyllum, Americanum, spinosum, flore ruberrimo. *Siliqua sylvestris, spinosa, arbor Indica C. B. Pin. 402. Coral arbor Clus. App. 1. Coral arbor siliquosa J. B. 1. 426. Arbuscula Corallii Ferr. flor. 381.*

Corallodendron triphyllum, Americanum, minus, spinis & seminibus nigricantibus. *Coral arbor, siliquosa, minor, spinis & seminibus nigricantibus H. L. Bat.*

Corallodendron Americanum, Fraxini foliis Plum.

Corallodendron Americanum, folio singulari, oblongo, siliquâ planâ Plum.

Corallodendron Americanum, foliis Pseudoacaciæ subtus tomentosif, flore luteo Plum.

Corallodendron, à vocibus Græcis Κοράλλιον Corallum, & Δένδρον Arbor, quasi dicas arborem Coralli æmulam, propter floris colorem.

Ficus. Figuier.

Tab. 420.
Hist. 184.

FICUS est plantæ genus floribus, auctore = Valerio Cordo, in ipsius fructus A B C, cavitate nascentibus, capillamentis scilicet tenuibus ex involucro quodam D F, prodeuntibus, quod semen complectitur E G, ut plurimum subrotundum. Fructus autem plerumque turbinatus est, vel globosus, quandoque ovatus, sessilis, carnosus & mollis.

Ficus species sunt

Ficus sativa, fructu præcoci, pallidè virenti, intus roseo. *Ficus veris primula, bifera, oblongo-rotundo, compresso, volemo fructu decumano, costato, crassoque cortice viridi, pallido, intus roseo H. Cathol. Figue fleur grise.*

Ficus sativa, fructu præcoci, subrotundo, albido, striato intus roseo. *Ficus bipara, oblongo, subrotundo fructu, satis magno, costulato, candidè pallescente, striato cortice, intus roseo, veris præcoquis sapore præferendo H. Cathol. Figue Cordeliere ou Servantine.*

Ficus sativa, fructu oblongo, albo, mellifluo. *Ficus Uttata vulgo dicta, suavi fructu albo, scissurato, oblongo, medio, delicatis micis albis constante H. Cathol. La grosse blanche longue.*

Ficus sativa fructu globoso, albo, mellifluo. *La grosse blanche ronde.*

Ficus sativa, fructu præcoci, albido, fugaci. *Ficus æstatis prodrroma, fructu albido, medio, superius presso, fugaci H. Cathol. Petite figue blanche ou précoce.*

Ficus sativa, fructu parvo, serotino, albido, intus roseo, mellifluo, cute lacerâ *Figue de Marseille.*

Ficus sativa, fructu globoso, albido, omnium minimo. *Ficus Liparensis cognomento, fructu Pilasformi, sessilis, omnium minimo, albo, melicompo- te H. Cathol.*

Ficus sativa, fructu viridi, longo pediculo insidente. *Figue verte.*

Ficus sativa, fructu flavescente, intus suaverubente. *La grosse jaune.*

Ficus sativa, fructu intus & extus flavescente. *Figue Medot.*

Ficus sativa, fructu parvo, fusco, intus rubente. *Melette ou Coucourelle.*

Ficus sativa, fructu majori, violaceo, oblongo, cute lacerâ. *Ficus nitidè purpureo, casto fructu majori seu magnitudine & formâ Melongenif propinquo scarificato cortice H. Cathol. Grosse violette longue.*

Ficus sativa, fructu minori, violaceo, oblongo, cute lacerâ. *Ficus nitidè purpureo, casto fructu, Melongeniformi, duplo minori, intus rubro, granis exuberante, tunicâ lacerâ H. Cathol. Figue violette.*

Ficus sativa, fructu violaceo, longo intus rubente. *Ficus longo fructu me-*

- dio nigro-rubente, cortice duro, intus rubro non contemnendi saporis H. Cathol. *Figue Angelique*.
- Ficus fativa, fructu atro rubente, polline casteo asperfo. *Ficus spherico plano fructu majori, cortice admodum crasso, Lactuco, Breslici seu moschati coloris, veluti polline asperfo albo, punctato, carne granata, rubra H. Cathol. Grosse Boujassore.*
- Ficus fativa, fructu globofo, atro-rubente, intus purpureo, cute firmâ. *Ficus rotundo depresso fructu purpureo, tarde maturascente, corticato, granuloso, lacte turgente, interius rubro, dulci acerbescente H. Cathol. Petite Boujassore.*
- Ficus fativa, fructu longo, majori, nigro, intus albo, serotino. *Ficus fructu longo majori, nigro, sponte debiscente, tardissima maturationis, interius albo siccis crassisque micis seu vermiculis H. Cathol. La noire blanche.*
- Ficus fativa, fructu longo, majori, nigro, intus purpurascente. *Figue noire.*
- Ficus humilis C. B. Pin. 457. *Chamaeficus J. B. 1. 120. Ficus pumila Dod. Pempt. 812. Figuier nain.*
- Ficus sylvestris Dioscoridi C. B. Pin. 457. *Caprificus Plinii J. B. Descript.*
- Ficus sylvestris, fructu minori rotundo, albido. *Ficus sylvestris minori, albo, pallido, rotundo, fructu immitti, intus rufo, granofo H. Cathol.*
- Ficus sylvestris, fructu minori, oblongo, atro-caruleo. *Ficus sylvestris minori oblongo fusce caruleo fructu, minus acerbo, interius rubro, granuloso H. Cathol.*
- Ficus Lusitanica, sylvestris, Mori folio.
- Ficus Indica, foliis Mali Coronei similibus, fructu Ficubus simili, in Goa C. B. Pin. 457. *Ficus Indica Clus. 2. Hanc Clariff. Plumerius mihi affirmavit veram esse Ficus speciem perinde ac sequentes.*
- Ficus Americana, Castanæ folio, fructu globofo, maculato Plum.
- Ficus Americana, maxima, folio Citri subrotundo, fructu umbilicato Plum.
- Ficus Americana, folio Citri acutiore, fructu viridi Plum.
- Ficus Americana, folio Citri obtuso, fructu sanguineo Plum.
- Ficus Americana, foliis Lauri, fructu maximo Plum.
- Ficus Americana, Dactyloides, folio subtus argenteo Plum.

Ephedra.

- E**PHEDRÆ species sunt
- Ephedra sive Anabasis Bellon. *Polygonum maritimum, scandens C. B. Pin. 15.*
- Ephedra maritima, major. *Polygonum bacciferum maritimum majus, sive Uva maritima, major C. B. Pin. 15. Tragus sive Uva marina major J. B. 1. 406.*
- Ephedra maritima, minor. *Polygonum bacciferum maritimum, minus C. B. Pin. 15. Tragus sive Uva marina J. B. 1. 406. Polygonum maritimum, ij. Tabern. Icon. 836.*
- Ephedra Hispanica, arborefcens, tenuissimis & densissimis foliis.

Casia.

CASIÆ species sunt

Casia Poëtica Monspelienfium, an Theophrasti Lob. Icon. 433. *Osyris frutescens*, *baccifera* C. B. Pin. 312.

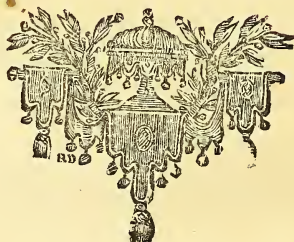
Casia Hispanica procerior Myrti folio.

Linagrostis.

LINAGROSTIS species seu potiùs varietates sunt

Linagostris panicula ampliore. *Linagostris* Tabern. *Hist.* 559. *Gramen tomentarium*. *Linum pratense* Tabern. Icon. 230. *Gnaphalium Tragi* sive *Juncus Bombycinus* J. B. 2. 514.

Linagrostis paniculâ minore.

EXPLICATIO

EXPLICATIO QUARUNDAM VOCUM,

quibus Rei Herbariæ Scriptores uti solent.

ACAULIS & ACAULOS, sine caule. Planta caule carere dicitur, cujus flos humi fedet. *Carlina Acaulos, magno flore C. B. Pin.* id est *Carlina* flore sessili.

ACINUS & **ACINI** sumuntur pro granis illis densè nascentibus, ex quibus fructus Sambuci, Ligustri, & aliarum id genus plantarum componitur. Inter Acinos, inquit Ruellius, enumerantur grana Uvæ, *De Nat. Stirp.* Hederae, Sambuci, Ebuli, Mali Punicæ; addunt etiam Morum, & quidquid his est simile. Usurpantur etiam Acini pro ipso semine intus latente, ideoque sæpe præscribuntur à Medicis uvæ exacinatæ, hoc est purgatæ ab acinis seu feminibus illis quæ *Agaves* dicuntur.

ADNATA seu **ADNASCENTIA**, *Cayeux*: nova germinatione sub terra prodeunt adnata in Lilio, Narcisso, Hyacintho, quæ deinde in veras radices extuberant.

ALA sumitur, 1. pro cavo illo anfractu seu sinu inter caulem & folium vel ramum posito, unde nova proles A egredi solet. Sic, inquit Ruellius, alarum cava sinusque idem sibi velle fatebitur, qui bonos auctores evolvent. Cum igitur flos è foliorum alis nasci dicitur, intelligendus est prodire ex illo sinu seu angulo qui constituitur à caule & foliis coeuntibus: similitudine ducta ab alis seu axillis humanis, quæ sumuntur pro angulo illo qui occurrit inter truncum & brachium; quare Plantarum alæ dicuntur Gallicè, *Les aisselles des plantes*. 2. Alæ dicuntur etiam a petala florum papilionaceorum inter vexillum & carinam posita, Gallis *Les ailes des fleurs légumineuses*. 3. Habentur pro extremis tenuibus ac membranaceis seminum quorundam partibus, ut in Bignonia, Plumeria, Aceris fructu, Gallicè *Semences ailées*. 4. Usurpantur interdum pro membranis illis foliaceis, quæ secundum caulium longitudinem excurrunt, unde caulis alatus dicitur ^b A, B, C, D, E, *Tige ailée*.

ALBURNUM, *Aubier*. Adeps arborum à nonnullis existimatum, dicitur pars illa trunci, quæ corticem inter & materiem occurrit, seu materies tenerior post aliquot annos induranda: nam quotannis ferme superficie alburni materiei jam induratæ adhærescens revera induratur ipsa, superficie alterâ quæ cortici subest sese dilatante in alburnum novum. Unde circuli illi concentrici truncorum arborum aliud nihil sunt quàm alburni pars spatio aliquot annorum indurata. Quapropter in arborum truncis quatuor spectanda

P P P

Tab. 468.

a Pag. 74.

b Tab. 475.

sunt; 1°. Cortex omnibus notus; 2°. liber seu cortex interior in aliquibus arboribus ab alborno separabilis & in prætenues phyliras acu separandus, quæ Papyrus antiquorum; 3°. albumen ipsum; 4°. materies seu lignum.

AMENTACEUS FLOS. *Charon.* pag. 580.

APICES, *Sommets.* pag. 69. 70.

ARBOR, est plantæ genus perenne, excelsum, simplici trunco seu caudice crasso, duro, brachiatoque donatum. Arborem solemus appellare, ut ait, Ruellius, quidquid ab radice statim simplici caudice, brachiatum ramis, circulosum, dissolutaque contumax assurgit; quemadmodum Quercus, Tilia, Ulmus.

ARISTA, cum de Cerealibus agitur, dicitur acus illa tenuis, eminens è glumâ sive folliculo grani. *La barbe du blé.*

ARTICULATIO est connexio partium, quæ articulis seu geniculis constant; quales sunt plurimarum plantarum siliquæ, Ornithopodii scilicet, Coronilla, Securidaca, quæ solubili nexu committuntur. Unde partes illæ *articulose* appellantur, & *articulatim* seu *geniculatim* connecti dicuntur. Quæ verò partes plantarum eandem formam præ se ferunt, *articulosa* etiam appellantur, quamvis articulis careant. Sic Polygonati radix *articulosa* dicitur seu *geniculata*. *Internodium*, ut ait Ruellius, dici consuevit spatium, quod inter artus vel genicula medium intercedit.

ASPARAGUS. Prima olerum germina priusquam in folia explicentur, recentissimique Turiones qui edendo sunt, *Asparagi* nuncupantur, ait Ruellius.

AXIS propriè dicitur pars illa teres, circa quam rota vertitur: unde translatione factâ in nonnullis fructibus & nucamentis, pars illa teres in centro posita, circa quam aliæ partes disponuntur, *Axis*, vel *columna* dici potest: Gallis *Axe*, *Noyau*, ou *Poinçon*.

BACCA, *Baye*. Inter acinos & baccas, inquit Ruellius, hoc interesse putant, quod acini inter fœtus minutiores herbarum, fructicum, arborumve densius enascantur; bacca verò dispersius & rarius. Inter baccas enumerantur partus Lauri, Oliva, Corna, Myrti fructus, &c.

BALAUSTIUM, flos Mali Punicæ.

BARBULA, pag. 74.

BIVALVIS, à *deux butans*. Siliqua *bivalvis* dicitur, quæ secundum longitudinem dehiscit, tanquam janua quæ in duas partes aperitur.

BOTANICÆ, Res Herbaria, à voce Græca *Βοτάνη* *Herba*: *Βοτάνη* autem à *βοτάνη* *esca*, quod à *βοτάνη* pascit: multa enim animalia pascuntur herbis. *La Botanique*, ou *la Science des Plantes*.

BRACHIA, in arboribus sunt rami crassiores, in quos truncus dividitur, similitudine ductâ à brachiis humanis. Sic Virgilius,

In medio ramos, annoaque brachia pandit

Ulmus opaca, ingens.

BULBUS, *Bulbe*, *Oignon*. Radices rotundæ suis membranis tunicatæ, *Bulbi* nominantur. Vide *Radix*.

CALYPTRA, *Coiffe*. Involucrum tenue quorundam seminum Grana-dillæ v. g. Oxydis, &c.

CALYX, pag. 71.

CAPILLAMENTUM, pag. 70.

CAPITULUM, CAPUT. Id quod sursum deorsumve, ut ait Ruellius, in globum extuberat, aut in orbem glomeratur, *Caput* dici consuevit. Si magnitudine cesserit *Capitulum*: à quo multa herbarum capitulata videntur fastigia. Radices nonnullæ ut Porri & Ceparum extoherent in capitula, unde & *capitulum* Porrum sibi nomen usurpavit. Sic radix quæ tubere globoso concrevit, sibi *capitis* appellationem arrogavit.

CAPSULA, *Loge*, *Capsule*. Usurpatur pro theca seminum, sive illa crassa vel tenuis sit, sive mollis aut dura. Fructus unicapularis, bicapsularis, tricapsularis, multicapularis; hoc est in duas, tres, aut multas capsulas divisus.

CHARACTER plantarum, est nota illa propria, quæ genera plantarum inter se distinguuntur.

CARINA, quod in angulum plerumque acutum excavatur, carinæ navis in modum; unde petalum inferius floris Papilionacei ^a *Carina*, & folia Asphodeli ^b *Carinata*, dicuntur.

^a pag. 74.
^b Tab. 449. fig. 10. & 11.

CAUDEX & CAULIS. *Caudex* vocatur arborum truncus, *Le tronc*. *Caulis* verò herbarum virga illa à radice emergens, quæ foliis, floribusque donari solet; *La tige*. Hoc inter caulem & caudicem interest, inquit Ruellius, ut caulis ad herbas, caudex ad frutices & arbores duntaxat pertineat. *Caulis alatus*: vide *Ala*.

CIRRUS. Capillamenta, ex Ruellio, si contorta crispentur, Cirri mutantur appellationem. Radices *cirratæ* dicuntur, quæ veluti crinibus quibusdam comantur.

CLASSIS plantarum, pag. 51.

CLAVICULUS, CLAVICULA, CAPREOLUS: *mains*, *Vrilles*. ^c Capillamenta illa intorta, ut cinnamus, *Claviculi*, *Clavicula*, vel *Capreoli* appellantur. Multæ plantæ leguminosæ eorum adminiculo plantas vicinas cæteraque apprehendunt. Vitis, ut ait Cicero, claviculis suis, quasi manibus, quidquid est nacta, complectitur.

^c Tab. 466.
De Senes.

COMA, ex Ruellio, quidquid hilariter venustate crinium modo, summa ramorum vel cauliculorum exornat, ut frondes cum foliatum est cacumen. Sæpe & Corymbi & flores suâ venere comant.

CONUS est turbo inversus, ut ait Ruellius, id est corpus ex orbiculatâ basi in acumen sensim desinens, pyramidis adinstar. Fructus Pinus, *coniformis* sive *conus* dicitur. Tubus conii trunci æmulus; Vide *Murruca*.

CORDIFORMIS, quod cordis, quale pingi solet, effigiem repræsentat.

CORONA, pag. 74.

CORYMBUS, propriè convenit Hederae fructui, cujus acini in capitulum quoddam colliguntur. Racemis, inquit Plinius de fructu Hederae loquens, in orbem circumactis, qui vocantur *Corymbi*. Utuntur tamen Rei Herbariæ Scriptores *Corymbi* voce ad describendam formam orbicularem fructuum & florum Elychrysi, Cepes, Allii & similibus.

Lib. 16 cap 34.

CRENÆ, *Crenelures*; sunt quædam, inquit Ruellius, in extremis oris incisuræ, à quibus crenata herbarum folia declarantur, sicuti quæ per ambitum secta & ferræ modo denticulata doctis appositè ferrata traduntur. Incisuræ crenatæ obtusiores sunt ferratis. Vide *Tab. 450. fig. 13.*

CUBITUS, *Condée*. Quantum ab externa cubiti flexura usque ad summum medium digitum patet: Caulis cubitalis, bicubitalis, tres cubitos altus; ad proceritatem quatuor cubitorum assurgens, semicubitalis, sesquicubitalis.

CULMUS, *La tige des especes de Blé & de Chien-dent*. Caulis Cerealiū seu Calamus appellatur: unde *planta Culmifera*.

CYLINDRUS, *Cylindre*. Corpus teres & volubile columnæ æmulum. Fructus Cylindræus, qui Cylindri formam refert.

*Tem. I. 76. &
82.*

CYTINUS. Pro flore Mali Punicæ sativæ valgò, à Joanne Bauhino tamen pro calice ejusdem floris usurpatur: unde calyx cytiniformis plantarum flore labiato à similitudine Cytini.

DENTICULATUS, *Dentelé*. Quod dentium vel ferræ in modum incisum est: incisuræ denticulatæ acutiores sunt crenatis.

DIGITUS. Vide *Uncia*.

DIGITATUS. Quod incisuras habet velut manus humana. Ricini folium digitatum est: folia digitatim disposita, Quinquefolii scilicet, Cannabis, Viticis. *Feuilles en main ouverte, ou en éventail ouvert. Tab. 454. fig. 22. & Tab. 457. fig. 25. & 26.*

DISCUS, *Disque*. pag. 74.

DISSEPIMENTUM, *Cloison*. Septum intermedium, quo fructus cavitas in loculamenta dividitur.

DODRANS, *Empan*. Vide *Spirhame*. Planta dodrantal, seu dodrantem alta.

ECHINUS est, inquit Ruellius, quidquid numerosa congerie aculeorum stipatur, sive tegmen, sive caput, sive cacumen: sic dictus, quod globoso spinarum agmine maris Erinaceum mentiatur, ut fructus Castaneæ.

EMARGINATUS, *Echancré*. Incisus propemodum cordis formâ, seu cujus margo introrsum excavatur. ^a Morifono Acetosæ species quædam appellatur. *Acetosa rotundifolia, repens, Eboracensis, folio in medio deliquium patiente*, hoc est folio emarginato vel cordiformi.

^a *Hist. Oxon.
Part. 2. 583.*

EMBRYO, tenerimus plantæ fœtus, cujus partes evolvi gestiunt.

FACIES PLANTÆ EXTERIOR, *Le port d'une plante*. Totius plantæ habitus, quo formam alterius plantæ apprimè refert. Sic *Trifolium pratense, purpureum C. B. facie externa* ad cæteras Trifolii species omnino videretur accedere, etiam si flore sit diverso. Nymphoides toto habitu Nymphææ speciem se declarat, exceptis floribus & fructu.

FIMBRIA, *frange*. Plantarum partes *fimbriatæ* dicuntur, quæ in tenues & oblongas partes secantur. Petala florum Nymphoidis fimbriata sunt, Flos Granadillæ corollâ fimbriatâ donatur.

FISTULÆ PLANTARUM, pag. 54. Flores dicuntur in fistulam tenuari, qui in exiguum tubum coarctantur, quales sunt flores labiati.

FLOS, *Fleur*. Gaudium est arborum herbarumque. Ejus definitionem vide pag. 67.

FLOS AMENTACEUS, pag. 580.

FLOS APETALOS, pag. 72.

FLOS CAMPANIFORMIS, pag. 73 & 76.

FLOS CARYOPHYLLÆUS, pag. 74.

FLOS COMPOSITUS, pag. 72.

FLOS CRUCIFORMIS, pag. 74.

FLOS FROCUNDUS, *Fleur nouée*. Qui embryoni adhærescit : quales sunt flores frugiferi plantarum Cucurbitacearum.

FLOS FLOSCULOSUS, pag. 74.

FLOS GALEATUS. Qui Galeæ speciem refert. *Fleur en casque*.

FLOS INFUNDIBULIFORMIS, pag. 73.

FLOS LABIATUS, pag. 73.

FLOS LILIACÆUS, pag. 74.

FLOS MONOPETALOS, pag. 73.

FLOS MONOPETALOS, ANOMALOS, pag. 73.

FLOS PAPILIONACEUS, pag. 74.

FLOS PERSONATUS, pag. 73.

FLOS PETALODES, pag. 72.

FLOS POLYPETALOS, pag. 73.

FLOS POLYPETALOS, ANOMALOS, pag. 74.

FLOS RADIATUS, pag. 74.

FLOS ROSACEUS, pag. 74.

FLOS ROTATUS, pag. 73.

FLOS SCORPIOIDES. Qui Scorpionis caudam æmulatur Tab. 464. fig. 37.

FLOS SEMIFLOSCULOSUS, pag. 74.

FLOS SIMPLEX, pag. 72.

FLOS SPICATUS, *Fleur en épy*. Tab. 464. fig. 36 & 38.

FLOS STAMINEUS, pag. 72.

FLOS STERILIS, *Fausse fleur*. Qui nulli embryoni adhærescit : quales sunt flores infertiles plantarum Cucurbitacearum.

FLOS VERTICILLATUS, vide *Verticillum*.

FLOS UMBELLATUS, pag. 304. Tab. 158.

FOLIUM propriè loquendo sumitur nunc solummodo pro iis foliis, quæ nascuntur ex radicibus, aut cauli ramisque innascuntur : nam quæ folia florum vocari solebant, petala nunc ab omnibus Rei Herbariæ scriptoribus appellantur.

Folia spectari possunt ratione structuræ, superficiæ, formæ, crassitiæ vel tenuitatis, incisuræ, fitûs, & magnitudinis.

Ratione structuræ, folia simplicia sunt vel composita. *Simplicia* in alia folia nequaquam dividuntur, Pyro, Leucio, Caryophyllo. *Composita* verò eisdem pediculo vel costâ plurima adhærescunt, Rosæ, Apio, Angelicæ, Cannabi.

Ratione superficiei & formæ, folia plana sunt, convexa, globosa, lævia, aspera, villosa, hirsuta, aculeata. Foliaplana ratione formæ, *orbiculata* sunt & quasi *circinata rotunditatis* ^a Nummulariæ: *circinata* & *aurita* ^b Afaro, *Lanceolata* ^c Origano: ^d *Subrotunda* Androsæmo: ^e *Angulata* Bryoniæ Canadensi: *Lanata* Muruciæ: *utrinque acuta* ^f Nerio: *Longa* & *angusta* ^g Caryophyllo, Graminiquæ: *Ovata in acumen desinentia* ^h Cannabi: *luteæ* fertili P. Alp. Folia *convexa* ratione formæ, *Cylindracea* sunt, *cava* seu *tubulata* Cepæ & ⁱ *Asphodelo* minori: *Cylindracea solida* Kali & multis Sedi speciebus: *Trigona* Ficoidi: *Angulata* Cereæ Peruviano & Euphorbio: *Globosa* Melocacto: *Carinata* ^k *Asphodelo* majori.

Ratione crassitie vel tenuitatis, *Carnosa* sunt Portulacæ & multis Sedi speciebus: *crassa* & *Tomentosa* Verbasco: *Tenuis* Hyperico.

Ratione incisuræ, leviter vel altè inciduntur. Folia *leviter incisa* crenis vel subrotundis aut acuminatis secantur: vel *Denticulata* sunt *Serrataque* Rosæ: vel *Crispa* ut ^l Phyllitidi *crispa* J. Bauh. aut *Undulata* ut ^m *Lingua* Cervinæ maximæ, undula o folio auriculato per basim H R. Par. Nonnulla *Tridentata* sunt, ⁿ *Trifolio* scilicet Hepatico C. B. & *Aceri* Monspeulano. Quædam ^o *Sagittata*, ut *Sagittæ* aquar. cæ, seu Ranunculo folio sagittato. Folia *altè incisa* seu *multifida*, vel ad costam vel ad basim usque dividuntur, ad ^p *Artemisiæ* ^q *Achantum*, ^r *Ceterac*, ^s *Melanthum* *accedentia*. Folia ^t *Bryoniæ* *Zeylanicæ*, ^u *Ricini*, ^x *Hllebori*, incisuras habent ut manus humana, seu *Digitata* sunt, *Gallis Feuilles en éventail ouvert, ou en main ouverte*.

Folia composita, vel pediculo insident, vel costæ adherent simpliciter aut ramosæ. *composita pediculo insidentia* bina sunt Fabagini; terna *Trifolio* & ^y *Elleboro* Aldini; quina, vel plura *Vitici*, *Quinquefolio*, *Tormentillæ*. *Folia costæ simpliciter innascentia*, vel alterno ordine vel bina è regione disponuntur, unico interdum impari conjugationes claudente, ut in ^a *Astragalo*; nullo quandoque impari claudente, ut in ^b *Orobo*: nonnunquam conjugationes foliorum aliis minoribus interturbantur, quemadmodum in ^c *Agrimoniâ* observare est. Quæ costæ ramosæ innascentur, avium volantium pennas non malè representant, ut folia *Apii* & ^d *Angelicæ*; vel tenuiter laciniata sunt ut ^e *Fœniculi* & ^f *Mei*.

Ratione sitûs, alterna; conjugata, verticillata dicuntur. *Alaterno* ^g *Alterna* sunt; ^h *Phylliræ* *Pinnata* seu *bina ex adverso posita*; *Rubiæ* ⁱ *Verticillata*. Quæ pediculo carent, vel acutâ basi cauli affiguntur, vel ^k *aurita* caulem amplectuntur, vel ab ipso caule transfatigi, videntur, ut ^l *Perfoliata*.

Ratione magnitudinis, *Amplissima* sunt Lappæ, Colocasæ, Musæ; *Mediocris* Aro, Bistortæ; *Parva* Pomo, Pyro, Violæ; *Minima* Ericæ Hyperico, Cori, Polygono.

FOLLICULUS. Theca membranacea seu foliacea quæ fructum vel semen continet involutum, ut Alkekengi.

FORNICATUS, *Vouté*. Fornicis in modum arcuatus: unde petala florum fornicata.

FRUCTUS, inquit Ruellius, quod carne & semine compactum est, fre-

- a Tab. 417 fig.
 1.
 b Ibid. fig. 2.
 c Ibid. fig. 3.
 d Ibid. fig. 4.
 e Ibid. fig. 5.
 f Tab. 448. fig.
 6.
 g Ibid. fig. 7.
 h Ibid. fig. 9.
 i Tab. 447. fig.
 9.
 k Ibid. fig. 10.
 11.
 l Tab. 451. fig.
 16.
 m Ibid. fig. 7.
 n Tab. 454 fig.
 21.
 o Tab. 455. fig.
 23.
 p Tab. 450. fig.
 24.
 q Tab. 452. fig.
 18.
 r Ibid. fig. 19.
 s Tab. 453. fig.
 20.
 t Tab. 450. fig.
 15.
 u Tab. 454 fig.
 22.
 x Tab. 457. fig.
 26.
 y Tab. 456. fig.
 24.
 a Tab. 458. fig.
 27.
 b Tab. 458. fig.
 28.
 c Tab. 459. fig.
 29.
 d Tab. 460. fig.
 30.
 e Tab. 184.
 f Tab. 165.
 g Tab. 461. fig.
 31.
 h Ibid. fig. 32.
 i Tab. 462. fig.
 33.
 k Tab. 461. fig.
 34.
 l Tab. 463. fig.
 35.

quenter tamen pro eo quod involucreo perinde quasi carne & seminio coactum est, accipi solet. Fructus racematim compactus Tab. 465.

FRUTEX, *Abriſſeau*, dicitur planta perennis & gemmipara trunco ut plurimum multiplici, quæ ad justam magnitudinem arboris non assurgit, ut Malus Punica, Rosa, cæteræve id genus.

GENICULUM. Articulus, Nodus: unde partes geniculatæ, articulosæ, nodosæ. Vide *Articulatio*.

GENUS PLANTÆ, pag. 50.

GLUMA, *Bile*. Folliculus grani Cerealium.

HABITUS PLANTÆ. Vide *Facies planta exterior*.

HERBA, propriè loquendo, plantæ genus, cujus caulis singulis annis perit novo deinde renascente vel ab radice foliato, vel nudo, floribus & semine donato. *Herba annua* dicitur, quæ eodem anno nata flore fructuque perfectis moritur, ut frumenta. *Bima* verò, *Trimave*, quæ intra spatium duorum vel trium annorum sua tempora perficit. *Sempervirens*, quæ folia non deponit, nisi novis renascentibus, ut Viola. Quædam hyeme folia deponunt, sed restibili radice fecunditate regerminant, & nova folia promunt.

HERBARIUM, sive Hortum siccum appellant, collectionem plantarum exsiccatarum quæ in codicibus vel caplis asservantur, ut quavis anni tempestate inspicere possint.

IMBRICATUS. *Plie en goutiere*. Folia imbricata dicuntur, quæ imbricis in modum cava sunt.

INFUNDIBULUM. Vas quo liquores infunduntur in alia vasa, conii inversi & in tubum tenuati effigie: unde flores *infundibuliformes* dicuntur, qui infundibuli formam præ se ferunt.

INTERNODIUM, ut ait Ruellius, dici consuevit, quod inter artus vel genicula medium intercedit.

JUBA. Effusam illam Arundinaceam Milii comam, jubam appellant, ut monet Ruellius, tum & similibus plantarum.

IULUS, pag. 580.

LACINIÆ, Ex Ruellio, sunt partes extremæ particulatim decoris causâ concisæ, orarumque summarum cæsuræ: unde folia membratim per flexuras digesta vel nativis segminibus discreta, *laciniata* vocitantur. Multarum arborum frondes laciniantur. Sambucus foliis laciniatis C. B.

LANUGO. Vide *Pappus*.

LOCULAMENTUM. *Loge*: idem quod cellula. Fructus in multa loculamenta divisus, hoc est in plures cellulas seu partes septis intermediis discretas.

LOCUSTA, *Paquet*, in Cerealium descriptione sumitur pro quolibet flore, granoque, glumâ obvolutis: sic, ex Dioscoride, Avena dependentes veluti parvulas locustas bipedes gerere videtur.

MALICORIUM, ex Ruellio dicitur in Punicâ Malo, *Putamen*, quod ab usu cibario prius abhorret. Edules tamen intus concipit acinos.

MALLEOLUS. *Crossette*, est novellus Palmes innatus prioris anni fla-

gello, cognominatus à similitudine Malleoli. Vitis feri solet Malleolis.

MARGINATUS, *Bordé*. Semina marginata dicuntur, quorum limbus vel tenuior seu foliaceus; ut Leucoio, Lunariæ, aliisque, vel crassior & quasi anulatus, ut Tordyllo.

MONOPETALOS. Latinis *unifolius*: *d'une seule feuille*. Flos monopetalos.

MUCRO, inquit Ruellius, dici potest acumen in quod pars quæcumque definit. Vide *Turbo*.

MULTICAPSULARIS. Fructus multicapsularis, id est in plurimas capsulas divisus.

MUSCARIUM. In orbem quoque, inquit Ruellius, radiatas Herbarum comas, cacuminaque in falces collecta. Latini *Muscavia* vocitarunt, à stabi similitudine, cujus ventilatu muscæ convivis abiguntur. Flores Elychrysi, Eupatorii, in fasciculum laxum & orbiculatum collecti in muscarium nascuntur.

NOTA PROPRIA. Sive generica plantarum, idem ac character.

NOTA SPECIFICA. Dicitur ea quæ species ejusdem generis inter se distinguuntur: sic Ranunculus pratensis, erectus, acris C. B. notâ suâ specicâ differt à Ranunculo montano, hirsuto, humiliori, Narcissi flore. C. B.

NUCAMENTUM. Idem sonat quod flos Amentaceus. Cæterum, ea quæ callo squamatim compactili pendent è ramis nucum, Roborum, Picearum appellantur *Nucamenta*, ex Ruellio.

NUCLEUS. Sumitur 1. pro parte eduli fructuum, quæ in ossea capsula reconditur, ut in Amygdalo, Armeniaca: 2. pro coarctantibus bulbis in quos Allii caput extumuit, qui seorsim consti novam procreant sobolem.

Tab. 206.

OSSICULUM. Pars illa dura fructuum, in qua nucleus seu pars edulis ac mollior reconditur in Amygdalis, Armeniacis, Persicis.

PALMUS. Mensura est simul conjunctorum & coherentium quatuor digitorum. Planta palmaris, semipalmaris, sesquipalmaris.

PANICULA. Ea florum seminumque Cerealium plantarum dispositio, qua non in spicam colliguntur, sed latius effunduntur.

PAPPUS & PAPPI, *Aigrette*. Lanugo illa, quæ seminibus Carduorum aliarumque infidet, & in auras evanescere solet, ex plurimis tenuibusque villis quasi radiatim positis constans.

PEDALIS, id est peda longa. Planta pedalis, bipedalis, semipedalis, sesquipedalis. Pes in duodecim partes æquales dividitur, quarum quælibet *uncia* dicitur.

PEDICULUS. Sive, quod idem habetur, petiolus, ut ait Ruellius: id est quo folium, fructus, aut flos dependet.

PISTILLUM, pag. 70.

PLACENTA. Pars illa capsulis fructuum affixa, cui semen ipsum adhærescit & à qua alimentum ipsi subministratur.

PLANTA, pag. 54. Planta est nomen genericum Arbori, frutici, suffrutici, herbæ conveniens. Planta *annua*, *bima*, *trima*, *perennis*, *sempervirens*.

Vide

EXPLICATIO QUARUMDAM VOCUM. 673

Vide *Herba*. *Planta maritima*, quæ in ora maris; *marina* verò, quæ in maris fundo gignitur: *palustris*, quæ paludibus delectatur: *montana*, &c.

POLYPETALOS: quasi multifolius. Flos polypetalos dicitur, qui ex multis petalis constat.

PULPA. Pars illa fructuum medullosa, quæ pulvem crassitie sua refert. Pulpa Cassiæ & Tamarindorum.

PULVINUS, ait Ruellius, est quod inter versus aut sulcos eminulum protumet: dicitur quòd quandam refert pulvinorum, in quibus sedemus, similitudinem.

PYRAMIDATUS, in Pyramidem assurgens. Placenta fructus Cynoglossi est Pyramidata.

RADIX Plantæ: pars terræ ut plurimum affixa, à qua nutrimentum foliis cauli, ramulis, cæterisque partibus per quosdam quasi tubulos impertitur. Radices spectari possunt ratione contextus, structuræ, & formæ.

Ratione contextus, aliæ *carosæ* sunt, Lilio, ^a Croco, ^b Iridi; aliæ *carosæ fibris intertextæ*, Eryngio, Fœniculo; nonnullæ lignosæ, Pyro, Pomo.

Ratione structuræ, vel fibratæ sunt, vel ex aliis radicibus compositæ, vel squamosæ, vel tunicatæ. *Fibratæ* vel *capillares* sunt, seu capillatio donatæ ut ^c Cerealis, vel ex fibris crassioribus coalescunt ut ^d Viola, Primulæ veris; ^e nonnullæ ex his latè sparguntur & evagari possunt.

Radices *ex aliis compositæ*, vel brachiatae sunt, Quercui, Ulmo, vel fibris crassioribus constant quàm ut fibratæ dici possint, uti ^f Althææ; nonnullæ ^g *Napisiformes* vocantur Asphodelo, Pæonia, in multa capitula extuberantes; aliæ *grumosæ*, ut nonnullis ^h Ranunculi speciebus. Aliæ *tuberosæ*

in duplicem ordinem digestæ; quarum una alteri insidet, ⁱ Gladiolo scilicet & Croco. Aliis tubercula sunt ad altera affixa, ^k Fritulariæ scilicet ^l Colchico. Radices ^m *squamosæ* ex plurimis squamis coalescunt axi cuidam affixis, vel denticulatis tantum inciduntur & squamosarum speciem præ se ferunt, ut ⁿ Dentariæ. ^o *Bulbosæ* ex tunicis constantur se excipientibus, ideoque *tunicatæ* dicuntur, Cephæ, Narcisso, Hyacintho.

Ratione formæ, vel *sphericæ* & *tuberosæ*, ^p croco ^q bulbocastano, ^r Cyclamini; vel *ovate* ^s Orchidi Nonnullæ compressæ, & quasi *palmatæ*, nonnullis ^t Orchidisi speciebus; rectæ ceu palus in terram depactæ, ^u Raphano; ^x geniculatæ, polygonatæ, Iridi.

RADICULA à recentioribus Physicis habetur pro tenui illa radice qua donatur corculum sive germen seminis in tubum prima germinatione sese explicans. Pars verò superior ejusdem tubi *pluma* vel *plumula* vocitari solet in caulem & frondes abitura.

SEMEN est plantæ pars, quæ terræ commissa similem plantam procreat à qua genita fuit. *Semen callosum*, quod cute veluti cartilagineâ obducitur, quale est semen Pyri, Mali, Cydoniæ *Semence à pepin*: *semen osseum* è contra durum est Messpilo.

SEMIFLOSCULUS, page 74.

SEPTUM INTERMEDIUM; Vide *Loculamentum*.

QQqq

^a Tab. 468.

^b Tab. 467.

^c Tab. 470.

^d Ibid.

^e Tab. 471.

^f Tab. 481.

^g Tab. 179. GG.

^h Tab. 473.

ⁱ Tab. 190.

^k Tab. 201.

^l Tab. 182.

^m Tab. 196.

ⁿ Tab. 110.

^o Tab. 472.

^p Tab. 468.

^q Tab. 181.

^r Tab. 468.

^s Tab. 248.

^t fig. 14.

^u Tab. 248.

^x fig. 15.

^u Tab. 473. 469.

^x Tab. 467.

SERRA. Vide *Crena*.

SILIQVA. Gouffe, pag. 388.

SINUS. Vide *Ala*.

SPECIES PLANTÆ, pag. 50.

SPICA, *Epi*. Florum & feminum dispositio densa & oblonga accedens ad spicam Cerealium Tab. 464.

SPITHAME Græcis, Latinis auctore Plinio *Dodrans*, spatium est quod *Lib. 7. cap. 3.* capit humana manus à summo pollice usque ad summum minimum digitum extensa: quæ mensura, quoniam in tres quartas humani pedis partes incurrit, *Dodrans* dicta est.

STAMINA 69. 70.

STROBILUS. Sive conus propriè dicitur fructus Pinus.

STRIÆ. *Canelures*. Partes quædam, ut ait Ruellius, & ut ita dicam femora sunt, quæ protuberant, sicuti cava, canaculique. Striatus caulis dicitur, qui hujuscemodi striis est præditus, aut striaturis exasperatus.

STOLONES, *Dragæons* ou *Petreaux*. Collicolorum foboles, inquit Ruellius, inutilisque fructificatio è radicibus, quibus evulsis plantantur Coryli, Sorbi, Mespili, Fici.

SUFFRUTEX, *Soufarbrisseau*. Planta perennis, dura, lignosa, frutice humilior, non gemmipara, ut Thymus, Salvia, Lavandula.

SURCULUS, ut ait Ruellius, quod ex ramis simplex ac individuum oritur, quale præsertim germen apparet; Gallis *Bourgeons*.

TALEA, *Bouture*. Ramus utrinque abscissus, qui in terram defixus pali instar radices agit. Salix, Sambucus.

TESTA, *Coque*. Tegmen tenue durum & fragile quorundam feminum,

THALAMUS. *Couche*. pag. 74.

TOMENTUM. Lanugo illa densa, quæ folia caulesque plurimarum plantarum obducuntur. Folia Verbasci tomentosâ lanugine pubent.

TRACHEÆ Plantarum, seu spirales fistulæ, sunt organa quædam tubulata à Clariss. Malpighio detecta, quæ aëri excipiendo à natura instituta videntur. Quælibet autem fistula aliud nihil est quàm lamella quædam tenuis GH, in spiram convoluta & in tubum E, angustata, cujus structura apertè declaratur volvendo candelam ceream exilem & perlongam circa digitum vel cylindrum quendam tenuem, adeo ut spiræ sibi mutuo adhærescant: sublato enim digito, vel cylindro tubus remanet tracheæ plantarum similis. Facile quovis ferme anni tempore deprehenduntur fistulæ illæ spirales in Rosa, Viburno, Tilia, cæterisque; si earum furculi teneri fragilesque rumpantur, quo planè modo exhibetur furculus Rosæ A. B. Lanugo enim illa quæ inter partes disrumpas occurrit, microscopii ope deprehenditur fasciculus trachearum, quarum spiræ ab invicem disjunctæ sunt, quales exhibentur Icone D. C. Confule Malpighium, accuratissimum naturæ exploratorem, qui fusiùs de his agit. Quod ad usum trachearum attinet, ad alimentum urgendum comparatæ videntur: succum enim nutritium duabus potissimum de causis ad superiores plantarum partes ascendere probabile est.

EXPLICATIO QUARUNDAM VOCUM. 675

1. à motu terræ, quo juxta naturæ leges ultra terræ superficiem longè impulsus in utriculis plantarum sese infinuat, ut censet præstantissimus Philosophus Petrus Sylvanus Regis Acad. Reg. Scientiarum socius, & præceptor meus admodum observandus: 2. aëris vi elasticâ in tracheis conclusi: namque quò magis ille rarefcit aut densatur diu nocturne, cælo calidiori aut frigidiori, eò magis ab ampliatis aut angustatis tracheis vasa utriculique viciniore succo nutritio turgentes comprimuntur, ideoque sursum vel deorsum, celerius aut tardius ille ferri debet.

TURBO, inquit Ruellius, inversæ metæ speciem exhibet, inde turbinata conspicitur Pyrorum forma: sic permulta herbarum folia in mucronem turbinantur, & inverso habitu fructus nonnulli vel partes in turbinem mucronantur, quamvis in re idem esse mutatis solum formis nemo dubitabit. Namque si rem ex acumine in latius continuo duci contuearis, potiùs quàm ea sit turbinis facies, dicitur turbinari: contra, si rem elatiori figurâ in arctiorem, protrahi contempleris, dum in acutum fastigietur, apertius credetur mucronari.

TURIONES, *bourgeons*. Tenella plantarum cacumina: namque cum vernum tempus appetit, inquit Ruellius, primo quoque foliorum pullulatu, præclusis adhuc florum calycibus, quosdam quasi turiones olus subministrat in quibus floris primùm, mox seminis fetus concluditur.

VAGINA & VAGINULA. Theca, seu involucrum nonnullorum feminum, quod ad gladii vaginam accedit.

VALVÆ. Usurpantur pro lamellis illis planis aut imbricatis quæ septo intermedio siliquarum utrinque adhærescunt, & dehiscere solent tanquam fores bifidæ, ut in brassica, Leucoio, cæterisque observare est.

VERTICILLUM. Circinatus florum vel foliorum ambitus, ut ait Ruellius, qui cauliculos aut ramulos herbarum coronat, verticillum est, ab instrumenti muliebris similitudine dictum quod fuso vertendi gratia solitum esse adhiberi: inde verticillatus & verticillatim. Flores Marrubii verticillati sunt, vel verticillatim ad caulem positi, *Fleurs rangées par anneaux & par étages*.

VEXILLUM, pag. 74.

VIMEN quasi vincimen, ut aiunt, omne virgultum lentum & flexile ad ligandum aptum: unde viminei caules & rami, hoc est lenti & flexiles.

VITICULÆ sunt cauliculi humi jacentes & repentes, Fragariæ v. g. Quinquefolii, imò & plantarum cucurbitacearum, Gallis *jets rampans*.

UMBELLA, pag. 304. Tab. 158.

UMBILICUS & UMBO. Quidquid in aliqua re medium est, umbilicus appellatur, maximè si cavum sit; ab umbilico humano similitudine ductâ. Si verò emines, umbo appellatur, eò quod mediæ partis clypeorum, quæ umbo dicitur, formam habeat. Inde fructus umbilicatus, flos umbone donatus.

UNCIA seu DIGITUS, *Ponce*. Sumitur nunc pro duodecima parte pedis: folium unciale, biunciale, semiunciale, sesquiunciale.

UNGUIS, *Onglet*. Ungues, ut ait Ruellius, in Rosis & foliatis floribus veteres intellexerunt imas suorum foliorum partes, quibus in capite suo coherent decoloresque dependent, Medicinæ plurimum damnatas, quòd nullo insolatu conditi colorem vel odorem contraxerunt, & incocto inutilique referantur humore. Quare flores exungulati, Oleis, Acetis, aut hujuscemodi condituris adjiciuntur, ne facilè putrilaginem aspergine contractâ sentiant.

UNICAPSULARIS. Vide *Capsula*.

UTRICULUS. Sæpe usurpatur pro capsula sive loculamento, quandoque pro cellulis seu faccis in quibus succus nutritivus plantarum deponitur.

INDEX RERUM, IN ISAGOGE CONTENTARUM.

A BENBITAR, 18	Breynius, 47	Floris differentia, 68
Actuarius, 17	Broffæus, 48	Floris ufus, 69
Ægina, 15	Bruffellus, 25	Flos Apetalos, 72
Æmilii Macer, 6	Bry, 43	Flos campaniformis, 73
Ætius, 14	Cæfalpinus, 66	Flos Caryophyllæus, 74
Alexander Trallianus, 15	Calyx florum, 71	Flos compositus, 72
Almafior & Almamon Chalifæ difciplinæ à Græcia in Arabiam tranftulerunt, 15	Camerarius, 36	Flos Cruciformis, 74
Alpinus-Alpinus, 46	Capillamentum, 70	Flos flofculofus, 74
Amatus Lufitanus, 27	Carolus Plumerius, 64, & 65	Flos hypocrateriformis, 73
Anacephalæofis præceptorum Rei Herbariæ, 67	Casarius, 48	Flos infundibuliformis, 73
Anguillara, 45	Cato, 5	Flos labiatus, 73
Antiqui Botanicem obfcu- rant, Medicinam amplifi- cantes, 12	Chycoineau, 49	Flos liliaceus, 74
Antiqui plantas potiùs com- pararunt quàm defcripfe- runt, 14	Classes unde petendæ, 65	Flos monopetalos, 73
Antonius Mufa, 6	Classis plantarum definitio, 51	Flos papilionaceus, 74
Apices florum, 70	Clufius, 41	Flos petalodes, 72
Arabibus plura debentur me- dicamenta quàm Græcis, 15	Columna, 53, 70	Flos perfonatus, 73
Areas Philofophus Alexan- drinus, 7	Commelinus, 65	Flos polypetalos, 73
Aristophanes Grammat. 8	Cordus, 25, 26	Flos radiatus, 74
Arnaldus à Villanova, 20	Cornarius, 27	Flos rofaceus, 72
Aubrierus pictor eximius, 50	Cornuti, 43	Flos rotatus, 73
Averroës, 18	Corona, 74	Flos femiflofculofus, 74
Avicenna, 17, 20	Cortufus, 45	Flos fimplex, 74
Bauhinius uterque, 42	Cratevas, 3	Flofculofus, 74
Beaumontius, 47, 65	Crecentienfis, 20	Francifcus I. Galliar. Rex, 43.
Belleval, 49	Cuba, 20	Fredericus Ruyschius, 65
Bellonius, 38, 48	Cupani, 47, 65	Fuchfius, 29
Bellerus, 47	Dalechampius, 34	Galenus, 11, 13
Beyveringius, 47	Dionyfius Dodart, 18	Garidellus, 65
Bobartus, 65	Dionyfius Jonquet, 49	Gafto Borbonius, 49
Boccone, 65	Diofcorides, 6	Gaza, 21
Bockius, 27	Discus, 74	Genus plantarum quid, 50.
Bodeus à Stapel, 44	Dodonæus, 40	Genus fumi debet à flore fi- mul & fructu, 58
Bonafidius, 4	Dedondis, 20	Genus 1, & 2, ordinis, 59
Botanices inftauratio, 21	Doody, 65	Georgius à Turre, 46
Botanices partes, 1	Ebenbitar, 18	Gerardus, 35
Brafavolus, 25	Etymologiæ plantarum fæpe rejiciendæ, 61	Gefnerus, 51
	Euphorbii, 6	Ghini, 31
	Fagelii, 47	Gillius, 39
	Fallopium, 44	Goupylus, 28
	Federicus Cæfius, Princeps Sancti Angeli, 46	Guido de la Broffe, 48
	Floris definitio, 67	Guido Crecentius Pagon, 48
		Guilandinus, 45
		Guilhelmus Sherard, 65
		Hagelaerus, 47

Hans Sloane,	65	Morifonus,	53	Renaudotus,	16
Henricus IV. Galliaë & Navarraë Rex,	48	Mundella,	45	Riffus,	26
Henricus Van Draakenstein,		Myrepsus,	19	Rivinus,	65
Hermannus,	47, 67	Nicolaus Myrepsus,	19	Robertus Constantinus,	65
Hermolaus Barbarus;	21	Nicolaus Præpositus,	19	Robertus Pictor Regius,	50
Hernandes,	44	Nomina plantarum quomodo imposita 2, quomodo imponenda,	63	Robinus,	48
Hildegardis,	19	Notæ propriæ generum,	55	Rodericus Lusitanus,	27
Hippocrates,	3	Notæ specificæ plantarum,	57	Rodericus Castellæ albi,	27
Horti varii plantarum,	46		63	Rondelerius,	30
Hotton,	47, 48, 49	Oldenlandius,	65	Ruellius,	22
Humelbergius,	47	Oribasius,	14	Ruyfchius,	65
Jacobus de Dondis,	10	Palladius,	11	Salmafii judicium de Plinio,	9
Jacobus Pettiver,	65	Paulus ægineta,	15	Samuel Doody,	65
Jacobus Salvador,	65	Paulus Suardus,	20	Sarracenus,	37, 65
Joannes de Bosco;	20	Parkinsonus,	43	Scaliger,	5
Joannes Cuba,	20	Passeus,	43	Semiofoculus,	74
Joanbertus Pictor Regius,	50	Peireskianus,	49	Sensibus aliquid tribuendum in Re Herbaria,	62
Julius Bassus,	6	Pellicerius,	31	Serapio,	16
Lacuna,	27	Petalum,	70	Sextius Niger,	6
Leges in genere institutio- ne servandæ,	61	Petrus Crescentiensis,	20	Sherard,	65
Leonardus Plukenetius;	65	Petrus Gillius,	39	Simon Beaumontius,	65
Leonicens,	24	Petrus Hotton,	47	Simon Vander Stel,	65
Lignonius,	65	Petrus Magnol,	49	Sloane,	65
Lobelius,	42	Pettiver,	65	Specierum distinctio,	63
Lonicerus,	26, 33	Plantæ definitio,	54	Species plantarum quid,	50
Lucas Ghini,	31	Plantas depingi non probavit Plinius,	13	Stamina,	70
Ludovicus XIII. Galliaë & Navarraë Rex,	48	Plantas describi non probavit Galenus,	13	Stapel,	4
Ludovicus Magnus,	50	Platearius,	19	Suardus,	20
Lumen Apothecariorum,	20	Plinius,	9	Suvertius,	43
Luminare majus,	20	Plukenetius,	65	Sylvaticus,	19
Macer,	6	Plumerius,	64, 65	Tabernæmontanus,	35
Magnol.	49	Pistillum,	70	Thalamus,	75
Malpighius,	54	Pona,	43	Theodorus Gaza,	21
Manardus,	24	Prevotius,	46	Theophrastus,	4
Marantha,	33	Princeps Catholicæ,	47	Tragus,	27
Marcellius Virgilius,	23	Prosper Alpinus,	46	Trallianus,	15
Maresius,	47	Quiricus de Augustis Thertona,	20	Triumphetti,	46
Martinellus,	65	Raius,	53	Turnerus,	31
Mathæus Carmelita,	48	Rauwolfius,	39	Valgius,	5
Mathæus Sylvaticus,	19	Razis,	16	Vander Stel,	65
Mathiolus,	32			de Vellingius,	46
Mefue,	17			Viali,	46
				Zabarella,	46
				Zanoni,	46

I N D E X

G E N E R U M P L A N T A R U M.

Prior numerus paginam, Ceteri vero Tabulam indicant.

A bies, 585, 353, 354	Anemone, 275, 147	Barba Jovis, 650, 419
Abrotanum, 459, 260	Anethum, 317, 169	Begonia, 660, 442
Abfinthium, 457, 260	Angelica, 313, 167	Belladonna, 77, 13
Abutilon, 99, 25	Anguria, 106, 35	Bellis, 490, 280
Acacia, 605, 375	Anonis, 408, 219	Berberis, 614, 385
Acajou, 658, 435	Antirrhithum, 167, 75	Bermudiana, 387, 208
Acanthus, 176, 80, 81	Aparine, 114, 39	Beta, 501, 286
Acer, 615, 386	Aphaca, 399, 223	Betonia, 202, 56
Acetabulum, 569, 338	Aphyllanthes, 657, 430	Berula, 588, 370
Acetofa, 502, 287	Apium, 305, 160	Bidens, 462, 262
Aconitum, 424, 239, 240	Apocynum, 91, 10, 21	Bignomia, 164, 72
Adharoda, 175, 79	Aquifolium, 600, 371	Bilforta, 511, 291
Adiantum, 543, 317	Aquilegia, 428, 242	Blattaria, 147, 63
Agaricus, 562, 330	Aralia, 300, 154	Blitum, 507, 288
Ageratum, 651, 422	Arbutus, 598, 368	Boletus, 561, 319
Agrimonia, 301, 155	Argemone, 239, 121	Borrago, 133, 53
Agrimonoides, 301, 155	Arifatum, 161, 70	Brassica, 219, 106
Ahouai, 657, 434	Aristolochia, 162, 71	Brunella, 182, 84
Alaternus, 595, 366	Armeniaca, 623, 399	Bryonia, 102, 28
Alcea, 97, 25	Artemiffa, 460, 260	Bugioffum, 133, 53
Alchimilla, 508, 289	Arum, 558, 69	Bugula, 208, 98
Alcyonium, 576	Arundo, 526	Bulbocastanum, 307, 161
Alga, 569, 337	Afarina, 171, 76	Buphthalmum, 495, 282
Alkekengi, 150, 64	Afarum, 501, 289	Buplevrum, 509, 163
Allium, 383, 206	Asclepias, 93, 22	Burfa pafforis, 216, 103
Alnus, 587, 359	Ascyrum, 256, 131	Butomus, 271, 143
Aloë, 366, 191	Asparagus, 300, 154	Buxus, 578, 345
Alfinaffrum, 244, 54	Asperugo, 135, 54	Cacalia, 451, 258
Alfne, 242, 126	Asphodelus, 343, 178	Cacao, 660, 444
Althæa, 97	Asplenium, 544, 318	Cachrys, 325, 172
Alyfoides, 218, 104	Aster, 481, 274	Calamintha, 193, 92
Alyffon, 216, 104	Asterifcus, 497, 283	Calceolus, 436, 249
Amaranthoides, 634, 429	Affragaloides, 399, 223	Caltha, 498, 284
Amaranthus, 234, 118	Affragalus, 415, 233	Campanula, 108, 37
Ambrofia, 439, 251	Affrantia, 314, 166	Cannabis, 535, 309
Ammi, 304, 159	Affriplex, 505, 286	Cannacorus, 367, 192
Amigdalus, 617, 402	Avena, 514, 297	Capnoides, 423, 237
Anacampferos, 264	Aurantium, 620, 393, 394	Capparis, 261, 139
Anagallis, 142, 59	Auricula Urff, 120, 46	Caprifolium, 608, 378
Anagyris, 647, 415	Azedarach, 616, 387	Capficum, 152, 66
Ananas, 653, 416, 417, 428	Ballote, 184, 85	Cardaminidum, 430, 244
Anapodophyllon, 239, 121	Ballamina, 418, 235	Cardamine, 224, 109
Androfæce, 23, 46	Barba Capræ, 265, 141	Cardiaca, 186, 89
Androfæmum, 251, 128		

Garidella, 655,	430	Ionthlapi, 210,	99	Luteola, 423,	238
Genipa, 618,	436, 437	Iris, 358, 186, 187,	188	Lychinis, 333,	175
Geniſta, 643,	411	Katis, 211,	100	Lycoperdon, 563,	331
Geniſta-Spartium, 645,	412	Juncago, 266,	142	Lycopericon, 150,	63
Geniſtella 646,	413	Juncus, 246,	127	Lycopus, 190,	89
Gentiana, 80,	40	Juniperus, 588,	361	Lyſimachia, 141,	59
Geranium, 266,	142				
Geum, 251,	129	Kali, 247,	128	Madrepora, 572,	340
Gladiolus, 365,	190	Ketmia, 99,	26	Majorana, 199,	94
Glaucium, 254,	130			Malacoides, 98,	25
Glaux, 88,	60	Lacryma Job, 531,	306	Malva, 94,	23, 24
Globularia, 466,	265	Lactuca, 473,	267	Malus, 634,	406
Glycyrrhiza, 389,	210	Lamium, 183,	85	Mandragora, 76,	12
Gnaphalium, 461,	261	Lampfana, 479,	272	Manihot, 658,	438
Gnaphalodes, 439,	261	Lapathum,	504	Marrubiaſtrum, 190,	89
Gramen, 516,	299	Lappa, 450,	256	Marrubium, 192,	91
Granadilla, 240, 123,	124	Larix, 586,	357	Matricaria, 493,	281
Groſſularia, 639,	409	Laſerpitium, 324,	172	Mays, 531, 303, 304,	305
Guaiacana, 600,	371	Lathyrus, 94, 216,	217	Medica, 410,	231
Guaiava, 660,	443	Lavandula, 198,	93	Medicago, 412,	231
		Lavrocerafus, 617,	403	Melampyrum, 173,	78
Hæmanthus, 657,	433	Laurus, 597,	367	Melyanthus, 430,	245
Harmala, 257,	133	Lens, 390,	210	Melilothus, 406,	229
Hedera, 612,	384	Lentifcus, 580.		Meliſſa, 193,	91
Hedypnois, 478,	271	Leonurus, 187,	87	Melo, 104,	32
Hedifarum, 401,	225	Lepidium, 215,	103	Melocactſus, 653,	425
Helianthemum, 248,	128	Leucanthemum, 492.		Melongena, 151,	65
Heliotropium, 138,	57	Leucoium, 220,	107	Melopepo, 106,	34
Helleborine, 436,	249	Lichen, 548,	325	Mentha, 188,	89
Helleborus, 271,	144	Ligultiicum, 323,	171	Menyanthes, 117,	15
Hemionitis, 546, 322,	323	Ligulſtrum, 596,	397	Mercurialis, 534,	308
Herba Paris, 233,	117	Lilac, 601,	372	Mefpilus, 641,	410
Hermania, 656,	432	Lilio-Aſphodelus, 344,	179	Meum, 312,	165
Herniaria, 507,	288	Liliaſtrum, 369,	194	Milium, 514,	298
Hesperis, 222,	108	Lilio-Hyacinthus, 371,	196	Millefolium, 495,	283
Hieracium, 469,	267	Lilio-Narcifſus, 385,	207	Mimofa, 605,	375
Hippocafſtanum, 611,	382	Lilium, 369, 195,	196	Mitella, 241,	116
Hordeum, 513,	295	Lilium Convallium, 77,	14	Moldavica, 184,	85
Horminum, 178,	82	Limon, 621,	397	Molle, 661,	
Hvacinthus, 344,	180	Limonium, 341,	177	Molucca, 187,	88
Hydrocotyle, 328,	173	Limodorum, 437,	250	Momordica, 103,	29, 30
Hydrophyllon, 81,	16	Linagroſtis, 664.		Morus, 589,	362
Hyoſciamus, 117,	42	Linaria, 168,	76	Mofchatellina, 156,	68
Hypecoon, 230,	115	Lingua Cervina.		Murucua, 241,	115
Hypericum, 254,	131	544, 319, 320,	321	Mufcari, 347,	180
Hyſſopus, 200,	95	Linum, 339,	176	Mufcus, 550,	326
		Litophyton, 573,	341	Myagrurn, 211,	99
Jacca, 443,	254	Lichofpermum, 137,	55	Myofotis, 244,	126
Jacobæa, 485,	276	Lonchitis, 538,	314	Myrrhis, 315,	166
Jalapa, 229,	50	Lotus, 402,	227	Myrtus, 640.	409
Jalminum, 597,	368	Linaria, 218,	105		
Ilex, 583,	350	Lupinus, 392,	213	Napus, 229.	
Imperatoria, 316,	168	Lupulus, 535,	309	Narciffo Leucoium, 387, 208	

Narcissus, 333,	185	Petasites, 451,	258	Rhagadiolus, 479,	278
Nalturtium, 213,	102	Peucedanum, 318,	169	Rhamnus, 593,	366
Nelumbo, 261,		Phalangium, 368,	193	Rhus, 611,	381
Nerion, 604,	374	Phaeocolus, 412,	232	Ricinoides, 655,	423
Nicotiana, 117,	41	Phellandrium, 306,	161	Ricina, 532,	307
Nidus avis, 437,	250	Pihlyrea, 596,	367	Rofa 616,	408
Nigella, 258,	134	Phlomis, 177,	82	Rofmarinus, 195,	92
Nifolia, 656,		Phytolocca, 299,	151	Ros folis, 245,	127
Nux, 581,	346	Pimpinella, 156,	68	Rubeola, 130,	50
Nymphæa, 260, 137,	138	Pinguicula, 167,	74	Rubia, 113,	38
Nymphoides, 153,	67	Pinus, 585,	355	Rubus, 614,	385
		Pifum, 394,	215	Rufcus, 79,	15
Ochrus, 396,	219, 220	Plantago, 126,		Ruta, 257,	133
Ocimum, 203,	96	Platanus, 590,	363	Ruta muraria, 541,	317
Oenanthe, 312,	166	Plumbago, 140,	58		
Olea, 598,	370	Plumeria, 659,	439	Salicaria, 253,	129
Omphalodes, 140,	58	Poinciana, 619,	391	Salix, 590,	364
Onagra, 302,	156	Polemonium, 146,	61	Salvia, 180,	83
Onobrychis, 390,	211	Polium, 206,	97	Sambucus, 606,	376
Ophoglossum, 548,	325	Polygala, 174,	79	Samolus, 143,	60
Ophris, 437,	370	Polygonatum, 78,	14	Sanicula, 326,	173
Opulus, 607,	256	Polygonum, 510,	290	Santolina, 460,	260
Opuntia, 239,	122	Polypodium, 540,	316	Sapindus, 659,	441
Orchis, 431,	247, 148	Populago, 273,	145	Sarracena, 657,	476
Oreofelinum, 318,	169	Populus, 592,	365	Satureia, 197,	
Origanum, 198,	94	Porrum, 382,	204	Saxifraga, 252,	129
Ornithogalum, 378,	203	Portulaca, 236,	118	Scabiosa, 463,	263, 264
Ornithopodium, 400,	224	Potamogeton, 232,	103	Scandix, 326,	173
Orobanche, 175,	81	Primula veris, 124,	47	Scirpus, 528,	300
Orobos, 393,	2, 4	Prunus, 622,	398	Sclarea, 179,	82
Oryza, 513,	296	Pseudoacacia, 649,	417	Scorimms, 480,	273
Osmunda, 547,	324	Pseudodictamnus, 188,	89	Scorpioides, 402,	226
Oxycoccus, 655,	431	Pfyllium, 128,	49	Scorzonera, 476,	269
Oxys, 88,	19	Ptarmica, 496,	283	Scrophularia, 166,	74
		Pulmonaria, 136,	55	Secale, 513,	294
Pæonia, 273,	146	Pulsatilla, 284,	148	Securidaca, 399,	224
Paliurus, 616,	387	Punica, 636,	407	Sedum, 162,	140
Panicum, 515,	298	Pyrola, 256,	132	Senecio, 456,	260
Papaver, 237,	119, 120	Pyrus, 628,	404	Senna, 618,	390
Papaya, 659,	440			Serpillum, 196,	
Parietaria, 509,	289	Qnamoclit, 116,	39	Sesamoides, 424,	238
Parnassia, 246,	127	Quercus, 58,	349	Sicyoides, 103,	28
Poronochia, 507,	288	Quinquefolium, 296,	153	Sideritis, 191,	90
Pastinaca, 319,	170			Siliqua, 578,	344
Pedicularis, 171,	77	Ranunculus, 285,	149	Silivaltrum, 646,	414
Pelecinus, 417,	234	Rapa, 228,	113	Sinapi, 227,	112
Pentaphylloides, 298,		Raphanistrum, 230,	115	Sinapistrum, 231	116
Pepo, 105,	33	Raphanus, 229,	114	Sifarum, 308,	163
Peryclimenum, 608,	378	Rapistrum, 210,	99	Silymbrium, 225,	109
Periploca, 93,	22	Rapunculus, 113,	38	Sisyrrinchium, 365,	
Perfica, 624,	400	Rapuntium, 161,	51	Sium, 308,	162
Perficaria, 509,	290	Refeda, 423,	238	Smilax, 654,	421
Pervinca, 119,	45	Rhabarbarum, 824	18	Smirnum, 315,	368

Solanum, 148,	62	Thapsia, 321,	171	Valeriana, 131,	51
Soldanella, 82,	16	Thlaspi, 212,	101	Valerianella, 134,	52
Sonchus, 474,	268	Thlaspidium, 214,	358	Veratrum, 272,	145
Sorbus, 633,		Thuya, 586,		Verbaſcum, 146,	61
Sparganium, 530,	302	Tymbra, 197.		Verbena, 200,	94
Spartium, 644,	412	Thymelæa, 594,	366	Veronica, 143,	60
Sphondylium, 319,	170	Thymus, 196,	93	Viburnum, 607,	377
Spinacia, 533,	308	Thyſſelinum, 319.		Vicia, 396,	221
Spiræa, 618,	389	Tilia, 611,	381	Viola, 419,	236
Spongia, 575,	342	Tinus, 607,	377	Virga aurea, 483,	275
Stachys, 186,	86	Tithymaloides, 654.		Viſcum, 609,	380
Staphylodendron, 616,	386	Tithymalus, 85,	18	Vitex, 603,	373
Statice, 341,	177	Tordylium, 320,	170	Vitis, 613,	384
Stoechas, 201,	95	Tormentiſſilla, 298,	153	Vitis idæa, 607,	377
Stramonium, 118, 43,	44	Toxicodendron, 610,	381	Ulmaria, 265,	141
Styrax, 598,	369	Trachelium, 130,	50	Ulmus, 601,	372
Suber, 584,		Tragacantha, 517,	234	Urtica, 534,	308
Symphytum, 138,	56	Tragopogon, 477,	270	Uva Urſi, 599,	370
Syringa, 617,	389	Tragofelinum, 309,	163	Vulneraria, 391,	211
		Tribuloides, 655,	431		
		Tribulus, 265,	141		
Tagetes, 488,	278	Trichomanes, 539,	315	Xanthium, 438,	252
Tamarindus, 660,	445	Trifolium, 404,	228	Xeranthemum, 499,	284
Tamaſiſcus, 661.				Xiphion, 362,	189
Tamnus, 102,	28	Triticum, 512, 292,	293	Xylon, 101,	27
Tamnacetum, 461,	261	Tubera, 565,	333	Xyloſteon, 609,	379
Taxus, 589,	362	Tubularia, 575,	342		
Teledium, 248,	128	Tulipa, 373,	199, 200		
Terebinthus, 579,	345	Turritis, 223.		Zacintha, 476,	269
Teucrium, 207,	98	Tuffilago, 487,	276	Ziziphus, 627,	403
Thaliſtrum, 270,	143	Typha, 530,	301		

INDEX GALLICUS.

Prior numerus paginam, caeteri Tabulam indicant.

A BRICOTIER, 623,	399	Aunée, 483.		Calament, 193,	92
Abfinthe, 457,	260	Avoine, 514,	297	Calebasse, 107,	36
Acante, 176,	80, 81	Aurone, 459.		Camelée, 651,	421
Aconit, 424,	239, 240	Azarolier ou Azerolier,		Camomille, 494,	281
Agaric, 562,	330	642.		Campanule, 108,	37
Agripaume, 186,	87			Canne, 526.	
Agrimoine, 301,	155	Bacille, 517,	169	Canneberge, 655.	
Ail, 383,	206	Baguenedier, 649,	418	Canne d'Inde, 367,	192
Airelle, 607,	377	Balifer, 367.		Canne royale, 527.	
Alaterne, 595,	366	Balfamine, 418,	235	Capillaire, 543,	317
Alcée, 97,	25	Barbe de bouc, 477,	270	Caprier, 261,	139
Alifia, 633.		Barbe de Chevre, 265,	141	Capucine, 430,	244
Alleluia, 88,	19	Barbe-Renard, 417,	234	Cardamine, 224,	109
Aloë, 366,	191	Bardane, 450,	256	Cardasse, 239,	122
Amandier, 627,	402	Basilic, 203,	96	Cardinale, 163.	
Amarante, 234,	118	Bec de grue, 266,	142	Carline, 500,	285
Ambrette, 445.		Belle de nuit, 129,	50	Carotte, 307,	161
Ambrosie, 439,	252	Benôite, 294,	151	Carouge, 578,	344
Amelanchier, 642.		Berce, 319,	170	Cartame, 557,	258
Ammi, 104,	159	Berle, 308,	162	Cassave, 658,	498
Ancolie, 428,	242	Bétoine, 202,	96	Casse, 619,	392
Ananas, pain de sucre		Bigarotier, 626.		Casse, 605,	375
653.		Bistorte, 511,	291	Cedre, 588,	361
Anemone, 275,	147	Blé noir, 511,	290	Cerfeuil, 314,	166
Anet, 317,	169	Blé de Turquie, 531,	303,	Cerifier, 625,	401
Angélique, 313,	167	304, 305.		Ceterac, 544,	318
Anis, 305.		Blète, 507,	288	Champignon, 556, 325,	328
Apocin, 91,	20, 21	Bluet, 445,	254	Chanvre, 535,	309
Arboufier, 598,	368	Bois de Ste Lucie, 626.	415	Chardon, 140,	253
Arbre de Judas, 647.		Bois puant, 647,		Chardon à Bonnetier, 466,	
Arbre de vie, 586,	358	Bon Henri, 506.		265.	
Arbre qui porte des Savonnettes, 659.		Bonnes Dames, 505.		Chardon benit, 450.	
Aristoloché, 162,	71	Boucage, 309,	163	Chardon étoilé, 440.	
Armarinte, 315,	172	Bouillon blanc, 146,	61	Chardon Roland, 327,	173
Armoise, 460,	260	Bouleau, 588,	360	Charme, 582,	348
Arrête beuf, 408,	229	Bourrache, 133,	53	Châteigner, 584,	352
Arroche, 505,	286	Boursé à Berger, 216,	103	Chaufêtrepe, 440.	
Artichaut, 441,	253	Brunelle, 182,	84	Chelidoine, 231.	
Afarine, 171,	76	Bruyere, 602,	373	Chêne, 582,	349
Asfodele, 343,	178	Buis ou Bouis, 578,	345	Chêne-vert, 583,	350
Asperge, 300,	154	Bugle, 208,	98	Chenille, 402,	226
Asterisque, 497,	283	Buglose, 133,	53	Chervi, 308,	163
Astragale, 415,	233	Bulbonac, 218,	105	Chevre feuille, 608,	378
Aubepin, 642.				Chicorée, 478,	272
Aune, 587,	359	Cabaret, 501,	286	Chien-dent, 516,	299
		Caille-lait, 114,	39	Chou, 219,	106

Chou Caraïbe, 159.	Epinars, 533,	308	Globulaire, 466,	265
Ciboule, 382.	Epine blanche, 642.		Gloutteron, 450.	
Cicutaire, 322,	171 Epine blanche à fleur double,		Grande Centaurée, 449,	256
Cierge épineux, 653.	642.		Graffette, 167,	74
Ciguë, 306,	160 Epine jaune, 480,	273	Gratteron, 114,	39
Ciprès, 87,	358 Epine vinette, 614,	385	Gremil, 137,	55
Circée, 301,	155 Epithim, 652.		Grenadier, 636,	407
Ciste, 259,	136 Eponge, 575,	342	Grofelier, 639,	409
Citise, 647,	416 Érable, 615,	385	Guaiave, 660,	443
Citronier, 620, 393,	396 Ers, 398,	221	Guj, 609,	380
Clandestine, 651,	424 Estragon, 459.		Guignier, 626.	
Clematite, 293,	150 Eufraise, 174,	78	Guimauve, 97.	
Cognier, 632,	405 Eupatoire, 455	259		
Cognassier, 633,	405		Hannebane, 118.	
Colchique, 348, 181,	182 Fenouil, 311,	164	Haricot, 412,	432
Coleuvrée, 102,	28 Fenugrec, 409,	230	Herbe aux Chats, 202,	95
Coloquinte, 107	368 Fer de cheval, 400,	225	Herbe à Cotton, 454,	259
Concombre, 104,	31, 32 Ferule, 321,	170	Herbe aux Cuillers, 215,	101
Condrille, 475,	268 Fève, 391,	212	Herbe aux Geueux, 293.	
Conife, 454,	259 Figuier, 662,	420	Herbe aux Mites 147,	61
Confoude, 138,	56 Filaria, 596,	367	Herbe aux Perles, 137,	55
Confouleurde, 284,	148 Filipendule, 293,	150	Herbe aux poux, 428.	
Coquelicoc, 238.	Flambe, 358, 186, 187, 188		Herbe aux puces, 128,	49
Coqueret, 150,	64 Fleur de passion, 240, 123,		Herbe aux teigneux, 451.	
Corail, 572,	339 124.		Herbe aux Verruës, 138,	57
Coralline, 570,	338 Folletes, 505.		Herbe cachée, 652.	
Coriandre, 316,	168 Fougère, 536, 310, 311,		Herbe du Siege, 166.	
Corne de Cerf, 128,	49 312, 313.		Herniole, 507,	288
Corneille, 141,	59 Fraïsier, 295,	152	Hêtre, 584,	351
Cornouiller, 641,	410 Framboisier, 614.		Hifope, 200,	95
Cotton, 101,	27 Frangipanier, 659,	439	Houblon, 535,	309
Couronne Imperiale,	372 Fraxinelle, 430,	243	Houx, 600,	371
197, 198.	Frêne, 577,	343	Houx-frelon, 79,	15
Crapaudine, 191,	90 Fritillaire, 376,	201	Jacée, 443,	254
Cresson, 213,	102 Froment, 512, 292,	293	Jacinte, 344,	180
Croïsette, 115,	39 Fumeterre, 421,	237	Jacobée, 485,	276
Crotalaire, 644.	Fusain, 617,	388	Jalap, 129,	50
Cuscute, 652,	422 Fultet, 610,	380	Jafmin, 597,	368
			Jafmin de Virginie,	164
Dent de Lion, 468,	266 Gainier, 646,	414	If, 589,	362
Dentaire, 225,	110 Garance, 113,	38	Immortelle, 452,	259
Digitale, 165,	73 Garderobe, 460,	260	Imperatoire, 316,	168
Domte-venin, 93,	22 Garou, 594,	366	Jonc, 246,	127
Doronic, 487,	277 Gaude, 423,	238	Joubarbe, 262,	140
Doublefeuille, 437,	250 Genêt, 643,	411	Ivette, 208,	98
Doucete, 112.	Genêt commun, 649.		Jujubier, 627,	403
	Genêt d'Espagne, 643.		Juliane ou Juliene, 222,	108
Echalotte, 382.	Génévrier, 588,	361	Jusquiamé, 117,	42
Eclaire, 231,	116 Gentiane, 80,	40		
Ellebore blanc, 272,	145 Germandrée, 204,	97	Laitron, 474,	268
Ellebore noir, 271,	144 Gesse, 394,	216, 217	Laitué, 473,	267
Elleborine, 436,	249 Giroflier, 220,	107	Langue de Cerf, 544,	319,
Emionite, 546, 322, 323	Glaïeul, 365,	320	320, 321.	

Langue de Chien, 139, 57	Melon, 104, 32	Ortie, 534, 308
Langue de serpent, 548, 325	Melon épineux, 653.	Osmonde, 547, 324
Larme de Job, 531, 306	Meniante, 117, 15	Ozeille, 502, 287
Lavande, 198, 93	Mente, 188, 89	
Laurier, 597, 367	Mercuriale, 534, 308	Pain de Pourceau, 154, 68
Laurier-Cerife, 627, 403	Merisier, 626.	Éaliure, 616, 387
Laurier-franc, 597.	Meurier, 589, 362	Panais, 319, 170
Laurier-franc à fleur double, 597.	Micocouiller, 612, 383	Panicaut, 327, 173
Laurier-rose, 604, 374	Mille-feuille, 495, 283	Panis, 515, 298
Laurier-Tin, 607, 377	Mille pertuis, 254, 131	Papaie, 659, 440
Lentille, 390, 210	Millet, 514, 298	Pâquerette, 490, 280
Lentisque, 580.	Mirte, 640, 409	Farnetaire, 509, 289
Liège 584.	Mirtile, 607, 377	Pas d'âne, 487, 276
Lierre, 612, 384	Morelle, 148, 62, 10	Passerage, 216.
Lilac, 601, 372	Morgeline, 242, 126	Pastel, 211, 100
Limonnier, 621, 397	Morille, 561, 329	Pate d'Oye, 506, 288
Lin, 339, 176	Mors du diable, 466.	Patience, 504.
Linaire, 168, 76	Mouron, 142, 59	pavot, 237, 119, 120
Lis, 369, 195, 196	Mouffe, 550, 326	lêcher, 624, 400
Lis-Asfodele, 344, 179	Moutarde, 227, 112	Pediculaire, 171, 77
Lis de saint Bruno, 369, 194.	Musle de veau, 167, 75	Perce-nége, 387, 280
Lis Jacinte, 371, 196	Muguet, 77, 14	Perce-feuille, 310.
Lis-Narcisse, 385, 207	Narcisse, 353, 185	Perficaire, 509, 290
Liséron, 82, 17	Navet, 229.	Perfil, 305, 160
Livèche, 323, 171	Néflier, 641, 410	Perfil de Macedoine, 305.
Lonkite, 538, 314	Nenufar, 260, 137, 138	Perfil de montagne, 318, 169
Lotier, 402, 227	Nerprun, 593, 366	Pervenche, 119, 45
Lunaire, 218, 105	Nez coupez, 616, 386	Petafite, 451, 258
Lupin, 392, 213	Nicotiane, 117, 41	Perit Ciprés, 460, 260
Luzerne, 410, 231	Nid d'oiseau, 437, 250	Petite Centaurée, 122, 48
	Noisetier, 581, 347	Peuplier, 592, 365
	Noyer, 581, 346	Pié d'Alouette, 426, 241
	Nummulaire, 141.	Pié de Lion, 508, 289
Maceron, 315, 168		Pié d'Oiseau, 400, 224
Mâche, 132, 52		Pié de Veau, 158, 69
Madrepore, 572, 340	Obier, 607, 376	Pignon d'Inde, 656.
Mal-nommée, 88.	Oeil de bœuf, 495, 282	Pimprenelle, 156, 68
Mandragore, 76, 12	Ocillet, 329, 174	Pin, 585, 355, 356
Marguerite, 492.	Ocillet d'Inde, 488, 278	Pirole, 256, 132
Marjolaine, 199, 94	Ognon, 382, 205	Pivoine, 273, 146
Marronnier, 584.	Olivier, 598, 370	Plantain, 126, 48
Marronnier d'Inde, 611, 382	Oranger, 620, 393, 394	Platane, 590, 363
Marrube, 192, 91	Orcanette, 134.	Poincillade, 619, 391
Masse, 530, 301	Oreille d'Ours, 120, 46	Poireau, 382, 204
Matricaire, 493, 281	Oreille de Souris, 244, 126	Poirée, 501, 286
Mauve, 94, 23, 24	Orge, 513, 295	Poirier, 628, 404
Mayenne, 151, 65	Orgue de Mer, 575, 342	Pois, 394, 215
Medicinier d'Espagne, 666	Origan, 198, 94	Pois chiche, 389, 210
Melée, 586, 357	Orme, 601, 372	Pois de merveuille, 431, 246
Meliane, 430, 245	Ormin, 178, 82	Poivre d'Inde ou de Guinée, 151, 66
Melilot, 406, 229	Orobanche, 175, 81	Polypode, 540, 316
Melinet, 79, 56	Orobe, 393, 214	Poluric, 539, 315
Melisse, 193, 91	Orpin, 264.	

Pomme de merveille , 103 , 29 , 30.	Safran , 350 , 183 , 184	Tanésie , 461 , 261
Pommier , 634 , 406	Safran bâtard , 457 , 258	Tarton-raire , 595.
Pouliot , 190	Sain foin , 390 , 211	Taupinambours , 489.
Pourpier , 236 , 118	Sanguin , 641.	Terebinte , 579 , 345
Prêle , 532 , 307	Sanicle , 326 , 173	Terre noix , 307 , 161
Primevere 124 , 47	Sapin , 585 , 353 , 354	Tête à l'Anglois , 653.
Prunier , 621 , 398	Sarrafin , 511 , 290	Thim , 196 , 93
Pulmonaire , 136 , 55	Sarriette 197.	Tillau ou Tilleul , 611 , 381
Quarantin , 221.	Sauge , 180 , 83	Titimale , 85 , 18
Queuë de Cheval , 532 , 307	Saule , 590 , 364	Toque , 181 , 84
Queuë de Lion , 187 , 87	Saxifrage , 252 , 129	Tormentille , 298 , 153
Quinte feuille , 296 , 153	Scabieuse , 463 , 263 , 264	Tortelle , 228 , 111
Racine Vierge , 103 ,	Scorfonere , 476 , 269	Tournesol , 655.
Raifort , 229 , 114	Scrofulaire , 166 , 74	Toute-bonne , 179 , 82
Raiponce , 113 , 38	Seau de Nôtre-Dame , 105	Trefle , 404 , 228
Raquette , 239 , 122	Seau de Salomon , 14.	Tremble , 592.
Rave , 228 , 113	Ségle , 513 , 294	Troëne , 596 , 367
Reglisse , 389 , 210	Sené , 618 , 390	Trufe , 565 , 333
Reine des Prez , 265 , 141	Seneçon , 456 , 260	Tulipe , 373 , 199 , 200
Remors , 466.	Sensitive , 605 , 375	Valériane , 131 , 52
Renoncule , 285 , 149	Senpentaire , 160 , 70	Velat , 228 , 111
Renouée , 510 , 290	Serpolet , 196.	Verge dorée . 483 , 279
Ricin , 532 , 307	Soldanele , 82 , 16	Veronique , 143 , 60
Ris , 513 , 296	Soleil , 489 , 279	Verveine , 200 , 94
Romarin , 195 , 92	Sorbier , 633.	Vesse , 396 , 221
Ronce , 614 , 385	Souci , 498 , 284	Vesse de Loup , 563 , 331
Ronce de S. François , 614 , 211	Souchet , 527 , 299	Vigne , 613 , 384
Roquette , 226 , 111	Soude , 247 , 128	Vigne blanche , 102.
Roseau , 526 , 408	Storax , 598 , 369	Viperine , 135 , 54
Rosier , 636 , 133	Sumac , 611 , 381	Violette , 419 , 236
Ruë , 257 , 133	Sureau , 606 , 445	Violier , 220 , 107
Sabor , 436 , 849	Tabac , 117 , 41	Viorne , 607 , 377
	Tabouret , 216 , 103	Vulnéraïne , 583 , 233
	Tamarin , 660 , 445	Yeuse , 583.
	Tamaris , 661.	

I N D E X

N O M I N U M P L A N T A R U M.

quæ in propriis locis quæri debent.

- A** BDELAVI, vide *Melo*, pag. 105
 Abelmosc. Vide *Ketmia*, 100.
 Abrotanum, V. *Santolina*, 460.
 Absinthium, V. *Chamemelum*, 494. *Ptar-
mica*, 496.
 Acacia, V. *Cytisus*, 648.
 Acanthium, V. *Carduus*, 441.
 Acarna, V. *Carlina*, 500. *Cnicus*, 451.
 Achillæa, V. *Millefolium*, 496.
 Athiochl. V. *Mitella*, 242.
 Acinos, V. *Clinopodium*, 195. *Ocimum*, 203.
 Aconitum, V. *Crisophoriana*, 299. *Corona
Solis*, 490. *Delphinium*, 426. *Helleborus*,
272. *Ranunculus*, 285.
 Adiantum, V. *Filicula*, 542.
 Adonis, V. *Ranunculus*, 291.
 Æschimomene, V. *Mimosa*, 606.
 Æthiopsis, V. *Sclarea*, 179.
 Ageratum, V. *Parnica*, 497.
 Agnus, V. *Vitex*, 603.
 Ajuga, V. *Chamæpytis*, 208.
 Alcea, V. *Ketmia*, 99. *Malva*, 96.
 Alektorolophos, V. *Pedicularis*, 173.
 Alga, V. *Fucus*, 566. *Muscus*, 551.
 Allieluia, V. *Oxys*, 88.
 Alliaria, V. *Hesperis*, 222.
 Alni effigie, V. *Cratægus*, 633. *Mespilus*,
642.
 Alnus nigra, V. *Frangula*, 612.
 Alnæ, V. *Cucubalus*, 339. *Lychnis*, 338.
Veronica, 145.
 Althæa, V. *Ketmia*, 99. *Malva*, 95.
 Alypum, V. *Globularia*, 467. *Tithymalus*,
86.
 Alysson, V. *Marrubium*, 192.
 Amarantho affinis, V. *Amaranthoides*, 654.
 Ambrosia, V. *Nasturtium*, 214.
 Ammi, V. *Feniculum*, 312.
 Ammoides, V. *Feniculum*, 312.
 Anagallis, V. *Lysimachia*, 142. *Samolus*, 143.
Veronica, 145.
 Anagyris, V. *Cytisus*, 648.
 Anchusa, V. *Buglossum*, 134. *Symphytum*,
138.
 Androsace, V. *Acetabulum*, 569.
 Anemone, V. *Ranunculus*, 585.
 Anethum, V. *Feniculum*, 312.
 Angelica, V. *Imperatoria*, 317.
 Anil, V. *Anonis*, 409.
 Anisomarathrum, V. *Scandix*, 326.
 Anisum, V. *Apium*, 305.
 Anonis, V. *Fœnugracum*, 409.
 Anonymos, V. *Alchimilla*, 509. *Polygala*,
665. *Spiræa*, 618.
 Anthriscus, V. *Daucus*, 308.
 Anthyllis, V. *Alfæe*, 665. *Herniaria*, 507.
 Apios, V. *Astragalus*, 415. *Tithymalus*, 87.
 Apium, V. *Oreoselinum*, 318. *Theselinum*,
319.
 Arachidna, V. *Vicia*, 397.
 Arachus, V. *Vicia*, 397.
 Arbor Fraxini folio, V. *Azedarach*, 646.
 Arbor Judæ, V. *Siliquastrum*, 647.
 Arction, V. *Centaurium majus*, 449. *Bar-
dana*, 450.
 Argemone, V. *Papaver*, 238.
 Argentina, V. *Pentaphylloides*, 298.
 Aria, V. *Cratægus*, 633.
 Armeria, V. *Caryophyllus*, 332.
 Artemisia, V. *Abrotanum*, 459.
 Arundo, V. *Cannacorus*, 367.
 Aspalathus, V. *Cytisus*, 648. *Genista-Spar-
zium*, 645.
 Aster V. *Asteriscus*, 497. *Corona Solis*, 490.
Virga aurea, 484.
 Asteriscus, V. *Virga aurea*, 484.
 Astragalus, V. *Astragaloides*, 399. *Barba
Jovis*, 651. *Orobus*, 393.
 Atractylis, V. *Cnicus*, 451.
 Atriplex, V. *Chenopodium*, 606.
 Aurea mala, V. *Lycopersicon*, 150.
 Auricula muris, V. *Myosotis*, 245. *Alfæe*,
243.
 Auricula Ursi, V. *Verbascum*, 147.
 Balaustia, V. *Punica*, 636.
 Ballamina, V. *Momordica*, 103.
 Babbage, V. *Xylon*, 101.

Bamia

- Bamia, V. *Ketmia*, 100.
 Barbarea, V. *Sylvestrium*, 226.
 Bardana, V. *Lappa*, 450.
 Becabunga, V. *Veronica*, 145.
 Bechium, V. *Tussilago*, 487.
 Behen album, V. *Lychnis*, 335.
 Beidellar, V. *Apocynum*, 91.
 Belladonna, V. *Lilio-Narcissus*, 386.
 Bellis, V. *Aster*, 482. *Globularia*, 467.
 Leucanthemum, 492.
 Belmuscus, V. *Ketmia*, 100.
 Berula, V. *Veronica*, 145.
 Beta, V. *Spinacia*, 533.
 Betonica, V. *Caryophyllus*, 330.
 Bifolium, V. *Ophrys*, 437.
 Bilingua, V. *Ruscus*, 79.
 Blitum, V. *Chenopodium*, 506.
 Bonifacia, V. *Ruscus*, 79.
 Borrage, V. *Buglossum*, 134.
 Botrys, V. *Chamadris*, 205. *Chenopodium*, 506.
 Braffica, V. *Turritis*, 223.
 Braffica marina, V. *Convolvulus*, 83. *Crambe*, 211.
 Briza, V. *Hordeum*, 513.
 Bryonioides, V. *Sycioides*, 103.
 Buglossum, V. *Aperugo*, 135.
 Bugula, V. *Clinopodium*, 195.
 Bupariti, V. *Ketmia*, 100.
 Buphtalmum, V. *Cotula*, 495.
 Burfa Pastoris similis, V. *Turritis*, 224.
 Burfa Pastoris, V. *Nasturtium*, 214.
 Calamintha, V. *Mentha*, 189.
 Calcitrapa, V. *Carduus*, 440.
 Calendula, V. *Caltha*, 498.
 Caltha, V. *Populago*, 273.
 Campanula, V. *Convolvulus*, 82. *Linum*, 340.
 Camphorata congener, V. *Chenopodium*, 506.
 Cana, V. *Cannacorus*, 367.
 Cantabrica, V. *Convolvulus*, 84.
 Capparis, V. *Fabago*, 259.
 Caprificus, V. *Ficus*, 663.
 Caput Gallinaceum, V. *Onobrychis*, 390.
 Carchicæc, V. *Primula veris*, 125.
 Carduncellus, V. *Cnicus*, 451.
 Carduus, V. *Cirsium*, 443. *Cnicus*, 450.
 Echinopus, 463.
 Carduus Brasilianus, V. *Ananas*, 653.
 Carduus Fullonum, V. *Dipsacus*, 466.
 Carlina, V. *Cirsium*, 443.
 Carota, V. *Daucus*, 307.
 Caryophyllus, V. *Asteno*, 242. *Lychnis*, 336.
 Myosotis, 244. *Tagetes*, 488. *Aphyllanthes*, 657.
 Castanea, V. *Hippocastanum*, 612.
 Catanance, V. *Nissolia*, 656.
 Cataputia, V. *Tithymalus*, 86.
 Caulicis, V. *Daucus*, 308. *Feniculum*, 311.
 Tordylium, 320.
 Cedrus, V. *Larix*, 586.
 Centinodia, V. *Polygonum*, 510.
 Cepea, V. *Sedum*, 263.
 Ceratonia, V. *Siliqua*, 578.
 Cereus, V. *Melocactus*, 653.
 Cervicaria, V. *Campanula*, 109. *Trachelium*, 130.
 Ceterac, V. *Asplenium*, 544.
 Chærophyllyum, V. *Myrrhis*, 315.
 Chamæcistus, V. *Helianthemum*, 249.
 Chamædaphne, V. *Ruscus*, 79.
 Chamædrys, V. *Caryophyllata*, 295. *Veronica*, 144.
 Chamæficus, V. *Ficus*, 663.
 Chamæ-Genista, V. *Genista*, 643. *Genistella*, 646.
 Chamæiris, V. *Iris*, 361.
 Chamælea, V. *Thymalea*, 594.
 Chamæleon, V. *Cnicus*, 451.
 Chamæmispilus, V. *Cratagus*, 633.
 Chamæpytis, V. *Teucrium*, 208.
 Chamælyce, V. *Tithymalus*, 87.
 Charantia, V. *Momordica*, 103.
 Chelidonia, V. *Ranunculus*, 286.
 Chondrilla, V. *Catanance*, 478. *Jacea*, 444.
 Dens Leonis, 468. *Hieracium*, 470. *Lactuca*, 473. *Sonchus*, 475. *Zacintha*, 476.
 Chrysanthemum, V. *Asteriscus*, 497. *Coronilla Solis*, 489. *Cotula*, 495. *Jacobæa*, 486.
 Chryfocome, V. *Elychrysum*, 453.
 Cicer, V. *Anonis*, 408. *Astragalus*, 416.
 Cicerula, V. *Elymenum*, 396.
 Cichorium, V. *Dens Leonis*, 468. *Hieracium*, 470. *Zacintha*, 476.
 Cicutaria, V. *Cicuta*, 306. *Myrrhis*, 315.
 Cistus, V. *Helianthemum*, 249.
 Clematis, V. *Bignonia*, 164. *Gravdilla*, 240.
 Cneorum, V. *Convolvulus*, 84. *Thymalea*, 594.
 Cnicus, V. *Carthamus*, 457.
 Coccygia, V. *Cotinus*, 610.
 Colchicum, V. *Lilio-Narcissus*, 385.
 Colocasia, V. *Arum*, 159.
 Colutea, V. *Coronilla*, 650. *Emerus*, 650.

- Conferva, V. *Alga*, 569.
 Confolida, V. *Bugula*, 209.
 Convolvulus, V. *Fagopyrum*, 511. *Quamo clit*, 116.
 Coniza, V. *Aster*, 481. *Jacobæa*, 485. *Virga aurea*, 484.
 Coral arbor, V. *Corallodendron*, 661.
 Corallina, V. *Lithophyton*, 574.
 Corallum, V. *Lithophyton*, 574. *Madrepore*, 573.
 Coris, V. *Hypericum*, 255.
 Cornicar, V. *Apocynum*, 92.
 Cortufa, V. *Auricula Urst*, 121. *Mitella*, 242.
 Coftus, V. *Tanacetum*, 462.
 Coronaster, V. *Cratægus*, 633. *Mespilus*, 642.
 Coryledon, V. *Hydrocotyle*, 328. *Saxifraga*, 252. *Sedum*, 263.
 Crifta Galli, V. *Pedicularis*, 172.
 Crifta Pavonis, V. *Poinciana*, 619.
 Crithmum, V. *Aster*, 483. *Echinophora*, 656.
 Crotalaria, V. *Anonis*, 408.
 Cucumis, V. *Sicyoides*, 103.
 Cucurbita, V. *Pepo*, 105. *Colocynthis*, 108. *Melopepo*, 106.
 Culcas, V. *Arum*, 159.
 Cuminum, V. *Carvi*, 306. *Cuminoides*, 301. *Feniculum*, 312.
 Curcuma, V. *Cannacorus*, 367.
 Cyanus, V. *Carduus*, 442. *Jacea*, 445.
 Cymbalaria, V. *Linaria*, 169.
 Cynocrambe, V. *Mercurialis*, 534.
 Cynogloflum, V. *Bugloflum*, 134.
 Cynorrhodon, V. *Rofa*, 638.
 Cynosbatos, V. *Rofa*, 639.
 Cynoforchis, V. *Orchis*, 432.
 Cytilus, V. *Barba Jovis*, 651. *Medicago*, 412.
 Datura, V. *Stramonium*, 119.
 Daucus, V. *Carvi*, 306. *Cherophyllum*, 314. *Feniculum*, 311. *Ligufticum*, 324. *Myrrhis*, 315. *Oreofelinum*, 318.
 Dentariæ affinis, V. *Clandeftina*, 652. *Hydrophyllum*, 81.
 Dentilaria, V. *Plumbago*, 141.
 Diapenfia, V. *Sanicula*, 326.
 Dictamnus, V. *Fraxinella*, 430. *Origanum*, 199.
 Digitalis, V. *Dracocephalon*, 181.
 Doria, V. *Jacobæa*, 485.
 Doronicum, V. *Jacobæa*, 486.
 Dorycnium, V. *Convolvulus*, 84.
 Draba, V. *Hesperis*, 222. *Lepidium*, 216.
Leucium, 211.
 Draco, V. *Abrotanum*, 459.
 Dracontium, V. *Dracunculus*, 160.
 Dracunculus, V. *Abrotanum*, 459. *Ptarmica*, 496.
 Dulcamara, V. *Solanum*, 149.
 Ebenus, V. *Barba Jovis*, 651.
 Ebulus, V. *Sambucus*, 606.
 Echinomelocactus, V. *Melocactus*, 653.
 Echium, V. *Bugloflum*, 134. *Lithospermum*, 137.
 Echioides, V. *Bugloflum*, 134.
 Elatine, V. *Linaria*, 169.
 Elychryfum, V. *Absinthium*, 458. *Conyza*, 455. *Jacea*, 445. *Santolina*, 461.
 Enula campana, V. *Aster*, 483.
 Ephemerum, V. *Lysimachia*, 141.
 Epithymum, V. *Cufcuta*, 652.
 Erica, V. *Emperum*, 579.
 Ericu, V. *Apocynum*, 91.
 Erigeron, V. *Senecio*, 456.
 Eruca, V. *Crambe*, 212. *Erucago*, 232. *Sisymbrium*, 216.
 Eryngium, V. *Cnicus*, 451.
 Eryfinium, V. *Fagopyrum*, 511.
 Etula, V. *Apocynum*, 92. *Thymalus*, 86.
 Eupatorium, V. *Agrimonia*, 301. *Conyza*, 455.
 Euphrasia, V. *Pedicularis*, 171.
 Faba Ægyptia, V. *Arum*, 159.
 Farfara, V. *Tuffilago*, 487.
 Ferrum Equinum, V. *Coronilla*, 650.
 Ficus Indica, V. *Opuntia*, 239.
 Filipendula, V. *Oenanthe*, 313. *Pedicularis*, 173.
 Fiftularia, V. *Pedicularis*, 173.
 Filix, V. *Lonchitis*, 538. *Osmunda*, 547.
 Flammula, V. *Clematitidis*, 293.
 Flos Africanus, V. *Tagetes*, 488.
 Flos Constantinopolitanus, V. *Lychnis*, 334.
 Flos Cuculi, V. *Lychnis*, 336.
 Flos Paffionis, V. *Granadilla*, 240.
 Fluviatilis Fifana, V. *Fucus*, 569.
 Fontinalis feu Fontalis, V. *Potamogeton*, 33.
 Frumentum Saraccenicum, V. *Fagopyrum*, 511.
 Frumentum Indicum, V. *Mays*, 531.
 Frutex Pavoninus, V. *Poinciana*, 619.
 Fucus, V. *Alga*, 569. *Corallina*, 571.
 Fumaria, V. *Capnoides*, 423.
 Fungus, V. *Agaricus*, 562. *Boletus*, 561. *Co-*

- valloides*, 564. *Fungoides*, 560. *Lycoperdon*, 563.
Galega, V. *Orobus*, 393.
Galeopsis, V. *Lamium*, 183.
Gallitricum, V. *Melissa*, 193. *Sclarea*, 179.
Gelleminum, V. *Bignonia*, 164.
Genista, V. *Cytiso-Genista*, 649.
Genista spinosa, V. *Genista-Spartium*, 645.
Gingidium, V. *Feniculum*, 311. *Tordylium*, 320.
Glaetifolia, V. *Leucoium*, 221.
Glaustum, V. *Ifatis*, 211.
Glaux, V. *Astragalus*, 416. *Barba Jovis*, 651.
Glycyrrhiza, V. *Astragalus*, 416.
Gnaphalium, V. *Elychrysium*, 452. *Gnaphalodes*, 439.
Gossipium, V. *Xylon*, 100.
Gramen, V. *Cyperoides*, 529. *Cyperus*, 527. *Juncago*, 266. *Juncus*, 246. *Linagrostris*, 664. *Panicum*, 515. *Parnassia*, 246. *Scirpus*, 528.
Gratiola, V. *Digitalis*, 165. *Cassida*, 182.
Guillobo, V. *Ketmia*, 100.
Guingombo, V. *Ketmia*, 100.
Helicacabum, V. *Alkekengi*, 151.
Halimus, V. *Atriplex*, 505.
Hedera, V. *Afarina*, 171. *Toxicodendron*, 611.
Hedypnois, V. *Dens Leonis*, 468. *Hieracium*, 470.
Helenium, V. *Aster*, 483. *Corona Solis*, 489.
Helianthemum, V. *Corona Solis*, 489.
Heliotropium, V. *Ricinoides*, 655.
Helleborine, V. *Calceolus*, 437.
Helleborus, V. *Astrantia*, 314. *Ranunculus*, 291.
Hemerocallis, V. *Lilium*, 371.
Hepatica, V. *Ranunculus*, 287.
Heptaphyllum, V. *Fragaria*, 296. *Quinquifolium*, 297.
Herba Stella, V. *Coronopus*, 128.
Hieracium, V. *Dens Leonis*, 468. *Hedypnois*, 478. *Rhagadiolus*, 480. *Sonchus*, 474.
Hippoglossum, V. *Ruscus*, 79.
Hippolapatium, V. *Lapathum*, 504.
Hippomarathrum, V. *Feniculum*, 311.
Hippuris, V. *Equisetum*, 533.
Holostio affinis, V. *Ranunculus*, 293.
Holostium, V. *Juncus*, 246. *Filicula*, 542.
Horminum, V. *Sclarea*, 179.
Hyacinthus, V. *Lilio-Hyacinthus*, 372. *Muscari*, 347. *Ornithogalum*, 380.
Hyofcyamus, V. *Nicotiana*, 117.
Hyssopifolia, V. *Salicaria*, 253.
Jacea, V. *Carduus*, 441. *Centaurium majus*, 449. *Viola*, 420. *Xeranthemum*, 499.
Jasminum Mexicanum, V. *Jalap*, 129.
Jibati, V. *Periploca*, 93.
Iberis, V. *Lepidium*, 216. *Nasturtium*, 214. *Thlaspi*, 213.
Ibiscus, V. *Althea*, 97.
Jeticucu, V. *Corvolvulus*, 84.
Ilex aculeata, V. *Aquifolium*, 600.
Imperatoria affinis, V. *Ligusticum*, 324.
Inybus, V. *Cichorium*, 479.
Iris, V. *Bermudiana*, 388. *Xiphion*, 365.
Ischas, V. *Tithymalus*, 87.
Juncus, V. *Butomus*, 271. *Gramen*, 518. *Scirpus*, 528.
Jujuba, V. *Zizipha*, 627.
Kakile, V. *Crambe*, 212.
Keiri, V. *Leucoium*, 221.
Labrum Veneris, V. *Dipsacus*, 466.
Ladanum, V. *Galeopsis*, 185.
Lagopodium, V. *Vulneraria*, 391.
Lagopus, V. *Trifolium*, 405.
Lamium, V. *Cassida*, 182. *Galeopsis*, 185.
Lantana, V. *Viburnum*, 607.
Lapathum, V. *Spinacia*, 533. *Chenopodium*, 506.
Lappa, V. *Xanthium*, 439.
Lappula, V. *Caucalis*, 323.
Lathyris, V. *Tithymalus*, 86.
Lathyrus, V. *Clymenum*, 396. *Nissolia*, 656.
Laureola, V. *Thymelæa*, 395.
Laurotaxa, V. *Ruscus*, 79.
Laurus, V. *Timus*, 607.
Ledum, V. *Chamaerhododendros*, 604.
Lenticula, V. *Fucus*, 568.
Lemiscus, V. *Molle*, 661.
Lepidium, V. *Cochlearia*, 215. *Plumbago*, 141.
Leucas, V. *Fragaria*, 296.
Leucoium, V. *Alyssoides*, 218. *Hesperis*, 273. *Lunaria*, 218. *Narcisso-Leucoium*, 387. *Sisymbrium*, 226.
Libanotis, V. *Angelica*, 313. *Cachrys*, 325. *Ferula*, 321. *Laferpitium*, 324.
Ligusticum, V. *Angelica*, 313.
Lilium, V. *Corona Imperialis*, 372. *Fritillaria*

692 INDEX NOMINUM PLANTARUM,

- ria, 377. *Lilio-Aphodelus*, 344.
Limonium, V. *Sarracena*, 657.
Linaria, V. *Alchimilla*, 509. *Chenopodium*,
 506. *Conyza*, 455.
Linum, V. *Lyfimachia*, 142. *Omphalodes*,
 140.
Lithospermum, V. *Buglossum*, 134. *Lacryma*
Job, 532. *Linum*, 340. *Thymalea*, 594.
Locusta, V. *Valerianella*, 132.
Lonchitis, V. *Polypodium*, 540.
Lotus, V. *Celtis*, 612. *Coronilla*, 650. *Cyti-*
sus, 648. *Guaiacana*, 600. *Vulneraria*,
 391.
Lunaria, V. *Medicago*, 412. *Osmunda*, 547.
Pelecinus, 417.
Lychnis, V. *Convolvulus*, 84. *Myosotis*,
 244.
Lycium, V. *Rhamnus*, 593.
Lycopsis, V. *Echium*, 136.
Lyfimachia, V. *Cassida*, 182. *Chamænerion*,
 302. *Onagra*, 302. *Salicaria*, 253.
Mala Æthiopica, V. *Lycopersicon*, 150.
Mala aurea, V. *Lycopersicon*, 150.
Malva, V. *Alcea*, 97. *Althæa*, 97. *Ketmia*,
 101. *Matacoides*, 98.
Malus Armeniaca, V. *Armeniaca*, 623.
Malus Aurantia, V. *Aurantia*, 620.
Malus Cydonia, V. *Cydonia*, 632.
Malus Limonia, V. *Limon*, 621.
Malus Medica, V. *Citreum*, 621.
Malus Perfica, V. *Perfica*, 624.
Malus Punica, V. *Punica*, 636.
Mamæra, V. *Papaia*, 659.
Maracor, V. *Granadilla*, 240.
Marrubium, V. *Ballote*, 185. *Cardiaca*,
 186. *Galeopsis*, 186. *Lycopus*, 191. *Phlo-*
mis, 178. *Pseudodictamnus*, 188.
Martagon, V. *Lilium*, 370.
Marum, V. *Chamedris*, 205. *Tymbra*, 197.
Mastichina, V. *Tymbra*, 197.
Mechoacan, V. *Convolvulus*, 84.
Medium, V. *Campanula*, 110.
Maleagris, V. *Fritillaria*, 377.
Melilotus, V. *Lotus*, 402.
Melissa, V. *Moldavica*, 184. *Molucca*, 187.
Melochia, V. *Corchorus*, 259.
Mentha, V. *Cataria*, 202. *Tanacetum*, 462.
Menthastrum, V. *Cataria*, 202. *Mentha*,
 189.
Mespilus, V. *Cratægus*, 633.
Meum, V. *Fœniculum*, 311. *Phelandrium*,
 307. *Milium*, V. *Litosperrum*, 137.
Millefolium, V. *Potamogeton*, 233. *Ranun-*
culus, 291.
Mollugo, V. *Callium*, 115.
Molly, V. *Allium*, 383.
Morus Diaboli, V. *Scabiosa*, 466.
Myragrum, V. *Alysson*, 217. *Turritis*, 224.
Myoforus, V. *Ranunculus*, 293.
Myrrhis, V. *Cherophyllum*, 314.
Myrtillus, V. *Vitis Idæa*, 608.
Muscipula, V. *Lychnis*, 336.
Mulcus, V. *Corallina*, 570. *Coralloides*, 565.
Fucus, 568. *Lichen*, 548.
Muttelina, V. *Phelandrium*, 307.
Napellus, V. *Aconitum*, 425.
Narcissus, V. *Hamanthus*, 657. *Lilio-Narcif-*
sus, 385.
Nasturtium, V. *Cardaminum*, 430. *Carda-*
mine, 224. *Sisymbrium*, 226.
Nepeta, V. *Calamintha*, 194. *Cataria*, 202.
Nigella, V. *Garidella*, 655.
Nigellastrum, V. *Garidella*, 655.
Nil Arabum, V. *Convolvulus*, 84.
Noli me tangere, V. *Balfamina*, 419.
Nummularia, V. *Lyfimachia*, 141.
Nuculæ Sponariæ, V. *Sapindus*, 659.
Nymphæa, V. *Nymphoides*, 153.
Ocismastrum, V. *Galeopsis*, 186. *Lychnis*,
 334.
Ocimojdes, V. *Lychnis*, 334.
Oleander, V. *Nerion*, 605.
Onobrychis, V. *Astragalus*, 415. *Campanula*,
 112. *Hedysarum*, 401.
Onoperdon, V. *Carduus*, 441.
Orchis, V. *Limodorum*, 437. *Nidus avis*,
 438.
Origanum, V. *Leonurus*, 187.
Orellana, V. *Mitella*, 242.
Orobus, V. *Ervum*, 398.
Orvala, V. *Sclarea*, 179.
Ostrya, V. *Carpinus*, 582.
Oxyris, V. *Casia*, 664.
Oxalis, V. *Acetosâ*, 502.
Oxyacantha, V. *Mespilus*, 642.
Oxylapathum, V. *Lapathum*, 504.
Padri, V. *Pervinca*, 120.
Palma Christi, V. *Ricinus*, 532.
Panaces carpinum, V. *Aralia*, 300.
Panax, V. *Pastinaca*, 319. *Sphondilium*, 310.
Thapsia, 322.

- Pancratium, V. *Narcissus*, 357.
 Papas, V. *Solanum*, 149.
 Papaver, V. *Argemone*, 239. *Glaucium*, 254.
 Paralyfis, V. *Primula veris*, 124.
 Pariti, V. *Kermia*, 100.
 Pastinaca, V. *Daucus*, 307. *Echinophora*, 656.
 Pecten Veneris, V. *Scandix*, 326.
 Pentagonion, V. *Campanula*, 112.
 Pentaphyllum, V. *Quinquefolium*, 297. *Sinapistrum*, 231. *Tormentilla*, 298.
 Peplis, V. *Tithymalus*, 87.
 Peplus, V. *Tithymalus*, 87.
 Perchepier, V. *Alchimilla*, 508.
 Perfoliata, V. *Bupleurum*, 310.
 Periclymenum, V. *Caprifolium*, 608. *Chama-cerasus*, 609.
 Personata, V. *Lappa*, 450.
 Pes Leonis, V. *Alchimilla*, 508.
 Petromarula, V. *Rapunculus*, 113.
 Petrofoelium, V. *Apium*, 305.
 Phalangium, V. *Ephemerum*, 367.
 Phaeocolus, V. *Anonis*, 409. *Croialaria*, 644.
 Phyllitis, V. *Lingua Cervina*, 544.
 Phyllon, V. *Mercurialis*, 534.
 Phyteuma, V. *Refeda*, 423.
 Picea, V. *Abies*, 585.
 Pilofella, V. *Dens Leonis*, 469. *Hieracium*, 471.
 Pimpinella, V. *Tragofelinum*, 309.
 Piper Indicum, V. *Capsicum*, 152.
 Piftacia, V. *Ierebinthus*, 580.
 Pifum, V. *Corindum*, 431.
 Pithyusa, *Tithymalus*, 86.
 Plantago, V. *Damafonium*, 257. *Ranunculus*, 292.
 Pneumonante, V. *Gentiana*, 81.
 Polyacanthus, V. *Carduus*, 441.
 Polygala, V. *Coronilla*, 650.
 Polygalon, V. *Coronilla*, 650. *Onobrychis*, 390.
 Polygonatum, V. *Smilax*, 654.
 Polygonum, V. *Alchimilla*, 508. *Ephedra*, 663. *Herniaria*, 50. *Paronychia*, 508.
 Polytricum, V. *Muscus*, 550. *Trichomanes*, 539.
 Porus, V. *Madrepora*, 573.
 Potentilla, V. *Pentaphylloides*, 298.
 Prassium album, V. *Marrubium*, 192.
 Priapeia, V. *Nicotiana*, 117.
 Prunella, V. *Brunella*, 182.
 Pruno fylvestri affinis, V. *Spirea*, 618.
 Pseudo-Asphodelus, V. *Phalangium*, 368.
 Pseudo-Melanthium, V. *Lychuis*, 335.
 Pseudo-nardus, V. *Lavandula*, 198.
 Pseudo-Stachys, V. *Galeopsis*, 185. *Stachys*, 186.
 Pulegium, V. *Mentha*, 189.
 Pulmonaria, V. *Hieracium*, 471.
 Pulei, V. *Nicotiana*, 117.
 Pyracantha, V. *Mespilus*, 642.
 Pyramidalis, V. *Campanula*, 109.
 Quadrifolium, V. *Trifolium*, 406.
 Quinquefolium, V. *Pentaphylloides*, 298. *Sinapistrum*, 231.
 Radix cava, V. *Fumaria*, 422.
 Radix Idaea, V. *Ruscus*, 79.
 Ranunculus, V. *Helleborus*, 372. *Hydrocotyle*, 328. *Maschatellina*, 156.
 Raphanus, V. *Cochlearia*, 215. *Sisymbrium*, 226.
 Rapistrum, V. *Raphanistrum*, 230. *Sinapi*, 227.
 Rapunculus, V. *Campanula*, 109. *Rapuntium*, 163.
 Refeda, V. *Sesamoides*, 424.
 Rhamnus, V. *Palurus*, 616.
 Rhaponticum, V. *Centaureum majus*, 449. *Rhabarbarum*, 89.
 Rhododendros, V. *Nerion*, 605.
 Ribes, V. *Grossularia*, 639.
 Ricinus, V. *Manihot*, 658. *Risinoides*, 656.
 Rosa, V. *Kermia*, 100. *Thlaspi*, 213.
 Rosmarinum, V. *Cachrys*, 325.
 Roucou, V. *Mitella*, 242.
 Rubia, V. *Rubeola*, 130.
 Sabdarifa, V. *Kermia*, 100.
 Sagitta, V. *Ranunculus*, 292.
 Sambucus, V. *Opulus*, 607.
 Sanamunda, V. *Thymelaea*, 594.
 Sanguisorba, V. *Pimpinella*, 156.
 Sanicula, V. *Astrantia*, 314. *Auricula Urfi*, 120. *Geum*, 251. *Mitella*, 242. *Pinguicula*, 162. *Verbascum*, 147.
 Saponaria, V. *Lychmis*, 333.
 Satureia, V. *Thymus*, 196.
 Satyrium, V. *Orchis*, 432.
 Saxifraga, V. *Alfimo*, 243. *Chrysofenium*, 146. *Foeniculum*, 355. *Tragofelinum*, 309. *Lychmis*, 338.
 Scamonea, V. *Convolvulus*, 83. *Periploca*, 53.

- Scolymus, V. *Cinara*, 442.
 Scordium, V. *Chamaedrys*, 205.
 Scorpioides, V. *Ornithopodium*, 400.
 Secamone, V. *Periploca*, 93.
 Securidaca, V. *Astragalus*, 416. *Coronilla*, 650. *Pelecinus*, 417.
 Sedum, V. *Aliffon*, 217. *Androsace*, 123. *Coryledon*, 90. *Saxifraga*, 252.
 Selinum, V. *Feniculum*, 312. *Sium*, 308.
 Senecio, V. *Conyza* 455. *Jacobaea*, 456.
 Senna, V. *Cassia*, 619.
 Serpentaria, V. *Arisarum*, 161. *Dracunculus*, 160.
 Serratula, V. *Jaca*, 441.
 Sefamum, V. *Digitalis*, 165.
 Sefeli, V. *Angelica*, 313. *Bupleurum*, 310. *Cicutaria*, 322. *Feniculum*, 311. *Ligusticum*, 323. *Thyffelinum*, 319. *Tordylium*, 320.
 Siciliana, V. *Androsæmum*, 251.
 Sida, V. *Ketmia*, 100.
 Sideritis, V. *Betonica*, 203. *Galeopsis*, 185. *Marrubiastrum*, 190.
 Sigillum, V. *Polygonatum*, 78.
 Siler, V. *Ligusticum*, 323.
 Siliqua, V. *Corallodendron*, 661. *Siliquastrum*, 647.
 Sinapi, V. *Cardamine*, 225.
 Sifyrinchium, V. *Bermudiana*, 388.
 Sifon, V. *Sium*, 308.
 Sium, V. *Sifymbrium*, 226. *Feniculum*, 312.
 Smilax, V. *Convolvulus*, 82. *Phaseolus*, 412.
 Solanifolia, V. *Circaea*, 301.
 Solanum, V. *Alkekengi*, 151. *Belladonna*, 77. *Herba Paris*, 233. *Jalapa*, 129. *Lycopersicon*, 150. *Melongena*, 151. *Phytolacca*, 299. *Stramonium*, 118.
 Sonchus, V. *Chondrilla*, 475. *Hieracium*, 470. *Lactuca*, 474.
 Sophia, V. *Sifymbrium*, 226.
 Sorbus, V. *Cratægus*, 633.
 Spartium, V. *Genista*, 643. *Genista-Spartium*, 645.
 Speculum Veneris, V. *Campanula*, 112.
 Spergula, V. *Alfme*, 243.
 Spina, V. *Carduus*, 440.
 Stachys, V. *Galeopsis*, 185.
 Stœbe, V. *Catanance*, 478. *Jacœa*, 444.
 Stœchas, V. *Lavandula*, 198.
 Staphisagria, V. *Delphinium*, 428.
 Staphylinus, V. *Daucus*, 307.
 Stella leguminosa, V. *Astragalus*, 416.
 Strychnodendros, V. *Solanum*, 149.
 Succifa, V. *Scabiosa*, 466.
 Sumac, V. *Rhus*, 611.
 Superba, V. *Caryophyllus*, 331.
 Symphytum, V. *Omphalodes*, 140. *Pulmonaria*, 136.
 Syringa, V. *Lilac*, 601.
 Tabacum, V. *Nicotiana*, 117.
 Talipariti, V. *Ketmia*, 100.
 Tamarix, V. *Tamariscus*, 661.
 Tanacetum, V. *Tagetes*, 484. *Matricaria*, 493.
 Tataria, V. *Cachrys*, 325.
 Telephium, V. *Anacampteros*, 264.
 Tetrahit, V. *Sideritis*, 191.
 Teucrium, V. *Chamaedrys*, 205. *Galeopsis*, 289. *Veronica*, 144.
 Thapsus barbatus, V. *Verbascum*, 147.
 Thlaspi, V. *Alysson*, 217. *Cochlearia*, 215. *Jonthlaspi*, 210. *Thlaspedium*, 214.
 Thora, V. *Ranunculus*, 285.
 Thymæla, V. *Globularia*, 467.
 Tithymalus, V. *Apocynum*, 92. *Tithymaloides*, 654.
 Tormentilla, V. *Alchimilla*, 508.
 Trachelium, V. *Campanula*, 109.
 Tragon, V. *Kali*, 247.
 Tragopogon, V. *Scorzonera*, 476.
 Tragorchis, V. *Orchis*, 433.
 Tragus, V. *Ephedra*, 663.
 Traft, V. *Cyperus*, 527.
 Tribulus, V. *Tribuloides*, 655.
 Trifolium, V. *Anonis*, 408. *Cytifus*, 648. *Dorycnium*, 391. *Fagonia*, 165. *Fragaria*, 296. *Lotus*, 403. *Medica*, 410. *Medicago*, 412. *Menyanthes*, 117. *Oxys*, 88. *Ranunculus*, 266. *Vulneraria*, 391.
 Tripolium, V. *Aster*, 481.
 Triflago, V. *Pedicularis*, 172.
 Triticum Vaccinum, V. *Melampyrum*, 173.
 Tuberaria, V. *Helianthemum*, 250.
 Tulipa, V. *Hemanthus*, 657.
 Tunica, V. *Caryophyllus*, 333.
 Turbith, V. *Convolvulus*, 84.
 Turpethum, V. *Convolvulus*, 84.
 Turrita, V. *Leucoium*, 221.
 Valeriana, V. *Conyza*, 455. *Polemonium*, 2146. *Valerianella*, 133.
 Veratrum, V. *Helleborus*, 272.
 Verbascum, V. *Phlomis*, 177.
 Verbasculum, V. *Primula veris*, 124.
 Vicia, V. *Aphaca*, 399. *Astragalus*, 416.

Vincetoxicum, <i>V. Asclepias</i> , 94.	Unifolium, <i>V. Smilax</i> , 654.
Viola, <i>V. Campanula</i> , 112. <i>Caryophyllus</i> , 333.	Urtica, <i>V. Galeopsis</i> , 185. <i>Lamium</i> , 183.
<i>Hesperis</i> , 222. <i>Jalapa</i> , 129. <i>Lunaria</i> , 218.	Urucu, <i>V. Mitella</i> , 242.
Virga aurea <i>V. Jacobæa</i> , 485.	Uva crispa, <i>v. Grossularia</i> , 639.
Virga sanguinea, <i>V. Cornus</i> , 641.	Uva marina, <i>V. Ephedra</i> , 663.
Visnaga, <i>V. Fœniculum</i> , 311.	Vulvaria, <i>V. Chenopodium</i> , 506.
Vitis alba, <i>v. Bryonia</i> , 102.	
Vitis Idæa, <i>v. Uva ursi</i> , 599. <i>Oxycoccus</i> ,	Zea, <i>V. Hordeum</i> , 513.
655.	Zeocriton, <i>V. Hordeum</i> , 513.
Vitis nigra, <i>v. Tannus</i> , 103.	Zecopyrum, <i>V. Triticum</i> , 512.
Umbilicus Veneris, <i>V. Cotyledon</i> , 90.	

Extrait des Registres de l'Académie Royale des Sciences.

Sur le Rapport de Messieurs du Hamel, Dodart & Morin, de l'Académie Royale des Sciences, qui avoient été priés d'examiner un Livre de Monsieur Tournefort, intitulé *Institutiones Rei Herbariæ*, la Compagnie a jugé que cet Ouvrage méritoit d'être imprimé. Fait en l'Assemblée le 3. Février 1700.

FONTENELLE, *Secrétaire.*

JOSEPHI PITTON
TOURNEFORT,
AQUISEXTIENSIS,

Doctoris Medici Parisiensis, Academiae Regiae Scientiarum
Socii, & in Horto Regio Botanices Professoris,

COROLLARIUM
INSTITUTIONUM
REI HERBARIÆ,

IN QUO

*Plantæ 1356. munificentia LUDOVICI MAGNI in Orientalibus
Regionibus observatæ recensentur, & ad genera sua revocantur.*

REI HERBARIÆ STUDIOSIS;

JOSEPHUS PITTON TOURNEFORT S. D.

SEXCENTIS & septuaginta tribus Plantarum generibus quâ potui diligentia definitis, earumque speciebus 8846. *ἑξακτοῦν ὀκτώσδεκα* recensitis in Institutionibus Rei Herbariæ, quæ jam ante triennium editæ sunt, huc nervos omnes contendendos, huc industriam omnem conferendam existimavi, Philobotani charissimi, ut novis plantarum generibus ac speciebus *βελτιωθῆναι*, meæ à puero deliciae, amplificaretur. At verò cum præstantissimos hac in arte viros falcem in Europæas messes abundè jam injecisse animadverteterem, nihil fatius putavi quam Orientales lustrare plagas, ut rariores plantas, easque maximè quas Medicinæ Principes adeo celebrarunt & ad medendum adhibuerunt, ad humanos usus ex eorum monumentis revocarem, suisque generibus adungerem. Consilium non tantum probavit, sed etiam animos adjecit munificentia sua Regum ille post hominum memoriam maximus LUDOVICUS MAGNUS, bonarum artium omnium & Medicinæ promovendæ studiosissimus, adnitentibus ac patrocinantibus apud ipsum Illustrissimis Viris, qui pro publica salute semper excubant, summo Galliarum ac

ã iij

Rei Herbariæ Studioſis.

Rei navalis Miniſtro, Academiæ Regiæ Scientiarum Præfecto DD. Hieronymo Phelypeaux Comite de Pontchartrain; DD. Guidone Creſcentio Fagon Archiatrorum Comite; DD. Joanne Paulo Bignon Comite Conſiſtoriano, Academiæ Regiæ Præſide Quare tanti Principis mandatis incitatus, tantorum virorum commendatione confirmatus, amplo viatico litteriſque commendatitiis inſtructus, duos viæ comites gaudii ac laboris participes mihi comparavi, non ſolum ex Academiæ Regiæ Scientiarum ſuffragio, ſed ex animi mei ſententia: primum quidem Andream Gundelſheimer Doctorem Medicum Germanum, egregiæ humanitatis virum, præclaræ ad virtutem indolis, exquiſitæ doctrinæ, cujus diligentiam ne vel minima quidem herba feſellit unquam: alterum verò Claudium Aubriet Gallo-campanum, hominem officii plenum, honeſtum, bonum, plantas & animalia pingendi adeo peritum, ut perpaucos habeat pares, ſuperiorem, quòd ſciam, neminem.

Ergo Maſſiliã ſolvimus Octavo Kal. Maii. Anno MDCC.

Proſequitur ſurgens à puppi ventus euntes.

Et tandem antiquis Curetùm allabimur oris. Æneid. 3.

^a Cretam ſcilicet appulimus quinto Nonas Maii. Deinde ^b Cimolo, ^c Melo, ^d Siphno, ^e Seripho, ^f Paro, ^g Naxo, ^h Amorgo, ⁱ Io, ^k Anaphe, ^l Thera, ^m Theraſiaque, ⁿ Mycono, ^o Delo, ^p Rheneia, ^q Syro, ^r Gyaro, ^s Ceo, ^t Helena, ^u Scyro, ^x Teno.

- a Candie.
- b L' Argentiere.
- c Le Milo.
- d Sifanto.
- e Serfo.
- f Paros.
- g Naxie.
- h Amorgo.
- i Nio.
- k Nauſto.
- l Santorin.
- m Iſte viſ - à - vis de Santorin.
- n Mycone.
- o Le peſſire Delos.
- p La grande Delos.
- q Syra.
- r Jotera.
- s Zia.
- t Macroniſſi.
- u Skiro.
- x Le Tine.

Rei Herbariae Studiosis.

⁷ Andro, ⁸ Samo, ^a Patmo, ^b Chio, ^c Lesbo, aliis
que Maris Ægæi insulis tum Cycladibus tum Spora-
dibus incredibili quadam cum voluptate sic peragra-
tis, ut quacumque fere ingrederemur, in aliquam
vel historiam vel plantam vestigium poneremus,
Constantinopolim tandem accessimus. Postquam au-
tem amplissimam illam civitatem seu potius orbis
miraculum lustravissimus, Pontum Euxinum Tra-
pezuntem usque ita superavimus naviculâ, ut quoti-
die appelleremus, ac plantis hac illac avidè explo-
ratis, in orâ pernoctarem nunc in Bithynia, nunc
in Ponto, Paphlagonia, vel Cappadocia, nec un-
quam sine fructu. Non minori cum alacritate per
Armeniam utramque, Iberiam seu Georgiam, Per-
siarumque finitimas Provincias ac * Caucaſi cubitos
Caspiosve montes spatiiati sumus, contemplatione
pulcherrimarum rerum non recreati tantum, sed
porro magis ac magis invitati. Itaque rursus in Ar-
meniam reversi ad Olympum Asiæ montem perve-
nimus viâ per Galatiam seu Gallo-Græciam institu-
tâ, ulteriusque progressi Mysiam, Phrygiam, Æo-
lidem, Lydiam ac Ioniam adivimus, cujus civitati-
bus insignioribus Smyrna ac Epheso perlustratis,
cùm jam pestis in Syria ac Ægypto dirè grassaretur,
Galliam commodâ navi etiamſi parum secundis ven-
tis adepti sumus. Vos nunc, Philobotani Charissimi,
quas summo cum labore nec sine frequenti capitis
discrimine collegimus herbas, orientales illas gazas
(sunt enim plures 1300.) supervacuis opibus ante-

⁷ Andros.
⁸ Samos.
a Patmos.
b Scio.
c Metelin.

* ἀνατολῆς τῆς
Καυκάσου.
Strab. lib. 11.

Rei Herbariæ Studioſis.

ponendas nobiſcum miremini ac fruamini in hoc Corollario ad genera ſua relatas, in altera Editione Inſtitutionum Rei Herbariæ ad cæteras ſpecies ejuſdem generis aliquando referendas. Harum omnium deſcriptiones quibus diſponendis ac perficiendis operam do, tum & cæterarum quas in Alpibus & Pyrenæis, Hiſpania ac Luſitania olim inveni collegique propediem in lucem emittentur, ſi cum vita valetudo & cum valetudine otium ſuppetat: atque etiam inducor in illam ſpem eas ſuis iconibus ornatum iri quibus Res Herbaria carere nequit ſine magno ſui ſplendoris diſpendio. Valete interim, Philobotani chariſſimi, ac labores noſtros æqui bonique conſultite. Ego quod in me eſt deſiderari à vobis numquam patiar, ſi placere ſenſero officium meum. Mecum autem de felici, nec ut opinor, Rei medicæ inutili nec vobis ingrata peregrinatione D. O. M. gratias agite. Lutetiæ Pariſiorum ex Horto Regio. Poſtridie Kal. Januarii, M. DCCIII.

TABULÆ

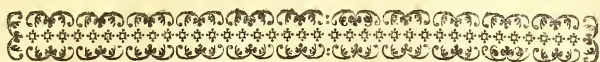
T A B U L Æ

GENERUM

RECENS INSTITUTORUM

IN HOC COROLLARIO.

THE
WORLD
OF
THE
FUTURE

COROLLARIUM

INSTITUTIONUM

REI HERBARIÆ.

PAG. 76. *Mandragora* speciebus addenda sequens.
Mandragora foliis asperis, fructu parvo, ovato & acuminato, floribus violaceis.

Eadem floribus subalbidis. *Prioris varietas.*

Pag. 77. speciebus *Belladone* addenda sequens.

Belladonna Orientalis, foliis angustioribus, subhirsutis, flore magno.

Pag. 78. speciebus *Polygonati* addenda sequens.

Polygonatum Orientale, latifolium flore parvo.

Pag. 80. speciebus *Gentiana* addenda sequentes.

Gentiana Orientalis, amplissimo & acutissimo Asclepiadis folio.

Gentiana Orientalis, foliis venosis, flore magno, candidissimo.

Gentiana Orientalis, foliis venosis, flore magno, ex albo virefcente.

Prioris varietas.

Gentiana Orientalis, minor, autumnalis, Myrrifolia, flore magno cæruleo.

Pag. 82. *Convolvuli* speciebus addenda sequentes.

Convolvulus Græcus, Sagittæ foliis, flore albo. *Convolvulus minimus, angusto auriculato folio Bocc. Mus. Tab. 33. in hortis satus faciem mutat, & ad Convolvulum minorem, arvensem C. B. Pin. plurimum accedit.*

Convolvulus argenteus, angustifolius, umbellatus, partim erectus, partim supinus. *Dorycnium P. Alp. Exot. 73.*

Convolvulus Orientalis, humilis, argenteus, latifolius, erectus & villosus.

Convolvulus Orientalis, argenteus, Althææ foliis angulatis.

Convolvulus Orientalis, humifusus, Pilosellæ foliis.

Convolvulus Orientalis, folio oblongo, flore suaverubente.

Pag. 85. *Tithymali* speciebus addenda sequentes.

Tithymalus Creticus, Characias: angustifolius, villosus & incanus.

Tithymalus Creticus, supinus, Herniariæ folio.

Tithymalus Græcus, Amygdali folio acutissimo & glauco, caule purpureo.

Tithymalus Græcus, annuus, Valerianæ rubræ folio.

Tithymalus Græcus, Helioscopius, maximus, foliis eleganter crenatis.

Tithymalus Orientalis, palustris, tuberosa radice, Lathyridis facie.

Tithymalus Orientalis, latissimo folio, villosus, flore aureo, segmentis rotundioribus.

- Tithymalus, Orientalis, latissimo folio, villosus, flore lunato.
 Tithymalus Orientalis, minimus Nummulariæ folio.
 Tithymalus Orientalis, Anacampterotis folio, flore magno, cristato.
 Tithymalus Orientalis, Anacampterotis folio tenuissime serrato, flore minori non cristato.
 Tithymalus Orientalis, latissimo folio glauco & glabro.
 Tithymalus Orientalis, patulus & humilior, Salicis folio villosus.
 Tithymalus Orientalis, Salicis folio, caule purpureo, flore magno.
 Tithymalus Orientalis, Linariæ folio, humillimus.
 Tithymalus Orientalis, longissimo & angustissimo folio.
 Tithymalus Orientalis, Cyparissias, patulus, foliis superioribus hastatis, flore minimo.
 Tithymalus Orientalis, Salicis folio, minor & glaber, fructu verrucoso.
 Tithymalus Orientalis, Lini folio acutissimo.
 Tithymalus arboreus, humilior & patulus, latiore folio.
 Tithymalus arboreus, humilior & patulus, angustiore folio. *Prioris varietas.*
- Pag. 90. Cotyledonis speciebus addenda sequentes.*
 Cotyledon major, Cretica, flore albo. *Vulgaris varietas.*
 Cotyledon major Cretica, flore purpureo. *Vulgaris varietas.*
 Cotyledon Cretica, tuberosa radice, flore luteo parvo.
- Pag. 91. Apocyni speciebus addenda sequentes.*
 Apocynum Bithynicum, arbores altissimas scandens, folio subrotundo.
Periploca latifolia Wheel. Itin.
 Apocynum folio subrotundo, ex viridi & flavescente variegato.
- Pag. 93. Periploca speciebus addenda sequens.*
 Periploca Orientalis, foliis longioribus & acutioribus. *Scamonea macrorrhiza P. Alp. Exot. 61.*
- Pag. 93. Asclepiadis speciebus addenda sequentes.*
 Asclepias filiquâ bifido mucrone C. B. Pin. 303. *Asclepias Cretica Clus. Hist. App. 1. tom. 1. cclv.*
 Asclepias Orientalis, latifolia, flore purpurascens, caule firmo.
 Asclepias Orientalis, minima, flore ex atro-purpureo flavescens.
 Asclepias Orientalis, latifolia, flore viridi.
 Asclepias Orientalis, latifolia, inodora, flore flavescens, fructus mucrone bifido & introsum incurvo.
 Asclepias Orientalis, amplissimo folio scandens, flore vario.
- Pag. 94. Malva speciebus addenda sequentes.*
 Malva Cretica, minor, hirsuta.
 Malva Cretica, annua, altissima, flore parvo, ad alas umbellato.
 Malva Orientalis, erectior, flore magno, suaverubente.
- Pag. 97. Alcea speciebus addenda sequentes.*
 Alcea Cretica, hirsuta.
 Alcea Orientalis, frutescens, foliis tripartitis flore parvo.
- Pag. 102. Bryonia addenda sequentes.*
 Bryonia Cretica, maculata C. B. Pin. 297.

Bryonia Græca, Platani foliis.

Bryonia Orientalis, foliis amplioribus, lucidis & glabris, subtus hirsutis, magno fructu, nigro.

Pag. 102. *Tamni speciebus addenda sequens.*

Tamnus Cretica, trifido folio.

Pag. 104. *Cucumeris speciebus addenda sequens.*

Cucumis lativus & serotinus, fructu villoso.

Pag. 104. *Melonis speciebus addenda sequens.*

Melo serotinus & diu durans, fructu parvo, striato, globoso.

Pag. 106. *Anguria speciebus addenda sequentes.*

Anguria carne flavescente, semine nigro.

Anguria carne rubente, semine nigro, majori.

Anguria carne rubente, semine rubro, minori.

Pag. 108. *Campanula speciebus addenda sequentes.*

Campanula Cretica, caulibus supinis, foliis incisis, flore oblongo.

Campanula Cretica, arvensis, flore maximo.

Campanula Cretica, foliis longioribus, incisis, flore magno.

Campanula Cretica, caulibus supinis, flore maximo, pelviformi.

Campanula Cretica, folio subrotundo, flore parvo.

Campanula foliis profunde incisis, fructu duro. *Medium Dioscoridis Rautwolf. 284.*

Campanula foliis profunde incisis, fructu duro, tomentosa tota & incana.

Campanula saxatilis, foliis inferioribus Bellidis, cæteris Nummulariæ.

Campanula saxatilis, foliis inferioribus Bellidis, cæteris Nummulariæ subhirsutis, crenatis ac veluti rugosis.

Campanula Græca, saxatilis, Bugulæ folio.

Campanula Græca, saxatilis, Jacobææ folio.

Campanula Orientalis, erecta, foliis oblongis, angustis, profunde crenatis.

Campanula Orientalis, pumila, repens, flore magno.

Campanula Orientalis, Limonii minimi facie, flore patulo.

Campanula Orientalis, maxima, floribus conglobatis in foliorum alis.

Campanula foliis Cymbalariæ crispis, Montis Olympi.

Campanula Orientalis, foliis Blattariæ subhirsutis.

Campanula Orientalis, erecta, Alliaræ folio, flore albo, pyramidato.

Campanula Orientalis, saxatilis, foliis Cymbalariæ, flore magno.

Campanula Orientalis, monanthos, Lychnidis folio.

Campanula Orientalis, foliorum crenis amplioribus & crispis, flore patulo, subcæruleo.

Campanula Orientalis, foliorum crenis amplioribus & crispis, flore patulo, albo. *Prioris varietas.*

Campanula Orientalis, folio longo, rigido, aspero flore sursum spectante.

Campanula Orientalis, saxatilis, argentea, Leucoii folio.

Campanula Orientalis, angustifolia, capitulo Papaveris Rhæados.

- Campanula Orientalis, sphaerocephalos, angustiore folio, flore cæruleo.
 Campanula Orientalis, foliis Prarmicæ, flore oblongo.
 Campanula Orientalis, Linifolia: flore magno.
 Campanula Orientalis, angustifolia, pumila, floribus cæruleis, uno versu dispositis.
 Campanula Orientalis, angustifolia pumila, floribus albis, uno versu dispositis. *Pioris varietas.*
 Campanula Orientalis, maxima, subhirsuta, flore maximo, purpurascente.
 Campanula Orientalis, maxima, subhirsuta, flore maximo, albo. *Prioris varietas.*
 Campanula Orientalis, multicaulis, angustifolia, flore parvo.
 Campanula Orientalis, altissima, flore parvo, pyramidato.
 Campanula Orientalis, foliis incis, flore minimo & multiplici.
Pag. 113. Rapunculi speciebus addende sequentes.
 Rapunculus Creticus, Petromarula flore albo.
 Rapunculus Orientalis, foliis angustis, dentatis.
 Rapunculus Orientalis, angustifolius, multicaulis, totus floridus.
 Rapunculus Orientalis, Campanulæ pratensis folio.
 Rapunculus Orientalis, foliis longioribus, asperis & rigidis.
 Rapunculus Orientalis, altissimus, foliis glabris & rigidis.
 Rapunculus Orientalis, Hesperidis folio.
Pag. 113. Rubiæ speciebus addende sequentes.
 Rubia Cretica, frutescens, tenuifolia. *Rubiæ arborescens P. Alp. Exor.*
 110.
 Rubia Cretica, folio amplissimo, aspero.
Pag. 114. Aparines speciebus addende sequentes.
 Aparine Græca, vulgari similis, folio latissimo.
 Aparine Græca, saxatilis, incana, tenuifolia. *Gallium montanum, Creticum P. Alp. Exor. 166.*
 Aparine Samia, saxatilis, latifolia, & incana.
 Aparine Samia, minor, annua, floribus in capillamenta abeuntibus.
 Aparine Orientalis, minor & incana, multiflora, flore albo.
Pag. 114. Gallii speciebus addende sequentes.
 Gallium saxatile, folio peramplo, glauco.
 Gallium Creticum, annuum, tenuifolium flore albido.
Pag. 115. Cruciata speciebus addende sequentes.
 Cruciata Cretica, fruticosa, flore albo. *Gallium montanum, alterum, P. Alp. Exor. 293.*
 Cruciata Orientalis, latifolia, erecta glabra.
 Cruciata Orientalis, latifolia, foliis subhirsutis, flore purpurascente.
 Cruciata Orientalis, latifolia, foliis subhirsutis, flore subcæruleo.
 Cruciata Orientalis, glabra, humifusa.
Pag. 116. Quamoclit speciebus addenda sequens.
 Quamoclit minima, humifusa, palustris, Herniariæ folio. *Anthyllis P. Alp. Exor. 157. quæ idcirco ex speciebus Alpinis excludenda pag. 665.*

Pag. 117. *Hyofcyami speciebus addenda sequentes.*

Hyofcyamus Orientalis, Beta folio, tuberosa radice.

Hyofcyamus minor, albo similis, umbilico floris atro - purpureo. *Hyofcyami alterum genus in maritimis Casalp. 345.*

Hyofcyamus major, albo similis, umbilico floris atro-purpureo.

Hyofcyamus Creticus, luteus, major C. B. Prodr. 92. *Hyofcyamus aureus*

P. Alp. Exor. 99. Hyofcyamus albus, Creticus Clus. Hist. lxxxiii. & Hyofcyamus Creticus alter Ejusdem idem sunt. Hinc sequitur Hyofcyamus Creticum, luteum, majorem C. B. Pin. 169. à minori nequaquam sejungendum esse.

Pag. 119. *Pervinca speciebus addenda sequentes.*

Pervinca Orientalis, latifolia, villosa, flore magno.

Pervinca Orientalis, latifolia, villosa, flore parvo.

Pervinca Orientalis, angustifolia, villosa.

Pag. 122. *Centaurii minoris speciebus addenda sequens.*

Centaurium minus, Creticum, flore oblongo, è viridi flavescente.

Pag. 123. *Androfaces speciebus addenda sequentes.*

Androface Orientalis, foliis *Valerianellæ undulatis & crispis.*

Androface Orientalis, Coronopi folio. *Prioris varietas.*

Androface Orientalis, foliis Coris, flore odoratissimo.

Pag. 124. *Primule veris speciebus addenda sequentes.*

Primula veris minima, Lactuæ folio, radice Anisum redolente.

Primula veris Orientalis, Hormini folio.

Primula veris Orientalis, Cimices redolens.

Primula veris Orientalis, Lactuæ folio, flore umbellato, purpureo.

Primula veris Orientalis, caule altissimo, folio angustissimo, flore umbellato purpureo.

Pag. 126. *speciebus Plantaginis addenda sequentes.*

Plantago Cretica, minima, tomentosa, caule adunco. *Holostemum seu Leontopodium Creticum C. B. Pin. 190. Leontopodium P. Alp. Exor. 114.*

Plantago Chia, albida, Monspelienfi similis, folio vix sesquilineam lato.

Plantago Græca, folio rigido, leviter dentato, angusto, caule altissimo.

Plantago Orientalis, Scorzonæræ folio.

Pag. 130. *Rubeolæ speciebus addenda sequentes.*

Rubeola Cretica, saxatilis, fruticosa, Gallii folio, flore purpuro-vio-laceo.

Rubeola Cretica, saxatilis, frutescens, flore flavescente.

Rubeola Cretica, incana, floribus purpurascens.

Rubeola Cretica, fœtidissima, frutescens, Myrtifolia, flore magno, suaverubente.

Rubeola Orientalis, fœtida, fruticosa, Serpillifolia, flore parvo, suaverubente.

Rubeola Orientalis, minima, flore purpurascens.

Rubeola Orientalis, foliis Gallii, flore multiplici ex viridi flavescens.

Pag. 131. *Valeriana speciebus addenda sequentes.*

Valeriana tuberosa Imperati 656, J. B. 3. 207.

Valeriana Orientalis, Alliaræ folio, flore albo.
 Valeriana Orientalis, Silybrii Marthioli folio.
 Valeriana Orientalis, minima, flore leucophæo.
 Valeriana Orientalis, angustifolia, floribus & radice Valerianæ hor-
 tentis.

Pag. 132. *Valerianellæ specieb. addendæ sequentes.*

Valerianella Cretica, fructu vesicario.

Valerianella Orientalis, fructu parvo, corniculato.

Pag. 133. *Borraginis specieb. addendæ sequentes.*

Borrago Cretica, flore reflexo, elegantissimo, suaverubente.

Borrago Constantinopolitana, flore reflexo, cæruleo, calyce vesicario.

Pag. 133. *Buglossi specieb. addendæ sequentes.*

Buglossum Creticum, humifusum, acaulon, perenne, Echii folio angustissimo.

Buglossum Samium, frutescens, foliis Rosimarini obscurè virentibus, lucidis & hirsutis. *Anchusa arborea P. Alp. Exot. 69.*

Buglossum Chium, arvense, annuum, Lithospermi folio, flore cæruleo.

Buglossum Orientale, erectum, foliis undulatis, flore amœne cæruleo.

Buglossum Orientale, angustifolium, altissimum.

Buglossum Orientale, flore luteo.

Buglossum Orientale, angustifolium, flore parvo, cæruleo.

Pag. 135. *Echii specieb. addendæ sequentes.*

Echium Creticum, latifolium, flore atro-purpureo.

Echium Orientale, folio oblongo molli & cinericio.

Echium Orientale, Verbasci folio, flore maximo, campanulato.

Echium Orientale majus & asperius, flore leucophæo.

Pag. 136. *Pulmonariæ specieb. addendæ sequentes.*

Pulmonaria Chia, Echii folio verrucoso, calyce vesicario, flore albo.

Pulmonaria Lesbica, Echii folio verrucoso, calyce vesicario, flore cæruleo.

Pulmonaria Orientalis, calyce vesicario, foliis Echii, flore purpureo, infundibuliformi.

Pulmonaria Orientalis, calyce vesicario, foliis Echii, flore albo, infundibuliformi.

Pag. 137. *Lithospermi specieb. addendæ sequentes.*

Lithospermum Orientale, latifolium, repens, flore magno.

Lithospermum Delium, arvense, minus, supinum, flore minimo, albo.

Lithospermum Orientale, Leucii folio, flore cæruleo, parvo.

Lithospermum Orientale, latifolium, flore suaverubente.

Pag. 138. *Symphytii specieb. addendæ sequentes.*

Symphytum Creticum, Echii folio angustiore, longissimis villis horrido, flore croceo. *An Echium Creticum P. Alp. Exot. 129 ? qui flores luteos & Anchusa similes describit, sed infeliciter à Picture expressi sunt.*

Symphytum Orientale, Echii folio ampliore, longissimis villis horrido, flore croceo.

Symphytum Orientale, Echii folio, flore albo, tenuissimo.

Symphytum Orientale, Echii folio minori, flore nunc albo, nunc flavescente,

- Symphytum Orientale, Olæ folio argenteo, flore flavescente.
 Symphytum Orientale, Olæ folio cinereo & hirsuto.
 Symphytum Orientale, angustifolium, flore cæruleo.
 Symphytum Constantinopolitanum, Borriginis folio & facie, flore albo.
 Symphytum Orientale, folio subrotundo aspero, flore cæruleo.
 Symphytum Orientale, folio subrotundo, aspero, flore cæruleo, odoratissimo.
Pag. 138. Heliotropii specieb. addenda sequentes.
 Heliotropium majus, villosum, flore magno, inodoro.
 Heliotropium humi fufum, flore minimo, femine magno.

Diosc. lib. 4. cap. 194.

Pag. 139. Cynoglossi specieb. addenda sequentes.

- Cynoglossum Orientale, vulgari simile, foliis sesquipedem longis, & pedem latis.
 Cynoglossum Orientale, vulgari simile, flore minimo, longis staminibus donato.
 Cynoglossum Orientale, angustifolium, flore minimo, longis staminibus donato.
 Cynoglossum Orientale, flore roseo, profunde laciniato, calyce tomentoso.
 Cynoglossum Orientale, Echii folio, flore cæruleo, minimo, fructu umbilicato, aspero.
 Cynoglossum Orientale, minus flore campanulato, cæruleo.
 Cynoglossum Orientale, Glastifolium, flore atro-cærulæo.
 Cynoglossum Orientale, Plantaginis folio, flore minimo.
 Cynoglossum Orientale, Buglossi folio, fructu umbilicato, cristato.

Pag. 140. Omphalodis specieb. addenda sequens.

- Omphalodes Orientalis, Corni folio,
Pag. 140. Plumbaginis specieb. addenda sequens.
 Plumbago Orientalis, Lapathi folio, flore minore, albido.

Pag. 141. Lysimachia specieb. addenda sequentes.

- Lysimachia Orientalis, lutea, canescens & villosa.
 Lysimachia Orientalis, lutea, flore maximo.
 Lysimachia Orientalis, angustifolia, flore purpureo.
Pag. 142. Anagallidis specieb. addenda sequens.
 Anagallis Cretica, vulgari simillima, flore luteo.

Pag. 143. Veronica specieb. addenda sequentes.

- Veronica Chia, Cymbalariae folio, verna, flore albo, umbilico virescente.
 Veronica Constantinopolitana, incana, Chamædryos folio.
 Veronica Orientalis, foliis Hederæ terrestres, flore magno.
 Veronica Orientalis, erecta, Gentianellæ foliis.
 Veronica Orientalis, elatior, Gentianellæ foliis, flore majore albido.
 Veronica Orientalis, Ocimi folio, flore minimo.
 Veronica Orientalis, minima, foliis laciniatis.
 Veronica Orientalis, Polygalæ folio.
 Veronica Orientalis, Telephii folio.

Pag. 146. Crysofplenii specieb. addenda sequens.

- Chrysofplenium Orientale, Gei facie, magno fructu,

Pag. 146. *Verbasci speciebus addenda sequentes.*

Verbascum Creticum, spinosum, frutescens. *Verbascum spinosum Creticum D. I. Monmel. Lob. Illustr. 113. Glasioida prima di Candia Pon. Bald. Ital. 114. Leucoium spinosum P. Alp. Exot. 36. Leucoium Creticum, spinosum, incanum, luteum C. B. Pin. 201.*

Verbascum Græcum, fruticosum, folio sinuato, candidissimo.

Verbascum Orientale, candidissimum, undulatum, crispum, ac veluti verrucosum.

Verbascum Orientale, maximum, candidissimum, ramis candelabrum æmulantibus.

Verbascum Orientale, Conyzæ folio, flore micante è ferrugineo ad aureum colorem vergente.

Verbascum Orientalæ, Betonica folio, flore magno.

Verbascum Orientale, angusto & oblongo folio.

Verbascum Orientale, foliis subrotundis, candidissimis.

Verbascum Orientale, Sophiæ folio.

Pag. 147. *Blattaria speciebus addenda sequentes.*

Blattaria Orientalis, Bugula folio, flore maximo, virescente, lituris luteis in semicirculum striato.

Blattaria Orientalis, Verbasci folio, flore maximo, intensè violaceo.

Blattaria Orientalis, Agrimonix folio.

Pag. 148. *Solani speciebus addenda sequens.*

Solanum Creticum, frutescens, Chenopodii folio.

Pag. 154. *Cyclaminis speciebus addenda sequens.*

Cyclamen amplissimo folio, cordiformi, sericeo & variegato.

Pag. 156. *Pimpinellæ speciebus addenda sequens.*

Pimpinella Orientalis, villosissima.

Pag. 158. *Ari speciebus addenda sequentes.*

Arum Samium, amplissimo folio, Dracunculi flore.

Arum Orientale, latifolium, obscure vires maculis dilutioribus notatum.

Arum Orientale, autumnale, angustifolium, flore magno, atropurpureo.

Arum Orientale, angustifolium, acaulon ferme, flore purpurascente.

Pag. 160. *Dracunculi speciebus addenda varietas sequens.*

Dracunculus polyphyllus, foliis litaris albicantibus obliquis notatis.

Pag. 161. *Arisari speciebus addenda varietas sequens.*

Arisarum latifolium, alterum, maculis albis variegatum.

Pag. 162. *Aristolochiæ speciebus addenda sequentes.*

Aristolochia Cretica, scandens, altissima, Pistolochiæ foliis. *Aristolochiæ quartum quoddam genus arbores scandens Bellon. Obs. lib. 1. cap. 17.*

Aristolochia Cretica, flore maximo, fructu angulato.

Aristolochia Orientalis, clematidis, recta, flore longissimo.

Aristolochia Chia, longa, folio minori, subrotundo, flore tenuissimo.

Aristolochia Chia, longa, subhirta, folio oblongo, flore maximo.

Aristo-

- Aristolochia Orientalis, rotunda, folio oblongo, cordiformi, flore tubulato, luteo.
- Aristolochia Orientalis, humilis, amplissimo folio.
Pag. 163. Rapuntii speciebus addenda sequens.
- Rapuntium Creticum, minimum, Bellidis folio, flore maculato.
Pag. 165. Digitalis speciebus addenda sequens.
- Digitalis Orientalis, Tragopogi folio, flore albido.
Pag. 166. Scrophularia speciebus addenda sequentes.
- Scrophularia Cretica, aquatica, major, villosa.
- Scrophularia Cretica, frutescens, folio vario, crassiori.
- Scrophularia glauco folio, in amplas lacinias diviso.
- Scrophularia Græca, frutescens & perennis, Urticæ folio.
- Scrophularia Ephesia, Lunariæ folio, flore rubro.
- Scrophularia Orientalis, Glaucii & Matricariæ folio.
- Scrophularia Orientalis, minor, Melissæ folio.
- Scrophularia Orientalis, foliis Cannabinis.
- Scrophularia Orientalis, minima, folio subrotundo.
- Scrophularia Orientalis, amplissimo folio, caule alato.
- Scrophularia Orientalis, Tiliæ folio.
- Scrophularia Orientalis, Chrysanthemii folio, flore minimo, atropurpureo.
- Scrophularia Orientalis, Chrysanthemii folio, flore minimo, variegato.
Pag. 167. Antirrhini speciebus addenda sequens.
- Antirrhinum Creticum, angustifolium, flore maximo, purpureo.
Pag. 168. Linaria speciebus addenda sequentes.
- Linaria Constantinopolitana, Lini fativi folio, flore luteo.
- Linaria Patmia, maritima, Cymbalariæ folio.
- Linaria Orientalis, Coris folio, flore leucophæo.
- Linaria Orientalis, flore luteo, maximo.
- Linaria Orientalis, Liliæ Persici foliis, florum spicâ densissimâ pyramidatâ.
- Linaria Orientalis, latissimo folio, floribus Linariæ vulgaris.
- Linaria Orientalis, vulgari similis, folio longissimo.
- Linaria Orientalis, erecta, angusto oblongo folio, flore aureo.
- Linaria Orientalis, foliis Linariæ vulgaris, flore cæruleo, palato carente.
Pag. 171. Pedicularis speciebus addenda sequentes.
- Pedicularis Cretica, maritima, amplioribus foliis & floribus.
- Pedicularis Cretica, annua, minima, floribus vix conspicuis.
- Pedicularis Cretica, spicata, maxima, lutea.
- Pedicularis Orientalis, flore magno, flavescente, Asphodeli radice.
- Pedicularis Orientalis, minima, flore albido.
- Pedicularis Orientalis, supina, folio trifido, flore magno, flavescente.
- Pedicularis Orientalis, annua Psyllii folio, flore luteo.
- Pedicularis Orientalis, annua, Psyllii folio, flore flavescente.
- Pedicularis Orientalis, Asphodeli radice, flore longo, angusto & flavescente.
- Pag. 174. Polygale speciebus addenda sequentes.*
- Polygala Cretica, vulgari similis, flore albido, longiore.

Polygala Orientalis, supina, Myrtifolia, flore cæruleo.

Polygala Orientalis, supina, Myrtifolia, flore purpureo.

Polygala Orientalis, Linifolia, flore magno, purpureo.

Polygala Orientalis, Linifolia, flore magno, albo.

Pag. 175. *Orobanches speciebus addenda sequentes.*

Orobanche Cretica, altissima, flore parvo, densissimo, ex albo & subcæruleo variegato.

Orobanche Cretica, non ramosa, caule tenui, flore parvo, subcæruleo.

Pag. 176. *Acanthi speciebus addenda sequens.*

Acanthus Orientalis, humillimus, foliis pinnatis, aculeatis.

Pag. 177. *Phlomidis speciebus addenda sequentes.*

Phlomis Cretica, fruticosa, folio subrotundo, flore luteo. *Verbasculum.*

Salvisolium P. Alp. Exot. 108.

Phlomis Samia, herbacea, Lunariæ folio.

Phlomis Orientalis, foliis laciniatis.

Phlomis Orientalis, Hormini folio, flore minore, calyce glabro.

Phlomis Orientalis, angusto & longiore folio, flore luteo.

Pag. 178. *Hormini speciebus addenda sequentes.*

Horminum Orientale, annuum, sacivo simile, coma carens, flore violaceo.

Horminum Orientale, Betonicæ folio angustiore & inodoro.

Horminum Orientale, latifolium, glutinosum, flore partim albo partim purpurascente.

Horminum Orientale, latifolium, glutinosum, flore albo.

Horminum Orientale, Betonicæ folio acutissimo, flore cæruleo.

Horminum Orientale, Betonicæ folio acutissimo, flore albo.

Horminum Orientale, Lamii folio.

Horminum Orientale, foliis rugosis & verrucosis, angustis, flore albo.

Horminum Orientale, foliis Sclareæ, flore albo, parvo.

Pag. 179. *Sclareæ speciebus addenda sequentes.*

Sclarea Orientalis, foliis Salviæ, flore partim albo, partim flavo.

Sclarea Orientalis, Betonicæ folio acutissimo, coma purpurascente.

Sclarea Orientalis, foliis rotundioribus, candidissimis.

Sclarea Orientalis, incana, foliis quasi alatis.

Sclarea Orientalis, Verbasci folio, flore partim albo, partim flavescente.

Sclarea Orientalis, folio subrotundo, flore magno partim albo, partim purpurascente.

Pag. 180. *Salvia speciebus addenda sequentes.*

Salvia Cretica, pomifera Clusii, flore albo.

Salvia Cretica, frutescens, pomifera foliis longioribus, incanis & crispis.

Salvia Samia, frutescens, foliis longioribus, incanis, non crispis.

Salvia Samia, Verbasci folio.

Salvia Orientalis, foliis subrotundis, acetabulis Moluccæ.

Salvia Orientalis, frutescens, foliis circinnatis, acetabulis Moluccæ. *Salvia Syriaca, Cisti fœmine foliis, acetabulis Moluccæ Breyn. Cent. 1. 170.*

Salvia Orientalis, foliis subrotundis, flore minore, purpurascente.

Salvia Orientalis, foliis alatis, amplioribus, non crenatis, odore Mari.

Salvia Orientalis, foliis alatis, minoribus & crenatis, odore Mari.

Salvia Orientalis, foliis alatis, majoribus & ferratis.

Salvia Orientalis, foliis alatis, obscure virentibus, odore Salviæ vulgaris.

Pag. 181. Casside speciebus addendæ sequentes.

Cassida Cretica, fruticosa, Catarix folio, flore albo.

Cassida Cretica, minor, Catarix folio, flore subcæruleo. *Scordote II. di Plinio Pon. Bald. Ital. 93.*

Cassida Cretica, minor, Catarix folio, flore purpurascente. *Scordote II. di Plinio flore rosso Pon. Bald. Ital. 93.*

Cassida Orientalis, altissima, Urticæ folio.

Cassida Orientalis, Chamædrios folio, flore luteo.

Cassida Orientalis, incana, foliis laciniatis, flore luteo.

Cassida Orientalis, incana, foliis laciniatis, flore luteo, maculâ crocæa notato.

Cassida Orientalis, foliis Sideritidis, flore luteo.

Pag. 183. Lamii speciebus addendæ sequentes.

Lamium Orientale, nunc moschatum, nunc fœtidum, magno flore.

Lamium Orientale, foliis eleganter laciniatis.

Lamium Orientale, incanum, flore albo, cum labio superiori crenato.

Lamium Orientale, incanum, flore purpurascente, cum labio superiori crenato.

Lamium Orientale, album, latifolium, altissimum.

Pag. 184. Moldavica speciebus addendæ sequentes.

Moldavica Cretica, saxatilis, Lamii folio, flore maximo.

Moldavica Orientalis, Hederæ terrestris folio.

Moldavica Orientalis, Betonicæ folio, flore magno, violaceo.

Moldavica Orientalis, Salicis folio, flore parvo, cæruleo.

Moldavica Orientalis, Salicis folio, flore parvo, albo.

Moldavica Orientalis, minima, Ocimi folio, flore purpurascente.

Moldavica Orientalis, flore minimo, calyce vesicario.

Pag. 184. Ballotes speciebus addendæ sequentes.

Ballote Orientalis, folio oblongo, *varietas vulgaris.*

Ballote Orientalis, Melissæ folio, flore parvo.

Pag. 185. Galeopses speciebus, addendæ sequentes.

Galeopsis Cretica, frutescens, villosa, Teucrii folio.

Galeopsis Orientalis, Betonicæ luteæ folio, floris labio superiori laciniato.

Galeopsis Orientalis, fœtidissima, palustris, folio oblongo.

Galeopsis Orientalis, Lavandulæ folio, calyce villosissimo.

Galeopsis Orientalis, flore minimo, albo.

Pag. 186. Stachydis speciebus addendæ sequentes.

Stachys spinosa, Cretica C. B. Pin. 236. *Guidarorhynchum P. Alp. Exot. 86.*

Stachys spinosa, Cretica, flore albo.

Stachys Orientalis, altissima & foetidissima.

Pag. 186. *Cardiaca specibus addenda sequentes.*

Cardiaca Orientalis, canescens, foliis Ranunculi pratensis, flore purpureo, calyce molli.

Cardiaca Orientalis, canescens, foliis Ranunculi pratensis, flore albo, calyce molli.

Pag. 188. *Pseudo-dictamni specibus addenda sequens.*

Pseudo-dictamnus Orientalis, foliis circinnatis.

Pag. 188. *Mentha specibus addenda sequens.*

Mentha Cretica, aquatica, foliis longioribus & crispis.

Pag. 190. *Marrubialstri specibus addenda sequentes.*

Marrubialstrum Cataria folio, calyce florum adunco & aculeato.

Marrubialstrum Sideritidis folio, calyculis aculeatis, flore flavo cum limbo atropurpureo, coma flavescente.

Marrubialstrum Orientale, flore luteo, minimo, in amplo calyce recondito.

Marrubialstrum Samium, maritimum, folio subrotundo, canescente.

Pag. 191. *Sideritidis specibus addenda sequentes.*

Sideritis Cretica, maxima, Ocimalstri Valentini facie.

Sideritis Cretica, tomentosa, candidissima, flore luteo.

Sideritis Orientalis, Phlomidis folio.

Pag. 192. *Marrubii specibus addenda sequentes.*

Marrubium album, candidissimum & villosum.

Marrubium Orientale, foliis subrotundis, flore purpureo. Idem flore albido.

Marrubium Orientale, angustissimo folio, flore albo.

Marrubium Orientale, Cataria folio, flore albo.

Pag. 193. *Calamintha specibus addenda sequentes.*

Calamintha Cretica, angusto oblongo folio, odore Citri.

Calamintha Orientalis, annua, Ocimi folio, flore minimo.

Pag. 194. *Clinopodii specibus addenda sequentes.*

Clinopodium Creticum, fruticosum, foliis lanceolatis. *Hysopus Græcorum* P. Alp. 257.

Clinopodium Orientale, Origani folio, flore minimo.

Clinopodium Orientale, hirsutum, foliis inferioribus Ocimum, superioribus Hysopum referentibus.

Pag. 196. *Thymi specibus addenda sequentes.*

Thymus capitatus, qui Dioscoridis, flore caeruleo. Bellon. Obs. lib. 1. cap. 2.

Thymus capitatus, qui Dioscoridis, flore niveo. Bellon. Obs. 1. lib. 2. cap. 2.

Thymus capitatus, qui Dioscoridis, flore suaverbente.

Thymus capitatus, Orientalis, capitulis & foliis longioribus.

Thymus Orientalis, Majoranae folio.

Pag. 196. *Serpilli speciebus addenda sequentes.*

Serpillum Orientale, Origani folio, Rosam & Cinnamomum olente.

Serpillum Orientale, folio Pulegii vulgaris.

Serpillum Orientale, folio Pulegii Cervini.

Pag. 197. *Satureia speciebus addenda sequens.*

Satureia Cretica, frutescens, spinosa. *La Satureia Cretica, spinosa Pon.*

Bald. Ital. 21.

Pag. 197. *Thymra speciebus addenda sequentes varietates.*

Thymra legitima Clusii, flore suaverubente.

Thymra legitima Clusii, flore albo.

Pag. 198. *Origani speciebus addenda sequentes.*

Origanum Creticum, flore rubello J. B. 3. part. 2. 238.

Origanum Dictamnii Cretici facie, crasso, nunc villoso, nunc glabro.

Pag. 199. *Majoranae speciebus addenda sequentes.*

Majorana Cretica, Origani folio, villosa, Satureia odore, corymbis majoribus, albis. *Origanum Smyrnaum Wheel. Itin. An Origanum lignosum,*

Syracusanum, umbella amplissima Bocc. Mus. Tab. 38?

Eadem spicis corymborum unciam longis.

Majorana Cretica, rotundifolia, Lavandula odore, capitulis minoribus,

incanis, flore purpurascente. *Majorana nostra respondens, floribus ruben-*

tibus Bellon. Obs. Lib. 1. cap. 17.

Eadem flore purpureo-violaceo.

Majorana Cretica, Origani folio, villosa, Satureia odore, flore pur-

purascente. *Maru Creticum P. Alp. Exot. 288. An Marum Syria-*

cum, gracilioribus sarmentis, minoribus capitulis & foliis Adv. 213?

Sic appellari debet que tertio loco recensita est, ut à cæteris facilius dis-

tinguatur.

Pag. 202. *Cataria speciebus addenda sequentes.*

Cataria Cretica, humilis, Scordioides. *Scordium alterum, lanuginosus,*

verticillatum C. B. Pin. 248. Scordote primo legitimo di Plinio Pon. Bald.

Ital. 90. Scordotis P. Alp. Exot. 283.

Cataria Cretica, Melissæ folio, Asphodeli radice.

Cataria Orientalis, humilis, Lamii folio.

Cataria Orientalis, minima, Lamii folio, flore longissimo.

Cataria Orientalis, Teucris folio, Lavandula odore, verticillis florum

crassissimis.

Cataria Orientalis, Teucris folio, floribus rarioribus.

Cataria Orientalis, minor, foliis Heliotropii.

Cataria Orientalis, folio subrotundo, flore intense cœruleo.

Cataria Orientalis, foliis oblongis, floribus spicatis, calyce purpureo.

Cataria Orientalis, Lavandula flore.

Pag. 202. *Betonica speciebus addenda sequentes.*

Betonica Orientalis, Sideritidis facie, flore purpureo.

Betonica Orientalis, Sideritidis facie, flore dilutissime purpurascente.

Betonica Orientalis, angustissimo & longissimo folio, spicâ florum cras-

siori.

Betonica Orientalis, latifolia, caule brevi, flore magno.

Betonica Orientalis, latifolia, caule brevi, flore maximo.

Pag. 204. *Chamædryos speciebus addendæ sequentes.*

Chamædryos Cretica, inodora, Melissæ folio, flore parvo, albedo.

Chamædryos Cretica, saxatilis, folio exiguo, subtus incano.

Chamædryos Cretica, latissimo folio, flore parvo.

Chamædryos Cretica, palustris canescens, Scordioides, Betonice folio.

Chamædryos Samia, frutescens, Betonice folio.

Chamædryos Orientalis, latifolia, villosa.

Chamædryos Orientalis, minor, repens, flore ruberrimo.

Pag. 206. *Polii speciebus addendæ sequentes.*

Polium Creticum, maritimum, humi fulum.

Polium Smyrnæum, Scordii folio.

Pag. 207. *Teucrii speciebus addendæ sequentes.*

Teucrium frutescens, Stœchadis Arabicæ folio & facie. *Rosmarinum Stœchadis facie P. Alp. Exot. 103. Polio recto di Candia & forse il fruticoso di Dioscoride Pon. Bald. Ital. 156.*

Teucrium Orientale, latifolium, laciniatum, flore parvo.

Teucrium Orientale, angustifolium, laciniatum, flore magno, suaverubente.

Teucrium Orientale, angustifolium, laciniatum, flore magno, subcæruleo.

Pag. 208. *Chamæpytis speciebus addendæ sequentes.*

Chamæpytis Chia, lutea, folio trifido, flore magno.

Chamæpytis Orientalis, Salicis folio.

Pag. 208. *Bugulæ speciebus addendæ sequentes.*

Bugula Samia, verna, Borriginis folio, flore inverso, è cæruleo flavescente.

Bugula Orientalis, villosa, flore inverso, cæruleo, alba macula notato.

Bugula Orientalis, villosa, flore inverso, candido, cum oris purpureis.

Bugula Orientalis, flore ex violaceo purpurascente.

Bugula Orientalis, longifolia, flore majore, intensè cæruleo.

Pag. 210. *Jomblaspeos speciebus addendæ sequens.*

Jomblaspi Orientale, fructu echinato.

Pag. 211. *Rapistris speciebus addendæ sequentes.*

Rapistrum Orientale, Dentis leonis folio, flore albo.

Rapistrum Orientale, Acanthi folio.

Pag. 211. *Isatidis speciebus addendæ sequentes.*

Isatis Orientalis, maritima, canescens.

Isatis Orientalis, fructu ovato, canescente.

Isatis Orientalis, Lepidii folio.

Isatis Orientalis, foliis Brassicæ perfoliatæ, fructu cordiformi, canescente.

Pag. 211. *Crambes speciebus addendæ sequentes.*

Crambe Orientalis, Perfoliatæ folio, fructu quatuor alis undulatis munito.

Crambe Orientalis, Dentis leonis folio, Erucaginis facie. *Crambe maritima, foliis Eruca latioribus & angustioribus, fructu hastiformi ab hoc*

genere debet excludi & ad *Cakilem* referri.

Pag. 212. *Thlaspeos* speciebus addenda sequentes.

Thlaspi parvum, saxatile, flore rubente, *Oleæ* folio.

Thlaspi Orientale, saxatile, flore rubente, foliis *Polygalæ*, petalis florum aequalibus.

Thlaspi Orientale, tenuifolium, canescens, flore albo.

Thlaspi Orientale, glabrum, *Samoli* foliis.

Thlaspi Orientale, folio *Cynocrambes*, flore minimo.

Thlaspi Orientale, fruticosum, *Scammonii* *Montpelienfis* folio.

Pag. 214. *Thlaspidii* speciebus addenda varietas sequens.

Thlaspidium *Apulum*, incanum, floribus ex albo purpurascens.

Pag. 215. *Cochlearia* speciebus addenda sequens.

Cochlearia Orientalis, flore minimo. An *Rosa Hiericomthæa sylvestris* C. B.

Pin. 484?

Pag. 215. *Lepidii* speciebus addenda sequentes.

Lepidium Orientale, *Nasturtii* crispi folio.

Lepidium Orientale, *Nasturtii* folio, caule vesicario.

Lepidium Orientale, *Caryophylli* folio.

Pag. 216. *Bursa pastoris* speciebus addenda sequentes.

Bursa pastoris Orientalis, *Cardamines* folio, siliquâ longissimâ quadrangulâ.

Bursa pastoris Orientalis, *Drabæ* foliis, siliquis cornutis.

Pag. 216. *Alyssi* speciebus addenda sequentes.

Alysson Creticum, saxatile, foliis undulatis, incanis.

Alysson Creticum, foliis angulatis, flore violaceo.

Alysson Creticum, saxatile, *Serpilli* folio candidissimo, capsulis orbiculatis.

Alysson Græcum, frutescens, *Serpilli* folio amplissimo.

Alysson Orientale, *Serpilli* folio, capitulis in spicam longissimam densè digestis.

Alysson Orientale, *Serpilli* folio, *Elichrysi* capitulo.

Alysson Orientale, *Serpilli* folio, capsulis minimis.

Alysson Orientale, incanum, *Serpilli* folio, fructu majori, tumido.

Alysson Orientale, annuum, *Serpilli* folio rotundiore, flore magno, cordiformi.

Alysson Orientale, *Leucii* folio candidissimo, caule sesquipedali.

Alysson Orientale, fruticosum, latissimo *Leucii* folio.

Alysson Orientale, *Turritidis* folio, flore luteo.

Alysson Orientale, *Polygoni* folio, flore luteo.

Alysson Orientale, angustissimo folio, fructu ovato.

Alysson Orientale, minimum, foliis rigidis & lucidis.

Pag. 218. *Alyssoides* speciebus addenda sequentes.

Alyssoides fruticosum, Creticum, *Leucii* folio incano. *Leucoium luteum*, utriculato semine P. Alp. Exot. 117. *Alyssoides* enim fruticosum *Leucii* folio viridi *Inst. Rei Herb.* longè differt à *Leucoio* P. Alp.

Alyssoides Orientalis, annua, *Myagri sativi* folio.

- Pag. 218. Lunaria speciebus addenda sequens.*
 Lunaria fruticosa, perennis, incana, Leucoid folio.
- Pag. 219. Brassica speciebus addenda sequentes.*
 Brassica Cretica, fruticosa, folio subrotundo.
 Brassica Orientalis, perfoliata, minima, flore luteo, parvo.
 Brassica Orientalis, perfoliata, flore albo, siliquâ quadrangula.
 Brassica Thracica, campestris, perfoliata, flore luteo.
- Pag. 220. Leucoid speciebus addenda sequentes.*
 Leucoium Creticum, montanum, minimum, flore luteo, nunc pleno nunc simplici.
 Leucoium luteum, Græcum, saxatile, humilius.
 Leucoium Orientale, Elichrysi folio.
 Leucoium Orientale, siliquâ eleganter lunatâ.
 Leucoium Orientale, luteum, foliis dentatis, siliquis planis.
- Pag. 222. Hesperidis speciebus addenda sequentes.*
 Hesperis maritima, supina, exigua, foliis Eruçæ vel Jacobææ.
 Hesperis Chia, saxatilis, Leucoid folio serrato, flore parvo.
 Hesperis Orientalis, maritima, Leucoid folio incano, floribus variis.
 Hesperis Orientalis, maritima, Leucoid folio incano, flore minimo.
 Hesperis Orientalis, Leucoid folio, siliquis corniculatis & intortis.
 Hesperis Orientalis, Elichrysi folio, flore luteo.
 Hesperis Orientalis, Glastris folio.
 Hesperis Orientalis, Glastris folio, flore magno violaceo.
 Hesperis Orientalis, Scordiodides, Hederæ terrestris folio.
- Pag. 223. Turritidis speciebus addenda sequentes.*
 Turritis annua, verna, flore albo.
 Turritis Cretica, Bellidis foliis villosis.
 Turritis Orientalis, foliis Cichoraceis dentatis, flore luteo magno.
- Pag. 224. Cardamines speciebus addenda sequens.*
 Cardamine Græca, Chelidonii folio, rariùs & profundius inciso, flore albo. *Nasturtium montanum, nanum, rotundo Thalictri folio, Cynæum Bocc. Mus. 171. Nasturtium rotundo Thalictri folio Ejsusd. Tab. 216.*
- Pag. 225. Dentaria speciebus addenda sequens.*
 Dentaria Orientalis, bacciferæ similis, foliis quinis costæ innascentibus.
- Pag. 225. Sifymbrii speciebus addenda sequentes.*
 Sifymbrium Creticum, Raphani foliis eleganter dissectis.
 Sifymbrium Orientale, Babaræ facie, Plantaginis folio.
 Sifymbrium Orientale, Babaræ facie, folio rotundo.
 Sifymbrium Orientale, aquaticum, majus, & majori flore, nequaquam amarum.
 Sifymbrium Orientale, aquaticum, majus, acre & amarum, foliis subrotundis.
- Pag. 227. Sinapi speciebus addenda sequentes.*
 Sinapi atvense, præcox, Constantinopolitanum, semine nigro, flore albo.
 Sinapi

Sinapi arvenſe, præcox, Conſtantinopolitanum, ſemine nigro, flore albo, lineis purpureis ſtriato.

Sinapi arvenſe, præcox, Conſtantinopolitanum, ſemine nigro, flore purpuraſcente.

Sinapi Græcum, maritimum, tenuiſſimè laciniatum, flore purpuraſcente.

Sinapi Orientale, maximum, Rapi folio.

Sinapi Orientale, altiſſimum, foliis Eryſimi.

Pag. 228. *Eryſimi ſpeciebus addenda ſequentes.*

Eryſimum Græcum, anguſtifolium, majus, procerius & minus hirtiſimum.

Eryſimum Orientale, Rapi folio.

Eryſimum Orientale, minus, flore albido.

Pag. 230. *Raphaniſtri ſpeciebus addenda ſequentes.*

Raphaniſtrum ſiliqua articulata, glabra, Conſtantinopolitanum, flore obſoletè purpuraſcente.

Raphaniſtrum Creticum, ſiliqua incurva, villoſa. *ErUCA maritima, Cretica, ſiliquâ articulata, C. B. Prodr. 40.*

Raphaniſtrum Alepicum, flore dilutè violaceo. *ErUCA Chalepenſis, flore dilutè violaceo, ſiliquis articulatis Mor. Hiſt. part. 1. 233.*

Pag. 230. *Hypecoi ſpeciebus addenda ſequentes.*

Hypecoon Orientale, latiore folio, flore magno.

Hypecoon Orientale, Fumarizæ folio.

Pag. 231. *Sinapiſtri ſpeciebus addenda ſequentes.*

Sinapiſtrum Orientale, triphyllum, Ornitopodii ſiliquis.

Pag. 232. *Epimediū ſpeciebus addenda varietates ſequentes.*

Epimedium Orientale, flore ex albo flaveſcente.

Epimedium Orientale, flore albo.

Pag. 233. *Herba Paris ſpeciebus addenda ſequentes.*

Herba Paris Orientalis, foliis denis vel duodenis anguſtioribus, radiatum poſitis.

Pag. 234. *Amaranthi ſpeciebus addenda ſequentes.*

Amaranthus Græcus, ſylveſtris, anguſtifolius.

Pag. 237. *Papaveris ſpeciebus addenda ſequentes.*

Papaver Orientale, hirtiſſimum, flore magno.

Papaver Orientale, tenuiter incifum, ad caulem floridum.

Papaver Orientale, Hypecoi folio, fruſtu minimo.

Pag. 242. *Alfine ſpeciebus addenda ſequentes.*

Alfine Samia, media, villoſa tota.

Alfine Samia, graveolens, faxatilis & verna, foliis lanceolatis.

Alfine verna, hirtiſuta, flore albo.

Alfine verna, hirtiſuta, flore ſuaverubente.

Alfine Orientalis, Caryophylli folio, flore magno, in capitulum congeſto.

Alfine Orientalis, Caryophylli folio, flore magno, ſparſo.

Alfine Orientalis, Caryophylli folio, viſcoſa, flore magno, albo.

Alfine Orientalis, Caryophylli folio, flore parvo, albo.

- Alfine Orientalis, Caryophylli folio angustissimo & humilior.
 Alfine Orientalis, altissima, Gramineo folio, flore albo.
 Alfine Orientalis, fruticosa, Camphoratae folio.
 Alfine Orientalis, fruticosa, Lanciae folio, floribus in capitulum congestis.
 Alfine Orientalis, fruticosa, saxatilis, foliis & floribus verticillatis.
Pag. 244. Myosotidis species addenda sequentes.
 Myosotis Orientalis, flore maximo, fructu oblongo.
 Myosotis Orientalis, longissimo folio.
 Myosotis Orientalis, perfoliata, Lychnidis folio.
Pag. 247. Kali species addenda sequentes.
 Kali spinosum, foliis longioribus & angustioribus, subhirsutis.
 Kali Orientale, fruticosum, spinosum, Camphoratae foliis.
 Kali Orientale, fruticosum, flore maximo, albido.
 Kali Orientale, fruticosum, foliis Sedi minoris, flore purpureo.
 Kali Orientale, fruticosum, altissimum, florum staminibus purpureis.
 Kali Orientale, fruticosum, lanuginosum.
 Kali Orientale, fruticosum, Linariae folio.
 Kali Orientale, fruticosum, flore magno, purpureo.
 Kali Orientale, fruticosum, floribus albis.
 Kali Orientale, spinosum, subhirsutum, tenuissimo folio.
 Kali Orientale, capillaceo folio, flore purpurascete.
Pag. 248. Helianthemis species addenda sequentes.
 Helianthemum Creticum, Linariae folio, flore croceo.
 Helianthemum Creticum, annuum, lato Plantaginis folio, flore aureo.
Pag. 251. Gei species addenda sequentes.
 Geum Creticum, folio circinato, villoso, flore magno, albo.
 Geum Orientale, rotundifolium, supinum, flore aureo.
 Geum Orientale, Cymbalariae folio molli, & glabro, flore magno, albo.
Pag. 252. Saxifraga species addenda sequens.
 Saxifraga Cretica, annua, minima, Hederaceo folio.
Pag. 253. Salicaria species addenda sequentes.
 Salicaria Cretica, Punicae folio.
 Salicaria Orientalis, Salicis folio acutissimo & glabro.
Pag. 254. Glaucii species addenda sequens.
 Glaucium Orientale, flore magno, rubro.
Pag. 254. Hyperici species addenda sequentes.
 Hypericum Creticum, supinum, folio subrotundo, flore magno.
 Hypericum Creticum, amplissimo folio, nitido. *Ascyroides P. Alp. Exor.*
 172.
 Hypericum villosum, foliis caulem ambientibus acutis, caeteris vero circinatis.
 Hypericum Orientale, foliis subrotundis, auritis, cauli adhaerentibus.
 Hypericum Orientale, Ptarmicae foliis.
 Hypericum Orientale, foetido simile, sed inodorum,

- Hypericum Orientale, saxatile, Majoranæ folio.
 Hypericum Orientale, Androsæmo hirsuto simile, sed glabrum.
 Hypericum Orientale, Polygoni folio.
 Hypericum Orientale, caule aspero, purpureo.
 Idem Linariæ folio.
 Hypericum Orientale, Rorismarini folio Glauco.
 Hypericum Orientale, foliis Coris intortis, & plurimis ab eodem exortu.
Coris foliis crispis Montis Olympi Vœbeel. Itin.
 Hypericum Orientale, flore magno. *Hypericum Montis Olympi Vœbeel.*
Itin. quod proinde excludendum ab Ascyri speciebus pag. 256.
 Hypericum Orientale, latifolium, subhirsutum, caule purpureo, villosu.
Pag. 257. Ruta speciebus addenda sequens.
 Ruta Orientalis, Linariæ folio, flore parvo.
Pag. 258. Nigelle speciebus addenda sequens.
 Nigella Orientalis, flore flavescente, semine alato plano.
Pag. 259. Cisti speciebus addenda sequentes.
 Cistus mas, Creticus, folio breviorè, flore parvo.
 Cistus folio rotundiorè, incano, quasi complicato.
 Cistus ladanifera, Cretica, flore purpureo. *Ladanum Creticum P. Alp.*
Exot. 88. Cistus è qua Ladanum in Creta colligitur Bellon. Obs. lib. 1.
cap. 7. Cætera verò synonyma quæ C. Bauhinus Pin. 467. ad Cistum
Ledon Cretense refert, ad Cistum Ledon latifolium, Creticum J. B. 2
9. pertinent. Icon enim J. Bauhini optinè representat Ledon à Græco
diversum, & longè majus, quod Bellonius in Olympo Asia monte nota-
vit. Hoc autem abundè nascitur in Gallia Narbonensi à Cretico longè
diversum, idemque forte cum Ledo 3. Cyprio Clusii, maxime si floris
habeatur ratio. *Obs. l. 3.*
cap. 41.
- Cistus ladanifera, Orientalis flore purpureo majore. *Nascitur in Ponto*
flore longè majore quàm in Creta, undè varietas ejus videtur.
Pag. 261. Capparis speciebus addenda varietas sequens.
 Capparis spinosa, fructu minore, folio rotundo C. B. Pin. 480. *foliis*
tomentosis occurrit circa Candiam, Creta caput.
Pag. 262. Sedi speciebus addenda sequentes.
 Sedum Creticum, saxatile latifolium flore purpurascente.
 Sedum Creticum, saxatile, latifolium, villosu.
 Sedum Orientale, teretifolium, villosu.
 Sedum Orientale, minus album, folio acuto, lanuginoso.
 Sedum Orientale, latifolium, flore magno, è viridi flavescente.
 Sedum Orientale, minus, folio acuto, flore albo.
 Sedum montanum, lignosum, dasphyllon.
 Sedum stellatum, annuum longiorè folio.
Pag. 264. Anacamperotis speciebus addenda sequentes.
 Anacamperos Orientalis, Portulacæ folio.
 Anacamperos Orientalis, folio subrotundo, minori, eleganter crenato.
Pag. 266. Geranii speciebus addenda sequentes.
 Geranium Creticum, humifusum, foliis subrotundis, laciniatis, acu
 longissima.

- Geranium Chium, vernalis, Caryophyllatæ folio.
 Geranium Orientale, columbinum, flore maximo, Asphodeli radice.
 Geranium Orientale, columbinum, magnis floribus, pediculis longis infidentibus.
 Geranium Orientale, tuberosum, flore parvo.
 Geranium Orientale, moschatum, Absinthii folio.
 Geranium Orientale, Batrachioides, amplioribus foliis, flore maximo.
 Geranium Orientale, Batrachioides, tenuioribus foliis, flore maximo.
 Geranium Orientale, Batrachioides, Aconiti folio, flore variegato.
Pag. 270. Thalictri speciebus addenda sequens.
 Thalictrum Orientale, minimum, Fumariæ folio.
Pag. 271. Hellebori speciebus addenda sequentes.
 Helleborus niger, Orientalis, amplissimo folio, caule præalto, flore purpureo.
Hunc observavit Bellonius in Olympo Asia monte Obs. lib. 3. cap. 41.
 Helleborus niger, Orientalis, Ranunculi folio, flore nequaquam globofo.
Pag. 284. Pulsatilla speciebus addenda sequens.
 Pulsatilla Orientalis, tenuissimè divisa & villosa, flore rubro.
Pag. 285. Ranunculi speciebus addenda sequentes.
 Ranunculus Samius, dulcis, nemorosus, canescens, Quinquefolii folio.
 Ranunculus Samius, dulcis, nemorosus, tuberosa radice, latifolius, flore magno, cæruleo.
 Ranunculus Samius, dulcis, nemorosus, tuberosa radice, latifolius, flore parvo cæruleo.
 Ranunculus nemorosus, foliis majoribus, Apennini montis flore majore, albo. *In Cappadocia occurrit.*
 Ranunculus Creticus, folio subrotundo, glauco, radice fibrosa.
 Ranunculus Chius, rotundifolius, vernus, flore pleno, amplissimo.
 Ranunculus Orientalis, dulcis, Doronici radice.
 Ranunculus Orientalis, Aconiti Lycoctoni folio, flore magno albo.
 Idem flore purpurascens.
 Ranunculus Orientalis, Napelli folio, lanuginoso, flore albo.
 Ranunculus Orientalis, Napelli folio, flore luteo, magno.
 Ranunculus Orientalis, Aconiti folio, flore luteo, maximo.
 Ranunculus Orientalis, palustris, Apii folio, caule subhirsuto.
 Ranunculus Orientalis, Pulsatillæ folio, flore parvo.
 Ranunculus Lesbicus, Pulsatillæ folio, flore magno.
 Ranunculus Lesbicus, palustris, Ophioglossi folio.
Pag. 293. Clematidis speciebus addenda sequentes.
 Clematidis Cretica, foliis Pyri incisus, nunc singularibus, nunc ternis.
 Clematidis Orientalis, latifolia, semine brevissimis pappis donata.
 Clematidis Orientalis, Apii folio, flore è viridi flavescens, posterius reflexo.
Pag. 294. Caryophyllatæ speciebus addenda sequens.
 Caryophyllata Orientalis, flore magno, coccineo.

Pag. 295. *Fragaria* speciebus addendæ sequentes.

Fragaria Cretica, saxatilis, fruticosa, folio subtus argenteo.
Fragaria Orientalis, flore luteo, minimo.

Pag. 296. *Quinquefolii* speciebus addendæ sequentes.

Quinquefolium Orientale, villosissimum, humifusum.
Quinquefolium Orientale, tenuissimè laciniatum, humifusum.
Quinquefolium Orientale, rectum, luteum, incanum.
Quinquefolium Orientale, folio utrinque argenteo.
Quinquefolium Orientale, montanum, erectum, hirsutum, luteum,
 flore majore.

Pag. 299. *Pentaphylloides* speciebus addendæ sequentes.

Pentaphylloides Orientale, erectum, foliis alatis, *Geranii* *Cicutæ* folio
 facie.

Pentaphylloides Orientale, supinum, foliis alatis, bifidis, vel trifidis.

Pentaphylloides Orientale, erectum, *Pimpinellæ* folio & facie.

Pag. 300. *Asparagi* speciebus addendæ sequentes.

Asparagus Creticus, fruticosus crassioribus & brevioribus aculeis, magno
 fructu.

Idem parvo fructu.

Idem longioribus & tenuioribus aculeis.

Asparagus Orientalis, foliis *Gallii*.

Pag. 301. *Agrimonia* speciebus addendæ sequens.

Agrimonia Orientalis, humilis, radice crassissima, repente, fructu in
 spicam brevem & densam congesto.

Pag. 302. *Chamænerii* speciebus addendæ sequentes.

Chamænerion Orientale, argenteum, *Salicis* folio, flore magno.

Chamænerion Orientale, minimum, *Hyperici* folio, radice granulosa.

Pag. 305. *Apii* speciebus addendæ sequentes.

Apium Creticum, minimum, *Anisi* facie.

Apium Græcum, saxatile, *Crithmi* folio.

Pag. 306. *Cicutæ* speciebus addendæ sequentes.

Cicuta Orientalis, vulgari similis, ferè inodora.

Cicuta Orientalis, semine crasso, verrucoso.

Cicuta Orientalis, minor, patula, *Dauci* facie.

Pag. 306. *Carvi* speciebus addendæ sequens.

Carvi Orientale, acaulon, foliis *Chamæmeli*.

Pag. 307. *Bulbocastani* speciebus addendæ sequentes.

Bulbocastanum Creticum, radice napiformi.

Bulbocastanum Creticum, *Ferulæ* folio, semine oblongo.

Pag. 309. *Tragofelini* speciebus addendæ sequentes.

Tragofelinum Creticum maximum, villosum, flore albo.

Tragofelinum minus, saxatile, fetidissimum, *Apii* folio.

Tragofelinum Orientale, laciniatum, umbellâ purpurascente.

Tragofelinum Orientale, laciniatum, umbellâ albâ.

Pag. 309. *Buplevri* speciebus addendæ sequens.

Buplevrum Orientale, angustifolium, semine longiori.

- Pag. 311. Fœniculi speciebus addenda sequens.*
 Fœniculum Orientale, Seseleos Maffiliensis facie.
- Pag. 314. Astrantia speciebus addenda sequens.*
 Astrantia Orientalis, latifolia, floribus & coma purpureis.
- Pag. 315. Myrrhidis speciebus addenda sequentes.*
 Myrrhis Pastinacæ foliis, latè virentibus, *Daucus Pastinaca folio, Siculus Zan. 78.*
 Myrrhis Orientalis, Angelicæ folio, tuberosa radice.
 Myrrhis Orientalis, foliis Chamæmeli.
 Myrrhis Orientalis, Mei folio, semine longissimo.
 Myrrhis Orientalis, Mei folio, semine brevi.
 Myrrhis Orientalis, semine unciam longo.
 Myrrhis Orientalis, Cicutariæ foliis.
 Myrrhis Orientalis, Cicutæ folio, canescente & villoso.
 Myrrhis Orientalis, Cicutæ folio glabro & latè virente.
- Pag. 315. Smyrniæ speciebus addenda sequens.*
 Smyrnum Creticum, Paludapii folio.
- Pag. 316. Coriandri speciebus addenda sequens.*
 Coriandrum Orientale, Chamæmeli folio.
- Pag. 318. Oreofelini speciebus addenda sequens.*
 Oreofelinum Orientale, Seseleos Maffiliensis folio.
- Pag. 319. Pastinacæ speciebus addenda sequentes.*
 Pastinaca Orientalis, canescens, Tordylii folio.
 Pastinaca Orientalis, foliis eleganter incisif.
- Pag. 319. Sphondylii speciebus addenda sequentes.*
 Sphondylium Orientale, maximum.
 Sphondylium Orientale, amplissimo folio, caule brevi.
 Sphondylium Orientale, longissimo & angustissimo folio.
 Sphondylium Orientale, angustifolium, glabrum, Anisum olens.
 Sphondylium Orientale, foliis Ammi perennis.
 Sphondylium Orientale, humilium, foliis Absinthii.
 Sphondylium Orientale, Dauci vulgaris folio, Asphodeli radice.
- Pag. 321. Ferulæ speciebus addenda sequentes.*
 Ferula glauco folio caule crassissimo, ad singulos nodos ramoso & umbellifero.
 Ferula Orientalis, Peucedani folio.
 Ferula Orientalis, Cachryos folio & facie.
- Pag. 321. Thapsiæ speciebus addenda sequentes.*
 Thapsia Orientalis, Anethi folio, semine eleganter crenato. *Gingidium Fœniculi folio C. B. Pin. 151. Anetho similis planta, semine lato, laciniato J. B. 3. Part. 2. 7. Gingidium Cam. Hort. Icon. xvi.*
 Thapsia Orientalis, aquatica, Angelicæ folio.

Thapsia Cretica, Thaliætri folio villosa feminum alis purpureo - violaceis.
Thapsia Lusitanica varietas.

Pag. 323. *Caucalidis speciebus addenda sequentes.*

Caucalis Cretica, maximo fructu, longis aculeis donato.

Caucalis Orientalis, altissima, Ferulæ folio.

Caucalis Orientalis, arvensis, tenuifolia, flore purpureo, magno fructu.

Pag. 323. *Ligustici speciebus addenda sequentes.*

Ligusticum Græcum, Apii folio.

Ligusticum Creticum, Fœniculi folio, caule nodoso. *An Dauco 111. di Candia, da altri detto Seseli nodoso & Hipomarathro Pona Ital. Bald. 122.*

Ligusticum Creticum, Cicutæ folio.

Ligusticum Orientale, Mei folio, flore albo.

Pag. 324. *Lasercipii speciebus addenda sequentes.*

Lasercipitium Orientale, Mei folio, flore luteo.

Lasercipitium Orientale, foliis Seseleos Massiliensis, flore luteo.

Lasercipitium Orientale, Ferulæ folio, femine crispo.

Pag. 325. *Cachrys speciebus addenda sequentes.*

Cachrys foliis Peucedani, femine fungoso, sulcato, aspero, minori.

Cachrys Cretica, Angelicæ folio, Asphodeli radice. *Libanotis Apii folio, femine aspero C. B. Pin. 157. Echinophora, Asphodeli radice, nigricante & angustiore, lucido, Angelicæ folio Lælii Triumph. apud fratrem 65.*

Cachrys Orientalis, Ferulæ folio, fructu alato, plano.

Pag. 326. *Scandix speciebus addenda sequens.*

Scandix Orientalis, flore maximo.

Pag. 327. *Eryngii speciebus addenda sequentes.*

Eryngium Creticum, erectum, folio multifido, caule & ramis amethystinis.

Idem caule & ramis pallidè virentibus.

Eryngium foliis laciniatis, capitulis florum exiguis & densè congestis.

Eryngium Orientale, foliis trifidis.

Eryngium Orientale, Dipsaci capitulo, foliis asperis, integris.

Eryngium Orientale, vulgari simile, capitulis Amethystinis.

Eryngium Orientale, tenuiter incisum, pallidè virens, capite stellato.

Eryngium Orientale, tenuiter incisum, Amethystinum capite stellato.

Pag. 329. *Caryophylli speciebus addenda sequentes.*

Caryophyllus sylvestris & saxatilis, flore magno, lacteo subtus ad spadiceum colorem vergente.

Caryophyllus Creticus, arboreus, Juniperi folio.

Caryophyllus Græcus, arboreus, Leucocii folio, peramaro.

Caryophyllus Orientalis, minimus, tenuissime laciniatus, flore purpureo.

Idem flore albo.

Caryophyllus Orientalis fruticosus, tenuissimo folio, flore laciniato.

Pag. 333. *Lychnidis speciebus addenda sequentes.*

Lychnis Græca, maritima, Sedi arborecentis folio & facie.

Lychnis Græca, pumila, umbellifera, Polygoni folio, flore albo, cum circulo atro-purpureo.

Lychnis Cretica, parvo flore, calyce striato, purpurafcente.

Lychnis Cretica, maritima, minima, Portulacæ sylvestris folio.

Lychnis Cretica, angustifolia, floribus longissimis pediculis infidentibus, capsulâ pyramidatâ.

Lychnis Cretica, Montis Idæ, folio subrotundo, cæfio.

Lychnis maritima, saxatilis, Anacamperotis folio. *Eben album seu Polemonium saxatile, Fabaria folio, Siculum Bocc. Mus. part. 2. pag. 133.*

Eben album Fabaria foliis ejusdem Tab. 92.

Lychnis Græca, Bellidis folio, verna, flore parvo, dilute purpurafcente.

Lychnis Orientalis, supina, maritima, capsulis Lychnidis Coronariæ.

Lychnis Orientalis, minima, multiflora, flore suaverubente.

Lychnis Orientalis, Caryophylli Holoftei folio.

Lychnis Orientalis, Saponariæ folio subhirsuto.

Lychnis Orientalis, fruticosa, Kali folio, Statices capitulis.

Lychnis Orientalis, foliis subrotundis, viscosis, flore magno.

Lychnis Orientalis, maxima, Buglossi folio undulato.

Lychnis Orientalis, Borriginis folio.

Lychnis Orientalis, Saponariæ folio & facie, flore parvo & multiplici, Eadem flore minimo.

Lychnis Orientalis, Buplevri folio.

Lychnis Orientalis, longifolia, nervosa, flore purpurafcente.

Lychnis Orientalis, viscosa, Centaurii lutei folio, flore longissimo.

Lychnis Orientalis, Caryophylli hortensis folio.

Lychnis Orientalis, calyce pyramidato, striato, longissimo.

Lychnis Orientalis, fruticosa, incana, flore longo & flavefcente

Lychnis Orientalis, annua, supina Anthirrhini folio, flore minimo, purpurafcente.

Lychnis Orientalis, multiflora, folio Valerianæ rubræ.

Lychnis Orientalis, minima, Gramineo folio, calyce purpurafcente, striato.

Lychnis Orientalis, minima, Caryophylli folio, calyce purpurafcente, striato.

Lychnis Orientalis, petalis albis, lineis cæruleis, subtus variegatis.

Lychnis Orientalis, viscosa, folio glauco, flore muscoso.

Lychnis Orientalis, humilis, Gentianellæ folio.

Pag. 339. Lini speciebus addenda sequentes.

Linum Creticum, fruticosum, foliis Globulariæ, flore luteo.

Linum Orientale, altissimum, latifolium & patulum.

Linum Orientale, pumilum, flore luteo, magno.

Linum, Orientale, sylvestre, latifolium, hirsutum, flore suaverubente, vel roseo.

Linum Orientale, sylvestre, latifolium, hirsutum, flore candidissimo.

Pag. 341. Limonii speciebus addenda sequentes.

Limonium Græcum, Bellidis folio, minori & lanceolato.

Limonium

- Limonium Græcum, fruticosum, proliferum, Bellidis folio.
 Limonium Græcum, minus, Ocimi folio.
 Limonium Græcum, minimum, foliis Hyssopi subhirsutis.
 Limonium Creticum, Juniperi folio. *Echinus, id est, Tragacantha altera*
Prosp. Alp. Exor. 56. que proinde à speciebus Erinaceæ excludenda est
pag. 646.
 Limonium Orientale, Caryophylli folio acutissimo, floribus velut in
 capitulum congestis, acaulon & calyce purpurascete.
 Limonium Orientale, Caryophylli folio acutissimo, floribus velut in
 capitulum congestis, acaulon & calyce albo.
 Limonium Orientale, humilius Caryophyllifolio angustiori, non acu-
 leato, flore spicato, suaverubente.
 Limonium Orientale, frutescens, Caryophylli folio in aculeum rigidif-
 simum abeunte.
 Limonium Orientale, latifolium, flore minimo.
 Limonium Orientale, Plantaginis folio, floribus umbellatis.
Pag. 343. Asphodeli speciebus addenda sequens.
 Asphodelus Creticus, luteus, serotinus, parulus, folio aspero.
Pag. 344. Hyacinthi speciebus addenda sequens.
 Hyacinthus Creticus, bifolius, flore sursum spectante.
Pag. 347. Muscari speciebus addenda sequens.
 Muscari Orientale, odoratissimum, amplissimo folio flore maximo,
 flavo-vario.
Pag. 350. Croci speciebus addenda sequentes.
 Crocus Autumnalis, sativo similis, florum capillamentis tenuissimis,
 minus odoris.
 Crocus Autumnalis, sativo similis, florum capillamentis tenuissimis,
 minus odoris, flore candidissimo.
 Crocus Orientalis, Autumnalis, flore magno, albo, capillamentis albi-
 dis, inodoris.
 Crocus Orientalis, angustifolius, flore odoratissimo, leucophæo.
 Crocus Orientalis, vernus, flore flavo, externè spadiceo, obscurè pur-
 purascete.
 Crocus Orientalis, vernus, flore subcæruleo, externè spadiceo - ru-
 bente.
 Crocus Orientalis, vernus, flore violaceo, externè spadiceo-rubente.
Pag. 353. Narcissi speciebus addenda sequens.
 Narcissus medio luteus, copioso flore pleno, odore gravi.
Pag. 358. Iridis speciebus addenda sequens.
 Iris humilis Orientalis, flore dilutè ianthino & veluti leucophæo.
Pag. 365. Sisyriinchii speciebus addenda sequens.
 Sisyriinchium Creticum, montanum, angustissimo folio.
Pag. 369. Lili speciebus addenda sequens.
 Lilium Orientale, latifolium, flore luteo, maximo, odoratissimo.
Pag. 376. Fritillariæ speciebus addenda sequentes.
 Fritillaria Orientalis, Plantaginis folio, flore magno, è viridi purpurascete.

- Fritillaria Samia, Plantaginis folio, flore parvo, è viridi flavescente.
Pag. 378. Ornithogali speciebus addenda sequentes.
- Ornithogalum Orientale, villosum, flore luteo, magno.
 Ornithogalum Samium, villosum, umbellatum, album.
Pag. 382. Cepæ speciebus addenda sequens.
- Cepa Orientalis, flore nigro-purpureo, suave olente.
Pag. 383. Allii speciebus addenda sequentes.
- Allium Orientale, latifolium, flore magno, lacteo.
 Allium sylvestre five Moly minus, albo, amplo flore.
 Allium montanum, foliis Narcissi minus, flore albo.
Pag. 389. Glycyrrhizæ speciebus addenda sequens.
- Glycyrrhiza Orientalis, filiquis hirsutissimis.
Pag. 389. Ciceris speciebus addenda sequens.
- Cicer Orientale, foliis rigidis, flore cæruleo, magno.
Pag. 390. Onobrychidis speciebus addenda sequentes.
- Onobrychis Cretica, foliis Vicie, fructu magno, cristato & aculeato.
 Onobrychis Orientalis, frutescens, spinosa, Tragacanthæ facie.
 Onobrychis Orientalis, incana, flore luteo, fructu magno, radiato.
 Onobrychis Orientalis, flore flavescente, vexillo lineis purpureis superne variegato.
 Onobrychis Orientalis, Galegæ foliis erectior, floribus lineis purpureis utrinque reticulatis.
 Onobrychis Orientalis, flore albo, maculâ luteâ notato.
 Onobrychis Orientalis, argentea, fructu echinato, minimo.
Pag. 391. Vulnerariæ speciebus addenda sequens.
- Vulneraria Cretica, flore parvo, vario.
Pag. 391. Dorycnii speciebus addenda sequens.
- Dorycinium Orientale, latifolium, villosum.
Pag. 392. Lupini speciebus addenda varietates sequentes.
- Lupinus peregrinus, major vel villosus, flore albicante.
 Lupinus sylvestris, semine rotundo, vario, flore albido.
Pag. 393. Orobi speciebus addenda sequentes.
- Orobus Creticus, latifolius, incanus.
 Idem Orientalis, ferme glaber.
 Orobus Orientalis, foliis angustissimis, costæ brevissima innascentibus.
 Orobus Orientalis, foliis ferè radiatis, flore magno, candido.
 Orobus Orientalis, totus ramosus, foliis unica conjugatione dispositis.
 Orobus Orientalis, latifolius, villosus, flore croceo.
Pag. 394. Lathyri speciebus addenda sequens.
- Lathyrus Orientalis, roundifolius, flore rubro.
Pag. 396. Clymeni speciebus addenda sequens.
- Clymeum Græcum, flore maximo, singulari.

Pag. 396. Occhri speciebus addenda sequens.

Ochrus folio diviso, in capreolos abeunte.

Pag. 396. Vicia speciebus addenda sequentes.

Vicia Cretica, multiflora, latifolia, flore intensè purpureo.

Vicia verna, villosissima & incana, flore parvo, spicato, ex purpureo ad ianthinum vergente.

Vicia multiflora, spicata, floribus albidis, calyce purpureo.

Vicia Orientalis, multiflora, argentea flore variegato.

Vicia Orientalis, multiflora, incana, angustissimo folio.

Vicia Orientalis, flore maximo, pallescente, macula lutea notato.

Pag. 398. Ervi speciebus addenda sequentes.

Ervum Orientale, Alopecuroides, perenne, fructu longissimo.

Ervum Orientale, Alopecuroides, serotinum & perenne, flore odoratissimo, fructu longissimo.

Pag. 398. Galega speciebus addenda sequens.

Galega Orientalis, latifolia, altissima, flore cæruleo.

Pag. 399. Astragaloidis speciebus addenda sequentes.

Astragalus Orientalis, vesicaria, foliis & fructibus incanis.

Astragaloides Orientalis, vesicaria, foliis & fructibus glabris.

Pag. 399. Aphaca speciebus addenda sequens.

Aphaca flore albido, lineis nigris distincto.

Pag. 399. Securidacæ speciebus addenda varietas sequens.

Securidaca major, flore albo.

Pag. 400. Ferri equini speciebus addenda varietas sequens.

Ferrum equinum Græcum, filiqua multiplici, ampliori.

Pag. 401. Hedisari speciebus addenda sequentes.

Hedisarum Orientale, argenteum, flore luteo, filiquâ glabrâ.

Hedisarum Orientale, incanum, flore vario, magno, filiqua aspera.

Pag. 402. Lori speciebus addenda sequentes.

Lotus Cretica, palustris, altissima, incana, flore luteo.

Lotus Græca, maritima, folio glauco & velut argenteo.

Pag. 404. Trifolii speciebus addenda sequentes.

Trifolium Creticum, bituminoso simile, plane inodorum, flore subcæruleo.

Trifolium Creticum, bituminoso simile, plane inodorum, flore purpureo.

Trifolium Creticum, bituminoso simile, plane inodorum, flore albo.

Trifolium Creticum, elegantissimum, magno flore.

Trifolium Creticum, Spicæ trifolix simile, fructu in calyce recondito.

Trifolium amplissimo folio subrotundo, villoso, flore purpurascente.

Trifolium Orientale, altissimum, caule fistuloso, flore albo.

Trifolium Orientale, canescens capitulo oblongo, fordidè albo.

Trifolium Orientale, foliis oblongis, flore albo.

Trifolium Orientale, majus, villosissimum, floribus flavescensibus.

Trifolium Orientale, capite lanuginoso.

- Pag. 406. *Meliloti speciebus addenda sequens.*
 Melilotus Cretica, humillima, humifusa, flore albo magno. *Spica trifolia P. Alp. Exot. 168.*
- Pag. 408. *Anonidis speciebus addenda sequens.*
 Anonis legitima antiquorum.
- Pag. 409. *Fœni Græci speciebus addendæ sequentes.*
 Fœnum Græcum sylvestre, Meliloti facie. *Melilotus corniculis reflexis; major C. B. Pin. 331. Trifolium Italicum sive Melilotus Italica, corniculis incurvis J. B. 2. 372. quod proinde à genere Meliloti excludendum est pag. 407.*
- Fœnum Græcum Hispanicum, filiquis erectis Breyn. Cent. 1. 79. *Fœnum Græcum sylvestre, alterum Dod. Pempt. 547. quod proinde à Fœno Græco sylvestri, polyceratio majori, Cretico Breyn. distingui debet pag. 409.*
- Fœnum Græcum Siculum, frutescens, filiquis Ornithopodii latioribus. *Pag. 410. Medica speciebus addendæ sequentes.*
- Medica Cretica, orbiculata, fructu utrinque turbinato.
 Medica Cretica, parvo fructu, aculeis sursum & deorsum tendentibus. *Pag. 415. Astragali speciebus addendæ sequentes.*
- Astragalus Creticus, Nummulariæ folio incano, magno fructu.
 Astragalus Orientalis, Nummulariæ folio glabro.
 Astragalus incanus, filiquâ incurva, amplissimo folio.
 Astragalus Orientalis, ramosus, Ornithopodii folio, flore cæruleo, parvo.
 Astragalus Orientalis, humifusus, foliis Viciæ, flore parvo, cæruleo, filiquis villosis.
 Astragalus Orientalis, minimus, foliis Viciæ, flore ex viridi flavescente, odoratissimo.
 Astragalus Orientalis, foliis Viciæ incanis, caule nudo, erecto, floribus luteis.
 Astragalus Orientalis, foliis Viciæ argenteis, caule nudo, floribus pallide luteis.
 Astragalus Orientalis, canescens, capitulis Trifolii bituminosi.
 Astragalus Orientalis, canescens, capitulis Trifolii bituminosi, flore dilute purpurascente.
 Astragalus Orientalis, foliis Onobrychidis, capitulis Trifolii bituminosi.
 Astragalus Orientalis, Onobrychidis facie, spica florum longissima.
 Astragalus Orientalis, folio subrotundo, canescente, flore magno purpureo.
 Astragalus Orientalis, folio subrotundo, incano, flore ex viridi flavescente.
 Astragalus Orientalis, incanus, humifusus, amplissimo folio, spica longissima & angustissima.
 Astragalus Orientalis, latifolius, capitulo oblongo, flore vario.
 Astragalus Orientalis, incanus, angustifolius, floribus in eodem capitulo candidis & purpureis.
 Astragalus Orientalis, incanus, floribus è foliorum alis prodeuntibus.

Astragalus Orientalis, villosissimus, capitulis rotundioribus, floribus purpureis.

Astragalus Orientalis, incanus, foliorum conjugationibus densissimis. *An Tragium Dioscoridis Raywolf. 123.*

Astragalus Orientalis, calyce veficario, lineis rubris striato.

Astragalus Orientalis, acaulos ferme, flore luteo.

Astragalus Orientalis, minimus, flore glomerato, virescente.

Astragalus Orientalis, flore minimo, è viridi flavescente.

Astragalus Orientalis, argenteus, angustifolius, flore leucophæo.

Astragalus Orientalis, candidissimus & tomentosus.

Astragalus Orientalis, maximus, glaber, Alopecuroides, flore luteo.

Astragalus Orientalis, maximus, incanus, erectus, caule ab imo ad summum florido.

Astragalus Orientalis, ramosus, fructu adunco.

Astragalus Orientalis, angustifolius, caule pedali, flore è viridi flavescente odoratissimo.

Astragalus Orientalis, glaber, Galegæ foliis, capitulis florum sphericis, ad alas positis.

Astragalus Orientalis, altissimus, Galegæ foliis amplioribus, flore parvo, flavescente.

Astragalus Orientalis, altissimus, Galegæ foliis angustioribus, flore minimo è viridi flavescente.

Astragalus Orientalis, Galegæ foliis, supinus, floribus flavescentibus.

Astragalus Orientalis, altissimus, Fraxini folio, flore è viridi flavescente.

Pag. 417. Tragacantha speciebus addenda sequentes.

Tragacantha Cretica, incana, flore parvo, lineis purpureis striato. *An Poterium alterum, densus ramificatum P. Alp. Exot. 50?*

Tragacantha Cretica, foliis minimis, incanis, flore majore, albo. *An Tragacantha altera P. Alp. Exot. 54?*

Tragacantha Orientalis, humillima, flore magno albo.

Tragacantha Orientalis, humillima, argentea, Barbæ Jovis folio.

Tragacantha Orientalis, humillima, foliis angustissimis argenteis.

Tragacantha Orientalis, humillima, se spargens, floribus spicatis.

Tragacantha Orientalis, humillima, incana, flore purpurascente.

Tragacantha Orientalis, humillima, foliis Vicæ, costæ purpureæ in-nascentibus.

Tragacantha Orientalis, erectior, foliis Vicæ glabris & ramis tomentosis.

Tragacantha Orientalis, humilis, candidissima & tomentosa, floribus in foliorum alis in capitulum densum nascentibus.

Tragacantha Orientalis, humilis, floribus luteis, dense congestis in foliorum alis.

Tragacantha humilior, luteis floribus C. B. Pin. 388. *Tragacantha alterum genus Raywolf. 281.*

- Tragacantha Orientalis, floribus luteis in capitulum longo pediculo donatum congestis.
- Tragacantha Orientalis, viscaria, floribus purpureis, in capitulum longo pediculo donatum congestis.
- Tragacantha Orientalis, latifolia, flore purpureo, magno.
- Tragacantha Orientalis, foliis angustissimis, flore purpurascete.
- Tragacantha Orientalis, foliis Oleæ, humillima, floribus in capitulum congestis.
- Tragacantha Orientalis, foliis Oleæ, incanis & tomentosis, caule ab imo ad summum florido.
- Tragacantha Orientalis, foliis incanis caule & ramulis tomentosis.
- Pag. 419. Viola speciebus addenda sequens.*
- Viola Cretica, saxatilis lutea, odoratissima, Leucocii foliis.
- Viola Orientalis, montana, grandiflora, violacei coloris.
- Viola Orientalis, minima, Ocimi folio.
- Viola Orientalis, bicolor, arvensis, longifolia, flore minimo.
- Pag. 421. Fumaria speciebus addenda sequens.*
- Fumaria bulbosa, Cretica, radice cava, foliis amplioribus, flore purpurascete.
- Pag. 424. Aconiti speciebus addenda sequens.*
- Aconitum Lycocotum, Orientale, flore magno, albo.
- Pag. 426. Delphinii speciebus addenda sequens.*
- Delphinium Græcum foliis inferioribus Fumariam, superioribus Linariam referentibus.
- Delphinium Orientale, annuum, flore singulari.
- Delphinium Orientale lato Aconiti folio, flore magno.
- Delphinium Orientale, perenne, Aconiti folio, flore albo.
- Delphinium Orientale, perenne, Aconiti folio, flore cæruleo.
- Pag. 428. Aquilegia speciebus addenda sequens.*
- Aquilegia Orientalis, viscosa, flore magno, partim cæruleo, partim albo.
- Pag. 431. Orchidis speciebus addenda sequens.*
- Orchis Orientalis, flore maximo, ferrugineo.
- Orchis Orientalis & Lusitanica, flore maximo Papilionem referente.
- Orchis lingua oblonga, candicante, flore minore.
- Orchis Orientalis, Morio femina flore candidissimo.
- Orchis Cretica, maxima, flore Pallii Episcopalis forma.
- Orchis Orientalis, fucum referens, flore maximo, scuto azureo.
- Orchis Orientalis, fucum referens, flore parvo, villosissimo, scuto azureo.
- Orchis Orientalis, fucum referens, flore mammoso.
- Orchis Orientalis, fucum referens, flore parvo, umbilicato.
- Orchis Orientalis, calyptra purpurea, petalo inferiori atro-purpurascete, scuto ferri equini formâ.
- Orchis Orientalis, flore spadiceo, scuto variegato, calyptra lutea.
- Orchis Orientalis, magno flore virefcente, scuto spadiceo, calyptra rosea.

Orchis Orientalis, Anthrophophora, flore minimo, albo, umbilico suave-
rubente.

Orchis Orientalis, fucum referens, flore maximo.

Pag. 437. Limodori speciei addenda sequens.

Limodorum Creticum, flore magno, lineis purpureis striato.

Pag. 440. Cardui speciebus addenda sequentes.

Carduus lanceatus, exoticus, altissimus, flore albo.

Carduus Creticus, foliis laceolatis, splendentibus, subtus incanis, flore
purpurascete.

Carduus Orientalis, lanceolatus, flore parvo, purpureo.

Carduus Centaurii majoris facie, flore luteo, capitulo longis aculeis
munito. *Jacea levis, maxima, Centauroides, turea, Apula Col.*
Part. 1. 35.

Carduus Centaurii majoris facie, flore luteo, capitulo brevibus aculeis
munito.

Carduus Creticus, Erucae foliis minoribus, capitulorum squamis &
aculeis nigricantibus.

Carduus Orientalis, Erucae folio glauco, flore purpurascete.

Carduus Creticus, non maculatus, caule alato.

Carduus Creticus, tomentosus, Acanthi folio, flore magno purpuraf-
cente.

Carduus Creticus, tomentosus, Acanthi folio, flore magno dilutiore.

Carduus Creticus, Acanthi folio, viridi & glutinoso, flore purpuraf-
cente.

Carduus Creticus, Acanthi folio viridi & glutinoso, flore albo.

Carduus Græcus parvus, Acanthi folio tomentoso, flore minori.

Carduus Orientalis, Acanthi folio candidissimo, flore parvo, suaveru-
bente.

Carduus Orientalis, acaulos, incanus & tomentosus, Dentis leonis
folio.

Carduus Orientalis, Calcitrapæ folio, flore maximo.

Carduus Orientalis, Calcitrapæ folio, flore minimo.

Carduus Orientalis, Calcitrapæ folio, flore flavescete, odoratissimo.

Carduus Orientalis, Costi hortensis folio.

Carduus Orientalis, Cyani folio.

Pag. 442. Cinara speciebus addenda sequentes.

Cinara Cretica, acaulos, flore magno, flavescete, foliis Acanthi acu-
leati.

Cinara Greca, foliis Acanthi vulgaris, caule brevi, perennis, radice
crassissima.

Cinara Orientalis, moschata, acaulos, foliis Jacobæ, squamis calycis
deorsum inflexis.

Cinara Orientalis, moschata, acaulos, foliis Jacobæ tenuius incis,
squamis calycis sursum spectantibus.

Pag. 443. Jacee speciebus addenda sequentes.

Jacea Cretica, saxatilis, Glausti folio, flore purpurascete.

Jacea Cretica, frutescens, Elichrysi folio, flore magno, purpurascente.
Chamapence P. Alp. Exot. 76. Stabe capitata, overo Chamapino fruticoso di Candia Pon. Bald. Ital. 75.

Jacea Cretica, laciniata, argentea, flore parvo, flavescente. *Argemone P. Alp. Exot. 117.*

Jacea Cretica, acaulos, Cichorii folio.

Jacea Orientalis, acaulos, Cichorii folio, flore citrino.

Jacea Orientalis, incana, acaulos & multiflora, foliis laciniatis.

Jacea Orientalis, patula, Carthami facie, flore luteo, magno.

Jacea Orientalis, Conyzæ folio, flore magno.

Jacea Orientalis, Serratulæ folio, flore magno, purpureo.

Jacea Orientalis, Cyani folio, flore parvo, calyce argenteo.

Jacea Orientalis, folio sinuato, subtus tomentoso, flore purpureo.

Jacea Orientalis, maritima, incana, Coronopi folio.

Jacea Orientalis, annua, Coronopi, folio flore luteo.

Jacea Orientalis, perennis, lato Coronopi folio flore purpurascente.

Jacea Orientalis, perennis, angustissimo & incano Coronopi folio, flore purpurascente.

Jacea Orientalis, laciniata, incana & moschata.

Jacea Orientalis, tenuissimè laciniata, capite magno argenteo.

Jacea frutescens, Plantaginis folio, flore albo. *Cyanus arborescens, longifolia P. Alp. Exot. 30. proindeque à Cyani speciebus excludenda pag. 446.*

Pag. 445. Cyani speciebus addendæ sequentes.

Cyanus Orientalis, arvensis, latifolius.

Cyanus Orientalis, folio virescente, dentato, flore magno.

Cyanus Orientalis, angustifolius, incanus, flore magno, citrino.

Cyanus Orientalis, latifolius, leviter lanuginosus, flore maximo; citrino.

Cyanus Orientalis, angustifolius, glaber & lucidus.

Cyanus Orientalis, Artemisiæ foliis.

Cyanus Orientalis, Artemisiæ foliis profundè laciniatis.

Cyanus Orientalis, foliis Leucoii, subtus incanis.

Pag. 447. Cirsii speciebus addendæ sequentes.

Cirsium Creticum, altissimum, Cardui lanceolati folio.

Cirsium Creticum, altissimum, Cardui lanceolati folio, flore albo.

Cirsium Orientale, Cardui lanceolati ferocioris facie.

Cirsium Orientale, Cardui lanceolati folio, flore purpurascente.

Cirsium Orientale, Acanthi folio, flore obsoletè purpureo.

Cirsium Orientale, maximum, Verbasci folio.

Pag. 449. Centaurii majoris speciebus addendæ sequentes.

Centaurium majus, Orientale, erectum, Glaſti folio, flore luteo.

Centaurium majus, Orientale, Glaſti folio, acaulon ferme.

Centaurium majus, Orientale, Verbasci folio.

Centaurium

Centaureum majus Orientale, Helenii folio, flore luteo.

Centaureum majus incanum, foliis inferioribus Verbascum, cæteris Eru-
cam referentibus.

Idem foliis profundè incisis.

Pag. 450. *Cnici speciebus addenda sequentes.*

Cnicus Carlinæ folio, acaulos, gummifer, aculeatus, flore purpureo. *Car-
lina acaulos, gummifera C. B. Pin. 380. quæ proinde à Carline speciebus
excludenda, pag. 500. Hic est Carduus Pineæ Theophrasti P. Alp. Exor.
124. Autumno enim in Creta secus vias sepiissime occurrit foliis carens, nec
nisi foliorum costis donatur.*

Cnicus Carlinæ folio, acaulos, gummifer, aculeatus, flore albo.

Cnicus Creticus, Atractylidis folio & facie, flore leucophæo. *An Atracti-
lidi & Cnico sylvestri similis C. B. Pin. 793.*

Cnicus Creticus, Atractylidis folio & facie, flore candidissimo.

Cnicus Atractylidis folio & facie, incanus, patulus, flore purpurascente.

Cnicus Orientalis, Atractylis lutea dictus, altissimus.

Cnicus Orientalis, polycephalos, Eringii capitulo, foliis cardui lan-
ceolati.

Cnicus Orientalis, humilior, flore flavo, Carthami odore.

Cnicus Orientalis, calyce eriophoro, Fungi inversi forma, flore albo.

Cnicus Orientalis, calyce eriophoro, Fungi inversi forma, flore purpuraf-
cente.

Cnicus polycephalos, canescens, aculeis flavescens munitus, flore albo

Pag. 452. *Elichrysi speciebus addenda sequentes.*

Elichrysum Creticum, foliis brevioribus & crispis, capitulis minoribus.

Elichrysum angustifolium, incanum, maximo flore.

Elichrysum Orientale, foliis amplioribus, subrotundis. *Elichrysum Orien-
tale, caule cubitali, foliis latioribus, umbellis majoribus, &c. C. Baub.
Prodr. 123.*

Elichrysum Orientali simile, calyce florum argenteo.

Elichrysum Orientale, vernum, angustifolium.

Elichrysum Orientale, Leucii folio viridi.

Elichrysum Orientale, glutinosum, Lavandulæ folio.

Pag. 454. *Conyza speciebus addenda sequentes.*

Conyza Cretica, fruticosa, folio molli candidissimo & tomentoso.

Conyza Orientalis, foliis Asterici.

Conyza Orientalis, pumila, incana, Oleæ folio.

Conyza Orientalis, Asteris Attici folio, flore luteo.

Pag. 457. *Carthami speciebus addenda sequentes.*

Carthamus aculeatus, Carlinæ folio, flore multiplici, veluti umbellato.

Chamaeleon niger umbellatus, flore caruleo, Hæcamintho C. B. Pin. 380.

Carthamus Orientalis, aculeis flavescens donatus.

Pag. 457. *Absinthii speciebus addenda sequentes.*

Absinthium Orientale, fruticosum, incanum, amplo folio, tenuissime di-
vifo.

- Abfinthium Orientale, incanum, capillaceo folio, floribus in capitulum congestis.
- Abfinthium Orientale, incanum, tenuifolium, floribus luteis in capitulum congestis & fufum fpectantibus.
- Abfinthium Orientale, incanum Tanaceti folio, inodorum.
- Abfinthium Orientale, tenuifolium, argenteum & fericeum, flore magno.
- Abfinthium Orientale, vulgari fimile, fed longè minus amarum.
- Abfinthium Orientale, tenuifolium, incanum, odore Lavandulæ & infpidum.
- Abfinthium Orientale, tenuifolium, incanum, Lavandulæ odore & amarum flore deorfum fpectante.
- Pag. 459. Abrotani fpeciebus addendæ fequentes.*
- Abrotanum Orientale, annuum, Abfinthii minoris folio.
- Abrotanum Orientale, Chamæmeli folio.
- Pag. 460. Artemifia fpeciebus addendæ fequentes.*
- Artemifia Orientalis, folio ampliffimo, laciniato.
- Eadem tota incana.
- Artemifia Orientalis, Tanaceti folio, inodora.
- Artemifia Orientalis, Tanaceti folio, odora, peramara & glutinofa.
- Pag. 461. Tanaceti fpeciebus addendæ fequens.*
- Tanacetum Orientale, minus.
- Pag. 463. Echinopi fpeciebus addendæ fequentes.*
- Echinopus Orientalis, Cardui lanceolati folio capite magno, cæruleo.
- Echinopus Orientalis, Acanthi aculeati folio, capite magno, fpinofus, albo.
- Echinopus Orientalis, Acanthi aculeati folio, capite magno, fpinofus, cæruleo.
- Echinopus Creticus, capite magno, aculeato. *Carduus fphærocephalus, capitulo longis fpinis armato. C. B. Pin. 382. Carduus fphærocephalus, acutus Dod. Pempt. 722.*
- Echinopus Græcus, tenuiffime divifus & lanuginofus, capite minori, cæruleo. *An Carduus fphærocephalus minimus, acutiffimis foliis C. B. Pin. 382?*
- Echinopus Græcus tenuiffime divifus & lanuginofus, capite minori, albo.
- Pag. 463. Scabiofa fpeciebus addendæ fequentes.*
- Scabiofa Cretica, capitulo pappos mentiente.
- Scabiofa Cretica, frutefcens, Auriculæ Urfi folio. *Scabiofa arborea P. Alp. Exor. 34.*
- Scabiofa Orientalis, argentea, foliis inferioribus incifis. *Scabiofa argentea major. Vvheell. Itin.*
- Scabiofa Orientalis, hirsuta, tenuiffime laciniata, flore parvo, candidante.
- Scabiofa Orientalis, hirsuta, tenuiffime laciniata, flore parvo purpureo.

- Scabiosa Orientalis, foliis Centaurii majoris, glabris & rigidis.
 Scabiosa Orientalis, foliis Centaurii majoris hirsutis, flore maximo, flavescente.
 Scabiosa Orientalis, tenuissime laciniata, flore magno flavescente.
 Scabiosa Orientalis, maxima, hirsutissima, flore flavescente.
 Scabiosa Orientalis, Virgæ pastoris folio, flore minore, albedo.
 Scabiosa Orientalis, Virgæ pastoris folio, flore maximo.
 Scabiosa Orientalis, Scorzonæræ folio, flore maximo, leucophæo.
 Scabiosa Orientalis, villosa, flore suaverubente, fructu pulchro oblongo.
 Scabiosa Orientalis, villosa, flore albo, fructu pulchro oblongo.
Pag. 466. Dipsaci speciebus addenda sequens.
 Dipfacus Orientalis, foliis laciniatis, capitulo globoso & molli.
Pag. 466. Globulariæ speciebus addenda sequentes.
 Globularia Orientalis floribus per caulem sparsis.
 Globularia Orientalis flore amplissimo.
Pag. 468. Dentis leonis speciebus addenda sequentes.
 Dens leonis Asphodeli bulbulis, foliis glabris.
 Dens leonis tuberosa radice, foliis Sonchi. Καρχιδαινοῦ ἄλλοι ἄριστοι Diosc. lib. 2.
cap. 161.
 Dens leonis Orientalis, latifolius, canescens, flore parvo.
 Dens leonis Orientalis, tenuissimè divisus, tomentosus & incanus.
 Dens leonis Orientalis minimus, Asphodeli radice.
 Dens leonis Patmii annuus, flore parvo.
 Dens leonis Patmii, Nasturtii folio.
 Dens leonis Græcus, angustifolius, flore magno.
 Dens leonis foliis Erysimi vulgaris. *Taraxacon humile* Bocc. *Mus. Tab.*
 106.
 Dens leonis Græcus, foliis Erysimi, crassis & lucentibus.
Pag. 469. Hieracii speciebus addenda sequentes.
 Hieracium Creticum, Endiviæ folio.
 Hieracium Creticum, altissimum, hirsutum, Dentis leonis folio, leviter dentato.
 Hieracium Orientale, Dentis leonis folio, lupinum, flore magno luteo, odore Castorei.
 Hieracium Orientale, altissimum, foliis Cichorii sylvestris, odore Castorei, flore magno.
 Hieracium Orientale, foliis angustis, villosissimis.
 Hieracium murorum, Orientale, folio semipedali, sesquiunciam lato.
 Hieracium Orientale, altissimum, Cynoglossi folio.
 Hieracium Orientale, seu Pilosella amplissimo folio.
Pag. 473. Lactucæ speciebus addenda sequentes.
 Lactuca Cretica, perennis, altissima, Acanthi folio.
 Lactuca Cretica, Sonchi folio laciniato, flore pulchro.
 Lactuca Cretica, Sonchi folio non laciniato, flore pulchro.
 Lactuca Orientalis, Dentis Leonis folio, flore leucophæo.

Lactuca Orientalis, altissima, Sonchi folio, flore magno, leucophæo.

Lactuca Orientalis, altissima, foliis integris, flore luteo.

Pag. 474. Sonchi speciebus addenda varietas sequens.

Sonchus levis, laciniatus, latifolius, flore albo.

Pag. 475. Chondrilla speciebus addenda sequentes.

Chondrilla Orientalis, folio Hederaceo, amplissimo, fermè triangulo.

Chondrilla Orientalis, maxima, Cichorii sylvestris folio.

Chondrilla Orientalis, Juncea, viscosa, arvensis, caule magis aspero, & flore majore.

Pag. 476. Scorzonera speciebus addenda sequentes.

Scorzonera Cretica, angustifolia, semine tomentoso, candidissimo.

Scorzonera Orientalis, angustifolia, semine longo, aspero.

Scorzonera Græca, saxatilis, foliis angustis, undulatis & tomentosis.

Scorzonera Græca, saxatilis & maritima, foliis variè laciniatis.

Scorzonera Orientalis, altissima, foliis laciniatis.

Scorzonera Orientalis, foliis Calcitraxæ, flore flavescente.

Scorzonera Orientalis, latifolia, nervosa, candidissima & tomentosa.

Pag. 477. Tragopogonis speciebus addenda sequens.

Tragopogon Orientale, angustifolium, flore maximo, luteo.

Pag. 478. Hedyroidis speciebus addenda sequens.

Hedyroidis Cretica minor, annua.

Pag. 479. Cichorii speciebus addenda sequentes.

Cichorium Orientale, incanum, foliis Glasti.

Cichorium spinosum, flore albo.

Pag. 479. Rhagadioli speciebus addenda sequentes.

Rhagadiolus Creticus, minor, capsulis echinatis.

Rhagadiolus Lampfanæ foliis.

Pag. 481. Asteris speciebus addenda sequentes.

Aster Creticus, Conyzoides, flore magno, luteo, Asphodeli radice.

Aster Orientalis, fetidus, Conyzæ folio, flore magno.

Aster Orientalis, Conyzæ folio, flore luteo, maximo.

Aster Orientalis, Salicis folio nervoso, flore dilutè caruleo.

Aster Orientalis, Salicis folio, flore minimo, luteo umbellato.

Aster Orientalis, minimus, flore suaverubente.

Pag. 485. Jacobæe speciebus addenda sequentes.

Jacobæa Chia, Senecionis folio, villosa, flore magno.

Jacobæa Orientalis, Senecionis folio tenuissimè diviso, non incano, flore magno.

Jacobæa Græca, maritima, foliis superne virentibus, inferne incanis.

Jacobæa Orientalis, Pannonicæ r. Clusii similis, folio amplissimo.

Jacobæa Orientalis, foliis oblongis, non laciniatis, incanis.

Jacobæa Orientalis, altissima, folio lanuginoso, integro.

Jacobæa Orientalis, incana & tomentosa, Acanthi folio.

Jacobæa Orientalis, Limonii folio.

Jacobæa Orientalis, foliis longioribus, dentatis, flore magno.

- Jacobæa Orientalis, latifolia, altissima.
 Jacobæa Orientalis, Cacaliæ folio.
Pag. 487. Doronici speciebus addenda sequens.
 Doronicum Orientale, altissimum, Petasitidis folio, flore maximo.
Pag. 490. Bellidis speciebus addenda sequens.
 Bellis Cretica, fontana, omnium minima.
Pag. 492. Leucanthemi speciebus addenda sequentes.
 Leucanthemum Orientale, Costi hortensis folio.
 Leucanthemum Orientale, Chrysanthemi folio, Tanaceti odore.
Pag. 493. Matricaria speciebus addenda sequens.
 Matricaria Orientalis, Tanaceti folio incano & villoso, flore parvo.
Pag. 494. Chamæmeli speciebus addenda sequentes.
 Chamæmelum Chium, vernum folio crassiore, flore magno.
 Chamæmelum Orientale, Absinthii folio.
 Chamæmelum Orientale, foliis pennatis.
 Chamæmelum Orientale, incanum, Millefolii folio.
Pag. 495. Cotula speciebus addenda sequentes.
 Cotula Cretica, minima, Chamæmeli folio, capitulo inflexo.
 Cotula Cretica, montana, Abrotani folio.
Pag. 495. Buphthalmi speciebus addenda sequentes.
 Buphthalmum Orientale, Tanaceti minoris folio, flore luteo, amplissimo.
 Buphthalmum Orientale, Tanaceti minoris folio, flore albo, amplissimo.
 Buphthalmum Orientale, utrinque glabrum, flore albo, amplissimo.
 Buphthalmum Orientale, Tanaceti folio ampliore, flore magno, coccineo.
 Buphthalmum Orientale, Tanaceti folio ampliore, flore magno, suave-rubente.
 Buphthalmum Orientale, Tanaceti folio ampliore, flore magno, albo.
Pag. 495. Millefolii speciebus addenda sequentes.
 Millefolium Orientale, erectum, luteum.
 Millefolium Orientale, erectum, flore flavescente.
 Millefolium Orientale, altissimum, luteum, Abrotani folio.
Pag. 496. Parmicæ speciebus addenda sequentes.
 Parmica incana, pinnulis cristatis. *Absinthium Santonicum, Ægyptiacum*
C. E. Pin. 139. Absinthium Ægyptium Dod. Pempt. 25.
 Parmica Orientalis, foliis cristatis. *Abrotano femina vero di Dioscoride*
Zan. 6.
 Parmica Orientalis, foliis cristatis, longioribus & capitulis majoribus.
 Parmica Orientalis, Santolinæ folio, flore majore.
 Parmica Orientalis, Santolinæ folio, flore minore.
 Parmica Orientalis, foliis Tanaceti incanis, flore aureo.
 Parmica Orientalis, foliis Tanaceti incanis, semisfosculis florum pallide
 luteis.

Prarmica Orientalis, foliis *Tanaceti incanis*, semiflosculis florum brevioribus.

Prarmica Orientalis, *Tanaceti folio & facie*, flore minimo.

Prarmica Orientalis, incana, foliis pennatis, semiflosculis florum vix conspicuis.

Prarmica Orientalis, foliis argenteis, conjugatis.

Pag. 497. Asteriscus species addenda sequentes.

Asteriscus Creticus, annuus, foliis ad florem rigidis, flore croceo.

Asteriscus Creticus, odoratus, minimus.

Pag. 499. Xeranthemi species addenda sequentes.

Xeranthemum Orientale, fructu maximo.

Xeranthemum Orientale, flore minimo, calyce cylindræo.

Pag. 500. Carlina species addenda sequens.

Carlina Orientalis, *Leucou folio canescente & molliter aculeato.*

Pag. 501. Beta species addenda sequentes.

Beta sylvestris, *Cretica*, maritima, foliis crispis.

Beta Orientalis, floribus spicatis, calyce albo.

Pag. 502. Acetosa species addenda sequentes.

Acetosa Orientalis, *pratensis*, folio lanuginoso.

Acetosa Orientalis, folio rotundo, lanuginoso & maximè aurito.

Pag. 504. Lapatii species addenda sequentes.

Lapathum Orientale, pulchri sinuatum.

Lapathum Orientale, maximum, folio subrotundo.

Lapathum Orientale, angustifolium, magno fructu.

Lapathum Orientale, frutex humilis, flore pulchro.

Pag. 505. Atriplicis species addenda sequentes.

Atriplex Cretica, maritima, erecta, folio triangulari.

Atriplex Græca, fruticosa, humifusa, *Halimi folio.*

Atriplex Orientalis, frutescens, folio amplissimo, argenteo.

Atriplex Orientalis, frutex aculeatus, flore pulchro.

Pag. 506. Chenopodii species addenda sequentes.

Chenopodium Orientale, fruticosum, *Coris folio.*

Chenopodium Orientale, fruticosum, incanum, *Psyllii folio.*

Chenopodium Orientale, annuum, altissimum, *Kali folio breviorè & cælio.*

Pag. 507. Paronychia species addenda sequens.

Paronychia Orientalis, humifusa, *Serpilli folio.*

Pag. 508. Alchimilla species addenda sequentes.

Alchimilla Orientalis, *Linaria*, folio brevissimo, calyce florum albo.

Alchimilla Græca, *Kali folio*, calyce florum albedo.

Pag. 509. Parietaria species addenda sequentes.

Parietaria Cretica, minor, capsulis feminum alatis.

Parietaria Orientalis, *Polygoni folio canescente.*

Parietaria Orientalis, saxatilis, *Ocimi folio lucido & glabro.*

Pag. 509. Persicaria species addenda sequens.

Persicaria Orientalis, *Nicouana* folio, calyce florum purpureo.

Pag. 510. Polygoni speciebus addende sequentes.

Polygonum Creticum fruticosum, humifusum, foliis brevioribus.

Polygonum Orientale, Buxi folio rigido.

Polygonum Orientale, Caryophylli folio, flore magno, albo.

Polygonum Orientale, fruticosum, latifolium, minimum, flore maximo.

Pag. 511. Fagopyri speciebus addenda sequens.

Fagopyrum Orientale, ramosum & multiflorum, Perficariæ folio.

Pag. 511. Bistorta speciebus addenda sequens.

Bistorta Orientalis, media, flore ruberrimo.

Pag. 514. Milii speciebus addenda sequens.

Milium angustifolium, paniculâ, perampla, sparsa & erecta.

Pag. 516. Graminis speciebus addenda sequentes.

Gramen Creticum, spicatum, Secalinum, glumis ciliaribus. *Agriostay* quod *Triticum sylvestre* significat *Belli Epist. 5. ad Clus.*

Gramen Creticum, spicatum, Secalinum, altissimum, tuberosa radice.

Gramen tomentosum, Creticum, spicatum, spica purpurea.

Gramen Creticum, spica gracili, in duas aristas longissimas & asperas abeunte.

Gramen Orientale, Secalinum, spicâ brevi & lata.

Gramen Orientale, tomentosum, spicatum, minus, aristas pennatis.

Gramen Orientale, spicatum, fruticosum, spinosum, spicis echinatis, in capitulum congestis.

Gramen Orientale, spicatum, aristas longissimis donatum.

Gramen Creticum, paniculatum, jubâ Miliacea nutante, aristata.

Gramen Orientale, paniculatum, Portulacæ semine.

Gramen Avenaceum, paniculatum, locustis è spadiceo albidis.

Pag. 526. Arundinis speciebus addenda sequentes.

Arundo angustifolia, repens, aculeata. *Arundo Graminea, aculeata P. Alp. Exot. 104.*

Arundo Orientalis, altissima, caule tenuissimo, fistuloso.

Arundo Orientalis, tenuifolia, caule pleno, ex qua Turcæ calamos parant.

Pag. 527. Cyperi speciebus addenda sequentes.

Cyperus paniculâ minima, radice rubra, inodora, repente.

Cyperus minimus, paniculâ maxima, radice odora, repente.

Pag. 532. Equiseti speciebus addenda sequens.

Equisetum Orientale altissimum.

Pag. 534. Urticæ speciebus addenda varietas sequens.

Urtica urens, pilulas ferens, 1. Dioscoridis, semine Lini, caulibus & globulis rubris.

Pag. 538. Lonchitidis speciebus addenda sequens.

Lonchithis Orientalis, pinnulis ad foliorum basim falcatis, anterius & posterius reflexis.

Pag. 543. Adianthi speciebus addenda sequens.

Adiantum Creticum, procerius & amplissimo Coriandri folio. *An adiantum*

- Syriacum* Tab. Icon. 795. quod C. Bauh. Pin. vulgaris varietatem existimat.
- Adiantum marinum*, humillimum & unifolium plerumque.
Pag. 544. *Lingua cervinae* speciebus addenda sequens.
- Lingua cervina*, Cretica, ramosa, angustifolia. *Phyllitis ramosa* P. Alp. Exot. 66.
- Pag. 546. *Hemionitidis* speciebus addenda sequens.
- Hemionitis* Cretica, minima, saxatilis. An *Hemionitis minor* C. B. Pin. 354.
- Pag. 548. *Lichenis* speciebus addenda sequentes.
- Lichen capillaceus*, longissimus ex Fago & Abiete pendens. An *Muscus arboreus, barbatus* J. B. 3. 764.
- Lichen capillaceus*, minor ex Illice pendens. *Muscus tenuis & capillaceus cinerei coloris*, ex ramis Illicis pendens Clus. Hist. 23.
- Lichen Græcus*, polypoides, tinctorius, saxatilis.
Pag. 560. *Fungoidis* speciebus addenda sequens.
- Fungoides pelviforme*, molle & rufescens.
Pag. 465. *Fuci* speciebus addenda sequentes.
- Fucus Creticus*, Lactucæ folio sesquipedali & bipedali.
- Fucus folliculaceus*, foliis undulatis.
- Fucus folliculaceus*, foliis undulatis, ad oras pilosis.
- Fucus folliculaceus*, Potamogetonis crispifolio.
Pag. 576. *Alcyonii* speciebus addenda sequens.
- Alcyonium molle & concavum*, Aurantii forma. *Alge pomum Monspetien-*
sium J. B. 3. 795. *Orange de mer*.
- Pag. 577. *Fraxini* speciebus addenda sequens.
- Fraxinus Orientalis*, longissimo folio, profundè serrato.
Pag. 582. *Carpini* speciebus addenda sequens.
- Carpinus Orientalis*, folio minori, fructu brevi.
Pag. 582. *Quercus* speciebus addenda sequentes.
- Quercus latifolia*, magno fructu, calyce tuberculis obfito. *Arborescentes Græcorum recentiorum*.
- Quercus Orientalis*, glande cylindriciformi, longo pediculo insidente.
- Quercus Orientalis*, Castaneæ folio, glande recondita in cupula crassa & squamosa.
- Quercus Orientalis*, angustifolia, glande minori, cupula crinita.
- Quercus Orientalis*, latifolia, glande maxima, cupula crinita.
- Quercus Orientalis*, latifolia, foliis ad costam pulchrè incisis, glande maxima, cupula crinita.
- Quercus Orientalis*, folio subrotundo, minori, glande magna, striata.
- Quercus Orientalis*, folio subrotundo, leviter inciso, fructu minori, cylindriciformi.
Pag. 583. *Illicis* speciebus addenda varietas sequens.
- Ilex aculeata*, cocciglandifera, glande maxima, nunc cylindracea, nunc subrotunda, cupula echinata.

Pag. 584. *Fagi speciebus addenda sequentes.*

Fagus foliis ex luteo variegatis.

Fugus Orientalis, ampliore folio.

Pag. 585. *Abietis speciebus addenda sequens.*

Abies Orientalis, folio brevi & tetragono, fructu minimo, deorsum inflexo.

Ελάτη *Gracorum recentiorum.*

Pag. 585. *Pinis speciebus addenda sequens.*

Pinus Orientalis, foliis durioribus, amaris, fructu parvo, peracuto.

Pag. 588. *Cedri speciebus addenda sequentes.*

Cedrus Orientalis, foetidissima, arbor excelsa, seu Sabina Orientalis, fructu parvo, nigro.

Cedrus Orientalis, foetidissima, arbor excelsa, seu Sabina Orientalis, foliis aculeatis.

Pag. 588. *Juniperi speciebus addenda sequentes.*

Juniperus Cretica, ligno odoratissimo. *Κύπρος Gracorum recentiorum.*

Juniperus latifolia, arborea, Cerasi fructu.

Juniperus Orientalis, vulgari similis, magno fructu nigro.

Pag. 590. *Platani speciebus addenda sequens.*

Platanus Orientalis, Aceris folio.

Pag. 590. *Salicis speciebus addenda sequentes.*

Salix Orientalis, flagellis deorsum pulchrè pendentibus. *Hujus etiam meminit Wheel. Itin.*

Salix Orientalis, Oleæ facie, foliis ferratis, auritis intensè amaris.

Salix Orientalis, foliis ferratis, splendens, non auritis, intensè amaris.

Salix Orientalis, procerior & perticalis, foliis angustis, utrinque argenteis.

Pag. 593. *Rhamni speciebus addenda sequentes.*

Rhamnus Creticus, Buxi folio minori. *An Lycium Creticum P. Alp. Exot. 21.*

Rhamnus Creticus, Amygdali folio minori.

Rhamnus Orientalis, Alaterni folio.

Rhamnus Orientalis, Amygdali folio ampliori.

Pag. 594. *Thymelæe speciebus addenda sequentes.*

Thymelæa Cretica, Oleæ folio subtus villoso. *An Laurus sylvestris, Cretica P. Alp. Exot. 1.*

Thymelæa Cretica, Oleæ folio utrinque glabro. *An Chamedaphnoides*

Cretica, id est, Laureola Cretica, humilis P. Alp. Exot. 43?

Thymelæa, seu Tartonraire Lini foliis argenteis. *Hujus etiam meminit Wheel. Itin.*

Thymelæa Pontica, Citrei foliis.

Thymelæa Orientalis, minima, Laureolæ folio, floribus glomeratis, albis.

Thymelæa Orientalis, Buxi folio subtus villoso, flore albo.

Thymelæa Orientalis, Salicis folio, flore albo, odoratissimo.

Pag. 598. *Arbuti speciebus addenda sequentes.*

Arbutus folio non ferrato C. B. Pin. 460. *Adrachne Theophrasti Clus. Hist. 48.*

Arbutus five Adrachne Orientalis, foliis ferratis.

Arbutus five Adrachne Samia, fructu magno turbinato.

Arbutus folio ferrato, ex flavo & viridi variegato.

Arbutus folio ferrato fructu magno compresso.

- Pag. 600. *Aquifolii specieb. addenda sequens.*
 Aquifolium Orientale, Ilicis folio.
- Pag. 600. *Cuajagane specieb. addenda sequens.*
 Cuajagana maxima, amplissimo folio, fructu flavescente.
- Pag. 602. *Erica specieb. addenda sequens.*
 Erica Orientalis, Coris folio, floribus globosis.
- Pag. 604. *Chamaerhododendri specieb. addenda sequentes.*
 Chamaerhododendros Pontica, maxima, folio Laurocerasi, flore è caruleo purpurascente.
 Eadem flore candidissimo, macula lutea punctata notato, staminibus purpureis.
 Eadem flore purpureo.
 Eadem flore dilute purpureo.
- Chamaerhododendros Pontica, maxima, Mespili folio, flore luteo.
- Pag. 604. *Nerii specieb. addenda varietas sequens.*
 Nerion floribus ex albo & roseo variegatis.
- Pag. 606. *Sambuci specieb. addenda varietas sequens.*
 Sambucus humilis, sive Ebulus, villosus & canescens.
- Pag. 607. *Opuli specieb. addenda sequens.*
 Opulus Orientalis, folio amplissimo, tridentato.
- Pag. 607. *Vitis Idææ specieb. addenda sequens.*
 Vitis Idæa Orientalis, maxima, Cerasi folio, flore variegato. *Ἀρκυτάφιλον*
Gal. lib. 6. de Compos. Medic.
 Eadem flore albo.
- Pag. 608. *Caprifolii specieb. addenda sequens.*
 Caprifolium Creticum, non perfoliatum, foliis Cotini, floribus inodoris, partim albis, partim flavescens.
- Pag. 609. *Chamaecerasi specieb. addenda sequens.*
 Chamaecerasus Orientalis, Lauri folio.
- Pag. 612. *Celtis specieb. addenda sequentes.*
 Celtis Orientalis, folio ampliore, magno fructu.
 Celtis Orientalis, minor, foliis minoribus & crassioribus, fructu flavo.
- Pag. 613. *Vitis specieb. addenda sequentes.*
 Vitis uvâ peramplâ, acinis nigricantibus, turbinatis.
 Vitis uvâ peramplâ, acinis nigricantibus, oblongis, nonnihil aduncis *Ἰτρονδ*
id est Unguis Aquilæ Græcorum recentiorum.
 Vitis uvâ peramplâ, acinis maximis, globosis è viridi albicantibus. *Βομάρη*
id est Oculus bovis Græcorum recentiorum.
- Pag. 614. *Berberis specieb. addenda sequentes.*
 Berberis Cretica, Buxi folio. Berberis Alpina, Cretica C. B. Pin. 454. *Lycio di Candia ovvero Berberi Alpina del Belli Pon. Ital. 137. Lycium Creticum. P. Alp. Exot. 20. quod ad folia & aculeos attingit.*
- Berberis Orientalis, procerior, fructu nigro, suavissimo.
- Pag. 614. *Rubi specieb. addenda sequentes.*
 Rubus Creticus, triphyllus, flore parvo.
 Rubus Orientalis, amplissimo folio nunc terno, tunc quino, quasi digitato.
 Rubus Orientalis, foliis Cannabinis.

Pag. 615. *Aceris* speciebus addenda sequentes.

Acer Orientalis, *Hederæ* folio.

Acer Cretica P. Alp. Exot. 9. *Acer Aspendannos* Bellon. Obs. lib. 1. cap. 17.

Pag. 622. *Pruni* speciebus addenda sequentes.

Prunus Cretica montana, minima, humi fusa, flore suaverubente.

Prunus Orientalis, aculeata, latifolia, fructu rubro.

Pag. 627. *Amygdali* speciebus addenda sequentes.

Amygdalus sylvestris, C. B. Pin. 442.

Amygdalus sylvestris, Cretica, aculeata.

Pag. 628. *Pyri* speciebus addenda sequentes.

Pyrus sylvestris, Cretica, folio oblongo. *Pyra sylvestria*, Cretica C. B. Pin. 439.

Pyrus sylvestris, Orientalis, folio oblongo, incano.

Pag. 633. *Sorbi* speciebus addenda sequentes.

Sorbus Orientalis, *Fraxini* folio.

Sorbus Orientalis, fructu magno, compresso & flavescente.

Pag. 636. *Rosæ* speciebus addenda sequentes.

Rosa Cretica, sylvestris, *Fraxini* folio, petalis florum albis & cordiformibus.

Rosa Cretica, montana, foliis subrotundis, glutinosis & villosis.

Rosa Orientalis, pumila, flore magno, albicante.

Rosa Orientalis, pumila, flore purpureo parvo.

Pag. 839. *Grossularia* speciebus addenda sequentes.

Grossularia Orientalis, non spinosa, foliis glutinosis & subhirsutis, fructu racemoso dulci.

Grossularia Orientalis, non spinosa, foetida, fructu rubro, racemoso.

Pag. 641. *Corni* speciebus addenda sequens.

Cornus Orientalis, sylvestris, fructu teretiformi.

Pag. 641. *Mespili* speciebus addenda sequentes.

Mespilus Cretica, *Apii* folio lucido, elegantius laciniato. Κοιδουμνια
Gracorum recentiorum.

Mespilus Orientalis, *Apii* folio, sylvestris, spinosa sive *Oxyacantha* flore purpureo.

Mespilus Cretica, folio circinato & quasi cordiformi. *Chamacerasus* *Idæa*
P. Alp. Exot. 5.

Mespilus Orientalis, sive *Oxyacantha* foliis hirsutissimis.

Mespilus Orientalis, *Tanacetii* folio villoso, magno fructu pentagono, è viridi flavescente.

Mespilus Orientalis, *Apii* folio villoso, fructu magno, pentagono, purpureo glabro.

Eadem fructu parvo, villoso.

Pag. 643. *Genistæ* speciebus addenda sequentes.

Genista Orientalis, minima humifusa, foliis subrotundis, ad oras pilosis.

Genista Orientalis, humilis, verna, *Linariæ* folio utrinque glabro.

Genista Orientalis, *Linariæ* foliis auritis.

Genista maritima, frutescens, *Linifolia*, caule alato.

- Pag. 644. *Spartii specieb. addenda sequentes.*
 Spartium Orientale, humile, fructu villoso & rostrato.
 Spartium Orientale, filiquâ compressâ glabra & annulata.
- Pag. 645. *Genista-Spartii specieb. addenda sequens.*
 Genista-Spartium spinosum alterum, aphyllon, tribus aculeis semper junctis, floribus luteis C. B. Pin. 394. *Echinopoda P. Alp. Exot. 14. Echinopoda di Candia Pon. It. 118.*
- Pag. 647. *Cytisi specieb. addenda sequentes.*
 Cytisus spinosus, filiquâ, villosâ, incana.
 Cytisus spinosus, Creticus filiquâ villis densissimis, longissimis & incanis obductâ. *Species illa à P. Alpino, Exot. cap. 6. 7. & 12. haud dubie descripta sunt nominibus Acacia secunda, Aspalathi secundi vel Spartii Cretici, sed adeo breviter ut apprime distingui nequeant.*
- Cytisus Orientalis, minimus, humifusus.
 Cytisus Orientalis, humifusus, flore magno ex luteo purpurascente.
 Cytisus Orientalis, humifusus, fecie Trifolii pratensis.
 Cytisus foliis argenteis *Weel. Itin.*
 Cytisus Orientalis, Medicæ foliis incanis & villosis, flore flavescente.
 Cytisus Orientalis, latifolius, subtus incanus.
- Pag. 649. *Cytiso-Genista specieb. addenda sequens.*
 Cytiso-Genista Orientalis, minima.
- Pag. 649. *Coluteæ specieb. addenda sequens.*
 Colutea Orientalis, flore sanguinei coloris, luteâ maculâ notato.
- Pag. 650. *Coronilla specieb. addenda sequentes.*
 Coronilla Cretica, herbacea, flore parvo purpurascente.
 Coronilla Cretica, herbacea, flore magno, candido. *Hedysarum argenteum P. Alp. Exot. 314.*
 Coronilla Cretica, herbacea, flore luteo, parvo.
 Coronilla Orientalis, herbacea, flore magno, luteo.
- Pag. 650. *Barba Jovis specieb. addenda sequentes.*
 Barba Jovis Cretica, Linariæ folio, flore luteo, parvo. *An Spartium spinosum P. Alp. Exot. 26?*
 Barba Jovis Græca, Linariæ folio argenteo, ampliore, flore luteo, parvo.
 Barba Jovis Græca, humillima, Ciceris folio, flore purpureo-Violaceo.
- Pag. 652. *Cuscutæ specieb. addenda sequentes.*
 Cuscuta Cretica, floribus & capitalis minimis.
 Cuscuta Orientalis, viticulis crassissimis, Convolvuli fructu.
- Pag. 654. *Smilacis specieb. addenda sequens.*
 Smilax Orientalis, sarmentis aculeatis, excelsas arbores scandentibus; foliis non spinosis.
- Pag. 655. *Ricinoidis specieb. addenda sequentes.*
 Ricinoides ex qua paratur Tournesol Gallorum, folio, oblongo & villoso.
 Ricinoides ex qua paratur Tournesol Gallorum, folio oblongo, serrato, non villoso.
- Pag. 656. *Echinophoræ specieb. addenda sequentes.*
 Echinophora Orientalis, montana spinosa.

Echinophora Orientalis, procerior, fructu foliato.

Pag. 656. Nissolia speciebus addenda sequens.

Nissolia Orientalis, flore purpureo.

Pag. 661. Tamarisci speciebus addenda sequentes.

Tamariscus Orientalis, foliis planis, flore purpureo.

Tamariscus Narbonensis, flore albo.

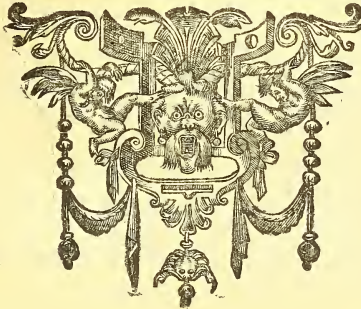
Pag. 662. Ficus speciebus addenda sequens.

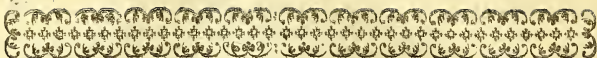
Ficus sylvestris, Cretica, folio non diviso, leviter crenato. *Ficus Cypria*

J. B. 1. 124.

Pag. 665. Alsinæ speciebus addenda sequens.

Alsinæ Cretica, maritima, lupina, caule hirtuto, foliis quasi vermiculatis,
flore candido, *Polygonum Creticum, Thymi folio C. B. Prodr. 131.*

D E
G E N E R I B U S
P L A N T A R U M
R E C E N S I N S T I T U T I S.

Ad Primam-Classem referri debet

H Y P O C I S T I S.

Tab. 477.

HYPOCISTIS est plantæ genus, flore AB, monopetalo, campanulato; multifido, cujus posterior pars CD, abit in fructum E, mollem; intus veluti radiatum divisum F, & feminibus factum.

Hypocistidis species seu potius varietates sunt

Hypocistis Cretica flore purpureo.

Hypocistis purpurea, flore candicante. *Hypocistis purpurea seu Karmesina; cytino candicante Clus. Hist. 69.*

Hypocistis flore luteo. *Hypocistis omnino lutea, seu Ochra colore Clus. Hist. 72.*

Hypocistis pallefcentis coloris, lineis purpurafcentibus & nonnihil virefcentibus distincta Clus. Hist. 79.

Hypocistis à vocibus Græcis ἀπό sub ὄ κίστος Cistus: nascitur enim ex radicibus Cisti. φάρμακον δὲ πρὸς τὴν ἰσχυρὰν τῆς ἰσχυρῆς ἢ ἀποκρίν ἀποκρίσι; ubi notandum Dioscoridem apprimè quidem Hypocistidis florem conferre cum Cytino seu Calyce floris Punica, non vero Hypocistidem ipsam cum ipso Cytino ut Interpretes censuerunt: ovum enim nequidem ovo similis est quam flos Hypocistidis Cytino.

Diese. lib. 1.
cap. 127.

Ad Secundam Classem referri debent

E C H I O I D E S.

EChioides est plantæ genus, flore monopetalo, infundibuliformi, sed isoperimetro, qua notâ differt ab Echio. Pistillum enim abit in fructum ex quatuor feminibus compositum, caput viperinum æmulantibus.

Echioïdis speciem unicam novi.

Echioïdes Orientale, Bugloffi folio, flore luteo, maculis atropurpureis notato.

Echioïdes quasi planta ad Echium accedens.

POLYGONOIDES.

Polygonoides est plantæ genus flore AB, monopetalo, rotato & multirifido, ex cujus meditullio surgit pistillum C, quod deinde abit in fructum D, striatum, alatum & plerumque villis hirsutum.

Tab. 478.

Polygonoidis speciem unicam novi.

Polygonoides Orientale, Ephedræ facie.

Polygonoides quasi planta ad Polygonum accedens.

Ad Tertiam-Classem referri debent

PHELYPÆA.

Phelypæa est plantæ genus, flore A, monopetalo, anomalo, perfonato, in duo labia distincto, quorum superius A, bifidum, erectum, inferius verò B, tripartitum. Ex calyce autem C, surgit pistillum D, posticæ floris parti E, adinstar clavi infixum, quod deinde abit in fructum F, subrotundum, bifariam dehiscens G, seminibusque fœtum H, ut plurimum exiguis I.

Tab. 479.

Phelypææ species sunt

Phelypæa Orientalis, flore coccineo.

Phelypæa Lusitanica, flore luteo.

Phelypæa ab Illustrissima Phelipeorum Gente, ex qua tot prodiere Regni administrati, quos inter maximè conspiciendi summus ille Galliarum Cancellarius Ludovicus Phelipeaux, & Hieronimus Phelipeaux Rei Navalis Præfectus, hujus avi Mæcenates.

DODARTIA.

Dodartia est plantæ genus, flore A, monopetalo, anomalo, perfonato, tubulato in duo labia distincto, quorum superius A, bifidum, inferius verò B, tripartitum. Ex calyce autem C, surgit pistillum D, posticæ floris parti K, clavi adinstar infixum, quod deinde abit in fructum E, seu testam subrotundam in duo loculamenta distinctam F G, seminibus fœtam ut plurimum exiguis H.

Tab. 478.

Dodartiæ speciem unicam novi.

Dodartia Orientalis, flore purpurascens.

Dodartia à Clarissimo viro Dionysio Dodart Doctore Medico Parisiensi & Academia Regia Scientiarum Socio nomen posui.

MORINA.

Tab. 480.

Morina est plantæ genus, flore AB, monopetalo, anomalo, tubulato, personato, in duo labia distincto CD, quorum superius CE, bifidum est, inferius verò DF, tripartitum, ex calyce autem G, plerumque bifido surgit pistillum H, posticæ floris parti I, adinstar clavi infixum sed sterile: calyx enim G, infidet tenero fructui K, qui in alio calyce L, tanquam in theca reconditur, abitque deinde in semen ut plurimum subrotundum & angulatum M.

Morinæ speciem unicam novi.

Morina Orientalis, Carlinæ folio.

Morina à Clarissimo viro Ludovico Morin Doctore Medico Parisiensi & Academia Regiæ Scientiarum Socio nomen posui.

ANBLATUM.

Tab. 481.

Anblatum est plantæ genus, flore A, B, monopetalo, anomalo, tubulato, personato, in duo labia distincto A, B, C, D, ut plurimum indivisa. Ex calyce autem E, surgit pistillum F, posticæ floris parti G, adinstar clavi infixum, quod deinde abit in fructum H, in calyce E, plerumque reconditum, bifariam dehiscentem IK, seminibusque factum L, ut plurimum subrotundis M.

Anblati species sunt

Anblatum flore è rufo candicante, sive Anblatum Cord. Hist. 89.

Anblatum Orientale, flore purpurascente.

Anblatum à vocibus Germanicis Ohn, sine, & Blat. folium, quasi planta foliis carens, unde Ohnblatum potius dici deberet.

ELEPHAS.

Tab. 482.

Elephas est plantæ genus, flore ABCD, monopetalo, anomalo, personato, in duo labia distincto, quorum superius ABC, proboscidem refert elephantinam, inferius vero EFGH, multifariam dividitur. Ex calyce autem HI, surgit pistillum KL, posticæ floris parti M, adinstar clavi infixum, quod deinde abit in fructum N, in duo loculamenta divisum OP, seminibusque factum ut plurimum oblongis Q.

Elephantis species sunt

Elephas Italica, flore magno, proboscide surrecta. *Elephas Campoclarensum Col. part. 1. 188.*

Elephas Orientalis, flore parvo, proboscide surrecta.

Elephas Orientalis, flore magno, proboscide incurva.

Elephas à similitudine floris cum capite Elephantino.

Ad Quintam Classem referri debent

C A K I L E.

CAKILE est plantæ genus, flore A, cruciformi, quatuor scilicet petalis B, constante, ex cujus calyce C, surgit pistillum D, quod deinde abit in fructum EF, hastæ cuspidi similem, ex duabus partibus GH, constantem, articulatione quadam conjunctis & semine foetis singulari IK, plerumque oblongo L. Tab. 348.

Cakiles species sunt
Cakile maritima, ampliore folio. *Cakile seu Eruca marina, latifolia, J. B. 2. 868.*

Cakile maritima, angustiore folio. *Cakile quibusdam, aliis Eruca marina, & Raphanus marinus J. B. 2. 867.*

Cakile Græca, arvensis, siliqua striata, brevi.

Cakile Orientalis, fructu minimo, verrucoso.

Cakile differt à Crambe fructu ex duabus partibus constante, articulatione connexis. Quapropter ejus species à Crambes genere excludenda sunt. Pag. 212.

V E S I C A R I A

VESICARIA est plantæ genus, flore A, cruciformi, quatuor nempe petalis B, constante, ex cujus calyce C, surgit pistillum D, quod deinde abit in fructum seu vesicam E, seminibus foetam F, plerumque subrotundis G. Tab. 483.

Vesicariæ speciem unicam novi.

Vesicaria Orientalis, foliis dentatis.

Vesicaria dicitur à fructûs formâ.

Ad Sextam Classem referri debent

L E O N T O P E T A L O N.

LEONTOPETALON est plantæ genus, flore AB, rosaceo, plurimis scilicet petalis C, constante, ex cujus meditullio surgit pistillum D, quod deinde abit in vesicam E, seminibus foetam F, ut plurimum sphaericis GH. His notis addenda est radix tuberosa I. Tab. 484.

Leontopetali species sunt

Leontopetalon foliis costæ ramosæ innascentibus. *Leontopetalon Dod. Pempt. 69.*

Leontopetalon foliis costæ simplici innascentibus. *Crysgonum Dioscoridis Rauwolf 119.*

Leontopetalon à vocibus græcis, λεω, λιωτος & πτερον folium, quasi dicas folium Leoninum.

TELEPHIOIDES.

Tab. 485.

Telephioides est plantæ genus, flore AB, rosaceo, plurimis scilicet petalis C, in orbem positis constante, ex cujus calyce D, surgit pistillum E, quod deinde abit in fructum F, subrotundum, in sex loculamenta divisum, in quibus singulis unicum semen reconditur C, ejuſdem formæ.

Telephioidis unicam speciem novi.

Telephioides Græca, humifusa, flore albo.

Telephioides à similitudine cum Telephio Imperati.

Ad Nonam Classẽ referri debent

BULBOCODIUM.

Bulbocodium est plantæ genus, flore liliaceo, monopetalo, in sex partes diviso: cujus pistillum abit deinde in fructum oblongum, in tria loculamenta divisum, seminibusque fœtum subrotundis. His notis addenda est radix ex geminis tuberculis in rostrum quoddam abeuntibus composita.

Bulbocodii species sunt

Bulbocodium Crocifolium, flore magno, albo, fundo luteo. *Sysfyrinchium Asprensium Col. part. 27. Sysfyrinchium minus angustifolium, flore majore, variegato C. B. Pin. 41. quod proinde è Croci speciebus excludendum est pag. 350.*

Bulbocodium Crocifolium, flore magno, purpurascẽte, fundo luteo. Bulbocodium Crocifolium, flore parvo, violaceo. *Sysfyrinchium Theophrasti Col. part. 1. 328. quod proinde è Croci speciebus excludendum est pag. 351.*

Bulbocodium Crocifolium, flore parvo, croceo.

Bulbocodium Crocifolium, flore parvo, albo.

Bulbocodium minimum, Græcum, flore minimo, albo.

Bulbocodium Græcum, Myofotidis flore.

Bulbocodium foliis Porraceis, fructu rubescẽte. *Sysfyrinchium alterum la- rifolium Col. Part. 1. 329. quod proinde ex Croci speciebus excludendum est pag. 350.*

ERMODACTYLUS.

Hermodaçtilus est plantæ genus, flore liliaceo, monopetalo, floris iridis æmulo sed radice tuberosa & veluti digitata.

Hermodaçtyli speciem unicam novi.

Hermodaçtylus folio quadrangulo. *Iris tuberosa, folio anguloso C. B. Pin. 40. Iris tuberosa, Belgarum, & secundum Aldrovandum prima Lenchitis Dioscoridis Lob. Icon. 98.*

Ad Duodecimam Classsem referri debet

G U N D E L I A.

Gundelia est plantæ genus, flore flosculofo, in capitulum quoddam K, congesto, plurimis scilicet flosculis ABCDE, constante, ex communi quodam calyce F, prodeuntibus & tenerimis fructibus G, insidentibus. Hi autem in loculamentis calycis H, reconduntur abeuntque deinde in femina I, ex rotundo ut plurimum acuminata L.

Tab. 486.

Gundeliæ speciem unicam novi, cujus varietates sunt Gundelia Orientalis, Acanthi aculeati folio, capite glabro. Gundelia Orientalis, Acanthi aculeati folio, floribus intensè purpureis, capite araneosa lanugine obfita.

Gundelia, à Charissimo Andrea Gundelio, Germanice Gundelsheimer qui sese mihi comitem præbuit in Orientali nostra peregrinatione plantarum causâ instituta, magnoque fuit adjumento.

Ad Decimam-quartam Classsem referri debet

A S T E R O I D E S.

ASteroides est plantæ genus, flore A, radiato, cujus scilicet discus B, ex plurimis flosculis C, corona veto DD, ex semiflosculis E, componitur; embryonibus FG, insidentibus, & calyce H, squamoso comprehensis; embryones autem deinde abeunt in femina I, plerumque oblonga.

Tab. 487.

Asteroidis species sunt Asteroides Orientalis, Petasitidis folio, flore maximo. Asteroides Alpina, Salicis folio. *Aster luteus*, *angustifolius* C. B. Pin. 266. Asteroides propter similitudinem Asteris dicitur, à quo tantummodo differt semine pappis carente.

Ad Decimam-quintam Classsem referri debent

S A L I C O R N I A.

Salicornia est plantæ genus, flore A, apetalo, calyce carente: ex commissuris enim extremorum foliorum nascuntur stamina & embryones, qui deinde abeunt in capsulam B, seu vesiculam unico plerumque semine factam C.

Tab. 485.

Salicorniæ species sunt Salicornia geniculata, sempervirens. *Kali geniculatum*, *majus sempervirens* C. B. Pin. 289.

Salicornia geniculata, annua. *Kali geniculatum brevius*, *annuum* C. B. Pin. 289.

CYNOCRAMBE.

Tab. 485.

Cynocrambe est plantæ genus, flore A, apetalo, plurimis scilicet staminibus calyci B, bipartito insidentibus, constante, sed sterili. Embryones enim C, in aliis ejusdem plantæ partibus nascuntur, abeuntque deinde in fructum plerumque sphericum D, sub cujus cuticula E, reconditur semen F, ejusdem formæ.

Cynocrambes speciem unicam novi.

Cynocrambe Dioscoridis C. B. Prodr. 59. *Alfines facie planta nova Col. Phytob. part. 2. 28.*

Cynocrambe à vocibus Græcis κινος Canis, & κέραρον Brassica: quasi dicas Brassicam Caninam.

CANNABINA.

Tab. 488.

Cannabina est plantæ genus, flore AB, apetalo, plurimis scilicet staminibus C, constante, sed sterili: fructus enim iis speciebus hujus generis innascuntur quæ flore carent, suntque capsulæ membranaceæ D, oblongæ & ferme trigonæ E, seminibus factæ F, plerumque oblongis.

Cannabinae species sunt

Cannabina Cretica, florifera. *Cannabis lutea, fertilis Contareni P. Alp. Exot. 298.*

Cannabina Cretica, frutifera. *Cannabis lutea, sterilis Contareni P. Alp.*

Exot. 300. & Cannabis lutea Cretica ex Joanne Pona ejusdem 295. Cannabina, id est planta ad Cannabinum accedens.

CERATOIDES.

Ceratoides est plantæ genus, flore apetalo, sed sterili: in aliis enim ejusdem plantæ partibus fructus nascuntur compressi, bicausulares, in cornua abeuntes & seminibus facti.

Ceratoidis species sunt

Ceratoides Orientalis, fruticosa, Elæagni folio.

Ceratoides Orientalis, major, annua, Psyllii folio.

Ceratoides Orientalis, minor, annua, Psyllii folio.

Ceratoides à fructu cornuto; κέραρον enim Græce cornu significat.

Ad Decimam-Octavam Classem referri debent

RHAMNOIDES.

Tab. 481.

Rhamnoides est plantæ genus, flore A, apetalo; nonnullis scilicet staminibus calyci bifolio B, insidentibus constante, sed sterili. Embryones enim

DE, innascuntur speciebus hujus generis quæ flore carent, & deinde abeunt in fructum seu baccam F, unico ut plurimum semine foetam G, subrotundo H.

Rhamnoidis species sunt
 Rhamnoides florifera, Salicis foliis.
 Rhamnoides fructifera, foliis Salicis, baccis aureis.
 Rhamnoides fructifera, foliis Salicis, baccis leviter flavescens. *Rhamnus* 11. *Clus. Hist.* 110. *Rhamnus Salicis folio angusto, fructu flavescente* C. B. *Pin.* 477.

C A S I A.

Casia est plantæ genus, flore A, apetalo: nonnullis scilicet staminibus calyci BC, plerumque trifido insidentibus, constante sed sterili: Fructus autem iis speciebus ejusdem generis quæ flore carent innascuntur, suntque baccæ D, ut plurimum sphericæ, officulo foetæ E, in quo nucleus reconditur F, ejusdem formæ. Tab. 483.

Casiæ species recensentur pag. 664.

E P H E D R A.

Ephedra est plantæ genus, flore A, apetalo, plurimis scilicet staminibus B, constante, sed plerumque sterili. Embryones enim C, aliis ejusdem plantæ partibus, vel iis plantis ejusdem generis quæ flore carent innasci solent, abeuntque in fructum DE, mollem seu baccam capsulâ quadam F, munitam, feminibusque foetam G, ut plurimum oblongis H. Tab. 477.

Ephedra speciebus pag. 663. recensitis addenda sequentes.

Ephedra Cretica, tenuioribus & rarioribus flagellis. *Equisetum montanum, Creticum* P. *Alp. Exot.* 141.

Ephedra Orientalis, procerior, flagellis durioribus & mediæ crassitiæ. *Eφεδρα* à vocibus Græcis ἐπι supra, mutando π in φ & ἰδρα sedes, quasi plantæ rebus vicinis insidens: unde & ἀνάσσει dicitur, quasi ascendens seu scandens, ἀπο τῆ ἀνάσει αὐτῆν ascendere.

Ad Vigésimam Classẽm referri debet

E L Æ A G N U S.

Elæagnus est plantæ genus, flore AB, monopetalo, tubulato, in quatuor partes plerumque secto, cujus calyx C, abit deinde in fructum D, ut plurimum Olivæformem, officulo foetum E, in quo nucleus F, reconditur, ejusdem formæ. Tab. 489.

Elæagni species sunt

Elæagnus Orientalis, latifolius, fructu maximo.
 Elæagnus Orientalis, angustifolius, fructu parvo, Olivæformi, subdulci. *Olea* G. iiij.

sylvestris, folio molli incano C. B. Pin. 472. *Ziziphus alba* Clus. Hist. 29.

Eleagnus Orientalis, angustifolius, fructu minimo, rotundiori & subacido. *Elaagnus* à vocibus Græcis *ελαία* Olea & *αγνος* Vitex, quasi planta foliis Viticis & Oleæ fructu.

Ad Vigefimam-secundam Classem referri debet

A L H A G I.

Tab. 489.

Alhagi est plantæ genus, flore AB, papilionaceo, cujus pistillum C, abit deinde in fructum D, seu siliquam ex multis partibus E, quasi articulatione conjunctis compositam, quarum singulæ F, semine turgescunt G, quasi reniformi. His notis addenda sunt folia alterno ordine nascentia. Alhagi speciem unicam novi.

Alhagi Maurorum Rauwolf. 94. *Genista Spartium spinosum foliis Polygoni* C. B. Pin. 394. *Genista-spinosa*, flore rubro Wheel. Itin.

- Foeniculum, 22.
 Foenum Græcum, 28.
 Fragaria, 21.
 Fraxinus, 40.
 Fritillaria, 25.
 Fucus, 40.
 Fumaria, 30.
 Fungoides, 40.

 Galega, 27.
 Galeopsis, 11.
 Gallium, 4.
 Genista, 43.
 Genista-Spartium, 44.
 Gentiana, 1.
 Geranium, 19.
 Geum, 18.
 Glaucium, 18.
 Globularia, 35.
 Glycyrrhiza, 26.
 Gramen, 39.
 Groffularia, 43.
 Guaiacana, 42.
 Gundelia, 51. 486.

 Hedypnois, 36.
 Hedyfarum, 27.
 Helianthemum, 18.
 Heliotropium, 7.
 Helleborus, 20.
 Hemionitis, 40.
 Herba Paris, 17.
 Hermodactylus, 50.
 Hesperis, 16.
 Hieracium, 35.
 Horminum, 10.
 Hyacinthus, 25.
 Hyofcyamus, 5.
 Hypocoon, 17.
 Hypericum, 18.
 Hypocistis, 46. 477.

 Jacea, 31.
 Jacobæa, 36.
 Jlex, 40.
 Ionthlaspi, 14.
 Iris, 25.
 Itacis, 14.
 Juniperus, 41.

 Kali, 18.

 Lactuca, 35.
 Lamium, 11.
 Lapathum, 38.
 Laferpitium, 23.
 Lathyrrhus, 26.
 Leontopetalon, 49.
 484.
 Lepidium, 15.
 Leucanthemum, 37.
 Leucocium, 16.
 Lichen, 40.
 Ligusticum, 23.
 Liliium, 25.
 Limonium, 24.
 Limodorum, 31.
 Linaria, 9.
 Lingua Cervina, 40.
 Linum, 24.
 Lithospermum, 6.
 Lonchitis, 39.
 Lotus, 27.
 Lunaria, 16.
 Lupinus, 26.
 Lychnis, 23.
 Lyfimachia, 7.

 Majorana, 13.
 Malva, 2.
 Mandragora, 1.
 Marrubiastrum, 12.
 Marrubium, 12.
 Matricaria, 37.
 Medica, 28.
 Melilotus, 28.
 Melo, 3.
 Mentha, 12.
 Mespilus, 43.
 Milium, 39.
 Millefolium, 37.
 Moldavica, 11.
 Morina, 48. 480.
 Muscari, 25.
 Myofotis, 18.
 Myrris, 22.

 Narcissus, 25.
 Nerion, 42.
 Nigella, 19.
 Nisolia, 45.

 Ochrus, 27.
 Omphalodes, 7.

 Onobrychis, 26.
 Opulus, 42.
 Orchis, 30.
 Oreoselinum, 22.
 Origanum, 13.
 Ornithogalum, 26.
 Orobanchæ, 10.
 Orobus, 26.

 Papaver, 17.
 Parietaria, 38.
 Paronychia, 38.
 Pastinaca, 22.
 Pedicularis, 9.
 Pentaphylloides, 21.
 Periploca, 2.
 Periscaria, 38.
 Pervinca, 5.
 Phelypæa, 47. 479.
 Phlomis, 10.
 Pimpinella, 8.
 Pinus, 41.
 Plantago, 5.
 Platanus, 41.
 Plumbago, 7.
 Polium, 14.
 Polygala, 9.
 Polygonatum, 1.
 Polygonoides, 47.
 478.
 Polygonum, 39.
 Primula veris, 5.
 Prunus, 43.
 Pseudo dictamnus, 12.
 Ptarmica, 37.
 Pulmonaria, 6.
 Pulsatilla, 20.
 Pyrus, 43.

 Quamoclit, 4.
 Quercus, 40.
 Quinquefolium, 21.

 Ranunculus, 20.
 Raphanistrum, 17.
 Rapistrum, 14.
 Rapuncilus, 4.
 Rapuntium, 9.
 Rhagadiolus, 36.
 Rhamnooides, 52. 481.
 Rhamnus, 41.
 Ricinoides, 44.

 Rosa, 43.
 Rubeola, 5.
 Rubia, 4.
 Rubus, 42.
 Ruta, 19.

 Salicaria, 18.
 Salicornia, 51. 485.
 Salix, 41.
 Salvia, 10.
 Sambucus, 42.
 Satureia, 13.
 Saxifraga, 18.
 Scabiosa, 34.
 Scandix, 23.
 Sclarea, 10.
 Scorzonera, 36.
 Scrophularia, 9.
 Securidaca, 27.
 Sedum, 19.
 Serpillum, 13.
 Sideritis, 12.
 Sinapi, 16.
 Sinapistrum, 17.
 Silymbrium, 16.
 Smilax, 44.
 Smyrnum, 22.
 Solanum, 8.
 Sonchus, 36.
 Sorbus, 43.
 Spartium, 44.
 Sphondylium, 22.
 Stachys, 11.
 Symphytum, 6.
 Syfyrinchium, 25.

 Tamariscus, 45.
 Tamnus, 3.
 Tanacetum, 34.
 Telephioides, 50.
 485.
 Teucrium, 14.
 Thalictrum, 20.
 Thapsia, 22.
 Thlaspi, 15.
 Thlaspidium, 15.
 Thymbra, 13.
 Thymelæa, 41.
 Thymus, 12.
 Tithymalus, 1.
 Tragacantha, 29.
 Tragopogon, 36.
 Tragofelinum, 2.

Tragofelinum, 21.	Valeriana, 5.	Vesicaria, 49. 48j.	Vitis Idæa, 42.
Trifolium, 27.	Valerianella, 6.	Vicia, 27.	Vulneraria, 26.
Turritis, 16.	Verbascum, 8.	Viola, 30.	Urtica, 39.
	Veronica, 7.	Vitis, 42.	Xeranthemum, 38.

INDEX

NOMINUM PLANTARUM,

que in propriis locis quæri debent.

A BROTANUM, Vide Ptarmica, 37.	Chamadaphnoides, V. Thymelæa, 41.	Iris, V. Hermodactylus, 50.
Abinthium, V. Ptarmica, 37.	Chameleon niger, V. Carthamus, 33.	Kali, V. Salicornia, 51.
Acacia, V. Cytisus, 44.	Chamaepeuce, V. Jacea, 31.	Καθουράλι, V. Mespilus, 43.
Adrachne, V. Arbutus, 41.	Chamæpino, V. Jacea, 31.	Ladanum, V. Cistus, 19.
A. εβαλιάς, V. Quercus, 40.	Chryfogonum, V. Leontopetalon, 49.	Laureola, V. Thymelæa, 41.
Agrioflari, V. Gramen, 39.	Coris, V. Hypericum, 18.	Laurus, V. Thymelæa, 41.
Αιτωνίς, V. Vitis, 42.		Leontopodium, V. Plantago, 5.
Algæ Pomum, V. Alcionium, 40.	Daucus, V. Myrrhis, 22. Ligusticum, 23.	Leucoium, V. Alyssoides, 15.
Alfines facie nova planta, V. Cynocrambe, 52.	Echinophora, V. Cachris, 23.	Verbascum, 8.
Anchusa, V. Buglossum, 6.	Echinopoda, V. Genista-Spartium, 44.	Libanotis, V. Cachrys, 23.
Anetho similis planta, &c. V. Thapsia, 22.	Echinus, V. Limonium, 24.	Lycium, V. Berberis, 42.
Anthyllis, V. Quamoclit, 4.	Echium, V. Symphytum, 6.	Rhamnus, 41.
Argentea, V. Jacea, 31.	Edon, V. Abies, 41.	Maru, V. Majorana, 13.
Αρτίστ. Φολετ, Galeni. V. Vitis Idæa, 42.	Equisetum, V. Ephedra, 53.	Marum, V. Majorana, 13.
Acyroides, V. Hypericum, 18.	Eruca, V. Raphanistrum, 17.	Mcililotus, V. Fenum Græcum, 28.
Afpalathus, V. Cytisus, 44.	Gallium, V. Aparine & cruciata, 4.	Muscus, V. Lichen, 40.
Aster, V. Asteroides, 51.	Gaidarothymum, V. Stachys, 11.	Nasturtium, V. Cardamine, 16.
Atractylis, V. Cnicus, 33.	Genista, V. Alhagi, 54.	Olea, V. Elæagnus, 53.
Behen album, V. Lychnis, 23.	Genista-Spartium, V. Alhagi, 54.	Origanum, V. Majorana, 13.
Βορῆαν, V. Vitis, 42.	Glaflivida, V. Verbascum, 8.	Periploca, V. Apocynum, 2.
Cannabis, V. Cannabina, 52.	Gingidium, V. Thapsia, 22.	Petromarula, V. Rapunculus, 4.
Carduus, V. Cnicus, 33.	Hedysarum, V. Coronilla, 44.	Phyllitis, V. Lingua cervina, 40.
Carduus sphaerocephalus, V. Echinopus, 34.	Holoftemum, V. Plantago, 5.	Polium, V. Teucrium, 14.
Chamaæceralus, V. Mespilus, 43.	Hysopus, V. Clinopodium, 12.	Poligonum, V. Alfine, 45.
		Poterium, V. Tragacantha, 29.

58 INDEX NOMINUM PLANTARUM.

Rhamnus, V. <i>Rhamnoides</i> , 52.	Scordote, V. <i>Catavia</i> , 13.	Tragium, V. <i>Afragalus</i> , 23.
Rosa Hiericonthæa, V. <i>chlearia</i> , 15.	<i>Cassida</i> , 11.	Trifolium, V. <i>Fanum Græcum</i> , 23.
Rosmarinum, V. <i>Teucrium</i> , 14.	Spartium, V. <i>Barba Jovis & Cytifus</i> , 44.	Triticum, V. <i>Gramen</i> , 39.
	Syrinchium, V. <i>Bulbocodium</i> , 50.	Verbasculum, V. <i>Phlomis</i> , 10.
Scamonea, V. <i>Periploca</i> , 2.	Taraxacon, V. <i>Dens leonis</i> , 35.	

Extrait des Registres de l'Académie Royale des Sciences.

Sur le Rapport de Messieurs du Hamel, Dodart & Morin, de l'Académie Royale des Sciences, qui avoient été priés d'examiner un Livre composé par Monsieur Tournefort de la même Académie, intitulé *Corollarium Institutionum Rei Herbaria*, &c. la Compagnie a jugé que cet Ouvrage méritoit d'être imprimé. Fait en l'Assemblée tenue au Louvre le 9. Décembre 1702.

FONTENELLE,
Sec. de l'Acad. Roy. des Sc.

[142] TOURNEFORT, J.P. *Institutiones Rei Herbariae*. Editio Tertia Appendicibus aucta ab Antonio de Jussieu. Parisiis, e typographia Regia, 1719. 3 volumes (1 text-volume & 2 volumes of plates). 4to. pp. (6), xxxii, 695, (8), 58 with 2 engraved frontispieces, 1 engraved title-vignette, 2 engraved vignettes and 489 engraved plates. Contemporary half calf, gilt spines with 5 raised bands (ends of spines a bit chipped). fl. 4.800

Staffeu & Cowan, 14.783. The present edition is in fact the second Latin edition, the first edition refers to the 'Éléments de botanique'; Hunt 450: "Tournefort's significance lies in the fact of having classified all plants into genera. Hundreds of the generic names coined or accepted by him were later adopted by Linnaeus and are in use today ..."

Tournefort's genera have largely been retained (he accepted 725), by leading taxonomists of the 18th century. Almost one-third of the genera of French flora derive from Tournefort. His herbarium, 6.963 species is one of the treasures of the Muséum d'Histoire Naturelle at Paris. The plates, all by C. Aubriet, "gehören in ihrem klaren und doch so eleganten Aufbau zu dem erstaunlichsten, was die vor-linneische Botanikmalerei aufzuweisen hat, ..." (Nissen BBI, p. 98). Also Blunt speaks highly of Aubriet and calls his drawings remarkable for the accuracy of their dissections.

